BIBLIOTECA NAZ.
Vittorio Emanuele III
XXXI
D
32
NAPOLI

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

QUINTI CALABRI PRÆTERMISSORUM AB HOMERO LIBRI XIV. GRÆCE,

CUM VERSIONE LATINA ET INTEGRIS EMENDATIONIBUS

LAURENTII RHODOMANNI;

ET ADNOTAMENTIS SELECTIS

CLAUDII DAUSQUEJI;

CURANTE

JOANNE CORNELIO DE PAUW,

QUI SUAS ETIAM EMENDATIONES ADDIDIT.

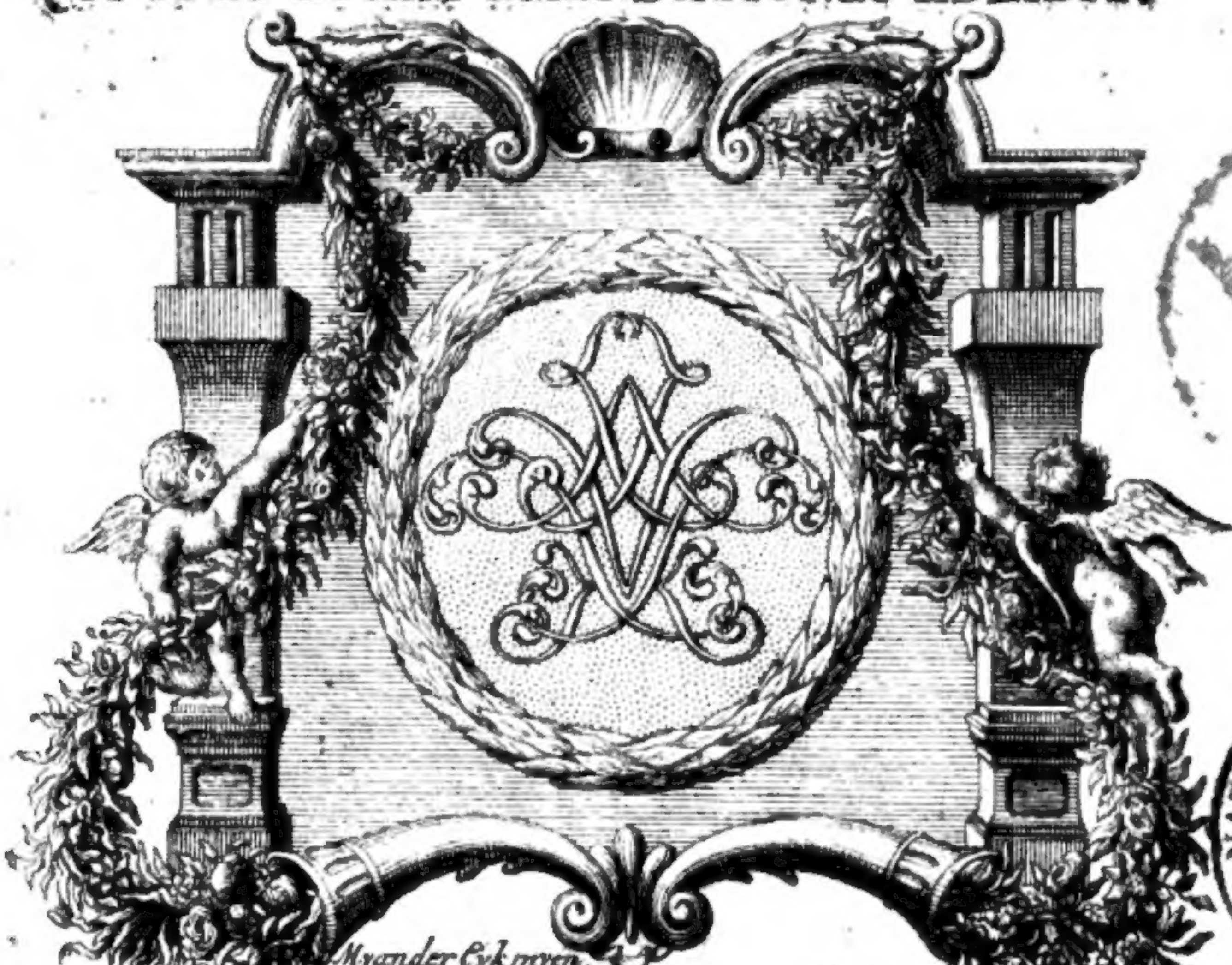

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

LUGDUNI BATAVORUM,
Apud JOANNEM VAN ABCOUDE.

MDCCXXXIV.

Digitized by Google

Digitized by Google

NOBILISSIMO ET AMPLISSIMO

VIRO

GULIELMO KLERCK,

CIVITATIS WAGENINGÆ CONSULI, DUCATUS GELRIÆ ET COMITATUS ZUTPHANIÆ IN SUPREMA CURIA GRAPHIARIO,

S. P. D.

JOANNES CORNELIUS DE PAUW.

CUr Quintum Calabrum, Poëtam Græcum, illuſtri nomini tuo inſcribam, non mirabuntur ſane illi, qui te norunt, & ne alii, qui vel nunc

Digitized by Google

ſunt, vel poſtea erunt, mirari queant, dicam liquido & vere; inter omnes, qui Literas Græcas hodie vel publice vel private excolunt, paucos oppido reperiri, qui eas melius, quam tu, intelligant, ſibique reddiderint magis familiares. Optimos videlicet quoſque Auctores Græcos non modo ab ineunte ætate lectitaſti, ſed etiam dicta eorum præcipua memoriæ, quæ tibi feliciſſima obtigit, ita infixiſti, ut illa, ubi tempus & ratio poſtulant, recitare poſſis ea facilitate, ac ſi vernacula eſſent & domeſtica. Atque hoc cum eximium revera ſit, non minus eximia profecto eſt ſuavitas

mo-

Digitized by Google

morum & ingenii, quæ ad illam Eruditionis tuæ præstantiam accedit, & vi sua innata effecit, ut eodem tempore, quo Musis pectus tuum aperuisti, in id una cum illis involaverint suavissimæ Charites, non injuria ratæ, nullibi in earum consortio sibi melius & jucundius esse posse. Ista vero eximia cum aperte in te elucerent, simulac primus amicitiæ tuæ mihi concessus fuit usus, & dein magis ac magis subinde sese exererent; ita hercule ceperunt animum meum, ut inter omnes Eruditos sit nemo, quem nunc ego pluris, quam te, faciam: Quod cum libenter privatim tibi declaravi sæpe, nunc

publice hac occaſione tibi declarare non poſſum non libentiſſime, ut quod pauci ſciverunt hactenus, mox omnes ſciant, & ſic meo in te animo ſatisfaciam. Alia, quæ in laudem tuam plurima dici poſſent, prætermitto, & cum ad curam Gelrorum rei publicæ præcipue ſpectent, omnes & ſinguli, qui in ea hodie vivunt, probe tenent, nec eorum ſeri ignorabunt poſteri: Ea, quæ me totum devinxerunt tibi, commemoraſſe ſufficit. Neque verbum de illis addam, ne vis fiat modeſtiæ tuæ, & ipſe ab ingenio meo recedam, quod vere candidum & ingenuum, ut noſti, a verborum lenociniis

Digitized by Google

niis alieniſſimum eſt, & laudationes inſanas non invidet futiliſſimo aſſentantium choro. Vale, Vir Præſtantiſſime, & ut hactenus me amaſti, ita me amare perge. Dabam Trajecti ad Rhenum Non. Januar. MDCCXXXIV.

LECTORI
ΦΙΛΕΛΛΗΝΙ.

Novam Quinti Calabri editionem, quae satis nitida & satis correcta est, hic habes. Eum multis mendis inquinatum primus Venetiis edidit Aldus: quem Basileae secutus Freigius, mendorum numerum non minuit, sed auxit. Inde ad tertiam editionem animum applicuit Rhodomannus, in qua multa quidem emendata, sed multa etiam denuo sunt perperam posita: Secutus autem est ille editionem Basileensem, quod miror, & Aldinam non vidit, sed solas lectiones variantes ex ea descriptas habuit; quo factum, ut dum minus sedulo instituta esset collatio, in multis vel haeserit, vel aliam lectionem commentus sit, quam quae apud Aldum extabat, syncera & proba: Id videbis ex Notulis nostris. Ubique enim ipsam Aldinam consuluimus, & quae in ea probe excusa erant, reduximus & probavimus. Notas quod attinet, Emendationes Rhodomanni dedimus integras, idque uno tenore, sumtis ex Addendis & Corrigendis omnibus illis, quae Vir Eruditus postea vel addidit, vel correxit. Ex

Daus-

Dausqueji autem Adnotamentis non descripsimus, nisi ea, quæ ad verborum correctionem pertinent, omissis paucis, quæ adeo inepta erant, ut ratio eorum haberi posset nulla: Infelicissime enim ille in Quinto Calabro versatus fuit, & in ipsis illis, quæ excerpsi, tot ineptiarum edidit specimina, ut nesciam, ubi ad animum malevolum, quo Rhodomannum prosecutus est, attendo, vicem hominis dolere, an ei succensere debeam. In Notis nostris brevitati consuluimus, ne opus nimium cresceret, & nihil tamen prætermisimus, quod ad Auctorem intelligendum aliquid conferre posset, adeo ut in Calabro, si a mutilatis, quæ Libros meliores exspectant, recedas, nunc nihil fere sit, in quo merito hærere potes. Asservantur in Bibliotheca Lugduno-Batava duo Aldina hujus Poëtæ exemplaria, in quorum uno Sylburgius multa, in altero Falkenburgius pauca oppido manu sua notaverant: Ea inspexi, & cum Sylburgiana ita comparata essent, ut Viri Diligentissimi eruditionem nequaquam exprimerent, Falkenburgiana autem ipso numero suo exiguo vel occupata, vel rectius tradita essent ab aliis, ea in hanc editionem nostram inserere nolui, & sibi relinquenda esse duxi. Communicavit etiam mecum Vir Cl. Sigebertus Haverkamp aliud exemplar Aldinum, in quo emendationes Josephi Scalige-

ri a Libro Primo ad Versum CCIII. Libri Quarti, ex ipsius Scaligeri codice descripserat: quæ cum numero plures, & Sylburgianis longe essent meliores, ex illis excerpsi, & ad calcem Libri, serius enim mihi innotuerunt, eas exhibui, quæ ab aliis non erant proditæ, ut ne cum molestia tua eædem bis terve recurrerent. Exspectas, credo, Lector, ut de ipso Auctore nunc plusculis tecum agam: Sed id frustra certe exspectas, ubi de eo non nisi perpauca suppetunt mihi. Accipe ea: Smyrnæus, an Calaber, fuerit Quintus, ignoro: Et fors neque Smyrnæus fuit, neque Calaber, sed alibi lucem adspexit primum. Qui ex loco notissimo Libri XII. Smyrnæum fuisse, & non procul ab Urbe Scholam habuisse scribunt, conjectura nituntur admodum levi: Id certum, & ab aliis recte jam observatum. Vixisse eum Seculo quinto post Christum natum Rhodomannus ex stylo satis probabiliter colligit: qui Scholasticus sane & elumbis: Adeo scilicet verbosus est Quintus, ut si ociosa & superflua tollas, pars tertia fere Operi decedet. Multa etiam in eo, vel nimis flaccida & depressa, vel nimis tumida & elata: Et hoc Seculi vitio adscribendum, quo Studia jam multum decreverant, & Poësis verum ac genuinum colorem amiserat: Docti sciunt; quibus hæc scribo, non indoctis: inter quos sine dubio ille, qui nuper

nuper subodorari non potuit, ea, quibus Philen ex Libro Anglicano auximus, non ab ipso Phile, sed alio quopiam conscripta esse post Philen: Homo bellus, cujus deliramenta bella mihi fuerunt oblectamento. Visne, Lector, aliquid vere egregium? Opusculum Philæ de *Animalium Proprietate*, quod cum omnibus Viris Eruditis scriptum putas Seculo tertiodecimo exeunte, vel Seculo quartodecimo ineunte, Κρονολόγος ille novus ad finem Seculi quartidecimi, vel initium quintidecimi refert, & integrum fere Seculum statuit recentius. Unde illud, rogabis: Dicam: *Manuel* prænomen Philæ notissimum tenes: in eo ita defixa fuit Viri Perspicacissimi diligentia, ut pro Imperatore *Michaele Palæologo Juniore*, cui Jambos suos dicavit Auctor, quique imperare cœpit Anno MCCLXXXXV, & mortuus est Anno MCCCXX, sumserit bono animo Imperatorem *Manuelem Palæologum NB. Juniorem*, qui ad imperium accessit A. MCCCLXXXIV, ut ille scribit, vel A. MCCCLXXXVII, ut alii scribunt, & diem obiit supremum A. MCCCCXXI, vel MCCCCXXIV. Quid ais? Hoc adeo egregium, ut nihil revera magis. *Euge, Sophos, Euge, Sophos* igitur acclama Delicatulo voce benigna ac læta: Sic gratiam ab eo inibis, & *dapibus Siculis* te laute & magnifice excipiet brevi. Vale

RHO-

RHODOMANNUS

IN

PRÆFATIONE.

De Poëta igitur quid dicamus? Hujus præter unum atque alterum e Græcis, & quidem recentioribus, nemo in ſcriptis ſuis mentionem facit; aut ſi qui fecerunt, horum tamen monumenta noſtros hucuſque oculos ſubterfugerunt. Mira hæc atque inſolens in Poëtam longe præſtantiſſimum fortunæ iniquitas videatur, ſi non eidem quoque ſorti ipſum nobis Homerum, præceptorem ejus, obnoxium Deus feciſſet. Cujus, præter ſolum nomen & poëſin, quid certi habet tota exinde ad hodiernum uſque diem poſteritas? At huic noſtro ne quidem nomen remanſit ſalvum. Plerique enim omnes vulgo *Quintum Calabrum* appellant, quaſi Latinus, non Græcus natione fuerit, ideoque Latina, non Græca pronunciandi forma nominari debeat. Feliciter autem evenit, quod cum tota ejus vita ignorantiæ tenebris involuta ſit, patria tamen ſola vindiciis inde aſſerta eſt. Nam Libro XII. & hanc & vitæ quodam modo genus exprimit, ubi ſe Muſarum ovibus paſcendis Smyrnæ operam dediſſe profitetur. *Coïnti* ergo *Smyrnæi* nomen ei, poſtliminii quaſi jure, vindicemus: uti & nobis in hac editione nuncupatur, non rejecta interim & damnata prorſum vulgari & ſuppoſititia Calabri appellatione; indita ei * ab Italiæ in-

† Unde id reſcivit Vir Doctus? In vita Coluthi, ab Aldo ejus Poëmati præfixa, eſt: τούτῳ ἐπιγέγραπται καὶ τὸ παρὸν ποίημα,

inferioris regione, in qua Bessarion Cardinalis (unus ex Literaturæ Græcæ instauratoribus per Italiam) poëma hoc reperit, depositum in templo D. Nicolai extra Hydruntem, maritimum Calabriæ oppidum; ut est in vita Coluthi, suavissimi poëtæ. * * Etsi igitur de ætate ejus nihil certi nobis constat, floruisse tamen virum sub Monarchia Romana, jam maximam orbis terrarum partem ditione sua complexa, ut conjiciam me adducit, quod oraculum Calchantis Lib. XIII. de posteritate Æneæ, tam evidens est, ut non divinatorem futuræ, sed spectatorem præsentis Romanorum potentiæ poëtam agere, liquido appareat. Tum quod venationis, Romanis quondam Imperatoribus usitatissimæ (ubi homines cum beluis in Circo, seu arena Theatri, ad tristissimum dimicationis spectaculum committebant) Lib. VI. meminit. Præterea Character ipse Carminis γραμματικώτερον elaboratus ostendit, cum Coluthi (qui ad quintum Christi nati seculum poëma lepidissimum de Helenes raptu conscripsit) aliorumque illa ætate vigentium, æqualem aut vicinum fuisse. Enimvero si dictionem Cointi, Coluthi, Tryphiodori, Musæi, (illum dico, qui Leandri Herusque amores cecinit) & Nonni, ad examen Criticum vocaris, simillimam & fere eandem sermonis ideam structuræque rationem deprehendes: unde ætate quoque propinquos inter se fuisse ratiocineris. * * Cæterum ex indicio isto, quod de se ipse facit, Musarum oves in liberali Smyrnæ horto se

μα, Ἑλένης ἁρπαγὴ, ἐν Ἀπουλίᾳ σύνηθες, καὶ γνώριμον, ὅπου καὶ ἡ ποίησις τοῦ Ὁμηρικοῦ Κοΐντου πρῶτον εὕρηται ἐν τῷ ναῷ τοῦ θείου Νικολάου, τῶν Κασσούλων ἔξω τοῦ Ὑδρόντου· ὁ ἀνασώσας ὁ θεῖος Βησσαρίων ὁ Νικαίας Καρδινάλις Θουσκουλάνου, τοῖς βουλομένοις ἐκοίνωσε· καὶ τοῦτο δὲ ἀπόκρυφον γεγονὸς, νῦν κοινὸν ἔσται. & nihil aliud. Notandum vero illud ἐν Ἀπουλίᾳ: Nam id minus certe commendat *Calabrum* ea appellationis intuitu.

se pavisse testatus; Scholam in Joniæ littore isto nec infrequentem nec incelebrem habuisse poëtam nostrum, colligere est. Nec triviale magisterium id fuisse apparet inde, quod oves suas, id est discipulos, nobiles seu fama illustres, † περίκλυτα Epitheto satis emphatico, appellat: unde si divinare licet, id tandem elicimus, Coïntum fuisse ex professione illorum, quos Sophistas; id est philosophiæ & eloquentiæ magistros, Grammaticos, qui poëtarum interpretes erant, & juventutis scholasticæ doctores; florens adhuc Græcia indigetabat. Quid enim aliud per Musarum hortum & oves, præter quam Scholam, & discipulos in ea doctrinæ & eloquentiæ studiis addictos, intelligi existimemus?

† Hodie in agro Smyrnæo oves cauda & pinguedine sunt eximiæ, ut testis est Whelerus in Itinerario. Si ætate Quinti similes ibi extiterint, per περίκλυτα μῆλα ipsas Smyrnæas intelligere potes, quæ jure dominii ad templum Dianæ pertinebant. Vide locum & quæ illic noto.

DAUSQUEJUS

IN

ADNOTAMENTORUM PRINCIPIO.

VEterum Scriptorum nomina nothis expungere, ecquid aliud est, per Deum immortalem, quam vita functorum umbras stylo persequi, quando eas ferro diverberare non licet? Gellium, Florum, Fenestellam nullum nobis reliquum fecit scripturientium prurigo. Mittamus hos: *De Q. Calabro* indicio experiamur. *Quintum Calabrum* elimi-

eliminant: *Coïntum Smyrnæum* inliminant. Quo consilio? quibus indiciis? qua veterum fide? Ad Smyrnam pavit oves, clamant, & hoc versus ipsius clamant. Ita Parrhasius, Rhodomannus, alii. Quid postea? Nemo igitur homo alibi natus Smyrnæ pascere potuit, aut etiam, si diis placet, ævum agere? Alemanni, quotquot in Belgio bellabantur olim, Belgæ erant? Macedones in Illyria fuere Illyrii? in Thracia Thraces? in Perside Persæ? in India Indi, Macedones? Pari ergo delirio quisquis ab Africa Romam venit, Romanus fuit; Afer non fuit. Una eademque ratione consulatus Q. Balbo mandatus est, non Gaditano, non extraneo; sed viro Romano, sed Italo: Romæ namque id honoris gessit. Dicant, & doceant eadem opera Calabro nulli visam Smyrnam, aut Smyrnæ pascuales agros. Sed quid si contra pertendero rusticanæ rei peritissimos fuisse Calabros, & invulgata peritiæ opinione, accitos e Calabria, qui ad Smyrnam rurarentur, & pascerent, ut olim e Syris, & Getis lecti sunt servi? Hoc esse potuit: illud fuit. Silius Italicus:

Cum Calabros urunt ad pinguia pabula saltus.

Flaccus Argonaut. Venusinus vates *Calabri hospitis pyra* commemorando laudat, Lib. 3. —— *Calabris redit armentarius arvis*, Horatius Lib. I. Od. 31. *Non æstuosa grata Calabriæ Armenta* —— Idem Venusin. Columella oves numerat generis eximii *Milesias*, *Calabras*, *Appulasque*. Quid tandem vetat poëtam nostrum *Q. Calabrum* esse, ac dici; esto ad Smyrnam oves paverit? Sed Smyrnæus esto, Asianus esto, Græcus esto: unde illi prænomen e Latio petitum? Hoc ut ἑτεροδοξοῦντες obtegant, *Coïntum* volunt, *Quintum* scribi gravantur. Bellissime nugantur Q. Fla-

Flaminium Plutarchus Κόϊντον Φλαμίνιον scribit; nec usquam aliter; Appianus in Civilibus Κόϊντον Οὐαλέριον, Κόϊντον Κεπίωνα; vulgo *Quintum* Valerium, *Quintum* Cepiona, aut pro eodem literam Q. ponunt. Κόϊντον Græci in omni historia Romana reposuerunt, ubi Latini *Quintum* posuerant. Inane ut sit tam diuturno usu corroboratam scribendi rationem convellere, & Latinis auribus *Koïntum* insolenter obtrudere; a me est doctissimus vir Pierius in septimam Æneadem. Verum καινοτομοῦσι κενεμβατεῖν solemne est. Ex iis non nemo tamen blandiloquentia futili mundo molitur imposturam facere. Rejicere se aut damnare vulgatam *Calabri* appellationem negitat, & supposititiam vociferatur. Euge vero. Supposititia est appellatio: rejicere igitur, aut ὀβελίζειν quid trepidas, o iste, quisquis es? Non animadvertis secum valide pugnare, supposititiam appellationem, &, non rejiciendam, neque damnandam? Damno, & rejicio, quæ supposititia duco, & mecum alii; tu quid?

ΚΟΙΝΤΟΣ
ΚΑΛΑΒΡΟΣ.

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΟΜΗΡΩ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

ΕΥΘ' ὑπὸ Πηλείωνι δάμη θεοείκελος Ἕκτωρ,
Καί ἑ πυρὰ κατέδαψε, καὶ ὀστέα πάντα κέκαυται,
Δὴ τότε Τρῶες ἔμιμνον ἀνὰ Πριάμοιο πτολίεθρον,
Δειδιότες μένος ἠῢ θρασύφρονος Αἰακίδαο·
Ἠΰτ' ἐνὶ ξυλόχοισι βόες βλοσυροῖο λέοντος
Ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλουσιν ἐναντίαι, ἀλλὰ φέβονται
Ἰλαδὸν πτώσσουσαι, καὶ ἀνὰ ῥωπήϊα πυκνά.

Ὡς

2. ΚΑί ἑ πυρὰ κατέδαψε, καὶ ὀστέα πάντα κέκαυται] Legendum videtur κέκαυτο. *Rhodomannus.* Intecta igitur Achillis ossa sine honore jacebant? Scio lectos cineres. Ovid. Metam.

> —— *De tam magno restat Achille*
> *Nescio quid, parvam quod non bene compleat urnam.*

Lectio cinerum fuerit, non ossium etiam, aut ossilegium?

> —— *Quis enim rogus abstulit ossa?*

Lucanus. *Lecta* Achillis ossa, immo & *tecta*, ut quæ Corynæus legerat, Æneid. 6. Ad eundem plane modum Homeri verbis Iliad. Ω.

> Ὀστέα πάντα λέγοντο κασίγνητοί θ', ἕταροί τε,
> Καὶ τάγε χρυσείην ἐς λάρνακα θῆκαν ἑλόντες.

Excusa versio Q. Calabri veterum rituum intelligenti obstrepit: *Et omnia ejus ossa in cineres consederant*, cum de cineribus ne γρὺ quidem Calaber. Dictum oportuit *Et omnia ossa usta*: Unde *Ustrina* huic supremo officio: non absumpta, non in cinerem versa, quæ passim legi condique sueta. Quare lubens volensque reposuerim:

> —— Ὀστέα πάντα κέκευθε.

se-

QUINTI CALABRI

PRÆTERMISSORUM AB HOMERO

LIBER PRIMUS.

POSTQUAM ab Achille Pelei nato Hector, vir
Dei inſtar habens, ſuperatus erat,
Rogusque illum abſumpſerat, & omnia ejus
oſſa in cineres conſederant:
Trojani deinceps ſe in urbe Priami continebant,
Præſtans Æacidæ animoſi robur pertimeſcentes.
Ut enim boves in ſaltu truci Leoni
Obviam venire detrectant, ſed gregatim
Per denſa virgulta pavitantes fugiunt:

Sic

ſecutus anteriore loco Iliadem Ω. Calaber met Lib. 7. de Machaonis oſſibus ſcribit:

——— *Σῶμα δ' ἄνευθεν*
Πῦρ ὀλοὸν κατέδαψε, καὶ ὀςέα δέξατο γαῖα.

Κέκευθε vero *παθητικῶς* uſu venire indubitatum eſt: Sophocles Antigone: *Μητρὸς δ' ἐν Αἴδου, καὶ πατρὸς κεκευθότοιν.* Nec alienum a Calabro, Lib. 12.— *γνῶναι, εἴτι κέκευθεν, ſi quid lateat.* Eodem loco: — *Ο γὰρ μέγα πῆμα κέκευθεν*: ut Virgilio *latet error*, ita hic *noxa*. Eapropter *κέκαυτο* pro *κέκαυται* reponi, per mihi ridiculum videtur. *Dausquejus.* Vitium recte vidit, ſed non recte ſuſtulit Dausquejus: Nam *κέκευθε* abſolute & iſta forma, hic ambiguum & incongruum eſt: *oſſa omnia occultavit: oſſa omnia latuerunt:* An hoc ſepulturam indicat? Cras credam, non hodie: Antequam oſſa erant lecta, jam latitabant inter cineres. Aliud requiritur: Legendum arbitror,

— *Καὶ ὀςέα πάντα τέθαπται.*

Id perſpicuum, neque longe petitum, ſi ſcripturam implicitam conſideres propius. Errorem Dausqueji ſatis putidum de Achille pro Hectore, &c. prætereo lubens. *Pauw.*

7 *Ἰλαδὸν πτώσσουσαι, καὶ ἀνὰ ῥωπήϊα πυκνά*] Scribe *ἰληδὸν*, &

Ως οἱ ἀνὰ πτολίεθρον ὑπέτρεσαν ὄμβριμον ἄνδρα,
Μνησάμενοι προτέρων, ὁπόσων ἀπέλαμνε κάρηνα,
Θύων Ἰδαίοιο περὶ προχοῇσι Σκαμάνδρου,
Ηδ' ὅσους φεύγοντας ὑπαὶ μέγα τεῖχος ὄλεσσεν,
Εκτορά θ' ὡς ἐδάμασσε, καὶ ἦμαρ ἔρυσσε πόληων,
Αλλους θ' οὓς ἐδάϊξε δι' ἀκαμάτοιο θαλάσσης,
Οππότε δὴ ταπρῶτα φέρε Τρώεσσιν ὄλεθρον·
Τῶν οἵγε μνησθέντες, ἀνὰ πτολίεθρον ἔμιμνον·
Αμφὶ δ' ἄρα σφίσι πένθος ἀνιηρὸν *
Ως ἤδη στονόεντι καταιθομένης πυρὶ Τροίης.
Καὶ τότε Θερμώδοντος ἀπ' εὐρυπόροιο ῥοάων,
Ηλυθε Πενθεσίλεια θεῶν ἐπιειμένη εἶδος,
Αμφω, καὶ στονόεντος ἐελδομένη πολέμοιο,
Καὶ μέγα αἰδομένη στυγερὴν καὶ ἀεικέα φήμην,
Μή τις ἑὸν κατὰ δῆμον ἐλεγχείῃσι χαλέψῃ

Αμ-

καὶ ante ἀνὰ dele. *Rhod.* An forte in Libris quibusdam pro ἀνὰ perperam scriptum erat κατὰ, indeque ortum est καὶ? Scis, quoties καὶ & κατὰ commutantur a Scribis. *Pauw.*

11. Ηδ' ὅσυς] Ηδ' ὅσσυς. *Rhod.*

12. καὶ ἦμαρ ἔρυσσε πόληων] Propter Metaphoram duriorem hunc locum habeo suspectum. Quid si legatur, καὶ ἀμφ' εἴρυσσε πόληϊ, *Et circa urbem traxisset*, vel quod malim, καὶ ἠμαυρῶντι πόληας, *Et urbes devastasset?* Hanc germanam esse lectionem, omnino persuasum habeo. *Rhod.* Eversas ab Achille civitates loquitur per oras Troados bilustri mora: Id porro est *civitatium diem trahere* seu *contrahere*, utpote quæ fatis sinentibus diutius absque vi, absque injuria superstites fuissent. Ita notant de fato urbis Censorinus Libr. de Die Natal. M. Tullius Libr. 2. de divinat. qui Tarutium Firmanum refert urbis Romæ fata canere non dubitasse. Nec causæ satis est, cur suam exosculetur correctionem Rhodomannus ἠμαυρῶσε πόληας. *Dausq.* Aliter de hoc loco Rhodomannus, aliter Dausquejus, ut vides: Neuter bene, sed pejus tamen hic, quam ille: Id animadvertunt omnes, qui Græce sciunt: Dicam, quod res est: ἔρυσσε sine dubio respicit Hectorem ab Achille tractum circa mœnia Urbis patriæ: Quare legendum est, καὶ ἦμαρ ἔρυσσε πόληος: ἦμαρ πόληος de ipso Hectore dicitur, qui *lux*, *vita*, *salus*

Sic illi intra urbis mœnia fortis viri impetum ſubterfugiebant;
Memores priorum, quam multis capita amputaverit,
Dum circa Idæi Scamandri ripas graſſatur;
Et quot, ſub vaſtis Trojæ mœnibus in fugam actos, dederit exitio;
Hectoremque ut vicerit, & lucem urbis Trojanæ raptârit;
Alios etiam per mare inquietum inſulas habitantes ut bello ſubegerit,
Cum initio Trojanis exitium afferret.
Horum illi recordati in urbe permanebant.
Interim tam triſtis inter eos luctus exortus erat,
Ac ſi jam lamentabili Troja incendio conflagraret.
Tum demum a lativagi Thermodontis amne
Pentheſilea, mulier Dearum præferens ſpeciem, advenit,
Bifariam affecta. Nam & luctifici belli cupido eam inceſſerat,
Et odioſæ turpiſque famæ pudebat, verentem
Ne qua in gente ſua probris ipſam deformaret

Ob

ſalus urbis & civium: Metaphora eſt ſatis frequens apud Auctores utriusque Linguæ: Ipſe Calaber de Briſeide Achillem delamentante Lib. 3. vſ. 561.

— ἐπεὶ σύ μοι ἱερὸν ἦμαρ,
Καὶ φάος ἠελίοιο πέλες, καὶ μείλιχος αἰών.

Virgilius de Hectore Lib. 2. Æneid. vſ. 281.

O lux Dardaniæ, ſpes o fidiſſima Teucrum,
Quæ tantæ tenuere moræ? quibus Hector ab oris
Expectate venis?

Ubi Servius: *O lux Dardaniæ. Quaſi dies noſter, per quem certi eramus de luce, id eſt, de vita, tanquam occiſo Hectore omnes ſe extinctos credant.* Alia cumulare nolo. *Pauw.*

13. *Ἄλλως θ' ὥς*] *Ἄλλως θ', ὡς. Rhod.* Recte. *Pauw.*

16. *πένθος ἀνιηρὸν* *] Verſum ita ſuppleo, *μάλ' ὀρώρει*, vel *πεπότητο. Rhod.* Explet Brodæus, *μέγ' ὀρώρει*: Ego ne ſim Aſymbolos, *τότ' ὀρώρει*: pulcherrime enim connectitur, *Ὡς ἤδη στονόεντι* &c. *Dausq.*

20. *καὶ στονόεντος ἐελδομένη πολέμοιο*] *στονόεντι* Verſu abhinc tertio præceſſit: Eadem Epitheta ſic ubique ingerit Quintus: Videbimus. *Pauw.*

22. *Μή τις ἑὸν κατὰ δῆμον* &c.] An plenius forte legendum, *Μή τις ἑ ὃν κατὰ δῆμον* &c? *Pauw.*

Ἀμφὶ κασιγνήτης, ἧς εἵνεκα πένθος ἄεξεν,
Ἱππολύτης· τὴν γάρ ῥα κατέκτανε δουρὶ κραταιῷ,
Οὐ μὲν δὴ τό γ' ἑκοῦσα, τιτυσκομένη δ' ἐλάφοιο.
Τοὔνεκ' ἄρα Τροίης ἐρικυδέος ἵκετο γαῖαν.
Πρὸς δ' ἔτι οἱ τόδε θυμὸς ἀρήϊος ὡρμαίνεσκεν,
Ὄφρα καθηραμένη περὶ λύματα λυγρὰ φόνοιο,
Σμερδαλέας θυέεσσιν Ἐριννύας ἱλάσηται,
Αἵ οἱ ἀδελφειῆς κεχολωμέναι αὐτίχ' ἕσποντο
Ἄφραστοι· κεῖναι γὰρ ἀεὶ περὶ ποσσὶν ἀλιτρῶν
Στρωφῶντ', οὐδέ νύ ἐστι θεὰς ἀλιτρόν θ' ὑπαλύξαι.
Σὺν δέ οἱ, ἄλλαι δυώδεκα πᾶσαι ἀγαυαὶ,
Πᾶσαι ἐελδόμεναι πόλεμον, καὶ ἀεικέα χάρμην,
Αἵ οἱ δμωΐδες ἔσκον, ἀγακλειταί περ ἐοῦσαι.
Ἀλλ' ἄρα πασάων μέγ' ὑπείρεχε Πενθεσίλεια.
Ὡς δ' ὅτ' ἀν' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν ἄστρασι δῖα σελήνη
Ἐκπρέπει, ἐν πάντεσσιν ἀρίζηλος γεγαυῖα,
Αἰθέρος ἀμφιραγέντος ὑπαὶ νεφέων ἐριδούπων,
Ὣς ἥγ' ἐν πάσαισι μετέπρεπεν ἐσσυμένῃσιν.
Ἔνθ' ἄρα ἦν Κλονίη, Πολεμοῦσά τε, Δηριόνη τε,
Εὐάδρη τε, καὶ Ἀντάνδρη, καὶ δῖα Βρέμουσα,

Ἠδὲ

30. ἕσποντο] ἕποντο. *Rhod.*

32. *οὐδέ νύ ἐστι θεὰς ἀλιτρόν θ' ὑπαλύξαι*] ἀλιτόνθ'. particip. act. Aorist. 2. ab ἀλιτέω, scelus committo nullis precibus expiandum. *Rhod.* Perspicue Rhodomannus, ἀλιτόνθ' ὑπαλύξαι Nec disconveniat, ἀλιτροὺς ὑπαλύξαι. *Dausq.* Et mihi abblanditur ἀλιτόνθ' ὑπαλύξαι: Quo non admisso, ἀλιτρὸν vel cum vel sine tibicine, non minus bonum est, quam ἀλιτρούς: Vim cæsuræ non ignoras. *Pauw.*

33. *Σὺν δέ οἱ, ἄλλαι δυώδεκα*] ἄλλαι ἵκοντο vel ἕποντο δυώδεκα: vel Σὺν δέ οἱ, ἄλλαι ἴσαν δυοκαίδεκα: Quod tamen remotius a scriptura. *Rhod.*

39. *Αἰθέρος ἀμφιραγέντος ὑπαὶ νεφέων ἐριδούπων*] *Æthere undique rupto a nubibus gravisonis:* Absona & ingrata locutio: Cum nubes dissipantur, non rumpitur æther, nec a nubibus id fieri potest unquam: Vellem, mentem aliter expressisset Quintus, aut saltem scripsisset, Αἰθέρος ἀμφὶ φανέντος ἄνευ νεφέων ἐριδούπων. Notissimum illud Home-

Ob sororem, cujus gratia vulnus animo fovebat,
Hippolytam. Hanc enim valida hasta interemerat,
Non quidem hoc dedita opera, sed cervam jaculo petens.
Idcirco in Trojæ illustris terram se contulit.
Insuper ad hoc etiam Martius illam animus stimulabat:
Ut nimirum a tristi cædis labe expiata,
Sacris Furias terribiles placaret,
Quæ sororis causa ei succensentes e vestigio sequebantur
Occultæ. Hæ enim perpetuo circa pedes impiorum
Versantur: Nec fieri potest, ut quisquam enormiter peccans has evitet.
Cum ipsa vero aliæ venerant duodecim, omnes virtute insignes,
Omnes belli infessæque pugnæ studio flagrantes:
Quæ ejus ministræ erant, quamvis rerum gestarum gloria excellerent.
Omnes tamen longe supereminebat Penthesilea.
Ut enim in cælo longe lateque patente inter stellas dium Lunæ sidus
Admiranda claritate sua cunctis præfulget,
Æthere inter nubes, unde fragor interdum exsistit, hiante:
Ita illa inter cunctas ad bellum festinantes præsigne decus exhibebat.
Aderant autem hæ: Clonia, Polemusa, Derione,
Euandra, Antandra, & diva Bremusa:

Tum

mericum, *οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπεῤῥάγη ἄσπετος αἰθὴρ*, quod Iliad. Θ. vs. 554. & Iliad. Π. vs. 300. in comparatione non absimili occurrit, aliud est: Nam *αἰθὴρ* ibi splendorem ætheris, non ætherem notat: Hoc certum & perspicuum. An tamen sic vox etiam accipienda hic, & *αἰθέρος ἀμφιραγέντος* vertendum *ætheris splendore undique erumpente?* Non potest propter adjunctum *ὑπαὶ νεφέων ἐριδούπων*: Sed an pro *ὑπαὶ* legendum revera *ἄνευ*, *sine nubibus gravisonis?* Id verum forte: Et sic hæcce dixissent hic, quod in locis Homericis dicunt *ὅτε τ' ἔπλετο νήνεμος αἰθὴρ* et *ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο Κινήσει πυκινὴν νεφέλην στεροπηγερέτα Ζεύς*: Attende & judica. *Pauw.*

42. *Εὐάδρη τε*] Ita Aldina hic, sed post V. 252. *Εὐάνδρην*: Quod utroque loco expressit

Rho-

Ἠδὲ καὶ Ἱπποθόη, μετ' Ἁρμοθόη κυανῶπις,
Ἀλκιβίητε, καὶ Ἀντιβρότη, καὶ Δηριμάχεια·
Ταῖς δ' ἐπὶ Θερμώδοσσα μέγ' ἔγχεϊ κυδιόωσα.
Τόσσαι δ' ἄρ' ἀμφιέποντο δαΐφρονι Πενθεσιλείᾳ.
Οἵη δ' ἀκαμάτοιο κατέρχεται ἀπ' Οὐλύμπου
Ἠὼς, μαρμαρέοισιν ἀγαλλομένη φρένας ἵπποις,
Ὡράων μετ' ἐϋπλοκάμων, μετὰ δέ σφισι πάσαις
Ἐκπρέπει ἀγλαὸν εἶδος, ἀμωμήτοις περ ἐούσαις·
Τοίη Πενθεσίλεια μόλεν ποτὶ Τρώϊον ἄστυ,
Ἔξοχος ἐν πάσῃσιν Ἀμαζόσιν· ἀμφὶ δὲ Τρῶες
Πάντοθεν ἐσσύμενοι, μέγ' ἐθάμβεον, εὖτ' ἐσίδοντο
Ἄρεος ἀκαμάτοιο βαθυκνήμιδα θύγατρα,
Εἰδομένην μακάρεσσιν, ἐπεί ῥά οἱ ἀμφὶ προσώπῳ,
Ἄμφω, σμερδαλέον τε, καὶ ἀγλαὸν εἶδος ὀρώρει,
Μειδιόων ἐρατεινὸν, ὑπ' ὀφρύσι δ' ἱμερόεντες
Ὀφθαλμοὶ μάρμαιρον ἀλίγκιον ἀκτίνεσσιν,
Αἰδὼς δ' ἀμφερύθηνε, παρηϊάδων δ' ἐφ' ὕπερθεν
Θεσπεσίη ἐπέκειτο χάρις, καταειμένη ἀλκήν.
Λαοὶ δ' ἀμφεγάνυντο, καὶ ἀχνύμενοι τοπάροιθεν.

Ὡς

Rhodomannus: An recte, dubito propter contiguum Ἀντάνδρη, quod nimis fere Synonymum: ἀδρὸς, validus; ἀδρότης, robur: Inde Εὐάδρα potuisset dici. *Pauw.*

43. μετ' Ἁρμοθόη κυανῶπις] μετὰ δ' Ἁρμοθόη. *Rhod.* Suspicor Ἁρμαθόη: Ἱπποθόη, quæ in equis; Ἁρμαθόη, quæ in curru strenua & velox: Versum non male supplet Rhodomannus. *Pauw.*

45. Θερμώδοσσα] Hic etiam variat Aldina: Nam Θερμώδουσαι habet V. 252. Rhodomannus & hic & ibi Θερμώδωσσα & Θερμώδωσσαι: Mihi non displicet Θερμώδουσα & Θερμώδουσαι: Et prius hic certe adamaret magis sequens κυδιόωσα propter ipsum sonum. *Pauw.*

46. Τόσσαι δ' ἄρ' &c.] Τόσσαι ἄρ' ἀμφιέποντο δ. Πενθεσιλείῃ. *Rhod.*

47. κατέρχεται ἀπ' Οὐλύμπου] κατέρχεται Οὐλύμποιο, vel κατέρχεται ἐξ Οὐλύμπου. *Rhod.* Scribe κατέρχετ' ἀπ' Οὐλύμποιο. *Dausq.*

49. Ὡράων μετ' ἐϋπλο ν, μετὰ &c.] μετὰ bis in eodem Versu.

Tum etiam Hippothoe, unaque Harmothoe nigris oculis;
Alcibieque & Antibrote cum Derimachia:
Et post has Thermodossa, magnam hasta gloriam sibi vendicans.
Tot bellicosæ tum Penthesileæ in comitatu erant.
Qualis vero ab Olympo semper mobili descendit
Aurora, fulgentibus equis animum oblectans,
Cum Horis pulcricomis: & inter eas omnes,
Quamvis nihil reprehendendum habeant, splendore formæ præstat:
Talis Penthesilea urbem ad Trojanam venit,
Eximia inter omnes Amazones. Troës vero
Undique circumfusos ingens admiratio subit, dum intuentur
Invicti Martis filiam profundis tibialibus indutam,
Fœminam Deabus ipsis similem. Quia in vultu ejus
Utrumque inerat, terror simul & splendor formæ,
Ridens amabiliter; & sub superciliis illices
Oculi radiorum in morem fulgebant;
Pudorque rubore genas tinxerat: In quibus
Divina quædam gratia, vim masculam induta, residebat;
Oppidani ergo, utut hactenus mœsti, lætabantur:
Uti

Versu. *Pauw.*

51. *Τοίη Πενθεσίλεια* &c.] Nimius est in comparationibus Auctor: Nam Lunæ jam comparaverat Heroinam. *Pauw.*

57. *Μειδιόων ἐρατεινὸν*] *μειδιόωσ' ἐρατεινὸν*: Hæc enim figura Poëtæ usitatissima est, ut exempla crebra demonstrant Libro potissimum 6. in scuto Herculis. *Rhod.* Depravatum est *μειδιόων*: Rhodomannus *μειδιόωσ'*: Quod ad præcedens *οἱ* referri deberet, & sic positum esset pro *μειδιόωσα*: Nihil aliud enim adest, quo referri possit, quicquid cum Rhodomanno comminiscaris: Qui id imperite profecto referre voluit ad præcedens *εἶδος*, vocem ad tale magisterium plane ineptam. *μειδιόωσ'* autem pro *μειδιόωσα* Aphæresin continet, quam nemo paulo eruditior facile probabit. Aliud latet: Legendum suspicor, *Μειδιόεν ἐρατεινόν*: Sic *εἶδος μειδιόεν* apte cohæret, & nulla est in his durities. *Pauw.*

59. *Αἰδὼς δ' ἀμφερύθηνε* &c.] *Αἰδὼς δ' ἀμφερύθηνε παρήϊα, τὼν δ' ἐφύπερθεν. Rhod.* Ita legendum. *Pauw.*

Ως δ' ὁπότ' ἀθρήσαντες ἀπ' οὔρεος ἀγροιῶται
Ἶριν ἀνεγρομένην ἐξ εὐρυπόροιο θαλάττης,
Ὄμβρου ὅτ' ἰσχανόωσι θεουδέος, ὁππότ' ἀλωαὶ
Ἤδη ἀπαυαίνονται, ἐελδόμεναι Διὸς ὕδωρ,
Ὀψὲ δ' ὑπαχλύνθη μέγας οὐρανὸς, οἵδ' ἐσιδόντες
Ἐσθλὸν σῆμ' ἀνέμοιο, καὶ ὑετοῦ ἐγγὺς ἐόντος,
Χαίρουσι, τοπάροιθεν ἐπιστενάχοντες ἀρούραις·
Ὣς ἄρα Τρώϊοι υἷες, ὅτ' ἔδρακον ἔνδοθι πάτρης
Δεινὴν Πενθεσίλειαν, ἐπὶ πόλεμον μεμαυῖαν,
Γήθεον. ἐλπωρὴ γὰρ ὅτ' ἐς φρένας ἀνδρὸς ἵκηται
Ἀμφ' ἀγαθοῦ, στονόεσσαν ἀμαλδύνει κακότητα.
Τοὔνεκα καὶ Πριάμοιο νόος πολέα στενάχοντος,
Καὶ μέγ' ἀκηχεμένοιο, περὶ φρεσὶ τυτθὸν ἰάνθη.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀλαοῖσιν ἐπ' ὄμμασι πολλὰ μογήσας,
Ἱμείρων ἰδέειν ἱερὸν φάος, ἠὲ θανέεσθαι,
Ἢ πόνῳ ἰητῆρος ἀμύμονος, ἠὲ θεοῖο,
Ὄμματ' ἀπαχλύσαντος, ἴδῃ φάος ἠριγενείης,
Οὐ μὲν ὅσον τοπάροιθεν, ὅμως δ' ἄρα βαιὸν ἰάνθη
Πολλῆς ἐκ κακότητος, ἔχει δ' ἔτι πήματος ἄλγος
Αἰνὸν ὑπὸ βλεφάροισι λελειμμένον· ὣς ἄρα δεινὴν
Υἱὸς Λαομέδοντος ἐσέδρακε Πενθεσίλειαν·
Παῦρον μὲν γήθησε, τὸ δὲ πλέον εἰσέτι παίδων

Ἀχνυτ'

62. *Ως δ' ὁπότ' ἀθρήσαντες ἀπ'* &c.] Tota hæc Periodus ineptit: Nam Tautologus eſt homo, & orationem Tautologam male connectit: Vide modo illud *ὁπότ' ἀθρήσαντες, ὅτ' ἰσχανόωσι, ὁππότ' ἀλωαὶ*, non poteris dubitare: Quid etiam Iris ex mari ſurgens? An ita ſolet? Dein, quid *ὄμβρου θεουδέος*? Idne Epithetum eſt aptum? Non placent, non placent hæc. *Pauw.*

68. *Χαίρουσι*] Erunt, qui *Χαίρουσιν* præferent. *Pauw.*

70. *ἐπὶ πόλεμον*] *ἐπὶ πτόλεμον*. *Rhod.* Non neceſſe, ubi cæſura adeſt. *Pauw.*

76. *ἠὲ θανέεσθαι*] *ἢ θανέεσθαι*, vel eſt Synecphoneſis: De qua, ſororibusque cæteris, vide Tryphon. Grammaticum de affectionibus dictionum. *Rhod.* Scribe *θανεῖσθαι*, vel quod malim, *ἢ θανέεσθαι*. *Dausq.* Quia *ἢ πόνῳ* ſequitur, mihi

Uti fit, quando agrestes de monte conspicantur
Iridem, e mari latifluo exsurgentem;
Cum imbrem, Dei munus, desiderant; & jam arva
Jovis aquam exoptantia penitus arescunt;
Tandem vero nigrescit ingens cælum; Illi igitur, viso
Bono venti & pluviæ imminentis prodigio,
Gaudent, quamlibet propter agros antehac suspiria
duxerint:
Sic etiam Trojana proles cum viderunt in patria
Acrem Penthesileam, ad bellum cupide tendentem
Gaudebant. Ubi enim cor hominis, spes boni
Alicujus subit, tristificam expectorat molestiam.
Ideo & Priami animus, licet multo gemitu
Magnoque animi cruciatu premeretur, modicum tamen relevationis sensit:
Perinde atque homo, qui oculorum cæcitate diu multumque laboravit,
Et vel almam intueri lucem, vel mortem obire exoptat,
Seu medici fidelis opera, sive Deo ipso,
Caliginem ab oculis discutiente, auroræ tandem fulgorem visu percipit,
Non quidem ut antea, sed tamen paululum recreatur
A longa calamitate: quamvis adhuc tristem morbi cruciatum
Sub palpebris relictum habeat: Ita fortem sane
Penthesileam Laomedontis filius intuetur;
Dum modico quidem gaudio fruitur, sed plus adhuc
filiorum

In-

mihi fere arridet magis ἠὲ θανεῖσθαι: Nam Synecphonesin hic non probo. *Pauw.*

79. ὅμως δ᾽ ἄρα βαιὸν ἰάνθη] Prava distinctio: Sequitur enim, ἔχει δ᾽ ἔτι πήματος ἄλγος &c. Distingue igitur, ἴδῃ φάος ἠριγενείης, Οὐ μὲν ὅσον τοπάροιθεν, ὅμως δ᾽ ἄρα βαιὸν, ἰάνθη Πολλῆς &c. Sic ὅμως δ᾽ ἄρα βαιὸν apte cum ἴδῃ φάος connectitur, & verba recte procedunt. *Pauw.*

82. ἐσέδρακε Πενθεσίλειαν· Παῦρον &c.] An potius, ὅτ᾽ ἐσέδρακε Πενθεσίλειαν, Παῦρον &c? Sic longe facilior esset orationis cohærentia. *Pauw.*

Αχνυτ' ἀπεκταμένων, ἄγε δ' εἰς ἑὰ δώματ' ἄνασσα·
Καί μιν προφρονέως τίεν ἔμπεδον, ὥστε θύγατρα,
Τηλόθε νοστήσασαν ἐεικοστῷ λυκάβαντι·
Καί οἱ δόρπον ἔτευξε πανείδατον, οἷον ἔδουσι
Κυδάλιμοι βασιλῆες, ὅτ' ἔθνεα δηώσαντες,
Δαίνυντ' ἐν θαλίῃσιν, ἀγαλλόμενοι περὶ νίκης·
Δῶρα δέ οἱ πόρε καλὰ, καὶ ὄλβια, πολλὰ δ' ὑπέστη
Δωσέμεν, ἢν Τρώεσσι δαϊζομένοις ἐπαμύνῃ.
Ηδ' ἄρ' ὑπέσχετο ἔργον, ὃ οὔποτε θνητὸς ἐώλπει·
Δηώσειν Αχιλῆα, καὶ εὐρέα λαὸν ὀλέσσειν
Αργείων, νῆας δὲ πυρὸς καθύπερθε βαλέσθαι·
Νηπίη· οὐδέ τι ᾔδη ἐϋμελίην Αχιλῆα,
Οσσον ὑπέρτατος ἦεν ἐνὶ φθισήνορι χάρμῃ.
Τῆσδ' ὡς οὖν ἐσάκουσεν ἐῢς πάϊς Ηετίωνος
Ανδρομάχη, μάλα τοῖα ἑῷ προσελέξατο θυμῷ·
Α δειλὴ, τί νυ τόσσα μέγα φρονέουσ' ἀγορεύεις;
Οὐ γάρ τοι σθένος ἐστὶν ἀταρβέϊ Πηλείωνι
Μάρνασθ', ἀλλά σοι ὦκα φόνον, καὶ λοιγὸν ἐφήσει.
Λευγαλέη, τί μέμηνας ἀνὰ φρένας; ἦ νύ τοι *
Εστηκε θανάτοιο τέλος, καὶ δαίμονος αἶσα.
Εκτωρ γὰρ σέο πολλὸν ὑπέρτερος ἔπλετο δουρί·
Αλλ' ἐδάμη κρατερός περ ἐὼν, μέγα δ' ἤκαχε Τρῶας,
Οἵ ἑ θεὸν ὣς, πάντες ἀνὰ πτόλιν εἰσορόωντο·

Καὶ

84. *Αχνυτ' ἀπεκταμένων*] *Αχνυτ' ἀποκταμένων. Rhod.* Rhodomannus *Αποκταμένων*: Utrumque potuit esse. *Απεκταμένων* vero *παρωχηκὸς* a *κτείνω* est *Prostratorum*, *Externatorum*: Unde loco dejici se non patietur. *Dausq.*

94. *νῆας δὲ πυρὸς καθύπερθε βαλέσθαι*] Postquam scilicet solutæ & disruptæ essent interfectis Græcis: *ἔννοια* est parum apta, & ipsa elocutio scabra: *νῆας* pro tabulis navium, navium lignis. Ignem navibus injicere, ut sic comburerentur, aliud melius est. *Pauw.*

95. *ἐϋμελίην Αχιλῆα*] *ἐϋμμελίην* requirit Versus. *Pauw.*

102. *ἦ νύ τοι* *] Deest in fine

ne

Interfectorum causa se afflictat; Reginam ergo in ædes suas ducit,
Et omnibus benevolentiæ officiis sedulo afficit, ac si filia esset;
Vicesimo demum anno ex longinquis terris reversa;
Et opiparam ei cœnam instruit, qualem agitant
Magnifici Reges, cum subactis gentibus
De victoria læti, in florida solennitate convivantur;
Muneraque ei pulcra & preciosa dedit, multaque insuper recepit se
Additurum, Si fractis bello Trojanis opem ferret.
Illa vero in se facinus recipit, quod mortalium nemo animum induxerit,
Debellare Achillem, & numerosissimas Argivorum copias
Delere, navesque in ignem conjicere:
Quam Fatua! Nequaquam enim norat; Quam hasta præstans Achilles,
Prælio viris quoque exitiali prævaleret.
Hanc ut audivit generosa Eetionis filia
Andromache, his verbis animum suum affatur:
O misella! cur tam grandia elato animo jactitas?
Non eæ tibi vires sunt, ut cum intrepido Pelida
Depugnes: sed funestam tibi necem statim adferet.
Infelix! quæ intemperies animum exagitat? certe quam proxime tibi
Mortis terminus & sors Dei fatalis imminet.
Hector enim te vi bellica longe antestabat:
Et tamen, licet tam fortis, succubuit, & Troas ingenti mœrore affecit:
Qui illum universi, non aliter ac Deum, in urbe suspiciebant.

Sed

ne ἐγγὺς, vel ἄγχι seu ἀγχῦ. *Rhod.*

103. Εστηκε θανάτοιο] Εστήκει θανάτοιο. *Dausq.* Cæsura Εστηκε tuetur: Absque qua Εστήκειν mallem, quam Εστήκει, quod *stabat* potius denotat, quam *stat*: Ipsi pueri sciunt ex Homero. *Pauw.*

107.

Καί μοι ἔην μέγα κῦδος, ἠδ' ἀντιθέοις τοκέεσσιν,
Ζωὸς ἐών· ὡς εἴ με χυτὴ κατὰ γαῖα κεκεύθει,
Πρὶν σφε δι' ἀνθερεῶνος ὑπ' ἔγχεϊ θυμὸν ὀλέσσαι.
Νῦν δ' ἄρα ἄσπετον ἄλγος ὀϊζυρὸς ἐπάθρησα,
Κεῖνον ὅτ' ἀμφὶ πόληα ποδώκεες εἴρυον ἵπποι
Αργαλέως Αχιλῆος, ὅ μ' ἀνέρος εὖνιν ἔθηκε
Κυριδίου, τό μοι αἰνὸν ἄχος πέλει ἤματα πάντα.
Ως φάθ' ἑὸν κατὰ θυμὸν εὔσφυρος Ηετιώνη,
Μνησαμένη πόσιος· μάλα γὰρ πένθος ἀέξει
Ανδρὸς ἀποφθιμένοιο σαόφροσι θηλυτέρῃσιν.
Ηέλιος δὲ θοῇσιν ἑλισσόμενος περὶ δίνῃς,
Δύσατ' ἐς ὠκεανοῖο βαθὺν ῥόον, ἄνυτο δ' ἠώς.
Οἱ δ' ὅτε δὴ παύσαντο πόλου δαιτός τ' ἐρατεινῆς,
Δὴ τότε πυ δμωαὶ στόρεσαν θυμήρεα λέκτρα,
Εν Πριάμοιο δόμοισι, θρασύφρονι Πενθεσιλείῃ·
Ηδὲ κιοῦσ' εὕδεσκεν, ὕπνος δέ οἱ ὄσσ' ἐκάλυψεν
Νήδυμος ἀμφιπεσών. μόλε δ' αἰθέρος ἐξ ὑπάτοιο,
Παλλάδος ἐννεσίῃσι, μένος δολόεντος Ονείρυ,
Οππως μιν λεύσσουσα, κακὸν Τρώεσσι γένηται,
Οἱ τ' αὐτῇ, μεμαυῖα ποτὶ πτολέμοιο φάλαγγας.
Καὶ τὰ μὲν, ὡς ὥρμαινε δαΐφρων Τριτογένεια·
Τῇδ' ἄρα λυγρὸς Ονειρος ἐφίστατο, πατρὶ ἐοικὼς,

Καὶ

107. ἠδ' ἀντιθέοις] ἰδ'. ἀντιθέοις. *Rhod.*

109. δὶ ἀνθερεῶνος] Rhodomannus, *mentum hasta transfixus*: Imperite: Vertas, *guttur hasta transfixus*: Ita ἀνθερέων sumitur plus semel: Eruditi sciunt, & unus Suidas perspicue, Ανθερέων, ὁ ὑπὸ τὸ γένειον τόπος, λάρυγξ. Jungendus est Homerus Iliad. Ω. ut melius intelligas. *Pauw.*

110. Νῦν δ' ἄρα ἄσπετον ἄλγος &c.] Νῦν δ' ἄρ' ἀάσπετον ἔργον vel ἄλγος ὀϊζυρῶς. *Rhod.* Editio Aldina, ut hic editum est: In Basileensi ἄλγος Operarum incuria male neglectum est: Atque hinc ambigua Rhodomanni suspicio, qui Aldinam non viderat: Melius tamen ἔργον, quam ἄλγος: Nam dolorem non videmus, sed sentimus: Sic tamen ipse Quintus.

ἄρ'

Sed mihi etiam venerandisque parentibus magno erat honestamento,
Quam diu vixit. Atque utinam me super ingesta terra occuluisset,
Antequam ipse, mentum hasta transfixus, animam efflasset!
At nunc rem acerbissimam magno meo malo aspexi,
Quando eum circa urbem veloces Achillis equi
Crudeliter raptabant. Is me viro orbavit,
Cui mea libata virginitas: Qui cruciatus per omne vitæ tempus mihi est acerbissimus.
Sic intra animum suum loquebatur (cogitabat) pulcra Eetionis nata,
Mariti recordans. Gravissimus enim luctus pudicis
Matronis, exstincto viro, accrescit.
Interea Sol rapida se vertigine circumvolvens,
Profundum Oceani fluxum subiit, exactaque dies erat,
Quare cum potu ciboque suavi se reficere desiissent,
Gratum exinde cubile sternunt famulæ,
In Priami ædibus, temerariæ Penthesileæ:
Quæ abiens ad quietem se componit, oculosque ejus somnus obtegit,
Suaviter illapsus. Venit autem ex summo æthere
Palladis instinctu, Somnii vis fraudulenti:
Ut eo viso, damna Trojanis accerseret,
Et sibimetipsi, ad belli phalanges præcipitantius ruens,
Atque hæc ita belli sciens Minerva agitabat:
Illi autem triste Somnium adstabat, patris formam referens;

Et

ἄρ' ἀάσπετον & ὀϊζυρῶς aspernabitur nemo. *Pauw.*

115. μάλα γὰρ πένθος ἀέξει] μάλα γὰρ μέγα πένθος. *Rhod.* Brodæus, μάλα γὰρ δὴ πένθος: Alter non infeliciori conjectura, μάλα γὰρ μέγα πένθος. *Dansq.*

118. ἤνυτο δ' ἠώς] ἠὼς pro tota die durum est, inprimis ubi ἤνυτο accedit: Sed sic Quintus. *Pauw.*

125. κακὸν Τρώεσσι γένηται] κακὸν respicit λεύσσουσα, & de Penthesilea dicitur: Figura est satis nota. *Pauw.*

129;

Καί μιν ἐποτρύνεσκε ποδάρκεος ἄντ' Ἀχιλῆος
Θαρσαλέως μάρνασθαι ἐναντίον· ἡ δ' ἀΐουσα,
Γήθεεν ἐν φρεσὶ πάμπαν· ὀΐσατο γὰρ μέγα ἔργον
Ἐκτελέσειν αὐτῆμαρ ἀνὰ μόθον ὀκρυόεντα·
Νηπίη, ἥ ῥ' ἐπίθησεν ὀϊζυρῷπερ Ὀνείρῳ
Ἑσπερίῳ, ὃς φῦλα πολυτλήτων ἀνθρώπων
Θέλγει ἐν λεχέεσσιν ἄδην ἐπικέρτομα βάζων·
Ὅς μιν ἄρ' ἐξεπάφησεν, ἐποτρύνων ἀπονέεσθαι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπόρουσε ῥοδόσφυρος ἠριγένεια,
Δὴ τότε Πενθεσίλεια μέγ' ἐνθεμένη φρεσὶ κάρτος,
Ἐξ εὐνῆς ἀνέπαλτο, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἔδυνε
Τεύχεα δαιδαλόεντα, τά οἱ θεὸς ὤπασεν Ἄρης·
Πρῶτα μὲν ἂρ κνήμῃσιν ἐπ' ἀργυρέοισιν ἔθηκε
Κνημῖδας χρυσείας, αἵ οἱ ἔσαν εὖ ἀραρυῖαι·
Ἕσσατο δ' αὖ θώρηκα παναίολον· ἀμφί δ' ἄρ' ὤμοισιν
Θήκατο κυδιόωσα μέγα ξίφος, ᾧ πέρι πάντη
Κουλεὸς εὖ ἤσκητο δι' ἀργύρου, ἠδ' ἐλέφαντος·
Ἂν δ' ἔθετ' ἀσπίδα δῖαν, ἀλίγκιον ἄντυγι μήνης,
Ἥθ' ὑπὲρ ὠκεανοῖο βαθυῤῥόου ἀντέλλησιν,
Ἥμισυ πεπληθυῖα περὶ γναμπτῇσι κεραίης,

Τοίη

129. ἀντ' Ἀχιλῆος Θαρσαλέως μάρνασθαι ἐναντίον] Nota illud ἄντ' Ἀχιλῆος ἐναντίον μάρνασθαι, quod ſane nimium eſt. *Pauw.*

135. ἐν λεχέεσσιν ἄδην ἐπικέρτομα] Ita Aldus: Baſileenſes ἄδην non expreſſerant: Inde illa Notula Rhodomanni: ἐν λεχέεσσιν ἄδην *vel* ἑοῖς. *Pauw.*

136. Ὅς μιν ἄρ' ἐξεπάφησεν, ἐποτρύνων ἀπονέεσθαι] ἐξαπάφησεν, ἐποτρύνων πονέεσθαι. *Rhod.* Recte Rhodomannus: Sed ubi præceſſit, ὅς θέλγει, nonne hic languet Ὅς μιν? *Pauw.*

139. καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἔδυνε] Ineptiſſima lectio, ubi ſequitur primo, Πρῶτα μὲν ἄρ κνήμῃσιν ἐπ' ἀργυρέοισιν ἔθηκε Κνημῖδας: dein ſubjungitur, Ἕσσατο δ' αὖ θώρηκα παναίολον: Et ſic demum venitur ad humeros, ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν Θήκατο κυδιόωσα μέγα ξίφος, ſubjunctis iterum aliis, quæ nihil ad humeros pertinent: Pueri vident, & ne ipſe quidem Pyrrho dubitare poſſet: Locus certo certius eſt corruptus; Nam ita ineptire non potuit Auctor; Scribe,

Et incitabat ipſam, ut cum Achille rapidiſſimo
Fidenter manus conferret. Quod audiens illa
Toto pectore gaudebat: Putavit enim, egregium facinus
Se die illo in aſpero conflictu patraturam.
Demens! quæ infelici Somnio morem geſſit,
Et quidem veſpertino, quod ærumnoſorum genus hominum
In ſtratis demulcet, ludibria affatim blaterans.
Quod & ipſam ad pugnam inſtigando deluſit.
Cæterum ubi roſea ingruit Aurora;
Mox Pentheſilea, cum magnum animo robur indidiſſet,
E lecto proſiliit, humeriſque induit
Arma fabrefacta; quæ Deus illi Mars donarat.
Ac primum candidis tibiis applicavit
Ocreas ex auro, quæ ipſi bene aptæ erant:
Thoracem inde variegatum induit; & humero
Subligavit magnum enſem gloriabunda; circa quem undique
Vagina argento & ebore probe elaborata erat:
Divinum etiam clypeum ſuſtulit, lunæ orbi ſimilem,
Quæ ſuper altifluo Oceano exoritur,
Sub cornibus incurvis ad dimidium ſui plena;

Sic

be, & ſcribe meo periculo, *καὶ ἀμφὶ μέλεσσιν ἔδυνε Τεύχεα δαιδαλόεντα*: Sic nihil aptius: Vitium ex ſcriptura implicita & contracta. *Pauw.*

140. *τά οἱ θεὸς ὤπασεν Αρης*] Poteſt & *θοὸς* legi. *Rhod.* Θεὸς ſane rectius, quam *θοὸς*, ut divinitatis ingeſta mentione donum ſit commendabilius. *Dausq.* Mihi etiam non diſplicet vulgata, quanquam ipſum Αρης divinitatem indicat ſatis. *Pauw.*

141. *Ἐπ' ἀργυρέοισιν*] *ἐπ' ἀργυρέῃσιν. Rhod.*

142. Κνημῖδας χρυσείας] *χρυσέας*, vel poſtpone Κνημῖδας, quod melius. *Rhod.*

143. *ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν*] *ὤμοις. Rhod.*

148. Ἡμισυ πεπληθυῖα &c.] Non plena toto dimidio, ſed plena cornuum extremis, ſic ut inter illa cornuum extrema ſit vacuum & inane: Ita accipe: Interpres obſcure, quod obfuit Petito in Libello de Amazonibus. *Pauw.*

Τοίη μαρμαίρεσκεν ἄσπετον· ἀμφὶ δὲ κρατὶ
Θῆκε κόρυν κομόωσαν ἐθείρῃσι χρυσέῃσιν·
Ὣς ἡ μὲν μορόεντα περὶ χροῒ θήκατο τεύχη·
Ἀστεροπῇ δ' ἀτάλαντος ἐείδετο, τὴν ἀπ' Ὀλύμπου
Ἐς γαῖαν προΐησι Διὸς μένος ἀκαμάτοιο,
Δεικνὺς ἀνθρώποισι μένος βαρυηχέος ὄμβρου,
Ἠὲ πολυῤῥοίζων ἀνέμων ἄληκτον ἰωήν·
Αὐτίκα δ' ἐγκονέουσα διὲκ μεγάροιο νέεσθαι,
Δοιοὺς εἵλετ' ἄκοντας ὑπ' ἀσπίδα· δεξιτερῇ δὲ,
Ἀμφίτυπον βουπλῆγα, τόν οἱ Ἔρις ὤπασε δεινὴ,
Θυμοβόρου πολέμοιο πελώριον ἔμμεναι ἄλκαρ·
Τῷ ἐπικαγχαλόωσα, τάχ' ἤλυθεν ἔκτοθι πύργων,
Τρῶας ἐποτρύνουσα μάχην ἐς κυδιάνειραν
Ἐλθέμεναι· οἱ δ' ὦκα συναγρόμενοι πεπίθοντο,
Ἄνδρες ἀριστῆες, καίπερ πάρος οὐκ ἐθέλοντες
Στήμεναι ἄντ' Ἀχιλῆος· ὁ γὰρ περὶ δάμνατο πάντας.
Ἡ δ' ἄρα κυδιάασκεν ἀάσχετα· ἕζετο δ' ἵππῳ
Καλῷ τ', ὠκυτάτῳ τε, τόν οἱ ἄλοχος Βορέαο
Ὤπασεν Ὠρείθυια πάρος Θρῄκηνδε κιοῦσα,
Ξείνιον, ὅς τε θοῇσι μετέπρεπεν Ἁρπυίῃσι·
Τῷ ῥα τόθ' ἑζομένη, λίπεν ἄστεος αἰπὰ μέλαθρα
Ἐσθλὴ Πενθεσίλεια· λυγραὶ δέ μιν ὀτρύνεσκον
Κη-

149. Τοίη μαρμαίρεσκεν ἄσπετον] ἀάσπετον. *Rhod.* Rhodomannus recte ἀάσπετον: quæ tamen vox hic nimia: Nam ita non fulget Luna: Vertas autem, *Talis*, existens, *fulgebat immensum:* Interpres non bene. *Pauw.*

154. Δεικνὺς ἀνθρώποισι μένος &c.] μένος βαρυηχέος ὄμβρου inepte sequitur post Διὸς ἀκαμάτοιο μένος Versu præcedenti: Ipsa etiam comparatio dura in Penthesilea nondum se movente: Quod sequitur, Αὐτίκα δ' ἐγκονέουσα διὲκ μεγάροιο νέεσθαι, rectius cum misso fulgure fuisset compositum: Quanquam festinantius exeuntem & in hostes animosius irruentem sic etiam maluissem ego. *Pauw.*

155. ἄληκτον ἰωὴν] ἄλληκτον: Antepenultima tamen potentia est longa; ut solent vocales breves produci vi sequentis liqui-

Sic illa insigniter fulgebat: Capiti etiam
Imposuit galeam, aureis comis cristatam.
Hoc illa modo arma lethalia corpori circundabat;
Et similis apparebat fulguri, quod de cælo
Ad terram mittit Jovis invicti potestas,
Vim pluviæ strepitantis mortalibus portendens;
Aut continuum horrisonorum ventorum fragorem.
Mox autem ex aula prodire festinans,
Duo sumsit pila sub scuto; & dextera
Ancipitem bipennem; quam trux Contentio ei dederat;
Ut ingens exitiosi belli præsidium foret.
Hac exsultans, mox extra turres se corripuit,
Trojanos instigans ad pugnam viris gloriosam
Ut ire maturarent. Statim igitur coeuntes imperata fecerunt
Viri principes: etsi antea detrectabant
Stare contra Achillem. Hic enim egregie omnes domabat.
Ipsa autem effuse gloriabatur. Et insidebat caballo
Eleganti celerrimoque; quem Boreæ illi uxor
Orithyia, in Thraciam migrans, olim donaverat
Hospitale munus; qui etiam inter pernices Harpyias eminebat.
Eo tunc conscenso, celsas urbis ædes reliquit
Fortis Penthesilea. Sed tristes eam impellebant

Par-

quidæ. *Rhod.* Græci & Latini passim producunt Ἀληκτὼ, & Psalmi noni Paraphrasis apud Apollinarem: Ἀλήκτῳ κραδίῃ βασιλεῦ τεὸν αἶνον ἀείσω. Homer. Il. B. Καρδίη ἄληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι. Nazianzenus ἐν ὑποθήκαις & κατὰ σαρκὸς. Nihilominus vel his etiam in locis tutius congeminabit λλ. Sic Langianum Apollonii exemplar pluribus locis præfert: Unum dabo: — ἀνέμοις ἄλληκτον ἰωήν. Rationem adstruit Theodorus Gaza Libr. 4. Τὸ στερητικὸν α βραχὺ. Nam productio in ἀκάματος & ἀθάνατος licentior putatur. Libro vero Calabri altero, qui scribunt: — γόος δὲ ἄληκτος ὀρώρει pro γόος δ' ἄλληκτος, Bombaliones Germanos agunt. Estque εὐφωνότερον ſ aliquanto geminans consona. Itaque recte scriptum est Calabri Libr. 5. — κεραυνοὶ Ἄλληκτοι νεφέεσσιν ἐοικότες ἐξεχέοντο. *Dausq.*

Κῆρες, ὅπως πρώτην τε καὶ ὑστατίην ἐπὶ δῆριν
Ἐλθέμεν· ἀμφὶ δὲ Τρῶες ἀνοστήτοισι πόδεσσι
Πολλοὶ ἕσποντ᾽ ἐπὶ δῆριν ἀναιδέα τλήμονι κούρῃ
Ἰλαδὸν, ἠΰτε μῆλα μετὰ κτίλον, ὅς θ᾽ ἅμα πάντων
Νισσομένων, προθέησι, δαημοσύνῃσι νομῆος·
Ὣς ἄρα τὴν ἐφέποντο βίῃ μέγα μαιμώοντες
Τρῶες εὐσθενέες, καὶ Ἀμαζόνες ὀμβριμόθυμοι·
Ἠδ᾽ οἵη Τριτωνὶς, ὅτ᾽ ἤλυθεν ἄντα Γιγάντων,
Ἢ Ἔρις ἐγρεκύδοιμος, ἀνὰ στρατὸν ἀΐσσουσα,
Τοίη ἐνὶ Τρώεσσι θοὴ πέλε Πενθεσίλεια·
Καὶ τότε δὴ Κρονίωνι πολυτλήτους ἀναείρας
Χεῖρας Λαομέδοντος ἐῢς γόνος ἀφνειοῖο,
Εὔχετ᾽ ἐς ἱερὸν ἠῢ τετραμμένος Ἰδαίοιο
Ζηνὸς, ὃς Ἴλιον αἰὲν ἑοῖς ἐπιδέρκεται ὄσσοις·
Κλῦθι πάτερ, καὶ λαὸν Ἀχαϊκὸν ἤματι τῷδε
Δὸς πεσέειν ὑπὸ χερσὶν Ἀρηΐδος βασιλείης,
Καὶ δή μιν παλίνορσον ἐμὸν ποτὶ δῶμα σάωσον
Ἀζόμενος τεὸν υἷα, πελώριον, ὄμβριμον Ἄρην,
Αὐτήν θ᾽, οὕνεκ᾽ ἔοικεν ἐπ᾽ οὐρανίῃσι θεῇσιν·
Ἐκπάγλως δὴ σεῖο θεοῦ γένος ἐστὶ γενέθλης·
Αἴδεσσαι δ᾽ ἐμὸν ἦτορ, ἐπεὶ πολλὰ κακὰ τέτληκα,

Παί-

171. ὅπως πρώτην τε &c.] Melius ὁμῶς. *Rhod.* Ita est: Nam ὅπως cum infinitivo mihi nondum observavi in Auctore probato. *Pauw.*

173. Πολλοὶ ἕσποντ᾽ ἐπὶ δῆριν ἀναιδέα] ἕποντ᾽. *Rhod.* Mallem, hic scripsisset Quintus ἐπὶ δῆριν ἀεικέα: Nam ἀναιδέα ambiguum est, ubi de fœmina ductante agitur, ut ut præstantissima: Perspicaciores vident: Et τλήμονι κούρῃ pretium Epitheti non auget. *Pauw.*

181. ἀναείρας] Sequens χεῖρας sonum τοῦ ἀναείρας efficit perquam asperum: An forte scribendum ἀναείρων? *Pauw.*

184. ἐπιδέρκεται] Nonne ἐπιδέρκετο vel ἐπεδέρκετο? *Pauw.*

185. Ἀχαϊκὸν] Potius Ἀχαιϊκόν. *Pauw.*

186. Ἀρηΐδος] Ἀρηϊάδος. *Rhod.*

189. ἐπ᾽ οὐρανίῃσι] ἐπουρανίῃσι. *Rhod.*

190. Ἐκπάγλως δὴ σεῖο &c.] Dispice, num rectius; ἦ σεῦ θεῖον γένος. Sed nondum hoc mihi

Parcæ; ut ad primum & novissimum certamen
Veniret: Circumque Troes, pedibus non reversuris
Multi, ad propudiosum certamen puellam laboris patientem sequebantur,
Turmatim, velut oves arietem, qui simul omnes
Euntes antecedit, solertiâ pastoris:
Sic etiam illam magna vi perciti sequebantur
Trojani fortes & Amazones magnanimæ.
Et qualis fuit Minerva, cum contra Gigantes ivit;
Aut Discordia turbarum autor, cum per exercitum ruit:
Talem inter Troes acris Penthesilea se gerebat.
Tunc vero Jovi Saturnio, multa expertas attollens
Manus præstans opulenti Laomedontis filius
Preces fundebat, ad sacrum conversus fanum Idæi
Jovis, qui perpetuo oculis suis Ilium intuetur:
Audi pater, & populum Achaicum hac tandem luce
Da succumbere manibus Mavortiæ reginæ,
Ipsamque reducem ac salvam ædibus meis restitue;
Id gratiæ tribuens egregio tuo filio Marti præpotenti,
Tum etiam ipsi: Quandoquidem cælestium Dearum formam refert:
Nam plane a divina tua prosapia genus ducit.
Parce etiam meo cordi: Quod mala multa tolerarim
De-

mihi enodatum est. *Rhod.* Brodæus θεῦ pro θείου, abs te divinum genus trahit. Rhodomannus, Dispice &c. Mihi nodus prope enodis sic explicanti verbatim: Profecto genus est (Penthesilea) stirpis Dei (Martis), tui, hoc est, qui Mars tuus est, & ex te progenitus. Nonnihil tamen perplexabilis est oratio. *Dausq.* Non adsentior Rhodomanno, & multo minus Dausquejo: Locus est salebrosus: An legendum? Εκπάγλως δὴ τεῖο θεῦ γένος ἐστὶ γενέθλη, *Egregie certe tua, o numen, progenies est ortu.* Sed γένος & γενέθλη nimis Synonyma sunt, nec ea concoquo ita juncta. An igitur reponendum? Εκπάγλως δὴ τεῖο θεῦ μένος ἐστὶ γενέθλης, *Certe animi & corporis robore tuæ est prosapiæ.* μένος ita quadrat plane: θεῦ autem vel ad τεῖο referri potest, vel cum μένος connecti: *Dei & divino robore:* Et hoc præferendum fere, ut signatius. *Pauw.*

191. πολλὰ κακὰ τέτληκα] κακὰ πολλά. *Rhod.*

Παίδων ὀλλυμένων, οὓς μοι περὶ κῆρες ἔμαρψαν,
Αργείων παλάμῃσι, κατὰ στόμα δηιοτῆτος.
Αἴδεο δ' ὡς ἔτι παῦροι ἀφ' αἵματος ἐσμὲν ἀγαυοῦ
Δαρδάνου, ὡς ἀδάϊκτος ἔτι πτόλις, ὄφρα καὶ ἡμεῖς
Εκ φόνου ἀργαλέοιο, καὶ Αρεος ἀμπνεύσωμεν.
Η ῥα μέγ' εὐχομένος· τῷ δ' αἰετὸς, ὀξὺ κεκληγὼς,
Ηδη ἀποπνείουσαν ἔχων ὀνύχεσσι πέλειαν,
Εσσυμένως ὄιμησεν ἀριστερὸς, ἀμφὶ δὲ θυμῷ
Τάρβησε Πριάμοιο νόος, φάτο δ' οὐκ ἔτ' ἀθρήσειν
Ζωὴν Πενθεσίλειαν, ἀπὸ πτολέμοιο κιοῦσαν·
Καὶ τότε γ' ὡς ἤμελλον ἐτήτυμον ἤματι κείνῳ
Κῆρες ὑπεκτελέειν. ὃδ' ἄρ ἄχνυτο θυμὸν ἐαγώς.
Αργεῖοι δ' ἀπάνευθεν ἐθάμβεον, εὖτ' ἐσίδοντο
Τοὺς μὲν δὴ θήρεσσιν ἐοικότας, οἵ τ' ἐν ὄρεσσιν
Ποίμνῃς εἰροπόκοισι πόνον στονόεντα φέρουσι,
Τὴν δὲ πυρὸς ῥιπῇ ἐναλίγκιον, ἥ τ' ἐπὶ θάμνοις
Μαίνεται ἀζαλέοισιν, ἐπειγομένου ἀνέμοιο·
Καί τις ἅμ' ἀγρομένοισιν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν,
Τίς δὴ Τρῶας ἄγειρε μεθ' Εκτορα δηωθέντα,
Οὓς φαμὲν οὐκ ἔτι νῶϊν ὑπαντιάσειν μεμαῶτας;
Νῦν δ' ἄφαρ ἀΐσσουσι λιλαιόμενοι μέγα χάρμης·
Καὶ νύ τις ἐν μέσσοισιν ἐποτρύνει πονέεσθαι·
Φαίης κεν θεὸν ἔμμεναι, ἐπεὶ μέγα μήδεται ἔργον.

Αλλ'

195. ὡς ἀδάϊκτος ἔτι πτόλις] Hoc sequens ὡς facit, ut ὡς præcedens, *Αἴδεο δ' ὡς ἔτι παῦροι*, incongruum sit & suspectum: Nonne scribendum ibi, *Αἴδεο δ' οἱ ἔτι παῦροι ἀφ'* &c? Præpositivum reticetur, & postpositivum id reticeri indicat opportune. *Pauw.*

202. Καὶ τότε γ' ὡς ἤμελλον] Potius *τόδε γ' ὡς*. *Pauw.*

204. ἀπάνευθεν ἐθάμβεον] In Aldina est *ἀπάνευθε θάμβεον*: quod pessime in *ἀπάνεσθαι θάμβεον* mutaverunt Basileenses: Eo pertinet sine dubio notula Rhodomanni, *Reposui ἀπάνευθεν ἐθάμβεον. Pauw.*

206. πόνον στονόεντα φέρουσι] *φόνον. Rhod.* Rhodomannus *φόνον*: Ego *πόνον φέρουσι* expono *negotium facessunt*, uti anterius

Deperditis liberis; Quos Parcæ mihi compreheнderunt
Argivûm manibus in hoſtici conflictus prima acie.
Parce, dum adhuc pauci ſuperſumus de ſanguine nobilis
Dardani, nec dum urbs exciſa eſt: Ut nos denique
A deteſtandis cædibus & bello reſpiremus.
Sic dixit, magnum concipiens votum. Ei vero aquila cum acuto clangore
Jam animum efflantem tenens unguibus columbam,
A ſiniſtra repente advolat. Ex animo igitur
Priamus conſternatur, præſagiens ſe non amplius viſurum
In vivis Pentheſileam, e bello reverſam:
Et futurum erat, ut vere die illa hoc ita
Parcæ effectum darent: Quare fracto ille animo mœrebat.
At Argivi procul inde mirantur, dum vident
Trojanos beluis ſimiles eſſe, quæ in montibus
Triſte gregibus lanigeris negotium faceſſunt,
Et Pentheſileam impetum ignis repræſentare, qui in virgultis
Aridis, concitante vento, bacchatur.
Et quiſpiam in unum congregatos tali ſermone alloquitur:
Quis quæſo Trojanos poſt occiſum Hectorem coegit?
Quos putavimus non amplius ad occurrendum nobis promtos fore.
Nunc vero repente magna prælii cupiditate æſtuantes inferuntur.
Et ſane quiſpiam, inter medios verſans, ad labores pugnæ eos exſtimulat.
Deum eſſe dixeris. Quia rem arduam molitur.

Sed

rius πονεῖσθαι *depræliari* interpretor: aut *dolorem malumque inferunt*. Heſychius: Πόνος, ἄλγος, ἐνέργημα ὀδύνης. Item: Πονεῖν, ποιεῖν, ἀσκεῖν, κακοπαθεῖν, ἐνεργεῖν. *Dausq.* Non peccat πόνον, ſed illud ſequens de Pentheſilea magis tamen amat φόνον: Attende modo. *Pauw.*

207. πυρὸς ῥιπῇ ἐναλίγκιον, ἥ τ' ἐπὶ &c.] Hoc minus aptum eſt, ubi nondum inter inimicos, ſed adhuc inter ſuos erat Virago; & judicium Quinti hic etiam deſidero. *Pauw.*

214. θεῶν ἔμμεναι, ἐπεὶ] θεῶν

 ἔμ-

Ἀλλ᾽ ἄγε θάρσος ἄατον ἐνὶ στέρνοισι λαβόντες,
Αλκῆς μνησώμεθα δαΐφρονος· οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς
Νόσφι θεῶν Τρώεσσι μαχησόμεθ᾽ ἤματι τῷδε.
Ὣς φάτο. τοὶ δὲ φαεινὰ περὶ τεύχεα θέντες,
Νηῶν ἐξεχέοντο μένος καταειμένοι ὤμοις·
Σὺν δ᾽ ἔβαλον θήρεσσιν ἐοικότες ὠμοβόροισι,
Δῆριν ἐς αἱματόεσσαν, ὁμοῦ δ᾽ ἔχον ἔντεα καλὰ,
Ἔγχεα, καὶ θώρηκας, ἐϋσθενέας τε βοείας,
Καὶ κόρυθας βριαρὰς, ἕτερος δ᾽ ἑτέρου χρόα χαλκῷ
Τύπτον ἀπηλεγέως· τόφρ᾽ ἐρεύθετο Τρώϊον οὖδας.
Ἔνθ᾽ ἕλε Πενθεσίλεια Μολίονά τε, Περσίνοόν τε,
Ἰλισσόν τε, καὶ Ἀντίθεον, καὶ ἀγήνορα Λέρνον,
Ἵππαλμόν τε, καὶ Αἱμονίδην, κρατερόν τ᾽ Ἐλάσιππον·
Δηριόνη δ᾽ ἕλε Λαογόνον· Κλονίη δὲ Μένιππον,
Ὅς ῥα πάρος Φυλακῆθεν ἐπέσπετο Πρωτεσιλάῳ,
Ὅππως κεν Τρώεσσιν ἐϋσθενέεσσι μάχοιτο·
Τοῦ δ᾽ ἄρ᾽ ἀποφθιμένοιο, Ποδάρκεϊ θυμὸς ὀρίνθη
Ἰφικληϊάδῃ· τὸν γὰρ μέγα φίλαθ᾽ ἑταίρων·
Αἶψα δ᾽ ὅγ᾽ ἀντιθέην Κλονίην βάλε· τῆς δὲ διὰ πρὸ
Ἦλθε δόρυ στιβαρὸν κατὰ νηδύος· ἐκ δέ οἱ ὦκα
Δουρὶ χύθη μέλαν αἷμα· συνέσπετο δ᾽ ἔγκατα πάντα.
Τῆς δ᾽ ἄρα Πενθεσίλεια χολώσατο, καί ῥα Ποδάρκεα
Οὔτασεν ἐς μυῶνα παχὺν, περιμήκεϊ δουρὶ,
Χειρὸς δεξιτερῆς, διὰ φλέβας αἱματοέσσας
Κέρσε· μέλαν δέ οἱ αἷμα δι᾽ ἕλκεος οὐταμένοιο,

Ἐβλυ-

ἔμμεν᾽, ἐπεί. *Rhod.*

216. Ἀλκῆς μνησώμεθα] Ἀλκῆς μνησώμεσθα. *Rhod.*

218. φαεινὰ περὶ τεύχεα] φαεινὰ περὶ χροῒ τεύχεα. *Rhod.* Sic etiam Brodæus teste Dausquejo: Non improbo, sed dubito, quia obstat verborum tenor: An forte legendum, φαεινὰ ἄφαρ περὶ τεύχεα θέντες? *Pauw.*

219. μένος καταειμένοι ὤμοις] Nimis angustum est illud ὤμοις; ubi de tota armatura sermo est: An balbutiit Auctor? Vix puto, & legendum suspicor, μένος καταειμένοι ὅπλοις,

ἤπα

Sed agite, firmam modo fiduciam animis conceperimus.
Bellicæ fortitudinis memores ſimus. Nam neque nos
Sine Divum numine cum Trojanis hodie prælio de-
cernemus.
Dixerat. At illi cum ſplendidis corpora armis circum-
dediſſent,
E navibus effunduntur, humeros robore amicti:
Et concurrunt, beſtiarum ritu crudivorarum,
Cruentum ad certamen, & pulcra conferunt arma,
Haſtas & loricas, validosque ex boum tergoribus clypeos,
Et galeas ponderoſas, Alterque alterius corpus ære
Intrepide ferit; adeo ut campus Trojanus ſanguineo
colore tingeretur.
Ibi occidit Pentheſilea Molonem & Perſinoum,
Iliſſumque & Antitheum, nec non fortem Lernum,
Hippalmumque & Æmoniden, validumque Elaſippum.
Derione vero proſtravit Laogonum. Et Clonie Me-
nippum:
Qui olim ex Phylaca Proteſilao comes venerat;
Ut cum Trojanis robore præſtantibus manus conſertaret.
Hoc interfecto, Podarci animus commovetur
Iphiclidæ. Nam inter ſocios hunc apprime diligebat.
Extemplo igitur divam Clonien petit; penitusque illi
Per ventrem gravis haſta tranſit: Ac ſtatim
Cum telo ſanguis erumpit, & inteſtina cuncta ſequuntur.
Propter illam Pentheſilea ira exarſit, & Podarci
Vulnus inflixit prælonga haſta, in craſſum manus
Dexteræ muſculum, venaſque ſanguine turgidas
Diſſecuit, cui niger per vulnus apertum cruor

Ebul-

una cum armis fortitudinem induti: Præpoſitio, ut millies, ſubauditur: Una cum armis animum & fortitudinem ſumſerant. *Pauw.*

225. *Μολίωνά τε*] *Μόλωνά τε.* *Rhod.*

226. *Ἰλισσέα τε*] Ita recte Rhodomannus pro *Γλισσόν τε*, ut eſt in Editione Aldina & Baſileenſi. *Pauw.*

237. *περιμήκεϊ δουρὶ*] Vocem poſtremam obſerva ter in quatuor contiguis Verſibus. *Pauw.*

238. *διὰ φλέβας*] *διὰ δὲ φλέβας.* *Rhod.*

Ἔλυσεν ἐσσυμένως· ὃ δ᾽ ἄρα στενάχων, ἀπόρουσεν
Εἰσοπίσω· μάλα γάρ οἱ ἐδάμνατο θυμὸν ἀνίη.
Τοῦ δ᾽ ἄρ᾽ ἀπεσσυμένοιο, ποθὴ Φυλάκεσσιν ἐτύχθη
Ἄσπετος· ὃ δ᾽ ἄρα βαιὸν ἀπὸ πτολέμοιο λιασθεὶς,
Κάτθανε καρπαλίμως σφετέρων ἐν χερσὶν ἑταίρων.
Ἰδομενεὺς δὲ Βρέμουσαν ἐνήρατο δούρατι μακρῷ,
Δεξιτερὸν παρὰ μαζόν· ἄφαρ δέ οἱ ἦτορ ἔλυσεν.
Ἡ δ᾽ ἔπεσεν, μελίῃ ἐναλίγκιος, ἥν τ᾽ ἐν ὄρεσσι
Δρυοτόμοι τέμνουσιν ὑπείροχον, ἠδ᾽ ἀλεγεινὸν
Ῥοῖζον ὁμῶς καὶ δοῦπον ἐρειπομένη προΐησιν·
Ὣς ἣ ἀνοιμώξασα πέσεν, τῆς δ᾽ ἄψεα πάντα
Λῦσε μόρος, ψυχὴ δ᾽ ἐμίγη πολυάεσιν αὔραις.
Εὐάνδρην δ᾽ ἄρα Μηριόνης, ἰδὲ Θερμώδουσαν
Εἷλεν ἐπεσσυμένας ὀλοὴν ἀνὰ δηϊοτῆτα·
Τὴν μὲν ἄρ᾽ ἐς κραδίην ἐλάσας δόρυ, τῇ δ᾽ ὑπὸ νηδὺν
Φάσγανον ἐγχρίψας· τὰς δ᾽ ἐσσυμένως λίπεν ἦτορ.
Δηριόνην δ᾽ ἐδάμασσεν Ὀϊλέος ὄμβριμος υἱὸς,
Ἐγχεϊ ὀκρυόεντι διὰ κληῗδα τυχήσας.
Ἀλκιβίην δ᾽ ἄρα Τυδείδης, καὶ Δηριμαχείης,
Ἄμφω κρᾶτ᾽ ἀπέκοψε σὺν αὐχέσιν, ἄχρις ἐπ᾽ ὤμοις,
Ἄορι λευγαλέῳ· ταὶ δ᾽ ἠΰτε πόρτιες ἄμφω
Κάππεσον, ἅς τ᾽ αἰζηὸς ἄφαρ ψυχῆς ἀπαμέρσει,
Κόψας αὐχενίους στιβαρῷ βουπλῆγι τένοντας·
Ὣς αἳ Τυδείδαο πέσον παλάμῃσι δαμεῖσαι,
Τρώων ἂμ πεδίον, σφετέρων ἀπὸ νόσφι καρήνων.

Τῇσι

243. ὃ δ᾽ ἄρα βαιὸν] ὃς δ᾽ ἄρα. *Rhod.*

248. ἠδ᾽ ἀλεγεινὸν] ἠδ᾽ incongruum est de fraxino, quia de Amazone præcedit ἡ δ᾽ ἔπεσεν: Nam sic ambiguum inducitur: An scribendum, ἥν ἐν ὄρεσσι Δρυοτόμοι τέμνουσιν ὑπείροχον, ἥτ᾽ ἀλεγεινὸν &c? *quam, quæque. Pauw.*

254. Τὴν μὲν ἄρ᾽ ἐς κραδίην] Scribe Τῇ μὲν ἄρ᾽ ἐς κραδίην: Sic commode sequitur, τῇ δ᾽ ὑπὸ νηδὺν, & casus accusandi sese non strangulant mutuo. *Pauw.*

255. λίπεν ἦτορ] Vide num pro

Ebullit confestim. Ideo cum gemitu se retro
Proripuit. Nam animum ejus ægritudo dejecerat.
Quo abeunte desiderium Phylacensibus ortum est
Ingens; At is paululum ex acie submotus,
Protinus inter manus sociorum suorum exspiravit.
Porro Idomeneus Bremusam longa hasta lethaliter
sauciat,
Secundum dexteram mammam: & statim ei cor dissolvit;
Quæ procubuit instar fraxini, quam in monte
Eminentem cædunt lignatores, eaque horrificum
Strepitum & fragorem procumbens edit:
Sic illa cum gemitu cadit, & omnes ejus artus
Mors solvit; animaque auris ventosis commiscetur.
Euandram dehinc Meriones & Thermodossam
Interemit, exitiali in conflictu grassantes,
Illam hasta in cor impacta, hanc in ventrem
Ense infixo: quas extemplo cor destituit.
Derionen vero profligavit strenuus Oilei natus,
Cum hasta rigida clavem cervicis transverberasset.
Alcibiæ porro Tydides & Derimachiæ
Capita una cum cervicibus, ad humeros usque abscidit
Lethali gladio. Quæ ambæ non aliter prociderunt
Quam vitulæ; quas juvenis aliquis subito anima privat,
Cervicales nervos valida securi amputans.
Sic illæ, manibus Tydidæ trucidatæ, in campo
Trojanorum, seorsum a suis capitibus procubuere.

Post

pro ἦτορ αἰὼν sit legendum. *Rhod.* Αἰὼν nequaquam substituendum: Nam ἦτορ λίπε est λειποθυμίας descriptio, atque adeo animæ defectæ & mortuæ, non morientis duntaxat, hoc equidem loco. *Dausq.* Mihi etiam non displicet vulgata: Quæ si displiceret, non αἰὼν, sed ἦμαρ scriberem pro ἦτορ. Hesychius, Ἦτορ, ἡ ψυχὴ, θυμός. Sciunt Eruditi, & noto, ut rudiores receptam melius intelligant. *Pauw.*

259. ἐπ' ὤμοις] ὤμυς. *Rhod.*]

260. ἠΰτε πόρτιες] Nimis exilis hæc comparatio, ubi paulo ante Bremusam cadentem comparaverat cum fraxino cadente. *Pauw.*

261. ἀπαμείρετι] ἀπαμείρεη, *Rhod.*

267.

Τῇσι δ' ἐπὶ Σθένελος κρατερὸν κατέπεφνε Κάβειρον,
Ος κίεν ἐκ Σηστοῖο, λιλαιόμενος πολεμίζειν
Αργείοις, οὐδ' αὖθις ἑὴν νοστήσατο πάτρην.
Τοῦ δὲ Πάρις κραδίην ἐχολώσατο δηωθέντος·
Καί ῥ' ἔβαλε Σθενέλοιο κατ' ἀντίον· οὐδ' ἄρα τόνγε
Οὔτασεν ἐσσύμενός περ· ἀπεπλάγχθη γὰρ ὀϊστὸς
Αλλῃ, ὅπῃ μιν Κῆρες ἀμείλιχοι ἰθύνεσκον·
Κτεῖνε γὰρ ἐσσυμένως Εὐήνορα χαλκεομίτρην,
Ος ῥ' ἐκ Δουλιχίοιο κίεν Τρώεσσι μάχεσθαι·
Τοῦ δ' ἄρ ἀποφθιμένοιο, πάϊς Φυλῆος ἀγαυὸς
Ωρίνθη· μάλα δ' ὦκα λέων ὣς πώεσι μήλων,
Ενθορε· τοὶ δ' ἄρα πάντες ὑπέτρεσαν ὄμβριμον ἄνδρα.
Κτεῖνε γὰρ Ιτυμονῆα, καὶ Ιππασίδην Αγέλαον,
Οἵ ῥ' ἀπὸ Μιλήτοιο φέρον Δαναοῖσιν ὁμοκλὴν,
Νάστῃ ἄμ' ἀντιθέῳ, καὶ ὑπ' Αγχεμάχῳ μεγαθύμῳ,
Οἱ Μυκάλην ἐνέμοντο, Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα,
Βράγχον τ' ἄγκεα μακρὰ, καὶ ἠιόεντα Πάνορμον,
Μαιάνδρου τε ῥέεθρα βαθυῤῥόου, ὅς ῥ' ἐπὶ γαῖαν
Καρῶν ἀμπελόεσσαν ἀπὸ Φρυγίης πολυμήλου
Εἶσι, πολυγνάμπτῃσιν ἑλισσόμενος προχοῇσιν.

Καὶ

267. οὐδ' αὖθις ἑὴν νοστήσατο πάτρην] ἐς subauditur, nisi legere malis, οὐδ' αὖθις ἐς ἣν νοστήσατο πάτρην. *Pauw.*

269. κατ' ἀντίον] καταντίον. *Rhod.*

272. ἐσσυμένως] Post ἐσσύμενος περ Versu altero abhinc. *Pauw.*

279. Αγχεμάχῳ] Αμφιμάχῳ: Iliad. B. *Rhod.* Ita Dausquejus etiam: Ego nihil mutare audeo: Nam Libri Homerici potuerunt variare, & illi, quos Quintus consuluit, pro Αμφίμαχος legere Αγχίμαχος: Nihil facilius aut paratius. Amphimachus Cteati filius inter Græcos est apud Homerum: Plura forte alias. *Pauw.*

280. Οἳ Μυκάλην ἐνέμοντο, Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα] Μυκάλην ἔφιπον, vel ναῖον, vel εἶχον: Nam ἔνεμον scripsisse Poëtam, mihi non persuadetur: Nisi libeat cum Brodæo legere τιτάνου: Quod tamen cum Homeri auctoritate Iliad. B, unde Hemistichium hoc mutuatus videtur, pugnat. *Rhod.* Versus difficilis;

Poſt has Sthenelus fortem peremit Cabirum;
Qui ex Seſto cupiditate belligerandi ſuccenſus venerat
Cum Argivis; nec in patriam ſuam reverſus eſt unquam.
Quo hoſtiliter cæſo Paris ira exarſit,
Telumque in Sthenelum torſit, nec tamen illum
Sauciavit, quamlibet enixus. Aberravit enim arundo
Alio, quo immites eam Parcæ dirigebant.
Nam illico Euenorem, æreo baltheo inſignem, trucidavit:
Qui ex Dulichio, ad pugnam cum Trojanis profectus erat.
Propter hunc ita exſtinctum illuſtris Phylei natus
Commovetur; & ſubito ut Leo in greges ovium,
Impetum facit, omnesque fortem virum exhorreſcunt;
Necat autem Itymoneum, & Agelaum Hippaſiden;
Qui a Mileto Danais minas hoſtiles afferebant,
Una cum Naſte egregio, & ſub Amphimacho magnanimo:
Qui Mycalen tenebant, candidaque Titani juga,
Et longas Branchi valles atque Panormum littoralem,
Mæandrique profundi fluenta; qui in terram
Carum vitiferam, ex Phrygia ovibus abundante
Labitur, flexuoſas intra ripas ſe provolvens.

Hos

ſicilis: Hemiſtichium Homeri extat Iliad. B. V. 735. Sed id nihil ad hunc locum: Nam ibi de Theſſalia, hic de Caria agitur: Pueri vident, & ridiculi ſunt, qui talia comparant. An tamen Titanus in Caria? Id dicitur hic, ſed alibi nuſpiam. Fallor, aut Τιτάνοιο vitium contraxit: Homerus, ubi de Naſte & Amphimacho loquitur, Φθειρῶν ὄρος commemorat: Iſtius ſimile hic optime adeſſet. Quid ſi legamus, Οἵ Μυκάλην ἐνέμοντο, Λάτμοιό τε λευκὰ κάρηνα? Sane multi fuerunt, qui Phtirum montem putabant eſſe montem Latmum, & iſtius opinionis auctor Hecatæus: Vide Strabonem Lib. 14. Geograph. Pes tertius vel Amphimacer eſt, vel Dactylus liquidæ beneficio: Nihil in eo, quod mordet: Vide & judica. Brodæi τιτάνω non intelligo, & Verſus certe reſpuit. *Pauw.*

281. Βράγχου τ'] Βράγχου τ'. *Rhod.*

286.

Καὶ τοὺς μὲν κατέπεφνε Μέγης ἐν δηϊοτῆτι·
Ἄλλους δ' αὖτ' ἐδάμασσεν, ὅσους κίχε δουρὶ κελαινῷ·
Ἐν γάρ οἱ στέρνοισι θράσος βάλε Τριτογένεια,
Ὄφραγε δυσμενέεσσιν ὀλέθριον ἦτορ ἐφείη·
Δρησαῖον δ' ἐδάμασσεν ἀρηΐφιλος Πολυποίτης,
Τὸν τέκε δῖα Νέαιρα περίφρονι Θειοδάμαντι
Μιχθεῖσ' ἐν λεχέεσσιν, ὑπαὶ Σιπύλῳ νιφόεντι,
Ἧχι θεοὶ Νιόβην λᾶαν θέσαν, ἧς ἔτι δάκρυ
Πουλὺ μάλα στυφελῆς καταλείβεται ὑψόθι πέτρης,
Καί οἱ σὺν στοναχοῦσι ῥοαὶ πολυηχέος Ἕρμου,
Καὶ κορυφαὶ Σιπύλου περιμήκεες, ὧν καθύπερθεν
Ἐχθρὴ μαλανόμοισι περιΐπλατ' ὁμίχλη·
Ἡδὲ πέλει μέγα θαῦμα παρεσσυμένοισι βροτοῖσιν·
Οὕνεκ' ἔοικε γυναικὶ πολυστόνῳ, ἥ τ' ἐπὶ λυγρῷ
Πένθεϊ μυρομένη, μάλα μυρία δάκρυα χεύει·
Καὶ τὸ μὲν ἀτρεκέως φῆς ἔμμεναι, ὁππότ' ἄρ' αὐτὴν
Τηλόθεν ἀθρήσειας· ἐπὴν δέ οἱ ἐγγὺς ἵκηαι,
Φαίνεται αἰπήεσσα πέτρη, Σιπύλοιο ἀποῤῥώξ.
Ἀλλ' ἡ μὲν μακάρων ὀλοὸν χόλον ἐκτελέουσα,
Μύρεται ἐν πέτρῃσιν, ἔτ' ἀχνυμένῃ εἰκυῖα·
Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλοισι φόνον, καὶ κῆρ' ἐτίθεντο
Ἀργαλέον· δεινὸς γὰρ ἐνεστρωφᾶτο κυδοιμὸς
Λαοῖς ἐν μέσσοισιν· ἀταρτηρὸν δέ οἱ ἄγχι
Εἱστήκει θανάτοιο τέλος· περὶ δέ σφι κῆρες

Λευ-

286. δουρὶ κελαινῷ] *hasta atro cruore imbuta*: Κελαινοῖς ξίφεσι similiter est apud Sophoclem. Interpretis *hasta nigra* non satisfacit: δουρὶ φαεινῷ ex Homero notissimum est de splendore ipsius hastæ. *Pauw.*

287. Ἐν γάρ οἱ] Ἐν γάρ & hic & alibi in his Libris Spondeus est: An vi spiritus asperi? Ita videtur: Nam alias fulcrum esset apponendum. *Pauw.*

288. ὀλέθριον ἦτορ ἐφείη] οἶτον lege pro ἦτορ, vel ἦμαρ, quod rectius. *Rhod.* Et mihi placet ἦμαρ. *Pauw.*

296. μαλανόμοισι περιΐπλατ'] μηλονόμοισιν, & adde ἀεί. *Rhod.*

302. Σιπύλοιο ἀποῤῥώξ] Σιπύλοιό τ' ἀποῤῥώξ. *Rhod.* Copula

Hos itaque Meges in conflictu interfecit.
Et alios insuper stravit, quotquot hasta nigra contigit.
Minerva enim pectori ejus fiduciam immiserat,
Ut mortem hostibus funestam inferret.
Dresæum deinde exitio dedit Polypœtes Marti carus:
Quem Thiodamanti solerti diva Neæra peperit,
In lecto conjugali commixta, sub Sipylo nivosa:
Ubi Dii in saxum verterunt Nioben: Cujus adhuc lacrima
Largissima ex rigida alte petra destillat;
Cumque ipsa multisoni Hermi undæ gemunt,
Et longe protenta Sipyli cacumina; super quibus
Perpetuo volat nebula pastoribus inimica:
Illa autem ingens hominibus qui prætereunt miraculum existit.
Quia gemibundam refert mulierem, quæ tristi
Se luctu conficiens lachrymas infinitas profundit:
Et hoc revera se ita habere dixeris, si ipsam
A longinquo adspexeris: si autem prope accesseris,
Arduus apparet scopulus, & Sipyli fragmentum.
Hæc itaque exitialem Divum iram explens
Lamentatur inter saxa, dolentis etiamnum speciem repræsentans.
Cæterum alii aliis necem inferentes stragem faciebant
Atrocem. Dirus enim tumultus in medio
Populorum versabatur. Quem prope funestus
Stabat mortis terminus: & circa illos Parcæ

Le-

pula recte additur; sed ubi præcessit, ἧχι θεοὶ Νιόβην λᾶαν θέσαν, minus congrue sequitur Σιπύλοιο ἀποῤῥώξ: Non enim abscissum, sed adjectum erat Sipylo saxum illud muliebre: Et hæc culpa est ipsius Quinti. *Pauw.*

304. Μύρεται ἐν &c.] Nimius est in his lacrymis & in hac lacrymante Calaber: Vide modo singula. *Pauw.*

306. Αργαλέον] Nonne Αργαλέην, nisi Αργαλέον pro Αργαλέως positum velis? κῆρα ἀργαλέην. *Pauw.*

308. θανάτοιο τέλος] An pro θάνατος: Nam Prosopopœia hic requiritur? Potest: Id tamen valde coactum. κυδοιμὸς, κῆρες

pla-

Λευγαλέαι στρωφῶντο, φόνον στονόεντα φέρουσαι.
Πολλῶν δ' ἐν κονίῃσι λύθη κέαρ ἤματι κείνῳ
Τρώων, Αργείων τε· πολὺς δ' ἀλαλητὸς ὀρώρει·
Οὐ γάρ πως ἀπέληγε μένος μέγα Πενθεσιλείης·
Αλλ' ὥς τίς τε βόεσσι κατ' οὔρεα μακρὰ λέαινα
Ενθόρῃ, ἀΐξουσα βαθυσκοπέλου διὰ βήσσης,
Αἵματος ἱμείρουσα, τό οἱ μάλα θυμὸν ἰαίνει·
Ως τῆμος Δαναοῖσιν Αρηϊὰς ἔνθορε κούρη.
Οἱ δ' ὀπίσω χάζοντο, τεθηπότα θυμὸν ἔχοντες,
Ηδ' ἕπετ', ἠΰτε κῦμα βαρυγδούποιο θαλάσσης,
Νήεσιν ὠκείῃσιν, ὅθ' ἱστία λευκὰ πετάσσῃ
Οὖρος ἐπειγόμενος· βοόωσι δὲ πάντοθεν ἄκραι
Πόντου ἐρευγομένοιο ποτὶ χθονὸς ἠόνα μακρήν·
Ως ἥγ' ἑσπομένη, Δαναῶν ἐδάϊζε φάλαγγας,
Καί σφιν ἐπηπείλησε, μέγα φρεσὶ μειδιόωσα·
Ω κύνες, οἱ Πριάμοιο κακὴν ἀποτίσετε λώβην
Σήμερον· οὐ γάρ πω τὶς ἐμὸν σθένος ἐξυπαλύξας,
Χάρμα φίλοις τεκέεσσι, καὶ υἱάσιν, ἠδ' ἀλόχοις
Οἴσεται· οἰωνοῖς δὲ βόσις, καὶ θηρσὶ θανόντες
Κείσεσθ'· οὐδέ τι τύμβος ἐφ' ὑμέας ἵξεται αἴης·
Πῆ νῦν Τυδεΐδαο βίη, πῆ δ' Αἰακίδαο,
Ποῦ δ' Αἴαντος; τοὺς γὰρ φάτις ἔμμεν' ἀρίστους·
Αλλ' ἐμοὶ οὐ τλήσονται ἔναντι δηριάασθαι,
Μή σφιν ἀπὸ μελέων ψυχὰς φθιμένοισι πελάσσω.
Η ῥα· καὶ Αργείοισι μέγα φρονέουσ' ἐνόρουσε,
Κηρὶ βίην εἰκυῖα· πολὺν δ' ὑπεδάμνατο λαὸν,
Αλλοτε μὲν βουπλῆγι βαθυστόμῳ, ἄλλοτε δ' αὖτε
Πάλ-

plana sunt & opportuna. Rectius legeretur θανάτοιο μένος: Id enim pro θάνατος satis aptum: Et sic Auctor sæpe: μένος ὀνείρου pro ὄνειρος habuimus V. 124. μένος Διὸς pro Ζεὺς V. 153. Alia alibi. *Pauw.*

Ibid. περὶ δὲ σφι] περὶ δέ σφισι. *Rhod.*

314. ἀΐξουσα] ἀΐξασα. *Rhod.*

326. φίλοις τεκέεσσι καὶ υἱάσιν] Corrigo τοκέεσσι καὶ υἱάσιν.

Al-

Lethiferæ agitabantur, luctificam secum cædem apportantes.
Plurimis itaque cor die illa in pulvere solutum fuit
Trojanis Argivisque, ingensque ululatus oriebatur.
Nullo enim modo acris Penthesileæ vis cessabat.
Sed ut Leæna quædam in longis montibus boves
Magno impetu per vallem scopulis præcipitem invadit
Sanguinem appetens, qui animum ejus valde exhilarat;
Ita tunc in Danaos virgo Martia irruebat.
Qui attonitum habentes animum pedem referebant.
Ipsa vero instabat, ut horrisoni maris fluctus
Citis navibus, cum candida vela explicat
Ventus secundus eas impellens: & undique mugiunt promontoria,
Mari ad longam terræ crepidinem eructante.
Sic illa insequens Danaum phalanges dirumpit,
Et immaniter animo suo ridens, minis eos incessit.
Proh Canes! vos tetram, quam Priamo fecistis, injuriam luetis
Hodie: nemo enim, robur meum evadens,
Gaudium caris parentibus & liberis atque uxoribus
Referet, sed alitibus & bestiis epulum trucidati
Jacebitis, nec tumulus terræ super vos aggeretur.
Quo nunc vis Tydidæ? quo Æacidæ?
Quo Ajacis abiit? hos enim fortissimos esse perhibent.
Sed nunquam manus conserere mecum audebunt;
Ne animas illarum e membris ad inferos mittam.
Sic fata, magno in Argivos animo impressionem fecit;
Parcæ viribus haud dissimilis: numerosamque dejecit turbam;
Nunc oris profundi securim adigens; nunc rursus

Pi-

Alterum enim est, ac si dicas *natis & filiis. Dausq.*

Ibid. *ἀλόχοις*] *ἀλόχοισιν. Rhod.*

330. *Πῦ δ' Αἴαντος; τῦς γὰρ*] *Πῦ δ' Αἴαντος ἔβη; τῦς γάρ. Rhod.* Non improbo: Fors tamen scribere sufficit, *Πῦ δὲ καὶ Αἴαντος; τῦς γάρ. Pauw.*

331. *ἔναντι*] *ἐναντία. Rhod.*

332. *πελάσω*] *πελάσσω. Rhod.*

335. *βουπλῆγι βαθυστέμῳ*] Nescio, an Epithetum conveniat.

Πάλλουσ' ὀξὺν ἄκοντα· φέρεν δέ οἱ αἰόλος ἵππος
Ιοδόκον, καὶ τόξον ἀμείλιχον, εἴ που ἄρ' αὐτῇ
Χρειὼ ἄν' αἱματόεντα μόθον βελέων ἀλεγεινῶν,
Καὶ τόξοιο πέλοιτο· θοοὶ δέ μιν ἄνδρες ἕποντο,
Εκτορος ἀγχεμάχοιο, κασίγνητοί τε, φίλοιτε,
Ομβριμον ἐν στέρνοισιν ἀναπνείοντες Αρηα,
Οἳ Δαναοὺς ἐδάϊζον ἐϋξέστῃς μελίῃσιν·
Τοὶ δὲ θοοῖς φύλλοισιν ἐοικότες, ἢ ψεκάδεσσιν,
Πίπτον ἐπασσύτεροι· μέγα δ' ἔστενεν ἄσπετος αἶα;
Αἵματι δευομένη, νεκύεσσί τε πεπληθυῖα·
Ιπποι δ' ἀμφὶ βέλεσσι πεπαρμένοι, ἢ μελίῃσιν,
Υστάτιον χρεμέτιζον, ἑὸν μένος ἐκπνείοντες·
Οἱ δὲ, κόνιν δραχμοῖσι δεδραγμένοι, ἀσπαίρεσκον·
Τοὺς δ' ἄρα Τρώϊοι ἵπποι, ἐπεσσύμενοι μετόπισθεν,
Αντλον ὅπως, στείβεσκον ὁμοῦ κταμένοισι πεσόντες.

Καί

niat. *στόμα* hic acies est: Quid *βαθὺ* ad eam? Legendum forte *βαρυστόμῳ*: Cujus acies erat terribilis. *Pauw.*

336. *φέρεν δέ οἱ αἰόλος ἵππος*] Idem equus, credo, cui insidebat: Et sic *αἰόλος velox* vertendum, non *discolor*: Vide supra V. 165. & seqq. *Pauw.*

339. *θοοὶ δέ μιν ἄνδρες ἕποντο*] *θοοὶ δέ οἱ. Rhod.*

343. *θοοῖς φύλλοισιν*] Epithetum jejunum, præsertim hic, ubi ad *ἐπασσύτεροι* & numerum respicitur: In Editione Aldina est, *Τοί δὲ θεοῖς*: An aliud quid latet melius? Legi posset accommode, sed paulo licentius, *Τοὶ δ' ἐτεὸν φύλλοισιν* &c. Videant Oculati. *Pauw.*

344. *μέγα δ' ἔστενεν ἄσπετος αἶα*] Hæc misere & inepte turgent, ubi de una Penthesilea & ejus asseclis sermo est, & ne quidem de toto exercitu victore ita loqui possumus apte. *Pauw.*

348. Οἱ δὲ, *κόνιν δραχμοῖσι* &c.] *γναθμοῖσι* vel *γενύεσσι. Rhod.* *δραγμοῖσι. δραγμοὶ* pugilli, manus: Quemadmodum Iliad. Λ. — *ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ*, vola terram apprehendit: itidem hic. Nequicquam sunt, quibus non intellecta voce parum obvia, sedit reponere *γναθμοῖσι* vel *γενύεσσι. Dausq.* Ineptit D usquejus: Nam de equis haud dubie agitur, & *δραγμοὶ* pro *manibus* ignota vox est, ut nihil dicam de *δραγμοῖσι δεδραγμένοι*, quod merum rus olet: Melius Rhodomannus, sed tamen acute minus & cate: Certo certius legendum videtur mihi, *Οἱ δὲ, κόνιν φραγμοῖσι*

Pilum acutum vibrans. Gestabat etiam ipsi equus discolor
Pharetram & arcum immitem: Si uspiam illi
Opus in cruento conflictu sagittis vulnificis
Arcuque foret. Interim acres illam viri sectabantur
Hectoris bellicosi fratres & amici,
Rigidum pectore Martem spirantes:
Qui levigatis Danaos hastis transfodiebant.
Hi itaque non secus ac cita folia, aut guttæ pluviales
Conferti cadebant: & ingemebat vasta tellus,
Sanguine humectata, & cadaveribus oppleta.
Equi etiam sagittis confixi aut hastis,
Vires suas exhalantes ultimum edebant hinnitum:
Alii mandibulis pulveri mordicus impressis palpitabant.
Quos equi Trojani a tergo irruentes,
Ut sentinam calcabant, inter cadavera prolapsos.

Et

σι δεδραγμένοι, ἀσπαίρεσκον. Totus dentium ordo, quia oris est munimen & sepes, dictus φραγμὸς. *Pauw.*

350. ἄντλον ὅπως, στείβεσκον ὁμοῦ κταμένοισι πεσόντες] πεσόντας. *Rhod.* Interpretor: *Equi incidentes simul cum mortuis tumulum velut manipulorum, cadavera ipsa, calcabant.* Hesychius, Ἀντλοῦ, κάδον, ἀντλητήριον· τινὲς δὲ καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ τὸν σωρὸν τῶν δραγμάτων. Secundum Suidam ἄντλον est ἡ συγκομιδὴ τῶν ἀσταχύων ἐν τῇ ἅλῳ. Nec admittenda rescriptio Rhodomanni πεσόντας. Alii namque hic οἱ κτάμενοι, alii οἱ πεσόντες: hoc de equis dictum, illud de cæsis cadaveribus. *Dausq.* Cum Rhodomanno sine dubio legendum est πεσόντας, neque moror Dausqueji balbutiem, quanquam unam vocem ἄντλον recte interpretatus est. τοὺς δὲ Versu præcedenti de equis etiam intelligendum: Et sic πεσόντας omnino requiritur: Id vident omnes, qui oculis non sunt capti: Vertendum autem τοὺς δὲ, *alios vero*, non *quos*, ut a Rhodomanno perperam factum: Trifariam scilicet hic de equis Græcorum agitur: Sagittis aut hastis confixi, hi postremum hinniebant: illi pulverem dentibus corripientes, palpitabant: alii cum equitibus interfecti, ab equis Trojanis calcabantur: πεσόντας de mortuis accipiendum signate. Illud ἄντλον ὅπως durum est, inprimis ubi ἐπεσσύμενοι μετόπισθεν præcedit: Quid enim? An equi Trojani Græcorum vestigiis inhærentes, statim habebant ante se equorum occumbentium acervum, qui cum manipulorum acervo comparari poterat? Poëta eruditior ita non locutus fuisset sane. *Pauw.*

Καί τις ἐνὶ Τρώεσσιν ἀγάσατο μακρὰ γεγηθὼς,
Ὡς ἴδε Πενθεσίλειαν ἀνὰ στρατὸν ἀΐσσουσαν,
Λαίλαπι κυανέῃ ἐναλίγκιον, ἥ τ' ἐνὶ πόντῳ
Μαίνεθ', ὅτ' αἰγοκερῆϊ συνέρχεται ἠελίου ἴς·
Καὶ ῥ' ὅγε μαψιδίης ἐπ' ἐλπωρῇσιν ἔειπεν,
Ὦ φίλοι, ὡς ἀναφανδὸν ἀπ' οὐρανοῦ εἰλήλουθε
Σήμερον ἀθανάτων τίς, ἵν' Αργείοισι μάχηται,
Ημῖν ἦρα φέρουσα, Διὸς κρατερόφρονι βουλῇ·
Ος τάχα που μέμνηται ἐϋσθενέος Πριάμοιο·
Ος ῥά οἱ εὔχεται εἶναι ἀφ' αἵματος ἀθανάτοιο.
Οὐ γὰρ τήνδε γυναῖκάγ' ὀΐομεν εἰσοράασθαι
Αὔτως θαρσαλέην τε, καὶ ἀγλαὰ τεύχε' ἔχουσαν,
Αλλ' ἄρ' Αθηναίην, ἢ καρτερόθυμον Ενυὼ,
Η Εριδ', ἢ κλειτὴν Λητωΐδα· καί μιν ὀΐω
Σήμερον Αργείοισι φόνον στονόεντα βαλέσθαι,
Νῆάς τ' ἐμπρήσειν ὀλοῷ πυρὶ, τῇσι πάροιθεν
Ηλυθον ἐς Τροίην, νῶϊν πολλὰ κακὰ φέροντες,
Ηλυθον ἄσχετον ἄμμιν ἐπ' Αρει πῆμα φέροντες.
Αλλ' οὐ μὰν παλίνορσοι ἐς Ελλάδα νοστήσαντες,
Πάτρην εὐφρανέουσιν, ἐπεὶ θεὸς ἄμμιν ἀρήγει.
Ὡς ἄρ' ἔφη Τρώων τὶς, ἐνὶ φρεσὶ πάγχυ γεγηθώς·
Νήπιος· οὐδ' ἄρ' ἐφράσσατ' ἐπεσσύμενον βαρὺ πῆμα
Οἱ αὐτῷ, καὶ Τρωσὶ, καὶ αὐτῇ Πενθεσιλείῃ·
Οὐ γάρ πω τὶ μόθοιο δυσηχέος ἀμφιπέπυστο

Αἴας

351. ἀγάσατο] ἀγάσσατο. Rhod.

354. ἠελίȣ ἴς] Pro ἠέλιος simpliciter: Et hoc minus appositum hic, quia vis solis nunquam minor est, quam cum in Capricornum ingreditur: Pueri sciunt, & Interpres cautius vertere debuisset: Nam *sol magna efficacitate praditus* vix ab errore liberum est. *Pauw.*

355. μαψιδίης ἐπ'] μαψιδίησιν ἐπ'. *Rhod.*

367. πολλὰ κακὰ] Ordine reddito κακὰ πολλά. *Dausq.*

368. Ηλυθον ἄσχετον &c.] Cras credam, non hodie, Versus hos ita copulasse Poëtam: Sine dubio alter abundat, & in libris diversis unus ita diversimode

Et quispiam inter Trojanos magno perfusus gaudio obstupuit,
Ut Penthesileam per aciem grassari vidit,
Atro turbini similem: Qui in mari
Furit, quando vis solis (sol magna efficacitate præditus) in Capricornum ingreditur:
Et is vana spe inflatus (hæc) jactitavit:
Amici quam manifeste e cælo venit
Hodie Dearum quæpiam: Ut cum Argivis depugnet,
Nobis opem ferens magnanimo Jovis decreto.
Qui Priami forte nunc præpotentis reminiscitur:
Qui ab immortali ejus sanguine se ortum esse gloriatur.
Non enim est, quod putemus nos mortalem hic fœminam intueri,
Quæ tam animosa tam splendidis armis prædita est:
Sed Minervam, vel magnanimam Bellonam,
Vel Litem, aut etiam præclaram Latonæ natam: Ideo futurum spero, ut ipsa
Hodie luctuosam Argivis cædem adferat,
Flammisque exitialibus naves cremet; quibus olim
Ad Trojam venerunt, multa nobis mala importantes;
Venerunt (inquam) insuperabile nobis damnum cum Marte afferentes:
Sed nequaquam, denuo in Græciam reversi,
Patriam gaudio afficient. Quandoquidem Deus nobis præsidio est.
Sic quispiam Trojanorum animum gaudio delibutus garriebat.
Stolidus! non enim perpendit grave malum, quod impenderet
Sibimet, & Trojanis, & ipsi Penthesileæ.
Nihil enim dum infelici de prælio cognoverat

Ajax

mode exaratus fuit. *Pauw.*

373. καὶ ἀυτῇ Πενθεσιλείῃ] Flaccescit ἀυτῇ post ἀυτῷ in eodem Versu. *Pauw.*

374. δυσηχέος ἀμφιπέπυσο] δυσηχέος ἀμφι πέπυσο. *Rhod.*

381.

Αἴας ὀμβριμόθυμος, ἰδὲ πτολίπορθος Αχιλλεύς,
Αλλ' ἄμφω περὶ σῆμα Μενοιτιάδαο κέχυντο,
Μνησάμενοι ἑτάροιο· γόος δ' ἔχεν ἄλλυδις ἄλλον·
Τοὺς γὰρ δὴ μακάρων τὶς ἐρήτυε νόσφι κυδοιμοῦ,
Οφρ' ἀλεγεινὸν ὄλεθρον ἀναπλήσωσι δαμέντες
Πολλοὶ ὑπὸ Τρώεσσι, καὶ ἐσθλῇ Πενθεσιλείῃ·
Η σφιν ἐπαΐσσουσα κακὰ μήδετο· καί οἱ ἄεξεν
Αλκὴν ὁμῶς καὶ θάρσος ἐπιπλέον· οὐδέ οἱ αἰχμὴν
Μαψιδίην πότ' ἴθυνεν, ἀεὶ δ' ἢ νῶτα δάϊξε
Φευγόντων, ἢ στέρνα καταντίον ἀϊσσόντων·
Θερμῷ δ' αἵματι πάμπαν ἐδεύετο· γυῖα δ' ἐλαφρὰ
Επλετ' ἐπεσσυμένως· κάματος δ' οὐ κάμνατο θυμὸν
Ατρομον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχεν μένος· εἰσέτι γάρ μιν
* οὕνεκα μοῖρα ποτὶ κλεινὸν ὀτρύνουσ' Αχιλῆα,
Αἶσα λυγρὴ κύδαινεν· ἀπόπροθι δ' ἑστηυῖα
Χάρμης, κυδιάασκεν ὀλέθριον, οὕνεκ' ἔμελλε
Κούρην οὐ μετὰ δηρὸν ὑπ' Αἰακίδαο χέρεσσι
Δάμνασθ'· ἀμφὶ δέ μιν ζόφος ἔκρυφε· τὴν δ' ὀρόθυνεν
Αἰὲν ἄϊστος ἐοῦσα, καὶ ἐς κακὸν ἦγεν ὄλεθρον
Υστατα κυδαίνουσα, ἴδ' ἄλλοθεν ἄλλον ἔναιρεν.

Ως

381. Η σφιν ἐπαΐσσουσα κακὰ &c.] Η σφιν ἐπισσυμένη. *Rhod.* Ita Rhodomannus, ut Versui adesset, satis infeliciter: Longe tamen infelicius Dausquejus, qui Solœcum ἐπαΐσσων hic pessime obtrudit Quinto: Nugas ejus apponere piget: Dicam uno verbo: αἴττω pro ἀΐσσω, ἀναΐσσω pro ἀναΐσσω, & alia id genus, satis nota sunt Græce doctis: Scribe igitur, Η σφιν ἐπαΐσσουσα κακὰ &c: ne litera mutata & duabus syllabis in unam contractis. *Pauw.*

382. Αλκὴν] Αλκή. *Rhod.*

383. Μαψιδίην πότ' ἴθυνεν] πότ' expungatur, ut supervacuum. Nam in ἰθύνω prima longa est. *Rhod.* Mihi non displicet vulgata Amphimacro admisso pro Dactylo. Dausquejus pro more suo coacte & dure, οὐδέ οἱ αἰχμὴ Μαψιδίη ποτὲ θῦνεν, ἀεὶ &c: Quod scilicet egregie etiam conspirat cum θερμῷ δ' αἵματι πάμπαν ἐδεύετο, & quæ sequuntur. *Pauw.*

386. ἐπεσσυμένως κάματος δ' οὐ κάμνατο] ἐπεσσυμένης κάματος δ' οὐ δάμνατο *Rhod.*

* οὕνεκα μοῖρα &c.] Removeatur

Ajax magnanimus, & vastator urbium Achilles:
Sed ambo ad Menœtiadæ tumulum fusi jacebant,
Memores amici, & alibi alium luctus detinebat.
Hos enim Deorum quispiam a pugna remorabatur:
Ut tristi exitio perfungerentur quam plurimi Græcorum,
A Trojanis & sæva Penthesilea trucidati:
Quæ impetu in eos facto dira meditatur; augescitque illi
Robur & fiducia subinde magis: nec unquam cuspidem
Incassum dirigit: sed semper vel terga fodit
Fugientium, vel præcordia contra venientium,
Et calido tota sanguine conspergitur. Agiliaque membra
Erant grassantis: nec labor animum defatigabat
Intrepidum: sed vim adamantis habebat. Adhuc enim
ipsam

* * * * *

Parca funesta decorabat: & procul stans
Extra pugnam, & exultabat lethaliter: Quia destinarat
Puellam non multo post Æacidæ manibus
Domare: & obtexerat eam caligo. Incitabat autem
Amazonem,
Nulli unquam visa, & ad funestum interitum ducebat,
Novissimum illi honorem addens. Hæc vero tum alibi alium perimebat.

Ut,

veatur hic Versus, Asterisco notatus; quem ut nothum, ita & superfluum esse non dubito. Ideo nec castigatione, nec versione, nec numero dignum judicavi. *Rhod.* Versus est insititius: Sed unde enatus? Id expiscari hactenus non potui. An tamen varietas scripturæ eum exclusit? Vide: Pro Αἶσα in libris quibusdam scriptum forte Μοῖρα, pro οὕνεκ' ἔμελλε Κούρην ἐν μετὰ δηρὸν ὑπ' Αἰακίδαο χέρεσσι Δάμναταθ', οὕνεκ' ἔμελλε Κούρην ὀτρύνουσα ποτὶ κλεινὸν Ἀχιλῆα Δάμνασθ'. Sic diversa lectio ad Marginem notata, ineptis pro Versu fuit: Attende & judica. *Pauw.*

391. ἀμφὶ δέ μιν ζόφος ἔκρυφε] Quid caligine opus, ubi præcessit ἀπόπροθι δ' ἑστήκει χάρμης? *Pauw.*

392. Αἰὲν ἄϊστος ἐοῦσα] *Semper inperspicua existens*, scilicet Penthesileæ, de qua hic agitur: Et hoc auget difficultatem, quam ad Vers. præced. movi. *Pauw.*

393. Ὕστατα κυδαίνουσα, ἰσ[' ἄλλοθεν &c.] Forte, Ὕστατα κυδαίνουσ', ἣ δ' ἄλλοθεν ἄλλον ἔναιρεν. Κυδαι-

Ὡς δ' ὁπότ' ἐρσήεντος ἔσω κήποιο θοροῦσα,
Ποίης ἐλδομένη θυμηδέος εἴαρι, πόρτις,
Ἀνέρος οὐ παρέοντος, ἐπέσσυται ἄλλοθεν ἄλλη
Σινομένη φυτὰ πάντα, νέον μάλα τηλεθόωντα,
Καὶ τὰ μὲν ἂρ κατέδαψε, τὰ δ' ἐν ποσὶν ἠμάλδυνεν·
Ὡς ἄρ' Ἀχαιῶν νῆας ἐπεσσυμένη καθ' ὅμιλον
Κούρη Ἐνυαλίη, τοὺς μὲν κτάνε, τοὺς δ' ἐφόβησε.
Τρωϊάδες δ' ἀπάνευθεν Ἀρήϊα ἔργα γυναικὸς
Θαύμαζον, πολέμοιο δ' ἔρως λάβεν Ἱπποδάμειαν
Ἀντιμάχοιο θύγατρα, Μενεπτολέμοιο δ' ἄκοιτιν
Σιφόνην· κρατερῇσι δ' ὑπὸ φρεσὶ μεμαυῖα,
Θαρσαλέον φάτο μῦθον, ὁμήλικας ὀτρύνουσα
Δῆριν ἐπὶ στονόεσσαν· ἔγειρε δέ οἱ θάρσος ἀλκήν·
Ὦ φίλαι, ἄλκιμον ἦτορ ἐπὶ στέρνοισι βαλοῦσαι
Ἀνδράσιν ἡμετέροισιν ὁμοΐιον, οἳ περὶ πάτρης
Δυσμενέσιν μάρνανται, ὑπὲρ τοκέων τε, καὶ ἡμῶν,
Οὔποτ' ἀναπνείοντες ὀϊζύος, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ
Παρθέμεναι φρεσὶ θυμὸν, ἴσης μνησώμεθα χάρμης.
Οὐ γὰρ ἀπόπροθεν εἰμὲν ἐϋσθενέων αἰζηῶν,
Ἀλλ' οἷον κείνοισι πέλει μένος, ἐστὶ καὶ ἡμῖν·
Ἶσοι δ' ὀφθαλμοὶ, καὶ γούνατα, πάντα δ' ὁμοῖα·

Ξυ-

δαίνουσα Parca, ἣ δ' ἔναιρεν Penthesilea, funera funeribus cumulans. *Dausq.* Ita sine dubio scribendum: Vide autem, quomodo in κύδαινεν, κυδιάασκεν, & κυδαίνουσα hic hæreat Quintus, qui verbosior, verborum sæpe fuit egens. *Pauw.*

399. Ἀχαιῶν νῆας] Campestris hæc agitur pugna, naumachia non est: Prætulerim Ἀχαιῶν ἦας. Sequitur τοὺς μὲν κτάνε, τοὺς δ' ἐφόβησε. Item comparatio bovis lascivibundæ & herbida pascentis, atque calcantis propior est pugnæ pedestri, quam navali. *Dausq.* Adeo apertum est ἦας, ut latitare non possit: Interpres recte etiam *Achivum natos. Pauw.*

403. Μενεπτολέμοιο δ' ἄκοιτιν Σιφόνην] Forte μενεπτολέμοιο δ' ἄκοιτιν Τισιφόνην. *Rhod.* Locus difficilis: Τισίφονος plane ignotus: Hippodamia Iliad. N. est filia Anchisæ, quam duxit Al-

ca-

Ut, quando in roscidum irrupit hortum
Verno tempore juvenca dulcis herbæ cupida,
Dum villicus abest; Tum aliunde alio fertur,
Vastatque omnes plantas, recenti flore germinantes,
Alias equidem depascitur, alias pedibus conculcat:
Sic etiam Achivum natos, in acie invadens,
Martia virgo, partim occidit, partim in fugam egit.
Troades autem procul Mavortia mulieris facinora
Admirantur. Tum belli cupido incessit Hippodamiam
Antimachi filiam, & bellicosi uxorem
Tisiphoni: Fortisque animi stimulo percita,
Plenam fiduciæ orationem habuit; qua æquales exhortaretur
Ad tristisonum certamen. Audacia namque illi vires excitabat.
Amicæ, fortem pectoribus animum infigite,
Non minus quam viri nostri, qui pro patria
Contra hostes parentum & nostræ salutis causa propugnant,
Nunquam ab ærumnis respirantes. Agedum & ipsæ,
Indita pectoribus fiducia, ad similem nos pugnam accingamus!
Non enim multum a juvenibus absumus robustis,
Sed quale ipsis est robur, nobis etiam est,
Paresque oculi, & genua, & omnia similia:

Lux

cathous: Et sic scripsisset Quintus, si Homerum secutus fuisset, *λάβεν Ἱπποδάμειαν Ἀγχίσαο θύγατρα, μενεπτολέμοιο δ' ἄκοιτιν Ἀλκαθόου*: Sed multa in his, quæ aliter Homerus, aliter Quintus: Quanquam illud *Ἀγχίσαο θύγατρα* forte non displicebit multis: Ego nihil affirmo, & libros meliores exspectandos esse aio, qui loco adsint. Interim non improvide ita legi posset, *λάβεν Ἱπποδάμειαν Ἀντιμάχοιο θύγατρα, Μενεπτολέμοιο δ' ἄκοιτιν Τλητιπόνον*: *audacem, strenuam, laboris patientem*. Hesychius in Lexico: *Τλητίπονος, τολμηρὸς, καρτερικὸς* *Pauw*.

404. *κρατερῇσι δ' ὑπὸ φρεσὶ μεμαυῖα*] *ὑπὸ φρεσὶν ἐμμεμαυῖα*. *Rhod.*

406. *οἱ θάρσος ἀλκήν*] *οἱ θράσος*. *Rhod.*

407. *ἐπὶ στέρνοισι βαλοῦσαι*] *βάλεσθε*. *Rhod.*

Ξυνὸν δ' αὖ πάντεσσι φάος, καὶ νήχυτος ἀήρ·
Φορβὴ δ' οὐχ ἑτέρη· τί δ' ἐπ' ἀνδράσι λώϊον ἄλλο
Θῆκε θεός; τῷ μή τι φεβώμεθα δηϊοτῆτος.
Η' οὐχ ὁρᾶτε γυναῖκα μέγ' αἰζηῶν προφέρουσαν
Αγχεμάχων; τῆς δ' οὔτι πέλει σχεδὸν οὔτε γενέθλη,
Οὐ γὰρ ἐὸν πτολίεθρον· ὑπὲρ ξείνοιο δ' ἄνακτος
Μάρναται ἐκ θυμοῖο, καὶ οὐκ ἐμπάζεται ἀνδρῶν,
Ενθεμένη φρεσὶ θάρσος, ἀταρτηρόν τε νόημα·
Ημῖν δ' ἄλλοθεν ἄλλα παραὶ ποσὶν ἄλγεα κεῖται·
Τῇ μὲν γὰρ φίλα τέκνα, καὶ ἀνέρες ἀμφὶ πόληϊ
Ολυνθ'· αἱ δὲ τοκῆας ὀδυρόμεθ' οὐκ ἔτ' ἐόντας·
Αλλαι δ' αὖτ' ἀκάχηνται ἀδελφειῶν ἐπ' ὀλέθρῳ,
Καὶ πηῶν· οὐ γάρ τις ὀϊζυρῆς κακότητος
Αμμορος· ἐλπωρὴ δὲ πέλει καὶ δούλειον ἦμαρ
Εἰσιδέειν· τῷ μή τις ἔτ' ἀμβολίη πολέμοιο
Εἴη τειρομένῃσιν· ἔοικε γὰρ ἐν δαῒ μᾶλλον
Τεθνάμεν, ἢ μετόπισθεν ὑπ' ἀλλοδαποῖσιν ἄγεσθαι,
Νηπιάχοις ἅμα παισὶν, ἀνιηρῇ ἐπ' ἀνάγκῃ
Αστεος αἰθομένοιο, καὶ ἀνδρῶν οὐκ ἔτ' ἐόντων.
Ως ἄρ' ἔφη· πάσῃσι δ' ἔρως στυγεροῖο μόθοιο
Εμπεσεν· ἐσσυμένως δὲ πρὸ τείχεος ὡρμαίνεσκον
Βήμεναι ἐν τεύχεσιν, ἀρηγέμεναι μεμαυῖαι
Αστεϊ, καὶ λαοῖσιν· ὀρίνετο δέ σφισι θυμός·
Ως δ' ὅτ' ἔσω σίμβλοιο μέγ' ἰύζωσι μέλισσαι,
Χείματος οὐκ ἔτ' ἐόντος, ὅτ' ἐς νομὸν ἐντύνονται
Ελθέμεν, οὐδ' ἄρα τῇσι φίλον πέλει ἔνδοθι μίμνειν,
Αλλη δ' αὖ ἑτέρην προκαλίζεται ἐκτὸς ἄγεσθαι·
Ως ἄρα Τρωϊάδες ποτὶ φύλοπιν ἐγκονέουσαι,

Αλ-

418. οὐχ ὁρᾶτε] οὐχ ὁράατε. Rhod Recte: ἢ οὐχ coalescit in metiendo. *Pauw.*

420. Οὐ γὰρ ἐὸν πτολίεθρον] Οὔτ' ἄρ' ἐόν. *Rhod.*

425. Ολυνθ'] Ολλυνθ'. *Rhod.*

428. δούλειον] δούλιον. *Rhod.*

436. Βήμεναι ἐν τεύχεσιν &c.] ἐν

Lux etiam omnibus communis, & liquidus aër,
Nec diversum est nutrimentum. Et quid aliud viris, quo nos præcellant,
Apposuit Deus? Ideo certamen hostile nequaquam defugiamus.
Nonne videtis fœminam viris longe præstare
Bellacibus? cujus neque familia in propinquo est,
Neque urbs sua: sed pro rege externo,
Ex animo belligeratur. Nec magnifacit viros,
Eam pectore virtutem, tam imperterritum complexa est animum.
Nobis autem aliunde aliæ ante pedes miseriæ objectæ sunt,
Aliis enim cari liberi & mariti ante urbem
Perierunt. Aliæ parentes deploramus non ultra superstites.
Aliæ ob fratrum & propinquorum necem
Animi se discruciant. Nulla enim a calamitosissima infelicitate
Immunis est. Addite, quod metuendum, ne diem servitute gravem
Videamus. Ideo nulla pugnandi mora
Sit tantopere afflictis. Satius est in prælio
Occumbere, quam ab alienigenis postmodum, necessitate
Tristi coactas, una cum infantibus liberis abduci,
Urbe incendio absumta, & viris e medio sublatis.
Sic dixit. Universas igitur tristis pugnæ cupido
Incessit; & continuo extra mœnia conantur
Prorumpere armata manu; suppetias ferre properantes
Urbi & civibus: Animusque illis commotus erat.
Ut cum in alveariis magno apes fremitu mussant
Post hyemem exactam, cum ad evolandum in pascua
Sese accingunt, nec amplius includi ipsis amicum est,
Sed alia aliam ad exeundum provocat.
Sic Troades ad conflictum festinantes

Se

ἐν τεύχεσσι, ut Versui bene sit, qui tamen propter βήμεναι ἀρη-

γίμεναι μεμαῦαι sono hercule ingratior. *Pauw.*

446.

Ἀλλήλας ὄτρυνον· ἀπόπροθι δ' εἴρια θέντο,
Καὶ ταλάρους· ἀλεγεινὰ δ' ἐπ' ἔντεα χεῖρας ἴαλλον.
Καὶ νύ κεν ἄστεος ἐκτὸς ἅμα σφετέροισιν ὄλοντο
Ἀνδράσι, καί σθεναρῇσιν Ἀμαζόσιν ἐν δαΐ κεῖναι,
Εἰ μὴ σφέας κατέρυξε πύκα φρονέουσα Θεανὼ
Ἐσσυμένας, πινυτοῖσι παραυδήσασ' ἐπέεσσιν·
Τίπτε κλόνον αἰνὸν ' ἐελδόμεναι πονέεσθαι
Σχέτλιαι, οὔτι πάροιθε πονησάμεναι περὶ χάρμης,
Ἀλλ' ἄρα νήϊδες, ἔργον ἐπ' ἄτλητον μεμαυῖαι,
Ὄρνυσθ' ἀφραδέως; οὐ γὰρ σθένος ἔσσεται ἶσον
Ὑμῖν, καὶ Δαναοῖσιν ἐπισταμένοισι μάχεσθαι·
Αὐτὰρ Ἀμαζόσι δῆρις ἀμείλιχος, ἱππασίαι τε
Εὔαδον ἐξαρχῆς, καὶ ὅσ' ἀνέρος ἔργα πέλονται·
Τοὔνεκ' ἄρα σφίσι θυμὸς Ἀρήϊος αἰὲν ὀρώρει·
Οὐδ' ἀνδρῶν δεύονται, ἐπεὶ πόνος εἰς μέγα κάρτος
Θυμὸν ἀνηέξησε, καὶ ἄτρομα γούνατ' ἔθηκε·
Τὴν δὲ φάτις καὶ Ἄρηος ἔμεν κρατεροῖο θύγατρα·
Τῷ οἱ θηλυτέρην τίν' ἐριζέμεν, οὔτι ἔοικεν·
Ἠὲ τάχ' ἀθανάτων τὶς ἐπήλυθεν εὐχομένοισιν·
Πᾶσι δ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ὁμὸν γένος· ἀλλ' ἐπὶ ἔργα
Στρωφῶντ', ἄλλος ἐπ' ἄλλα· πέλει δ' ἄρα κεῖνο φέριστον
Ἔργον, ὅ, τι φρεσὶν ᾗσιν ἐπιστάμενος πονέηται·
Τοὔνεκα δηϊοτῆτος ἀποσχόμεναι κελαδεινῆς,
Ἱστὸν ἐπεντύνεσθε ἑῶν ἔντοσθι μελάθρων·

Αν-

446. ἐν δαΐ κεῖναι] Forte κεῖνῃ. *Rhod.* Ego nihil muto, & κεῖναι signatius fere autumo. *Pauw.*

449. Τίπτε κλόνον αἰνὸν ἐελδόμεναι] Τίπτε ποτὶ κλόνον αἰνὸν, ἐελδόμεναι. *Rhod.* Non placet Rhodomanni suspicio: Nam ποτὶ κλόνον αἰνὸν misere pendet, & nihil habet, quo referri possit, quia ὄρνυσθ' ἀφραδέως, quo referendum esset, copulari debet cum ἔργον ἐπ' ἄτλητον μεμαυῖαι, quod proximum est: Res est perspicua, & de qua dubitare potest nemo, qui verba in ordinem cogat. Scribendum est, Τίπτε κατὰ κλόνον αἰνὸν ἐελδε-

Se mutuo inſtigant; procul ſepoſitis cum lana
Calathis; & ad ſæva arma manus adjiciunt.
Et procul dubio ante urbem occidione, una cum ſuis illæ
Viris & ſtrenuis Amazonibus in conflictu periiſſent;
Niſi impetum earum prudens Theano,
Prudentibus affata verbis, cohibuiſſet:
Quare ad gravem pugnæ ſtrepitum, bellandi quodam ardore,
Infelices cum nullam prius bello operam dederitis,
Sed plane rudes ad rem vobis intolerabilem properantes
Ruitis inſipienter? Non enim pares erunt vires
Vobis & Danais belligerandi arte probe imbutis.
At Amazonibus certamen infeſtum, & equitandi ſtudium,
Cæteraque opera, quæ viro competunt, jam inde a principio cordi ſunt.
Unde fit, ut animus perpetuo Martem iſtis ſpiret.
Neque virorum opera indigent, quandoquidem labor ad magnum robur
Animum provexit & intrepida genua fecit.
Quid? quod iſtam Martis robuſti natam eſſe perhibent.
Quare non par eſt fœminarum aliquam cum ea in certamen deſcendere.
Aut forte Deorum quiſpiam ad vota illarum præſto eſt.
Eadem quidem generis origo eſt univerſis hominibus, ſed circa munia
Alius alia verſatur: illudque potiſſimum eſt
Opus, quod mente ſua cognitum quis exercet.
Idcirco a clamoſa deſiſtentes pugna,
Telam in veſtris ædibus inſtaurate.

Viri

δόμεναι ποιέεσθαι Σχίθλιαι, ὅτι &c. Sic oratio recte habet, quanquam verboſior ſane, quam par eſt. *Pauw.*

461. *εὐχομένῃσιν*] Trojanis ſcilicet: Junge V. 356. & ſeqq. Interpres male *ad vota illarum*. *Pauw*.

467.

Ἀνδράσι δ᾽ ἡμετέροισι περὶ πολέμοιο μελήσει·
Ἐλπωρὴ δ᾽ ἀγαθοῖο τάχ᾽ ἔσσεται, οὕνεκ᾽ Ἀχαιοὺς
Δερκόμεθ᾽ ὀλλυμένους· μέγα δὲ κράτος ὄρνυται ἀνδρῶν
Ἡμετέρων· οὐδ᾽ ἔστι κακὸν δέος· οὔτι γὰρ ἄστυ
Δήϊοι ἀμφὶς ἔχουσιν ἀνηλέες, οὔτ᾽ ἀλεγεινὴ
Γίγνετ᾽ ἀναγκαίη καὶ θηλυτέρῃσι μάχεσθαι.
Ὣς φάτο· ταὶ δ᾽ ἐπίθοντο παλαιοτέρῃ περ ἐούσῃ·
Ὑσμίνην δ᾽ ἀπάνευθεν ἐσέδρακον· ἡ δ᾽ ἔτι λαοὺς
Δάμνατο Πενθεσίλεια· περιτρομέοντο δ᾽ Ἀχαιοί·
Οὐδέ σφι θανάτοιο πέλε στονόεντος ἄλυξις,
Ἀλλ᾽ ἅτε μηκάδες αἶγες ὑπὸ βλοσυροῖσι γένυσι
Παρδάλιος κτείνοντο, ποθὴ δ᾽ ἔχεν οὐκ ἔτι χάρμης
Ἀνέρας, ἀλλὰ φόβοιο· καὶ ἄλλυδις ἤϊεν ἄλλος,
Οἱ μὲν ἀποῤῥίψαντες ἐπὶ χθόνα τεύχε᾽ ἀπ᾽ ὤμων,
Οἱ δ᾽ ἄρα σὺν τεύχεσσι, καὶ ἡνιόχων ἀπάνευθεν,
Ἵπποι ἔσαν φεύγοντες· ἐπεσσυμένοις δ᾽ ἄρα χάρμα
Ἔπλετ᾽· ἀπολλυμένων δὲ πολὺς πόνος· οὐδέ τις ἀλκὴ
Γίγνετο τειρομένοισι· μινυνθάδιοι δὲ πέλοντο
Πάντες, ὅσυς ἐκίχανεν ἀνὰ κρυερὸν στόμα χάρμης·
Ὣς δ᾽ ὅτ᾽ ἐπιβρίσασα μέγα στονόεσσα θύελλα,
Ἄλλα μὲν ἐκ ῥιζῶν χαμάδις βάλε δένδρεα μακρὰ
Ἄνθεσι τηλεθόωντα, τὰ δ᾽ ἐκ πρέμνοιο κέδασσεν
Ὑψόθεν, ἀλλήλοισι δ᾽ ἐπικλασθέντα κέχυται·
Ὣς Δαναῶν κέκλιτο πολὺς στρατὸς ἐν κονίῃσι

Μοι-

467. *περὶ πολέμοιο*] *περὶ πτολέμοιο*. *Rhod.* Non necesse: Monuimus jam. *Pauw.*

470. *οὐδ᾽ ἔστι κακὸν δέος*] Malim *κακῶν δέος*: Sic *ἀγαθοῖο ἐλπωρὴ* præcedit. *Pauw.*

476. *Οὐδέ σφι θανάτοιο*] Versus requirit vel *σφιν* vel *σφισι*. *Pauw.*

477. *ὑπὸ βλοσυροῖσι γένυσι*] *βλοσυρῇσι γένυσσι* vel *βλοσυραῖς γενύεσσι*. *Rhod.* *γένυσσι* vel *γενύεσσι* Rhodomannus, frustra. Nam & Nonnus Lib. B. *Ἰοβόλοι ῥαθάμιγγες ἐπερραίνοντο γενύων*: Et *υ* in *ἰλύος* modo corripi, modo produci autor mihi Scholiastes in Iliad. Φ. *Dausq.*

485. *ὅσυς ἐκίχανεν*] Minus appositum est *ἐκίχανεν* ita nude de Penthesilea, ubi *ἐπεσσυμένοις δ᾽ ἄρα*

Viri autem nostri belli curam gerent,
Et spes felicis status mox aderit. Quia Achivos
Videmus succumbere, & virorum robur egregie viget
Nostrorum: Nec est quod male nobis metuamus. Non enim urbem
Oppugnatione premunt hostes infesti; nec tam acerba
Necessitas incumbit, ut & fœminæ pugnæ discrimen adire cogantur.
Sic ait: Illæ igitur seniori morem gessere:
Et e longinquo pugnam spectarunt. Cæterum in acie (Græcorum)
Adhuc stragem edebat Penthesilea, & undique trepidabant Achivi;
Nec lamentabilis interitus effugium illis patebat.
Sed veluti capræ balantes sub immanibus Pardalis
Maxillis conficiuntur. Nec cupiditas amplius belli tenet
Viros, sed fugæ: & alius alio se subducit;
Pars armis ad terram rejectis ab humeris:
Pars una cum armis: & destituti aurigis
Equi dispalantur. Apud infestantes quidem gaudium;
At multum gemitus apud intereuntes erat; nec quicquam opis
Dabatur afflictis: Sed brevis erant vitæ
Omnes, quos in aspera conflictus fronte illa comprehendit.
Sicut ubi ingravescens magno murmure venti procella
Arbores longas partim radicitus humi prosternit,
Cum floribus adhuc virescentes, partim a caudice desuper avulsas
Dissipat, truncatique rami inter se confusi jacent:
Ita ingens Danaum exercitus in pulvere jacebat prostratus

Nu-

ἄρεα χάρμα præcedit: Sic tamen ipse Quintus: Nam ἰκίχανον non conveniret hic. *Pauw.*

488. Κίδασεν] κέδασσεν. *Rhod.*

489. ἀλλήλοισι δ' ἐπικλασθέντα κέχυνται] κέχυνται. *Rhod.* Scribe etiam divisim, ἀλλήλοισι δ' ἐπὶ κλασθέντα. *Pauw.*

490. κέκλιτο] Mediam hic producit contra quam fieri solet: Nonne scribendum κέκλιτο? πολὺς στρατὸς collectio est. *Pauw.*

497.

Μοιράων ἰότητι, καὶ ἔγχεϊ Πενθεσιλείης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ νῆες ἐνιπρήσεσθαι ἔμελλον
Χερσὶν ὑπὸ Τρώων, τότε που μενεδήϊος Αἴας
Οἰμωγῆς ἐσάκουσε, καὶ Αἰακίδην προσέειπεν,
Ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ δή μοι ἀπείριτος ἤλυθεν αὐδὴ
Οὔασιν, ὡς πολέμοιο συνεσταότος μεγάλοιο·
Ἀλλ' ἴομεν, μὴ Τρῶες ὑποφθάμενοι παρὰ νηυσὶν,
Ἀργείους ὀλέσωσι, καταφλέξωσι δὲ νῆας·
Νῶϊν δ' ἀμφοτέροισιν ἐλεγχείη ἀλεγεινὴ
Ἔσσεται· οὐ γὰρ ἔοικε Διὸς μεγάλοιο γεγαῶτας,
Αἰσχύνειν πατέρων ἱερῶν γένος, οἳ ῥα καὶ αὐτοὶ
Τρώων ἀγλαὸν ἄστυ διέπραθον ἐγχείῃσιν
Τοπρὶν, ἅμ' Ἡρακλῆϊ δαΐφρονι, Λαομέδοντος,
Ὥσπερ νῦν τελέεσθαι ὑφ' ἡμετέρῃσιν ὀΐω
Χερσὶν, ἐπεὶ μέγα κάρτος ἀέξεται ἀμφοτέροισιν.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἐπίθησε θρασὺ σθένος Αἰακίδαο·
Κλαγγὴν γὰρ στονόεσσαν ὑπέκλυεν οὔασιν οἷσιν·
Ἄμφω δ' ὡρμήθησαν ἐπ' ἔντεα μαρμαίροντα·
Καὶ τὰ μὲν ἑσσάμενοι, κατεναντίον ἔσταν ὁμίλου·
Τῶν δ' ἄρα τεύχεα καλὰ μέγ' ἔβραχε· μαίνετο δέ σφιν
Ἶσον θυμὸς Ἄρηϊ· τόσον σθένος ἀμφοτέροισι
Δῶκεν ἐπειγομένοισι σακέσπαλος Ἀτρυτώνη·
Ἀργεῖοι δ' ἐχάρησαν, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρε κραταιὼ,
Εἰδομένω παίδεσσιν Ἀλωῆος μεγάλοιο,

Οἵ

497. μὴ Τρῶες ὑποφθάμενοι &c.] Post Hectoris interitum, & ea, quæ antea narrantur, de navibus & toto Græcorum exercitu hic nimis festinanter sollicitus est Ajax: Debuisset hæc aliter adornare Quintus, ut verba magis accommode metum illum proderent. *Pauw.*

499. Νῶϊν δ' ἀμφοτέροισιν ἐλεγχείη ἀλεγεινὴ] Ita Aldina perspicue & plane: Basileenses pessime Versum ita truncaverant, Νῶϊν δ' ἀμφοτέροισιν ἀλεγχείη: Inde Rhodomanni Notula: *Deest forte καὶ ὄνειδος, vel κατ' Ἀχαιοὺς, vel κατὰ δῆμον, vel adjectivum aliquod, ut μάλ' ἀεικής*: Ubi ἐλεγχείη scilicet correxerat. *Pauw.*

500.

Numine fatorum, & Penthesileæ hasta.
Sed cum futurum esset, ut & naves incenderentur
Troum manibus; ad bellicosi Ajacis forte
Aures clamor tristis pervenit. Igitur Æacidem sic compellavit:
Heus Achilles, ingens mihi vociferatus aures
Circumstrepit, ac si prælium grande commissum fuerit:
Eamus ergo ne præoccupantes Trojani apud naves
Argivos cædant, classemque incendio vastent,
Et utrique nostrum turpis ignominiæ labes
Aspergatur. Non enim a magno Jove progenitos decet,
Sacrum genus parentum dehonestare: Qui & ipsi
Splendidam Troum urbem hastato Marte olim,
Cum bellaci Hercule, regnante Laomedonte expugnarunt:
Ut nunc effectum iri nostris confido
Manibus, cum utrique ingens robur vigescat.
Sic dixit, eique morem gessit audax vis Æacidæ.
Clangorem enim illætabilem auribus suis perceperat.
Ambo igitur properant ad fulgentia arma:
Quibus induti ex adverso consistunt exercitui:
Horumque insignia arma valde resonant, furitque ipsis
Animus, æque ac Marti: tantum robur utrique
Festinanti dederat clypei agitatrix Minerva.
Argivi autem læti erant, cum fortes viros conspexerunt,
Similes filiis magni Aloei:

Qui

500. *Διὸς μεγάλοιο γεγαῶτας*] *μεγάλου* pro *μεγάλοιο*, vel hoc retento, *γεγῶτας*. *Rhod.*

501. *πατέρων ἱερῶν γένος*] Imo *ἱερὸν γένος*: Quod in Versione sua expressit Rhodomannus, & Dausquejus citat in Notis. *Pauw.*

503. *Λαομέδοντος*] Hic manca est oratio: Nam post *Λαομέδοντος* Versus deesse videtur. Sententiæ tamen non multum decedit, etiamsi causa Trojæ tunc dirutæ subticeatur. *Rhod.* Versus haud dubie deest. *Pauw.*

509 *κατεναντίον ἔσταν ὁμίλου*] Ita Aldus: Basileenses pro *ἔσταν* perperam ediderant *ἴσσαν*: Unde illa Rhodomanni hæsitatio, *Forte ἧσαν pro ἤϊσαν, vel ἔξαν*. *Sed ἔσταν visum est tandem esse genuinum. Pauw.*

514. *Εἰδομένω παίδεσσιν Ἀλωῆος* &c.] Comparatio inepta: Sed

Οἵ ποτ' ἐπ' εὐρὺν Ὄλυμπον ἔφαν θέμεν οὔρεα μακρὰ,
Ὄσσαν αἰπεινὴν, καὶ Πήλιον ὑψικάρηνον,
Ὅπως δὴ μεμαῶτε, καὶ οὐρανὸν εἰσαφίκωνται·
Τοῖοι ἄρ' ἀντέστησαν ἀταρτηροῦ πολέμοιο
Αἰακίδαι, μέγα χάρμα λιλαιομένοισιν Ἀχαιοῖς,
Ἄμφω ἐπειγόμενοι δηΐων ἀπὸ λαὸν ὀλέσσαι·
Πολλοὺς δ' ἐγχείῃσιν ἀμαιμακέτῃσι δάμασσαν·
Ὡς δ' ὅτε πίονα μῆλα βοοδμητῆρε λέοντε
Εὑρόντ' ἐνὶ ξυλόχοισι, φίλων ἀπάνευθε νομήων,
Πανσυδίῃ κτείνωσιν, ἄχρις μέλαν αἷμα πιόντες,
Σπλάγχνων ἐμπλήσονται ἑὴν πολυχανδέα νηδὺν,
Ὣς οἵγ' ἄμφω ὄλεσσαν ἀπειρέσιον στρατὸν ἀνδρῶν·
Ἔνθ' Αἴας ἕλε Δηΐχον, ἠδὲ Ἀρήϊον Ὕλλον,
Εὐρύνομόν τε φιλοπτόλεμον, καὶ Ἐνυέα δῖον·
Ἀντάνδρην δ' ἄρα Πηλείδης ἕλε, καὶ Πολέμουσαν,
Ἠδὲ καὶ Ἀντιβρότην, μετὰ δ' Ἱπποθόην ἐρίθυμον,
Τῇσι δ' ἔφ' Ἁρμοθόην· ἐπὶ δ' ὤλετο λαὸν ἅπαντα
Σὺν Τελαμωνιάδῃ μεγαλήτορι· τῶν δ' ὑπὸ χερσὶ
Πυκναί τε, σθεναραί τε κατηρείποντο φάλαγγες
Ῥεῖα δὲ 'τραλέως, ὡσεὶ πυρὶ δάσκιος ὕλη,
Οὔρεος ἐν ξυλόχοισιν, ἐπισπέρχοντος ἀήτεω.
Τοὺς δ' ὁπότ' εἰσενόησε δαΐφρων Πενθεσίλεια
Θῆρας ὅπως θύνοντας ἀνὰ μόθον ὀκρυόεντα,
Ἀμφοτέρων ὥρμησε κατεναντίον, ἠΰτε *

Πόρ-

Sed Gigantea in his ubique ex hominis Recentioris ingenio. *Pauw.*

516. Ὄσσαν αἰπεινὴν] Ὄσσαν τ' αἰπεινήν. *Rhod.*

517. Ὅπως δὴ μεμαῶτε] Ὅππως. *Rhod.*

519. μέγα χάρμα λιλαιομένοισιν Ἀχαιοῖς] Præcessit Ἀργεῖοι δ' ἐχάρησαν. *Pauw.*

523. Εὑρόντ' ἐνὶ ξυλόχοισι] ἐν ξυλόχοισι. *Rhod.*

525. ἐμπλήσονται] ἐμπλήσαντται. *Rhod.*

527. Δηΐχον] Non placet nomen: Nonne ſcribendum, Ἔνθ' Αἴας ἕλε Δηΐοχον, ἠδ' ἀρήϊον Ὕλλον? Deiochus inter Græcos eſt apud Homerum. *Pauw.*

531. Ἁρμοθόην] Supra V. 43. nobis

Qui impoſituros ſe quondam jactitabant ſuper latum Olympum arduos montes,
Oſſamque excelſam, & Pelion altijugum;
Ut (ſic) connixi etiam in cælum (usque) pervenirent.
Tales ſe objectarunt terribili pugnæ
Æacidæ, magnum expetentibus Achivis gaudium:
Ambo hoſtium turbam peſſundare feſtinantes.
Multos igitur invictis haſtis peremerunt.
Non aliter quam duo Leones boum domitores, pingues oves,
In ſaltu inventas ſine amicis paſtoribus,
Confertim trucidant, usque dum nigro (illarum) ſanguine hauſto,
Viſceribus capaciſſimum ſuum ventrem expleverint.
Sic illi innumerabilem Virum turbam exitio dederunt.
Ibi Ajax occidit Deichum & Hyllum Mavortium,
Eurynomumque belli amantem, & divum Enyeum.
Antandren vero obtruncat Pelides, & Polemuſam,
Nec non Antibroten, & cum ea acris animi Hippothoën:
Et ſuper his etiam Harmothoën: & invadit totum exercitum
Cum Telamoniade cordato, horumque manibus
Denſa & valida ſternuntur agmina
Facile & ſine mora, ac ſi igni ſylva opaca (abſumatur)
In montis ſaltu, urgente vento.
Hos itaque cum animadvertit Pentheſilea belli gnara
Graſſantes per aſperam aciem, non ſecus ac feras,
Obviam utrique tendit, ut ferox

Par-

nobis placuit Αρμαβόη. *Pauw.*

Ibid. *ἐπὶ δ᾽ ὤλετο λαὸν ἅπαντα*] *ἐπὶ δ᾽ ᾤχετο. Rhod.*

534. Ρεῖα δὲ ῥεῖα λέως] Ρεῖα καὶ ὀτραλέως. *Rhod.*

Ibid. *ὡσεὶ πυρὶ δάσκιος ὕλη, Οὔρεος ἐν ξυλόχοισιν*] Ineptum eſt ξυλόχοισιν poſt δάσκιος ὕλη. An ita Quintus? Non puto, & Amanuenſes hic accuſo. Lege, *ὡσεὶ πυρὶ δάσκιος ὕλη Οὔρεος ἐν ξυνοχῇσιν: In montis anguſtiis*, ubi & ventus & ignis maxime furit. *ἐν ξυνοχῇσιν ὁδοῦ* ex Homero notiſſimum eſt. *Pauw.*

538. *ὥρμησε κατεναντίον*] *ὥρμησε καταντίον*: In fine Epitheton deeſt, *δεινὴ* vel *ἀναιδὴς Rhod.*

539.

Πόρδαλις ἐν ξυλόχοισιν ὀλέθριον ἦτορ *
Αἰνὰ περισαίνουσα, θορεῖ κατέναντ' ἐπιόντων
Ἀγρευτῶν, οἵπερ μιν ἐν ἔντεσι θωρηχθέντες,
Ἐσσυμένην μίμνουσι, πεποιθότες ἔγχείῃσιν·
Ὣς ἄρα Πενθεσίλειαν Ἀρήϊον ἄνδρες ἔμιμνον,
Δούρατ' ἀειράμενοι· περὶ δέ σφισι χαλκὸς *
Κινυμένων· πρώτη δ' ἔβαλεν περιμήκετον ἔγχος
Ἐσθλὴ Πενθεσίλεια· τὸ δὲ σάκος Αἰακίδαο
Ἶξεν, ἀπεπλάγχθη δὲ διατρυφὲν εὖτ' *
Τοῖ' ἔσαν Ἡφαίστοιο περίφρονος ἄμβροτα δῶρα.
Ἡ δ' ἕτερον μετὰ φρεσὶ τιτύσκετο θοῦρον ἄκοντα
Αἴαντος κατέναντα, καὶ ἀμφοτέροις ἀπείλει·
Νῦν μὲν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἐτώσιον ἔκθορεν ἔγχος·
Ἀλλ' οἴω, τάχα τῷδε μένος καὶ θυμὸν ὀλέσσειν
Ὑμέων ἀμφοτέρων, οἵ τ' ἄλκιμοι εὐχετάασθε
Ἔμμεναι ἐν Δαναοῖσιν· ἐλαφροτέρη δὲ μόθοιο
Ἔσσεται ἱπποδάμοισι μετὰ Τρώεσσιν ὀϊζύς·
Ἀλλά μοι ἆσσον ἵκεσθ' ἀνὰ κλόνον, ὄφρ' ἐσίδεσθε
Ὅσσον Ἀμαζόσι κάρτος ἐνὶ στήθεσσιν ὄρωρεν·
Καὶ γάρ μευ γένος ἐστὶν Ἀρήϊον· οὐδέ με θνητὸς
Γείνατ' ἀνὴρ, ἀλλ' αὐτὸς Ἄρης, ἀκόρητος ὁμοκλῆς·
Τοὔνεκά μοι μένος ἐστὶ πολὺ προφερέστατον ἀνδρῶν.
Ἦ μέγα· τοὶ δ' ἐγέλασσαν· ἄφαρ δέ οἱ ἤλασ' αἰχμὴ (
Αἴαν-

539. *ὀλέθριον ἦτορ* *] Adde in calce *ἔχουσα. Rhod.*

540. *περισαίνουσα*] *περισσαίνουσα. Pauw.*

544. *περὶ δέ σφισι χαλκὸς* *] *περὶ δέ σφισιν ἔβραχε χαλκὸς. Rhod.* Posset etiam legi, *περὶ δέ σφισι χαλκὸς ἐλήκει, crepitabat. Pauw.*

546. *τὸ δὲ σάκος*] *τὸ δὴ σάκος*, vel *τὸ δ' ἐς σάκος. Rhod.*

547. *διατρυφὲν εὖτ'* *] *εὖτ' ἐπέλασσε. Rhod.* Rhodomannus sic explet, *εὖτ' ἐπέλασσε.* Possit & sic: *εὖτ' ἐπέρησε*: hasta diffracta est, nec penetravit. Sic Iliad. Φ. Homerus in re consimili: — *πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσε Βλημένου, οὐδ' ἐπέρησε· θεοῦ δ' ἠρύκακε δῶρα. Dausq.* Ita recte Dausquejus, qui alia inepta admetitur, ideo a me præ-

Pardalis in sylva, perniciali animo prædita,
Terribili caudæ motu insilit in invadentes
Venatores, qui in armis loricati
Approperantem præstolantur, fiducia in hastis posita:
Sic & Penthesileam Martiam heroës expectant
Sublatis hastis, circumque eos æs crepat
Dum se movent. Princeps autem emisit prælongam hastam
Fortis Penthesilea, quæ in Æacidæ scutum
Pervenit, sed quamprimum attigit, diffracta resultat.
Talia Vulcani solertis cœlestia erant arma.
Mox ipsa alterum manibus jaculum acre dirigit
In Ajacem, & utrique minatur:
Nunc quidem irritum ex manu mea hastile exiliit:
Sed confido hoc me statim eversuram robur & vitam
Utrique vestrum, qui fortissimi gloriamini
Esse inter Danaos: Et levior belli
Calamitas erit Trojanis, equum domitoribus.
Verum propius ad me accedite, ut cognoscatis
Quanta Amazonibus vis in præcordiis vigescat.
Nam genus mihi est Martium, nec mortalis me
Vir creavit, sed ipse Mars, bellici fremitus nunquam satur:
Ideo mihi longe præstantius est robur quam viris.
Hæc jactavit, At illi riserunt, & confestim transadegit hasta ejus

Ajacis

prætermissa: ἐπέλασσε, ubi ἐς σάκος ἷξεν præcedit, nimis indigum est & tenue: Perspicaciores facile vident. Sic tamen οὐδ' exasciatius est, quam οὔτ'. *Pauw.*

549. μετὰ φρεσὶ] μετὰ χερσὶ. *Rhod.*

550. ἀμφοτέροις ἀπείλει] ἀμφοτέροισιν. *Rhod.* Scribe ἀμφοτέροισιν, aut ἀμφοτέροις ἐπαπείλει: Posterius namque ἐπηπείλησας ὄλεθρον. *Dausq.*

556. ἵκεσθ' ἀνὰ κλόνον] ἵκεσθε ἀνὰ vel κατὰ, *Rhod.*

Ibid. ὄφρ' ἐσίδεσθε] ἐσίδησθε. *Rhod.* Non necesse: Nam ὄφρα etiam cum indicativo jungitur. *Pauw.*

561. ἐγέλασαν ἄφαρ δέ οἱ ἤλασ'] ἐγέλασσαν ἄφαρ δέ οἱ ἤλασεν. *Rhod.*

Αἴαντος κνημῖδα πανάργυρον· οὐδέ οἱ εἴσω
Ηλυθεν ἐς χρόα καλὸν, ἐπειγομένη περ ἱκέσθαι·
Οὐ γὰρ δὴ πέπρωτο μιγήμεναι αἵματι κείνου
Δυσμενέων στονόεσσαν ἐνὶ πτολέμοισιν ἀκωκήν.
Αἴας δ' οὐκ ἀλέγιζεν Αμαζόνος, ἀλλ' ἄρα Τρώων
Ες πληθὺν ἀνόρουσε· λίπε δ' ἄρα Πηλείωνι
Οἴῳ Πενθεσίλειαν, ἐπεὶ ῥά οἱ ἐν φρεσὶ θυμὸς
Ηδεεν, ὡς Αχιλῆϊ, καὶ ἰφθίμη περ ἐοῦσα,
Ρηΐδιος πόνος ἔσσεσθ', ὅπως ἴρηκι πέλεια.
Η δὲ μέγα στονάχησεν, ἐτώσια δοῦρα βαλοῦσα·
Καί μιν κερτομέων προσεφώνεε Πηλέος υἱός·
Ω γύναι, ὡς ἀλίοισιν ἀγαλλομένη ἐπέεσσιν
Ημέων ἤλυθες ἄντα, λιλαιομένη πολεμίζειν,
Οἳ μέγα φέρτατοι εἰμὲν ἐπιχθονίων ἡρώων·
Εκ γὰρ δὴ Κρονίωνος ἐριγδούποιο γενέθλης
Εὐχόμεθ' ἐκγεγάμεν· τρομέεσκε δὲ καὶ θοὸς Εκτωρ
Ημέας, εἰ καὶ ἄπωθεν ἐσέδρακεν ἀΐσσοντας
Δῆριν ἐπὶ στονόεσσαν· ἐμὴ δέ μιν ἔκτανεν αἰχμὴ
Καὶ κρατερόν περ ἐόντα· σὺ δ' ἐν φρεσὶ πάγχυ μέμηνας,
Η μέγ' ἔτλης· καὶ νῶϊν ἐπηπείλησας ὄλεθρον
Σήμερον· ἀλλά σοι εἶθαρ ἐλεύσεται ὕστερον ἦμαρ·
Οὐδὲ γὰρ οὐδ' αὐτός σε πατὴρ ἔτι ῥύσεται Αρης
Εξ ἐμέθεν· τίσεις δὲ κακὸν μόρον, εὖτ' ἐν ὄρεσσι
Κεμμὰς ἐπαντήσασα βοοδμητῆρι λέοντι·
Η οὔπω τόδ' ἄκουσας, ὅσων ὑποκάππεσε γυῖα
Ξάνθου παρὰ προχοῇσιν ἐφ' ἡμετέρῃς παλάμῃσιν;
Η σεῦ πευθομένης μάκαρες φρένας ἐξείλοντο,

Καὶ

570. πόνος ἔσσεσθ'] πόνος ἔσσεθ'. *Rhod.*

571. ἐτώσια δοῦρα βαλοῦσα] Omnia enim frustra mittebantur in Achillem propter arma Vulcani, quibus impenetrabilis erat Heros: Eo pertinet Versus 548. Et talia imprudenter hercule ficta: Nam sic absque magna virtute bellica omnes facile

Ajacis ocream ex solido argento; Nec tamen in ejus
Pulcram cutem penetravit, quamlibet penetrandi cupida:
Non enim in fatis erat, ut sanguini ejus misceretur
Luctificus hostium mucro in pugnis.
Ajax itaque non curabat Amazonem: sed Troum
In globum abscessit, permisitque Pelidæ
Soli Penthesileam, quia animo suo penitus
Notum habebat, quod Achilli, quantumlibet fortis,
Facilis labor esset futura, ut (videlicet) accipitri livia.
Illa itaque valde ingemuit hastis incassum evibratis.
Sed dictis incessens eam Pelei filius affatur:
Mulier, quam futilibus verbis exultans
Adversum nos venisti, dimicare cupiens:
Qui multo excellentissimi sumus Heroum in terra:
Nam ex Jovis tonantis prosapia
Gloriamur nos ortos esse, & formidabat etiam velox Hector
Nos, si vel procul accelerantes videbat
Ad funestum certamen, meaque illum peremit cuspis,
Ut ut fortis erat. At tu tota mente insanis,
Quæ ardua moliris, & nobis interminata es interitum
Hodie: verum tibi jam jam ultima dies veniet:
Neque sane ipse te Mars parens deinceps eripiet
Ex meis manibus, sed infelici lues fato; veluti in montibus
Cerva Leoni obviam facta, boum domitori.
Utrum hoc nunquam audivisti, quot (hominum) succubuerint membra,
Prope Xanthi verticem, manibus nostris?
Aut tibi audienti Dii mentem ademerunt,

Et

facile poterat vincere. *Pauw.*

577. *Τρομέεσκε δὲ καὶ θοὸς* &c.] Hæc nimia & plebeja: Talia autem hic multa: Attende modo. *Pauw.*

582. *ἀλλά σοι εἶθαρ ἐλεύσεται ὕστερον ἦμαρ*] Minus appositum est *ἐλεύσεται*, quia dies non futurus erat, sed præsens: *ὕστερον* præcedit: An ita loquebatur forsitan vulgus? *Pauw.*

587. *παρὰ προχοῇσιν ὑφ' ἡμετέρῃς*] *πὰρ προχοῇσιν ὑφ' ἡμετέρῃς.* *Rhod.*

Καὶ νόον, ὄφρα σε κῆρες ἀμείλιχοι ἀμφιχέωνται;
Ὣς εἰπὼν, ὅιμησε, κρατερῇ χειρὶ τιταίνων
Λαοφόνον δόρυ μακρὸν ὑπαὶ Χείρωνι πονηθέν·
Αἶψα δ᾽ ὑπὲρ μαζοῖο δαΐφρονα Πενθεσίλειαν
Οὔτασε δεξιτεροῖο· μέλαν δέ οἱ ἔῤῥεεν αἷμα
Ἐσσυμένως· ἣ δ᾽ εἶθαρ ὑπεκλάσθη μελέεσσιν·
Ἐκ δ᾽ ἔβαλεν χειρὸς πέλεκυν μέγαν· ἀμφὶ δέ οἱ νὺξ
Ὀφθαλμοὺς ἤχλυσε, καὶ ἐς φρένα δύσαν ἀνίαι·
Ἀλλὰ καὶ ὣς ἔμπνυε, καὶ ἔξιδε δήϊον ἄνδρα,
Ἤδη μιν μέλλοντα καθελκέμεν ὠκέος ἵππου·
Ὥρμηνεν δ᾽ ἢ χειρὶ μέγα ξίφος εἰρύσασα,
Μεῖναι ἐπεσσυμένοιο θοοῦ Ἀχιλῆος ἐρωὴν,
Ἢ κραιπνῶς ἵπποιο κατ᾽ ὠκυτάτοιο θοροῦσα,
Λίσσεσθ᾽ ἀνέρα δῖον, ὑποσχέσθαι δέ οἱ ὦκα
Χαλκὸν ἅλις, καὶ χρυσὸν, ἅ τε φρένας ἔνδον ἰαίνει
Θνητῶν ἀνθρώπων, κεἰ μάλα τὶς θρασὺς εἴη·
Τοῖς ἤν πως πεποίθοιτ᾽ ὀλοὸν σθένος Αἰακίδαο·
Ἢ καὶ ὁμηλικίην αἰδεσσάμενος κατὰ θυμὸν,
Δώῃ νόστιμον ἦμαρ ἐελδομένῃ περ ἀλύξαι·
Καὶ τὸ μὲν ὣς ὥρμαινε· θεοὶ δ᾽ ἑτέρωσε βάλοντο·
Τῇ γὰρ ἐπεσσυμένῃ, μέγ᾽ ἐχώσατο Πηλέος υἱὸς·
Καί οἱ ἄφαρ συνέπειρεν ἀελλόποδος δέμας ἵππου,
Εὖτέ τις ἀμφ᾽ ὀβελοῖσιν ὑπαὶ πυρὸς αἰθαλόεντος
Σπλάγχνα διαμπείρησεν ἐπειγόμενος ποτὶ δόρπον,
Ἠδ᾽ ὅς τις στονόεντα βαλὼν ἐν ὄρεσσιν ἄκοντα

Θη-

590. κρατερῇ] κραταιῇ. Rhod.

597. ἔμπνυε, καὶ ἔξιδε] ἄμπνυε καὶ εἴσιδε. Rhod.

604. κεἰ μάλα τίς] Placet εἰ καὶ μάλα τίς. Dausq.

605. Τοῖς ἤν πως πεποίθοιτ᾽] Scribe πεπίθοιτ᾽ vel πεπίθοιθ᾽. Pauw.

610. Καί οἱ ἄφαρ συνέπειρεν] Malim fere hic, Καί οἱ ἄφαρ σὺν ἔπειρεν, ut sic disertius constet de Penthesilea una cum equo transfixa. Hoc autem mirum & fabellis Romanensibus plane dignum: Simile alterum sequens de cerva jaculo tra-

Et rationem, ut immites te Parcæ amplecterentur?
Sic fatus irruit, valida manu protendens
Lethalem (&) prolixam hastam, a Chirone fabricatam:
Ac subito supra papillam bellicosam Penthesileam
Vulnerat dexteram, cui niger profluit cruor
Repente, subitoque membris debilitatur:
Et grandem e manu bipennem dimittit: noxque ei circum
Oculos tenebris inhorrescit, & pectus subeunt dolores.
Sed tamen respirat, ac virum infestum intuetur,
Qui jam ex celeri equo ipsam abstracturus erat.
Ergo deliberavit, utrum, manu educto ingenti gladio,
Expectaret rapidi Achillis impetum advenientis,
An, subito ex equo velocissimo desiliens,
Supplicaret inimico viro, eique mox promitteret
Affatim æs & aurum, quæ mentes penitus oblectant
Mortalium hominum, etiamsi quis valde sit ferox:
Si his forte sæva Æacidæ vis persuaderetur:
Aut etiam æqualis ætatis rationem habens in animo,
Redeundi domum facultatem concederet evadere cupienti.
Hæc quidem ita versabat: sed Dii alio rejecerunt.
Illi enim accedenti graviter succensuit Pelei filius:
Et subito una cum ipsa transverberavit equi corpus,
Veluti quis verubus ad ignem flammantem
Viscera transfigit, cœnam festine apparans:
Aut ut quispiam sonoram ejaculatus in monte tragulam
Ve-

trajecta, & sic quercui vel piceæ affixa: Oculati vident. *Pauw.*

611. Εὖτέ τις ἀμφ' ὀβελοῖσιν &c.] Hoc vile etiam & plebejum: Dicam & ridiculum, ubi de Viragine ingenti una cum equo ingenti transfixa agitur, & mox illud insolitum de venatore & cerva, iterum accedit. *Pauw.*

612. διαμπείρησιν] Ex διὰ, ἀνὰ & πειράω, vel διαμπείρῃσιν. *Rhod.* διαμπείρῃσιν mihi non displicet: Nam διαμπειράω, unde fieret διαμπείρησιν, non novi eo significatu: διαμπειράω autem Rhodomanni non satisfacit. *Pauw.*

613. Ηδ' ὅς τις σονόεντα] Ηδ' ὥς τις. *Pauw.*

Θηρητὴρ, ἐλάφοιο μέσην διὰ νηδύα κέρσῃ
Ἐσσυμένως, πλαμένη δὲ διαμπερὲς ὄμβριμος αἰχμὴ
Πρέμνον ἐς ὑψικόμοιο πάγῃ δρυὸς, ἢ πεύκης· *
Ὣς ἄρα Πενθεσίλειαν ὁμῶς περικαλλέϊ ἵππῳ
Ἀντικρὺ διάμησεν ὑπ' ἔγχεϊ μαιμώωντι
Πηλείδης· ἡ δ' ὦκα μίγη κονίῃ, καὶ ὀλέθρῳ,
Εὐσταλέως ἐριποῦσα κατ' οὔδεος· οὐδέ οἱ αἰδὼς
Ἤσχυνεν δέμας ἠΰ· τάθη δ' ἐπὶ νηδύα μακρὴν,
Δουρὶ περισπαίρουσα· θοῷ δ' ἐπικέκλιτο ἵππῳ·
Εὖτ' ἐλάτη κλασθεῖσα βίῃ κρυεροῦ Βορέαο,
Ἥν τέ που αἰπυτάτην ἀνά τ' ἄγκεα μακρὰ, καὶ ὕλην,
Οἷ αὐτῇ μέγ' ἄγαλμα τρέφει περὶ πίδακι γαῖα·
Τοίη Πενθεσίλεια κατ' ὠκέος ἤριπεν ἵππου
Θηητή περ ἐοῦσα· κατεκλάσθη δέ οἱ αἰχμή.
Τρῶες δ' ὡς ἴδοντο δαϊκταμένην ἐνὶ χάρμῃ,
Πανσυδίῃ τρομέοντες, ἐπὶ πτόλιν ἐσσεύοντο,
Ἄσπετ' ἀκηχέμενοι μεγάλῳ περὶ πένθεϊ θυμόν·
Ὡς δ' ὅτ' ἂν εὐρέα πόντον ἐπιβρίσαντος ἀήτεω
Ναῦται, νῆ' ὀλέσαντες ὑπεκπροφύγωσιν ὄλεθρον,
Παῦροι πολλὰ καμόντες ὀϊζυρῆς ἁλὸς εἴσω,
Ὀψὲ δ' ἄρα σφίσι γαῖα φανῇ σχεδὸν, ἠδὲ καὶ ἄστυ,
Τοὶ δὲ μόγῳ στονόεντι τετρυγμένοι αἶψα πάντες
Ἐξ ἁλὸς ἀΐσσουσι, μέγ' ἀχνύμενοι περὶ νηὸς,

Ἠδ'

616. ἢ πεύκης] ἢ ἐπὶ πεύκης. *Rhod.*

623. Εὖτ' ἐλάτη &c.] Inepta etiam comparatio propter tumorem ineptum: Hanc autem αἰπυτάτην mire auget: Sola abies ſcilicet non ſufficiebat nomine ſuo. *Pauw.*

625. περὶ πίδακι] Lege παρὰ πίδακι. *Pauw.*

626. κατ' ὠκέος ἤριπεν ἵππου] Lectio corrupta: Nam eadem haſta transfixa & Pentheſilea & equus Pentheſileæ; quæ proinde non poterat cadere ab equo, ſed cadere debebat una cum equo: Ex antecedentibus res eſt perſpicua: Infra etiam Quintus, Ὡς εἰπὼν, μελίην ἐξείρυσε Πηλέος υἱὸς Ὠκέος ἐξ ἵπποιο καὶ αἰνῆς &c. Scribendum igitur absque dubio, Τοίη Πενθεσίλεια

Venator, mediam cervi alvum trajicit
Raptim, penitusque pervolans acuta cuſpis,
In alticomæ quercus truncum, aut in piceam infigitur:
Sic etiam Penthesileam, una cum inſigni equo,
Penitus transadegit cruenta haſta
Pelides: Quæ mox cum pulvere & morte commiſcetur,
Compoſite cadens ad terram, nec pudor
Formoſum corpus dedecorat: ſed extenditur in latum ventrem,
Circa haſtam palpitans, incumbitque agili equo:
Veluti abies horridi vi Boreæ fracta,
Quam alicubi proceriſſimam in longis vallibus & ſylva,
Juxta fontem tellus nutrit, ſibimet ingens decus:
Talis Penthesilea veloci defluit equo,
Etiamnum formoſa: & frangitur ipſi haſta.
Troës autem, ut in pugna occiſam viderunt,
Gregatim trepidantes, ad urbem fugerunt,
Ingenti luctu animum valde conturbati.
Ut cum in lato mari, vento ingraveſcente,
Nautæ amiſſa navi effugerunt exitium,
Pauci, multa in calamitoſo mari perpeſſi,
Tandemque terra eis prope apparet & oppidum:
Tum labore acerbo confecti, ſtatim omnes
E mari properant, valde mœrentes propter navem,

Et

σίλεια μετ' ὠκέος ἤριπεν ἵππου. Sic etiam intelligis illud, τάθη δ' ἐπὶ νηδύα μακρὴν, θοῷ δ' ἐπικέκλιτο ἵππῳ, quod cæteroquin intelligere non potes. *Pauw.*

627. θνητή περ ἐοῦσα] *Admirabilis & eximia plane.* In Aldina & Baſileenſi perperam eſt θνητήρ περ: quod ita recte correxit Rhodomannus. *Pauw.*

Ibid. κατεκλάσθη δέ οἱ αἰχμὴ] Brodæus malit ἀκμή: vigor ille ſingularis, inquit, κἀγω. *Dausq.* Sine dubio aut ἀλκὴ legendum aut ἀκμὴ: Nam haſta hic nihil. *Pauw.*

628. Τρῶες δ' ὡς ἴδοντο] Ita Aldus: Baſileenſes Τρῶες γ' ὡς: quod recte in Τρῶες δ' ὡς mutavit Rhodomannus Aldo non conſulto. Sed quid ἴδοντο? Idne Verſui convenit? Abſit. Legendum igitur, ὡς ἐσίδοντο, ὥς μιν ἴδοντο, aut alio modo ſimili, adjecta ſyllaba, quæ male omiſſa eſt. *Pauw.*

635. τετρυγμένοι αἶψα πάντες] αἰψάγε πάντες. *Rhod.* Scribe ἄψιας

Ἠδ' ἑτάρων, οὓς αἰνὸν ὑπὸ ζόφον ἤλασε κῦμα,
Ὣς Τρῶες ποτὶ ἄστυ πεφυζότες ἐκ πολέμοιο,
Κλαῖον πάντες Ἄρηος ἀμαιμακέτοιο θύγατρα,
Καὶ λαοὺς, οἳ δῆριν ἀνὰ στονόεσσαν ὄλοντο·
Τῇ δ' ἐπικαγχαλόων, μεγάλ' εὔχετο Πηλέος υἱός·
Κεῖσο νυν ἐν κονίησι κυνῶν βόσις, ἠδ' οἰωνῶν,
Δειλαίη· τίς γάρ σε παρήπαφεν ἄντ' ἐμοῖο
Ἐλθέμεν; ἦπου ἔφησθα μάχης ἀπονοστήσασα,
Οἴσειν ἄσπετα δῶρα παρὰ Πριάμοιο γέροντος,
Κτείνασ' Ἀργείους· ἀλλ' οὐ τόγε οἶγε νόημα
Ἀθάνατοι τέλεσαν, ἐπεὶ μέγα φέρτατοι εἰμὲν
Ἡρώων, Δαναοῖσι φάος μέγα, Τρωσὶ δὲ πῆμα,
Ἠδὲ σοὶ αἰνομόρῳ, ἐπεὶ νύ σε κῆρες ἐρυμναὶ,
Καὶ νόος ἐξορόθυνε, γυναικῶν ἔργα λιποῦσαν,
Βήμεναι ἐς πόλεμον, τόνπερ τρομέουσι καὶ ἄνδρες.
Ὣς εἰπὼν, μελίην ἐξείρυσε Πηλέος υἱὸς
Ὠκέος ἐξ ἵπποιο, καὶ αἰνῆς Πενθεσιλείης·
Ἄμφω δ' ἀσπαίρεσκον, ὑφ' ἓν δορὶ δῃωθέντες·
Ἀμφὶ δέ οἱ κρατὸς κόρυν εἵλετο μαρμαίρουσαν,
Ἠελίου ἀκτῖσιν ἀλίγκιον, ἢ Διὸς αἴγλῃ·
Τῆς δὲ καὶ ἐν κονίησι, καὶ αἵματι πεπτηυίης,
Ἐξεφάνη ἐρατῇσιν ὑπ' ὀφρύσι καλὰ πρόσωπα,
Καίπερ ἀποκταμένης· οἱ δ' ὡς ἴδον ἀμφιέποντες
Ἀργεῖοι, θάμβησαν, ἐπεὶ μακάρεσσιν ἐῴκει·

Κεῖ-

ἄψεα. *Dausq.* Rhodomannum sequor. *Pauw.*

643. ἄντ' ἐμοῖο] ἀντί' ἐμεῖο. *Rhod.*

646. ἀλλ' οὐ τόγε οἶγε] οὐ τόδε σοίγε. *Rhod.*

647. Ἀθάνατοι τέλεσαν] ἐτέλεσσαν. *Rhod.*

Ibid. ἐπεὶ μέγα φέρτατοι &c.] An hoc repetendum hic, ubi adeo magnifice dictum erat antea Versu 575 & seqq? *Pauw.*

649. ἐπεὶ νύ σε κῆρες ἐρυμναὶ] ἐπειὴ νύ σε κῆρες ἐρεμναί. *Rhod.* Scribe ἐπειή: Calabri manes etiam reposcunt κῆρες ἐρεμναί. Similiter peccatur Lib. 3. errore manifesto: Δάσαν ἐπισσυμένως θάνατον, καὶ κῆρας ἐρυμνάς. Recte Lib. 2. — ἑκάτερθε παρέ-

ενι

Et ſocios, quos ſub atram voraginem impulit tempeſtas;
Ita Trojani, ad urbem e prælio fuga elapſi,
Deplorabant omnes invicti Martis filiam,
Et milites, qui in luctuoſo conflictu perierant.
Illi autem cum cachinno inſultans multum gloriabatur
Pelei natus:
Jaceto nunc in pulvere, canum eſca & volucrum,
Infelix. Quis enim te ſeduxit, contra me
Ut venires? an forte putaſti, e pugna reverſam
Te aſportaturam infinita præmia a Priamo grandævo,
Interfectis Argivis? ſed nequaquam hoc tibi propoſitum
Dii ſecundarunt: cum longe pollentiſſimi ſimus
Heroum, Danais ingens lumen, & Trojanis peſtis,
Ac tibi etiam infortunatæ: quandoquidem te nigræ
Parcæ
Et animus concitarunt, fœminarum operibus relictis
Ad bellum ut venires, quod etiam viri extimeſcunt.
Sic fatus, haſtam extraxit Pelei filius
Ex rapido equo, & miſera Pentheſilea:
Et uterque palpitarunt una haſta trucidati:
Eique de capite detraxit caſſidem micantem
Inſtar ſolis radiorum aut fulgurum Jovis;
Cujus, etiam in pulvere & ſanguine jacentis,
Pulcra facies ex fronte amabili reluxit,
Quamvis extinctæ. Atque ut obeuntes viderunt
Argivi obſtupuerunt: quoniam Deabus ſimilis erat.

Jace-

σαν Κῆρες ἐρεμναί. Aperit Scholiaſtes in Apollonii Lib. I. Ἐρεμνὰς δὲ ἤτοι κατὰ συγκοπὴν ἐρεβεννὰς, τουτέστι καταπληκτικὰς, ἢ σκοτεινὰς κυρίως, ἐξ οὗ μελαίνας. In Dionyſii verba: — Νωρίκι' ἄστ' ἐρυμνά commentarius eſt Euſtathii: Τὸ δὲ ἐρυμνά τινες ἐρεμνά γράφουσι, ὅ ἐστι σύμφυτα, καὶ δασέα, καὶ κάταλτα, ὅθεν καὶ φαίνονται μέλανα διὰ τὸ πολὺ τῆς σκιᾶς. *Dausq.* Poſt ἐπεὶ præcedens, ἐπεὶ & ἐπειή flacceſcit hic: Sic tamen Quintus. *Pauw.*

654. ὑφ' ἓν δορὶ δηωθέντες] ὑφ' ἑνὶ δορὶ modus carminis non patitur. Scribo ergo ὑφ' ἓν δόρυ. Alioqui ſcimus eum dativum uſitatum. *Dausq.* Ineptit Dausquejus: Nam ὑφ' ἓν δόρυ ita non dicunt Græci: ὑφ' ἓν per ſe ſubſiſtit, & accurate a δορὶ ſeparandum eſt: Heſychius, Ὑφ' ἕν, ἅμα,

Κεῖτο γὰρ ἐν τεύχεσσι κατὰ χθονὸς, ἠΰτ' ἀτειρὴς
Ἄρτεμις ὑπνώουσα, Διὸς τέκος, εὖτε κάμησι
Γυῖα, κατ' οὔρεα μακρὰ θοοὺς βάλλουσα λέοντας·
Αὐτὴ γάρ μιν ἔτευξε καὶ ἐν φθιμένοισιν ἀγητὴν
Κύπρις ἐϋστέφανος, κρατεροῦ παράκοιτις Ἄρηος,
Ὄφρα τοι καὶ Πηλῆος ἀμύμονος υἷ' ἀκαχήσῃ·
Πολλοὶ δ' εὐχετόωντο κατ' οἰκία νοστήσαντες,
Τοίης ἀλόχοιο παραὶ λεχέεσσιν ἰαῦσαι·
Καί δ' Ἀχιλεὺς ἀλίαστον ἑῷ ἐνετείρετο θυμῷ,
Οὕνεκά μιν κατέπεφνε, καὶ οὐκ ἄγε δῖαν ἄκοιτιν,
Φθίην εἰς εὔπωλον, ἐπεὶ μέγεθός τε, καὶ εἶδος
Ἔπλετ' ἀμώμητός τε, καὶ ἀθανάτῃσιν ὁμοίη·
Ἀρεϊ δ' ἔμπεσε πένθος ἀμφὶ θυγατρὸς, *
Θυμὸν ἀκηχεμένῳ· τάχα δ' ἔκθορεν Οὐλύμποιο
Σμερδαλέῳ ἀτάλαντος ἀεικτυπέοντι κεραυνῷ,
Ὅν τε Ζεὺς προΐησιν, ὁ δ' ἀκαμάτης ἀπὸ χειρὸς
Ἔσσυται ἢ ἐπὶ πόντον ἀπείριτον, ἢ ἐπὶ γαῖαν,
Μαρμαίρων, τῷ δ' ἀμφὶ μέγας πελεμίζετ' Ὄλυμπος·
Τοῖος Ἄρης ταναοῖο δι' ἠέρος ἀσχαλόων κῆρ,
Ἔσσυτο σὺν τεύχεσσιν, ἐπεὶ μόρον αἰνὸν ἄκουσε
Παιδὸς ἑῆς· τῷ γάρ ῥα κατ' οὐρανὸν εὐρὺν ἰόντι,
Αὖραι μυθήσαντο θοαὶ Βορέαο θύγατρες
Κούρης αἰνὸν ὄλεθρον· ὁ δ' ὡς κίεν ἶσος ἀέλλῃ,

Ἰδαίων

ἅμα, ὁμοῦ, καὶ πάθος προσῳδιῶν. Sciunt, qui Græce ſciunt. *Pauw.*

666. Ὄφρα τοι καὶ Πηλῆος] Ὄφρα τὶ καὶ. *Rhod.* Scribe Ὄφρα κέ τοι. *Dausq.* Non placet Rhodomanni τὶ: Nam id ἀλίαστον & alia ſequentia aperte reſpuunt: Rectius Dausquejus κέ τοι: Emphaſin tamen habet καὶ, idque retinerem lubens: An hic etiam Amphimacrum dedit Quintus pro Dactylo, & nihil mutandum? *Pauw.*

668. Τοίης ἀλόχοιο] Poſt Τοίης inſere πȣ. *Rhod.* Brodæus Καὶ τοίης: Rhodomannus Τοίης πȣ: Ambo ἔτυχον. Quid ſi legas Ὀθνείης ἀλόχοιο, externæ conjugis? Nolint externam, optent tamen tam formoſam. *Dausq.* Neuter ἔτυχεν & miſere balbutit bonus Dausquejus: πȣ flacceſcit,

Jacebat enim humi in armis, ut invicta
Diana Jovis nata, dormiens, cum defatigata habet
Membra in arduis montibus rapidos leones sternendo:
Ipsa enim spectabilem eam reddiderat, etiam post mortem,
Corolligera Venus, strenui Martis concubina;
Ut mœrore aliquo afficeret etiam Pelei non culpandi filium.
Multi autem optabant se domum reversos
Talis posthac uxoris in lecto dormire.
Imo ipse Achilles graviter animo suo excruciabatur,
Quod eam necasset, nec divinitus oblatam uxorem duxisset
In Phthiam equis fœcundam; quandoquidem statura & forma
Inculpabilis esset, & Deas æquipararet.
Marti autem acerbus luctus obortus est, propter filiam
Animum excrucianti: quare confestim ex Olympo erupit,
Par horrendo & nunquam non tonanti fulmini,
Quod Jupiter ejaculatur; & hoc e manu invicta
Evolat, aut super mare immensum, aut super terram,
Candens, eoque vastus concutitur Olympus:
In hunc modum Mars patulum per aëra corde indignans
Grassatur cum armis, postea quam de tristi fato cognovit
Filiæ suæ. Ei enim in amplo deambulanti cœlo
Auræ, præproperæ Boreæ natæ, renunciarant
Lamentosum filiæ exitium. Ipse igitur cum turbinis modo delapsus esset,

In

cescit, & καὶ respuit καὶ sequens. Scribendum suspicor, Τοίης δὴ ἀλόχοιο. *Pauw.*

669. Καὶ δ' Ἀχιλεὺς ἀλίαστον &c.] Ridicule ab acerbissimis conviciis ita ad amorem tenerrimum traducitur animus Herois, neque Thersitæ opprobria injusta ea de causa: Hoc autem eo ineptius, quod Briseidem habebat Achilles, & revera faciebat maximi. *Pauw.*

671. ἐπεὶ μέγεθός τε, καὶ &c.] An hoc iterum ingeminandum? *Pauw.*

673. ἔμπεσε πένθος ἀμφὶ] Post πένθος restitue ἀμείλιχον vel ἀάσπετον. *Rhod.*

681 ἰόντι] *Ambulanti*: Hoc nimis præcisum forte: An legendum potius ἰόντι? *Pauw.*

683. Κούρης αἰνὸν ὄλεθρον] μόρον

Ἰδαίων ὀρέων ἐπεβήσετο· τοῦ δ' ὑπὸ ποσσὶν
Ἄγκεα κίνυτο μακρὰ, βαθυῤῥωχμοί τε χαράδραι,
Καὶ ποταμοὶ, καὶ πάντες ἀπειρέσιοι πόδες Ἴδης·
Καί νύ κε Μυρμιδόνεσσι πολύστονον ὤπασεν ἦμαρ,
Εἰ μή μιν Ζεὺς αὐτὸς ἀπ' Οὐλύμποιο φόβησεν
Σμερδαλέῃς στεροπῇσι, καὶ ἀργαλέοισι κεραυνοῖς,
Οἵ οἱ πρόσθε ποδῶν θαμέες ποτόωντο δι' αἴθρης,
Δεινὸν ἀπαιθομένης· ὁ δ' ἄρ' εἰσορόων, ἐνόησε
Πατρὸς ἐριγδούποιο μέγα βρομέουσαν ὁμοκλήν·
Ἔστη δ' ἐσσυμένος περ ἐπὶ πτολέμοιο κυδοιμόν·
Ὡς δ' ὅτ' ἀπ' ἠλιβάτου σκοπιῆς περιμηκέα λᾶαν,
Λάβρος ὁμῶς ἀνέμοισιν ἀποῤῥήξῃ Διὸς ὄμβρος,
Ὄμβρος ἄρ', ἠδὲ κεραυνὸς, ἐπεκτυπέουσι δὲ βῆσσαι
Λαῦρα κυλινδομένοιο, ὁ δ' ἀκαμάτῳ ὑπὸ ῥοίβδῳ
Ἔσσυτ' ἀναθρώσκων μάλα ταρφέα, μέχρις ἵκηται
Χῶρον ἐπ' ἰσόπεδον, σταίη δ' ἄφαρ οὐκ ἐθέλων περ·
Ὡς Διὸς ὄμβριμος υἱὸς Ἄρης ἀέκοντί γε θυμῷ
Ἔστη ἐπειγόμενός περ, ἐπεὶ μακάρων μεδέοντι
Πάντες ὁμῶς εἴκουσιν Ὀλύμπιοι, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῶν
Πολλὸν ὑπέρτατός ἐστι, πέλει δέ οἱ ἄσπετος ἀλκή·
Πολλὰ δὲ πορφύροντα, θοὸς νόος ὀτρύνεσκεν,
Ἄλλοτε μὲν Κρονίδαο μέγ' ἀσχαλόωντος ἐνιπὴν
Σμερδαλέην τρομέοντα, πρὸς οὐρανὸν ἀπονέεσθαι,
Ἄλλοτε δ' οὐκ ἀλέγειν σφετέρου πατρὸς, ἀλλ' Ἀχιλῆϊ
Μίξαι ἐν αἵματι χεῖρας ἀτειρέας· ὀψὲ δέ οἱ κῆρ
Μνήσαθ' ὅσοι καὶ Διὸς ἐνὶ πτολέμοισι δάμησαν
Υἱέες, οἷς οὐδ' αὐτὸς ἐπήρκεσεν ὀλλυμένοισιν·

Τοῦ-

ῥον αἰνὸν παιδὸς. præceſſit ſtatim. *Pauw.*

684. Ἰδαίων ὀρέων ἐπεβήσετο] Poſt ὡς κίεν ἶσος ἀέλλῃ, debuiſſet τάχιςα aut aliquid ſimile hiſce apponi. *Pauw.*

690. *Οἵ οἱ πρόσθε ποδῶν θαμέες ποτόωντο δι' αἴθρης*] Illud πρόσθε ποδῶν inepte jungitur cum δι' αἴθρης: Aut unum πρό-

θε

In Idæis jugis constitit, ejusque pedibus
Longæ convalles tremuere, & præruptæ voragines,
Amnesque, & cunctæ Idæ radices profundæ.
Et sane querulum Myrmidonibus diem attulisset:
Nisi eum Jupiter ipse de cœlo exterruisset
Fulgetris horrificis, & fulminibus infestis:
Quæ ante pedes ejus crebra volitabant, per æthram
Graviter ardescentem. Ipse igitur videns agnovit
Patris altitonantis horrisonantem fremitum,
Et restitit, quamlibet festinans ad strepitum belli.
Ac veluti de specula excelsa cum saxum ingens
Vehemens Jovis imber abrupit auxilio ventorum,
Imber (inquam) & fulmen: intonantque valles,
Dum impetuose volvitur: id continuo fragore
Ruit subsultans quam creberrime, donec venerit
Ad locum planum, & statim consistat vel invitum:
Sic Mars, strenuus Jovis filius, etiam invito animo
Substitit quamlibet concitatus. Namque Deorum regi
Omnes pariter Olympii (Dii) cedunt, propterea quod inter ipsos
Longe supremus est, eique infinita est potestas.
Et multa versantem celer animus impellit;
Nunc, Jovis valde indignantis minas
Terribiles formidantem, ad cœlum remeare:
Nunc patrem suum non vereri, sed cum Achille
Committere manus indomitas in sanguine. Tandem vero in mentem
Revocat, quot etiam Jovis in pugnis interemti fuissent
Nati, quibus neque ipse subsidio venisset oppetentibus.

Ideo

σθε ποδῶν, aut unum δὶ αἴθρης adhibere debuisset Quintus. *Pauw.*

691. Δεινὸν ἀπαιθομένης] An potius ἀναιθομένης? In Editione Basileensi ex Aldina est Δεινὸν ἀπαιθομένοιο: quod ita mutatum a Rhodomanno. *Pauw.*

696. Ομβρος ἄρ'] δ' ante ἄρ' removi. *Rhod.* Quæ vocula scilicet in Aldina & Basileensi extat. *Pauw.*

Ibid. ἠδὲ κεραυνὸς] Hoc satis tarde accedit, cum agere debuisset primas. *Pauw.*

709. ὅσοι καὶ Διὸς] Pro Διὸς repone Ζηνὸς. *Rhod.*

Τοὔνεκ' ἀπ' Ἀργείων ἑκὰς ᾔιεν· ἦ γὰρ ἔμελλεν
Κεῖσθαι ὁμῶς Τιτῆσι, δαμεὶς στονόεντι κεραυνῷ·
Εἰδὼς δ', ἀθανάτοιο παρὲκ νόον, ἄλλα μενοίνα.
Καί τοτ' Ἀρήιοι υἷες ἐϋσθενέων Ἀργείων
Σύλεον ἐσσυμένως βεβροτωμένα τεύχεα νεκρῶν,
Πάντῃ ἐπεσσύμενοι· μέγα δ' ἄχνυτο Πηλέος υἱὸς
Κούρης εἰσορόων ἐρατὸν σθένος ἐν κονίῃσιν·
Τοὔνεκά οἱ κραδίην ὀλοαὶ κατέδαπτον ἀνίαι,
Ὁππόσον ἀμφ' ἑτάροιο πάρος Πατρόκλοιο δαμέντος.
Θερσίτης δέ μιν ἄντα κακῷ νείκεσε μύθῳ·
Ὦ Ἀχιλεῦ, φρένας αἰνὲ, τί νύ σε ἤκαχε δαίμων
Θυμὸν ἐνὶ στέρνοισιν Ἀμαζόνος οὕνεκα λυγρῆς;
Η νῶϊν κακὰ πολλὰ λιλαίετο μητίσασθαι;
Καί τοι ἐνὶ φρεσὶ σῇσι γυναιμανὲς ἦτορ ἔχοντι,
Μέμβλετο ὡς ἀλόχοιο πολύφρονος, ἥν τ' ἐπὶ ἔδνοις
Κουριδίην μνήστευσας, ἐελδόμενος γαμέεσθαι.
Ὡς ὄφελόν κατὰ δῆριν ὑποφθαμένη βάλε δουρὶ,
Οὕνεκα θηλυτέρῃσιν ἄδην ἐπιτέρπεαι ἦτορ.
Οὐδέ νυ σοί τι μέμηλεν ἐνὶ φρεσὶν οὐλομένῃσιν
Ἀμφ' ἀρετῆς κλυτὸν ἔργον, ἐπὴν ἐσίδησθα γυναῖκα·
Σχέτλιε, ποῦ νύ τοι ἐστὶ περὶ σθένος, ἠὲ νόημα;
Πῇ δὲ βίη βασιλῆος ἀμύμονος; οὐδέ τι οἶσθα,

Οσ-

713. Εἰδὼς δ' ἀθανάτοιο &c.] Hæc ita vertit Interpres: *Quod cum sciret, præter decretum Jovis, alio animum flexit.* Quod Græca hercule non præstant aut præstare possunt: Et quid si possent, idne sensum habet? Absit, absit. Locus, ut brevis sim, pessime decumbit, & a me commode persanabitur nullo sane negotio: Legendum enim perspicue & plane, Εἰ Διὸς ἀθανάτοιο παρὲκ νόον ἄλλα μενοίνα. Pueri vident & intelligunt. *Pauw.*

714. Ἀρήϊοι υἷες ἐϋσθενέων Ἀργείων] Epithetum Ἀρήϊοι hic non convenit, ubi Mars Græcis erat iratus, & sic iratus ipse aderat. *Pauw.*

719. Ὁππόσον ἀμφ' ἑτάροιο πάρος &c.] Ita Aldus: Basileenses pessime neglexerant voculam πάρος: Inde Notula illa Rhodomanni, *Post* ἑτάροιο *desideratur vel* φίλου; *vel* πάρος, *aut*

Ideo procul ab Argivis ſe recepit: Alioqui futurum erat,
Ut inter Titanes jaceret fulmine luctiſono proſtratus.
Quod cum ſciret, præter decretum Jovis, alio animum flexit.
Et tunc Martipotentum Argivorum nati
Extemplo cruenta mortuorum arma ſpoliabant,
Undique graſſantes. At Pelei filius valde contriſtabatur,
Delectabilem puellæ ſpeciem in pulvere contuens:
Ideo nociva ægritudo ipſius cor edebat,
Non minus quam nuper ob Patroclum amicum interfectum.
Therſites autem coram improba eum oratione valde objurgavit:
Heus Achilles vecors, quare tibi malus genius conturbat
Animum in pectore, infelicis Amazonis cauſa;
Quæ multa nobis mala conſciſcere avebat?
Ac tibi qui mulieroſum in pectore tuo cor habes,
Curæ hæc eſt ut cordata uxor, quam ſponſalibus donis
Virginem ambieris, domum ducere cupiens.
Utinam te præveniens in pugna haſta trajeciſſet:
Quia fœminis ſupra modum animum titillaris.
Nec ulla corruptam tibi mentem cura afficit
Egregium virtutis opus; quam primum intuitus es fœminam.
Degener, ubi eſt tibi amplius fortitudo, vel ratio?
Ubi boni principis ſtrenuitas? nec dum noſcis,

Quan-

aut ſimile quippiam. Pauw.

720. κακῷ νείκεσσε μύθῳ] κακῷ μάλα νείκεσσε μύθῳ. *Rhod.*

721. τί νύ σε ἤκαχε] τίη νύ σευ ἤκαχε. *Rhod.*

725. ἐπὶ ἕδνοις] ἐπ' ἐέδνοις. *Rhod.* Non neceſſe, & hæc nimia hic Rhodomanni diligentia, qui hiatus minus pudicos alibi non metuit. *Pauw.*

727. Ὡς ὄφελον] Ὡς σ' ὄφελον. Aoriſtus 2. verbi ὀφείλω, debeo; cum infinitivo regulariter conſtruitur: ut qui debui vel debebam ſignificat. Sed Auctori noſtro ὄφελον adverbialiter uſurpatur; qui non raro indicativum ei adjungit. Vide H. Stephani Lexicon, & Syntaxin M. Cruſii in Adverbio. *Rhod.*

731. ποῦ νύ τοι ἐστὶ περὶ σθένος, ἠὲ νόημα] ἐστὶ περὶ pro περίεστι, *ſupereſt*, *reſtat.* Pro ἠὲ νόημα mallem ἠδὲ νόημα, *Pauw.*

 740.

Οσσον ἄχος Τρώεσσι γυναιμανέουσι τέτυκται·
Οὐ γὰρ τερπωλῆς ὀλοώτερον ἄλλο βροτοῖσιν
Ες λέχος ἱεμένης, ἥτ' ἄφρονα φῶτα τίθησι,
Καὶ πινυτόν περ ἐόντα· πόνῳ δ' ἄρα κῦδος ὀπηδεῖ·
Ανδρὶ γὰρ αἰχμητῇ νίκη κλέος, ἔργα τ' Αρηος
Τερπνά· φυγοπτολέμῳ δὲ γυναικῶν εὔαδεν εὐνή.
Η, μέγα νεικείων· ὁ δέ οἱ περιχώσατο θυμῷ
Πηλείδης ἐρίθυμος· ἄφαρ δ' ὅγε χειρὶ κραταιῇ
Τύψε κατὰ γναθμοῖο καὶ οὔατος· οἱ δ' ἅμα πάντες
Εξεχύθησαν ὀδόντες ἐπὶ χθόνα· κάππεσε δ' αὐτὸς
Πρηνής· ἐκ δέ οἱ αἷμα διὰ στόματος πεφόρητο
Αθρόον· αἶψα δ' ἄναλκις ἀπὸ μελέων φύγε θυμὸς
Ανέρος οὐτιδανοῖο· χάρη δ' ἄρα λαὸς Αχαιῶν·
Τοὺς γὰρ νείκεε πάμπαν ἐπεσβολίῃσι κακῇσιν,
Αὐτὸς ἐὼν λωβητός· ὁ γὰρ Δαναῶν πέλεν αἰδώς·
Καί ῥά τις ὧδ' εἴπεσκεν ἀρηιθόων Αργείων *
Αμφαδὸν, οὔτε κρυφηδὸν, ὅπῃ χόλος αἰνὸς ὀπηδεῖ,
Εστι θέμις, καὶ γλῶσσαν ἀναιδέα τίνυται ἄτη,
Ητ' αἰεὶ μερόπεσσιν ἐπ' ἄλγεσιν ἄλγος ἀέξει.
Ως ἄρ' ἔφη Δαναῶν τις· ὁ δ' ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ
Πηλείδης ἐρίθυμος, ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν,
Κεῖσο νυν ἐν κονίῃσι, λελασμένος ἀφροσυνάων.
Οὐ γὰρ ἀμείνονι φωτὶ χρεὼν κακὸν ἀντιφερίζειν·
Ος καί που προπάροιθεν Οδυσσῆος ταλαὸν κῆρ

Αρ-

740. ἄφαρ δ' ὅγε χειρὶ] ἄφαρ δέ ἑ χειρί. *Rhod.*

741. ἅμα πάντες ἐξεχύθησαν ὀδόντες] Hoc nimium, & ego non intelligo, quomodo incusso colapho fieri possit: ἅμα πάντες. *Pauw.*

748. & 749. Desiderari hic aliquid non dubia conjectura est. Non enim verisimile est, tam abrupte & concise hunc Græcum verba fecisse; cum, ut ex fragmentis apparet, de impudentia Thersitæ in obtrectando, & digna ejus pœna disserere instituerit. Etsi autem sensus, quem reddidi in versione, non per omnia placeat, commodiorem tamen nunc ex verbis illis elicere haud potui. *Rhod.*

Quantum luctus Trojanis effœminatis extiterit.
Nihil enim hominibus, voluptate perniciosius est
In venerem ruente: quæ dementem reddit virum,
Qui vel inprimis cordatus erat. laborem vero gloria comitatur.
Etenim viro pugnaci victoria decori est, & Martis opera
Voluptati: imbelli autem mulierum torus perplacet.
Dixit magnopere objurgans. Exarsit itaque ira in ipsum
Magnanimus Pelides: qui statim valida manu
Percussit eum secundum maxillam & aurem. Tum omnes pariter
Effunduntur dentes ad terram, & labitur ipse
Pronus, perque os ei sanguis erumpit
Copiosus, subitoque imbecillis e membris animus fugit
Viri nullius precii: & lætitia pervasit populum Achivum.
Hos enim prorsum acerbis conviciis impetebat,
Cum ipse esset vituperandus. Hic enim Danais erat pudori.
Et quispiam Argivum Marte expeditorum sic effatur, *
Aperte, & non occulte, quo gravis ira comitatur
Est (adhuc) justitia, & effrenem linguam noxa punit:
Quæ mortalibus perpetuo cruciatus ad cruciatus accumulat.
Ad hunc modum quis Danaum verba fecit. At indignans animo
Pelides animosus, hoc (eum) sermone affatur:
Jaceas nunc in pulvere dementiæ oblitus.
Non enim decet malum viro meliori se opponere:
Qui & antehac Ulyssis cor patiens

Ne-

Rhod. Sine dubio post utrumque Versum quædam desunt, neque adeo dissona connectere debemus vertendo, ut Rhodomannus perperam fecit: Sic enim seduci possunt minus periti. *Pauw.*

750. τίνυται ἄτη] Duplex esto liquida: τίννυται. *Dausq.*

752. ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ Πηλείδης ἐρίθυμος] Paulo ante habuimus etiam, οἱ περιχώσατο θυμῷ Πηλείδης ἐρίθυμος. *Pauw.*

 761.

Αργαλέως ὤρινας, ἐλέγχεα μυρία βάζων·
Αλλ' οὐ Πηλείδης τοι ὁμοίϊος ἐξεφαάνθη,
Ος σεῦ θυμὸν ἔλυσα, καὶ οὐκ ἐπὶ χειρὶ βαρείῃ
Πληξάμενος· σὲ δὲ πότμος ἀμείλιχος ἀμφεκάλυψεν·
Σῇ δ' ὀλιγοδρανίῃ θυμὸν λίπες· ἀλλ' ἀπ' Αχαιῶν
Ἔῤῥε, καὶ ἐν φθιμένοισιν ἐπεσβολίας ἀγόρευε.
Ως ἔφατ' Αἰακίδαο θρασύφρονος ἄλκιμος υἱὸς·
Τυδείδης δ' ἄρα μοῦνος ἐν Αργείοις Αχιλῆϊ
Χώετο, Θερσίταο δεδουπότος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
Εὔχετ' ἀφ' αἵματος εἶναι, ἐπεὶ πέλεν ὃς μὲν ἀγαυοῦ
Τυδέος ὄμβριμος υἱὸς, ὁ δ' Αγρίου ἰσοθέοιο·
Αγρίου, ὅς τ' Οἰνῆος ἀδελφὸς ἔπλετο δίου·
Οἰνεὺς δ' υἷα γείνατ' ἀρήϊον ἐν Δαναοῖσι
Τυδέα· τοῦ δ' ἐτέκετο πάϊς σθεναρὸς Διομήδης·
Τοὔνεκα Θερσίταο περὶ κταμένοιο χαλέφθη.
Καὶ νύ κε Πηλείωνος ἐναντίον ἤρατο χεῖρας,
Εἰ μή μιν κατέρυξαν Αχαιῶν φέρτατοι υἷες,
Πολλὰ παρηγορέοντες ὁμιλαδόν· ὣς δὲ καὶ αὐτὸν
Πηλείδην ἑτέρωθεν ἐρήτυον· ἦ γὰρ ἔμελλον
Ηδη καὶ ξιφέεσσιν ἐριδαίνειν οἱ ἄριστοι
Αργείων· τοὺς γάρ ῥα κακὸς χόλος ὠτρύνεσκεν·
Αλλ' οἱ μὲν πεπίθοντο παραιφασίῃσιν ἑταίρων·
Οἱ δὲ μέγ' οἰκτείραντες ἀγαυὴν Πενθεσίλειαν
Ατρεΐδαι βασιλῆες, ἀγασσάμενοι δὲ καὶ αὐτοὶ,
Τρωσὶ δόσαν ποτὶ ἄστυ φέρειν ἐρικυδέος Ιλου
Σὺν σφίσι τεύχεσσιν, ἐπεὶ Πριάμοιο νόησαν
Αγγελίην προϊέντος· ὁ γὰρ φρεσὶν ἦσι μενοίνα
Κούρην ὀμβριμόθυμον, ὁμῶς τεύχεσσι, καὶ ἵππῳ,
Ες μέγα σῆμα βαλέσθαι ἀφνειοῦ Λαομέδοντος·

Καὶ

761. ὀλιγοδρανίῃ] *Imbecillitate*: Respondet οὐκ ἐπὶ χειρὶ βαρείῃ πληξάμενος. *Pauw.*

768. ἀδελφὸς ἔπλετο] ἀδελφεὸς ἔπλετο. *Rhod.*

769. ὖα γείνατ'] υἷα. *Rhod.*

770.

Nefarie commovisti, probra (in ipsum) plurima deblaterans.
Sed non eodem modo Pelides tibi cognitus est:
Qui vitam tibi solvi, & quidem non valida manu
Feriens: & te fatum immite obtexit:
Tuaque ignavia vitam destituisti. Sed procul ab Achivis
In malam rem facessito, & inter mortuos contumelias dicito.
Sic dixit audacis Æacidæ fortis natus.
Solus autem Tydides inter Argivos Achilli
Succensebat propter Thersiten interemptum: Quia eadem
Se stirpe ortum esse gloriabatur. Nam hic illustris (erat)
Tydei præstans filius, ille vero Agrii viri divini,
Agrii (inquam) qui generosi Oenei frater fuerat.
Oeneus autem filium procrearat Martium inter Danaos
Tydeum, cujus natus erat fortis Diomedes.
Ideo propter cæsum Thersiten graviter commotus est.
Et quidem contra Peliden manus sustulisset:
Nisi inhibuissent eum præstantissimi Achivum filii,
Multis demulcentes verbis catervatim: Sicut & ipsum
Peliden ex alia parte retinebant. Namque in animo habebant
Jam etiam gladiis inter se contendere fortissimi
Argivum. Eos enim maligna ira incitabat.
Sed tamen monitis amicorum obtemperarunt.
Cæterum misericordia prosecuti illustrem Penthesileam
Imperatores Atridæ, quam & ipsi demirabantur,
Trojanis reddiderunt ad urbem magnifici Ili auferendam,
Cum armis suis: cum de Priami voluntate cognovissent,
Legationem mittentis. Is enim animo suo destinarat,
Puellam magnanimam, una cum armis & equo,
In magnificum opulenti Laomedontis tumulum inferre.
Ideo

770. τοῦ δ' ἐτέχετο] τοῦ δ' ἐτέτυκτο. Rhod.

776. καὶ ξιφέεσσιν ἐριδαίνειν] ἐριδμαίνειν. Rhod.

782. Σὺν σφίσι τεύχεσσιν] Σὺν σφοῖσι τεύχεσσι. Rhod.

Καί οἱ πυρκαϊὴν νήσατο πρόσθε πόληος
Υψηλὴν, εὐρεῖαν· ὕπερθε δὲ, θήκατο κούρην
Πολλοῖς σὺν κτεάτεσσιν, ὅσα κταμένῃ ἐπεῴκει
Εν πυρὶ συγχεύασθαι εὐκτεάνῳ βασιλείῃ·
Καὶ τὴν μὲν κατέδαψε μένος μέγα Ηφαίστοιο,
Φλὸξ ὀλοὴ· λαοὶ δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλοι
Πυρκαϊὴν σβέσσαντο θοῶς εὐώδεϊ οἴνῳ·
Οστέα δ' ἀλλέξαντες, ἄδην ἐπέχευαν ἄλειφαρ
Ηδὺ, καὶ ἐς κοίλην χηλὸν θέσσαν· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτοῖς,
Πίονα δημὸν ὕπερθ' ἔβαλλον βοὸς, ἥ τ' ἀγέλῃσιν
Ιδαίοις ἐν ὄρεσσι μετέπρεπε φερβομένῃσι·
Τρῶες δ' ὥστε θύγατρα φίλην περικωκύσαντες,
Αχνύμενοι τάρχυσαν εὔδμητον περὶ τεῖχος,
Πύργῳ ἐπὶ προὔχοντι, παρ' ὀστέα Λαομέδοντος,
Ηρα φέροντες Αρηϊ, καὶ αὐτῇ Πενθεσιλείᾳ·
Καί οἱ πὰρ κατέθαψαν Αμαζόνας, ὅσσαι ἅμ' αὐτῇ
Εσπόμεναι, περὶ δῆριν ὑπ' Αργείοισι δάμησαν·
Οὐδ' ἄρ' ἀμφὶ τύμβοιο πολυκλαύτοιο μέγηραν
Ατρεῖδαι, Τρώεσσι δ' ἐϋπτολέμοισιν ὄπασσαν
Εκ βελέων ἐρύσασθαι, ὁμῶς κταμένοισι καὶ ἄλλοις·
Οὐ γὰρ ἐπὶ φθιμένοισι πέλει κότος, ἀλλ' ἐλεεινοὶ
Δήϊοι οὐκ ἔτ' ἐόντες, ἐπὴν ἀπὸ θυμὸς ὄληται.
Αργεῖοι δ' ἀπάνευθε δόσαν πυρὶ πολλὰ κάρηνα
Ηρώων, οἳ δή σφιν ὁμοῦ κτάθεν, ἠδ' ἐδάμησαν
Τρώων ἐν παλάμῃσιν, ἀνὰ στόμα δηϊοτῆτος,

Πολ-

794. θέσσαν] θέσαν. *Rhod.*

795. ὕπερθ' ἔβαλλον] ἔβαλον. *Rhod.*

798. Αχνύμενοι τάρχυσαν] Præcessit, Κούρην ὀμβριμόθυμον ὁμῶς τεύχεσσι καὶ ἵππῳ Ες μέγα &c. Hic autem nihil de armis & equo, ut vides: Ista igitur oblitus fuit Quintus, nimium properans. *Pauw.*

Ibid. εὔδμητον περὶ τεῖχος] Nonne εὔδμητον παρὰ τεῖχος, licet παρ' ὀστέα sequatur? *Pauw.*

802. περὶ δῆριν] *In conflictu.* An hic etiam non legendum παρὰ? *Pauw.*

803.

Ideo rogum ei ante urbem construxit
Excelsum & amplum: Cui super imposuit viraginem;
Cum multis opibus, quas decebat cum defuncta
Regina prædivite in ignem congeri.
Eam itaque rapida vis Vulcani absumsit,
Flamma (nimirum) edax, & populus ab omni parte circumstans
Propere pyram exstinxit fragranti vino,
Et ossibus sublatis unguenti quantum satis erat admiscuere
Dulcis, & in cavam urnam condiderunt; Insuper etiam ipsis
Pingue sevum imposuerunt vaccæ, quæ inter armenta,
Pascentia in Idæis montibus, eximia fuerat.
Trojani autem, cum deplorassent ipsam, ut caram filiam,
Non sine mœrore sepelierunt juxta mœnia bene structa,
In turri edita, juxta ossa Laomedontis:
Officium præstantes Marti & ipsi Penthesileæ.
Et prope eam terræ mandarunt Amazones, quæ ipsam
Comitatæ, in conflictu ab Argivis peremtæ erant.
Neque eis flebile inviderunt sepulcrum
Atridæ: sed Trojanis bellicosis reddiderunt
Ex telis eripiendas una cum aliis interfectis.
Mortuis enim non est irascendum; imo misericordia digni sunt
Hostes non superstites amplius, cum animus hostilis exstinctus est.
Argivi etiam seorsum tradiderunt igni multa capita
Heroum, qui una cum illis interfecti succubuerant,
Trojanorum manibus in ore fervidi conflictus;
Magno

803. Οὐδ' ἄρ' ἀμφὶ τύμβοιο &c.] Οὐδέ σφιν τύμβοιο. *Rhod.* Τὸ ἄρ' superfluit. Forte: Οὐδ' ἄρ' ἑοὶ τύμβοιο &c, non ei sepulcrum lacrymabile inviderunt. Vel, quo propendeo: Οὐδ' ἄρα σφιν τύμβοιο &c, *Non ipsis*, Penthesileæ, commilitibusque Amazonibus. *Dausq.* Recte Dausquejus, Οὐδ' ἄρα σφιν τύμβοιο &c. Erunt, qui pro σφιν sic scripturi sunt φιν: Et his ego non obloquar: Ea de re enucleatius alibi. *Pauw.*

 812.

Πολλὰ μάλ' ἀχνύμενοι κλαμένων ὕπερ, ἔξοχα δ' ἄλλων
Αμφ' ἀγαθοῦ κείροντο Ποδάρκεος· οὐ γὰρ ἔτ' ἐσθλοῦ
Δεύετ' ἀδελφοῖο μάχῃ ἐνὶ Πρωτεσιλάου·
Αλλ' ὁ μὲν, ἤδη πρόσθεν ὑφ' Εκτορι κεῖτο δαϊχθεὶς
Ηὖς Πρωτεσίλαος· ὁ δ' ἔγχεϊ Πενθεσιλείης
Βλήμενος, Αργείοισι λυγρὸν περικάμβαλε πένθος·
Τοὔνεκά οἱ πληθὺν μὲν ἀπόπροθι ταρχύσαντο
Τεθναότων· κείνῳ δὲ πέριξ ἐβάλοντο καμόντες
Οἴῳ σῆμ' ἀρίδηλον, ἐπεὶ θρασὺς ἔπλετο θυμῷ·
Νόσφι δὲ Θερσίταο λυγρὸν δέμας οὐτιδανοῖο
Θάψαντες, ποτὶ νῆας εὐπρώρους ἀφίκοντο,
Αἰακίδην Αχιλῆα μέγα φρεσὶ κυδαίνοντες.
Ημος δ' αἰγλήεσσα κατ' ὠκεανοῖο βεβήκει
Ηὼς, ἀμφὶ δὲ γαῖαν κίδνατο θεσπεσίη νὺξ,
Δὴ τότ' ἄρ' ἐν κλισίῃς Αγαμέμνονος ἀφνειοῖο
Δαίνυτο Πηλείδαο βίη· σὺν δ' ἄλλοι ἄριστοι
Τέρποντ' ἐν θαλίῃς, μέχρις ἠῶ δῖαν ἱκέσθαι.

KOIN-

812. *Αμφ' ἀγαθοῦ κείροντο Ποδάρκεος*] Pro *κείροντο* apte restitui potest *τείροντο*, se affli*c*tabant. *Rhod.* Apte, inquit Rhodomannus *τείροντο*. Verum hic fætus suppositititius, non genuinus est. Nam *τὸ κείροντο* valet *tondebantur*, quod in gratiam demortui fieri solemne fuit opus. Nonnus Lib. ΛΖ.

——— ἀμφὶ δὲ νεκρῷ
Πενθαλέην πλοκαμῖδα κατηφέϊ τάμνε σιδήρῳ

Injiciebant crinem sectum in mortuum:

Αμφὶ δέ μιν στενάχοντες ἐπήρριον ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
Νεκρὸν ἀμοιβαίῃσιν ὅλως σκιόωντες ἐθείραις.

Metamorph. 3.

Planxere, & sectos fratri imposuere capillos.

Calaber Lib. 3. Achilles rursus in funere tondet Myrmidonas:

——— ἀμφὶ δὲ χαίτας
Μυρμιδόνες κείραντο· νέκυν δ' ἐκάλυψαν ἄνακτος.

Ubi *ἀπρὶξ* eripienda Rhodomanno vetus lectio: Subit enim de Briseide: *Κειραμένη πλοκάμους πύματον πόρε δῶρον ἄνακτι.* *Dausq.* *Κείροντο*, *tondebantur*, *laniabantur*, corde & animo scilicet: Quod durum tamen: Quare Rhodomanni *τείροντο* non displicet hercule. Quæ Dausquejus de tonsis capillis adfert, non conveniunt hic, ut unum

Magno affecti vulnere ex obitu ipsorum: Præ cæteris autem
Adeo strenuum lugebant Podarcem, ut etiam tonderentur. Non enim fortis amplius
Auxilium fratris Protesilai in pugna requirebat.
Sed jam antea ab Hectore obtruncatus jacebat
Egregius Protesilaus: ipse vero hasta Penthesileæ
Ictus, Argivos funesto affecit luctu.
Idcirco longe ab eo sepelierunt turbam
Mortuorum: Ipsi autem multo labore aggerarunt
Soli monimentum insigne & conspicuum, quod animo interrito fuisset.
Seorsum quoque deforme imbellis Thersitæ cadaver
Cum humassent, ad naves firmis proris instructas se receperunt,
Achilli Æaci nepoti ex animo magnum deferentes honorem.
Tandem cum in Oceanum descendisset clara
Dies; & nox divina telluri circumfunderetur:
Tunc in opulenti Agamemnonis tabernaculis
Vis Pelidæ cibum capiebat, simulque alii optimates
Epulis animos diffundebant, usque dum divinum Auroræ lumen appeteret.

QUIN-

unum illud ἔξοχα δ' ἄλλων evincit statim, si vel modice attendas. Ipse Rhodomannus in Versione sua, *Adeo strenuum lugebant Podarcem, ut etiam tonderentur:* Sed quod nihili est, & mallem tacuisset. *Pauw.*

813. Δεύετ' ἀδελφοῖο] ἀδελφειοῖο, *Rhod.* Interpretor: Nunquam enim forti fratre Protesilao deterior erat in pugna Podarces, non inferiora secutus. Podarcis laudibus caliginem offudit nuperus Interpres. *Dausq.*

816. περικάμβαλε] περικάββαλε. *Rhod.*

823. κατ' ὠκεανοῖο βεβήκει Ἠὼς] ἠὼς, quod de fine diei durum est, hic durius ita adhibetur, quia mox nude & ἁπλῶς sequitur, μέχρις ἠῶ δῖαν ἱκέσθαι. *Pauw.*

824. κίδνατο] ἐκίδνατο. *Rhod.*

I. Ορέων

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΟΜΗΡΩ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Αὐτὰρ ἐπεὶ κορυφὰς ὀρέων ὑπερηχεόντων
Λαμπρὸν ὑπὲρ φάος ἦλθεν ἀπειρέος ἠελίοιο,
Οἱ μὲν ἄρ' ἐν κλισίῃσιν Ἀχαιῶν ὄμβριμοι υἷες
Γήθεον, ἀκαμάτῳ μέγ' ἐπευχόμενοι Ἀχιλῆϊ·
Τρῶες δ' αὖ μύροντο κατὰ πτόλιν· ἀμφὶ δὲ πύργους
Εζόμενοι, σκοπιάασκον, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας,
Μὴ δήπου μέγα τεῖχος ὑπερθόρῃ ὄμβριμος ἀνὴρ,
Αὐτούς τε κτείνῃ, κατά τε πρήσῃ πυρὶ πάντα.
Τοῖσι δ' ἄρ' ἀχνυμένοισι, γέρων μετέειπε Θυμοίτης,
Ω φίλοι, οὐκ ἔτ' ἔγωγε περὶ φρεσὶν οἶδα νοῆσαι,
Οπως ἔσσεται ἄλκαρ ἀνιηροῦ πολέμοιο,
Εκτορος ἀγχεμάχοιο δεδουπότος, ὃς μέγα Τρώων
Κάρτος ἔην τοπάροιθε· καὶ οὐδ' ὅγε κῆρας ἄλυξεν,
Αλλ' ἐδάμη παλάμῃσιν Ἀχιλλέος, ᾧπερ ὀΐω
Καὶ θεὸν ἀντιάσαντα, μάχῃ ἂν δηωθῆναι·
Οἵην τήνδ' ἐδάμησαν ἀνὰ κλόνον, ἥν περ οἱ ἄλλοι
Αργεῖοι φοβέοντο, δαΐφρονα Πενθεσίλειαν·
Καὶ γὰρ ἔην ἔκπαγλος· ἔγωγέ μιν ὡς ἐνόησα,

Ωΐ-

1. Ορέων ὑπερηχεόντων] ὑπερηχηέντων. Alterum ὑπὲρ ociosum est, nisi legas περιηχειόντων vel περιηχηέντων. *Rhod.* Sine dubio legendum est περιηχηέντων: ἠχειόντων pro ἠχεόντων durissima est Epenthesis, & quam ego vix probare possum, præsertim in his. *Pauw.*

6. Εζόμενοι σκοπιάασκον] σκοπίαζον. *Rhod.*

7. Μὴ δήπου μέγα τεῖχος ὑπερθόρῃ &c.] Hæc vere inepta & τερατώδη: Quantus ille Vir, qui tantum transiliret murum, & tantam ederet stragem! *Pauw.*

11. Οπως ἔσσεται] Οππως. *Rhod.*

15.

QUINTI CALABRI
PRÆTERMISSORUM AB HOMERO
LIBER SECUNDUS.

At cum altisonorum montium juga
Splendidum indefessi solis jubar superasset,
Validi Achivum nati in castris
Lætabantur, faustis acclamationibus invictum Achillem persequentes.
Trojani vero lugebant per urbem: & turribus
Insidentes custodias agebant: nam timor invaserat omnes,
Ne quando vir immanis ardua transiliret mœnia,
Ipsisque ferro deletis cuncta igni vastaret.
Inter hos igitur mœrore perculsos Thymœtes grandævus ita disseruit:
Ipse equidem, viri amici, nullas amplius rationes animo concipere queo,
Quodnam huic tristi bello remedium adhibendum sit,
Cum pugnax jam Hector ceciderit, qui ingens Trojanorum
Præsidium antehac fuit, nec tamen Parcas evitare potuit,
Sed Achillis manibus cæsus occubuit: cui, arbitror,
Etiam Deus prælio congressus succumberet:
Quomodo etiam hanc superavit in conflictu (quæ tamen aliis
Argivis formidinem incussit) Penthesileam egregiam bellatricem:
Erat enim stupenda. Ego certe illam ubi conspexi,
Pu-

15. *μάχῃ ἂν δηωθῆναι*] *μάχῃ ἔνι. Rhod.* Stare potest *μάχῃ ἦν*, & *ἂν δυνητικὸν* non alienum est ab hoc loco. *Pauw.*

16. *τῇδ' ἐδάμνηται*] *τῇδ' ἐδάμασσεν. Rhod.*

Ὠϊσάμην μακάρων τίν' ἀπ' οὐρανοῦ ἐνθάδ' ἱκέσθαι,
Ἡμῖν χάρμα φέρουσαν· ὃ δ' οὐκ ἄρ' ἐτήτυμον ἦεν.
Ἀλλ' ἄγε φραζώμεσθα τί λώϊον ἄμμι γένηται,
Ἢ ἔτι που στυγεροῖσι μαχώμεθα δυσμενέεσσιν,
Ἢ ἤδη φεύγωμεν ἀπ' ἄστεος ὀλλυμένοιο.
Οὐ γὰρ ἔτ' Ἀργείοισι δυνησόμεθ' ἀντιφερίζειν,
Μαρναμένου κατὰ δῆριν ἀμειλίκτου Ἀχιλῆος.
Ὣς ἄρ' ἔφη· τὸν δ' υἱὸς ἀμείβετο Λαομέδοντος·
Ὦ φίλος, οἶδ' ἄλλοι Τρῶες, σθεναροί τ' ἐπίκουροι,
Μή νύ τοι δειμαίνοντες, ἑῆς χαζώμεθα πάτρης,
Μήδ' ἔτι δυσμενέεσσι μαχώμεθα τῆλε πόληος,
Ἀλλά πω ἐκ πύργων, καὶ τείχεος, εἰσόκεν ἔλθῃ
Μέμνων ὀμβριμόθυμος, ἄγων ἀπερείσια φῦλα
Λαῶν, οἳ ναίουσι μελάμβροτον Αἰθιοπίαν·
Ἤδη γάρ ῥα καὶ αὐτὸν ὀΐομαι ἀγχόθι γαίης
Ἔμμεναι ἡμετέρης· ἐπεί νυ οὔτι νέον γε
Ἀγγελίην νενόηκα μέγ' ἀχνύμενος περὶ θυμῷ·
Αὐτὰρ ὅγ' ἀσπασίως μοι ὑπέσχετο πάντα τελέσσαι,
Ἐλθὼν ἐς Τροίην· καί μιν σχεδὸν ἔλπομαι εἶναι·
Ἀλλ' ἄγε τλῆτ' ἔτι βαιὸν, ἐπεὶ πολὺ λώϊόν ἐστι
Θαρσαλέως ἀπολέσθαι ἀνὰ κλόνον, ἠὲ φυγόντας

Ζώειν

19. *μακάρων τίν'*] *Dearum quampiam.* Interpres genus perperam mutat, idque ubi *φέρουσαν* omne dubium tollit. *Pauw.*

27. *οἶδ' ἄλλοι Τρῶες*] Vide, num rectius *ἠδ' ἄλλοι. Rhod.* Imo rectius. *Pauw.*

28. *Μή νύ τοι δειμαίνοντες*] *Μή νύ τι. Rhod. τι* hic parum quadrat: Quid si Amphimacer hic etiam sit pro Dactylo? *Pauw.*

32. *Αἰθιοπίαν*] *Αἰθιόπειαν. Rhod.*

34. *ἐπεί νυ οὔτι νέον γε*] *ἐπεί ῥά νυ οἱ οὔτι νέον γε. Rhod.*

35. *Ἀγγελίην νενόηκα μέγ'* &c.] *Ἀγγελίην προέηκα. Rhod.* Nullum noviter nuncium cognovi, seu audivi: ideoque Memnonem ipsummet jamjam adventare spes est. Rhodomannus *προέηκα*. Verum quæ sit ista consequentiæ ratio? Nullum præmisi nuncium Memnoni obviam: ergo ille in proximo: nam si Memnon in via est, obviam itum oportuit; & vicissim

a

Putavi Deorum quempiam ex cœlo adventasse,
Qui lætissimas nobis suppetias afferret: quod tamen a vero procul aberat.
Verum agite consilium capiamus, quid factu nobis sit præstabilius,
Utrum amplius cum infestis hostibus decertemus,
An vero jam statim ex urbe pessum eunte fuga nos proripiamus.
Non enim ultra Argivis resistere (vel pares esse) poterimus,
Prodeunte in aciem Achille sævissimo.
Sic cum perorasset, Laomedontis eum filius ita excepit:
Amice, cæterique Trojani & fortes belli socii;
Ne quæso præ metu e patria nostra discedamus:
Nec porro cum hostibus longius ab urbe infestis signis concurramus:
Sed e turribus & muro (illos arceamus,) donec venerit
Memnon magnanimus, adducens infinitas cohortes
Gentium, quæ Æthiopiam incolunt, nigros homines producentem.
Jam enim spero hunc non longe a terra
Nostra esse: siquidem ad ipsum non ita nuper
Legationem misi, cum valde animi discruciarer.
Atqui ille benigne mihi promisit, se omnia confecturum, quamprimum
Trojam venisset. Jamque in propinquo eum esse confido.
Quare paulisper adhuc durate: cum multo satius sit,
Fortiter in acie occumbere, quam fuga arrepta

Vi-

a Memnone ad Priamum internuncio non fuit opus: quippe qui mox ipse coram adfuturus esset. *Dausq.* Ita Dausquejus, cum Rhodomanno Versu præcedenti, ut puto, legens, ἐπειή νυ οἱ οὔτι νέον γε. Nihil inficetius unquam vidi: Nam nec Græca restituta, nec Latina ad eorum normam adaptata, intellexit bonus: Id ipsi Tyrones vident. Sententiam autem, quam crepat, aperte respuit unum illud μέγ' ἀχνύμενος περὶ θυμῷ, neque ferre potest ullo modo: Quare, ut brevis sim, ad corvos ablegandum est tralatitium νε-
ρον-

Ζώειν ἀλλοδαποῖσι παρ' ἀνδράσιν, αἴσχε' ἔχοντας.
Ἦ ῥ' ὁ γέρων· ἀλλ' οὔτι σαόφρονι Πουλυδάμαντι
Ἥνδανεν εἰσέτι δῆρις· ἐΰφρονα δ' ἔκφατο μῦθον·
Εἰ μὲν δὴ Μέμνων τοι ἀριφραδέως κατένευσεν
Ἡμέων αἰνὸν ὄλεθρον ἀπωσέμεν, οὔτι μεγαίρω
Μίμνειν ἀνέρα δῖον ἀνὰ πτόλιν, ἀλλ' ἄρα θυμῷ
Δείδω μὴ σὺν ἑοῖσι κιὼν ἑτάροισι δαμείη
Κεῖνος ἀνὴρ, πολλοῖς δὲ καὶ ἄλλοις πῆμα γένηται
Ἡμετέροις· δεινὸν γὰρ ἐπὶ σθένος ὄρνυτ' Ἀχαιῶν.
Ἀλλ' ἄγε μήτε πόληος ἑῆς ἀπὸ τῆλε φυγόντες,
Αἴσχεα πολλὰ φέρωμεν ἀναλκείῃ ὑπὸ λυγρῇ,
Ἀλλοδαπὴν περόωντες ἐπὶ χθόνα, μήδε τι πάτρην
Μίμνοντες, κτεινώμεθ' ὑπ' Ἀργείων ὀρυμαγδοῦ,
Ἀλλ' ἤδη Δαναοῖσι, καὶ εἰ βραδὺ, λώϊον εἴη,
Εἰσέτι κυδαλίμην Ἑλένην, καὶ κτήματ' ἐκείνης,
Ἠ μὲν ὅσα Σπάρτηθεν ἀνήγαγεν, ἠδὲ καὶ ἄλλα
Δηθάκι τόσσα φέροντες ὑπὲρ πολιός τε, καὶ αὐτῶν,
Ὡς οὐ κτῆσιν ἀνάρσια φῦλα δέδασαι *
Ἡμετέρην, οὐδ' ἄστυ κατήνυκε πῦρ ἀΐδηλον.
Νῦν δ' ἄγ' ἐμοῖο πείθεσθε ἐνὶ φρεσίν· οὐ γὰρ ὀΐω

Ἀλ-

νόηκα, & in ejus locum cum Rhodomanno ſubſtituendum προέηκα. ἐπεὶ Πριάμοιο νόησαν ἀγγελίην προϊέντος habuimus ſupra V. 782. Lib. I. *Pauw.*

51. μήδε τι πάτρην] μηδ' ἐνὶ πάτρῃ. *Rhod.*

57. Ὡς οὐ κτῆσιν ἀνάρσια &c.] Adjice, Δώσομεν ἕως: & ſcribe δέδασαι. *Rhod.* Forte δέδασαι: niſi præſtabilius eſſet δάσαντο, vel ἔδασσαν. Tamen Iliad. I.

Ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασαι.

Brodæus carmen redintegrat addito ἅπαντα. Rhodomannus præfixo Δώσομεν ἕως. Mavelim ex Iliad. Γ. Ἔκδομεν ἕως οὐ κτῆσιν ἀνάρσια φῦλα δάσαντο. Sic ibi Agamemnon:

Ὑμεῖς δ' Ἀργείην Ἑλένην, καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ

(hoc eſt Calabri verbis, ὅσα Σπάρτηθεν ἀνήγαγεν)

Ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν, ἥντιν' ἔοικε.

multam juſtam pendite. Ideoque Verſu antecedente ſcribo: Διττάκι τόσσα φέροντες, duplum tantum offerentes: non Δηθάκι, qua ex voce ſententia poſſit extorqueri, non elici. *Dausq.*

Ex-

Vivere inter homines exteros probris affectos.
Sic dixit senior: nequaquam vero sapienti Polydamanti
Bellum ultra cordi erat. Ideo prudentem orationem edidit:
Siquidem Memnon diserte tibi promisit,
Se dirum a nobis excidium propulsaturum: non invideo,
Quo minus præstolemur virum excellentem in urbe: sed tamen apud animum
Vereor, ne huc veniens cum militibus suis occumbat
Vir ille, & multis aliis exitio sit
Nostratium. Vires enim Achivum valde confirmantur.
Quare agite nec procul ex patria nostra fugam ingressi
Improperia multa ob fœdam ignaviam sustineamus,
Ubi transierimus in peregrinam regionem: nec in patria
Subsistentes trucidemur in conflictu Argivum:
Sed jam Danais, etiamsi serum, (tamen conducibilius fuerit)
Nunc etiam nobilem Helenam, & opes ejus,
Tum quas Sparta secum avexit, tum etiam alias,
Pluries tantum offerentes pro urbe & nobismet ipsis;
Tradamus, dum facultates hostica turba nondum divisit
Nostras, nec urbem funestus ignis absumsit.
Nunc igitur morigeras mihi advertite mentes: non enim arbitror,

Alium

Εκδομεν recte Dausquejus: Nam λώϊον εἴη ita præcedit, ut verbum sequens non potuerit non ab eo pendere: Sic autem φέροντες male retinet, & pro eo scribendum est φέροντας. Si λώϊον εἴη interjectum esset, Δῶμεν ἕως pro Εκδομεν ἕως Versus & sententia requirerent, neque movendum esset φέροντες: Sed id durum & coactum: Quare alterum præfero. Rhodomanni Δώσομεν non est unius assis: Nam id φέρωμεν, κτεινώμεθα, & tota orationis cohærentia respuit. ὡς bonum est, neque mutandum in ἕως, admisso Εκδομεν: Nam αἰτιατικὸν quippe apprime convenit. Pro Δηθάκι perbene Dausquejus Διπλάκι. Tandem pro δέδασαι scribendum δέδασται, modus patiendi pro modo agendi, ut factum plus semel. *Pauw.*

58. κατήνυκε] κατήνυσε. *Rhod.* Non obloquor: Malunt ita Græci. *Pauw.*

59. Νῦν δ' ἄγ' ἐμοῖο πείθεσθε] ἐμοὶ πείθεσθε. *Rhod.* Difficilior est connexio, si rite atten-

das,

Αλλον ἀμείνον μῆτιν ἐνὶ Τρώεσσι φράσασθαι
Αἴθ' ὄφελεν, καὶ πρόσθεν ἐμῆς ἐπάκουσεν ἐφετμῆς
Εκτωρ, ὁππότε μιν κατερήτυον ἔνδοθι πάτρης.
Ως φάτο Πουλυδάμαντος ἐΰ σθένος· ἀμφὶ δὲ Τρῶες
Ηνεον * ἐπαΐοντες ἐνὶ φρεσίν· οὐδ' ἀναφανδὸν
Μῦθον ἔφασαν· πάντες γὰρ ἑὸν τρομέοντες ἄνακτα
Αζοντ', ἠδ' Ελένην, κείνης ἕνεκ' ὀλλύμενοί περ.
Τὸν δὲ, καὶ ἐσθλὸν ἐόντα, Πάρις μέγα νείκεσεν ἄντην·
Πουλυδάμα, σὺ μὲν ἐσσι φυγοπτόλεμος, καὶ ἄναλκις·
Οὐδέ σοι ἐν στέρνοισι πέλει μενεδήϊον ἦτορ,
Αλλὰ δέος, καὶ φύζα· σὺ δ' εὔχεαι εἶναι ἄριστος
Εν βουλῇ· πάντα δὲ χερείονα μήδεα οἶδας·
Αλλ' ἄγε σὺ μὲν αὐτὸς ἀπόσχεο δηϊοτῆτος·
Μίμνε δ' ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι,
Αμφ' ἐμὲ θωρήξονται ἀνὰ πτόλιν, εἰσόκε μῆχος
Εὕρωμεν θυμῆρες ἀνηλεγέος πολέμοιο·
Ανθρώποις μέγα κῦδος ἀέξεται, ἠδὲ καὶ ἔργον·
Φύζα δὲ νηπιάχοισι μάλ' εὔαδεν, ἠδὲ γυναιξί·

Κεί-

das. Scripsisset, mallem, τόνγε κ' ἐμοὶ πείθεσθε. Nunc sequi debemus, quod Libri promunt. *Pauw.*

60. ἀμείνον μῆτιν] ἀμείνονα. *Rhod.*

62. ἔνδοθι πάτρης] Pro πόλεως & urbe patria durissimum est, & plane ineptum. Nonne in patria erat Hector, pedem urbe efferens, & ad Græcorum castra accedens? Nimis aperta res est. Sed an forte legendum ἔνδοθι πύργων? Scriptura compendiaria & implicita Scribas imperitos millies decepit. *Pauw.*

64. Ηνεον * ἐπαΐοντες] Ηνεον εἰσαΐοντες. *Rhod.*

65. Μῦθον ἔφασαν] Μῦθον ἔφαν. *Rhod.*

71. πάντα δὲ χερείονα μήδεα οἶδας] πάντων. *Rhod.* πάντα δὲ χερείονα non abhorret Calabri morem: etsi prætulerim πάντη. Sic Lib. 13. Πάντη πῦρ ὑπόειχε. Rhodomannus πάντων. Nam τὸ πάντα vel adverbium ultimam breviat. *Dausq.* Mihi non displicet πάντα, cujus postrema vi cæsuræ produci potest: Pueri sciunt. Rhodomanni πάντων, præferendum esset propter ἄριστος præcedens: Id bonus Dausquejus non vidit, πάντη perperam ingerens. *Pauw.*

72. Αλλ' ἄγε σὺ μὲν] Αλλ' ἄγε νῦν σὺ μὲν. *Rhod.* Expleo: Αλλ'

Alium utilius consilium inter Trojanos excogitaturum.
Utinam vero & antea præcepto obsecutus esset meo
Hector, cum in patria urbe retinere eum conarer.
Sic Polydamas virtute præstans monebat. Troës
Intra animos (quidem) approbabant audita; sed non aperte
Sententiam dicebant: Omnes enim cum trepidatione principem suum
Reverebantur & Helenam, quamvis illius causa pereuntes.
At hunc, quamlibet probum, Paris coram magno jurgio adoritur.
Polydama tu equidem es imbellis & ignavus,
Nec fortis in pectore animus tibi existit,
Sed pavor & fuga. Jactas te quidem optimum esse
In Senatu, sed deteriora quam omnes (alii) consilia scis depromere.
Agedum ergo tu ipse a pugna abstineto,
Et domi te deses contine: Alii autem
Circa me armentur cives, donec machinamentum
Inveniamus optatum hujus crudelis belli.
Viris (fortibus) una cum opere, ingens gloria accrescit:
Pueris autem & mulierculis fuga cordi est:

Quas

Ἀλλ' ἄγε νῦν σὺ, vel Ἀλλ' ἄγε δὴ, μὰν, similive. *Dausq.* Ἀλλ' ἄγε δὴ σὺ μὲν aliis haud dubie præstat. *Pauw.*

76. Ἀνθρώποις μέγα κῦδος ἀέξεται, ἠδὲ καὶ ἔργον] Ἀνθρώποις pro Ἀνδράσι segnius. Est, cui placuit ἀρέσκεται, qui mihi sόντι ἀρέσκεται. Nam Polydamas gloria generis, & vatis pollebat: at quisquis ad generis decus, aliasque glorias rei bellicæ, ac fortitudinis ornamenta contulerit, næ illi κῦδος ἀέξεται, ἠδὲ καὶ ἔργοι. verbo: A factis gloria crescit. Hæc mihi, hæc Calabro mens. *Dausq.* Sententia jejuna, quicquid Dausquejus, quicquid alii dicant. Non imperite fecit, qui ἀρέσκεται scripsit pro ἀέξεται: An tamen legendum potius, Ἀνθρώποις μέγα κῦδος ἀέξεται, εἴγε καὶ ἔργον? Scilicet ἀέξεται: *Hominibus gloria crescit, si & labor crescat.* Hoc non displicet sane. Potes etiam, ᾗγε καὶ ἔργον, *quatenus & labor crescit.* Prius tamen melius. Illud ἀνθρώποις hic segnius revera, ubi sexus & ætatis necessarium est discrimen. *Pauw.*

Κείνης θυμὸν ἔοικας· ἐγὼ δέ τοι οὔτι πέποιθα
Μαρναμένῳ· πάντων γὰρ ἀμαλδύνεις θρασὺ κάρτος.
Η μέγα νεικείων· ὁ δὲ χωόμενος, φάτο μῦθον
Πουλυδάμας· οὐ γάρ οἱ ἐναντίον ἅζετ' ἀΰσαι·
Κεῖνος ἐπεὶ στυγερὸς, καὶ ἀτάσθαλος, ἠδ' ἀεσίφρων,
Ος φίλα μὲν σαίνησιν ἐνωπαδὸν, ἄλλα δὲ θυμῷ
Πορφύρει, καὶ κρύβδα τὸν οὐ παρεόντα χαλέπτει·
Τῷ ῥα καὶ ἀμφαδίην μέγα νείκεσε δῖον ἄνακτα·
Ω μοι ἐπιχθονίων πάντων ὀλοώτατε φωτῶν,
Σὸν θράσος ἤγαγε νῶϊν ὀϊζύα· σὸς νόος ἔτλη
Δῆριν ἀπειρεσίην, καὶ τλήσεται, εἰσόκε πάτρην
Σὺν λαοῖς σφετέροισι δαϊζομένην ἐσίδηαι·
Αλλ' ἐμὲ μὴ τοιόνδε λάβοι θράσος, ἀμφὶ δὲ τάρβος
Ασφαλὲς αἰὲν ἔχοιμι· σόον δέ μοι οἶκον ὀφέλλειν.
Ως ἔφ' ἔφη· ὁ δ' ἄρ' οὔτι προσέννεπε Πουλυδάμαντα·
Μνήσατο γὰρ, Τρώεσσιν ὅσας ἐφέηκεν ἀνίας,
Ηδ' ὁπόσας ἔτ' ἔμελλεν, ἐπεὶ ῥά οἱ αἰθόμενον κῆρ
Μᾶλλον ἐφώρμαινεν θανέειν, ἢ νόσφι γενέσθαι
Αντιθέης Ελένης, ἧς εἵνεκα Τρώϊοι υἷες
Υψόθεν ἐσκοπίαζον ἀπ' ἄστεος αἰπεινοῖο,
Δέγμενοι Αργείους, ἠδ' Αἰακίδην Αχιλῆα.
Τοῖσι δ' ἄρ' οὐ μετὰ δηρὸν ἀρήιος ἤλυθε Μέμνων,
Μέμνων, κυανέοισι μετ' Αἰθιόπεσσιν ἀνάσσων,

91. *Σόον δέ μοι οἶκον ὀφέλλειν*] Hæc ego non intelligo, neque ſignificant, aut ſignificare poſſunt, quod Verſio Latina habet: Scribondum, *νόος δέ μοι οἶκον ὀφέλλειν*: Prudentia domui & familiæ præſtare volebat Polydamas, quod Paris audacia ſua imperio & populo denegabat. Potes etiam uno ductu, *ἀμφὶ δὲ τάρβος Ασφαλὲς αἰὲν ἔχοιμι, νόον δέ μοι οἶκον ὀφέλλειν*: Et hoc melius adhuc: *μοι* cum *οἶκον* & *ὀφέλλειν* copulari debet, non cum *νόον*: Nam ſic verba minus apta forent. Sed & *νόον τε* ſcribere potes, ſi arctius copulata velis. *Pauw.*

94. *Ηδ' ὁπόσας ἔτ' ἔμελλεν*] Scilicet *ἐφιέναι*: Durior eſt Ellypſis. *Pauw.*

96. *ἧς εἵνεκα Τρώϊοι υἷες Υψόθεν.*

Quas tu animi timiditate refers. Ideo nullam in te
fiduciam colloco,
Si forte pugnæ interes. Animosos enim cunctorum
spiritus deprimis.
Dixit magno cum convicio incessens. Iratus vero
hæc verba reddit
Polydamas: non enim verebatur ei reclamare.
Is enim odio dignus, sceleratus & malignus est,
Qui coram amice blanditur: sed diversa animo suo
Cogitat; & clam absentem rodit.
Propterea aperte principem generosum recriminabatur.
Heu perditissime omnium, quotquot in terris vivunt,
hominum:
Temeritas tua calamitatem nobis attulit; Animus tuus
suscipere ausus fuit
Infinitum hoc bellum, & proferre audebit, donec patriam
Una cum suis incolis devastari cernas.
Nequaquam vero talis me temeritas capiat: sed tutus
Mihi perpetuo metus subsit: & salva res est, si domum
meam servem augeamque.
Dixit: At is nihil Polydamanti respondit,
Dum animo recolit, quantum Trojanis curarum conciliasset,
Et quantum adhuc reliquum esset: Nam flagrans ipsius
animus
Properat mortem adire potius, quam separari
A Deas æquiparante Helena: Propter quam Trojugenum
nati
Alte speculabantur ex sublimi urbe,
Exspectantes Achivorum & Æacidæ Achillis irruptionem.
His autem non multo post bellipotens Memnon auxilio
venit,
Memnon inter atricolores Æthiopes summum imperium
tenens.

Is

[illegible] &c.] Hæc jejuna sunt & co- acta hic. *Pauw.*

[illegible]

Ὃς κίε λαὸν ἄγων ἀπερείσιον· ἀμφὶ δὲ Τρῶες
Γηθόσυνοί μιν ἴδοντο κατὰ πτόλιν, ἠΰτε ναῦται
Χείματος ἐξ ὀλοοῖο, δι' αἰθέρος ἀθρήσωσιν,
Ἤδη τειρόμενοι, ἑλίκης περιηγέος αἴγλην·
Ὣς λαοὶ κεχάροντο περισταδόν· ἔξοχα δ' ἄλλων,
Λαομεδοντιάδης· μάλα γάρ νυ οἱ ἦτορ ἐώλπει,
Δηώσειν πυρὶ νῆας ὑπ' ἀνδράσιν Αἰθιόπεσσιν·
Οὕνεκ' ἔχον βασιλῆα πελώριον, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Πολλοὶ ἔσαν, καὶ πάντες Ἄρηα μαιμώωντες·
Τῷ ῥ' ἄμοτον κύδαινεν ἐῢν γόνον Ἠριγενείης
Δωτίνης ἀγαθῇσι, καὶ εὐφροσύνῃ τεθαλυίῃ·
Ἀλλήλοις δ' ὀάριζον ἐπ' εἰλαπίνῃ, καὶ ἐδωδῇ·
Ὃς μὲν ἀριστῆας Δαναῶν, καὶ ὅσ' ἄλγε' ἀνέτλη
Ἔργ' ἐνέπων· ὁ δὲ πατρὸς ἑοῦ, καὶ μητρὸς Ἠοῦς
Αὖ ἀνὰ τὸν βίον αἰὲν, ἀπειρεσίης τε ῥέεθρα
Τηθύος, ὠκεανοῦ τε βαθυῤῥόου ἱερὸν οἶδμα,
Ἠδὲ καὶ ἀκαμάτου πέρατα χθονὸς, ἀντολίας τε
Ἠελίου, καὶ πᾶσαν ἀπ' ὠκεανοῖο κέλευθον,
Μέχρις ἐπὶ Πριάμοιο πόλιν, καὶ πρῶονας Ἴδης·
Ἠδὲ καὶ ὡς ἐδάϊξεν ὑπὸ στιβαρῇσι χέρεσσιν

Ἀρ-

109. καὶ πάντες Ἄρηα μαιμώωντες] ἀρήϊα. *Rhod.* Scribe ἐπ' Ἄρεα μαιμώωντες vel ἀρήϊα μαιμώωντες. *Dausq.* μαιμώωντες cum casu quarto, nescio an alibi occurrat; Quare ἀρήϊα, quod cæteroquin optimum esset, suspectum est mihi: Alterum μαιμώωντες ἐπ' Ἄρεα novum quoque: Cur non reponimus, καὶ πάντες Ἄρηος μαιμώωντες? Fateor, sic Versus paulo durior est: Sed tales etiam alibi. *Pauw.*

114. Ἔργ' ἐνέπων] Ἐξενέπων. *Rhod.*

Ibid. ὁ δὲ πατρὸς ἑοῦ, καὶ μητρὸς Ἠοῦς Αὖ ἀνὰ τὸν βίον αἰὲν] ὁ δὲ πατρὸς ἑοῦ καὶ μητέρος Ἠὓς ἀθάνατον. *Rhod.* Αὐδᾷ τὸν βίον reponit Brodæus: nec sine recti imagine. Ego: Αὐαλέον pro Αὖ ἀνὰ τὸν. αὐαλέος βίος fuerit in senio contabescentis, desiccati, squallore obsiti. Tithonus Memnonis parens a diis adsecutus immortalitatem, senii tamen incommoda multa patiebatur, quia ejus mali deprecandi cura illi non fuerat. Narrat Didymus luculente, quæ juvent, & Calabrum elucident in Iliad. Λ. illud explanans: Ἠὼς δ' ἐκ λεχέων

Is accessit copias ducens maximas; & undique Troës
Læti per urbem illum spectabant: Ut cum nautæ
Post sævam tempestatem in æthere vident
Jam fatiscentes, circumvolubilis Helices sidus.
Sic populus (Memnonem) circumstans lætabatur. Inprimis autem
Laomedontiades. Magnam enim animo spem gerebat,
Igni classem (Græcorum) se deleturum Æthiopicorum militum auxilio:
Nam imperatorem egregium habebant: Ipsorum etiam
Ingens erat numerus; & omnes vim Martiam spirabant.
Ideoque impense fortem Auroræ natum præclaris
Muneribus & laute instructo convivio honestabat.
Inter ipsas vero convivii dapes, colloquia inter se miscebant;
Alter enim Danaum proceres, & quantas ærumnas perpessus esset,
Recensebat; Alter patris sui & Auroræ matris
Vitam perpetuo immortalem, & immensæ fluxus
Tethyos, & sacrum profundi Oceani æstum:
Nec non invictæ terræ fines, ortumque
Solis, & totum ab oceano iter,
Usque ad urbem Priami & Idæ radices (commemorabat:)
Adhæc, ut validis contudisset manibus

Sá-

χίαν παρ' ἀγαῦον &c. Μυθεύεται ὅτι Τιθωνὸν τὸν Λαομέδοντος, εὐπρεπέστατον τῶν κατ' αὐτὸν ἐν Ἰλίῳ γενόμενον ἐρασθεῖσα ἀνήρπασεν ἡ Ἡμέρα, καὶ τῆς τούτου μετέλαβε κοίτης, αἰτησαμένῳ δὲ αὐτῷ παρέσχεν ἀθανασίαν. ὁ δὲ γέρων &c. Neque in oratione hac est, cur laboret Brodæus: ὀάριζον ὁ μὲν ἐνέπων, ὁ δὲ repetito ἐνέπων: non ἀνδᾷ. *Dausq.* Rectissime Rhodomannus μητέρος pro μητρὸς, & Ἀθάνατον pro Αὖ ἀνὰ τὸν substituit: Quid Brodæi βίον ἀεὶ simpliciter & ἁπλῶς? Quid Dausqueji βίον αὐαλέον de Tithono & Aurora junctim? Nugæ, ita vivam, & nugæ meræ. Visne aliud? Ἀθάνατον βίον, ut ut bonum, minus etiam accommode jungitur cum utriusque parentis memoria: Nam Auroræ immortalitas sane non erat enarranda, quia omnibus erat nota, & una cum ipso nomine sese aperiebat statim: Hoc certum est, & probat, quod dico. An sic ipse Quintus? Potest:

Αργαλέων Σολύμων ἱερὸν στρατὸν, ὅι μιν ἰόντα
Εἴργον· ὃ καὶ σφίσι πῆμα, καὶ ἄσχετον ὤπασε πότμον·
Καὶ τὰ μὲν, ὡς ἀγόρευε· καὶ ὡς ἴδεν ἔθνεα φωτῶν
Μυρία· τοῦ δ' ἀΐοντος ὑπὸ φρεσὶ τέρπετο θυμὸς·
Καί ἑ καθαπτόμενος, γεραρῷ προσεφώνεε μῦθον·
Ω Μέμνων, τὸ μὲν ἄρ με θεοὶ ποίησαν ἰδέσθαι
Σὸν στρατὸν, ἠδὲ καὶ αὐτὸν ἐν ἡμετέροισι μελάθροις·
Ως κέν μοι ἔτι κρίνειαν, ἵν' Αργείους ἐσίδωμαι
Ολλυμένους ἅπαντας ὑπ' ἐγχείῃσι τεῇσιν·
Καὶ γὰρ δὴ μακάρεσσιν ἀπειρέσια πάντα ἔοικας
Εκπάγλως, ὡς οὔτις ἐπιχθονίων ἡρώων·
Τῷ σ' ὀΐω κείνοισι φόνον στονόεντα βαλέσθαι·
Νῦν δ' ἄγε τέρπεο θυμὸν εἰλαπίνῃσιν *
Σήμερον· αὐτὰρ ἔπειτα μαχήσεαι, ὡς ἐπέοικεν.
Ως εἰπὼν, παλάμῃσι δέπας πολυχανδὲς ἀείρας,
Μέμνονα πρόφρονέως στιβαρῷ δείδεκτο κυπέλλῳ
Χρυσείῳ, τό ῥα δῶκε περίφρων ἀμφιγυήεις
Ηφαιστος κλυτὸν ἔργον, ὅτ' ἤγετο Κυπρογένειαν,
Ζηνὶ μεγασθενέϊ· ὁ δ' ἄρ' ὤπασεν υἱέϊ δῶρον
Δαρδάνῳ ἀντιθέῳ· ὁ δ' Εριχθονίῳ πόρε παιδί·

test : Alias scribendum, ὁ δὲ πατρὸς ἑοῦ πὰρ vel παρὰ μητέρος Ηοῦς Αθάνατον βίον εἶεν. Sic nihil accommodatius : πὰρ vel παρὰ μητέρος Ηοῦς, quia immortalitatem, ut donum, ab Aurora acceperat Tithonus, ut ex Didymo vidimus, & aliunde etiam constat. Attende & judica. *Pauw.*

121. *Αργαλέων Σολύμων ἱερὸν στρατὸν*] *Copias ingentes* : Ita ἱερὸν hic, ita alibi accipiendum. Bonus Dausquejus : *Nescio, an ad vocem ἱερὸν oculos convertentes* Judæorum *exercitum exponere audeamus, quos ipse quoque Homerus* Solymos *nominat*. Rideo & ineptiis immorari nolo. *Pauw.*

125. *γεραρῷ προσεφώνεε μῦθον*] *μύθῳ. Rhod.*

128. *Ως κέν μοι ἔτι κρίνειαν*] *Ως μοι ἔτι κρήνειαν. Rhod.* Ita recte Rhodomannus: Præstaret tamen, quia *μὲν* præcedit, *Ως δ' ἔτι μοι κρήνειαν*. An forte Libri meliores variarunt olim in his voculis, & ex ista *διττογραφίᾳ* ortum est *κέν*? *Pauw.*

129. *Ολλυμένους ἅπαντας*] *Ολλυμένους ἅμα πάντας. Rhod.*

Sacras pugnacium Solymorum copias, qui in profectione ipsi
Obstiterant; quod & cladem & ineluctabile fatum illis attulisset.
Hæc ita edisserebat, adjiciens quod nationes hominum perlustrasset
Innumeras. Audiens igitur Priamus summa animum voluptate perfundebatur:
Et manu demulcens ipsum oratione honorifica compellabat:
Memno, nunc quidem Dii concesserunt videre
Exercitum tuum & teipsum in nostris ædibus.
Utinam vero mihi etiam deinceps hoc effectum reddant, ut statim Achivos
Universos hastarum tuarum vi exscindi videam.
Etenim per omnia quæ excellentia sunt, Divum imaginem refers
Ad stuporem, ut nemo, quotquot tellus nutrit, heroum.
Idcirco auguror te luctificam illis necem allaturum.
Quare age nunc Martium animum his epulis refice
Hodie; Deinde vero præliaberis, ut te dignum est.
Ita locutus, capax manibus poculum attollens,
Liberaliter Memnonem accepit grandi nimirum Cyatho
Aureo; quod præclarum opus solers & utroque pede claudus
Vulcanus, cum Venerem duceret (in matrimonium) donaverat
Jovi magnipotenti: Is dono hoc rursus affecit filium
Dardanum, virum eximium; Qui nato suo Erichthonio id tribuit:

Eri-

130. ἀπειρέσια πάντα] ἀπειρέσι πάντα. *Rhod.* Brodæus vice hujus ἀπειρέσι. *Dausq.* Rhodomannus antea in Notis conjecerat ἀπείρετα: quod ad sensum æque bonum est, ac ἀπειρέσια: Nam sequens Ἐκπάγλως utrumque ablegat procul: Nihil apertius. *Pauw.*

133. θυμὸν εἰλαπίνῃσιν *] Post θυμὸν suffice ἀρήϊον. *Rhod.* Reponit Brodæus θυμὸν ἐπ' εἰλαπίνῃ, καὶ ἐδωδῇ, vel εἰλαπίνῃσιν ἐΐσῃς. Etiam legi queat,

 θυ-

Τρωῒ δ' Ἐριχθόνιος μεγαλήτορι· αὐτὰρ ὁ Ἴλλῳ
Κάλλιπε σὺν κτεάτεσσιν· ὁ δ' ὤπασε Λαομέδοντι·
Αὐτὰρ ὁ Λαομέδων Πριάμῳ πόρεν, ὅς μιν ἔμελλεν
Υἱέϊ δωσέμεναι· τὸ δέ οἱ θεὸς οὐκ ἐτέλεσσεν.
Κεῖνο δέπας περικαλλὲς ἐθάμβεεν ἐν φρεσὶ Μέμνων
Ἀμφαφόων, καὶ τοῖον ὑποβλήδην φάτο μῦθον·
Οὐ μὲν χρὴ παρὰ δαιτὶ πελώριον εὐχετάασθαι,
Οὐδ' ἄρ' ὑποσχεσίην κατανευσέμεν, ἀλλὰ ἕκηλον
Δαίνυσθ' ἐνὶ μεγάροισι, καὶ ἄρτια μηχανάασθαι·
Εἴτε γὰρ ἐσθλός τ' εἰμὶ, καὶ ἄλκιμος, εἴτε καὶ οὐκὶ,
Γνώσῃ ἐνὶ πτολέμῳ, ὁπότ' ἀνέρος εἴδεται ἀλκή·
Νῦν δ' ἄγε δὴ κοίτοιο μεδώμεθα· μηδ' ἀνὰ νύκτα
Πίνωμεν· χαλεπὸς γὰρ ἐπειγομένῳ μάχεσθαι
Οἶνος ἀπειρέσιος, καὶ ἀϋπνοσύνη ἀλεγεινή.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ὁ γεραιὸς ἀγασσάμενος προσέειπεν·
Αὐτὸς ὅπως θέλεις μεταδαίνυο· πείθεο δ' αὐτῷ·
Οὐ γὰρ ἐγώ σε ἄκοντα βιήσομαι· οὐ γὰρ ἔοικεν
Οὔτ' ἀπιόντ' ἀπὸ δαιτὸς ἐρυκέμεν, οὔτε μένοντα
Σεύειν ἐκ μεγάροιο· θέμις νύ τοι ἀνδράσιν αὔτως.
Ὣς φάτο· ὁ δ' ἐκ δόρποιο μεθίστατο· βῆ δὲ πρὸς εὐνὴν
Ὑστατίην· ἅμα δ' ἄλλοι ἔβαν κοίτοιο μέδεσθαι
Δαιτυμόνες· τοῖς δέ σφιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος.
Αὐτὰρ ἐνὶ μεγάροισι Διὸς στεροπηγερέταο,
Ἀθάνατοι δαίνυντο· πατὴρ δ' ἐν τοῖσι Κρονίων
Εὖ εἰδὼς, ἀγόρευε δυσηχέος ἔργα μόθοιο·

Ἴστε

θυμὸν ἐπ' εἰλαπίνῃσιν ἰαίνων. *Dausq.* Legi etiam posset, τέρπεο θυμὸν ἐδωδῇ κ' εἰλαπίνῃσιν: Sed hæc plane incerta sunt. Brodæi εἰλαπίνῃσιν ἐΐσῃς nemo Eruditiorum facile probabit: δαιτὶ ἐΐσῃ aliud est. Si simile quid voluisset Quintus, scripsisset εἰλαπίνῃσι θαλείαις: Moneo in gratiam rudiorum. *Pauw.*

141. Ἴλλῳ] Imo Ἴλῳ: Nam sic habuimus etiam Supra. Alias Libri, ut notum, variant. *Pauw.*

148. ὑποσχεσίην κατανευσέμεν] Locutionem nota: An tamen le-

Erichthonius porro Troi magnanimo. Cæterum hic Ilo
Alias inter opes reliquit. Is Laomedonti dedit.
Hinc Laomedon id Priamo concessit; qui cogitarat
Illud tradere filio. Sed Deus hoc ipsi ratum non fecit.
Hoc insigne poculum apud animum demiratur Memnon
Contrectans, & tali vicissim sermone interpellat:
Non decet in convivio magnifice gloriari,
Et pollicitando se obstringere: sed quiete
Cibum capere in ædibus, & quæ res postulat machinari.
Utrum enim frugi sim, & fortis, nec ne,
Cognosces in prælio, ubi viri spectatur virtus.
Nunc vero de somno cogitemus; nec in noctem protrahamus
Compotationem. Molestum enim est ad pugnam se accingenti
Vinum immodice sumptum, & noxia vigilia.
Dixit; At hunc senior demirans ita affatur:
Ipse pro libitu nobiscum epulare, & animo morem gere.
Non enim ego te invitum detinebo. Siquidem minime decet
Vel discedentem e convivio remorari, vel manentem
E domo pellere. Hæc vitæ regula viris sancita est.
Sic ait. Ille igitur e cœna surgit, seque cubitum recipit
Postremum; unaque alii abeunt; ut quieti se tradant
Convivæ; quos dulcis invadit somnus.
Interea in Jovis aula fulgurantis
Dii convivantur: & inter hos Saturnius pater,
Probe gnarus horrisoni operum belli, sic verba facere coepit:

Ex-

legendum potius, ὑποσχεσίῃ κατανευσέμεν? *pollicitando annuere. Pauw.*

149. ἐνὶ μεγάροισι] ἐν μεγάροισι. *Rhod.*

153. ἐπειγομένῳ μάχεσθαι] μαχέεσθαι. *Rhod.*

156. Αὐτὸς ὅπως ἐθέλεις μεταδαίνυο] ἐθέλεις μεταδαίνυσο vel μεταδαίνυε. *Rhod.*

157. ἐγώ σε ἄκοντα] ἐγὼ σ' ἀέκοντα. *Rhod.*

160. Ὣς φάτο· ὁ δ' ἐκ] Ὣς φάτ', ὁ δ' ἐκ. *Pauw.*

162. τοῖς δέ σφιν ἐπήλυθε] Pro τοῖς lego τότε vel τάχα. *Rhod.*

Recte

Ιστε θεοὶ περὶ πάντες ἐπεσσύμενον βαρὺ πῆμα
Αὔριον ἐν πολέμῳ· μάλα γὰρ πολέμῳ μένος ἵππων
Οψεσθ᾽, ἀμφ᾽ ὀχέεσφι δαϊζομένων ἑκάτερθεν,
Ανδρας τ᾽ ὀλλυμένους· τῶν καὶ πέρι, κηδόμενός τις
Μιμνέτω ὑμείων, μηδ᾽ ἀμφ᾽ ἐμὰ γούναθ᾽ ἱκάνων,
Λισσέσθω· Κῆρες γὰρ ἀμείλιχοι εἰσὶ καὶ ἡμῖν.
Ως ἔφατ᾽ ἐν μέσσοισιν, ἐπισταμένοισι καὶ αὐτοῖς,
Οφρα κεν ἀσχαλόων τις, ἀπὸ πτολέμοιο τράπηται,
Μηδὲν ἐλισσόμενος περὶ υἱέος, ἠδὲ φίλοιο,
Μαψιδίως ἀφίκηται ἀτειρέος ἔνδον Ολύμπου.
Καὶ τὰ μὲν ὡς ἐσάκουσαν ἐριγδούπου Κρονίδαο,
Τλῆσαν ἐνὶ στέρνοισι, καὶ οὐ βασιλῆος ἔναντα
Μῦθον ἔφαν· μάλα γάρ μιν ἀπειρέσιον τρομέεσκον.
Αχνύμενοι δ᾽ ἵκανον ὅπῃ δόμος ἦεν ἑκάστου,
Ες λέχος· ἀμφὶ δὲ τοῖσι, καὶ ἀθανάτοις περ ἐοῦσιν,
Υπνου βληχρὸν ὄνειαρ ἐπὶ βλεφάροισι τανύσθη.
Ημος δ᾽ ἠλιβάτων ὀρέων ὑπερέσσυται ἄκρης
Λαμπρὸς ἀν᾽ οὐρανὸν εὐρὺν ἑωσφόρος, ὅς τ᾽ ἐπὶ ἔργον
Ηδὺ μάλα κνώσσοντας ἀμαλλοδετῆρας ἐγείρει·
Τῆμος ἀρήϊον υἷα Φαεσφόρου Ηριγενείης

Υστε-

Recte τάχα δέ σφιν: Nam τοῖς σφιν etiam diſplicet mihi. Alterum τότε miſere flacceſcit. *Pauw.*

167. μάλα γὰρ πολέμῳ μένος ἵππων] πολέων μένος. *Rhod.* πολέων non improbo: Sed quia ſono perquam affine eſt præcedenti πολέμῳ, malim πολλῶν. *Pauw.*

174. Μηδὲν ἐλισσόμενος] Μηδέ τι λισσόμενος. *Rhod.* Caſtigo: Μηδὲν ἑ λισσόμενος: ne quis eum deprecaturus filii aut amici nomine. Nota ἰνεςῶτα Futuri vices explere. *Dausq.* Aut Μηδέ τι λισσόμενος, aut Μηδέ ἑ λισσόμενος legendum: Nam talis hiatus non peccat. Μηδὲν ἑ ineptit, quia particula connectens requiritur. *Pauw.*

Ibid. ἠδὲ φίλοιο] ἠὲ. *Rhod.*

175. ἀτειρέος ἔνδον Ολύμπου] Præceſſit, Αὐτὰρ ἐνὶ μεγάροισι Διὸς &c. Olympus igitur hic ſpeciatim domus illa Jovis, & ſpatium illud Cæli, in quo commorabatur Deorum hominumque Pater: Moneo, ne male intelligas locum minus perſpicuum.

Exploratum habetis, Dii universi, quam gravis in bello crastino
Clades impendeat: Quia plurimorum vim equorum
Cernetis ad currus mactari utrinque,
Et viros occumbere: de quibus si quis anxius fuerit
Vestrum, se contineat, nec ad genua mea accidens
Supplicet: sunt enim fata implacabilia etiam nobis.
Sic memorabat in medio ipsorum: Quanquam & ipsi non ignorarent;
Ut quis indigne ferens, a pugna sese averteret;
Neque pro filio aut amico deprecaturus ipsum, idque
Frustra, in cœlum, nulli corruptioni obnoxium, se conferret.
Hæc autem ubi audiverunt ex altitonante Saturni filio,
Animo æquo tulerunt, nec contra regem
Vel verbum locuti sunt. Majorem enim in modum ipsum tremebant.
Tristes igitur, ubi sua cuique domus erat, se receperunt
In lectum. Ubi illorum, quamvis immortales essent,
Momentanea somni commoditas palpebris se circumfudit.
Sed quo tempore arduorum cacumen montium super emicat
Nitidus amplo in cœlo Lucifer, qui ad opus
Messores, suavissime dormientes, suscitat;
Eo bellicosum Auroræ Luciferæ natum

Ul-

cuum. *Pauw.*

178. *μάλα γάρ μιν ἀπειρέσιον τρομέεσκον*] Incongruum hoc, ubi ipse Jupiter dixerat, *Κῆρες γὰρ ἀμείλιχοι εἰσὶ καὶ ἡμῖν*, & sic in istis se æque imbecillum, ac alii, professus fuerat palam. *Pauw.*

181. *Ὕπνου βληχρὸν ὄνειαρ*] Melius forte *ἀβληχρὸν*. *Rhod.* Ob Versus modulum credo: Nam cæteroquin *ἀβληχρὸς* & *βληχρὸς* promiscue sumtum, si non ab omnibus, saltem a plerisque: Eruditi sciunt. *Pauw.*

182. *ἠλιβάτων ὀρέων ὑπερέσσυται ἄκρης*] Nimis angustum est & exile illud *ἄκρης* de montibus, quotquot sunt: Nonne scribendum *ὑπερέσσυται ἄκρας*, *cacumina*? Ita videtur sane. *Pauw.*

184. *ἀμαλλοδετῆρας*] Hoc nimis præcisum & singulare. *Pauw.*

186.

Ὕστερος ὕπνος ἀνῆκεν· ὁ δ' ἐν φρεσὶ κάρτος ἀέξων,
Ἤδη δυσμενέεσσι λιλαίετο δηριάασθαι·
Ἠὼς δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἀνήιεν οὐκ ἐθέλουσα.
Καὶ τότε Τρῶες ἕσαντο περὶ χροΐ δήϊα τεύχη,
Τοῖσι δ' ἅμ' Αἰθίοπές τε, καὶ ὁππόσα φῦλα πέλοντο
Ἀμφὶ βίην Πριάμοιο, συναγρομένων ἐπικούρων
Πανσυδίῃ· μάλα δ' ὦκα πρὸ τείχεος ἐσσεύοντο,
Κυανέοις νεφέεσσιν ἐοικότες, οἷα Κρονίων
Χείματος ὀρνυμένοιο κατ' ἠέρα πουλὺν ἀγείρει·
Αἶψα δ' ἄρ' ἐπλήσθη πεδίον ἅπαν· τοὶ δ' ἐπέχυντο
Ἀκρίσι προβόλοισιν ἐναλίγκιοι, αἵτε φέρονται
Ὡς νέφος, ἢ πολὺς ὄμβρος ὑπὲρ χθονὸς εὐρυπέδοιο,
Ἄπληκτοι, μερόπεσσιν ἀεικέα λοιμὸν ἄγουσαι·

Ὡς

186. Ὕστερος ὕπνος] Ὕστατος. *Rhod.* Rhodomannus Ὕστατος. Insolentia vocis alterius ego minime offendor: nec enim illa insolens. D. Chrysosth. Homil. 32. usurpavit in causa Cananææ: Ὑστέρα ἐλθοῦσα προτέρα θεραπευθεῖσα ἀπῆλθε. Eamque præoccupaverat primore Libro Calaber: —— εἰσόκεν ἔλθῃ ὕστερον ἦμαρ, *suprema dies. Dausq.*

188. Ἠὼς δ' οὐρανὸν εὐρὺν] De Lucifero λαμπρὸς ἀν' οὐρανὸν εὐρὺν præcessit. *Pauw.*

194. κατ' ἠέρα πουλὺν] *In aëre amplo & spacioso:* Interpretis *denso* non convenit. *Pauw.*

195. τοὶ δ' ἐπέχυντο] οἱ δὲ κέχυντο. *Rhod.* Recte κέχυντο: nam de campo & planitie sermo est: Si de urbe aut navibus ageretur, ἐπέχυντο præferrem. *Pauw.*

196. Ἀκρίσι προβόλοισιν ἐναλίγκιοι] Ἀκρίσι καρποβόροις. *Rhod.* Scribe Ἀκρίσι προβόλοισιν ἀλίγκιοι, vel προβόλοις ἐναλίγκιοι. Calaber autem προβόλοισιν intelligit aculeos, quibus herbida quæque & tenerrima stirpium ambedunt. Inde est illud Pisidæ: Πυκνὴν φάλαγγα, κυριόστομον ξίφος. Et ab eodem ingenio pari elegantia:

Καὶ τραυματοῖ τὸ σῶμα τῶν ἐναντίων
Τοῖς ἀντιλόξοις τῶν σκελῶν ἀκοντίοις.

Pisidæ ἀκόντια sunt Calabri πρόβολοι. Unde imminuta forma apud Hesychium: Προβόλιον, σιβύνη ἔχουσα μετὰ τὴν ἀκμὴν προβολάς. Vel προβόλοις, id est, προμάχοις, membris in pugnam projectis, prominentibus seu erectis. Idem Hesychius: Πρόβολος, πρόμυλος, πρόμαχος. Adeo nihil necesse hac extrita voce reponi a Rhodomanno καρποβόροις. Porro locustarum nubibus, & terram, & solem obumbrari, ac earum appulsum

Ultimus sopor dimisit: Hic igitur animi robur confirmans,
Jam tum cum hostibus pugna disceptare cupiebat.
Sed Aurora haud volens spaciosum cœlum conscendit;
Et tunc armis bellicis Troës corpora muniebant,
Unaque cum illis Æthiopes: & quæcunque sociorum agmina
Circa Priamum potentem tum congregata erant,
Totis castris, propereque e mœnibus sese proripiebant;
Atris nubibus haud absimiles, quales Jupiter,
Tempestate imminente, in denso aëre cogit.
Statim ergo latum campi æquor repletur. Nam effundebant se,
Locustarum frugivorarum ritu: quæ feruntur
Ut nubes, aut immodicus imber, super latipatentem terram
Innumeris agminibus; tetram hominibus famem allaturæ.
Tan-

sum famem comitari variæ omnium pene gentium loquuntur historiæ. Plinius Lib. 11. cap. 29. *Solemque obumbrant, solicite suspectantibus populis, ne suas operiant terras. Sufficiunt quoque vires, & tanquam parum sit maria transisse, immensos tractus permeant, diraque messoribus contegunt nube; multa contactu adurentes, omnia vero morsu erodentes, & fores quoque tectorum. Italiam ex Africa maxime coortæ infestant, sæpe populo ad Sibyllina coacto remedia confugere inopiæ metu. Dausq.* Tortuosa sunt, quæ Dausquejus in medium adfert, ut omnia fere, quæ ex tortuoso illo cerebello enata sunt: Neque istis refutandis, tempus & chartam perdam. Apte Rhodomannus καρποβόροις, sed paulo remotius a scriptura recepta. An legendum fortasse, Ακρίσι πυροβόροις ἐναλίγκιοι? herbas segetiferas, & frumenta, quæ in herbis sunt, devorantibus. Epithetum est Calabro non indignum. *Pauw.*

198. Απλήκτοι, μερόπεσσιν ἀεικέα λοιμὸν ἄγουσαι] Αἄπληστοι Rhod. Brodæus Εμπλήκτοις μερόπεσσιν, quia tanta locustarum nubes miraculo est. Tentabam etiam reponere, Απλαστοι, quod emaciata ista corpuscula, exsucca, & exsanguia, cum maligne ducant alimentum, nulla capiuntur satietate. Nec dissimili conjectura usus Rhodomannus supposito Απλητοι. Tandem sedit nihil mutare, ut ἀκρίδες ἄπληκτοι *Locustæ* sint *impercussæ* ob ea, quæ Plinius superioribus adscribit: *In Cyrenaica*

Ὡς οἱ ἔσαν πολλοί τε, καὶ ὄμβριμοι, ἀμφὶ δ' ἀγυιὰ
Στείνετ' ἐπεσσυμένων· ὑπὸ δ' ἔγρετο ποσσὶ κονίη·
Ἀργεῖοι δ' ἀπάνευθεν ἐθάμβεον, εὖτ' ἐσίδοντο
Ἐσσυμένους· εἶθαρ δὲ περὶ χροῒ χαλκὸν ἕσαντο,
Κάρτεϊ Πηλείδαο πεποιθότες· ὃς δ' ἐνὶ μέσσοις
Ἤϊε, Τιτήνεσσι πολυσθενέεσσιν ἐοικὼς,
Κυδιόων ἵπποισι, καὶ ὄχεσφι· τοῦ δ' ἄρα τεύχη
Πάντη μαρμαιρέσκον, ἀλίγκιον ἀστεροπῇσιν·
Οἷος δ' ἐκ περάτων γαιηόχου ὠκεανοῖο
Ἔρχεται ἠέλιος φαεσίμβροτος, οὐρανὸν εἴσω,
Παμφαίνων, τραφερὴ δὲ γελᾷ περὶ γαῖα, καὶ αἰθὴρ,
Τοῖος ἐν Ἀργείοισι τότ' ἔσσυτο Πηλέος υἱός·
Ὡς δὲ καὶ ἐν Τρώεσσιν ἀρήϊος ἤιε Μέμνων,
Ἄρεϊ μαιμώοντι πανείκελος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Πρόφρονέως ἐφέποντο, παρεσσύμενοι βασιλῆϊ.
Αἶψα δ' ἀμφοτέρων δολιχαὶ πονέοντο φάλαγγες
Τρώων, καὶ Δαναῶν, μετὰ δ' ἔπρεπον Αἰθιοπῆες.
Σὺν δ' ἔπεσον καναχηδὸν ὁμῶς, ἅτε κύματα πόντου,
Πάντοθεν ἀγρομένων ἀνέμων, ὑπὸ χείματος ὥρῃ·

Ἀλ-

naica regione lex est ter anno debellandi eas, primo ova obterendo, deinde fœtum, postremo adultas, desertoris pœna in eum, qui cessaverit. Et in Lemno insula certa mensura præfinita est, quam singuli enecatarum ad magistratum referant. Nec ita multo post: *Necare & in Syria militari imperio coguntur.* Nec ferro tantum, sed fumo, velut in apum examina grassantur Acridophagi apud Solinum Cap. 31. Agatarchidem & Strabonem Lib. 16. quo ictæ & occæcatæ labuntur. Eæ vero si neque ferro, neque igni, seu fumo ictæ fuerint, quandoque agminatim mortuæ computrescunt, & putrem exhalantes auram cælum inficiunt, pestemque mortalibus proseminant. Attente igitur, & consulte demum illud attexuit Calaber: Ἄπληκτοι μερόπεσσιν ἀεικέα λοιμὸν ἄγουσαι. Testis locuples D. Augustinus Lib. 3. de Civit. Dei Cap. 31. *Locustarum etiam in Africa multitudinem prodigii similem fuisse, cum jam &c.* Seu igitur legas λοιμὸν pestem, seu λιμὸν famem, verax est Poëta. *Dausq.* Cum Rhodomanno lego Ἄπλητοι, id est, ut ipse

ex-

Tantus illorum numerus erat atque impetus; adeo quidem, ut viæ passim
Processu illorum ingemiscerent: Pulvisque a pedibus excitabatur.
Argivi autem procul stupescunt, dum vident tanto impetu
Illos rapi: statimque corpus ære obarmant,
Fortitudine Pelidæ confisi: Qui per medios
Ibat, prævalidos Titanes æquiparans,
Equis & curru insignis; ejusque arma
Longe lateque ad instar fulgurum rutilabant.
Qualis ex Oceani terram ambientis finibus
Evehitur sol mortalium illustrator in cœlum,
Ita ut conspiciatur ubique, almaque circum tellus ridet, & æther:
Talis inter Argivos tunc ferebatur natus Pelei.
Pari modo inter Trojanos etiam Martius incedit Memnon,
Omnia ruenti in prælium Marti similis: & militum agmina
Regem circumfusa magno studio regem sequuntur.
Mox igitur extentæ, Phalanges utrinque certamen ineunt,
Troum (videlicet) & Danaum, interque alios eminent Æthiopes.
Et cum strepitu, inter se concurrunt, veluti ponti fluctus,
Cum undique venti, tempore hyemis, coëunt,

Al-

explicat, *innumeris agminibus*: Tum λοιμὸν muto in λιμὸν, quod in Versione Latina etiam extat. Qui Dausquejum & Dausquejana prodigia sequi vult, per me licet, potest. *Pauw.*

204. *Τιτάνεσσι πολυσθενέεσσιν ἐοικὼς*] *Τιτήνεσσι Rhod.* Hic Gigantibus, non Gigantum uni, comparandus erat Heros, ut digne cum Memnone congrederetur: Nugæ, nugæ. *Pauw.*

205. *Κυδιόων ἵπποισι, καὶ ὀχεσφι*] *ἵπποις καὶ ὄχεσφιν. Rhod.* Non displicet, quanquam sic Versus est minus jucundus. Potes etiam, *Κυδιόων ἵπποισι κ' ὄχεσφιν. Pauw.*

207. *Οἷος δ' ἐκ περάτων* &c.] Sed Titanibus jam assimilaverat filium Thetidis. *Pauw.*

210. *ἀρήϊος ἤϊε Μέμνων Ἄρηϊ*] *ἀρήϊος Ἄρηϊ*: rancida geminatio. *Pauw.*

214. *Αἶψα δ' ἀμφοτέρων*] *Αἶψα δ' ἄρ' ἀμφοτέρων. Rhod.*

217. *Πάντοθεν ἀγρομένων ἀνέμων*] Venti non congregantur,

sed

Ἀλλήλους δ' ἐδάϊζον, ἐϋξέστῃς μελίῃσιν
Βάλλοντες, μετὰ δέ σφι γόος, καναχή τε δεδήει·
Ὡς δ' ὅτ' ἐρίγδουποι ποταμοὶ μεγάλα στενάχωσιν,
Εἰς ἅλα χευόμενοι, ὅτε λαβρότατος πέλει ὄμβρος
Ἐκ Διὸς, εὖτ' ἀλίαστον ἐπὶ νέφεα τυπέωσι
Γηθόμεν' ἀλλήλοισι, πάρος δ' ἐξέσσυτ' ἀϋτμή,
Ὡς τῶν μαρναμένων, μέγ' ὑπαὶ ποσὶ γαῖα πελώρη
Ἔβραχε, θεσπεσίου δὲ δι' ἠέρος ἔσσυτ' ἀϋτμὴ
Σμερδαλέη· δεινὸν γὰρ ἀΰτεον ἀμφοτέρωθεν.
Ἔνθ' ἕλε Πηλείδης Θάλιον, καὶ ἀμύμονα Μέντην,
Ἄμφω ἀριγνώτω· βάλε δ' ἄλλων πολλὰ κάρηνα·
Εὖτε γαίης μελάθροισιν ὑποχθονίοις ἐπορούσῃ
Λάβρος, ἄφαρ δέ τε πάντα κατὰ χθονὸς ἀμφιχέηται
Ἐκ θεμέθλων· μάλα γὰρ περιτρομέει βαρὺ γαῖα·
Ὡς οἵγ' ἐν κονίῃσι κατήριπον ὠκέϊ πότμῳ,
Αἰχμῇ Πηλείωνος· ὁ γὰρ μέγα μαίνετο θυμῷ.
Ὡς δ' αὔτως ἑτέρωθεν ἐῢς πάϊς Ἠριγενείης

Ἀρ-

ſed excitantur & concitantur.: Scribe Πάντοθεν ἐγρομένων ἀνέμων. *Pauw.*

222. ἐπὶ νέφεα τυπέωσι] κτυπέωσι. *Rhod.*

223. Γηθόμεν' ἀλλήλοισι, πάρος δ' ἐξέσσυτ' ἀϋτμή] Θηγόμεν'. *Rhod.* Mutuo concurſu læti. Qui repoſuit Θηγόμενοι nimium ſecurus fuit quantitatis: Qui Θηγόμεν', dicat, ecqui fluvii ab invicem acuantur, quiſve ita locutus? Gellius Libr. 12. Cap. 1. dixit *lætam arborem*, idque rebus ab anima liberis paſſim tribuitur. *Dausq.* Putidiſſimo errore Dausquejus fluviis tribuit, quod de nubibus dixit Quintus. De tonitru hic agitur, & nubium colliſione, dum tonat: Non ineptum igitur eſt Rhodomanni Θηγόμεν', ſed minus ſignatum. An ſcribendum Πληττόμεν' ἀλλήλοισι, vel Θεινόμεν' ἀλλήλοισι? Utrumque diſertius ſane: Fors tamen præſtat tertium, quod nunc etiam mihi in mentem venit, Φηγνύμεν' ἀλλήλοισι :. Vide & judica. Illud ἀϋτμὴ hic *flammam* notat: Heſychius: Ἀϋτμὴ, πνοὴ, φλόξ. Fulgur intelligitur, quod *vapor igneus* Interpretis non ſatis aperte deſignat. Bonus Dausquejus hæc ad fluvios transferens, ἀϋτμὴ in ἀϋτὴ mutandum ſuſpicabatur: Nihil ineptius & ſtolidius excogitari poſſet: Ejus nugas adeat, qui volet: Hic locum non merentur. *Pauw.*

224.

Alterque alterum confodit, politis fraxinis
Impetens, interque eos gemitus & ſtrepitus fervet.
Ut quando ſonori amnes valde ſtrepitant,
Dum in mare ſe exonerant; cum denſiſſimus a Jove nimbus
Præcipitat, & graviſſimum nubes fragorem excitant,
Inter ſe colliſæ; prius autem vapor igneus erupit:
Ita illorum ſub pedibus dimicantium ingens terra valde
Reſonat; & per aëra divinum clamor ruit
Terribilis, immanem enim utrinque vociferatum edebant.
Ibi Pelides necavit Thalium & Mentam egregium,
Ambos cum primis nobiles, & multa aliorum capita dejecit,
Non ſecus ac ſi ventus ædium baſeis ſubterraneas adoritur
Cum impetu; ut mox totæ ad terram profligentur
Ex fundamentis: gravi ſiquidem tremore terra quaſſatur:
Ita hoſtes repentino corruebant fato in pulverem
Haſta Achillis confoſſi. Hic enim magno furore percitus erat.
Nec ſegnius alibi præſtans Auroræ natus

Ar-

224. *γαῖα πελώρη*] Tumidum hic Epithetum: Dein ſonus ille terræ calcatæ ſatis tumide etiam cum tonitru confertur. *Pauw.*

225: *ἔσσυτ' ἀϋτμὴ*] *ἀϋτὴ* pro *ἀϋτμὴ*. *Rhod.* Pro *ἀϋτμὴ* hic recte Rhodomannus *ἀϋτὴ*: Sed cur *ἄϋτεον* ſic ſubjunxit Quintus, & totum Hemiſtichium de clamore attexuit ſatis ocioſe? *Pauw.*

229. *Εὖτε γαίης μελάθροισιν ὑποχθονίοις* &c.] Locus corruptus. Rhodomannus perperam & inepte, *Εὖτ' ἄνεμος βάθροισιν ὑποχθονίοις* &c. Nam id ventus facere non poteſt, qui ea tantum adoritur, quæ in terræ ſuperficie extant: Nihil certius. Dicam, quod melius eſt longe: Scribendum ſuſpicor, *Εὖτ' ἀὴρ μελάθροισιν ὑποχθόνιος ἐπορούσῃ Λάβρος, ἄφαρ* &c. Sic ſingula ſibi conſtant: Terræ motus ab aëre & ſpiritu ſubterraneo, ut multi putant: Hunc *ἀέρα ὑποχθόνιον* hic ipſo nomine habes, eique terræ concuſſionem ædiumque ruinam adſcribit ſua opinione Quintus. Cum ſcriptum eſſet primo *Εὖτε ἀὴρ* pro *Εὖτ' ἀὴρ*, ſciolus, qui ſyllabarum menſuram non tenebat, *γ'* tibicinem appinxit: Inde error paulo gravior. *Pauw.*

231. *μάλα γὰρ περιτρομέεσκε*] *μάλα γὰρ ῥα περιτρομέεσκε*. *Rhod.*

Αργείους ἐδάϊζε, κακῇ ἐναλίγκιος αἴσῃ,
Ἥτε φέρει λαοῖσι κακὸν, καὶ ἀεικέα λοιγόν·
Πρῶτον δ' εἷλε Φέρωνα διὰ στέρνοιο τυχήσας
Δούρατι λευγαλέῳ· ἐπὶ δ' ἔκτανε δῖον Ἔρευθον,
Ἄμφω ἐελδομένω πόλεμον καὶ ἀεικέα χάρμην·
Οἳ Θρύον ἀμφενέμοντο παρ' Ἀλφειοῖο ῥεέθροις,
Καί ῥ' ὑπὸ Νέστορι βῆσαν ἐς Ἰλίου ἱερὸν ἄστυ·
Τοὺς δ' ὁπότ' ἐξενάριξεν, ἐπῴχετο Νηλέος υἱὸν,
Κτεῖναί μιν μεμαώς· τοῦ δ' Ἀντίλοχος θεοειδὴς
Πρόσθεν ἐλθὼν, ἴθυνε μακρὸν δόρυ, καί οἱ ἅμαρτε,
Τυτθὸν ἀλευαμένοιο· φίλον δέ οἱ εἷλεν ἑταῖρον,
Αἴθοπα Πυῤῥασίδην· ὁ δὲ χωσάμενος κταμένοιο,
Ἀντιλόχῳ ἐπιᾶλτο, λέων ὣς ὀμβριμόθυμος
Καπρείῳ, ὃ ῥα καὶ αὐτὸς ἐναντίον οἶδε μάχεσθαι
Ἀνδράσι, καὶ θήρεσσι, πέλει δέ οἱ ἄσπετος ὁρμή·
Ὣς ὃ θοῶς ἐπόρουσεν· ὃ δ' εὐρέϊ μὲν βάλε πέτρῳ
* τοῦ δ' οὔτι λύθη κέαρ, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
Ἀλγεινόεντ' ἐπάλαλκε φόνον κρατερὴ τρυφάλεια·
Σμερδαλέον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ στήθεσσιν ὀρίνθη,
Βλημένου· ἀμφὶ δέ οἱ κόρυς ἴαχε· καί ῥ' ἔτι μᾶλλον
Μαίνετ' ἐπ' Ἀντιλόχῳ· κρατερὴ δέ οἱ ἔζεεν ἀλκή·

Τοῦ-

244. Πρόσθεν ἐλθὼν] Προσθ' ἐλθὼν. *Rhod.*

Ibid. καί οἱ ἅμαρτε] Ita non loquuntur Græci: Scribe, καὶ οὐ ἅμαρτε. *Pauw.*

248. ὃ ῥα καὶ αὐτὸς] ὅς ῥα καὶ αὐτὸς. *Rhod.*

250. μὲν βάλε πέτρῳ] μὲν βάλε. *Rhod.*

251. * τοῦ δ' οὔτι λύθη &c.] Deest initio Κακκεφαλήν. *Rhod.* Emendabam auxilio Brodæi:

Τοῦ δ' οὕτως λύθη κέαρ ἔνδοθεν, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ.

Non caput; quia galea texit, & ictum a consauciatione prohibuit: cor intereadum ictus violentia convulsum est. Aut retenta negatione:

Τοῦ δὲ μὲν οὔτι λύθη κέαρ ἔνδοθεν, —

Neque tanto jactu saxi cor solutum est, galea defendente vim a vitalibus. Rhodomannus feliciter locum hunc tetigit, rescripto

— μὲν βάλε πέτρῳ

Κακ-

Argivos trucidat, Parcæ funestæ non dissimilis,
Quæ calamitosum fœdumque exitium populis affert.
Primum autem interfecit Pheronem, transverberans pectus
Lethali hasta: cumque eo occidit eximium Ereuthum:
Ambos belli amantes & truculenti conflictus:
Qui Thryon incolebant, prope Alphei amnem,
Et sub Nestore venerant ad sanctam Ilii urbem.
Quos cum spoliasset, aggressus est Neleo satum,
Perimere eum conans: sed hunc Antilochus, Diis forma similis,
Protegens, longam direxit hastam, atque ab eo aberravit,
Paululum declinante, carumque ejus sodalem stravit
Æthopa Pyrrhasiden. Ille igitur ira commotus ob interfectum,
Exsiliit in Antilochum, ut Leo magnanimus
In aprum, qui tamen & ipse cominus scit pugnare
Cum viris & bestiis. Nam rapidus ei est impetus.
Ita ille subito ingruit: Hic vero vasto illum molari ferit
In caput: nec tamen cor ejus inde solutum est, quod valida
Ab ipso galea tristem avertisset cædem.
Horrendis igitur modis animus ejus efferbuit ob hunc
Jactum; galeaque circumcirca crepuit: tum multo sæviore
Furore in Antilochum irruit, ac fortis in eo spiritus æstuabat.

Ideo

Κακκεφαλὴν, τοῦ δ' οὔτι ——
Nam Brodæi ἔνδοθεν quæsitius apparet. Possit etiam scribi:

——— ὃ δ' εὖρέι μὲν βάλε πέτρῳ
Μαρμαρίῳ· τοῦ δ' οὔτι —

Vel πέτρῳ ἰθυτενεῖ, recta tendenti, quod apprime cohæreat. Sic denique congruentius:

——— ὃ δ' εὐρέι μὲν βάλε πέτρῳ
Ἀλκμάτας· τοῦ δ' οὔτι λύθη κεάρ ——

Dausq. Rhodomannus perbene, πέτρῳ Κακκεφαλὴν, ut evidentissime constat ex sequenti, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ ἐπάλαλκε φόνον κρατερὴ τρυφάλεια: Alia non sunt unius assis. *Pauw.*

252. Ἀλγεινόεντ' ἐπάλαλκε] ἀλγινόεντ' ἀπάλαλκε. *Rhod.*

Τούνεκα Νέστορος υἷα, καὶ αἰχμητήν περ ἐόντα,
Τύψεν ὑπὲρ μαζοῖο· δίηλασε δ' ὄμβριμον ἔγχος
Ες κραδίην, θνητοῖσιν ὅπῃ πέλει ὠκὺς ὄλεθρος.
Τοῦ δ' ὑποδμηθέντος, ἄχος Δαναοῖσιν ἐτύχθη
Πᾶσι, μάλιστα δὲ πατρὶ περὶ φρένας ἤλυθε πένθος
Νέστορι, παιδὸς ἑοῖο παρ' ὀφθαλμοῖσι δαμέντος.
Οὐ γὰρ δὴ μερόπεσσι κακώτερον ἄλγος ἔπεισιν,
Η ὅτε παῖδες ὄλωνται ἑοῦ πατρὸς εἰσορόωντος.
Τούνεκα καὶ στερεῇσιν ἀρηράμενος φρεσὶ θυμὸν,
Αχνυτο, παιδὸς ἑοῖο κακῇ περὶ κηρὶ δαμέντος·
Κέκλετο δ' ἐσσυμένως Θρασυμήδεα, νόσφιν ἐόντα·
Ορσο μοι ὦ Θρασύμηδες ἀγακλεὲς, ὄφρα φονῆα
Σεῖο κασιγνήτοιο, καὶ υἱέος ἡμετέροιο,
Νεκροῦ ἑκὰς σεύωμεν ἀεικέος, ἠὲ καὶ αὐτοὶ
Αμφ' αὐτῷ στονόεσσαν ἀναπλήσωμεν ὀϊζύν·
Εἰ δέ σοι ἐν στέρνοισι πέλει δέος, οὐ σύγ' ἐμεῖο
Υἱὸς ἔφυς, οὐδ' ἐσσὶ Περικλυμένοιο γενέθλης,
Ος τε καὶ Ηρακλῆϊ κατ' ἀντίον ἐλθέμεν ἔτλη·
Αλλ' ἄγε δὴ πονεώμεθ', ἐπεὶ μέγα κάρτος ἀνάγκη
Πολλάκι μαρναμένοισι καὶ οὐτιδανοῖσιν ὀπάζει.
Ως φάτο· τοῦ δ' ἀΐοντος ὑπὸ φρεσὶ σύγχυτο θυμὸς
Πένθεσι λευγαλέοισιν· ἄφαρ δέ οἱ ἤλυθεν ἄγχι
Φηρεὺς, ὃν ῥα καὶ αὐτὸν ἀποκταμένοιο ἄνακτος,
Εἷλεν ἄχος· κρατεροῖο δ' ἐναντία δηριάασθαι
Μέμνονος ὡρμήθησαν ἀν' αἱματόεντα κυδοιμόν·
Ως δ' ὅταν ἀγρευτῆρες ἀνὰ πτύχας ὑλήεσσας
Οὔρεος εὐρυβάτοιο λιλαιόμενοι μέγα θήρης,
Η συὸς, ἢ ἄρκτοιο κατ' ἀντίον ἀΐσσουσι,

Κει-

265. κακῇ περὶ κηρὶ δαμέντος] Vide, quot verba insumat Quintus in hanc mortem: τοῦ δ' ὑποδμηθέντος, & παιδὸς ἑοῖο παρ' ὀφθαλμοῖσι δαμέντος praemittit: hic παιδὸς ἑοῖο δαμέντος repetit, eique

Ideo Nestoris filium, licet bellator esset strenuus,
Percussit supra mammam, & impegit rigidam hastam
In cor, ubi repentinus mortalibus interitus est.
Hoc ita cæso, mœror obortus est Danais
Universis, maxime autem patri animum luctus invasit
Nestori, filio ante oculos trucidato.
Nunquam enim acerbior hominibus dolor accidit,
Quam si nati, genitoris sub aspectu necantur.
Quare etiamsi animum solida ratione confirmatum haberet,
Mœrebat tamen, quod filius a Parca tam funesta peremtus esset.
Et continuo invocabat Thrasymedem, qui seorsum tum agebat:
Appropera ad me Thrasymedes inclyte, ut percussorem
Germani tui & filii mei
Procul à tristi cadavere abigamus, aut etiam ipsi
Propter illum acerbam oppetamus mortem.
Quod si pectori tuo metus inest, neutiquam ex me
Natus es, nec de Periclymeni illius prosapia ortus,
Qui etiam cum Hercule pugnam inire non expavit.
Quare age connitamur: Nam ingens robur necessitas
Etiam nauci hominibus in conflictu sæpe addit.
Sic ait; ast illi, quamprimum audivit, animus imo pectore conturbatus fuit
Dolore acerbissimo; ocyusque ad eum accurrit
Phereus, quem & ipsum interfecti principis causa
Dolor corripuit, & cruentum cum forti
Memnone certamen inire properarunt;
Ut quando venatores in anfractibus sylvosis
Montis prolixi, magna prædæ cupiditate accensi,
Aut aprum aut Ursum contra tendunt,

Eum-

eique apponit κακῇ περὶ κῆρι, Syrmatis instar. *Pauw.*
269. αὐτοῦ ἀμφ' αὐτῷ] Sophistica vocularum conjunctio. *Pauw.*
283. κατ' ἄντιον εἴσαντο] κα-

σαν-

Κειρέμεναι μεμαῶτες, ὁ δ' ἀμφοτέροις ἐπορούσας
Θράσει μαιμώωντι, βίην ἐπαμύνεται ἀνδρῶν,
Ὣς τότε Μέμνων φώνεε * μέγα· τοὶ δέ οἱ ἄγχι
Ἤλυθον· ἀλλά μιν οὔτι κτανέειν ἐδύναντο
Μακρῇσι μελίῃσιν· ἀπέπλαχθεν γάρ οἱ αἰχμὴ
Τῆλε χροός· μάλα γάρ που ἀπέτραπεν Ἠριγένεια·
Δούρατα δ' οὐχ ἁλίως χαμάδις πέσεν, ἀλλ' ὁ μὲν ὦκα
Ἐμμεμαὼς, κάππεφνε Πολύμνιον υἷα Μέγηλος
Φηρεὺς ὀμβριμόθυμος· ὁ δ' ἔκτανε Λαομέδοντα
Νέστορος ὄμβριμος υἱὸς, ἀδελφειοῖο χολωθεὶς,
Ὃν Μέμνων ἐδάϊξε κατὰ μόθον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ,
Χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτῃσι λύεν παγχάλκεα τεύχη,
Οὔτε βίην ἀλέγων Θρασυμήδεος, οὔτε μὲν ἐσθλοῦ
Φηρέος, οὕνεκα πολλὸν ὑπείροχος· οἱ δ' ἅτε θῶε

Ἀμφ'

ταντίον una voce. *Rhod.*

284. ὁ δ' ἀμφοτέροις ἐπορούσας] Coactum hoc, ubi Virorum numerus non præcesserat: Melius esset, ἀμφοτέρωσ' ἐπορούσας, in utramque partem, & dextram & sinistram, assiliens. An tamen ipse Quintus scripsit forte, ὁ δ' αἰνοτέρως ἐπορούσας? *Pauw.*

285. Θράσει μαιμώωντι] Θάρσεϊ. *Rhod.*

286. Ὣς τότε Μέμνων φώνεε * μέγα] Corrige sic, Ὣς τότε καὶ Μέμνων φρόνεεν μέγα. *Rhod.* Scribo φώνεε πάμμεγα. Cætera cum sententia constant. Nam consectarium illud ex ejus inclamatione, τοὶ δέ οἱ ἄγχι Ἤλυθον, irritati videlicet. Virgilius Lib. 12. — *disjecta per agmina Magna voce vocat Æneas.* Voce namque valentiore in pugnam inardescit miles: segnis torpet. Nec nulla est Brodæi correctio, Ὣς τότε καὶ Μέμνων φρόνεε μέγα: quod interpretor, φρονηματίας ἦν. Prætulerim tamen, Ὣς τότε δὴ Μέμνων φονάα μέγα: cædem anhelabat, ferinum in morem, ursi instar aut apri, ut habet Poëta. Quam vocem & S. Basilio Seleuzensi alibi reddimus, & Tryphiodorus usurpavit:

Καρχαρέοισι λύκοισιν ἐοικότες, οἵτ' ὑπὸ νύκτα
Χειμερίην φονόωντες ἀσημάντοις ἐπὶ μήλοις.

Dausq. Mihi placet hactenus, Ὣς τότε δὴ Μέμνων φρονέε μέγα: Nam nihil in sequentibus est, quod φονόε μέγα, quod cæteroquin Dausquejo indicante præferrem, statuminare possit. *Pauw.*

287. ἀλλά μιν οὔτι κτανέειν ἐδύναντο] καταχτείνειν. *Rhod.* Supplementum legitur: δῦν περ.

Vel,

Eumque interficere conantur, fera autem ambobus sese opponit
Irritata animi fiducia, roburque virorum propulsat;
Ita quoque Memnon tunc altos gerebat spiritus, & quamvis cominus hostes
Instarent, perimere tamen eum non potuerunt
Prælongis hastis: deflexerunt enim cuspides procul
A corpore ejus: siquidem enixe alio ipsas avertit Aurora:
Hastæ tamen non irrito jactu humi cadunt; sed statim ubi
Vires intendit, Polymnium Megetis prolem necavit,
Magnanimus Phereus: Laomedontem vero letho affecit
Strenuus Nestoris filius, iratum gerens animum propter fratrem:
Quem in pugna Memnon obtruncarat: Jamque ab ipso
Indefessis manibus ænea laxabat arma,
Nihil pensi habens quid vel Thrasymedes posset vel bonus
Phereus: Nam longe præstabat: Illi igitur, ut duo thoës,
Qui

Vel, οὔτι δύναιντο κτανέειν, πλεόνες περ. *Dausq.* Non male Rhodomannus κατακτείνειν ἐδύναντο: Cur tamen sic aspernatus est κατακτανέειν ἐδύναντο? *Pauw.*

288. ἀπέπλαγχθεν γάρ οἱ αἰχμὴ] αἰχμαί. *Rhod.* Scribe ἀπεπλάγχθη. Vel quod præstabilius, ἀπέπλαγχθεν γάρ οἱ αἰχμαί: Sequitur enim ἀμέσως, Δούρατα. *Dausq.*

291. κάππεφνε Πολύμνιον] κατέπεφνε. *Rhod.* Recte: Græcum tamen est κάππεφνε, ut κάππεσε, & alia id genus. Moneo rudiores. *Pauw.*

293. ἀδελφειοῖο χολωθεὶς· Ον Μέμνων ἐδάϊξε κατὰ μόθον] Hoc scilicet monendum erat hic: Sed ut sequentia commode attexeret, ita Tautologus evasit bonus. Sic tamen λύει cum sociis minus etiam aptum est: Nam prout verba ordinantur, magis ad Thrasymedem, quam Memnonem respicerent: Attende modo. *Pauw.*

Ibid. Νέστορος ὄμβριμος υἱός] ὄμβριμος post ὀμβριμόθυμος Versu præced. *Pauw.*

294. ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ, Χερσὶν &c.] Thrasymedem igitur & Phereum non adoriebatur Memnon, sed illi ambo adoriebantur eum, dum in spoliando Antilochi cadavere occupatus erat: Et sic ἐπορούσας in comparatione præcedenti Vers. 284. caute intelligendum est. Quin & ἀμφοτέρων sic sese commendat sane: Quanquam sequentia de lupis cervariis ita comparata sunt, ut & ἐπορούσας & ἀμφοτέρως' ἐπορούσας plane respuant:

Ad

Ἀμφ᾽ ἔλαφον βεβαῶτε, μέγαν φοβέοντο λέοντα,
Οὔτι πρόσω μεμαῶτ᾽ ἔτι ἐλθέμεν· αἰνὰ δὲ Νέστωρ,
Ἐγγύθεν εἰσορόων, ὀλοφύρετο· κέκλετο δ᾽ ἄλλους
Σφοὺς ἑτάρους δηΐοισιν ἐπελθέμεν· ἂν δὲ καὶ αὐτὸς
Ὥρμαινεν πονέεσθαι ἀφ᾽ ἅρματος, οὕνεκ᾽ ἄρ᾽ αὐτὸν
Παιδὸς ἀποφθιμένοιο ποθὴ ποτὶ μῶλον ἄγεσκε,
Πὰρ δύναμιν· μέλλεν δὲ φίλῳ παιδὶ καὶ αὐτὸς
Κεῖσθαι ὁμῶς κταμένοις ἐναλίγκιον, εἰ μὴ ἄρ᾽ αὐτὸν
Μέμνων ὀμβριμόθυμος ἐπεσσύμενον προσέειπεν,
Αἰδεσθεὶς ἀνὰ θυμὸν ὁμήλικα πατρὸς ἑοῖο·
Ὦ γέρον, οὔ μοι ἔοικε κατ᾽ ἀντία σεῖο μάχεσθαι,
Πρεσβυτέροιο γεγῶτος, ἐπεὶ γέ μεν οἶδα νοῆσαι·
Ἦ γὰρ ἔγωγ᾽ ἐφάμην σε νέον, καὶ ἀρήιον ἄνδρα
Ἀντιάαν δηΐοισι· θρασὺς δέ μοι ἔλπετο θυμὸς,
Χειρὸς ἐμῆς, καὶ δουρὸς ἐπάξιον ἔμμεναι ἔργον·
Ἀλλ᾽ ἀναχάζεο τῆλε μόθου, στυγεροῦ τε φόνοιο·
Χάζεο, μή σε βάλοιμι καὶ οὐκ ἐθέλων περ ἀνάγκῃ,
Μηδὲ τεῷ περὶ παιδὶ πέσῃς, μέγ᾽ ἀμείνονι φωτὶ
Μαρνάμενος, μή σε καὶ ἄφρονα μυθήσονται

Ἀνέ-

Ad singula animum adverte, quæso. *Pauw.*

298. *μέγαν φοβέοντο λέοντα*] Ita recte edidit Rhodomannus: Aldus & Basileenses male *φοβέονται*. *Pauw.*

301. *δηΐοισιν ἐπελθέμεν*] Minus aptum est *δηΐοισιν γενικῶς*, ubi de uno Memnone hic sermo *εἰδικῶς*: Vide & sequentia. *Pauw.*

303. *ποθὴ ποτὶ μῶλον ἄγεσκε*] Sono perquam ingratum est *ποθὴ ποτί*: An non legendum saltem *ποθὴ προτὶ μῶλον*, vel *ποθὴ πρὸς μῶλον*? *Pauw.*

304. *μέλλεν δὲ φίλῳ παιδὶ καὶ αὐτὸς Κεῖσθαι* &c.] *φίλῳ περὶ παιδί*. *Rhod.* Non placet *περὶ παιδί*: Nam quid eo admisso, erit *κεῖσθαι ὁμῶς κταμένοις*, ubi & ipse filius erat occisus? *supra filium jacere una cum mortuis*: Hoc sane non quadrat, aut apte dicitur, inprimis ubi & *ἐναλίγκιον* accedit. Locus est paulo intricatior: An scribendum, *μέλλεν δὲ φίλῳ μάλα παιδὶ καὶ αὐτὸς Κεῖσθαι ὁμῶς κταμένοις ἐναλίγκιον*, id est, verbis in ordinem redactis, *μέλλεν δὲ καὶ αὐτὸς Κεῖσθαι ἐναλίγκιον παιδὶ μάλα φίλῳ ὁμῶς κταμένοις*? Hoc aptius certe, quam si *περὶ* im-

Qui cervum obeunt, immanem reformidabant leonem, Memnonem,
Non ausi ulterius progredi: Miseros autem Nestor
E propinquo intuitus, ploratus ciebat, hortabaturque alios
Suos familiares, ut invaderent hostem. Quin & ipse
E curru pugnare festinabat. Namque ipsum
Extincti filii amor in prælium trahebat
Præter vires. Et evenisset, ut prope dilectum filium & ipse
Occubuisset in confusa mortuorum strage eodem modo: nisi Memnon
Illum magnanimus irruentem compellasset,
Reverentiam ex animo præstans patris sui æquali:
Non est honestum mihi, senior, ut tecum manus conseram,
Qui natu grandior es; Nam & ego res ad rationem exigere novi.
Putaram ego equidem te maturæ ætatis, & aptum bello virum
Occurrere hostibus; promptusque mihi animus sperabat,
Certamen hoc tecum dextera & hasta mea dignum fore.
Verum excede procul acie, strageque horrifica:
Facesse (inquam) Ne te feriam invitus & necessitate adactus,
Neu cadas juxta filium tuum, dum longe præstantiori viro
Pugnam offers: & ne te mente captum dicant

Viri:

immittas, sed tamen minus etiam conveniens, quia filius occisus, ut antea dicebam, illud ὁμῶς κταμένοις odit. Convenientius sit scribere, μέλλεν δὲ φίλῳ μάλα παιδὶ καὶ αὐτὸς Κεῖσθαι ὁμῶς κτάμενος ἐναλίγκιον. Nam sic verba satis amica sunt & bona: ἐναλίγκιον per modum adverbii hic dicitur pro ἐναλίγκιος, quod minus aptum fuisset propter κτάμενος præcedens. Κεῖσθαι ἐναλίγκιον φίλῳ παιδὶ, ut supra habuimus, Ὀφθαλμοὶ μάρμαιρον ἀλίγκιον ἀκτίνεσσιν. *Pauw.*

305. εἰ μὴ ἄρ' αὐτὸν] Illud ἄρ' αὐτὸν in fine Versus hic sequitur eodem modo post καὶ αὐτὸς, ut paulo ante Versu abhinc tertio: Quid ais? Idne venustum? *Pauw.*

316. μή σε καὶ ἄφρονα μυθήσονται] μή πώ σε καὶ ἄφρονα μυθήσωνται, *Rhod.*

321.

Ἀνέρες· οὐ γὰρ ἔοικεν ὑπερτέρῳ ἀντιάασθαι.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἑτέρωθι γέρων ἠμείβετο μύθῳ·
Ὦ Μέμνων, τὰ μὲν ἄρ που ἐτώσια πάντ' ἀγορεύεις·
Οὐ μὲν γὰρ δηΐοισι πονεύμενον εἵνεκα παιδὸς
Ἀφραίνειν ἐρέει τις, ἀνηλέα παιδοφονῆα
Νεκροῦ ἑκὰς σεύοντα κατὰ μόθον. ὡς ὄφελόν μοι,
Ἀλκὴ ἔτ' ἔμπεδος ἦεν, ἵνα γνώῃς ἐμὸν ἔγχος·
Νῦν δὲ σὺ μὲν μάλα πάγχυ μέγ' εὔχεαι, οὕνεκα θυμὸς
Θαρσαλέος νέου ἀνδρὸς, ἐλαφρότερόν τε νόημα·
Τῷ ῥα καὶ ὑψηλὰ φρονέων, ἀποφώλια βάζεις.
Εἰ δέ μοι ἡβώοντι κατ' ἀντίον εἰληλούθεις,
Οὐκ ἄν τι κεχάροντο φίλοι κρατερῷ περ ἐόντι·
Νῦν δ' ὥς τίς τε λέων ὑπὸ γήρως ἄχθομαι αἰνοῦ,
Ὅν τε κύων σταθμοῖο πολυῤῥήνοιο δίηρηται
Θαρσαλέως· ὁ δ' ἄρ' οὔτι, λιλαιόμενός περ, ἀμύνει
Οἷ αὐτῷ· οὐ γάρ οἱ ἔτι ἔμπεδοί εἰσιν ὀδόντες,
Οὐδὲ βίη, κρατερὸν δὲ χρόνῳ ἀμαθύνεται ἦτορ·
Ὣς ἐμοὶ οὐκ ἔτι κάρτος ἐνὶ στήθεσσιν ὄρωρεν,
Οἷόν περ τοπάροιθεν· ὅμως δ' ἔτι φέρτερός εἰμι
Πολλῶν ἀνθρώπων· παύροισι δὲ γῆρας ὑπείκει.
Ὣς εἰπὼν, ἀπὸ βαιὸν ἐχάσσατο· λίπε δ' ἄρ' υἷα
Κείμενον ἐν κονίῃσιν, ἐπεί νύ τοι οὐκ ἔτι πάμπαν
Γναμπτοῖσι μελέεσσι πέλε σθένος, ὡς τοπάροιθεν·
Γήραϊ γὰρ καθύπερθε πολυτλήτῳ βεβάρητο.

321. ἀνηλέα παιδοφονῆα Νεκροῦ &c.] Ubi hæc adſunt, præcedens δηΐοισι πονεύμενον εἵνεκα παιδὸς tutius abfuiſſet. *Pauw.*

324. Νῦν δὲ σὺ μὲν μάλα πάγχυ μέγ' εὔχεαι] μέγ' εὔχεαι μάλα πάγχυ: Ita tolerabilior eſt vocularum cumulatio. Mallem, ſcripſiſſet Quintus, Νῦν δὲ σὺ μὲν μάλα πάγχυ ἐπεύχεαι. ἐπεύχεσθαι idem quod εὔχεσθαι, ut ipſi Tyrones ſciunt. *Pauw.*

327. κατ' ἀντίον εἰληλούθεις] καταντίον. *Pauw.*

328. Οὐκ ἄν τι κεχάροντο] Οὐκ ἄν τοι. *Rhod.*

329. ὑπὸ γήρως ἄχθομαι αἰνοῦ] ὑπὸ γήραος. *Rhod.*

330. διήρηται] δίηται. *Rhod.* Scribe δίηται. Recte Brodæus

Viri: non enim decorum contra illum contendere, qui viribus ſuperior eſt.
Dixit; At huic ſenex e diverſo (hoc) ſermone reſpondit:
O Memnon, hæc ex parte omnino vana ſunt, quæ loqueris,
Non enim cum hoſtibus dimicantem pro filio,
Deſipere (me) dicet quiſquam, dum truculentum filii interfectorem
A cadavere in conflictu arceo. Utinam vero mihi
Adhuc virium integritas foret, ut experireris meam haſtam:
Nunc vero te ſupra modum effers: nam animus hominis
In florida ætate nimium ſibi fidit, & levior ei mens eſt.
Quod facit, ut & tu nimium tibi arrogans vaniloquentia utaris.
Quod ſi mihi pubertatis florem adepto ſolum te obviam dediſſes,
Certe non lætati eſſent tua cauſa amici, quamlibet fortis.
At nunc moleſto gravor ſenio: ut leo aliquis,
Quem moloſſus a caula agnis repleta fugat
Confidenter; qui licet cupiat, tamen non ſeſe
Vindicat: Non enim ſolidi dentes amplius,
Integræque ſunt vires: ſed validum cor temporis longinquitate marceſcit:
Sic & mihi nulla ſe ulterius vis in pectore exſerit,
Quomodo olim: & tamen adhuc præſtantior ſum
Multis hominibus, & paucis ſenectus (mea) cedit.
Sic fatus paululum retro gradum flexit, & filium reliquit
In pulvere ſtratum: cum ipſi non amplius integra
Virtus membris flexibilibus ineſſet, ut antea.
Ærumnoſæ enim ſenectutis onere oppreſſus erat.

Sic

ex Homeri Iliad. P.
—— ὥστε λὶς ἠϋγένειος,
Ὅν ῥα κύνες τε, καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δίωνται.
Item Iliad. H. —— ἑκὼν ἀέκοντα δίεται. Iliad. X. —— νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηται. *Dausq.*

332. οὐ γάρ οἱ ἔτι ἔμπεδοι] ἔτ' ἔμπεδοι. *Rhod.*

337. λίπε δ' ἄρ' ᾗα] λεῖπε. *Rhod.*

338. ἐπεὶ νύ τοι οὐκ ἔτι πάμπαν

Ὣς δ' αὔτως ἀπόρουσεν ἐϋμμελίης Θρασυμήδης,
Φηρεύς τ' ὀμβριμόθυμος, ἠδ' ἄλλοι πάντες ἑταῖροι,
Δειδιότες· μάλα γάρ σφιν ἐπῴχετο λοίγιος ἀνήρ.
Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ μεγάλων ὀρέων ποταμὸς βαθυδίνης,
Καχλάζων φορέηται ἀπειρεσίῳ ὀρυμαγδῷ,
Ὁππότε συννεφὲς ἦμαρ ἐπ' ἀνθρώποισιν τανύσσῃ
Ζεὺς κλονέων μέγα χεῖμα, περικτυπέουσι δὲ πάντῃ
Βρονταὶ ὁμῶς στεροπῇσιν, ἄδην νεφέων συνιόντων
Θεσπεσίων, κοῖλαι δὲ περικλύζονται ἄρουραι,
Ὄμβρου ἐπεσσυμένοιο δυσηχέος, ἀμφὶ δὲ μακραὶ
Σμερδαλέον βοόωσι κατ' οὔρεα πάντα χαράδραι,
Ὡς Μέμνων σεύεσκεν ἐπ' ἠιόνας Ἑλλησπόντου
Ἀργείους· μετόπισθε δ' ἐπισπόμενος, κεράϊζε·
Πολλοὶ δ' ἐν κονίῃσι, καὶ αἵματι θυμὸν ἔλειπον
Αἰθιόπων ὑπὸ χερσί· λύθρῳ δ' ἐφορύνετο γαῖα
Ὀλλυμένων Δαναῶν· μέγα δ' ἐν φρεσὶ γήθεε Μέμνων
Αἰὲν ἐπεσσύμενος δηΐων στίχας. ἀμφὶ δὲ νεκρῶν
Στείνετο Τρώϊον οὖδας· ὃ δ' οὐκ ἀπέληγε κυδοιμοῦ·
Ἔλπετο γὰρ Τρώεσσι φάος, Δαναοῖσι δὲ πῆμα
Ἔσσεσθ'· ἀλλά ἑ μοῖρα πολύστονος ἠπερόπευεν
Ἐγγύθεν ἱσταμένη, καὶ ἐπὶ κλόνον ὀτρύνουσα.
Ἀμφὶ δέ οἱ θεράποντες ἐϋσθενέες πονέοντο,
Ἀλκιονεύς, Νύχιος, καὶ Ἀσιάδης ἐρίθυμος,
Αἰχμητής τε Μένεκλος, Ἀλέξιππός τε, Κλάδων τε,
Ἄλλοι τ' ἰωχμοῖο μεμαότες· οἵ ῥα καὶ αὐτοὶ
Κάρτυναντ' ἀνὰ δῆριν, ἑῷ πίσυνοι βασιλῆϊ.

Καὶ

πων &c.] Hæc & inprimis sequentia illa, Γήραϊ γὰρ καθύπερθε πολυτλήτῳ βεβάρητο, hic putide ociosa sunt. Nonne Nestoris senectus erat certa, & in præcedentibus aperte descripta ipsis ejus verbis? *Pauw.*

342. ἠδ' ἄλλοι πάντες] ἰδ' ἄλλοι. *Rhod.*

344. Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ μεγάλων &c.] Eadem comparatio, sed alia occasione, hoc eodem Libro Vers. 220. & seqq. præcessit. *Pauw.*

352.

Sic quoque re infecta abiit hasta spectatus Thrasymedes,
Phereusque magnanimus, & alii familiares amici omnes,
Metu perculsi. Acriter enim urgebat eos vir perniciosus;
Ac veluti ab altis montibus vorticosus amnis
Defertur, strepitu ingenti murmurans;
Cum nubilam mortalibus diem obtendit
Jupiter, magnam tempestatem glomerans, & reboant usquequaque
Tonitrua fulguribus mixta; dum nubes a Deo concitatæ vehementer inter se
Concurrunt; & cavi passim inundant agri,
Imbre cum sonitu ruente; & circumquaque longe
In cunctis montibus torrentes mugiunt horrendum;
Ita Memnon ad littora Hellesponti pellebat
Argivos, & a tergo imminens, strages edebat.
Plurimi igitur in pulvere & cruore tunc animam exspirant,
Sub manibus Æthiopum; & sanguine tellus fœdatur
Græcorum pereuntium; totoque pectore exultat Memnon,
Incursu hostium ordines subinde perrumpens: mortuorumque strage
Trojanum solum arctatur: nec tamen ille a persecutione turbulenta desistit.
Sperabat enim se Trojanis lumen, Danaisque exitium
Fore: sed Fatum lugubre falsa eum spe ludebat,
Juxta assistens, & ad pugnam instigans.
Atqui circa ipsum ministri robore præstantes occupati erant,
Alcioneus, Nychiusque, & Asiades animosus,
Hastipotensque Meneclus, Alexippusque, Cladonque;
Aliique pugnæ percupidi: qui & ipsi
Fortiter in conflictu se gerebant, suo imperatore freti.

Et

352. ἐπ' ἠϊόνας Ἑλλησπόντου] ἐπ' ἠόνας. *Rhod.*

363. Ἀλκιονεὺς] An potius Ἀλκίνοος, vel Ἀλκυονεύς? Ἀλκυόνη ex Homero nota est omnibus. *Pauw.*

Καὶ τότε δὴ ῥα Μένεκλον ἐπεσσύμενον Δαναοῖσι
Πηλείδης κατέπεφνεν· ὃ δ' ἀσχαλόων ἑτάροιο
Μέμνων ὀμβριμόθυμος, ἐνήρατο πουλὺν ὅμιλον·
Ως δ' ὅτε τις κραιπνῇσιν ἐπιβρίσησ' ἐλάφοισι
Θηρητὴρ ἐν ὄρεσσι, λίνων ἔντοσθεν ἐρεμνῶν,
Ιλησὸν ἀγρομένῃσιν ἐς ὕστατον δόλον ἄγρης
Αἰζηῶν ἰότητι, κύνες δ' ἐπικαγχαλόωσιν,
Πυκνὸν ὑλακτιόωντες, ὃ δ' ἐμμεμαὼς ὑπ' ἄκοντι
Κεμμάσιν ὠκυτάτῃσι φόνον στονόεντα τίθησιν·
Ως τότε Μέμνων ἐδάϊζε πολὺν στρατὸν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Γήθεον· Αργεῖοι δὲ περικλυτὸν ἀνδρ' ἐφέβοντο·
Ως δ' ὁπότ' ἐξεριπόντος ἀπ' οὔρεος ἠλιβάτοιο
Πέτρου ἀπειρεσίοιο, τὸν ὑψόθεν ἀκάματος Ζεὺς
Ωσῃ ἀπὸ κρημνοῖο, βαλὼν στονόεντι κεραυνῷ,
Τοῦ δ' ἀνὰ δρυμὰ πυκνὰ, καὶ ἄγκεα μακρὰ ῥαγέντος,
Βῆσσαι ἐπικτυπέουσι, περιτρομέουσι δ' ἀν' ὕλην,
Εἴ που μῆλ' ὑπένερθε κυλινδομένοιο νέμονται,
Η βόες, ἠέ τι ἄλλο, καὶ ἐξάλλονται ἰόντος
Ριπὴν ἀργαλέην, καὶ ἀμείλιχον· ὣς ἄρ' Αχαιοὶ
Μέμνονος ὄμβριμον ἔγχος ἐπεσσυμένοιο φέβοντο.
Καὶ τότε δὴ κρατεροῖο μόλε σχεδὸν Αἰακίδαο
Νέστωρ· ἀμφὶ δὲ παιδὶ, μέγ' ἀχνύμενος, φάτο μῦθον·
Ω Αχιλεῦ μέγα ἕρκος ἐϋσθενέων Αργείων,

Ωλε-

370. ἐπιβρίσησ' ἐλάφοισι] Abrade σ posterius. *Dausq.*

371. λίνων ἔντοσθεν ἐρεμνῶν] *In nigris retibus.* Quid hoc? An ille retium color? Nugæ. Scribendum eſt λίνων ἔντοσθεν ἐρυμνῶν: validorum, quæ incluſas feras retinere poſſunt, nec divelli, ut elabantur. Voces illæ ab Amanuenſibus ſæpe perperam ſunt commutatæ. *Pauw.*

372. Ιλησὸν ἀγρομένῃσιν ἐς ὕστατον δόλον ἄγρης] Ιλαδὸν ἀγρομένῃσιν ἐς ὑστάτιον *Rhod.*

374. ὑλακτιόωντες] Notes iſta forma. *Pauw.*

376. Ως τότε Μέμνων ἐδάϊζε] Abjice τότε. *Rhod.*

378. Ως δ' ὁπότ' ἐξεριπόντος ἀπ' οὔρεος &c.] Eadem comparatio, ſed in rem aliam, extat Libro 1. V. 694. & ſeqq. ubi mi-

Et tunc Meneclum, Danais incumbentem,
Pelides neci dedit. Commotus igitur ob ſocium
Cordatus Memnon, numeroſam ſuſtulit turbam:
Non ſecus, ac ſi quis celeres in montibus cervas
Jam nigris retibus implicitas obruit,
Quas in extremum venationis dolum, gregatim coegit
Adminiſtrorum ſagacitas: Ibi canes exſultant, omniaque
Crebro latratu miſcent: Ipſe vero ſtrenue venabulo utens
Cervis pernicitate valentibus triſtem infert necem.
Sic Memnon magnam exercitus partem concidit; & commilitones
Gaudio exſiliunt. Argivi autem virum gloria inſignem fugitant.
Ut (fit) ſi ex arduo monte ſaxum
Ruit immenſum; quod deorſum Jupiter invictus
In præceps agit a rupe, horriſono fulmine divulſum:
Quo per denſa arboreta, & longa devexa ruinam factitante,
Valles fragorem reddunt, trepidantque in ſylva,
Sicubi infra rotatum illud paſcuntur, oves,
Aut juvencæ, aut aliud animans; & evitant imminentis
Violentum & ſævum impetum: non aliter Argivi
Acrem Memnonis irruentis haſtam formidabant.
Tunc vero prævalidum Æaciden adit
Neſtor, & propter filium mœrore conturbatus, hæc verba profatur:
O Achilles ingens propugnaculum fortium Argivorum,
Cæ-

minus commode tamen plus imbri, quam fulmini tribuit Auctor. Vide Nos ibi. *Pauw.*

381. *Τοῦ δ' ἀνὰ δρυμὰ πυκνὰ*] *Τοῦ δ' ἄρ' ἀνά. Rhod.*

384. *ἠέ τι ἄλλο*] Flacceſcit, præſertim iſto genere. *Pauw.*

Ibid. *καὶ ἐξάλλονται ἰόντος Ριπὴν*] *ἐξαλέονται. Rhod.* Brodæus, *Saliendo & currendo evitant.* Hinc nata Rhodomanno correctio, non infauſta, etſi minime neceſſaria, *ἐξαλέονται. Dausq.* Ego lubens cum Rhodomanno ſcribo *ἐξαλέονται*: Nam *ἐξάλλονται ῥιπὴν*, niſi egregie me memoria fallat, Solæcum eſt, & *ἐξάλλονται ῥιπῆς* ſic ſcribere debuiſſet Quintus. Illud *ἰόντος* nimis exile eſt, ſi ad alia, quæ hic dicuntur, attendas. *Pauw.*

Ὤλετό μοι φίλος υἱὸς, ἔχει δέ μοι ἔντεα Μέμνων
Τεθναῶτος· δείδω δὲ κυνῶν μὴ κῦρμα γένηται·
Ἀλλὰ θοῶς ἐπάμυνον, ἐπεὶ φίλος, ὅς τις ἑταίρου
Μέμνηται κταμένοιο, καὶ ἄχνυται οὐκ ἔτ' ἐόντος.
Ὣς φάτο· τοῦ δ' ἀΐοντος ὑπὸ φρένας ἔμπεσε πένθος·
Μέμνονα δ' ὡς ἐνόησεν ἀνὰ στονόεντα κυδοιμὸν,
Ἀργείους ἰληδὸν ὑπ' ἔγχεϊ δηϊόωντα,
Αὐτίκα κάλλιπε Τρῶας, ὅσους ὑπὸ χερσὶ δάϊζεν,
Ἀμφ' ἄλλῃσι φάλαγξι καὶ ἰσχανόων πολέμοιο,
Ἤλυθεν οἱ κατέναντί γε χωόμενος Ἀντιλόχοιο,
Ἠδ' ἄλλων κταμένων· ὃ δ' ἄρ' εἵλετο χείρεσι πέτρην,
Τὴν ῥα βροτοὶ θέσαν οὖρον εὐσταχέος πεδίοιο·
Καὶ βάλεν ἀκαμάτοιο κατ' ἀσπίδα Πηλείωνος
Δῖος ἀνήρ· ὃ δ' ἄρ' οὔτι τρέσας περιμήκεα πέτρην,
Αὐτίκα οἱ σχεδὸν ἦλθε, μακρὸν δόρυ πρόσθε τιταίνων
Πεζὸς, ἐπεὶ ῥά οἱ ἵπποι ἔσαν μετόπισθε κυδοιμοῦ·
Καί οἱ δεξιὸν ὦμον ὑπὲρ σάκος στυφέλιξεν·
Ὃ δὲ, καὶ οὐτάμενος, ἀταρβέϊ μαίνετο θυμῷ·

Τύψε

390. *Ὤλετό μοι φίλος υἱὸς, ἔχει δέ μοι* &c.] Moleste geminatur *μοι*: An forte legendum, *Ὤλετό μοι φίλος υἱὸς, ἔχει δέ τοι ἔντεα Μέμνων*? *Pauw.*

391. *Τεθναῶτος*] *Τεθνεῶτος.* *Rhod.*

397. *Αὐτίκα κάλλιπε Τρῶας, ὅσους ὑπὸ χερσὶ δάϊζεν, Ἀμφ' ἄλλῃσι φάλαγξι*] Ubi ad hæc attendo, vehementer dubito, an ſupra Verſ. 367. recte legatur, *Καὶ τότε δὴ ῥα Μένεκλον ἐπεσσύμενον Δαναοῖσι Πηλείδης κατέπεφνεν*: Nam Meneclus ille unus erat ex Miniſtris Memnonis, qui circa & prope eum dimicabant: Præceſſit paulo ante, *Ἀμφὶ δέ οἱ θεράποντες ἐϋσθενέες πονέοντο —— Αἰχμητής τε Μένεκλος.* Ex quo vicinum illud aperte elucet. Et quomodo igitur Pelides Meneclum illum ibi occidere potuit, ubi hic Neſtor eum alia parte dimicantem adit, & inde ad Memnonis ſtationem adducit? Sane hoc ego non intelligo: Locum enim non mutavit Achilles, quia Memnoni vicinus, cum eo pugnaſſet diu, ut Neſtori & Græcis ſuis laborantibus opem ferret. Quid plura? Ubi omnia perpendo, perquam probabile puto, *Πηλείδης* ibi ab Amanuenſibus male deſcriptum eſſe, ipſumque Quintum pro eo exaraſſe *Νηλείδης*: Dixerat Neſtor

Memno-

Cæsus est mihi filius dilectus, & arma obtinet Memnon
Defuncti, metuo etiam, ne canibus præda fiat.
At e vestigio succurre: Nam is (demum) amicus, qui etiam exstincti
Memoriam amici servat, ejusque causam dolet, licet non amplius superstitet.
Sic fatur: illius vero animo simulac inaudivit, mœror incumbit.
Et ut conspexit Memnona in tristisono conflictu,
Argivos hasta catervatim trucidantem;
Confestim omittit Troas, quos manibus suis conficiebat,
Inter alias aciei series; & pugnam ardens,
Contra illum tendit, ira percitus propter Antilochum,
Aliosque interfectos. Ille vero manibus saxum corripit,
Quem spiciferi terminum ruris agricolæ posuerant,
Et in scutum invicti Achillis conjicit,
Vir divino genere ortus. Ille tamen immane saxum nihil abhorrens,
Propius ad eum accessit, longamque prætendit hastam
Pedes: Nam quadrupedes ei post aciem relicti erant.
Et dextrum ipsi humerum supra scutum perculit.
Hic vero quanquam saucius, intrepido tamen animo furit,

Et

Memnoni Vers. 335. *ὅμως δ' ἔτι Φέρτερός εἰμι Πολλῶν ἀνθρώπων· παύροισι δὲ γῆρας ὑπείκει*: Ut hoc aliquo virtutis documento confirmaret Auctor, Meneclum ibi a Nestore fingit interfectum; Sentisne? Sic seni blanditur Poëta, & nihil hic absonum aut perplexum. Pro *Αμφ' ἀλλήτι φάλαγξι* Aldus & Basileenses male ediderant *Αμφ' ὄλλησι φάλαγξι*: Quod bono Dausquejo extorsit nescio quas nugas, cum in Editione sua id recte mutasset Rhodomannus, tanquam vitium Typographicum, ut revera est: Rideo, rideo hercule. *Pauw.*

399. *Ἤλυθεν οἱ κατέναντί γε χωόμενος Αντιλόχοιο*] *κατέναντι κεχωμένος*, vel *χολούμενος*. *Rhod.*

401. *ἰϋσταχέος πεδίοιο*] *ἰϋστάχυος*. *Rhod.*

406. *δεξιὸν ὦμον σάκος συφέλιξεν*] *ὑπὲρ σάκεος συφέλιξεν*. *Rhod.* Malo, *ὑπὲρ σάκος ἐσυφέλιξεν*. *Pauw.*

407. *Ὁδὲ, καὶ οὐτάμενος, ἀταρβέι*] *Ος δὲ καὶ οὐτάμενός περ ἀταρβέϊ*. *Rhod.* Sufficit, *Ὁ δὲ καὶ οὐτάμενός περ*: Nam brevis in principio non vitiat, & Versum

Τύψε δ' ἄρ' Αἰακίδαο βραχίονα δουρὶ κραταιῷ·
Τοῦ δ' ἐχύθη φίλον αἷμα· χάρη δ' ἄρ' ἐτώσιον ἥρως,
Καί μιν ἄφαρ προσέειπεν ὑπερφιάλοις ἐπέεσσιν·
Νῦν σ' ὀΐω μόρον αἰνὸν ἀναπλήσειν ὑπ' ὀλέθρῳ
Χερσὶν ἐμῇσι δαμέντα, καὶ οὐκ ἔτι μῶλον ἀλύξαι·
Σχέτλιε, τίπτε σὺ Τρῶας ἀνηλεγέως ὀλέεσκες,
Πάντων εὐχόμενος πολὺ φέρτερος ἔμμεναι ἀνδρῶν,
Μητρός τ' ἀθανάτης Νηρηΐδος; ἀλλά σοι ἤδη
Ἤλυθεν αἴσιμον ἦμαρ, ἐπεὶ θεόθεν γένος εἰμὶ,
Ἠοῦς ὄμβριμος υἱὸς, ὃν ἔκτοθι χειριόεσσαι
Ἑσπερίδες θρέψαντο παραῤῥόον ὠκεανοῖο·
Τοὔνεκα σεῦ καὶ δῆριν ἀμείλιχον οὐκ ἀλεγύνω,
Εἰδὼς μητέρα δῖαν, ὅσον φερεστέρα ἐστὶν
Νηρηΐδος, τῆς αὐτὸς ἐπεύχεαι ἔκγονος εἶναι·
Ἡ μὲν γὰρ μακάρεσσι, καὶ ἀνθρώποισι φαείνει·
Τῇ ἐπὶ πάντα τελεῖται, ἀτείρεος ἔνδον Ὀλύμπου,
Ἐσθλά τε, καὶ κλυτὰ ἔργα, τά τ' ἀνδράσι γίνετ' ὄνειαρ·

Ἡ δ'

sum efficit Acephalum, quales apud Homerum sunt multi: Nihil notius. *Pauw.*

415. Μητρός τ' ἀθανάτης Νηρηΐδος] Ubi præcedit πάντων ἔμμεναι πολὺ φέρτερος, inornate profecto sequitur Μητρός τ' ἀθανάτης Νηρηΐδος, ita simpliciter. *Pauw.*

417. ὃν ἔκτοθι χειριόεσσαι Ἑσπερίδες θρέψαντο] ἔκποθι λειριόεσσαι. *Rhod.* Illud λειριόεσσαι probo; alterum ἔκποθι probare non possum: ἔκτοθι, *extra*, domum scilicet Auroræ: Nihil accommodatius ad ipsum Hesperidum nomen. *Pauw.*

418. παραῤῥόον ὠκεανοῖο] παρὰ ῥόον. *Rhod.*

419. Τοὔνεκα σεῦ καὶ δῆριν ἀμείλιχον οὐκ ἀλεγύνω] κατὰ δῆριν. *Rhod.* Rhodomannus κατὰ δῆριν reponens palam, pro ἀλεγείνω, quod in Aldina & Basileensi est, clanculum in sua reposuit ἀλεγύνω. An recte dubito: Nam ἀλεγύνω, *accuro*, *apparo* significare solet. Legere igitur præstat, Τοὔνεκα σεῦ κατὰ δῆριν ἀμείλιχον οὐκ ἀλεγίζω. Nam Τοὔνεκα σεῦ καὶ δῆριν ἀμείλιχον οὐκ ἀλεείνω, *Quare & pugnam tecum implacabilem non declino*, minus conveniret hic. *Pauw.*

420. ὅσον φερεστέρα ἐστὶν] προφερεστέρα ἐστὶν. *Rhod.*

421. Νηρηΐδος] Νηρεΐδος. *Rhod.* Arridet συνίζησις, ut Odyss. I.

in

Et ſubito Æacidæ brachium violenta haſta ſauciat,
Ex quo carus illi ſanguis emicat; Ideo nequicquam geſtit heros,
Ac ſtatim ſuperbis illum dictis compellat:
Nunc luctuoſo ut fato mortem oppetas, equidem ſpero futurum,
Manibus meis victus, neque ultra belli diſcrimen evadas.
Improbe, cur tam crudeli Trojanos exitio multabas,
Jactans te omnium virorum optimum eſſe,
Deaque matre, Nereide ſcilicet natum? ſed tibi jam
Imminet fatalis dies: Namque a Diis genus duco etiam ipſe;
Auroræ ſtrenuus filius, quem procul floridum colentes hortum
Heſperides nutriverunt, juxta Oceani ſinum.
Ideo te in immiti certamine non magnifacio:
Cum conſtet mihi, quanto mater diva potior ſit
Nereide; ex qua te natum gloriaris.
Illa enim Diis & hominibus lucem præbet,
Illa exorta omnia perficiuntur intra cœlum nunquam conſumendum,
Bona & præclara opera, quæ hominibus utilitatem afferunt.

Hæc

in ἤϊα:

Τοῦ φέρον ἐμπλήσας, ἀσκὸν μέγαν· ἐν δὲ καὶ ἤϊα
Κωρύκῳ·

Pariter infra. Sed admitto Νηρεΐδος, etiam Ovidii de exemplo Lib. 11. Metam.

Nereis ingreditur conſueta cubilia fluctu.

Silii Lib. 14. Senecæ in Hippolyto, &c. *Dausq.* Νηρεΐδος ſtare poteſt ſuo jure: Nam ſicuti δη in δήϊος centies corripitur, ita nihil obſtat, quominus ρη in Νηρεΐδος corripiatur etiam hic. *Pauw.*

424. Ἐσθλά τε, καὶ κλυτὰ ἔργα, τά τ' ἀνδράσι &c.] Vertas, *Et egregia etiam & præclara opera, quæ hominibus ſunt emolumento.* Hæc enim reſpiciunt præcedens καὶ ἀνθρώποισι, ut πάντα τελεῖται ἀπείριος ἔνδον Ὀλύμπου reſpiciunt præcedens μακάρεσσι: Nihil certius: Utroſque commemorans, non potuit non ſubjungere Auctor, quæ apud utroſque fiunt in locis ſuis. Interpres male, ut vides nunc. Potuiſſet tamen & debuiſſet diſerte magis loqui Poëta: Sic errandi non præbuiſ-

Ἡ δ' ἐν ἁλὸς κευθμῶσι μεθημένη ἀτρυγέτοισιν,
Ναίει ὁμῶς κήτεσσι, μετ' ἰχθύσι κυδιόωσα,
Ἄπρηκτος, καὶ ἄϊστος· ἐγὼ δέ μιν οὐκ ἀλεγίζω,
Οὐδέ μιν ἀθανάτῃσιν ἐπουρανίῃσιν εἴσκω.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἐνένιπε θρασὺς πάϊς Αἰακίδαο·
Ὦ Μέμνον, πῆ νῦν σε κακαὶ φρένες ἐξορόθυναν
Ἐλθέμεν ἀντί' ἐμεῖο, καὶ ἐς μόθον ἰσοφαρίζειν;
Ὅς σέο φέρτερός εἰμι βίῃ, γενεῇ τε, φυῇ τε,
Ζηνὸς ὑπερθύμοιο λαχὼν ἀριδείκετον αἷμα,
Καὶ σθεναροῦ Νηρῆος, ὃς εἰναλίας τέκε κούρας
Νηρηΐδας, τὰς δὴ ῥα θεοὶ τίουσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
Πασάων δὲ μάλιστα Θέτιν κλυτὰ μητιόωσαν,
Οὕνεκά που Διόνυσον ἑοῖς ὑπέδεκτο μελάθροις,
Ὁππότε δὴ μένεσκε βίην ὀλοοῖο Λυκούργου,
Ἠδὲ καὶ ὡς Ἥφαιστον ἐΰφρονα χαλκεοτέχνην
Δέξατο οἷσι δόμοισιν ἀπ' Οὐλύμπου πεσόντα,
Αὐτόν τ' Ἀργικέραυνον ὅπως ὑπερύσατο δεσμῶν·
Τῶν μιμνησκόμενοι πανδερκέες Οὐρανίωνες,
Μητέρ' ἐμὴν τίουσι Θέτιν ζαθέῳ ἐν Ὀλύμπῳ·
Γνώσῃ δ' ὡς θεός ἐστιν, ἐπὴν δόρυ χάλκεον εἴσω
Ἐς τεὸν ἧπαρ ἵκηται, ἐμῇ βεβλημένος ἀλκῇ·
Ἕκτορα γὰρ Πατρόκλοιο, σὲ δ' Ἀντιλόχοιο χολωθεὶς,

Tί-

buiſſet anſam. Nunc paulo plenius diſtinguendum eſt poſt Ὀλύμπου, ut diſcrimen ſic paulo apertius ſeſe exſerat. *Pauw.*

425. ἐν ἁλὸς κευθμῶσι μεθημένη] καθημένη. *Rhod.* Per me licet: Quanquam μεθημένη non minus Analogicum ſit, quam καθημένη: Sed uſus etiam habenda eſt ratio. *Pauw.*

428. Οὐδέ μιν ἀθανάτῃσιν &c.] Nonne Οὐδὲ μὲν, ubi μιν præ... ...? *Pauw.*

429. Τὸν δ' ἐνένιπε] ἐνένισπε. *Rhod.*

431. Ἐλθέμεν ἀντί' ἐμεῖο] Ita recte Aldus: Perperam Rhodomannus ἀντί τ' ἐμεῖο, quia in Editione Baſileenſi invenerat ἀντὶ ἐμεῖο. *Pauw.*

435. Νηρηΐδας] Hic η etiam a vocali ſequenti corripitur, neque mutat Rhodomannus. *Pauw.*

438. Ὁππότε δὴ μένεσκε] δειμαίνεσκε. *Rhod.*

439.

Hæc autem in Ponti latebris residens infructuosis
Vitam degit, & inter pisces ceticeos dominatur,
Ociosa & ignobilis: Egoque ipsam nihili æstimo,
Nec eam Deabus cælestibus parem censeo.
Sic ait: hunc contra audax Æacidæ natus increpat:
Memnon, quorsum te mens læva nunc exagitat;
Ut te mihi adversum feras & in acie compares?
Qui te potentior sum viribus, genere, & forma,
Nobilem sortitus stirpem Jovis fortissimi
Et potentis Nerei, qui marinas procreavit puellas
Nereides, quas etiam Dii in cœlo honore prosequuntur:
Ante omnes vero Thetin præclara consilia dantem:
Propterea quod Bacchum olim suis laribus suscepit,
Cum expavesceret crudelis Lycurgi violentiam.
Et quod Vulcanum, ingeniosum æris artificem,
Domo sua recepit cum dejectus esset Olympo.
Et quod ipsum Tonantem e vinculis solvit.
Horum memoriam recolentes Dii, omnia lustrantes,
Matrem meam Thetin venerantur in beato cœlo.
Et experieris Deam esse, quando hasta ænea penitus
In jecur tuum, mea virtute percussi, adacta fuerit.
De Hectore enim propter Patroclum iratus (vindi-
ctam sumsi) Tu propter Antilochum mihi

Sup-

439. Ἡ δὲ καὶ ὡς Ἥφαιστον &c.] Hic constructionem mutat Quintus: Non enim a præcedentibus, sed a sequenti Τῶν ante μιμνησκόμενοι hæc pendent. Et hoc injucundum certe & ingratum. *Pauw.*

440. ἀπ᾽ Οὐλύμπου πεσόντα] Versus desiderat Οὐλύμποιο. *Pauw.*

441. ὅπως ὑπερύσατο δεσμῶν] ὑπελύσατο. *Rhod.* Volunt ὑπελύσατο; favetque Ilias Prima. Sed cur invideamus Calabro ὑπερύσατο δεσμῶν, vinculis subtraxit? *Dausq.*

444. Γνώσῃ δ᾽ ὡς θεός ἐστι] Longe signatius fuisset, Γνώσῃ δ᾽ ὡς θεοῦ εἰμι. Θεὸς pro θεὰ ponitur sæpe, ut nemo Eruditorum nescit. An imperiti id ignorantes, corruperunt locum, describendo perperam implicita? *Pauw.*

Ibid. ἐπὴν δόρυ χάλκεον εἴσω] Hic scribit bonus, quod mox ipse obliviscitur: Non enim hasta, sed ense pugnant duo Heroës, eoque tandem interficitur Memnon. Vide, & hominis incogitantiam nota: Vitium enim non subest hic. *Pauw.*

Αμφ᾽ ἔλαφον βεβαῶτε, μέγαν φοβέοντο λέοντα,
Οὔτι πρόσω μεμαῶτ᾽ ἔτι ἐλθέμεν· αἰνὰ δὲ Νέστωρ,
Εγγύθεν εἰσορόων, ὀλοφύρετο· κέκλετο δ᾽ ἄλλους
Σφοὺς ἑτάρους δηΐοισιν ἐπελθέμεν· ἂν δὲ καὶ αὐτὸς
Ωρμαινεν πονέεσθαι ἀφ᾽ ἅρματος, οὕνεκ᾽ ἄρ᾽ αὐτὸν
Παιδὸς ἀποφθιμένοιο ποθὴ ποτὶ μῶλον ἄγεσκε,
Πὰρ δύναμιν· μέλλεν δὲ φίλῳ παιδὶ καὶ αὐτὸς
Κεῖσθαι ὁμῶς κταμένοις ἐναλίγκιον, εἰ μὴ ἄρ᾽ αὐτὸν
Μέμνων ὀμβριμόθυμος ἐπεσσύμενον προσέειπεν,
Αἰδεσθεὶς ἀνὰ θυμὸν ὁμήλικα πατρὸς ἑοῖο·
Ω γέρον, οὔ μοι ἔοικε κατ᾽ ἀντία σεῖο μάχεσθαι,
Πρεσβυτέροιο γεγῶτος, ἐπεὶ γέ μεν οἶδα νοῆσαι·
Η γὰρ ἔγωγ᾽ ἐφάμην σε νέον, καὶ ἀρήιον ἄνδρα
Αντιάαν δηΐοισι· θρασὺς δέ μοι ἔλπετο θυμὸς,
Χειρὸς ἐμῆς, καὶ δουρὸς ἐπάξιον ἔμμεναι ἔργον·
Αλλ᾽ ἀναχάζεο τῆλε μόγου, στυγεροῦ τε φόνοιο·
Χάζεο, μή σε βάλοιμι καὶ οὐκ ἐθέλων περ ἀνάγκῃ,
Μηδὲ τεῷ περὶ παιδὶ πέσῃς, μέγ᾽ ἀμείνονι φωτὶ
Μαρνάμενος, μή σε καὶ ἄφρονα μυθήσονται

Ανέ-

Ad singula animum adverte, quæso. *Pauw.*

298. *μέγαν φοβέοντο λέοντα*] Ita recte edidit Rhodomannus: Aldus & Basileenses male *φοβέονται. Pauw.*

301. *δηΐοισιν ἐπελθέμεν*] Minus aptum est *δηΐοισιν γενικῶς*, ubi de uno Memnone hic sermo *ἰδικῶς*: Vide & sequentia. *Pauw.*

303. *ποθὴ ποτὶ μῶλον ἄγεσκε*] Sono perquam ingratum est *ποθὴ ποτί*: An non legendum saltem *ποθὴ προτὶ μῶλον*, vel *ποθὴ πρὸς μῶλον*? *Pauw.*

304. *μέλλεν δὲ φίλῳ παιδὶ καὶ αὐτὸς Κεῖσθαι* &c.] *φίλῳ περὶ παιδί. Rhod.* Non placet *περὶ παιδί*: Nam quid eo admisso, erit *κεῖσθαι ὁμῶς κταμένοις*, ubi & ipse filius erat occisus? *supra filium jacere una cum mortuis*: Hoc sane non quadrat, aut apte dicitur, inprimis ubi & *ἐναλίγκιον* accedit. Locus est paulo intricatior: An scribendum, *μέλλεν δὲ φίλῳ μάλα παιδὶ καὶ αὐτὸς Κεῖσθαι ὁμῶς κταμένοις ἐναλίγκιον*, id est, verbis in ordinem redactis, *μέλλεν δὲ καὶ αὐτὸς Κεῖσθαι ἐναλίγκιον παιδὶ μάλα φίλῳ ὁμῶς κταμένοισι*? Hoc aptius certe, quam si *περὶ* im-

Qui cervum obeunt, immanem reformidabant leonem,
Memnonem,
Non auſi ulterius progredi: Miſeros autem Neſtor
E propinquo intuitus, ploratus ciebat, hortabaturque alios
Suos familiares, ut invaderent hoſtem. Quin & ipſe
E curru pugnare feſtinabat. Namque ipſum
Extincti filii amor in prælium trahebat
Præter vires. Et eveniſſet, ut prope dilectum filium & ipſe
Occubuiſſet in confuſa mortuorum ſtrage eodem modo: niſi Memnon
Illum magnanimus irruentem compellaſſet,
Reverentiam ex animo præſtans patris ſui æquali:
Non eſt honeſtum mihi, ſenior, ut tecum manus conſeram,
Qui natu grandior es; Nam & ego res ad rationem exigere novi.
Putaram ego equidem te maturæ ætatis, & aptum bello virum
Occurrere hoſtibus; promptuſque mihi animus ſperabat,
Certamen hoc tecum dextera & haſta mea dignum fore.
Verum excede procul acie, ſtrageque horrifica:
Faceſſe (inquam) Ne te feriam invitus & neceſſitate adactus,
Neu cadas juxta filium tuum, dum longe præſtantiori viro
Pugnam offers: & ne te mente captum dicant

Viri:

immittas, ſed tamen minus etiam conveniens, quia filius occiſus, ut antea dicebam, illud ὁμῶς κταμένοις odit. Convenientius ſit ſcribere, μέλλεν δὲ φίλῳ μάλα παιδὶ καὶ αὐτὸς Κεῖσθαι ὁμῶς κτάμενος ἐναλίγκιον. Nam ſic verba ſatis amica ſunt & bona: ἐναλίγκιον per modum adverbii hic dicitur pro ἐναλίγκιος, quod minus aptum fuiſſet propter κτάμενος præcedens. Κεῖσθαι ἐναλίγκιον φίλῳ παιδὶ, ut ſupra habuimus, Ὀφθαλμοὶ μαρμαίρον ἀλίγκιον ἀκτίνεσσιν. Pauw.

305. εἰ μὴ ἄρ' αὐτὸν] Illud ἄρ' αὐτὸν in fine Verſus hic ſequitur eodem modo poſt καὶ αὐτὸς, ut paulo ante Verſu abhinc tertio: Quid ais? Idne venuſtum? Pauw.

316. μή σε καὶ ἄφρονα μυθήσονται] μή πώ σε καὶ ἄφρονα μυθήσωνται. Rhod.

321.

Ἀνέρες· οὐ γὰρ ἔοικεν ὑπερτέρῳ ἀντιάασθαι.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἑτέρωθι γέρων ἠμείβετο μύθῳ·
Ὦ Μέμνων, τὰ μὲν ἄρ που ἐτώσια πάντ' ἀγορεύεις·
Οὐ μὲν γὰρ δηΐοισι πονεύμενον εἵνεκα παιδὸς
Ἀφραίνειν ἐρέει τις, ἀνηλέα παιδοφονῆα
Νεκροῦ ἑκὰς σεύοντα κατὰ μόθον. ὡς ὄφελόν μοι,
Ἀλκὴ ἔτ' ἔμπεδος ἦεν, ἵνα γνώῃς ἐμὸν ἔγχος·
Νῦν δὲ σὺ μὲν μάλα πάγχυ μέγ' εὔχεαι, οὕνεκα θυμὸς
Θαρσαλέος νέου ἀνδρὸς, ἐλαφρότερόν τε νόημα·
Τῷ ῥα καὶ ὑψηλὰ φρονέων, ἀποφώλια βάζεις.
Εἰ δέ μοι ἡβώοντι κατ' ἀντίον εἰληλούθεις,
Οὐκ ἄν τι κεχάροντο φίλοι κρατερῷ περ ἐόντι·
Νῦν δ' ὥς τίς τε λέων ὑπὸ γήρως ἄχθομαι αἰνοῦ,
Ὅν τε κύων σταθμοῖο πολυῤῥήνοιο δίηρηται
Θαρσαλέως· ὁ δ' ἄρ' οὔτι, λιλαιόμενός περ, ἀμύνει
Οἷ αὐτῷ· οὐ γάρ οἱ ἔτι ἔμπεδοί εἰσιν ὀδόντες,
Οὐδὲ βίη, κρατερὸν δὲ χρόνῳ ἀμαθύνεται ἦτορ·
Ὣς ἐμοὶ οὐκ ἔτι κάρτος ἐνὶ στήθεσσιν ὄρωρεν,
Οἷόν περ τοπάροιθεν· ὅμως δ' ἔτι φέρτερός εἰμι
Πολλῶν ἀνθρώπων· παύροισι δὲ γῆρας ὑπείκει.
Ὣς εἰπὼν, ἀπὸ βαιὸν ἐχάσσατο· λίπε δ' ἄρ' υἷα
Κείμενον ἐν κονίῃσιν, ἐπεὶ νύ τοι οὐκ ἔτι πάμπαν
Γναμπτοῖσι μελέεσσι πέλε σθένος, ὡς τοπάροιθεν·
Γήραϊ γὰρ καθύπερθε πολυτλήτῳ βεβάρητο.

Ὣς

321. ἀνηλέα παιδοφονῆα Νεκροῦ &c.] Ubi hæc adſunt, præcedens δηΐοισι πονεύμενον εἵνεκα παιδὸς tutius abfuiſſet. *Pauw.*

324. Νῦν δὲ σὺ μὲν μάλα πάγχυ μέγ' εὔχεαι] μέγ' εὔχεαι μάλα πάγχυ: Ita tolerabilior eſt vocularum cumulatio. Mallem, ſcripſiſſet Quintus, Νῦν δὲ σὺ μὲν μάλα πάγχυ ἐπεύχεαι. ἐπεύχεσθαι idem quod εὔχεσθαι, ut ipſi Tyrones ſciunt. *Pauw.*

327. κατ' ἀντίον εἰληλούθεις] καταντίον. *Pauw.*

328. Οὐκ ἄν τι κεχάροντο] Οὐκ ἄν τοι. *Rhod.*

329. ὑπὸ γήρως ἄχθομαι αἰνοῦ] ὑπὸ γήραος. *Rhod.*

330. δίηρηται] δίηται. *Rhod.* Scribe δίηται. Recte Brodæus

cx

Viri: non enim decorum contra illum contendere, qui viribus ſuperior eſt.
Dixit; At huic ſenex e diverſo (hoc) ſermone reſpondit:
O Memnon, hæc ex parte omnino vana ſunt, quæ loqueris,
Non enim cum hoſtibus dimicantem pro filio,
Deſipere (me) dicet quiſquam, dum truculentum filii interfectorem
A cadavere in conflictu arceo. Utinam vero mihi
Adhuc virium integritas foret, ut experireris meam haſtam:
Nunc vero te ſupra modum efferս: nam animus hominis
In florida ætate nimium ſibi fidit, & levior ei mens eſt.
Quod facit, ut & tu nimium tibi arrogans vaniloquentia utaris.
Quod ſi mihi pubertatis florem adepto ſolum te obviam dediſſes,
Certe non lætati eſſent tua cauſa amici, quamlibet fortis.
At nunc moleſto gravor ſenio: ut leo aliquis,
Quem moloſſus a caula agnis repleta fugat
Confidenter; qui licet cupiat, tamen non ſeſe
Vindicat: Non enim ſolidi dentes amplius,
Integræque ſunt vires: ſed validum cor temporis longinquitate marceſcit:
Sic & mihi nulla ſe ulterius vis in pectore exſerit,
Quomodo olim: & tamen adhuc præſtantior ſum
Multis hominibus, & paucis ſenectus (mea) cedit.
Sic fatus paululum retro gradum flexit, & filium reliquit
In pulvere ſtratum: cum ipſi non amplius integra
Virtus membris flexibilibus ineſſet, ut antea.
Ærumnoſæ enim ſenectutis onere oppreſſus erat.

Sic

ex Homeri Iliad. P.
—— ὥστε λὶς ἠϋγένειος,
Ον ῥα κύνες τε, καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δίωνται.
Item Iliad. H. —— ἑκὼν ἀέκοντα δίηται. Iliad. X. —— νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηται. *Dausq.*

332. οὐ γάρ οἱ ἔτι ἔμπεδοι] ἔτ' ἔμπεδοι. *Rhod.*

337. λίπε δ' ἄρ' ἦα] λεῖπε. *Rhod.*

338. ἐπεὶ νύ τοι οὐκ ἔτι πάμπαν

Ως δ' αὔτως ἀπόρουσεν ἐϋμμελίης Θρασυμήδης,
Φηρεύς τ' ὀμβριμόθυμος, ἠδ' ἄλλοι πάντες ἑταῖροι,
Δειδιότες· μάλα γάρ σφιν ἐπῴχετο λοίγιος ἀνήρ.
Ως δ' ὅτ' ἀπὸ μεγάλων ὀρέων ποταμὸς βαθυδίνης,
Καχλάζων φορέηται ἀπειρεσίῳ ὀρυμαγδῷ,
Οππότε συννεφὲς ἦμαρ ἔπ' ἀνθρώποισιν τανύσσῃ
Ζεὺς κλονέων μέγα χεῖμα, περικτυπέουσι δὲ πάντῃ
Βρονταὶ ὁμῶς στεροπῇσιν, ἄδην νεφέων συνιόντων
Θεσπεσίων, κοῖλαι δὲ περικλύζονται ἄρουραι,
Ομβρου ἐπεσσυμένοιο δυσηχέος, ἀμφὶ δὲ μακραὶ
Σμερδαλέον βοόωσι κατ' οὔρεα πάντα χαράδραι,
Ως Μέμνων σεύεσκεν ἐπ' ἠϊόνας Ελλησπόντου
Αργείους· μετόπισθε δ' ἐπισπόμενος, κεράϊζε·
Πολλοί δ' ἐν κονίῃσι, καὶ αἵματι θυμὸν ἔλειπον
Αἰθιόπων ὑπὸ χερσί· λύθρῳ δ' ἐφορύνετο γαῖα
Ολλυμένων Δαναῶν· μέγα δ' ἐν φρεσὶ γήθεε Μέμνων
Αἰὲν ἐπεσσύμενος δηΐων στίχας. ἀμφὶ δὲ νεκρῶν
Στείνετο Τρώϊον οὖδας· ὁ δ' οὐκ ἀπέληγε κυδοιμοῦ·
Ελπετο γὰρ Τρώεσσι φάος, Δαναοῖσι δὲ πῆμα
Εσσεσθ'· ἀλλά ἑ μοῖρα πολύστονος ἠπερόπευεν
Εγγύθεν ἱσταμένη, καὶ ἐπὶ κλόνον ὀτρύνουσα.
Αμφὶ δέ οἱ θεράποντες ἐϋσθενέες πονέοντο,
Αλκιονεύς, Νύχιος, καὶ Ασιάδης ἐρίθυμος,
Αἰχμητής τε Μένεκλος, Αλέξιππός τε, Κλάδων τε,
Αλλοι τ' ἰωχμοῖο μεμαότες· οἳ ῥα καὶ αὐτοὶ
Καρτύναντ' ἀνὰ δῆριν, ἑῷ πίσυνοι βασιλῆϊ.

Καὶ

... &c.] Hæc & inprimis sequentia illa, Γήραϊ γὰρ καθύπερθε πολυτλήτῳ βεβάρητο, hic putide ociosa sunt. Nonne Nestoris senectus erat certa, & in præcedentibus aperte descripta ipsis ejus verbis? *Pauw.*

342. ἠδ' ἄλλοι πάντες] ἰδ' ἄλλοι. *Rhod.*

344. Ως δ' ὅτ' ἀπὸ μεγάλων &c.] Eadem comparatio, sed alia occasione, hoc eodem Libro Vers. 220. & seqq. præcessit. *Pauw.*

352.

Sic quoque re infecta abiit hasta spectatus Thrasymedes,
Phereusque magnanimus, & alii familiares amici omnes,
Metu perculsi. Acriter enim urgebat eos vir perniciosus;
Ac veluti ab altis montibus vorticosus amnis
Defertur, strepitu ingenti murmurans;
Cum nubilam mortalibus diem obtendit
Jupiter, magnam tempestatem glomerans, & reboant usquequaque
Tonitrua fulguribus mixta; dum nubes a Deo concitatæ vehementer inter se
Concurrunt; & cavi passim inundant agri,
Imbre cum sonitu ruente; & circumquaque longè
In cunctis montibus torrentes mugiunt horrendum:
Ita Memnon ad littora Hellesponti pellebat
Argivos, & a tergo imminens, strages edebat.
Plurimi igitur in pulvere & cruore tunc animam exspirant,
Sub manibus Æthiopum; & sanguine tellus fœdatur
Græcorum pereuntium; totoque pectore exultat Memnon,
Incursu hostium ordines subinde perrumpens: mortuorumque strage
Trojanum solum arctatur: nec tamen ille a persecutione turbulenta desistit.
Sperabat enim se Trojanis lumen, Danaisque exitium
Fore: sed Fatum lugubre falsa eum spe ludebat,
Juxta assistens, & ad pugnam instigans.
Atqui circa ipsum ministri robore præstantes occupati erant,
Alcioneus, Nychiusque, & Asiades animosus,
Hastipotensque Meneclus, Alexippusque, Cladonque;
Aliique pugnæ percupidi: qui & ipsi
Fortiter in conflictu se gerebant, suo imperatore freti.

Et

352. ἐπ' ἠϊόνας Ἑλλησπόντου] ἐπ' ἠόνας. *Rhod.*

363. Ἀλκιονεὺς] An potius Ἀλκίνοος, vel Ἀλκυονεύς? Ἀλκυόνη ex Homero nota est omnibus. *Pauw.*

Καὶ τότε δὴ ῥα Μένεκλον ἐπεσσύμενον Δαναοῖσι
Πηλείδης κατέπεφνεν· ὁ δ᾽ ἀσχαλόων ἑτάροιο
Μέμνων ὀμβριμόθυμος, ἐνήρατο πουλὺν ὅμιλον·
Ὡς δ᾽ ὅτε τις κραιπνῇσιν ἐπιβρίσησ᾽ ἐλάφοισι
Θηρητὴρ ἐν ὄρεσσι, λίνων ἔντοσθεν ἐρεμνῶν,
Ἰληδὸν ἀγρομένῃσιν ἐς ὕστατον δόλον ἄγρης
Αἰζηῶν ἰότητι, κύνες δ᾽ ἐπικαγχαλόωσιν,
Πυκνὸν ὑλακτιόωντες, ὁ δ᾽ ἐμμεμαὼς ὑπ᾽ ἄκοντι
Κεμμάσιν ὠκυτάτῃσι φόνον στονόεντα τίθησιν·
Ὡς τότε Μέμνων ἐδάϊζε πολὺν στρατὸν· ἀμφὶ δ᾽ ἑταῖροι
Γήθεον· Ἀργεῖοι δὲ περικλυτὸν ἀνδρ᾽ ἐφέβοντο·
Ὡς δ᾽ ὁπότ᾽ ἐξεριπόντος ἀπ᾽ οὔρεος ἠλιβάτοιο
Πέτρου ἀπειρεσίοιο, τὸν ὑψόθεν ἀκάματος Ζεὺς
Ὤσῃ ἀπὸ κρημνοῖο, βαλὼν στονόεντι κεραυνῷ,
Τοῦ δ᾽ ἀνὰ δρυμὰ πυκνὰ, καὶ ἄγκεα μακρὰ ῥαγέντος,
Βῆσσαι ἐπικτυπέουσι, περιτρομέουσι δ᾽ ἀν᾽ ὕλην,
Εἴ που μῆλ᾽ ὑπένερθε κυλινδομένοιο νέμονται,
Ἢ βόες, ἠέ τι ἄλλο, καὶ ἐξάλλονται ἰόντος
Ῥιπὴν ἀργαλέην, καὶ ἀμείλιχον· ὣς ἄρ᾽ Ἀχαιοὶ
Μέμνονος ὄμβριμον ἔγχος ἐπεσσυμένοιο φέβοντο.
Καὶ τότε δὴ κρατεροῖο μόλε σχεδὸν Αἰακίδαο
Νέστωρ· ἀμφὶ δὲ παιδὶ, μέγ᾽ ἀχνύμενος, φάτο μῦθον·
Ὦ Ἀχιλεῦ μέγα ἕρκος ἐϋσθενέων Ἀργείων,

Ὦ λε-

370. ἐπιβρίσησ᾽ ἐλάφοισι] Abrade σ posterius. *Dausq.*

371. λίνων ἔντοσθεν ἐρεμνῶν] *In nigris retibus.* Quid hoc? An ille retium color? Nugæ. Scribendum est λίνων ἔντοσθεν ἐρυμνῶν: validorum, quæ inclusas feras retinere possunt, nec divelli, ut elabantur. Voces illæ ab Amanuensibus sæpe perperam sunt commutatæ. *Pauw.*

372. Ἰληδὸν ἀγρομένῃσιν ἐς ὕστατον δόλον ἄγρης] Ἰλαδὸν ἀγρομένῃσιν ἐς ὑστάτιον *Rhod.*

374. ὑλακτιόωντες] Notes ista forma. *Pauw.*

376. Ὡς τότε Μέμνων ἐδάϊζε] Abjice τότε. *Rhod.*

378. Ὡς δ᾽ ὁπότ᾽ ἐξεριπόντος ἀπ᾽ οὔρεος &c.] Eadem comparatio, sed in rem aliam, extat Libro I. V. 694. & seqq. ubi mi-

Et tunc Meneclum, Danais incumbentem,
Pelides neci dedit. Commotus igitur ob ſocium
Cordatus Memnon, numeroſam ſuſtulit turbam:
Non ſecus, ac ſi quis celeres in montibus cervas
Jam nigris retibus implicitas obruit,
Quas in extremum venationis dolum, gregatim coegit
Adminiſtrorum ſagacitas: Ibi canes exſultant, omniaque
Crebro latratu miſcent: Ipſe vero ſtrenue venabulo utens
Cervis pernicitate valentibus triſtem infert necem.
Sic Memnon magnam exercitus partem concidit; & commilitones
Gaudio exſiliunt. Argivi autem virum gloria inſignem fugitant.
Ut (fit) ſi ex arduo monte ſaxum
Ruit immenſum; quod deorſum Jupiter invictus
In præceps agit a rupe, horriſono fulmine divulſum:
Quo per denſa arboreta, & longa devexa ruinam factitante,
Valles fragorem reddunt, trepidantque in ſylva,
Sicubi infra rotatum illud paſcuntur, oves,
Aut juvencæ, aut aliud animans; & evitant imminentis
Violentum & ſævum impetum: non aliter Argivi
Acrem Memnonis irruentis haſtam formidabant.
Tunc vero prævalidum Æaciden adit
Neſtor, & propter filium mœrore conturbatus, hæc verba profatur:
O Achilles ingens propugnaculum fortium Argivorum,
Cæ-

minus commode tamen plus imbri, quam fulmini tribuit Auctor. Vide Nos ibi. *Pauw.*

381. Τοῦ δ' ἀνὰ δρυμὰ πυκνὰ] Τοῦ δ' ἄρ' ἀνὰ. *Rhod.*

384. ἠέ τι ἄλλο] Flacceſcit, præſertim iſto genere. *Pauw.*

Ibid. καὶ ἐξάλλονται ἰόντος Ῥιπὴν] ἐξαλέονται. *Rhod.* Brodæus, *Saliendo & currendo evitant.* Hinc nata Rhodomanno correctio, non infauſta, etſi minime neceſſaria, ἐξαλέονται. *Dausq.* Ego lubens cum Rhodomanno ſcribo ἐξαλέονται: Nam ἐξάλλονται ῥιπὴν, niſi egregie me memoria fallat, Solæcum eſt, & ἐξάλλονται ῥιπῆς ſic ſcribere debuiſſet Quintus. Illud ἰόντος nimis exile eſt, ſi ad alia, quæ hic dicuntur, attendas. *Pauw.*

Ὤλετό μοι φίλος υἱὸς, ἔχει δέ μοι ἔντεα Μέμνων
Τεθναῶτος· δείδω δὲ κυνῶν μὴ κύρμα γένηται·
Ἀλλὰ θοῶς ἐπάμυνον, ἐπεὶ φίλος, ὅς τις ἑταίρου
Μέμνηται κταμένοιο, καὶ ἄχνυται οὐκ ἔτ' ἐόντος.
Ὣς φάτο· τοῦ δ' ἀΐοντος ὑπὸ φρένας ἔμπεσε πένθος·
Μέμνονα δ' ὡς ἐνόησεν ἀνὰ στονόεντα κυδοιμὸν,
Ἀργείους ἰληδὸν ὑπ' ἔγχεϊ δηϊόωντα,
Αὐτίκα κάλλιπε Τρῶας, ὅσους ὑπὸ χερσὶ δάϊζεν,
Ἀμφ' ἄλλῃσι φάλαγξι καὶ ἰσχανόων πολέμοιο,
Ἤλυθεν οἱ κατέναντί γε χωόμενος Ἀντιλόχοιο,
Ἠδ' ἄλλων κταμένων· ὁ δ' ἄρ' εἵλετο χείρεσι πέτρην,
Τὴν ῥα βροτοὶ θέσαν οὖρον ἐϋσταχέος πεδίοιο·
Καὶ βάλεν ἀκαμάτοιο κατ' ἀσπίδα Πηλείωνος
Δῖος ἀνήρ· ὁ δ' ἄρ' οὔτι τρέσας περιμήκεα πέτρην,
Αὐτίκα οἱ σχεδὸν ἦλθε, μακρὸν δόρυ πρόσθε τιταίνων
Πεζὸς, ἐπεὶ ῥά οἱ ἵπποι ἔσαν μετόπισθε κυδοιμοῦ·
Καί οἱ δεξιὸν ὦμον ὑπὲρ σάκος στυφέλιξεν·
Ὁ δὲ, καὶ οὐτάμενος, ἀταρβέϊ μαίνετο θυμῷ·

Τύψε

390. *Ὤλετό μοι φίλος υἱὸς, ἔχει δέ μοι* &c.] Moleste geminatur *μοι*: An forte legendum, *Ὤλετό μοι φίλος υἱὸς, ἔχει δέ τοι ἔντεα Μέμνων?* *Pauw.*

391. Τεθναῶτος] Τεθναότος. *Rhod.*

397. *Αὐτίκα κάλλιπε Τρῶας, ὅσους ὑπὸ χερσὶ δάϊξεν, Ἀμφ' ἄλλῃσι φάλαγξι*] Ubi ad hæc attendo, vehementer dubito, an supra Vers. 367. recte legatur, *Καὶ τότε δὴ ῥα Μένεκλον ἐπεσσύμενον Δαναοῖσι Πηλείδης κατέπεφνεν*: Nam Meneclus ille unus erat ex Ministris Memnonis, qui circa & prope eum dimicabant: Præcessit paulo ante, *Ἀμφὶ δέ οἱ θεράποντες ἐϋσθενέες πονέοντο —— Αἰχμητής τε Μένεκλος.* Ex quo vicinum illud aperte elucet. Et quomodo igitur Pelides Meneclum illum ibi occidere potuit, ubi hic Nestor eum alia parte dimicantem adit, & inde ad Memnonis stationem adducit? Sane hoc ego non intelligo: Locum enim non mutavit Achilles, quia Memnoni vicinus, cum eo pugnasset diu, ut Nestori & Græcis suis laborantibus opem ferret. Quid plura? Ubi omnia perpendo, perquam probabile puto, Πηλείδης ibi ab Amanuensibus male descriptum esse, ipsumque Quintum pro eo exarasse Νηλείδης: Dixerat Nestor

Memno-

Cæsus est mihi filius dilectus, & arma obtinet Memnon
Defuncti, metuo etiam, ne canibus præda fiat.
At e vestigio succurre: Nam is (demum) amicus, qui etiam exstincti
Memoriam amici servat, ejusque causam dolet, licet non amplius superstitet.
Sic fatur: illius vero animo simulac inaudivit, mœror incumbit.
Et ut conspexit Memnona in tristisono conflictu,
Argivos hasta catervatim trucidantem;
Confestim omittit Troas, quos manibus suis conficiebat,
Inter alias aciei series; & pugnam ardens,
Contra illum tendit, ira percitus propter Antilochum,
Aliosque interfectos. Ille vero manibus saxum corripit,
Quem spiciferi terminum ruris agricolæ posuerant,
Et in scutum invicti Achillis conjicit,
Vir divino genere ortus. Ille tamen immane saxum nihil abhorrens,
Propius ad eum accessit, longamque prætendit hastam
Pedes: Nam quadrupedes ei post aciem relicti erant.
Et dextrum ipsi humerum supra scutum perculit.
Hic vero quanquam saucius, intrepido tamen animo furit,

Et

Memnoni Vers. 335. *ὅμως δ' ἔτι φέρτερός εἰμι Πολλῶν ἀνθρώπων· παύροισι δὲ γῆρας ὑπείκει*: Ut hoc aliquo virtutis documento confirmaret Auctor, Meneclum ibi a Nestore fingit interfectum: Sentisne? Sic seni blanditur Poëta, & nihil hic absonum aut perplexum. Pro *Ἀμφ' ἀλλῆτι φάλαγξι* Aldus & Basileenses male ediderant *Ἀμφ' ὅλλησι φάλαγξι*: Quod bono Dausquejo extorsit nescio quas nugas, cum in Editione sua id recte mutasset Rhodomannus, tanquam vitium Typographicum, ut revera est: Rideo, rideo hercule. *Pauw.*

399. *Ἤλυθεν οἱ κατέναντί γε χωόμενος Ἀντιλόχοιο*] *κατέναντι κεχωμένος*, vel *χολούμενος*. *Rhod.*

401. *εὐσταχέος πεδίοιο*] *εὐστάχυος*. *Rhod.*

406. *δεξιὸν ὦμον σάκος συφέλιξεν*] *ὑπὲρ σάκεος συφέλιξεν*. *Rhod.* Malo, *ὑπὲρ σάκος ἐσυφέλιξεν*. *Pauw.*

407. *Ὁδὲ, καὶ οὐτάμενος, ἀταρβεῖ*] *Ος δὲ καὶ οὐτάμενός περ ἀταρβεῖ*. *Rhod.* Sufficit, *Ο δὲ καὶ οὐτάμενός περ*: Nam brevis in principio non vitiat, & Versum

Τύψε δ' ἄρ' Αἰακίδαο βραχίονα δουρὶ κραταιῷ·
Τοῦ δ' ἐχύθη φίλον αἷμα· χάρη δ' ἄρ' ἐτώσιον ἥρως,
Καί μιν ἄφαρ προσέειπεν ὑπερφιάλοις ἐπέεσσιν·
Νῦν σ' ὀΐω μόρον αἰνὸν ἀναπλήσειν ὑπ' ὀλέθρῳ
Χερσὶν ἐμῇσι δαμέντα, καὶ οὐκ ἔτι μῶλον ἀλύξαι·
Σχέτλιε, τίπτε σὺ Τρῶας ἀνηλεγέως ὀλέεσκες,
Πάντων εὐχόμενος πολὺ φέρτερος ἔμμεναι ἀνδρῶν,
Μητρός τ' ἀθανάτης Νηρηΐδος; ἀλλά σοι ἤδη
Ἤλυθεν αἴσιμον ἦμαρ, ἐπεὶ θεόθεν γένος εἰμὶ,
Ἠοῦς ὄμβριμος υἱὸς, ὃν ἔκτοθι χειριόεσσαι
Ἑσπερίδες θρέψαντο παραῤῥόον ὠκεανοῖο·
Τοὔνεκα σεῦ καὶ δῆριν ἀμείλιχον οὐκ ἀλεγύνω,
Εἰδὼς μητέρα δῖαν, ὅσον φερεστέρα ἐστὶν
Νηρηΐδος, τῆς αὐτὸς ἐπεύχεαι ἔκγονος εἶναι·
Ἡ μὲν γὰρ μακάρεσσι, καὶ ἀνθρώποισι φαείνει·
Τῇ ἔπι πάντα τελεῖται, ἀτείρεος ἔνδον Ὀλύμπου,
Ἐσθλά τε, καὶ κλυτὰ ἔργα, τά τ' ἀνδράσι γίνετ' ὄνειαρ·
Ἡ δ'

sum efficit Acephalum, quales apud Homerum sunt multi: Nihil notius. *Pauw.*

415. Μητρός τ' ἀθανάτης Νηρηΐδος] Ubi præcedit πάντων ἔμμεναι πολὺ φέρτερος, inornate profecto sequitur Μητρός τ' ἀθανάτης Νηρηΐδος, ita simpliciter. *Pauw.*

417. ὃν ἔκτοθι χειριόεσσαι Ἑσπερίδες θρέψαντο] ἔκποθι λειριόεσσαι. *Rhod.* Illud λειριόεσσαι probo; alterum ἔκποθι probare non possum: ἔκτοθι, *extra*, domum scilicet Auroræ: Nihil accommodatius ad ipsum Hesperidum nomen. *Pauw.*

418. παραῤῥόον ὠκεανοῖο] παρὰ ῥόον. *Rhod.*

419. Τοὔνεκα σεῦ καὶ δῆριν ἀμείλιχον οὐκ ἀλεγύνω] κατὰ δῆριν. *Rhod.* Rhodomannus κατὰ δῆριν reponens palam, pro ἀλεγείνω, quod in Aldina & Basileensi est, clanculum in sua reposuit ἀλεγύνω. An recte dubito: Nam ἀλεγύνω, *accuro*, *apparo* significare solet. Legere igitur præstat, Τοὔνεκα σεῦ κατὰ δῆριν ἀμείλιχον οὐκ ἀλεγίζω. Nam Τοὔνεκα σεῦ καὶ δῆριν ἀμείλιχον οὐκ ἀλεείνω, *Quare & pugnam tecum implacabilem non declino*, minus conveniret hic. *Pauw.*

420. ὅσον φερεστέρα ἐστὶν] προφερεστέρα ἐστὶν. *Rhod.*

421. Νηρηΐδος] Νηρεΐδος. *Rhod.* Arridet συνίζησις, ut Odyss. I. in

Et subito Æacidæ brachium violenta hasta sauciat,
Ex quo carus illi sanguis emicat; Ideo nequicquam gestit heros,
Ac statim superbis illum dictis compellat:
Nunc luctuoso ut fato mortem oppetas, equidem spero futurum,
Manibus meis victus, neque ultra belli discrimen evadas.
Improbe, cur tam crudeli Trojanos exitio multabas,
Jactans te omnium virorum optimum esse,
Deaque matre, Nereide scilicet natum? sed tibi jam
Imminet fatalis dies: Namque a Diis genus duco etiam ipse;
Auroræ strenuus filius, quem procul floridum colentes hortum
Hesperides nutriverunt, juxta Oceani sinum.
Ideo te in immiti certamine non magnifacio:
Cum constet mihi, quanto mater diva potior sit
Nereide; ex qua te natum gloriaris.
Illa enim Diis & hominibus lucem præbet,
Illa exorta omnia perficiuntur intra cœlum nunquam consumendum,
Bona & præclara opera, quæ hominibus utilitatem afferunt.

Hæc

in ἦια:

Τοῦ φέρεν ἐμπλήσας, ἀσκὸν μέγαν· ἐν δὲ καὶ ἦια
Κωρύκῳ·

Pariter infra. Sed admitto Νηρεῖδος, etiam Ovidii de exemplo Lib. 11. Metam.

Nereis ingreditur consueta cubilia fluctu.

Silii Lib. 14. Senecæ in Hippolyto, &c. *Dausq.* Νηρεΐδος stare potest suo jure: Nam sicuti δη in δήϊος centies corripitur, ita nihil obstat, quominus ρη in Νηρεΐδος corripiatur etiam hic. *Pauw.*

424. Ἐσθλά τε, καὶ κλυτὰ ἔργα, τά τ' ἀνδράσι &c.] Vertas, *Et egregia etiam & præclara opera, quæ hominibus sunt emolumento.* Hæc enim respiciunt præcedens καὶ ἀνθρώποισι, ut πάντα τελεῖται ἀπείριος ἔνδον Ολύμπου respiciunt præcedens μακάρεσσι: Nihil certius: Utrosque commemorans, non potuit non subjungere Auctor, quæ apud utrosque fiunt in locis suis. Interpres male, ut vides nunc. Potuisset tamen & debuisset diserte magis loqui Poëta: Sic errandi non præbuis-

Η δ' ἐν ἁλὸς κευθμῶσι μεθημένη ἀτρυγέτοισιν,
Ναίει ὁμῶς κήτεσσι, μετ' ἰχθύσι κυδιόωσα,
Απρηκτος, καὶ ἄϊστος· ἐγὼ δέ μιν οὐκ ἀλεγίζω,
Οὐδέ μιν ἀθανάτῃσιν ἐπουρανίῃσιν εἴσκω.
Ως φάτο· τὸν δ' ἐνένιπε θρασὺς πάϊς Αἰακίδαο·
Ω Μέμνον, πῆ νῦν σε κακαὶ φρένες ἐξορόθυναν
Ελθέμεν ἀντί' ἐμεῖο, καὶ ἐς μόθον ἰσοφαρίζειν;
Ος σέο φέρτερός εἰμι βίῃ, γενεῇ τε, φυῇ τε,
Ζηνὸς ὑπερθύμοιο λαχὼν ἀριδείκετον αἷμα,
Καὶ σθεναροῦ Νηρῆος, ὃς εἰναλίας τέκε κούρας
Νηρηΐδας, τὰς δὴ ῥα θεοὶ τίουσ' ἐν Ολύμπῳ,
Πασάων δὲ μάλιστα Θέτιν κλυτὰ μητιόωσαν,
Οὕνεκά που Διόνυσον ἑοῖς ὑπέδεκτο μελάθροις,
Οππότε δὴ μένεσκε βίην ὀλοοῖο Λυκούργου,
Ηδὲ καὶ ὡς Ηφαιστον ἐΰφρονα χαλκεοτέχνην
Δέξατο οἷσι δόμοισιν ἀπ' Οὐλύμπου πεσόντα,
Αὐτόν τ' Αργικέραυνον ὅπως ὑπερύσατο δεσμῶν·
Τῶν μιμνησκόμενοι πανδερκέες Οὐρανίωνες,
Μητέρ' ἐμὴν τίουσι Θέτιν ζαθέῳ ἐν Ολύμπῳ·
Γνώσῃ δ' ὡς θεός ἐστιν, ἐπὴν δόρυ χάλκεον εἴσω
Ες τεὸν ἧπαρ ἵκηται, ἐμῇ βεβλημένος ἀλκῇ·
Εκτορα γὰρ Πατρόκλοιο, σὲ δ' Αντιλόχοιο χολωθεὶς,
Τί-

buisset ansam. Nunc paulo plenius distinguendum est post Ολύμπου, ut discrimen sic paulo apertius sese exserat. *Pauw.*

425. ἐν ἁλὸς κευθμῶσι μεθημένη] καθημένη. *Rhod.* Per me licet: Quanquam μεθημένη non minus Analogicum sit, quam καθημένη: Sed usus etiam habenda est ratio. *Pauw.*

428. Οὐδέ μιν ἀθανάτῃσιν &c.] Nonne Οὐδὲ μὲν, ubi μιν præ- . . . 2. *Pauw.*

429. Τὸν δ' ἐνένιπε] ἐνένισπε. *Rhod.*

431. Ελθέμεν ἀντί' ἐμεῖο] Ita recte Aldus: Perperam Rhodomannus ἀντί τ' ἐμεῖο, quia in Editione Basileensi invenerat ἀντὶ ἐμεῖο. *Pauw.*

435. Νηρηΐδας] Hic η etiam a vocali sequenti corripitur, neque mutat Rhodomannus. *Pauw.*

438. Οππότε δὴ μένεσκε] δειμαίνεσκε. *Rhod.*

439.

Hæc autem in Ponti latebris residens infructuosis
Vitam degit, & inter pisces ceticeos dominatur,
Ociosa & ignobilis: Egoque ipsam nihili æstimo,
Nec eam Deabus cælestibus parem censeo.
Sic ait: hunc contra audax Æacidæ natus increpat:
Memnon, quorsum te mens læva nunc exagitat;
Ut te mihi adversum feras & in acie compares?
Qui te potentior sum viribus, genere, & forma,
Nobilem sortitus stirpem Jovis fortissimi
Et potentis Nerei, qui marinas procreavit puellas
Nereides, quas etiam Dii in cœlo honore prosequuntur:
Ante omnes vero Thetin præclara consilia dantem:
Propterea quod Bacchum olim suis laribus suscepit,
Cum expavesceret crudelis Lycurgi violentiam.
Et quod Vulcanum, ingeniosum æris artificem,
Domo sua recepit cum dejectus esset Olympo.
Et quod ipsum Tonantem e vinculis solvit.
Horum memoriam recolentes Dii, omnia lustrantes,
Matrem meam Thetin venerantur in beato cœlo.
Et experieris Deam esse, quando hasta ænea penitus
In jecur tuum, mea virtute percussi, adacta fuerit.
De Hectore enim propter Patroclum iratus (vindictam sumsi) Tu propter Antilochum mihi

Sup-

439. *Η δὲ καὶ ὡς Ἥφαιστον* &c.] Hic constructionem mutat Quintus: Non enim a præcedentibus, sed a sequenti *Τῶν* ante *μιμνησκόμενοι* hæc pendent. Et hoc injucundum certe & ingratum. *Pauw.*

440. *ἀπ' Οὐλύμπου πεσόντα*] Versus desiderat *Οὐλύμποιο*. *Pauw.*

441. *ὅπως ὑπερύσατο δεσμῶν*] *ὑπελύσατο*. *Rhod.* Volunt *ὑπελύσατο*; favetque Ilias Prima. Sed cur invideamus Calabro *ὑπερύσατο δεσμῶν*, vinculis subtraxit? *Dausq.*

444. *Γνώσῃ δ' ὡς θεός ἐστι*] Longe signatius fuisset, *Γνώσῃ δ' ὡς θεοῦ εἰμι*. *θεὸς* pro *θεὰ* ponitur sæpe, ut nemo Eruditorum nescit. An imperiti id ignorantes, corruperunt locum, describendo perperam implicita? *Pauw.*

Ibid. *ἐπὴν δόρυ χάλκεον εἴσω*] Hic scribit bonus, quod mox ipse obliviscitur: Non enim hasta, sed ense pugnant duo Heroës, eoque tandem interficitur Memnon. Vide, & hominis incogitantiam nota: Vitium enim non subest hic. *Pauw.*

Τίσομαι· οὐ γὰρ ὄλεσσας ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἑταῖρον·
Ἀλλὰ τί νηπιάχοισιν ἐοικότες ἀφραδέεσσιν,
Ἕσταμεν, ἡμετέρων μυθευόμενοι ἔργα τοκήων,
Ἠδ' αὐτῶν; ἐγγὺς καὶ Ἄρης, ἐγγὺς καὶ ἀλκή.
Ὣς εἰπὼν, παλάμῃσι λάβεν πολυμήκετον ἆορ·
Μέμνων δ' αὖθ' ἑτέρωθε· καὶ ὀτραλέως συνόρουσαν·
Τύπτον δ' ἀλλήλων, ἄμοτον, φρεσὶ κυδιόωντες,
Ἀσπίδας, ἃς Ἥφαιστος ὑπ' ἀμβροσίῃ κάμε τέχνῃ,
Πυκνὰ συναΐσσοντες· ἐπέψαυον δὲ λόφοισιν
Ἀλλήλαις ἑκάτερθεν ἐρειδόμεναι τρυφάλειαι·
Ζεὺς δὲ μέγ' ἀμφοτέροισι, φίλα φρονέων, βάλε κάρτος,
Τεῦξε δ' ἄρ' ἀκαμάτους, καὶ μείζονας, οὐδὲν ὁμοίους
Ἀνδράσιν, ἀλλὰ θεοῖσιν· Ἔρις δ' ἐπεγήθεεν ἄμφω·
Οἱ δ' αἰχμὴν μεμαῶτες ἄφαρ χροὸς ἐντὸς ἐλάσσαι,
Μεσσηγὺς σάκεός τε, καὶ ὑψιλόφου τρυφαλείης,
Πολλάκις ἰθύνεσκον ἑὸν μένος· ἄλλοτε δ' αὖτε
Βαιὸν ὑπὲρ κνημῖδος, ἔνερθε δαιδαλέοιο
Θώρηκος, βριαροῖσιν ἀρηρότος μελέεσσιν,
Ἄμφω ἐπειγόμενοι· περὶ δέ σφισιν ἄμβροτα τεύχη
Ἀμφ' ὤμοις ἀράβησε· βοὴ δ' ἵκετ' αἰθέρα δῖον
Τρώων, Αἰθιόπων τε, καὶ Ἀργείων ἐριθύμων,
Μαρναμένων ἑκάτερθε· κόνις δ' ὑπὸ ποσσὶν ὀρώρει
Ἄχρις ἐς οὐρανὸν εὐρὺν, ἐπεὶ μέγα κίνυτο ἔργον·

Εὖτ'

449. ἡμετέρων μυθευόμενοι] μυθεύμενοι. *Rhod.*

450. ἐγγὺς καὶ Ἄρης, ἐγγὺς καὶ ἀλκή] ἐγγὺς δὲ καὶ ἀλκή. Elegantius tamen, ἐγγὺς μὲν Ἄρης, ἐγγὺς δὲ καὶ ἀλκή. *Rhod.* Cum Rhodomanno ſcribo, ἐγγὺς δὲ καὶ ἀλκὴ, neque video, cur alterum cenſendum ſit elegantius. *Pauw.*

455. ἐπέψαυον δὲ λόφοισιν Ἀλλήλαις] Ἀλλήλαιν. *Rhod.*

458. καὶ μείζονας] An ipſo illo momento, quo dimicabant? Egregium hoc. Sed qui major fieri poterat Achilles, qui jam Titanibus aſſimilatus erat, & quidem omnibus ſimul? *Pauw.*

459. Ἔρις δ' ἐπεγήθεεν ἄμφω] Scribendum puto, Ἔρις δ' ἐπεγήθεεν ἀμφοῖν, *utroque lætabatur.* Rhodomannus dicit, quod Græ-

Supplicium lues: Non enim viri imbellis amicum letho dedisti:
Sed quid imperitorum infantium more
Stamus, parentum nostrorum facinora verbis extollentes,
Nostraque ipsorum? En Mars adest: Adsit etiam virtus.
Sic fatus longum manibus ensem corripit,
Nec segnius ex alia parte Memnon; Concursuque ardenter facto,
Dum cujusque animus studio gloriæ effertur, avide tundunt alternatim
Clypeos, quos Vulcanus arte divina elaborarat,
Crebraque fit impressio, adeo ut cristis contingerent
Sese invicem collisæ utrinque galeæ:
Jupiter autem utrique bene cupiens, robur adjecit,
Fecitque ut indefatigabiles essent, & solito proceriores, nec quicquam viris
Similes sed Divis. Contentionem, interim uterque gaudio afficiebat;
Qui cum mucrones quam citissime in corpus adigere cuperent,
Inter scutum videlicet & galeam cristatam,
Crebro vires suas illuc intendunt; Alias etiam
Paullum supra ocreas, & infra varium
Thoracem validis aptatum membris (infigere gladium)
Ambo festinabant: interim arma illis a Deo cusa
Circum humeros crepant; & clamor ad æthera divinum ascendit
Troum, Æthiopumque, & fortium Argivorum
Inter se pugnantium, pulvisque sub pedibus se tollit
Altum usque ad cœlum: Nam ingens negocium tunc commotum erat.

Ut

Græca non dicunt aut dicere possunt. *Pauw.*

463. ἔνερθε δαιδαλέοιο] ἔνερθέ τε δαιδαλέοιο. *Rhod.*

464. βριαροῖσιν ἀρηρότες μελέεσσιν] ἀρηρότες ἐν μελέεσσιν. *Rhod.* Malim βριαροῖσιν ἀρηρότες εὖ μελέεσσιν. *Pauw.*

469. Αχρις ἐς οὐρανὸν εὐρὺν] Clamor facilius in cœlum tendit, quam pulvis: Quare de clamore dicere debuisset, quod de

Εὖτ' ὀμίχλη κατ' ὄρεσφιν ὀρινομένυ ὑετοῖο,
Ὁππότε δὴ κελάδοντες ἐνὶ πλήθονται ἔναυλοι
Ὕδατος ἐσσυμένοιο, βρέμει δ' ἄρα πᾶσα χαράδρη
Ἄσπετον, οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπιτρομέεσι νομῆες
Χειμάῤῥυς, ὀμίχλην τε, φίλην ὀλοοῖσι λύκοισιν,
Ἠδ' ἄλλοις θήρεσσιν, ὅσους τρέφει ἄσπετος ὕλη·
Ὣς τῶν ἀμφὶ πόδεσσι κόνις πεπότητ' ἀλεγεινὴ,
Ἥ ῥά τε καὶ φάος ἠῢ κατέκρυφεν ἠελίοιο,
Αἰθέρ' ἐπισκιάουσα· κακὴ δ' ὑπεδάμνατ' ὀϊζὺς
Λαοὺς, ἐν κονίῃ τε, καὶ αἰνομόρῳ ὑσμίνῃ·
Καὶ τὴν μὲν μακάρων τις ἀπώσατο δηϊοτῆτος
Ἐσσυμένως· ὀλοαὶ δὲ θοὰς ἑκάτερθε φάλαγγας
Κῆρες ἐποτρύνεσκον, ἀπειρέσιον πονέεσθαι
Δῆριν ἀνὰ στονόεσσαν· Ἄρης δ' οὐ λῆγε φόνοιο
Λευγαλέου, πάντη δὲ πέριξ ἐφορύνετο γαῖα
Αἵματος ἐκχυμένοιο· μέλας δ' ἐπέτρεπ' ὄλεθρος·
Στείνετο δὲ κλαμένων πεδίον μέγα, ἱππόβατόν τε,
Ὁππόσον ἀμφὶ ῥοαῖς Σιμόεις, καὶ Ξάνθος ἐέργει,
Ἴδηθεν κατιόντες ἐς ἱερὸν Ἑλλήσποντον·
Ἀλλ' ὅτε δὴ πολλὴ μὲν ἄδην μηκύνετο δῆρις
Μαρναμένων, ἶσον δὲ μένος τέτατ' ἀμφοτέροισι,
Δὴ τότε τούς γ' ἀπάνευθεν Ὀλύμπιοι εἰσορόωντες,
Οἱ μὲν θυμὸν ἔτερπον ἀτειρέϊ Πηλείωνι,
Οἱ δ' ἄρα Τιθωνοῖο καὶ Ἠοῦς υἱέϊ δίῳ·

Ὑψό-

de pulvere dicit, & verſa vice de pulvere, quod de clamore: Nam ſine dubio æther hic infra cælum eſt. *Pauw.*

471. *ἐνὶ πλήθονται ἔναυλοι*] *ἐνιπλήθονται.* *Rhod.*

473. *οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπιτρομέουσι*] Proxime præceſſit *δ' ἄρα*: quod rancidum ſane eſt. Sed an legendum forte, *οἱ δ' ἅμα πάντες ἐπιτρομέουσι νομῆες?* *Pauw.*

476. *ἀμφὶ πόδεσσι*] Inepte dictum, ubi pulvere iſto obſcuratum ait Solem: Ita loqui hic non debuiſſet Quintus. *Pauw.*

480. *μακάρων τις ἀπώσατο δηϊοτῆτος*] Ut mox ſcilicet Dii, quotquot in Cælo aderant, pugnantes commode videre poſſent.

Ut cum nebula in montibus cum excitato nimbo exsistit;
Quando strepitantes fluminum alvei replentur
Aqua ruente; & fremit omnis torrentium vorago
Immensum: Adeoque cuncti pastores metuunt
Undas tempestate effusas, & caliginem pernitialibus gratam lupis,
Aliisque feris, quas vasta nutrit sylva:
Ita & illorum circa pedes molestus volitabat pulvis,
Qui etiam claram solis lucem obtexit,
Æthera obumbrans; & dira affligebat populum
Calamitas, non modo ab infelici prælio, sed pulvere etiam profecta;
Quem (tandem) Deorum quispiam a certamine dispulit
Repente: sævæ interim pestes strenuas utrinque
Phalanges instigabant, ad indefesse pugnandum
In tristi illo conflictu: Nec Mars finem faciebat cædis
Funestæ. Circumquaque igitur tellus cruore
Polluebatur effuso; Atraque pernicies voluptatem capiebat.
Angustus etiam fiebat a stragibus, vastus & equestris Trojæ campus,
Quantum hinc & illinc Simois & Xanthus alveo includunt,
Dum ex Ida in sacrum Hellespontum decurrunt.
Cum itaque, ad sat longum tempus extracta esset pugna,
Et æquis utrinque viribus dimicaretur,
Tum procul e Diis cælestibus, qui spectatores se exhibuerant,
Alii voluptatem super invicto Pelida,
Alii super eximio Tithoni & Auroræ nato, animis percipiebant.

Tum

sent. Cur autem *μακάρων τις* ita jejune dixit? An in tanta Deorum frequentia certum aliquem reperire non potuit, qui vel ipse vel Ventorum opera, pulverem sustulit decenter & apte? Mirum, mirum. *Pauw.*

485. *μέλας δ' ἐπέτρεπ' ὄλεθρος*] *ἐπετέρπετ' Ὄλεθρος*. *Rhod.*

486. *πεδίον μέγα, ἱππόβατόν τε*] *ἱππόβατον* *equestris* vertit Rhodomannus: Proprie significat

Ὑψόθε δ' οὐρανὸς εὐρὺς ὑπέβραχεν· ἀμφὶ δὲ πόντος
Ἴαχε· κυανέη δὲ πέριξ ἐλελίζετο γαῖα
Ἀμφοτέρων ὑπὸ ποσσί· περιτρομέοντο δὲ πᾶσαι
Ἀμφὶ Θέτιν Νηρῆος ὑπερθύμοιο θύγατρες
Ὀμβρίμου ἀμφ' Ἀχιλῆος, ἰδ' ἄσπετα δειμαίνοντο·
Δείδιε δ' Ἠριγένεια φίλῳ περὶ παιδὶ καὶ αὐτὴ,
Ἵπποις ἐμβεβαυῖα δι' αἰθέρος· αἱ δέ οἱ ἄγχι
Ἠελίοιο θύγατρες ἐθάμβεον ἑστηυῖαι
Θεσπέσιον περὶ κύκλον, ὃν ἠελίῳ ἀκάμαντι
Ζεὺς πόρεν εἰς ἐνιαυτὸν ἑὸν δρόμον, ᾧ περὶ πάντα
Ζώει τε, φθινύθει τε, περιπλομένοιο κατ' ἦμαρ
Νωλεμέως αἰῶνος, ἑλισσομένων ἐνιαυτῶν·
Καὶ νύ κε δὴ μακάρεσσιν ἀμείλιχος ἔμπεσε δῆρις,
Εἰ μὴ ὑπ' ἐννεσίῃσι Διὸς μεγαλοβρεμέταο·
Δοιαὶ δ' ἄρ' ἀμφοτέροισι θοῶς ἑκάτερθε παρέσταν
Κῆρες ἐρεμναί· ἡ μὲν ἔβη ποτὶ Μέμνονος ἦτορ·
Φαιδρὴ δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα· τοῖς δ' ἐπιδόντες
Ἀθάνατοι μέγ' ἄϋσαν· ἄφαρ δ' ἕλε τοὺς μὲν ἀνίη
Λευγαλέη, τοὺς δ' ἠΰ καὶ ἀγλαὸν ἔλλαβε χάρμα·
Ἥρωες δ' ἐμάχοντο καθ' αἱματόεντα κυδοιμὸν,

Εμ-

ficat *ab equis calcatus*: quod ad pascua, in quibus aluntur equi, hic referendum: Nam de stadio, in quo cursu certabant equi, locum intelligere non possumus. Et sic pro ἱππόβατον rectius scripsisset Auctor ἱππόβοτον: Notum est illud Hesychii: Ἱππόβοτον, ἵππους βόσκειν δυνάμενον, μεγαλόβοτον καὶ εὔγειον, τὸ γὰρ ἵππος ὄνομα ἀντὶ τοῦ μεγάλου τίθεται. Sed quomodo, & hoc & illo admisso, convenit, quod de pulvere præcessit? An in agro pascuo pulvis excitari potest talis? *Pauw.*

494. Ὑψόθε δ' οὐρανὸς εὐρὺς —— Ἀμφοτέρων ὑπὸ ποσσί] His tribus Versibus nihil stultius aut ineptius: Sed sic blaterandum erat de illis, qui Deos & Titanas referebant omnes magnitudine & proceritate sua. *Pauw.*

498. ἀμφ' Ἀχιλῆος] Ἀμφὶ Θέτιν in hac eadem Pericope præcessit. *Pauw.*

503. εἰς ἐνιαυτὸν ἑὸν δρόμον] Malim εἰς ἐνιαυτοῦ ἑὸν δρόμον copulate: Nam ἑὸν δρόμον εἰς ἐνιαυτὸν ita disjuncte friget: ᾧ sequens, non κύκλον, sed ἐνιαυτοῦ respicit. *Pauw.*

505.

Tum arduum desuper immugiit cœlum; mareque inferum & superum
Resonuit: & nigra in orbem concussa fuit tellus,
Sub utriusque pedibus. Trepidarunt simul omnes
Circa Thetim Nerei cordati filiæ,
Strenui Achillis causa summo timore correptæ.
Ipsa etiam Aurora caro timuit nato,
Dum equis per æthera invehitur, & prope illam
Stantes Solis filiæ non erant absque stupore,
In circulo divino, quem indefatigabili Soli
Jupiter dedit, anni spacio bene percurrendum, sub quo universa
Vivunt & intereunt, dum circumvertit se indies,
Absque intermissione, annis circumvolventibus ævum.
Tum certe Diis ipsis acerbissima incidisset contentio;
Ni Jovis altifrementis consilio,
Duæ illis utrinque subito adstitissent
Parcæ: altera tristis & nubilo vultu, Memnonis cor adiit:
Altera læta & serena facie, fortem Achillem. Quibus visis
Superi clamorem magnum sustulerunt. Et statim alios mœsticia occupat
Lugubris; alios dulcis & nitida complectitur læticia.
Heroës interea cruento inter se prælio conflictantur
Per-

505. ἑλισσομένων ἐνιαυτῶν] Incongruum hoc, ubi κατ' ἦμαρ præcedit una cum αἰῶνος περιπλομένου, & ᾧ numero singulo ad ἐνιαυτοῦ pertinet: Vix dubito, quin legendum sit, περιπλομένοιο κατ' ἦμαρ Νωλεμέως αἰῶνος ἑλισσομένῳ ἐνιαυτῷ. αἰῶνος hic est tempus vitæ, & illud ævum, quo cuncta vivunt & intereunt: Id *quotidie circumvolvitur una cum circumvolvente anno*, & eodem, quo annus, utitur circuitu; indeque ipsum illud, quod de anno præcedit, ᾧ περὶ πάντα &c. Attende: Nunc sententia apta est & bona, sed paulo acutior, ad mentem Sophistæ, non ad mentem Poëtæ melioris adornata. *Pauw.*

507. μεγαλοβρεμέταο· Δοιαὶ δ' ἄρ] μεγαλοβρεμέταο Δοιαὶ ἄρ. *Rhod.*

509. Κῆρες ἐρεμναί· ἡ μὲν ἔβη ποτὶ Μέμνονος ἦτορ] Κῆρες· ἐρεμναί ἡ μὲν. *Rhod.* Sic recte Rhodomannus. Illud ποτὶ Μέμνονος ἦτορ coactum est, præsertim ubi sequitur ἀμφ' Ἀχιλῆα, & παρέσταν ἀμφοτέροισι præcedit. *Pauw.*

510. τοὶς δ' ἐπιδόντες] τὰς δ' ἐπιδόντες. *Rhod.*

517.

Εμπεδον· οὐδέ τι Κῆρας ἐποιχομένας ἐνόησαν,
Θυμὸν, καὶ μέγα κάρτος ἐπ' ἀλλήλοισι φέροντες·
Φαίης κε στονόεντα κατὰ μόθον ἤματι κείνῳ
Μάρνασθ', ὥστε γίγαντας ἀτειρέας, ἠὲ κραταιοὺς
Τιτῆνας· σθεναρὴ δ' ἄρ' ἐπὶ σφίσι δῆρις ὀρώρει,
Η μὲν ὅτε ξιφέεσσι συνέδραμον, ἠδ' ὅτε λᾶας
Βάλλον ἐπεσσύμενοι περιμήκεας· οὐδέ τις αὐτῶν
Χάζετο βαλλομένων, οὐδ' ἔτρεσαν, ἀλλ' ἅτε πρῶνες
Εστασαν ἀδμῆτες, καταείμενοι ἄσπετον ἀλκήν·
Αμφω γὰρ μεγάλοιο Διὸς γένος εὐχετόωντο·
Τοὔνεκ' ἄρα σφίσι δῆριν ἴσην ἐτάνυσσεν Ενυὼ
Πολλὸν ἐρειδομένοισιν ἐπὶ χρόνον, ἐν δαῒ κείνῃ,
Αὐτοῖς, ἠδ' ἑτάροισιν ἀταρβέσιν, οἵ μέγ' ἀνάκτων
Νωλεμέως πονέοντο μεμαότες, ἄχρι καμόντων
Αἰχμαὶ ἀνεγνάφθησαν ἐν ἀσπίσιν· οὐδέ τις ἦεν
Θεινομένων ἑκάτερθεν ἀνούτατος, ἀλλ' ἄρα πάντων
Εκ μελέων εἰς οὖδας ἀπέρρεεν αἷμα, καὶ ἱδρὼς,
Αἰὲν ἐρειδομένων· κεκάλυπτο δὲ γαῖα νέκυσσιν,
Οὐρανὸς ὡς νεφέεσσιν ἐς αἰγοκερῆα κιόντος
Ηελίου, ὅτε πόντον ὑποτρομέει μέγα ναύτης·
Τοὺς ἵπποι τρεμέθοντες, ἐπεσσυμένοις ἅμα λαοῖς,
Τεθναότας στίβεσκον, ἅτ' ἄσπετα φύλλα καθ' ἄλση
Χείματος ἀρχομένου, μετὰ τηλεθόωσαν ὀπώρην.
Οἱ δέ που ἐν νεκύεσσι, καὶ αἵματι δηριόωντο
Υἱῆες μακάρων ἐρικυδέες, οὐδ' ἀπέληγον
Αλλήλοις κοτέοντες· Ερις δ' ἴθυνε τάλαντα

Υσ-

517. *Μάρνασθ', ὥς τε γίγαντας ἀτειρέας* &c.] Vitium manifestum: Nam ductus sententiæ & scopus Poëtæ hic ipsos Gigantes & ipsos Titanes requirunt. Scribe, *Μάρνασθ' ἤ τε γίγαντας ἀτειρέας, ἠὲ κραταιοὺς Τιτῆνας.* Nihil apertius. Erunt, qui *ἤ τε γίγαντας ἀτειρέας, ἤ τε κραταιοὺς*, vel *ἠὲ γίγαντας ἀτειρέας, ἠὲ κραταιοὺς* malent: Et cum illis ego non litigabo. *Pauw.*

524. *ἐτάνυσεν Ενυὼ*] *ἐτάνυσσεν.* *Rhod.*

526.

Pertinacissime, nec Parcas accedere animadvertunt,
Dum summa corporis animique vi in se mutuo feruntur.
Dixeris sane non aliter lacrymoso tunc conflictu
Inter se disceptasse, quam Gigantes indomitos, aut robustos
Titanes: Nam validum inter eos certamen incruduerat:
Tum si gladiis concurrerent, tum si lapides
Prægrandes impetu facto rotarent; Neuterque horum
Licet ictus, vel terga vertit, vel timori locum dedit; sed veluti cautes
Immotæ steterunt, robore invicto armati.
Ambo enim magni Jovis familia se ortos profitebantur.
Ideo diu æquum ipsis Martem suspendit Bellona;
Ut ad longum tempus in isto prælio colluctarentur,
Tum ipsi, tum amici impavidi: Qui pro ducibus magno
Nixu laborem constanter subibant; donec fessorum
Mucrones reflecterentur in scutis: nec quisquam erat
Invicem se verberantium absque vulnere, sed omnium
E membris ad solum manabat cruor & sudor,
Pertinaci conatu dimicantium: opertaque erat tellus cadaveribus:
Ut cœlum nubibus cum Ægocerotis signum intrat
Sol, ubi nauta pontum valde reformidat.
Equi autem hinnientes, una cum ingruentibus catervis,
Exanimes proculcabant ceu densa in luco folia,
Hyeme post florentem Autumnum ineunte.
Porro in strage & tabo adhuc decertabant
Percelebres Deorum filii, nec desinebant
Mutuis in se iris exasperari: At (tandem) Contentio libravit bilances

Pugnæ

526. *οἳ μέγ' ἀνάκτων*] Unde pendet *ἀνάκτων*? An subaudiendum est *ἕνεκα*? Non puto, nec ita Græci. Scribe mutata literula, *οἳ μετ' ἀνάκτων Νωλεμέως πονέοιντο μεμαότες*. *Pauw.*

534. *Τοὺς ἵπποι τρεμέθοντες*] *Τοὺς δ' ἵπποι χρεμέθοντες*. *Rhod.*

535. *Τεθναότας στίβεσκον*] *στείβεσκον*. *Rhod.* Illud *Τεθναότας* male abundat, ubi *νέκυσσιν* præcessit. *Pauw.*

Ibid. *ἅτ' ἄσπετα φύλλα κατ' ἄλσυ*] Comparatio satis incongrua,

Ὑσμίνης ἀλεγεινά· τὰ δ᾽ οὐκ ἔτι ἶσα πέλοντο·
Ἀλλ᾽ ἄρα Μέμνονα δῖον ὑπὸ στέρνοιο θέμεθλα
Πηλείδης οὔτησε· τὸ δ᾽ ἀντικρὺ μέλαν ἄορ
Ἐξέθορε· τοῦ δ᾽ αἶψα λύθη πολυήρατος αἰών·
Κάππεσε δ᾽ εἰς μέλαν αἷμα· βράχε δ᾽ οἱ ἄσπετα τεύχη·
Γαῖα δ᾽ ἐπεσμαράγησε, καὶ ἀμφεφόβηθεν ἑταῖροι·
Τὸν δ᾽ ἄρα Μυρμιδόνες μὲν ἐσύλεον· ἀμφὶ δὲ Τρῶες
Φεῦγον· ὃ δ᾽ αἶψα δίωκε μένος μέγα λαίλαπι ἶσος·
Ἠὼς δ᾽ ἐστονάχησε, καλυψαμένη νεφέεσσιν·
Ἠχλύνθη δ᾽ ἄρα γαῖα· θοοὶ δ᾽ ἅμα πάντες ἀῆται,
Μητρὸς ἐφημοσύνῃσι, βίῃ φορέοντο κελεύθῳ
Ἐς πεδίον Πριάμοιο, καὶ ἀμφεχέοντο θανόντι·
Οἵ καὶ ἀνηρείψαντο θοῶς Ἠῷον υἷα,
Καὶ ἔφερον πολιοῖο δι᾽ ἠέρος· ἄχνυτο δέ σφι
Θυμὸς, ἀδελφειοῖο δεδουπότος· ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ αἰθὴρ
Ἔστενε· τοῦ δ᾽ ἐπὶ γαῖαν ὅσαι πέσον αἱματόεσσαι
Ἐκ μελέων ῥαθάμιγγες, ἐν ἀνθρώποισι τέτυκται
Σῆμα καὶ ἐσσομένοις· τὰς καὶ θεοὶ ἄλλοθεν ἄλλην,
Εἰς ἓν ἀγειράμενοι, ποταμὸν θέσαν ἠχήεντα·
Τὸν ῥά τε Παφλαγόνιον ἐπιχθόνιοι καλέουσι

Πάν-

grua, ubi cadavera prius nubibus assimilaverat Quintus: Sic non geminat, sed uno spiritu cælum & terram miscet. *Pauw.*

543. πολυήρατος αἰών] Vita & vitæ tempus: Junge supra Vers. 505. *Pauw.*

544. εἰς μέλαν αἷμα] μέλαν ἄορ præcessit. *Pauw.*

545. Γαῖα δ᾽ ἐπεσμαράγησε] *Cum caderet, ipso lapsu*: Tumor hic Quinto domesticus. *Pauw.*

Ibid. ἀμφιφόβηθεν ἑταῖροι] Pro ἀμφιφόβηθεν una voce malim ἀμφ᾽ ἐφόβηθεν duabus vocibus: *circumcirca consternati fuerunt.* Sic ἀμφὶ δὲ Τρῶες φεῦγον sequitur, nec ista repetitio Auctori ingrata. *Pauw.*

547. ὃ δ᾽ αἶψα δίωκε] ὃ δ᾽, *Achilles*, ut recte Interpres: Hoc tamen obscurum & coactum, ubi Achilles longe ab his abest: Vide modo. *Pauw.*

550. βίῃ φορέοντο κελεύθῳ] μιῇ φορέοντο. *Rhod.*

553. Καὶ ἔφερον] Καί ἑ φέρον. *Rhod.* Non assentior, ubi Ἠῷον υἷα præcedit. *Pauw.*

Ibid. πολιοῖο δι᾽ ἠέρος] Cur aer dicitur πολιός? Vix placet

Epi-

Prodigiosa quadam nebula involuti, passimque Troës
Et Græci stupescunt, una cum rege suo
Cunctos ita disparuisse; & profundo animos
Silentio percelluntur. Cadaver autem indefessi venti
Memnonis bellicosi cum gravi gemitu reposuerunt,
Juxta altifluì Æsepi amnis undas:
Ubi pulchre-crinitarum Nympharum lucus exstat
Amœnus, in quo ei postea arduum eduxerunt tumulum
Filiæ Æsepi, omnis generis arboribus
Opacum. Multisque lamentis planxerunt Divæ,
Honorem illum filio pulcrithronæ Auroræ deferentes.
Occidit tum solis lumen; & descendit Aurora
De cœlo; ut natum carissimum lugeret: stipabantque illam
Puellæ duodecim capillo decoræ, quarum curæ traditæ sunt
Arduæ Solis viæ, semper circumvolventis,
Noxque & dies, & Jovis voluntate quæcunque
Fiunt: cujus circa aulam & vestibula nunquam dirumpenda
Versantur huc atque illuc; annum circumferentes
Fructibus prægnantem; dum circulus se circumvertit
Hyemis gelidæ, & veris floridi,
Atque æstatis jucundæ, racemosique Autumni:
Hæ tunc delapsæ ab æthere excelso,
Gravi se luctu affligebant propter Memnonem; fletumque illis suum
Pleiades consociabant, adeo quidem ut alti montes circumsonarent,

Et

Si quis Amphimacrum pro Dactylo admittere vellet, scribi posset, ὃν δὴ μετόπισθε μακρὸν περὶ σῆμ' ἐβάλοντο: ὃν περὶ, scilicet νέκυν, quod præcessit. Sed alterum præstat. *Pauw.*

589. ἄδην πεπυκασμένον ὕλῃ Παντοίῃ] Hæc otium agunt, ubi Νυμφάων καλλιπλοκάμων ἄλσος καλὸν præcedit. *Pauw.*

590. καὶ πολλαὶ θεαὶ] καὶ πολλά. *Rhod.*

594. Κοῦραι εὐπλόκαμοι δυώδεκα] δυοκαίδεκα. *Rhod.*

595. Αἰὲν ἑλισσομένου τέρμονος] ἑλισσομένου Ὑπερίονος. *Rhod.* Acute & perbene. *Pauw.*

602. Αἳ δ' ὅτε δὴ] Αἳ τότε δὴ. *Rhod.*

604. Πληϊάδες ἐμύροντο] Πληϊάδες

Τύψε δ᾽ ἄρ᾽ Αἰακίδαο βραχίονα δουρὶ κραταιῷ·
Τοῦ δ᾽ ἐχύθη φίλον αἷμα· χάρη δ᾽ ἄρ᾽ ἐτώσιον ἥρως,
Καί μιν ἄφαρ προσέειπεν ὑπερφιάλοις ἐπέεσσιν·
Νῦν σ᾽ οἴω μόρον αἰνὸν ἀναπλήσειν ὑπ᾽ ὀλέθρῳ
Χερσὶν ἐμῇσι δαμέντα, καὶ οὐκ ἔτι μῶλον ἀλύξαι·
Σχέτλιε, τίπτε σὺ Τρῶας ἀνηλεγέως ὀλέεσκες,
Πάντων εὐχόμενος πολὺ φέρτερος ἔμμεναι ἀνδρῶν,
Μητρός τ᾽ ἀθανάτης Νηρηΐδος; ἀλλά σοι ἤδη
Ἤλυθεν αἴσιμον ἦμαρ, ἐπεὶ θεόθεν γένος εἰμὶ,
Ἠοῦς ὄμβριμος υἱὸς, ὃν ἔκτοθι χειριόεσσαι
Ἑσπερίδες θρέψαντο παραῤῥόον ὠκεανοῖο·
Τοὔνεκα σεῦ καὶ δῆριν ἀμείλιχον οὐκ ἀλεγύνω,
Εἰδὼς μητέρα δῖαν, ὅσον φερεστέρα ἐστὶν
Νηρηΐδος, τῆς αὐτὸς ἐπεύχεαι ἔκγονος εἶναι·
Ἡ μὲν γὰρ μακάρεσσι, καὶ ἀνθρώποισι φαείνει·
Τῇ ἐπὶ πάντα τελεῖται, ἀτείρεος ἔνδον Ὀλύμπου,
Ἐσθλά τε, καὶ κλυτὰ ἔργα, τά τ᾽ ἀνδράσι γίνετ᾽ ὄνειαρ·

Ἡ δ᾽

sum efficit Acephalum, quales apud Homerum sunt multi: Nihil notius. *Pauw.*

415. Μητρός τ᾽ ἀθανάτης Νηρηΐδος] Ubi præcedit πάντων ἔμμεναι πολὺ φέρτερος, inornate profecto sequitur Μητρός τ᾽ ἀθανάτης Νηρηΐδος, ita simpliciter. *Pauw.*

417. ὃν ἔκτοθι χειριόεσσαι Ἑσπερίδες θρέψαντο] ἔκποθι λειριόεσσαι. *Rhod.* Illud λειριόεσσαι probo, alterum ἔκποθι probare non possum: ἔκτοθι, *extra*, domum scilicet Auroræ: Nihil accommodatius ad ipsum Hesperidum nomen. *Pauw.*

418. παραῤῥόον ὠκεανοῖο] παρὰ ῥόον. *Rhod.*

419. Τοὔνεκα σεῦ καὶ δῆριν ἀμείλιχον οὐκ ἀλεγύνω] κατὰ δῆριν. *Rhod.* Rhodomannus κατὰ δῆριν reponens palam, pro ἀλεγείνω, quod in Aldina & Basileensi est, clanculum in sua reposuit ἀλεγύνω. An recte dubito: Nam ἀλεγύνω, *accuro*, *apparo* significare solet. Legere igitur præstat, Τοὔνεκα σεῦ κατὰ δῆριν ἀμείλιχον οὐκ ἀλεγίζω. Nam Τοὔνεκα σεῦ καὶ δῆριν ἀμείλιχον οὐκ ἀλεείνω, *Quare & pugnam tecum implacabilem non declino*, minus conveniret hic. *Pauw.*

420. ὅσον φερεστέρα ἐστὶν] προφερεστέρα ἐστὶν. *Rhod.*

421. Νηρηΐδος] Νηρεΐδος. *Rhod.* Arridet συνίζησις, ut Odyss. I. in

Et subito Æacidæ brachium violenta hasta sauciat,
Ex quo carus illi sanguis emicat; Ideo nequicquam gestit heros,
Ac statim superbis illum dictis compellat:
Nunc luctuoso ut fato mortem oppetas, equidem spero futurum,
Manibus meis victus, neque ultra belli discrimen evadas.
Improbe, cur tam crudeli Trojanos exitio multabas,
Jactans te omnium virorum optimum esse,
Deaque matre, Nereide scilicet natum? sed tibi jam
Imminet fatalis dies: Namque a Diis genus duco etiam ipse;
Auroræ strenuus filius, quem procul floridum colentes hortum
Hesperides nutriverunt, juxta Oceani sinum.
Ideo te in inmiti certamine non magnifacio:
Cum constet mihi, quanto mater diva potior sit
Nereide; ex qua te natum gloriaris.
Illa enim Diis & hominibus lucem præbet,
Illa exorta omnia perficiuntur intra cœlum nunquam consumendum,
Bona & præclara opera, quæ hominibus utilitatem afferunt.

Hæc

in ἤια:

Τοῦ φέρον ἐμπλήσας, ἀσκὸν μέγαν· ἐν δὲ καὶ ἤια
Κωρύκῳ·

Pariter infra. Sed admitto Νηρεῖδος, etiam Ovidii de exemplo Lib. 11. Metam.

Nereis ingreditur consueta cubilia fluctu.

Silii Lib. 14. Senecæ in Hippolyto, &c. *Dausq.* Νηρεῖδος stare potest suo jure: Nam sicuti δη in δηϊος centies corripitur, ita nihil obstat, quominus ρη in Νηρεΐδος corripiatur etiam hic. *Pauw.*

424. Ἐσθλά τε, καὶ κλυτὰ ἔργα, τά τ' ἀνδράσι &c.] Vertas, *Et egregia etiam & praclara opera, qua hominibus sunt emolumento.* Hæc enim respiciunt præcedens καὶ ἀνθρώποισι, ut πάντα τελεῖται ἀπείριος ἔνδον Ὀλύμπου respiciunt præcedens μακάρεσσι: Nihil certius: Utrosque commemorans, non potuit non subjungere Auctor, quæ apud utrosque fiunt in locis suis. Interpres male, ut vides nunc. Potuisset tamen & debuisset diserte magis loqui Poëta: Sic errandi non præbuis-

Η δ' ἐν ἁλὸς κευθμῶσι μεθημένη ἀτρυγέτοισιν,
Ναίει ὁμῶς κήτεσσι, μετ' ἰχθύσι κυδιόωσα,
Απρηκτος, καὶ ἄϊστος· ἐγὼ δέ μιν οὐκ ἀλεγίζω,
Οὐδέ μιν ἀθανάτησιν ἐπουρανίῃσιν εἴσκω.
Ως φάτο· τὸν δ' ἐνένιπε θρασὺς πάϊς Αἰακίδαο·
Ω Μέμνον, πῆ νῦν σε κακαὶ φρένες ἐξορόθυναν
Ελθέμεν ἀντί' ἐμεῖο, καὶ ἐς μόθον ἰσοφαρίζειν;
Ος σέο φέρτερός εἰμι βίῃ, γενεῇ τε, φυῇ τε,
Ζηνὸς ὑπερθύμοιο λαχὼν ἀριδείκετον αἷμα,
Καὶ σθεναροῦ Νηρῆος, ὃς εἰναλίας τέκε κούρας
Νηρηΐδας, τὰς δὴ ῥα θεοὶ τίουσ' ἐν Ολύμπῳ,
Πασάων δὲ μάλιστα Θέτιν κλυτὰ μητιόωσαν,
Οὕνεκά που Διόνυσον ἑοῖς ὑπέδεκτο μελάθροις,
Οππότε δὴ μένεσκε βίην ὀλοοῖο Λυκούργου,
Ηδὲ καὶ ὡς Ηφαιστον ἐΰφρονα χαλκεοτέχνην
Δέξατο οἷσι δόμοισιν ἀπ' Οὐλύμπου πεσόντα,
Αὐτόν τ' Αργικέραυνον ὅπως ὑπερύσατο δεσμῶν·
Τῶν μιμνησκόμενοι πανδερκέες Οὐρανίωνες,
Μητέρ' ἐμὴν τίουσι Θέτιν ζαθέῳ ἐν Ολύμπῳ·
Γνώσῃ δ' ὡς θεός ἐστιν, ἐπὴν δόρυ χάλκεον εἴσω
Ες τεὸν ἧπαρ ἵκηται, ἐμῇ βεβλημένος ἀλκῇ·
Εκτορα γὰρ Πατρόκλοιο, σὲ δ' Αντιλόχοιο χολωθεὶς,
Τί-

buiſſet anſam. Nunc paulo plenius diſtinguendum eſt poſt Ολύμπου, ut diſcrimen ſic paulo apertius ſeſe exſerat. *Pauw.*

425. ἐν ἁλὸς κευθμῶσι μεθημένη] καθημένη. *Rhod.* Per me licet: Quanquam μεθημένη non minus Analogicum ſit, quam καθημένη: Sed uſus etiam habenda eſt ratio. *Pauw.*

428. Οὐδέ μιν ἀθανάτησιν &c.] Nonne Οὐδὲ μὲν, ubi μιν præ- [illegible] 2. *Pauw.*

429. Τὸν δ' ἐνένιπε] ἐνένισπε. *Rhod.*

431. Ελθέμεν ἀντί' ἐμεῖο] Ita recte Aldus: Perperam Rhodomannus ἀντί τ' ἐμεῖο, quia in Editione Baſileenſi invenerat ἀντὶ, ἐμεῖο. *Pauw.*

435. Νηρηΐδας] Hic η etiam a vocali ſequenti corripitur, neque mutat Rhodomannus. *Pauw.*

438. Οππότε δὴ μένεσκε] δειμαίνεσκε. *Rhod.*

439.

Hæc autem in Ponti latebris residens infructuosis
Vitam degit, & inter pisces cetaceos dominatur,
Ociosa & ignobilis: Egoque ipsam nihili æstimo,
Nec eam Deabus cælestibus parem censeo.
Sic ait: hunc contra audax Æacidæ natus increpat:
Memnon, quorsum te mens læva nunc exagitat;
Ut te mihi adversum feras & in acie compares?
Qui te potentior sum viribus, genere, & forma,
Nobilem sortitus stirpem Jovis fortissimi
Et potentis Nerei, qui marinas procreavit puellas
Nereides, quas etiam Dii in cœlo honore prosequuntur:
Ante omnes vero Thetin præclara consilia dantem:
Propterea quod Bacchum olim suis laribus suscepit,
Cum expavesceret crudelis Lycurgi violentiam.
Et quod Vulcanum, ingeniosum æris artificem,
Domo sua recepit cum dejectus esset Olympo.
Et quod ipsum Tonantem e vinculis solvit.
Horum memoriam recolentes Dii, omnia lustrantes,
Matrem meam Thetin venerantur in beato cœlo.
Et experieris Deam esse, quando hasta ænea penitus
In jecur tuum, mea virtute percussi, adacta fuerit.
De Hectore enim propter Patroclum iratus (vindi-
ctam sumsi) Tu propter Antilochum mihi

Sup-

439. Η δὲ καὶ ὡς Ηφαιστον &c.] Hic constructionem mutat Quintus: Non enim a præcedentibus, sed a sequenti Τῶν ante μιμνησκόμενοι hæc pendent. Et hoc injucundum certe & ingratum. *Pauw.*

440. ἀπ᾽ Οὐλύμπου πεσόντα] Versus desiderat Οὐλύμποιο. *Pauw.*

441. ὅπως ὑπερύσατο δεσμῶν] ὑπελύσατο. *Rhod.* Volunt ὑπελύσατο, favetque Ilias Prima. Sed cur invideamus Calabro ὑπερύσατο δεσμῶν, vinculis subtraxit? *Dausq.*

444. Γνώσῃ δ᾽ ὡς θεός ἐστι] Longe signatius fuisset, Γνώσῃ δ᾽ ὡς θεοῦ εἰμι. Θεὸς pro θεὰ ponitur sæpe, ut nemo Eruditorum nescit. An imperiti id ignorantes, corruperunt locum, describendo perperam implicita? *Pauw.*

Ibid. ἐπὴν δόρυ χάλκεον εἴσω] Hic scribit bonus, quod mox ipse obliviscitur: Non enim hasta, sed ense pugnant duo Heroës, eoque tandem interficitur Memnon. Vide, & hominis incogitantiam nota: Vitium enim non subest hic. *Pauw.*

Τίσομαι· οὐ γὰρ ὄλεσσας ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἑταῖρον·
Ἀλλὰ τί νηπιάχοισιν ἐοικότες ἀφραδέεσσιν,
Ἕσταμεν, ἡμετέρων μυθεύομενοι ἔργα τοκήων,
Ἠδ' αὐτῶν; ἐγγὺς καὶ Ἄρης, ἐγγὺς καὶ ἀλκή.
Ὣς εἰπὼν, παλάμῃσι λάβεν πολυμήκετον ἄορ·
Μέμνων δ' αὖθ' ἑτέρωθε· καὶ ὀτραλέως συνόρουσαν·
Τύπτον δ' ἀλλήλων, ἄμοτον, φρεσὶ κυδιόωντες,
Ἀσπίδας, ἃς Ἥφαιστος ὑπ' ἀμβροσίῃ κάμε τέχνῃ,
Πυκνὰ συναΐσσοντες· ἐπέψαυον δὲ λόφοισιν
Ἀλλήλαις ἑκάτερθεν ἐρειδόμεναι τρυφάλειαι·
Ζεὺς δὲ μέγ' ἀμφοτέροισι, φίλα φρονέων, βάλε κάρτος,
Τεῦξε δ' ἄρ' ἀκαμάτους, καὶ μείζονας, οὐδὲν ὁμοίους
Ἀνδράσιν, ἀλλὰ θεοῖσιν· Ἔρις δ' ἐπεγήθεεν ἄμφω·
Οἱ δ' αἰχμὴν μεμαῶτες ἄφαρ χροὸς ἐντὸς ἐλάσσαι,
Μεσσηγὺς σάκεός τε, καὶ ὑψιλόφου τρυφαλείης,
Πολλάκις ἰθύνεσκον ἑὸν μένος· ἄλλοτε δ' αὖτε
Βαιὸν ὑπὲρ κνημῖδος, ἔνερθε δαιδαλέοιο
Θώρηκος, βριαροῖσιν ἀρηρότος μελέεσσιν,
Ἄμφω ἐπειγόμενοι· περὶ δέ σφισιν ἄμβροτα τεύχη
Ἀμφ' ὤμοις ἀράβησε· βοὴ δ' ἵκετ' αἰθέρα δῖον
Τρώων, Αἰθιόπων τε, καὶ Ἀργείων ἐριθύμων,
Μαρναμένων ἑκάτερθε· κόνις δ' ὑπὸ ποσσὶν ὀρώρει
Ἄχρις ἐς οὐρανὸν εὐρὺν, ἐπεὶ μέγα κίνυτο ἔργον·

Εὖτ'

449. ἡμετέρων μυθευόμενοι] μυθεύμενοι. *Rhod.*

450. ἐγγὺς καὶ Ἄρης, ἐγγὺς καὶ ἀλκή] ἐγγὺς δὲ καὶ ἀλκή. Elegantius tamen, ἐγγὺς μὲν Ἄρης, ἐγγὺς δὲ καὶ ἀλκή. *Rhod.* Cum Rhodomanno ſcribo, ἐγγὺς δὲ καὶ ἀλκή, neque video, cur alterum cenſendum ſit elegantius. *Pauw.*

455. ἐπέψαυον δὲ λόφοισιν Ἀλλήλαις] Ἀλλήλαιν. *Rhod.*

458. καὶ μείζονας] An ipſo illo momento, quo dimicabant? Egregium hoc. Sed qui major fieri poterat Achilles, qui jam Titanibus aſſimilatus erat, & quidem omnibus ſimul? *Pauw.*

459. Ἔρις δ' ἐπεγήθεεν ἄμφω] Scribendum puto, Ἔρις δ' ἐπεγήθεεν ἀμφοῖν, *utroque lætabatur.* Rhodomannus dicit, quod Græ-

Supplicium lues: Non enim viri imbellis amicum letho dedisti:
Sed quid imperitorum infantium more
Stamus, parentum nostrorum facinora verbis extollentes,
Nostraque ipsorum? En Mars adest: Adsit etiam virtus.
Sic fatus longum manibus ensem corripit,
Nec segnius ex alia parte Memnon; Concursuque ardenter facto,
Dum cujusque animus studio gloriæ effertur, avide tundunt alternatim
Clypeos, quos Vulcanus arte divina elaborarat,
Crebraque fit impressio, adeo ut cristis contingerent
Sese invicem collisæ utrinque galeæ:
Jupiter autem utrique bene cupiens, robur adjecit,
Fecitque ut indefatigabiles essent, & solito proceriores, nec quicquam viris
Similes sed Divis. Contentionem, interim uterque gaudio afficiebat;
Qui cum mucrones quam citissime in corpus adigere cuperent,
Inter scutum videlicet & galeam cristatam,
Crebro vires suas illuc intendunt; Alias etiam
Paullum supra ocreas, & infra varium
Thoracem validis aptatum membris (infigere gladium)
Ambo festinabant: interim arma illis a Deo cusa
Circum humeros crepant; & clamor ad æthera divinum ascendit
Troum, Æthiopumque, & fortium Argivorum
Inter se pugnantium, pulvisque sub pedibus se tollit
Altum usque ad cœlum: Nam ingens negocium tunc commotum erat.

Ut

Græca non dicunt aut dicere possunt. *Pauw.*

463. ἔνερθε δαιδαλέοιο] ἔνερθέ τε δαιδαλέοιο *Rhod.*

464. βριαροῖσιν ἀρηρότας μελέεσσιν] ἀρηρότος ἐν μελέεσσιν. *Rhod.* Malim βριαροῖσιν ἀρηρότος εὖ μελέεσσιν. *Pauw.*

469. Ἄχρις ἐς οὐρανὸν εὐρὺν] Clamor facilius in cælum tendit, quam pulvis: Quare de clamore dicere debuisset, quod de

Εὖτ' ὀμίχλη κατ' ὄρεσφιν ὀρινομένε ὑετοῖο,
Οππότε δὴ κελάδοντες ἐνὶ πλήθονται ἔναυλοι
Υδατος ἐσσυμένοιο, βρέμει δ' ἄρα πᾶσα χαράδρη
Ασπετον, οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπιτρομέουσι νομῆες
Χειμάῤῥες, ὀμίχλην τε, φίλην ὀλοοῖσι λύκοισιν,
Ηδ' ἄλλοις θήρεσσιν, ὅσους τρέφει ἄσπετος ὕλη·
Ως τῶν ἀμφὶ πόδεσσι κόνις πεπότητ' ἀλεγεινὴ,
Η ῥά τε καὶ φάος ἠῢ κατέκρυφεν ἠελίοιο,
Αἰθέρ' ἐπισκιάουσα· κακὴ δ' ὑπεδάμνατ' ὀϊζὺς
Λαοὺς, ἐν κονίῃ τε, καὶ αἰνομόρῳ ὑσμίνῃ·
Καὶ τὴν μὲν μακάρων τις ἀπώσατο δηϊοτῆτος
Εσσυμένως· ὀλοαὶ δὲ θοὰς ἑκάτερθε φάλαγγας
Κῆρες ἐποτρύνεσκον, ἀπειρέσιον πονέεσθαι
Δῆριν ἀνὰ στονόεσσαν· Αρης δ' οὐ λῆγε φόνοιο
Λευγαλέου, πάντη δὲ πέριξ ἐφορύνετο γαῖα
Αἵματος ἐκχυμένοιο· μέλας δ' ἐπέτρεπ' ὄλεθρος·
Στείνετο δὲ κλαμένων πεδίον μέγα, ἱππόβατόν τε,
Οππόσον ἀμφὶ ῥοαῖς Σιμόεις, καὶ Ξάνθος ἐέργει,
Ιδηθεν κατιόντες ἐς ἱερὸν Ελλήσποντον·
Αλλ' ὅτε δὴ πολλὴ μὲν ἄδην μηκύνετο δῆρις
Μαρναμένων, ἶσον δὲ μένος τέτατ' ἀμφοτέροισι,
Δὴ τότε τούς γ' ἀπάνευθεν Ολύμπιοι εἰσορόωντες,
Οἱ μὲν θυμὸν ἔτερπον ἀτειρέϊ Πηλείωνι,
Οἱ δ' ἄρα Τιθωνοῖο καὶ Ηοῦς υἱέϊ δίῳ·

Υψό-

de pulvere dicit, & versa vice de pulvere, quod de clamore: Nam sine dubio æther hic infra cælum est. *Pauw.*

471. *ἐνὶ πλήθονται ἔναυλοι*] *ἐνιπλήθονται. Rhod.*

473. *οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπιτρομέουσι*] Proxime præcessit *δ' ἄρα*: quod rancidum sane est. Sed an legendum forte, *οἱ δ' ἅμα πάντες ἐπιτρομέουσι νομῆες? Pauw.*

476. *ἀμφὶ πόδεσσι*] Inepte dictum, ubi pulvere isto obscuratum ait Solem: Ita loqui hic non debuisset Quintus. *Pauw.*

480. *μακάρων τις ἀπώσατο δηϊοτῆτος*] Ut mox scilicet Dii, quotquot in Cælo aderant, pugnantes commode videre possent.

Ut cum nebula in montibus cum excitato nimbo exſiſtit;
Quando ſtrepitantes fluminum alvei replentur
Aqua ruente; & fremit omnis torrentium vorago
Immenſum: Adeoque cuncti paſtores metuunt
Undas tempeſtate effuſas, & caliginem pernitialibus gratam lupis,
Aliiſque feris, quas vaſta nutrit ſylva:
Ita & illorum circa pedes moleſtus volitabat pulvis,
Qui etiam claram ſolis lucem obtexit,
Æthera obumbrans; & dira affligebat populum
Calamitas, non modo ab infelici prælio, ſed pulvere etiam profecta;
Quem (tandem) Deorum quiſpiam a certamine diſpulit
Repente: ſævæ interim peſtes ſtrenuas utrinque
Phalanges inſtigabant, ad indefeſſe pugnandum
In triſti illo conflictu: Nec Mars finem faciebat cædis
Funeſtæ. Circumquaque igitur tellus cruore
Polluebatur effuſo; Atraque pernicies voluptatem capiebat.
Anguſtus etiam fiebat a ſtragibus, vaſtus & equeſtris Trojæ campus,
Quantum hinc & illinc Simois & Xanthus alveo includunt,
Dum ex Ida in ſacrum Helleſpontum decurrunt.
Cum itaque, ad ſat longum tempus extracta eſſet pugna,
Et æquis utrinque viribus dimicaretur,
Tum procul e Diis cæleſtibus, qui ſpectatores ſe exhibuerant,
Alii voluptatem ſuper invicto Pelida,
Alii ſuper eximio Tithoni & Auroræ nato, animis percipiebant.

Tum

ſent. Cur autem *μακάρων τις* ita jejune dixit? An in tanta Deorum frequentia certum aliquem reperire non potuit, qui vel ipſe vel Ventorum opera, pulverem ſuſtulit decenter & apte? Mirum, mirum. *Pauw.*

485. *μέλας δ' ἐπέτρεπ' ὄλεθρος*] *ἐπετέρπετ' Ολεθρος. Rhod.*

486. *πεδίον μέγα, ἱππόβατόν τε*] *ἱππόβατον equeſtris* vertit Rhodomannus: Proprie ſignificat

Ὑψόθε δ' οὐρανὸς εὐρὺς ὑπέβραχεν· ἀμφὶ δὲ πόντος
Ἴαχε· κυανέη δὲ πέριξ ἐλελίζετο γαῖα
Ἀμφοτέρων ὑπὸ ποσσί· περιτρομέοντο δὲ πᾶσαι
Ἀμφὶ Θέτιν Νηρῆος ὑπερθύμοιο θύγατρες
Ὀμβρίμου ἀμφ' Ἀχιλῆος, ἰδ' ἄσπετα δειμαίνοντο·
Δείδιε δ' Ἠριγένεια φίλῳ περὶ παιδὶ καὶ αὐτὴ,
Ἵπποις ἐμβεβαυῖα δι' αἰθέρος· αἱ δέ οἱ ἄγχι
Ἠελίοιο θύγατρες ἐθάμβεον ἑστηυῖαι
Θεσπέσιον περὶ κύκλον, ὃν ἠελίῳ ἀκάμαντι
Ζεὺς πόρεν εἰς ἐνιαυτὸν ἐὺν δρόμον, ᾧ περὶ πάντα
Ζώει τε, φθινύθει τε, περιπλομένοιο κατ' ἦμαρ
Νωλεμέως αἰῶνος, ἑλισσομένων ἐνιαυτῶν·
Καί νύ κε δὴ μακάρεσσιν ἀμείλιχος ἔμπεσε δῆρις,
Εἰ μὴ ὑπ' ἐννεσίῃσι Διὸς μεγαλοβρεμέταο·
Δοιαὶ δ' ἄρ' ἀμφοτέροισι θοῶς ἑκάτερθε παρέσταν
Κῆρες ἐρεμναί· ἡ μὲν ἔβη ποτὶ Μέμνονος ἦτορ·
Φαιδρὴ δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα· τοὶς δ' ἐπιδόντες
Ἀθάνατοι μέγ' ἄϋσαν· ἄφαρ δ' ἕλε τοὺς μὲν ἀνίη
Λευγαλέη, τοὺς δ' ἠῢ καὶ ἀγλαὸν ἔλλαβε χάρμα·
Ἥρωες δ' ἐμάχοντο καθ' αἱματόεντα κυδοιμὸν,

Ἐμ-

ſicat *ab equis calcatus*: quod ad paſcua, in quibus aluntur equi, hic referendum: Nam de ſtadio, in quo curſu certabant equi, locum intelligere non poſſumus. Et ſic pro ἱππόβατον rectius ſcripſiſſet Auctor ἱππόβοτον: Notum eſt illud Heſychii: Ἱππόβοτον, ἵππυς βόσκειν δυνάμενον, μεγαλόβοτον καὶ εὔγειον, τὸ γὰρ ἵππος ὄνομα ἀντὶ τοῦ μεγάλου τίθεται. Sed quomodo, & hoc & illo admiſſo, convenit, quod de pulvere præceſſit? An in agro paſcuo pulvis excitari poteſt talis? *Pauw.*

494. Ὑψόθε δ' οὐρανὸς εὐρὺς — Ἀμφοτέρων ὑπὸ ποσσί] His tribus Verſibus nihil ſtultius aut ineptius: Sed ſic blaterandum erat de illis, qui Deos & Titanas referebant omnes magnitudine & proceritate ſua. *Pauw.*

498. ἀμφ' Ἀχιλῆος] Ἀμφὶ Θέτιν in hac eadem Pericope præceſſit. *Pauw.*

503. εἰς ἐνιαυτὸν ἐὺν δρόμον] Malim εἰς ἐνιαυτοῦ ἐὺν δρόμον copulate: Nam ἐὺν δρόμον εἰς ἐνιαυτὸν ita disjuncte friget: ᾧ ſequens, non κύκλον, ſed ἐνιαυτοῦ reſpicit. *Pauw.*

505.

Tum arduum deſuper immugiit cœlum; mareque inferum & ſuperum
Reſonuit: & nigra in orbem concuſſa fuit tellus,
Sub utriuſque pedibus. Trepidarunt ſimul omnes
Circa Thetim Nerei cordati filiæ,
Strenui Achillis cauſa ſummo timore correptæ.
Ipſa etiam Aurora caro timuit nato,
Dum equis per æthera invehitur, & prope illam
Stantes Solis filiæ non erant abſque ſtupore,
In circulo divino, quem indefatigabili Soli
Jupiter dedit, anni ſpacio bene percurrendum, ſub quo univerſa
Vivunt & intereunt, dum circumvertit ſe indies,
Abſque intermiſſione, annis circumvolventibus ævum.
Tum certe Diis ipſis acerbiſſima incidiſſet contentio;
Ni Jovis altifrementis conſilio,
Duæ illis utrinque ſubito adſtitiſſent
Parcæ: altera triſtis & nubilo vultu, Memnonis cor adiit:
Altera læta & ſerena facie, fortem Achillem. Quibus viſis
Superi clamorem magnum ſuſtulerunt. Et ſtatim alios mœſticia occupat
Lugubris; alios dulcis & nitida complectitur læticia.
Heroës interea cruento inter ſe prælio confliƈtantur

Per-

505. *ἑλισσομένων ἐνιαυτῶν*] Incongruum hoc, ubi *κατ' ἦμαρ* præcedit una cum *αἰῶνος περιπλομένου*, & *ᾧ* numero ſingulo ad *ἐνιαυτοῦ* pertinet: Vix dubito, quin legendum ſit, *περιπλομένοιο κατ' ἦμαρ Νωλεμέως αἰῶνος ἑλισσομένῳ ἐνιαυτῷ. αἰῶνος* hic eſt tempus vitæ, & illud ævum, quo cuncta vivunt & intereunt: Id *quotidie circumvolvitur una cum circumvolvente anno*, & eodem, quo annus, utitur circuitu; indeque ipſum illud, quod de anno præcedit, *ᾧ περὶ πάντα* &c. Attende: Nunc ſententia apta eſt & bona, ſed paulo acutior, ad mentem Sophiſtæ, non ad mentem Poëtæ melioris adornata. *Pauw.*

507. *μεγαλοβρεμέταο· Δοιαὶ δ' ἄρ'*] *μεγαλοβρεμέταο Δοιαὶ ἄρ'*. *Rhod.*

509. *Κῆρες ἐρεμναί· ἡ μὲν ἔβη ποτὶ Μέμνονος ἦτορ*] *Κῆρες· ἐρεμναίη μὲν.* *Rhod.* Sic recte Rhodomannus. Illud *ποτὶ Μέμνονος ἦτορ* coactum eſt, præſertim ubi ſequitur *ἀμφ' Ἀχιλῆα*, & *παρέσταν ἀμφοτέροισι* præcedit. *Pauw.*

510. *τοῖς δ' ἐπιδόντες*] *τὰς δ' ἐπιδόντες.* *Rhod.*

517.

Εμπεδον· οὐδέ τι Κῆρας ἐποιχομένας ἐνόησαν,
Θυμὸν, καὶ μέγα κάρτος ἐπ᾽ ἀλλήλοισι φέροντες·
Φαίης κε στονόεντα κατὰ μόθον ἤματι κείνῳ
Μάρνασθ᾽, ὥς τε γίγαντας ἀτειρέας, ἠὲ κραταιοὺς
Τιτῆνας· σθεναρὴ δ᾽ ἄρ᾽ ἐπὶ σφίσι δῆρις ὀρώρει,
Η μὲν ὅτε ξιφέεσσι συνέδραμον, ἠδ᾽ ὅτε λάας
Βάλλον ἐπεσσύμενοι περιμήκεας· οὐδέ τις αὐτῶν
Χάζετο βαλλομένων, οὐδ᾽ ἔτρεσαν, ἀλλ᾽ ἅτε πρῶνες
Εστασαν ἀδμῆτες, καταείμενοι ἄσπετον ἀλκήν·
Αμφω γὰρ μεγάλοιο Διὸς γένος εὐχετόωντο·
Τοὔνεκ᾽ ἄρα σφίσι δῆριν ἴσην ἐτάνυσεν Ενυὼ
Πολλὸν ἐρειδομένοισιν ἐπὶ χρόνον, ἐν δαῒ κείνῃ,
Αὐτοῖς, ἠδ᾽ ἑτάροισιν ἀταρβέσιν, οἳ μέγ᾽ ἀνάκτων
Νωλεμέως πονέοντο μεμαότες, ἄχρι καμόντων
Αἰχμαὶ ἀνεγνάφθησαν ἐν ἀσπίσιν· οὐδέ τις ἦεν
Θεινομένων ἑκάτερθεν ἀνούτατος, ἀλλ᾽ ἄρα πάντων
Εκ μελέων εἰς οὖδας ἀπέῤῥεεν αἷμα, καὶ ἱδρὼς,
Αἰὲν ἐρειδομένων· κεκάλυπτο δὲ γαῖα νέκυσσιν,
Οὐρανὸς ὡς νεφέεσσιν ἐς αἰγοκερῆα κιόντος
Ηελίου, ὅτε πόντον ὑποτρομέει μέγα ναύτης·
Τοὺς ἵπποι τρεμέθοντες, ἐπεσσυμένοις ἅμα λαοῖς,
Τεθναότας στίβεσκον, ἅτ᾽ ἄσπετα φύλλα καὶ ἄλση
Χείματος ἀρχομένου, μετὰ τηλεθόωσαν ὀπώρην.
Οἱ δέ που ἐν νεκύεσσι, καὶ αἵματι δηριόωντο
Υἷες μακάρων ἐρικυδέες, οὐδ᾽ ἀπέληγον
Αλλήλοις κοτέοντες· Ερις δ᾽ ἴθυνε τάλαντα

Υσ-

517. *Μάρνασθ᾽, ὥς τε γίγαντας ἀτειρέας* &c.] Vitium manifestum: Nam ductus sententiæ & scopus Poëtæ hic ipsos Gigantes & ipsos Titanes requirunt. Scribe, *Μάρνασθ᾽ ἤ τε γίγαντας ἀτειρέας, ἠὲ κραταιοὺς Τιτῆνας.* Nihil apertius. Erunt, qui *ἤ τε γίγαντας ἀτειρέας, ἤ τε κραταιοὺς*, vel *ἠὲ γίγαντας ἀτειρέας, ἠὲ κραταιοὺς* malent: Et cum illis ego non litigabo. *Pauw.*

524. *ἐτάνυσεν Ενυὼ*] *ἐτάνυσσεν.* *Rhod.*

526.

Pertinacissime, nec Parcas accedere animadvertunt,
Dum summa corporis animique vi in se mutuo feruntur.
Dixeris sane non aliter lacrymoso tunc conflictu
Inter se disceptasse, quam Gigantes indomitos, aut robustos
Titanes: Nam validum inter eos certamen incruduerat:
Tum si gladiis concurrerent, tum si lapides
Prægrandes impetu facto rotarent; Neuterque horum
Licet ictus, vel terga vertit, vel timori locum dedit; sed veluti cautes
Immotæ steterunt, robore invicto armati.
Ambo enim magni Jovis familia se ortos profitebantur.
Ideo diu æquum ipsis Martem suspendit Bellona;
Ut ad longum tempus in isto prælio colluctarentur,
Tum ipsi, tum amici impavidi: Qui pro ducibus magno
Nixu laborem constanter subibant; donec fessorum
Mucrones reflecterentur in scutis: nec quisquam erat
Invicem se verberantium absque vulnere, sed omnium
E membris ad solum manabat cruor & sudor,
Pertinaci conatu dimicantium: opertaque erat tellus cadaveribus:
Ut cœlum nubibus cum Ægocerotis signum intrat
Sol, ubi nauta pontum valde reformidat.
Equi autem hinnientes, una cum ingruentibus catervis,
Exanimes proculcabant ceu densa in luco folia,
Hyeme post florentem Autumnum ineunte.
Porro in strage & tabo adhuc decertabant
Percelebres Deorum filii, nec desinebant
Mutuis in se iris exasperari: At (tandem) Contentio libravit bilances

Pugnæ

526. *οἱ μέγ' ἀνάκτων*] Unde pendet *ἀνάκτων*? An subaudiendum est *ἕνεκα*? Non puto, nec ita Græci. Scribe mutata literula, *οἱ μετ' ἀνάκτων* Νωλεμέως *πονέοντο μεμαότες*. *Pauw.*

534. Τοὺς ἵπποι τρεμίθοντες] Τοὺς δ' ἵπποι χρεμέθοντες. *Rhod.*

535. *Τεθναότας στίβεσκον*] στείβεσκον. *Rhod.* Illud Τεθναότας male abundat, ubi νέκυσσι præcessit. *Pauw.*

Ibid. *ἅτ' ἄσπετα φύλλα κατ' ἄλση*] Comparatio satis incongrua,

Prodigiosa quadam nebula involuti, passimque Troes
Et Græci stupescunt, una cum rege suo
Cunctos ita disparuisse; & profundo animos
Silentio percelluntur. Cadaver autem indefessi venti
Memnonis bellicosi cum gravi gemitu reposuerunt,
Juxta altiflui Æsepi amnis undas:
Ubi pulchre-crinitarum Nympharum lucus exstat
Amœnus, in quo ei postea arduum eduxerunt tumulum
Filiæ Æsepi, omnis generis arboribus
Opacum. Multisque lamentis planxerunt Divæ,
Honorem illum filio pulcrithronæ Auroræ deferentes.
Occidit tum solis lumen; & descendit Aurora
De cœlo; ut natum carissimum lugeret: stipabantque illam
Puellæ duodecim capillo decoræ, quarum curæ traditæ sunt
Arduæ Solis viæ, semper circumvolventis,
Noxque & dies, & Jovis voluntate quæcunque
Fiunt: cujus circa aulam & vestibula nunquam dirumpenda
Versantur huc atque illuc; annum circumferentes
Fructibus prægnantem; dum circulus se circumvertit
Hyemis gelidæ, & veris floridi,
Atque æstatis jucundæ, racemosique Autumni:
Hæc tunc delapsæ ab æthere excelso,
Gravi se luctu affligebant propter Memnonem; fletumque illis suum
Pleiades consociabant, adeo quidem ut alti montes circumsonarent,

Et

Si quis Amphimacrum pro Dactylo admittere vellet, scribi posset, *ὃν δὴ μετόπισθε μακρὸν περὶ σῆμ' ἐβάλοντο*: *ὃν περὶ*, scilicet *νέκυν*, quod præcessit. Sed alterum præstat. *Pauw.*

589. *ἄδην πεπυκασμένον ὕλῃ Παντοίῃ*] Hæc otium agunt, ubi *Νυμφάων καλλιπλοκάμων ἄλσος καλὸν* præcedit. *Pauw.*

590. *καὶ πολλαὶ θεαὶ*] *καὶ πολλά*. *Rhod.*

594. *Κοῦραι ἐϋπλόκαμοι δυώδεκα*] *δυοκαίδεκα*. *Rhod.*

595. *Αἰὲν ἑλισσομένου τέρμονος*] *ἑλισσομένου Ὑπερίονος*. *Rhod.* Acute & perbene. *Pauw.*

602. *Αἳ δ' ὅτε δὴ*] *Αἳ τότε δὴ*. *Rhod.*

604. *Πληϊάδες ἐμύροντο*] *Πληϊάδες*

Καὶ ῥόος Αἰσήποιο, γόος δ' ἄλημτος ὀρώρει·
Ἡ δ' ἄρ' ἐνὶ μέσσοισιν, ἑῷ παιδὶ χυθεῖσα,
Μακρὸν ἀνεστονάχησε πολύστονος Ἠριγένεια·
Ὤλεό μοι φίλον τέκνον· ἐῇ δ' ἄρα μητέρι πένθος
Ἀργαλέον περίθηκας· ἐγὼ δ' οὐ σεῖο δαμέντος
Τλήσομαι ἀθανάτοισιν ἐπουρανίοισι φαείνειν,
Ἀλλὰ καταχθονίων ἐσδύσομαι αἰνὰ μέλαθρα,
Ψυχὴ ὅπου σέο νόσφιν ἀποφθιμένου πεπότηται,
Πάντ' ἐπικιδναμένου χάεος, καὶ ἀεικέος ὄρφνης,
Ὄφρα τοι καὶ Κρονίδαο περὶ φρένας ἄλγος ἵκηται·
Οὐ γὰρ ἀτιμοτέρη Νηρηΐδος, ἢ Διὸς αὐτοῦ,
Πάντ' ἐπιδερκομένη, πάντ' ἐς τέλος ἄχρις ἄγουσα
Μαψιδίως· οὔτ' ἄρ κεν ἐμὸν φάος ὀπίσαιτο·
Τοὔνεχ' ὑπὸ ζόφον εἶμι· Θέτιν δ' ἐπ' Ὄλυμπον ἀγέσθω
Ἐξ ἁλὸς, ὄφρα θεοῖσι, καὶ ἀνθρώποισι φαείνῃ·
Αὐτὰρ ἐμοὶ στονόεσσα μετ' οὐρανὸν εὔαδεν ὄρφνη,
Μὴ ἵνα σεῖο φονῆϊ φάος περὶ σῶμα βάλοιμι.
Ὡς φαμένη ῥέε δάκρυ κατ' ἀμβροσίοιο προσώπου
Ἀενάῳ ποταμῷ ἐναλίγκιον· ἀμφὶ δὲ νεκρῷ
Δεύετο γαῖα μέλαινα· συνάχνυτο δ' ἀμβροσίη Νὺξ
Παιδὶ φίλῃ, καὶ πάντα κατέκρυψεν οὐρανὸν, ἄστρα

Ἀχλύϊ,

ἄδις μύροιτο. Rhod.

605. *γόος δ' ἄλημτος ὀρώρει*] Scribe ob Versum *ἄλληκτος*. *Pauw.*

606. *ἐνὶ μέσσοισιν, ἑῷ παιδὶ χυθεῖσα*] *ἐνὶ μέσσῃσιν ἑῷ περὶ παιδί*. *Rhod.*

608. *Ὤλεό, μοι φίλον τέκνον*] *φίλε τέκνον*. *Rhod.* Locum hunc, illumque Homeri Iliad. X. *Τῶν μνῆσαι φίλον τέκνον, ὅμως δὲ δήϊον ἄνδρα.* imperita temeritas vitiavit manifesta ratione carminis reclamante, & Plutarcho Libr. de Homerica Poësi, qui legit *φίλε τέκνον*, adstructa ratione: *πολλάκι γὰρ οὐ πρὸς τὸν λόγον, ἀλλὰ πρὸς τὸ σημαινόμενον ποιεῖται τὴν ἀπάντησιν.* Inibi fusiora. *Dausq.* Quicquid Dausquejus, quicquid alii clamant, *φίλον τέκνον* absque ullo periculo & hic & in loco illo Homerico ut Amphimacer manere potest. *Pauw.*

614. *Ὄφρα τοι καὶ Κρονίδαο*] *Ὄφρα τι*. *Rhod.* Non improbo: Hic tamen Amphimacer etiam forte

Et Æſepi fluenta. Luctusque ſe commovit indeſinens.
Ipſa igitur in medio ipſarum ſuo circumfuſa nato,
Magno exclamat ejulatu Aurora lamentabilis:
Itane mihi cara ſoboles interiiſti! & matrem tuam luctui
Involviſti inextricabili! Nunquam ego te ſublato
Diis immortalibus lucem reddere ſuſtinebo:
Sed ſqualidas inferorum domos ſubibo,
Quo anima a te procul exſtincto avolavit;
Ut Chaos per omnia cum tetra caligine diffundatur.
Unde etiam Saturnii animum dolor aliquis occupet.
Non enim indignior ſum Nereide, vel Jove ipſo,
Quæ omnia colluſtro, omnia ad finem usque perduco
Sed nequicquam: at non videbit amplius meam lucem.
Infernas igitur tenebras peto; Thetin vero evehat in
Olympum
E mari, ut Diis & mortalibus lumen exhibeat.
At mihi triſtis caligo, cœlo poſt habito, cordi eſt;
Ne unquam circa interfectoris tui corpus radios ſpargam.
Hæc querenti lachrymæ ab immortali vultu promanant,
In modum fluvii perennis; & circa exanimem (heroëm)
Nigra tellus madeſcit; communique dolori nox ambroſia indulget
Cum dilecta nata; omnia inſuper aſtra cœlum obducit

Ca-

forte eſt pro Dactylo: Nam τὶ vim ſententiæ revera minuit. *Pauw.*

617. *οὔτ᾽ ἄρ κεν ἐμὸν φάος ὀπίσαιτο*] *ὠπήσαιτο. Rhod.* Ita perperam corrigit Rhodomannus: Nam *οὔτ᾽ ὠπήσαιτο ἐμὸν φάος* non convenit ante *Τοὔνεκ᾽ ὑπὸ ζόφον εἶμι*, quia id ſine dubio aliquid requirit, quod rationem contineat, quare tenebras peteret Aurora, & eam plane neglectam ſuggerat. Recte vulgata; *neque lucem meam curet, ſed negligat, per me licet: Ideo infernas ego tenebras peto:* Quare quod ad ſententiam attinet, bona eſt, & in ſola Verſus menſura laborat, cui ſuppetias ferre potes, ſi legas vel *οὔτ᾽ ἄρ κεν ἐμόν γε φάος ὀπίσαιτο*, vel *οὔτ᾽ ἄρ κεν ἐμεῖο φάος ὀπίσαιτο. Pauw.*

620. *μετ᾽ οὐρανὸν*] *Poſt cælum;* Languet hic. *Pauw.*

624. *ἀμβροσίη Νὺξ*] *ἀμβροσίοιο προσώπυ* paulo ante præceſſit. *Pauw.*

625. *καὶ πάντα κατέκρυψεν οὐρανὸν, ἄστρα*] *καὶ πάντα κατ᾽ οὐρανὸν ἔκρυφεν ἄστρα*, vel quod magis placet, *καὶ πάντα κατέκρυ-*

 φεν

Ἀχλύϊ, καὶ νεφέεσσι, φέρειν χάριν Ἠριγενείῃ.
Τρῶες δ᾽ ἄστεος ἔνδον ἔσαν περὶ Μέμνονι θυμῷ
Ἀχνύμενοι· πόθεον γὰρ ὁμῶς ἑτάροισιν ἄνακτα·
Οὐδὲ μὲν Ἀργεῖοι μέγ᾽ ἐγήθεον, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
Ἐν πεδίῳ κταμένοισι παρ᾽ ἀνδράσιν αὖλιν ἔχοντες,
Ἀμφω, εὐμμελίην Ἀχιλῆα κυδαίνεσκον·
Ἀντίλοχον δ᾽ ἄρα κλαῖον· ἔχον δ᾽ ἅμα χάρματι πένθος.
Παννυχίῃ δ᾽ ἀλεγεινὸν ἀνεστονάχιζε γοῶσα
Ἠὼς· ἀμφὶ δέ οἱ κέχυτο ζόφος· οὐδ᾽ ἔτι θυμῷ
Ἀντολίης ἀλέγιζε, μέγαν δ᾽ ἤχθηρεν Ὄλυμπον·
Ἄγχι δέ οἱ μάλα πολλὰ ποδώκεες ἔστενον ἵπποι
Γαῖαν ἐπιστείβοντες ἀνανθέαν, καὶ βασίλειαν
Ἀχνυμένην ὁρόωντες, ἐελδόμενοι μέγα νόστου·
Ζεὺς δ᾽ ἄμοτον ἐβρόντησε χολούμενος· ἀμφὶ δὲ γαῖα
Κινήθη πέρι πᾶσα· τρόμος δ᾽ ἕλεν ἄμβροτον Ἠῶ.
Τὸν δ᾽ ἄρα καρπαλίμως μελάχροες Αἰθιοπῆες
Θάψαν ὀδυρόμενοι· τοὺς δ᾽ Ἠριγένεια βοῶπις,
Πόλλ᾽ ὀλοφυρομένους, κρατεροῦ περὶ σήματι παιδὸς
Οἰωνοὺς ποίησε, καὶ ἠέρι δῶκε φέρεσθαι·
Τοὺς δὴ νῦν καλέουσι βροτῶν ἀπερείσια φῦλα
Μέμνονας· οἵ ῥ᾽ ἐπὶ τύμβον ἐπὶ σφετέρου βασιλῆος

Ἐσ-

φεν οὐρανὸς ἄστρα. *Rhod.* Rescribo planissima lectione, *καὶ πάντα κατέκρυβεν οὐρανοῦ ἄστρα*, pro *κατεκρύβησαν*. *Dausq.* Mihi placet, *καὶ πάντα κατέκρυφ᾽ ἐν οὐρανῷ ἄστρα*: Idque aliis, quotquot paulo acutius cernunt, etiam placiturum auguror plane. *Pauw.*

627. *ἔσαν περὶ Μέμνονι θυμῷ Ἀχνύμενοι*] *θυμὸν* hic non fuisset deterius. *Pauw.*

631. *εὐμμελίην Ἀχιλῆα κυδαίνεσκον*] *εὐμμελίην μὲν Ἀχιλλέα κυδαίνεσκον*. *Rhod.* Rectius, *Ἀχιλῆα ἐκυδαίνεσκον*. *Dausq.* Non male Dausquejus: Neque necesse, ut *γ᾽* interponas. *Pauw.*

633. *Παννυχίῃ*] *Παννυχίη* absque Jota subscripto. *Pauw.*

637. *Γαῖαν ἐπιστείβοντες ἀνανθέαν*] *ἀνανθέα*. *Rhod.*

639. *ἄμοτον ἐβρόντησε*] *βρόντησε*. *Rhod.*

641. *Τὸν δ᾽ ἄρα*] Coactum est *Τὸν*, ubi diu de Memnone nihil præcessit diserte. *Pauw.*

Ibid. *μελάχροες Αἰθιοπῆες*] *μελαν*

Pugnæ ferales, eæque non amplius æquilibres erant.
Ergo Memnoni Dea nato in ima pectoris
Pelides vulnus infligit, & per transversum lividus ensis
Erumpit, atque protinus jucundum ejus ævum abruptum erat.
Procumbit igitur in nigram saniem, & vasta ipsius arma intonant,
Tellusque reboat, & socii passim metu consternantur.
Spolia quidem Myrmidones detrahunt: At undique Troës
Fuga dissipantur, quos rapide Achilles insequitur, acri impetu turbini comparandus.
Tum Aurora, nubibus sese condens tristissimos edidit gemitus.
Tellusque inhorruit tenebris, & præpetes venti simul omnes,
Matris jussu, uno raptim itinere deferebantur
In campum Priami: circumfusique mortuo,
Extemplo arripiunt Auroræ natum,
Perque aëra canum auferunt; Sed interim mœstus ipsis est
Animus, fratris cæsi vicem dolens: Et circumquaque æther
Ingemit. Quotquot vero in terram de ipso cadebant cruentæ
E membris guttæ, inter homines factæ sunt
Signum etiam posteros; Has enim Dii, hinc inde
In unum collectas, fluvium fecerunt undisonantem,
Quem Paphlagonium mortales vocant,

Quot-

Epithetum. *Pauw.*

556. ἐν ἀνθρώποισι τέτυκται Σῆμα] Illud τέτυκται cum voce σῆμα arcte copulandum est: Nam si ad ῥαθάμιγγες referretur, numerus singulus peccaret, & pro τέτυκται legendum esset ἐτύχθεν: Quanquam si ordinem naturalem sequamur, eo sane referri deberet: Et quid igitur? An legendum revera, ἐν ἀνθρώποισιν ἐτύχθεν? Id tutius sane. *Pauw.*

557. τὰς καὶ θεοὶ ἄλλοθεν ἄλλον] τὰς γὰρ θεοί. *Rhod.*

559. Τὸν ῥά τε Παφλαγόνιον]

Unde

Πάντες, ὅσοι ναίουσι μακροῖς ὑπὸ πείρασιν Ἴδης·
Ὅς τε καὶ αἱματόδης τραφερὴν ἐπινίσσεται αἶαν,
Ὁππότε Μέμνονος ἦμαρ ἔῃ λυγρὸν, ᾧ ἔνι κεῖνος
Κάτθανε λευγαλέῃ δὲ, καὶ ἄσχετος ἔσσυτ' ὀδμὴ
Ἐξ ὕδατος· Φαίης κεν ἔθ' ἕλκεος οὐλομένοιο,
Τυπομένους ἰχῶρας ἀποπνέειν ἀλεγεινόν.
Ἀλλὰ τὸ μὲν βουλῇσι θεῶν γένεθ'· οἱ δ' ἐπέτοντο
Ἠοῦς ὄμβριμον υἷα θοοὶ φέροντες ἀῆται
Τυτθὸν ὑπὲρ γαίης, δνοφερῇ κεκαλυμμένον ὄρφνῃ.
Οὐδὲ μὲν Αἰθιοπῆες ἀποκταμένοιο ἄνακτος,
Νόσφιν ἀπεπλάγχθησαν, ἐπεὶ θεὸς αἶψα καὶ αὐτοὺς
Ἦγε, λιλαιομένοισι βαλὼν τάχος, οἷον ἔμελλον
Οὐ μετὰ δηρὸν ἔχοντες, ὑπ' ἠερίοιο φέρεσθαι·
Τοὔνεχ' ἕποντ' ἀνέμοισιν, ὀδυρόμενοι βασιλῆα·
Ὡς δ' ὅτ' ἀγρευτῆρος, ἐνὶ ξυλόχοισι δαμέντος
Ἢ συὸς, ἠὲ λέοντος ὑπὸ βλοσυροῖσι γένυσσι,
Σῶμ' ἀναγειρόμενοι μογεροὶ φορέουσιν ἑταῖροι
Ἀχνύμενοι, μετὰ δέ σφι κύνες ποθέοντες ἄνακτα,
Κνυζηθμῷ ἐφέπονται, ἀνιαρῆς ἕνεκ' ἄγρης·
Ὡς οἵγε προλιπόντες ἀνηλέα δηϊοτῆτα,
Λαιψηροῖς ἐφέποντο μέγα στενάχοντες ἀήταις,

Ἀχλύϊ

Unde nomen istud? An ἠχήεντα fecit, ut ita dictus sit fluvius? παφλάζειν nosti: Inde Παφλαγὼν & Παφλαγόνιος. Pro Παφλαγόνιον hic Versus desiderat Παφλαγόνειον. *Pauw.*

560. ὅσοι ναίουσι μακροῖς ὑπὸ πείρασιν Ἴδης] Alii δειράσιν. Quæ duo plurimum divertunt, ideoque nihil muto. *Dausq.* Illud δειράσιν valde lenocinatur mihi: Nam ναίουσι ὑπὸ πείρασιν Ἴδης revera ambiguum est, & coactum. Eo tamen admisso, pro μακροῖς scribendum est μακραῖς, quod de montium jugis rectius etiam dicitur, quam de montium radicibus: Attende & judica. *Pauw.*

561. Ὅς τε καὶ αἱματόδης] αἱματόεις. *Rhod.*

563. ἔσσυτο ὀδμὴ] ἔσσυται ὀδμή. *Rhod.*

565. Τυπομένους ἰχῶρας] Σηπομένους. Gulielmus Canterus legit Πυθομένους. *Rhod.* Canteri emendationem sequor. *Pauw.*

Ibid. ἀποπνέειν ἀλεγεινόν] Versus

Quotquot longas Idæ radices accolunt:
Qui & sanguinolentus per benignam (illic) terram labitur,
Quando funesta Memnonis dies illuxit, in qua ille
Mortem obiit: & tetra atque ingens exhalat Mephitis
Ex unda: Dixeris etiamnum e lethali vulnere
Saniem destillare putridam, quæ fœdum exhalet odorem.
Hæc itaque consiliis Deorum acciderunt: volabant autem
Celeres venti, rigidum Auroræ natum ferentes
Exiguo supra terram spacio, nubila caligine involutum.
At nec Æthiopes a ductore cæso
Procul vagati sunt: Nam Deus repente etiam ipsos
Duxit, celeritatem, quam exoptabant, adjiciens: qua præditi,
Futurum erat ut paulo post in aëre sublimes ferrentur;
Ideo regem suum deplorantes, a tergo ventos sequebantur:
Ut cum Venatoris in saltu prostrati,
Vel apri, vel leonis faucibus mortiferis,
Cadaver sublatum laborum patientes socii auferunt,
Non sine magno dolore; pone vero canes, heri sui desiderium
Ipso gannitu testantes, propter venationem tristificam, adhærescunt.
Ita illi, cum sævum reliquissent conflictum,
Rapidos ventos magno cum gemitu sectantur,

Pro-

sus requirit ἀποκτείνειν. *Pauw.*

567. θοοὶ φέροντες ἀῆται] φορέοντες. *Rhod.*

568. Τυτθὸν ὑπὲρ γαίης] Ut scilicet sequi possent Æthiopes, nondum aves facti: Et sic πολλοῖο δι' ἠέρος, quod præcessit, caute accipiendum. *Pauw.*

572. ὑπ' ἠερίοιο φέρεσθαι] ὑπηέριοι φορέεσθαι, vel ὑπ' ἠέρος ἄμα φέρεσθαι. *Rhod.* ὑπ' ἠέρος & ὑπηέριοι non placet de avibus, quæ in aere, non sub aere, volant: An legendum igitur, Οὐ μετὰ δηρὸν ἔχοντες, ἐπηέριοι φορέεσθαι? Non displicet, sed mallem, si liceret, Οὐ μετὰ δηρὸν ἔχοντες, ἐπ' ἠέρι ὕψι φέρεσθαι. Id enim post cursum rapidissimum in terra mire quadrarat hic. Rhodomanni ἅμα flaccescit. *Pauw.*

574. Ὡς δ' ὅτ' ἀγρευτῆρος] Ὡς δ' ὁπότ'. *Rhod.*

575. βλοσυροῖσι γένυσσι] βλοσυρῇσι. *Rhod.*

576. Σῶμ' ἀναγειρόμεναι] ἀναγειράμενοι. *Rhod.*

578. ἀνιαρῆς ἕνεκ' ἄγρης] ἀνιαρῆς. *Rhod.*

Complectitur, atque tellus, & flammantium sedes
astrorum.
Hanc autem Pleiades antecesserunt: Tum ipsa
Ætherias reseravit portas, lumenque terris diffudit.

pulantur apte: Scribe, Τῆς δ' ἄρ Πληϊάδες. *Pauw.*

665. ἐκίδασσε γὰρ αἴγλην] ἐς κίδασσε δ' ἄρ' αἴγλην. *Rhod.*

QUINTI CALABRI

PRÆTERMISSORUM AB HOMERO

LIBER TERTIUS.

CUm igitur pulcre sedentis jubar Auroræ venisset,
Protinus emortuum Antilochi corpus ad naves
portant
Hastigeri Pylii, magno ducem gemitu prosequentes:
Atque ipsi justa faciunt in littore Hellesponti,
Maximo mœrore perculsi: & circumquaque suspiria
ducunt strenui filii
Argivum. Omnes enim acerbus luctus occuparat,
Dum gratum Nestori officium præstant: qui non prorsus
animo frangebatur.
Prudentis enim viri est, dolorem sustinere animo
Forti, nec animi sese excruciantem mœroribus succumbere.
Pelides autem ira inflammatus propter sodalem Antilochum,
Horrendum in Trojanos se accingebat: Qui & ipsi,
Quamvis exhorrescentes hasta clarum Achillem,
E mœnibus erumpebant, promti (ad bellum.) Quoniam
ipsis
Deæ

indicatum, id accommodatius fuisset longe. *Pauw.*

Κῆρες ἐπὶ στέρνοισι θράσος βάλον· ἦ γὰρ ἔμελλον
Πολλοὶ ἀνοστήτοιο κατελθέμεν Αϊδονῆος,
Χερσὶν ὕπ' Αἰακίδαο δαΐφρονος, ὃς ῥα καὶ αὐτὸς
Φθείσθαι ὁμῶς ἤμελλε παρὰ Πριάμοιο πόληϊ.
Αἶψα δ' ἄρ' ἀμφοτέρωθε συνήλυθον εἰς ἕνα χῶρον
Τρώων ἔθνεα πολλὰ, μενεπτολέμων τ' Ἀργείων τε,
Μαιμώοντ' ἐς Ἄρηα διεγρομένου πολέμοιο.
Πηλείδης δ' ἐν τοῖσι πολὺν περιδάμνατο λαὸν
Δυσμενέων· πάντη δὲ φερέσβιος αἵματι γαῖα
Δεύετο, καὶ νεκύεσσι περιστείνοντο ῥέεθρα
Ξάνθου, καὶ Σιμόεντος· ὁ δ' ἑσπόμενος, κεράϊζε,
Μέχρι ἐπὶ πτολίεθρον, ἐπεὶ φόβος ἄμφεχε λαούς.
Καί νύ κε πάντας ὄλεσσε, πύλας δ' ἐς οὖδας ἔρεισε
Θαιρῶν ἐξερύσας, ἢ καὶ συνέαξεν ὀχῆας,
Δόχμιος ἐγχριφθεὶς, Δαναοῖσι δ' ἔθηκε κέλευθον
Ἐς Πριάμοιο πόληα, διέπραθε δ' ὄλβιον ἄστυ,
Εἰ μή οἱ μέγα Φοῖβος ἀνηλέϊ χώσατο θυμῷ,
Ὡς ἴδεν ἄσπετα φῦλα δαϊκταμένων ἡρώων·
Αἶψα δ' ἀπ' Οὐλύμποιο κατήλυθε θηρὶ ἐοικὼς,
Ἰοδόκην ὤμοισιν ἔχων, καὶ ἀναλθέας ἰούς·
Ἔστη δ' Αἰακίδαο καταντίον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Γωρυτὸς, καὶ τόξα μέγ' ἴαχεν· ἐκ δέ οἱ ὄσσων,
Πῦρ ἄμοτον μάρμαιρε· ποσὶν δ' ὑπεκίνυτο γαῖα·
Σμερδαλέον δ' ἤυσε μέγας θεὸς, ὄφρ' Ἀχιλῆα

Τρέ-

15. κατελθέμεν Αϊδονῆος] Αἰδωνῆος sine apicibus. *Rhod.* Dubito & dubito summopere: Nam, ut recte observat Stephanus in Thesauro, Αἰδωνεὺς non potest fieri ab ἀΐδης, quia id nusquam extat ista forma, & quando ἀΐδης contrahitur in duas syllabas, pro eo scribitur ᾅδης: Quare nihil revera est, unde Αἰδωνεὺς commode deduci possit. Quid fiet hoc loco? Quadrisyllabum enim requiritur. Dicam: Legendum opinor plane Ἀδωνῆος. Sic nihil syncerius: Nam ut ab ἀΐδης fit Ἀϊδωνεὺς, ita ab ᾅδης Ἀδωνεύς. Vides? Et eo pertinet illud Hesychii, Ἀδωναῖος, Ποσειδῶν, καὶ βόλος; ἢ ὑπὸ τὸν ᾅδην. *Rhod.*

19.

Deæ fatales in pectora confidentiam injecerant. Namque futurum erat,
Ut plurimi descenderent ad Plutonem, unde nemo gradum revocat,
Sub manibus Æacidæ bellifcientis: qui tamen ipse etiam
Interiturus erat, juxta urbem Priami.
Statim igitur utrinque in unum locum congrediebantur
Variæ Trojanorum gentes & bellicosorum Argivum,
Magno fervore ad excitati prælii Martem ruentes.
Pelides autem inter hos numerosam profligabat turbam
Hostium, & undique ferax sanguine tellus
Madescebat, & stragibus arctabantur fluenta
Xanthi, & Simoentis. Ille autem a tergo premens, strages faciebat
Usque ad urbem: Quia pavor homines occuparat.
Et forte omnes exitio tradidisset; portasque solo æquasset
Cardinibus emotis; aut repagula etiam perfregisset,
Ex obliquo incumbens; Danaisque viam patefecisset
In urbem Priami; & opulentam expugnasset civitatem;
Nisi implacabili in eum ira graviter exarsisset Phæbus,
Ut vidit densas heroum cohortes letho sterni.
Quare extemplo de cælo feræ in morem, iter arripuit;
Pharetram humero gestans, & immedicabiles sagittas;
Et stetit Æacidæ ex adverso; circumque eum
Corytus & arcus immane resonabant: Ex oculis vero illius
Magna vis ignis emicabat; Et sub pedibus terra movebatur:
Mox horrificum extulit clamorem potens Deus, ut Achillem

E

19. *μενεπτολέμων τ' Ἀργείων τε*] *τε* in fine tollatur. *Rhod.*

21. *πολὺν περιδάμνατο λαὸν*] Supra Lib. 1. V. 164. scribitur, *περὶ δάμνατο πάντας*, divisim: Quod non deterius hercule est. *Pauw.*

25. *Μέχρι ἐπὶ πτολίεθρον*] *Μέχρις ἐπί.* *Rhod.*

26. *Καί νύ κε πάντας ὄλεσσε, πύλας* &c.] Hæc & sequentia ridicule iterum tument: Pro *ἐς οὖδας* Versus requirit *εἰς οὖδας*. *Pauw.*

32. *Θηρὶ ἐοικὼς*] *Θὴρ* hic *Leo* est

Τρέψῃ ἀπὸ πτολέμοιο, θεοῦ ὄπα ταρβήσαντα
Θεσπίην, καὶ Τρῶας ὑπ' ἐκ θανάτοιο σαώσῃ·
Χάζεο Πηλείδη Τρώων ἑκὰς, οὐ γάρ ἔοικεν
Οὔ σ' ἔτι δυσμενέεσσι κακὰς ἐπὶ χεῖρας ἰάλλειν,
Μή σε καὶ ἀθανάτων τις ἀπ' Οὐλύμποιο χαλέψῃ.
Ὣς ἄρ' ἔφη· ὃ δ' ἄρ' οὔτι θεοῦ τρέσεν ἄμβροτον αὐδήν·
Ἤδη γάρ οἱ κῆρες ἀμείλιχοι ἀμφεποτῶντο·
Τοὔνεκ' ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε θεοῦ· μέγα δ' ἴαχεν ἄντην·
Φοῖβε, τίη με θεοῖσι, καὶ οὐ μεμαῶτα, μάχεσθαι
Ὀτρύνεις, Τρώεσσιν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνων;
Ἤδη γὰρ καὶ πρόσθε μ' ἀποστρέψας ὀρυμαγδοῦ,
Ἤκαχες, ὁππότε πρῶτον ὑπεξεσάωσας ὀλέθρου
Ἕκτορα, τῷ μέγα Τρῶες ἀνὰ πτόλιν εὐχετόωντο.
Ἀλλ' ἀναχάζεο τῆδε, καὶ ἐς μακάρων ἕδος ἄλλων
Ἔρχεο, μή σε βάλοιμι, καὶ ἀθάνατόν περ ἐόντα.
Ὣς εἰπὼν, ἀπάτερθε θεὸν λίπε, βῆ δ' ἐπὶ Τρῶας·
Οἳ δ' ἔτι που φεύγεσκον ἅμα προπάροιθε πόληος·
Καὶ τοὺς μὲν σεύεσκεν· ὃ δ' ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ
Φοῖβος, ἑὸν κατὰ θυμὸν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν,
Ὢ πόποι, ὡς ὅγε μαίνετ' ἀεὶ φρένας· ἀλλά οἱ οὔτι
Οὐδ' αὐτὸς Κρονίδης ἔτ' ἀνέξεται, οὔτε τις ἄλλος
Οὕτω μαργαίνοντα, καὶ ἀντιόωντα θεοῖσι.
Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ ἄϊστος ὁμοῦ νεφέεσσιν ἐτύχθη·
Ἠέρα δ' ἑσσάμενος, στυγερὸν προέηκε βέλεμνον·
Καί ἑ θοῶς οὔτησε κατὰ σφυρόν· αἶψα δ' ἀνίαι

Δῦ-

est, ut alibi sæpe: Interpres inepte, *fera similis*. Id enim de Deo non potest honeste dici, & ipsum illud *Leoni similis* satis adhuc periculosum est. *Pauw.*

38. θεοῦ ὄπα ταρβήσαντα Θεσπίην] Θεσπεσίην. *Rhod.*

51. Ἀλλ' ἀναχάζεο τῆδε] τῆλε. *Rhod. Hinc facesse.* Nec insolens Poëtis adverbium adverbio commutare. Nec sperno penitus, quod reponebat Rhodomannus, τῆλε, *procul abscede.* Mutatio Brodæo non placet, nec ejus mihi displicet inter-

ter-

Caligine & nubibus; ut gratam navet operam Auroræ:
Cæterum Troës in urbem se receperant, propter Memnonem animis
Ægri; desiderabant enim ducem una cum militibus:
Nec tamen Argivi admodum lætabantur: verum & ipsi,
In campo juxta cæsos commilitones positis castris,
Utrumque (agebant), Achillem enim hasta clarum laudibus vehebant,
Et plangebant Antilochum, ita ut luctu gaudium temperarent.
Totam autem noctem querimoniis & fletibus impendit
Aurora; & circa ipsam sparsæ erant tenebræ; nec ultra animo suo
Ortus curam agebat, sed exosus ei erat magnus Olympus:
Et prope illam plurimum alipedes gemebant equi,
Solum fodientes ungulis infloridum, & quanquam
Luctu oppressam viderent reginam, reditum tamen magnopere appetebant.
Jupiter ergo inquietum detonabat iratus, & terra
Undique concutiebatur universa; adeo ut pavor immortalem quoque Auroram corriperet.
Interea ducem nigricolores Æthiopes
Sepeliunt cum planctu: quos Aurora bovinis oculis prædita
Multum lamentantes, ad strenui filii monumentum,
In aves vertit, aërique ferendos dedit:
Quas longe lateque diffusæ hominum gentes etiam nunc vocitant
Memnonides; illæ adhuc Principis sui bustum

Fre-

λαιόχροες Αἰθιοπῆες. *Rhod.*

646. Μέμνονας] Ipso nomine Herois: Quod notandum: Similiter Ælianus Lib. 5. Cap. 1. de Animal. Γῆν τὴν Παριανῶν καὶ τὴν γείτονα Κύζικον ὄρνιθας φοιτᾶν μέλανας ἰδεῖν φασι, τὸ δὲ σχῆμα εἴποις ἱέρακας αὐτοὺς ἄν· ἄγευστοι δέ εἰσι σαρκῶν, καὶ σωφρονοῦσι περὶ γαστέρα, καὶ αὐτοῖς τὰ σπέρματα εἶναι δεῖπνον ἀπόχρη. ὅταν δὲ ὑπάρξηται τὸ μετόπωρον, εἰς τὴν Ἰλιάδα γῆν ἀγέλη τῶνδε τῶν ὀρνίθων (καλοῦσι δὲ αὐτοὺς Μέμνονας) εὐθὺ τοῦ Μεμνονείου τάφου φοιτῶσι. Interpres male

Ἑσσύμενοι γοόωσι, κόνιν καθύπερθε χέοντες
Σήματος· ἀλλήλοις δὲ περικλονέουσι κυδοιμὸν,
Μέμνονι ἦρα φέροντες· ὁ δ᾽ εἰν Αΐδαο δόμοισιν,
Ἠέ που ἐν μακάρεσσι κατ᾽ Ἠλύσιον πέδον αἴης
Καγχαλάᾳ· καὶ θυμὸν ἰαίνεται ἄμβροτος Ἠὼς
Δερκομένη· τοῖσι δὲ πέλει πόνος, ἄχρι καμόντες,
Εἰς ἕνα δηώσονται ἀνὰ κλόνον, ἠὲ καὶ ἄμφω
Πότμον ἀναπλήσωσι, πονεύμενοι ἀμφὶς ἄνακτι.
Καὶ τὰ μὲν, ἐννεσίῃσι φαεσφόρου Ἠριγενείης,
Οἴωνοι τελέθουσι θοοί· τότε δ᾽ ἄμβροτος Ἠὼς
Οὐρανὸν εἰσανόρουσ᾽ ὁμῶς πολυειδέσιν Ὥραις,
Αἵ ῥά μιν οὐκ ἐθέλουσαν ἀνήγαγον ἐς Διὸς οὖδας
Παρφάμεναι μύθοισιν, ὅσοις βαρὺ πένθος ὑπείκει,
Καί περ ἔτ᾽ ἀχνυμένην· ἡ δ᾽ οὐ λάθεθ᾽ οἷο δρόμοιο·
Δείδιε γὰρ Ζηνὸς ἄδην ἄλληκτον ἐνιπὴν,
Ἐξ οὗ πάντα πέλονται, ὅσ᾽ ὠκεανοῖο ῥέεθρα

Ἐν-

male ibi, *Eas autem idcirco Memnonias vocant, quod &c.* Neque melius hic Rhodomannus, ut vides. *Pauw.*

Ibid. οἵ ῥ᾽ ἐπὶ τύμβον ἐπὶ] οἵ ῥ᾽ ἔτι τύμβον ἐπὶ. *Rhod.*

651. καὶ θυμὸν ἰαίνεται ἄμβροτος Ἠὼς Δερκομένη] Malim legere, καὶ θυμὸν ἰαίνεται, ἄμβροτον Ἠῶ Δερκόμενος. Nam sic sententia apta est, quia hæc ad Campum Elysium & Insulam Beatorum in ipsa Terra, se referunt præcise; cum ut nunc leguntur vulgo, præcedentia respiciant generatim, & proinde illud etiam εἰν Αΐδαο δόμοισιν: quod certe incongruum, quia eo non pervenit Aurora, nec eas tenebrarum voragines invisit. Attende: Mihi suffragaberis. *Pauw.*

653. Εἰς ἕνα δηώσονται ἀνὰ κλόνον, ἠὲ καὶ ἄμφω Πότμον &c.] Εἰς ἕνα δηώσωνται. *Rhod.* Vice Commentarii est locus ille Ovidii Metamorph. Lib. 13.

Et primo similis volucri, mox vera volucris
Insonuit pennis: pariter sonuere sorores
Innumeræ, quibus est eadem natalis origo.
Terque rogum lustrant: & consonus exit in auras
Ter clangor: quarto seducunt castra volatu.
Tunc duo diversa populi de parte feroces
Bella gerunt; rostrisque & aduncis unguibus iras

Exer-

Frequentantes plangunt, cinerem superinspergentes
Sepulchro; mutuoque inter se conflictu tumultuantur,
In Memnonis honorem. Qui in Plutonis aula;
Aut inter beatos, in Elysio terræ campo,
Exsultat. Unde animo solatium suo accipit cælestis
Aurora,
Dum ista cernit: Illis autem certamen durat, usque
dum post multum laboris
Altera alteram dimicando confecerit; aut etiam ambæ
Fatum expleverint, pro rege decertantes.
Hæc itaque luciferæ nutu Auroræ
Citæ præpetes peragunt: Tunc vero diva Aurora
In cœlum properavit, una cum variantibus Horis:
Quæ invitam ipsam in Jovis eduxerunt solum,
Iis appellantes verbis, quibus gravis cedere luctus solet,
Quamvis adhuc angeretur: sed tamen non est oblita
cursum suum.
Vehementer enim horrebat rigidas Jovis minas,
Ex quo omnia existunt, quæ Oceani fluxus

Com-

Exercent; alasque, adversaque pectora lassant;
Inferiasque cadunt cineri cognata sepulto
Corpora: seque &c.

Ex quibus evidenter apparet legendum esse hic, ἄχρι καμόντες, Εἰς ἕνα δηώσηται ἐνὰ κλόνον, ἠὲ καὶ ἄμφω Πότμον ἀναπλήσωσι, πονεύμενοι &c: Cum in duas acies secesserunt, & diu laborarunt, tandem duæ ex ferocissimis Monomachiam ineunt, & tamdiu dimicant, donec vel una vel ambæ occubuerint: Ita hæc, & superius ἀλλήλοις δὲ περικλονέουσι κυδοιμὸν, accipienda sunt. Alii aliter rem enarrant: Vide loco citato Ælianum, &c. Si cum Rhodomanno δηώσωνται scribas, vel vulgatum δηώσονται retineas, hæc confusa sunt & perturbata. Potuisset tamen Quintus fabellam apertius exponere: Id certum, & ex dictis perspicuum. *Pauw.*

656. τελέθουσι] τελέουσι. *Pauw.*

Ibid. ἄμβροτος Ἠὼς] Si numerando ascendas, Versus sunt sexdecim, in quibus illud ἄμβροτος Ἠὼς ter pro clausula est. *Pauw.*

657. εἰσανάγουσ' ὁμῶς] εἰσανάγουσιν ὁμῶς. *Rhod.*

661. Δείδιε γὰρ Ζηνὸς] Δείδιε γάρ που Ζηνὸς. *Rhod.* Malim, Δείδιε γὰρ δὴ Ζηνὸς. *Pauw.*

Ibid. ἄληκτον ἐνιπὴν] Imo ἄλληκτον. *Pauw.*

663.

E duello averteret, consternatum Dei voce
Prodigiosa, & Troas e pernicie liberaret:
Procul hinc o Pelida, a Trojanis te subducito, non
enim æquum est,
Ut amplius infestas hostibus manus afferas,
Ne vel Deorum te quispiam ex cœlo pessumdet.
Sic dixit. At ille nihil extimuit immortalem Dei vocem.
Jam enim severæ ipsum Parcæ circumvolabant:
Ideo Deum non curabat: sed immani clamore adortus est:
Phœbe, cur me etiam invitum ad pugnandum cum Diis
Lacessis, dum fœdifragis Trojanis auxilium præstas?
Jam enim & antea cum me a conflictu averteres,
Non parum offendisti, quando primum exitio Hectorem
Subtraheres: quo magnifice se Troës in urbe jactabant.
Sed abscede hinc, & ad cæterorum Deorum sedem
Te recipe. Ne te feriam quantumvis immortalem.
Sic fatus, seorsum linquit Deum, & in Trojanos tendit:
Qui adhuc promiscue ante urbem fugiebant.
Hos itaque insectatur. At toto pectore excandescens
Phœbus, animum suum his verbis affatur.
O Dii! quantus huic mentem furor agit perpetuo.
At ejus
Nec ipse Jupiter deinceps nec quisquam alius, impetum sustinebit,
Dum adeo luxuriat, & Diis ipsis adversatur.
Sic ait; & inter nubes conspectum sui recondit,
Aeraque prætendens, inimicum emittit telum:
Et continuo eum sauciat in malleolum pedis; statimque ægritudo

Cor

terpretatio, *retrocede hac. Dausq.* Dausqueji *hinc facesse* ineptum est: Nam τῆδε pro *hinc* non dicunt Græci. Brodæi *retrocede hac* satisfacit linguæ genio, & cum demonstratione loci hic stare potest, sed vacillanter & infirme, ubi sequitur, καὶ ἐς μακάρων ἕδος ἄλλων Ἔρχεο. Sine dubio cum Rhodomanno legendum est τῆλε: quod planum & perspicuum. Δ & Λ commutata sunt millies. *Pauw.*

55. ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ Φοῖβος ἐὸν κατὰ θυμὸν] ἐνὶ θυμῷ, κατὰ θυμὸν: Acumen plumbeum & mere Sophisticum nota. *Pauw.*

57. ἀλλά οἱ οὔτι] Peccat οἱ: Nam

K

Δῦσαν ὑπὸ κραδίην· ὁ δ' ἀνετράπετ' ἠΰτε πύργος,
Ὅν τε βίη Τυφῶνος ὑποχθονίῃ στροφάλιγγι
Ῥήξῃ ὑπὲρ δαπέδοιο, κραδαινομένης βαθὺ γαίης·
Ὣς ἐκλίθη δέμας ἠΰ κατ' οὔδεος Αἰακίδαο·
Ἀμφὶ δὲ παπτήνας, ὀλοὸν, καὶ ἄκρατον ὁμόκλα·
Τίς νύ μοι αἰνὸν ὀϊστὸν ἐπὶ προέηκε κρυφηδόν;
Τλήτω μευ κατέναντα, καὶ εἰς ἀναφανδὸν ἰκέσθω,
Ὄφρα καί τοι μέλαν αἷμα, καὶ ἔγκατα πάντα χυθείη,
Ἡμετέρῳ περὶ δουρὶ, καὶ ἄϊδα λυγρὸν ἵκηται·
Οἶδα γὰρ ὡς οὔτις μοι δυνήσεται, ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Ἐγχείῃ δαμάσασθαι ἐπιχθονίων ἡρώων,
Οὐδ' εἴπερ στέρνοισι μάλ' ἄτρομον ἦτορ ἔχησιν,
Ἄτρομον ἦτορ ἔχησι λίην, καὶ χάλκεος εἴη·
Κρύβδα δ' ἀνάλκιδες αἰὲν ἀγαυοτέρους λοχόωσι·
Τῷ, μευ ἴτω κατέναντα, καὶ εἰ θεὸς εὔχεται εἶναι,
Χωόμενος Δαναοῖς, ἐπεὶ νύ μοι ἦτορ ἔολπεν
Ἔμμεναι Ἀπόλλωνα λυγρῇ κεκαλυμμένον ὄρφνῃ·
Ὣς γάρ μοι τοπάροιθε φίλη διεπέφραδε μήτηρ,
Κείνου ὑπαὶ βελέεσσιν ὀϊζυροῖσιν ἀπολέσθαι
Σκαιῇς ἀμφὶ πύλῃσι· τὸ δ' οὐκ ἀνεμώλιον ἦεν.
Ἦ, καὶ λοιγὸν ὀϊστὸν ἀμειλίκτοισι χέρεσσιν
Ἕλκεος ἐξείρυσεν ἀναλθέος, ἐκ δέ οἱ αἷμα

Ἐσ-

Nam & ἀνέξεται casum quartum amat, & μαργαίνοντα una cum ἀντιόωντα eum aperte exhibent: Scribe igitur, ἀλλά ἑ οὔτι. *Pauw.*

63. ἠΰτε πύργος] Inepte, nisi Gigantem & Titanem hic cum ineptiente tibi proponas. *Pauw.*

68. ἐπὶ προέηκε κρυφηδὸν] ἐπιπροέηκε. *Rhod.*

69. καὶ εἰς ἀναφανδὸν ἰκέσθω] Malim ἰκέσθαι, ut sic τλήτω μευ κατέναντα καὶ εἰς ἀναφανδὸν ἰκέσθαι arcte cohæreant, & plenior sit oratio. Versio Latina id dicit ipsius sententiæ ductu. *Pauw.*

70. Ὄφρα καί τοι μέλαν αἷμα] Ὄφρα κέ οἱ. *Rhod.* Ὄφρα καί οἱ μέλαν. *Dausq.* Cum Rhodomanno scribe, Ὄφρα κέ οἱ μέλαν αἷμα: Dausquejî Ὄφρα καί οἱ non convenit, quia aliud hic vulnus: Perspicaciores animadvertunt statim. *Pauw.*

72. οὔτις μοι δυνήσεται] οὔτις με. *Rhod.*

81.

Cor subit: & subvertitur ad modum turris,
Quam violentia Typhonis vertigine subterranea
Solo affligit, tellure alte succussa:
Hoc modo prostratum fuit humi spectabile Æacidæ corpus.
Et circumspiciens, ferali & immoderato clamore infrendit:
Quis occulte pestiferum in me contorsit jaculum?
Audeat cominus & aperto Marte mecum congredi;
Ut ater ipsi cruor & viscera cuncta effundantur
Hastæ nostræ impetu, tristemque ad Plutonem migret.
Compertum enim habeo, quod nemo me possit, cominus adortus,
Heroum quidem in terris degentium, hasta superare;
Haud equidem, si vel omnis pavoris nescium cor in pectore gerat,
Cor (inquam) plane timoris expers habeat, totusque ex ære constet.
At semper imbelles furtim (virtute) clariores insidiis excipiunt.
Ideo obviam mihi procedat, etiamsi Deum se esse glorietur
Infensum Danais. Nam animus mihi auguratur
Apollinem esse, horrida caligine involutum.
Sic enim mihi olim prædixit amanda mater,
Calamitosis illius jaculis me periturum esse
Ad Scæam portam: Neque hoc cassum fuit.
Dixit; & lethalem sagittam duris manibus
E vulnere immedicabili evellit; & sanguis ipsi

Eru-

81. *ὀϊζυρεῖσιν βελέεσσιν ὀϊζυροῖσιν ἀπολέσθαι*] Scribe *ὀϊζυρῶς* vel *ὀϊζυροῖς*. Nam *ὀϊζυρῶς* haut satis probo, quando mortali ab immortali cædi genus est honoratum lethi, non miserabile. *Dausq.* *ὀϊζυροῖς* legendum haud dubie. *Pauw.*

83. Ἠ, *καὶ λοιγὸν ὀϊστὸν*] *λυγρὸν ὀϊστόν. Rhod.* Nexe, ut *urbs Roma.* Rhodomannus *λυγρὸν ὀϊστόν*: Maluissem *λοίγιον ἰὸν*, perniciabilem sagittam; ut Lib. 6. *Κάππεσε λοίγιον ἔγχος.* vel *κεῖσθεν ὀϊστόν*, sagittam supremum Achilli tractatam. *Dausq.* Recte Rhodomannus *λυγρὸν ὀϊστόν*: Alia digna sunt Dausqu i in-

Ἐσσυτο τειρομένου· πότμος δέ οἱ ἦτορ ἐδάμνα·
Ἀσχαλάων δ᾽ ἔῤῥιψε βέλος· τό δ᾽ ἄρ᾽ αἶψα κιοῦσαι
Πνοιαὶ ἀνηρείψαντο· δόσαν δέ μιν Ἀπόλλωνι
Ἐς Διὸς οἰχομένῳ ζάθεον πέδον· οὐ γὰρ ἐῴκει
Ἀμβροτον ὂν ὀλέσθαι ἀπ᾽ ἀθανάτοιο μολόντα·
Δεξάμενος δ᾽ ὅγε κραιπνῶς ἀφίκετο μακρὸν Ὀλυμπον,
Ἀλλων ἀθανάτων ἐς ὁμήγυριν, ἧχι μάλιστα
Πανσυδίῃ ἀγέροντο, μάχην ἐσορώμενοι ἀνδρῶν·
Οἱ μὲν γὰρ Τρώεσσι μενοίνεον εὖχος ὀρέξαι,
Οἱ δ᾽ ἄρ᾽ Ἀχαιοῖς, δίανδιχα μητιόωντες,
Δέρκοντο κτείνοντας ἀνὰ μόθον, ὀλλυμένους τε.
Τόν δ᾽ ὁπότ᾽ εἰσενόησε Διὸς πινυτὴ παράκοιτις,
Αὐτίκα μιν νείκεσσεν ἀνιηροῖς ἐπέεσσιν·
Φοῖβε, τίη τόδ᾽ ἔρεξας ἀτάσθαλον ἤματι τῷδε;
Λησάμενος κείνοιο, τὸν ἀθάνατοι γάμον αὐτοὶ
Ἀντιθέῳ Πηλῆϊ συνάρσαμεν, σὺν δ᾽ ἐνὶ μέσσοις
Δαινύμενος ἤειδες, ὅπως Θέτιν ἀργυρόπεζαν
Πηλεὺς ἤγετ᾽ ἄκοιτιν, ἁλὸς μέγα λαῖτμα λιπούσης,

Καί

ingenio. *Pauw.*

85. Ἐσσυτο τειρομένου] Ita Aldus: Basileenses & Rhodomannus ediderunt Ἐσσυτο πειρομένου: Operarum, credo, incuria: Nam malleus non fuit transfixus jaculo, sed sauciatus: Καί ἑ θοῶς οὔτησε κατὰ σφυρόν. Ipse Rhodomannus hic in Versione sua, *& sanguis ipsi erupit cum cruciatu;* Quod τειρομένου etiam exprimit. Moneo, ne decipiantur minus periti. *Pauw.*

89. Ἀμβροτον ὂν ὀλέσθαι] ἐὸν ὀλέσθαι. *Rhod.*

94. Οἱ δ᾽ ἄρ᾽ Ἀχαιοῖς, δίανδιχα μητιόωντες. Δέρκοντο &c.] Ἀχαιοῖς, οἱ δὲ δίανδιχα. *Rhod.* Vix placet Rhodomanni suspicio: Nam primo δίανδιχα μητιόωντες dissentientes in duas partes divisos respicit, & vix tertiam inducere potest: Dein, qui vel Trojanis vel Græcis favebant, æque intuebantur trucidantes & occumbentes, ac alii medii, nec de his id dici potest magis, quam de illis. Aliud subest, nisi memet cogitando fallam: Legerim, Οἱ δ᾽ ἄρ᾽ Ἀχαιοῖς, ἠδὲ δίανδιχα μητιόωντες Δέρκοντο κτείνοντας &c. Sic in duabus factionibus manemus, & de illis dicitur, quod dici par est. *Pauw.*

100. σὺν δ᾽ ἐνὶ μέσσοις Δαινύμενος ἤειδες] ἐν δὲ σὺ μέσσοις Δαινύμενοις. *Rhod.*

102.

Erupit cum cruciatu; lethumque ejus cor subegit.
Telum igitur magna indignatione abjecit. Quod illico advolantes
Auræ correptum Apollini reddiderunt,
In sacrum Jovis campum remeanti. Non enim fas erat, ut
Immortale jaculum a Deo profectum, interiret.
Quo accepto, festinus rediit in spaciosum Olympum
Ad aliorum congregationem Deorum: ubi magna frequentia
Ex omnibus locis coibant, spectatum pugnam mortalium.
Alii enim Trojanis studebant victoriam præbere,
Alii contra Achivis: Nonnulli etiam ancipiti sententia fluctuantes,
Qui trucidarent (alios) in acie, & qui occumberent, intuebantur.
Phœbum vero ubi prudens Jovis uxor conspexit,
Statim molestis eum verbis objurgavit:
Phœbe, quare scelus istud hoc die patrasti?
Connubii illius oblitus, quod ipsi nos Dii
Semideo Peleo conciliavimus, unaque in medio
Epulantium cantabas, quo pacto argenteis pedibus Thetin
Peleus uxorem duceret, cum vastum maris gurgitem deseruisset:

Et

102. ἁλὸς μέγα λαῖτμα λιπούσης] λιπούσαν. *Rhod.* Non erit hæc solicitanda lectio, sic interpretata, *Mari vastum hiatum relinquente*, ut Thetidi mare sit permeabile. Hesychius: Λαῖτμα — ἄλλοι τὸ διάστημα τοῦ πελάγους, ἐξ ὧ τὸ μέγα καὶ πλατύ. Id autem posse dici conficitur e Calabro postea de Nereidibus idem canente:

— ἀμφὶ δ᾽ ἄρα σφιν
Νισσομένῃσι θάλασσα διίστατο· ταὶ δ᾽ ἐφέροντο.

Si mare diversum stabat illis euntibus; quanto magis Nereidum matri & reginæ patuit? Non male tamen reponat quis λιποῦσαν, ut Thetis, dum ducitur a Peleo, significetur mare deseruisse: Quod adstrui potest ex Apollodoro Lib. 3. ex Nostro Lib. 4. ex Statio Lib. 1. Sylv. in Epithalamio. ex Metam. 11. Claudiano Præfat. in

 Nupt.

Καί σευ φορμίζοντος, ἐπήϊεν ἀθρόα φῦλα,
Θῆρές τ', οἰωνοί τε, βαθυσκόπελοί τε κολῶναι,
Καὶ ποταμοὶ, καὶ πᾶσα βαθύσκιος ὕλη·
Ἀλλὰ τάγ' ἐξελάθου, καὶ ἀμείλιχον ἔργον ἔρεξας
Κτείνας ἀνέρα δῖον, ὃν ἀθανάτοισι σὺν ἄλλοις
Νέκταρ ἀποσπένδων, ἠρήσαο παῖδα γενέσθαι
Ἐκ Θέτιος Πηλῆϊ· τεῆς δ' ἐπελήσαο ἀρῆς,
Ἦρα φέρων λαοῖσι κρατεροῖο Λαομέδοντος,
Ὧ πάρα βουκολέεσκες· ὃ δ' ἀθάνατόν περ ἐόντα,
Θνητὸς ἐὼν, ἀκάχιζε· σὺ δ' ἀφρονέων ἐνὶ θυμῷ,
Ἦρα φέρεις Τρώεσσι, λελασμένος ὅσσ' ἐμόγησας·
Σχέτλιε, οὐ νύ τοι οἶδας ἐνὶ φρεσὶ λευγαλέῃσιν,
Οὔθ' ὅς τις ἀργαλέος, καὶ ἐπάξιος ἄλγεα πάσχειν,
Οὔθ' ὅς τις ἀθανάτοισι τετιμημένος· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἤπιος ἄμμι τέτυκτο, καὶ ἐξ ἡμέων γένος ἦεν·
Ἀλλ' οὐ μὰν Τρώεσσιν ἐλαφρότερον πόνον οἴω

Ἐσ-

Nupt. Honorii & Mariæ. Quibus in locis & nuptiæ Thetidis cum Peleo agitatæ sunt in Pelio, non in antro aliquo maritimo, & nusquam meminerunt mare discessisse, quod utique memoratum splendoris multum contulisset nuptiis: Nec Poetæ segnes talia persequi; etsi non omnes eadem canant, aut omnia. *Dausq.* Rhodomannus perbene λιποῦσαν, neque Dausqueji commentum moror, quo nihil revera ineptius: Nam ἁλὸς μέγα λαῖτμα arcte cohæret, & nemo separabit, qui prima linguæ elementa modo didicerit: Hoc notasse sufficiat: Alia sciens omitto. Vertas autem locum: *quo modo Thetin cum argenteis pedibus Peleus sibi nactus sit uxorem, vastum maris gurgitem relinquentem*, ut scilicet cum eo, tanquam marito suo, habitaret in Thessalia. Jungenda sunt, quæ ipsa Thetis Infra V. 611. & seqq. dicit. Interpres non bene; quod imperitos seducere posset, & Dausquejum forte seduxit. *Pauw.*

105. *Καὶ ποταμοὶ, καὶ πᾶσα βαθύσκιος ὕλη*] Insere ἤλυθεν ante ὕλη. *Rhod.* Recipi possit, Καὶ ποταμοὶ πάντες, καὶ πᾶσα &c. Rhodomannus, Καὶ ποταμοὶ, καὶ πᾶσα βαθύσκιος ἤλυθεν ὕλη. Sed antecedens ἐπήϊεν huc conferri etiam potest. Infelicius Brodæus, Καὶ ποταμοὶ, καὶ δένδρεα, πᾶσα βαθύσκιος ὕλη. Cur enim bis insulta copula, tertium non adsumetur? *Dausq.* ἤλυθεν revera non quadrat hoc loco, & aliud abesse suspicor.

Daus-

Et te citharam feriente densa agmina accurrebant,
Bestiæ, volucresque & profundis scopulis montes,
Nec non fluvii, & omnis opaca veniebat sylva.
Sed hæc tibi exciderunt, & facinus crudele peregisti,
Divinum hominem interficiens: quem una cum aliis Diis
Nectar libans, precatus es, filium nasci
Ex Thetide Peleo, tuique voti oblitus es,
Dum opem fers populis validi Laomedontis:
Apud quem armenta pavisti: Isque te Deum
Mortalis ærumnis molestissimis affecit. Et tamen a sana tu mente dimotus,
Operam Trojanis navas, oblitus quantos exhauseris labores.
Improbe, nondum vesana mente cognitum habes,
Neque quis impius, & dignus tristia pati;
Neque quis honorabilis sit apud Deos. Enimvero Achilles
In nos benignus erat; & a nobis genus ducebat.
Attamen non arbitror Trojanis propterea levius negocium

Fore,

Dausqueji πάντες nimium est, & in eo etiam non acquiesco. Quid si legamus, Καὶ ποταμοὶ, καὶ πᾶσα βαθύσκιος Πηλίου ὕλη? Sic locus opportune designatur, in quo nuptiæ celebratæ sunt, & quæ nimis generaliter dicuntur, commode ad locum & loci vicina restringuntur: Attende: Admisso Cretico, hæc mea suspicio perquam probabilis est. *Pauw.*

110. κρατεροῖο] κραταιοῦ. *Rhod.*

113. λελασμένος ὅσσ' ἐμόγησας] Quam multus hic est in oblivione? Ἀλλὰ τά γ' ἐξελάθου· τεῆς δ' ἐπελήσαο ἀρῆς· λελασμένος ὅσσ' ἐμόγησας. Bis etiam repetit Ἦρα φέρων, Ἦρα φέρεις cum iisdem adjunctis. Ea indole erat Quintus, & multa effundens, verbis iisdem utebatur libens, ne nimis coarctaretur. *Pauw.*

115. Οὐδ' ὅς τις ἀργαλέος] Οὐδ' ὅτις. *Rhod.*

116. Οὐδ' ὅς τις ἀθανάτοισι τετιμημένος] Οὐδ' ὅτις ἀθανάτοισι τετιμένος. *Rhod.*

118. Ἀλλ' οὐ μὰν Τρώεσσιν ἐλαφρότερον πόνον οἴω] Pro πόνον lego πεο, intellecto tamen πόνον vel ἔργον. Potest tamen in οἴω esse Synæresis, licet Homero non usitata. *Rhod.* Recte οἴω: Sic sæpe Homerus & Alii. Quare nescio, quid hic mentis fuerit Rhodomanno, quem si sequeremur in legendo ἐλαφρότερόν περ, non necesse etiam fo-

ret,

Εσσεσθ' Αἰακίδαο δεδουπότος· οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
Υἱὸς ἀπὸ Σκύροιο θοῶς ἐς ἀπηνέα δῆριν
Αργείοις ἐπαρωγὸς ἐλεύσεται, ἴκελος ἀλκὴν
Πατρὶ ἑῷ· πολέσιν δὲ κακὸν δηΐοισι πελάσσει·
Η νύ σοι Τρώων ἐπιμέμβλεται, ἀλλ' Αχιλῆϊ
Αμφ' ἀρετῆς μέγηρας, ἐπεὶ πέλε φέρτατος ἀνδρῶν.
Νήπιε, πῶς ἔτι σοῖσι γε ὄμμασι Νηρηΐνην
Οψει ἐν ἀθανάτοισι Διὸς ποτὶ δώματ' ἰοῦσαν,
Η σε πάρος κύδαινε, καὶ ὡς φίλον ἔδρακεν υἷα;
Η, μέγα νεικείουσα πολυσθενέος Διὸς υἷα,
Ηρη ἀκηχεμένη· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀμείβετο μύθῳ·
Αζετο γὰρ παράκοιτιν ἑοῦ πατρὸς ἀκαμάτοιο·
Οὐδέ οἱ ὀφθαλμοῖσι καταντίον εἰσοράασθαι
Εσθενεν, ἀλλ' ἀπάνευθε θεῶν ἄληκτον ἐόντων,
Ηστο κατοπιόων· ἄμοτον δέ οἱ ἐσκύζοντο
Αθάνατοι κατ' Ολυμπον, ὅσοι Δαναοῖσιν ἄμυνον·
Οσσοι δ' αὖ Τρώεσσι μενοίνεον εὖχος ὀρέξαι,
Κεῖνοί μιν κύδαινον, ἐνὶ φρεσὶ καγχαλόωντες,
Κρύβδην Ηρης· πάντες γὰρ ἐναντίον Οὐρανίωνες
Αζοντ' ἀσχαλόωσαν. ὁ δ' οὔπω λήγετο θυμοῦ
Πηλείδης· ἔτι γάρ οἱ ἀμαιμακέτοις ἐνὶ γυίοις,
Εζεεν αἷμα κελαινὸν, ἐελδομένοιο μάχεσθαι·
Οὐδ' ἄρα οἱ Τρώων τις ἐτόλμα ἐγγὺς ἱκέσθαι,
Βλημένου, ἀλλ' ἀπάνευθεν ἀφέστασαν, εὖτε λέοντος
Αγρό-

ret, ut πόνον vel ἔργον ſubaudiremus: Nam ἐλαφρότερον ἔσεσθαι, ῥᾷον ἔσεσθαι, & alia id genus, ita abſolute amant Græci. Aliquid humani hic paſſus fuit Vir Diligens. *Pauw.*

123. Η νύ σοι Τρώων ἐπιμέμβλεται, ἀλλ' &c.] Οὔ νυ τί σοι Τρώων ἔτι μέμβλεται. *Rhod.*

124. Αμφ' ἀρετῆς μέγηρας] ἐμέγηρας. *Rhod.*

125. Νήπιε, πῶς ἔτι σοῖσι γε ὄμμασι Νηρηΐνην Οψει] σοῖσιν ὑπ' ὄμμασι. *Rhod.* Minus hic arridet ὑπὸ. Fors nihil mutandum, ut Verſus ſit paulo inornatior: Alias non deterius ſane ſcribi poſſet, vel σοῖσιν ἐπ' ὄμματι, vel σοῖσι γ' ἐπ' ὄμμασι: Nam illud ἐπὶ ſine dubio cum ὄψει recte

Fore, quia Æacides occidit. Nam hujus
Natus propediem e Scyro, ad immite bellum,
Argivis præsidio veniet, æquiparans robore
Genitorem suum, & plurimis malum hostibus adferet.
Nec tu adeo Trojanorum curam agis, verum Achilli
Virtutem invidisti, quod hominum præstantissimus esset.
Stulte, quomodo in posterum oculis tuis Thetin
Aspicies, inter Superos, ad Jovis atria euntem,
Quæ te prius insigniter coluit, & tanquam carum filium suspexit?
Dixit, magnis præpotentis Jovis natum probris incessens,
Cum magno animi cruciatu. At is ne verbo quidem respondit:
Reverebatur enim beati sui parentis uxorem.
Nec oculis eam obtueri exadversum
Potuit: sed seorsum a Diis æternis
Resedit, dejectis humi oculis. Graviter vero succensebant illi,
Dii in cœlo, qui Danaum partes tutabantur.
Qui vero Trojanis cupiebant palmam tradere,
Ii laudabant ipsum, intimo pectore lætantes,
Clam Junone. Cuncti enim Cœlites palam
Formidabant ejus iram. At nondum remiserat ferociam animi
Pelides. Nam adhuc in vastis ejus membris
Ater sanguis fervebat, pugnare cupientis.
Nec ullus Trojanorum audebat propius accedere
Ad prostratum, sed procul absistebant, velut perplexi
Ru-

recte jungi potest. *Pauw.*

129. *ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἀμείβετο μύθῳ*] *ἠμείβετο* vel *ἀπαμείβετο*. *Rhod.* *ἠμείβετο* malo. *Pauw.*

132. *θεῶν ἄληκτον ἐόντων*] *ἄληκτον*. *Pauw.*

133. *Ἦτο κατοπιόων*] *κατωπιόων*. *Rhod.*

135. *Τρώεσσι μετοίσεσι εὖχος ὀρέξαι*] Eadem verba habemus Versu 93. *Pauw.*

137. Κρύβδην Ἥρης] Κρύβδ' Ἥρης. *Rhod.*

139. *ἔτι γάρ οἱ ἀμαιμακέτοις*] *γάρ* hic etiam producitur ante *οἱ*: Diximus supra, & *οὐ γάρ οἱ* similiter sequitur V. 152. *Pauw.*

Αγρόται ἐν ξυλόχοισι τεθηπότες, ὅντε βάλησι
Θηρητὴρ· ὃ δ' ἄρ' οὔτι, πεπαρμένος ἦτορ ἄκοντι,
Λήθεται ἠνορέης, ἀλλὰ στρέφετ' ἄγριον ὄμμα,
Σμερδαλέον βλοσυρῇσιν ὑπαὶ γενύεσσι βεβρυχώς·
Ὡς ἄρα Πηλείδαο χόλος, καὶ λοίγιον ἔγχος
Θυμὸν ἄδην ὀρόθυνε· θεοῦ δέ μιν ἰὸς ἐδάμνα·
Αλλὰ καὶ ὣς ἀνόρουσε, καὶ ἔνθορε δυσμενέεσσι,
Πάλλων ὄμβριμον ἔγχος· ἕλεν δ' Ορυθάονα δῖον
Εκτορος ἐσθλὸν ἑταῖρον, ἀνὰ κροτάφοιο τυχήσας·
Οὐ γάρ οἱ κόρυς ἔσχε μακρὸν δόρυ καὶ μεμαῶτος,
Αλλὰ δι' αὐτῆς αἶψα καὶ ὀστέων ἔνδον ἵκανεν
Ινας ἐγκεφάλοιο· κέασε δέ οἱ θαλερὸν κῆρ·
Ιππόνοον δ' ἐδάμασσε, κατ' ὀφρύος ἔνδον ἐρύσας
Ες θέμεθλ' ὀφθαλμοῖο· χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε γλήνη
Εκ βλεφάρων· ψυχὴ δὲ κατ' ἄϊδος ἐξεποτήθη·
Αλκιθόου δ' ἄρ' ἔπειτα, διὰ γναθμοῖο περήσας,
Γλῶσσαν ὅλην ἀπέκερσεν· ὃ δ' ἐς πέδον ἤριπε γαίης
Αμπνείων· αἰχμὴ δὲ δι' οὔατος ἐξεφαάνθη·
Καὶ τοὺς μὲν κατέπεφνε, καταντίον ἀΐσσοντας,
Δῖος ἀνήρ· πολλῶν δὲ καὶ ἄλλων θυμὸν ἔλυσσε
Φευγόντων· ἔτι γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶν ἔζεεν αἷμα.
Αλλ' ὅτε οἱ ψύχοντο μέλη, καὶ ἀπήϊε θυμὸς,

Εστη,

151. ἀνὰ κροτάφοιο τυχήσας] An ἀνὰ casum patrium amat? Nescio, neque exempla suppetunt: Nam ἀνὰ νηὸς ἔβην, notissimum illud Homericum, huc non pertinet, ut omnes animadvertunt statim. Videndum. Alias ἀνὰ mutandum in ἐπί. *Pauw.*

152. καὶ μεμαῶτος] Hoc misere flaccescit hic, ad οἱ relatum: Sed an figuratius forte referendum ad κόρυς, & scribendum καὶ μεμαυῖας vel καὶ μεμαυῖα potius? *Pauw.*

154. Ινας ἐγκεφάλοιο] Ινας ἐς ἐγκεφάλοιο. *Rhod.* Per me licet, ita scribas, ut ἔνδον ἐς dicatur paulo disertius: Alias enim scribere sufficit Ινας γ' ἐγκεφάλοιο, verbo ἵκανεν absque præpositione, ut sæpe, constructo: Pueri sciunt. *Pauw.*

Ibid. κέασε] κέασσε. *Rhod.*

155. κατ' ὀφρύος ἔνδον ἐρύσας] ἐρείσας. *Rhod.*

158.

Rustici in sylva a leone; quem perculit
Venator, isque venabulo pectus transfixum habens, nequaquam
Fortitudinis obliviscitur, sed truculentam torquet visus aciem,
Tremendum immani rictu infrendens:
Ita & ira & exitialis hasta Pelidæ
Animum acriter stimulabant: sed Dei sagitta eum deprimebat.
Nihilominus tamen raptim surgit, & incurrit in hostes,
Quassans validam hastam, confoditque Orythaona eximium,
Probatum Hectoris socium, secundum tempora forte ictum.
Non enim cassis ipsius quamlibet cupientis impediit oblongam hastam:
Sed per eam subito etiam in ossa penetravit
Inque fibras cerebri, & floridum ei cor diffidit.
Dein Hipponoum profligat, circa supercilium hasta infixa.
In oculi fundamenta, humique decidit ipsi pupula
E palpebris, & anima ad Orcum evolavit.
Posthæc Alcithoi transverberata mala,
Linguam totam præcidit: qui ad terræ solum procubuit
Exspirans, mucroque per aurem eminebat.
Et hos quidem occidit, ex adverso irruentes,
Vir divinæ indolis: sed plurimorum etiam aliorum vitæ finem attulit
Fugientium. Adhuc enim fervebat ipsi in pectore sanguis.
At cum artus frigescerent, & spiritus abscederet,

Con-

158. Ἀλκιθόου] In Libris Homeri dicitur Ἀλκάθοος. *Pauw.*

160. Ἀμπνείων] Vitium apertum: ἀμπνείων est *respirans, se recreans*: quod alienissimum ab hoc loco. Scribe ocyus Ἐκπνείων: Id *exspirans* est, ut nemo nescit. *Pauw.*

Ibid. *δι' οὔδατος ἐξεφαάνθη*] *δι' οὔατος Rhod.*

162. *θυμὸν ἔλυσσε*] *θυμὸν ἔλυσε. Rhod.*

166.

Εστη, ἐρεισάμενος μελίῃ ἔπι· τοὶ δ᾽ ἐπέτοντο·
Α δειλοὶ Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, οὐδὲ θανόντος
Ε[γ]χος ἐμὸν φεύξεσθε ἀμείλιχον, ἀλλ᾽ ἅμα πάντες
Τίσετε αἰνὸν ὄλεθρον Ερινύσιν ἡμετέρῃσιν.
Ως φάτο· τοὶ δ᾽ ἀίοντες ὑπέτρεσαν, εὖτ᾽ ἐν ὄρεσσι
Φθόγγον ἐριβρύχμοιο νεβροὶ τρομέωσι λέοντος,
Δείλαιοι, μέγα θῆρα πεφυζότες· ὣς ἄρα λαοὶ
Τρώων ἱπποπόλων, ἠδ᾽ ἀλλοδαπῶν ἐπικούρων
Υστατίην Αχιλῆος ὑποτρομέοντες ὁμοκλὴν,
Ελπόμενοί μιν ἔτ᾽ ἔμμεν ἀνούτατον· ὃς δ᾽ ὑπὸ πότμῳ
Θυμὸν τολμήεντα, καὶ ὄμβριμα γυῖα βαρυνθεὶς,
Ηριπεν ἀμφὶ νέκυσσιν, ἀλίγκιος οὔρεϊ μακρῷ·
Γαῖα δ᾽ ὑπεπλατάγησε, καὶ ἄσπετον ἔβραχε τεύχη,
Πηλείδαο πεσόντος ἀμύμονος· οἱ δ᾽ ἔτι θυμῷ
Δήιον εἰσορόωντες, ἀπειρέσιον τρομέεσκον·
Ως δ᾽ ὅτε θῆρα δαφοινὸν, ὑπ᾽ αἰζηοῖσι δαμέντα,
Μῆλα περιτρομέουσι, περὶ σταθμὸν ἀθρήσαντα
Βλημένον, οὐδέ οἱ ἄ[γ]χι παρελθέμεναι μεμάασσιν,
Αλλά ἑ, ὡς ζώοντα, νέκυν περιπεφρίκασιν·
Ως Τρῶες φοβέοντο, καὶ οὐκ ἔτ᾽ ἐόντ᾽ Αχιλῆα.
Αλλὰ καὶ ὣς, ἐπέεσσι Πάρις μέγα θαρσύνεσκε
Λαὸν, ἐπεὶ φρεσὶν ᾗσιν ἐγήθησεν· ἦ γὰρ ἐώλπει
Αργείους παύσασθαι ἀμαιμακέτοιο κυδοιμοῦ,
Πηλείδαο πεσόντος· ὁ γὰρ Δαναοῖς πέλεν ἀλκή·
Ω φίλοι, εἰ ἐτεόν μοι ἀρήγετε εὐμενέοντες,

Σή-

166. *οὐδὲ θανόντος Εγχος ἐμὸν φεύξεσθε* &c.] Character hominis insani & ferocientis absque mensura & modo. Vide etiam quæ antea Apollinem provocans, dixit sauciatus. Et sic ineptiit ipse Auctor indolem suam secutus. *Pauw.*

170. *Φθόγγον ἐριβρύχμοιο*] *ἐριβρύχοιο.* *Rhod.*

173. *ὑποτρομέοντες ὁμοκλὴν*] Non convenit participium: Scribe, *ὑποτρομέεσκον ὁμοκλὴν.* *Pauw.*

176. *ἀλίγκιος οὔρεϊ μακρῷ*] Hic *δρῦς* vel *πύργος* non sufficiebat, sed *ὄρος* erat asportandum, & quidem *μακρὸν*: Ride ineptias Sophistæ. *Pauw.*

177.

Conſtitit innixus fraxino, cum hoſtes interim avolarent:
Vah timidi Troës & Dardani! Ne quidem exſtincti
Haſtam meam evadetis immitem, ſed ſimul omnes
Atrocem Furiis noſtris interitum perſolvetis.
Sic ajebat; Aſt illi audientes pavitabant: perinde ac ſi
in monte
Rugitum leonis frementis hinnuli tremiſcant
Imbelles, immanem beluam fugientes; ſic & agmina
Trojanorum equeſtrium, & alienigenarum ſociorum,
Ultimum Achillis fremitum expaveſcebant,
Rati ipſum adhuc non vulneratum eſſe: qui fato (letho)
Audacem animum & fortia membra gravatus,
Procubuit inter cadavera, magni inſtar montis.
Telluſque intremuit, magnumque dederunt arma fragorem,
Pelida cadente eximio. Trojani autem adhuc animo
Vehementer conſternato erant, hoſtem reſpicientes.
Perinde ac ſi beluam cruentam, a juvenibus confectam,
Oves circumtrepidant: ubi juxta ovilia viderint
Stratam; nec prope ad eam accedere audent;
Sed mortuam, non aliter quam vivam, ipſam exhorrent.
Ita Trojani formidabant Achillem etiam non ſuperſtitem.
Attamen hoc rerum cardine dictis non parum acuebat
Paris
Exercitum, cum animo ſuo exultaret. Namque ſperabat,
Argivos quieturos eſſe a cruento bello,
Pelida everſo. Hic enim Danaum columen erat.
Amici, ſi benevolentia non fucata auxilium mihi præſtatis,

Aut

177. ὑπεκλατάγησε] *Subcrepuit:* Hoc ſatis tenue pro montis excelſi ruina. *Pauw.*

181. περιτρομέουσι, περὶ] Hæc nimis gemella: Sed an forte ſcripſit Quintus παρὰ σαθμὸν, *juxta ſtabulum?* Id certe accommodatius etiam ipſa indole ſua. *Pauw.*

182. παρελθέμεναι μεμάασιν] μεμάασι. *Rhod.*

186. φρεσὶν ᾗσιν ἐγήθησεν] ἐγήθειν. *Rhod.*

187. Ἀργείους παύσασθαι] Malim

Σήμερον ἠὲ θάνωμεν ὑπ' Ἀργείοισι δαμέντες,
Ἠὲ σαωθέντες, ποτὶ Ἴλιον εἰρύσωμεν
Ἵπποις Ἑκτορέοισι δεδουπότα Πηλείωνα·
Οἵ μιν ἐς δηιοτῆτα κασιγνήτοιο θανόντος,
Ἀχνύμενοι φορέουσιν, ἑὸν ποθέοντες ἄνακτα·
Τοῖς εἴπως ἐρύσαιμεν Ἀχιλλέα δηωθέντα,
Ἵπποις μὲν μέγα κῦδος ὀρέξομεν, ἠδὲ καὶ αὐτῷ
Ἕκτορι, εἴγε τις ἐστὶ κατ' ἄιδος ἀνθρώποισιν
Ἢ νόος, ἠὲ θέμιστες· ὃ γὰρ κακὰ μήσατο Τρῶας.
Καί μιν Τρωϊάδες μεγάλα φρεσὶ καγχαλόωσαι,
Ἀμφὶς ὢ περιστήσονται ἀνὰ πτόλιν, ἠΰτε λυγραὶ
Παρδάλιες τεκέων κεχολωμέναι, ἠδὲ λέαιναι,
Ἀνδρὶ πολυκμήτῳ μογερῆς ἐπιίστορι θήρης·
Ὣς Τρῳαὶ περὶ νεκρὸν ἀποκταμένου Ἀχιλῆος
Ἀθρόον αἴξουσιν, ἀπειρέσιον κοτέουσαι·
Αἱ μὲν ὑπὲρ τοκέων κεχολωμέναι· αἱ δὲ ἀνδρῶν·
Αἳ δ' ἄρ' ὑπὲρ παίδων· αἱ δὲ γνωτῶν ἐριτίμων·
Γηθήσει δὲ μάλιστα πατὴρ ἐμὸς, ἠδὲ γέροντες,
Οἵσσους οὐκ ἐθέλοντας ἐν ἄστεϊ γῆρας ἐρύκει·
Τόνδ' ἡμεῖς εἴπερ ποτὶ πόλιν εἰρύσαντες,
Θήσομεν οἰωνοῖσιν ἀερσιπέτῃσιν ἐδωδήν.
Ὣς φάτο· τοὶ δὲ νέκυν κρατερόφρονος Αἰακίδαο
Ἀμφέβασαν ἐσσυμένως, οἵ μιν φοβέοντο πάροιθεν,
Γλαῦκός τ', Αἰνείας τε, καὶ ὀμβριμόθυμος Ἀγήνωρ,
Ἀλ-

lim hic παύσεσθαι. *Pauw.*

200. Ἀμφω περιστήσονται] Ἀμφιπεριστήσονται. *Rhod.*

201. ἠδὲ λέαιναι] Malim fere ἠὲ λέαιναι. *Pauw.*

205. Αἱ μὲν ὑπὲρ τοκέων κεχολωμέναι· αἱ δὲ ἀνδρῶν] αἱ δὲ καὶ ἀνδρῶν. *Rhod.* Scribe, αἱ δ' ὑπὲρ ἀνδρῶν. *Dausq.* Rhodomanni suspiciuncula non placet: Nam καὶ non quadrat: Rectius Dausquejus, αἱ δ' ὑπὲρ ἀνδρῶν. Potes etiam αἱ δέ κεν ἀνδρῶν. *Pauw.*

209. Τόν δ' ἡμεῖς εἴπερ ποτὶ πόλιν εἰρύσαντες, Θήσομεν &c.] εἴπερ γε ποτὶ πτόλιν εἰρύσωμεν, vel ἀπάτερθε ποτὶ πτόλιν εἰρύσαντες, *seorsum ad urbem pertractum. Rhod.* Posterius Rhodomanni commentum non displi-

Aut moriamur hodie ab Argivis debellati,
Aut integra salute versus Ilium raptemus
Interemptum Pelidam, Hectoreis equis,
Qui me ad certamen hostile, fratre exstincto,
Ferunt mœsti, dum heri sui desiderio afficiuntur.
Quibus si forte abstraxerimus cæsum Achillem,
Quadrupedibus grande decus conciliabimus, & ipsi
Hectori, si ullus est apud inferos mortalibus
Sensus, jurisve respectus. Ille enim dira in Trojanos meditatus fuit.
Et Troades ipsum, magna animos lætitia perfusæ,
Circumstabunt in urbe, ceu feroces
Pantheræ & leænæ, ob catulos ira sævientes,
Exercitatum virum, operosæ venationis peritum.
Sic matronæ Trojanæ circa confossi Achillis cadaver
Magna frequentia confluent, ingenti ira percitæ:
Aliæ propter parentes indignatæ; aliæ propter maritos:
Pars etiam super filiis; & nonnullæ honoratorum fratrum causa.
Maxime vero gaudebit pater meus, & seniores,
Quos nolentes in urbe senectus retinet.
Hunc vero postquam nos in urbem traxerimus,
Altivolantibus escam avibus proponemus.
Sic ait: fortis igitur Æacidæ corpus exanime illi
Repente corona cingunt, qui eum horruerant antea,
Glaucus, & Æneas, & firmo pectore Agenor,

At-

plicet, inprimis si verba ita ordines, *τὸν δ' ἡμεῖς ποτὶ πτόλιν εἰρύσαντες, Θήσομεν ἀπάτερθε οἰωνοῖσιν ἐδωδήν.* Prius languet in vocula *εἴπερ* & sententia inde exeunte, ubi præcessit jam Versu 195. *εἴπως ἐρύσαιμεν Αχιλλέα δηωθέντα.* Dein *εἰρύσωμεν* ingratius est propter sequens *θήσομεν*, quæ sono nimis vicina sunt: quanquam incommodum illud tolli posset legendo *εἰρύσαιμεν*, ut loco superiori habetur. Prius, ut dixi, longe melius; quod proinde sequi possumus: Nisi forte malueris, quod nunc mihi in mentem venit, *Τὸν δ' ἡμεῖς, ἐπειή γε ποτὶ πόλιν* vel *ποτὶ πτόλιν εἰρύσαιμεν, Θήσομεν* &c. *postquam ad urbem traxerimus, ut speramus, & nobis in votis est.* Vide & elige. *Pauw.*

212. *Αμφέβασαν ἐσσυμένως*] Αμ-

Αλλοιτ' οὐλομένοιο δαήμονες ἰωχμοῖο,
Εἰρῦσαι μεμαῶτες ἐς Ιλίου ἱερὸν ἄστυ·
Αλλά οἱ οὐκ ἀμέλησε θεοῖς ἐναλίγκιος Αἴας,
Αλλὰ θοῶς περίβη· πάντας δ' ἀπὸ δούρατι μακρῷ
Ωθει ἀπὸ νέκυος, τοί δ' οὐκ ἀπέληγον ὁμοκλῆς,
Αλλά οἱ ἀμφεμάχοντο, περισταδὸν ἀΐσσοντες,
Αἰὲν ἐπασσύτεροι, τανυχειλέες εὖτε μέλισσαι,
Αἴθ' ἑὸν περὶ σίμβλον ἀπειρέσιαι ποτέωνται,
Ανδρ' ἀπαμυνόμεναι, ὅ δ' ἄρ' οὐκ ἀλέγων ἐπιούσας,
Κηροὺς ἐκτάμνησι μελίχροας, αἵ δ' ἀκάχωνται
Καπνοῦ ὑπαὶ ῥιπῆς ἠδ' ἀνέρος, ἀλλ' ἄρα καὶ ὧς
Αντίαι ἀΐσσουσιν, ὅ δ' οὐκ ὄθετ', οὐδ' ἄρα βαιόν·
Ως Αἴας τῶν οὔτι μάλ' ἐσσυμένων ἀλέγιζεν,
Αλλ' ἄρα πρῶτον ἐνήραθ' ὑπὲρ μαζοῖο τυχήσας,
Μαιονίδην Αγέλαον· ἔπειτα δὲ Θέστορα δῖον·
Εἷλε δ' ἄρ' Αρκύθοον, καὶ Αγέστρατον, ἠδ' Αγάνιππον,
Ζώρόν τε, Νίσσόν τε, περικλυτόν τ' Ερύμαντα,
Ος Λυκίηθεν ἵκανεν ὑπαὶ μεγαλήτορι Γλαύκῳ,
Ναῖε δ' ὅγ' αἰπεινὸν Μελανίππιον, ἱερὸν Αθήνης,
Αντί' ἐμασικύτοιο Χελιδόνης σχεδὸν ἄκρης,

Τὴν

Αμφεβαν ἐσσυμένως. Rhod.

216. *Αλλά οἱ οὐκ ἀμέλησε*] Scribe *Αλλά οὐ οὐκ ἀμέλησε*. *ἀμελεῖν* cum casu patrio construitur, ut ipsi Decennes sciunt. *Pauw.*

217. *Αλλὰ θοῶς περίβη*] *Αλλὰ* post *Αλλὰ* præcedens ingratum est. *Pauw.*

Ibid. *πάντας δ' ἀπὸ δούρατι μακρῷ Ωθει ἀπὸ νέκυος*] An *ἀπωθεῖ ἀπὸ νέκυος*? Vix placet hic, & malo *πάντας δ' ἄρα δούρατι μακρῷ*: Nisi præferas forte *πάντας δ' ὑπὸ δούρατι μακρῷ*. Nam id non inconveniens hic, ut supra V. 125. *Pauw.*

221. *Αἴθ' ἑὸν περὶ σίμβλον*] *Αἴθ' ἑδανὸν*, *dulce*, vel *Αἵπερ ἑόν*. *Rhod.* Scribe *εἷον* Poëtarum more. *Dausq.* Cur non sumserunt proximum, *Αἵ τε ἑὸν*? An metuerunt hiatum? Haud spero. *Pauw.*

Ibid. *ποτέωνται*] Malim *ποτέονται*: Nam ab *αἵ*, non ab *εὖτε* pendet. *Pauw.*

223. *αἵ δ' ἀκάχωνται*] *ἀκάχονται*, ut *ποτέονται*. *Pauw.*

225. *Αντίαι ἀΐσσουσιν, ὃ δ' οὐκ ὄθετ'*] Hæc modos præcedentes a me restitutos stabiliunt palam,

Atque alii pernicialis belli periti,
Abripere cum conantes ad auguſtam Ilii urbem.
Verum ejus curam non poſthabuit Ajax Diis æquiparandus,
Quin ſubito propugnaret. Omnes igitur longa haſta
Repulit a cadavere: qui tamen impreſſionem non intermiſerunt,
Sed impugnarunt ipſum, circumquaque irruentes,
Subinde denſiores, veluti protenſis apes labiis,
Quæ circa alveare ſuum agmine innumero volitant,
Dum virum (mella vindemiantem) arcent. Qui tamen non magnifaciens invadentes,
Favos caſtrat mellitos. Ac quamlibet illæ crucientur
Fumi impetu & ruſtici; tamen nihilominus
Contra tendunt. Is vero ne minimam quidem (ipſarum) rationem habet.
Sic Ajax irruptionem horum nihili æſtimat:
Sed primum necat, ſupra mammam contingens,
Mœoniden Agelaum, & poſt hunc Theſtora divum.
Stravit & Arcythoum, & Ageſtratum, atque Aganippum,
Zorumque, Niſſumque, præluſtremque Erymantem,
Qui ex Lycia venerat, magnanimi Glauci ductu,
Et celſum Melanippium accolebat, fanum Minervæ,
E regione Maſicyti, Chelidonium juxta promontorium:
Quod

lam, ut vides. *Pauw.*

230. *περικλυτόν τ' Ερύμαντα*] *περικλειτόν τ'. Rhod.*

232. *αἰπεινὸν Μελανίππιον, ἱερὸν Αθήνης*] *αἰπεινὸν Μελανίππιον, ἱερὸν Αθήνης. Rhod.*

233. *Αντί' ἐμασικύτοιο Χελιδόνης σχεδὸν ἄκρης*] *Αντία Μασσικύτοιο Χελιδονίης σχεδὸν ἄκρης. Rhod.* Brodæus *Αντία Μασσικύτοιο*: Strabo Lib. 6. *πρὸς δὲ τῷ Μασικύτῳ ὄρει πόλεις αἵδε.* Plinius Lib. 5. Cap. 27. *Mons Maſicytes.* *Χελιδονίης σχεδὸν ἄκρης*: *non procul a Chelidonio promontorio.* Plinius dict. Libr. 5. Cap. 27. *Taurus mons ab Eois veniens litoribus Chelidonio promontorio diſterminatur.* Livius: *Cum Chelidonium promontorium ſuperaſſent.* Sunt & Chelidoniæ inſulæ ex Geographis notæ, veteres Græciæ limites: eas, quod parvæ ſint admodum, Scopulos vocat Ptolemæus. Mela: *Quæ contra Tauri promontorium* (hoc ego Chelidonium appello) *importuna navigantibus objacent,* Che-

Τὴν μέγ' ὑποτρομέουσι τεθηπότες εἰν ἁλὶ ναῦται, (
Εὖτε περιγνάμπτωσι μάλα στυφελὰς περὶ πέτρας·
Τοῦ δ' ἄρ' ἀποφθιμένοιο, κλυτὸς παῖς Ἱππολόχοιο
Παχνώθη κατὰ θυμὸν, ἐπεί ῥά οἱ ἔσκεν ἑταῖρος·
Καί ῥα θοῶς Αἴαντα κατ' ἀσπίδα πολυβόειαν
Οὔτασεν· ἀλλά οἱ οὔτι διήλασεν ἐς χρόα καλόν·
Ῥινοὶ γάρ μιν εἴρυντο βοῶν, καὶ ὑπ' ἀσπίδι θώρηξ,
Ὅς ῥά οἱ ἀκαμάτοισι περὶ μελέεσσιν ἀρήρει·
Γλαῦκος δ' οὐκ ἀπέληγεν ἀταρτηροῖο κυδοιμοῦ,
Αἰακίδην Αἴαντα δαμασσέμεναι μενεαίνων·
Καί οἱ ἐπευχόμενος, μέγ' ἀπείλεεν ἄφρονι θυμῷ,
Αἶαν, ἐπεὶ νύ σε φασὶ μέγ' ἔξοχον ἔμμεναι ἄλλων
Ἀργείων, σοὶ δ' αἰὲν ἐπιφρονέουσι μάλιστα
Ἄσπετον, ὡς Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι, τῷ σε θανόντι
Πηῷ συνθανέεσθαι ἐπ' ἤματι τῷδε καὶ αὐτόν.
Ὣς ἔφατ' ἀκράαντον ἰεὶς ἔπος· οὐδέ τι ᾔδη,
Ὅσσον ἀμείνονος ἀνδρὸς ἐναντίον ἔγχος ἐνώμα.
Τὸν δ' ὑποδερκόμενος, προσέφη μενεδήιος Αἴας·

A

Chelidoniæ nominantur. Strabo; λέγουσι γὰρ ἀρχὴν εἶναι τοῦ Ταύρου τὰ ὑπερκείμενα ὄρη τῶν Χελιδονίων καλουμένων νήσων. Non deerunt fortaſſe, qui ex Stephano in Voce Χελιδόνιοι Verſus hos aliter exponant. Hæc doctiſſimus Brodæus. *Dausq.* De Chelidoniis non multa, ſed nimia ſuo more, Salmaſius ad Solinum. Hunc locum non vidit. Alibi forte plura: In his enim Notulis exſpatiari non libet. *Pauw.*

238. κατ' ἀσπίδα πολυβόειαν] πουλυβόειον. *Rhod.*

240. Ῥινοὶ γάρ μιν εἴρυντο] ἔρυντο. *Rhod.*

246. σοὶ δ' αἰὲν ἐπιφρονέουσι μάλιστα Ἄσπετον] Forte ἐπιφθονέουσι. Primos enim quosque afflat invidentiæ vis. *Dausq.* Illud μάλιστα mallem reticuiſſet Quintus: Nimium enim eſt μάλιστα ἄσπετον. Pro ἐπιφρονέουσι exaſciatius legeretur ἔπι φρονέουσι, ut præpoſitio ſic ſeſe referat apertius ad σοὶ præcedens. Dausquejanum commentum hic adeo ineptum, ut nihil ſupra. *Pauw.*

247. τῷ σε θανόντι Πηῷ συνθανέεσθαι] Οἴω συνθανέεσθαι. *Rhod.* Rhodomannus Οἴω. Non placet. Euſtathius in Odyſſ. Β. πηὸς ὁ ἐξ ἀγχιστείας προσγενής. Alias πηὸς affinem ſignat, quod idem docet in Iliad. Θ. & Odyſſ.

Quod magnopere formidant attoniti in salo nautæ,
Quando asperas circum petras inflectunt (naves).
Hoc (ita) extincto, illustris Hippolochi natus
Animi mœrore diriguit; Nam contubernalis ejus erat.
Et protinus Ajacis scutum, e multis boum coriis confectum,
Verberavit; sed in honestum ejus corpus non impegit.
Boum enim tergora illum tutabantur & sub clypeo thorax,
Qui membris ejus lassitudini non obnoxiis circumhærebat.
Glaucus vero non destitit a nocivo conflictu,
Æacidam Ajacem debellare contendens,
Et jactabundis eum verbis incessens, grande quippiam animo insipienti minabatur:
Ajax, quandoquidem te ferunt præ aliis excellere
Argivis, & supra modum ob te potissimum elatos habent animos,
Non minus quam Achillem bella edoctum; cum quo exanimato
Spero te etiam ipsum hoc die mortem obiturum esse.
Sic loquebatur, verbum irritum edens: Nec perpendebat
Quanto superiorem contra virum hastam vibraret.
Quem limis intuitus oculis, sic compellavit fortis Ajax:

O

dyss. Υ. quemvis de cognatione. Quæ autem Achilli cum Ajace fuerit cognatio, non ignotum est. Infra Ajax Telamonis Achillem πατροκασίγνητον dolet, & post paullo Achilles ejus ἀνεψιός dicitur. *Dausq.* Bonus Dausquejus facit, quod solet. Qui talia notant, docti & ingeniosi audiunt, Jupiter. Rhodomannus, de vitio non injuria certus, Οἴω: quod a lectione depravata paulo longius abit. Scribere potes perbene, *Ποίω συνθανέεσθαι, mori faciam una*: Locutio est apprime Græca: ποίω autem modus est subjungendi, non indicandi, qui hic minus congrueret. Τῷ vertere debes *ideo*: Quia te non aliter, quam Achille, sese immensum extulerunt Græci, idcirco faciam, ut cum illo egregio tu alter egregius hodie una ad Orcum eas. Sarcasticum voculæ animadvertis, spero. Interpres ejus rationem habuit nullam. *Pauw.*

Α δείλ', οὔτι οἶδας ὅσον σέο φέρτερος Ἕκτωρ
Ἔπλετ' ἐνὶ πτολέμοισι, μένος δ' ἀλέεινε, καὶ ἔγχος
Ἡμέτερον; πινυτὸν γὰρ ὁμῶς ἔχε καρτερὶ θυμόν·
Σοὶ δ' ἤτοι νόος ἐστὶ ποτὶ ζόφον, ὃς ῥά μοι ἔτλης
Ἐς μόθον ἐλθέμεναι, μέγ' ἀμείνονί περ γεγαῶτι·
Οὐ γάρ μευ ξένος πατρώϊος εὔχεαι εἶναι,
Οὐδέ με δωτίνῃσιν παρφάμενος πολέμοιο,
Νόσφιν ἀποστρέψεις, ὡς Τυδέος ὄμβριμον υἷα,
Ἀλλὰ καὶ εἰ κείνοιο φύγες μένος, οὔ σε τ' ἔγωγε
Ζωὸν ἀπὸ πτολέμοιο μεθήσομαι ἀπονέεσθαι·
Ἢ ἄλλοισι πέποιθας ἀνὰ κλόνον, οἳ μετὰ σεῖο,
Μυίαις οὐτιδανοῖσιν ἐοικότες, ἀΐσσουσιν
Ἀμφὶ νέκυν Ἀχιλῆος ἀμύμονος; ἀλλ' ἄρα καὶ τοῖς
Δώσω ἐπεσσυμένοις θάνατον, καὶ κῆρας ἐρυμνάς.
Ὣς εἰπὼν, Τρώεσσιν ἐπεστρωφᾶτο, λέων ὣς
Ἐν κυσὶν ἀγρευτῇσι, κατ' ἄγκεα μακρὰ καὶ ὕλην·
Πολλοὺς δ' ἔτ' ἐδάμασσε, μεμαότας εὖχος ἀρέσθαι,
Τρῶας ὁμῶς Λυκίοισι· περιτρομέοντο δὲ λαοὶ,
Ἰχθύες ὡς ἀνὰ πόντον, ἐπερχομένου ἀλεγεινοῦ
Κήτεος, ἢ δελφῖνος ἁλιτρεφέος μεγάλοιο·
Ὣς Τρῶες φοβέοντο βίην Τελαμωνιάδαο,
Αἰὲν ἐπεσσυμένοιο κατὰ κλόνον· ἀλλ' ἄρα καὶ ὣς
Μάρναντ', ἀμφὶ δὲ νεκρὸν Ἀχιλῆος ἄλλοθεν ἄλλοι
Μυρίοι ἐν κονίῃσιν, ὅπως σύες ἀμφὶ λέοντα,

Κτά-

252. Α δείλ', οὔτι οἶδας] οὔ τοι, vel οὐδέ τι, vel οὔ νυ τι. *Rhod.* Scribe οὐδέ τι οἶδας, vel οὔτι συ οἶδας. *Dausq.* Non male etiam legeretur, οὔτι γε οἶδας: Nam hiatus non metuendus. *Pauw.*

255. ἐςὶ ποτὶ ζόφον] in tenebris hæret, & obſcuratus eſt in pectore: Locutionem nota. *Pauw.*

257. Οὐ γάρ μευ ξένος] ξεῖνος. *Rhod.*

258. Οὐδέ με δωτίνῃσιν παρφάμενος] δωτίνῃσι παραιφάμενος. *Rhod.* Non neceſſe: Nam Verſus eſt bonus, quanquam minus jucundus. *Pauw.*

263. Μυίαις οὐτιδανοῖσιν ἐοικότες] οὐτιδανῇσιν. *Rhod.*

265.

O miser, nonne cognitum habes, quanto te potior Hector
Fuerit in bello: & tamen subterfugerit vim & hastam
Nostram? prudentiam enim cum virtute bellica conjunxerat:
At tibi animus ad tenebras tendit, qui mihi non vereris
In certamen venire, quamvis longe tibi præstem.
Non enim paternæ tibi hospitalitatis jus intercedere mecum, jactare potes;
Nec muneribus me demulsum a bello
Avertes, ut fortem Tydei natum:
Sed quanquam illius vim effugisti; non tamen ego te
Sospitem ex prælio redire sinam.
An aliis confidis in acie, qui tecum
Non secus ac viles muscæ, vagantur
Circa laudati cadaver Achillis? Sed & hos
Morte, si appropinquent, donabo, & nigris Parcis.
Sic fatus, se in Trojanos vertebat, tanquam leo
In canes venaticos, per longas convalles & sylvam;
Et plurimos ibi prostravit, quibus spes erat victoriam obtinendi,
Tam Troas quam Lycios; & contremuerunt cohortes,
Ut pisces in ponto, advenienti tristi
Ceto, aut Delphino, grandi maris alumno.
Ita Troës metuebant Telamoniadæ robur,
Pertinaciter instantis in hoc conflictu: sed tamen etiam sic affecti
Pugnam capessebant, & circa cadaver Achillis, alii hic alii illic,
Sine numero, in pulvere, velut sues circa leonem,
Tru-

265. *καὶ κῆρας ἐρυμνὰς*] *ἐρεμνὰς*. *Rhod.*

268. *Πολλοὺς δ' ἔτ' ἐδάμασσε*] *Πολλοὺς δ' ἔνθ' ἐδάμασσε*. *Rhod.*

270. *ἐπερχομένου ἀλεγεινοῦ Κήτεος, ἢ* &c.] Pulchre a Leone ad Cetum & Delphinum transit; Ride, ride, Lector. *Pauw.*

274. *ἀμφὶ δὲ νεκρὸν Ἀχιλῆος*] *Ἀχιλλέος*. *Rhod.* Scribe *νεκρὸν Ἀχιλλῆα*, vel *νεκρὸν Ἀχιλλέος*. *Dausq.*

275. *Μυρίοι*] Numerus ingens hic. *Pauw.*

Ibid. *ὅπως σύες ἀμφὶ λέοντα*] Hic ad Leonem redit, sed coactus,

Κτάνοντ᾽· οὐλομένη δὲ περὶ σφίσι δῆρις ὀρώρει·
Ἔνθα καὶ Ἱππολόχοιο δαΐφρονα δάμνατο παῖδα
Αἴας ὀμβριμόθυμος· ὁ δ᾽ ὕπτιος ἀμφ᾽ Ἀχιλῆα
Κάππεσεν, εὖτ᾽ ἐν ὄρεσσι περὶ στερεὴν δρύα θάμνος·
Ὣς ὅγε δουρὶ δαμεὶς, περικάππεσε Πηλείωνι
Βλήμενος· ἀμφὶ δέ οἱ κρατερὸς πάϊς Ἀγχίσαο
Πολλὰ πονησάμενος, σὺν ἀρηϊφίλοις ἑτάροισιν,
Εἴρυσεν εἰς Τρῶας, καὶ εἰς Ἰλίου ἱερὸν ἄστυ
Δῶκε φέρειν ἑτάροισι, μέγ᾽ ἀχνυμένοις περὶ θυμῷ·
Αὐτὸς δ᾽ ἀμφ᾽ Ἀχιλῆϊ μαχέσκετο· τὸν δ᾽ ἄρα δουρὶ
Μυῶνος καθύπερθεν ἀρήϊος οὔτασεν Αἴας
Χειρὸς δεξιτερῆς· ὁ δ᾽ ἄρ᾽ ἐσσυμένως ἀπόρουσεν
Ἐξ ὀλοοῦ πολέμοιο· κίεν δ᾽ ἄφαρ ὀστέου εἴσω·
Ἀμφὶ δέ οἱ πονέοντο περίφρονες ἰητῆρες,
Οἵ ῥά οἱ αἷμα κάθηραν ἀφ᾽ ἕλκεος, ἄλλα τε πάντα
Τεῦχον, ὅσ᾽ οὐταμένων ὀλοὰς ἀκέονται ἀνίας.
Αἴας δ᾽ αἰὲν ἐμάρνατ᾽, ἐναλίγκιος ἀστεροπῇσι,
Κτείνων ἄλλοθεν ἄλλον, ἐπεὶ μέγα τείρετο θυμῷ,
Ἀχνύμενος δὴ αἰὲν ἀνεψιοῖο δαμέντος·
Ἄγχι δὲ Λαέρταο δαΐφρονος υἱὸς ἀμύμων
Μάρνατο δυσμενέεσσι· φοβέοντο δέ μιν μέγα λαοί·
Κτεῖναι Πείσανδρόν τε θοὸν, καὶ Ἀρήϊον υἷα

Μέ-

actus, ubi in terra ſtrages. *Pauw.*

276. Κτάνοντ᾽] Κτείνοντ᾽. *Rhod.*

Ibid. οὐλομένη δὲ περὶ σφίσι δῆρις ὀρώρει] Illud περί σφίσι conjunctum, hic minus arridet mihi: An περὶ adverbialiter ſumendum? Poteſt: Nam ita alibi etiam Quintus. Sic tamen legere præſtaret, οὐλομένη δὲ πέριξ σφίσι δῆρις ὀρώρει, ut ne ambiguum ſupereſſet. *Pauw.*

279. εὖτ᾽ ἐν ὄρεσσι περὶ στερεὴν δρύα θάμνος] Hinc collige, quo corpore fuerit Achilles: Nam Glaucus certe non fuit etiam exiguus. At ſupra jam monti aſſimilaverat Auctor Pelidem: Quare hic modeſtior eſt ſane. *Pauw.*

281. Βλήμενος] Miſere otiatur poſt δουρὶ δαμεὶς. *Pauw.*

283. καὶ εἰς Ἰλίου ἱερὸν ἄστυ] καὶ ἐς. *Rhod.*

284. Δῶκε φέρειν ἑτάροισι] ἑτάροισιν jam præceſſit. *Pauw.*

288. κίεν δ᾽ ἄφαρ ὀστέου εἴσω]

Pro

Trucidabantur: ac funeſta inter eos contentio exiſtebat.
Ibi etiam Hippolochi pugnacem ſternit natum
Ajax magnanimus: qui ſupinus prope Achillem
Procubuit, ſicut virgultum in ſylvis duram juxta quercum.
Ita is haſtæ ictu juxta Pelidam labitur
Confoſſus; proque illo valida Anchiſæ proles
Multis laboribus exhauſtis, Mavortiorum commilitonum ope
Traxit (cadaver) ad Trojanos, & in ſacram Ilii urbem
Dedit aſportandum amicis, magno animi cruciatu affectis.
Ipſe vero pro Achille propugnabat: Sed haſta illum,
Supra muſculum percuſſit Martius Ajax
Manus dexteræ. Quare continuo abſceſſit
E perniciali bello. Ac mox in urbem ſe recepit,
Ubi circa ipſum occupati erant medici periti:
Qui ex vulnere ſanguinem exterſerunt, & alia cuncta
Peregerunt, quæ ſævas vulneratorum ægritudines ſanant.
Ajax autem pugnam continuat, non abſimilis fulgetro;
Et alibi alium neci tradit: Nam valde animi angebatur,
Dolens nimirum perpetuo cæſi patruelis caſum.
Et prope Laërtæ prudentis egregia ſoboles
Cum hoſtibus manum conſerebat, & valde eum formidabant Troum agmina.
Interemit autem celerem Piſandrum, & Martium ejus natum

Mæ-

Pro ὀςέου malim ἀςέος. *Rhod.* Ita legendum abſque dubio: Nihil putidius vulgata. *Pauw.*

292. ἰναλίγκιος ἀςεροπῇσι] ἀλίγκιος. *Rhod.* Hic iterum fulguri, & quidem πληθυντικῶς, comparatur Ajax. Quam fertile fuit hominis in comparando ingenium? Leo, Delphin, Cete, non explebant ejus comparandi libidinem. *Pauw.*

294. ἀνεψιοῖο δαμέντος] Verſus laborat: Scribe, ἀνεψιοῦ οἷο δαμέντος. *Pauw.*

296. φοβέοντο] An potius φέβοντο vel φοβεῦντο ob Verſum? *Pauw.*

297. Κτεῖναι Πείσανδρόν τε θοὸν, καὶ Ἀρήϊον υἷα Μέναλον] Κτεῖνε δὲ & Μαίναλον. Hic ἀρήϊον pro nomine proprio accepi. Ideoque initio ſequentis Verſus

Mai-

Μέναλον, ὃς ναίεσκε περικλυτὸν οὖδας Ἀβύδου·
Τῷ δ' ἔπι δῖον ἔπεφνεν Ἀτύμνιον, ὅν ποτε Νύμφη
Πηγασὶς ἠΰκομος σθεναρῷ τέκεν Ἡμαλίωνι
Γρηνίκου ποταμοῦ παρὰ ῥόον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Πρωτέος υἷα δάϊξεν Ὀρέσβιον, ὅς τε μακεδνῆς
Ἴδης ναιετάεσκεν ὑπὸ πτύχας, οὐδέ ἑ μήτηρ
Δέξατο νοστήσαντα περικλειτὴ Πανάκεια,
Ἀλλ' ἐδάμη παλάμῃσιν Ὀδυσσέος, ὅς τε καὶ ἄλλων
Πολλῶν θυμὸν ἔλυσεν ἐπ' ἔγχεϊ μαιμώωντι,
Κτείνων ὅν κε κίχησι περὶ νέκυν· ἀλλά μιν Ἄλκων
Υἱὸς ἀρηϊθόοιο Μεγακλέος ἔγχεϊ τύψεν
Πὰρ γόνυ δεξιτερόν, περὶ δὲ κνημῖδα φαεινὴν
Ἔβλυσεν αἷμα κελαινόν· ὁ δ' ἕλκεος οὐκ ἀλέγιζεν,
Ἀλλ' ἄφαρ οὐτήσαντι κακὸν γένεθ', οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸν
Ἱέμενον πολέμοιο δι' ἀσπίδος οὔτασε δουρί·
Ὦσε δέ μιν μεγάλῃ τε βίῃ, καὶ κάρτεϊ χειρὸς
Ὕπτιον ἐς γαῖαν· κανάχησε δέ οἱ περὶ τεύχη,
Βλημένου ἐν κονίῃσι· περὶ μελέεσσι δὲ θώρηξ
Δεύετο φοινήεντι λύθρῳ· ὁ δὲ λοίγιον ἔγχος
Ἐκ χροὸς ἐξείρυσε, καὶ ἀσπίδος· ἕσπετο δ' αἰχμῇ
Θυμὸς ἀπαὶ μελέων· λίπεν δέ μιν ἄμβροτος αἰών·
Τοῦ δ' ἑτάρους ἐπόρουσε, καὶ οὐταμένου περ Ὀδυσσέος·

Οὐδ'

Μαινάλου scribendum putavi. Lectio tamen Aldina stabit, si τὸ υἷα respectum habeat ad τὸ Πεισάνδρου. Ut sententia sit, & Martium Pisandri filium Mænalum una interemit. *Rhod.* Ἀρήϊον vix pro nomine proprio esse potest: Quid si legamus uno ductu, Κτεῖνε δὲ Πεισανδρόν τε vel Πεισανδρόν γε, θοὸν καὶ ἀρήϊον υἷα Μαινάλου, ὅς ναίεσκε &c? Sic verba sane apta sunt, & perbene etiam sequitur, Τῷ δ' ἔπι: quod incongruum est, si de duobus ita conjunctim agatur antea: Nam sic Τοῖς δ' ἔπι scribendum fuisset sine dubio. Si cum Rhodomanno Mænalum pro filio Pisandri habeamus, ὅς ναίεσκε etiam minus conveniens est: Nam filius seorsim a patre habitare, non creditur in dubio; & proinde perperam de habitatione filii loquuntur verba, non de habitatione patris. In re ambi-

gua

Mænalum: qui nobile Abydi ſolum incolebat.
Poſt quem morte afficit Atymnium præſtantem: Quem olim Nympha
Pegaſis crine decora forti enixa eſt Emalioni,
Ad Granici amnis fluentum. Juxtaque illum
Oresbium Protei natum tranfixit: Qui altæ
Habitabat ſub Idæ ſtriis; nec eum mater
Reducem excepit illuſtris fama Panacea,
Sed palmis ſuccubuit Ulyſſis: Qui & aliorum
Complurium vitam haſta ſæviente rumpit,
Trucidans quemcumque offendit prope cadaver. Sed Alcon ipſum
Megaclis bello expediti filius, pilo ferit
In dextrum genu: circa ſplendidam igitur ocream
Niger effluxit ſanguis. Verum hic nullam vulneris curam habet,
Quin ſubito vulneris autori perniciem creat. Nam ipſum
Pugnæ avidum per ſcutum haſta vulnerat,
Et magna vi ac robore manus impellit eum
Supinum ad terram, ſtrepuntque circa ipſum arma
Lapſantem in pulvere, & circumdata membris lorica
Cruore puniceo madeſcit. Ille autem feralem haſtam
Ex corpore evellit & ſcuto, & una cum cuſpide exiit
Animus ex artubus; & divina illum vita deſeruit.
Inde ſocios ejus invaſit quamvis ſaucius Ulyſſes;
Nec

gua hactenus optimum videtur, quod ego ſuſpicor. *Pauw.*

300. σθεναρῷ τέκεν Ημαλίωνι] An potius Ημαθίωνι? Vide Suidam in V. Ημαθία. *Pauw.*

301. Γρηνίκου ποταμοῦ παρὰ ῥόον] ποταμοῖο παρά. *Rhod.*

306. ἐπ' ἔγχεϊ μαιμώωντι] ὑπ' ἔγχεϊ. *Rhod.*

308. Υἱὸς ἀρηϊθόοιο Μεγακλέος] ἀρηϊθόοιο. *Rhod.* Ita legendum: Et hoc pro Epitheto habet Rhodomannus: Non improbo: Dubium tamen: Nam Areithous celebris eſt apud Homerum: Quare Αρηϊθόοιο μεγακλέος recte etiam legi poſſet. Aldina hic, ut in multis aliis locis, majuſculas non habet. *Pauw.*

318. λίπεν δέ μιν ἄμβροτος αἰὼν] ἔλιπεν δέ μιν. *Rhod.*

319. Τοῦ δ' ἑτάρους ἐπόρουσε, καὶ οὐταμένου περ Οδυσσέος] ἐπόρουσε καὶ οὐτάμενός περ Οδυσσεύς. *Rhod.*

Οὐδ᾽ ἀπέληγε μόθοιο δυσηχέος· ὡς δὲ καὶ ἄλλοι
Πάντες ὁμῶς Δαναοὶ ἐπιμὶξ μέγαν ἀμφ᾽ Ἀχιλῆα
Προφρονέως ἐμάχοντο, πολὺν δ᾽ ὑπὸ χείρεσι λαὸν
Ἐσσυμένως ἐδάϊζον ἐΰξέστῃς μελίῃσιν·
Εὖτ᾽ ἄνεμοι θοὰ φύλλα κατὰ χθονὸς ἀμφιχέωνται,
Λάβρον ἐπιβρίσαντες ἐπ᾽ ἄλσεα ὑλήεντα,
Ἀρχομένου λυκάβαντος, ὅτε φθινύθουσιν ὀπῶραι·
Ὣς τοὺς ἐγχείῃσι βάλον Δαναοὶ μενεχάρμαι·
Μέμβλετο γὰρ πάντεσσιν Ἀχιλλέος ἀμφὶ θανόντος,
Ἐκπάγλως δ᾽ Αἴαντι δαΐφρονι, τοὔνεκ᾽ ἄρ᾽ ἔμπης
Τρῶας ἄδην ἐδάϊζε, κακῇ ἐναλίγκιος αἴσῃ·
Τῷ δ᾽ ἐπὶ τόξ᾽ ἐτίταινε Πάρις· τὸν δ᾽ αἶψα νοήσας
Κάββαλε χερμαδίῳ κατὰ κρατός· ἐν δ᾽ ἄρα θλάσσεν
Ἀμφίφαλον κυνέην ὀλοὸς λίθος· ἀμφὶ δέ μιν νὺξ
Μάρψεν· ὃ δ᾽ ἐν κονίῃσι κατήριπεν· οὐδέ οἱ ἰοὶ
Ἤρκεσαν ἱεμένῳ· ἐκέχυντο γὰρ ἄλλυδις ἄλλοι
Ἐν κονίῃ· κενεὴ δὲ παρεκτετάνυστο φαρέτρη·
Τόξον δ᾽ ἔκφυγε χεῖρε· φίλοι δέ μιν ἁρπάξαντες,
Ἵπποις Ἑκτορέοισι φέρον ποτὶ Τρώϊον ἄστυ
Βαιὸν ἔτ᾽ ἐμπνείοντα, καὶ ἀργαλέον στενάχοντα·
Οὐδὲ μὲν ἔντε᾽ ἄνακτος ἑκὰς λίπον, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ
Ἐκ πεδίοιο κόμισαν ἑῷ βασιλῆϊ φέροντες·

Τῷ

324. Εὖτ᾽ ἄνεμοι θοὰ φύλλα κατὰ χθονὸς ἀμφιχέωνται] Præpositionem κατὰ ante θοὰ positum, in suum locum restitui. *Rhod.* In Aldina scilicet & Basileensi perperam legitur, Εὖτ᾽ ἄνεμοι κατὰ θοὰ φύλλα χθονὸς ἀμφιχέωνται. Pro ἀμφιχέωνται malim ἀμφὶ χέωνται: *in terram undique.* θοὰ φύλλα jejune dicitur: κοῦφα, *levia*, haud paulo melius esset: Idem Epithetum ex Rhodomanni correctione habuimus Lib. 1. V. 343. ubi dubitabamus propter Aldinum θεοῖς. *Pauw.*

326. Ἀρχομένου λυκάβαντος &c.] Simile illud Lib. 2. V. 535. Χείματος ἀρχομένου μετὰ τηλεθόωσαν ὀπώρην: Ibi autem non θοὰ, sed ἄσπετα φύλλα, rectius longe. *Pauw.*

329 τοὔνεκ᾽ ἄρ᾽ ἔμπης Τρῶας ἄδην ἐδάϊζε] ἔμπης & ἄδην hic non differunt: An ἐκ παραλλήλου posita sunt? Id necesse, si scriptu-

Nec turbulentæ pugnæ finem fecit. Quo modo & alii
Danai simul omnes promiscue magno pro Achille
Studiose propugnarunt, & numerosam manibus turbam
Exiguo temporis spacio trucidarunt lævibus fraxinis (id est hastis).
Sicut venti levia humi folia dispergunt,
Magno impetu in sylvosa incumbentes nemora,
Anno incipiente, quando Autumni finis adest.
Ita illos hastis straverunt Danai Martipotentes.
Omnes enim soliciti erant Achille defuncto,
Insigniter autem belli gnarus Ajax; Ideo acriter
Trojanos pro libitu cædebat, lethali fato assimilis.
In hunc vero arcum tetendit Paris: quem subito, re animadversa,
In caput lapide percussit, & fregit
Galeam cristatam tristis silex. Statim igitur nox (atra vertigo) illum
Corripuit. Qui & in pulverem collabitur: neque sagittæ ipsi
Pro votis succurrunt. Disjectæ enim, aliæ alio, fuerant
In pulverem, & inanis prope extensa erat pharetra:
E manibus etiam arcus exciderat. Amici igitur abreptum,
Hectoreis equis ad urbem Trojanam asportabant,
Modice adhuc spirantem, & tristia suspiria ducentem:
Nec tamen arma Domini posthabuerunt; sed & ipsa
E campo sublata, ad principem suum retulerunt.

Quem

scriptura recte habeat, ut certe videtur. *Pauw.*

332. *κατὰ κρατὸς*] *κατὰ κράατος*, *Rhod.*

334. *οὐδέ οἱ ἰοί Ηρκεσαν ἱεμένῳ*] Ennoia jejuna, & cujus vim ego deprehendo nullam: Nam quid *ἀρκεῖν* poterant sagittæ in pharetra? Quid *ἵεσθαι* atra laborans vertigine ex lapide impacto? Hæc sane non conveniunt hic, ut ut sagittandi peritus erat Paris. Si de una sagitta jam in arcu posita & mox mittenda, locutus fuisset Quintus, & sic illa dedisset sola, *οὐδέ οἱ ἰὸς ἤρκεσεν ἱεμένῳ, τόξον δ' ἔκφυγε χεῖρε*, non ineptiisset, ut nunc certe facit. *Pauw.*

341. *Ἐκ πεδίοιο κόμισσαν*] More communi, *Ἐκ πεδίου κομίσαντο*, vel *ἐκόμισσαν*, vel *Ἐκ πεδίοιο κόμισσαν*. *Dausq.*

Ibid. *ἑῷ βασιλῆϊ*] *ἄνακτος* Ver-

su

Τῷ δ' Αἴας ἐπὶ μακρὸν ἀΰτεεν ἀσχαλόωντι,
Ὦ κύον, ὡς θανάτοιο βαρὺ σθένος ἐξυπάλυξας
Σήμερον· ἀλλά σοι εἶθαρ ἐλεύσεται ὕστατον ἦμαρ,
Ἢ τινος Ἀργείων ὑπὸ χείρεσιν, ἢ ἐμεῦ αὐτοῦ·
Νῦν δ' ἐμοὶ ἄλλα μέμηλε περὶ φρεσὶν, ὡς Ἀχιλῆος
Ἐκ φόνου ἀργαλέοιο νέκυν Δαναοῖσι σαώσω.
Ὣς εἰπὼν, δηΐοισι κακὰς ἐπὶ χεῖρας ἴαλλεν·
Οἵ δ' ἔτι δηριόωντο νέκυν περὶ Πηλείωνος·
Οἱ δέ οἱ ὡς ἄθρησαν ὑπὸ σθεναρῇσι χέρεσσι
Πολλοὺς ἐκπνείοντας, ὑπέτρεσαν, οὐδέ τι μίμνον,
Οὐτιδανοῖς γύπεσσιν ἐοικότες, οὕς τε φοβήσει
Αἰετὸς οἰωνῶν προφερέστατος, εὖτ' ἐν ὄρεσσι
Πώεα δαρδάπτουσι λύκοις ὑποδμηθέντα·
Ὣς τοὺς, ἄλλυδις ἄλλον, ἀπεσκέδασε θρασὺς Αἴας
Χερμαδίοισι θοοῖσι, καὶ ἄορι, καὶ μένεϊ ᾧ·
Οἱ δὲ μέγα τρομέοντες, ἀπὸ πτολέμοιο φέβοντο
Πανσυδίῃ, ψήρεσσιν ἐοικότες, οὕς τε δαΐζων
Κίρκος ἐπισσεύει· τοί δ' ἰλαδὸν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
Ταρφέα ἀΐσσουσιν, ἀλευάμενοι μέγα πῆμα·
Ὣς οἵγ' ἐκ πολέμοιο ποτὶ Πριάμοιο πόληα
Φεῦγον ὀϊζυρῶς ἐπιειμένοι ἀλκέα φύζαν,
Αἴαντος μεγάλοιο περιτρομέοντες ὁμοκλὴν,
Ὃς ῥ' ἕπετ' ἀνδρομέῳ πεπαλαγμένος αἵματι χεῖρας·
Καί νύ κε δὴ μάλα πάντας ἐπασσυτέρους ἀπόλεσσεν,
Εἰ μὴ πεπταμένῃσι πύλῃς ἐπέχυντο πόληα,

Βαιὸν

ſu præcedenti eſt. *Pauw.*

348. *δηΐοισι κακὰς ἐπὶ χεῖρας ἴαλλεν*] Legi etiam poteſt *κῆρας*. *Rhod.* Optimum eſt *χεῖρας*, etiamſi *σθεναρῇσι χέρεσσι* proxime ſequatur: Calabrum noſti. *Pauw.*

350. *Οἵ δέ οἱ ὡς ἄθρησαν* &c.] Scabrum eſt *Οἵ δέ*, ubi præcedit *Οἵ δ' ἔτι*. *Pauw.*

351. *οὐδέ τι μίμνον*] *οὐδ' ἔτι*. *Rhod.*

352. *οὕς τε φοβήσει*] *φοβήσῃ*. *Rhod.*

354. *Πώεα δαρδάπτουσι*] *δαρδάπτωσι*. *Rhod.*

358. *Ψήρεσσιν ἐοικότες, οὕς* &c] Hic Trojanos ſturnis comparat,

Quem magno clamore indignantem subsecutus est Ajax:
Sic, canis, grave mortis robur evasisti
Hodie. Sed tibi statim novissima dies adferetur,
Aut Argivum alicujus, aut mea ipsius manu.
Nunc autem animus meus aliis curis vacat: quomodo (videlicet) Achillis
Exanime corpus e funesta strage Danais servem.
Hæc locutus, sævas hostibus manus injicit,
Qui adhuc certamen circa Achillis cadaver habebant.
Sed ut viderunt robustis ipsius manibus,
Multis spiritum eripi; terrore icti non amplius resistebant;
Ignavis vulturibus similes, quos terret
Aquila volucrum præstantissima, quando in collibus
Oves dilacerant, a lupis occisas:
Sic illos diversas in partes dissipavit animosus Ajax,
Lapidibus rapidis, & ense, & fortitudine sua.
Quare majorem in modum consternati, ex acie fugiebant
Turmatim: Sturnis haud absimiles, quos infestans
Accipiter (circus) persequitur: Hi gregatim alius post alium
Frequentes avolant, grave exitium devitantes.
Non aliter e pugna ad Priami urbem Trojani
Misere se recipiunt, turpem induti fugam;
Magnique Ajacis minas expavescunt.
Qui sectabatur humano cruore manus pollutus.
Nec multum aberat, quin omnes ad internecionem delevisset,
Nisi apertis in urbem portis infusi essent,

Exi-

rat, quos vulturibus antea comparaverat, Ajacem vero, quem aquilæ, accipitri: Desultoria certe levitate. *Pauw.*

360. *Ταρφέα ἀΐσσουσιν*] *Ταρφέες. Rhod.*

362. *ἐπιειμένοι ἀλκέα φύζαν*] *ἀκλέα φύζαν. Rhod.*

363. *Αἴαντος μεγάλοιο περιτρομέοντες*] Quam misere hæret Quintus in illis metuendi verbis, & in isto metu? Considera modo singula, videbis. *Pauw.*

365. *μάλα πάντας, ἐπασσυτέρους*] *Omnes omnino, unum post alium:* Mirum hercule, mirum. *Pauw.*

366. *Εἰ μὴ πεπταμένῃσι πύλῃς ἐπέχυντο πόληα*] Malim *πόληος*: Nam *πεπταμένῃσι πύλῃς* minus

Βαιὸν ἀναπνείοντες, ἐπεὶ ζόφος ἦτορ ἵκανεν·
Τοὺς δ' ἔρσας ἀνὰ ἄστυ νομεὺς ὡς αἰόλα μῆλα,
Ηϊεν ἐς πεδίον, χθόνα δ' οὐ ποσὶ μάρπτεν ἑοῖσιν,
Εμβαίνων τεύχεσσι, καὶ αἵματι, καὶ κταμένοισι·
Κεῖτο γὰρ εὐρὺς ὅμιλος ἀπειρεσίῃ ἐπὶ γαίῃ
Αχρις ἐφ' Ελλήσποντον ἀπ' εὐρυχώροιο πόληος
Αἰζηῶν κταμένων, ὁπόσους λάχε δαίμονος αἶσα·
Ως δ' ὅτε λήϊον αὖον ὑπ' ἀμητῆρσι πέσησι,
Πυκνὸν ἐόν, τὰ δὲ πολλὰ καταυτόθι δράγματα κεῖται
Βριθόμενα σταχύεσσι, γέγηθε δὲ θυμὸς ἐπ' ἔργῳ
Ανέρος εἰσορόωντος, ὅ τις κλυτὸν οὖδας ἔχῃσιν·
Ως οἱ ἀμφοτέρωθε κακῷ δμηθέντες ὀλέθρῳ,
Κεῖντο πολυκαύτοιο λελασμένοι ἰωχμοῖο
Πρηνέες· οὐδέ τι Τρῶας Αχαιῶν φέρτατοι υἷες
Σύλεον, ἐν κονίῃσι καὶ αἵματι δηωθέντας,
Πρὶν Πηλήϊον υἷα πυρὶ δόμεν, ὅς σφιν ὄνειαρ
Επλετ' ἐνὶ πτολέμοισιν, ἑῷ μέγα κάρτεϊ θύων·
Τοὔνεκά μιν βασιλῆες ἀπὸ πτολέμου ἐρύσαντες,
Αμφὶ νέκυν φορέοντο ἀπείριτον, εὖτε φέροντες,
Κάτθεσαν ἐν κλισίῃσι, νεῶν προπάροιθε θοάων·

Αμφὶ

minus placet abſolute, & ἐπέχυντο πόληα neſcio, an eo ſenſu recte dicatur cum caſu quarto. *Pauw.*

367. ἐπεὶ ζόφος ἦτορ ἵκανεν] Maxima anxietas, quæ tenebras animo obducit, & morti quaſi ſimilis eſt: Heſychius, Ζόφος, δυσθυμία. Qui φόβος ſcriberent, errarent. *Pauw.*

368. Τούς δ' ἔρσας ἀνὰ ἄστυ] ἔλσας. *Rhod.* Scribe εἵρξας vel ἔλσας. *Dausq.* ἔλσας vix probo, quia ἔλσαι vel ἐλάσαι ἀνὰ ἄστυ non ita amant Græci. Scribendum puto, ἔρξας ἀνὰ ἄστυ: ἔργω idem, quod εἴργω: Vide Heſychium. *in urbe includens.* ἀνὰ pro ἐν accipitur ſæpe. *Pauw.*

Ibid. νομεὺς ὡς αἰόλα μῆλα] Epithetum coactum: Nam vulgo oves non ſunt variæ, ſed unicolores. *veloces* vel *celeripedes* non conveniret hic. *Pauw.*

369. χθόνα δ' οὐ ποσὶ μάρπτεν ἑοῖσιν] Homericum: Iliad. Ξ. V. 228. οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖιν. Hoc tamen rarius. *Pauw.*

371. ἀπειρεσίῃ ἐπὶ γαίῃ] ἀπειρεσίῃ nimium hic de agro Tro-

Exiguum vix dum ſpiritus habentes. Nam a tenebris
cor circumventum erat.
Hos igitur cum in urbem incluſiſſet, ut varias paſtor oves,
In campum redit, nec ſolum pedibus ſuis attingit,
Incedens per arma, & ſanguinem, & cadavera.
Jacebat enim turba, late diffuſa in terra ſpatioſa,
Uſque ad Helleſpontum, ab oppido latipatente,
Juvenum cæſorum, qui ſorti fatali obvenerant.
Ut (accidit) cum ſeges arida a meſſoribus dejicitur,
Quæ denſa provenit; multique illis manipuli jacent
Spicis gravati; Deque opere lætitiam capit animus
Contuentis heri, qui præclarum (hoc) arvum tenet.
Ita illi utrobique funeſta ſubacti morte,
Jacebant flebilis pugnæ obliti,
Facie ad terram verſa. Nec tamen fortiſſima Græcorum pubes Troas,
In pulvere & cruore ſtratos, ſpoliabat,
Priuſquam Pelei natum rogo tradidiſſent, qui præſidium illorum
Erat in bellis, robore ſuo ſtrenue graſſans.
Ideo cum proceres e duello eum extraxiſſent,
Circa procerum cadaver occupati erant: ubi deportatum
In papilione depoſuerant, ante naves feſtinas:

Eum-

Trojano, ubi pugnabant acies diverſæ. *Pauw.*

372. *ἀπ' εὐρυχόροιο πόληος*] *εὐρυχόροιο. Rhod.*

376. *γίγνηθε δὲ θυμὸς ἐπ' ἔργῳ*] Hoc *γίγνηθε*, & hæc lætitia minus conveniens eſt, ubi *ἀμφοτέρωθε* ſequitur, & non modo Trojanorum, ſed etiam Græcorum hic multa jacebant cadavera. *Pauw.*

379. *Κεῖντο πολυκαύτοιο*] *πολυκλαύτοιο. Rhod.*

381. *ἐν κονίῃσι καὶ αἵματι δηωθέντας*] Hæc otium agunt poſt ſuperiora, & paulo ante præcedens *κακῷ δμηθέντες ὀλέθρῳ*: Et ſic ubique Auctor, qui verborum copiam adamavit inſane. *Pauw.*

382. *Πρὶν Πηλήϊον υἷα πυρὶ δόμεν*] *πυρῇ. Rhod.* Ita ſcribas, per me licet: Non tamen neceſſe, ubi cæſura adeſt. *Pauw.*

384. *ἀπὸ πτολέμου*] *ἐνὶ πτολέμοισιν* ſtat Verſu præcedenti. *Pauw.*

385. *Ἀμφὶ νέκυν φορέοντο ἀπείριτον*] *νέκυν πονέοντο. Rhod.* Recte: Illud *ἀπείριτον* hominis in-

Ἀμφὶ δέ μιν μάλα πάντες ἀγειράμενοι, στονάχοντο
Ἀχνύμενοι κατὰ θυμόν· ὃ γὰρ πέλε κάρτος Ἀχαιῶν,
Δὴ τότ' ἐνὶ κλισίῃσι λελασμένος ἐγχειάων,
Κεῖτο βαρυγδούποιο παρ' ἠόσιν Ἑλλησπόντου·
Οἷος ὑπερφίαλος Τιτυὸς πέσεν, ὁππότε Λητὼ
Ἐρχομένην Πυθῶδε βιάζετο, καί ἑ χολωθεὶς
Ἀκάματόν περ ἐόντα, θοῶς ὑπεδάμνατ' Ἀπόλλων
Λαιψηροῖς βελέεσσιν, ὃ δ' ἀργαλέῳ ἐνὶ λύθρῳ
Πουλυπέλυθρος ἔκειτο κατὰ χθονὸς εὐρυπέδοιο
Μητρὸς ἑῆς, ἡ δ' υἷα περιστονάχησε πεσόντα,
Ἀχθόμενον μακάρεσσι, γέλασσε δὲ πότνια Λητώ·
Τοῖος ἄρ' Αἰακίδης δηΐων ἐπικάππεσε γαίῃ,
Χάρμα φέρων Τρώεσσι, γόον δ' ἀλίαστον Ἀχαιοῖς,
Λαῶν μυρομένων· περὶ δ' ἔβρεμε βένθεα πόντου·
Θυμὸς δ' αὐτίκα πᾶσι κατεκλάσθη φίλος ἔνδον,
Ἐλπομένων κατὰ δῆριν ὑπὸ Τρώεσσιν ὀλέσθαι·
Μνησάμενοι δ' ἄρα τοίγε φίλων παρὰ νηυσὶ τοκήων,
Τοὺς λίπον ἐν μεγάροισι, νεοδμήτων τε γυναικῶν,
Αἵ που ὀδυρόμεναι, μίνυθον κενεοῖς λεχέεσσιν,
Νηπιάχοις σὺν παισὶ φίλους ποτιδέγμεναι ἄνδρας,

Μᾶλ-

ineptias iterum prodit, qui *immensa* cerebello suo infixerat ubique. *Pauw.*

387. στονάχοντο] στενάχοντο. *Rhod.*

390. βαρυγδούποιο] An hoc luctum augebat? Ea vis Scholastica in Epitheto latere potest. *Pauw.*

391. Οἷος ὑπερφίαλος Τιτυὸς πέσεν &c.] Comparatio inepta. An Achilles ea magnitudine, qua Tityus? An ea improbitate? Nugæ, nugæ, præsertim in ore hominis Græci, non barbari aut Trojani. Illud πέσεν etiam hiulcum est & scabrum, nec de Achille cadente, sed de Achillis curato cadavere hic sermo. *Pauw.*

395. Πουλυπέλυθρος ἔκειτο] Πουλυπέλεθρος. *Rhod.*

398. Τοῖος ἄρ' Αἰακίδης δηΐων ἐπικάππεσε γαίῃ] Inepte hic cadit Achilles: Nam de eo antea actum satis abundeque. Monui jam verbo. Eo tamen hic recurrendum erat, ut Tityi comparatio aliquatenus quadraret: Nam ad Inferos detrusi ibique in novem jugera exporrecti, ratio haberi non poterat ullo mo-

Eumque cœtu facto omnes graviter planxerunt,
Ex animo dolentes. In quo enim Græcorum robur steterat,
Is tunc in castris hastarum (rei bellicæ) oblitus
Jacebat, horrisoni prope littora Hellesponti.
Quantus prægrandis Tityus procubuit, quando Latonæ,
Pythonem versus iter facienti, vim intentavit; ipsumque exardescens ira
Quamlibet indomitum, subito edomuit Apollo,
Rapidis sagittis: in tabo igitur funesto
Ad multa jugera porrectus jacebat per spaciosum campum
Matris suæ: Quæ ingemuit filii casum
Superis invisi; Risit autem veneranda Latona.
Tantus Æacides in hostium terra procubuerat,
Gaudium afferens Trojanis, & contra, luctum Achæis perpetuum
Populisque eum deplorantibus. Infremuerant alti ponti gurgites.
Et cunctis carus intra viscera animus infractus erat,
Augurantibus, a Trojanis in acie se occidione cæsum iri.
Cumque ad naves recolerent dulcium memoriam parentum,
Quos domi reliquissent; & recens ductarum uxorum,
Quæ in vacuis tunc thalamis mœrore contabescerent,
Parvulis cum natis, dilectorum virorum expectatione languidæ;

Eo

modo. Vide, quo acumine & judicio fuerit Quintus. *Pauw.*

400. *περὶ δ' ἔβρεμε βένθεα πόντου*] *πόντου βένθεα* non fremunt, & Scholasticus hic tumor. *Pauw.*

402. *Ελπομένων κατὰ δῆριν ὑπὸ Τρώεσσιν ὀλέσθαι*] Scribatur *ἐλπομένοις*, si cui Enallage casuum Poëtæ usitata non placet. *Rhod.* Non faciam, neque alius faciet, qui judicio pollet. Absque ulla autem ratione hæc dicta sunt, ubi Achillis cadavere potiti fuerant Græci, & Ajax Trojanos, tanquam oves, in urbem abegerat, edita prius horrenda strage. Vident Periti, & digito tantum indico. *Pauw.*

405. *μίνυθον κενεοῖς λεχέεσσι*] *φθινύθον*. *Rhod.* Mallem, ta-

Μᾶλλον ἀνεστονάχοντο· γόου δ' ἔρως ἔμπεσε θυμῷ·
Κλαῖον τ' αὖ ἁλίαστον, ἐπὶ ψαμάθοισι βαθείαις
Πρηνέες ἐκχύμενοι, μεγάλῳ παρὰ Πηλείωνι,
Χαίτας ἐκ κεφαλῆς προθελύμνας δηϊόωντες·
Χευάμενοι δ' ᾔσχυναν ἄδην ψαμάθοισι κάρηνα·
Οἵη δ' ἐκ πολέμοιο βροτῶν ἐς τεῖχος ἁλέντων
Οἰμωγὴ πέλεται, ὅτε δήϊοι ἐμμεμαῶτες,
Καίωσιν μέγα ἄστυ, κατακτείνωσι δὲ λαοὺς
Πανσυδίῃ, πάντη δὲ διὰ κτῆσιν φορέωνται,
Τοίη τοι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν ἔπλετ' ἀϋτὴ,
Οὕνεκ' ἀοσσητὴρ Δαναῶν πάϊς Αἰακίδαο,
Κεῖτο μέγας παρὰ νηυσὶ θεοτεύκτοισι βελέμνοις,
Οἷος Ἄρης, ὅτε μιν δεινὴ θεὸς ὀμβριμοπάτρη
Τρώων ἐν πεδίῳ πολυαχέϊ κάμβαλε πέτρῃ·
Μυρμιδόνες δ' ἄληκτον ἀνεστενάχοντ' Ἀχιλῆα,
Εἰλόμενοι περὶ νεκρὸν ἀμύμονος ἄνακτος,
Ἠπίου, ὃς πάντεσσιν ἴσος πάρος ἦεν ἑταῖρος·
Οὐ γὰρ ὑπερφίαλος πέλεν ἀνδράσιν, οὐδ' ὀλοόφρων,
Ἀλ-

cuisset: Nam *μίνυθον* idem, quod *φθινύθον*. *Pauw.*

410. *Χαίτας ἐκ κεφαλῆς*] Malim copulate, *Χαίτας τ' ἐκ κεφαλῆς*. *Pauw.*

412. *βροτῶν ἐς τεῖχος ἁλέντων*] *ἁλέντων* hoc ab *ἁλίσκω* venit, & captos significat: Intellige autem tales captos, qui post pugnam male pugnatam ad urbem fugiunt, & fugientes, antequam urbem ingrediantur, ad mœnia intercipiuntur, urbeque arcentur, quam illis insciis jam occupavit hostis: Sic sententia bona est, & verba etiam sunt bona: *ἁλέντων ἐς τεῖχος ἐκ πολέμοιο*. Interpres insulse, *a pugna hominibus in mœnia inclusis*: Nam sic obsidione opus est, nec metus semper urbi. *Pauw.*

417. *Οὕνεκ' ἀοσσητὴρ Δαναῶν*] Hoc toties hic ingestum, ut nauseam revera creet. *Pauw.*

418. *Κεῖτο μέγας παρὰ νηυσὶ θεοτεύκτοισι βελέμνοις*] *θεητεύκτοισι*, vel *θεοκτήτοισι*, vel *θεοσσεύτοισι*. *Rhod.* Mihi placet *θεητεύκτοισι*: Ita Poëtæ plus semel, ut Syllaba brevis evadat longa: Tyrones sciunt. Quid autem hic *μέγας*, quid *μέγας κεῖτο βελέμνοις θεητεύκτοις*? Id nonne ambiguum? Haud dubie. Et sic data opera Quintus, ut mox vide-

Eo magis suspiriis indulgebant. Nam amor luctus animis illapsus fuerat;
Flebant igitur continue per profundas arenas
In ora effusi, juxta magnum Peliden,
Et pilos e capite radicitus evellebant,
Infusoque vertices pulvere valde turpabant.
Qualis autem, a pugna hominibus in mœnia inclusis,
Ploratus existit; ubi hostes concitati
Magnum oppidum incendunt & populum trucidant
Ad internecionem; & undique facultates diripiunt:
Talis apud naves Achivum vociferatus erat:
Propterea quod opifer Danaum, filius Æacidæ
Ingens, ante naves divinis telis stratus esset,
Non secus atque Mars, cum potens ipsum Dea, Minerva,
In Troum campo ponderoso profligasset saxo.
Myrmidones vero indesinenter Achillem deflebant,
Circa boni eximiique principis cadaver se volutantes,
Tam utique benigni, ut omnibus æqualem se præbuerit socium.
Non enim superbus erat erga homines, nec crudelis,
Sed

videbis. *Pauw.*

419. Οἷος Ἄρης, ὅτε μιν &c.] Inepta comparatio Achillis mortui cum Marte vulnerato, & eo quidem ineptior, quod altera similis de Tityo jam præcesserit: Vide Iliad. Φ. V. 400. ne dubites paulo rudior. Ut tamen comparatione hac inepta uti posset Quintus, Versu præcedenti κεῖτο μέγας θεηντεύκτοισι βελέμνοις ita ambigue scripsit: Nam in una voce μέγας tota comparatio hæret. Alias pro ea haud dubie dedisset vel νεκρὸς vel νέκυς, ut sic verba perspicue dicerent, quod dicere debebant: Hoc jam intelligis, credo. *Pauw.*

420. πολυαχέϊ κάμβαλε πέτρῃ] πολυαχθέϊ κάββαλε πέτρῃ. *Rhod.*

421. ἄληκτον ἀνεστενάχοντ' Ἀχιλῆα] Scribe iterum ἄλληκτον. Pro ἀνεστενάχοντ', ut recte legitur hic, paulo ante V. 407. male legitur ἀνεστονάχοντο: quod ibi monere omisi. *Pauw.*

422. Εἰλόμενοι περὶ νεκρὸν ἀμύμονος ἄνακτος] Ante ἄνακτος pone αἰέν. *Rhod.* Non incommode recipies υἱόν. Brodæus ἠΰν. *Dausq.* Inepte Dausquejus pro more suo; neque placet Brodæi ἠΰν: Melius Rhodomannus αἰέν, in quo tamen etiam non acquiesco. An forte legendum, περὶ νεκρὸν ἀμύμονος

Ἀλλὰ σαοφροσύνῃ καὶ κάρτεϊ πάντ' ἐκέκαστο·
Αἴας δ' ἐν πρώτοισι, μέγα στενάχων, ἐγεγώνει
Πατροκασιγνήτοιο φίλων ἅμα παῖδα *
Βλήμενον ἐκ θεόσφιν· θνητῶν γε μὲν οὔτινι βλητὸς
Ἦεν, ὅσοι ναίουσιν ἐπὶ χθονὸς εὐρυπέδοιο·
Τὸν τότ' ἀχέων ὀλοφύρετο φαίδιμος Αἴας,
Ἀλλ' ὅτε μὲν κλισίας Πηληϊάδαο δαμέντος
Ἐσφοιτῶν, ὅτε δ' αὖτε παρὰ ψαμάθοισι θαλάσσης
Ἐκχύμενος μάλα πουλὺς, ἔπος δ' ὀλοφύρατο τοῖον,
Ὦ Ἀχιλεῦ, μέγα κάρτος ἐϋσθενέων Ἀργείων,
Κάτθανες ἐς Τροίην Φθίης ἑκὰς εὐρυπέδοιο,
Ἔκπροθεν ἀπροφάτοιο λυγρῷ βεβλημένος ἰῷ,
Τὸν ῥα ποτὶ κλόνον ἄνδρες ἀνάλκιδες ἰθύνουσιν·
Οὐ γάρ τις πισυνός γε σάκος μέγα νωμήσασθαι,
Ἠδὲ περὶ κροτάφοισιν ἐπισταμένως ἐς Ἄρηα
Εὖ θέσθαι πήληκα, καὶ ἐν παλάμῃ δόρυ πῆλαι,
Καὶ χαλκὸν δηΐοισι περὶ στέρνοισι δαΐξαι,

Ἰοῖσιν

μονος οἷο ἄνακτος? *ἑὸς* & *ὅς* etiam pluraliter usurpatur, ut nosti. *Pauw.*

427. *Πατροκασιγνήτοιο φίλων ἅμα παῖδα* *] Versum sic resarsi: *Πατροκασιγνήτοιο φίλονθ' ἅμα παῖδα φιλήσας.* Quod si cui non placeat, post *παῖδα κρυβηδὸν* reponat: Et sic vertat; magnopere lamentans invocabat crebro dilectum patrui filium clam seu furtim &c. *Rhod.* Brodæus supplet *παῖδα τοκήων.* nec displicet. Rhodomannus *Πατρ. φίλονθ' ἅμα παῖδα φιλήσας.* Forte legendum, *Πατροκασιγνήτοιο φίλοιο μέτωπα φιλήσας*, osculatus ora chari patruelis. Osculari enim mortuum iterumque iterumque, mos olim increbruit. Reponi *κρυβηδὸν* haud potest: nam propalam amicum lamentari & flere, viri ipsi, & Martis alumni affectabant, idque amicitiæ specimen fuit gentium consensu. *τὸ κρυβηδὸν* autem non patiuntur, quæ subeunt hoc ipso Libro:

——— *ἀμφὶ δὲ λαῶν*
Μυρομένων δάκρυσι φορύνετο τεύχεα πάντα,
Καὶ κλισίαι, καὶ νῆες, ἐπεὶ μέγα πένθος ὀρώρει.

Dausq. Non placent Interpretum commenta, quæ refutare nihil necesse: Se enim aperte refutant ipsa. Rectius scripseris, *Πατροκασιγνήτοιο φίλον μάλα παῖδ' ἐπιδέρκων Βλήμενον* &c. Sed hæc incerta, & tutius relin-

Sed in omnibus rebus tam prudentia, quam fortitudine
pollebat.
Cæterum Ajax in primis magnos ingemiſcens queſtus
ciebat,
Carum patrui natum crebro deoſculans,
A Deo percuſſum. mortalium enim nemini vulnerabilis
Erat, quicunque latipatentem terrarum orbem inhabitant.
Hunc (ergo) tunc multo cum gemitu plangebat nobilis Ajax,
Nunc Pelidæ exanimis tabernaculum
Intrans, nunc in arena maris
Procero corpore ſtratus; Et tandem hæc ſingultans
edidit verba.
Heu Achilles, ingens fortium Argivorum columen,
Occubuiſti ad Trojam, procul a latis Phthiæ campis,
Ferali ex improviſo ſagitta confixus,
Qualem ignavi in conflictu homines ejaculantur.
Nemo enim, qui grande ſcutum ſe verſare poſſe confidit,
Et perite temporibus ad Martis opus
Caſſidem accommodare, inque manu pilum vibrare,
Et æneum thoracem in hoſtico pectore tranſadigere,
Subi-

linquere, ut ſunt. *Pauw.*

428. ἐκθεόσφιν] ἐκθεόφιν. *Rhod.*

Ibid. θνητῶν γε μὲν οὔτινι βλητὸς Ηεν] γε hic poſitum pro γάρ: Id enim ſententia requirit. Scribere etiam potuiſſet Quintus non incondite, θνητῶν γὰρ ἂν οὔτινι βλητὸς Ηεν. *Pauw.*

430. Τὸν τότ' ἀχέων ὀλοφύρετο] Τὸν τότ' ἄδην ἀχέων. *Rhod.* Scriptura emendabilis: Τὸν τότε ἀχνύμενος ὀλοφύρετο. *Dausq.* Legere præſtat, Τὸν τότε δὴ ἀχέων ὀλοφύρετο. *Pauw.*

431. Αλλ' ὅτε μὲν κλισίας] Αλλοτε. *Rhod.* Necte, Α'λλοτε, & ὅτε δ' αὖτε, vel Α'λλ' ὁτὲ μὲν, & ὁτὲ δ' αὖτε. *Dausq.* Α'λλοτε legendum conjunctim: Alia non curo, & naſutis Grammaticis relinquo, ut illis ſeſe delectent domi. *Pauw.*

435. Κάτθανες ἐς Τροίην Φθίης ἑκὰς εὐρυπέδοιο] ἐν Τροίῃ. *Rhod.* Mihi non diſplicet vulgata; præſertim ubi ἐς pro ἐν ponitur ſæpe. Illud εὐρυπέδοιο hic ita habes tertia vice: Junge V. 395. & V. 429. *Pauw.*

436. Εκπροθεν ἀπρεφάτοιο] Εκποθεν. *Rhod.*

439. ἐπισταμένως ἐς Αρηα] Scribe ἐπιστάμενος ἐς Αρηα: εὖ ſequitur, & ἐπισταμένως reſpuit. *Pauw.*

Ιοῖσιν γ' ἐπάνευθεν ἐπεσσυμένως πολεμίζειν.
Εἰ γάρ σευ κατέναντα τότ' ἤλυθεν, ὅς σ' ἔβαλέν περ,
Οὐκ ἂν ἀνουτητίγε τεοῦ φύγεν ἔγχεος ὁρμήν.
Αλλὰ Ζεὺς τάχα που μήδετο πάντ' ἀπολέσθαι·
Ημέων δ' ἐν καμάτοισιν ἐτώσια ἔργα τίθησιν·
Ηδη γὰρ Τρώεσσι κατ' Αργείων τάχα νίκην
Νεύσει, ἐπεὶ τόσον περ Αχαιῶν ἕρκος ἀπηύρα·
Ω πόποι, ὡς ἄρα πάγχυ γέρων ἐν δώματι Πηλεὺς
Οχθήσει, μέγα πένθος ἀταρπεῖ γήραϊ κύρσας,
Αὐτῇ σὺν φήμῃ μιν ἀποῤῥαίσει μέγα θυμόν·
Ωδε δέ οἱ καὶ ἄμεινον ὀϊζύος αἶψα λαθέσθαι·
Εἰ δέ κεν οὐ φθίσει ἑ κακὴ περὶ υἷεος αἶσα,
Α δειλὸς, χαλεποῖς ἐνὶ πένθεσι γῆρας ἰάψει,
Αἰὲν ἐπ' ἐσχαρόφιν βίοτον κατέδων ὀδύνῃσι,
Πηλεὺς, ὃς μακάρεσσι φίλος περιώσιος ἦεν·
Αλλ' οὐ πάντα τελοῦσι θεοὶ μογεροῖσι βροτοῖσιν.
Ως ὁ μὲν ἀσχαλόων ὀλοφύρετο Πηλείωνα·

Φοι-

442. *Ιοῖσιν γ' ἐπάνευθεν ἐπεσσυμένως πολεμίζειν*] *ἀπάνευθεν ἐπεσσυμένως πολεμίζει*. *Rhod.* Singulis vocibus medicinam paro:

Φοῖβος σοὶ δ' ἀπάνευθεν ἐπεσσυμένῳ πολεμίζει.

Sed Phæbus tibi ruenti in hostem eminus pugnat. Quo in versu Achillis laudem singula verba multiplicant. Queat etiam *ἐπεσσυμένος* legi. Quæ correctio firmamentum habet ex subjectis versibus: *Εἰ γάρ σευ κατέναντα* &c. *Dausq.* Nihil stultius Dausquejano commento: Nam sic oratio, ut in quisquiliis vulgatis, exitum non habet: Pueri vident. Perbene Rhodomannus absque ullo dubio, *ἀπάνευθεν πολεμίζει*: Pro *ἐπεσσυμένως* malim etiam *ἐπεσσυμένος*: *ἀπάνευθεν ἐπεσσυμένος* scilicet perquam commode cohæret. *Pauw.*

444. *Οὐκ ἂν ἀνουτητίγε τεοῦ*] Scribendum hic est divisim plane, *Οὐκ ἂν ἀνουτητί γε τεοῦ*, ut sic cæsura sese aperiat, quæ syllabæ producendæ requiritur. *Pauw.*

445. *Αλλὰ Ζεὺς τάχα πȣ μήδετο πάντ' ἀπολέσθαι*] *τάχα πȣ τάδε μήδετο*. *Rhod.* Scribe *τάχα πρόχνυ ἐμήδετο*. *Dausq.* Rhodomanni *τάδε* flaccescit, Dausqueji autem *πρόχνυ* nimis robustum est. Quid si legamus, *Αλλὰ Ζεὺς τάχα πȣ ἐπεμήδετο πάντ' ἀπολέσθαι*? Id certe non displicet: Quanquam sic longe etiam pla-

Subitam eminus ſagittis pugnam inſtituit.
Si enim cominus tibi tunc ſe obtuliſſet, qui vulnus tibi inflixit,
Certe non ſine vulnere haſtæ tuæ impetum effugiſſet:
Sed Jupiter forte in animo habuit hæc omnia perdere,
Atque conatus noſtros in rebus agendis fruſtratur.
Jam enim fortaſſis contra Græcos victoriam Trojanis
Annuet: cum tantum Achivis propugnaculum abſtulerit.
Eheu, quam graviter ſenex in aula Peleus
Ingemiſcet, immanem luctum in moleſta ſenectute ſortitus.
Statim, hoc accepto nuncio vitæ jacturam faciet.
Id quod ipſi etiam conſultius; ut calamitatis memoriam repente exuat.
Quod ſi lethale nati fatum tabe ipſum non conficiet,
Heu miſer in luctibus moleſtis ſenium affligtabit
Perpetuo, ad focum cruciatibus vitam depaſcens,
Peleus (ille) qui Diis excellens amicus fuit.
Sed non cuncta ad (ſperatum) finem perducunt Superi ægris hominibus.
Ita quidem ille ſtomachabundus deflebat Pelidam.

At

placeret magis, τάχα πȣ ἐπεμήσατο πάντ' ἀπολέσθαι: Nam imperfectum μήδετο vel ἐπεμήδετο ductus ſententiæ certe non amat: Id vident omnes, qui paulo acutius cernunt. Aoriſtus convenit; & Præſens etiam conveniret: Quare non deerunt forte, quibus lenocinabitur, Ἀλλὰ Ζεὺς τάχα που νῦν μήδετ' ἅπαντ' ἀπολέσθαι: Neque id malum, ſed alteri tamen neutiquam præferendum. *Pauw.*

446. Ἡμίων δ' ἐν καμάτοισιν ἐτώσια ἔργα τίθησιν] Mira locutio, & impedita ſane: ἐν καμάτοισιν ἔργα. Sed ἐν καμάτοισιν forte ſcriptum pro καμάτοισιν, abundante præpoſitione; ut ſolet aliquando: Sic vertendum, *opera noſtra fruſtranea efficit miſeriis.* κάματοι ærumnæ & miſeriæ ſunt ſæpe. *Pauw.*

448. ἐπεὶ τόσον περ Ἀχαιῶν] Scribe, ut Verſui adſis, ἐπεὶ τόσσον περ. *Pauw.*

449. ἐν δώματι] Malim ἐν δώμασι. *Pauw.*

450. μέγα πένθος ἀτερπέϊ γήραϊ κύρσας, Αὐτῇ σὺν φήμῃ μιν ἀπορραίσει μέγα θυμὸν] ἀτερπέϊ γήραϊ, & μιν ἀπορραίσει. *Rhod.* Rectius μεγάθυμον. *Dausq.* Locus corruptus: κύρσας cum caſu quarto non conſtruitur, & μέγα abſonum eſt, ubi de morte agitur. Poſteriori medelam attulit Dausquejus, pro μέγα θυ-

Φοῖνιξ δ' αὖ ὁ γεραιὸς ἄσπετα κωκύεσκεν,
Αμφιχυθεὶς δέμας ἠΰ, θρασὺ σθένος Αἰακίδαο·
Καί ῥ' ὀλοφυδνὸν ἄϋσε μέγ' ἀχνύμενος πινυτὸν κῆρ,
Ωλέο μοι φίλε τέκνον, ἐμοὶ δ' ἄχος αἰὲν ἄφυκτον
Κάλλιπες· ὡς ὄφελέν με χυτὴ κατὰ γαῖα κεκεύθει,
Πρὶν σέο πότμον ἰδέσθαι ἀμείλιχον· οὐ γὰρ ἔμοιγε
Αλλο χερειότερόν γ' ἐπήλυθεν ἐς φρένα πῆμα,
Οὐδ' ὅτε πατρίδ' ἐμὴν λιπόμην, ἀγαυούς τε τοκῆας,
Φεύγων ἐς Πηλῆα δι' Ελλάδος, ὅς μ' ὑπέδεκτο,
Καί μοι δῶρα πόρεν, Δολόπεσσι δ' ἔθηκεν ἀνάσσειν·
Καὶ σέ γ' ἐν ἀγκοίνῃσι φορεύμενος ἀμφὶ μέλαθρον,
Κόλπῳ ἐμῷ κατέθηκε, καὶ ἐνδυκέως ἐπέτελλεν
Νηπίαχον κομέειν, ὡσεὶ φίλον υἷα γεγῶτα·
Τῷ πιθόμην· σὺ δέ μοι περὶ στέρνοισι γεγηθὼς,
Πολλάκι παππάζεσκες, ἔτ' ἄκριτα χείρεσι βάζων·
Καί μευ νηπιέῃσιν ἀπεννεσίῃσι δίηνας
Στήθεα, ἠδὲ χιτῶνας· ἔχον δέ σε χερσὶν ἐμῇσι
Πολλὸν καγχαλόων, ἐπειὴ νύ μοι ἦτορ ἐώλπει
Θρέψειν κηδεμονῆα βίου, καὶ γήραος ἄλκαρ·
Καὶ τὰ μὲν ἐλπομένῳ, βαιὸν χρόνον ἔπλετο πάντα·
Νῦν οἴχῃ ἄϊστος ὑπὸ ζόφον· ἀμφὶ δ' ἐμὸν κῆρ

Αχνυτ'

θυμὸν scribens μεγάθυμον, quod mihi in mentem venit, simulac locum attigi, antequam Notulas ejus inspexeram: Sed ubi bonus ille μιν retinet, & una cum eo κύρσας, verborum telam texit, quæ plane inversa & perversa est. Ne multis te morer, scribendum autumo certo:

Ω πόποι, ὡς ἄρα πάγχυ γέρων ἐν δώμασι Πηλεὺς
Οχθήσει μέγα πένθος ἀτερπέϊ γήραϊ κύρσας
Αὐτῇ σὺν φήμῃ μιν ἀποῤῥαίσει μεγάθυμον.

Sic singula sibi constant. *Pauw.*

459. *ὁ γεραιὸς ἄσπετα κωκύεσκεν*] Versus requirit *ἀάσπετα*. *Pauw.*

462. *Ωλέο μοι φίλε τέκνον*] Ingratum est *μοι*, ubi continuo sequitur, *ἐμοὶ δ' ἄχος αἰὲν ἄφυκτον*: An forte legendum *Ωλέο ται φίλε τέκνον*? *Pauw.*

465. *Αλλο χερειότερόν γ' ἐπήλυθεν*] *χερειότερόν γε ἐπήλυθεν*, vel *χερειότερόν ποτ' ἐπήλυθεν*. *Rhod.*

466.

At Phœnix grandævus ſupra modum lamentabatur,
Amplexus inſigne Æacidæ magnanimi corpus.
Et lugubre exclamavit ingenti ſapiens cor mœrore excrucians.
Ergo mihi care fili occidiſti, mihique inevitabilem usque luctum
Reliquiſti. Utinam me humus ſuper injecta occuluiſſet,
Priusquam crudelis tui fati ſpectator eſſem. Non enim mihi
Ulla atrocior animum inceſſit calamitas,
Ne quidem cum deſerui patriam meam, placidosque parentes,
Ad Pelea confugiens per Helladem: Qui me ſuſcepit,
Et meritis affecit tantis, ut etiam Dolopibus præficeret:
Atque te per aulam in ulnis geſtans,
Gremio meo repoſuit, & ſolicite juſſit
Infantis curam agere, non ſecus ac ſi filius meus eſſes;
Cui obtemperavi. Tu vero lætus in ſinu meo,
Crebro patrem me vocitabas, labiis adhuc inarticulatam vocem proferens:
Et meum puerili imprudentia madefactabas
Pectus & tunicam; manibusque meis te tenebam,
Gaudio delibutus. Nam cor meum ſpes erexerat,
Curatorem vitæ & ſenectutis præſidium me educaturum.
Et hæc quidem cuncta votis meis exiguo tempore reſpondebant.
Nunc enim ex conſpectu ad (Stygias) tenebras abiiſti: & cor meum

Mi-

466. *ἀγανούς τε τοκῆας*] *ἀγανούς τε. Rhod.*

472. *σὺ δέ μοι περὶ στέρνοισι*] *σὺ δ' ἐμεῖο*, vel *ἐμοῖσι*, vel *ἔμοιγε. Rhod.*

473. *ἔτ' ἄκριτα χείρεσι βάζων*] *χείλεσι. Rhod.*

474. *νηπιέῃσιν ἀπεννεσίῃσι*] *ὑπ' ἐννεσίῃσι*. Lectum eſt ex Homero legatione Græcorum ad Achillem, ubi Phœnix ipſe Achilli non ſine pueritiæ probro opponit; quod qui ineptum cenſent, aut immemorabile, ineptiunt ipſi. *Dausq.* Recte Dausquejus: *instinctu puerili*: *ἀπεννεσίῃσι* non eſt Græcum. *Pauw.*

479. *Νῦν οἴχῃ ἄϊστος ὑπὸ ζόφον*]

Ἄχνυτ' ὀϊζυρῶς, ἐπειὴ νύ με θυμὸς ἰάπτει
Λευγαλέον· τό με εἴθε καταφθίσειε γοῶντα,
Πρὶν Πηλῆα πυθέσθαι ἀμύμονα, τόν περ ὀΐω
Κωκύσειν ἀλίαστον, ὅτ' ἀμφί ἑ φῆμις ἵκηται·
Οἴκτιστον γὰρ νῶϊν ὑπὲρ σέθεν ἔσσεται ἄλγος,
Πατρί τε σῷ καὶ ἐμοὶ, τοί περ μέγα σεῖο θανόντος
Ἀχνύμενοι, τάχα γαῖαν ὑπαὶ Διὸς ἄσπετον αἶσαν
Δυσόμεθ' ἐσσυμένως· καί κεν πολὺ λώϊον εἴη,
Ἢ ζώειν ἀπάνευθεν ἀοσσητῆρος ἑοῖο.
Ἦ ῥ' ὁ γέρων, ἀλίαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἀέξων·
Πὰρ δέ οἱ Ἀτρείδης ὀλοφύρετο δάκρυα χεύων·
Ὤμωξεν δ', ὀδύνησι μέγ' αἰθόμενος κέαρ ἔνδον·
Ὤλεο Πηλείδη Δαναῶν μέγα φέρτατε πάντων,
Ὤλεο, καὶ στρατὸν εὐρὺν ἀνερκέα θῆκας Ἀχαιῶν·
Ῥηΐτεροι δ' ἄρα σεῖο καταφθιμένοιο πελόμεσθα
Δυσμενέεσσι· σὺ δὲ χάρμα πεσὼν Τρώεσσιν ἔθηκας,
Οἵ σε πάρος φοβέοντο, λέονθ' ὡς αἶπα μῆλα·
Νῦν δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῇσι λιλαιόμενοι μαχέονται·
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥα καὶ βροτοὺς ψευδέσσι λόγοις
Θέλγεις; ὃς κατένευσας ἐμοὶ Πριάμοιο ἄνακτος
Ἄστυ διαπραθέειν· νῦν δ' οὐ τελέεις ὡς ὑπέστης,

Ἀλ-

φον] *Νῦν δ' οἴχῃ γάρ. Rhod.* Minus scite: Legendum potius, *Νῦν δ' οἴχῃ κεν ἄϊστος. Pauw.*

480. *ἐπειὴ νύ με θυμὸς ἰάπτει*] *πένθος ἰάπτει. Rhod.* Nihil certius, ut ex sequenti *τὸ* etiam apparet. *Pauw.*

486. *ὑπαὶ Διὸς ἄσπετον αἶσαν*] Castiga *ὑπὲρ Διὸς ἄσπετον αἶσαν.* Homerus Odyss. Α.

— *ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσιν.*

Glossulæ: *ὑπὲρ τὸ πεπρωμένον.* ita nunc præter fatorum dispositionem: quod quemadmodum intelligendum sit, indicat Gellius Lib. 13. Cap. 1. & Lud. Cœlius Lib. 11. Cap. 38. apud quem *Meritâ nec morte peribat*, non *debita* leges. Brodæus apud *Dausq.* Recte Brodæus, ubi de morte ex dolore sermo est. *Pauw.*

491. *ὀδύνῃσι μέγ' αἰθόμενος κέαρ ἔνδον*] *μάλ' αἰθόμενος. Rhod.* *μέγα φέρτατε* sequitur statim, ideoque *μάλ'* recte reponitur pro *μέγ'*, quod in Aldina & Basileensi extat: Illa Rhodo-

manni

Miseris modis angitur, siquidem ægritudo luctus me confecit
Funesta: quæ utinam me extinguat inter gemitus & lamenta,
Antequam Peleus (hoc) rescifcat præclarus; Quem existimo
Supra modum lamentis indulturum, cum rumor ad ipsum perferetur.
Miserrimus enim propter te nobis cruciatus erit,
Patri tuo & mihi, qui nimio tui defuncti (causa)
Mœrore confecti forte terram, immutabili Jovis fato,
Subibimus repente: & quidem multo satius fuerit,
Quam sine protectore nostro vivere.
Dixerat hoc senior, infinitum cumulans in pectore luctum:
Quem juxta plangebat lacrymis Atrides profusis,
Singultusque edebat, dolore cor penitus succensus:
Interiisti Pelida, inter omnes Danaos longe præstantissime!
Interiisti, & lata Græcorum castra munimento privasti.
Faciliores (superatu) nunc sumus, te extincto,
Hostibus; At ruina tua lætitiam Trojanis conciliasti:
Qui antea te fugerunt, ut discolores leonem oves;
Et nunc ad subitas naves cupidi inibunt prælia.
Summe pater, tunc etiam mortales mendacibus verbis
Decipis? Annuisti enim mihi, Priami te regis
Urbem excisurum. Nunc vero non præstas, quæ recepisti:

Sed

manni *μέλ'* Operarum incuria. *αἰθόμενος κέαρ* de dolore notes. *Pauw.*

494. *σεῖο καταφθιμένοιο πελώμεσθα*] *καταφθιμένου. Rhod.*

495. *Δυσμενέεσσι· σὺ δὲ χάρμα*] *Δυσμενέσιν· σὺ δὲ. Rhod.*

497. *λελαιόμενοι μαχέονται*] *μαχέσονται*: Versio Latina recte, *cupidi inibunt prælia. Pauw.*

498. *Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥα καὶ βροτοὺς*] Emenda, *ἦ ῥά νυ καὶ σὺ βροτοὺς ψευδέσσι λόγοισι. Rhod.*

499. *Πριάμοιο ἄνακτος*] Post *Πριάμοιο* reposui *ἄνακτος*, reductum ex initio sequentis versus. *Rhod.* Ubi male scilicet in Aldina & Basileensi moratur, huic appicta stellula. *Pauw.*

500. *νῦν δ' οὐ τελέεις ὡς ὑπέστης*]

Ἀλλὰ λίαν ἀκάχησας ἐμὰς φρένας· οὐ γὰρ ὀΐω
Εὑρέμεναι πολέμοιο τέκμωρ φθιμένου Ἀχιλῆος.
Ὣς ἔφατ', ἀχνύμενος κέαρ ἔνδοθεν· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Κώκυον ἐκ θυμοῖο θρασὺν περὶ Πηλείωνα·
Τοῖς δ' ἄρ' ἐπεβρόμεον νῆες παραμυρομένοισιν·
Ἠχὴ δ' ἄσπετος ὦρτο δι' αἰθέρος ἀκαμάτοιο·
Ὡς δ' ὅτε κύματα μακρὰ βίῃ μεγάλου ἀνέμοιο
Ὀρνύμεν' ἐκ πόντοιο, πρὸς ἠϊόνας φορέονται
Σμερδαλέον, πάντῃ δὲ προσαγνυμένης ἁλὸς αἰεὶ,
Ἀκταὶ ὁμῶς ῥηγμῖσιν ἀπειρέσιαι βοόωσι·
Τοῖος ἄρ' ἀμφὶ νέκυν Δαναῶν στόνος αἰνὸς ὀρώρει,
Μυρομένων ἄληκτον ἀταρβέα Πηλείωνα.
Καί σφιν ὀδυρομένοισι τάχ' ἤλυθε κυανέη νὺξ,
Εἰ μὴ ἄρ' Ἀτρείδην προσεφώνεε Νηλέος υἱὸς
Νέστωρ, ὅς ῥά τ' ἔχεσκεν ἐνὶ φρεσὶ μυρίον ἄλγος,
Μνησάμενος σφοῦ παιδὸς ἐΰφρονος Ἀντιλόχοιο·
Ἀργείων σκηπτοῦχε μέγα κρατέων Ἀγάμεμνον,
Νῦν μὲν ἀποσχώμεσθα δυσηχέος αἶψα γόοιο
Σήμερον· οὐ γὰρ ἔτ' αὖθις ἐρωήσει τις Ἀχαιοὺς
Κλαυθμοῦ ἄδην κορέσασθαι, ἐπ' ἤματα πολλὰ γοῶντας·
Ἀλλ' ἄγε δὴ βρότον αἰνὸν ἀταρβέος Αἰακίδαο (
Λούσαντες, λεχέεσσιν ἐνὶ θείομεν· οὐ γὰρ ἔοικεν
Αἰσχύνειν ἐπὶ δηρὸν ἀκηδείῃσι θανόντας.
Καὶ τὰ μὲν ὣς ἐπέτελλε περίφρων Νηλέος υἱός·
Αὐτὰρ ὁ, οἷς ἑτάροισιν ἐπισπέρχων ἐκέλευεν,
Ὑδα-

τος] ὅσ' ὑπέστης. *Rhod.*

505. *Τοῖς δ' ἄρ' ἐπεβρόμεον νῆες παραμυρομένοισιν*] ἔννοια frigida & inepta; nisi de Echo cogites, quam reddebant naves lacrymantibus & gementibus. Pro παραμυρομένοισιν nonne scribendum παρὰ μυρομένοισιν, ut παρὰ sit loco adverbii, & *juxta* denotet? *Pauw.*

510. *ἀπειρέσιαι βοόωσι*] Mallem ἀπειρέσια, ut nota boatus adsit, sicuti φορέονται σμερδαλέον præcessit eodem tenore. *Pauw.*

512. *Μυρομένων ἄληκτον ἀταρβέα Πηλείωνα*]. Versus Tautologus

Sed magna pectus meum ægritudine afficis. Non enim arbitror
Belli finem me inventurum, defuncto Achille.
Sic ait intimo corde perturbatus. Tum undique populus
Ex animo deplorabat fortem Pelidam,
Horumque plangori naves fremitu respondebant adeo,
Ut clamor ingens per altum æthera surgeret:
Ut cum vasti fluctus, magni venti turbine
E mari commoti, ad littora feruntur
Horrendum in modum; passimque continua sali allisione,
Promontoria immensa & crepidines reboant:
Tam horrenda Danaum lamentatio excitabatur circa cadaver;
Dum sine modo & fine deplorant imperterritum Pelidam.
Et fusca nox plorantes forte oppressisset:
Nisi Atriden (his) dictis aggressus fuisset Neleo genitus
Nestor; Qui tamen infinitum in animo luctum gerebat,
Reminiscens filii sui cordati Antilochi.
Argivum Imperator Agamemnon potentia excellens,
Nunc desistamus confestim a lamentoso planctu,
Hoc quidem die. Nemo enim posthac Achivos inhibebit,
Quo minus fletu se exsatient, per multos dies lamentantes.
Sed agedum, simulac fœdum intrepido Æacidæ cruorem
Abluerimus, lecto (eum) imponamus; non enim decet
Diuturna (sepulturæ) neglectione mortuos dehonestare.
Hæc ita præcepta dedit prudens Nelei filius.
Cæterum rex familiares suos sine mora jussit,

Mox

logus hic & otiosus. pro ἄληκτον legendum etiam ἄλληκτον. *Pauw.*

522 Λούσαντες, λεχέεσσιν ἐνὶ θείομεν) λεχέεσσ' vel λέκτροις. *Rhod.* Hic demum Achillis cadaver curatur ad sepulturam: Et sic male scriptum est supra V. 385. Ἀμφὶ νέκυν πονέοντο ἀπείριτον, εὖτε φέροντες Κάτθεσαν ἐν κλισίῃσι: Id certum & perspicuum jam ex hisce. Scribendum igitur ibi,

Τοὔνεκά μιν βασιλῆες ἀπὸ πτολέμου ἐρύσαντες,
Ἀμφὶ νέκυν πονέοντο ἀπείριτον, ὄντε φέροντες
Κάτθεσαν ἐν κλισίῃσι &c.

Cum

Ὕδατος ἐν πυρὶ θέντες ἄφαρ κρυεροῖο λέοντος
Θερμῆναι, λοῦσαί τε νέκυν, περὶ θ' εἵματα ἕσσαι
Καλὰ, τά οἱ πόρε παιδὶ φίλῳ ἁλιπόρφυρα μήτηρ
Ἐς Τροίην ἀνιόντι· θοῶς δ' ἐπίθησαν ἄνακτι·
Ἐνδυκέως δ' ἄρα πάντες πονησάμενοι, κατὰ κόσμον
Κάτθεσαν ἐν κλισίῃσι δεδουπότα Πηλείωνα:
Τὸν δ' ἐσιδοῦσ' ἐλέησε περίφρων Τριτογένεια·
Στάζε δ' ἄρ' ἀμβροσίην κατὰ κρατὸς, ἥν ῥά φασι
Δηρὸν ἐρυκακέειν νεαρὸν χρόα κηρὶ δαμέντων·
Θῆκε δ' ἄρ' ἐρσήεντα, καὶ εἴκελον ἀμπνείουσι·
Σμερδαλέον δ' ἄρα τεῦξεν ἐπισκύνιον περὶ νεκρῷ·
Οἷον ὅτ' ἀμφ' ἑτάροιο δαϊκταμένου Πατρόκλοιο
Χωομένου ἐπέκειτο κατὰ βλοσυροῖο προσώπου·
Βριθύτερον δ' ἄρα θῆκε δέμας, καὶ ἄρειον ἰδέσθαι·
Ἀργείους δ' ἕλε θάμβος, ὁμιλαδὸν ἀθρήσαντας
Πηλείδην, ζώοντι πανείκελον· ὅς ῥ' ἐπὶ λέκτροιο
Ἐκχύμενος, μάλα πουλὺς, ἄδην εὕδοντι ἐῴκει·
Ἀμφὶ δέ μιν μογεραὶ ληΐτιδες, ἃς ῥά ποτ' αὐτὸς
Λῆμνόν τε ζαθέην, Κιλίκων τ' αἰπὺ πτολίεθρον
Θήβην Ἠετίωνος ἑλὼν, ληΐσατο κούρας,
Ἱστάμεναι γοάασκον, ἀμύσσουσαι χρόα καλὸν·
Στήθεά τ' ἀμφοτέρῃσι πεπληγυῖαι παλάμῃσιν,
Ἐκ θυμοῦ στενάχεσκον ἐΰφρονα Πηλείωνα·
Τὰς γὰρ δὴ τίεσκε, καὶ ἐκ δηΐων περ ἐούσας.

Πα-

Cum Achillis cadaver ex acie & cadaverum acervis extraxissent proceres, id ferre voluerunt ipsi ad tentorium defuncti: In eo labor ibi, & procerum cura: Vides? Sic utroque locò diversa dicuntur, & nihil in illis est, quod cuiquam displicere potest. *Pauw.*

526. Ὕδατος ἐν πυρὶ θέντες ἄφαρ κρυεροῖο λέοντος] Pro λέοντος legendum λέβητας. *Rhod.* Nihil propius succurrit. Pro θέντες scribendum θέντας: Nam casus primus in hac verborum structura non convenit. *Pauw.*

530. Ἐνδυκέως δ' ἄρα πάντες πονησάμενοι] πάντα πονησάμενοι. *Rhod.*

532. Τὸν δ' ἐσιδοῦσ'] Ut Supra

Mox frigidæ aquæ ollas igni appoſitas
Calefacere, & cadaver abluere, & veſtibus amicire
Pulcris, quas purpura tinctas caro filio dederat mater,
Trojam proficiſcenti; Celeriter itaque paruerunt Domino.
Cumque ſtudioſe omnia, ut decebat, adminiſtraſſent,
In tabernaculo cæſum Pelidam depoſuerunt.
Quem viſum ſolers Pallas miſeratur,
Ambroſiamque in caput ſtillat: Quam perhibent
Corpus morte extinctorum diu recens (a putredine) ſervare:
Facitque rorulentum, & ſpirantibus ſimilem:
Supercilia etiam in mortuo truculenta reddidit,
Qualia prius, ob Patroclum ſodalem interfectum
Irati, in atroci vultu reſidebant:
Adhæc magnificentius & oculis ſpectantium præſtabilius Achillis corpus exhibet.
Argivos igitur ſtupor ſubiit catervatim ſpectantes
Pelidam viventi ſimilem: Qui in lecto
Experrectus, ad inſignem amplitudinem, dormientis plane formam repræſentaret.
Et prope illum laborioſæ ancillæ, quas ipſe quondam
Lemnum ſacram, & altam Cilicum urbem,
Theben Eetionis, expugnans ceperat puellas,
Stantes lugebant adeo, ut formoſum corpus ſibi lacerarent,
Et pectora utraque tundentes palma,
Ex animo deflebant benevolum Pelidam:
Has enim honeſto loco habuerat, quamvis ex hoſtibus natas.

Ante

pra V. 427. ſuſpicabamur παῖδ' ἐπιδέρκων. *Pauw.*

533. ἀμβροσίην κατὰ κρατὸς, ἥν ὅρα φασι] κατὰ κράατος, ἥν ἄρα φασι. *Rhod.*

535. καὶ εἴκελον ἀμπνείουσι] Malim ἀμπνείοντι. *Pauw.*

538. Χωομένου ἐπέκειτο] Ubi tot caſus ſunt patrii, legere præſtat Χωομένῳ. *Pauw.*

541. ζώοντι παναίκελον] Ita appoſite hic: εὕδοντι ἐῴκει etiam ſequitur. *Pauw.*

Ibid. ὅς ῥ' ἐπὶ λέκτροιο] ὅς ῥ' ἐπὶ

Πασάων δ' ἔκπαγλον ἀκηχεμένη κέαρ ἔνδον
Βρισηΐς, παράκοιτις ἐϋπτολέμου Ἀχιλῆος,
Ἀμφὶ νέκυν στρωφᾶτο, καὶ ἀμφοτέρῃς παλάμῃσι
Δρυπτομένη χρόα καλὸν, ἄϋτεεν· ἐκ δ' ἁπαλοῖο
Στήθεος αἱματόεσσαι ἀνὰ σμώδιγγες ἄερθεν
Θεινομένης· ἀγλαΐη δὲ καὶ ἀχνυμένης ἀλεγεινῆς
Ἱμερόεις μάρμαιρε· χάρις δέ οἱ ἄμφεχεν εἶδος·
Τοῖον δ' ἔκφατο μῦθον ὀϊζυρὸν γοόωσα·
Ὤ μοι ἐγὼ πάντων περιώσιον αἰνὰ παθοῦσα·
Οὐ γάρ μοι τόσσον περ ἐπήλυθεν ἄλλοτε πῆμα,
Οὔτε κασιγνήτων, οὔτ' εὐρυχώροιο πάτρης,
Ὅσσον σεῖο θανόντος· ἐπεὶ σύ μοι ἱερὸν ἦμαρ,
Καὶ φάος ἠελίοιο πέλες, καὶ μείλιχος αἰὼν
Ἐλπωρή τ' ἀγαθοῖο, καὶ ἄσπετον ἄλκαρ ἀνίης·
Πάσης τ' ἀγλαΐης πολὺ φέρτερος, ἠδὲ τοκήων
Ἔπλεο· πάντα γὰρ οἶος ἔης δμωῇ περ ἐούσῃ·
Καί ῥά μ' ἔθηκας ἄκοιτιν, ἑλὼν ἀπὸ δούλια ἔργα·
Νῦν δέ τις ἐν νήεσσιν Ἀχαιῶν ἄξεται ἄλλος
Σπάρτην εἰς ἐρίβωλον, ἢ ἐς πολυδίψιον Ἄργος·
Καὶ νύ κεν ἀμφιπολεῦσα, κακὰς ὑποτλήσομ' ἀνίας
Σεῦ ἀπονοσφισθεῖσα δυσάμορος· ὡς ὄφελόν μοι
Γαῖα χυτὴ ἐκάλυψε, πάρος σέο πότμον ἰδέσθαι.
Ὣς ἡ μὲν δμηθέντ' ὀλοφύρετο Πηλείωνα
Δμωῇς σὺν μογερῇσι, καὶ ἀχνυμένοισιν Ἀχαιοῖς,

Mu-

ἐπὶ λέκτροις. *Rhod.*

554. ἀνὰ σμώδιγγες ἄερθεν] Nescio an illæ assurgant in pectore, quando palmis percutitur in planctu: de flagris alia res est. *Pauw.*

555. ἀγλαΐη δὲ καὶ ἀχνυμένης ἀλεγεινῆς] αἴγλη δὲ καὶ ἀχνυμένης ἀλεγεινόν. *Rhod.* Recte αἴγλη: Pro ἀλεγεινὸν mallem ἀλεγεινῶς, ubi e vestigio sequitur ἱμερόειν, ut ista discrepent, quantum pote. *Pauw.*

556. Ἱμερόεις μάρμαιρε] Ἱμερόειν. *Rhod.* Probe, ut jam subindicavi. *Pauw.*

560. Οὔτε κασιγνήτων, οὔτ' εὐρυχώροιο πάτρης] εὐρυχόρου περὶ,

vel

Ante omnes autem intimo pectore conturbata
Briseis, uxor bello probati Achillis,
Circa cadaver versatur, & utrinque manibus
Honestum corpus lancinans vociferatur, eque tenero
Pectore cruentæ vibices turgescunt
Plangentis sese, sed tamen formæ splendor ex ipsa, licet summo dolore cruciaretur,
Amabiliter elucet, & gratia vultum ambit.
Hæc autem verba edidit, miserabiliter ingemiscens.
Heu mihi, quæ omnium tristissimis nunc affecta sum cladibus.
Non enim unquam tanta me calamitas invasit,
Nec germanorum nec amplæ patriæ causa,
Quanta te fatis concedente. Nam tu mihi festa dies;
Et solis lumen; jucundumque ævum;
Spes etiam (omnis) boni; & ingens curarum levamen;
Splendore omni atque parentibus ipsis optabilior
Eras. Solus enim mihi omnia fuisti, licet serva (tua) essem.
Adhæc me uxoris loco habuisti, servilibus ministeriis exemptam:
At nunc in navibus alius quispiam Achivum me abducet,
In fertilem Spartam, aut siticulosum Argos,
Atque ancillæ officio fungens, tristes perferam dolores,
Te orbata, infelix. utinam me vero
Terra effossa abscondidisset, antequam fati tui spectatrix fuissem.
Ita hæc cæsum deplorabat Peliden
Cum miseris ancillis, & mœstis Achivis,

Plan-

vel εὐρυχόροιό τε πάτρης, ut περὶ subintelligatur. *Rhod.* Expleo, εὐρυχόροιο πάτρης μεῦ. *Dausq.* Verba non cohærent, ut debent, Versusque non est integer: Rhodomanni περὶ non placet: Nam quid πῆμα περὶ πάτρης? Itane loquuntur Græci? Haud puto: Scribendum suspicor, Οὔτε κασιγνήτων, οὔτ' εὐρυχόρου ἀπὸ πάτρης. Hoc bonum & appositum. *Pauw.*

570. Σεῦ ἀποιοσφισθεῖσα δυσάμμορος ὡς ὄφελόν μοι]. δυσάμμορος.

Μυρομένη καὶ ἄνακτα, καὶ ἀνέρα· τῆς ἀλεγεινὸν
Οὔποτ' ἐτέρσετο δάκρυ, κατείβετο δ' ἄχρις ἐπ' οὖδας
Ἐκ βλεφάρων, ὡσεί τε μέλαν κατὰ πίδακος ὕδωρ
Πετραίης, ἧς πουλὺς ὕπερ παγετός τε, χιών τε
Ἐκκέχυται στυφελοῖο κατ' οὔδεος, ἀμφὶ δὲ πάχνη
Τήκεθ' ὁμῶς Εὔρῳ τε, καὶ ἠελίοιο βολῇσι·
Καὶ τότε δή ῥ' ἐσάκουσαν ὀρινομένοιο *
Θυγατέρες Νηρῆος, ὅσαι μέγα βένθος ἔχουσι·
Πάσῃσιν δ' ἀλεγεινὸν ὑπὸ κραδίην πέσεν ἄλγος·
Οἰκτρὸν δ' ἐστονάχησαν· ἐπίαχε δ' Ἑλλήσποντος·
Ἀμφὶ δὲ κυανέοισι καλυψάμεναι χρόα πέπλοις,
Ἐσσυμένως οἴμησαν, ὅπῃ στόλος ἔπλετ' Ἀχαιῶν,
Πανσυδίῃ πολιοῖο δι' οἴδματος· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
Νισσομένῃσι θάλασσα διίστατο· ταὶ δ' ἐφέροντο
Κλαγγηδὸν, κραιπνῇσιν ἐειδόμεναι γεράνοισιν,
Ὀσσόμεναι μέγα χεῖμα· περιστενάχοντο δὲ λυγρὸν
Κήτεα μυρομένῃσιν· ἔβαν δ' ἄφαρ ἧχι νέοντο,
Παι-

μοῖρος· ὡς ὄφελον με. *Rhod.*

574. τῆς ἀλεγεινὸν Οὔποτ' ἐτέρσετο δάκρυ] Malim copulate, τῆς δ' ἀλεγεινόν. *Pauw.*

577. ἧς πουλὺς ὕπερ παγετός &c.] Ordo est, ὑπὲρ ἧς κατ' οὔδεος στυφελοῖο πουλὺς παγετός τε χιών τε ἐκκέχυται, *supra quem in solo aspero multum glaciei & nivis dejectum & effusum jacet:* οὖδος στυφελὸν est solum ipsius petræ; petræ superficies, altior fonte, & unde humor ad fontem defluit: In illa superficie aspera nix & glacies jacet, quæ liquescens vento molli & sole calido, aquam præbet fonti salienti. Interpres ambigue & obscure. *Pauw.*

578. ἀμφὶ δὲ πάχνη] Male abundat πάχνη, ubi παγετός præcessit una cum nive. *Pauw.*

580. ἐσάκουσαν ὀρινομένοιο *] Supple in fine γόοιο. *Rhod.*

584. κυανέοισι καλυψάμεναι χρόα πέπλοις] κυανέοισι Interpres vertit *caruleis:* Non bene: Is enim color maris, & minime lugubris: Quare *nigris, atris,* malo hic. *Pauw.*

586. ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν Νισσομένῃσι θάλασσα διίστατο] Cui bono hoc miraculum, & quidem in gratiam Nereidum, quæ in mari vivebant & habitabant? An intempestive alludit ad aliud Christianis non ignotum? *Pauw.*

589.

Plangens & dominum & virum: ejusque acerba
Lacryma nunquam ſiccabatur, ſed ad ſolum uſque deſtillabat
E palpebris; Veluti nigra unda de fonte,
Qui ex petra ſcaturit, ſupra quem glacies & nix
Effunditur ad duram terram, & circumquaque humor concretus
Ab Euro pariter & radiis ſolis liquefactatur.
Tunc vero exaudierunt planctum increbreſcentem
Filiæ Nerei, quæ vaſtum maris gurgitem tenent;
Omnibusque amarus in pectus dolor incubuit;
Et queſtus miſerabiles ediderunt, adeo ut Helleſpontus reſonaret.
Cæruleis igitur corpora peplis velatæ,
Raptim contendunt, ubi claſſis Achivum ſtabat,
Per canos fluctus toto agmine, circumque illis
Viam facientes mare diſcedit; Et feruntur ipſæ
Cum clangore, inſtar gruum citarum,
Quæ duram hyemem præſentiſcunt. Ac triſte gemunt circum
Plorantes balenæ. Statim igitur venerunt quo contendebant,

For-

589. Οσσάμεναι μέγα χεῖμα] Οσσομένοις. *Rhod.* Mira hæc comparatio Nereidum cum gruibus. *Pauw.*

590. μυρομένησιν] An ſic ſatis aptum eſt præcedens κλαγγηδὸν abſolute? Attende, quæſo. *Pauw.*

Ibid. ἶβαν δ' ἄφαρ ἧχι νέοντο] Interpretor, *Pervenerunt quo iter intendebant.* Brodæus νεοῦντο. Fors, ᾗ καλέοντο, aut ἧχι ἵδοντο. *Dausq.* Ineptit vulgata: Nam Græca dicunt, *iverunt autem ſtatim, quo ibant:* Neque audiendi ſunt Interpretes, qui alia comminiſcuntur ad captum ſuum: ἶβαν & νέοντο non differunt, eaque ita juncta ineptias alunt: Id certum. Brodæus νεοῦντο legebat pro νέοντο: Perperam & absque judicio: Nam jam antea dictum eſt, eas iviſſe cito, quo deſtinabant. Dausqueji inaniæ indignæ ſunt, quæ refutentur vel verbo uno. Aliud requiritur: Scribendum opinor plane, ἔσαν δ' ἄφαρ ἧχι νέοντο, *erant vero ſtatim, quo tendebant:* Hoc facile, & conveniens hic: Adventum enim, non iter, ſententia aperte deſiderat: Pueri vident, ſi attendant. *Pauw.*

Παῖδα κασίγνητον κρατερόφρονα κωκύουσαι
Ἐκπάγλως. Μοῦσαι δὲ θοῶς Ἑλικῶνα λιποῦσαι
Ἤλυθον, ἄλγος ἄλαστον ἐνὶ στέρνοισιν ἔχουσαι,
Ἀρνύμεναι τιμὴν ἑλικώπιδι Νηρηΐνῃ.
Ζεὺς δὲ μέγ' Ἀργείοισι, καὶ ἄτρομον ἔμβαλε θάρσος,
Ὄφρα μὴ ἐσθλὸν ὅμιλον ὑποδδείσωσι θεάων,
Ἀμφαδὸν ἀθρήσαντες ἀνὰ στρατόν· αἳ δ' Ἀχιλῆος
Ἀμφὶ νέκυν στενάχοντο καὶ ἀθάνατοί περ ἐοῦσαι,
Πᾶσαι ὁμῶς· ἀκταὶ δὲ περίαχον Ἑλλησπόντου·
Δεύετο δὲ χθὼν πᾶσα περὶ νέκυν Αἰακίδαο
Δάκρυσι, καὶ μέγα πένθος ἐνέστενεν· ἀμφὶ δὲ λαῶν
Μυρομένων, δάκρυσι φορύνετο τεύχεα πάντα,
Καὶ κλισίαι, καὶ νῆες, ἐπεὶ μέγα πένθος ὀρώρει.
Μήτηρ δ' ἀμφιχυθεῖσα, κύσε στόμα Πηλείωνος,
Παιδὸς ἑοῦ, καὶ τοῖον ἔπος φάτο δακρυχέουσα·
Γηθείτω ῥοδόπεπλος ἀν' οὐρανὸν Ἠριγένεια·
Γηθείτω φρεσὶν ᾗσι μεθεὶς χόλον Ἀστεροπαίου
Ἄξιος εὐρέεθρος, ἰδὲ Πριάμοιο γενέθλη·

Αὐ-

591. *Παῖδα κασίγνητον κρατερόφρονα*] κασιγνήτης. *Rhod.* Rhodomannus κασιγνήτης: Promtum mihi, unde firmem: Magis tamen arridet, Παῖδα κάστιν τε ἰὸν. Hesychius, Κάσις, ἡλικιώτης. Ac si Nereides Achille pusione lusitaverint, eumque in amoribus habuerint aliquando. *Dausq.* Perbene Rhodomannus κασιγνήτης: Dausquejum cum suis deliciis ad pusiones ablego. *Pauw.*

594. *Ἀρνύμεναι τιμὴν ἑλικώπιδι Νηρηΐνῃ*] Interpres, *Ut honorem hunc deferrent &c.* An id significat ἀρνύμεναι? Nescio, & exemplum requiro. An forte scribendum, Ἀρσάμεναι τιμὴν ἑλικώπιδι Νηρηΐνῃ? Hesychius, Ἀρσάμεναι, ποιοῦσαι. ἄρειν & ἄρεσθαι scilicet verbum est, quod generaliter de omnibus illis dicitur, qui aliquid, quodcunque demum sit, apte & congruenter faciunt. *Pauw.*

601. *καὶ μέγα πένθος ἐνέστενεν*] πόντος vel βένθος pro πένθος. *Rhod.* Hæc mendum ingenue profitentur. Rhodomannus, καὶ μέγα πόντος ἐνέστενεν: Quod hic minus conveniens est, ubi præcedit ἀκταὶ δὲ περίαχον Ἑλλησπόντου: Nam sic littora maris & ipsum mare perperam separantur, & Calaber de mari agit loco alieno, ubi id nemo accuratior exspectasset. An ita

tamen

Fortem sororis filium lugentes
Efflictim. Musæ etiam, subito Helicone relicto,
Accesserunt, magnum in corde dolorem gestantes;
Ut honorem (hunc) deferrent Thetidi, pulcros oculorum orbes habenti:
Jupiter vero magnam & securam Argivis fiduciam indidit,
Ut ne amicum Dearum agmen formidarent,
Aperte visum in castris: Quæ (tum) Achillis
Circa exanime corpus suspiria trahebant, quamvis Divæ immortales essent;
Simul omnes, adeo ut littora Hellesponti sonitu lamentorum miscerentur.
Tunc vero omne solum circa Æacidæ cadaver immadescit
Lacrymis, & pontus valde ingemit; populique
Lugentis arma lacrymis tota fœdantur:
Nec non papiliones & naves: Siquidem ingens commotus erat luctus.
Porro mater in Pelidæ amplexum fusa, oscula impressit ori
Filii sui, & hanc lacrymans querimoniam protulit.
Lætetur per Cœlum Aurora, roseo insignis peplo;
Lætetur animo suo, iræ propter Asteropæum valedicens
Axius latifluus, & Priami genus.

At

tamen Auctor, qui ubique non est æque exactus? Sit ita, per me licet: Dubito tamen, quia aliud melius mihi suppetit: Legamus enim, καὶ μέγα πένθει vel πένθεσ' ἐνέστενεν, *& valde ingemiscebat dolore, excitato dolore ad gemitus profundissimos adigebatur*, sic & sententia erit apta, & misso Oceano hæc apte cum δεύετο χθὼν cohærebunt. Erunt, qui sic scripturi sunt, καὶ μέγα πένθει vel πένθεσ' ἐπέστεν: Sed id non necesse, & minus etiam Emphaticum, nisi fallor. Rhodomanni βένθος cassa nuce non est dignum, ideoque alterum sumsi sciens. *Pauw.*

602. δάκρυσι φορύνετο] δακρύεσσι. *Rhod.*

603. Καὶ κλισίαι, καὶ νῆες] Hoc nimium & ineptum. *Pauw.*

608. Ἄξιος εὐρέεθρος, ἰδὲ Πριάμοιο γενέθλη] εὐρυρέεθρος. *Rhod.* Amplector εὐρέεθρος. εὐρέεθρος est pulcre fluens, vel cujus pulcra sunt

Αὐτὰρ ἐγὼ πρὸς Ὄλυμπον ἀφίξομαι· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
Κείσομαι ἀθανάτοιο Διὸς μεγάλα στενάχουσα,
Οὕνεκά μ᾽ οὐκ ἐθέλουσαν ὑπ᾽ ἀνέρι δῶκε δαμῆναι,
Ἀνέρι, ὃν τάχα γῆρας ἀμείλιχον ἀμφὶ μέμαρφε,
Κῆρές τ᾽ ἐγγὺς ἔασι, τέλος θανάτοιο φέρουσαι·
Ἀλλά μοι οὐ κείνοιο μέλει τόσον, ὡς Ἀχιλῆος,
Ὅν μοι Ζεὺς κατένευσεν ἐν Αἰακίδαο δόμοισιν
Ἴφθιμον θήσειν, ἐπεὶ οὔτι μοι ἥνδανεν εὐνή·
Ἄλλοτε μὲν ζαὴς ἄνεμος πέλον, ἄλλοτε δ᾽ ὕδωρ,
Ἄλλοτε δ᾽ οἰωνῷ ἐναλίγκιος, ἢ πυρὸς ὁρμῇ·
Οὐδέ μοι θνητὸς ἀνὴρ δύνατ᾽ ἐν λεχέεσσι μιγῆναι
Γιγνομένῃ, ὅσα γῆ, καὶ οὐρανὸς ἐντὸς ἐέργει,
Μέσφ᾽ ὅτε μοι κατένευσεν Ὀλύμπιος υἱέα δῖον
Ἔκπαγλον θήσειν, καὶ ἀρήϊον· ἀλλὰ τὰ μέν που
Ἀτρεκέως ἐτέλεσσεν· ὁ γὰρ πέλε φέρτατος ἀνδρῶν·
Ἀλλά μιν ὠκύμορον ποιήσατο, καί μ᾽ ἀκάχησεν·
Τοὔνεκ᾽ ἐς οὐρανὸν εἶμι· Διὸς δ᾽ ἐς δώματ᾽ ἰοῦσα,
Κωκύσω φίλον υἷα, καὶ ὁππόσα πρόσθ᾽ ἐμόγησα
Ἀμφ᾽ αὐτῷ, καὶ παισὶν ἀεικέα τειρομένοισιν,

Μνη-

siint fluenta, quo nomine Calabro fluvium cantari ex Homero persuadeor in Catalogo:

Ἀξίου, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἴῃ.

Tunc scribes, ἠδὲ Πριάμοιο γενέθλη, non ἰδὲ. Non tamen rejiculum, quod Brodæus restituit, εὐρυρέεθρος, exque Homeri Iliade 2. & 21. potest adseri: — ἀπ᾽ Ἀξίου εὐρὺ ῥέοντος. Porro utrumque fuit: Axius late fluebat, & belle: utrum significarit Calaber e dictione censendum. Cur autem Thetis id dicat, ratio est: quia Pyræchmus Pæonum ductor cæsus ab Achille: quo Achille cæso, possit Pæonia videri lætior, quæ significatur Axii sui nobilioris fluvii nomine. *Dausq.* Haud dubie legendum cum Rhodomanno & Brodæo εὐρυρέεθρος. Quod de Pyræchmo scribit bonus Dausquejus, somnians, credo, scripsit: Nam Asteropæum hic diserte habet ipse Quintus, isque interfectus fuit ab Achille, non Pyræchmus, quem Patroclus interfecit, cum Achilles adhuc iratus a bello abstineret: Pueri sciunt ex Iliad. Π. & Φ. *Pauw.*

612.

At ego ad Olympum me conferam, & ad pedes
Jovis immortalis procidam magno cum gemitu,
Quod me invitam viro comprimendam dedit,
(Et tali) viro, quem tristis subito corripuit senectus:
Itaque mortis finem adducentia jam fata pro foribus adstant.
Veruntamen hujus cura non tam afficior, quam Achillis:
Quem mihi in Æacidæ Jupiter aula promisit, se
Fortem effecturum: cum displiceret mihi connubium (illud.)
Nunc enim nimbisonus eram ventus, nunc aqua,
Modo volucrem simulabam, aut ignis concitati æstum.
Nec mihi vir hic poterat thoro jungi,
Quod transformarer in omnia, quæ tellus, & cœlum in se complectitur:
Donec nutu mihi confirmavit rex Superum, se filium (meum) nobilem
Et formæ majestate & belli gloria insigniturum; Atque hæc quidem
Vere præstitit, Nam præstantissimus virorum evasit.
At subito illum fato obnoxium fecit, mihique luctum acerbissimum conciliavit.
Ideo cœlum peto Jovisque ingressa palatium,
Deplorabo carissimum natum; Et quos labores sustinuerim
Pro ipso, filiisque indigna sorte vexatis,

In

612. γῆρας ἀμείλιχον ἀμφιμέμαρφε] ἀμφιμέμαρπε. *Rhod.* Cur ἀμφιμέμαρφε aspernatus est Rhodomannus? *Pauw.*

619. Οὐδέ μοι θνητὸς ἀνὴρ δύνατ' ἐν &c.] Vitiatus est Versus: Lege pro θνητὸς, οὗτος vel οὔτις. Aut sic castiga: Οὐδὲ μοι θνητὸς ἀνὴρ δύνατ' ἐν λεχέεσσι δαμάζειν Γιγνομένην: Vel ita scribendum, Οὔ μοι θνητὸς. *Rhod.* Scribe, Οὐδὲ θνητὸς ἀνὴρ, vel Οὐδέ μοι οὔτις ἀνήρ. *Dausq.* An hic Amphimacer non est pro Dactylo vel Spondeo? Id equidem credo: Nam coacta sunt, quæ Rhodomannus & Dausquejus substituunt, nihilque naturalius vulgata. *Pauw.*

620. ὅττι γῆ, καὶ οὐρανὸς ἐντὸς ἐέργει] γαῖα καὶ οὐρανός. *Rhod.* Nescio quare: Nam Spondeus ibi non vitiat, & mollius fere est vulgivagum. *Pauw.*

 630.

Μνήσω ἀκηχεμένη, ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίνω.
Ὣς ἔφατ', αἰνὰ γοῶσ' ἁλίη Θέτις· ἡ δέ οἱ αὐτὴ
Καλλιόπη φάτο μῦθον, ἀνηραμένη φρεσὶ θυμὸν·
Ἴσχεο κωκυτοῖο θεὰ Θέτι, μηδ' ἀλίουσα,
Εἵνεκα παιδὸς ἑοῖο θεῶν μεδέοντι καὶ ἀνδρῶν
Σκύζεο· καὶ γὰρ Ζηνὸς ἐριβρεμέταο ἄνακτος
Υἷες ὁμῶς ἀπόλοντο, κακῇ περὶ κῆρι δαμέντες·
Κάτθανε δ' υἱὸς ἐμοῖο, καὶ αὐτῆς ἀθανάτοιο,
Ὀρφεὺς, οὗ μολπῇσιν ἐφέσπετο πᾶσα μὲν ὕλη,
Πᾶσα δ' ἄρ' ὀκρυόεσσα πέτρη, ποταμῶν τε ῥέεθρα,
Πνοιαί τε λιγέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀέντων,
Οἰωνοί τε θοῇσι διεσσύμεναι πτερύγεσσιν·
Ἀλλ' ἔτλην μέγα πένθος, ἐπεὶ θεὸν οὔτιν' ἔοικεν
Πένθεσι λευγαλέοισι καὶ ἄλγεϊ θυμὸν ἀχεύειν·
Τῷ σε καὶ ἀχνυμένην μεθέτω χόλος υἱέος ἐσθλοῦ·
Καὶ γάρ οἱ κλέος αἰὲν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδοὶ,
Καὶ μένος ἀείσουσιν, ἐμῇ ἰότητι καὶ ἄλλων
Πιερίδων· σὺ δὲ μή τι κελαινῷ πένθεϊ θυμὸν
Δάμνασο, θηλυτέρῃσιν ἴσον γοόωσα γυναιξίν·
Ἢ οὐκ ἀΐεις ὅτι πάντας, ὅσοι χθονὶ ναιετάουσιν,
Ἀνθρώπους, ὀλοὴ περιπέπταται ἄσχετος αἶσα,
Οὐδὲ θεῶν ἀλέγουσα; τόσον σθένος ἔλαχε μούνη·
Ἣ καὶ νῦν Πριάμοιο πολυχρύσοιο πόληα
Ἐκπέρσει, Τρώων καὶ Ἀργείων ὀλέσασα

Ἀγέ-

630. ἀνηραμένη φρεσὶ θυμὸν] ἀρηραμένη. *Rhod.*

631. μηδ' ἀλίουσα] ἀλύουσα. *Rhod.* Scribe ἀλύουσα, mœsta, Homeri voce. Iliad. E. de Venere:

> Ὣς ἔφατ', ἣ δ' ἀλύουσ' ἀπεβήσατο· τείρετο δ' αἰνῶς.

Nec placet Brodæi lectio ἀλίουσα: scribendum namque sit ἀλιῶσα. *Dausq.* De Rhodomanni ἀλύουσα nemo dubitare potest sanus. *Pauw.*

635. Κάτθανε δ' υἱὸς ἐμοῖο] υἱὸς ἐμεῖο. *Rhod.*

638. Πνοιαί τε λιγέων ἀνέμων] Aut τε hic producitur ante liquidam, aut scribendum est Καὶ πνοιαὶ λιγέων ἀνέμων. *Pauw.*

647.

In memoriam revocabo mœstissima. Ut etiam ipsius
animo scrupulum injiciam.
Sic ait, graviter queritans æquore nata Thetis. Tum
ipsa ei
Calliope, animum sapientia suffultum habens, hæc
verba reddidit:
Cohibe ejulatum Diva Thetis, nec doloris impatiens
Filii tui causa, in Deum hominumque regem
Exacerbare. Nam & Jovis altitonantis domini
Filii non minus, iniquo exstincti fato, interiere.
Mortuus est & meus filius, quæ & ipsa sum Dea im-
mortalis,
Orpheus, cujus carmina insecuta est omnis sylva,
Et omnis horrida petra, amniumque fluenta,
Ac stridulorum ventorum auræ, violenter flantium,
Et volucres subitis (aëra) pennis trajicientes.
Sed luctum ingentem fortiter sustinui. quoniam Deo-
rum nulli fas est,
Tristi luctu & mœrore animum excarnificare.
Ideo etiam a te, quantumvis perturbata, ira super stre-
nuo nato facessat.
Nam gloriam ipsius perpetuo inter mortales poëtæ,
Et virtutem carminibus celebrabunt, meo instinctu &
aliarum
Pieridum. Quare atro luctui animum nequaquam
Submittas, mortalium fœminarum exemplo ejulans.
Nonne audis, quod omnes, in terra quotquot habitant,
Homines, sæva & invicta fatorum necessitas circumdet,
Nec Deos observans? tantum virium sola obtinet:
Quæ & propediem divitis Priami urbem
Excindet, ubi Troum & Argivum exitio dederit

Ju-

647. Η οὐκ ἀΐεις] ἢ οὐκ hic etiam in unam syllabam coalescit. Hæc autem misere otiantur post superiora de ipsis Deorum filiis: Sic garruli solent. Quin & improbum est illud ἀΐεις, ubi cum Thetide, quæ & ipsa Dea, Calliopæ sermo. *Pauw.*

649. τόσον σθένος ἔλαχε μούνη] ἔλλαχε. *Rhod.*

651. Τρώων καὶ Αργείων] Τρώων τε

Ανέρας, ὅττε θέλησι· θεῶν δ' οὔτις μιν ἐρύξει.
Ὣς φάτο Καλλιόπη, πινυτὰ φρεσὶ μητιόωσα·
Ἠέλιος δ' ἀπόρουσεν ἐς ὠκεανοῖο ῥέεθρα·
Ὦρτο δὲ νὺξ μεγάλοιο κατ' ἠέρος ὀρφνήεσσα,
Ἥτε καὶ ἀχνυμένοισι πέλει θνητοῖσιν ὄνειαρ.
Αὐτοῦ δ' ἐν ψαμάθοισιν Ἀχαιῶν ἔδραθον υἷες
Ἰλαδὸν ἀμφὶ νέκυν, μεγάλῃ βεβαρηότες ἄτῃ·
Ἀλλ' οὐχ ὕπνος ἔμαρπτε θοὴν Θέτιν· ἄγχι δὲ παιδὸς
Ἔστη σὺν ἀθανάτῃσιν Νηρηΐσιν· ἀμφὶ δὲ Μοῦσαι
Ἀχνυμένην ἀνὰ θυμὸν ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλη,
Πολλὰ παρηγορέεσκον, ὅπως λελάθοιτο γόοιο.
Ἀλλ' ὅτε καγχαλόωσα δι' αἰθέρος ἤλυθεν ἠὼς,
Λαμπρότατον τε φάος πᾶσιν Τρώεσσι φέρουσα,
Καὶ Πριάμῳ, Δαναοὶ δὲ μέγ' ἀχνύμενοι, Ἀχιλῆα
Κλαῖον ἐπ' ἤματα πολλὰ, περιστενάχοντο δὲ μακραὶ
Ἠϊόνες πόντοιο, μέγας δ' ὀλοφύρετο Νηρεὺς,
Ἦρα φέρων κούρῃ Νηρηΐδι, σὺν δέ οἱ ἄλλοι
Εἰνάλιοι μύροντο θεοὶ, φθιμένου Ἀχιλῆος,
Καὶ τότε δὴ μεγάλοιο νέκυν Πηληϊάδαο
Ἀργεῖοι πυρὶ δῶκαν, ἀάσπετα νήσαντες
Δοῦρα, τά οἱ φορέοντες ἀπ' οὔρεος Ἰδαίοιο
Πάντες ὁμῶς ἐμόγησαν, ἐπεὶ σφέας ὀτρύνοντες

Ἀρ-

τε καὶ Ἀργείων. *Rhod.* Recte hic: Junge V. 620. *Pauw.*

652. ὅττε θέλησι]. Ita recte Aldus: Basileenses perperam, ὅπτε θέλησι: Eo pertinet Rhodomanni Notula: *Quid si* ὅττε, *vel* ὅν κε, *quemcunque? vel* οὕς τε, *aut etiam* εὖτε, *quando? Pauw.*

660. Ἔστη σὺν ἀθανάτῃσιν Νηρηΐσιν] Ἧστο σὺν ἀθανάτῃς. *Rhod.*

665. Δαναοὶ δὲ μέγ' ἀχνύμενοι &c.] Hæc usque ad Καὶ τότε δὴ μεγάλοιο mihi videntur insititia & notha: Plane enim aliena sunt ab hoc loco, & cohærentiam dirimunt, quæ inter Ἀλλ' ὅτε καγχαλόωσα & καὶ τότε δὴ μεγάλοιο est, & esse debet. Rhodomannus cum Parenthesi adest, cui includantur: Sed id non juvat aut incommodum tollere potest. Cum post Πριάμῳ aliquid deesset, nasutus Grammaticus, credo, illa interposuit, ut damnum sarciret:

Id-

Juventutem; quandocunque ipsi libuerit; nec ullus
eam Deum remorabitur.
Sic dixit Calliope, prudentissima animo consilia tractans,
Interim Sol in Oceani gurgitem deproperaverat;
Et nox opaca per aëra spaciosum ingruebat;
Quæ etiam anxiis mortalibus est levamen.
Illic igitur in arenis somnum capiunt Achivum nati
Gregatim, circa cadaver, calamitatis mole lassati.
Somnus autem non complectitur festinam Thetin; sed
juxta natum
Sedet cum Nereidibus mortis legi exemptis; Et prope
Musæ
Animi se discruciantem per vices, alia aliunde,
Multum consolantur; ut ægritudinem ex animo deleat.
Cæterum ubi ridens per æthera venit Aurora,
Serenissimam lucem cum omnibus Trojanis afferens,
Tum Priamo. (Danai autem magno mœrore perculsi,
Achillem
Per multos dies deplorabant, gemitusque reddebant
longa circumquaque
Ponti littora; & magnus lamentabatur Nereus,
Obsequium præstans filiæ Nereidi; cumque ipso, cæteri
Dii marini lugebant, ob interemtum Achillem)
Tunc itaque grandis Pelidæ cadaver
Igni tradiderunt Argivi, magna congesta strue
Lignorum: quibus ad ipsum advehendis ex monte Idæo
Omnes simul laborabant: cum instigantes illos

Atri-

Idque fecit satis ignave & imprudenter: Nam ex ipsis verbis etiam hominis imperitia elucet. Quid φθιμένου Ἀχιλῆος, ubi μέγ' ἀχνύμενοι Ἀχιλῆα præcesserat, & mox sequitur μεγάλοιο νέκυν Πηληϊάδαο? Verbosus & Tautologus fuit Quintus, sed ea tamen non ita stipasset, autumo. Adhæc, quid Κλαῖον ἐπ' ἤματα πολλὰ hoc loco? Supra V. 520. id rectum est, οὐ γάρ ἔτ' αὖθις ἐρωήσει τις Ἀχαιοὺς Κλαυθμοῦ ἄδην κορέσασθαι, ἐπ' ἤματα πολλὰ γοῶντας: Hic autem ineptum certe & pravum: Lux enim hæc altera post interfectum Achillem & curatum ejus cadaver: Hoc apertum est, & fraudem etiam detegit plane. *Pauw.*

673. ἐπεὶ σφέας ὀτρύνοντες Ἀργεῖοι

Ἀργεῖοι προέηκαν ἀπείριτον οἰσέμεν ὕλην,
Ὄφρα θοῶς καίοιτο νέκυς κταμένου Ἀχιλῆος·
Ἀμφὶ δὲ τεύχεα πολλὰ πυρὶ περινηήσαντο
Αἰζηῶν κταμένων· πολλοὺς δ' ἐφύπερθε βάλοντο
Τρώων δηώσαντες ὁμῶς περικαλλέας υἷας·
Σὺν δ' οἴας σύας τ' ἔβαλον βρίθοντας ἀλοιφῇ·
Φάρεα δ' ἐκ χηλῶν φέρον ἄσπετα κωκύουσαι
Δμωάδες, καὶ πάντα πυρῆς καθύπερθε βάλοντο·
Χρυσόν τ', ἤλεκτρόν τ', ἐπενήνεον· ἀμφὶ δὲ χαίτας
Μυρμίδονες ἐκείραντο, νέκυν δ' ἐκάλυψαν ἄνακτος·
Καί δ' αὐτὴ Βρισηῒς ἀκηχεμένη περὶ νεκρῷ,
Κειραμένη πλοκάμους, πύματον πόρε δῶρον ἄνακτι·
Πολλοὺς δ' ἀμφιφορῆας ἀλείφατος ἀμφιχέοντο·
Ἄλλους δ' ἀμφὶ πυρῇ μέλιτος θέσαν, ἠδὲ καὶ οἴνου
Ἡδέος, οὗ μέθυ λαρὸν ὀδώδεε νέκταρι ἶσον·
Ἄλλα δὲ πολλὰ βάλοντο εὐώδεα, θαῦμα βροτοῖσιν,
Ὅσσα χθὼν φέρει ἐσθλὰ, καὶ ὁππόσα δῖα θάλασσα·
Ἀλλ' ὅτε δὴ περὶ πάγχυ πυρὴν διεκοσμήσαντο,
Πεζοὶ ἅμ' ἱππήεσσι, σὺν ἔντεσιν, ἐρρώσαντο
Ἀμφὶ πυρὴν πολὺ δάκρυ· ὁ δ' ἔκτοσθεν Ὀλύμποιο
Ζεὺς ψεκάδας κατέχευεν ὑπὲρ νέκυν Αἰακίδαο
Ἀμβροσίας, δίῃ τε φέρων Νηρηΐδι τιμὴν,
Ἑρμείην προέηκεν ἐς Αἴολον, ὄφρα καλέσσῃ

Λαι-

γεῖοι, προέηκαν] Qui illi Argivi, ubi præcedit, τά οἱ φορέοντες ἀπ' οὔρεος Ἰδαίοιο Πάντες ὁμῶς ἐμόγησαν? Id nemo certe dixerit. Interpres, *cum instigantes illos Atridæ emisissent*: Cur non reposuit in Græcis Ἀτρεΐδαι προέηκαν? Miror, miror. *Pauw.*

676. πυρὶ περινηήσαντο] πυρῇ. *Rhod.*

678. Τρώων δηώσαντες ὁμῶς περικαλλέας υἷας] Captivos, quos ad rogum trucidarunt ex more: Interpres ambigue. *Pauw.*

679. Σὺν δ' οἴας σύας τ' ἔβαλον] Σὺν δ' ὄϊάς τε σύας τ' ἔβαλον. *Rhod.*

681. Δμωάδες, καὶ πάντα πυρῆς καθύπερθε βάλοντο] Δμωϊάδες. *Rhod.* Laborat Versus: Rhodomannus Δμωϊάδες: Quod ego nescio, an alibi ita occurrat,

Atridæ emiſiſſent, copioſam allatum materiem;
Ut ſtatim cæſi Achillis cadaver cremaretur.
Arma ergo plurima rogo accumulant
Interfectorum juvenum: nec paucos ſuper injiciunt
Una Troum forma inſignes natos, quos obtruncaverant.
Adjiciunt etiam oves & porcos onuſtos pinguedine.
Veſtes præterea innumeras ex capſis afferunt plorantes
Ancillæ; omniaque pyræ deſuper immittunt.
Aurum denique & ſuccinum coacervant. Capillos autem
Myrmidones abradunt, & cadaver regis (his) cooperiunt.
Ipſa etiam Briſeis, dum functum mœret,
Detonſam ſibi cæſariem, ultimum domino munus exhibet.
Hinc multas amphoras adipe plenas affundunt.
Alias inſuper rogo apponunt melle refertas & vino
Suaviſſimo, cujus dulce merum nectaris odorem referebat.
Aliaque multa addunt fragrantia, usque ad demirationem hominum,
Quæ tellus producit, & quæ mare divinum eximia.
Cum itaque rogum ſatis ſuperque adornaſſent,
Pedites cum equitibus armati circumierunt
Pyram lacrymoſam. Tunc deſuper ex Olympo
Jupiter effudit ſuper corpus Æacidæ rorem
Ambroſium, divæque Nereidi honorem deferens,
Mercurium amandavit ad Æolum, ut exciret

Præ-

rat. Accinit tamen δμῶϊος, quod in Anthologia extat: Nam ejuſdem Commatis eſt δμωΐας. Alias ſcribi poſſet, Αἱ δμωάδες, καὶ πάντα πυρῆς καθύπερθε βάλοντο. *Pauw.*

683. Μυρμιδόνες ἐκείραντο] κείροντο. *Rhod.* κείραντο Dausquejus in Notis ad V. 803. Lib. 1. *Pauw.*

686. ἀμφιφορῆας ἀλείφατος &c.] ἀμφιφορῆας, ἀμφιχέοντο, ἀμφὶ πυρῇ: Quoties hic recurrit illud ἀμφι? *Pauw.*

687. ἠδὲ καὶ οἴνου Ηδέος, οὗ μέθυ λαρὸν] οἴνου, οὗ μέθυ: Nota hoc, non tamen imitare. *Pauw.*

689. βάλοντο εὐώδεα] βάλοντ' εὐώδεα. *Rhod.*

692. ἐῤῥώσαντο Αμφὶ πυρὴν πολὺ δάκρυ] Αμφὶ πυρὴν πολύδακρυν. *Rhod.*

693. ὁ δ' ἔκτοσθεν Ολύμποιο] ὁ δ'.

Λαιψηρῶν ἀνέμων ἱερὸν μένος· ἦ γὰρ ἔμελλεν
Καίεσθ' Αἰακίδαο νέκυς· τοῦ δ' αἶψα μολόντος,
Αἴολος οὐκ ἀπίθησε· καλεσσάμενος δ' ἀλεγεινὸν
Καρπαλίμως Βορέην, Ζεφύροιό τε λάβρον ἀήτην,
Ες Τροίην προέηκε, θοῇ θύοντας ἀέλλῃ·
Οἱ δὲ θοῶς οἴμησαν ὑπὲρ πόντοιο φέρεσθαι
Ριπῇ ἀπειρεσίῃ· περὶ δ' ἴαχεν ἐσσυμένοισι
Πόντος ὁμοῦ καὶ γαῖα· περικλονέοντο δ' ὕπερθε
Πάντα νέφη, μεγάλοιο δι' ἠέρος ἀΐσσοντα·
Οἱ δὲ Διὸς βουλῇσι δαϊκταμένου Αχιλῆος
Αἶψα πυρὶ ἐνόρουσαν ἀολλέες· ὦρτο δ' ἀϋτμὴ
Ηφαίστου μελάθροιο· γόος δ' ἀλίαστος ὀρώρει
Μυρμιδόνων· ἄνεμοι δὲ καὶ ἐσσύμενοί περ ἀέλλῃ,
Πανῆμαρ καὶ νύκτα νέκυν περιποιπνύοντες,
Καῖον εὐπνείοντες· ἀνὰ δ' ἔγρετο πουλὺς *
Καπνὸς ἐς ἠέρα δῖον, ἐπέστενε δ' ἄσπετος ὕλη
Δαμναμένη πυρὶ πᾶσα, μέλαινα δ' ἐγίγνετο τέφρη.
Οἱ δὲ μέγ' ἐκτελέσαντες ἀτειρέες ἔργον ἀῆται,
Εἰς ἑὸν ἄντρον ἕκαστος ὁμοῦ νεφέεσσι φέροντο·
Μυρμιδόνες δ' ὅτ' ἄνακτα πελώριον, ὕστατον ἄλλων,

Ηνυσε

ὁ δ' ἔκτοθεν vel ἔκποθεν Οὐλύμποιο. *Rhod.* ἔκτοθεν præfero. *Pauw.*

702. Οἱ δὲ θοῶς οἴμησαν ὑπὲρ πόντοιο φέρεσθαι] Vix placet οἴμησαν φέρεσθαι: Scripſerim non invitus ὤρμησαν vel ὅρμησαν ὑπὲρ πόντοιο φέρεσθαι. Quam ingratum vero eſt illud θοῶς poſt θοῇ θύοντας ἀέλλῃ? An vitium forte ſubeſt, & ſcribendum, Οἱ δὲ ὁμῶς? Id non improbabile. *Pauw.*

707. Αἶψα πυρὶ ἐνόρουσαν ἀολλέες] πυρῇ. *Rhod.* Id melius ſane. ἀολλέες de duobus, minus exaſciatum eſt, ſi quid video. *Pauw.*

708. Ηφαίστου μελάθροιο] Ηφαίστου μαλεροῖο. *Rhod.*

711. Καῖον εὐπνείοντες· ἀνὰ δ' ἔγρετο πουλὺς*] εὖ πνείοντες ὁμῶς vel ἄδην. *Rhod.* Brodæus ὁμῶς· ἀνὰ δ'. Rhodomannus ἄδην. Forte εὖ πνείοντες· ἀπάντη δ' ἔγρετο. *Dausq.* Nec vulgatum εὖ πνείοντες, nec Interpretum commenta probo: Nam ut nihil aliud dicam, ἐσσύμενοί περ ἀέλλῃ & περιποιπνύοντες idem ſignificant, quod εὖ πνείοντες, & balbutiem inducunt, quam

ego

Præpetum ventorum robur ſacrum. Nam prope erat
Ut Æacidæ cadaver combureretur; Illo igitur adventante
Æolus non difficilem ſe præbuit, ſed advocatos, aſperum
Continuo Aquilonem, & rapidum Zephyri flatum,
Ad Trojam miſit, ſubita procella bacchantes;
Qui mox arripuere viam, ſuper mare ut ferrentur
Magno impetu, & accelerantibus his infremit
Terra ſimul pontusque; glomeranturque in alto
Cunctæ nubes, per magnum volitantes aëra.
Illi igitur, Jove ſic volente, cæſi Achillis
Celeriter in rogum involant conjunctis viribus. Mox attollitur flamma
Ardentis Vulcani, commovetque ſe planctus infinitus
Myrmidonum. At venti, quamvis concitato turbine flarent,
Integrum diem & noctem cadaver ſedulo obeuntes,
Validis tamen flatibus urebant. Surgit ergo denſus
In divinum aëra fumus, crepitatque ingens materia,
Dum tota igni abſumitur, & nigra inde favilla exſiſtit.
Cum vero magni rem negotii venti indefatigabiles confeciſſent,
In antrum quisque ſuum, cum nubibus ſe receperunt.
Porro Myrmidones, ubi vaſti corporis regem ignis funeſtus conſumſerat,

Ulti-

ego Auctori impingere nolo. Aliud requiritur, quod Libri meliores fortaſſe proment: Viſne interim conjecturam? Locus integer ita perbelle conſtitui poſſet:

— ἄνεμοι δὲ καὶ ἐσσύμενοί περ ἀέλλῃ,
Πᾶν ἦμαρ καὶ νύκτα ὅλην, περιποιπνύοντες
Καῖον εὖ πνείοντα νέκυν· ἀνὰ δ' ἔγρετο πυλὺς
Καπνὸς ἐς &c.

una voce adjecta & una voce tranſpoſita: νύκτα ὅλην, ut πᾶν ἦμαρ: εὖ πνείοντα νέκυν, quia & Minerva, & Jupiter Ambroſiam aſperſerat: Nihil hercule accommodatius. Quid autem videtur de ipſo commento Poëtæ? Vaſtum adeo cadaver, ut non potuerit citius comburi, quam pleno totius diei & totius noctis ſpatio, idque Borea & Zephyro vehementer ſpirantibus, lignoque immenſo coacervato: Si hoc non eſt τερατολογεῖν, neſcio, quid erit tandem. Sed Giganteum corpus cum Tityi corpore comparatum,

Ηνυσε πῦρ ἀΐδηλον, ἀποκταμένων περὶ νεκρῷ,
Ιππων τ', αἰζηῶν τε, καὶ ἀλλ' ὅσα δακρυχέοντες
Ομβριμον ἀμφὶ νέκυν κειμήλια θῆκαν Αχαιοὶ,
Δὴ τότε πυρκαϊὴν οἴνῳ σβέσαν· ὀστέα δ' αὐτοῦ
Φαίνετ' ἀριφραδέως, ἐπεὶ οὐχ ἑτέροισιν ὁμοῖα
Ην, ἀλλ' οἷα γίγαντος ἀτειρέος· οὐδὲ μὲν ἄλλα
Σὺν ἐκείνοις ἐμέμικτο, ἐπειὴ βόες, ἠδὲ καὶ ἵπποι,
Καὶ παῖδες Τρώων, μίγδα κταμένοισι καὶ ἄλλοις,
Βαιὸν ἄπωθε κέοντο περὶ νέκυν· ὃς δ' ἐνὶ μέσσοις
Ριπῇ ὑφ' Ηφαίστοιο δεδμημένος, οἶος ἔκειτο·
Τοῦ δέ κεν ὀστέα πάντα περιστενάχοντες ἑταῖροι,
Αλλεγον ἐς χηλὸν πολυχανδέα τε, βριαρήν τε,
Αργυρέην· χρυσῷ δὲ διαυγέι πᾶσ' ἐκέκαστο·
Καὶ τὰ μὲν ἀμβροσίῃ, καὶ ἀλείφατι πάσχυ δίηναν
Κοῦραι Νηρῆος, μέγ' Αχιλλέα κυδαίνουσαι·
Ες δὲ βοῶν δημὸν θέσαν, ἀθρόα ταρχύσασαι
Σὺν μέλιτι λιαρῷ· μήτηρ δέ οἱ ἀμφιφορῆα
Ωπασε, τόν ῥα πάροιθε Διόνυσος πόρε δῶρον,
Ηφαίστου κλυτὸν δῶρον ἐΰφρονος· ᾧ ἔνι θῆκαν
Οστέ' Αχιλλῆος μεγαλήτορος· ἀμφὶ δὲ τύμβον
Αργεῖοι, καὶ σῆμα πελώριον ἀμφεβάλοντο
Ακτῇ ἐπ' ἀκροτάτῃ παρὰ βένθεσιν Ελλησπόντου,

Μυρ-

tum, monteque integro, ita comburendum erat, ut nugæ sibi essent similes. Vide sequentia, quæ bonus attexuit mox. *Pauw.*

717. Ηνυσε πῦρ ἀΐδηλον] Hoc incongrue interponitur inter ὕστατον ἄλλων & ἀποκταμένων cum sociis suis. Periti vident. *Pauw.*

723. Σὺν ἐκείνοις ἐμέμικτο, ἐπειὴ βόες] Σὺν κείνοις ἐμέμικτ', ἐπειὴ βόες. *Rhod.*

727. Τοῦ δέ κεν ὀστέα] Τοῦ δὲ καὶ. *Rhod.* Non adsentior, & κεν retineo. *Pauw.*

728. πολυχανδέα] Hoc non injuria additum propter ossa Herois Gigantea. Quanta χηλὸς, quanta Amphora illa! *Pauw.*

732. ἀθρόα ταρχύσασαι] Legi etiam potest ταρχήσασαι vel ταρχεύσασαι: a ταρχὴ hæc veniunt per syncopen. *Rhod.* Nescio, cur Rhodomannus ταρχήσασαι & ταρχεύσασαι hic adducat: Nam secunda in ταρχύσασαι producitur vulgo, & verbum ista

Ultimum post alios, qui necati erant in mortui honorem,
Equos virosque, & quæcunque alia lacrymantes
Achivi, ex thesauris deprompta augusto cadaveri adjecerant;
Tandem pyram vino restinxerunt: Ossa autem illius
Insigniter exstabant; Quia cæteris non æqualia
Erant, sed invicti gigantis instar; Nec alia
Cum his permixta erant. Nam boves & equi,
Et Trojugenæ, promiscue cum aliis mortuis
Haud longe jacebant, circa cadaver, quod in medio,
Vulcani æstu consumtum, jacebat separatim.
Ossa autem illius omnia, cum gemitu, amici
Collegerunt in urnam capacem & ponderosam,
Ex argento conflatam, quæ fulgido auro tota insignita erat.
Et hæc ambrosia atque unguento penitus delibuta reddiderunt
Nerei filiæ, Achillem magno honore afficientes;
Boumque arvinam indiderunt, permixta condientes
Cum dulci melle. Genitrix autem amphoram ipsi
Præbuit, quam olim Bacchus dono ipsi dederat,
Insigne opus Vulcani; in qua recondiderunt
Reliquias magnanimi Achillis. At bustum
Et ingens monimentum Græci aggerarunt
In summo littore, juxta Hellesponti profunda,

Au-

ista forma notissimum est, cum de aliis, vel saltem eorum uno, non injuria dubitari possit: Videbimus suo loco, & apud Hesychium pro ταρχῆσαι Viri Eruditi ταρχύσαι scribunt. *Pauw.*

733. *μητὴρ δέ οἱ ἀμφιφορῆα Ὤπασε*] οἱ, scilicet Achilli, vivo & Trojam abeunti: Verte igitur Ὤπασε, *præbuerat*, non *præbuit* cum Interprete: Et tamen hoc durius: Quare μητὴρ οἱ pro μητὴρ οὗ, *mater ejus*, accipiam potius: Nam οἱ de cadavere accipere nolim. *Pauw.*

734. *τόν ῥα πάρειθε Διόνυσος πόρε*] Διώνυσος. *Rhod.*

735. *Ἡφαίστου κλυτὸν δῶρον ἐϋφρονος*] κλυτὸν ἔργον. *Rhod.*

736. *ἀμφὶ δὲ τύμβον —— ἀμφιβάλοντο*] Durum & ingratum hoc: sic tamen ipse Auctor:

Vi-

Μυρμιδόνων βασιλῆα θρασὺν περικωκύοντες·
Οὐδέ μιν ἄμβροτοι ἵπποι ἀταρβέος Αἰακίδαο
Μίμνον ἀδάκρυτοι παρὰ νήεσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
Μύροντο σφετέροιο δαϊκταμένου βασιλῆος·
Οὐδ' ἔθελον μογεροῖσιν ἔτ' ἀνδράσιν, οὐδὲ μὲν ἵπποις
Μίσγεσθ' Ἀργείων, ὀλοὸν περὶ πένθος ἔχοντες,
Ἀλλ' ὑπὲρ ὠκεανοῖο ῥοὰς, καὶ Τηθύος ἄντρα,
Ἀνθρώπων ἀπάτερθεν ὀϊζυρῶν φορέεσθαι,
Ἧχι σφέας τοπάροιθεν ἐγείνατο δῖα Ποδάργη,
Ἄμφω ἀελλόποδας, Ζεφύρῳ κελάδοντι μιγεῖσα·
Καὶ νύ κεν αἶψ' ἐτέλεσσαν, ὅσα σφίσι μήδετο θυμὸς,
Εἰ μὴ σφέας κατέρυξε θεῶν νόος, ὄφρ' Ἀχιλῆος
Ἔλθοι ἀπὸ Σκύροιο θοὸς πάϊς, ὅν ῥα καὶ αὐτοὶ
Δέχνυνθ', ὁππόθ' ἵκοιτο ποτὶ στρατόν· οὕνεκ' ἄρα σφιν
Θέσφατα γιγνομένοισι Χάους ἱεροῖο θύγατρες
Μοῖραι ἐπεκλώσαντο, καὶ ἀθανάτοις περ ἐοῦσι,
Πρῶτα Ποσειδάωνι δαμήμεναι· αὐτὰρ ἔπειτα,
Θαρσαλέῳ Πηλῆϊ, καὶ ἀκαμάτῳ Ἀχιλῆϊ·
Τέτρατον αὖτ' ἐπὶ τοῖσι, Νεοπτολέμῳ μεγαθύμῳ,
Τὸν καὶ εἰς Ἠλύσιον πεδίον μετόπισθεν ἔμελλον
Ζηνὸς ὑπ' ἐννεσίῃσι φέρειν, μακάρων ἐπὶ γαῖαν·
Τοὔνεκα καὶ στυγερῇ βεβολημένοι ἦτορ ἀνίῃ,
Μίμνον πὰρ νήεσσιν, ἑὸν κατὰ θυμὸν ἄνακτα,
Τὸν μὲν ἀκηχέμενοι, τὸν δ' αὖ ποθέοντες ἰδέσθαι.
Καὶ τότ' ἐριγδούποιο λιπὼν ἁλὸς ὄμβριμον οἶδμα,
Ἤλυθεν Ἐννοσίγαιος ἐπ' ἠόνας· οὐδέ μιν ἄνδρες
Ἔδρακον, ἀλλὰ θεῇσι παρίστατο Νηρηΐνῃσι·

Ka

Vitium enim subesse non puto. *Pauw.*

739. Μυρμιδόνων βασιλῆα &c.] An hoc iterum repetendum? *Pauw.*

740. Οὐδέ μιν ἄμβροτοι ἵπποι] Οὐδὲ μὲν ἄμβροτοι. *Pauw.*

758. Τὸν καὶ εἰς Ἠλύσιον πεδίον] Τὸν καὶ ἐς ob Versum. *Pauw.*

765.

Audacem Myrmidonum regem luctu prosequentes.
Neque immortales equi impavidi Æacidæ
Manserunt lacrymarum expertes, juxta naves; sed etiam ipsi
Fletu ob dominum suum, in bello peremtum, se macerabant,
Nec volebant amplius inter homines laboriosos, aut equos
Argivum versari, tam immani luctu affecti erant;
Sed trans Oceani fluxus & antra Tethyos,
Procul ab ærumnosorum hominum commercio, se transferre;
Ubi eis quondam ortum dedit divina Podarge,
A Zephyro sonoro inita, ut ambo procellas cursu æquarent.
Atque sine mora perfecissent, quæ ipsis animus destinabat;
Nisi Deorum eos decretum retraxisset, donec Achillis
Impiger filius e Scyro veniret: Quem ipsi etiam
Exspectabant, si quando ad exercitum veniret. Nam illis
Hoc fatum nascentibus sacri natæ Chai
Parcæ agglomerarant, licet immortales divinæque originis essent:
Ut primum a Neptuno domarentur: atque deinde
A forti Peleo: & (tertio) invicto ab Achille:
Quarto autem post hos, a Neoptolemo magnanimo,
Quem etiam in campum Elysium posthac erant
Deportaturi, ad beatorum regionem, Jovis consilio.
Quamobrem acerbo cor mœrore sauciati,
Solicito animi desiderio dominum suum apud naves præstolabant,
Alterum quidem deplorantes, alterum vero tueri cupientes.
Et tunc horrisoni tumidam æquoris undam linquens
Neptunus ad littus venit, nec homines ipsum
Viderunt; sed Deabus Nereo satis adstitit,

Et

765. ἀλλὰ θεῇσι παρίστατο Νηρηΐσησι] Νηρηΐναις. *Rhod.*

Καί ῥα Θέτιν προσέειπεν ἔτ᾽ ἀχνυμένην Ἀχιλῆος·
Ἴσχεο νῦν περὶ παιδὸς ἀπειρέσιον γοόωσα·
Οὐ γὰρ ὅγε φθιμένοισι μετέσσεται, ἀλλὰ θεοῖσιν,
Ὡς ἠΰς Διόνυσος, ἰδὲ σθένος Ἡρακλῆος·
Οὐ γάρ μιν μόρος αἰνὸς ὑπὸ ζόφον αἰὲν ἐρύξει,
Οὐδ᾽ Ἀΐδης, ἀλλ᾽ αἶψα καὶ ἐς Διὸς ἵξεται αὐγάς·
Καί οἱ δῶρον ἔγωγε θεουδέα νῆσον ὀπάσω
Εὔξεινον κατὰ πόντον, ὅπῃ θεὸς ἔσσεται αἰὲν
Σὸς πάϊς· ἀμφὶ δὲ φῦλα περικτιόνων μέγα λαῶν
Κεῖνον κυδαίνοντα θυηπολίῃς ἐρατεινῇς,
Ἶσον ἐμοὶ τίσουσι· σὺ δ᾽ ἴσχεο κωκύουσα
Ἐσσυμένως, καὶ μή τι χαλέπτεο πένθεϊ θυμόν.
Ὡς εἰπὼν, ἐπὶ πόντον ἀπήϊεν ἴκελος αὔρῃ,
Παρφάμενος μύθοισι Θέτιν· τῆς δ᾽ ἐν φρεσὶ θυμὸς
Βαιὸν ἀνέπνευσεν, τά οἱ θεὸς ἐξετέλεσσεν·
Ἀργεῖοι δὲ γοῶντες ἀπήϊον, ἧχι ἑκάστῳ
Νῆες ἔσαν, τὰς ἦγον ἀφ᾽ Ἑλλάδος· αἱ δ᾽ Ἑλικῶνα
Πιερίδες νίσσαντο, καὶ εἰς ἅλα Νηρηΐναι
Δῦσαν, ἑὸν στενάχουσαι ἐΰφρονα Πηλείωνα.

KOIN-

771. καὶ ἐς Διὸς ἵξεται αὐγὰς] Nisi præcederet ὑπὸ ζόφον αἰὲν ἐρύξει, dicerem ſcripſiſſe Quintum, καὶ ἐς Διὸς ἵξεται αὐλάς. *Pauw.*

772. νῆσον ὀπάσω] ὀπάσσω. *Rhod.*

774. ἀμφὶ δὲ φῦλα περικτιόνων μέγα λαῶν Κεῖνον κυδαίνοντα] μεγαλάων diviſi in duas voces. *Rhod.* In Aldina nempe & Baſileenſi absque ullo ſenſu legitur μεγαλάων: Si vera ſit Rhodomanni ſuſpicio, illud μέγα non poſitum eſt ſuo loco: Nam ad κυδαίνοντα pertinet. Sed an legendum potius, ἀμφὶ δὲ φῦλα περικτιόνων μέγα λαῶν Κεῖνον κυδαίνοντα &c? *finitimorum promiſcue populorum genera*; finitimi

Et Thetin allocutus est, quæ Achillis adhuc casum anxie mœrebat.
Desine tandem nimio indulgere luctui ob natum:
Non enim hic cum manibus inferis deget, sed cum Diis superis;
Ut mitis Bacchus, & Hercules robustus.
Non enim lugubre fatum perpetuis eum tenebris præpediet,
Ut nec Pluto: sed mox ad lucidas Jovis sedes evehetur.
Atque ego ipsi muneris loco caram Diis insulam tradam,
Ad pontum Euxinum, ubi pro Deo habebitur perpetuo
Natus tuus. Et circumquaque finitimorum gentes hominum insigniter
Gratis illum sacrificiis venerantes,
Non minori quam me cultu afficient. Ideo parcito lamentis
Confestim, nec luctu animum conficito.
Sic fatus, auræ similis in æquor discessit,
Hac Thetidi consolatione adhibita: Cujus in pectore animus
Nonnihil respiravit. Promissaque ei Deus adimplevit.
Argivi autem gementes se retulerunt, ubi cujusque
Naves erant, quas e Græcia adduxerant. Ad Heliconem etiam
Pierides redierunt, & mare Nereides
Subiere, cordatum suum Peliden deflentes.

QUIN-

timi omnes promiscue, absque ullo discrimine: Ab omnibus honorabitur filius tuus æque, nec eo intuitu discrimen erit inter gentes & gentes. Hoc verum forte. *Pauw.*

780. *τά οἱ θεὸς ἐξετέλεσσεν*] *τὰ δέ οἱ θεὸς.* *Rhod.* *τά περ οἱ θεός.* *Dausq.* Rhodomannum sequor. *Pauw.*

783. *Πιερίδες νίσσοντο*] *Πιερίδες νίσσοντο.* *Rhod.*

 7. Oἱ

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΟΜΗΡΩ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Οὐδὲ μὲν Ἱππολόχοιο δαΐφρονος ὄμβριμον υἱὸν
Τρῶες ἀδάκρυτον δειλοὶ λίπον, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
Δαρδανίης προπάροιθε πύλης ἐρικυδέα φῶτα
Πυρκαΐης καθύπερθε βάλον· τὸν δ' αὐτὸς Ἀπόλλων
Ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο μάλ' ἐσσυμένως ἀναείρας,
Δῶκε θοοῖς ἀνέμοισι φέρειν Λυκίης σχεδὸν αἴης·
Οἱ δέ μιν αἶψ' ἀπένεικαν ὑπ' ἄγκεα, τῆδ' ἄντροιο
Χῶρον ἐς ἱμερόεντα, πέτρην δ' ἐφύπερθε βάλοντο
Ἄρρηκτον· Νύμφαι δὲ περίβλησαν ἱερὸν ὕδωρ
Αεννάου ποταμοῖο, τὸν εἰσέτι φῦλ' ἀνθρώπων
Γλαῦκον ἐπικλείουσιν ἐΰρροον· ἀλλὰ τὰ μέν που
Ἀθάνατοι τεύξαντο γέρας Λυκίων βασιλῆι·
Ἀργεῖοι δ' ἐρίθυμον ἀνεστενάχοντ' Ἀχιλῆα
Νηυσὶ παρ' ὠκυπόροισιν· ἔτειρε δὲ πάντας ἀνίη
Λευγαλέη, καὶ πένθος, ἐπεὶ ῥά μιν ὡς ἐὸν υἷα

Δί-

7. Οἱ δέ μιν αἶψ' ἀπένεικαν ὑπ' ἄγκεα, τῆδ' ἄντροιο] ὑπ' ἄγκεα τηλόσε Ταύρου. *Rhod.* Rhodomannus τηλόσε Ταύρου. Verba rei parum opportuna: Nam Lyciam partim intra Taurum esse, partim extra Straboni credimus. Tamen quod antrorum cava nativa quædam videantur esse sepulcra, scribendum forte, ὑπ' ἄγκεα Τηθύος ἄντρα, naturæ conformiter & Calabri narratui. Naturæ: nam cava terrarum aquarum sunt receptacula. Narratui: quia Glaucum fluvio versum insinuat Calaber. Semper autem fluvii in vallibus, aut planis. Supra, — ῥοὰς, καὶ Τηθύος ἄντρα. Lib. 12. — ὠκεανοῖο ῥοὰς, καὶ Τηθύος ἄντρα. Sed hæc Tethyos antra videntur in mari esse Atlantico, & cum Oceano juncta. Forte, ὑπ' ἄγκεα

QUINTI CALABRI

PRÆTERMISSORUM AB HOMERO

LIBER QUARTUS.

INterim nec fortem bellicosi Hippolochi filium
Troës indeploratum reliquerunt miseri: verum & ipsi
Ante portam Dardaniam virum præclarum
Rogo imposuerunt. Hunc vero ipse Apollo,
Ex flamma ardente præpropere sublatum,
Rapidis juxta Lyciam regionem ventis asportandum dedit:
Qui protinus cum abstulerunt longe, sub Tauri vallem,
In locum amœnum, & saxum super imposuerunt
Durissimum. Nymphæ autem elicuerunt sacrum liquorem
Perennis fluvii; quem etiam nunc gentes hominum
Largifluum appellant Glaucum. Hoc itaque
Dii in honorem regis Lyciorum effecerunt.
Argivi autem animosum deflebant Achillem,
Ad naves cito meantes; omnesque ægrimonia vexabat
Acerba & luctus: quoniam ipsum, ut ex se genitum
Re-

κεα ἔνδοθι ἄντρου Χῶρον ἐς ἱμερόεντα. N. L. *Dausq.* Locus difficilis, & qui Libros meliores exspectat: Visne interim conjecturam? Legendum forte, Οἱ δέ μιν αἶψ' ἀπένεικαν ὑπ' vel ἐπ' ἄγκεα Τηλάνδροιο Χῶρον ἐς ἱμερόεντα. Telandrus urbs est, quæ a Stephano Byzantino Cariæ, a Plinio Lyciæ adscribitur: Ad urbem istam forte convalles, in quarum una depositum fuit Glauci cadaver a Ventis: Attende; Levissima est mutatio, & quæ eo ipso sese commendat non mediocriter. *Pauw.*

9. περίβλησαν ἱερὸν ὕδωρ] περίβλυσαν. *Pauw.*

10. Δεννκόυ ποταμοῖο] Αενάου. *Rhod.*

15. ἐπεὶ ῥά μιν ὡς ἰὸν υἷα Δίζοντ'] Forte Ἄζοντ', colebant. *Rhod.* Δίζοντ', *desiderabant, curabant*: Hesychius, Δίζει, Φρον-

Δίζοντ', οὐδέ τις ἦεν ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ἄδακρυς·
Τρῶες δ' αὖ ἀλίαστον ἐγήθεον, εἰσορόωντες
Τοὺς μὲν ἀκηχεμένους, τὸν δ' ἐνὶ πυρὶ δηωθέντα·
Καί τις ἐπευχόμενος, μῦθον ποτὶ τοῖον ἔειπεν·
Νῦν πάντεσσιν ἄελπτον ἀπ' Οὐλύμποιο Κρονίων
Ημῖν ὤπασε χάρμα λιλαιομένοισιν ἰδέσθαι,
Εν Τροίῃ Αχιλῆα δεδουπότα· ἦ γὰρ ὀΐω
Βλημένου ἀμπνεύσειν Τρώων ἐρικυδέα φῦλα,
Αἵματος ἐξ ὀλοοῖο, καὶ ἀνδροφόνου ὑσμίνης·
Αἰεὶ δέ οἱ φρεσὶν ἧσιν ἐμαίνετο λοίγιον ἔγχος,
Λύθρῳ ὑπ' ἀργαλέῳ πεπαλαγμένον· οὐδέ τις ἡμέων
Κοίνῳ ἔσαντα ἰδὼν, ἔτ' ἐπέδραμεν Ηριγένειαν·
Νῦν δ' ὀΐω φεύξασθ' Αχαιῶν ὄμβριμα τέκνα,
Νηυσὶν ἐϋπρώροισι, δαϊκταμένου Αχιλῆος·
Ως ὄφελον μένος ἦεν ἔθ' Εκτορος, ὄφρ' ἅμα πάντας
Αργείους σφετέρῃσιν ἐνὶ κλισίῃσιν ὄλεσσεν.
Ως ἄρ' ἔφη Τρώων τις, ἐνὶ φρεσὶ πάγχυ γεγηθώς·
Αλλος δ' αὖ ἑτέρωθε, πύκα φρονέων, φάτο μῦθον,
Φῆσθα σὺ μὲν Δαναῶν ὀλοὸν στρατὸν ἔνδοθι νηῶν,

Πόν-

φροντίζειν, ἐρευνᾶν, ζητεῖν. Male Rhodomannus Αζοντ': Nam sic ὡς ἑὸν υἷα non scripsisset Quintus, sed ὡς ἑὸν πατέρα: Patrem colit filius, non pater filium: Hoc Vir Diligens non animadvertit, & vulgatam aperte statuminat: Quæ si in Quinto alicui displiceret, non incongrue pro Δίζοντ' scribere posset Φιλεῦντ' vel Φιλεῦντ'. *Pauw.*

18. τὸν δ' ἐνὶ πυρὶ δηωθέντα] ἐν πυρί. *Rhod.*

22. Εν Τροίῃ Αχιλῆα δεδουπότα] Non cecidit Achilles Iliacos intra muros. Trojam igitur hic de regione capio, ut Dardania civitas ipsa olim, totaque postea regio, ut Lacedæmon, aliaque urbium propria, & regionis, vel provinciæ significantia. *Dausq.* Propter Rhodomanni *ad Trojam* hoc notatum Dausquejo. *Pauw.*

25. Αἰεὶ δέ οἱ φρεσὶν ἧσιν ἐμαίνετο λοίγιον ἔγχος] Αἰεί οἱ. *Rhod.* δὲ non peccat, & manere potest: Αἰεὶ δ' οἱ: Et sic forsan ipse Rhodomannus, ut Typothetæ erraverint. Illud φρεσὶν ἧσιν copulandum cum λοίγιον ἔγχος: una cum animo furebat hasta ejus pestilens. Si

scripsis-

Requirebant, nec quisquam fuit in (tam) latis castris sine lacrymis.
Troës contra ingenti afficiuntur gaudio, ubi vident
Hos mœrore se afflictantes; illum igni consumtum.
Et quispiam vota concipiens, hæc verba inter illos edidit.
Nunc omnibus insperatum cælitus Saturni filius
Gaudium nobis exhibuit, videndi (pridem) cupidis
Interfectum ad Trojam Achillem. Etenim spero,
Extincto hoc, nobiles Trojanorum gentes respiraturas
A crudeli sanguinis effusione, & mortifero prælio.
Semper ipsi insano animi motu grassabatur hasta pestilens,
Tristi cruore polluta, nec ullus e nobis
Illi faciem obvertens diem vidit posterum.
Ergo nunc persuasum habeo, fugam arrepturos fortes Achivum natos
Rostratis navibus, in pugna confosso Achille.
O si adhuc robur Hectoris superstes esset, ut simul omnes
Argivos in Castris suis internecioni daret.
Sic dixit Troum quispiam toto lætus pectore.
Alius autem rem penitus considerans, aliunde (his) verbis disseruit.
Tua quidem opinio fert, infestas Danaum copias in navibus,

Ar-

scripsisset Quintus, *Αἰεὶ δ' οἱ χείρεσσιν ἐμαίνετο λοίγιον ἔγχος*, id non deterius fuisset. *Pauw.*

27. *Κείνῳ ἔσαντα ἰδὼν, ἔτ' ἐπέδραμεν Ἠριγένειαν*] *Κεῖνον ἔσαντα* vel *ἔναντα ἰδὼν, ἔτ' ἐπέδρακεν*. *Rhod.* Potes interpretari; Pervenit ad auroram, vixit in crastinum. Vel, Auroram nascentem sibi habuit obviam. Rhodomannus *ἐπέδρακεν*, cui non pugno: hoc enim illustrius. Lib. 7. adstruitur: — *ζωὸς ἔτ' Ἠριγένειαν ἰδέσθαι*. *Dausq.* Si *ἰδὼν* genuinum sit, legendum sine dubio *Κεῖνον ἔσαντα ἰδὼν*: Nam sic Homerus, sic Alii loqui solent: Pueri sciunt ex Opere celeberrimo. Sed suspectum est *ἰδὼν*, quia plus dicit, quam dictum requiritur: Multi enim *ἔσαντα* viderant Achillem absque vitæ privatione: Quare scripserim non invitus, *Κείνῳ* vel *Κείνῳ ἔναντα ἰὼν*, *illi occurrens, cum eo congrediens.* Pro *ἐπέδραμεν* perbene Rhodomannus *ἐπέδρακεν*. *Pauw.*

28. *Φεύξασθ' Ἀχαιῶν ὄμβριμα τέκνα*] *φεύξεσθαι Ἀχαιῶν*. *Rhod.*

Πόντον ἐπ' ἠερόεντα, πεφυζότας αἶψα νέεσθαι·
Ἀλλ' οὐ μὰν δείσουσι, λιλαιόμενοι μέγα χάρμης·
Εἰσὶ γὰρ κρατεροί τε, καὶ ὄμβριμοι ἀνέρες ἄλλοι,
Τυδείδης, Αἴας τε, καὶ Ἀτρέως ὄμβριμοι υἷες·
Τοὺς ἐγὼ ἔτι δείδοικα, κατακταμένου Ἀχιλῆος·
Τοὺς εἴθ' ἀργυρότοξος ἀναιρήσειεν Ἀπόλλων,
Καί κεν ἀνάπνευσις πολέμου, καὶ ἀεικέος αἴτου,
Ἡμῖν εὐχομένοισιν ἐλεύσεται ἤματι κείνῳ.
Ὣς ἔφατ'· ἀθάνατοι δὲ κατ' οὐρανὸν ἐστενάχοντο,
Ὅσσοι ἔσαν Δαναοῖσιν ἐϋσθενέεσσιν ἀρωγοί·
Ἀμφὶ δὲ κρᾶτ' ἐκάλυψαν ἀπειρεσίοις νεφέεσσι,
Θυμὸν ἀκηχέμενοι· ἑτάροι δέ τ' ἐγήθεον ἄλλοι,
Εὐχόμενοι Τρώεσσι πέρας θυμηδὲς ὀρέξαι.
Καὶ τότε δὴ Κρονίωνα κλυτὴ προσεφώνεεν Ἥρη·
Ζεῦ πάτερ ἀργικέραυνε, τίη Τρώεσσιν ἀρήγεις,
Κούρης ἠϋκόμοιο λελασμένος, ἥν ῥα πάροιθεν
Ἀντιθέῳ Πηλῆϊ πόρες θυμήρε' ἄκοιτιν,
Πηλίου ἐν βάσσῃσι, γάμον δέ οἱ ἔτευξας *
Ἄμβροτον, οἱ δέ νυ πάντες ἐδαινύμεθ' ἤματι κείνῳ
Ἀθάνατοι, καὶ πολλὰ δόμεν περικαλλέα δῶρα;
Ἀλλὰ τάγ' ἐξελάθου· μέγα δ' Ἑλλάδι μήσαο πένθος.
Ὣς ἄρ ἔφη· τὴν δ' οὔτι προσέννεπεν ἀκάματος Ζεύς·

Ἥστο

37. Εἰσὶ γὰρ κρατεροί τε] Versus requirit Εἰσίν. *Pauw.*

38. καὶ Ἀτρέως ὄμβριμοι υἷες] Ἀτρέος. *Rhod.* Illud ὄμβριμοι male repetitur post ὄμβριμοι ἀνέρες ἄλλοι Versu præcedenti: An ita ipse Auctor? Dubito, & vix credo: Quare vel hic vel ibi pro ὄμβριμοι pingendum videtur ἄλκιμοι. *Pauw.*

39. Τοὺς ἐγὼ ἔτι δείδοικα] Τοὺς ἔτ' ἐγὼ, vel Τοὺς δέ τ' ἐγώ. *Rhod.* Τοὺς ἔτ' ἐγὼ placet mihi. *Pauw.*

40. Τοὺς εἴθ' ἀργυρότοξος] Ubi Τοὺς etiam in principio Versus antecedentis extat, malim Οὓς εἴθ'. *Pauw.*

46. ἑτάροι δέ τ' ἐγήθεον ἄλλοι] ἕτεροι δέ τ' ἐγήθεον. *Rhod.* Melius, ἕταροι δ' ἐπεγήθεον ἄλλοι. *Dausq.* ἕταροι sine dubio peccat: Rhodomanni ἕτεροι vix probare possum: Nam ἕτεροι ἄλλοι minus recte dicitur. Legendum suspicor, ἑτέρωθι δ' ἐ-

γήθεον

Arrepta fuga per cæruleum mare ſtatim vela daturas.
At cum bello magna cupiditate incumbant, nequaquam fugient.
Sunt & alii validi & conſtantes viri:
Tydides, Ajaxque, & ſtrenui filii Atrei;
Quos adhuc ego pertimeſco poſt occiſum Achillem.
Hos utinam argenteo decorus arcu e medio tollat Apollo,
Forte quies a bello indignaque cæde,
Pro votis, illo tempore nobis contingat.
Sic ait. At in cælo Dii ingemiſcunt,
Qui Danais præpotentibus fautores erant:
Et capita obvelant nubibus immenſis,
Animum contriſtati. Cæteri autem lætantur,
Qui gratum Trojanis (belli) finem optabant afferre.
Atque tunc alloquitur Jovem inclyta Juno.
Jupiter fulminator, cur partes tueris Trojanas?
Pulcricomæ oblitus puellæ, quam ſuperiori tempore
Optatam generoſo Peleo uxorem ſociaſti,
In Pelii vallibus, & nuptias ei ipſe inſtruxiſti,
Supra hominum ſortem: cuncti ſane epulo interfuimus die illa
Immortales Dii, multaque inſignia munera obtulimus.
Sed hæc oblivioni tradidiſti, magnumque deſtinaſti Græciæ luctum.
Sic ait; Hanc vero nullo dignatur reſponſo invictus Jupiter.

Se-

γήθεον ἄλλοι Εὐχόμενοι Τρώεσσι &c. Sic nihil emaculatius: Non abſimiliter paulo ante habuimus, Αλλος δ' αὖ ἐτέρωθι: Locutio eſt notiſſima. *Pauw.*

52. Πηλίῳ ἐν βάσσῃσι, γάμον δέ οἱ ἔτευξας * Αμβροτον] Πηλίῳ ἐν βήσσῃσι, γάμον δέ οἱ αὐτὸς ἔτευξας. *Rhod.* Legendum αὐτὸς ἔτευξας, vel οἶος ſolus, γάμον ἄμβροτον. Nota ex Catullo, Luciano, ac aliis ſexcentis fabula. Hiſtoriam adducunt Apollonii 4. Argon. & Ariſtophanis in Nebulis Scholiaſtæ. Dictys quoque Lib. 6. Nam quid Fulgentii Mythologia ineptius? Hæc Brodæus. Ego adſpectu fabulæ, qua Jupiter Thetide abſtinuiſſe perhibetur, veritus ne ex ea potentior patre proles naſceretur, opinor commodiſſime ſcribi poſſe, γάμον δέ οἱ ἄλλον ἔτευξας, ac ſi dicat, Juno:

Ηστο γὰρ ἀχνύμενος κραδίην, καὶ πολλὰ μενοινῶν,
Οὕνεκεν ἤμελλον Πριάμου πόλιν ἐξαλαπάξειν
Αργεῖοι, τοῖς αἰνὸν ἐκήδετο λοιγὸν ὀπάσαι
Εν πολέμῳ στονόεντι, καὶ ἐν βαρυηχέϊ πόντῳ·
Καὶ τὰ μὲν ὣς ὥρμαινε, τὰ δὴ μετόπισθε τέλεσσεν·
Ηὼς δ᾽ ὠκεανοῖο βαθὺν ῥόον εἰσαφίκανεν·
Κυανέην δ᾽ ἄρα γαῖαν ἐπήϊεν ἄσπετος ὄρφνη,
Ημος ἀναπνείουσι βροτοὶ βαιὸν καμάτοιο·
Αργεῖοι δ᾽ ἐπὶ νηυσὶ δόρπεον, ἀχνύμενοί περ·
Οὐ γὰρ νηδύος ἐστὶν ἀπωσέμεναι μεμαυίης
Λιμὸν ἀταρτηρὸν, ὁπόταν στέρνοισιν ἵκηται,
Αλλ᾽ εἶθαρ θοὰ γυῖα βαρύνεται, οὐδέ τι μῆχος
Γίγνεται, ἢν μή τις κορέσῃ θυμαλγέα νηδύν·
Τοὔνεκα δῆτ᾽ ἐπάσαντο, καί ἀχνύμενοι Αχιλῆος·
Αἰνὴ γὰρ μάλα πάντας ἐποτρύνεσκεν ἀνάγκη·
Τοῖσι δὲ πασσαμένοισιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος,
Λῦσε δ᾽ ἀπὸ μελέων ὀδύνας, ἐπὶ δὲ σθένος ὦρσεν.
Αλλ᾽ ὅτε δὴ κεφαλὰς μὲν ἐπ᾽ ἀντολίην ἔχον ἄρκτοι,
Δέγμεναι ἠελίοιο θοὸν φάος, ἔγρετο δ᾽ Ηὼς,
Δὴ τότ᾽ ἀνέγρετο λαὸς ἐϋσθενέων Αργείων,
Πορφυρέων Τρώεσσι φόνον, καὶ κῆρ᾽ αΐδηλον·
Κίνυτο δ᾽ ἠΰτε πόντος ἀπείριτος Ικαρίοιο,

Ηδὲ

no: Non tibi Jupiter Thetidem adjunxisti, verum alias parasti nuptias, quibus Thetidem ac Peleum conjunxisti. Legatur Apollodorus Lib. 3. Lactantius Lib. 1. Cap. 11. Lucian. Dialogis, D. August. de Civit. *Dausq.* Bonum est αὐτὸς ἐτεύξαο: Alia ineptiunt. *Pauw.*

59. *τοῖς αἰνὸν ἐκήδετο λοιγὸν ὀπάσαι*] ἐμήδετο. *Rhod.* ὀπάσσαι requirit Versus. *Pauw.*

61. *Καὶ τὰ μὲν ὣς ὥρμαινε, τὰ δὴ &c.*] Recte Interpres, *Atque hæc ita meditabatur, quæ peregit deinde.* Sed sic obscurius paululum est, τὰ μὲν, τὰ δὴ: Malo igitur, Καὶ τὰ μὲν ὣς ὥρμαινεν, ἃ δὴ &c. *Pauw.*

65. *Αργεῖοι δ᾽ ἐπὶ νηυσὶ δόρπεον*] ἐπὶ νηυσὶν ἐδόρπεον. *Rhod.*

67. *ὁπόταν στέρνοισιν ἵκηται*] *Cum ad pectus venerit & mentis ac cogitationis sedem:* Eo pertinet sequens θυμαλγέα νηδύν. *Pauw.*

71.

Sedebat namque animi se excrucians, & multa secum volutans;
Quod Priami urbem eversuri essent
Argivi, quibus triste inferre exitium cogitabat
In bello luctifico, & horrisono mari.
Atque hæc ita meditabatur, quæ peregit deinde.
Interea ad altum Oceani gurgitem Aurora pervenerat;
Et nigram densæ tenebræ invaserant terram,
Cum nonnihil a labore homines respirant.
Tunc in navibus Argivi, quamvis mœsti, cænam sumpserunt.
Non enim fieri potest, ut ab avido ventre propulsetur
Dira fames, quando viscera subit:
Sed mox gravantur velocia membra, nec ullum remedium
Occurrit, ægrificam nisi quis alvum satiaverit.
Propterea escam carpserunt, tametsi lugerent Achillem;
Prædura enim omnes urgebat necessitas.
Hos igitur saturatos dulcis sopor opprimit,
Et membra curis laxat, vigoremque renovat.
At cum ad ortum capita vertissent ursæ,
Rapidum solis jubar exspectantes, & Aurora surgeret;
Tunc etiam se commovit præpotentum Argivorum exercitus,
Cædem Trojanis, & funestam perniciem meditans,
Et fluctuavit non aliter, quam vasta maris Icarii unda,
Aut

71. *Αἰνὴ γὰρ μάλα πάντας ἐποτρύνεσκεν* &c.] Versus ingratus & otiosus post jam dicta. *Pauw.*

77. *Πορφυρέων Τρώεσσι φόνον*] *Πορφύρων. Rhod.* Non intercedo: Potuit tamen *πορφυρέων* pro *πορφύρων* uti Quintus. *Pauw.*

78. *Κίνυτο δ' ἠΰτε πόντος ἀπείριτος Ἰκαρίοιο*] Quid *πόντος Ἰκαρίοιο*? An quod Interpres dicit, *maris Icarii unda?* Ne credas: Ita enim Græci locuti fuerunt nunquam. Ut brevis sim; aut locus est corruptus, aut pro *Ἴκαρος Ἰκάριος* placuit Quinto: Duo Icarii, unus Erigones, alter Penelopes pater, celeberrimi sunt: Hisce cognominem fecit eum, quem Alii Icarum vocare solent: Vides? Sic *πόντος Ἰκαρίοιο* bonum est, & apte dicitur. Apud Hesychium legimus vulgo, *Ἰκάριος, υἱὸς Δαιδάλου*, neque mutant Viri Eruditi; accommodate ad hunc

Ηδὲ καὶ αὐαλέον βαθὺ λήϊον, ὁππόθ' ἵκηται
Ριπὴ ἀπειρεσίη νεφεληγερέος Ζεφύροιο·
Ως ἄρα κίνυτο λαὸς ἐπ' ἠόσιν Ελλησπόντου.
Καὶ τότε Τυδέος υἱὸς ἐελδομένοισιν ἔειπεν,
Ω φίλοι, εἰ ἐτεόνγε μενεπτόλεμοι πελόμεσθα,
Νῦν μᾶλλον στυγεροῖσι μαχώμεθα δυσμενέεσσιν,
Μήπως θαρσήσωσιν, Αχιλλέος οὐκ ἔτ' ἐόντος·
Αλλ' ἄγε σὺν τεύχεσσι, καὶ ἅρμασιν, ἠδὲ καὶ ἵπποις
Ιομεν ἀμφὶ πόληα· πόνος δ' ἄρα κῦδος ὀρέξει.
Ως ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν· ἀμείβετο δ' ὄμβριμος Αἴας·
Τυδεΐδη, σὺ μὲν ἐσθλὰ καὶ οὐκ ἀνεμώλια βάζεις,
Οτρύνων Τρώεσσιν ἐϋπτολέμοισι μάχεσθαι
Αγχεμάχους Δαναούς, οἵπερ μεμάασσι καὶ αὐτοί·
Αλλὰ χρὴ ἐν νήεσσι μένειν, ἄχρις ἐξ ἁλὸς ἔλθῃ
Δῖα Θέτις· μάλα γὰρ ἐνὶ φρεσὶν ἥδεται ἦτορ
Υἱέος ἀμφὶ τάφῳ περικαλλέα θεῖναι ἄεθλα·
Ως χθιζή μοι ἔειπεν, ὅτ' εἰς ἁλὸς ἤιε βένθος
Νόσφ' ἄλλων Δαναῶν· καί ἑ σχεδὸν ἔλπομαι εἶναι
Εσσυμένην· Τρῶες δὲ, καὶ εἰ θάνε Πηλέος υἱὸς,
Οὐ μάλα θαρσήσουσιν, εἰ ζώοντος ἐμεῖο,
Καὶ σοῖο, καὶ αὐτοῦ ἀμύμονος Ατρείδαο.
Ως ἄρ' ἔφη Τελαμῶνος ἐῢς πάϊς, οὐδέ τι ἤδη
Οττι ῥά οἱ μετ' ἄεθλα κακὸν μόρον ἔντυε δαίμων

Αρ-

hunc ipſum locum. Illud ἀπείριτος de mari Icario ſapit Auctoris indolem, & nimium eſt pro ejus ſpatio non ita extenſo. *Pauw.*

80. Ριπὴ ἀπειρεσίη νεφεληγερέος Ζεφύροιο] Nonne νεφεληγερέτȣ? *Pauw.*

91. οἵπερ μεμάασσι καὶ αὐτοί] μεμάασι. *Rhod.*

93. μάλα γὰρ ἐνὶ φρεσὶν ἥδεται ἦτορ] Verſus laborat: Scribendum, μάλα γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶν &c. *Pauw.*

98. εἰ ζώοντος ἐμεῖο] ἔτι ζώοντος ἐμεῖο. *Rhod.* Ita recte ſcribitur: Hoc autem ineptum in ore ipſius Ajacis, qui ſic ſeſe non jactat modo, ſed id etiam facit perquam magnifice primo loco, antequam alios fortiores celebret. *Pauw.*

99.

Aut etiam arida & profunda seges, ubi ingruit
Flatus Zephyri immodicus, qui nubes cogit.
Sic etiam movebatur exercitus ad littora Hellesponti.
Et tunc Tydeo satus ad Græcos hujus rei cupidos, verba fecit.
Amici, si revera bellica virtute præstamus,
Nunc multo acrius cum infestis hostibus manus committamus:
Ne unquam animum recipiant, Achille non amplius superstite.
Ergo agite instructi armis & curribus atque equis,
Urbem cingamus. Labor enim gloriam exhibebit.
Sic ait in medio Danaum. Sed procerus Ajax ita eum excepit.
Tydida, tu quidem bene & non incassum mones,
Instigans cum Trojanis Marte valentibus pugnam redintegrare
Pugnaces Danaos, qui sponte sua illuc feruntur.
Verum commorandum est in navibus, dum venerit e mari
Diva Thetis, cujus in pectore animus magnopere gaudet,
Ad tumulum nati pulcra certantibus præmia proponere:
Ut heri mihi retulit, cum maris profundum subiret,
Seorsum a cæteris Danais; nec jam procul auguror esse
Properantem. Troës autem, etiamsi mortem obiit Pelei natus,
Non multum fiduciæ habebunt, me adhuc incolumi,
Et te, atque etiam Agamemnone inculpato.
Ita dixit egregius Telamonis filius, nec præscivit
Quod atrocem sibi mortem post certamina fatum pararet
Cru-

99. Καὶ σοῖο, καὶ αὐτοῦ ἀμύμονος Ατρείδαο] Καί σευ ἠδὲ καὶ αὐτοῦ. *Rhod.* Non improbo Rhodomanni suspicionem, sed Versum etiam satis bene se habiturum esse aio, si legamus, Καὶ σεῖο, καὶ αὐτοῦ: Nam ο καὶ potest esse Spondeus vi cæsuræ, ut nemo nescit in his versatus. *Pauw.*

101. Οττι ῥά οἱ μετ' ἄεθλα κακὸν μόρον ἔντυε δαίμων Αργαλέον] Αργαλέος. *Rhod.* Malim Αργαλέως: Nam δαίμων Αργαλέος minus placet. Scis, quid δαίμων significet ex usu loquendi. *Pauw.*

108.

Ἀργαλέον· τὸν δ' αὖθις ἀμείβετο Τυδέος υἱός·
Ὦ φίλε, εἰ ἐτεὸν Θέτις ἔρχεται ἤματι τῷδε
Υἱέος ἀμφὶ τάφῳ περικαλλέα θεῖναι ἄεθλα,
Πὰρ νήεσσι μένωμεν, ἐρυκανόωντε καὶ ἄλλους·
Καὶ γὰρ δὴ μακάρεσσι θεοῖς πείθεσθαι ἔοικεν·
Καί δ' ἄλλως Ἀχιλῆϊ, καὶ ἀθανάτων ἀέκητι,
Αὐτοὶ φραζόμεθα δόμεν θυμηδέα τιμήν.
Ὣς φάτο Τυδείδαο δαΐφρονος ὄμβριμον ἦτορ·
Καὶ τότ' ἄρ' ἐκ πόντοιο κίεν Πηλῆος ἄκοιτις,
Αὔρῃ ὑπ' ἠώῃ εναλίγκιος· αἶψα δ' ἵκανεν
Ἀργείων εἰς ὅμιλον, ὅπη μεμαῶτες ἔμιμνον,
Οἱ μὲν ἀεθλεύσοντες ἀπειρεσίῳ ἐν ἀγῶνι,
Οἱ δὲ φρένας καὶ θυμὸν ἀεθλητῆρσιν ἰῆναι·
Τοῖσι δ' ἄμ' ἀγρομένοισι Θέτις κυανοκρήδεμνος
Θῆκεν ἄεθλα φέρουσα, καὶ ὀτρύνεσκεν Ἀχαιοὺς
Αὐτίκ' ἀεθλεύειν· τοὶ δ' ἀθανάτῃ πεπίθοντο.
Πρῶτος δ' ἐν μέσσοισιν ἀνίστατο Νηλέος υἱός,
Οὐ μὲν πυγμαχίῃσι λιλαιόμενος πονέεσθαι,
Οὔτε παλαισμοσύνῃ πολυτειρέϊ· τοῦ γὰρ ὕπερθε
Γυῖα, καὶ ἄψεα πάντα, λυγρὸν κατεδάμνατο γῆρας.
Ἀλλά οἱ ἐν στέρνοισιν ἔτ' ἔμπεδος ἔπλετο θυμός,
Καὶ νόος· οὐδέ τις ἄλλος ἐριδμαίνεσκεν Ἀχαιῶν
Κείνῳ, ὅτ' εἰν ἀγορῇ ἐπέων πέρι δῆρις ἐτύχθη·
Τῷ καὶ Λαέρταο κλυτὸς πάϊς εἵνεκα μύθων
Εἰν ἀγορῇ ὑπόεικε, καὶ ὃς βασιλεύτατος ἦεν

Πάν-

108. *Αὐτοὶ φραζόμεθα δόμεν*] *Φραζώμεσθα*. *Rhod.*

111. *Αὔρῃ ὑπ' ἠώῃ ἐναλίγκιος*] *ὑπηώῃ*. *Rhod.*

112. *Ἀργείων εἰς ὅμιλον*] Versus requirit *Ἀργείων ἐς ὅμιλον*. *Pauw.*

114. *φρένας καὶ θυμὸν ἀεθλητῆρσιν ἰῆναι*] Præceſſit *ἀεθλεύσοντες*: quæ male diſſident, cum amice debuiſſent conſpirare: Nam *οἱ μὲν* & *οἱ δὲ*, ubi *ἔμιμνον* præcedit, eandem orationis ſtructuram requirunt. Non dubito, quin verba male deſcripta ſint: Legendum autumo,

— ὅπῃ

Crudele: Eique respondit Tydei natus;
Amice, si haud dubie Thetis hoc die veniet,
Ut pulcra ad nati bustum certamina instituat,
Præstolemur ad naves, inhibentes etiam alios.
Æternis etenim Divis parere decet.
Et alioquin Achilli, etiam sine Deorum monitu,
Ut gratum deferamus honorem, ipsi constituamus.
Talia verba dabat Diomedis bellicii cor animosum.
Et tunc ex ponto Pelei uxor sese extulit,
Auræ matutinæ similis. Et statim venit
Argivum in cœtum: ubi remanserant promti,
Alii, ut in ludo frequenti decertarent;
Alii, ut Athletarum spectaculo animum oblectarent.
Quibus in unum coactis Thetis, cærulea redimita vitta,
Præmia allata deposuit, & hortatrix fuit Grajugenis,
Ut protinus certamen inirent. Hi igitur Divæ paruerunt.
Ac princeps in medium prodiit Neleo editus,
Non pugillatu contendere cupiens,
Nec plurimum defatigante lucta. Desuper enim
Membra & cunctos artus molesta gravabat senectus:
Sed vegetus adhuc in pectore animus erat
Et intellectus: nec quisquam Achivum alius contendebat
Cum ipso, si in concione de eloquentia certamen motum esset.
Idcirco & clarus Laërtæ natus disertæ orationis palmam
In concione illi cedebat, & qui summum imperium gerebat

In-

— ὅπῃ μεμαῶτες ἔμιμνον,
Οἱ μὲν ἀεθλεύσασθαι ἀπειρεσίῳ ἐν ἀγῶνι,
Οἱ δὲ φρένας καὶ θυμὸν ἀεθλητῆρσιν ἰῆναι.

Sic oratio rite cohæret, & uti Græcis mos est: Hesychius in Lexico: Ἀθλεύεται, διηθῆται: Inde apparet, pro ἀεθλεύειν etiam in usu fuisse ἀεθλεύεσθαι. Alias legendum fuisset, Οἱ μὲν ἀεθλεῦσαι μάλ' ἀπειρεσίῳ &c. Sed quod easdem non habuisset blanditias, ut quisque animadvertit statim. *Pauw.*

126. Εἰν ἀγορῇ ὑπόεικε] An potius Οἱ 'ν ἀγορῇ ὑπόεικε? Οἱ 'ν pro οἱ ἐν: Certe articulus hic mire conveniret, etiam propter τῷ præcedens. *Pauw.*

Πάντων Ἀργείων, μέγ' ἐϋμμελίης Ἀγαμέμνων·
Τοὔνεκ' ἐν μέσσοισιν ἐΰφρονα Νηρηΐνην
Ὕμνεεν, ὡς πάσῃσι μετέπρεπεν εἰναλίῃσιν,
Εἵνεκ' εὐφροσύνης, καὶ εἴδεος· ἣ δ' ἀΐουσα,
Τέρπεθ'· ὁ δ' ἱμερόεντα γάμον Πηλῆος ἔνισπε,
Τόν ῥά οἱ ἀθάνατοι μάκαρες συνετεκτήναντο
Πηλίου ἀμφὶ κάρηνα· καὶ ἄμβροτον ὡς ἐπάσαντο
Δαῖτα παρ' εἰλαπίνῃσιν, ὅτ' εἴδατα θεῖα φέρουσαι
Χερσὶν ὑπ' ἀμβροσίῃσι θεαὶ παρενήνεον Ὧραι
Χρυσείοις κανέοισι, Θέμις δ' ἄρα καγχαλόωσα,
Ἀργυρέας ἐτίταινεν ἐπισπέρχουσα τραπέζας,
Πῦρ δ' Ἥφαιστος ἔκαιεν ἀκήρατον, ἀμφὶ δὲ Νύμφαι
Ἀμβροσίην ἐκέρεον ἐνὶ χρυσέοις κυπέλοισιν,
Αἳ δ' ἄρ' εἰς ὀρχηθμὸν Χάριτες τράπον ἱμερόεντα,
Μοῦσαι δ' ἐς μολπὴν, ἐπετέρπετο δ' οὔρεα πάντα,
Καὶ ποταμοὶ, καὶ θῆρες, ἰαίνετο δ' ἄφθιτος αἰθὴρ,
Ἄντρα τε Χείρωνος περικαλλέα, καὶ θεοὶ αὐτοί.
Καὶ τὰ μὲν ἂρ Νηλέος εὺς πάϊς Ἀργείοισι
Πάντα μάλ' ἱεμένοις κατελέξατο· τοὶ δ' ἀΐοντες
Τέρποντ' ὅσσ' Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἄφθιτα ἔργα
Μέλπε μέσῳ ἐν ἀγῶνι· πολὺς δ' ἀμφίαχε λαὸς
Ἀσπασίως· ὁ δ' ἄρ' ἔνθεν ἔχων ἐρικύδεα φῶτα,

Ἐκ-

128. Τοὔνεκ' ἐν μέσσοισιν] Τοὔνεκ' ἐνὶ. *Rhod.* Non displicet: Potes etiam Τοὔνεκα ἐν μέσσοισιν. *Pauw.*

131. ὁ δ' ἱμερόεντα γάμον Πηλῆος ἔνισπε &c.] Si ad ea attendas, quæ Lib. præced. V. 610. & seqq. de his nuptiis dixit ipsa Thetis, earum sane commemoratio non potuit ei multum voluptatis afferre, & aliud proinde ὑποκείμενον hic sumere debuisset Auctor. *Pauw.*

139. Ἀμβροσίην ἐκέρεον ἐνὶ χρυσέοις κυπέλοισιν] ἐκέραιρον ἐνὶ χρυσέοισι κυπέλλοις. *Rhod.* Recte: Nam κυπέλοισιν pro κυπέλλοισιν hactenus non repperi. *Pauw.*

140. Αἳ δ' ἄρ' εἰς ὀρχηθμὸν Χάριτες &c.] Scribe in gratiam Versus, Αἳ δ' ἄρ' ἐς ὀρχηθμὸν. *Pauw.*

144. Νηλέος ἐὺς πάϊς] Νηλῆος. *Rhod.*

146. Τέρποντ' ὅσσ' Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἄφθιτα &c.] Τέρπονθ'

ὅς

Inter omnes Argivos, fraxinea præstans hasta Agamemnon.
Ideo in medio agmine sapientem Nerei filiam
Celebrabat, quod omnes Deas maris præcelleret,
Animi virtute & formæ decore. Quæ cum audiret,
Lætitia afficiebatur. Ille autem de Pelei nuptiis verba fecit,
Quas Dii immortales ipsi confecissent,
In jugis Pelii, & ut ambrosio sese invitassent
Epulo, in nuptiarum solennitate; ubi divinas afferentes escas
Palmis cælestibus, divæ Horæ accumularunt
Aureis canistris, & Themis lætabunda
Argenteas, sine cunctatione, mensas posuit:
Vulcanusque purum (fumi) ignem accendit, & juxta Nymphæ
Ambrosiam in aureis scyphis miscuerunt:
Gratiæ autem ad amabilem se converterunt saltationem,
Et ad cantum Musæ: unde cunctos montes voluptas permulsit,
Nec non amnes & bestias, & exultavit æther corruptionis expers,
Antraque Chironis amœna, & ipsi Dii.
Hæc ita Argivis vivida Nelei proles
Omnia pro votis ipsorum memoravit: qui hæc audientes,
Suaviter afficiebantur. Is porro Achillis praestantis immortalia facta
Oratione diserta celebrat in medio circo, numerosusque plausum dat exercitus
Benevolenter. Inde igitur exordio ducto, Virum fama illustrem

Mi-

ὃς δ' Ἀχιλῆος. *Rhod.* Locus aperte depravatus: Rhodomannus parum apte: Nam ὃς δ' non convenit, ubi continuo sequitur ὃ δ' ἄρ'. Legendum suspicor, Τέρπονθ' ὡς δ' Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἄφθιτα ἔργα Μίλπε μέσῳ ἐν ἀγῶνι, πολὺς γ' ἀμφίαχε λαὸς Ἀσπασίως. Hæc præ aliis scilicet accepta Græcis. *Pauw.*

148. ὃ δ' ἄρ' ἔνθεν ἑχων ἐρασι-

δια

Ἐκπάγλως κύδαινεν, ἀρηραμένοις ἐπέεσσιν,
Δώδεχ᾽ ὅπως διέπερσε κατὰ πλόον ἄστεα φωτῶν,
Ἕνδεκα δ᾽ αὖ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον, ὡς ἐδάϊξεν
Τήλεφον, ἠδὲ βίην ἐρικυδέος Ἠετίωνος
Θήβης ἐν δαπέδοισι, καὶ ὡς Κύκνον ἔκτανε δουρὶ
Υἷα Ποσειδάωνος, ἠδ᾽ ἀντίθεον Πολύδωρον,
Καὶ Τρώϊλον θηητὸν, ἀμύμονά τε Στεροπαῖον,
Αἵματι δ᾽ ὡς ἐρύθηνεν ἅδην ποταμοῖο ῥέεθρα
Ξάνθου, καὶ νεκύεσσιν ἀπειρεσίοισι κάλυψεν
Πάντα ῥόον κελάδοντα, Λυκάονος ὁππότε θυμὸν
Νοσφίσατ᾽ ἐκ μελέων, ποταμοῦ σχεδὸν ἠχήεντος,
Ἕκτορά θ᾽ ὡς ἐδάμασσε, καὶ ὡς ἕλε Πενθεσίλειαν,
Ἠδὲ καὶ υἱέα δῖον ἐϋθρόνου Ἠριγενείης·
Καὶ τὰ μὲν Ἀργείοισιν ἐπισταμένοισιν καὶ αὐτοῖς
Μέλπε· καὶ ὡς ἐτέτυκτο πελώριος, ὥς τέ οἱ οὔτις
Ἔσθενε δηριάασθαι ἐναντίον, οὔτ᾽ ἐν ἀέθλοις
Αἰζηῶν, ὅτε ποσσὶ νέοι περιδηριόωνται,
Οὐδὲ μὲν ἱππασίῃ, οὐδὲ σταδίῃ ἐνὶ χάρμῃ,
Κάλλεϊ θ᾽ ὡς Δαναοὺς μέγ᾽ ὑπείρεχεν, ὥς τέ οἱ ἀλκὴ
Ἔπλετ᾽ ἀπειρεσίη, ὁπότ᾽ Ἄρεος ἔσσυτο δῆρις·
Εὔχετο δ᾽ ἀθανάτοισι, καὶ υἱέα τοῖον ἰδέσθαι
Κεῖνον ἀπὸ Σκύροιο πολυκλύστοιο μολόντα·
Ἀργεῖοι δ᾽ ἄρα πᾶσιν ἐπευφήμησαν ἐπέεσσιν,
Αὐτή τ᾽ ἀργυρόπεζα Θέτις, καί οἱ πόρεν ἵππους
Ὠκύ-

δεα φῶτα, Ἐκπάγλως &c.] ἔνθεν ἑλών. *Rhod.* Hæc mendum etiam aperte produnt: Rhodomanni ſuſpicio non eſt unius aſſis; & ἑλὼν ita adhibuit Græcorum nemo. Dicam, quod res eſt: Scribendum, ὃ δ᾽ ἄρ᾽ εὐθετέων, ἐρικύδεα φῶτα Ἐκπάγλως κύδαινεν &c. εὐθετεῖν eſt apte diſponere; verba & orationem concinne digerere: Hoc conveniens & perſpicuum. *Pauw.*

151. ὡς ἐδάϊξεν] Malim copulate, ὥς τ᾽ ἐδάϊξεν. *Pauw.*

154. ἠδ᾽ ἀντίθεον Πολύδωρον] ἰδ᾽ ἀντίθεον. *Rhod.*

155. ἀμύμονά τε Στεροπαῖον] ἀμύμονά τ᾽ Ἀστεροπαῖον. *Rhod.* Æque στεροπὸ dicitur, atque ἀ-

ςερ-

Mirum in modum laudat verbis (ad hoc) convenientibus:
Ut duodecim hominum oppida inter navigandum exsciderit,
Et undecim in spaciosa continente; ut percusserit
Telephum, & nobilis Eetionis robur
In Thebes solo; & ut hasta Cycnum peremerit,
Neptuno ortum; atque Diis similem Polydorum,
Troilum etiam speciosum, & fortem Asteropæum.
Et ut prorsus sanguine rubefecerit undam fluminis
Xanthi; & ingenti cæsorum strage obtexerit
Totum fluvium strepitantem; quando Lycaonis animum
E corpore exterminavit, prope sonorum amnem:
Et ut Hectora straverit; & Penthesileam vicerit;
Ac tandem etiam filium Auroræ, aurea sella conspicuæ.
Atque hæc Argivis, qui nec ipsi nescii erant,
Commemoravit; & quod excelsa statura fuerit, utque cum ipso
Nemo cominus contendere valuerit, sive in certamine
Juvenum, cum pedum cursu disceptant,
Sive in ludo equestri, aut etiam pugna stataria.
Et ut formæ præstantia Danaos longe superarit; & quae ipsi fortitudo
Excellens fuerit, cum Martis sæviit contentio.
Orabat igitur Deos immortales, (ut daretur) etiam talem videre natum
Illius, e Scyro fluctuosa profectum.
Argivi autem singula verba secundo rumore exceperunt,
Ipsa etiam Thetis argentipes: & obtulit ipsi equos

Ali-

στεροπὴ, crebrius etiam, quam ἀστεροπὴ: unde ab eo duci proprium non nefas; præsertim præcinente Virgilio: *Brontesque, Steropesque* —. Tamen certo certius rescribendum Ἀστεροπαῖον. Iliad. Φ. Polydoro jam cæso:

Δεύτερος αὖ τ' Ἀχιλεὺς μελίην ἰθυπτίωνα
Ἀστεροπαίῳ ἔφηκε κατακταμέναι μενεαίνων.

Et Calaber exeunte Libro hoc:

Δῶκε δ' ἄρα Σθενέλῳ βριαρὴν κόρυν Ἀστεροπαίου. *Dausq.*

170. Κεῖνον ἀπὸ Σκύροιο] Κεῖνου ἀπὸ Σκύροιο. *Rhod.*

171. πᾶσιν ἐπευφήμησαν ἐπέεσσιν] Ut Versus sibi constet, scribe ἐπέεσσιν. *Pauw.*

Ὠκύποδας, τοὺς πρόσθεν ἐϋμμελίῃ Ἀχιλῆϊ
Τήλεφος ὤπασε δῶρον ἐπὶ προχοῇσι Καΐκου,
Εὖτέ ἑ μοχθίζοντα κακῷ περὶ ἕλκεϊ θυμὸν
Ἀκέσατ᾽ ἐγχείῃ, τῇ μιν βάλε δηϊόωντα
Αὐτὸς ἔσω μηροῖο· διήλασε δ᾽ ὄμβριμον αἰχμήν.
Καὶ τοὺς μὲν Νέστωρ Νηλήϊος οἷς ἑτάροισιν
Ὤπασεν· οἳ δ᾽ ἐς νῆας ἄγον μέγα κυδαίνοντα
Ἀντίθεον βασιλῆα. Θέτις δ᾽ ἐς μέσον ἀγῶνα
Θῆκεν ἄρ᾽ ἀμφὶ δρόμοιο βόας· δεκάτῃσι δὲ πάσῃς
Καλαὶ πόρτιες ἦσαν ὑπὸ μαζοῖσιν ἰοῦσαι·
Τάς ποτε Πηλείδαο θρασὺ σθένος ἀκαμάτοιο
Ἤλασεν ἐξ Ἴδης, μεγάλῳ περὶ δουρὶ πεποιθώς·
Τῶν πέρι οἵδε ἀνέσταν, ἐελδόμενοι μέγα νίκης·
Τεῦκρος μὲν πρῶτος Τελαμώνιος, ἠδὲ καὶ Αἴας,
Αἴας, ὅς τε Λοκροῖσι μετέπρεπεν ἰοβόλοισιν·
Ἀμφὶ δ᾽ ἄρα ζώσαντο θοῶς περιμήδεα χερσὶν
Φάρεα· πάντα δ᾽ ἔνερθεν, ἅπερ θέμις, ἐκρύψαντο,
Αἰδόμενοι Πηλῆος ἐϋσθενέος παράκοιτιν,
Ἄλλας τ᾽ εἰναλίας Νηρηΐδας, ὅσσαι ἅμ᾽ αὐτῇ
Ἤλυθον, Ἀργείων κρατεροὺς ἐσιδέσθαι ἀέθλους·
Τοῖσι δὲ σημαίνεσκε δρόμου τέλος ὠκυτάτου
Ἀτρείδης, ὃς πᾶσι μετ᾽ Ἀργείοισιν ἄνασσε·

Τοὺς δ᾽

176. Ἀκέσατ᾽ ἐγχείῃ] Ηκέσατ᾽. *Rhod.*

179. ἐς νῆας ἄγον μέγα κυδαίνοντα] μέγα κυδαίνοντες. *Rhod.*

180. Θέτις δ᾽ ἐς μέσον ἀγῶνα] ἐς μέσσον ἀγῶνα. *Rhod.*

181. Θῆκεν ἄρ ἀμφὶ δρόμοιο βόας· δεκάτῃσι δὲ πάσῃς] βόας δέκα· τῇσι δὲ πάσῃς. *Rhod.* Rhodomannus, δέκα· τῇσι δὲ πάσῃς: aptissime: Nec tamen disconveniet prior lectio, si τὸ δεκάτῃσι verso numeri officio accipias pro δέκα. Suffragatur ratio: nam ubicunque decimus, ibi decem. *Dausq.* De Rhodomanni conjectura non dubitandum. *Pauw.*

188. ζώσαντο θοῶς περιμήδεα χερσὶν] περὶ μήδεα. *Rhod.*

190. Αἰδόμενοι Πηλῆος ἐϋσθενέος παράκοιτιν] Brodæus ridiculum id retur: nam si, inquit, nullæ illic mulieres affuis-

Alipedes: quos ſuperioribus annis Achilli haſta valenti
Telephus dono dederat, apud Caici oſtia,
Cum ægrum animi, propter vulnus inſanabile,
Haſta curaſſet, qua in conflictu eum percuſſerat
Ipſe in femur, validamque infixerat cuſpidem.
Atque hos Neſtor Neleius ſociis ſuis
Tradidit: qui ad naves deduxerunt honorifice prædicantes
Similem Diis regem. Thetis autem in mediam ludorum aream
Decem vaccas, in præmium curſus ſtatuit: quibus omnibus
Inſignes erant vitulæ, ubera adhuc ſubeuntes:
Quas olim invicti animoſa vis Pelidæ
Ex Ida abegerat, magna in haſta fiduciam habens.
Propter quas hi ad certamen prodierunt, magna palmæ cupidine accenſi,
Primus (erat) Teucer Telamonius: at alter Ajax,
Ajax, qui Sagittarios inter Locros eminebat.
Mox igitur religant manibus circum inguina
Feminalia, & ſubter ventrem partes, quas tegi decet, velant,
Verecundia dignantes potentis Pelei uxorem,
Et cæteras maris incolas Nereides, quæ cum ipſa
Venerant, fortia Argivum certamina ſpectatum.
His igitur curſus velociſſimi metam ſtatuit.
Atrides, qui in omnes Græcos imperium tenebat:

Eos-

fuiſſent, campeſtria nihilominus pro illius ætatis conſuetudine ſumſiſſent. Scitor ego ex te literatorum Alpha Brodæe, cur inducta campeſtria? Pudoris cauſa dices, & honeſti. Pudor ergo quæritur, ubi virorum duntaxat conventus eſt: at quanto magis, ſi & mulieres convenerint? Id vero caſtiſſimus Poëta voluit. *Dausq.*

191. *Νηρηΐδας ὅσσαι ἅμ' αὐτῇ*] *ὅσσαι* in finem relegatum, in priſtinam ſedem vindicavi. *Rhod.* In Aldina nempe & Baſileenſi excuſum eſt, *Νηρηΐδας, ἅμ' αὐτῇ ὅσσαι. Pauw.*

192. *κρατεροὺς ἐπιδέσθαι ἀέθλους*] *ἐπιδέσθαι. Rhod.* Neſcio, quare: *ἐσιδέσθαι* ita plus ſemel eſt apud Quintum. *Pauw.*

193. *δρόμου τέλος ὠκυτάτου*] *ὠκυτάτοιο. Rhod.*

Τοὺς δ᾽ ἔρις ὤτρύνεσκεν ἀκήρατος· οἱ δ᾽ ἀπὸ νύσσης
Καρπαλίμως ὄιμησαν, ἐοικότες ἱρήκεσσιν·
Τῶν δὲ καὶ ἀμφήριστος ἔην δρόμος· οἱ δ᾽ ἑκάτερθεν
Αργεῖοι λεύσαντες ἐπίαχον, ἄλλυδις ἄλλος·
Αλλ᾽ ὅτε τέρματ᾽ ἔμελλον ἱκανέμεναι μεμαῶτες,
Δὴ τότε Τεύκροιο μένος, καὶ γυῖα πέδησαν
Αθάνατοι· τὸν γάρ ῥα θεὸς βάλεν, ἠέ τις ἄτη
Οζον ἐς ἀλγινόεντα βαθυῤῥίζοιο μυρίκης·
Τῷ δ᾽ ἄρ᾽ ἐγχριφθεὶς, χαμάδις πέσε· τοῦ δ᾽ ἀλεγεινῶς
Ακρον ἀνεγνάφθη λαιοῦ ποδὸς· αἱ δ᾽ ὑπανέσταν
Οἰδαλέαι ἑκάτερθε περὶ φλέβες· οἱ δ᾽ ἰάχησαν
Αργεῖοι κατ᾽ ἀγῶνα· παρήιξε δέ μιν Αἴας
Γηθόσυνος· λαοὶ δὲ συνέδραμον, οἵ οἱ ἕποντο
Λοκροί· αἶψα δὲ χάρμα περὶ φρενὰς ἤλυθε πάντων·
Εκ δ᾽ ἔλασαν μετὰ νῆας ἄγειν βόας, ὄφρα νέμωνται·
Τεῦκρον δ᾽ ἐσσυμένως ἕταροι περιποιπνύοντες,
Ηγον ἐπισκάζοντα· θοῶς δέ οἱ ἰητῆρες
Εκ ποδὸς αἷμ᾽ ἀφέλοντο· θέσαν δ᾽ ἐφύπερθε μοτάων
Εἴρια, συνδεύσαντες ἀλείφασιν· ἀμφὶ δὲ μίτρην
Δῆσαντ᾽ ἐνδυκέως· ὀλοὰς δ᾽ ἐκέδασσαν ἀνίας.
Αλλω δ᾽ αὖθ᾽ ἑτέρωθε παλαισμοσύνης ὑπερόπλου
Καρπαλίμως μνώοντο δύω κρατερόφρονε φῶτε,
Τυδέος Ιπποδάμοιο πάϊς, καὶ ὑπέρβιος Αἴας,
Οἵ ῥ᾽ ἴσαν ἐς μέσσον· θάμβος δ᾽ ἔχεν ἀθρήσαντας

Αρ-

195. οἵ δ᾽ ἀπὸ νύσσης] Ingratum est οἵ δ᾽, ubi præcedit τούς δ᾽ ἔρις, quin & sequitur τῶν δὲ καί. Sic tamen ipse Quintus; qui & alibi articulos ita nectit. *Pauw.*

198. Αργεῖοι λεύσαντες ἐπίαχον] λεύσσοντες. *Rhod.*

200. Δὴ τότε Τεύκροιο μένος] Δὴ τότε δὴ vel αὖ. *Rhod.* Resarcio, Δὴ τότε δὴ, aut Δὴ τότε καὶ. Dausq. καὶ non placet; Alia non sunt mala: Posset etiam scribi, Δὴ τότε μέν. *Pauw.*

204. Ακρον ἀνεγνάφθη λαιοῦ ποδὸς] Illud ἀνεγνάφθη potius laceratum, quam luxatum pedem designat. Quo pertinent etiam sequentia, θοῶς δέ οἱ ἰητῆρες Εκ ποδὸς αἷμ᾽ ἀφέλοντο; Nam quæ luxata

Eosque lis incruenta impulit. Quare a carceribus
Rapide evolarunt, accipitribus non absimiles;
Et cursus eorum ambiguus erat; Ex utroque autem latere
Argivi spectatores acclamabant, alius hinc, alius inde.
Ast ubi proxima metæ loca magno nixu contigerant,
Tunc Teucri vires & membra impedierunt
Dii. Hunc enim Deus aut sors noxia impegit
In tristem ramum Myricæ, alta radice hærentis;
Huic implicitus humi cadit, magnoque dolore
Extremum lævi pedis retusum (luxatum) sauciatur, atque intumescunt
Turgidæ utrinque venæ. Tum clamorem efferunt
Argivi in theatro, & antevertit eum Ajax
Lætus; militesque concurrunt, qui eum sequuti erant,
Locri, & mox omnium animos lætitia incessit.
Vaccas autem abegerunt ad naves transferendas, ut (ibi) pascerentur.
Teucrum vero amici subito circumsatagentes
Claudicantem abducunt. Ac protinus ipsi medici
Ex planta sanguinem extergent, ac peniculorum imponunt
Lanas unguento illitas, & fasciam circum
Ligant diligenter, sævosque dispellunt cruciatus.
Alii dehinc prævalidæ luctæ, ex alio loco (surgentes)
Non segniter animum adjecerunt duo viri fortes,
Tydei equum domitoris filius, & præstans viribus Ajax:
Qui in medium processerunt; stuporque tenuit spectantes

Ar-

luxata sunt, sanguinem non emittunt. γνάπτειν est ξέειν; γνάμπτειν, κάμπτειν: Quare proprie hic ἀνεγνάφθη accipio, & una cum cute abrasa, pedem violentius intortum autumo. *Pauw.*

209. ἔλασαν — ἄγειν] Suspecta locutio: Videndum, an ita occurrat alibi. Si scripsisset Quintus, Ἐκ δ' ἔλασαν μετὰ νῆας ἄφαρ βόας, ὄφρα νέμωνται, cum vulgo locutus fuisset apte. *Pauw.*

212. Θέσαν δ' ἐφύπερθε μοτάων Εἴρια] μοτὴ vox non passim obvia, vulgo μότος dicitur; nisi & hinc sit ille genitivus de Callimachi exemplo, qui νησάων extulit a νῆσος. *Dausq.*

218. Θάμβος δ' ἔχεν ἀθρήσαντας Ἀργείους &c.] ἔννοια inepta;

Nam

Ἀργείους· ἄμφω γὰρ ἔσαν μακάρεσσιν ὁμοῖοι·
Σὺν δ' ἔβαλον θήρεσσιν ἐοικότες, οἵ τ' ἐν ὄρεσσιν
Ἀμφ' ἐλάφοιο μάχονται, ἐδητύος ἰσχανόωντες·
Ἶσον δ' ἀμφοτέροισι πέλει σθένος· οὐδέ τις αὐτῶν
Λείπεται οὐδ' ἠβαιὸν, ἀταρτηρῶν μάλ' ἐόντων·
Ὣς οἵ γ' ἶσον ἔχον κρατερὸν μένος· ὀψὲ δ' ἄρ' Αἴας
Τυδείδην συνέμαρψεν ἐπὶ στιβαρῇσι χέρεσσι
Ἄξαι ἐπειγόμενος· ὁ δ' ἄρ' ἰδρείῃ τε, καὶ ἀλκῇ,
Πλευρὸν ὑποκλίνας, Τελαμώνιον ὄμβριμον υἷα
Ἐσσυμένως ἀνάειρεν, ὑπὲρ μυῶνος ἐρείσας
Ὦμον, καὶ ποδὶ μηρὸν ὑποπλήξας ἑτέρωσε,
Κάββαλεν ὄμβριμον ἄνδρα κατὰ χθονός· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Ἕζετο· τοὶ δ' ὁμάδησαν· ὁ δ' ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ
Αἴας ὀμβριμόθυμος, ἀνίστατο δεύτερον αὖτις,
Ὁρμαίνων ἐς δῆριν ἀμείλιχον· αἶψα δὲ χερσὶ
Σμερδαλέῃσι κόνιν κατεχεύατο· καὶ μέγα θύων,
Τυδείδην ἐς μέσον ἀΰτεεν· ὁ δέ μιν οὔτι
Ταρβήσας, οἴμησε κατ' ἀντίον· ἀμφὶ δὲ πολλὴ
Ποσσὶν ὑπ' ἀμφοτέρων κόνις ὤρνυτο· τοὶ δ' ἑκάτερθεν

Ταυ-

Nam millies utrumque viderant Græci, neque illis ignota erat virtus & robur eorum. *Pauw.*

220. *θήρεσσιν ἐοικότες*] Quam belle hoc sequitur post *μακάρεσσιν ὁμοῖοι*, præsertim si Interpretis *ferarum* sumas, pro quo *Leonum* tibi iterum commendo? Simile, ut nosti, habuimus supra. *Pauw.*

226. *Ἄξαι ἐπειγόμενος*] Quid illud *ἄξαι*? An alter alterum frangebat in lucta, & dividebat in partes? Nihil ineptius aut inconditum magis: Legendum est sine dubio, *ἄγξαι ἐπειγόμενος*: Id faciebant luctantes, & verbum illud proprium luctæ: Pollux Lib. 3. Onomastic. Segm. 155. *ἄγχειν, στρέφειν, ἀπάγειν, λυγίζειν, ἀγκωνίζειν, ἀγκυρίζειν, ἀνατρέπειν, δράσσειν, ὑποσκελίζειν, καὶ πλαγιάζειν, καὶ κλιμακίζειν, παλαισμάτων ὀνόματα.* Alia prætereo. *Pauw.*

227. *Πλευρὸν ὑποκλίνας*] Latus, quo eum corripere volebat Ajax: Id Tydides subinclinavit, & sic elusit ejus corripiendi conatum. Interpres *coxendicem retrahens*: Perperam & imperite. In latere Ajax corripere volebat Tydidem, ut sic bra-

Argivos. Ambo enim Diis ſimiles erant.
Congrediuntur igitur ferarum more, quæ in monte
De cervo pugnant, cum edendi amor ſtimulat,
Et par utrique vis eſt, neuterque ipſorum
Ne minimum quidem concedit; Tam pertinax eſt ferocia.
Sic æquali hi fortitudine & robore præditi erant. Tandem Ajax
Validis Tydidem manibus corripit,
Fractis viribus profligare properans. Sed hic peritia ac robore
Coxendicem retrahens, procerum Telamonis filium
Continuo elevat, ſupraque brachiorum pulpam connixus
Humero; & genu altrinſecus femur impellens,
Fortem humi virum proſternit, eique
Inſidet. Græci igitur communi voce acclamant: iniquo autem animo ferens
Ajax cordatus denuo ſurgit,
Feſtinans ad implacabile certamen: Ac ſubito manibus
Tremendis pulverem diſpergit, & magna rabie percitus
Tydidem provocat in medium. Qui nihil eum
Expaveſcens, adverſum ruit, multumque
Pedibus amborum pulveris excitatur. Hi igitur utrinque
Ut

brachiorum nodo eum conſtringeret: Id eluſit Tydides ſubinclinato latere, ſimulque Ajacem corripiens ſuſtulit, humerum ſuum in ejus brachii pulpam valide immittens: Quo facto ſtatim pede & genu ſuo femur Ajacis altrinſecus protruſit, eumque ſublatum ſic proſtravit terræque illiſit: Vides? Hæc ratio pugnæ. γοδὶ Interpres recte vertit *genu*: Eo enim femur protrudendum erat, aut ſaltem parte pedis ſuperiore. *Pauw.*

231. Ἕζετο· τοὶ δ᾽ ὁμάδησαν] ὁμάδησαν. *Rhod.*

232. ἀνίστατο δεύτερον αὖτις, Ορμαίνων ἐς δῆριν ἀμείλιχον] Peſſima diſtinctio, quam Interpretem retinuiſſe miror: An ſemel adhuc proſtratus fuerat Ajax, & ita proſtratus ſemel adhuc ſurrexerat? Sentis ſtatim, ubi id falſum eſt, falſam eſſe diſtinctionem, qua id dicitur. Scribe igitur, ἀνίστατο, δεύτερον αὖτις Ορμαίνων ἐς δῆριν ἀμείλιχον. Id apertum, & factum hic. *Pauw.*

235. Τυδείδην ἐς μέσον ἀΰτει] ἐς μέσσον. *Rhod.*

Ταῦροι ὅπως συνόρουσαν ἀταρβέες, οἵ τ' ἐν ὄρεσσι
Θαρσαλέου μένεος πειρώμενοι, εἰς ἓν ἵκωνται,
Ποσσὶ κονιόμενοι· περὶ δὲ βρεμέουσι κολῶναι
Βρυχμῇ ὑπ' ἀμφοτέρων· τοὶ δ' ἄσχετα μαιμαῶντες,
Κράατα συμφορέουσιν ἀτειρέα, καὶ μέγα κάρτος,
Θυμὸν ἐπ' ἀλλήλοισι πονεύμενοι· ἐκ δὲ μόγοιο
Λάβρον ἀνασθμαίνοντες, ἀμείλιχα δηϊόωνται·
Πουλὺς δ' ἐκ στομάτων χαμάδις κατεχεύατο ἀφρός·
Ὣς οἵγε στιβαρῇσιν ἄδην πονέοντο χέρεσσιν·
Ἀμφοτέρων δ' ἄρα νῶτα, καὶ αὐχένες ἀλκήεντες
Χερσὶ περικτυπέοντο τετρυγότες, εὖτ' ἐν ὄρεσσι
Δένδρε' ἐπ' ἀλλήλοισι βάλοντ' ἐριθηλέας ὄζους·
Πολλάκι δ' Αἴαντος μεγάλου στιβαροὺς ὑπὸ μηροὺς
Κάββαλε Τυδείδης κρατερὰς χέρας· ἀλλά μιν οὔτι
Ἀψ ὦσαι δύνατο στιβαροῖς ποσὶν ἐμβεβαῶτα·
Τὸν δ' Αἴας καθύπερθεν ἐπεσσύμενον ποτὶ γαῖαν
Ἐξ ὤμων ἐτίνασσε, κατὰ χθονὸς οὖδας ἐρείδων·
Ἄλλοτε δ' ἀλλοίως ὑπὸ χείρεσι δηϊόωνται·
Λαοὶ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα μέγ' ἴαχον εἰσορόωντες·
Οἱ μὲν Τυδείδην ἐρικυδέα θαρσύνοντες,
Οἱ δὲ βίην Αἴαντος· ὁ δ' ἄλκιμον ἄνδρα τινάξας

Ἐξ

239. εἰς ἓν ἵκωνται] Malim ἴκοντο: Sic enim alia sequentia melius congruunt. *Pauw.*

240. περὶ δὲ βρεμέουσι κολῶναι] βρεμέουσι. *Rhod.*

241. τοὶ δ' ἄσχετα μαιμαῶντες] μαιμάοντες. *Rhod.*

243. Θυμὸν ἐπ' ἀλλήλοισι πονεύμενοι] Interpres, *Mutuam in se animi ferociam exercentes:* Quod ego vix probare possum: Nam πονεύμενοι eo sensu perquam suspectum est. Scripserim non invitus, Θυμῷ ἐπ' ἀλλήλοισι πονεύμενοι, *Ferocia & ira in se mutuo laborantes.* Id aptum & probum. Θυμὸν pro κατὰ θυμὸν hic etiam non arrideret mihi. *Pauw.*

248. Χερσὶ περικτυπέοντο τετρυγότες] Ingratum est illud Χερσὶ, ubi præcessit πονέοντο χέρεσσιν: An ita tamen ipse Auctor? Potest: Sed dubito. Quid si legamus paulo ante, Ὣς οἵγε στιβαρῇσιν ἄδην πονέοντο μέλεσσιν?

Ut intrepidi concurrerunt tauri, qui in montibus,
Roboris audacis periculum facturi, congrediuntur;
Pedibus arenam spargentes; & reboant scopuli
Amborum mugitu; Illi vero truci connixu
Capita indomita committunt & magnas vires,
Mutuam in se animi ferociam exercentes, præque labore
Valde anhelantes, crudeliter belligerantur:
Multum etiam spumæ ex ore profunditur ad terram.
Similiter etiam illi validis decertabant manibus.
Et amborum terga & firmæ cervices,
Manuum impulsu fragorem edebant; ut cum in sylvis
Arbores floridos inter se ramos concutiunt.
Sæpe in proceri Ajacis validum femur
Fortes injicit manus Tydides: sed nullo eum modo,
Firmis insistentem pedibus, dimovere potest.
Hunc vero Ajax superne, ad terram se incurvantem
Humero quassat, ad terræ solum affligere nitens.
Et alias aliter se manibus impetunt.
Hominesque ab omni parte acclamant spectantes,
Dum alii gloria insignem Tydiden exhortantur,
Alii robustum Ajacem; Qui tandem virum fortem, ubi impulit

Hu-

εν? Pauw.

249. *Δένδρε' ἐπ' ἀλλήλοισι βάλ ντ' ἐριθηλέας ὄζυς*] *βάλωντ'. Rhod.* Perperam: Nam *βαλόντ'* hic sine dubio participium est: *ut arbores ramos floridos in se immittentes. Pauw.*

250. *σιβαροὺς ὑπὸ μηρούς*] Malim, *σιβαροὺς ἐπὶ μηρούς. Pauw.*

252. *Ἀψ ὦσαι*] *retro trudere,* & sic prosternere. *Pauw.*

Ibid. *σιβαροῖς ποσὶν*] *σιβαροὺς ὑπὸ μηροὺς* præcessit. *Pauw.*

253. *ἐπεσσύμενον*] Malo *ἐπεσσύμενος: καθύπερθεν ἐπεσσύμενος, superne irruens. Pauw.*

254. *κατὰ χθονὸς οὖδας ἐρείδων*] *Se suffulciens pedibus illis robustis ad terræ solum*, ut sic validius scilicet *in terram quateret ac deprimeret* Tydiden, cujus humeris incumbebat. Interpres Græca non intellexit. *Pauw.*

255. *ὑπὸ χείρεσσι δηϊόωνται*] *δηϊόωντο. Rhod.*

258. *ὁ δ' ἄλκιμον ἄνδρα τινάξας Ἐξ ὤμων ἑκάτερθε*] Eadem pugnæ ratio, quæ paulo ante, *Τὸν δ' Αἴας καθύπερθε ποτὶ γαῖαν ἐξ ὤμων ἐτίνασσε. Pauw.*

259.

Ἐξ ὤμων ἑκάτερθε, βαλὼν δ' ὑπὸ νηδύα χεῖρα,
Ἐσσυμένως ἐφέηκε κατὰ χθονὸς, ἠΰτε πέτρην
Ἀλκῇ ὑπὸ σθεναρῇ· μέγα δ' ἴαχε Τρώϊον οὖδας
Τυδείδαο πεσόντος· ἐπήΰτησε δὲ λαός·
Ἀλλὰ καὶ ὥς, ἀνόρουσεν ἐελδόμενος πονέεσθαι
Τὸ τρίτον, ἀμφ' Αἴαντα πελώριον· ἀλλ' ἄρα Νέστωρ
Ἔστη ἐν μέσσοισι, καὶ ἀμφοτέροισι μετηύδα·
Ἴσχεσθ' ἀγλαὰ τέκνα παλαισμοσύνης ὑπερόπλου·
Ἴδμεν γὰρ δὴ πάντες ὅσον προφερέστεροί ἐστε
Ἀργείων, μεγάλοιο καταφθιμένου Ἀχιλῆος.
Ὣς φάτο· τοὶ δ' ἔσχοντο πονεύμενοι· ἐκ δὲ μετώπων
Χερσὶν ἄδην μόρξαντο κατεσσύμενόν περ ἱδρῶτα·
Κύσαν δ' ἀλλήλους· φιλότητι δὲ δῆριν ἔθεντο·
Τοῖς δ' ἄρα Νηϊάδας πίσυρας πόρε πότνα θεάων
Δῖα Θέτις· τὰς δ' αὐτοὶ ἐθηήσαντο ἰδόντες
Ἥρωες κρατεροὶ, καὶ ἀταρβέες, οὕνεκα πασάων
Νηϊάδων προφέρεσκον εὐφροσύνῃ τε, καὶ ἔργοις,
Νόσφιν εὐπλοκάμου Βρισηΐδος, ἅς ποτ' Ἀχιλλεὺς
Ληΐσατ' ἐκ Λέσβοιο· νόος δέ γ' ἐτέρπετο τῇσι.
Καί ῥ' ἡ μὲν δόρποιο πέλεν ταμίη καὶ ἐδωδῆς·
Ἡ δ' ἄρα δαινυμένοισι παροινοχόει μέθυ λαρόν·
Ἄλλη δ' αὖ μετὰ δόρπον ὕδωρ ἐπέχευε χέρεσσι·
Ἡ δ' ἑτέρη ἀπὸ δαιτὸς ἀεὶ φορέεσκε τράπεζαν·
Τὰς δ' ἄρα Τυδείδαο μένος, καὶ ὑπέρβιος Αἴας,
Δασσάμενοι, προέηκαν εὐπρώρους ἐπὶ νῆας.
Ἀμφὶ δὲ πυγμαχίης ὦρτο σθένος Ἰδομενῆος·

Ὤρ-

259. *βαλὼν δ' ὑπὸ νηδύα χεῖρα*] qua eum sustulit, & pedes terræ subduxit: quod maximum roboris indicium. Quare addit non injuria *ἀλκῇ ὑπὸ σθεναρῇ*. Hoc autem factum ab Ajace, cum Tydidem utrinque humeris validissime quassans, in terram deprimere non posset. *Pauw.*

261. *μέγα δ' ἴαχε Τρώϊον οὖδας Τυδείδαο πεσόντος*] Hæc iterum est Quinti *τερατολογία*. *Pauw.*

272.

Humeros ejus huc illuc, & manum ventri admovit,
Repente humi dejicit, non secus ac saxum,
Viribus prævalidis: & valde immugiit Trojanus campus,
Tydida cadente, populusque acclamavit.
Sed tamen adhuc certaminis cupidus surrexit
Tertium, in Ajacem statura insignem. At Nestor
Prodit in medium, & affatur utrumque:
Compescite nati illustres, luctam nimis violentam.
Constat enim cunctis, quanto præstantiores sitis
Argivis, postquam defunctus est magnus Achilles.
Sic ait: ast illi desistunt a labore, deque frontibus
Crebro manibus abstergent sudorem destillantem;
Ac mutua dant oscula; & amico tandem affectu certamen deponunt.
Quatuor his ergo Najades dedit veneranda inter Deas,
Sancta Thetis, quas ipsi stupuere intuentes
Validi & intrepidi heroës; Nam inter omnes
Præstabant Najades animi virtute & operum industria,
Præter conspicuam crine Briseidem: Quas olim Achilles
Prædando abstulerat ex Lesbo, animumque his oblectabat.
Una erat procuratrix convivii & ferculorum;
Altera epulantibus dulce vinum infundebat;
Tertia in convivio manibus lymphas affundebat;
Quarta a sumpto cibo perpetuo mensam tollebat.
Has fortis Tydides, & violento corpore Ajax,
Partiti, præmisere ad naves rostratas.
Surrexit ad pugilatus deinceps certamen Idomenei robur venerandum.

Nam

272. Τοῖς δ' ἄρα Νηϊάδας πίσυρας] Vitium ridiculum & apertum, quod præter rem ipsam verborum cohærentia quam maxime aversatur: Ut breviter dicam, quod verum est absque dubio, scribendum Versu hoc ληϊάδας πίσυρας, & similiter Versu abhinc tertio Ληϊάδην προφέρεσκον: Sic dicitur, quod aptum est, & Briseis non inter Naiades, sed inter captivas commoratur, ut debet. *Pauw.*

274. οὕνεκα πασάων] πασέων. *Rhod.*

277. νόος δέ γ' ἐτέρπετο τῇσι] τόσι. *Rhod.*

284. πυγμαχίης ὦρτο σθένος Ἰδο-

Ὤρνυτ', ἐπεί οἱ θυμὸς ἴδρις πέλε παντὸς ἀέθλου·
Τῷ δ' οὔτις κατέναντα κίεν· μάλα γάρ μιν ἅπαντες
Αἰδόμενοι ὑπόειξαν, ἐπεί ῥα γεραίτερος ἦεν·
Τῷ δ' ἄρ' ἐνὶ μέσσοισι Θέτις πόρεν ἅρμα, καὶ ἵππους
Ὠκύποδας, τοὺς πρόσθε βίῃ μεγάλου Πατρόκλοιο
Ἤλασεν ἐκ Τρώων, Σαρπηδόνα δῖον ὀλέσσας·
Καὶ τοὺς μὲν θεράποντι πόρεν ποτὶ νῆας ἄγεσθαι
Ἰδομενεύς· αὐτὸς δὲ κλυτῷ ἐν ἀγῶνι μένεσκε.
Φοῖνιξ δ' Ἀργείοισιν ἐϋσθενέεσσι μετηύδα·
Νῦν μὲν ἄρ' Ἰδομενῆϊ θεοὶ δόσαν ἐσθλὸν ἄεθλον
Αὔτως, οὔπω κάμνοντι βίῃ, καὶ χερσὶ, καὶ ὤμοις,
Ἀλλ' ἄρ' ἀναιμωτὶ, προγενέστερον ἄνδρα τίοντες·
Ἀλλ' ἄλλοι νέοι ἄνδρες ἐπεντύνεσθε ἀέθλων
Χεῖρας ὑπ' ἀλλήλοισι δαήμονας ἰθύνοντες
Πυγμαχίης, καὶ θυμὸν ἰήνατε Πηλείωνος.
Ὣς φάτο· τοὶ δ' ἀΐοντες, ἐσέδρακον ἀλλήλοισιν·
Ἦκα δὲ πάντες ἔμιμνον ἀναινόμενοι τὸν ἄεθλον,
Εἰ μὴ σφέας ἔνισπεν ἀγαυοῦ Νηλέος υἱός·
Ὦ φίλοι, οὔτι ἔοικε δαήμονας ἄνδρας ἀϋτῆς,
Πυγμαχίην ἀλέασθαι ἐπήρατον, ἥ τε νέοισι
Τερπωλὴ πέλεται, καμάτῳ δ' ἐπὶ κῦδος ἀγινεῖ·

Ὡς

Ἰδομενῆος· Ὤρνυτ', ἐπεί οἱ &c.] πυγμαχίης κρατερὸν vel γεραρὸν σθένος Ἰδομενῆος Ὤρνυτ', ἐπεί οἱ. *Rhod.* Rhodomannus pro ὦρτο, ut vides, κρατερὸν vel γεραρόν: Minus perite & nimis arbitrarie. Scribendum suspicor, Ἀμφὶ δὲ πυγμαχίης πρῶτον σθένος Ἰδομενῆος Ὤρνυτ', ἐπεί οἱ &c, Locus olim diversimode fuit scriptus: In Libris quibusdam fuit, quod posui; in Aliis vero, Ἀμφὶ δὲ πυγμαχίης ὦρτο σθένος Ἰδομενῆος Πρῶτον, ἐπεί οἱ &c: Inde error, cum ista diversitas ad Marginem annotata esset: Sic millena corrupta sunt, ut nemo nescit, in his versatus. De adverbio πρῶτον nihil dico: Id enim ordo narrationis omnibus & singulis commendat statim. *Pauw.*

294. θεοὶ δόσαν ἐσθλὸν ἄεθλον] ἐσλὸν ἄεθλον ad aures jucundius accessisset. *Pauw.*

295. Αὔτως, οὔπω κάμνοντι βίῃ] οὐ κάμνοντι. *Rhod.* Αὔτως idem, quod Οὕτως: Interpretis

Gra-

Nam animus illi omnis certaminis peritus erat.
Nemo ſed hunc contra venit: Namque omnes illi
Reverentia quadam ceſſerunt: Quia annis erat grandior.
Propterea in media (ſpectantium) corona Thetis currum & equos ei dedit
Aëripedes, quos magni vis ante Patrocli
Egerat ex Troum acie, divo Sarpedone peremto.
Hos igitur famulo tradidit ad naves ducendos
Idomeneus. Ipſe vero in celebri ludorum conſeſſu manſit.
Tum Phœnix ad ſtrenuos Argivos ita diſſeruit:
Nunc egregium Dii præmium Idomeneo tribuerunt
Gratis, non vi & manibus atque humeris laboranti,
Sed citra ſanguinem, virum ætate provectiorem honorantes.
Verum alii florida ætate viri ad certamen vos accingite;
Manus vobis mutuo directe intentantes gnaras
Pugillatus: Et manes Pelidæ exhilarate.
Sic ait; Aſt illi, his auditis, ſe mutuo aſpiciebant:
Et loco ſe omnes continuiſſent, periculum certaminis detrectantes;
Niſi objurgaſſet eos illuſtris Nelei filius.
Commilitones dilecti, non decet viros belli peritos
Amabile pugillatus certamen defugere; quod juvenibus
Delectamento eſt, & poſt laborem affert gloriam.

Gratis ſignificationem vocis minus honorificam reſpicit. *Pauw.*

297. Ἀλλ' ἄλλοι νέοι ἄνδρες ἐπεντύνεσθε ἀέθλων] ἐπεντύνεσθε ἄεθλον. *Rhod.* Durum eſt Ἀλλ' ἄλλοι, inprimis poſt Ἀλλ' ἄρ' in principio Verſus præcedentis. Illud ἐπεντύνεσθε ἀέθλων non male in ἐπεντύνεσθε ἄεθλον mutat Rhodomannus: Attamen mallim fere ego ἐπεντύνεσθε ἀέθλῳ, *certamini accingamini*; ut ἐπεντύνεσθε ſit παθητικόν. *Pauw.*

298. Χεῖρας, ὑπ' ἀλλήλοισι] ἐπ' ἀλλήλοισι. *Rhod.*

300. τοὶ δ' ἀΐοντες, ἰσίδρακον ἀλλήλοισιν] Hoc aperte depravatum eſt: Nam ἰσίδρακον cum caſu tertio ita non conſtruunt Græci. An ἐπίδρακον ſcribendum? Fallor, aut id caſum etiam tertium reſpuit, quanquam facilius certe eum admitteret, quam ἰσίδρακον. Aliud latere ſuſpicor: An legendum, ἐσίδρακον ἀλλήλως γε, vel ἀλλήλους περ? Nihil acutius aut melius nunc mihi ſuccurrit. *Pauw.*

302. Εἰ μὴ σφέας ἔνιπεν] ἐ-

Ως εἴθ' ἐν γυίοισιν ἐμοῖς ἔτι κάρτος ἔκειτο,
Οἷον ὅτ' ἀντίθεον Πελίην κατεθάπτομεν ἡμεῖς,
Αὐτὸς ἐγὼ, καὶ Ακαστος, ἀνέψιοι εἰς ἓν ἰόντες,
Οπποτ' ἄρ' ἀμφήριστος ἐγὼ Πολυδεύκεϊ δίῳ
Πυγμαχίῃ γενόμην, ἔλαβον δέ οἱ ἶσον ἄεθλον·
Εν δὲ παλαισμοσύνῃ με, καὶ ὁ κρατερώτατος ἄλλων
Αγκαῖος θάμβησε, καὶ ἔτρεσεν· οὐδέ μοι ἔτλη
Αντίον ἐλθέμεναι νίκης ὕπερ, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸν
Ηδη που τοπάροιθε παρ' ἀγχεμάχοισιν Επειοῖς
Νίκησ' ἧυν ἐόντα· πεσὼν δ' ἐκονίσατο νῶτα
Σῆμα παρὰ φθιμένου Αμαρυγκέος· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ,
Πολλὴν θηήσαντο βίην, καὶ κάρτος ἐμοῖο·
Τῷ νύ μοι οὐκ ἔτι κεῖνος ἐναντίον ἤρατο χεῖρας,
Καὶ κρατερός περ ἐών· ἔλαβον δ' ἀκόνιτος ἄεθλον·
Νῦν δέ με γῆρας ἔπεισι, καὶ ἄλγεα· τοὔνεκ' ἄνωγα
Υμέας, οἷσιν ἔοικ', ἄεθλια χερσὶ φέρεσθαι·
Κῦδος γὰρ νέῳ ἀνδρὶ φέρειν ἀπ' ἀγῶνος ἄεθλον.
Ως φαμένοιο γέροντος, ἀνίστατο θαρσαλέος φὼς,
Υἱὸς ὑπερθύμοιο καὶ ἀντιθέου Πανοπῆος,
Ος τε καὶ ἵππον ἔτευξε κακὸν Πριάμοιο πόληϊ
Υστερον· ἀλλ' οὔ οἱ τις ἐτόλμα ἐνεγγυς ἱκέσθαι,
Εἵνεκα πυγμαχίης· πολέμου δ' οὐ πάγχυ δαήμων
Επλετο λευγαλέου, ὁπότ' Αρεος ἔσσυτο δῆρις·
Καί κεν ἀνιδρωτὶ περικαλλέα δῖος Επειὸς
Ημελλεν τότ' ἄεθλα φέρειν ποτὶ νῆας Αχαιῶν,

Εἰ

νίνικεν. *Rhod.*

399. Οππότ' ἄρ' ἀμφήριστος ἐγὼ] ἀμφήριστος ita de persona tibi notes. *Pauw.*

315. πεσὼν δ' ἐκονίσατο νῶτα] Malim ἐκονίσσατο, quanquam scio, quid contra dici possit: Videbimus aliquando distinctius. *Pauw.*

317. Πολλὴν θηήσαντο βίην, καὶ κάρτος ἐμοῖο] Πολλοὶ & ἐμεῖο. *Rhod.* Recte Rhodomannus Πολλοί: Nam persona deest, & βίην καὶ κάρτος sententia requirit absolute. *Pauw.*

319. Καὶ κρατερός περ ἐὼν] Tau-

O si mihi in membris adhuc vis inesset,
Qualis (erat) Peliæ eximio cum justa fecimus
Ego & Acastus patrueles, congressi in unum locum;
Quando ancipiti victoria ego cum Polluce Jovis filio
Pugillatu decertavi; nec minus quam ipse præmium accepi;
Adhæc in certamine palæstræ me validissimus aliorum etiam
Ancæus stupuit & formidavit, nec mihi ausus fuit
Congredi spe victoriæ. Namque ipsum
Jam antea inter pugnaces Epeos
Superaveram, (quamvis fortis esset) & pulvere tergum fœdaverat cadens,
Juxta tumulum Amaryncei defuncti; inque eo sternendo
Multi vim & robur meum admirabantur;
Ideo contra me posthac ille manus non sustulit;
Quamlibet viribus excellens; præmiumque citra pulverem accepi.
At nunc me senectus & ærumnæ opprimunt. Idcirco adhortor
Vos, quibus id congruit, ut præmia vendicetis manibus.
Decus enim est viro juveni, ex certamine palmam referre.
Hæc loquente sene, vir audax prodiit,
Filius magnanimi, & Dei instar habentis, Panopei,
Qui & equum fabricatus est, in perniciem civitatis Priami
Postea. Sed nemo prope se ei inferre ausus fuit
Ad cæstibus confligendum: belli autem non ita solers
Erat cruenti, quando Martis sæviret contentio.
Et tunc absque sudore Epeus excellens pulcerrima
Dona ad naves Achivum ablaturus erat;

Nisi

Tautologia inepta, ubi præcessit κρατερώτατος ἄλλων. Sed & ξὺν ἰόντα hisce interpositum: Vide modo. Tota autem hæc oratio Nestoris, quia laudem sui ipsius continet ita immodice, mea opinione seniliter ineptit. *Pauw.*

321. Ὑμέας, οἵοις ἔοικ', ἀέθλια] οἵοισιν ἔοικεν. *Rhod.*

326. ἀλλ' οὔ οἱ τις ἐτόλμα] Non deterius fuisset, ἀλλ' εἰ οὔτις

Εἰ μή οἱ σχεδὸν ἦλθεν ἀγαυοῦ Θησέος υἱὸς
Αἰχμητὴς Ακάμας, μέγα δ' ἐν φρεσὶ κάρτος ἀέξων,
Αζαλέους ἱμάντας ἔχων περὶ χερσὶ θοῇσι,
Τούς οἱ ἐπισταμένως Εὐηνορίδης Αγέλαος
Αμφέβαλεν παλάμῃσ', ἐποτρύνων βασιλῆα·
Ως δ' αὔτως ἑτάροι Πανοπηϊάδαο ἄνακτος
Θαρσύνεσκον Επειόν· ὃ δ' ἐν μέσσοισι, λέων ὥς,
Εἱστήκει, περὶ χερσὶν ἔχων βοὸς ἶφι δαμέντος
Ρινοὺς ἀζαλέας· μέγα δ' ἴαχον ἔνθα, καὶ ἔνθα
Λαοὶ, ἐποτρύνοντες εὐρυσθενέων μένος ἀνδρῶν
Μῖξαι ἐν αἵματι χεῖρας ἀτειρέας· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
Εσταν μαιμώωντες ἐνὶ ξυνοχῇσιν ἀγῶνος,
Αμφω χεῖρας ἑὰς πειρώμενοι, εἴπερ ἔασιν
Ως ποτ' εὔτροχαλοι, μήδ' ἐκ πολέμου βαρύθοιεν·
Αἶψά τ' ἄρ' ἀλλήλοισι καταντία χεῖρας ἄειραν
Ταρφέα παπταίνοντες· ἐπ' ἀκροτάτοις δὲ πόδεσσι
Βαίνοντες κατὰ βαιὸν, ἑὸν γόνυ γουνὸς ἄμειβον,
Αλλήλων ἐπὶ δηρὸν ἀλευόμενοι μέγα κάρτος·
Σὺν δ' ἔβαλον νεφέλῃσιν ἐοικότες αἰψηρῇσιν,
Αἵτ' ἀνέμων ῥιπῇσιν ἐπ' ἀλλήλῃσι θορούσαι,

Αστε-

οὔτις ἐτόλμα. *Pauw.*

332. μέγα δ' ἐν φρεσὶ κάρτος ἀέξων, Αζαλέους &c.] Verba non cohærent, ut debent: Lege; vel μέγα δ' ἐν φρεσὶ κάρτος ἄεξεν Αζαλέους ἱμάντας ἔχων περὶ χερσὶ θοῇσι, Τούς &c. vel μέγα δ' ἐν φρεσὶ κάρτος ἀέξων, Αζαλέους ἱμάντας ἔχεν περὶ &c. *Pauw.*

335. Αμφέβαλεν παλάμῃσ' ἐποτρύνων] παλάμῃσιν. *Rhod.*

338. βοὸς ἶφι δαμέντος] Vi cæsi. Homerus Iliad. Γ.

Η οἱ ῥῆξεν ἱμάντα βοὸς ἶφι κταμένοιο.

Enarrator: ἶφι κταμένοιο, ἰσχυρῶς καὶ μετὰ βίας ἀναιρεθέντος, τουτέστι σφαγέντος· τὰ γὰρ τῶν θνησιμαίων ζώων δέρματα ἀσθενῆ ἐστὶν, ὡς ἂν προδιαφθαρέντα ὑπὸ τῆς νόσου. Hesiodus:

Αμφὶ δὲ ποσσὶ πέδιλα βοὸς ἶφι κταμένοιο.

Moscopulus: βοὸς ἶφι κταθέντος, ἤγουν κραταιῶς, καὶ ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ σφαγέντος, ἀλλ' οὐκ αὐτομάτως ἀποθανόντος, ἀπὸ νόσου δηλονότι, ἢ γήρως, οὗ τὸ δέρμα ἀνίσχυρον γίνεται. Brodæus apud *Dausq.*

340. ἐποτρύνοντες εὐρυσθενέων μέ-

Nisi ei se obtulisset prælustris Thesei filius
Acamas, hasta strenuus, & magno animi robore præstans.
Is siccis agiles manus innexas habens loris,
Quibus ei Agelaus Euenorides scite
Palmas evinxerat, dominum instigans.
Eodem etiam modo Panopidæ principis socii
Epeum adhortabantur. Qui ceu leo, in medio
Stabat, manibus inducta gerens bovis violenter cæsi
Arida tergora: magno igitur clamore fremebat hinc atque illinc
Exercitus, fortium vim heroum incitans,
Ut invictas manus sanguine tingerent. Qui tamen per se
Stabant ferociam spirantes, intra ludorum septa,
Ambo periclitantes manus suas, utrum essent,
Ut olim flexibiles; an vero a belli continuis molestiis segniores.
Extemplo igitur contra se mutuo palmas extulerunt,
Acute se observantes; & in pedum digitos
Arrecti, sensim genu suum genu commutant;
Alter & alterius sese a gravi ictu reducit.
Concurrerunt tandem velocissimarum instar nubium,
Quæ ventorum agitatione inter se commissæ,

Ful-

μένος ἀνδρῶν] *ἰῦσθενέων*. *Rhod.*

345. *Αἶψά τ' ἄρ' ἀλλήλοισι*] *Αἶψα δ' ἄρ'*. *Rhod.*

346. *Ταρφέα παπταίνοντες*] Pro *ὀξέα παπταίνοντες*: Ita *ταρφέα* explicat Hesychius suo loco. *Pauw.*

348. *Αλλήλων ἐπὶ δηρὸν ἀλευόμενοι* &c.] Post hunc Versum, si quid ego video, Versus unus aut alter deest: Nam hæc & præcedentia dicunt, quid fecerint, evitantes alter alterius robur. Post illa commemoravit sine dubio Quintus pugnæ initium: Idque comparatum cum nubium vi. Attende modo: Transitus non est aptus. Sed verbum, verbum: Locus non est mutilus, sed corruptus: Id commode animadverto, ubi hæc scripseram: Totum ita lege & distingue,

— ἐπ' ἀκροτάτοις δὲ πόδεσσι
Βαίνοντες κατὰ βαιὸν, ἑὸν γόνυ γουνὸς ἄμειβον·
Αλλήλων δ' ἐπὶ δηρὸν ἀλευόμενοι μέγα κάρτος,
Σὺν γ' ἔβαλον νεφέλῃσιν &c.

Sic nihil accommodatius & concinnius, nisi quod pro *ἀλευόμενοι* nunc paulo signatius legeretur *ἀλευάμενοι*. Vident omnes, qui in his aliquid vident. *Pauw.*

 352.

Αστεροπὴν προϊᾶσι, μέγας δ᾽ ὀροθύνεται αἰθὴρ
Θηγομένων νεφέων, βαρὺ δὲ κτυπέουσιν ἄελλαι·
Ως τῶν ἀζαλέῃσι περικτυπέοντο γένειαι
Ρινοῖς· αἷμα δὲ πουλὺ κατέῤῥεεν· ἐκ δὲ μετώπων,
Ιδρὼς αἱματόεις θαλερὰς ἐρύθαινε παρειάς·
Οἳ δ᾽ ἄμοτον πονέοντο μεμαῶτες· οὐδ᾽ ἄρ Επειὸς
Λῆσεν, ἐπέσσυτο δ᾽ αἰὲν ἑῷ περὶ κάρτεϊ θύων·
Τῷ δ᾽ ἄρα Θησέος υἱὸς ἐΰφρονέων ἐν ἀέθλῳ,
Πολλάκις ἐς κενεὸν κρατερὰς χέρας ἰθύνεσθαι
Θῆκε· καὶ ἰδρείῃσι διατμήξας ἑκάτερθε
Χεῖρας, ἐς ὀφρύας τύψεν ἐπάλμενος, ἄχρις ἱκέσθαι
Οστέον· ἐκ δέ οἱ αἷμα κατέῤῥεεν ὀφθαλμοῖο·
Αλλὰ καὶ ὧς Ακάμαντα βαρείῃ χειρὶ τυχήσας,
Τύψε κατὰ κροτάφοιο· χαμαὶ δέ οἱ ἤλασε γυῖα·
Αὐτὰρ ὅγ᾽ αἶψ᾽ ἀνόρουσε, καὶ ἔνθορε φωτὶ κραταιῷ·
Πλῆξε δέ οἱ κεφαλήν· ὁ δ᾽ ἄρ᾽ ἔμπαλιν αἴσσοντος,

Βαιὸν

352. Θηγομένων νεφέων] Hinc ſtabilire haud dubie conjecturam ſuam voluerit Rhodomannus Lib. 2. Verſ. 223. Sed non placet Θηγομένων quoque hic, inprimis ubi ὀροθύνεται accedit, quod a θήγεσθαι vix differt excitandi notione. Quare & hoc loco, vel Πλαττομένων, vel Θειγομένων, vel Ρηγνυμένων ſcripſerim lubens. *Pauw.*

353. Ως τῶν ἀζαλέῃσι περικτυπέοντο &c.] Comparatio inepta propter nimium, quod in ea eſt large. Confer Apollonium Rhodium Lib. 2. initio, qui longe modeſtior. *Pauw.*

356. Οἳ δ᾽ ἄμοτον πονέοντο μεμαῶτες] μεμαότες. *Rhod.*

Ibid. οὐδ᾽ ἄρ᾽ Επειὸς Λῆσεν, ἐπέσσυτο δ᾽ αἰὲν] Λῆγεν. *Rhod.* Brodæus Λῆξεν. Sed & Λῆσεν mihi probatur hac mente: Non eſt Epeus oblitus ſui, vel artis, uti de Ulyſſe Æneid. 2.

Oblitusve ſui eſt Ithacus diſcrimine tanto.

Dausq. Aut Λῆξεν, aut Λῆγεν ſcribendum eſt ſine dubio: Dausqueji commentum indignum eſt, quod refutem. Pro Aldino Λῆσεν Baſileenſes dederant Λῦσεν: quod in Editione ſua ſecutus eſt Rhodomannus. *Pauw.*

360. καὶ ἰδρείῃσι διατμήξας ἑκάτερθε Χεῖρας] Manus quodammodo junctas habebat Epeus ante medium corpus; Has Acamas, ſuis ita motis, ac ſi a parte dextra & ſiniſtra Epeum pulſare vellet, diremit, & ut ictum a parte dextra & ſiniſtra eluderent, utrinque deduxit; quo

Fulgur elidunt; & vastus se æther commovet
Collisione nubium; gravisque strepitus a nimbis & procellis excitatur.
Ita horum malæ rigidis crepitabant
Cæstibus; & sanguis ubertim profluit, deque frontibus manans
Cruentus sudor floridas colorat genas.
Jugi tamen nixu decertant: nec Epeus
Desistit, sed valde robore suo furens, urget adversarium.
At huic Thesei natus, certamina in primis callens,
Sæpe in vanum ut manus robustas dirigeret,
Effecit, & arte divisis utrinque
Manibus, supercilio ictum intulit irruens, ut penetraret usque
Ad ossa; deque oculo cruor manavit.
Nihilominus tamen (ille) dura manu Acamantem contingens,
Plagam temporibus inflixit, ejusdemque humi corpus depressit.
Verum hic continuo se in pedes levat, & in fortem virum impetum facit,
Pulsatque ejus caput, qui vicissim in se irruentis,
Fron-

quo facto, statim inter manus diremtas & utrinque deductas, adversarii vultum & supercilia ictibus exposita, pulsare potuit Acamas: Id in certaminibus vocamus *Feintes*. Moneo, quia διατμήσσειν obscurius est: Sic tamen proprie, credo, loquebantur Veteres. *Pauw*.

361. ἐς ὀφρύας τύψεν ἐπάλμενος] ἐς ὀφρύα Rhod. Scribe ἐς ὀφρῦς. Dausq. ὀφρύα præfero. *Pauw*.

366. ὃ δ' ἄρ' ἔμπαλιν ἀΐσσοντος, βαιὸν ὑποκλίνας] Interpres, *qui vicissim in se irruentis, frontem, paulum declinans, læva manu* &c. Perperam, ubi præcessit, Πλῆξε δέ οἱ κεφαλήν: Nam id pugnum in caput impactum significat, & declinando locum relinquit nullum: Nihil certius, si attendas. Quid igitur? Aliter hic accipiendum est ἔμπαλιν, quam vulgo accipi solet: Vertendum scilicet *denuo, iterum: ille vero Acamantis iterum irruentis frontem, paululum declinans, læva* &c. Cum Acamas in caput Epei impegerat pugnum, mox iterum in Epeum insiliit, eique pugnum impingere voluit denuo, quem cum declinasset Epeus, læva fron-

Βαιὸν ὑποκλίνας, σκαιῇ χερὶ τύψε μέτωπον·
Ἄλλῃ δ᾽ ἤλασε ῥῖνας ἐπάλμενος· ὡς δὲ καὶ αὐτὸς
Μήτοι παντοίῃ χέρας ὤρεγε· τοὺς δ᾽ ἄρ᾽ Ἀχαιοὶ
Ἀλλήλων ἀπέρυξαν, ἐελδομένους πονέεσθαι
Νίκης ἀμφ᾽ ἐρατεινῆς· τῶν δ᾽ ἐσσυμένως θεράποντες
Ῥινοὺς αἱματόεντας ἄφαρ σθεναρῶν ἀπὸ χειρῶν
Λῦσαν· τοὶ δ᾽ ἄρα τυτθὸν ἀνέπνευσαν καμάτοιο,
Μορξάμενοι σπόγγοισι πολυτρήτοισι μέτωπα·
Τοὺς δ᾽ ἕταροί τε, φίλοι τε παρηγορέοντες, ἄγεσκον
Ἀντικρὺς ἀλλήλων, ὥς κεν χόλου ἀλγεινόεντος
Ἐσσυμένως λελάθωνται, ἀρεσσάμενοι φιλότητα·
Ἀλλ᾽ οἱ μὲν πεπίθοντο παραιφασίῃσιν ἑταίρων·
Ἀνδράσι γὰρ πινυτοῖσι πέλει νόος ἤπιος αἰεί·
Κῦσαν δ᾽ ἀλλήλους· ἔριδος δ᾽ ἐπελήθετο θυμὸς
Λευγαλέης· τοῖς δ᾽ αἶψα Θέτις κυανοκρήδεμνος
Ἀργυρέους κρατῆρας ἐελδομένοισιν ὄπασσεν,
Δοιώ, τοὺς Εὔνηος Ἰάσονος ὄμβριμος υἱὸς
Ὦνον ὑπὲρ κρατεροῖο Λυκάονος ἐγγυάλιξεν
Ἀντιθέῳ Ἀχιλῆι περικλύστῳ ἐνὶ Λήμνῳ·

Τοὺς

frontem Acamantis, dextra vero nares ejus percussit graviter: Vides? Sic singula sibi constant, & post Πλῆξε δέ οἱ κεφαλὴν recte sequitur Βαιὸν ὑποκλίνας, quod impetum respicit alterum & novum. Hesychius in Lexico, Τοὔμπαλιν, τὸ ἐναντίον, ἀνάπαλιν, ἔπειτα πάλιν. Glossæ Labbæi, *Denuo*, τοὔμπαλιν, ἀρχῆθεν, μετὰ ταῦτα, ἐξαρχῆς. τοὔμπαλιν & ἔμπαλιν, ut ipsi Tyrones sciunt, non differunt. *Pauw.*

369. Μῆτοι παντοίῃ χέρας ὤρεγε] Μήτι: *Rhod.* Rhodomannus Μήτι; Sic pro παντοίῃ legendum esset παντοίῳ: Nam μῆτος est generis neutrius. Sed voluit, nisi fallor, Vir Doctus Μήτι: a μῆτις est μήτι pro μήτιϊ, quod ideo secundam producit, ut notum est ex Homero: Sic παντοίῃ convenit. Illud ὤρεγε cum Emphasi accipiendum est: *præbuit*, *protendit manus*, id est, manus porrigens, manus protendens feriit: Artis vocabulum est, suspicor; & qui pulsabat porrectis manibus, ὀρέγειν χεῖρας dictus ex formula. *Pauw.*

371. Νίκης ἀμφ᾽ ἐρατεινῆς] ἐρατῆς. *Rhod.*

Ibid.

Frontem, paulum declinans, læva manu percutit,
Alteram in nares impingit aſſiliens. Ita & Acamas ipſe
Omni induſtria manus jactat. Sed hos tandem Achivi
A ſe mutuo diremerunt, (ulterius) certare volentes
De dulci victoria: quibus mox famuli
Lora cruenta de robuſtis manibus ſine mora
Relaxant, ipſique pauxillum a labore ſeſe recreant,
Foraminoſis ſpongiis facies abſtergentes.
Hos igitur ſocii & amici verbis mulcentes ducebant
In mutuum complexum, ut acerbæ iræ
Statim memoriam, reſarta (inter ſe) gratia, deponerent.
Hi itaque amicorum monitis ſe faciles & obſequentes
præbuerunt.
Cordatis enim viris, ſemper placida mens eſt.
Mutuaque dederunt oſcula, & animus litis oblivia traxit
Funeſtæ: ſubitoque illis Thetis cæruleo redimiculo
inſignis,
Pro deſiderio (ipſorum) argenteos crateras dedit
Duos; Quos Euneus acer Jaſonis filius,
Precium pro forti Lycaone obtulerat
Semideo Achilli, in Lemno circumflua.

Hos

Ibid. *τῶν δ' ἰσσυμένως θεράποντες*] Illud *ἰσσυμένως* non poteſt eſſe ſanum: Nam *ἄφαρ* ſequitur ſtatim, vox *ἰσοδύναμος* & plane eadem. Aut ſcribendum *τῶν δ' ἰσσύμενοι θεράποντες*, aut *τῶν δ' ἰσσυμένων θεράποντες*. Poſterius ego ſumam; prius ſumere poſſunt, qui volunt. *Pauw.*

375. *Τοὺς δ' ἑτάροι*] *τοὺς δὲ, τῶν δὲ, τοὶ δὲ, τοὺς δὲ*, in hoc verſu & ſex præcedentibus ita eodem modo recurrit quater: quod notes, ut Auctoris indolem accuratius cognoſcas. *Pauw.*

376. *ὥς κεν χόλου ἀλγεινόεντος*] *ἀλγηέντος*. *Pauw.*

377. *ἀρεσσάμενοι φιλότητα*] *amicitiam læſam reparantes; amabilem & acceptam, ut antea fuerat, efficientes.* Rarior & abſtruſior eſt locutio, quam iſta Heſychii illuſtrare poſſunt: *Ἀρεσσάμεναι, φιλοφρονησάσαι, ἀρεστὸν ποιήσασαι. Ἀρέσασθαι, ἰάσασθαι, ἀρεστὸν ποιῆσαι.* *Pauw.*

378. *Ἀλλ' οἱ μὲν πεπίθοντο*] Rectius & emaculatius ſcripſiſſet Auctor, *Καὶ οἱ μὲν πεπίθοντο*: An forte errarunt lippientes Scribæ? *Pauw.*

382. *Ἀργυρέους κρατῆρας*] *κρητῆρας*. *Rhod.*

Ibid. *ὄπασσεν*] *ὀπάσσεν*. *Pauw.*

383. *τοὺς Εὔνηος Ἰάσονος*] *Εὔνηος*. *Rhod.*

Τοὺς Ἥφαιστος ἔτευξεν ἀριπρεπέϊ Διονύσῳ
Δῶρον, ὅτ' εἰς Ὄλυμπον ἀνήγαγε δῖαν ἄκοιτιν
Μίκωνος κούρην ἐρικυδέα, τὴν ποτὲ Θησεὺς
Κάλλιπεν οὐκ ἐθέλων περὶ κλύστῳ ἐνὶ Δίῃ·
Τοὺς δ' ἠῢς Διόνυσος ἑῷ πόρεν υἱέϊ δῶρον
Νέκταρος ἐμπλήσας· ὁ δ' ἄρ' ὤπασεν Ὑψιπυλείῃ
Πολλοῖς σὺν κτεάτεσσι Θόας· ἡ δ' υἱέϊ δίῳ
Κάλλιπεν· ὃς δ' Ἀχιλῆϊ Λυκάονος εἵνεκα δῶκε·
Τῶν δ' ἕτερον μὲν ἔχεσκεν ἀγαυοῦ Θησέος υἱὸς,
Ἄλλον δ' ἠῢς Ἐπειὸς ἑὰς ἐπὶ νῆας ἴαλλεν
Γηθόσυνος· τῷ δ' ἀμφιτετρυμμένα τύμματα πάντα
Ἠκέσατ' ἐνδυκέως Ποδαλείριος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸς
Πρῶτα μὲν ἐκμύζησεν, ἔπειτα δὲ χερσὶν ἑῇσιν
Ῥάψεν ἐπισταμένως· καθύπερθε δὲ φάρμακ' ἔθηκε
Κεῖνα, τά οἱ πάροιθε πατὴρ ἑὸς ἐγγυάλιξε·
Τοῖσιν δ' ἄρ' ἐσσυμένως καὶ ἀναλθέα τύμματα φωτῶν
Αὐτῆμαρ μογέοντος ὑπ' ἐκ κακοῦ ἰαίνονται·

Τῶν

386. Τοὺς Ἥφαιστος ἔτευξεν] An potius Τούς δ' Ἥφαιστος? *Pauw.*

387. ὅτ' εἰς Ὄλυμπον ἀνήγαγε] Versus requirit Οὔλυμπον. *Pauw.*

388. *Μίκωνος κούρην ἐρικυδέα*] Restituendum Μίνωος pro Μίκωνος. *Rhod.* Itaque recte Brodæus explosit Μίκωνος, Homerum secutus Odyss. Λ.

— *καλήν τ' Ἀριάδνην*
Κούρην Μίνωος ὀλοόφρονος, ἥν ποτε Θησεὺς
Ἐκ Κρήτης &c.

Item ex Hesiodi Theogonia. Adi, si vacat, Apollon. Lib. 3. Argon. Ovid. Metamorph. 8. & Ariadnes Epist. Plutarch. in Theseo. *Dausq.*

389. Κάλλιπεν οὐκ ἐθέλων περὶ κλύστῳ ἐνὶ Δίῃ] οὐκ ἐθέλων γε περικλύστῳ. *Rhod.* Scribe οὐκ ἐθέλοντι: Solvit enim e Naxo Bacchi jussu. Sic Æneas suæ:

Invitus regina tuo de littore cessi.

Dia autem est Naxus. Callimachus:

Ἐν Δίῃ· τὸ γὰρ ἔσκε παλαίτερον οὔνομα Νάξῳ.

Dausq. Hic Δίῃ περικλύστῳ habes, ut paulo ante Λήμνῳ περικλύστῳ: Verba sæpe defuerunt homini garrulo. *Pauw.*

396. τῷ δ' ἀμφιτετρυμμένα τύμματα πάντα] Lege τῶν δ': Malo etiam ἀμφὶ τετρυμμένα divisim: Sono autem ingratum est τετρυμμένα τύμματα: An ipse Quin-

Hos Vulcanus ſpectabili fabricarat Baccho
Honorarium, cum ad cœlum eveheret divam (ſibi) uxorem
Nobilem Minois natam: Quam pridem Theſeus
Deſtituerat, præter voluntatem ſuam, in Dia, maris alluvione cincta.
Eos autem mitis Liber dono dederat filio ſuo (Thoanti)
Nectare repletos, conceſſitque (illos) Hypſipylæ
Thoas, cum multis opibus. Hæc itaque generoſo illos filio
Reliquit; quos pro redimendo Lycaone Achilli tradidit.
Horum alterum obtinuit illuſtris Theſei proles:
Alterum præſtans Epeus ſuas ad naves miſit
Lætus: quibus cuncta inflicta vulnera
Podalirius accurate curat; Nam ſanguinem ipſis
Primum exprimit: Poſtea manibus ſuis
Solerter conſuit, & medicamenta imponit
Illa, quorum ipſi olim parens copiam fecerat, (Æſculapius)
Quibus continuo etiam inſanabiles hominum plagæ
Uno die ab ægrifico malo relevantur.

Ho-

Quintus fortaſſe ſcripſit *τετρυγμένα τύμματα*? *Pauw.*

397. *οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸς Πρῶτα μὲν ἐκμύζησεν*] *αἷμα δ' ἄρ' αὐτὸς.* *Rhod.* Rhodomannus *αἷμα δ' ἄρ' αὐτὸς*: quæ audacior eſt conjectura, & plane ſupervacua: Nam ſatis apte legi poteſt, *οὕνεκ' ἄρ' αὐτὰ*, ſi articulus neceſſario requiritur: Quo certe carere poſſumus, ut Elliptice ſubaudiatur, ſicuti faciendum eſt ſæpe, & Rhodomannus hoc ipſo loco facere debuit admiſſa ſuſpicione ſua: Pueri vident, nihilque apertius, *ea exſuxit*, *τὰ τύμματα* & ictus ipſos. *Pauw.*

400. *Κεῖνα, τά οἱ πάροιθε πατὴρ*] Scribe, ut Verſus habeat numeros ſuos, *Κεῖνα, τά οἱ προπάροιθε πατήρ.* *Pauw.*

401. *Τοῖσι δ' ἄρ' ἰσσυμένας καὶ ἀναλθέα* &c.] Ex his ſimilibusque Fabellarum Romanenſium Scriptores ſua mutuarunt, credo: ſciunt Lepiduli. *Pauw.*

402. *Αὐτῆμαρ μογόεντος ὑπ' ἐκ κακοῦ ἰαίνονται*] Legi etiam poteſt *μορόεντος ὑπὲκ.* *Rhod.* Non ineptum eſt *μογόεντος* vel *μογέοντος*, ſed magis Emphaticum & conveniens *μορόεντος*. Vide modo illud *ἀναλθέα*: Quare in gratiam Quinti ita legas, per me licet. *Pauw.*

403.

Τῶν δ' ἄρ' ἀμφὶ πρόσωπα, καὶ εὐκομόωντα κάρηνα
Τύμματ' ἀπαλθαίνοντο· κατηπιόωντο δ' ἀνίαι.
Ἀμφὶ δὲ τοξοσύνης, Τεῦκρος, καὶ Οἰλέος υἱὸς
Στάσαν, οἵ καὶ πρόσθε δρόμου περιπειρήσαντο·
Τῶν δ' ἄρα τηλόσε θῆκεν ἐϋμμελίης Ἀγαμέμνων
Ἱππόκομον τρυφάλειαν· ἔφη δέ ἑ, πολλὸν ἀμείνων
Ἔσσεται, ὃς κέρσειεν ἀπὸ τρίχας ὀξεῖ χαλκῷ·
Αἴας δ' αὐτίκα πρῶτος ἑὸν προέηκε βέλεμνον·
Πλῆξε δ' ἄρα τρυφάλειαν· ἐπηύτησε δὲ χαλκὸς
Ὀξύτατον· Τεῦκρος δὲ μέγ' ἐγκονέων ἐνὶ θυμῷ,
Δεύτερος ἧκεν ὀϊστὸν· ἄφαρ δ' ἀπέκερσεν ἐθείρας
Ὀξὺ βέλος· λαοὶ δὲ μέγ' ἴαχον ἀθρήσαντες·
Καί μιν κυδαίνεσκον ἀπείριτον, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸν
Πληγὴ ἐπαλγύνεσκε θοοῦ ποδός· ἀλλά μιν οὔτι
Βλάψεν, ὑπαὶ παλάμῃσι θοὸν βέλος ἰθύνοντα.
Καί οἱ τεύχεα καλὰ πόρε Πηλῆος ἄκοιτις
Ἀντιθέου Τρωΐλοιο, τὸν ἠϊθέων μέγ' ἄριστον
Τροίῃ ἐν ἠγαθέῃ Ἑκάβη τέκετ'· οὐδ' ἀπόνητο
Ἀγλαόν· ἤδη γάρ μιν ἀταρτηροῦ Ἀχιλῆος
Ἔγχος ὁμοῦ καὶ κάρτος ἀπήμερσαν βιότοιο·
Ὡς δ' ὁπόθ' ἑρσήεντα, καὶ εὐθαλόεντ' ἀνὰ κῆπον,
Ὑδρηλῆς καπέτοιο μάλ' ἀγχόθι τηλεθάοντα,
Ἢ στάχυν, ἢ μήκωνα, πάρος καρποῖο τυχῆσαι,

Κέρ-

403. Τῶν δ' ἄρ' ἀμφὶ πρόσωπα &c.] Τῶν δ' ἄφαρ ἀμφὶ πρόσωπα. *Rhod.* Nimium fere est ἄφαρ post ἰσουμένας & αὐτῆμαρ, quanquam hominis indolem novi, cui ἰσοδύναμα sæpius ingesta non displicebant: Adhæc Τῶν δὲ ingratum est ipso nexu suo: Quod licet ab ingenio Calabri etiam non abhorreat, suspicionem tamen injicere posset, fortasse scribendum esse hic, Ὡς δ' ἄρα ἀμφὶ πρόσωπα, καὶ εὐκομόωντα &c. Fac, quod lubet: Si totam hanc clausulam omisisset Quintus, non peccasset hercule. *Pauw.*

406. Στάσαν, οἵ καὶ πρόσθε] Ἔστασαν. *Rhod.*

408. ἔφη δέ ἑ, πολλὸν ἀμείνων Ἔσσεται, ὃς κέρσειεν ἀπὸ &c.] ἔφη δὲ, ὁ, vel ἑ manente, subjunge

Horum igitur in facie & crinitis capitibus ſtatim
Vulnera ſanabantur, & mitius habebant dolores.
Cæterum ad ſagittarum certamen Teucer & Oilei natus
Se obtulerunt, qui & antea curſu inter ſe contenderant.
A quibus procul haſta bonus Agamemnon ſtatuit
Galeam equinis ſetis inſignem, & edixit hunc longe ſuperiorem
Fore, qui acuto ære criſtam reſecaret.
Ajax ergo princeps ſuum ejaculatur telum,
Et galeam ferit, æſque tinnitum reddit
Acutiſſimum. Teucer vero magno animi nixu incumbens,
Poſterior emittit ſagittam, & protinus pilos præacutum
Avulſit telum. Ac ſpectatores magnum edunt plauſum.
Quin etiam illum ſupra modum laudant, quod eum
Plaga dolore afficeret, & tamen nihil ipſi
Officeret, volucrem manibus ſagittam dirigenti:
Quare pulcra ei arma Pelei conjunx dedit
Troili præſtantis: Quem Juvenum longe optimum
In ſacra Troja Hecaba peperit; nec fructum cepit
Honorificum (de ipſo). Jam enim ſævi cum Achillis
Haſta ſimul ac robur, vita ſpoliarant:
Ceu in roſcido & florenti horto,
Aquoſam juxta foſſam, creſcentem
Vel ſpicam vel papaver, antequam fructum conſequatur,
Quis-

junge Εσσεσθ᾽: At in ἀμείνων ν finale expungendum. *Rhod.* Non dubito, quin legendum ſit, ἔφη δὲ, ὁ πολλὸν ἀμείνω Εσσεσθ᾽, ὅς κέρσειεν &c. ὁ ante ὅς flacceſcit, & κέρσειεν etiam minus conveniens eſt, ſi recta ſit oratio: Vident Periti. *Pauw.*

411. ἐπηύτησε δὲ χαλκὸς] ἐπηΰτησε. *Rhod.* Audacius hoc de ære. *Pauw.*

416. ἀλλά μιν οὔτι Βλάψεν] Quid hic μιν, ubi & μιν & αὐτὸν præcedunt? Scribe, ne impedita ſit oratio articulorum frequentia, οὕνεκ᾽ ἄρ᾽ αὐτὸν Πληγὴ ἐπαλγύνεσκε θοοῦ ποδὸς, ἀλλὰ μὲν οὔτι Βλάψεν &c. *Pauw.*

420. οὐδ᾽ ἀπόνητο Αγλαὸν] Αγλαὸν hic adverbialiter ſumendum: ἀπόνητο ἀγλαὸν: quod durum certe. An legendum Αγλαοῦ? Sic verbum indolem ſuam ſervat: ἀπόνητο cum caſu patrio Pueri norunt. *Pauw.*

423. εὐθαλέοντ᾽ ἀνὰ κῆπον] εὐθαλέοντ. *Rhod.*

425. Η ςάχυν, ἢ μήκωνα] ςάχυν

Κέρσῃ τις δρεπάνῳ νεηθηγέϊ, μηδ᾽ ἄρ᾽ ἐάσῃ
Ες τέλος ἠδὲ μολεῖν, μηδ᾽ ἐς σπόρον ἄλλον ἱκέσθαι,
Αμήσας κενεόν τε, καὶ ἄσπορον αἰθομένοισι,
Μέλλονθ᾽ ἑρσήεντος ὑπ᾽ εἴαρος ἀλθαίνεσθαι·
Ως υἱὸν Πριάμοιο, θεοῖς ἐναλίγκιον εἶδος,
Πηλείδης κατέπεφνεν ἔτ᾽ ἄχρονον, εἰσέτι νύμφης
Νήϊδα, νηπιάχοισιν ὁμῶς ἔτι κουρίζοντα·
Αλλά μιν εἰς πόλεμον φθισίμβροτον ἤγαγε μοῖρα
Ηβης ἀρχόμενον πολυγηθέος, ὁππότε φῶτες
Θαρσαλέοι τελέθουσιν, ὅτ᾽ οὐκέτι δεύεται ἦτορ.
Αὐτίκα δ᾽ αὖτε σόλον περιμήκεά τε, βριαρόν τε
Πολλοὶ πειρήσαντο θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἰῆλαι·
Τὸν δ᾽ οὔτις βαλέειν δύνατο στιβαρὸν μάλ᾽ ἐόντα
Αργείων· οἶος δ᾽ ἔβαλεν μενεδήιος Αἴας

Χει-

χυν & μήκωνα in horto hic minus commode jungit Quintus. *Pauw.*

Ibid. πάρος καρποῖο τυχήσας] τυχῆσαι. *Rhod.*

526. Κέρσῃ τις δρεπάνῳ νεηθηγέϊ] Versus requirit νεοθηγέϊ: Nam Synizesin hic admittere nolo. *Pauw.*

427. Ες τέλος ἠδὲ μολεῖν] Ες τέλος ἡδὺ. *Rhod.* Ita Rhodomannus satis commode. Quam Tautologa autem hæc & impedita? Vide modo singula attentius paululum. Sed an forte locus fuit διττογραφούμενος, & duo Versus in Libris diversis aliter atque aliter fuerunt scripti? Fac pro ἀμήσας habuisse quosdam ἀμᾷ τις: Sic statim videbis in illis esse potuisse,

> Η στάχυν, ἢ μήκωνα, πάρος καρποῖο τυχῆσαι,
> Αμᾷ τις κενεόν τε καὶ ἄσπορον αἰθομένοισι,
> Μέλλονθ᾽ ἑρσήεντος ὑπ᾽ εἴαρος ἀλθαίνεσθαι·
> Ως υἱὸν &c.

In aliis vero,

> Η στάχυν, ἢ μήκωνα, πάρος καρποῖο τυχῆσαι,
> Κέρσῃ τις δρεπάνῳ νεοθηγέϊ, μηδ᾽ ἄρ᾽ ἐάσῃ
> Ες τέλος ἡδὺ μολεῖν, μηδ᾽ ἐς σπόρον ἄλλον ἱκέσθαι·
> Ως υἱὸν &c.

Quæ diversitas ad Marginem notata, perperam migravit in Contextum: Attende; vera esse potest hæc mea suspicio. *Pauw.*

428. καὶ ἄσπορον αἰθομένοισι] Lego interim αἴθοπι χαλκῷ, dum commodius inveneris. *Rhod.* Vitium manifestum: Rhodomanni αἴθοπι χαλκῷ nimis arbitrarium est. An legendum, Αμήσας κενεόν τε καὶ ἄσπορον, αἰρoπίνοισι Μέλλονθ᾽ ἑρσήεντος &c? *crescere cribris*, quibus lollum

&

Quispiam falce acuta resecat, nec sinit
Ad dulcem pervenire finem, nec ad alteram sementem durare;
Metens (segetem) inanem, & seminis expertem, splendido ære;
Quæ tamen a rorifluo vere maturum incrementum acceptura esset:
Eodem modo etiam natum Priami, Deos forma æquiparantem,
Pelides obtruncaverat, cum adhuc impubis esset, ac sponsæ
Ignarus, cum pueris adhuc teneræ ætatis more ludens:
Et tamen ad perniciale hominibus bellum Parca eum abstraxerat,
Lætæ pubertatis annos ingredientem; quando virilis sexus
Fit audacior, nec amplius cor (viribus) destituitur.
Protinus etiam amplum & gravem discum (solon vocant)
Multi ex agili manu projicere tentant;
Quem nemo (cum esset supra modum ponderosus) mittere poterat
Argivum: Sed solus Ajax fortiter hostes sustinens rotabat (illum)

& sordes a semine separantur: Græcismus est purus putus ἀλθαίνεσθαι αἰζοπίνοισι. Vox minus nota decipere potuit Scribas: Dicitur autem & αἰζόπινον & αἰζόπιον: Plura alibi. *Pauw.*

429. ὑπ' εἴαρος ἀλθαίνεσθαι] ἀλδαίνεσθαι. *Rhod.* Non improbo: Hesychius tamen suo loco ἀλθαίνει explicat αὔξει, & ἄλθειν ad ἄλδειν referunt Grammaticorum multi: Videbimus alias distinctius. *Pauw.*

430. Ὡς υἱὸν Πριάμοιο &c.] Totum hoc Episodium de morte Troili hic supervacuum est, & absque judicio adhibitum, *Pauw.*

431. κατέπεφνεν ἔτ' ἄχροον] ἔτ' ἄχνοον. *Rhod.*

432. νηπιάχοισιν ὁμῶς ἔτι κουρίζοντα] An sic Troilum non facit nimis tenellum? *Pauw.*

435. ὅτ' οὐκέτι δεύεται ἦτορ] ὅτε ingratum est post ὁππότε: Sed sic sæpe Quintus. *quando non amplius eget cor:* Et hoc jejunum, quia id, cujus penuria cor non amplius laborat, reticetur. Quo modo autem hoc convenit cum præcedenti, νηπιάχοισιν ὁμῶς ἔτι κουρίζοντα?

qui

Χειρὸς ἀπὸ κρατερῆς, ὡσεὶ δρυὸς ἀγρονόμοιο
Ὄζον ἀπαυαθέντα, θέρους εὐθαλπέος ὥρῃ,
Ὁππότε λήϊα πάντα κατὰ χθονὸς αὐαίνηται·
Θάμβησαν δ' ἄρα πάντες, ὅσον χειρὸς ἐξεποτήθη
Χάλκεος, ὃν ἀνέρε χερσὶ δύω μογέοντε ἄειραν·
Τὸν ῥά μιν Αγκαίοιο βίη ῥίπτασκε πάροιθεν
Ῥηϊδίως ἀπὸ χειρὸς ἑῆς πειρώμενος ἀλκῆς,
Πρὶν κρατερῇσι χέρεσσι δαμήμεναι Ηρακλῆος·
Ηρακλέης δέ μιν ἠῢς ἑλὼν σὺν ληΐδι πολλῇ,
Ακαμάτης ἔχε χειρὸς ἀέθλιον· ἀλλά μιν ἐσθλῷ
Ὕστερον Αἰακίδῃ δῶρον πόρεν, ὁππότ' ἄρ' αὐτῷ
Ἰλίου εὐπύργοιο συνέπραθε κύδιμον ἄστυ·
Κεῖνος δ' υἱέϊ δῶκεν· ὃ δ' ὠκυπάροις ἐνὶ νηυσὶν
Ἐς Τροίην μιν ἔνεικεν, ἵνα σφετέροιο τοκῆος
Μνωόμενος, Τρώεσσιν ἐϋσθενέεσσι μάχοιτο
Προφρονέως, εἴη δὲ πόνος πειρωμένῳ ἀλκῆς·
Τὸν ῥ' Αἴας μάλα πολλὸν ἀπὸ στιβαρῆς βάλε χειρός.
Καὶ τότε οἱ Νηρηῒς ἀγακλυτὰ τεύχεα δῶκεν
Μέμνονος ἀντιθέοιο, τὰ καὶ μέγα θηήσαντο
Αργεῖοι· λίην γὰρ ἔσαν περιμήκεα πάντα·
Καὶ τάγε καγχαλόων ὑπεδέξατο κύδιμος ἀνήρ·
Οἴῳ γὰρ κείνῳ γε περὶ βριαροῖσι μέλεσσιν
Ἥρμοσεν ἀπλήτοιο κατὰ χροὸς ἀμφιτεθέντα·
Αὐτὸς δ' αὖτ' ἀνάειρε μέγαν σόλον, ὄφρά οἱ εἴη

Τερ-

qui ita agit, an corde est adeo confirmato viribusque subnixo? Haud credo, & bonum hic sibi contrarium puto. *Pauw.*

441. Ὄζον ἀπαυαθέντα] ἀπαυανθέντα. *Rhod.*

443. ὅσον χειρὸς ἐξεποτήθη] Ob Metrum scribe χερός. *Pauw.*

444. Χάλκεος, ὃν ἀνέρε χερσὶ δύω μογέοντε ἄειραν] Χαλκὸς & μογέοντες. *Rhod.*

445. Τὸν ῥά μιν Αγκαίοιο βίη] Τὸν ῥά μιν Ανταίοιο βίη. *Rhod.*

449. ἀλλά μιν ἐσθλῷ Ὕστερον] Hoc μιν incongruum facit μιν præcedens: An ibi legendum etiam, Ηρακλέης δὲ μὲν ἠῢς? Id certe ἀλλὰ hic quoque mallet sibi. *Pauw.*

456. Τὸν ῥ' Αἴας μάλα πολλὸν

ἀπὸ

E valida manu, velut quercus ſylveſtris
Ramum arefactum, calidæ æſtatis tempore:
Quando cunctæ fruges in agro jam ſicceſcunt.
Omnes igitur ſtupor invaſit, quod tam longe e manu evolaſſet,
Quem vix magno labore duo viri ſuſtuliſſent.
Diſcum hunc Antæus violentus olim jaculabatur
Sine negocio e manu, cum periculum faceret roboris ſui,
Priusquam inter validas manus Herculis eliſus fuit.
Hunc Hercules ſtrenuus cum multa præda adeptus,
Obtinuerat invictæ manus præmium. Sed eum forti
Poſtea Æacidæ (Telamoni) munus attribuit, quando cum ipſo
Ilii turrigeri urbem famigeratam expugnaverat.
Ille filio dedit, qui citis in navibus
Ad Trojam eum attulit, ut parentis ſui
Monimentum habens, pugnam cum robuſtis Trojanis confereret
Alacrius, & periclitanti vires exercitamentum eſſet.
Hunc ergo Ajax ad longiſſimum torquebat intervallum:
Et tunc Thetis ei tradidit inſignia arma
Memnonis præclari; Quæ magna admiratione proſecuti ſunt etiam
Ipſi Argivi. Cuncta enim magnitudinis erant eximiæ.
Illa ergo vir inclytus ſuſcepit magno cum gaudio.
Hujus enim craſſis membris ſolius
Congruebant, cum corpori enormi applicarentur.
Ipſe tandem ingentem ad ſe recepit Solon, ut ſibi foret
Sin-

ἀπὸ στιβαρῆς βάλε χειρός] Suſpectum eſt μάλα πολλὸν: Mallem, ſcriptum eſſet, μάλα πόῤῥω ἀπὸ στιβαρῆς βάλε χειρός. *Pauw.*

462. ἀπλήτοιο κατὰ χροὸς] Aut hoc, aut antecedens περὶ βριαροῖσι μέλεσσιν, potuiſſet tuto abeſſe. *Pauw.*

463. ὄφρα οἱ εἴη Τερπωλῆς μένος ἠῢ &c.] τερπωλῆς μένος & τερπωλῆς μένος ἠῢ pro oblectamento & oblectamento ſingulari, inflatum eſt & Dithyrambicum: Si πονέεσθαι *exercere* ſignificare poſſet, aut πονέεσθαι μένος ἠῢ dici pro πονέεσθαι κατὰ μένος ἠῢ, ſcriberem non invitus, ὄφρά οἱ εἴη Τερπω-

Τερπωλῆς μένος ἠῢ λιλαιομένῳ πονέεσθαι.
Οἳ δ' ἄρα δηϊόωντες ἐφάλματος, πολλοὶ ἀνέσταν·
Τῶν ἄρ' ὑπέρθορε πολλὸν ἐϋμμελίης Ἀγαπήνωρ
Σήματα· τῷ δ' ὁμάδησαν ἐπ' ἀνέρι μακρὰ θορόντες·
Καί οἱ τεύχεα καλὰ πόρε μεγάλοιο Κύκνοιο
Δῖα Θέτις· τὸν γὰρ φόνῳ ἐπὶ Πρωτεσιλάου
Πολλῶν θυμὸν ἑλόντα, κατέκταν Πηλέος υἱὸς
Πρῶτον ἀριστήων· Τρῶας δ' ἄχος ἀμφεκάλυψεν.
Αἰγανέῃ δ' ἄρα πολλὸν ὑπέρβαλε δηριόωντας
Εὐρύαλος· λαοὶ δὲ μέγ' ἴαχον· οὐ γὰρ ἔφαντο
Κεῖνον ὑπερβαλέειν, οὐδὲ πτερόεντι βελέμνῳ·
Τοὔνεκά οἱ φιάλην πολυχανδέα δῶκε φέρεσθαι
Μήτηρ Αἰακίδαο δαΐφρονος, ἥν ποτ' Ἀχιλλεὺς
Ἀργυρέην κτεάτισσε βαλὼν ὑπὸ δουρὶ Μένητα,
Ὁππότε Λυρνησσοῖο διέπραθε Τρώϊον ἄστυ.
Αἴας δ' ὀμβριμόθυμος, ἐελδόμενος πονέεσθαι
Χερσὶν ὁμῶς καὶ ποσσὶν, ἀνιστάμενος, καλέεσκεν
Ἐς μέσον, ἡρώων τὸν ὑπέρτατον· οἱ δ' ὁρόωντες,
Θάμβεον ὄμβριμον ἄνδρα, καὶ ἄλκιμον· οὐδέ τις ἔτλη
Ἄντα μολεῖν· πάντων γὰρ ὑπέκλασε δεῖμ' ἀλεγεινὸν
Ἠνορέην· φοβέοντο δ' ἀνὰ φρένα, μή τινα χερσὶ

Τύ-

λῃ μένος ἠῢ λιλαιομένῳ πονέεσθαι. Sed neutrum Sermonis indoles videtur admittere. *Pauw.*

465. Οἳ δ' ἄρα δηϊόωντες ἐφάλματος] ἐφ' ἅλματος. *Rhod.*

467. τῷ δ' ὁμάδησαν ἐπ' ἀνέρι μακρὰ θορόντες] τοὶ δ' ὁμάδησαν & θορόντι. *Rhod.* τοὶ, *illi*, adversarii ipsi numero multi: Græcos γενικῶς cum Interprete hic vix ac ne vix intelligere possumus. *Pauw.*

469. τὸν γὰρ φόνῳ ἐπὶ Πρωτεσιλάου] τὸν γὰρ ῥα φόνῳ. *Rhod.*

472. δηριόωντας] Hoc melius, quam δηϊόωντες Versu 465. Nam fallor, aut δηϊόω de contentione ludicra minus commode dicitur. An ibi etiam legendum δηριόωντες? Id non improbabile. Quin & Versu 255. malim δηριόωνται: Vide locum. *Pauw.*

477. βαλὼν ὑπὸ δουρὶ Μένητα] Μύνητα, Correctio est a Brodæo ex Iliad. B.

Λυρνησσὸν διαπορθήσας, καὶ τείχεα Θήβης,
Κὰδ δὲ Μύνητ' ἔβαλεν.

Eu-

Singulari oblectamento, si quando exerceri cuperet.
Tum saltu certaturi multi surrexerunt,
Quorum longe transiliit Agapenor hasta fortis
Signa. Græci igitur una voce gratulati sunt viro longe salienti:
Et pulcra ei arma dedit ingentis Cycni
Diva Thetis. Hunc enim, post cædem Protesilai
Multis cum vitam eriperet, Pelei natus interemit
Procerum Trojanorum principem, Troasque luctus cooperuit.
Hasta deinceps leviore (tragula) longe superavit certantes
Euryalus, populusque magno clamore approbavit. Non enim ajebant
Illum (quenquam) vel pennigera sagitta superaturum esse.
Ideo phialam ei capacissimam auferendam dedit
Mater Æacidæ pugnarum periti; quam olim Achilles
Ex argento conflatam acquisivit, cum hasta stravisset Mynetem;
Quo tempore Lyrnesum, Trojanæ societatis oppidum, evastavit.
Porro Ajax magnanimus, cupiens decertare
Manibus simul & pedibus, surrexit & provocavit
In medium excellentissimum heroum quemque; Qui ut viderunt
Immanem & robustum virum, obstupuere; nec quisquam ausus est
Obviam illi procedere. Tristis enim metus infregerat omnium
Vires; & verebantur apud animum, ne si quem manibus

Eustathius, ὁ δὲ Ὁμηρικὸς ἐν τούτοις Μύνης ἀνὴρ ἦν τῆς Βρισηίδος. Strabo Lib: 13. ἐμφαίνει γὰρ τὴν Λυρνησσὸν, λέγων πόλιν ἰδίαν Μύνητος, ὡς ἂν δυναστευομένην ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἐνταῦθα πεσεῖν αὐτὸν μαχόμενον. *Dausq.* Rhodomannus in Versione sua etiam *Mynetem*: An tamen Libri Homerici vel Auctores antiqui discreparunt? *Pauw.*

481. οἱ δ' ἐρίσαντες, Θάμβησαν &c.]

Τύψας ἀκαμάτῃσιν, ὑπὸ πληγῇσι πρόσωπον
Συγχέῃ ἐσσυμένως, μέγα δ' ἀνέρι πῆμα γένηται·
Οψὲ δὲ πάντες ἔλευσαν ἐπ' Εὐρυάλῳ μενεχάρμῃ
Ιδμονι πυγμαχίης, εὖ εἰδότι· ὃς δ' ἐνὶ μέσσοις
Τοῖον ἔπος προέηκεν, ὑποτρομέων θρασὺν ἄνδρα,
Ω φίλοι, ἄλλον μὲν Αχαιῶν, ὅν κε θέλητε,
Τλήσομαι ἀντιόωντα, μέγαν δ' Αἴαντα τέθηπα·
Πολλὸν γὰρ προβέβηκε· διαῤῥαίσει δέ μοι ἦτορ,
Ην μιν ἐπιβρίσαντα λάβῃ χόλος· οὐ γὰρ ὀΐω
Ανδρὸς ἀπ' ἀκαμάτοιο σόον ποτὶ νῆας ἱκέσθαι.
Ως φαμένοιο, γέλασαν· ὃ δ' ἐν φρεσὶ πάμπαν ἰάνθη
Αἴας ὀμβριμόθυμος· ἄειρε δὲ δοιὰ τάλαντα
Αργύρου αἰγλήεντος, ἅ οἱ Θέτις οὕνεκ' ἀέθλου
Δῶκεν ἄτερ καμάτοιο· φίλου δ' ἐμνήσατο παιδὸς
Αἴαντ' εἰσορόωσα· γόος δέ οἱ ἔμπεσε θυμῷ.
Οἳ δ' αὖθ' ἱππασίῃ μεμελημένον ἦτορ ἔχοντες,
Εσσυμένως ἀνόρουσαν ἐποτρύνοντος ἀέθλου·
Πρῶτος μὲν Μενέλαος, ἠδ' Εὐρύπυλος θρασυχάρμης,
Εὐ-

&c.] Iterum, ac si nunquam vidissent Ajacem. *Pauw.*

487. Οψὲ δὲ πάντες ἔλευσαν ἐπ' Εὐρυάλῳ] Interpres, *intuiti sunt Euryalum:* Deduxit igitur ἔλευσαν a λεύσσω, cujus tempus illud nescio, an alibi reperiatur: Sciunt Periti, neque verba perdere necesse. An forte scriptum olim ἔλευσσον? Id sane facilius admitti posset, quam ἔλευσαν: Sed dubito, & aliud mendum suspicor: Quid si legamus; Οψὲ δὲ πάντες ἔνευσαν ἐπ' Εὐρυάλῳ, *nutum dederunt Euryalo, capite Euryalum ad pugnam hortati sunt?* Sane hoc appositissimum foret: Et ita in concione & turba hominum fieri solet. *Pauw.*

488. Ιδμονι πυγμαχίης, εὖ εἰδότι ὃς δ' ἐνὶ μέσσοις] Ηθεα vel Ειδεα πυγμαχίης εὖ εἰδότι, qui pugillatus morem, genera, probe noverat. Hoc & elegantius & rectius mihi videtur. *Rhod.* Hæc sine dubio corrupta sunt: Non potuerunt enim ab Auctore quam maxime Tautologo ita relinqui. Rhodomannus, ut vides, Ηθεα vel Ειδεα πυγμαχίης εὖ εἰδότι: Satis arbitrarie, & parum scite: Nam εἰδότι cum casu patrio construi solet. Dicam, quod suspicor: Fors locus fuit διττογραφούμενος, & in Libris quibusdam pro Ιδμονι πυγμαχίης scriptum fuit Πυγμαχίης

Percuteret indefessis, faciem ictibus
Contunderet repente, eique viro magno esset nocumento.
Tandem vero omnes intuiti sunt pugnacem Euryalum,
Pugillatus gnarum, nec ignorantem (Ajacis vires) qui in media corona
Hujusmodi emisit verba, audacem hominem formidans:
Amici, quemcunque alium Achivum, quem volueritis,
Excipiam occurrentem: sed magnum Ajacem exhorresco.
Longe enim antecellit. ruinam allaturus esset vitæ meæ,
Si vasta eum mole incumbentem ira corriperet. Non enim arbitror
Ab invicto me viro salvum ad naves rediturum.
Sic dicente riserunt; Et toto pectore lætatus est
Ajax animo pollens. Accipit igitur duo talenta
Lucidi argenti, quæ Thetis ipsi præmii loco
Dedit citra laborem; & cari recordatur filii
Ajacem dum intuetur, animoque ejus mœror illabitur.
Alii deinceps, animum equestri studio addictum habentes,
Sine cunctatione exurgunt, certaminis enim ratio sic poscebat;
Primus Menelaus; deinde Eurypylus, audax pugnator;
Tum

χίης εὖ εἰδότι: Quæ discrepantia ad Marginem notata, cum dein mutilate in Libris recentioribus prostaret Versus, a sciolis admissa fuit in Contextum, quia sic rima affabre oppleri poterat. Vides? Hoc perquam probabile: Et sic locus vacuus est relinquendus inter Ιδμονι πυγμαχίης vel Πυγμαχίης εὖ εἰδότι & ὅς δ' ἐνὶ μέσσοις. Alias scribendum suspicarer, Ιδμονι πυγμαχίης εὐήνορος· ὅς δ' ἐνὶ μέσσοις: Pancratium viros animosos & fortes efficiens: οἶνος, χαλκὸς, dicitur εὐήνωρ, ut notum. Et hoc improbabile etiam non est, sed audacius paululum. *Pauw.*

490. Ω φίλοι, ἄλλον μὲν Αχαιῶν &c.] ἄλλον μέν τιν', vel ἄλλον μέν τὸν Αχαιῶν. *Rhod.* Nihil juvant, qui labantem, uti rentur, versum injecta syllaba fulcire adnituntur. Eodem mensu usus est Homerus Il. E.

Φίλε κασίγνητ', ἐκκόμισαί τέ με, δὸς δέ μοι ἵππους.

Dausq.

495. Ως φαμένοιο γέλασσαν] γέλασσαν. *Pauw.*

497. ἅ οἱ Θέτις οὕνεκ' ἀέθλου Δῶκεν] εἵνεκ' ἀέθλου. *Rhod.*

502. Μενελάος ἠδ' Εὐρύπυλος] Versus requirit, Μενελάος ἰδ' Εὐ-

Εὔμηλός τε, Θόας τε, καὶ ἰσόθεος Πολυποίτης·
Ἵπποις δ' ἀμφὶ λέπαδνα βάλον, καὶ ὑφ' ἅρματ' ἔρυσσαν
Πάντες ἐπειγόμενοι, πολυγηθέος εἵνεκα νίκης·
Αἶψα δ' ἄρ' εἰς χῶρον ξύνισαν βεβαῶτ' ἐνὶ δίφροις,
Χῶρον ἀν' αἱματόεντ'· ἐπὶ νύσσης δ' ἔσταν ἕκαστοι·
Καρπαλίμως δ' Εὔηρα βάλε κρατερῆς παλάμῃσιν·
Ἵπποι δ' ἐσχριφθέντες, ἐν ἅρμασι ποιπνύοντες,
Ὅππως τις προάλοιτο· πόδας δ' ὑπεκίνυον αὐτῶν·
Οὔατα δ' ὀρθώσαντο, καὶ ἄμπυκα δεύεσαν ἀφρῷ·
Οἳ δ' ἄφαρ ἐγκονέοντες, ἐλαφροπόδων μένος ἵππων
Μάστιγον· οἱ δὲ θοῇσιν ἐοικότες Ἁρπυίῃσιν,
Καρπαλίμως ζεύγλῃσι μέγ' ἔνθορον ἀσχαλόωντες·
Ἅρματα δ' ὦκα φέρεσκον ἀπὸ χθονὸς ἀΐσσοντα·
Οὐδέ θ' ἁρματροχιὰς ἰδέειν, οὐδὲ ποδοῖιν
Ἐν χθονὶ σήματα· τόσσον ὑπεξέφερον δρόμον ἵπποι·
Πουλὺς δ' αἰθέρ' ἵκανε κονίσσαλος ἐκ πεδίοιο,
Καπνῷ ἢ ὁμίχλῃ ἐναλίγκιος, ἥν τ' ἐν ὄρεσσιν
Ἀμφιχέῃ πρώνεσσι Νότου μένος, ἢ Ζεφύροιο,
Χεί-

Εὐρυπύλος. *Pauw.*

506. *Αἶψα δ' ἄρ' εἰς χῶρον ξύνισαν*] *χῶρον* hic suspectum habeo; nec injuria, videtur enim ex initio sequentis Versus huc ab oscitante Librario suppositum. Quid si *στάδιον* legas, ut a me versum est? *Rhod.* Aut hoc *εἰς χῶρον*, aut sequens *χῶρον ἀν'* haud dubie depravatum est, & Rhodomanno hactenus adsentior, cui depravatum videbatur hoc prius; Sed cum id mutat in *εἰς στάδιον*, ab eo dissentire non possum non: Nimia enim est mutatio, & minus etiam apta, quia liberior currendi campus hic videtur certantibus adsignatus: Scribendum suspicor, *Αἶψα δ' ἄρ' εἰς δῆριν ξύνισαν.* Id longe frugalius, & perquam appositum, ut vides statim. Erunt, qui per modum Epanaphoræ scripturi sunt, *Αἶψα δ' ἄρ' εἰς χῶρον ξύνισαν βεβαῶτ' ἐνὶ δίφροις, Χῶρον ἐς ἠμαθόεντ'.* Sed id ego hic probare non possum. *Pauw.*

507. *Χῶρον ἀν' αἱματόεντ'*] *ἠμαθόεντ'.* *Rhod.*

508. *Καρπαλίμως δ' Εὔηρα βάλε*] *εὔληρα βάλον*: utitur hoc vocabulo Homerus Iliad. Ψ. *Rhod.* Hesychius, *Εὔληρα, ἱμάντες, ἡνίαι.* Item, *Εὔληρον, ἱμάς.* Homerus Iliad. Ψ.

— *ἐν δ' αὐτὸς ἔχεν εὔληρα βέβηκε.*

En-

Tum Eumelus, Thoasque & par Diis Polypoetes.
Et lora jugalia equis injiciunt, atque ſub currus trahunt,
Omnes lætificæ victoriæ ergo feſtinantes.
Mox igitur in ſtadium conveniunt, conſcenſis ſellis curulibus
Loco arenoſo, & intra carceres quisque ſe continent.
Ac protinus habenas extendunt validis manibus.
Equi autem curribus adjuncti, id operam dabant,
Quo pacto quis (ante alios) exſiliret, & pedes interim movebant,
Auresque arrigebant, & phaleras ſpuma rigabant.
Extemplo (certatores) impetu facto pernicium vim equorum
Flagris incitant, qui volucrum more Harpyiarum,
Raptim cum jugis ſuis excurrunt, valde indignantes.
Et currus velociter auferunt, a tellure ſubſultantes,
Nec rotarum veſtigia conſpici poſſunt, nec pedum
Humi notæ, adeo curſum abripiunt equi,
Denſusque adeo pulvis e campo ad auras ſurgit,
Inſtar fumi, aut nebulæ, quam in montibus
Circum juga ſpargit Auſtri vis aut Zephyri,

Tem-

Euſtathius, εὔλαζα μὲν λέγει τὰ ἡνία. *Dausq.* εὔληρα recte. Sed quid βάλε aut βάλον? Non dubito, quin ſcribendum ſit λάβον: Sic κρατερῇς παλάμῃσιν appoſitiſſime accedit. *Pauw.*

509. ἐν ἅρμασι ποιπνύοντες] ποιπνύεσκον. *Rhod.*

510. πόδας δ' ὑπεκίνυον αὐτῶν] Forte αὔτως. *Rhod.* Neſcio, cur illud αὐτῶν diſplicuerit Rhodomanno. *Pauw.*

511. καὶ ἄμπυκα δεύεσαν ἀφρῷ] Corruptum eſt δεύεσαν: Nam a δεύω non poteſt fieri δεύεσαν. δεῦσαν rectum eſt, nec ε interjici poteſt: Pueri ſciunt. An ſcribendum, καὶ ἄμπυκα δεῦσαν ἄρ' ἀφρῷ, vel καὶ ἄμπυκα δεῦσαν ἀφρῷ ᾧ? *Pauw.*

512. ἐλαφροπόδων μένος ἵππων Μάστιγον] Aut Aoriſtus β. eſto, a μαστίζω, aut ſcribe Μάστιον. *Dausq.* Poſterius arridet mihi: Ita Homerus, ita Alii, ut ipſi Tyrones non ignorant. *Pauw.*

514. ἀσχαλόωντες] Propter flagellorum ictus, quibus non excitanda erat eorum velocitas. *Pauw.*

516. Οὐδέ θ' ἁρματροχίας ἰδέειν &c.] Οὐδ' ἁρματροχίας ἰδέειν σθένος vel πέλεν. In Homer. Iliad. Ψ. — οὐδέ τι πολλὴ Γίνετ' ἐπισσώτρων ἁρματροχιὴ κατόπισθεν. Nec retro multam ſigna-

Χείματος ἐγρομένου, ὁπότ' οὔρεα δεύεται ὄμβρῳ.
Ιπποι δ' Εὐμήλοιο μέγ' ἔνθορον· αἱ δ' ἐφέποντο
Αντιθέοιο Θόαντος· ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλος ἀΰτει
Αρματι· τοὶ δ' ἐφέροντο δι' εὐρυχόρου πεδίοιο
*   *   *   *   *
Οντινα δήιοι ἄνδρες ὑποτρομέουσι μάλιστα *
Ηλιδος ἐκ δίης, ἐπεὶ μέγα ἔργον ἔρεξεν
Παρφάμενος θοὸν ἅρμα κακο - - Οἰνομάοιο,
Ος ῥα τότ' ἠιθέοισιν ἀνηλέα τεῦχεν ὄλεθρον,
Κούρης ἀμφὶ γάμοιο περίφρονος Ιπποδαμείης·
Αλλ' οὐ μὲν κεῖνός γε καὶ ἱππασίῃσι μεμηλὼς,
Ιππους ὠκύποδας τοίους ἔσχεν, ἀλλ' ἄρα πολλὸν
Ποσσὶν ἀφαυροτέρους· οἱ γάρ τ' εἴδοντ' ἀνέμοισιν.
Η, μέγα κυδαίνων ἵππου μένος, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
Ατρείδην· ὁ γὰρ ἦσι περὶ φρεσὶ γήθεε θυμῷ·

Τοὺς

ſignaverat orbita terram. Differt autem ab ἁματροχία: quod colliſionem curruum ſignificat, ut Porphyrius Cap. 3. Quæſt. Homeric. docet. *Rhod.* Corrigo,

Οὐδ' ἁρματροχίας ἰδέειν ἦν, οὐδὲ ποδοῖιν
Εν χθονὶ σήματα.

Scio, quid alii. *Dausq.* Ita recte Dausquejus. *Pauw.*

522. *Ιπποι δ' Εὐμήλοιο μέγ' ἔνθορον· αἱ δ' ἐφέποντο*] Nota genus fœmineum, quod maſculo ſæpe in his præfertur, ut Viri Eruditi ſciunt; niſi forte ſimplicius *οἱ δ' ἐφέποντο* ſcripſerit Quintus. *Pauw.*

524. *τοὶ δ' ἐφέροντο δι' εὐρυχόρου πεδίοιο*] Magnus hic eſt defectus. Primus autem a lacuna Verſus cum ſequentibus non cohæret. Ideo Aſteriſcis eum notavi. Sunt autem hæc fragmentum orationis, qua quiſpiam Græcorum Menelaï equos laudat. Tota igitur narratio, qua curſum deſcripſit, & Thoantis atque Eurypyli e curru lapſum, intercidit. *Rhod.*

526. Ηλιδος ἐκ δίης] Hæc ab aliis abrupta ſunt. *Rhod.*

527. Παρφάμενος θοὸν ἅρμα κακο - - Οἰνομάοιο] Παρφθάμενος vel Προφθάμενος. *Rhod.* Exſarcio, κακὸς δμὼς Οἰνομάοιο. Erat is Myrtilus. Diodorus Lib. 5. φθείρας δὲ τὸν ἡνίοχον τοῦ Οἰνομάου Μυρτίλον, καὶ λαβὼν συνεργὸν πρὸς τὴν νίκην, ἔφθασε παραγινόμενος ἐπὶ τὸν Ισθμόν. A quo Myrtilo *Myrtoum mare* Horatio Lib. 1. Senecæ in Thyeſte:

Deceptor (παρφάμενος) *domina Myrtilus, & fide*
Vectus, qua tulerat, nobile reddidit

Myr-

Tempeſtate exorta, cum montes imbre permadeſcunt.
Equi autem Eumeli longe antevolabant: & inſequebantur equæ
Divini Thoantis. Tum alius alii clamore favebat
Currui. Ipſi interim per latum campum feruntur.

* * * * *

Quem hoſtici viri maxime formidant
Ex (Jovi) ſacra Elide: ſiquidem ingens facinus edidit,
Prævertens volucrem currum maligni Oenomai,
Qui tunc juvenibus crudelem parabat necem,
Ob filiæ nuptias prudentis Hippodamiæ:
Sed tamen nec ille, quamvis accuratum in re equeſtri ſtudium ponens,
Tam veloces equos habebat, ſed pedibus
Longe infirmiores. Hi enim ventorum inſtar habent.
Dixit, magna laude attollens cornipedum virtutem, atque ipſum
Menelaum: cujus animum intimo pectore lætus erat.
Illos

Myrtoo pelagus nomine notior. Vel κακόφρονος Οἰνομάοιο, quippe,

Ὅς ῥα τότ' ἠϊθέοισιν ἀνηλέα τεῦχεν ὄλεθρον.

Forte etiam reponendum Ῥεξάμενος: durum enim Παρφάμενος ἅρμα. Rhodomannus Παρφθάμενος, recte: niſi quod ad Myrtilum minus tunc commode refeuretur. *Dausq.* Rhodomannus Παρφθάμενος: quod ad Pelopem, non ad Myrtilum, referendum eſt: Non improbo, ſed dubito, quia Παρφάμενος reſpicere poteſt conſilium, quod cum Myrtilo iniit Pelops: *Perſuadens citum currum Oenomai ita adornare & inſtruere, ut inter currendum fracto axe ſubverteretur.* Id autem, quod ſic conſideratur, inter ἔρεξεν & Παρφάμενος ſtare potuit. Hoc certe non improbabile: Quanquam μέγα ἔργον ἔρεξεν forte mallet victoriam ſine dolo illo adhibito, qui ſane opus magnum attenuabat. Attende & judica: In tenebris hic micamus. Illud κακο mutilatum non male redintegrat Dausquejus, κακόφρονος legens: Altera ejus ſuſpicio nullas blanditias habet, & digna eſt Auctore ſuo. *Pauw.*

531. Ἵππους ὠκύποδας τοίους ἴσχεν] Ut Verſui bene ſit, ſcribendum ἔχεν. *Pauw.*

533. μέγα κυδαίνων ἵππου μένος] ἵππων μένος. *Rhod.*

534. ὃ γὰρ ἦσι περὶ φρεσὶ γήθεε θυμῷ] Connexio non eſt bona: Scribendum ſuſpicor, ὃ δ' ἄρ'

Τοὺς δὲ μέγ' ἀσθμαίνοντας, ἄφαρ θεράποντε ἔλυσαν
Ζεύγλης· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀελλόποδας λύον ἵππους
Πάντες, ὅσοις ἐν ἀγῶνι περὶ δῆρις ἐτύχθη· *
Αντίθεον δὲ Θόαντα, καὶ Εὐρύαλον μενεχάρμην
Ηκέσατ' ἐσσυμένως Ποδαλείριος ἕλκεα πάντα,
Οσσα περιδρύφθησαν, ἀπ' ἐκ δίφροιο πεσόντες·
Ατρείδης δ' ἀλίαστον ἐγήθεεν εἵνεκα νίκης·
Καί οἱ εὐπλόκαμος Θέτις ὤπασε καλὸν ἄλεισον
Χρύσεον, ἀντιθέοιο μέγα κτέαρ Ηετίωνος,
Πρὶν Θήβης κλυτὸν ἄστυ διαπραθέειν Αχιλῆα.
Αλλοι δ' αὖθ' ἑτέρωθε μώνυχας ἔντυον ἵππους
Ες δρόμον ἰθύνοντες· ἕλοντο δὲ χερσὶ βοείας
Μάστιγας· καὶ πάντες ἀναΐξαντες ἐφ' ἵππων,
Εζοντ'· οἱ δὲ χαλινὰ γενείασιν ἀφρίζοντες,
Δάπτον, καὶ ποσὶ γαῖαν ἐπέκτυπον, ἐγκονέοντες
Εκθορέειν· τοῖς δ' αἶψα δρόμος· οἱ δ' ἀπὸ νύσσης *
Καρπαλίμως οἴμησαν, ἐριδμαίνειν μεμαῶτες,
Ικελοι ἢ Βορέαο μέγα πνείοντος ἀέλλαις,
Ηὲ Νότου κελάδοντος, ὅτ' εὐρέα πόντον ὀρίνει
Λαίλαπι καὶ ῥιπῇσι, θυτήριον εὖτ' ἀλεγεινὸν
Αντέλλῃ, ναύτῃσι φέρον πολύδακρυν ὀϊζύν·
Ως οἵ γ' ἐσσεύοντο κόνιν ποσὶ καρπαλίμοισιν

Εν

ἄρ' ἧσι περὶ φρεσὶ &c. *Pauw.*

535. Τοὺς δὲ μέγ' ἀσθμαίνοντας] Hic genus masculum habes: Junge, quæ ad V. 522. notavi. *Pauw.*

Ibid. ἄφαρ θεράποντε ἔλυσαν] θεράποντες. *Rhod.*

537. ὅσοις ἐν ἀγῶνι περὶ δῆρις ἐτύχθη] ἐν ἀγῶνι δρόμου περὶ δῆρις ἐτύχθη. *Rhod.*

538. καὶ Εὐρύαλον μενεχάρμην] Εὐρύπυλον. *Rhod.* Rhodomannus recte Εὐρύπυλον, quia illius nomen præcessit: Alias Εὐρύαλον manere posset: Nam uterque inter Græcos fuit ad Trojam, ut ex Homero notum. Et sic etiam dici posset, ex hoc Versu corrigendum esse alterum. *Pauw.*

541. Ατρείδης δ' ἀλίαστον ἐγήθεεν εἵνεκα νίκης] De Atride præcessit jam, ὁ δ' ἄρ' ἧσι περὶ φρεσὶ γήθεε θυμῷ. *Pauw.*

545. Αλλοι δ' αὖθ' ἑτέρωθε] Hi plures erant numero, ideoque co-

Illos itaque magno anhelitu quassantes ilia, statim famuli exsolvunt
Jugo. Tum cæteri etiam procellipedes laxant equos
Omnes, qui in Circo de cursus palma contenderant.
Eximio autem Thoanti, & forti in præliis Eurypylo,
Podalirius mox omnia vulnera medicatur:
Quibus attriti fuerant dum e curru prolaberentur.
Cæterum Atrides gaudio immenso fruebatur propter victoriam:
Et pulcricoma ei Thetis elegans tradidit poculum,
Ex auro confectum, non vulgare nobilis Eetionis peculium;
Antequam celebrem Thebæ urbem Achilles exscinderet.
Tum alii ex alia (Circi) parte solidungulos instruunt equos,
Ad cursum dirigentes, & corripiunt manibus e corio bubulo
Scuticas, atque omnes equis conscensis
Resident; Hi frena mandibulis spumantes
Mordent, & ungulis terram tundunt properantes
Excurrere. Quibus extemplo cursus intenditur. Ex carceribus igitur
Raptim evolant, magno ardore contendendi
Similes aut Boreæ procellis acriter flantis,
Aut Noti sibilantis, quando latum ciet mare
Turbine & æstu, cum thuribulum horrificum (nimbosum)
Oritur, nautis flebile naufragium afferens.
Ita illi ruunt, pulverem rapidis pedibus

In

eorum nomina non adscripsit Quintus: *ἄλλοις δ' ἱππήεσσι* Infra Vers. 589. occurrens, huc pertinet. *Pauw.*

Ibid. *μώνυχας ἴντυον ἵππους*] *μονώνυχας* vel *φερώνυχας*. *Rhod.* Prius haud dubie sumendum. *Pauw.*

550. *τοῖς δ' αἶψα δρόμος· οἳ δ' ἀπὸ νύσσης*] *τοῖς δ' αἶψα τάθη δρόμος*, vel *τοῖς δ' αἶψα δρόμος τέταθ'*. *Rhod.* Rhodomannus *τάθη* vel *τέταθ'*, non male, sed paulo durius de equitibus, inprimis ubi de ipsis equis sequitur *καρπαλίμως εἵμησαν*, quod a

δεξ-

Εν πεδίῳ κλονέοντες ἀπείριτον· οἱ δ' ἐλατῆρες,
Ιπποις οἷσιν ἕκαστος, τῇ μὲν ἱμάσθλῃ *
Ταρφέα πεπληγὼς, ἑτέρῃ δ' ἐν χερὶ τινάσσων
Νωλεμὲς ἀμφὶ γένυσι μέγα κτυπέοντα χαλινόν·
Ιπποι δ' ἐῤῥώοντο· βοὴ δ' ἀνὰ λαὸν ὀρώρει
Ασπετος· οἱ δ' ἐπέτοντο διὰ πλατέος πεδίοιο·
Καὶ νύ κεν ἐσσυμένως ἐξ Αργεος αἴολος ἵππος
Νίκησεν μάλα πολλὸν, ἐφεζομένου Σθενέλοιο,
Εἰ μὴ ἄρ' ἐξήρπαξε δρόμου, πεδίον δ' ἀμφίκανε
Πολλάκις· οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς Καπανήιος υἱὸς
Κάμψαι ἐπέσθενε χερσὶν, ἐπεί ῥ' ἔτι νῆις ἀέθλων
Ιππος ἔην· γενεῇ δὲ μάλ' οὐ κακὸς, ἀλλὰ θοοῖο
Θεσπέσιον γένος ἔσκεν Αρίονος, ὃν τέκεν ἵππων
Αρπυια Ζεφύρῳ πολυηχέϊ φέρτατον ἄλλων
Πολλὸν, ἐπεὶ ταχέεσσιν ἐρίδμαινε πόδεσσι
Πατρὸς ἑοῖο θοῇσι καταιγίσι· καί μιν Αδρηστος

Ex

δρόμος τάθη vel τέτατο revera non differt. An legendum, τοῖς δ' αἶψα δρόμος ἔαδ', οἳ δ' ἀπὸ νύσσης Καρπαλίμως οἴμησαν? Sic ex similitudine vocum οἵδ' & ἔαδ' enatus fuisset error. *Pauw.*

558. Ιπποις οἷσιν ἕκαστος, τῇ μὲν ἱμάσθλῃ] Post ἕκαστος restituo ἐκέκλετο. *Rhod.* Versus etiam mutilus: Rhodomanni ἕκαστος ἐκέκλετο non displicet: Sic tamen πεπληγὼς ἱμάσθλῃ minus conveniens est: Nam *hortabatur* aliquid mitius & benignius videtur requirere. An scribendum, Ιπποις οἷσιν ἕκαστος ἐκέκλετο, τῇ μὲν ἱμάσθλῃ Ταρφέα πεπληγὼς, *illa quidem flagrum crebro percutiens?* Equites & aurigæ, ut notum, flagrum sæpe quassant, & id facientes, ipsum flagrum percutiunt, ut sic sonum edat proprium ac domesticum: Id πεπληγὼς ἱμάσθλην dixit Quintus, nisi memet fallam, & cum ἐκέκλετο mirifice conspirat: Imo hoc ideo etiam commendabile, quia τῇ μὲν ἱμάσθλῃ nimis affine est, & ubi ἑτέρῃ δ' ἐν χερὶ sequitur, nimis etiam ambiguum: Nam sic τῇ vix ac ne vix ab ἱμάσθλῃ avelli potest: Hoc certum & perspicuum. Vide igitur & judica: Si ἐκέκλετο absit, sane probabile est, quod suspicor. Brodæus Dausquejo teste ἐφέζετο abesse augurabatur, perquam inficete & perquam incongrue, ita vivam ac valeam. *Pauw.*

559.

In campo glomerantes infinitum. Rectorum autem
Quilibet equos ſuos hortatur, una flagris
Crebro ſtimulans, altera manu agitans
Indefeſſo crepitans circa mandibulas frenum.
Equi interim magna vi feruntur, ac clamor in populo
exoritur
Vehemens, illis per latum campi æquor volitantibus.
Et continuo verſicolor ex Argis equus
Longe viciſſet (alios) inſidente Sthenelo:
Niſi e curriculo abripuiſſet herum, & in campi obliquum evagatus eſſet
Crebro; nec quantumvis fortis Capanei filius
Flectere (eum) manibus potuit; Namque certaminum adhuc rudis
Erat equus; ſed origine nequaquam vitioſus: Celeri enim
Genus divinum trahebat ab Arione, quem edidit equorum
Nulli ſecundum Harpyia multiſono Zephyro:
Et quidem multum rapidis pedibus contendebat
Cum velocibus genitoris ſui procellis; Atque hunc
Adraſtus

A

559. ἑτέρῃ δ' ἐν χειρὶ τινάσσων] ἐν χειρί. *Rhod.*

560. Νωλεμὲς ἀμφὶ γένυσι μέγα &c.] Hic etiam γένυσι mediam producit, ſi vitium non ſubſit: Vide Rhodomannum & Dausquejum ad V. 477. Lib. I. *Pauw.*

563. ἐξ Ἄργεος αἴολος ἵππος] Interpres, *verſicolor ex Argis equus*: Malo etiam hic, ut V. 336. Lib. I., *velox ex Argis equus. Pauw.*

565. πεδίον δ' ἀμφίκανε] πεδίον δ' ἀφίκανε. *Rhod.*

566. οὐδέ μιν ἐσθλὸς Καπανήϊος υἱὸς] οὐδέ μιν ἐσθλὸς ἐὼν Καπανήϊος. *Rhod.* Brodæus, ἐσθλὸς ἐὼν Καπανήϊος υἱὸς Κάμψαι ἐπέσθενε χερσίν. Prætulerim ἐσθλὸς ἐών. *Dausq.* Non male Rhodomannus ἐσθλὸς ἐών: Potes etiam, ἐσθλὸς ἄρα Καπανήϊος υἱὸς: Vim cæſuræ noſti. Pro μὲν certe ſcribendum μιν. *Pauw.*

568. γενεῇ δὲ μάλ' οὐ κακὸς, ἀλλὰ θεοῖο &c.] οὐ μάλα κακὸς non placet de equo adeo eximio; neque vocula μάλα apte cum γενεῇ copulari poteſt. Nonne ſcribendum, γενεῇ δὲ μὲν οὐ κακὸς, ἀλλὰ θεοῖο &c? Sic certe melior etiam eſt verborum nexus. *Pauw.*

571. Πολλὸν, ἐπεὶ ταχίεσσιν ἐρίδμαινε πόδεσσι] Verſus non eſt ἀρτίπους: Legendum ſuſpicor, Πόλλον, ἐπεὶ ταχίεσσιν ἐρίδμαι-

Ἐκ μακάρων ἔχε δῶρον, ὅθεν γένος ἔπλετο κείνου·
* * * * *

Καί μιν Τυδέος υἱὸς ἑῷ πόρε δῶρον ἑταίρῳ
Τροίῃ ἐνὶ ζαθέῃ· ὁ δέ οἱ μέγα ποσσὶ πεποιθὼς,
Ὠκὺν ἐόντ' ἐς ἀγῶνα καὶ εἰς ἔριν ἤγαγεν ἵππων,
Αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν ὀϊδόμενος μέγα κῦδος
Ἱππασίης ἀνελέσθαι· ὁ δ' οὔτι οἱ ἦτορ ἴηνεν
Ἀμφ' Ἀχιλῆος ἄεθλα πονεύμενος· ἦ γὰρ ἔμελλεν ἱκανειν
Δεύτερος· Ἀτρείδης δὲ παρήλασεν ὠκὺν ἐόντα
Ἰδρείῃ· λαοὶ δ' Ἀγαμέμνονα κυδαίνεσκον,
Ἵππον τε Σθενέλοιο θρασύφρονος, ἠδὲ καὶ αὐτὸν,
Οὕνεκα δεύτερος ἦλθε, καὶ εἰ πολλάκι νύσσης *
Ἐξέθορεν, μεγάλῳ περὶ κάρτεϊ οἷς ποσὶ θύων.
Καὶ τότ' ἄρ' Ἀτρείδῃ Θέτις ὤπασε καγχαλόωντι
Ἀργύρεον θώρηκα θεηγενέος Πολυδώρου·
Δῶκε δ' ἄρα Σθενέλῳ βριαρὴν κόρυν ἀστεροπαῖαν,
Χαλκείην, καὶ δοῦρε δύω, καὶ ἀτειρέα μίτρην·

Ἀλ-

ρίδμαινεσκε πόδεσσι. *Pauw.*

573. ὅθεν γένος ἔπλετο κείνου] Deest hic aliquid, quomodo Stheneli equus ad Diomedem pervenerit, verum non est magna sensus jactura, quæ hoc versu redintegrari potest:

> Τὸν δ' ἄρα Τυδεΐ δῶκεν· ὁ δ' αὖ μιν κάλλιπεν υἱῷ.
> *Illum ergo Tydeo donaverat, qui rursus filio eum reliquerat.*

Rhod. Si ita suppleas cum Rhodomanno, quam marcide sequitur Καί μιν Τυδέος υἱὸς? Ego ab his similibusque manus abstinendas esse aio. *Pauw.*

677. Αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν οἰδόμενος] οἰόμενος. *Rhod.*

578. ὁδ' οὔτι οἱ ἦτορ ἴηνεν] ἴηνεν pro ἴκανεν reposui, & ex οὐδ' ὁ δ' feci. *Rhod.* Utrumque scilicet in Basileensi ex Aldina perperam extat. *Pauw.*

579. ἦ γὰρ ἔμελλεν ἱκανειν] Expunge ἔμελλεν & lege ἵκανεν. *Rhod.* Illud ἔμελλεν recte expungit Rhodomannus, & sic ἵκανεν scribit pro ἱκανειν; Sed unde ipsum illud ἔμελλεν? An forte pro ἵκανεν in libris quibusdam fuit ἔκελλεν? Certe ex nihilo non crescunt talia. Notum est illud Euripidis in Hecuba de Polymestore cæco, Ὤ μοι ἐγώ· πᾶ βῶ; πᾶ στῶ; πᾶ κέλσω; Quod ab ista lectione non abluderet. *Pauw.*

583. Οὕνεκα δεύτερος ἦλθε, καὶ

A Superis dono accepit, unde illius ortus erat.

* * * * *

Tydei autem natus eum dono dedit amico suo (Sthenelo)
In Diis cara Troja: qui pedibus ejus magnopere confisus,
Quod pernix esset, in Circum & equorum certamen (eum) adduxerat,
Ipse in primis sperans se insignem palmam
De hoc Equorum cursu relaturum, verum is animo ipsius nihil gaudii attulit,
In (his) funebribus Achillis ludis sese exercens. Rediit enim
Secundo loco; Atridesque quamlibet velocem prævertit
Arte. Spectatores igitur Agamemnonem honorifico clamore prosequebantur,
Nec non pugnacis Stheneli equum, & simul ipsum,
Quod secundum tamen locum obtinuisset; & si sæpenumero extra fixos terminos
Exiliisset; dum pedibus propter ingens robur ferociret,
Et tunc Atridæ exsultanti Thetis tribuit
Argenteum thoracem a Diis oriundi Polydori.
Sthenelo autem dedit gravem Asteropæi cassidem
Ex ære, & hastilia duo, balteumque insuper durabilem.

Re-

καὶ εἰ πολλάκι νύσσης] καὶ εἰ μάλα πολλάκι νύσσης. *Rhod.* Forte καὶ εἵνεκα πολλάκι νύσσης. Sthenelus enim pernicitate pedum sæpe exsiluerat εἵνεκα νύσσης, quod solet,

Qui cupit optatam cursu contingere metam.

Alii reponi volunt εἰ μάλα. *Dausq:* δεύτερος ἦλθε & ἐξέθορεν de equo Stheneli, non de Sthenelo, accipienda sunt: Quod bonus Dausquejus non vidit, ex certamine equestri faciens certamen pedestre: Ejus commento nihil imperitius aut insulsius. De equite & equo in his promiscue loquitur Quintus, ut ex præcedentibus etiam constat: Minus accurate profecto. Erunt, qui pro μάλα nihilominus sic aliquid abesse suspicabuntur, quod equum denotet signate: Sed quodnam illud esse posset, ego hercule perspicere non valeo. Quare hactenus Rhodomanni suspicionem probo. *Pauw.*

587. βριαρὴν κόρυν ἀστεροπαῖοι] Ἀστεροπαίου. *Rhod.*

588. ἀτειρέα μίτρην] *validam Zonam.* Vide Iliad. Δ. V. 136. & alibi: Interpres non intellexit. *Pauw.*

Αλλοις δ' ἱππήεσσι, καὶ ὁππόσοι ἤματι κείνῳ
Ηλθον ἀεθλήσοντες Ἀχιλλῆος ποτὶ τύμβῳ,
Δῶρα πόρεν πάντεσσιν· ἐπὶ σφίσι δ' ἄχνυτο θυμὸν
Υἱὸς Λαέρταο δαΐφρονος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸν
Αλκῆς ἱέμενον, κρατερῶν ἀπέρυξεν ἀέθλων
Ελκος ἀνιηρὸν, τό μιν οὔτασεν ὄμβριμος Αλκων,
Αμφὶ νέκυν κρατεροῖο πονεύμενον Αἰακίδαο.

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΟΜΗΡΩ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Αλλ' ὅτε δὴ πολλοὶ μὲν ἀπηνύσθησαν ἄεθλοι,
Δὴ τότ' Ἀχιλλῆος μεγαλήτορος ἄμβροτα τεύχη
Θῆκεν ἐνὶ μέσσοισι θεὰ Θέτις· ἀμφὶ δὲ πάντη
Δαίδαλα μαρμαίρεσκεν, ὅσα σθένος Ηφαίστοιο
Αμφὶ σάκος ποίησε θρασύφρονος Αἰακίδαο·
Καὶ τὰ μὲν εὖ ἤσκητο θεοκμήτῳ ἐπὶ ἔργῳ,
Οὐρανὸς, ἠδ' αἰθήρ· γαίῃ δ' ἅμα κεῖτο θάλασσα·
Εν δ' ἄνεμοι, νεφέλαι τε, σελήνη τ', ἠέλιός τε,
Κεκριμέν' ἄλλυδις ἄλλα· τέτυκτο δὲ τείρεα πάντα,
Οππόσα δινήεντα κατ' οὐρανὸν ἀμφιφέρονται·
Τῶν δ' ἄρ' ὁμῶς ὑπένερθεν ἀπειρέσιος κέχυτ' ἀήρ·
Εν τῷ δ' ὄρνιθες τανυχειλέες ἀμφεποτῶντο·
Φαίης κεν ζώοντας ἅμα πνοιῇσι φέρεσθαι·
Τηθὺς δ' ἀμφιτέτυκτο, καὶ ὠκεανοῦ βαθὺ χεῦμα·
Τῶν δ' ἄφαρ ἐξεχέοντο ῥοαὶ ποταμῶν ἀλεγεινῶν,

Κυ-

15. Τῶν δ' ἄφαρ ἐξεχέοντο ῥοαὶ ποταμῶν ἀλεγεινῶν] κελαδεινῶν *Rhod.* Interpres, *E quibus amnium susurran-*

Reliquis vero equitibus, & quotquot illa die
Certatum convenerant ad Achillis bustum,
Omnibus dona præbuit. Inter hos vero animo tristis erat
Prudentis Laërtæ filius, quod se,
Specimen fortitudinis exhibere cupientem, a strenuis prohibuisset ludis
Moestificum vulnus, quod acer ipsi inflixerat Alcon;
Pro fortis Æacidæ cadavere propugnanti.

QUINTI CALABRI

PRÆTERMISSORUM AB HOMERO

LIBER QUINTUS.

SEd cum multifaria confecta essent certamina;
Tandem magnanimi Achillis cælestia arma
In medium collocat Diva Thetis. Undique autem
Variæ effigies renidebant, quas Vulcani ingenium
In clypeo audacis Æacidæ fecerat.
Hæc vero ingeniose & polite effecta erant in opere divino;
Cælum, & Æther, cumque Terra Pontus inerat,
Venti etiam nubesque, nec non Luna & Sol,
Diversis inter se locis distincta; & exsculpta erant omnia signa,
Quotquot versatile per cælum circumferuntur;
Infra quæ simul aër infinitus erat diffusus;
Inque eo alites, rostris porrectis, circumvolitabant;
Dixisses, vivas una cum flaminibus ventorum (huc illuc) ferri:
In margine expressa erat Tethys, & profundus Oceani æstus,
E quibus amnium susurrantium fluxus celeriter scaturiebant,

Di-

rantium fluxus celeriter scaturiebant. Nihil falsius aut ineptius;

Κυκλόθεν ἄλλυδις ἄλλη, ἑλισσομέναι διὰ γαίης·
Αμφὶ δ' ἄρ' εὖ ἤσκηντο κατ' οὔρεα μακρὰ λέοντες
Σμερδαλέοι, καὶ θῶες ἀναιδέες· ἐν δ' ἀλεγειναὶ
Αρκτοι, παρδαλιές τε, σύες δ' ἅμα τῇσι πέλοντο
Ομβριμοι, ἀλγεινόεντας ὑπὸ βλοσυροῖσι γένυσι
Θήγοντες καναχηδὸν εὐκτυπέοντας ὀδόντας·
Εν δ' ἀγρόται μετόπισθε κυνῶν μένος ἰθύνοντες·
Αλλοι δ' αὖ λάεσσι καὶ αἰγανέῃσι θοῇσι
Βάλλοντες, πονέοντο κατάντιον, ὡς ἐτεόν περ.
Ενθ' ἄρα καὶ πόλεμοι φθισήνορες· ἐν δὲ κυδοιμοὶ
Αργαλέοι ἐνέκειντο· περικτείνοντο δὲ λαοὶ
Μίγδα ἑοῖς ἵπποισι· πέδον δ' ἅπαν αἵματι πολλῷ
Δευομένῳ ἤικτο, κατ' ἀσπίδος ἀκαμάτοιο·
Εν δὲ Φόβος, καὶ Δεῖμος ἔσαν, στονόεσσά τ' Ενυώ,
Αἵματι λευγαλέῳ πεπαλαγμένη ἄψεα πάντα·
Ενθ' Ερις οὐλομένη, καὶ ὀμβριμόθυμοι Ερινύες,
Η μὲν ἐποτρύνουσα ποτὶ κλόνον ἄσχετον ἄνδρας
Ελθέμεν, αἱ δ' ὀλοοῖο πυρὸς πνείουσαι ἀϋτμήν·
Αμφὶ δὲ Κῆρες ἔθυνον ἀμείλιχοι· ἐν δ' ἄρα τῇσι
Φοῖτα λευγαλέου θανάτου μένος· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ,
Υσμῖναι ἔκειντο δυσηχέες· ὧν πέρι πάντα

Ex

ptius: Nam fluvii non currunt ex Oceano in Terram, sed ex Terra in Oceanum. Sciunt ipsi Pueri, & nihil notius. Quod tamen Interpres habet, habetur etiam in Græcis: quæ proinde non possunt esse sana. Scribe minima mutatione. Τῷ δ' ἄφαρ ἐξεχέοντο ῥοαὶ ποταμῶν &c. τῷ respicit ὠκεανοῦ βαθὺ χεῦμα, & τῷ ἐξεχέοντο Græcismus est purus putus: *ei effunduntur*, id est, in eum effunduntur, sese in eum effundunt lubentes. Erunt Nasuti, qui τῶν jungent cum ποταμῶν ἀλεγεινῶν: Sed eos nemo paulo humanior sequetur: Nam ἐξεχέοντο absolute, ineptum est. Illud ἀλεγεινῶν mendum exhibet apertum: Rhodomannus recte κελαδεινῶν. *Pauw.*

20. ἀλγεινόεντας ὑπὸ βλοσυροῖσι γένυσι] ἀλγινόεντας ὑπὸ βλοσυρῇσι γένυσσι vel βλοσυραῖς γενύεσσι. *Rhod.* γένυσι media producta retinuit Rhodomannus V. 560. Libr. præced. Monuimus ibi. *Pauw.*

21.

Diverſis in orbem partibus per terram ſe volventium.
Paſſim etiam fabrefacti erant in montibus altis leones
Terrifici, & Thoës audaces atque truces
Urſæ Pardalesque & apri cum illis inerant
Feroces, qui vulnificos ſub noxiis genis
Dentes, cum ſtridore ac fremitu acuebant.
Aderant etiam venatores a tergo canum vim recta incitantes,
Alii autem lapidibus & venabulis citatis
Jaculando contra (feras) rem gerebant, perinde ac ſi vere ita accideret.
Præterea bella homicidalia, & pugnæ
Difficiles inſculptæ erant, ac trucidabantur homines
Promiſcue cum ſuis equis; & omnis campus largo cruore
Imbuti ſpeciem referebat, in ſcuto firmiſſimo.
Juxtaque Metus & Timor erant, & luctifera Bellona;
Omnia membra funeſto tabo fœdata.
Et prope Lis pernicialis, & feroces Erinnyes:
Illa incitans viros, ut ad violentum prælium
Coirent: hæc exitialis incendii flammam exſpirantes.
Et circum Parcæ implacabiles curſitabant; Inter quas
Peſtiferi Lethi vis incedebat; & prope illam
Conflictus elaborati erant horriſoni, quorum undique
E

21. *Θήγοντες καναχηδὸν εὐκτυπέοντας ὀδόντας*] Ineptum eſt illud *καναχηδὸν εὐκτυπέοντας*: Nam primo, in ſculptura & pictura ſonus non poteſt habere locum, & res omnis ad oculorum aciem ſeſe refert: Dein, aprorum dentes non ſunt magis ſonori, quam ferarum aliarum. *ὀδόντες προκύπτοντες* vel *ἐκκύπτοντες* in apris notaſſent aliquid ſingulare: Sciunt omnes. *Pauw.*

25. *Ενθ' ἄρα καὶ πόλεμοι*] *ἔνθ'* hic poſitum pro *ἐν τε*, quod *ἐν δὲ* excipit: quare mallem *Εν τ'*, ne male accipiatur pro *Ενθα*. *Pauw.*

28. *Δευομένῳ ἤικτο*] Concisior locutio: *πέδον ἅπαν ἤικτο πέδῳ δευομένῳ αἵματι πολλῷ*: Eo ruſticitas inducitur, & ambiguitas. *Pauw.*

31. *καὶ ὀμβριμόθυμοι Ερινύες*] *Ερινῦς*. *Rhod.*

35. *Φοίτα λευγαλέου θανάτου μένος*] Plane, ut V. 308. Lib. I. ſcribendum ſuſpicabamur, *ἀταρτηρὸν δέ οἱ ἄγχι Εισήκει θανάτοιο μένος* pro *θανάτοιο τέλος*. *Pauw.*

36. *Υσμῖναι ἔκειντο δυσηχέες*] Re-

Ἐκ μελέων εἰς οὖδας ἀπέῤῥεεν αἷμα, καὶ ἱδρώς·
Ἐν δ' ἄρα Γοργόνες ἔσχον ἀναιδέες· ἀμφὶ δ' ἄρα σφὶν
Σμερδαλέοι πεπόνηντο περὶ πλογμοῖσι δράκοντες,
Αἰνὸν λιχμώωντες· ἀπειρέσιον δ' ἄρα θαῦμα
Δαίδαλα κεῖνα πέλοντο, μετ' ἀνδράσι δεῖμα φέροντα,
Οὕνεκ' ἔσαν ζωοῖσιν ἐοικότα κινυμένοισι·
Καὶ τὰ μὲν ἂρ πολέμοιο τεράατα πάντα τέτυκτο·
Εἰρήνης δ' ἀπάνευθεν ἔσαν περικαλλέος ἔργα·
Ἀμφὶ δὲ μυρία φῦλα πολυτλήτων ἀνθρώπων
Ἄστεα καλὰ νέμοντο· δίκη δ' ἐπιίκετο πάντα·
Ἄλλοι δ' ἀλλ' ἐπὶ ἔργα χέρας φέρον· ἀμφὶ δ' ἀλωαὶ
Καρποῖσι βρίθοντο· μέλαινα δὲ γαῖα τεθήλει·
Αἰπύτατον δὲ τέτυκτο θεοδμήτῳ ἐπὶ ἔργῳ
Καὶ τρηχὺ ζαθέης ἀρετῆς ὄρος· ἐν δὲ καὶ αὐτή,
Εἱστήκει φοίνικος ἐπεμβεβαυῖα κατ' ἄκρης,
Ὑψηλή, ψαύουσα πρὸς οὐρανόν· ἀμφὶ δὲ πάντες
Ἀτραπιτοὶ θαμέεσσι διειργόμενοι σκοπέλοισι,
Ἀνθρώπων ἀπέρυκον εὖν πάτον· οὕνεκα πολλοὶ
Εἰσοπίσω χάζοντο, τεθηπότες αἰπὰ κέλευθα,
Παῦροι δ' ἱερὸν οἶμον ἀνήιον ἱδρώοντες.
Ἐς δ' ἔσαν ἀμητῆρες ἀνὰ πλατὺν ὄγμον ἰόντες,
Σπεύδοντες δρεπάνησι νεήκεσι· τῶν δ' ὑπὸ χερσὶ,
Πολλοὶ ἀμαλλοδετῆρες· ἀέξετο δ' ἐς μέγα ἔργον·

Ἐν

Reprehendo vocem compositam e supero loco ἐνέκειντο; vel scribendum καίοντο: apud Maronem Alecto interminatur:

Accendamque urbes insani
Martis amore.

Dausq. ἐνίκειντο legendum est, ut Versus habeat numeros suos. *Pauw.*

Ibid. ὧν πέρι πάντα] ὧν πέρι πάντη. *Rhod.*

39. πεπόνηντο περὶ πλογμοῖσι δράκοντες] πλοχμοῖσι. *Rhod.*

41. μετ' ἀνδράσι δεῖμα φέροντα] Vix mihi placet, aut placere potest μετὰ hoc loco: Nonne scribendum μέγ' ἀνδράσι δεῖμα φέροντα? *Pauw.*

42. ζωοῖσιν ἐοικότα κινυμένοισι] Verti etiam potest ζωοῖσιν *animantibus. Rhod.* Ita vertendum

E membris ad solum destillabat sanguis & sudor.
Inditæ etiam Gorgones efferæ; quibus hinc atque illinc
Tremendi circa cincinnos Dracones excusi erant,
Linguas horribili modo exsertantes. Incredibile autem miraculum
Simulacra illa præbebant, adeo ut hominibus pavorem incuterent.
Similia enim erant vivis & motu præditis.
Et hæc quidem omnia erant belli monstra.
Pulcræ autem pacis separatim opera fabricata erant.
Nam innumeræ calamitosorum hominum nationes
Insignes urbes incolunt, & Justitia obit cuncta.
Alii autem aliis officiis manus adhibebant. Et passim agri
Fructibus gravescunt, & tellus nigra florescit.
Adhæc in divino (hoc) opere formatus erat celsissimus
Et asper mons sanctæ virtutis; in quo ipsa
Stat palmæ vertici pedibus innitens;
Ardua & ad cælum pertingens; circumque circa omnes
Viæ, crebris interclusæ scopulis,
Facilem hominum accessum arcent. Nam plurimi
Retro cedunt, arduo itinere absterriti:
Et perpauci sursum per sacram adscendunt viam sudantes.
Erant ibi messores, secundum latum ordinem procedentes,
Qui recens cote subactis falcibus properant, eisque ad manus sunt
Multi mergitum ligatores, & opus ad magnum effectum promovetur.

Il-

dum est haud dubie. Cum autem de *δαίδαλοις* generatim locutus fuisset Quintus, ea ad solos Gorgonum Dracones hic satis jejune restringit. *Pauw.*

50. *ἐν δὲ καὶ αὐτῇ, Εἱστήκει*] Malim *αὐτὴ Εἱστήκει*, Virtus ut ipsa dicatur monti instare, seu palmæ, quæ in montis summo. *Dausq.* Ita necessario legendum est: Interpres, *in quo ipsa stat palmæ vertici pedibus innitens:* Non aliter legit, ut vides. *Pauw.*

57. Ες δ' ἴσαν ἀμητῆρες] Εν δ' ἴσαν. *Rhod.*

Ἐν δὲ βόες ζεύγλῃσιν ὑπ' αὐχένας αἰὲν ἔχοντες·
Οἱ μὲν ἀπήνας εἷλκον εὐσταχύεσσιν ἀμάλλαις
Βριθομένας· οἱ δ' αὖθις ἀροτρέεσκον ἀρούραις·
Τῶν δὲ πέδον μετόπισθε μελαίνετο· τοὶ δ' ἐφέσποντο
Αἰζηοὶ μετὰ τοῖσι, βοοσσόα κέντρα φέροντες
Χερσὶν ἀμοιβαδίης· ἀνεφαίνετο δ' ἄσπετον ἔργον·
Ἐν δ' αὐλοὶ, κιθάραι τε παρ' εἰλαπίνῃσι πέλοντο·
Ἐν δὲ χοροὶ ἵσταντο νέων παρὰ ποσσὶ γυναικῶν·
Αἱ δ' ἄρ' ἔσαν ζωοῖσιν ἀλίγκιαι ποιπνύουσαι·
Ἀγχι δ' ἄρ' ὀρχηθμοῦ τε, καὶ εὐφροσύνης ἐρατεινῆς,
Ἀφρὸν ἔτ' ἀμφὶ κόμῃσιν ἔχουσ' ἀνεδύετο πόντου
Κύπρις εὐστέφανος· τὴν δ' Ἵμερος ἀμφεποτᾶτο,
Μειδιόωσ' ἐρατεινὰ σὺν ἠϋκόμοις Χαρίτεσσιν·
Ἐν δ' ἄρ' ἔσαν Νηρῆος ὑπερθύμοιο θύγατρες,
Ἐξ ἁλὸς εὐρυπόροιο κασιγνήτην ἀνάγουσαι
Ἐς γάμον Αἰακίδαο δαΐφρονος· ἀμφὶ δὲ πάντες
Ἀθάνατοι δαίνυντο μακρὴν ἀνὰ Πηλίου ἄκρην·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὑδρηλοί τε, καὶ εὐθαλέες λειμῶνες
Ἔσκον ἀπειρεσίοιο κεκασμένοι ἄνθεσι ποίης·
Ἄλσεά τε, κρῆναί τε, διειδέες ὕδατι καλῷ·
Νῆες δὲ στονόεσσαι ὑπὲρ πόντοιο φέροντο,
Αἱ μὲν ἄρ' ἐσσύμεναι ἐπικάρσιαι, αἱ δὲ κατ' ἰθὺ
Νισσόμεναι· περὶ δέ σφιν ἀέξετο κῦμ' ἀλεγεινὸν,
Ὀρνύμενον· ναῦται δὲ τεθηπότες ἄλλοθεν ἄλλος
Ἐσσυμένας φοβέοντο καταιγίδας, ὡς ἐτεόν περ

Λαί-

62. *οἱ δ' αὖθις ἀροτρέεσκον ἀρούραις*] *ἀροτρεύεσκον ἀρούρας. Rhod.* Rhodomannus *ἀροτρεύεσκον*, ego *ἀροτριόεσκον. Dausq.* Ride hominis acumen. *Pauw.*

63. *τοὶ δ' ἐφέσποντο*] *ἐφείποντο. Rhod.*

65. *Χερσὶν ἀμοιβαδίης*] Nota illud *ἀμοιβαδίης*, si sanum sit, & pro eo non scripserit ipse Quintus *ἀμοιβαίης. Pauw.*

67. *Ἐν δὲ χοροὶ ἵσταντο νέων παρὰ ποσσὶ γυναικῶν*] Illud *παρὰ ποσσὶ* ego non satis intelligo: Nam quid *apud pedes* vel *sub pedibus* hic? Nonne legendum,

Illic boves, colla jugis continenter inserta habentes;
Alii plaustra trahunt spiciferis fascibus
Onusta; alii rura invertunt aratris:
A quorum tergo glebæ nigrescunt; & insequuntur
Juvenes pone, boum agitatores stimulos gerentes,
Manibus alternis: & ingens apparet opus.
Illic tibiæ Citharæque conviviis adhibentur:
Illic choreæ mulierum ætate florentium sub pedibus
    instituuntur;
Quæ non aliter sese exercent, quam si vivæ exsistant.
Et prope saltationem & lætitiam festivam,
Spumam adhuc capillis aspersam habens, emergit salo
Venus Corolligera: Quam circum Cupido volat,
Ridetque suaviter cum Gratiis pulcricomis.
Adsunt etiam Nerei magnanimitate præcellentis natæ,
Ex Ponto lativago germanam deducentes
Ad bellisciі connubia Pelei; & una omnes
Dii epulantur in longis Pelei cacuminibus.
Ac passim irrigua & florida prata
Erant innumeri graminis floribus consita:
Saltusque & fontes, pulcra perspicui lympha.
Præterea naves super mare feruntur;
Aliæ in obliquum, aliæ in directum
Procedentes, & increbrescit circa illas asper fluctus;
Dum sese commovet. Nautæ autem hic illic consternati,
Imminentes formidant procellas, ac si vere ita se res
    habeat,

Can-

dum, Ἐν δὲ χοροὶ ἵσαντο νέων ἄρα ποσσὶ γυναικῶν? νέων μάλα etiam bonum esset, sed a vulgata paulo longius recederet. *Pauw.*

68. Αἱ δ' ἄρ' ἴσαν ζωοῖσιν ἀλίγκιαι ποιπνύουσαι] ζωῆσιν. *Rhod.* Scribe ἀλίγκια. *Dausq.* Uterque bene: ζωῆσιν hic *vivis*: quo modo accipi non potest ζωοῖσι Supra V. 42, pro-pter κινυμένοισι accedens: Repeto in gratiam rudiorum. *Pauw.*

72. Μειδιόωσ' ἐρατεινὰ σὺν &c.] Vitium manifestum: Nam μειδιόωσ' non respicit Venerem, sed Himerum: Lege igitur, Μειδιόων ἐρατεινὰ σὺν &c. *Pauw.*

80. Νῆες δὲ στονόεσσαι] *Naves gemebundæ*, id est, quæ faciunt, ut homines gemant: E-

pi-

Λαίφεα λεύκ' ἐρύοντες, ἵν' ἐκ θανάτοιο φύγωσιν·
Οἵ δ' ἕζοντο ἐπ' ἐρετμὰ πονεύμενοι· ἀμφὶ δὲ νηυσὶ,
Πυκνὸν ἐρεσσομένῃσι, μέλας λευκαίνετο πόντος·
Τοῖς δ' ἔπι εἰδιόων καὶ κήτεσιν εἰναλίοισιν
Ἠσκητ' Ἐννοσίγαιος· ἀελλόποδες δέ μιν ἵπποι,
Ὡς ἐτεὸν σπεύδοντες, ὑπερ πόντοιο φέρεσκον
Χρυσείῃ μάστιγι πεπληγότες· ἀμφὶ δὲ κῦμα
Στόρνυτ' ἐπεσσυμένων· ὁμαλὴ δ' ἄρα πρόσθε γαλήνη
Ἔπλετο· τοί δ' ἑκάτερθεν ἀολλέες ἀμφὶς ἄνακτα
Ἀγρόμενοι δελφῖνες ἀπειρέσιον κεχάροντο,
Σαίνοντες βασιλῆα· κατ' ἠερόεν δ' ἁλὸς οἶδμα
Νηχομένοις εἴδοντο, καὶ ἀργύρεοι περ ἐόντες·
Ἄλλα δὲ μυρία κεῖτο κατ' ἀσπίδα τεχνηέντως,
Χερσὶν ὑπ' ἀθανάτης πυκινόφρονος Ἡφαίστοιο·
Πάντα δ' ἄρ' ἐστεφάνωτο βαθὺς ῥόος ὠκεανοῖο·
Οὕνεκ' ἔην ἐκτόσθε κατ' ἄντυγος· ᾗ ἔνι πᾶσα
Ἀσπὶς ἐνεστήρικτο, δέδυντο δὲ δαίδαλα πάντα.
Τῇ δ' ἄρα πὰρ κατέκειτο κόρυς μέγα βεβριθυῖα·

Ζεὺς

pithetum Calabri acumine dignum. Interpres Latine non expressit. *Pauw.*

86. Οἵ δ' ἕζοντο ἐπ' ἐρετμὰ] ἕζοντ' ἐπ' ἐρετμά. *Rhod.*

88. Τοῖς δ' ἔπι εἰδιόων καὶ κήτεσιν εἰναλίοισιν Ἠσκητ' Ἐννοσίγαιος] Τοῖς δ' ἔπι κυδιόων μετὰ κήτεσιν. *Rhod.* Brodæus εὐδιόων, διατρίβων, *agens*, *degens*: Magis mihi arrideat εὐδιόων, *serenans* aut *serenus*, voce Apollonio Lib. 2. bene nota. Sequitur namque, ὁμαλὴ δ' ἦν πρόσθε γαλήνη. *Dausq.* Rhodomanni κυδιόων non displicet: An vero κυδιόων καὶ κήτεσιν εἰναλίοισιν vertendum, *glorians etiam monstris marinis, quibus imperat, majestatemque suam ostendit?* Id Græca certe non recusant, sed jejunum est: Quare malim etiam Rhodomanni μετὰ κήτεσιν εἰναλίοισιν. Visne aliud? Scribi etiam posset accommode & bene, Τοῖς δ' ἔπι μειδιόων σὺν vel μετὰ κήτεσιν &c. *Pauw.*

95. κατ' ἠερόεν δ' ἁλὸς οἶδμα] ἠερόεν hic idem, quod μέλαν: μέλας λευκαίνετο πόντος præcedit. Interpres male *ventosam*: Nam circa Neptunum erat *æquabilis tranquillitas*: Et hanc amabant etiam Delphines: Sciunt, qui Animalium historiam tenent. Quare satis crasse hic erravit Vir Doctus. Hesychius in

Candida vela dimittentes, ut mortis discrimen effugiant.
Alii ad remos sedent occupati, & circa naves
Crebro remigum impulsu agitatas, nigrum albescit marmor.
Queis super exsultans, cum monstris Pontivagis,
Elaboratus erat Neptunus, & procellipedes eum caballi,
Tanquam vere properantes, super mare vehebant,
Aurea scutica stimulati, & fluctus, quacunque
Ruerent, sternebatur, & æquabilis ante eos tranquillitas
Erat: utrinque autem, frequenti agmine circa regem
Congregati, Delphines effuse lætabantur,
Blandientes regi (maris) & per ventosam maris undam
Natantium speciem habebant, quamvis ex argento conflati.
Ac præterea innumera alia artificiose scuto impressa erant
Divinis solertis Vulcani manibus.
Cuncta autem in modum coronæ altus Oceani fluxus ambiebat.
Nam extimus erat in ora, qua totus
Clypeus obfirmatus, & omnis operis varietas conclusa fuerat.
Juxta illum galea magnæ molis jacebat:

In

in Lexico, Αἰρόει, μέλαν, βαθὺ, μέγα: Alia prætereo. *Pauw.*

97. Ἄλλα δὲ μυρία κεῖτο κατ' ἀσπίδα] Alia millena præter tot & tanta jam dicta: Et hæc omnia in uno scuto: Quid mirum? Gigas & mons erat, qui illud gestabat, corporis proceritate. *Pauw.*

99. Πάντα δ' ἄρ' ἐστεφάνωτο βαθὺς ῥόος &c.] Habuimus jam in principio, Τηθὺς δ' ἀμφιτέτυκτο, καὶ ὠκεανοῦ βαθὺ χεῦμα, id est, ut vertit ibi Interpres, *In margine expressa erat Tethys, & profundus Oceani æstus.* An hoc bis dicendum erat? Quid autem videtur? An circa aërem & cælum recte circumfusus erat Oceanus, non circa terram solam? Mira & nova hæc, ita vivam, collocatio & τάξις. *Pauw.*

101. Ἀσπὶς ἐνεστήρικτο, δέδυντο δὲ &c.] Ἀσπὶς ex fine præcedentis transtuli in debitam loci possessionem: Lege δέδειντο δὲ. *Rhod.* Rhodomannus δέδεντο: Profecto aptius. Nec male augurem, δέδεικτο, ostentabantur. *Dausq.* In Aldina & Basileensi Ἀσπὶς male cum Versu antecedenti cohæret. Pro δέδυντο perbene Rhodomannus δέ-

Ζεὺς δέ οἱ ἀμφετέτυκτο, μέγ' ἀσχαλόωντι ἐοικὼς,
Οὐρανῷ ἐμβεβαὼς· περὶ δ' ἀθάνατοι πονέοντο,
Τιτήνων ἐριδαινομένων, Διῒ συμμεμαῶτες·
Τοὺς δ' ἤδη κρατερὸν πῦρ ἄμφεχεν· ἐκ δὲ κεραυνοὶ
Ἄλληκτοι, νεφέεσσιν ἐοικότες, ἐξεχέοντο
Οὐρανόθεν· Ζηνὸς γὰρ ἄσπετον ὄρνυτο κάρτος·
Οἱ δ' ἄρ' ἔτ' αἰθομένοισιν ἐοικότες, ἀμπνείεσκον.
Ἀμφὶ δὲ θώρηκος γύαλον παρεκέκλιτο καλὸν,
Ἄρρηκτον, βριαρόν τε, τὸ χάνδανε Πηλείωνα.
Κνημῖδες δ' ἤσκηντο πελώριαι· ἀμφὶ δ' ἐλαφραὶ
Μούνῳ ἔσαν Ἀχιλῆϊ, μάλιστα στιβαραί περ ἐοῦσαι.
Ἀγχόθι δ' ἄσχετον ἆορ ἀδὴν περιμαρμαίρεσκε,
Χρυσείῳ τελαμῶνι κεκαυμένον, ἀργυρέῳ τε
Κουλεῷ· ᾧ ἔπι κώπη ἀρηραμένη ἐλέφαντος
Θεσπεσίοις τεύχεσσι, μετέπρεπε παμφανόωσα.
Τοῖς δὲ παρεκτετάνυστο κατὰ χθονὸς ὄμβριμον ἔγχος,
Πηλιὰς, ὑψικόμησιν ἐειδομένη ἐλάτῃσι,
Λύθρου ἐπιπνείουσα, καὶ αἵματος Ἑκτορέου.
Καὶ τότ' ἐν Ἀργείοισι Θέτις κυανοκρήδεμνος

Θεσ-

δέδεντο: Dausquejus pessime δέδεικτο: Id videbis statim, si ἢ ἔνι huc modo revoces. *Pauw.*

103. Ζεὺς δέ οἱ ἀμφετέτυκτο] Nimium est illud ἀμφετέτυκτο, id est, ἐτέτυκτο ἀμφὶ: Nam si Jupiter in galea circum circa effictus erat, ubi Titanes & alii Dii auxiliarii Jovis in ea, totusque belli apparatus? *Pauw.*

108. Οὐρανόθεν· Ζηνὸς γὰρ ἄσπετον &c.] Versus mutilus una syllaba: Scribe, Οὐρανόθεν· Ζηνὸς γὰρ ἀάσπετον &c. *Pauw.*

112. Κνημῖδες δ' ἤσκηντο πελώριαι] πελώριαι de ocreis inepte tumet: Sic tamen ἐλαφραὶ erant μούνῳ Ἀχιλῆϊ, non Ajaci, aut alicui cuiquam tunc viventium Heroum. *Pauw.*

113. μάλιστα στιβαραί περ ἐοῦσαι] μάλα στιβαραί. *Rhod.*

114. ἄσχετον ἆορ] Egregium Epithetum, sed cui manus Gigantea unius Achillis admovenda erat, ut ne evilesceret. *Pauw.*

115. Χρυσείῳ τελαμῶνι κεκαυμένον] κεκασμένον: *Rhod.* Brodæus κεκασμένον. Cur non retineam κεκαυμένον, & interpreter *aureo baltheo ardens*, seu *fulgens*? Inde decus carmini quæsitius, si vaginam argenteam hinc inde

In qua effictus Jupiter, valde irascentis forma,
Cælo insistens, & Dii occupati erant undique,
Jovi auxilium ferendo, contra Titanes litem (ipsi) moventes:
Quos jam vehemens flamma cinxerat, & tela trisulca
Sine fine, nubium instar, erumpebant
Cælitus. Insuperabile enim Jovis robur se exserebat,
Ac hostes conflagrantibus similes adhuc anhelitum ducebant.
Prope etiam pulcer thoracis sinus reclinatus erat,
Adeo firmus, ut frangi nequiret, qui Pelidæ (solius) capax erat.
Ocreæ etiam grandes efformatæ erant, & leves utrinque
Soli Achilli, quamvis plurimum gravitatis haberent.
Nec procul fulmineus ensis magnum fulgorem reddebat,
Aureo cingulo ornatus, & argentea
Vagina: in quo manubrium eboris constans
Preciosis segmentis, insigni nitore excellebat.
Et juxta hæc porrecta erat humi longa hasta,
Pelias, alticomantium referens magnitudinem abietum;
Cruorem adhuc exhalans (cum aliorum) tum sanguinem Hectoreum.
Atque tunc cæruleo reticulo velata Thetis inter Argivos
Divina

de ambiens incendat ex auro baltheus, Simile venere mare pinxit: —— μέλας λευκαίνετο πόντος, cum spumesceret, simulque tenebricosa tempestate inhorreret mare. *Dausq.* κεκασμένον haud dubie legendum: Dausquejus facit, quod solet. *Pauw.*

116. ὠ ἔπι κώπη ἀρηραμένη] Post κώπη erasi π. *Rhod.* In Basileensi nempe ex Aldina est, κώπη παρηραμένη. *Pauw.*

117. Θεσπεσίοις τεύχεσσι] τεύχεσσι hic proprie & native accipiendum: a τεύχω τεῦχος: *structuris, opere. Pauw.*

118. Τοῖς δὲ παρεκτετάνυσο] Malim Τοῖς δὲ παρ' ἐκτετάνυσο. *Pauw.*

119. Πηλιὰς] Hoc satis coactum & durum post ὄμβριμον ἔγχος: μελίη Πηλιὰς locutio est plena; & ita Homerus, ut notum. Illud sequens, ὑψικόμησιν ἐειδομένη ἐλάτῃσι, mire iterum refert Auctoris indolem flatulentam. *Pauw.*

120. Λύθρου ἐπιπνείουσα, καὶ αἵματος Εκτορίου] Λύθρου ἔτι πνείουσα, καὶ αἵματος Εκτορίοιο. *Rhod.* Efficacius multo Brodæus,

Θεσπέσιον φάτο μῦθον, ἀκηχεμένη Ἀχιλῆος·
Νῦν μὲν δὴ καὶ ἀγῶνος ἀέθλια πάντα τελέσθη,
Ὅσσ' ἐπὶ παιδὶ θανόντι μέγ' ἀχνυμένη κατέθηκα·
Ἀλλ' ἴτω ὅς κ' ἐσάωσε νέκυν, καὶ ἄριστος Ἀχαιῶν·
Καί νύ κεν οἱ θνητὰ, καὶ ἄμβροτα τεύχη ἕσασθαι
Δώσω, ἃ καὶ μακάρεσσι μετεύαδεν ἀθανάτοισι.
Ὡς φάτο· τοὶ δ' ἀνόρουσαν ἐριδμαίνοντ' ἐπέεσσιν,
Υἱὸς Λαερτάο, καὶ ἀντιθέου Τελαμῶνος
Αἴας, ὃς μέγα πάντας ὑπείρεχεν ἐν Δαναοῖσιν·
Ἀστὴρ ὡς ἀρίδηλος ἀν' οὐρανὸν αἰγλήεντα
Ἕσπερος, ὃς μέγα πᾶσι μετ' ἀστράσι παμφαίνησι·
Τῷ εἰκὼς, τεύχεσσι παρίστατο Πηλείδαο·
Ἤτεε δ' Ἰδομενῆ αὐτὸν, καὶ Νηλέος υἷα,
Ἠδ' ἄρα μητιόωντ' Ἀγαμέμνονα· τοὺς γὰρ ἐώλπει
Ἴδμεναι ἀτρεκέως ἐρικυδέος ἔργα μόθοιο·
Ὡς δ' αὔτως Ὀδυσεὺς κείνοις ἔπι πάγχυ πεποίθει·
Οἵ γὰρ ἔσαν πινυτοὶ, καὶ ἀμύμονες ἐν Δαναοῖσι·
Νέστωρ δ' Ἰδομενῆι καὶ Ἀτρέος υἱέϊ δίῳ,
Ἀμφω ἐελδομένοισιν, ἔπος φάτο, νόσφιν ἀπ' ἄλλων·
Ὦ φίλοι, ἦ μέγα πῆμα, καὶ ἄσχετον ἤματι τῷδε
Ἡμῖν συμφορέουσιν ἀκηδέες Οὐρανίωνες,
Αἴαντος μεγάλοιο, περιφραδέος τ' Ὀδυσῆος,
Ἐσσυμένων ἐπὶ δῆριν ἀάσχετον, ἀργαλέην τε·

Τῶν

dæus, ἔτι πνείουσα. *Dausq.*

123. Νῦν μὲν δὴ καὶ ἀγῶνος ἀέθλια &c.] Forte κατ' ἀγῶνας. *Rhod.* Rhodomanni ſuſpicionem probo: Nam καὶ miſere flacceſcit. *Pauw.*

125. Ἀλλ' ἴτω ὅς κ' ἐσάωσε νέκυν, καὶ ἄριστος Ἀχαιῶν] Malim fere hic, ὅς γ' ἐσάωσε: Illud καὶ ἄριστος Ἀχαιῶν, Ellypticum eſt; neque diſplicet: Opportunius tamen legeretur, ὅς γ' ἐσάωσε νέκυν, παναριστος Ἀχαιῶν. Sic oratio plena eſt, & καὶ toties non recurrit. Sed in Calabro ſumus: Id meminiſſe oportet. *Pauw.*

134. Ἤτεε δ' Ἰδομενῆ αὐτὸν καὶ Νηλέος υἷα] Emphaſin hic habet & habere debet αὐτὸν: Sed quam? Senex erat Idomeneus, & propter ſenectutem in ago-

Divina verba protulit, (adhuc) super Achille mœrens:
Nunc equidem cuncta ludorum funebrium munera suum finem habent,
Quæ in defuncti nati honorem (licet) graviter dolens, exhibui.
At nunc procedat, qui cadaver servavit, & optimus (est) Achivum.
Spectabilia enim & cælestia illi arma induenda
Tradam, quæ etiam Diis immortalibus arrident.
Sic ait: Ast verbis disceptaturi surgunt
Filius Laërtæ, & eximii Telamonis
Ajax, qui longe superabat omnes inter Danaos,
Ut conspicuum splendido in cælo sidus
Hesperus, qui inter omnes stellas clarissimo fulgore præstat.
Hunc referens, armis Pelidæ adstat,
Et petit (testimonium virtutis & arma) ab Idomeneo præsente & Nelei filio
Consultoque Agamemnone. Hos enim persuasum habebat
Certo gloriosæ (illius) pugnæ res cognitas habere.
Nec minus Ulysses eorum judicio se totum credebat,
Erant enim sapientes & integri inter Danaos.
Nestor igitur cum Idomeneo & nobilissimo Atrei filio,
Ut ambo cupiebant, hæc verba communicavit, seorsum ab aliis:
Amici, profecto ingens, & cui vix obsistatur, malum hodie
Nobis conciliant Cælites curarum expertes,
Magno Ajace, & prudenti Ulysse,
Ruentibus ad vehemens & difficile certamen.

Utri-

agone funebri honoratus fuerat Libro præcedenti: An eo pertinet Articulus? Non potest, quia ætate longe adhuc provectior sine dubio Nestor Nelei filius. Aliud igitur latet, quod nunc mihi non succurrit: Nisi leve mendum delitescat, & scribendum sit, Ἤτι δ' Ἰδομενῆ' αὐτὸς vel αὐτῷ: Vide & judica. *Pauw.*

135. Ἠδ' ἄρα μητιόεντ' Ἀγαμέμνο-

Τῶν γάρ θ' ὁππότερῳ δώῃ θεὸς εὖχος ἀρέσθαι,
Γηθήσει κατὰ θυμόν· ὃ δ' αὖ μέγα πένθος ἀέξει,
Πάντας ἀτεμβόμενος Δαναούς· περὶ δ' ἔξοχα πάντων
Ημέας· οὐδέ τι κεῖνος ἐν ἡμῖν ὡς τοπάροιθε
Στήσεται ἐν πολέμῳ· μέγα δ' ἔσσεται ἄλγος Αχαιοῖς,
Κείνων ὅντινα δεινὸς ἕλῃ χόλος, οὕνεκα πάντων
Ηρώων προφέρουσιν· ὁ μὲν πολέμῳ· ὁ δὲ βουλῇ·
Αλλ' ἄγ' ἐμεῖο πείθεσθε, ἐπεὶ ῥα γεραίτερος εἰμὶ
Λίην, οὐκ ὀλίγον περ· ἔχω δ' ἐπὶ γήραϊ πόλλῳ
Καὶ νόον, οὕνεκεν ἐσθλὰ καὶ ἄλγεα πολλὰ μόγησα·
Αἰεὶ δ' ἐν βουλῇσι γέρων πολυΐδρις ἀμείνων
Οπλοτέρου πέλει ἀνδρὸς, ἐπεὶ μάλα μυρία οἶδε·
Τοὔνεκα Τρωσὶν ἐφῶμεν εὔφροσι τήνδε δικάσαι
Αντιθέῳ τ' Αἴαντι, φιλοπτολέμῳ τ' Οδυσῆϊ,
Ηδ' ὅστις ἐξεσάωσε νέκυν Πηληϊάδαο
Εξ ὀλοοῦ πολέμοιο· δορύκτητοι γὰρ ἐν ἡμῖν
Πολλοὶ Τρῶες ἔασι, νεοδμήτῳ ὑπ' ἀνάγκῃ·
Οἵ ῥα δίκην ἰθεῖαν ἐπὶ σφίσι ποιήσονται,
Οὔτινι ἦρα φέροντες, ἐπεὶ μάλα πάντας Αχαιοὺς
Ἶσον ἀπεχθαίρουσι, κακῆς μεμνημένοι ἄτης.
Ως φάμενον, προσέειπεν ἐϋμμελίης Αγαμέμνων,
Ω γέρον, ὡς οὔτις πινυτώτερος ἄλλος ἐν ἡμῖν
Σεῖο πέλει Δαναῶν, οὔτ' ἂρ νέος, οὔτε παλαιὸς,

Os

μέμνονα] μητιόεντ'. *Rhod.*

146. ὃ δ' αὖ μέγα πένθος ἀέξει] Post τῶν ὁπποτέρῳ durum & incongruum est ὃ δ' ita simpliciter & ἁπλῶς. *Pauw.*

147. Πάντας ἀτεμβόμενος Δαναοὺς] Danaos incusitans. Hesychius ἀτέμβομαι exponit ὀδυνῶμαι, Eustathius στέρομαι. Scholiastes Apollonii illud Amyci ad Pollucem: — ἵνα μὴ ἀτέμβηαι μετόπισθεν, sic elucidat: ἵνα μή μοι μέμψῃ ὕστερον ὡς χείρονας (cestus loquitur) τὸ γὰρ ἀτέμβειν, οἱ νεώτεροι οὐκ ἐπὶ τοῦ στερίσκεσθαι ἤκουσαν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ μέμφεσθαι. Iterat idem interpretamentum in Lib. 2. *Dausq.*

148. οὐδέ τι κεῖνος ἐν ἡμῖν] οὐδ' ἔτι. *Rhod.* Post ἐν ἡμῖν sequitur statim ἐν πολέμῳ, quod durius certe. *Pauw.*

152. Αλλ' ἄγ' ἐμεῖο πείθεσθε] ἐμοὶ

Utricunque enim horum palma deus potiri dederit,
Gaudebit is intimo pectore, alter vero magnum ſibi luctum cumulabit,
Incuſans omnes Græcos, omnium vero maxime
Nos, nec amplius ille nobiſcum, ut prius,
In pugna ſtabit: Sed ingentis cauſa doloris erit Achivis,
Utrumvis illorum maleſuada ira ſubegerit. Quoniam præ cæteris
Heroibus pollent, alter virtute bellica, alter conſiliorum prudentia.
Quare obſequimini mihi, cum ætatis vos præcedam
Spacio non exiguo, & ſenio prolixo adjunctam habeam
Peritiam quoque. Siquidem multas ſecundas & adverſas res expertus ſum.
Semper autem in conſiliorum tractatione peritus ſenex potior
Eſt homine florentioris ætatis; Cum plurimarum rerum cognitione valeat.
Idcirco prudentibus Trojanis negotium permittamus diſceptandi hanc litem,
Inter Diis comparandum Ajacem & belli amantem Ulyſſem;
Uter nimirum eripuerit cadaver Pelidæ
Ex funeſta illa dimicatione; captivi enim inter nos
Multi ſunt Trojani, recens ſub jugum noſtrum redacti:
Qui juſtam ſententiam de illis pronunciabunt,
Nullius gratiam captantes: cum univerſos ſimul Achivos
Æquali odio proſequantur, diræ calamitatis memores.
Taliter orantem affatur haſta pollens Agamemnon:
O Senex, quam nemo alius inter nos conſultior
Te eſt Danaum, neque juvenis, neque ætate provectus;

ἐμοὶ πείθεσθε: Id Verſus requirit & indoles Sermonis. *Pauw.*

154. *οὕνεκεν ἐσθλὰ καὶ ἄλγεα πολλὰ μόγησα*] *ἄλγεα* poſt *ἐσθλὰ* minus concinne dictum: Nam pro voce ſubſtantiali non poteſt haberi *ἐσθλά*. *Pauw.*

156. *ἐπεὶ μάλα μυρία οἶδε*] Hoc ſatis Tautologum & ineptum poſt *πολυΐδρις*. *Pauw.*

159. *Ἠδ' ὅστις ἐξεσάωσε νέκυν*] *Ἠδ' ὅτις*. *Rhod.*

Κυκλόθεν ἄλλυδις ἄλλη, ἑλισσομένων διὰ γαίης·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' εὖ ἤσκηντο κατ' οὔρεα μακρὰ λέοντες
Σμερδαλέοι, καὶ θῶες ἀναιδέες· ἐν δ' ἀλεγειναὶ
Ἄρκτοι, παρδαλιές τε, σύες δ' ἅμα τῇσι πέλοντο
Ὄμβριμοι, ἀλγεινόεντας ὑπὸ βλοσυροῖσι γένυσι
Θήγοντες καναχηδὸν εὐκτυπέοντας ὀδόντας·
Ἐν δ' ἀγρόται μετόπισθε κυνῶν μένος ἰθύνοντες·
Ἄλλοι δ' αὖ λάεσσι καὶ αἰγανέῃσι θοῇσι
Βάλλοντες, πονέοντο κατάντιον, ὡς ἐτεόν περ.
Ἔνθ' ἄρα καὶ πόλεμοι φθισήνορες· ἐν δὲ κυδοιμοὶ
Ἀργαλέοι ἐνέκειντο· περικτείνοντο δὲ λαοὶ
Μίγδα ἑοῖς ἵπποισι· πέδον δ' ἅπαν αἵματι πολλῷ
Δευομένῳ ἤικτο, κατ' ἀσπίδος ἀκαμάτοιο·
Ἐν δὲ Φόβος, καὶ Δεῖμος ἔσαν, στονόεσσά τ' Ἐνυὼ,
Αἵματι λευγαλέῳ πεπαλαγμένη ἅψεα πάντα·
Ἔνθ' Ἔρις οὐλομένη, καὶ ὀμβριμόθυμοι Ἐρινύες,
Ἡ μὲν ἐποτρύνουσα ποτὶ κλόνον ἄσχετον ἄνδρας
Ἐλθέμεν, αἳ δ' ὀλοοῖο πυρὸς πνείουσαι ἀϋτμήν·
Ἀμφὶ δὲ Κῆρες ἔθυνον ἀμείλιχοι· ἐν δ' ἄρα τῇσι
Φοίτα λευγαλέου θανάτου μένος· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ,
Ὑσμῖναι ἔκειντο δυσηχέες· ὧν πέρι πάντα

Ex

ptius: Nam fluvii non currunt ex Oceano in Terram, sed ex Terra in Oceanum. Sciunt ipsi Pueri, & nihil notius. Quod tamen Interpres habet, habetur etiam in Græcis: quæ proinde non possunt esse sana. Scribe minima mutatione. *Τῷ δ' ἄφαρ ἐξεχέοντο ῥοαὶ ποταμῶν* &c. *τῷ* respicit *ὠκεανοῦ βαθὺ χεῦμα*, & *τῷ ἐξεχέοντο* Græcismus est purus putus: *ei effunduntur*, id est, in eum effunduntur, sese in eum effundunt lubentes. Erunt Nasuti, qui *τῷ* jungent cum *ποταμῶν ἀλεγεινῶν*: Sed eos nemo paulo humanior sequetur: Nam *ἐξεχέοντο* absolute, ineptum est. Illud *ἀλεγεινῶν* mendum exhibet apertum: Rhodomannus recte *κελαδεινῶν*. *Pauw.*

20. *ἀλγεινόεντας ὑπὸ βλοσυροῖσι γένυσι*] *ἀλγινόεντας ὑπὸ βλοσυρῇσι γένυσσι* vel *βλοσυραῖς γενύεσσι*. *Rhod.* *γένυσι* media producta retinuit Rhodomannus V. 560. Libr. præced. Monuimus ibi. *Pauw.*

21.

Diversis in orbem partibus per terram se volventium.
Passim etiam fabrefacti erant in montibus altis leones
Terrifici, & Thoës audaces atque truces
Ursæ Pardalesque & apri cum illis inerant
Feroces, qui vulnificos sub noxiis genis
Dentes, cum stridore ac fremitu acuebant.
Aderant etiam venatores a tergo canum vim recta incitantes,
Alii autem lapidibus & venabulis citatis
Jaculando contra (feras) rem gerebant, perinde ac si vere ita accideret.
Præterea bella homicidalia, & pugnæ
Difficiles insculptæ erant, ac trucidabantur homines
Promiscue cum suis equis; & omnis campus largo cruore
Imbuti speciem referebat, in scuto firmissimo.
Juxtaque Metus & Timor erant, & luctifera Bellona,
Omnia membra funesto tabo fœdata.
Et prope Lis pernicialis, & feroces Erinnyes:
Illa incitans viros, ut ad violentum prælium
Coirent: hæ exitialis incendii flammam exspirantes.
Et circum Parcæ implacabiles cursitabant; Inter quas
Pestiferi Lethi vis incedebat; & prope illam
Conflictus elaborati erant horrisoni, quorum undique

E

21. Θήγοντες καναχηδὸν ἐϋκτυπέοντας ὀδόντας] Ineptum est illud καναχηδὸν ἐϋκτυπέοντας: Nam primo, in sculptura & pictura sonus non potest habere locum, & res omnis ad oculorum aciem sese refert: Dein, aprorum dentes non sunt magis sonori, quam ferarum aliarum. ὀδόντες προκύπτοντες vel ἐκκύπτοντες in apris notassent aliquid singulare: Sciunt omnes. *Pauw.*

25. Ἔνθ' ἄρα καὶ πόλεμοι] ἔνθ' hic positum pro ἐν τε, quod ἐν δὲ excipit: quare mallem Ἐν τ', ne male accipiatur pro Ἔνθα. *Pauw.*

28. Δευομένῳ ἤικτο] Concisior locutio: πέδον ἅπαν ἤικτο πέδῳ δευομένῳ αἵματι πολλῷ: Eo rusticitas inducitur, & ambiguitas. *Pauw.*

31. καὶ ὀμβριμόθυμοι Ἐρινύες] Ἐρινῦς. *Rhod.*

35. Φοιτᾷ λευγαλέου θανάτου μένος] Plane, ut V. 308. Lib. I. scribendum suspicabamur, ἀταρτηρὸν δέ οἱ ἄγχι Εἱστήκει θανάτοιο μένος pro θανάτοιο τέλος. *Pauw.*

36. Ὑσμῖναι ἔκειντο δυσηχέες]

Ἐκ μελέων εἰς οὖδας ἀπέῤῥεεν αἷμα, καὶ ἱδρώς·
Ἐν δ' ἄρα Γοργόνες ἔσκον ἀναιδέες· ἀμφὶ δ' ἄρα σφὶν
Σμερδαλέοι πεπόνηντο περὶ πλογμοῖσι δράκοντες,
Αἰνὸν λιχμώωντες· ἀπειρέσιον δ' ἄρα θαῦμα
Δαίδαλα κεῖνα πέλοντο, μετ' ἀνδράσι δεῖμα φέροντα,
Οὕνεκ' ἔσαν ζωοῖσιν ἐοικότα κινυμένοισι·
Καὶ τὰ μὲν ἂρ πολέμοιο τεράατα πάντα τέτυκτο·
Εἰρήνης δ' ἀπάνευθεν ἔσαν περικαλλέος ἔργα·
Ἀμφὶ δὲ μυρία φῦλα πολυτλήτων ἀνθρώπων
Ἄστεα καλὰ νέμοντο· δίκη δ' ἐπιίκετο πάντα·
Ἄλλοι δ' ἀλλ' ἐπὶ ἔργα χέρας φέρον· ἀμφὶ δ' ἀλωαὶ
Καρποῖσι βρίθοντο· μέλαινα δὲ γαῖα τεθήλει·
Αἰπύτατον δὲ τέτυκτο θεοδμήτῳ ἐπὶ ἔργῳ
Καὶ τρηχὺ ζαθέης ἀρετῆς ὄρος· ἐν δὲ καὶ αὐτὴ,
Εἱστήκει Φοίνικος ἐπεμβεβαυῖα κατ' ἄκρης,
Ὑψηλὴ, ψαύουσα πρὸς οὐρανόν· ἀμφὶ δὲ πάντες
Ἀτραπιτοὶ θαμέεσσι διειργόμενοι σκοπέλοισι,
Ἀνθρώπων ἀπέρυκον ἐὺν πάτον· οὕνεκα πολλοὶ
Εἰσοπίσω χάζοντο, τεθηπότες αἰπὰ κέλευθα,
Παῦροι δ' ἱερὸν οἶμον ἀνήιον ἱδρώοντες.
Ἐς δ' ἔσαν ἀμητῆρες ἀνὰ πλατὺν ὄγμον ἰόντες,
Σπεύδοντες δρεπάνησι νεηκέσι· τῶν δ' ὑπὸ χερσὶ,
Πολλοὶ ἀμαλλοδετῆρες· ἀέξετο δ' ἐς μέγα ἔργον·

Ἐν

Reprehendo vocem compositam e supero loco ἐνέκειντο; vel scribendum καίοντο: apud Maronem Alecto interminatur:

Accendamque urbes insani Martis amore.

Dausq. ἐνέκειντο legendum est, ut Versus habeat numeros suos. *Pauw.*

Ibid. ἦν περὶ πάντα] ἦν περὶ πάντη. *Rhod.*

39. πεπόνητο περὶ πλογμοῖσι. δράκοντες] πλοχμοῖσι. *Rhod.*

41. μετ' ἀνδράσι δεῖμα φέροντα] Vix mihi placet, aut placere potest μετὰ hoc loco; Nonne scribendum μέγ' ἀνδράσι δεῖμα φέροντα? *Pauw.*

42. ζωοῖσιν ἐοικότα κινυμένοισι] Verti etiam potest ζωοῖσιν *animantibus. Rhod.* Ita vertendum

E membris ad solum destillabat sanguis & sudor.
Inditæ etiam Gorgones efferæ; quibus hinc atque illinc
Tremendi circa cincinnos Dracones excusi erant,
Linguas horribili modo exsertantes. Incredibile autem miraculum
Simulacra illa præbebant, adeo ut hominibus pavorem incuterent.
Similia enim erant vivis & motu præditis.
Et hæc quidem omnia erant belli monstra.
Pulcræ autem pacis separatim opera fabricata erant.
Nam innumeræ calamitosorum hominum nationes
Insignes urbes incolunt, & Justitia obit cuncta.
Alii autem aliis officiis manus adhibebant. Et passim agri
Fructibus gravescunt, & tellus nigra florescit.
Adhæc in divino (hoc) opere formatus erat celsissimus
Et asper mons sanctæ virtutis; in quo ipsa
Stat palmæ vertici pedibus innitens;
Ardua & ad cælum pertingens; circumque circa omnes
Viæ, crebris interclusæ scopulis,
Facilem hominum accessum arcent. Nam plurimi
Retro cedunt, arduo itinere absterriti:
Et perpauci sursum per sacram adscendunt viam sudantes.
Erant ibi messores, secundum latum ordinem procedentes,
Qui recens cote subactis falcibus properant, eisque ad manus sunt
Multi mergitum ligatores, & opus ad magnum effectum promovetur.

Il-

dum est haud dubie. Cum autem de *δαίδαλεις* generatim locutus fuisset Quintus, ea ad solos Gorgonum Dracones hic satis jejune restringit. *Pauw.*

50. *ἐν δὲ καὶ αὐτῇ, Εἱστήκει*] Malim *αὐτὴ Εἱστήκει*, Virtus ut ipsa dicatur monti instare, seu palmæ, quæ in montis summo. *Dausq.* Ita necessario legendum est: Interpres, *in quo ipsa stat palma vertici pedibus innitens:* Non aliter legit, ut vides. *Pauw.*

57. *Ες δ' ἴσαν ἀμητῆρες*] *Εν δ' ἴσαν. Rhod.*

Εν δὲ βόες ζεύγλησιν ὑπ' αὐχένας αἰὲν ἔχοντες·
Οἱ μὲν ἀπήνας εἷλκον εὐσταχύεσσιν ἀμάλλαις
Βριθομένας· οἱ δ' αὖθις ἀροτρέεσκον ἀρούρας·
Τῶν δὲ πέδον μετόπισθε μελαίνετο· τοὶ δ' ἐφέσποντο
Αἰζηοὶ μετὰ τοῖσι, βοοσσόα κέντρα φέροντες
Χερσὶν ἀμοιβαδίης· ἀνεφαίνετο δ' ἄσπετον ἔργον·
Εν δ' αὐλοὶ, κιθάραι τε παρ' εἰλαπίνῃσι πέλοντο·
Εν δὲ χοροὶ ἵσταντο νέων παρὰ ποσσὶ γυναικῶν·
Αἵ δ' ἄρ' ἔσαν ζωοῖσιν ἀλίγκιαι ποιπνύουσαι·
Αγχι δ' ἄρ' ὀρχηθμοῦ τε, καὶ εὐφροσύνης ἐρατεινῆς,
Αφρὸν ἔτ' ἀμφὶ κόμῃσιν ἔχουσ' ἀνεδύετο πόντου
Κύπρις ἐϋστέφανος· τὴν δ' Ιμερος ἀμφεποτᾶτο,
Μειδιόωσ' ἐρατεινὰ σὺν ἠϋκόμοις Χαρίτεσσιν·
Εν δ' ἄρ' ἔσαν Νηρῆος ὑπερθύμοιο θύγατρες,
Εξ ἁλὸς εὐρυπόροιο κασιγνήτην ἀνάγουσαι
Ες γάμον Αἰακίδαο δαΐφρονος· ἀμφὶ δὲ πάντες
Αθάνατοι δαίνυντο μακρὴν ἀνὰ Πηλίου ἄκρην·
Αμφὶ δ' ἄρ' ὑδρηλοί τε, καὶ εὐθαλέες λειμῶνες
Εσκον ἀπειρεσίοιο κεκασμένοι ἄνθεσι ποίης·
Αλσεά τε, κρῆναί τε, διειδέες ὕδατι καλῷ·
Νῆες δὲ στονόεσσαι ὑπὲρ πόντοιο φέροντο,
Αἱ μὲν ἄρ' ἐσσύμεναι ἐπικάρσιαι, αἱ δὲ κατ' ἰθὺ
Νισσόμεναι· περὶ δέ σφιν ἀέξετο κῦμ' ἀλεγεινὸν,
Ορνύμενον· ναῦται δὲ τεθηπότες ἄλλοθεν ἄλλος
Εσσυμένας φοβέοντο καταιγίδας, ὡς ἐτεόν περ

Λαί-

62. *οἵ δ' αὖθις ἀροτρέεσκον ἀρούραις*] *ἀροτρεύεσκον ἀρούρας.* *Rhod.* Rhodomannus *ἀροτρεύεσκον*, ego *ἀροτριόεσκον.* *Dausq.* Ride hominis acumen. *Pauw.*

63. *τοί δ' ἐφέσποντο*] *ἐφέποντο.* *Rhod.*

65. **Χερσὶν ἀμοιβαδίης**] Nota illud *ἀμοιβαδίης*, si sanum sit, & pro eo non scripserit ipse Quintus *ἀμοιβαίης.* *Pauw.*

67. **Εν δὲ χοροὶ ἵσταντο νέων παρὰ ποσσὶ γυναικῶν**] Illud *παρὰ ποσσὶ* ego non satis intelligo: Nam quid *apud pedes* vel *sub pedibus* hic? Nonne legendum,

Illic boves, colla jugis continenter inserta habentes;
Alii plaustra trahunt spiciferis fascibus
Onusta; alii rura invertunt aratris:
A quorum tergo glebæ nigrescunt; & insequuntur
Juvenes pone, boum agitatores stimulos gerentes,
Manibus alternis: & ingens apparet opus.
Illic tibiæ Citharæque conviviis adhibentur:
Illic choreæ mulierum ætate florentium sub pedibus
instituuntur;
Quæ non aliter sese exercent, quam si vivæ exsistant.
Et prope saltationem & lætitiam festivam,
Spumam adhuc capillis aspersam habens, emergit salo
Venus Corolligera: Quam circum Cupido volat,
Ridetque suaviter cum Gratiis pulcricomis.
Adsunt etiam Nerei magnanimitate præcellentis natæ,
Ex Ponto lativago germanam deducentes
Ad bellisciі connubia Pelei; & una omnes
Dii epulantur in longis Pelei cacuminibus.
Ac passim irrigua & florida prata
Erant innumeri graminis floribus consita:
Saltusque & fontes, pulcra perspicui lympha.
Præterea naves super mare feruntur;
Aliæ in obliquum, aliæ in directum
Procedentes, & increbrescit circa illas asper fluctus;
Dum sese commovet. Nautæ autem hic illic consternati,
Imminentes formidant procellas, ac si vere ita se res
habeat,

Can-dum, Ἐν δὲ χοροὶ ἵσταντο νέων ἄρα ποσσὶ γυναικῶν? νέων μάλα etiam bonum esset, sed a vulgata paulo longius recederet. *Pauw.*

68. Αἱ δ' ἄρ' ἔσαν ζωοῖσιν ἀλίγκιαι ποιπνύουσαι] ζωῆσιν. *Rhod.* Scribe ἀλίγκια. *Dausq.* Uterque bene: ζωῆσιν hic *vivis*: quo modo accipi non potest ζωοῖσιν Supra V. 42. propter κινυμένοισι accedens: Repeto in gratiam rudiorum. *Pauw.*

72. Μειδιόωσ' ἐρατεινὰ σὺν &c.] Vitium manifestum: Nam μειδιόωσ' non respicit Venerem, sed Himerum: Lege igitur, Μειδιόων ἐρατεινὰ σὺν &c. *Pauw.*

80. Νῆες δὲ στονόεσσαι] *Naves gemebundæ*, id est, quæ faciunt, ut homines gemant: E-pi-

Λαίφεα λεύκ᾽ ἐρύοντες, ἵν᾽ ἐκ θανάτοιο φύγωσιν·
Οἱ δ᾽ ἕζοντο ἐπ᾽ ἐρετμὰ πονεύμενοι· ἀμφὶ δὲ νηυσὶ,
Πυκνὸν ἐρεσσομένῃσι, μέλας λευκαίνετο πόντος·
Τοῖς δ᾽ ἔπι εἰδιόων καὶ κήτεσιν εἰναλίοισιν
Ησκητ᾽ Εννοσίγαιος· ἀελλόποδες δέ μιν ἵπποι,
Ως ἐτεὸν σπεύδοντες, ὑπερ πόντοιο φέρεσκον
Χρυσείῃ μάστιγι πεπληγότες· ἀμφὶ δὲ κῦμα
Στόρνυτ᾽ ἐπεσσυμένων· ὁμαλὴ δ᾽ ἄρα πρόσθε γαλήνη
Επλετο· τοί δ᾽ ἑκάτερθεν ἀολλέες ἀμφὶς ἄνακτα
Αγρόμενοι δελφῖνες ἀπειρέσιον κεχάροντο,
Σαίνοντες βασιλῆα· κατ᾽ ἠερόεν δ᾽ ἁλὸς οἶδμα
Νηχομένοις εἴδοντο, καὶ ἀργύρεοι περ ἐόντες·
Αλλα δὲ μυρία κεῖτο κατ᾽ ἀσπίδα τεχνηέντως,
Χερσὶν ὑπ᾽ ἀθανάτης πυκινόφρονος Ηφαίστοιο·
Πάντα δ᾽ ἄρ᾽ ἐστεφάνωτο βαθὺς ῥόος ὠκεανοῖο·
Οὕνεκ᾽ ἔην ἐκτόσθε κατ᾽ ἄντυγος· ᾗ ἔνι πᾶσα
Ασπὶς ἐνεστήρικτο, δέδυντο δὲ δαίδαλα πάντα.
Τῇ δ᾽ ἄρα πὰρ κατέκειτο κόρυς μέγα βεβριθυῖα·

Ζεὺς

pithetum Calabri acumine dignum. Interpres Latine non expressit. *Pauw.*

86. Οἳ δ᾽ ἕζοντο ἐπ᾽ ἐρετμὰ] ἕζοντ᾽ ἐπ᾽ ἐρετμά. *Rhod.*

88. Τοῖς δ᾽ ἔπι εἰδιόων καὶ κήτεσιν εἰναλίοισιν Ησκητ᾽ Εννοσίγαιος] Τοῖς δ᾽ ἔπι κυδιόων μετὰ κήτεσιν. *Rhod.* Brodæus εὐδιόων, διατρίβων, *agens*, *degens*: Magis mihi arrideat εὐδιόων, *serenans* aut *serenus*, voce Apollonio Lib. 2. bene nota. Sequitur namque, ὁμαλὴ δ᾽ ἦν πρόσθε γαλήνη. *Dausq.* Rhodomanni κυδιόων non displicet: An vero κυδιόων καὶ κήτεσιν εἰναλίοισιν vertendum, *glorians etiam monstris marinis*, *quibus imperat*, *majestatemque suam ostendit?* Id Græca certe non recusant, sed jejunum est: Quare malim etiam Rhodomanni μετὰ κήτεσιν εἰναλίοισιν. Visne aliud? Scribi etiam posset accommode & bene, Τοῖς δ᾽ ἔπι μειδιόων σὺν vel μετὰ κήτεσιν &c. *Pauw.*

95. κατ᾽ ἠερόεν δ᾽ ἁλὸς οἶδμα] ἠερόεν hic idem, quod μέλαν: μέλας λευκαίνετο πόντος præcedit. Interpres male *ventosam*: Nam circa Neptunum erat *æquabilis tranquillitas*: Et hanc amabant etiam Delphines: Sciunt, qui Animalium historiam tenent. Quare satis crasse hic erravit Vir Doctus. Hesychius in

Candida vela dimittentes, ut mortis discrimen effugiant.
Alii ad remos sedent occupati, & circa naves
Crebro remigum impulsu agitatas, nigrum albescit marmor.
Queis super exsultans, cum monstris Pontivagis,
Elaboratus erat Neptunus, & procellipedes eum caballi,
Tanquam vere properantes, super mare vehebant,
Aurea scutica stimulati, & fluctus, quacunque
Ruerent, sternebatur, & æquabilis ante eos tranquillitas
Erat: utrinque autem, frequenti agmine circa regem
Congregati, Delphines effuse lætabantur,
Blandientes regi (maris) & per ventosam maris undam
Natantium speciem habebant, quamvis ex argento conflati.
Ac præterea innumera alia artificiose scuto impressa erant
Divinis solertis Vulcani manibus.
Cuncta autem in modum coronæ altus Oceani fluxus ambiebat.
Nam extimus erat in ora, qua totus
Clypeus obfirmatus, & omnis operis varietas conclusa fuerat.
Juxta illum galea magnæ molis jacebat:

In

in Lexico, *Αἰρόπ*, *μέλαν*, *βαθὺ*, *μέγα*: Alia prætereo. *Pauw.*

97. *Ἄλλα δὲ μυρία κεῖτο κατ' ἀσπίδα*] Alia millena præter tot & tanta jam dicta: Et hæc omnia in uno scuto: Quid mirum? Gigas & mons erat, qui illud gestabat, corporis proceritate. *Pauw.*

99. *Πάντα δ' ἄρ' ἐστεφάνωτο βαθὺς ῥόος* &c.] Habuimus jam in principio, *Τηθὺς δ' ἀμφιτέτυκτο, καὶ ὠκεανοῦ βαθὺ χεῦμα*, id est, ut vertit ibi Interpres, *In margine expressa erat Tethys, & profundus Oceani æstus.* An hoc bis dicendum erat? Quid autem videtur? An circa aërem & cælum recte circumfusus erat Oceanus, non circa terram solam? Mira & nova hæc, ita vivam, collocatio & *τάξις*. *Pauw.*

101. *Ἀσπὶς ἐνεστήρικτο, δίδοντο δὲ* &c.] *Ἀσπὶς* ex fine præcedentis transtuli in debitam loci possessionem: Lege *δίδεντο δὲ*. *Rhod.* Rhodomannus *δίδεντο*: Profecto aptius. Nec male augurem, *δίδεικτο*, ostentabantur. *Dausq.* In Aldina & Basileensi *Ἀσπὶς* male cum Versu antecedenti cohæret. Pro *δίδοντο* perbene Rhodomannus

Ζεὺς δέ οἱ ἀμφετέτυκτο, μέγ᾽ ἀσχαλόωντι ἐοικὼς,
Οὐρανῷ ἐμβεβαὼς· περὶ δ᾽ ἀθάνατοι πονέοντο,
Τιτήνων ἐριδαινομένων, Διὶ συμμεμαῶτες·
Τοὺς δ᾽ ἤδη κρατερὸν πῦρ ἀμφεχέν· ἐκ δὲ κεραυνοὶ
Ἄλληκτοι, νιφέεσσιν ἐοικότες, ἐξεχέοντο
Οὐρανόθεν· Ζηνὸς γὰρ ἄσπετον ὤρνυτο κάρτος·
Οἱ δ᾽ ἄρ᾽ ἔτ᾽ αἰθομένοισιν ἐοικότες, ἀμπνείεσκον.
Ἀμφὶ δὲ θώρηκος γύαλον παρεκέκλιτο καλὸν,
Ἄρρηκτον, βριαρόν τε, τὸ χάνδανε Πηλείωνα.
Κνημῖδες δ᾽ ἤσκηντο πελώριαι· ἀμφὶ δ᾽ ἐλαφραὶ
Μούνῳ ἔσαν Ἀχιλῆι, μάλιστα στιβαραί περ ἐοῦσαι.
Ἀγχόθι δ᾽ ἄσχετον ἆορ ἀδην περιμαρμαίρεσκε,
Χρυσείῳ τελαμῶνι κεκαυμένον, ἀργυρέῳ τε
Κουλεῷ· ᾧ ἔπι κώπη ἀρηραμένη ἐλέφαντος
Θεσπεσίοις τεύχεσσι, μετέπρεπε παμφανόωσα.
Τοῖς δὲ παρεκτετάνυστο κατὰ χθονὸς ὄμβριμον ἔγχος,
Πηλιὰς, ὑψικόμῃσιν ἐειδομένη ἐλάτῃσι,
Λύθρου ἐπιπνείουσα, καὶ αἵματος Ἑκτορέου.
Καὶ τότ᾽ ἐν Ἀργείοισι Θέτις κυανοκρήδεμνος

Θεσ-

δέδεικτο: Dausquejus peſſime δέδεικτο: Id videbis ſtatim, ſi ἤ ἔνι huc modo revoces. *Pauw.*

103. Ζεὺς δέ οἱ ἀμφετέτυκτο] Nimium eſt illud ἀμφετέτυκτο, id eſt, ἐτέτυκτο ἀμφί; Nam ſi Jupiter in galea circum circa effictus erat, ubi Titanes & alii Dii auxillarii Jovis in ea, totuſque belli apparatus? *Pauw.*

108. Οὐρανόθεν· Ζηνὸς γὰρ ἄσπετον &c.] Verſus mutilus una ſyllaba: Scribe, Οὐρανόθεν· Ζηνὸς γὰρ ἀάσπετον &c. *Pauw.*

112. Κνημῖδες δ᾽ ἤσκηντο πελώριαι] πελώριαι de ocreis inepte tumet: Sic tamen ἐλαφραὶ erant μούνῳ Ἀχιλῆι, non Ajaci, aut alicui cuiquam tunc viventium Heroum. *Pauw.*

113. μάλιστα στιβαραί περ ἐοῦσαι] μάλα στιβαραί. *Rhod.*

114. ἄσχετον ἆορ] Egregium Epithetum, ſed cui manus Gigantea unius Achillis admovenda erat, ut ne evileſceret. *Pauw.*

115. Χρυσείῳ τελαμῶνι κεκαυμένον] κεκασμένον. *Rhod.* Brodæus κεκασμένον. Cur non retineam κεκαυμένον, & interpreter *aureo baltheo ardens*, ſeu *fulgens*? Inde decus carmini quæſitius, ſi vaginam argenteam hinc in-

de

In qua effictus Jupiter, valde iraſcentis forma,
Cælo inſiſtens, & Dii occupati erant undique,
Jovi auxilium ferendo, contra Titanes litem (ipſi) moventes:
Quos jam vehemens flamma cinxerat, & tela triſulca
Sine fine, nubium inſtar, erumpebant
Cælitus. Inſuperabile enim Jovis robur ſe exſerebat,
Ac hoſtes conflagrantibus ſimiles adhuc anhelitum ducebant.
Prope etiam pulcer thoracis ſinus reclinatus erat,
Adeo firmus, ut frangi nequiret, qui Pelidæ (ſolius) capax erat.
Ocreæ etiam grandes efformatæ erant, & leves utrinque
Soli Achilli, quamvis plurimum gravitatis haberent.
Nec procul fulmineus enſis magnum fulgorem reddebat,
Aureo cingulo ornatus, & argentea
Vagina: in quo manubrium eboris conſtans
Precioſis ſegmentis, inſigni nitore excellebat.
Et juxta hæc porrecta erat humi longa haſta,
Pelias, alticomantium referens magnitudinem abietum,
Cruorem adhuc exhalans (cum aliorum) tum ſanguinem Hectoreum.
Atque tunc cæruleo reticulo velata Thetis inter Argivos
Divina

de ambiens incendat ex auro baltheus, Simile venere mare pinxit: —— *μέλας λευκαίνετο πόντος*, cum ſpumeſceret, ſimulque tenebricoſa tempeſtate inhorreret mare. *Dausq. κεκασμένον* haud dubie legendum: Dausquejus facit, quod ſolet. *Pauw.*

116. *ᾧ ἔπι κώπη ἀρηραμένη*] Poſt *κώπη* eraſi *π*. *Rhod.* In Baſileenſi nempe ex Aldina eſt, *κώπη παρηραμένη*. *Pauw.*

117. *Θεσπεσίοις τεύχεσσι*] *τεύχεσσι* hic proprie & native accipiendum: a *τεύχω τεῦχος*: *ſtructuris, opere. Pauw.*

118. *Τοῖς δὲ παρεκτετάνυστο*] Malim *Τοῖς δὲ παρ' ἐκτετάνυστο*. *Pauw.*

119. *Πηλιὰς*] Hoc ſatis coactum & durum poſt *ὄμβριμον ἔγχος: μελίη Πηλιὰς* locutio eſt plena; & ita Homerus, ut notum. Illud ſequens, *ὑψικόμησιν ἐειδομένη ἐλάτῃσι*, mire iterum refert Auctoris indolem flatulentam. *Pauw.*

120. *Λύθρου ἐπιπνείουσα, καὶ αἵματος Ἑκτορέου*] *Λύθρου ἔτι πνείουσα, καὶ αἵματος Ἑκτορέοιο*. *Rhod.* Efficacius multo Brodæus,

Θεσπέσιον φάτο μῦθον, ἀκηχεμένη Αχιλῆος·
Νῦν μὲν δὴ καὶ ἀγῶνος ἀέθλια πάντα τελέσθη,
Οσσ' ἐπὶ παιδὶ θανόντι μέγ' ἀχνυμένη κατέθηκα·
Αλλ' ἴτω ὅς κ' ἐσάωσε νέκυν, καὶ ἄριστος Αχαιῶν·
Καί νύ κεν οἱ θνητὰ, καὶ ἄμβροτα τεύχη ἕσασθαι
Δώσω, ἃ καὶ μακάρεσσι μετεύαδεν ἀθανάτοισι.
Ως φάτο· τοὶ δ' ἀνόρουσαν ἐριδμαίνοντ' ἐπέεσσιν,
Υἱὸς Λαερτάο, καὶ ἀντιθέου Τελαμῶνος
Αἴας, ὃς μέγα πάντας ὑπείρεχεν ἐν Δαναοῖσιν·
Αστὴρ ὡς ἀρίδηλος ἀν' οὐρανὸν αἰγλήεντα
Εσπερος, ὃς μέγα πᾶσι μετ' ἀστράσι παμφαίνησι·
Τῷ εἰκὼς, τεύχεσσι παρίστατο Πηλείδαο·
Ητεε δ' Ιδομενῆ αὐτὸν, καὶ Νηλέος υἷα,
Ηδ' ἄρα μητιόωντ' Αγαμέμνονα· τοὺς γὰρ ἐώλπει
Ιδμεναι ἀτρεκέως ἐρικυδέος ἔργα μόθοιο·
Ως δ' αὔτως Οδυσεὺς κείνοις ἔπι πάγχυ πεποίθει·
Οἵ γὰρ ἔσαν πινυτοὶ, καὶ ἀμύμονες ἐν Δαναοῖσι·
Νέστωρ δ' Ιδομενῆϊ καὶ Ατρέος υἱέϊ δίῳ,
Αμφω ἐελδομένοισιν, ἔπος φάτο, νόσφιν ἀπ' ἄλλων·
Ω φίλοι, ἦ μέγα πῆμα, καὶ ἄσχετον ἤματι τῷδε
Ημῖν συμφορέουσιν ἀκηδέες Οὐρανίωνες,
Αἴαντος μεγάλοιο, περιφραδέος τ' Οδυσῆος,
Εσσυμένων ἐπὶ δῆριν ἀάσχετον, ἀργαλέην τε·

Τῶν

dæus, ἔτι πνείουσα. *Dausq.*

123. Νῦν μὲν δὴ καὶ ἀγῶνος ἀέθλια &c.] Forte κατ' ἀγῶνος. *Rhod.* Rhodomanni ſuſpicionem probo: Nam καὶ miſere flaccefcit. *Pauw.*

125. Αλλ' ἴτω ὅς κ' ἐσάωσε νέκυν, καὶ ἄριστος Αχαιῶν] Malim fere hic, ὅς γ' ἐσάωσε: Illud καὶ ἄριστος Αχαιῶν, Ellypticum eſt; neque diſplicet: Opportunius tamen legeretur, ὅς γ' ἐσάωσε νέκυν, παναριστος Αχαιῶν. Sic oratio plena eſt, & καὶ toties non recurrit. Sed in Calabro ſumus: Id meminiſſe oportet. *Pauw.*

134. Ητεε δ' Ιδομενῆ αὐτὸν καὶ Νηλέος υἷα] Emphaſin hic habet & habere debet αὐτὸν: Sed quam? Senex erat Idomeneus, & propter ſenectutem in ago-

Divina verba protulit, (adhuc) super Achille mœrens:
Nunc equidem cuncta ludorum funebrium munera suum finem habent,
Quæ in defuncti nati honorem (licet) graviter dolens, exhibui.
At nunc procedat, qui cadaver servavit, & optimus (est) Achivum.
Spectabilia enim & cælestia illi arma induenda
Tradam, quæ etiam Diis immortalibus arrident.
Sic ait: Ast verbis disceptaturi surgunt
Filius Laërtæ, & eximii Telamonis
Ajax, qui longe superabat omnes inter Danaos,
Ut conspicuum splendido in cælo sidus
Hesperus, qui inter omnes stellas clarissimo fulgore præstat.
Hunc referens, armis Pelidæ adstat,
Et petit (testimonium virtutis & arma) ab Idomeneo præsente & Nelei filio
Consultoque Agamemnone. Hos enim persuasum habebat
Certo gloriosæ (illius) pugnæ res cognitas habere.
Nec minus Ulysses eorum judicio se totum credebat,
Erant enim sapientes & integri inter Danaos.
Nestor igitur cum Idomeneo & nobilissimo Atrei filio,
Ut ambo cupiebant, hæc verba communicavit, seorsum ab aliis:
Amici, profecto ingens, & cui vix obsistatur, malum hodie
Nobis conciliant Cælites curarum expertes,
Magno Ajace, & prudenti Ulysse,
Ruentibus ad vehemens & difficile certamen.

Utri-

agone funebri honoratus fuerat Libro præcedenti: An eo pertinet Articulus? Non potest, quia ætate longe adhuc provectior sine dubio Nestor Nelei filius. Aliud igitur latet, quod nunc mihi non succurrit: Nisi leve mendum delitescat, & scribendum sit, Ἤτεε δ' Ἰδομενῆ' αὐτὸς vel αὐτῷ: Vide & judica. *Pauw.*

135. Ἠδ' ἄρα μητιόωντ' Ἀγαμέμνο-

Τῶν γάρ θ' ὁπποτέρῳ δώῃ θεὸς εὖχος ἀρέσθαι,
Γηθήσει κατὰ θυμόν· ὁ δ' αὖ μέγα πένθος ἀέξει,
Πάντας ἀτεμβόμενος Δαναούς· περὶ δ' ἔξοχα πάντων
Ἡμέας· οὐδέ τι κεῖνος ἐν ἡμῖν ὡς τοπάροιθε
Στήσεται ἐν πολέμῳ· μέγα δ' ἔσσεται ἄλγος Ἀχαιοῖς,
Κείνων ὅντινα δεινὸς ἕλῃ χόλος, οὕνεκα πάντων
Ἡρώων προφέρουσιν· ὁ μὲν πολέμῳ· ὁ δὲ βουλῇ·
Ἀλλ' ἄγ' ἐμεῖο πείθεσθε, ἐπεὶ ῥα γεραίτερος εἰμὶ
Λίην, οὐκ ὀλίγον περ· ἔχω δ' ἐπὶ γήραϊ πολλῷ
Καὶ νόον, οὕνεκεν ἐσθλὰ καὶ ἄλγεα πολλὰ μόγησα·
Αἰεὶ δ' ἐν βουλῇσι γέρων πολυΐδρις ἀμείνων
Ὁπλοτέρου πέλει ἀνδρὸς, ἐπεὶ μάλα μυρία οἶδε·
Τοὔνεκα Τρωσὶν ἐφῶμεν εὔφροσι τήνδε δικάσαι
Ἀντιθέῳ τ' Αἴαντι, φιλοπτολέμῳ τ' Ὀδυσῆϊ,
Ἠδ' ὅστις ἐξεσάωσε νέκυν Πηληϊάδαο
Ἐξ ὀλοοῦ πολέμοιο· δορύκτητοι γὰρ ἐν ἡμῖν
Πολλοὶ Τρῶες ἔασι, νεοδμήτῳ ὑπ' ἀνάγκῃ·
Οἵ ῥα δίκην ἰθεῖαν ἐπὶ σφίσι ποιήσονται,
Οὔτινι ἦρα φέροντες, ἐπεὶ μάλα πάντας Ἀχαιοὺς
Ἶσον ἀπεχθαίρουσι, κακῆς μεμνημένοι ἄτης.
Ὡς φάμενον, προσέειπεν ἐϋμμελίης Ἀγαμέμνων,
Ὦ γέρον, ὡς οὔτις πινυτώτερος ἄλλος ἐν ἡμῖν
Σεῖο πέλει Δαναῶν, οὔτ' ἂρ νέος, οὔτε παλαιὸς,

Ὅς

μέμνονα] μητιόειν. Rhod.

146. ὁ δ' αὖ μέγα πένθος ἀέξει] Post τῶν ὁπποτέρῳ durum & incongruum est ὁ δ' ita simpliciter & ἁπλῶς. *Pauw.*

147. Πάντας ἀτεμβόμενος Δαναοὺς] Danaos incusitans. Hesychius ἀτέμβομαι exponit ὀδυνῶμαι, Eustathius στέρομαι. Scholiastes Apollonii illud Amyci ad Pollucem: — ἵνα μὴ ἀτέμβηαι μετόπισθεν, sic elucidat: ἵνα μή μοι μέμψῃ ὕστερον ὡς χείρονας (cestus loquitur) τὸ γὰρ ἀτέμβειν οἱ νεώτεροι οὐκ ἐπὶ τοῦ στερίσκεσθαι ἤκουσαι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ μέμφεσθαι. Iterat idem interpretamentum in Lib. 2. *Dausq.*

148. οὐδέ τι κεῖνος ἐν ἡμῖν] οὐδ' ἔτι. *Rhod.* Post ἐν ἡμῖν sequitur statim ἐν πολέμῳ, quod durius certe. *Pauw.*

152. Ἀλλ' ἄγ' ἐμεῖο πείθεσθε]

ἐμοὶ

Utricunque enim horum palma deus potiri dederit,
Gaudebit is intimo pectore, alter vero magnum sibi luctum cumulabit,
Incusans omnes Græcos, omnium vero maxime
Nos, nec amplius ille nobiscum, ut prius,
In pugna stabit: Sed ingentis causa doloris erit Achivis,
Utrumvis illorum malesuada ira subegerit. Quoniam præ cæteris
Heroibus pollent, alter virtute bellica, alter consiliorum prudentia.
Quare obsequimini mihi, cum ætatis vos præcedam
Spacio non exiguo, & senio prolixo adjunctam habeam
Peritiam quoque. Siquidem multas secundas & adversas res expertus sum.
Semper autem in consiliorum tractatione peritus senex potior
Est homine florentioris ætatis; Cum plurimarum rerum cognitione valeat.
Idcirco prudentibus Trojanis negotium permittamus disceptandi hanc litem,
Inter Diis comparandum Ajacem & belli amantem Ulyssem;
Uter nimirum eripuerit cadaver Pelidæ
Ex funesta illa dimicatione; captivi enim inter nos
Multi sunt Trojani, recens sub jugum nostrum redacti:
Qui justam sententiam de illis pronunciabunt,
Nullius gratiam captantes: cum universos simul Achivos
Æquali odio prosequantur, diræ calamitatis memores.
Taliter orantem affatur hasta pollens Agamemnon:
O Senex, quam nemo alius inter nos consultior
Te est Danaum, neque juvenis, neque ætate provectus;

ἐμοὶ πείθεσθε: Id Versus requirit & indoles Sermonis. *Pauw.*

154. οὕνεκεν ἐσθλὰ καὶ ἄλγεα πολλὰ μόγησα] ἄλγεα post ἐσθλὰ minus concinne dictum: Nam pro voce substantiali non potest haberi ἐσθλά. *Pauw.*

156. ἐπεὶ μάλα μυρία εἶδε] Hoc satis Tautologum & ineptum post πολυΐδρις. *Pauw.*

159. Ἠδ' ὅτις ἐξεσάωσε νέκυν] Ἠδ' ὅτις. *Rhod.*

Ὃς φῆς Ἀργείοισιν ἀνηλεγέως χαλεπῆναι
Ἀνέρα, ὅντινα τῶνδε θεοὶ μετόπισθε βάλωνται
Νίκης· οἱ γὰρ ἄριστοι ἐνὶ σφίσι δηϊόωνται·
Καὶ ῥά μοι ἔνδοθεν ἦτορ ἐνὶ φρεσὶ ταῦτα μενοινᾷ,
Ὄφρα δορυκτήτοισι δικασπολίην ὀπάσωμεν·
Τοὺς καὶ ἀτεμβόμενός τις, ὀλέθρια μήσατο ἔργα
Τρωσὶν ἐϋπτολέμοισι, χόλον δ᾽ οὐκ ἄμμιν ὀπάσει.
Ὣς φάτο· τοὶ δ᾽ ἕνα θυμὸν ἐνὶ στέρνοισιν ἔχοντες,
Ἀμφαδὸν ἠνήναντο δικασπολίην ἐρατεινήν·
Τῶν δ᾽ ἄρ᾽ ἀναινομένων, Τρώων ἐρικυδέες υἷες
Ἕζοντ᾽ ἐν μέσσοισι, δορύκτητοί περ ἐόντες,
Ὄφρα θέμιν, καὶ νεῖκος ἀρήϊον ἰθύνωσιν·
Αἴας δ᾽ ἐν μέσσοισι, μέγ᾽ ἀσχαλόων, φάτο μῦθον·
Ὦ Ὀδυσεῦ φρένας αἰνὲ, τί τοι νόον ἤκαχε δαίμων
Ἶσον ἐμοὶ φρονέειν περὶ κάρτεος ἀκμήτοιο;
Ἦ φῂς αἰνὸν ὅμιλον ἐρυκακέειν Ἀχιλῆος
Βλημένου ἐν κονίῃσιν, ὅτ᾽ ἀμφὶ Τρῶες ἔβησαν,
Ὁππότ᾽ ἐγὼ κείνοισι φόνον στονόεντ᾽ ἐφέηκα
Σεῖο καταπτώσσοντος, ἐπεὶ νύ σε γείνατο μήτηρ
Δείλαιον, καὶ ἄναλκιν, ἀφαυρότερόν περ ἐμεῖο,
Ὅσσον τίς τε κύων μεγαλοβρύχοιο λέοντος;

Οὐ

170. οἱ γὰρ ἄριστοι ἐνὶ σφίσι δηϊόωνται] δηριόωνται. *Rhod.* Recte: Similis error Libro præcedenti ex ſuſpicione noſtra non uno loco. *Pauw.*

173. Τοὺς καὶ ἀτεμβόμενός τις, ὀλέθρια μήσατο ἔργα] μήσετο. *Rhod.* Voluit, credo, μήσεται. Pro Τοὺς καὶ ἀτεμβόμενος nonne ſcribendum Τοὺς γὰρ ἀτεμβόμενος? *Pauw.*

176. Ἀμφαδὸν ἠνήναντο δικασπολίην ἐρατεινήν] Quid in δικασπολίῃ ſit, quod ἐρατεινὸν dici poſſit, & in hac ipſa difficillima & aleæ plena fuerit eo Epitheto dignum, ego mehercule neſcio. Nonne ſcribendum ἠνήναντο δικασπολίην ἀλεγεινήν? Id certe longe melius eſſet, & omnium exſpectationi hic ſatisfaceret plane. Rhodomannus in Verſione Latina vocem moleſtam callide neglexit. *Pauw.*

181. τί τοι νόον ἤκαχε δαίμων] ἤπαφε. *Rhod.* Rhodomannus ἔπαφε. Retineo alterum ἀπρίξ.

Hoc

Qui præſagis atrociter offenſum iri Argivis,
Heroem, utrumcunque ex his Dii poſtpoſuerint
Victoriæ. Nam præſtantiſſimi inter ſeſe litigant.
Et ſane eandem conſilii rationem animus meus ſecum verſat;
Ut (videlicet) dijudicandi arbitrium captivis tradamus:
Quibus cum alteruter injuriam acceptam feret, perniciali clade afficiet
Bellaces Trojanos; nec in nos iracundiæ bilem effundet.
Sic dixit: Græci igitur unam ſententiam in animis habentes,
Publice controverſiæ hujus dijudicationem detrectabant.
Quibus recuſantibus, præclari Troum nati,
Quamvis bello capti, in medio conſederunt,
Ut jus in (hac) controverſia militari recte adminiſtrarent.
Ajax igitur in medio conſeſſu, magno ſtomacho in hæc verba erumpit:
Hei Ulyſſes improbæ mentis, cur animum tuum malus genius (ita) ſeducit,
Ut de invicto robore mecum contendas?
Num jactas, hoſtium globum te repuliſſe ab Achille,
In pulverem projecto, cum Troës ei undique imminerent?
Quo tempore luctificam ego illis necem intuli,
Te pavitante: Quoniam te mater edidit
Timidum & invalidum, meque tanto debiliorem,
Quanto canis aliquis horrendum frementi leone (deterior eſt).

Non

Hoc ipſo libro de Ajace furibundo, κακὸς δέ τις ἤκαχε δαίμων. ἤκαχε, *contriſtavit*: admodum namque triſtes ſolent dementire. Ideo ſimiliter Geſtiar invectus in Annonem Lib. 2. Silii:

Dicam etenim, ut ſtimulent
atram vel inania mentem.

Quod vitium Græcis μελαγχολᾶν dicitur. Præiverat & Lib. 3. Ἀλλὰ λίαν ἀκάχησας ἐμὰς φρένας. *Dausq.* Perbene Rhodomannus ἤκαφε: Dausquejum non moror. *Pauw.*

183. Η φῆς κεῖνον ὅμιλον] Vel ἢ *an*, vel ὃς legi poteſt. *Rhod.* Neſcio, cur vulgatum ἢ Rhodomanno diſpliceat. *Pauw.*

184. ὅτ' ἀμφὶ Τρῶες ἔβησαν]

T ἀμφὶ

Οὐ γάρ τα στέρνοισι πέλε μενεδήϊον ἦτορ,
Αλλά σοι ἀμφικάμηλε θάρσος, καὶ ἀτάσθαλα ἔργα.
Ηὲ τάδ' ἐξελάθου, ὅτ' ἐς Ιλίου ἱερὸν ἄστυ
Ελθέμεναι ἀλέεινες ἅμ' ἀγρομένοισιν Αχαιοῖς,
Καί σε καταπτώσσοντα, καὶ οὐκ ἐθέλοντ' ἐφέπεσθαι,
Ηγαγον Ατρεΐδαι; ὡς μὴ ὤφελες ἱκέσθαι·
Σῇς γὰρ ὑπ' ἐννεσίῃσι κλυτὸν Ποιάντιον υἷα
Λήμνῳ ἐν ἠγαθέῃ λίπομεν μεγάλα στενάχοντα.
Οὐκ οἴῳ δ' ἄρα τότε λυγρὴν ἐπεμήσαο λώβην,
Αλλὰ καὶ ἀντιθέῳ Παλαμήδεϊ θῆκας ὄλεθρον,
Ος σέο φέρτερος ἔσκε βίῃ, καὶ εὔφρονι βουλῇ.
Νῦν δ' ἤδη καὶ ἐμεῖο κατ' ἀντίον ἐλθέμεν ἔτλης,
Οὔτ' εὐεργεσίης μεμνημένος, οὔτέ τι θυμῷ
Αζόμενος σέο πολλὸν ὑπέρτερον· ὅς ἐνὶ χάρμῃ
Εξεσάωσα πάροιθεν, ὑποτρομέοντα κυδοιμὸν
Δυσμενέων, ὅτε σ' ἄλλοι ἀνὰ μόθον οἰωθέντα
Κάλλιπον ἐν δηΐων ὁμάδῳ, φεύγοντα καὶ αὐτόν.
Ως ὄφελον καὶ ἐμεῖο θρασὺ σθένος ἐν δαῒ κείνῃ
Αὐτὸς Ζεὺς ἐφόβησεν ἀπ' αἰθέρος, ὄφρα σε Τρῶες
Αμφιτόμοις ξιφέεσσι διαμελεϊστὶ κέδασσαν
Δαῖτα κυσὶ σφετέροισι· καὶ οὐκ ἂν ἐμεῖο μενοίνας

Εκ-

ἀμφὶ ἕ Τρῶες. *Rhod.*

189. στέρνοισι πέλε μενεδήϊον] πέλει μενεδήϊον. *Rhod.*

190. Αλλά σοι ἀμφικάμηλε θάρσος, καὶ ἀτάσθαλα ἔργα] ἀμφιμέμηλε θράσος. *Rhod.* Brodæus ἀμφιμέμηλε θράσος. Forte ἀμφιμέμηλε θράσος: Insanis præ temeritate. *Dausq.* Brodæus & Rhodomannus ἀμφιμέμηλε θράσος. Sic Versus bene habet, sed ipsa sententia adhuc ægrotat: Nam quid θάρσος vel θράσος in meticuloso, & cui placent ἔργα ἀτάσθαλα eo sensu, quo hic tribuuntur Ulyssi? Nihil sane, nihil. Quid multa? Locum turpius depravatum suspicor, & scripserim lubens, Αλλά σοι ἀμφιμέμηλε δόλος, καὶ ἀτάσθαλα ἔργα. Sic nihil apertius aut signatius, ut quisque videt statim. *Pauw.*

197. Οὐκ οἴῳ δ' ἄρα τότε] ἄρα τῶγε. *Rhod.*

200. κατ' ἀντίον ἐλθέμεν ἔτλης] κατάντιον. *Pauw.*

202. ὅς ἐνὶ χάρμῃ Εξεσάωσα] ὅς σ'

Non enim animus tibi est in pectore, qui hostem intrepide exspectet,
Sed temeritati & sceleratis rebus studes.
An tibi elapsum hoc est, quod ad sacram Ilii urbem
Proficisci cum Achivis consociatis verebaris,
Et te fugitantem & comitari recusantem
Adduxerunt Atridæ? utinam vero non venisses:
Tuis enim consiliis celebrem Pœantis filium,
In grata Diis Lemno magnos edentem gemitus reliquimus.
Nec huic solummodo tristem machinatus es injuriam,
Verum etiam Palamedi, divini ingenii viro interitus autor fuisti.
Qui te fortitudine & consilio prudenti longe anteibat.
Nunc etiam mihi litem movere non erubescis,
Nec beneficii memor (in te collati) nec quicquam apud animum
Honoris tribuens te multo superiori: qui te in pugna
Jam olim servavi, consternatum impressione
Hostium; cum te alii in conflictu desertum
Reliquissent, inter hostium globos, & ipsum fugæ deditum.
O si etiam meam vim audacem in illo discrimine
Ipse ex cælo Jupiter consternasset! ut te Troes
Ancipitibus gladiis in frusta dissecuissent, (lanciatum disjecissent)
Canibus suis escam. Ita non auderes mecum

In

ὅσσ' ἐνὶ χάρμῃ. *Rhod.* ἐνὶ χάρμῃ, κυδοιμὸν δυσμενέων, ἀνὰ μόθον, & ἐν δαΐων ὁμάδῳ in his juncta, nonne sunt hominis garruli & verbosi? *Pauw.*

208. Ἀμφιτόμοις ξιφέεσσι διαμελεϊστὶ κέδασσαν Δαῖτα κυσὶ σφιτέροισι] Legi etiam potest κέασσαν. *Rhod.* Brodæus junctim explicat διακέδασσαν, membra discerpsissent. Nolim factum. Nam illud est *membratim carpsissent.* Odyss. Σ. —— ἵνα σ' αὖθι διαμελεϊστὶ τάμῃσιν, alibique. *Dausq.* κέασσαν melius convenit cum ἀμφιτόμοις ξιφέεσσι, κέδασσαν autem melius cum δαῖτα κυσὶ σφιτέροισι: Neutrum igitur satis appositum est, & orationem reddere potest nitidam & emaculatam. *Pauw.*

209. καὶ οὐκ ἂν ἐμεῖο μενοίνας

 Ελ-

Ελθέμεναι κατέναντα, δολοφροσύνῃσι πεποιθώς.
Σχέτλιε, τίπτε βίῃ πολὺ φέρτατος ἔμμεναι ἄλλων
Εὐχόμενος, μέσσοισιν ἔχες νέας, οὐδέ τι θυμῷ
Ετλης ὥσπερ ἔγωγε θοὰς ἔκτοσθεν ἐρύσαι
Νῆας; ἐπεί νύ σε τάρβος ἐπήιεν· οὐδὲ μὲν αἰνὸν
Πῦρ νηῶν ἀπάλαλκες· ἐγὼ δ' ὑπ' ἀταρβέι θυμῷ
Εστην καὶ πυρὸς ἄντα, καὶ Εκτορος, ὅς μ' ὑπόειξε
Πάντῃ ἐν ὑσμίνῃ· σὺ δέ μιν δείδιες αἰεί· *
Ως ὄφελον τόδε νῶιν ἐνὶ πτολέμῳ τις ἄεθλον
Θῆκεν, ὅτ' ἀμφ' Αχιλῆι δεδουπότι δῆρις ὀρώρει,
Οφρ' ἐκ δυσμενέων με, καὶ ἀργαλέοιο κυδοιμοῦ
Εδρακες ἔντεα καλὰ ποτὶ κλισίας φορέοντα
Αὐτῷ ὁμῶς Αχιλῆι δαΐφρονι· νῦν δ' ἄρα μύθων
Ιδρείῃ πίσυνος, μεγάλων ἐπιμαίεαι ἔργων·
Οὐ γάρ τοι σθένος ἐστὶν ἐν ἔντεσιν ἀκαμάτοισιν
Δύμεναι Αἰακίδαο δαΐφρονος, οὐδέ μεν ἔγχος
Νωμῆσαι παλάμῃσιν· ἐμοὶ δ' ἄρα πάντα τέτυκται
Αρτια, καί μοι ἔοικε φορήμεναι ἀγλαὰ τεύχη,
Οὔτι καταισχύνοντι θεοῦ περικαλλέα δῶρα·
Αλλὰ τίη μύθοισιν ἐριδμαίνωτε κακοῖσιν,
Εστάμεν ἀμφ' Αχιλῆος ἀμύμονος ἀγλαὰ τεύχη;
Ος τις φέρτερός ἐστιν ἐνὶ φθισήνορι χάρμῃ;
Αλκῆς γὰρ τόδ' ἄεθλον ἀρήιον, οὐκ ἀλεγεινῶν

Θῆκεν

Ελθέμεναι &c.] ἔννοια abjecta & plebeja: Si antea in frustra diffectus fuisset Ulysses, non potuisset sane tunc cum Ajace de armis Achilleis litigare: Id ipsi pueruli sciunt, & ex illorum genere est, quæ ne ipsis puerulis sunt dicenda serio. *Pauw.*

210. δολοφροσύνῃσι πεποιθώς] Hoc nostrum ἀμφιμέμηλε δόλος etiam statuminat. V. 190. *Pauw.*

212. μέσσοισιν ἔχες νέας] ἔχεις νέας. *Rhod.* Iliad. Θ.

Στῆ δ' ἐπ' Οδυσσῆος μεγακήτεϊ νηῒ μελαίνῃ,
Η ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε.

Dausq.

213. θοὰς ἔκτοσθεν ἐρύσαι Νῆας] Iliad. Θ.

Η μὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίῃς Τελαμωνιάδαο,

Η δ'

In certamen descendere, subdola calliditate fretus.
Improbe quare, cum viribus te longe præpollere aliis
Jactes, navigia in medio tenes; nec tanta es animi
Fiducia, ut quemadmodum ego, ad extrema subducas celeres
Naves? Quippe te pavor invasit. At nec hosticum
A navibus ignem prohibuisti; ipse autem animo impavido
Et incendio & Hectori me objeci, qui mihi cedebat
Ubique in prælio; quem tu perpetuo exhorruisti.
Utinam quis in pugna hoc nobis præmium
Proposuisset, quando circa prostratum Achillem certamen gliscebat,
Ut me ex hostibus & difficili pugnæ tumultu
Pulcra hæc arma ad papiliones referentem vidisses,
Una cum ipso Achille pugnaci. At nunc verborum
Solertia confidens, ad res magnas aspiras.
At enimvero tantum tibi virium non est, ut invicta Æacidæ
Arma induas bellicosi, aut hastam
Vibres manibus. Mihi vero omnia sunt
Apta; & me decet splendida hæc arma gestare,
Qui pulcerrima Dei (Vulcani) munera neutiquam dedecorem.
Sed quid ignavis inter nos verbis altercantes
Stamus de nitidis generosi Achillis armis,
Uter nostrum in exitiali pugna sit melior?
Militare enim hoc fortitudinis præmium, non molestæ Gar-

Ἡ δ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας ἐΐσας
Εἴρυσαν ἠνορέῃ πίσυνοι, καὶ κάρτεϊ χειρῶν.

Sophocles in Ajace Mastigophoro:

Καὶ νῦν ἐπὶ σκηναῖς σε ναυτικαῖς ὁρῶ
Αἴαντος, ἔνθα τάξιν ἐσχάτην ἔχει.

Brodæus apud *Dausq.* Quam

marcidum est illud *ἐρύσσαι θοὰς νῆας* post *ἔχεις νέας*? *Pauw.*

217. *σὺ δέ μιν δείδιες αἰεὶ* *] *σὺ δέ μιν μάλα δείδιες αἰεί.* *Rhod.*

225. *Αἰακίδαο δαΐφρονος*] *Ἀχιλλῆϊ δαΐφρονι* V. 222. præcessit. *Pauw.*

229. *μύθοισιν ἐριδμαίνω τε κακοῖσιν*] *ἐριδμαίνοντε κακοῖσιν.* *Rhod.*

Θῆκεν ἐνὶ μέσσοισιν ἐπέων Θέτις ἀργυρόπεζα·
Μύθων δ' εἰν ἀγορῇ χρειὼ πέλει ἀνθρώποισιν·
Οἶδα γὰρ ὡς σέο πολλὸν ἀγαυότερος, καὶ ἀρείων
Εἰμί· γένος δέ μοι ἐστὶν, ὅθεν μεγάλῳ Ἀχιλῆϊ.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἀλεγεινὰ παραβλήδην ἐνένιπεν
Υἱὸς Λαέρταο, πολύτροπα μήδεα νωμῶν·
Αἶαν ἀμετροεπὲς, τί νύ μοι τόσα μὰψ ἀγορεύεις;
Οὐτιδανόν με φῆσθα, καὶ ἀργαλέον, καὶ ἄναλκιν
Ἔμμεναι, ὃς σέο πολλὸν ὑπέρτερος εὔχομαι εἶναι
Μήδεσι, καὶ μύθοισι, τά τ' ἀνδράσι κάρτος ἀέξει·
Καὶ γάρ τ' ἠλίβατον πέτρην, ἄῤῥηκτον ἐοῦσαν,
Μήτι ὑποτμήγουσιν ἐν οὔρεσι λατόμοι ἄνδρες
Ῥηϊδίως, μήτι δὲ μέγαν βαρυηχέα πόντον
Ναῦται ὑπεκπερόωσιν, ὅτ' ἄσπετα κυμαίνηται·
Τέχνῃσι δ' ἀγρόται κρατεροὺς δαμόωσι λέοντας,
Παρδάλιάς τε, σύας τε, καὶ ἄλλων ἔθνεα θηρῶν·
Ταῦροι δ' ὀμβριμόθυμοι ὑπὸ ζεύγλῃς δαμόωνται
Ἀνθρώπων ἰότητι· νόῳ δέ τε πάντα τελεῖται.
Αἰεὶ δ' ἀφραδέος πέλει ἀνέρος ἀμφιπόλοισι
Πᾶσι, καὶ ἐν βουλῇσιν ἀνὴρ πολυΐδρις ἀμείνων·
Τοὔνεκ' ἐΰφρονέοντα θρασὺς πάϊς Οἰνείδαο
Λέξατό μ' ἐκ πάντων ἐπιτάῤῥοθον, ὄφρ' ἀφίκωμαι
Ἐς φύλακας· μέγα δ' ἔργον ὁμῶς ἐτελέσσαμεν ἄμφω·
Καὶ δ' αὐτὸν Πηλῆος ἐΰσθενέα κλυτὸν υἷα
Ἤγαγον Ἀτρείδῃσιν ἐπίῤῥοθον· ἢν δὲ καὶ ἄλλου
Ἥρωος χρειώ τις ἐν Ἀργείοισι πέληται,
Οὐδ' ὅγε χερσὶ τεῇσιν ἐλεύσεται, οὐδὲ μὲν ἄλλων
Ἀργείων βουλῇσιν· ἐγὼ δέ ἑ μοῦνος Ἀχαιῶν

Ἄξω,

240. Οὐτιδανόν με φῆσθα] με ἔφησθα. *Rhod.* Potes etiam Οὐτιδανόν ἐμ' ἔφησθα vel Οὐτιδανὸν ἐμὲ φῆσθα: Cæsuram nosti. *Pauw.*

250. νόῳ δέ τε πάντα τελεῖται] An potius, νόῳ δὲ τὰ πάντα τελεῖται? *Pauw.*

251.

Garrulitatis, in medium deposuit argentipes Thetis.
Verborum autem necessarius in foro usus est hominibus.
Scio equidem, quod te longe nobilior & fortior
Sim; siquidem ex eadem, qua magnus Achilles, prosapia genus duco.
Sic ait: hunc vero amaris verbis e regione adoritur
Filius Laërtæ, versuta consilia agitans.
Ajax nugator, cur tantum verborum in me temere effutis?
Dicis me (hominem) nullius precii, & improbum, atque imbellem
Esse, quem te longe superiorem esse ausim dicere
Consilio & eloquio, quæ hominibus vires augent.
Etenim excelsam petram, quæ alias frangi nequit,
Ingenio succidunt in montibus viri lapidum sectores;
Non magno negocio. Industria etiam procellisonum mare
Nautæ transmittunt, cum magno æstu fluctuat.
Arte venatores validos domant leones,
Pardalesque & apros, & aliarum bestiarum genera.
Adhæc fortes tauri subjiciuntur jugo
Hominum industria. Ratione denique omnia perficiuntur.
Et semper est inconsulto homine, in negotiis
Cunctis, & in deliberationibus, homo peritus præstabilior.
Ideo ingenio & sapientia valentem audax Oenidæ filius
Socium me ex omnibus delegit, ut accederem
Ad (Trojanorum) vigiles: ubi ingens facinus ambo conjunctim peregimus.
Adhæc ipsum fortis Pelei inclytum natum
Socium Atridis adjunxi: si etiam alio
Heroë inter Græcos opus fuerit,
Neque tuis ille manibus adactus veniet, neque aliorum
Argivorum consiliis; sed Achivum ego solus ipsum
Ad-

251. ἀμφιπέλοισι Πᾶσι, καὶ οἱ βουλῆσιν] ἀμφὶ πόνοισι. *Rhod.*

256. Πηλῆος ἐϋσθενέα κλυτὸν υἱα] Πηλῆος ἐϋσθενέος. *Rhod.*

Ἄξω, μειλιχίοις παραυδήσας ἐπέεσσι,
Δῆριν ἐς αἰζηῶν· μέγα γὰρ κάρτος ἄνδρασι μῦθος
Γίγνεται, εὐφροσύνῃ μεμιγμένος ἠνορέῃ τε,
Ἄπρηκτος τελέθει· μέγεθος δ' εἰς οὐδὲν ἀέξει
Ἀνέρος, εἰ μή οἱ πινυτὴ ἐπὶ μῆτις ἕπηται·
Αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ κάρτος ὁμῶς, καὶ μῆτιν ὄπασσαν
Ἀθάνατοι· τεῦξαν δέ μ' Ἀργείοισιν ὄνειαρ·
Οὐδὲ μὲν, ὡς σύ μ' ἔφησας, πάρος φεύγοντα σάωσας
Δηΐου ἐξ ἐνοπῆς· οὐ γὰρ φύγον, ἀλλ' ἅμα πάντας
Τρῶας ἐπεσσυμένους μένον ἔμπεδον· οἱ δ' ἐπέχυντο
Ἀλκῇ μαιμώωντες· ἐγὼ δ' ὑπὸ κάρτεϊ χειρῶν
Πολλῶν θυμὸν ἔλυσα· σὺ δ' οὐκ ἀρετήτυμα βάζεις·
Οὐ γάρ μοι γ' ἐπάμυνας ἀνὰ μόθον, ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
Ἔστης ἦρα φέρων, μή τις νύ σε δουρὶ δαμάσσῃ
Φεύγοντ' ἐκ πολέμοιο· νέας δ' ἐς μέσον ἔρυσσα,
Οὔτι περιτρομέων δηΐων μένος, ἀλλ' ἵνα μῆχος
Αἰὲν ἅμ' Ἀτρείδῃσιν ὑπὲρ πολέμοιο φέρωμαι·
Καὶ σὺ μὲν ἔκτοσθε στῆσας νέας, αὐτὰρ ἔγωγε,
Αὐτὸν ἀεικίσσας πληγῇς ὑπὸ λευγαλέῃσιν,

Ἐς

261. *μειλιχίοις παραυδήσας*] *μειλιχίοισι*. *Rhod.*

262. *μέγα γὰρ κάρτος ἀνδράσι μῦθος*] *κράτος*. *Rhod.*

263. *Γίγνεται, εὐφροσύνῃ μεμιγμένος ἠνορέῃ τε*] *Γίγνεται εὐφροσύνῃσι μεμιγμένος, ἠνορέῃ δὲ*, vel *Γίγνετ' εὐφροσύνῃσι*. *Rhod.* *Γίγνεται εὐφροσύνῃσι* hic mihi videtur potius fere. Pro *ἠνορέῃ τε* haud dubie ſcribendum *ἠνορέῃ δὲ*: Sic autem Verſu ſequenti malim, *Ἄπρηκτος τελέθει, μέγεθος τ' εἰς οὐδὲν ἀέξει Ἀνέρος, εἰ* &c. Nam ſic oratio plenior eſt, & *ἀνέρος* etiam ad primum articulum ſe refert commode. *Pauw.*

266. *καὶ μῆτιν ὄπασσαν*] *ὄπασσαν*. *Pauw.*

267. *τεῦξαν δέ μ' Ἀργείοισιν ὄνειαρ*] *τεῦξαν δὲ μίν' Ἀργείοισιν*. *Rhod.* Recte: Nam *τεῦξαν δέ με*, vel *τεῦξαν δ' ἐμὲ Ἀργείοισιν* minus aptum foret: quanquam ſic certe etiam relinquere potuit Calaber. *Pauw.*

268. *Οὐδὲ μὲν, ὡς σύ μ' ἔφησας, πάρος φεύγοντα σάωσας*] *ὡς σύ μ' ἔφησθα*. *Rhod.* Ita ſcribendum: Illud *με*, ut vides, non ſtat ſuo loco, & ad *σάωσας* pertinet: Ita aliquando Auctores; quanquam id durius, & factum,

quando

Adduxero, blandis adhortatus verbis,
Ad juvenum certamen. Magno enim præsidio hominibus oratio
Est cum sapientia temperata. At robur virile
Inefficax est, & proceritas ad nihil conducit
Viri, nisi prudens eum consilium comitetur.
Atqui mihi juxta robur ac consilium suppeditarunt
Dii immortales, & insigne me Græcis emolumentum fecerunt.
Nec vero, tu ut affirmas, me nuper fugientem servasti
Ab hostili fremitu: non enim fugi: sed simul omnes
Irruentes Trojanos fortiter sustinui; Qui licet impressionem (in me) facerent
Violento conatu; ego tamen manuum robore,
Multis animum dissolvi. Non igitur vera tu jactitas.
Non enim me protegebas in acie, sed tibi ipsi
Stabas opem ferens; ne quis te hasta configeret,
Terga dantem ex conflictu. Naves autem in medium subtraxi,
Non quod vim hostium extimescam: sed ut ingeniosam operam
Una cum Atridis assidue huic bello impendam.
Tu sane extremo loco naves statuisti: At ego
Fœdis me ipsum plagis cum deformassem,

Ur-

quando aliqua urgebat necessitas: Quæ cum hic nulla, cogitari posset scribendum, *Οὐδέ με, ὡς σὺ ἔφησθα, πάρος φεύγοντα σάωσας.* Judica, & fac quod velis. *Pauw.*

270. *οἳ δ' ἐπέχυντο Ἀλκῆ μαιμώωντες*] Forte *ἐπέκειντο* legitur aptius. *Rhod.* Rectissime Brodæus, *circumfusi in nos impressionem faciebant.* Affirmo ex Æneid. 2.

Irruimus densis & circumfundimur armis.

Iterato Calaber Lib. 8.

Ὡς Δαναοὶ Πριάμοιο τότ' ἀμφεχέοντο πόληϊ.

Rhodomannus ariolatus est fore aptius *ἐπέκειντο: ἀστόχως.* En tibi iterum Lib. 13. — *ἀνηλεγέως ἐπέχυντο Ἐς Πριάμοιο πόληα. Dausq.* Illud *ἐπέκειντο* post *ἐπεσσυμένους* & *μένος ἔμπεδον* revera aptius foret, & Quintus forte reliquit ipse. Dausquejus facit, quod solet. *Pauw.*

275. *νέας δ' ἐς μέσον ἔρυσσα*] *ἐς μέσσον. Rhod.*

Ες Τρώων πτολίεθρον ἐσήλυθον, ὄφρα πύθωμαι
Οππόσα μητιόωντο ὑπὲρ πολέμου ἀλεγεινοῦ·
Οὐδὲ μὲν Εκτορος ἔγχος ἐδείδιον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
Εν πρώτοις ἀνόρουσα μαχέσασθαι μενεαίνων
Κείνῳ, ὅ, τ' ἠνορέῃ πίσυνος προκαλέσσατο πάντας.
Νῦν δέ σευ ἀμφ' Αχιλῆ πολλῷ πλέονας κτάνον ἄνδρας
Δυσμενέων· ἐσάωσα δ' ὁμῶς τεύχεσσι θανόντα· (
Οὐδὲ μὲν ἐγχείῃ τρομέω σέθεν, ἀλλά με λυγρὸν
Ελκος ἔτ' ἀμφ' ὀδύνῃσιν περινίσσεται, εἵνεκα τευχέων
Τῶνδ' ὕπερ οὐτηθέντα, δαϊκταμένου Αχιλῆος.
Καὶ δέ μοι ὡς Αχιλῆϊ πέλει Διὸς ἔξοχον αἷμα.
Ως ἄρ ἔφη· τὸν δ' αὖθις ἀμείβετο καρτερὸς Αἴας·
Ω Οδυσεῦ δολομῆτα, καὶ ἀργαλεώτατε πάντων,
Οὔ νύ σ' ἐκεῖσ' ἐνόησα πονεύμενον, οὐδέ τις ἄλλος
Αργείων, ὅτε Τρῶες Αχιλλέα δηωθέντα
Ελκέμεναι μενέαινον· ἐγὼ δ' ὑπὸ δουρὶ, καὶ ἀλκῇ,
Τῶν μὲν γούνατ' ἔλυσα κατὰ μόθον, οὓς δ' ἐφόβησα,
Αἰὲν ἐπεσσύμενος· τοὶ δ' ἀργαλέως φοβέοντο
Χήνεσιν ἢ γεράνοισιν ἐοικότες, οἷς ἐπορούσῃ
Αἰετὸς ἠιόεν πεδίον καταβοσκομένοισιν·
Ως Τρῶες πτώσσοντες ἐμὸν δόρυ, καὶ θοὸν ἄορ,
Ιλιον ἐς κατέδυσαν, ἀλευάμενοι μέγα πῆμα·
Σοὶ δὲ καὶ εἰ τότε κάρτος ἐπήλυθεν, οὔτι μευ ἄγχι
Μάρ-

282. Οὐδὲ μὲν Εκτορος ἔγχος ἐδείδιον] Hinc notes δειδίω pro δείδω & δειδίζω: Nam inde ἐδείδιον: Et fic Supra etiam V. 217. δειδίεις. *Pauw.*

283. Εν πρώτοις ἀνόρουσα μαχέσασθαι] Verfus μαχήσασθαι fibi requirit. *Pauw.*

285. Νῦν δέ σευ ἀμφ' Αχιλῆ πολλῷ πλέονας] ἀμφ' Αχιλῆϊ πολὺ πλέονας. *Rhod.*

287. Οὐδὲ μὲν ἐγχείῃ τρομέω σέθεν] ἐγχείην. *Rhod.*

288. Ελκος ἔτ' ἀμφ' ὀδύνῃσιν περινίσσεται] ὀδύνης. *Rhod.* Recte correctum ὀδύνης, ut Verfui bene fit: ἀμφὶ hic adverbialiter adhibetur, nec cum ὀδύνης jungendum eft. *Pauw.*

Ibid. εἵνεκα τευχέων Τῶνδ' ὑπὲρ οὐτηθέντα &c.] Τῶνδέ περ οὐτηθέντα, δαϊκταμένου Αχιλῆος. *Rhod.*

Urbem Trojanam ingressus sum, ut explorarem
Quæ de tristi bello consilia tractarent.
Neque Hectoris hastam pertimui; Quin ipse etiam
Inter primos me accinxi, ad pugnandum promtus
Cum illo, quando fiducia virium omnes provocabat.
Jam vero propter Achillem multo plures (quam tu)
viros peremi
De hostibus; & eripui una cum armis exstinctum.
Nec hastam reformido tuam: nisi me tabificum
Vulnus, adhuc doloribus angat, propter arma
Hæc percussum, cæsumque Achillem.
Adde quod & mihi, ut Achilli, excellens a Jove sanguinis ortus derivatur.
Talia verba dedit; cui fortis hæc reddidit Ajax.
O dolose Ulysses, & omnium hominum nequissime!
Nequaquam te isthic vidi dimicantem, nec quisquam alius
Argivum: ubi Achillem Troës peremtum
Abstrahere nitebantur. Ego vero hasta ac viribus utens,
Aliquorum genua enervavi in eo conflictu, & cæteros in fugam egi
Pertinaciter urgens. Qui magna consternatione fugiebant,
Anseribus aut gruibus similes, in quos impetum fecit
Aquila, in campo juxta ripas extenso pascentes.
Ita Troës, hastæ meæ & rapidi ensis metu,
In Ilium sese receperunt, a pernicie sibi caventes.
Ac licet tum fortitudo te incesserit: tamen non prope me
Manus

Rhod. Forte legendum: *εἵνεκα τευχέων, Τῶν δ' ὑπὲρ οὐτήθην τε δαϊκταμένου Ἀχιλῆος.* pro armis, pro quibus etiam vulneratus sum, lacerato Achille: adeo magno mihi stetere. *Dausq.* Rhodomannus perbene *Τῶνδέ περ οὐτηθέντα.* Quod bonus Dausquejus dedit, perplexum est & male Græcum: Periti vident statim. *τε* post *δαϊκταμένου* non indigemus: Aut per se subsistunt casus patrii, aut cum *τευχέων* copulari debent. *Pauw.*

298. *ὡς ἐπορούσῃ Αἰετὸς — καταβοσκομένοισιν*] *γέρανος* fœminine efferri solet; *χὴν* nunc fœminino, nunc masculine:
Quare

Μάρναο δυσμενέεσσιν· ἑκὰς δέ που ἦσθα, καὶ αὐτὸς
Ἀμφ' ἄλλῃσι φάλαγξι πονεύμενος, οὐ περὶ νεκρῷ
Ἀντιθέου Ἀχιλῆος, ὅπου μάλα δῆρις ὀρώρει.
Ὣς φάτο· τὸν δ' Ὀδυσῆος ἀμείβετο κερδαλέον κῆρ·
Αἶαν, ἐγὼν οὐ σεῖο κακώτερος ἔλπομαι εἶναι
Οὐ νόον, οὐδὲ βίην, εἰ καὶ μάλα φαίδιμος ἐσσὶ,
Ἀλλὰ νόον μὲν ἔγωγε πολὺ προφερέστερός εἰμι
Σεῖο κατ' Ἀργείοισι, βίῃ δὲ κεν ἀμφήριστος,
Ηὲ καὶ ἀγαυότερος· τὸ δέ που καὶ Τρῶες ἴσασιν,
Οἵ με μέγα τρομέουσι, καὶ ἢν ἀπάτερθεν ἴδωνται·
Καί δ' αὐτὸς σάφα οἶδας ἐμὸν μένος, ἠδὲ καὶ ἄλλοι,
Ἀμφὶ παλαισμοσύνῃ πολυτειρέϊ πολλὰ μογήσας,
Ὁππότε δὴ περὶ σῆμα δαϊκταμένου Πατρόκλοιο
Πηλείδης ἐρίθυμος ἀγακλυτὰ θῆκεν ἄεθλα.
Ὣς φάτο Λαέρταο κλυτὸς πάϊς ἀντιθέοιο·
Καὶ τότε Τρώϊοι υἷες ἔριν δικάσαντ' ἀλεγεινὴν
Αἰζηῶν· νίκην δὲ, καὶ ἄμβροτα τεύχεα δῶκαν,
Πάντες ὁμοφρονέοντες, ἐϋπτολέμῳ Ὀδυσῆϊ·
Τοῦ δ' ἄμοτον γήθησε νόος· στονάχησε δὲ λαός·
Παχνώθη δ' Αἴαντος ἐϋ σθένος· αἶψα δ' ἄρ' αὐτῷ
Ἄτη ἀνιηρὴ περικάππεσε· πᾶν δέ οἱ εἴσω
Ἔζεσε φοίνιον αἷμα· χολὴ δ' ὑπερέβλυσεν αἰνή·
Ἤπατι δ' ἔγκατ' ἔμικτο· περὶ κραδίῃ δ' ἀλεγεινὸν
Ἷξεν ἄχος· καὶ δριμὺ δι' ἐγκεφάλοιο θεμέθλων

Ἐσ-

Quare emaculatius legeretur, *αἷς ἐπορούσῃ Αἰετὸς — καταβοσκομένῃσιν*. *Pauw.*

310. *Σεῖο κατ' Ἀργείοισι*] *μετ' Ἀργείοισι*. *Rhod.*

Ibid. *βίῃ δὲ κεν ἀμφήριστος*] *ἀμφήριστος* de persona, ut Supra V. 309. Lib. 4. *Pauw.*

311. *Ηὲ καὶ ἀγαυότερος*] *Η καὶ ἀγαυότερος*. *Rhod.*

312. *Οἵ με μέγα τρομέουσι, καὶ ἢν* &c.] Verba inepta militis gloriosi. *Pauw.*

318. *ἔριν δικάσαντ' ἀλεγεινὴν*] *ἔριν ἀλεγεινὴν*, ut *δικασπολίην ἀλεγεινὴν* suspicabamur V. 176. *Pauw.*

319. *Αἰζηῶν*] Mirum quod

Ηρώων

Manus contulisti cum hostibus: sed longe alicubi ipse aberas,
Inter alios ordines pugnans, non pro cadavere
Præclari Achillis, ubi certamen maxime incrudescebat.
Sic inquit; cui vulpino Ulysses animo (ita) respondit.
Ajax, ego me non inferiorem te esse confido,
Neque mente, neque viribus; etiamsi valde clarus existas.
Imo mentis industria ego longe sum præponendus
Tibi inter Argivos, & robore corporis par,
Aut etiam insignior. Id quod etiam apud Trojanos constat:
Qui me valde trepidant, si vel procul conspexerint.
Atque tu ipse probe expertus es meas vires, æque ac alii,
Cum laboriosa mecum lucta multum certares,
Posteaquam ad trucidati Patrocli monimentum
Fortis Pelides magnifica præmia statuisset.
Ita dixit nobilis egregii Laërtæ natus.
Et tunc Trojani dijudicarunt acerbam hanc litem
Heroum: palmamque ac cælestia arma tribuerunt
Omnes unanimi sententia bellaci Ulyssi.
Cujus mens lætitia ingenti perfunditur; sed ingemiscit populus,
Et strenuus Ajacis vigor (tristitia quasi) congelascit. Statim igitur ipsum
Ægra noxa circumplectitur; omnisque in corpore ejus
Sanguis puniceus effervet, atraque bilis exuberat,
Visceribus cum epate commixtis; circumque cor sævus
Mœror subsidit, & acerbus per fundamenta cerebri

Pe-

Ἡρώων hic non scripserit Quintus. *Pauw*-

324. Ἔζεσε φοίνιον αἷμα] Interpres, *sanguis puniceus*: Hesychius, Φοίνιον, φόνιον, δεινὸν, ἐρυθρόν. Ita legendum: Nunc male φονὸν sequitur post Φοίνιον. Prætulerim tamen, *sanguis truculentus & cædibus assuetus*. Talis enim tunc ille Ajacis in bello. *Pauw.*

325. περὶ κραδίῃ δ' ἀλεγεινὸν Ἶζεν ἄχος] Sine vitio legeris etiam Ἶζεν ἄχος, & forte rectius: ut & interpretatus sum. *Rhod.* Revera signatius est ἵζεν: Sic autem pro ἵζεν Editio Basileensis, casu & Operarum, credo, in-

Ἐσσύμενον, μηνίγγας ἄδην ἀμφήλυθεν ἄλγος·
Σὺν δ' ἔχεεν νόον ἀνδρὸς· ἐπὶ χθονὶ δ' ὄμματα πήξας,
Ἔστη ἀκινήτῳ ἐναλίγκιος· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Ἀχνύμενοί μιν ἄγεσκον ἐϋπρώρους ἐπὶ νῆας,
Πολλὰ παρηγορέοντες· ὁ δ' ὑστατίην ποσὶν οἶμον
Ἤιεν, οὐκ ἐθέλων· σχεδόθεν δέ οἱ ἕσπετο Μοῖρα.
Ἀλλ' ὅτε δὴ μετὰ νῆας ἔβη, καὶ ἀπειρέα πόντον,
Ἀργεῖοι δόρποιο μεμαότες, ἠδὲ καὶ ὕπνου,
Δὴ τότ' ἔσω μεγάλοιο Θέτις κατεδύσετο πόντου·
Σὺν δέ οἱ ἄλλαι ἴσαν Νηρηΐδες· ἀμφὶ δ' ἄρα σφὶν
Νήχετο κήτεα πολλὰ, τά τε τρέφει ἁλμυρὸν οἶδμα.
Αἱ δὲ μέγα σκύζοντο Προμηθέα μητιόωντα,
Μνώμεναι, ὡς κείνοιο θεοπροπίῃσι Κρονίων
Δῶκε Θέτιν Πηλῆϊ, καὶ οὐκ ἐθέλουσαν ἄγεσθαι.
Κυμοθόη δ' ἐνὶ τῇσι, μέγ' ἀσχαλόωσ' ἀγόρευεν·
Ὢ πόποι, ὡς ὅγε λυγρὸς ἐπάξια πήματ' ἀνέτλη
Δεσμῷ ἐν ἀῤῥήκτῳ, ὅτε οἱ μέγας αἰετὸς ἧπαρ
Κεῖρεν ἀεξόμενον, κατὰ νηδύος ἔνδοθι βαίνων.
Ὣς φάτο Κυμοθόη κυανοπλοκάμοις ἁλίῃσιν·
Ἠέλιος δ' ἀπόρουσεν, ἐπεσκιόωντο δ' ἀλωαὶ,
Νυκτὸς ἐπεσσυμένης, ἐπεκίδνατο δ' οὐρανὸν ἄστρα·
Ἀργεῖοι δ' ἐπὶ νηυσὶ τανυπρῴροισιν ἴαυον,
Ὕπνῳ ὑπ' ἀμβροσίῳ δεδμημένοι, ἠδὲ καὶ οἴνῳ
Ἡδεῖ, τὸν Κρήτηθε παρ' Ἰδομενῆος ἀγαυοῦ
Ναῦται ὑπὲρ πόντοιο πολυκλύστοιο φέρεσκον.
Αἴας δ' Ἀργείοισι χολούμενος, οὔτ' ἄρα δόρπου

Μνή-

incuria. *Pauw.*

327. μηνίγγας ἄδην ἀμφήλυθεν ἄλγος] μηνίγγας scripsi pro μηνίγκας. *Rhod.* Ut in Basileensi scilicet ex Aldina perperam est. *Pauw.*

333. μετὰ νῆας ἔβη, καὶ ἀπειρέα πόντον] νῆας ἔβαν. In ἀπειρέα π in σ mutavi. *Rhod.* Brodæo placet ἀπειρέα. Puto ἀπειρία dictum, uti Calabro plus vice simplici πόντος ἀπείριτος. Quod cui minus allubescit, legat ἀπείρονα πόντον ex Odyss. Δ. *Dausq.*

Penetrans dolor meninges etiam incessit,
Ac conturbat mentem viri. Fixis igitur humi oculis
Tanquam immotus stabat. Sed contubernales
Anxii ad rostratas eum naves deducebant,
Multum consolantes. Ipse vero ultimam pedibus viam
Calcabat invitus: Nam proxime eum Mœra subseque-
batur.
Porro cum ad naves & indomitum mare se recepissent
Argivi, cibi & somni appetentes,
Tunc in vastum se pontum demisit Thetis:
Cumque ea cæteræ etiam abierunt Nereides. Et circa
illas
Balænæ multæ natabant, quas salsus alit æstus;
Illæ autem valde iratæ erant sagaci Prometheo,
Memoria repetentes quod Jupiter oraculis ejus motus
Thetin Peleo, quamvis recusantem, nuptum dedisset.
Quare Cymothoë inter illas magna cum indignatione
hæc verba protulit.
O Dii! quam dignum hic sceleratus supplicium luit
In vinculis tenacissimis: quando ingens ei aquila jecur
Laniabat renascens, in intimum ventrem grassans.
Hæc memorat Cymothoë Nymphis maris, cæruleo
capillamento decoris.
Interea sol abscessit, & agri umbras induerunt,
Nocte accelerante, perque cælum sidera dispergebantur;
Argivi autem in longiproris navibus cubabant,
Dulci somno vinoque superati
Jucundo, quod ex Creta, illustris Idomenei ditione,
Nautæ trans fluctisonum mare advexerant.
Sed Ajax in Græcos exacerbatus, neque cœnæ

Me-

Dausq. ἀπειρίᾳ Aldina & Basileensis: Haud dubie ἀπειρίῃ scribendum. *Pauw.*

336. Σὺν δέ οἱ ἄλλαι ἴσαν] Ex ἦσαν feci ἴσαν. *Rhod.* Aldina & Basileensis ἦσαν. *Pauw.*

338. σκύζοντο Προμηθέϊ μητιόωντι] Προμηθεῖ μητιόεντι. *Rhod.*

342. ἐπάξια πήματ᾽ ἀνέτλη] Aldina & Basileensis, ἐπάξια πήματ᾽ ὑπέτλη, quod nescio, cur mutatum a Rhodomanno. *Pauw.*

353.

Μήσατ' ἐνὶ κλισίῃ μελινδέος, οὔτε μὲν ὕπνος
Ἄμφεχεν, ἀλλὰ τεοῖσιν ἐν ἔντεσι δύσατο θύων·
Εἵλετο δὲ ξίφος ὀξὺ, καὶ ἄσπετα πορφύρεσκεν,
Ἤ ὅγ' ἐνιπρήσῃ πυρὶ νῆας, καὶ πάντας ὀλέσσῃ
Ἀργείους, ἢ μοῦνον ὑπὸ ξίφεϊ στονόεντι
Δῃώσει μελεϊστὶ θοῶς δολόεντ' Ὀδυσῆα.
Καὶ τὰ μὲν ὣς ὥρμαινε, τὰ δὴ τάχα πάντ' ἐτέλεσσεν,
Εἰ μή οἱ Τριτωνὶς ἀάσχετον ἔμβαλε λύσσαν·
Μήδετο γὰρ φρεσὶν ἧσι πολυτλήτου Ὀδυσῆος,
Ἰρῶν μνωομένη, τά οἱ ἔμπεδα κεῖνος ὄρεξεν·
Τοὔνεκα δὴ μεγάλοιο μένος Τελαμωνιάδαο
Τρέψεν ἀπ' Ἀργείων· ὁ δ' ἄρ' ἤιε λαίλαπι ἶσος
Σμερδαλέῃ, στυγερῇσι καταιγίσι βεβριθυίῃ,
Ἥτε φέρει ναύτῃσι τέρας κρυεροῖο φόβοιο,
Πληϊὰς εὖτ' ἀκάμαντος ἐς ὠκεανοῖο ῥέεθρα
Δύεθ', ὑποπτώσσουσα περικλυτὸν Ὠρίωνα,
Ἠέρα συγκλονέουσα, μέμηνε δὲ χείματι πόντος·
Τῇ εἰκὼς οἴμησεν, ὅπῃ μιν γυῖα φέρεσκον·
Πάντῃ δ' ἀμφιθέεσκεν, ἀναιδέϊ θηρὶ ἐοικὼς,
Ὅς τε βαθυσκοπέλοιο διέσσυται ἄγκεα βήσσης,
Ἀφριόων γενύεσσι, καὶ ἄλγεα πολλὰ μενοινῶν
Ἢ κυσὶν, ἢ ἀγρόταις, οἵ οἱ τέκνα δῃώσονται,

Αν-

353. οὔτε μὲν ὕπνος Ἄμφεχεν] οὔτε μιν ὕπνος. *Rhod.*

354. ἀλλὰ τεοῖσιν ἐν ἔντεσι δύσατο θύων] ἀλλὰ ἑοῖσιν vel θοοῖσιν. *Rhod.* Rhodomannus non male ἀλλὰ ἑοῖσιν, ut tamen dubitem, an ἑοῖσιν ἐν ἔντεσι δύσατο ſatis exaſciatum ſit: Nam δύειν & ἐνδύειν ſic caſum quartum amat. An legendum, ἀλλά ἑ οἷσιν ἐν ἔντεσι δύσατο θύων? Alterum Rhodomanni θοοῖσιν non eſt unius aſſis. *Pauw.*

356. Ἤ ὅγ' ἐνιπρήσῃ πυρὶ νῆας, καὶ πάντας ὀλέσσῃ] Superfluum eſt πυρί: Aut verſus refingatur, Ἤ ὅγ' ἐνιπρήσας πυρὶ νῆας, πάντας ὀλέσσῃ. *Rhod.* Συνιζήσει ſcribo νέας. Brodæus τὸ πυρὶ abradit. *Dausq.* Adſentior Dausquejo: νέας καὶ Spondeus eſt: Ita Poëtæ plus ſemel: Vide Hephæſtionem in Enchiridio. *Pauw.*

358. Δῃώσει μελεϊστὶ] Δῃώσῃ μελεϊστί. *Rhod.*

359.

Memor erat in tabernaculo, neque ſomnus ipſum
Amplectebatur: ſed furiatus armis ſe induit ſtrenuis;
Arripuitque enſem acutum; & atrocia animo deliberavit,
Utrum ipſe incenderet naves, & omnes exitio traderet
Argivos; an ſolum triſtifico gladio
Membratim concideret ſine mora doloſum Ulyſſem.
Hæc ita ſecum agitabat. Quibus & e veſtigio finem
impoſuiſſet:
Niſi Minerva ei rapidum immiſiſſet furorem.
Solicita enim erat in pectore ſuo de patiente Ulyſſe,
Sacrorum memor, quæ perpetuo ille ipſi offerebat.
Ideo proceri Telamoniadæ robur
Ab Argivis avertit: is vero ibat turbini ſimilis
Horrifico, triſtibus procellis gravato,
Qui nautis prodigium gelidi pavoris adfert;
Quando Pleias indefatigabilis Oceani in gurgitem
Mergitur, celebratum Oriona fugiens;
Et aëra perturbat, furitque hyeme ſalum.
Huic ſimilis ruit, quocunque ipſum membra ferebant.
Et circumquaque curſitavit, non aliter quam fera impudens,
Quæ per ſcopuloſæ anfractus vallis graſſatur,
Rictu ſpumans, & triſtia multa deſtinat
Aut canibus aut venatoribus, qui catulos ei infeſtarunt,
E

359. *Καὶ τὰ μὲν ὡς ὥρμαινε, τὰ δὴ τάχα πάντ' ἐτέλεσσεν*] Malim, *ὥρμαινεν, ἃ δὴ τάχα πάντ' ἐτέλεσσεν*, propter *τὰ* præcedens. *Pauw.*

364. *ὁ δ' ἄρ' ἤϊε λαίλαπι ἶσος*] Illud *ἤϊε* nimis lentum eſt & tardum pro *λαίλαπος* impetu. *Pauw.*

367. *Πληϊὰς εὖτ' ἀκάμαντος*] *Πληϊὰς* ſcripſi pro *Πλειάς*. *Rhod.* Aldina & Baſileenſis *Πλειάς*. *ἀκάμαντος ὠκεανοῖο* hic, ut Supra V. 333. *ἀπειρίτα πόντου*. *Pauw.*

369. *Νέρα συγκλονέουσα*] Poſt *ὑποπτώσσουσα περικλυτὸν Ὠρίωνα* de Pleiade, hoc *νέρα συγκλονέουσα* de *λαίλαπι* minus commode ſequitur iſta forma & modo. *Pauw.*

370. *ὅπῃ μὲν γυῖα φέρεσκεν*] *ὅπῃ γε μὲν* antea ſcriptum erat. *Rhod.* In Baſileenſi ſcilicet ex Aldina. *Pauw.*

371. *ἀναιδέϊ θηρὶ ἐοικώς, Ος* &c.] A comparatione turbinis procelloſi ad comparationem feræ ſævientis hic deſultoria levitate tranſit Quintus. *Pauw.*

374. *οἵ οἱ τέκνα δηώσονται*]

δηω-

Ἄντρων ἐξερύσαντες· ὁ δ' ἀμφὶ γένυσσι βεβρυχὼς,
Εἴπου ἔτ' ἐν ξυλόχοισιν ἴδοι θυμήρεα τέκνα·
Τῷ δ' εἴ τις κύρσειε, μεμηνότα θυμὸν ἔχοντι,
Αὐτοῦ οἱ βιότοιο λυγρὸν περιτέλλεται ἦμαρ·
Ὣς ὅγ' ἀμείλιχα θῦνε, μέλαν δέ οἱ ἔζεεν ἦτορ,
Εὖτε λέβης ἀλίαστον ἐπ' ἐσχάρῃ Ἡφαίστοιο
Ῥοιβδηδὸν μαίνηται ὑπαὶ πυρὸς αἰθομένοιο·
Γάστρην ἀμφὶ δὲ πᾶσαν ὅτε ξύλα πολλὰ θέρηται,
Ἐννεσίῃ δρηστῆρος, ἐπειγομένου ἐνὶ θυμῷ,
Εὐτραφέος σιάλοιο περὶ τρίχας ὥς κεν ἀμέρσῃ·
Ὣς τοῦ ὑπὸ στέρνοισι πελώριος ἔζεε θυμὸς·
Μαίνεθ' ὅτ' ἠΰτε πόντος ἀπείριτος, ἠδὲ θύελλα,
Ἢ πυρὸς ἀκαμάτοιο θοὸν μένος, εὖτ' ἀλίαστον
Μαίνηται κάτ' ὄρεσφι βίῃ μεγάλου ἀνέμοιο,
Πίπτει δ' αἰθομένη πυρὶ πάντοθεν ἄσπετος ὕλη·
Ὣς Αἴας ὀδύνῃσι πεπαρμένος ὄμβριμον ἦτορ,
Μαίνετο λευγαλέως· ἄπλετος δέ οἱ ἔρρεεν ἀφρὸς
Ἐκ στόματος· βρυχὴ δὲ περὶ γναθμοῖσιν ὀρώρει·
Τεύχεα δ' ἀμφ' ὤμοισιν ὑπέβραχε· τοὶ δ' ὁρόωντες
Πάντες ὁμῶς ἑνὸς ἀνδρὸς ὑπετρομέεσκον ὁμοκλήν·
Καὶ τότ' ἀπ' ὠκεανοῖο κίεν χρυσήνιος ἠώς·
Ὕπνος δ' οὐρανὸν ἀνήϊεν, ἴκελος αὔρῃ·
Ἥρῃ δὲ ξύμβλητο νέον πρὸς Ὄλυμπον ἰούσῃ

Τη-

δηώσαντο. *Rhod.* Antea conjecerat δηώσαντο: quod non deterius sane. *Pauw.*

375. ὁ δ' ἀμφὶ γένυσσι βεβρυχὼς, Εἴ πυ &c.] Sententia est imperfecta: Nam quid facit θῦνε, ἀμφὶ γένυσσι βεβρυχὼς, ut videat forte catulos alicubi? Hoc deest hic, & aperte requiritur. Ne multis te morer, scribendum puto, ὁ δ' ἀμφιθένησι βεβρυχὼς, Εἴ πυ ἔτ' ἐν ξυλόχοισιν &c. *Ille vero ubique circumcursat, si forte &c.* Sic nihil aptius. Pro θέω etiam θέημι dicitur: Inde ἀμφιθέησι, quod imperiti non intellexerunt. In Aldina & Basileensi pro γένυσσι est γένυσι. *Pauw.*

380. ἐπ' ἐσχάρῃ Ἡφαίστοιο] Pro ἀπ' ἐσχάρῃ reposui ἐπ' ἐσχάρῃ. *Rhod.* Basileensis ex Aldina ἀπ'.

E fovea extractos; Ideo maxillis infrendens,
Sicubi in sylvis caros foetus adhuc cernat.
Cui si quis occurrat, animum (ita) rabie percitæ,
Funestus ei tunc vitæ dies circumvertit.
Tam ferociter ille cursitabat, & atrum ipsi cor fervebat:
Sicut ahenum ad Vulcani focum graviter
Magno sonore furit vi ignis ardentis,
Cum undique circa ventrem ejus multa ligna uruntur,
Industria ministri, magno studio properantis,
Ut saginati porcelli setas evellat.
Ita magnum illius in pectore cor æstuabat,
Et sæviebat tanquam latifluum mare & procella,
Aut rapida vis ignis violenti, quando acriter
Furit in monte magni flatus venti,
Et undique densa sylva flamma sternitur.
Ita Ajax, doloribus cor ingens sauciatus,
Lethali furore agitatur; Et larga ei spuma fluit
Ex ore; ac stridor inter dentes oritur:
Arma etiam in humeris resonant. Græci autem videntes,
Cuncti simul unius viri fremitum exhorrescunt.
Et tunc ab Oceano prodiit aurifrenis Aurora:
Et somnus in altum abiit Cælum, similis auræ,
Occurritque Junoni, denuo ad Olympum revertenti

A

ἀπ'. *Pauw.*

381. *Ῥοιβδηδὸν μαίνηται*] *μαίνηται* durum de lebete. *Pauw.*

382. *Γάστρην ἀμφὶ δὲ πᾶσαν*] *ἀμφί γε πᾶσαν.* *Rhod.*

383. *Εννοσίῃ δρηστῆρος*] De *Εννοσίῃσι* removi ultimam syllabam. *Rhod.* *Εννοσίῃσι* Aldina & Basileensis: *Εννοσίης* etiam rectum fuisset. *Pauw.*

384. *Εὐγραφέος σκέλοιο* &c.] Hoc ridiculum & vile. *Pauw.*

386. *Μαίνεθ' ὅγ' ἠΰτε πόντος* &c.] *Μαίνετο δ' ἠΰτε πόντος.* *Rhod.*

388. *βίῃ μεγάλου ἀνέμοιο*] Lege *βίη* in casu primo: Et sic etiam recte Interpres in Versione sua. *Pauw.*

389. *Πίπτει δ' αἰθομένη*] Imo *πίπτῃ*: Nam *μαίνηται* præcedit. Quam multa autem & diversa in comparando hic miscet homo garrulus & judicio destitutus? *Pauw.*

390. *Ὣς Αἴας ὀδυνῇσι πεπαρμένος*] *ὀδύνῃσι πεπαρμένος.* *Rhod.*

391. *Μαίνετο λευγαλέως*] Vide, ut in voce *μαίνετο* hæreat bonus. *Pauw.*

396. *Ὕπνος δ' οὐρανὸν ἀνήιεν*] *Ὕπνος δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἀνῄειν.* *Rhod.*

Τηθύος ἐξ ἱερῆς, ὅθι που προτέρη μόλεν ἠοῖ·
Η δὲ ἔκυσεν ἐλοῦσ᾽, ἐπεί οἱ πέλε γαμβρὸς ἀμύμων,
Εξ οὗ οἱ Κρονίωνα κατεύνασεν ἐν λεχέεσσιν
Ιδης ἀμφὶ κάρηνα, χολούμενον Αργείοισιν·
Αἶψα δ᾽ ἄρ᾽ ἡ μὲν ἔβη Ζηνὸς δόμον, ὃς δ᾽ ἐπὶ λέκτρα
Πασιθέης οἴμησεν· ἀνέγρετο δ᾽ ἔθνεα φωτῶν·
Αἴας δ᾽ ἀκαμάτῳ ἐναλίγκιος Ωρίωνι,
Φοίτα, ἐνὶ στέρνοισιν ἔχων ὀλοόφρονα λύσσαν·
Εν δ᾽ ἔθορε μήλοισι, λέων ὣς ὀμβριμόθυμος,
Λιμῷ ὑπ᾽ ἀργαλέῳ δεδμημένος ἄγριον ἦτορ·
Καὶ τὰ μὲν ἐν κονίῃσιν ἐπασσύτερ᾽ ἄλλοθεν ἄλλα
Κάββαλεν, ἠΰτε φύλλα μένος κρατεροῖο Βορέαο
Χεῦε, ὅτ᾽ ἀνυμένου θέρεος μέγα χεῖμα τράπηται·
Ως Αἴας μήλοισι, μέγ᾽ ἀσχαλόων, ἀνόρουσεν,
Ελπόμενος Δαναοῖσι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰάλλειν·
Καὶ τότε δὴ Μενέλαος ἀδελφεῷ ἄγχι παραστὰς,
Κρύβδ᾽ ἄλλων Δαναῶν, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
Σήμερον ἢ τάχα πᾶσιν ὀλέθριον ἔσσεται ἦμαρ,
Αἴαντος μεγάλοιο περὶ φρεσὶ μαινομένοιο,
Ος τάχα νῆας ἐνιπρήσει, κτανέει δὲ καὶ ὑμᾶς
Πάντας ἐνὶ κλισίῃσι, κοτεσσάμενος περὶ τευχέων·

Ως

Rhod. Versum non male ita supplet Rhodomannus. *Pauw.*

398. Τηθύος ἐξ ἱερῆς] *Ex mari sacro:* Nam Τηθὺς hic mare est. Mallem, locum aliquem Junoni acceptum nominasset Quintus: Nam mare ita generaliter, flaccescit. De ipsa Dea hic cogitare non possumus propter sequens ὅθι. *Pauw.*

399. Η δὲ ἔκυσεν ἐλοῦσ᾽] Η δὲ ἐ χόσεν ἐλοῦσ᾽. *Rhod.*

402. ὃς δ᾽ ἐπὶ λέκτρα Πασιθέης οἴμησεν] Hypnus sive Somnus. Catullus in Galliambo:

Ibi Somnus excitum Atin fugiens citus abiit:
Trepidantem eum recepit Dea Pasithea sinu.

Vide Homerum Lib. 14. Nonnum Lib. 31. Aglaie quoque Gratiarum una Vulcano maritata fuit in Hesiodi Theogonia:

Αγλαΐην δέ οἱ Ηφαιστος ποίησεν ἄκοιτιν.

Id tam a Poëtis decore fingitur,

A Thetye sacra, quo pridie profecta erat.
Hæc igitur illum osculo excepit, quod bonus ipsi gener esset,
Ex quo Jovem in lecto sopiverat,
Super Idæ vertice, Argivis irascentem.
Statim vero hæc in Jovis ædes concessit. At ille ad torum
Pasitheæ volavit; & gentes hominum expergiscebantur.
Ajax interim, invicto Orioni similis,
Ibat, crudelem gestans rabiem in pectore.
Tandem in oves impetum facit: ceu leo ferox
Malesuada fame cor efferum subactus;
Atque eas confertim, alias hic, alias illic in pulverem
Dejecit; ut validi Boreæ impetus frondes
Decutit, cum finita æstate aspera hyems revertitur.
Sic Ajax magna indignatione in oves incurrit,
Putans triste exitium Danais se inferre.
Atqui tunc Menelaus ad fratrem accedens,
Clam aliis Græcis, his eum verbis affatur:
Hodie procul dubio omnibus funesta dies aderit,
Magno Ajace animum sic lymphatum habente:
Qui mox naves succendet, & nos trucidabit
Omnes in tentoriis; dum ob arma (tantopere) iratus est.

O

tur, quam a Scaligero vellicatur insulse. *Dausq.*

408. Καὶ τὰ μὲν ἐν κονίῃσιν &c.] Hæc ad Leonem referri debent, ut aperte constat ex sequenti, Ὡς Αἴας μήλοισι, μέγ' ἀσχαλόων, ἐνόρουσεν: Et tamen ad ipsum Ajacem se referunt directo, si verba in ordinem cogas. Quid igitur? Nullus ego dubito, quin Versus unus aut alter ante hunc exciderit, qui Leonis quoque adumbrabat impetum. δεδμημένος ἄγριον ἦτορ, Ος &c. *Pauw.*

409. μένος κρατεροῖο Βορέαο] κρατεροῦ Βορέαο. *Rhod.*

410. Χεῦε, ὅτ' ἀνυμένου] Χεύῃ vel Χεῦεν. *Rhod.* Non necesse, & spiritus asper facit, ut hiatus non sit indecorus. Ne simus nimium diligentes, præsertim in his. *Pauw.*

411. μήλοισι, μέγ' ἀσχαλόων, ἀνόρουσεν] ἐνόρουσεν. *Rhod.*

415. Σήμερον ἢ τάχα πᾶσιν &c.] Hæc sunt vere puerilia: Eane faceret unus homo? Nugæ, nugæ, præsertim in ore Ducis. *Pauw.*

417. κτανέει δὲ καὶ ὑμᾶς] Lege ἡμᾶς: Interpres etiam recte, *& nos trucidabit. Pauw.*

Ως ὄφελον μὴ τῶνδε Θέτις πρὶν δῆριν ἔθηκε,
Μήδ᾽ ἄρα Λαέρταο πάϊς μέγ᾽ ἀμείνονι φωτὶ
Ετλη δηριάασθαι ἐναντίον ἄφρονι θυμῷ·
Νῦν δὲ μέγ᾽ ἀασσάμεθα, κακὸς δέ τις ἤκαχε δαίμων·
Ερκος γὰρ πολέμοιο δεδουπότος Αἰακίδαο
Μοῦνον ἔτ᾽ ἦν Αἴαντος ἐῢ σθένος· ἀλλ᾽ ἄρα καὶ τὸν
Ημέων ἐξολόωσι θεοὶ, κακὰ νῶϊν ἄγοντες,
Ως κεν πάντες ἄϊστον ἀναπλήσωμεν ὄλεθρον.
Ως φάμενον, προσέειπεν ἐϋμμελίης Αγαμέμνων·
Μὴ νῦν ὦ Μενέλαε, μέγ᾽ ἀχνύμενος περὶ θυμῷ,
Σκύζεο μητιόωντι Κεφαλλήνων βασιλῆϊ·
Οὐ γὰρ ὅγ᾽ αἴτιός ἐστιν, ἐπεὶ μάλα πολλάκις ἡμῖν
Γίγνεται ἐσθλὸν ὄνειαρ, ἄχος δ᾽ ἄρα δυσμενέεσσιν.
Ως οἱ μὲν Δαναῶν, ἀκαχήμενοι, ἠγορόωντο·
Μηλονόμοι δ᾽ ἀπάνευθε παρὰ Ξάνθοιο ῥεέθροις
Πτῶσσον ὑπαὶ μυρίκῃσιν, ἀλευάμενοι βαρὺ πῆμα·
Ως δ᾽ ὅταν αἰετὸν ὠκὺν ὑποπτώσσουσι λαγωοὶ,
Θάμνοις ἐν λασίοισιν, ὅτ᾽ ἐγγύθεν ὀξὺ κεκληγὼς
Ποτᾶτ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα, τανυσσάμενος πτερύγεσσιν·

Ως

419. Ως ὄφελον μὴ τῶνδε Θέτις πρὶν δῆριν ἔθηκε] Quid illud πρὶν? quid τῶνδε δῆριν? Ne dubites, quin legendum sit, Ως ὄφελον μὴ τῶνδε Θέτις πέρι δῆριν ἔθηκε. *Pauw.*

422. Νῦν δὲ μέγ᾽ ἀασσάμεθα] ἀχθεσάμεσθα. *Rhod.*

424. ἀλλ᾽ ἄρα καὶ τὸν Ημέων ἐξολόωσι θεοὶ] ἐξολίσθουσι vel ἐξολέκουσι: nisi magis arrideat ἐξαλαῶσι, *e nobis excæcant. Rhod.* ἐξαλαῶσι dignum eſt Morbonia: Legendum vel ἐξολίσθουσι vel ἐξολέκουσι. Quid autem Ημέων? An ita loquuntur Græci? Vix ac ne vix puto. An ſcribendum Ημῖν? *Nobis perdunt* vel *perdent*: Sane dativus ille non modo in bonam, ſed etiam in malam partem accipitur: Quare id hactenus accommodum eſt. Sed ubi ſequitur κακὰ νῶϊν, ipſum Ημῖν vel Ημέων minus certe quadrat, quia idem Pronomen ſic bis ingeritur perquam ingrate. An ſic tamen ipſe Quintus, cujus indolem novimus? Si ita ſentire velis, per me licet: Dubito tamen, & fors vitium aliud deliteſcit: Quid ſi legamus, ἀλλ᾽ ἄρα καὶ τὸν Ηλεὸν ἐξολέκουσι θεοὶ, κακὰ νῶϊν ἄγοντες?

O si Thetis de his certamen non instituisset!
Nec Laërtæ filius longe præstantiori viro
Litem movere ausus esset, animo insipiente!
Nunc igitur magno malo obnoxii sumus; & malus nos
Genius anxios reddit.
Propugnaculum enim belli, post cæsum Achillem,
Solum restabat præstans virtus Ajacis. Sed & hunc
Tristi interitu nobis eripiunt Dii, mala nobis accumulantes:
Ut cuncti ignobili exitio pœnas luamus.
Ita dicentem alloquitur hastatus Agamemnon.
Ne jam, mi Menelaë, nimis animum mœrori submittens,
Succenseas prudenti Cephalenum regi (Ulyssi).
Non enim hic in culpa est; cum sæpenumero nobis
Insigni sit emolumento, & contra hostibus damno.
Talia de Danais hi mœsti inter se conferebant.
Pastores autem procul ad Xanthi alveum
Exsternati sub myricis delitescebant, ut grave exitium evitarent.
Ceu (fit) ubi celerem aquilam formidant lepores,
Inter densos frutices; quando prope acutum clangens
Huc illuc expansis alis volitat.

Ita

τις? *Sed & hunc insanientem menteque orbatum perdunt &c.* Id mire profecto conveniret: Quare vide & judica. *Pauw.*

429. Σκύζεο μητιόωντι Κεφαλήνων βασιλῆϊ] μητιόεντι. *Rhod.* Illud μητιόωντι hic tertia vice habemus in hoc Libro, & hic tertia etiam vice corrigit Rhodomannus: Junge Vers. 135, & Vers. 338. An recte, dubito propter scripturæ pervicaciam: An forte Calabro hoc pro illo placuit? Id mihi perquam probabile, neque absonum, ubi μητιᾶν *consilia agitare* significat. Hesychius in Lexico, Μητιόωσα, φροντίζουσα, βουλευομένη. Alia adscribere nolo. μητιόων igitur est, qui multa consilia agitat, mentemque possidet consiliis agitandis idoneam, prudens, versutus, vafer. Sentisne? Pro Κεφαλήνων scribendum est Κεφαλλήνων geminata liquida. *Pauw.*

435. ὠκὺν ὑποπτώσσουσι λαγωοὶ] ὑποπτάσσωσι. *Rhod.* Non necesse, & verborum cohærentia ὑποπτώσσουσι hic amat magis. *Pauw.*

437. τανυσσάμενος πτερύγεσσιν] *Se expandens alis*: Nova locutio, de qua videndum:

Ca-

Ὡς οἵγ' ἄλλοθεν ἄλλος ὑπέτρεσαν ὄμβριμον ἄνδρα·
Ὀψὲ δ' ὅγ' ἀρνειο κατακταμένου σχεδὸν ἔστη·
Καί ῥ' ὀλοὸν γελάσας, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε,
Κεῖσό νυν ἐν κονίῃσι, κυνῶν βόσις ἠδ' οἰωνῶν·
Οὐ γάρ σ' οὔτ' Ἀχιλῆος ἐρύσσατο κύδιμα τεύχη,
Ὧν ἕνεκ' ἀφραδέων μέγ' ἀμείνονι δηριάασκες·
Κεῖσο κύων· σὲ γὰρ οὔτι γοήσεται ἀμφιπεσοῦσα
Κουριδίη μετὰ παιδὸς ἀάσχετον ἀσχαλόωσα,
Οὐ τοκῆες· τοῖς οὔτι μετέσσεαι ἐλπομένοισι
Γήραος ἐσθλὸν ὄνειαρ, ἐπεὶ νύ σε τῆλ' ἀπὸ πάτρης
Οἰωνοί τε, κύνες τε δεδουπότα δαρδάψουσιν.
Ὡς ἄρ ἔφη, δολόεντα μετὰ κταμένοις Ὀδυσῆα
Κεῖσθαι οἰόμενος, μεμορυγμένον αἵματι πολλῷ.
Καὶ τότε οἱ Τριτωνὶς ἀπὸ φρενὸς, ἠδὲ καὶ ὄσσων
Ἐσκέδασεν μανίην, βλοσυρὸν πνείουσαν ὄλεθρον·
Ἡ δὲ θοῶς ἵκανε ποτὶ Στυγὸς αἰνὰ ῥέεθρα,
Ἧχι θοαὶ ναίουσιν Ἐριννῦς, αἵ τε βροτοῖσιν
Αἰὲν ὑπερφιάλοισι κακὰς ἐφιᾶσιν ἀνίας.
Αἴας δ' ὡς ἴδε μῆλα κατὰ χθονὸς ἀσπαίροντα,
Θάμβεεν ἐν φρεσὶ πάμπαν· ὀΐσσατο γὰρ χόλον εἶναι
Ἐκ μακάρων· πάντεσσι δ' ὑπεκλάσθη μελέεσσι,
Βλημένος ἄλγεσι θυμὸν ἀρήϊον· οὐδ' ἄρα πρόσσω
Ἔσθενεν ἀσχαλόων ἐπιβήμεναι, οὔτ' ἄρ ὀπίσσω,
Ἀλλ'

Casum tertium non regit verbum, ut pueri sciunt. Sed an forte scribendum, Ποτᾶτ' ἔνθα καὶ ἔνθα τ' ἐρειδόμενος πτερύγεσσιν, *alis innixus, alis sese suffulciens?* Sane hoc egregie exprimeret, quod aves facere solent, quando huc illuc volitant, ut escam sibi quærant, eaque potiantur per insidias: Judica. Durum est vulgatum: Nam cum alas expandit avis, non se, sed ipsas alas expandit revera. Quare τανυσσάμενος πτερύγεσσι ea notione profecto coactum est & scabrum. *Pauw.*

439. ἀρνειο κατακταμένου σχεδὸν ἔστη] ἀρνειοῖο. *Rhod.*

446. Οὐ τοκῆες] τοκέες. *Rhod.* η tamen ante ε corripi potest. *Pauw.*

450. μεμορυγμένον αἵματι πολλῷ]. Duoviri hic silente umbræ.

Ita illi alio alius immanem virum fugitantes extimuere.
Tandem is prope cæſum arietem adſtat,
Et funeſtum ridens, his dictis infit.
Jaceto nunc in pulvere, canum & volucrum cibus.
Nec enim ipſius te Achillis præclara arma defenderunt,
Quorum cauſa fatuus cum multo fortiori contendiſti.
Jaceto canis. Non enim te amplexa lugebit
Uxor cum filio, immoderate dolens;
Neque parentes: quibus nequaquam aderis, ut ſperant,
Commodum ſenectutis levamen: cum te procul a patria
Aves & canes obtruncatum ſint devoraturi.
Sic dixit, veteratorem Ulyſſem inter cadavera
Jacere autumans, multo ſanguine fœdatum.
Et tunc ipſi Minerva a mente & oculis
Diſcuſſit rabiem, ſævæ mortis vulnera ſpirantem.
Quæ confeſtim ad dirum Stygis amnem ſe recepit:
Ubi rapidæ verſantur Furiæ, quæ mortalibus
Superbis perpetuo diros immittunt angores.
Ajax igitur ut vidit oves humi palpitantes,
Obſtupuit toto pectore. Senſit enim fraudem eſſe
A ſuperis; & omnibus elanguit membris,
Martium cor doloribus perculſus, adeo ut nec antevorſum
Nec retrorſum præ ægritudine incedere potuerit:

Con-

bræ. Oppianus Lib. 2. de Africæ Leonibus:

— — πᾶσι δὲ γυίοις
Ηκα μέλαν κυάνεια φέρει μεμορυγμένον ἄνθος.

Interpres lentabundis manibus ſcripſit interpretamentum. Scies ex Heſychio, etſi affecto: Μεμορυγμένα (non Μεμορυχμένα, quod vulgo eſt) μεμολυγμένα, μυσαρὰ, μεμολυσμένα, ἐῤῥυπωμένα, ἠσβολισμένα (non ἠσβολημένα) μεμορμυμένα ἅπαντα. Forte etiam ante reſcribendum, μόρῳ ᾑμαγμένα, *cæde cruentata. Dausq.* μεμορυγμένον revera vox eſt rarior, de qua Nos alibi diſtinctius: Nunc iſta non agimus. *Pauw.*

454. Ηχι θεαὶ ναίουσιν Ερινῦς] ναίουσιν Ερινύες. *Rhod.*

457. οἴσσατο γὰρ χόλον εἶναι Ex μακάρων] δόλον: Poteſt tamen retineri χόλον, iram. *Rhod.* χόλον ſignatius eſt, quam δόλον: Sic enim & animus & oculi potuiſſent fallere, & vox adeſt, quæ nihil ponit certo. *Pauw.*

 461.

Αλλ' ἔστη, σκοπιῇ ἐναλίγκιος, ἥ τ' ἐν ὄρεσσι
Πασάων μάλα πολλὸν ὑπερτέρη ἐρρίζωται.
Αλλ' ὅτε οἱ παλίθυμος ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη,
Λυγρὸν ἀνεστονάχησεν· ἔπος δ' ὀλοφύρετο τοῖον·
Ω μοι ἐγὼν, τί νυ τόσσον ἀπέχθομαι ἀθανάτοισιν,
Οἵ με φρένας βλάψαντο, κακὴν δ' ἐπὶ λύσσαν ἔθεντο,
Μῆλα κατακτεῖναι, τά μοι οὐκ ἔσαν αἴτια θυμῷ;
Ως ὄφελον τίσασθαι Οδυσσέος ἀργαλέον κῆρ
Χείρεσσ' ἐμαῖς, ἐπεί μιν με κακὴ περικάββαλεν ἄτη,
Λυγρὸς ἐὼν μάλα πάγχυ· πάθοι δέ κεν ἄλγεα θυμῷ,
Οππόσα μητιόωνται Ερινύες ἀνθρώποισιν
Αργαλέοις· δοῖεν καὶ ἄλλοις Αργείοισιν
Υσμίνας ὀλοὰς, καὶ πένθεα δακρυόεντα,
Αὐτῷ τ' Ατρείδῃ Αγαμέμνονι· μηδ' ὅς ἀπήμων
Ελθοι ἐὸν ποτὶ δῶμα, λιλαιόμενός περ ἱκέσθαι.
Αλλὰ τί μοι στυγεροῖσι μετ' ἔμμεναι ἐσθλὸν ἐόντα;
Ερρέτω Αργείων ὀλοὸς στρατός· ἐρρέτω αἰὼν
Ασχετος· οὐ γὰρ ἔτ' ἐσθλὸν ἔχει γέρας, ἀλλὰ χερείων
Τιμήεις τε πέλει, καὶ φίλτερος· ἦ γὰρ Οδυσσεὺς
Τίετ' ἐν Αργείοισιν, ἐμεῦ δ' ἀποπάγχυ λάθοντο
Εργων, ὁππόσ' ἔρεξα, καὶ ἔτλην εἵνεκα λαῶν.
Ως εἰπὼν παῖς ἐσθλὸς ἐϋσθενέος Τελαμῶνος,
Εκτόρεον ξίφος ὦσε δι' αὐχένος· ἐκ δέ οἱ αἷμα

Εσ-

461. ἥ τ' ἐν ὄρεσσι Πασάων μάλα &c.] Hæc absque judicio adjecta ſunt: Sed bonus adjicere voluit, & adjicere debuit, ut Gigantea ſua exornaret belle. *Pauw.*

463. Αλλ' ὅτε οἱ παλίθυμος] οἱ πάλι θυμὸς. *Rhod.*

467. τά μοι οὐκ ἔσαν αἴτια θυμῷ] θυμοῦ, vel ſi mavis θυμῷ: *quæ animo meo (ſeu iræ) cauſam non præbuerunt. Rhod.* Rectum eſt θυμῷ: μοὶ θυμῷ pro μοῦ θυμῷ: Nihil frequentius. Id autem vertendum, *quæ animo meo non erant culpanda*, & nullius mihi culpæ erant affines: Similiter de Ulyſſe præceſſit V. 430. Οὐ γάρ ὅ γ' αἴτιός ἐστι. Rhodomannus θυμοῦ, vel θυμῷ male expoſuit *iram*, verbaque aliter ſumſit. *Pauw.*

469. ἐπεί μιν με κακὴ περικάββαλεν ἄτη] κακῇ περικάββαλεν ἄτῃ. *Rhod.*

Constitit autem speculæ similis, quæ in montibus
Longe cunctis altior radicibus hæret.
Cum vero se animus in pectore iterum collegisset,
Miseris modis ingemuit, & his verbis lamentatus est.
Hei mihi! cur adeo superis exosus sum?
Qui ratione me privarunt, & tristi rabie affecerunt,
Ut oves interficerem, quæ hanc animi impatientiam mihi non concitarunt.
Utinam de maligno Ulyssis pectore vindictam sumere licuisset,
Manibus meis; quod in atrocem me hanc calamitatem conjecit,
Cum homo sit longe perditissimus. Patiatur autem eos animi cruciatus,
Quos Furiæ decernunt hominibus
Flagitiosis, dentque (hæ) etiam cæteris Argivis
Exitiales pugnas, & lachrymarum plenos luctus,
Ipsique Atridæ Agamemnoni, nec is incolumis
Redeat domum suam, ut redire cupit.
Sed quid me juvat versari inter sceleratos virtute præstantem?
Male pereat pestilens Argivum exercitus, valeat ævum
Irrevocabile. Non enim vir bonus amplius præmiis afficitur, sed longe deterior
Et honoris & favoris fructum præcipit: siquidem Ulysses
In precio est apud Græcos: meorum vero prorsus obliti sunt
Facinorum, quæ gessi pro popularibus, & toleravi.
Hæc ubi dixerat strenuus Telamonis præstans filius,
Ensem Hectoreum per jugulum adigit. Mox sanguis illi
Cum

472. δοῖεν καὶ ἄλλοις Ἀργείοισιν] δοῖεν δὲ καὶ ἄλλοις. *Rhod.*

476. συνεχέοισι μετ' ἔμμεναι ἐσθλὸν ἐόντα] μετέμμεναι potius conjunctim. *Pauw.*

477. ἐῤῥέτω αἰὼν Ἄσχετος] *Valeat ævum intolerabile*: Id ἄσχετος notat hic: Hesychius, Ἄσχετον, ἀκατάσχετον, οὐκ ἀνασχετὸν, ἄφιλον. Sic sequentia conveniunt. Interpres perperam & imprudenter, ut vides nunc. *Pauw.*

478. οὐ γὰρ ἔτ' ἐσθλὸν ἔχει γί-

Ἐσσύμενον κελάρυζεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι τανύσθη
Τυφὼν ὥς, τὸν Ζηνὸς ἐνεπρήσαντο κεραυνοί·
Ἀμφὶ δὲ γαῖα μέλαινα μέγα στονάχησε πεσόντος·
Καὶ τότε δὴ Δαναοὶ κίον ἀθρόοι, ὡς ἐσίδοντο
Κείμενον ἐν κονίῃσι· πάρος δέ οἱ οὔτις ἵκανεν
Ἐγγὺς, ἐπεὶ μάλα πάντας ἔχεν δέος εἰσορόωντας·
Αἶψα δ' ἄρα κλαμένου περικάππεσον· ἀμφὶ δὲ κράτα
Πρηνέες ἐκχύμενοι ἄσπετον ἀμφεχέοντο· *
Καί σφιν ὀδυρομένων, γόος αἰθέρα δῖον ἵκανεν·
Ὡς δ' ὅταν εἰροπόκων οἰῶν ἀπὸ νήπια τέκνα
Ἀνέρες ἐξελάσωσιν, ἵνα σφίσι δαῖτα κάμωνται,
Αἱ δὲ μέγ' ἀσπαίρουσι διηνεκέες μεμακυῖαι
Μητέρες ἐκ τεκέων σηκοὺς περιχηρωθέντας·

Ὡς

γέρας] ἐσθλὸς. *Rhod.*

484. ὁ δ' ἐν κονίῃσι τανύσθη Τυφὼν ὥς] Ajacis molem & subjecta tibi admetiuntur:

Καὶ ἐ μέγαν περ ἐόντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἔνεικαν
Πολλοὶ ἀείραντες.

Deinde συχθέμενον arsit in rogo:

— — ὁ δὲ νύκτα καὶ ἠῶ
Καίετο πὰρ νήεσσιν ἐπειγομένου ἀνέμοιο.

Ejusdem vastitatem notavit e Philostrato Brodæus: Πάππος ἦν μοι, ξένε, πολλὰ τῶν ἀπιστουμένων ὑπὸ σου γινώσκων, ὅς ἔλεγε διεφθαρῆναι μὲν ποτὲ τὸ σῆμα τοῦ Αἴαντος ὑπὸ τῆς θαλάσσης, πρὸς ᾗ κεῖται, ὀστᾶ δὲ αὐτῷ φανῆναι κατὰ ἐνδεκάπηχυν ἄνθρωπον. *Dausq.* Quid undecim cubiti ad Giganteam molem Typhonis? Nugantur, qui adeo pusilla ad Quintum elucidandum adducunt: Nam pro pusione habuisset ille, qui undecim modo cubitos exæquabat. Alia mensura Typhon, Achilles, Ajax, Penthesilea, Memnon, aliique plures, qui hic in scenam prodeunt absque machinis. *Pauw.*

486. Ἀμφὶ δὲ γαῖα μέλαινα μέγα &c.] Hæc Calabri indolem egregie referunt, nec corpus undecim cubitorum efficiet cadens. *Pauw.*

490. ἀμφὶ δὲ κράτα Πρηνέες ἐκχύμενοι ἄσπετον ἀμφεχέοντο *.] Supple κόνιν ἄσπετον ἀμφεχέοντο. *Rhod.* Brodæus νέκυν deesse putat, nec abnuo. Ignoratione rituum sepulcralium Rhodomannus κόνιν. Aut pulverem duntaxat affusum voluit, quod viliorum animarum cadaveribus datum, vel solemnem eo verbo intellexit glebæ injectionem. At peccatur utrimque. Nam utrumque fiebat exusto jam, immo sepulto cadavere. Docet ipse Calaber exeunte libro, collatisque Ajacis ossibus:

— ὁ-

Cum sibilo erumpit, & ipse in pulverem extenditur;
Ut Typhon, quem Jovis fulmina adusserunt.
Et circum circa nigra terra valde ingemit, eo cadente:
Atque tunc Græci frequentes accesserunt, ut conspicati sunt
In pulvere jacentem. Antea vero nemo ipsi
Propinquaverat. Quod omnes simul eum videntes metu præpedirentur.
Extemplo autem circum cadaver se prosternunt: & capitibus
Pronis in terram effusi densum pulverem inspergunt;
Et lamentantium ploratus ad Jovis æthera usque ascendit.
Sicut ubi teneros a lanigeris ovibus agnos
Pastores abigunt, ut sibi epulum parent,
Valde subsiliunt continuo cum balatu
Matres in caulis, fœtu ipsarum orbatis.

Ita

—— —— ὀςέα δ' αὐτοῦ
Χηλῷ ἐνὶ χρυσίῃ θῆκαν· περὶ δέ σφισι γαῖαν
Χεῦαν ἀπειρεσίην.

Quamobrem tam intempestive hoc loco non infulcienda vox κόνιν. *Dausq.* Perquam probabiliter Rhodomannus κόνιν ἄσπετον, neque audiendus Dausquejus, qui hic pueriliter plane errat. Ne multis te morer, adscribam modo ea, quæ Libro 3. notat Quintus in luctu Græcorum propter Achillem interfectum:

—— γόου δ' ἔρως ἔμπεσε θυμῷ·
Κλαῖον τ' αὖ ἀλίαστον, ἐπὶ ψαμάθοισι βαθείαις
Πρηνέες ἐκχύμενοι μεγάλῳ παρὰ Πηλείωνι,
Χαίτας ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους δηϊόωντες,
Κευάμενοι δ' ἤσχυναν ἄδην ψαμάθοισι κάρηνα.

Homo lepidus, qui talia ignorabat in ipso Auctore suo! *Pauw.*

492. Καί σφιν ὀδυρομένοιν, γόος &c.] ὀδυρομένοις. Enallage tamen esse potest nostro perfamiliaris. *Rhod.* Aut σφιν ὀδυρομένοιν manere debet junctim, ut σφιν sit numerus Dualis; aut junctim legendum est σφιν ὀδυρομένοις: Nam Enallage hic non convenit. *Pauw.*

495. Αἱ δὲ μέγ' ἀσπαίρουσι διηνεκὲς μεμακυῖαι] μέγ' ἀσπαίρουσι διηνεκέως. *Rhod.* Recte μέγ' ἀσπαίρουσι: διηνεκὲς manere potest. Pro Αἱ δὲ scribendum Αἴγε, ut verba apte cohæreant: αἴγε μητέρες. *Pauw.*

496. ἐκ τεκέων σηκοὺς περιχηρωθέντας] περὶ χηρωθέντας. *Rhod.* ἐκ τεκέων est *propter filios*: Interpres male. *Pauw.*

498.

Ὡς οἵγ' ἀμφ' Αἴαντα μέγα στένον ἤματι κείνῳ
Πανσυδίῃ· μέγα δέ σφιν ἐπέβραχε δάσκιος Ἴδη,
Καὶ πεδίον, καὶ νῆες, ἀπειρεσίη τε θάλασσα·
Τεῦκρος δ' ἀμφ' αὐτῷ μάλα κήδετο κῆρας ἐπισπεῖν
Ἀργαλέας· τὸν δ' ἄλλοι ἀπὸ ξίφεος μεγάλοιο * *
Ὥς τε παρ' ἐσχαρεῶνι, τέφρην περιειμένος ὤμοις
Κακκεφαλῆς, μάλα πάμπαν ὀδύρετο ὀρφανὸν ἦμαρ
Μητρὸς ἀποφθιμένης, ἥ μιν ἔτρεφε νηΐδα πατρὸς·
Ὣς ὅγε κωκύεσκε, κασιγνήτοιο δαμέντος,
Ἑρπύζων περὶ νεκρόν· ἔπος δ' ὀλοφύρετο τοῖον·
Αἶαν καρτερόθυμε, τίη νύ σοι ἔβλαβεν ἦτορ,
Οἷ αὐτῷ στονόεντα φόνον, καὶ πῆμα βαλέσθαι;
Ἦ ἵνα Τρώϊοι υἷες ὀϊζύος ἀναπνεύσωσιν,
Ἀργείους δ' ὀλέσωσι, σέθεν κταμένοιο κιόντες;
Οὐ γὰρ τοῖσδ' ἔτι θάρσος, ὅσον πάρος, ὀλλυμένοισιν
Ἔσσεται ἐν πολέμῳ· οὐ γὰρ ἔπλεο πήματος ἄλκαρ·
Οὐδέ τ' ἐμοὶ νόστοιο τέλος σέο δεῦρο θανόντος
Ἁνδάνει, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ὀΐομαι ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
Ὄφρα μὲ σὺν σοὶ γαῖα φερέσβιος ἀμφικαλύπτῃ·
Οὐ γάρ μοι τοκέων τόσσον μέλει, οἵ πω ἔτ' εἰσὶν,

Εἴπου

498. *μέγα δέ σφιν ἐπέβραχε*] *μέγ' ἀσπαίρουσι, μέγα στένον, μέγ' ἐπέβραχε*: ter hic repetitum *μέγα*. *Pauw.*

500. *Τεῦκρος δ' ἀμφ' αὐτῷ μάλα κήδετο κῆρας ἐπισπεῖν*] *μήδετο*. *Rhod.* Rhodomannus *μήδετο*; quo admisso, non ita quadrat *ἀμφ' αὐτῷ*. An fors *κήδετο* rectum est, & post *ἀργαλέας* desunt etiam quædam, ut *τὸν δ' ἄλλοι ἀπὸ ξίφεος μεγάλοιο* male illis attextum sit? Id certe verum esse posset. *Pauw.*

501. *μεγάλοιο*] Hanc lacunam versu hoc olim explevi; ne sensus esset mancus: *Ἔσχον· ὁ δ' αἰάζων χέε δάκρυον, ἠΰτε κοῦρος. Prohibuerunt: is vero lamentans lacrymas fundebat, non secus ac puer. Rhod.* In lacunis explendis nimius fuit Rhodomannus: Ipsum autem illud, *τὸν δ' ἔσχον ἀπὸ ξιφέος μεγάλοιο*, rancidum est, & vix ita dicitur Græce. *Pauw.*

502. Ὡς *τε παρ' ἐσχαρεῶνι*] *Ὅς τε*. *Rhod.*

Ibid. *τέφρην περιειμένος ὤμοις*] Hoc aperte explicat & statuminat illud *κόνιν ἄσπετον* Rhodomanni V. 491. Et tamen ita

ca-

Ita Græci circa Ajacem valde plangebant illo die,
Totis castris; magnumque remittebat sonitum umbrosa Ida,
Et campus atque naves, nec non lativagum mare.
Teucer vero propter ipsum volebat sibi mortem consciscere
Funestam, sed alii ab ingenti eum gladio (prohibebant),*
Qui juxta focum humeros cinere conspersus
Desuper a capite, majorem in modum deplorat orbitatis tempus,
Matre defuncta, quæ patre orbatum eum educavit.
Sic & ille ejulabat, fratre confosso,
Reptans circa cadaver, & hæc verba lugens emisit.
Ajax magnanime, quid tibi mentem ita corrupit,
Ut tibi ipsi mortem lamentabilem & exitium afferres?
Ideone? ut Trojugenæ a calamitate respirarent,
Et Argivos pessumdarent, te sublato irruentes?
Non enim his ultra, ut prius, fiducia pereuntibus
In prælio, erit. Tu enim præsidium adversus (omnem) cladem eras.
Ac nec mihi reditus, te hic extincto, maturatio
Grata est: sed me etiam arbitror hic interiturum esse;
Ut tecum me tellus frugifera operiat.
Non enim tam solicitus sum de parentibus, qui forte adhuc supersunt,

Si

cæcutiit, & cæcutire potuit Dausquejus? *Pauw.*

503. Κακκεφαλῆς] Pro καὶ ἐκ κεφαλῆς: Moneo, ne verba sint scabra, ut sunt certe, si cum Interprete copulam omittas. Ubi ὤμοις præcedit, Καὶ κεφαλῇ etiam non ineptum fuisset. *Pauw.*

Ibid. ἐδύρετο ὀρφανὸν ἦμαρ] ὀδύρεται. *Rhod.*

504. ἥ μιν ἔτρεφε παῖδα πατρὸς] ἥ μιν τρέφε. *Rhod.*

509. αἴζυος ἀναπνεύσωσιν] ἀμπνεύσωσιν. *Rhod.*

511. ὀλλυμένοισιν] *Se perditos existimantibus, & jam periisse credentibus*: Ita accipiendum: Alias ineptiret οὐ γὰρ τοῖσδ' ἔτι θάρσος ὀλλυμένοισιν ἔσσεται ἐν πολέμῳ. *Pauw.*

512. οὐ γὰρ ἔπλεο πήματος ἄλκαρ] σὺ γὰρ ἔπλεο. *Rhod.*

513. Οὐδέ τ' ἐμοὶ νόστοιο τέλος] Mallem, Οὐδ' ἔτ' ἐμοί. *Pauw.*

516. εἴ που ἔτ' εἰσὶν, Εἴπερ

ἔτ'

Εἴπου ἔτ' ἀμφινέμονται ἔτι ζωοὶ Σαλαμῖνα,
Ὅσσον σεῖο θανόντος, ἐπεὶ σύ μοι ἔπλε κῦδος.
Ἦ ῥα μέγα στενάχων· ἐπὶ δ' ἔστενε δῖα Τέκμησα,
Αἴαντος παράκοιτις ἀμύμονος, ἥν περ ἐοῦσαν
Ληΐδ' ἦν, σφετέρην ἄλοχον θέτο, καί μιν ἁπάντων
Τεῦξεν ἄνασσαν ἔμεν, ὅσσων ἀνὰ δῶμα γυναῖκες
Ἕδνωται μεδέουσι, παρ' ἀνδράσι κουριδίοισιν·
Ἡ δέ οἱ ἀκαμάτῃσιν ὑπ' ἀγκοίνῃσι δαμεῖσα,
Εὐρυσάκην τέκεθ' υἱὸν, ἐοικότα πάντα τοκῆϊ·
Ἀλλ' ὁ μὲν οὖν ἔτι τυτθὸς ἐνὶ λεχέεσσι λέλειπτο·
Ἡ δὲ μέγα στενάχουσα, φίλῳ περικάππεσε νεκρῷ
Ἐντυπὰς κονίῃσι, καλὸν δέμας αἰσχύνουσα·
Καί ῥ' ὀλοφυδνὸν ἄϋσε, μέγ' ἀχνυμένη κέαρ ἔνδον·
Ὤ μοι ἐγὼ δύστηνος, ἐπεὶ θάνες, οὔτι δαϊχθεὶς
Δυσμενέων παλάμῃσιν ἀνὰ μόθον, ἀλλά οἱ αὐτῷ·
Τῷ μοι πένθος ἄλαστον ἐποίχεται· οὐ γὰρ ἐώλπειν
Σεῖο καταφθιμένοιο πολύστονον ἦμαρ ἰδέσθαι
Ἐν Τροίῃ· τὰ δὲ πάντα κακαὶ διὰ χεῖρες ἔχευαν·
Ὡς μ' ὄφελον τοπάροιθε τραφερὴ χάνε γαῖα, *
Πρὶν

ἔτ' ἀμφινέμονται &c.] Hæc implicita ſunt & contorta: Quid autem ter repetitum ἔτι? Itane loquatur quiſquam, cui lingua eſt paulo eruditior? Scribendum, niſi fallor, εἴ που ἔτ' εἰσὶν, Καί που ἐπαμφινέμονται ἔτι ζωοὶ Σαλαμῖνα. *Pauw.*

518. ἐπεὶ σύ μοι ἔπλε κῦδος] ἔπλεο κῦδος. *Rhod.*

519. ἐπὶ δ' ἔστενε δῖα Τέκμησα] Τέκμησσα. *Pauw.*

521. Ληΐδ' ἦν, σφετέρην ἄλοχον θέτο] Ληΐδιην. *Rhod.* Non inconcinne repoſuit Brodæus Ληΐδιην. Nec repudiari queat Ληΐδα ἦν, *prædam ſuam.* Nec Ληϊάδα, σφετέρην ἄλοχον θέτο: Uti inferius: Καὶ τοκέων εἴρυσας ἄμ' ἄλλαις ληϊάδεσσι. Horatius:

Uſſit Ajacem Telamone natum
Forma captivæ dominum Tecmeſſæ.

Dausq. Cum Rhodomanno ſcribo Ληΐδιην: Alia naſutis concedo libens. *Pauw.*

528. Ἐντυπὰς κονίῃσι] Ἐντυπὰς ἐν κονίῃσι. *Rhod.* Inſerta præpoſitura erit adminiculo ἐν κονίῃσι. Sic Homerus Iliad. Ω. Sic Apollonius Lib. 1.

— πατὴρ ὀλοῷ ἐπὶ γήραϊ
Ἐντυπὰς ἐν λεχέεσσι καλυψάμενος γοάασκεν.

Scho-

Si vivi adhuc potiuntur Salamine;
Quam de te mortuo. Nam tu mihi insigni ornamento eras.
Hæc magno dixit gemitu: Et addebat suspiria nobilis Tecmessa,
Strenui Ajacis conjunx. Quam licet
Captivam, uxoris loco habuit, ipsamque omnium
Dominam esse fecit, quæ in ædibus matronæ
Dotatæ gubernant, cum maritis in virginitate desponsatis.
Hæc autem fortibus ejus brachiis compressa,
Filium Eurysacem peperit, omnia patri similem.
Verum hic tum adhuc tener in cunabulis relictus erat.
Sed mater valde ingemiscens, prope amicum cadaver se prostravit,
Membris pulveri impressis, & elegans corpus deformavit:
Atque lugubrem extulit vocem, magnum intimo corde dolorem persentiens.
Heu, quam infelix ego sum, postquam occidisti, non quidem confectus
Hostium manibus in prælio, sed a teipso.
Ideo me intolerabilis luctus invadit. Non enim sperassem,
Te exstincto me in ærumnis & squalore vitam ducturam esse,
Ad Trojam; sed hæc omnia malignæ dissipaverunt Parcæ.
Utinam me olim penitus hiatu deglutiisset alma tellus,
An-

Scholia: ἄγαν περιεσφιγγμένος, ὡς πάντα τὰ μέλη ἐκτυποῦσθαι ἐκ τῆς σφίγξεως. Tum producit Homeri verba. *Dausq.*

529. μέγ' ἀχνυμένη] Præcessit proxime μέγα στενάχουσα: An forte scriptum hic μάλ' ἀχνυμένη, & in istis particulis etiam alibi erratum apud Quintum? Vide & judica. *Pauw.*

534. τὰ δὲ πάντα κακαὶ διὰ χεῖρες ἔχευαν] κῆρες ἔχευαν. *Rhod.*

535. Ὡς μ' ὄφελον τοπάροιθε τραφερὸ χάνε γαῖα *] τοπάροιθε μάλα, vel περὶ, vel ἄδην. *Rhod.* Rhodomannus, ut vides: Ego aliud latere suspicor: χάνε cum casu tertio construi solet: Quid autem μ' ante ὄφελον? Casus sane quartus potius, quam tertius: Et quid igitur obstat, quominus apte & perspicue legamus, Ὡς ὄφελον τοπάροιθεν ἐμοὶ τραφερὴ χάνε γαῖα? Nihil certe,

Πρὶν σέο πότμον ἰδέσθαι ἀμείλιχον· οὐ γὰρ ἔμοιγε
Ἄλλο χερειότερον ποτ᾽ ἐσήλυθεν εἰς φρένα πῆμα,
Οὐδ᾽ ὅτε με πρώτιστον ἐμῆς ἀπὸ τηλόθι πάτρης,
Καὶ τοκέων εἴρυσας ἅμ᾽ ἄλλαις ληϊάδεσσι,
Πολλ᾽ ὀλοφυρομένην, ἐπεὶ ἦ τύ με τοπρὶν ἄνασσαν
Αἰδοίην περ ἐοῦσαν ἐπήϊε δούλιον ἦμαρ·
Ἀλλά μοι οὔτε πάτρης θυμηδέος, οὔτε τοκήων
Μέμβλεται οἰχομένων, ὁπόσον σέο δηωθέντος,
Οὕνεκά μοι δειλῇ θυμήρεα πάντα μενοίνας,
Καί ῥά μ᾽ ἔθηκας ἄκοιτιν ὁμόφρονα, καὶ ἔφησθα
Τεύξειν αὐτίκ᾽ ἄνασσαν ἐϋκτιμένης Σαλαμῖνος,
Νοστήσας Τροίηθεν· τὰ δ᾽ οὐ θεὸς ἄμμι τέλεσσεν·
Ἀλλὰ σὺ μὲν ἄϊστος ἀποίχεαι, οὐδέ νύ σοι περ
Μέμβλετ᾽ ἐμεῦ, καὶ παιδὸς, ὃς οὐ πατρὶ τέρψεται ἦτορ,
Οὐ σέο κοιρανίης ἐπιβήσεται, ἀλλά μιν ἄλλοι
Δμῶα λυγρὸν τεύξουσιν, ἐπεὶ πατρὸς οὐκ ἔτ᾽ ἐόντος,
Νηπίαχοι κομέονται ὑπ᾽ ἀνδράσι μάλα πολλὸν
Χειροτέροις· ὀλοῇ γὰρ ἐπ᾽ ὀρφανίῃ βαρὺς αἰὼν
Πᾶσι πέλει, καὶ πήματ᾽ ἐπ᾽ ἄλλοθεν ἄλλα χέονται·
Καὶ δέ με δειλαίην τάχα δούλιον ἄξεται ἦμαρ,
Οἰχομένου σέο πρόσθεν, ὅ μοι θεὸς ὣς ἐτέτευξο.

Ὣς

te. Potes etiam Ὡς γ᾽ ὄφελον, si ne literam perdere velis. *Pauw.*

545. καὶ ἔφησθα] καί ῥά μ᾽ ἔφησθα. *Rhod.* Ingrate Rhodomannus καί ῥά μ᾽ ἔφησθα, ubi καί ῥά μ᾽ ἔθηκας præcedit: Aliud sine dubio requiritur. An legendum, καί κεν ἔφησθα? *Pauw.*

547. Νοστήσας Τροίηθεν· τὰ δ᾽ οὐ &c.] Calabri more extriveris ν. Supra: — Κρήτηθε παρ᾽ Ἰδομενῆος ἀγαυοῦ. Lib. 7. Μὴ δή μοι Τροίηθε κακὴ φάτις οὖαθ᾽ ἵκηται. Lib. 8. Μόρνη Φρυγίηθε μολόντα. Lib. 10. Οὐ γάρ τις Θήβηθε μελίφρονα σῖτον ὀπάσσει. *Dausq.* Rhodomannus pro Aldino & Basileensi Τροίηθεν, in contextu posuit Τροίηθε. *Pauw.*

548. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἄϊστος ἀποίχεαι] Ἀλλὰ σὺ νῦν μέν. *Rhod.* Correctio in proclivi: Ἀλλὰ σὺ νῦν μὲν ἄϊστος. Præstabilior tamen: Ἀλλὰ σύ μοι μὲν ἄϊστος ἀποίχεαι. Ita Lib. 3. Calaber: — νῦν οἴχῃ ἄϊστος ὑπὸ ζόφον. Cur au-

Antequam atrocis tui fati ſpectatrix eſſem. Non enim mihi
Alia unquam acerbior pectus invaſit miſeria,
Ne quidem tum temporis, quo primum me longe cara patria
Et parentibus raptabas, inter alias captivas,
Valde plangentem, quod me, quæ regina prius
Fuiſſem magnifica, ſervilis conditio tunc oppreſſiſſet.
Sed tamen nec propter jucundam patriam, nec propter parentes
Amiſſos tam curis afficior, quam ob tuum interitum;
Propterea quod miſeræ mihi omnia animo meo grata cupiebas:
Et me unanimem conſtituiſti uxorem; ac pollicebaris, quod me
Cultæ Salaminis propediem reginam facturus eſſes,
A Troja reverſus. Quæ deus nobis haud perfecta dedit.
Sed tu interim ex viventium conſpectu diſcedis, nec ulla te
Mei aut pueri cura tangit; Qui patre animum non exhilarabit:
Nec in regnum tuum (ſucceſſor) evehetur, ſed ipſum alii
Vile mancipium facient: Nam patre non amplius ſuperſtite
Infantes ſubjecti ſunt curæ hominum proh multo
Deteriorum; in funeſta enim orbitate moleſta vitæ conditio
Omnibus exiſtit, & aliunde aliæ ærumnæ accumulantur.
Quin & me miſeram ſervilis mox vitæ ſtatus abripiet,
Te ante abrepto, qui mihi Dei inſtar eras.

Ita

autem *ἀποίχεσθαι* ſit *ad plures abire* diximus notis ad Baſilium Seleuciæ. *Dausq.* Rhodomanni correctionem ſequor. *Pauw.*

552. *κομίσονται ὑπ' ἀνδράσι μάλα πολλόν*] *ὑπ' ἀνδράσιν αὖ μάλα πολλόν. Rhod.* *Ἀνδρᾶσι τὸ α* perpetim corripit. Scriptum oportuit *ἄνδρεσσι*, vel *ἀνδράσιν ὡς μάλα. Dausq.* *ἄνδρεσσι* vel *ἀνδράσι* non diſplicet. *μάλα πολλόν* eſt *ſæpe, plerumque, ut plurimum*: Interpres male. *Pauw.*

555. *δούλιον ἄξεται ἦμαρ*] Vel *ἕξεται. Rhod.* Revera melius eſt *ἕξεται*, *Pauw.*

Ὣς φαμένην, προσέειπε φίλα φρονέων Ἀγαμέμνων·
Ὦ γύναι, οὔ νύ σέ τις δμωὴν ἔτι θήσεται ἄλλος,
Τεύκρου ἔτι ζῶντος ἀμύμονος, ἠδ' ἐμεῦ αὐτοῦ,
Ἀλλά σε τίσομεν αἰὲν ἀπειρεσίοις γεράεσσι,
Τίσομεν ὥς τε θεήν, καὶ σὸν τέκος, ὡς ἔτ' ἐόντος
Ἀντιθέου Αἴαντος, ὃς ἔπλετο κάρτος Ἀχαιῶν·
Αἴθ' ὄφελον μήδ' ἄλγος Ἀχαιΐδι θήκατο πάσῃ
Αὐτὸς ἑῇ ὑπὸ χειρὶ δαμείς· οὐ γάρ μιν ἀπείρων
Δυσμενέων σθένε λαὸς ὑπ' Ἄρηϊ δῃώσασθαι.
Ὣς ἔφατ', ἀχνύμενος κέαρ ἔνδοθεν· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Οἰκτρὸν ἀνεστονάχησαν, ἐπίαχε δ' Ἑλλήσποντος
Μυρομένων, ὀλοὴ δὲ περὶ σφίσι πέπτατ' ἀνίη·
Καί δ' αὐτὸν λάβε πένθος Ὀδυσσέα μητιόωντα
Κείνου ἀποκταμένοιο· καὶ ἀχνύμενος κατὰ θυμὸν,
Τοῖον ἔπος μετέειπεν ἀκηχεμένοισιν Ἀχαιοῖς·
Ὦ φίλοι, ὡς οὔ πω τὶ κακώτερον ἄλλο χόλοιο
Γίγνεται, ὅς τε βροτοῖσι κακὸν ἐπὶ δῆριν ἀέξει·
Ὃς καὶ νῦν Αἴαντα πελώριον ἐξορόθυνεν,
Ἀμφ' ἐμοὶ ἐν φρεσὶν ᾗσι χολούμενον· ὡς ὄφελόν μοι
Μή ποτε Τρώϊοι υἷες Ἀχιλλέος εἵνεκα τευχέων,
Νίκην ἀμφεβάλοντ' ἐρικυδέα, τῆς πέρι θυμὸν
Ἀχνύμενος πάϊς ἐσθλὸς ἐϋσθενέος Τελαμῶνος,
Ὤλετο χερσὶν ἑῇσι· χόλου δέ οἱ οὔτι ἔγωγε
Αἴτιος, ἀλλά τις αἶσα πολύστονος, ἥ μιν ἐδάμνα·

Εἰ

559. *Τεύκρου ἔτι ζῶντος ἀμύμονος, ἠδ'* &c.] Versus male habet: Scribe *Τεύκρου ἔτι ζώοντος*: nisi malueris *Τεύκρου τοῦδε ζῶντος*, quia *ἔτι* præcedit: Sed id non displicet hic, & alia voculæ significatio est ibi. *Pauw.*

564. *οὐ γάρ μιν ἀπείρων Δυσμενέων σθένε λαὸς*] Illud *ἀπείρων* ex asse Quintianum est. *Pauw.*

565. *ὑπ' Ἄρηϊ δῃώσασθαι*] *ὑπ' Ἄρεϊ*. *Rhod.* Adsentior, quamquam hic *η* ab *ι* etiam corripi potest. *Pauw.*

569. *Ὀδυσσέα μητιόωντα*] Hic *μητιόωντα* iterum recurrit, & Rhodomannus silet. *Pauw.*

573. *ὅς τε βροτοῖσι κακὸν ἐπὶ δῆριν ἀέξει*] *κακὸν ἐπὶ δῆριν*. *Rhod.* Rhodomannus *κακὴν ἐπὶ δῆ-*

Ita dicentem affatur amice affectus Agamemnon:
Heus puella: Nemo deinceps te servituti addicet alius,
Forti Teucro & me inter vivos agente:
Sed te multis assidue muneribus prosequemur,
Et divæ loco honorabimus, sobolemque tuam: non minus, quam si adhuc superstit
Semideus Ajax, qui robur Græcorum erat.
Utinam non toti Græciæ luctum creasset;
Dum sua se manu peremit. Nec enim innumerabile
Hostium agmen Marte eum profligare valuisset.
Sic ait, anxius intimo pectore. Et passim milites
Miseris modis plangebant, adeo ut Hellespontus repercuteret
Planctus; Tam sæva inter eos grassabatur ægritudo.
Ipsum etiam Ulyssem, consilio præstantem, luctus prehendit,
Illius trucidati causa: animumque tristitia gravatus,
Hujusmodi verbis ad mœrentes Argivos disseruit.
Commilitones Carissimi, quam nihil unquam ira perniciosius
Esse solet! quæ damnosam inter homines litem excitat,
Quæ nunc etiam Ajacem procerum ad furorem impulit,
In me animo suo exacerbatum. Vellem autem, ut mihi
Nunquam Trojani captivi de Achillis armis
Victoriam insignem tribuissent: Propter quam animo
Perturbatus fortis Telamonis robusti natus
Suis sibi manibus pernitiem intulit. Bilis autem ejus mihi nequaquam
Imputanda est, sed fato cuipiam tristi, quod ipsum evertit.

Si

δῆριν: Non necesse: Nam κακὸν hic substantivum esse potest, & per appositionem connecti cum ἥς: Ita Græci centies, ut nemo nescit Græce doctus. Et hoc jucundius certe, quam κακὴν, si attendas. Cogitabam primo, cum Rhodomanni suspicionem oculis usurpabam, ἥς τε βροτοῖσι κακὸν ἐπὶ δηρὸν ἀέξει, *quæ facit, ut malum hominibus diutius duret.* ἐπὶ δηρὸν, in longum tempus, longius, diu: Et hoc non modo per se bonum est,

Εἰ γάρ μοι κέαρ ἔνδον ἐνὶ στέρνοισιν ἐώλπει
Κεῖνον ἀλαστήσειν καθ' ἑὸν νόον, οὔτ' ἂν ἔγωγε
Ηλθον ἐριδμαίνων νίκης ὕπερ, οὔτέ τιν' ἄλλων
Εν Δαναοῖσιν ἔασα, μεμαότα δηριάασθαι·
Αλλά γε αὐτὸς ἔγωγε θεουδέα τεύχε' ἀέιρας,
Προφρονέως ἂν ἔασα, καὶ εἴ τι περ ἄλλο μενοίνα·
Νῦν δέ μιν οὔτι ἔγωγε μέγ' ἀχνύμενον χαλεπῆναι
Ωἰσάμην μετόπισθεν, ἐπεί ῥά οἱ οὔτε γυναικὸς,
Οὔτε περὶ πτόλιος μαχόμην, οὔτ' εὐρέος ὄλβου,
Αλλά μοι ἀμφ' ἀρετῆς νῖκος πέλεν, ἧς πέρι δῆρις
Τερπνὴ γίγνεται αἰὲν ἐΰφροσιν ἀνθρώποισι·
Κεῖνος δ' ἐσθλὸς ἐὼν, στυγερῇ ὑπὸ δαίμονος αἴσῃ
Ηλιτεν· οὐ γάρ ἔοικε μέγ' ἀσχαλάαν ἐνὶ θυμῷ·
Ανδρὸς γὰρ πινυτοῖο, καὶ ἄλγεα πόλλ' ἐπιόντα
Τλῆναι ὑπὸ κραδίῃ στερεῇ φρενὶ, μήδ' ἀκάχησθαι.
Ως φάτο Λαέρταο κλυτὸς πάϊς ἀντιθέοιο·
Αλλ' ὅτε δὴ κορέσαντο γόου, καὶ πένθεος αἰνοῦ,
Δὴ τότε Νηλέος υἱὸς ἔτ' ἀχνυμένοισιν ἔειπεν·
Ω φίλοι, ὡς ἄρα κῆρες ἀνηλέα θυμὸν ἔχουσαι,
Ημῖν αἶψα βάλοντο λυγρῷ ἐπὶ πένθεϊ πένθος,
Αἴαντος φθιμένοιο, πολυσθενέος τ' Αχιλῆος,
Αλλων τ' Αργείων, ἠδ' υἱέος ἡμετέροιο,
Αντιλόχου· ἀλλ' οὔτι θέμις κταμένους ἐνὶ χάρμῃ
Κλαίειν ἤματα πάντα, καὶ ἀσχαλάαν ἐνὶ θυμῷ·
Αλλὰ γόου λήσασθαι ἀερκέος, οὕνεκ' ἄμεινον

Eg-

-est, sed etiam hic convenit, ubi ipse Ulysses inquit V. 587. Νῦν δέ μιν οὔτι ἔγωγε μέγ' ἀχνύμενον χαλεπῆναι Ωἰσάμην μετόπισθεν, ἐπεὶ &c. Id tamen vulgatæ non substituam, satis integræ & sinceræ. *Pauw.*

582. Κεῖνον ἀλαστήσειν] & sic πολλὴν ἄλγεα ἐπὶ δηρόν: Hoc pulchre etiam ad lectionem illam alludit. *Pauw.*

585. Αλλά γε αὐτὸς ἔγωγε θεουδέα &c.] Αλλὰ καὶ αὐτὸς, vel quod verisimilius, Αλλὰ σὺ αὐτὸς. *Rhod.* Sine dubio scribendum Αλλὰ καὶ αὐτὸς: Sic oratio apte connectitur, quæ alias male cohæret: οὔτ' ἦλθον, ἀλλὰ

Si enim hoc mihi mens in pectore præsagiisset,
Ipsum tam immoderato animo (id) laturum, certe ego
De victoria cum ipso non suscepissem certamen, nec quemquam alium
Inter Danaos qui voluisset litigare, passus essem;
Sed egomet arma tunc divina sublata ipsi
Ultro permisissem, & si quid aliud expetivisset.
Jam vero ego ipsum nunquam doloris molestiæ adeo succubiturum
Existimavi deinceps, quando cum ipso nec de uxore,
Nec de urbe controversarer, nec de ampla possessione:
Sed mihi de virtute contentio erat, cujus nomine certamen
Jucundum perpetuo inter cordatos homines exsistit.
Ideo ille quamvis virtute præstans, iniqua Dei sorte
Peccavit. Non enim decet animum iræ submittere.
Prudentis namque viri (est) res adversas, etiam confertim ingruentes,
Forti animo tolerare, nec propterea mœrori succumbere.
Sic ait celebris Laërtæ præstantis filius.
Ubi vero satietas gemitus querulique luctus eos ceperat;
Tandem Neleo satus adhuc contristatis verba fecit.
O amici quam immisericordem affectum habent Parcæ!
Luctum enim luctui funesto repente nobis cumularunt;
Quando Ajax & prævalidus Achilles interiit,
Aliique Argivi, nec non filius meus
Antilochus. At neutiquam fas cæsos in bello
In omne tempus deplorare, & impatiente animo esse,
Sed indecori fletus (tandem) oblivisci; Nam satius (est)
Fa-

ἀλλὰ καὶ: *non modo non venissem, sed etiam.* Et hoc Rhodomannus non animadvertit. *Pauw.*

590. Ἀλλά μοι ἀμφ' ἀρετῆς νῖκος πέλει] νεῖκος πέλει. *Rhod.*

600. Ἡμῖν αἶψα βάλοντο] Ita recte Aldus; Basileenses perperam αἶψ' βάλοντο: Pro quo Rhodomannus αἶψ' ἐβάλοντο. *Pauw.*

604. καὶ κοχαλέαν ἐνὶ θυμῷ] Idem Hemistichium habes V. 593. præced. *Pauw.*

605. Ἀλλὰ γάρ λήσασθαι ἀεικέος] ἀεικέος. *Rhod.* Nec mihi,

Ἔρδειν, ὅσσα βροτοῖσιν ἐπιφθιμένοισιν ἔοικεν,
Πυρκαϊὴν καὶ σχῆμα καὶ ὀστέα ταρχύσασθαι·
Νεκρὸς δ' οὔτι γόοισιν ἀνέγρεται, οὐδέ τι οἶδε
Φράσσασθαι, εὖτέ οἱ κῆρες ἀμείλιχοι ἀμφικάνωσιν.
Ἦ ῥα, παρηγορέων· περὶ δ' ἀντίθεοι βασιλῆες
Ἀθρόοι αἶψ' ἀγέροντο, μέγ' ἀχνύμενοι κέαρ ἔνδον·
Καί ἑ μέγαν περ ἐόντα, θοὰς ποτὶ νῆας ἔνεικαν
Πολλοὶ ἀείραντες· κατὰ καὶ σπείρεσσι κάλυψαν,
Αἷμ' ἀποκαθήραντες, ὅ οἱ βριαροῖς μελέεσσι
Τερσόμενον περίκειτο σὺν ἔντεσι, καὶ κονίῃσι·
Καὶ τότ' ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων φέρον ἄσπετον ὕλην
Αἰζηοί· πάντῃ δὲ νέκυν περιδινήσαντο·

Πολ-

nec Brodæo displiceat ἀεικίος. Istud alterum tamen non rejiculum, valeatque notare *gemitum immodicum*, qui rationis septa vel cancellos transgrediatur. *Dausq.* Revera ἀερκίος sese tueri potest: ἕρκος, septum, claustrum: ἀερκὴς, quod septo, quod claustro caret: unde pro immodico, & fine ac modo carente accipi potest. *Pauw.*

606. ὅσσα βροτοῖσιν ἐπιφθιμένοισιν ἔοικεν] Malo ἐπὶ φθιμένοισιν disjunctim. *Pauw.*

607. Πυρκαϊὴν καὶ σχῆμα καὶ ὀστέα ταρχύσασθαι] καὶ σῆμα: πάντα, quod ante ταρχύσασθαι per injuriam sedem fixerat, exterminavi. *Rhod.* Interpres, *Pyram, & tumulum, & ossa terræ mandare*: Et Græca & Latina ineptiunt: Quid σχῆμα hic? An pro eo legendum σῆμα? Sed quid σῆμα, quid πυρκαϊὴν ταρχύσασθαι, quæ separari non possunt? Nugæ, & nugarum nugæ. Scribendum suspicor, Πυρκαϊὴν καταμῆσαι ἰδ' ὀστέα ταρχύσασθαι. Id omnes intelligunt, & Sermonis Analogia amat. Cum καταμῆσαι male separatum fuit, κατα in καὶ transiit, & μῆσαι in σχῆμα: Nihil facilius. Illud πάντα, quod in Editione Aldina & Basileensi ante ταρχύσασθαι extat, unde enatum sit, ego non assequor: Videndum. Sed an forte pro ταρχύσασθαι in Libris quibusdam fuit κτερίξαι? Sic certe exhibere potuissent illi, Πυρκαϊὴν καταμῆσαι ἰδ' ὀστέα πάντα κτερίξαι. κτερίξαι idem, quod κτερεΐξαι: Hesychius in Lexico, Κτερίζω, κτῶμαι, σκυλεύω, ἐνταφιάζω. Κτερίσαι, καὶ κτερίξαι, θάψαι, ἐνταφιάσαι. *Pauw.*

608. Νεκρὸς δ' οὔτι γόοισιν] οὔτε γόοισιν. *Rhod.* Recte propter sequens οὐδὲ. *Pauw.*

609. Φράσσασθαι, εὖτέ οἱ κῆρες ἀμείλιχοι ἀμφικάνωσιν] Φράσσασθ', εὖτέ ἑ κῆρες ἀμείλιχαι ἀμφι-

Facere ea, quæ hominibus defunctis debentur,
Pyram & tumulum, & ossa terræ mandare.
Mortuus enim nunquam lamentis revocatur, nec quidquam novit
Ad rationem exigere, simulac immites cum Parcæ absorbuerunt.
His dictis solabatur eos. Divini ergo reges
Frequentes statim convenerunt, magno animos mœrore perturbati:
Et Ajacem quamlibet magnum, ad citas naves portarunt
Multi pariter levantes; linteisque involverunt
Post ablutum cruorem, qui validis ejus membris
Siccus adhærebat, una cum armis & pulvere.
Et tunc e montibus Idæis multum materiæ detulerunt
Juvenes, & undique circa cadaver aggesserunt.

Pri-

φιχάνωσιν. Rhod.

612. *μέγαν περ ἐόντα*] *magnum*: *περ* hic vacat, ut alibi sæpe: Interpres male. *Pauw.*

613. *κατὰ καὶ σπείρεσσι κάλυψαν*] *κατὰ δὲ. Rhod.* Brodæus *σπείροισι*. Recte. Forte *σπείρῃσι*, sepulcrales ut intelligat fascias, quæ Aristophani aliisque *κειρίαι. Dausq.* *σπείρῃσι* malo, quam *σπείροισι*: Nam *σπείρεσσι* ista forma etiam suspectum est mihi. *Pauw.*

614. *Αἷμ' ἀποκαθήραντες, ὅ οἱ βριαροῖς* &c.] *ἀποφαιδρύναντες, ὅ. Rhod.* Ita Rhodomannus in Corrigendis: Antea conjecerat in Notis, *Αἷμα καθήραντες, τό ῥά οἱ*: quod moneo, quia erunt forte, quibus id non displicebit: Ego alterum præfero: Calaber Infra Lib. 8. V. 485. *Καί ῥα κόνιν, καὶ ἱδρῶτα, λύθρον τ' ἀποφαιδρύναντο Κύμασιν ἐμβεβαῶτες ἐϋῤῥόου Ἑλλησπόντου. Pauw.*

615. *σὺν ἔντεσι καὶ κονίῃσι*] Hæc ad *περίκειτο* pertinent sine dubio: Ingratum autem est *σὺν ἔντεσι* ita positum & constructum. Vellem scripsisset Auctor, *Τερσόμενον περίκειτο σὺν ἱδρῷ καὶ κονίῃσι*, ut in loco simili, quem ex Libro 8. paulo ante adscripsimus. *Pauw.*

617. *πάντῃ δὲ νέκυν περιδινήσαντο*] *περινηήσαντο. Rhod.* Undiquaque circum mortuum decurrebant, in armis saltitabant. Distinctius Apollonius Lib. 2. Argonaut.

Τρὶς περὶ χαλκείοις δίχα τεύχεσι δινηθέντες
Τύμβῳ ἐνεκτερέϊξαν. —
Qui Libro primo de tali honorario tripudio:

Σκαίροντες βηταρμὸν ἐνόπλιον ὠρχήσαντο.

Istam ergo solemnem in funere decursionem in orbem *τῷ πάντῃ περιδινήσασθαι* Poëta expressit, uti Lib. 5. motionem in orbem nomine exinde du-

Πολλὰ δ' ἄρ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκαν ξύλα, πολλὰ δὲ μῆλα,
Φάρεά τ' εὐποίητα, βοῶν ἐρικυδέα φῦλα·
Ηδὲ οἱ ὠκυτάτοισιν ἀγαλλομένοις ποσὶν ἵπποις,
Χρυσόν τ' αἰγλήεντα, καὶ ἄσπετα τεύχεα φωτῶν,
Οσσα πάρος κταμένων ἀποαίνυτο φαίδιμος ἀνὴρ·
Ηλεκτρόν τ' ἐπὶ τοῖσι διειδέα, τόν ῥά τε φασὶν
Εμμεναι ἠελίοιο πανομφαίοιο θυγατρῶν
Δάκρυ· τὸ δὴ Φαέθοντος ὑπὲρ κταμένοιο χεύαντο,
Μυρόμεναι μεγάλοιο παρὰ ῥόον Ηριδάνοιο·
Καὶ τὸ μὲν ἠέλιος γέρας ἄφθιτον υἱέϊ τεύχων,
Ηλεκτρον ποίησε μέγα κτέαρ ἀνθρώποισιν·
Τὸν ῥα τότ' εὐρυπέδοιο πυρῆς καθύπερθε βάλοντο
Αργεῖοι, κλυτὸν ἄνδρα δεδουπότα κυδαίνοντες
Αἴαντα· ἀμφὶ δέ οἱ, μέγα στενάχοντες, ἔθεντο
Τιμῆεντ' ἐλέφαντα καὶ ἄργυρον ἠερόεντα,

Ηδὲ

cto: Οππόσα δινήεντα κατ' οὐρανὸν ἀμφὶ φέρονται. Quamobrem iis verbis non signatur lignorum subvectorum ultioni exaggeratio; illa namque his: Πολλὰ δ' ἄρ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκαν ξύλα, &c. Ita fit ut minime probem Rhodomanni correctionem, περινηήσαντο. At neque meam interpretationem hanc unus exosculor, quando ea decursio ad rogum aut tumulum fieri solitabat: hic autem primulum rogus componitur. Sic igitur ea Calabri exposuero: *Cadaver in omnem partem versabant undique.* Tum aptissime nectitur:

Πολλὰ δ' ἄρ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκαν ξύλα, πολλὰ δὲ μῆλα.

Dausq. Revera ineptissime Rhodomannus περινηήσαντο: Nam sic misere Tautologa sunt, quæ e vestigio sequuntur, Πολλὰ δ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκαν ξύλα: Nihil manifestius, & Virum Eruditum ita ineptiisse miror. Sed quid tibi videtur, de Dausquejo? Legistine unquam commenta ridicula magis & insulsa? Haud puto equidem. De decursione honoraria non loquar, quam ipse abjicit, neque apponere debuisset sane, quia ab hoc loco longe alienissima est; ipsa illa interpretatio hominis, *cadaver in omnem partem versabant undique*, omnem stultitiam hercule superat: Nam cui bono *versabant undique cadaver?* & ubi id moris? Nugæ, ita vivam, & nugæ nugacissimæ, quæ ego nescio, quomodo in mentem cujusquam sani ac sobrii intrare possunt. Mittamus eas, & dicamus

Primum igitur multa circa cum ligna posuerunt; deinde oves,
Et bene contextas vestes, eximiaque boum genera.
Adhæc citissimis pedibus exultantes equos,
Aurumque lucidum, & arma innumera virorum;
Quæ trucidatis quondam vir illustris detraxerat.
Et post hæc electrum translucidum; Quod ajunt
Esse natarum Solis, omnium linguarum homines lustrantis,
Lachrymam, quam super extincto Phaëtonte fuderunt,
Lugentes apud magni Eridani amnem.
Et hanc Sol in honorem filii immortalem transmutans,
Electrum fecit, rem inter homines preciosam:
Quale tunc spacioso rogo super injecerunt
Argivi; ut præclarum virum post necem (ita) honorarent,
Ajacem. Apposuerunt etiam ipsi magnis cum suspiriis,
Preciosum ebur, & argentum, ex obscuris terræ visceribus effossum:

Nec

camus uno verbo: Vulgata optima est, inprimis si legas disjunctim, *νέκυν πέρι δινήσαντο*, id est, *circa mortuum undique cursitabant*, ut facerent scilicet, quæ sequuntur, & oportebant fieri: *currebant & festinabant circumcirca*. *κινήσαντο* etiam aptum fuisset, sed minus Emphaticum. Vident omnes, & nihil difficile hic. *Pauw.*

619. *βοῶν ἐρικυδέα φῦλα*] *βόων τ'*. *Rhod.* Ita Aldus, quem non secuti sunt Basileenses. *Pauw.*

620. *Ἠδὲ οἱ ὠκυτάτοισιν ἀγαλλομένοις ποσὶν ἵπποις*] *Ἠδὲ καὶ ὠκυτάτοισιν ἀγαλλομένους ποσὶν ἵππους*. *Rhod.*

625. *Φαέθοντος ὑπὲρ κταμένοιο χεύαντο*] *χέαντο*, vel *κταμένου χεύαντο*. *Rhod.*

631. *Αἴαντα· ἀμφὶ δέ οἱ μέγα στενάχοντες*] *Αἴαντ'· ἀμφὶ δὲ οἱ μεγάλα στενάχοντες*. *Rhod.*

632. *Τιμήεντ' ἐλέφαντα καὶ ἄργυρον ἠερόεντα*] Pro *ἠερόεντα*, *αἰγλήεντα* ego quidem malim, id est, splendidum. *Rhod.* *Argentum clarum.* *Ἀὴρ*, sive *aer* namque lucis ac tenebrarum vicissitate varie afficitur; ideoque densissimo usu pro *tenebris* capitur; quandoque pro *luce*. *ἠερόεις* itaque pro *claro* & *splendente* iterum utitur Calaber Lib. 6.

—— —— *ἀπ' ἠερόεντος Ὀλύμπου*
Σεῖο πατήρ.

De Æsculapio numeris Deorum adscripto. Inde est, quod *ἠέριος*

Ηδὲ καὶ ἀμφιφορῆας ἀλείφατος, ἄλλα τε πάντα,
Οππόσα κυδήεντα, καὶ ἀγλαὸν ὄλβον ὀφέλλει·
Εν δ᾽ ἔβαλον κρατεροῖο πυρὸς μένος· ἦλθε δὲ πνοιὴ
Εξ ἁλὸς, ἣν προέηκε θεὰ Θέτις, ὄφρα θέροιτο
Αἴαντος μεγάλοιο βίη· ὁ δὲ νύκτα καὶ ἠῶ
Καίετο πὰρ νήεσσιν, ἐπειγομένου ἀνέμοιο·
Οἷός που τοπάροιθε Διὸς στονόεντι κεραυνῷ
Εγκέλαδος δέδμητο κατ᾽ ἀκαμάτοιο θαλάσσης,
Θρινακίης ὑπένερθεν, ὅλη δ᾽ ὑπετύφετο νῆσος,
Ηδ᾽ οἷον ζώοντα μέλη πυρὶ δῶκε φέρεσθαι
Ἡρακλέης, Νέσσοιο δολοφροσύνῃσι χαλεφθεὶς,
Οππότ᾽ ἔτλη μέγα ἔργον, ὅλη δ᾽ ἀμφέστενεν Οἴτη
Ζωοῦ καιομένοιο, μίγη δέ οἱ αἰθέρι θυμὸς
Ανδρα λιπὼν ἀρίδηλον, ἐνεκρίνθη δὲ θεοῖσιν
Αὐτὸς, ἐπεί οἱ σῶμα πολύκμητος χάδε γαῖα,
Τοῖος ἄρ᾽ ἐν πυρὶ κεῖτο λελασμένος ἰωχμοῖο
Αἴας σὺν τεύχεσσι· πολὺς δ᾽ ἐπεστείνετο λαὸς
Αἰγιαλοῖς· Τρῶες δ᾽ ἀγάνυντ᾽, ἀκάχοντο δ᾽ Αχαιοί.
Αλλ᾽ ὅτε δὴ δέμας ἠὺ κατήνυσε πῦρ ἀΐδηλον,
Δὴ τότε πυρκαϊὴν οἴνῳ σβέσαν· ὀστέα δ᾽ αὐτοῦ

Χη-

ριος sit *matutinus*, cum dilucescit aer. Iliad. Λ.

Ηερίη δ᾽ ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν — De Thetide eo, cum lucesceret, conscendente. Hesychio interprete, Ηερίη, ἑωθινὴ, ὀρθρινὴ, βλάβη. Duæ priores expositiones sunt & in minoribus Homeri Scholiis. Item, Ηέριοι, ὄρθριοι. Argentum autem clarum lucis, dieique instar scribit Plinius Lib. 33. Cap. 3. *Non colore, qui in argento clarior, magisque diei similis, & ideo militaribus signis familiarior.* Vide Macrobium Lib. I. Saturn. Cap. 17. Ea notione non intellecta, Rhodomannus reposuit αἰγλήεντα pro ἠερόεντα. *Dausq.* ἠερόεντα etiam non allubescit mihi, neque Dausquejum moror, qui & res & notiones diversas perperam confundit. Rhodomanni αἰγλήεντα bonum est, sed longius paulo petitum: Scribendum suspicor, Τιμήεντ᾽ ἐλέφαντα καὶ ἄργυρον ἱμερόεντα. Id propius, & ad Τιμήεντα commode accedens. *Paw.*

637,

Nec non amphoras adipe refertas, cæteraque omnia
Quæ magnifica (sunt) & splendidas opes augent.
Tandem vim rapidi ignis subdiderunt; Et flatus venit
E mari, quem diva Thetis excivit, ut cremaretur
Magni Ajacis cadaver; qui per noctem atque diem
Juxta naves, accelerante vento, conflagrabat.
Qualiter olim tristifico Jovis fulmine,
Enceladus conficiebatur in mari vasto,
Subter Trinacriam, & tota insula succendebatur.
Aut qualiter viventia membra igni auferenda dedit
Hercules, Nessi dolo ad extremas incitas adactus,
Ubi ingens admisit facinus; tota namque ingemiscebat
Oeta,
Dum vivus (ille) arderet; & ætheri se ejus animus
immiscuit
Insignem virum relinquens, insertusque fuit Diis
Ipse, cum corpus ejus tellus labori obnoxia excepisset.
Taliter in pyra jacebat, pugnæ oblitus,
Ajax cum armis. Populus autem præ multitudine se
urgebat
In littore. Et Troës quidem lætabantur; at Græci
mœsti erant.
Cæterum ubi grande corpus ignis funestus consum-
sisset;
Tandem rogum vino restinxerunt: Reliquias autem
Herois

In

637. ὁ δὲ νύκτα καὶ ἠῶ Καίετο &c.] Hæc & sequentia ad Giganteas iterum pertinent ineptias. *Pauw.*

640. Ἐγκέλαδος δέδμητο] Supra Achillem Tityo, hic Ajacem Encelado assimilat: Quam belle & egregie? *Pauw.*

641. ὅλη δ᾽ ὑπετύφετο νῆσος] ἦλυ δ᾽ ὑπετύφετο. *Rhod.*

642. μέλη πυρὶ δῶκε φέρεσθαι] Impropria locutio, & fors malesana: Nonne legendum, μέλη πυρὶ δῶκε θέρεσθαι? *Pauw.*

647. ἐπεί οἱ σῶμα πολύκμητος χάδε γαῖα] Incongruum est illud σῶμα χάδε, ubi extructa pyra Hercules se combussit ipse: Sic tamen Quintus: Vitium enim non suspicor. *Pauw.*

649. πολὺς δ᾽ ἐπετείνετο λαὸς] πολὺς δ᾽ ἐτείνετο. *Rhod.*

650. Τρῶες δ᾽ ἀγάνοντ᾽] Τρῶες δὲ γάνυντ᾽. *Rhod.*

659.

Χηλῷ ἐνὶ χρυσέῃ θῆκαν· περὶ δὲ σφίσι γαῖαν
Χεῦαν ἀπειρεσίην, Ῥοιτηΐδος οὐχ ἑκὰς ἀκτῆς·
Αὐτίκα δ' ἐσκίδναντο πολυσκάρθμους ἐπὶ νῆας,
Θυμὸν ἀκηχέμενοι· τὸν γὰρ τίον ἶσον Ἀχιλλεῖ·
Νὺξ δ' ἐπόρουσε μέλαινα, μετ' ἀνέρας ὕπνον ἄγουσα·
Οἱ δ' ἄρα δαῖτα πάσαντο, καὶ ἠριγένειαν ἔμιμνον,
Βαιὸν ἀποβρίξαντες ἀρεοῖσιν βλεφάροισιν·
Αἰνῶς γὰρ φοβέοντο κατὰ φρένα, μή σφι Τρῶες
Νυκτὸς ἐπέλθωσιν, Τελαμωνιάδαο θανόντος.

659. ἀποβρίξαντες ἀρεοῖσιν βλεφάροισιν] ἀραιοῖσιν. *Rhod.* Recte Rhodomannus ἀραιοῖσιν: oculis, quos sopor reddiderat imbecilles. Si sequentia de metu non accederent, legerem lubens ἀρείοσιν: Nunc cautior ero. *Pauw.*

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΟΜΗΡΩ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Ἠὼς δ' ὠκεανοῖο ῥόον, καὶ λέκτρα λιποῦσα
Τιθωνοῦ, προσέβη μέγαν οὐρανὸν· ἀμφὶ δὲ πάντη
Κίδνατο παμφανόωσα· γέλασσε δὲ γαῖα, καὶ (αἰθήρ.
Τοὶ δ' εἰς ἔργα τράποντο βροτοὶ ῥεῖα φθινύθοντες·
Ἄλλοι δ' ἀλλοίοισιν ἐπῴχοντο· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Εἰς ἀγορὴν ἐχέοντο, καλεσσαμένου Μενελάου·
Καί ῥ' ὅτε δὴ μάλα πάντες ἀνὰ στρατὸν ἠγερέθοντο,
Δὴ τότε ἐν μέσσοισιν ἀγειρομένοισι μετηύδα·

Κέ-

5. Ἄλλοι δ' ἀλλοίοισιν ἐπῴχοντο· αὐτὰρ] ἐπῴχοντ' αὐτὰρ: Vel forte sic scriptum erat, Ἄλλος δ' ἀλλοίοισιν ἐπῴχετο· αὐτὰρ. *Rhod.* ἐπῴχοντ' scribere sufficit. *Pauw.*

8.

In urna aurea condiderunt, ac terræ ipsis
Aggerem immensum circumfuderunt; non procul à Rhœteo promontorio.
Et protinus ad agiles naves dilabebantur,
Animo perturbati. Illum enim juxta atque Achillem coluerant.
Tunc atra nox, hominibus somnum afferens ingruebat.
Græci igitur ubi cœnam sumserant, diem expectabant,
Modicum fessis palpebris nictantes.
Gravis enim metus incesserat animos ipsorum, ne Troës in ipsos
Noctu impressionem facerent, Telamoniade e vivis sublato.

660. *μή σφι Τρῶες*] *μή σφισι Τρῶες. Rhod.*

QUINTI CALABRI

PRÆTERMISSORUM AB HOMERO

LIBER SEXTUS.

Aurora autem, relicto Oceani fluxu & lecto Tithoni, spaciosum cælum ascendit, & circumquaque
Omnibus illucescens se diffudit, risitque tellus & æther.
Ac homines facile intereuntes ad opera sese convertebant,
Aliique alia aggrediebantur. verum Achivi,
Menelao vocante, in concionem sese effundebant.
Cum igitur universi in castris coiissent,
Ibi in medio congregatorum cœtu ita verba facit.

Au-

8. *Δὴ τότε ἐν μέσσοισιν ἀγειρομένοισι*] *Δὴ τότ' ἐνὶ μέσσοισιν. Rhod.* Nota Scholastici indolem, post *ἠγερέθοντο* ponentis *ἀγειρομένοισι. Δὴ τότε ἐν μέσσοισιν* in his non peccat. *Pauw.*

Κέκλυτε μῦθον ἐμεῖο θεηγενέες βασιλῆες,
Ὡς ἐρέω· μέγα γάρ μοι ἐνὶ φρεσὶ τείρεται ἦτορ,
Λαῶν ὀλλυμένων· οἵ ῥ᾽ ἤλυθον εἵνεκ᾽ ἐμοῖο
Δῆριν ἐς ἀργαλέην· τοὺς οὐχ ὑποδέξεται οἶκος,
Οὐ τοκέες· πολέας γὰρ ὑπέκλασε δαίμονος αἶσα·
Ὡς ὄφελον θανάτοιο βαρὺ σθένος ἀτλήτοιο
Αὐτῷ μοι ἐπορούσαι, πρὶν ἐνθάδε λαὸν ἀγεῖραι·
Νῦν δέ μοι ἀλήκτους ὀδύνας ἐνεθήκατο δαίμων,
Ὄφρ᾽ ὁρόω κακὰ πολλά· τίς ἂν φρεσὶ γηθήσειεν,
Εἰσορόων ἐπὶ δηρὸν ἀμήχανα ἔργα μόθοιο;
Ἀλλ᾽ ἄγεθ᾽ ὅσσοι ἔτ᾽ εἰμὲν ἐπ᾽ ὠκυπόροισι νέεσσι,
Καρπαλίμως φεύγωμεν ἑὴν ἐπὶ γαῖαν ἕκαστος,
Αἴαντος φθιμένοιο, πολυσθενέος τ᾽ Ἀχιλῆος,
Τῶν ἐγὼ οὐκ ὀΐω κταμένων ὑπαλύξαι ὄλεθρον
Ἡμέας, ἀλλ᾽ ὑπὸ Τρωσὶ δαμήμεναι ἀργαλέοισιν,
Εἵνεκ᾽ ἐμοῦ, Ἑλένης τε κυνώπιδος, ἧς νύ μοι οὔτι
Μέμβλεται, ὡς ὑμέων, ὁπότε κταμένους ἐσίδωμαι
Ἐν πολέμῳ· κείνη δ᾽ ἀλαπαδνοτάτῳ σὺν ἀκοίτῃ
Ἐῤῥέτω· ἐκ γάρ οἱ πινυτὰς φρένας εἵλετο δαίμων
Ἐκ κραδίης, ὅτ᾽ ἐμεῖο λίπεν δόμον, ἠδὲ καὶ εὐνήν.
Ἀλλὰ τὰ μὲν κείνης, Πριάμῳ, καὶ Τρωσὶ μελήσει·
Ἡμεῖς δ᾽ αἶψα νεώμεθ᾽, ἐπεὶ πολὺ λώϊόν ἐστιν
Ἐκφυγέειν πολέμου δυσηχέος, ἢ ἀπολέσθαι.
Ὡς ἔφατ᾽, Ἀργείων πειρώμενος· ἀλλά δέ οἱ κῆρ,
Καὶ κραδίη πόρφυρε περὶ ζηλήμονι θυμῷ,

Τρῶας

11. οἵ ῥ᾽ ἤλυθον εἵνεκ᾽ ἐμοῖο] ἐμεῖο. *Pauw.*

15. Αὐτῷ μοι ἐπορούσαι] Αὐτῷ μοι ἐπόρουσε. *Rhod.*

16. Νῦν δέ μοι ἀλήκτους] ἀλλήκτους. *Pauw.*

17. Ὄφρ᾽ ὁρόω κακὰ πολλὰ] *Dum mala multa video*: Interpres inepte, *Ut adversa multa videam.* *Pauw.*

24. Εἵνεκ᾽ ἐμοῦ] ἐμεῦ. *Rhod.* Nescio, quare. *Pauw.*

27. ἐκ γάρ οἱ πινυτὰς] ἐκ γάρ hic etiam Spondeus est: Dixi ad Librum I. *Pauw.*

31. Ἐκφυγέειν πολέμου δυσηχέος]

Audite, principes Diis nati (generosissimi) orationem meam
Ut dicturus sum. valde enim in pectore cor mihi affligitur,
Ob milites pereuntes, qui mea causa venerunt
Ad arduum (hoc) certamen; nec eos domus (sua) recipiet,
Nec parentes. Multos enim Dei fatum (hic) infregit.
Utinam grave intolerandæ mortis robur
Me ipsum invasisset, priusquam huc exercitum contraherem.
Nunc vero perpetuos mihi dolores imposuit sors fatalis,
Ut adversa multa videam. Quis læto animo esse queat,
Tam diu ineluctabiles belli labores intuens?
Sed agite quotquot adhuc velocigradis in navibus sumus,
Raptim quisque suam in terram fugiamus,
Ajace extincto, & præpotente Achille:
Quibus interfectis, non ego (quidem) arbitror exitium subterfugituros
Nos; sed bellicosis Trojanis succubituros esse,
Propter me & Helenam impudentem, cujus ego neutiquam
Cura afficior, ut vestri, quando video interfectos
In prælio. Illa igitur effœminatissimo cum adultero
Male pereat; quandoquidem sanam ei Dæmon mentem abstulit
E corde, ubi domum & torum meum deseruit.
Atqui de negociis illius Priamus & Troës sint solliciti.
Nos vero subito revertamur. Quoniam multo satius est
Ex bello horrisono fugere, quam (in eo) perire.
Sic dicit tentans Græcos. Alia vero ratio ipsi
Et cor apud animum Zelotypia laborantem versat,

Quo-

χέος] Scribe πολέμοιο δυσηχέος, ut Versus sit bonus. *Pauw.*

32. ἄλλα δέ οἱ κῆρ, Καὶ κραδίη πόρφυρε] Mira locutio: κῆρ pro animo sumi potest: Sed sic male sequitur περὶ ζηλήμονι θυμῷ: Nam θυμὸς ibi sine dubio est animus. Quare nescio, quomodo κῆρ, κραδίη & θυμὸς hic distinguam: Alii videant. Interpretem non moror: Nam ille dixit, quod sibi visum, ne-

glecta

Τρῶας ὅπως ὀλέσῃ, καὶ τείχεα μακρὰ πόληος
Ῥήξῃ ἐκ θεμέθλων, μάλα δ' αἵματος ἄσαι Ἄρηα,
Δίου Ἀλεξάνδροιο μετὰ φθιμένοισι πεσόντος·
Οὐ γάρ τοι ζήλοιο πέλει στυγερώτερον ἄλλο.
Καὶ τὰ μὲν ὣς ὥρμαινεν· ἐῇ δ' ἐπιΐζανεν ἕδρῃ·
Καὶ τότε Τυδείδης ἐγχέσπαλος ὦρτ' ἐνὶ μέσσοις,
Καί ῥα θοῶς νείκεσεν ἀρηΐφιλον Μενέλαον·
Ἆ δειλ' Ἀτρέος υἱὲ, τί νύ σε δεῖμα κιχάνει
Ἀργαλέον, καὶ τοῖα μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις,
Ὥς παῖς, ἠὲ γυνὴ, τῶν περ σθένος ἔστ' ἀλαπαδνόν;
Ἀλλά σοι οὐ πείσονται Ἀχαιῶν φέρτατοι υἷες,
Πρὶν Τροίης κρήδεμνα ποτὶ χθόνα πάντα βαλέσθαι·
Θάρσος γὰρ μερόπεσσι, μέγα κλέος, φύζα δ' ὄνειδος.
Εἰ δ' ἄρα τὶς καὶ τῶνδ' ἐπιπείσεται, ὡς ἐπιτέλλεις,
Αὐτίκα οἱ κεφαλὴν τεμέω ἰόεντι σιδήρῳ,
Ῥίψω δ' οἰωνοῖσιν ἀερσιπέτοισιν ἐδωδήν·
Ἀλλ' ἄγεθ' οἷσι μέμηλεν ὀρινέμεναι μένε' ἀνδρῶν,
Λαοὺς αὐτίκα πάντας ὀτρυνάντων κατὰ νῆας,
Δούρατα θηγέμεναι, παρά τ' ἀσπίδας, ἄλλα τε πάντα
Εὖ θέσθαι, καὶ δεῖπνον ἐφοπλίσασθαι ἅπαντας
Ἀνέρας, ἠδ' ἵππους, οἵτ' ἐς πόλεμον μεμάασιν·
Ἐν πεδίῳ δ' ὤκιστα διακρινέει μένος Ἄρης.

Ὡς

glecta Græcorum Energia. An vitium forte subest, & legendum, ἀλλά δέ οἱ κῆρ Καὶ κραδίη, vel Η κραδίη πόρφυρε περὶ ζηλήμονι θυμῷ? Videndum. *Pauw.*

35. μάλα δ' αἵματος ἄσαι Ἄρηα] ἄσαι Ἄρηα: Optandi modus pro subjungendi modo, ut Versus melius sonaret: ἄσῃ Ἄρηα enim ingratius fuisset. *Pauw.*

39. Τυδείδης ἐγχέσπαλος] Ita Rhodomannus pro Basileensi & Aldino ἀγχίσπαλος. *Pauw.*

40. Καὶ ῥα θοῶς νείκεσεν] νείκεσσεν. *Rhod.*

41. τί νύ σε δεῖμα] τίη νύ σε δεῖμα. *Rhod.*

46. Θάρσος γὰρ μερόπεσσι, μέγα κλέος] κλέος μέγα. *Rhod.* Synecphonesi sunt hæc elata, ut Κλεόβουλος, Κλεόνικος, aliaque talia dissyllaba; ut θεὸς monosyllabum. Nec opus ordine verso. *Dausq.* Ego Rhodomannum sequor. *Pauw.*

49.

Quomodo Trojanos perdat, & ingentes urbis muros
Ex fundamentis eruat, & Martem sanguine plane exsaturet,
Si Alexander nobilis inter cæsos occubaret.
Non enim profecto quicquam Zelotypia infestius est.
Et hæc quidem ita secum agitabat; suaque residebat sella.
Atque tunc vibrator hastæ Tydides in medio (Græcorum) surrexit,
Et continuo Menelaum bellicosum objurgavit.
Proh meticulose Atrei fili! quid ita te timor corripit
Anxius, & talia inter Argivos concionaris,
Ceu puer, aut fœmina, quorum vires sunt inbecillæ?
Verum tibi præstantissimi Achivum filii non parebunt,
Antequam cuncta Trojæ pinnacula ad terram dejecerint.
Fortitudo enim ingens hominibus gloria, sed fuga dedecus.
Quod si quis horum ut imperas, morem gesserit,
Mox caput ei ferro nigricante præcidam,
Avibusque altivagis escam (illum) projiciam.
Verum agite, quibus curæ est, militum animis stimulos adjicere,
Mox quicquid hic est populorum, jubetote in navibus
Hastas acuere; & juxta clypeos aliaque omnia (armamenta)
Bene collocare; & prandium apparare cunctos
Viros & equos, qui ad bellum promptis sunt animis.
In campo autem quamprimum Mars discernet fortitudinem uniuscujusque.

Sic

49. *οἰωνοῖσιν ἀερσιπέτοισιν*] *ἀερσιπέτησιν. Rhod.*

53. *καὶ δεῖπνον ἐφοπλίσασθαι ἅπαντας Ἀνέρας, ἠδ' ἵππους, οἵτ'*] Quid audio? An equi epulas sibi pararent? Mirum; sed nimis hercule mirum: Quare vitium latere autumo, & scribo, *καὶ δεῖπνον ἐφοπλίσασθαι ἅπαντας Ἀνδράσιν, ἠδ' ἵπποις, οἵτ' ἐς πόλεμον μεμάασιν. ἀνδράσιν* hic generatim, ubi *ἵπποις* sequitur, idem quod *sibi*, ut discrimen adesset necessarium: Vides? Erunt, qui scripturi sunt, *καὶ δεῖπνον ἐφοπλίσασθαι ἅπαντας Αὐτοῖς, ἠδ' ἵπποις, οἵτ'* &c. Neque id deterius, sed a recepta scriptura remotius. *Pauw.*

Ὣς φάτο Τυδείδης· κατ' ἄρ' ἕζετο, ἧχι πάρος περ.
Τοῖσι δὲ Θέστορος υἱὸς ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν,
Ἀνστὰς ἐν μέσσοισιν, ὅπη θέμις ἐστ' ἀγορεύειν·
Κέκλυτε μευ φίλα τέκνα μενεπτολέμων Ἀργείων·
Ἴστε γὰρ, ὡς σάφα οἶδα θεοπροπίας ἀγορεύειν·
Ἤδη μὲν καὶ πρόσθ' ἐφάμην δεκάτῳ λυκάβαντι
Πέρσειν Ἴλιον αἰπύ· τόδε δὴ νῦν ἐκτελέουσιν
Ἀθάνατοι· νίκη δὲ πέλει παρὰ ποσσὶν Ἀχαιῶν·
Ἀλλ' ἄγε Τυδέος υἷα, μενεπτόλεμόν τ' Ὀδυσῆα
Πέμψωμεν Σκῦρονδε θοῶς ἐνὶ νηὶ μελαίνῃ,
Οἵ ῥα παρπεπίθοντες Ἀχιλλέος ὄμβριμον υἷα
Ἄξουσι, μέγα δ' ἄμμι φάος πάντεσσι πελάσσει.
Ὣς φάτο Θέστορος υἱὸς ἐΰφρονος· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Γηθόσυνοι κελάδησαν, ἐπεὶ σφίσιν ἦτορ ἐώλπει
Κάλχαντος φάτιν ἔμμεν ἐτήτυμον, ὡς ἀγόρευε.
Καὶ τότε Λαέρταο πάϊς μετέειπεν Ἀχαιοῖς·
Ὦ φίλοι, οὐκ ἔτ' ἔοικε μεθ' ὑμῖν πόλλ' ἀγορεύειν
Σήμερον· ἐν γὰρ δὴ κάματος πέλει ἐσσυμένοισιν·
Οἶδα γὰρ ὡς λαοῖσι κεκμηκόσιν, οὐδ' ἀγορητὴς
Ἀνδάνει, οὔτ' ἄρ' ἀοιδὸς, ὃν ἀθάνατοι φιλέουσι
Πιερίδες· παύρων δ' ἐπέων ἔρος ἀνθρώποισι·
Νῦν δ' ὅπερ εὔαδε πᾶσι κατὰ στρατὸν Ἀργείοισι,
Τυδείδαο μάλιστα συνεσπομένου τελέσαιμεν·

Αμ-

56. Ὣς φάτο Τυδείδης· κατ' ἄρ' ἕζετο] κατὰ δ' ἕζετο. *Rhod.*

62. τόδε δὴ νῦν ἐκτελέουσιν] Versus requirit τὸ δὴ νῦν, & sententia pro ἐκτελέουσιν mallet ἐκτελέσουσιν. *Pauw.*

66. Οἵ ῥα παρπεπίθοντες] Οἵ ῥα παραιπεπίθοντες. *Rhod.*

72. οὐκ ἔτ' ἔοικε μεθ' ὑμῖν πόλλ' ἀγορεύειν Σήμερον] Malim, οὐκ ἐπέοικε. *Pauw.*

73. ἐν γὰρ δὴ κάματος πέλει ἐσσυμένοισιν] ἀχνυμένοισιν. *Rhod.* Hoc est, instantibus, cui rei molestia oboritur, si verbis supereffluentibus retardentur. Rhodomanno magis placuit ἀχνυμένοισιν. *Dausq.* Haud dubie legendum ἀχνυμένοισιν: Nam ἐσσυμένοισιν hic non est unius assis: Pueri vident, & bonus Dausquejus stultitiam profecto debet.

Sic fatur Tydides; & priorem ſedem occupat.
Ad illos autem Theſtoris filius his verbis infit;
Exſurgens in medium, ubi concionari fas eſt:
Auſcultate me chari bellipotentium Argivorum nati,
Noſtis enim quod perſpicue Deum monita effari ſciam.
Siquidem jam olim etiam prædixi decimo (vos) anno
Expugnaturos eſſe altum Ilium: quod quidem ad exitum perducunt
Superi, & victoria Achivum ante pedes (in propinquo) eſt.
Sed agite filium Tydei, belloque fortem Ulyſſem,
Continuo ad Scyrum nigra in navi mittamus,
Qui ſtrenuum Achillis filium perſuaſum hortationibus ſuis
Adducant; Ingens enim nobis univerſis lumen exhibebit.
Hunc in modum ſapientis Theſtoris natus loquitur, populique corona
Lætabunda acclamat; Animis enim ſuis perſuaſum habebant,
Effatum Calchantis verum eſſe, ut quidem publice diſſeruerat.
Et tunc Laërtæ filius (ſic) Achivis verba fecit.
Amici, non decet amplius ut apud vos multis verbis utamur
Hodie: Laſſitudo enim mœrentes ſubiit;
Novi autem quod hominibus defeſſis neque orator
Volupe ſit, neque poëta; quem immortales amant
Pierides: ſed paucorum (tunc) verborum cupido eſt hominibus.
Nunc autem, quod Achivis omnibus in caſtris placet,
Perficiamus, maxime ſi Tydides itineris comes ſit.

Am-

debet. *Pauw.*

76. παύρων δ' ἐπέων ἔρος ἀνθρώποισι] Hoc inepte dictum de omnibus hominibus, ubi de ſolis mœrentibus præcedit: Interpres addita vocula, *ſed paucorum (tunc) verborum cupido eſt hominibus.* Sic dicimus, quod Auctor dicere debuit, non quod Auctor dixit. An vitium forte deliteſcit, & ſcribendum, Πιερίδες πάν-

Αμφω γάρ κεν υἱὸν φιλοπτολέμου Αχιλῆος
Αξομεν, ὄμβριμον υἷα παρακλίναντ᾽ ἐπέεσσιν,
Εἴ κέν μιν μάλα πολλὰ κινυρομένη κατερύκει
Μήτηρ ἐν μεγάροισιν, ἐπεὶ κρατεροῖο τοκῆος
Ελπομένη κατὰ θυμὸν ἀρήϊον ἔμμεναι υἷα *
*   *   *

Ως φάμενον, προσέειπε πύκα φρονέων Μενέλαος·
Ω Οδυσεῦ, μέγ᾽ ὄνειαρ ἐϋσθενέων αἰζηῶν,
Ηνπερ Αχιλλῆος μεγαλόφρονος ὄμβριμος υἱὸς
Ελθοι ἀπὸ Σκύροιο, πόροι δέ τις οὐρανιώνων
Νίκην εὐχομένοισι, καὶ Ελλάδα γαῖαν ἱκέσθαι,
Δώσω οἱ παράκοιτιν ἐμὴν ἐρικυδέα κούρην
Ερμιόνην, καὶ πολλὰ, καὶ ὄλβια δῶρα σὺν αὐτῇ
Προφρονέως· οὐ γάρ μιν ἀΐομαι οὔτε γυναῖκα,
Οὔτ᾽ ἄρα πενθερὸν ἐσθλὸν ὑπερφιάλως ὀνόσασθαι.

Ως

καύρων δ᾽ ἐπέων τόθ᾽ ἵρος vel ἱρῶς ἀνθρώποις? In Aldina & Basileensi est ἵρως, quod Rhodomannus in sua mutavit. *Pauw.*

79. Αμφω γάρ κεν υἱὸν φιλοπτολέμου] Αμφω γάρ κεν ἰόντε. *Rhod.* Mallem equidem: Αμφω γάρ κεν υἷα φιλοπτολέμου. Quæ conjectura eadem voce mox repetita firmatur: Αξομεν ὄμβριμον υἷα παρακλίναντ᾽ ἐπέεσσιν. κεν autem productum erit ad exemplum Homeri Odyss. Λ. Τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί. Odyss. Κ. Οἵ κέν οἱ μέγα δῶμα φυλάσσοιμεν, καὶ ἀνάγκῃ. Prior tamen lectio nemini jure propudiosa videri debet, dum nesciat priorem in υἱὸς quandoque corripi, & in φίλος produci. Rhodomannus reponebat, Αμφω γάρ κεν ἰόντε. Qui cum vero tunc jungentur subeuntes casus secundi? *Dausq.* Hic plus quam inepuit iterum Dausquejus: Nam propter ipsos illos subeuntes casus secundos scribendum est ἰόντε, ut sic φιλοπτολέμου Αχιλῆος ὄμβριμον υἷα apte cohæreat, & repetitum υἱὸν non corrumpat Syntaxin: Apage, apage nugarum nugas. *Pauw.*

81. Εἴ κέν μιν] Εἰ καί. *Rhod.* Non bene: Nam εἴ κεν, *si*, hic convenientius, quam εἰ καί, *etsi. Pauw.*

82. ἐπεὶ κρατεροῖο —— ἀρήϊον ἔμμεναι υἷα *] Si cui non adversum est, hoc Versiculo, quem olim adjeci, sensum expleat, Δείδιε μὴ σφετέρῃσιν ἀγηνορίῃσιν ὄληται. Metuit ne audacia sua interitum sibi maturet. *Rhod.* Cate notat Brodæus, quosdam ἐπὶ junctim scribere cum ἐλπομένη, quosdam subaudire ἐπὶ in eo-

Ambo enim (ſimul) profecti ſtrenuum Achillis
Bellicoſi natum verbis (amicis) inflexum adducemus,
Etiamſi multis ipſum querelis remoratur
In aula mater: Quandoquidem fortis parentis
Mavortium quoque natum fore animo perſuaſum habens,

* * *

Ita diſſerenti reſpondet rem probe perpendens Menelaus.
Ulyſſes, ingens validorum juvenum emolumentum,
Si ſtrenuus magnanimi Achillis filius
Venerit a Scyro, & cælitum quiſpiam dederit
Exoptantibus (nobis) victoriam & reditum in terram
Græcam,
Dabo ei uxorem, filiam meam nobiliſſimam,
Hermionem, multaque ac precioſa munera cum illa,
Propenſo in eum ſtudio. Non enim arbitror ipſum
tum uxorem,
Tum ſocerum (tam) bonum ſuperbe repudiaturum eſſe.
Sic

eodem participio. Rhodomannus explet, *Δείδιε* &c. Recte nullo additamento Brodæus: rectius, qui Rhodomannum amplectetur, aut adſimile ſaltem ſupplementum ſufficiet. *Dausq.* Aſteriſci ſunt a Rhodomanno: Probabile eſt, aliquid intercidiſſe, quod ſine Libris ſuppleri nequit. Si nihil intercidiſſet, ſcribi poſſet, *Μητὴρ ἐν μεγάροισιν, ἐπεὶ κρατεροῖο τοκῆος Ἐλπομένη κατὰ θυμὸν ἀρήϊον ἔμμεναι υἷα.* vel *Μητὴρ ἐν μεγάροισιν, ἑοῖ κρατεροῖο τοκῆος Ἐλπομένη κατὰ θυμὸν* &c. ſibi & domui ac familiæ egregium fore tutamen. *Pauw.*

85. *Ὦ Ὀδυσεῦ, μέγ' ὄνειαρ εὐσθενέων αἰζηῶν*] Aptius forte *Ἀργείων.* *Rhod.* Juventa eſt ab ingenio, ab annis, a viribus præcipitantior, & male conſulta: eget præſidio: Ulyſſes plenus prudentiæ, & moderatior juvenum valentiſſimum quemque arte ſua temperabat, ut Pyrrhum apud Sophoclem in Philoctete prohibet a violentia. Hoc loquitur Menelaus: Hoc Ulyſſes gloriatur Metamorph. 13.

—— —— tibi dextera bello
Utilis: (εὐσθενὴς εἶ) ingenium eſt, quod eget moderamine noſtro.

Quorſum Rhodomannus malit *Ἀργείων*, quam *αἰζηῶν*? Neſtorenine comprehenſum voluit? *Dausq.* Revera aptius foret *Ἀργείων*; ſed inde non ſequitur ita ſcripſiſſe Calabrum, qui aptiora non ubique ſumſit. Ut hic *αἰζηῶν* pro *Ἀργείων* ſcripſit minus apte, ita Libr. præced. V. 319. apte etiam minus *αἰζηῶν* pro *ἡρώων*. *Pauw.*

90. *Ἑρμιόνην, καὶ πολλὰ, καὶ ὄλβια*

Ως ἄρ' ἔφη· Δαναοὶ δὲ συνευφήμησαν ἐπέεσσι·
Καὶ τότε λῦτ' ἀγορή· τοὶ δ' ἐσκίδναντ' ἐπὶ νῆας,
Ἱέμενοι δείπνοιο, τὸ δὴ πέλει ἀνδράσιν ἀλκή·
Καί ῥ' ὅτε δὴ παύσαντο, κορεσσάμενοι μέγ' ἐδωδῆς,
Δὴ τόθ' ὁμῶς Ὀδυσῆϊ περίφρονι Τυδέος υἱὸς
Νῆα θοὴν εἴρυσεν ἀπειρεσίης ἁλὸς εἴσω·
Καρπαλίμως δ' ἤϊα, καὶ ἄρμενα πάντα βαλόντες,
Ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ ἔβαν· μετὰ δέ σφισιν εἴκοσι φῶτες,
Ἴδμονες εἰρεσίης, ὁπότ' ἀντίαι εἰσὶν ἄελλαι,
Ἠδ' ὁπότ' εὐρέα πόντον ὑποστορέησι γαλήνη·
Καί ῥ' ὅτε δὴ κληῖσιν ἐπ' εὐκτύτοισι κάθισαν,
Τύπτον ἁλὸς μέγα κῦμα· πολὺς δ' ἀμφέζεεν ἀφρὸς,
Ὑγραὶ δ' ἀμφ' ἐλάτῃσι διαπρήσσοντο κέλευθοι,
Νηὸς ἐπεσσυμένης· τοὶ δ' ἱδρώοντες, ἔρεσσον·
Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ ζεύγλῃσι βόες μέγα κεκμηῶτες
Δουρατέην ἐρύσωσι πρόσω μεμαῶτες ἀπήνην,
Ἀχθεῖ τετρυγῆαν ὑπ' ἄξονι δινήεντι,
Τειρόμενοι, πολὺς δὲ κατ' αὐχένας, ἠδὲ καὶ ὤμους
Ἱδρὼς ἀμφοτέροισι κατέσσυται, ἄχρις ἐπ' οὖδας·
Ὡς τῆμος μογέεσκον ὑπὸ στιβαρῇς ἐλάτῃσιν
Αἰζηοί· μάλα δ' ὦκα διήνυον εὐρέα πόντον·
Τοὺς δ' ἄλλοι μὲν Ἀχαιοὶ ἀποσκοπίαζον ἰόντας·
Θῆγον δ' αἰνὰ βέλεμνα, καὶ ἔγχεα, τοῖσι μάχοντο·
Τρῶες τ' ἄστεος ἐντὸς ἀταρβέες ἐντύνοντο

Ἐς

ὄλβια δῶρα] Repetitum καὶ ingratum est: Jucundius fuisset, Ἑρμιόνην, πολλά τε καὶ ὄλβια δῶρα. *Pauw.*

93. συνευφήμησαν ἐπέεσσι] ἔπεσσι. *Rhod.*

97. Δὴ τόθ' ὁμῶς Ὀδυσῆϊ περίφρονι Τυδέος υἱὸς Νῆα θοὴν εἴρυσεν &c.] Pro ipso Ulysse & ipso Diomede hic mallem, commemorasset Quintus milites & socios navales Ulyssis & Diomedis: Id enim fuisset decentius. *Pauw.*

100. Ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ ἔβαν] Scribe, Ἐν γε vel Ἐν τε καὶ αὐτοὶ ἔβαν: δὲ præcedit, & hic alterum respuit. *Pauw.*

103. κληῖσιν ἐπ' εὐκτύτοισι] κληῖσιν ἐπ' εὐτύκτοισι. *Rhod.*

105.

Sic ait. Et Danai fausta in hæc verba acclamatione consenserunt.
Atque tunc concio dimissa fuit. Illi autem disgregabantur ad naves,
Cibum appetentes, qui hominum robur est.
Postquam vero bene saturati finem edendi fecissent,
Tunc cum solerti Ulysse Tydei filius
Velocem navem in mare infinitum protraxit:
Et e vestigio commeatu & aliis necessariis impositis,
Ingressi sunt & ipsi, cumque ipsis viginti viri
Remigationis gnari, quando contrarii sunt flatus,
Et quando amplum mare sternit tranquillitas.
Atque ubi in bene fabricatis transtris consederant,
Vastos maris fluctus pulsant; multaque circumfervet spuma;
Humidæque abiegnis remis sulcantur viæ
Navi deproperante; Nautæ vero non absque sudore remigant.
Veluti si boves, sub jugo valde laborantes,
Ligneum porro nitendo plaustrum trahunt,
Quod præ onere sub axe circumvolubili stridet,
Dumque vexantur, largus per vertices & armos
Sudor utrique ad terram usque defluit.
Ita tunc validos ad remos laborant
Juvenes, & valde properanter latum mare transmeant:
Quos reliqui Græci abeuntes visu prosequebantur,
Acuuntque noxia jacula & hastas, quibus in pugna utebantur.
Contra Trojani in urbe intrepidi armantur,

Ad

105. ἀμφ' ἐλάτῃσι] *remis ab utraque parte navis:* Ita accipiendum ἀμφὶ, quod Interpres perperam neglexit. *Pauw.*

110. Τειρόμενοι, πολὺς δὲ κατ' αὐχένας &c. | πουλύς. *Rhod.* Ubi μέγα κεκμηῶτες & πρόσω μεμαῶτες præcedunt, τειρόμενοι male sententiam onerat. Sed an legendum forte, Τειρομένοις πουλὺς δὲ κατ' αὐχένας, vel Τειρομένοις δὲ πολύς γε κατ' αὐχένας &c? *Pauw.*

113. μάλα δ' ὦκα διήνυον εὐρέα πόντον] Præcessit, Υγραὶ δ' ἀμφ' ἐλάτῃσι διαπρήσσοιτο κέλευθοι,

Ἐς πόλεμον μεμαῶτες, ἰδ' εὐχόμενοι μακάρεσσι
Λωφῆσαί τε φόνοιο, καὶ ἀμπνεῦσαι καμάτοιο·
Τοῖσι δ' ἐελδομένοισι θεοὶ μέγα πήματος ἄλκαρ
Ἤγαγον Εὐρύπυλον κρατεροῦ γένος Ἡρακλῆος·
Καί οἱ λαοὶ ἕποντο δαήμονες ἰωχμοῖο
Πολλοὶ, ὅσοι δολιχοῖο παρὰ προχοῇσι Καΐκου
Ναίεσκον, κρατερῇσι πεποιθότες ἐν χείρεσσιν·
Ἀμφὶ δέ οἱ κεχάροντο μέγα φρεσὶ Τρώϊοι υἷες·
Ὡς δ' ὁπόθ' ἕρκεος ἐκτὸς ἐεργμένοι ἀθρήσωσιν
Ἥμενοι ἀνέρα χῆνες, ὅς τι σφίσιν εἴδατα βάλλοι,
Σαίνουσιν, τοῦ τ' ἦτορ ἰαίνεται εἰσορόωντος,
Ὡς ἄρα Τρώϊοι υἷες ἐγήθεον, εὖτ' ἐσίδοντο
Ὄμβριμον Εὐρύπυλον· τοῦ δ' ἐν φρεσὶ θαρσαλέον κῆρ
Τέρπετ' ἀγειρομένοισιν· ἀπὸ προθύρων δὲ γυναῖκες
Θάμβεον ἀνέρα δῖον· ὃ δ' ἔξοχος ἔσπετο λαῶν,
Ἠΰτε τις θώεσσι λέων ἐν ὄρεσσι μετελθών·
Τὸν δὲ Πάρις δείδεκτο· τίεν δέ μιν Ἕκτορι ἶσον·
Τοῦ γὰρ ἀνεψιὸς ἔσκεν· ἰῆς δ' ἐτέτυκτο γενέθλης·
Τὸν γὰρ δὴ τέκε δίη κασιγνήτη Πριάμοιο

Ἀστυό-

θοι, Νηὸς ἐπισσυμένης. *Pauw.*

117. μεμαῶτες] Post ἀταρβέες flaccescit. *Pauw.*

125. ἕρκεος ἐκτὸς] Rectius esset ἕρκεος ἐντὸς: Nam cum intra septum est altor, fieri solet, quod hic dicitur; & nimis festinat vulgatum ἕρκεος ἐκτὸς; ut nihil dicam de Eurypylo jam urbem ingresso. Ipsa comparatio jejuna est meo judicio. *Pauw.*

126. Ἥμενοι ἀνέρα χῆνες, ὅς τι σφίσιν &c.] Ἥμερον ἀνέρα χῆνες, ὅτις σφίσιν. *Rhod.* Ἥμερον ἀνέρα languet: Fors Ἥμενοι est ab ipso Quinto, qui duo participia jungere potuit: ἐεργμένοι χῆνες ἀθρήσωσιν ἥμενοι, *inclusi anseres conspiciunt sedentes*: Hoc certe non improbum. Si quid mutandum, pro Ἥμενοι mallem Ἥμεροι: χῆνες ἥμεροι, *anseres mansueti*: Id enim signatius. *Pauw.*

127. τοῦ τ' ἦτορ ἰαίνεται εἰσορόωντος] τοῦ δ' ἦτορ ἰαίνεται. *Rhod.*

131. ὃ δ' ἔξοχος ἔσπετο λαῶν] Incongruum hic est ἔσπετο de Eurypylo, ubi paulo ante dictum de militibus Eurypyli, καί οἱ λαοὶ ἕποντο: Adhæc λαῶν, casus secundus, perperam sociatur cum ἔσπετο, quod tertium amat. Nonne scribendum,

Ad pugnam properantes, & Diis vota facientes,
Ut (tandem) quiescerent a cæde, & respirarent a labore.
Quibus ut desiderabant, Dii ingens cladis præsidium
Adduxerunt Eurypylum, de prosapia Herculis fortissimi.
Ac sequuntur ipsum homines belli scientes
Multi, quotquot longi fluenta Caici
Accolunt, validis confidentes hastis.
Quem propter animos ad summam lætitiam pubes Troica erexit:
Ut, quando inclusi caveæ viderint
Mitem virum anseres, qui pabulum eis projicit,
Abblandiuntur; Quod ille videns animo voluptatem haurit:
Sic & Troum nati gaudebant, cum viderent
Fortem Eurypylum, cujus in pectore animus fiduciæ plenus
Voluptatem e confluxu illorum percipiebat. A vestibulis etiam fœminæ
Suspiciebant virum nobilem, qui eminentissimus in exercitu sequebatur,
Veluti Leo quispiam, in montibus cum lupis cervariis congressus.
Hunc autem Paris excepit, & pariter atque Hectorem coluit.
Consobrinus enim ejus erat, & ex eadem stirpe natus.
Nam generosa Priami soror illum peperit
Astyo-

dum, ὅ δ' ἔξοχος ἤγετο λαοὺς? *Pauw.*

134. Τοῦ γὰρ ἀνεψιὸς ἔσκεν] Illud Τοῦ respicit Hectorem, & minus conveniens est, quia consobrinus Hectoris, etiam erat consobrinus Paridis: Uterque enim Priami filius. Erunt, qui scripturi sunt, Οἶ γὰρ ἀνεψιὸς ἔσκεν: Sed id eodem revera redit; & si animum advertas, minus appositum est utrumque post τίεν δέ μιν Ἕκτορι ἶσον, quia inter fratrem & consobrinum nulla est conjunctionis & sanguinis æqualitas. Si de fortitudine Eurypyli locutus fuisset Quintus, & ea parte Eurypylum cum Hectore comparasset, id post τίεν δέ μιν Ἕκτορι ἶσον quadrasset: Attende; Segnitiem hanc Auctoris deprehendes statim. *Pauw.*

135. δῖα κασιγνήτη Πριάμοιο] δῖα

Αστυόχη, κρατερῆσιν ὑπ᾽ ἀγκοίνῃσι μιγεῖσα
Τηλέφου, ὅν ῥα καὶ αὐτὸν ἀταρβέϊ Ηρακλῆϊ
Λάθρῃ ἑοῖο τοκῆος ἐϋπλόκαμος τέκεν Αὔγη·
Καί μιν τυτθὸν ἐόντα, καὶ ἰσχανόωντα γάλακτος,
Θρέψε θοή ποτε κεμμὰς· ἑῷ δ᾽ ἶσα φίλατο νεβρῷ,
Μαζὸν ὑποσχομένη, βουλῇ Διός· οὐ γὰρ ἐῴκει
Εκγονον Ηρακλῆος ὀϊζυρῶς ἀπολέσθαι·
Τόν δ᾽ ἄρα κύδιμον υἷα Πάρις μάλα πρόφρονι θυμῷ
Ηγεν ἑὸν ποτὶ δῶμα δι᾽ εὐρυχόροιο πόληος,
Σῆμα παρ᾽ Ασαράκοιο, καθ᾽ Εκτορος αἰπὰ μέλαθρα,
Νηόν τε ζάθεον Τριτωνίδος, ἔνθα οἱ ἄγχι
Δώματ᾽ ἔσαν καὶ βωμὸς ἀκήρατος Ερκείοιο·
Καί μιν ἀδελφειῶν, πηῶν θ᾽ ὕπερ, ἠδὲ τοκήων
Ηρετο προφρονέως· ὁ δέ οἱ μάλα πάντ᾽ ἀγόρευεν·
Αμφω δ᾽ ὣς ὀάριζον, ἅμ᾽ ἀλλήλοισι κιόντες,
Ηλθον ἐς μέγα δῶμα, καὶ ὄλβιον, ἔνθ᾽ ἄρα ἧστο
Αντιθέη Ελένη, Χαρίτων ἐπιειμένη εἶδος·
Καί ῥά μιν ἀμφίπολοι πίσυρες περιποιπνύεσκον·
Αλλαι δ᾽ αὖτ᾽ ἀπάνευθεν ἔσαν κλυτοῦ θαλάμοιο,

Εργα

δῖα κασιγνήτη. *Rhod.*

143. Τὸν δ᾽ ἄρα κύδιμον υἷα] Τοῦ δ᾽ ἄρα. *Rhod.*

145. Σῆμα παρ᾽ Ασαράκοιο] Ασσαράκοιο. *Rhod.*

Ibid. καθ᾽ Εκτορος αἰπὰ μέλαθρα] Illud καθ᾽ interrumpit procedendi ordinem, & perquam ſuſpectum eſt mihi. Nonne ſcribendum eodem ductu & continuato gradu, Σῆμα παρ᾽ Ασσαράκοιο, καὶ Εκτορος αἰπὰ μέλαθρα, Νηόν τε ζάθεον Τριτωνίδος, ἔνθά οἱ &c? *Pauw.*

148. Καί μιν ἀδελφειῶν] ἀδελφειῶν. *Rhod.*

151. Ηλθον ἐς μέγα δῶμα] Ηλυθον ἐς μέγα δῶμα. *Rhod.*

Ibid. ἔνθ᾽ ἄρα ἧστο] Ita perbene Aldus: Baſileenſes perperam, ἔνθ᾽ ἄρ ἧστο: Inde correctio illa Rhodomanni, ἔνθα δ᾽ ἄρ᾽ ἧστο. *Pauw.*

154. Αλλαι δ᾽ αὖτ᾽ ἀπάνευθεν ἔσαν κλυτοῦ θαλάμοιο, Εργα &c.] κλειτοῦ vel κλεινοῦ θαλάμοιο. *Rhod.* Poſt:

—— μετ᾽ ἀγακλυτῆς ἀλόχοιο.
Δηΐφοβον δ᾽ οὔτησε περικλυτὸς Μενέλαος.
—— διώθησαν ἀγάκλυτοι βασιλῆες.

Quæ omnia per υ rectiſſime ſcripta ſunt. Quianam non æque

Astyocha, fortibus conserta brachiis
Telephi: Quem (ut hoc etiam memorem) ex imperterrito Hercule,
Clam patre suo, Auge crine decora suscepit.
Et cum parvulus esset, & lactis indigens, ipsum
Nutriit olim velox cerva, & tanquam hinnulum suum amavit,
Ubera præbens, Jovis decreto. Nec enim fas erat,
Ut Hercule prognatus misere interiret.
Hujus ergo filium magnificum cupidissimo Paris animo,
Suas ad ædes, per amplam urbem deduxit
Præter Assaraci monumentum, prope celsam domum Hectoris,
Et sacrum Minervæ fanum, ubi ei in vicinia
Palatium erat, & intaminata Hercei (Jovis) ara.
Et super germanis ipsum cognatisque ac parentibus
Studiose rogitabat. Is vero diligenter ei cuncta memoravit.
Ac dum ambo inter se procedentes confabulantur,
Veniunt in magnum fortunatumque palatium: ubi sedebat
Cum Deabus conferenda Helena, Gratiarum formam induta;
Ac quatuor circa illam famulæ in opere erant:
Cæteræ vero extra thalamum erant magnificum,

In-

æque • in istis producatur, atque in illo?

Κλῦτον, ὅν ἠΰκομος Νύμφη τέκεν ——

Ecquid isto agas?

Ἀμφὶ Μαχάονα κλυτὸν, ἰδ' Ἀγλαΐης κλυτὸν υἷα.

Causæ ergo satis est, cur non Rhodomanno adhæream reponenti κλειτοῦ vel κλεινοῦ. Sed quorsum Calaber ancillas circa Helenam quatuor occupat, aliasque seorsim

—— —— κλυτοῦ θαλάμοιο Ἔργα τιτυσκομένας, ὅποσα δμωῇσιν ἐώκει?

Honori dat Helenæ quatuor illi præsentes adstare, aliasque esse super, quæ secretioribus insudent negotiis. Quare rescribo κλειστοῦ θαλάμοιο: ut aliæ publicitus Helenæ ancillentur, aliæ in penetrali domo semotæ ab hospitum oculis. Ancillæ Helenæ Æthra & Clymene Iliad. Γ. *Dausq.* Dausqueji lectio

Εργα τιτυσκόμεναι, ὁπόσα δμωῇσιν ἔοικεν·
Εὐρύπυλον δ' Ελένη μέγ' ἐθάμβεεν εἰσορόωσα·
Κεῖνος δ' αὖ Ελένην· μετὰ δ' ἀλλήλοις, ἐπέεσσιν
Αμφὶ δ' ἰκανόωντο, δόμῳ ἐνὶ κηώεντι·
Δμωὲς δ' αὖτε θρόνους δοιὼ θέσαν ἐγγὺς ἀνάσσης·
Αἶψα δ' Αλέξανδρος κατ' ἄρ' ἕζετο· πὰρ δ' ἄρα τῷγε,
Εὐρύπυλος· Δαναοὶ δὲ πρὸ ἄστεος αὖλιν ἔθεντο, (160
Ηχι φυλακτῆρες Τρώων ἔσαν ὀμβριμόθυμοι·
Αἶψα δὲ τεύχεα θῆκαν ἐπὶ χθόνα, πὰρ δὲ καὶ ἵππους
Στῆσαν, ἔτι πνείοντας ὀϊζυροῖο μόγοιο·
Εν δὲ φάτνησι βάλοντο, τά τ' ὠκέες ἵπποι ἔδουσι.
Καὶ τότε νὺξ ἐπόρουσε, μελαίνετό τ' αἶα, καὶ αἰθήρ·
Οἱ δ' ἄρα δαῖτ' ἐπάσαντο πρὸ τείχεος αἰπεινοῖο
Κῆδεοί τε, Τρῶές τε· πολὺς δ' ἐνὶ μῦθος ὀρώρει
Δαινυμένων· πάντη δὲ πυρὸς μένος αἰθαλόεντος
Δαίετο πὰρ κλισίῃσιν· ἐπίαχε δ' ἠπύτα σύριγξ,
Αὐλοί τε, λιγυροῖσιν ἀρηράμενοι καλάμοισιν·

Αμφὶ

lectio & distinctio, κλειστοῦ θαλάμοιο Εργα τιτυσκομένας, non abblanditur mihi: Nam & coacta est, & falsi suspecta. Perquam scilicet probabile est, ne dicam certum, Helenam in ipso Gynæceo & κλειστῷ θαλάμῳ hic conspici, eoque referendum esse præcedens ἴνθ' ἄρα ἧστο: Morem istius ævi ignorat nemo. Et sic etiam Rhodomannus sine dubio accepit vulgatum κλειστοῦ θαλάμοιο cum ἀπάνευθεν conjunctum: In Gynæceo quatuor ancillæ honoratiores Helenæ ministrabant; aliæ seorsim mulierculatum opera curabant: ἀπάνευθεν κλειστοῦ θαλάμοιο, longius a Gynæceo & remotius paululum. Nihil facilius aut accommodatius: Sed secretiora & minus trita quærebat Vir ille catus & eximius. De mensura vocis κλειστοῦ hactenus etiam Rhodomanno adsentior. *Pauw.*

157. μετὰ δ' ἀλλήλοις, ἐπέεσσιν Αμφὶ δ' ἰκανόωντο] ἀλλήλους an legendum sit, consideretur: Αμφὶ διακινέοντο. *Rhod.* Sine dubio legendum μετὰ δ' ἀλλήλους ἐπέεσσιν, si Αμφὶ διακινέοντο rectum sit, ut certe videtur. μετὰ absolute positum, vertendum est *dein*: Et hoc non improbum, sed minus tamen appositum hic: An pro eo aliud quid scriptum olim? *Pauw.*

164. ἔτι πνείοντας ὀϊζυροῖο μόγοιο] Interpres, *Adhuc ex tristi*

Intentæ rebus, quæ ancillas decent.
Helena autem Eurypylum intuens valde admirabatur,
Et ille contra Helenam. Mutuoque sese verbis (amicis)
Ambo excipiebant in thalamo suaveolenti.
Servæ autem duos thronos prope dominam posuere:
Moxque Alexander resedit, & juxta illum
Eurypylus. Interim Danai ante urbem castrametantur,
Ubi magnanimi Troum vigiles erant.
Et statim arma ad terram deponunt; ac prope equos,
Adhuc ex tristi labore anhelantes, statuunt,
Et præsepibus injiciunt ea, quibus (celeres) equi
vescuntur.
Atque tunc nox appetebat, nigrescebatque tellus & æther.
Cibum autem sumunt ante ardua mœnia
Cetei Troesque: & prolixa oritur sermocinatio
Inter cœnantes; ac passim ardentis vis ignis
Juxta tentoria accenditur, resonatque canora fistula,
Tibiæque stridulis compactæ cannis:

Ac

sti labore anhelantes: Quod ego non video, qui locum hic habere possit: Nam diutius paululum jam a pugna & labore quieverant equi: Vide modo, quæ antecedunt. Græca tamen Interpreti favent: An vitium contraxerunt, & legendum, *ἔτι πνείοντας ὀϊζυροῖο μόθοιο, adhuc pugnam & bellum spirantes?* Id sane convenientius, & ipsum ἔτι appositum, quia equi una cum viris toties belli & pugnæ miserias jam experti fuerant, nec tamen ejus desiderio minus, quam antea, tenebantur: Moneo paulo distinctius, quia erunt, quibus vocula displicebit, non rite intellecta. Supra V. 53. habuimus, *δείπνον ἐφοπλίσσασθαι ἅπαντας ἀνέρας ἠδ' ἵππους, οἵ τ' ἐς πόλεμον μεμάασιν*: Illud *ἐς πόλεμον μεμάασιν* idem dicit, quod *πνείοντας ὀϊζυροῖο μόθοιο*. *Pauw.*

167. *πρὸ τείχεος αἰπεινοῖο*] *αἰπεινοῖο. Rhod.*

168. Κήδειοί τε, Τρῶές τε] Κήτειοι, Τρῶές τε. *Rhod.* Infamaret hunc locum tenebris excetra, ni elideretur. Providit Brodæus Κήτειοι reponendum. *Dausq.*

171. Αὖλοί τε, λιγυροῖσιν ἀρηράμενοι καλάμοισιν] Hæc inepta sunt, nisi intelligantur de tibiis, quas bifores vocant Poetæ, & quæ ex una stirpe ori admota, exibant geminæ: Alias tibia non est, nisi calamus unus & simplex, ut omnes sciunt. Quanquam autem bifores intelligantur, durius tamen est, quod hic habemus: Id non nega-

Ἀμφὶ δὲ φορμίγγων ἰαχὴ πέλεν ἱμερόεσσα.
Ἀργεῖοι δ' ἀπάνευθεν ἐθάμβεον εἰσορόωντες
Αὐλῶν, φορμίγγων τ' ἰαχὴν, αὐτῶν τε, καὶ ἵππων,
Σύριγγός θ', ἣ δαιτὶ μεταπρέπει, ἠδὲ νομεῦσι·
Τοὔνεκ' ἄρ' ἧσιν ἕκαστος ἐνὶ κλισίῃσι κέλευσε
Νῆας ἀμοιβαίῃσι φυλασσέμεν, ἄχρις ἐς ἠῶ,
Μή σφέας Τρῶες ἀγαυοὶ ἐνιπρήσωσι κιόντες,
Οἵ ῥα τότ' αἰπεινοῖο πρὸ τείχεος εἰλαπίναζον·
Ὣς δ' αὔτως κατὰ δώματ' Ἀλεξάνδροιο δαΐφρων
Δαίνυτο Τηλεφίδης μετὰ κλυτῶν βασιλήων·
Πολλὰ δ' ἄρα Πρίαμός τε, καὶ ἄλλοι Τρώϊοι υἷες
Ἑξείης ηὔχοντο, μιγήμεναι Ἀργείοισιν
Αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ· ὃ δ' ὑπέσχετο πάντα τελέσσειν·
Αὐτὰρ ἐπεὶ δόρπησαν, ἔβαν ποτὶ δώμαθ' ἕκαστος,
Εὐρύπυλος δ' αὐτοῦ κατελέξατο βαιὸν ἄπωθεν,

Ἐς

gabunt, qui paulo acutius cernunt. An locus non est sanus, & ipse Quintus scripsit, *ἐπίαχε δ' ἠπύτα σύριγξ Αὐλοῖσι λιγυροῖσιν, ἀρηραμένη καλάμοισιν*, vel *ἐπίαχε δ' ἠπύτα σύριγξ Αὐλοῖσι, λιγυροῖσιν ἀρηραμένη καλάμοισιν*, ut fistulam respiciant postrema? Vide & judica: Ego nihil affirmo, & tertium hoc, quod nunc etiam mihi in mentem venit, tibi admetior, *ἐπίαχε δ' ἠπύτα σύριγξ, Αὐλοί τε, λιγυροῖο ἀρηράμενοι καλάμοιο: tibiæ factæ & adornatæ ex stridulo calamo.* Casus patrius ita adhibetur vulgo: Et hoc duobus aliis deterius non est. Visne quartum ex tertio sumtum? Potes etiam, *ἐπίαχε δ' ἠπύτα σύριγξ Αὐλοῖσι, λιγυροῖο ἀρηραμένη καλάμοιο*, ut sic postrema iterum ad fistulam pertineant: Et hoc omnium optimum fortasse. *Pauw.*

173. *ἐθάμβεον εἰσορόωντες Αὐλῶν, φορμίγγων τ' ἰαχὴν*] Rectius *εἰσαΐοντες. Rhod.* Non male Rhodomannus *εἰσαΐοντες*. Recte tamen alterum vindicabitur. Nam cum in videndi sensu sit principatus, videndi appellatio quadrat omnibus sensibus, ubi sensus cognitioni deserviunt, teste D. Augustino Lib. 10. Conf. Cap. 35. & Epistol. 112. ad Paulinam de videndo Deo: quadrabit & hic. Nam Græci non admodum a Trojanis dissiti: — *Δαναοὶ δὲ πρὸ ἄστεος αὖλιν ἔθεντο, Ἠχι φυλακτῆρες Τρώων ἔσαν.* Quin videre integrum fuit tibicines & citharistas cum tibiis & citharis. Qui pote, inquis: cum *τότε νὺξ ἐπόρουσε, μελαίνετό τ' αἶα καὶ αἰθήρ*? Respon-

Ac passim jucundus Cithararum fit strepitus.
Argivi itaque procul stupescunt, dum audiunt
Tibiarum Cithararumque vocem, virorum etiam & equorum,
Ac fistulæ, quæ inter convivia & pastores excellit.
Propterea quilibet in castris suos jussit
Ut alternis excubiis naves tutarentur, ad ortum solis usque:
Ne Troës clari irruptione sua eas incenderent;
Qui tunc ante excelsum murum genio indulgebant.
Eodem tempore, in ædibus Alexandri
Telephides cum inclytis regibus epulabatur;
Et multum sane Priamus & alii Trojani juvenes
Suo quisque loco exoptabant, ut manum consereret (Eurypylus) cum Argivis
In adversa (hac) fortuna. Is vero se omnia confecturum promisit.
Porro cum cœnati fuissent, domum se contulerunt;
Eurypylusque ibidem cubuit paulo seorsum,

In

ponsum esto: — πάντη δὲ μένος πυρὸς αἰθαλόεντος Δαίετο πὰρ κλισίῃσιν. *Dausq.* Illud αὐλῶν φορμίγγων τ' ἰαχὴν requirit plane εἰσαΐοντες; Nam nihil in eo, quod oculis videri possit. *Pauw.*

174. αὐτῶν τε καὶ ἵππων] ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων. *Rhod.* Quid αὐτῶν τε, καὶ ἵππων, vel ἀνδρῶν τε, καὶ ἵππων hic, ubi de equis nihil præcessit, & vix etiam aliquid præcedere potuit? Dein, quid repetitio vocis ἰαχὴν, & aliorum omnium, quæ cum ista voce cohærent? Itane Poëta bonus & eruditus? Cras credam, non hodie. ἀνδρῶν melius, quam αὐτῶν; Id certum & perspicuum. *Pauw.*

177. ἀμοιβαίῃσι] Scilicet φυλακαῖς; Nota Ellypsin, quam ipsum φυλασσέμεν suggerit: Potest eo modo venire usui. Rhodomanno placuit, Τοὔνεκ' ἄρ' οἷσιν ἕκαστος ἐνὶ κλισίῃσι κέλευσε Νῆας ἀμοιβαίοισι: quod ego probare non possum: Nam & οἷσιν suspectum est ita absolute, & ἀμοιβαίοισι ab ista vocula nimis longe abest. *Pauw.*

179. Οἳ ῥα τότ' αἰπεινοῖο πρὸ τείχεος εἰλαπίναζον] Hæc satis otiose accedunt, & ipsum αἰπεινοῖο πρὸ τείχεος V. 167. præcessit. *Pauw.*

181. μετὰ κλυτῶν βασιλήων] μετ' ἀγακλειτῶν βασιλήων. *Rhod.* Ita recte Rhodomannus: Neque obstat paulo post sequens, μετ' ἀγακλειτῆς ἀλόχοιο: Nam ita solet Quintus. *Pauw.*

186. Εὐρύπυλος δ' αὐτοῦ κατ-

 τει.

Ες τέγος εὐποίητον, ὅπη πάρος αὐτὸς ἴαυεν
Ηὺς Αλέξανδρος μετ' ἀγακλειτῆς ἀλόχοιο·
Κεῖνο γὰρ ἔκπαγλόν τε, καὶ ἔξοχον ἔπλετο πάντων·
Ενθ' ὅγε λέξατ' ἰών· τοί δ' ἄλλοσε κοῖτον ἕλοντο,
Μέχρις ἐπ' Ηριγένειαν ἐΰθρονον· αὐτὰρ ἅμ' ἠοῖ
Τηλεφίδης ἀνόρουσε, καὶ ἐς στρατὸν εὐρὺν ἵκανεν
Σύν τ' ἄλλοις βασιλεῦσιν, ὅσοι κατὰ Ιλιον ἦσαν·
Λαοὶ δ' αὐτίκα ἴσαν ἐν ἔντεσι μαιμώωντες,
Πάντες ἐνὶ πρώτοισι λιλαιόμενοι πονέεσθαι·
Ως δὲ καὶ Εὐρύπυλος μεγάλοις περὶ κάτθετο γυίοις
Τεύχεα μαρμαρέῃσιν ἐειδόμενα στεροπῇσι·
Καί οἱ δαίδαλα πολλὰ κατ' ἀσπίδα δῖαν ἔκειτο,
Οππόσα πρόσθεν ἔρεξε θρασὺ σθένος Ηρακλῆος·
Εν μὲν ἔσαν, βλοσυρῇσι γενειάσι λιχμώωντες
Δοιὼ κινυμένοισιν ἐοικότες οἶμα δρακόντων,
Σμερδαλέον μεμαῶτες· ὁ δὲ σφέας, ἄλλοθεν ἄλλον,
Νηπίαχός περ ἐών, ὑπεδάμνατο· καί οἱ ἀταρβὴς
Εσκε νόος, καὶ θυμὸς, ἐπεὶ Διῒ κάρτος ἐῴκει
Εξ ἀρχῆς· οὐ γάρ τι θεῶν σθένος οὐρανιώνων
Απρηκτον τελέθει, καὶ ἀμήχανον, ἀλλά οἱ ἀλκὴ
Εσπετ' ἀπειρεσίη, καὶ νηδύος ἔνδον ἐόντι·
Εν δὲ Νεμειαίοιο βίη τέτυκτο λέοντος,

Ομ-

τελίξατο βαιὸν ἄπυθεν] Legi etiam potest αὐτός. *ipse. Rhod.* Ubi sequitur, ὅπη πάρος αὐτὸς ἴαυεν ἠὺς Αλέξανδρος, exasciatius est αὐτοῦ. *Pauw.*

201. Δοιὼ κινυμένοισιν ἐοικότες οἶμα δρακόντων] ἐοικότες οἶμα, δράκοντες: vel est Enallage cum Periphrasi, οἶμα δρακόντων pro δράκοντες. *Rhod.* Sine dubio legendum & distinguendum, Δοιὼ κινυμένοισιν ἐοικότες οἶμα, δράκοντες. *impetu vivis similes.* οἶμα pro καθ' οἶμα adeo notum est, ut Virum Eruditum dubitasse mirer. *Pauw.*

205. οὐ γάρ τι θεῶν σθένος οὐρανιώνων] γένος οὐρανιώνων. *Rhod.*

206. ἀλλά οἱ ἀλκὴ Εσπετ' ἀπειρεσίη καὶ νηδύος ἔνδον ἐόντι] Herculi in utero matris inerant vires immanes. Quibus de signis notum? Quia ut evolutus in auras, evestigio tantillus infans fauces draconibus elisit. Quid si legatur ἔκτος ἐόντι?

Quod

In affabre facto conclavi; Ubi prius ipse dormiebat
Alexander insignis cum uxore famigeratissima.
Illud enim admirabile & excellens erat præ omnibus.
Huc ille se conferens requievit. Alii vero alibi cubandi locum sumserunt,
Ad Auroræ usque pulchrithronæ adventum. At quamprimum illuxit,
Telephides surrexit, & ad late diffusum exercitum pervenit,
Cum aliis proceribus, qui intra Ilium erant.
Continuo autem milites in armis erant, magna alacritate,
Omnes inter primores strenue rem gerendi percupidi.
Ita & Eurypylus vastis membris circumdedit
Arma, splendidis adspectu fulgetris similia.
Cæterum multa varie effícta in clypeo ipsius divino inerant,
Quæcunque superiori seculo audax Herculis robur effecerat.
Inibi erant noxiis lambentes maxillis
Dracones duo, ferocia assimiles illis qui (vivi) moventur,
Truculentum (quippiam) conantes. Verum ille alia parte alium,
Quantumlibet infans elidebat, & intrepidus illi
Mentis & animi vigor erat: Namque Jovem viribus repræsentabat,
Ab ineunte ætate. Nequaquam enim cælestium Deorum suboles
Inefficax & ignava machinarumque rudis est; sed robur ei
Ingens adjunctum est etiam in utero (adhuc) latenti.
Deinde in eo expressa erat vis Nemeæi leonis,

Qui

Quod fuerit, Confestim ut ab utero processit, Herculem virium documen acre mortalibus dedisse. *Dausq.* Suo more misere hallucinatur bonus Dausquejus: Nam Εσχετ' pro Εσχεν, non pro Εσχετο, positum est, & de Deorum sobole hæc dicuntur cum præcedentibus γενικῶς: Pueri vident, si attendant. *Pauw.*

208. Ἐν δὲ Νεμειαίοιο βίη τέτυκτο λέοντος] βίη ἐτέτυκτο. *Rhod.* Νεμειαίοιο ista forma notes. *Pauw.*

210.

Ομβρίμου Ηρακλῆος ἐπὶ στιβαρῇσι χέρεσσι
Τειρομένου κρατερῶς· βλοσυροῖς δέ οἱ ἀμφὶ γένυσιν
Αἱματόεις ἀφρὸς ἔσκεν· ἀπυείοντι δ᾽ ἐῴκει·
Αγχι δέ οἱ πεπόνητο μένος πολυδειράδος Υδρης,
Αἰνὸν λιχμώωσα· καρήατα δ᾽ ἀλγινόεντα,
Αλλα μέν οἱ δέδμητο κατὰ χθονὸς, ἄλλα δ᾽ ἄεξεν
Εξ ὀλίγων μάλα πολλά· πόνος δ᾽ ἔχεν Ηρακλῆα,
Θαρσαλέον τ᾽ Ιολαον· ἐπεὶ καρτερὰ φρονέοντε
Αμφω, ὁ μὲν τέμνεσκε καρήατα μαιμώωντα,
Αρπῃ ὑπ᾽ ἀγκυλόδοντι θοῶς· ὁ δὲ καῖε σιδήρῳ
Αἰθομένῳ· κρατερὴ δὲ κατήνυτο θηρὸς ὁμοκλή·
Εξείης δ᾽ ἐτέτυκτο βίη συὸς ἀκαμάτοιο,
Αφριόων γένυεσσι· φέρεν δέ μιν ὡς ἐτεόν περ,
Ζωὸν ἐς Εὐρυσθῆα μέγα σθένος Αλκείδαο·
Κεμμὰς δ᾽ εὖ ἤσκητο θοὴ πόδας, ἥτ᾽ ἀλεγεινὸν
Αμφὶ περικτιόνων μέγ᾽ ἐτίνυτο πᾶσαν ἀλωήν·
Καὶ τὴν μὲν χρυσοῖο κεράατος ὄμβριμος ἥρως
Αμφέχεν, οὐλομένοιο πυρὸς πνείουσαν ἀϋτμήν·
Αμφὶ δ᾽ ἄρα στυγεραὶ Στυφηλίδες· αἱ μὲν ὀϊστοῖς
Βλήμεναι, ἐν κονίῃσιν ἀπέπνεον, αἳ δ᾽ ἔτι φύζης
Μνωόμεναι, πολιοῖο δι᾽ ἠέρος ἐσσεύοντο·

Ταῖσι

210. *βλοσυροῖς δέ οἱ ἀμφὶ γένυσιν*] *βλοσυρῆς* vel *βλοσυραῖς*: *γενύεσι* hic mediam iterum producit. *Pauw.*

211. *ἀπυείοντι δ᾽ ἐῴκει*] *ἀποπνείοντι*, vel *ἀπειλείοντι*, *minitanti. Rhod.* Improba dictio. Brodæus ſcribit: *ἀπύοντι δ᾽ ἐῴκει*, rugienti ſimilis erat. At, qui tunc ſcribendum quoque: *ἔσκ᾽· ἀπύοντι δ᾽ ἐῴκει*, ratione quantitatis. Rectior Rhodomanni correctio reſcribentis, *ἀποπνείοντι*, vel *ἀπειλείοντι*. Cui nihilominus meam non poſtfero:

Αἱματόεις ἀφρὸς ἴσχεν, ἀποπτύοντι δ᾽ ἐῴκει.

Spumabat Leo (quod deprædiantis eſt) ſpuma ſanguinea (quod vi victi eſt & ſaniem exſpuentis) eoque ſpectaculo ſcalptura clypei ferit oculos. *Dausq.* *ἀποπνείοντι δ᾽ ἐῴκει* bonum eſt, alia mala & non unius aſſis: In re aperta verbis parco. *Pauw.*

213. *Αἰνὸν λιχμώωσα*] Hic ha-

Qui in validis strenui Herculis manibus
Duriter affligebatur, sævasque ejus circum maxillas
Cruenta spuma erat; & expirantis formam habebat.
Prope hunc elaborata erat vis multicipitis Hydræ
Linguas truculenter exsertans: capitaque dolorifica
Partim ei ad terram decussa erant, partim renascebantur
Ex paucis admodum multa: Et labor tenebat Herculem
Audacemque Jolaum; Quoniam forti animo (instabant)
Ambo; alter capita dirum quid molientia falce
Adunca celeriter detruncabat: alter urebat ferro
Candenti. Validæ ergo beluæ (istius) minæ (ita) conficiebantur.
Deinde fabricata erat indomiti suis violentia,
Spumans genis, & portabat hunc ceu reapse
Vivum ad Eurystheum ingens Alcidæ robur.
Artificiose etiam elaborata erat cerva, pedibus cita; quæ miseris modis
Totum vicinorum agrum infestabat:
Et hanc aureo cornu Heros fortis
Tenebat, perniciosi vaporem ignis efflantem.
Prope quam invisæ Stymphalides, quædam sagittis
Confixæ in pulvere animam exhalant, quædam adhuc de fuga
Cogitantes, per incanum aëra volant:

In

habes Enallagen, quam etiam V. 201. volebat admittere Rhodomannus: Sed alia est hujus, alia istius loci conditio: Nam hic λιχμώωσα sequitur, ibi ἰειχότες præcedit, & sic non mutantur figurate, sed propudiose miscentur genera: Attende. *Pauw.*

214. *Αλλα μὲν οἱ δέδμητο κατὰ χθονὸς*] *Αλλα μὲν οἱ τέτμητο* non fuisset deterius. *Pauw.*

215. *Ἐξ ὀλίγων μάλα πολλὰ*] Hoc nimium, quia ex uno capite capita modo succrescebant duo. Sed pugnam protraxit Quintus, & sic ex paucis produxit admodum multa. *Pauw.*

216. *Θαρσαλέον τ' Ιολαον' ἐπεὶ καρτερὰ φρονέοντε*] Versus laborat: Scribendum, vel ἐπεὶ κρατερὰ φρονέοντε, vel ἐπεὶ κάρτα φρονέοντε. *Pauw.*

227. *Αμφὶ δ' ἄρα στυγεραὶ Στυφελίδες*] *Στυμφαλίδες. Rhod.* Pro *Αμφὶ* malo *Αγχι. Pauw.*

In quas iratus Hercules aliam post aliam
Subinde arundinem ejaculatur, similis valde properanti.
Inibi etiam vis ingens præstantis Augeæ
Solerter in scuto invicto efformata erat.
Cui profundum divini Alphei amnem
Fortis Hercules derivat; & passim Nymphæ
Opus ingens stupent. seorsumque erat Taurus,
Ignem spirans, quem & ipsum, licet insuperabilis esset,
Fregit valido cornu violenter (comprehensum:) amboque ipsi
Conniteni brachiorum musculi invicti intendebantur.
Et hic quidem mugitum edenti similis erat. At juxta cum
In clypeo fabricata erat, Dearum specie vestita
Hippolyte: Et hanc validis manibus
Dum cingulo varie texto spoliare cupit,
Coma arreptam detrahebat ex celeri equo. Seorsum vero
Aliæ pavitabant Amazones. Ibi etiam sævæ
In terra Threicia erant Diomedis equæ

Vi-

Protulit informesque toris immanibus artus.

Et in 2. Tuscul. veterum quis:

O pectora! o terga! o lacertorum tori!

ἄμφω μυῶνες erunt ambo lacertorum tori, qui vi cornua tauri prehenderit & tenuerit. Didymo μυὼν συνεστηκὼς ἐκ πολλῶν νεύρων, καὶ συνεστραμμένων σαρκῶν, etsi ibi in Iliad. Π. est γαστροκνημία. Alii musculos dicunt, & Theocritus μύας cum descriptione Idyll. 22.

Ἐν δὲ μύες στερεοῖσι βραχίοσιν ἄκρον ὑπ᾽ ὦμον
Ἕστασαν.

Sic Lib. 2.

Παρφθάμενος μυῶνα κατ᾽ ἀλγινόεντα δαΐξε
Ἀμφιτόμῳ βουπλῆγι.

Dausq. Dausqueji ἐρειδόμενοι ἐτίταιντο melius est, quam Rhodomanni ἐρειδομένοιο τίταντο, propter οἱ præcedens, quod in hac verborum Syntaxi vix a participio suo divelli potest. Alias scribendum, ἐρειδομένῳ ἐτίταντο. Pro κυῶνες nemo dubitat, quin certo certius legendum sit μυῶνες. Pauw.

240. Καί ῥ᾽ ὁ μὲν ὡς μυκηθμὸν ἰεὶς πέλεν] Sed quomodo mugire poterat cornu prehensus, & sic γναμφθείς? Pauw.

245. ἀμφὶ δὲ λυγραὶ Θρηΐκιαι &c.] Forte ἄγχι δέ. Rhod. Similiter correximus V. 227. Pauw.

246. Διομήδεος ἵπποι ἀνδροβόροι] ἀνδροβόροι posuimus pro ἀνδροφόροι. Ortus est nobis hic error librarius, ut plerique alii, ex vitiosa & semibarbara

Græci

Ἀνδροβόροι· καὶ τὰς μὲν ὑπὸ στυγερῇσι φάτνῃς
Αὐτῷ σὺν βασιλῆϊ κακὰ φρονέοντι δάϊξεν·
Ἐν δὲ καὶ ἀκαμάτοιο δέμας πέλε Γηρυονῆος,
Τεθναότος παρὰ βουσί· κάρη δέ μιν ἐν κονίῃσιν
Αἱματόεντα κέχυντο, βίῃ ῥοπάλοιο δαμέντα·
Πρόσθε δέ οἱ δέδμητο κύων ὀλοώτατος ἄλλων,

Op-

Græci sermonis pronunciatione: ubi β (ut & φ, & υ in Diphthongis) eodem sono, quo f, pronunciatur. Cur ergo non adsuefacimus tandem juventutem scholasticam ad veram illam & genuinam antiquæ Græciæ literarum enunciationem? & nos ipsi quod male didicimus, bene tandem, & magno cum Græcæ literaturæ incremento & fructu dedocemur? An non pudet nos aliquando, bestias hac in re habere magistros, & harum tamen vocibus, quotidie nos erudientibus, aures dociles non accommodare? Certe βῆ βῆ ovium vox apud Cratinum, crasse, crassa Minerva præditos docet β non f, sed b esse: & η sonandum non ut i, sed ut e crassum, medium inter a & e; cujus posterioris nobis occinunt, si modo non surdi simus, etiam ad ravim, capellæ suo illo μηκᾶσθαι; ubi mēe, non mi, (sicut oves in suo βληχᾶσθαι, non bli, sed blēe) nobis occlamant. Nonne κακοφωνότεροι sumus canibus ipsis, qui suum antiquum illud Aristophanicum αὖ, αὖ (unde βαΰζω & αὔω est) græcissant, ubi nobis libet ejus loco af af (ut ita loquar) barbarissare. Quid? quod κόκκυξ cum suo κοκκύζειν, sonum υ literæ probare debebat, eam esse u Gallicum (quod vulgo scribitur ū) non i. Sed ut a brutis ad homines adscendamus: Rustici Germaniæ superioris quando suum pfeu (quod Græcis φεῦ est) efferunt, nonne præcipiunt Grammaticis, φ non f, sed ph esse, ubi π cum spiritu e compressis labris emittendum. Vulgus Suevicum rectissime pronunciat diphtongum αι in Kaisar: cum literatoribus fere omnibus sit e, & quidem acutum. Auscultent Grammatistæ puellas, ad cunabula εἶα eia cantillantes, utrum ει sit i, an ei. Devenio a bestiis & vulgo ad eruditos. His non ignotas esse decebat has (ut vocant) maximas seu regulas Catholicas: Ut lingua est mentis interpres, ita literæ sunt linguæ ministræ & enunciatrices. Hinc scriptio pronunciationis Amanuensis. Ut a mente linguæ, sic a lingua scripturæ commendata, fideliter reddenda sunt. Hinc quod scriptum est, ut scriptum est, integre legi debet. Propter diversa pronunciationis officia diversæ sunt literarum figuræ & appellationes: Et contra, ut diversa est notatio, diversa etiam pronuncia-

tio,

Virivoræ, quas ad præsepia detestanda,
Una cum rege maligne affecto trucidavit.
Inerat & invicti Geryonis corpus,
Extincti juxta boves; ejusque capita (tria) in pulvere
Cruenta hic illic jacebant, vi clavæ subacta.
Ante quem domitus fuerat canis (omnium) aliorum
exitiosissimus,

Oratio. Item literæ distinctæ non sunt confundendæ. Tum Diphthongi non ut Monophtongi sunt efferendæ. Quid ergo Diphthongos non legunt ut duas conjunctim vocales? ut αι & ᾳ, αυ, ει, ῃ, ευ, ηυ, οι, ῳ, ου, ωυ, υι, āi, āu, ēi, ēu, ōi, ōu, ÿi. Cur distribuunt mutas in Tenues, Medias & Adspiratas, si δ non mollius, quam τ: ϑ non cum spiritu & sibilo (quale s blæsum est) enunciant? Cur β cum φ, γ cum χ confundunt? Cur o distinguunt in minus & majus, si illud non exiliter, ut in nostro ol(olivum), hoc non crassa & rustice, ut in Teutonico Brot (βρωτὸς), Latino Roma, ipsis sonet? Si Græcorum non vellent, at Germanorum deberent Prosodiam in elemento υ animadvertere: quando πῦρ fur, vocali nativa & germana proferunt. Jam quid obstat? Hoc, quod Dion Chrysostomus initio Troicæ Orationis conqueritur; Difficile esse homines vera docere: sed multo difficilius dedocere falsa. At res exigui momenti. Imo maximi. Fundamentum enim est Græcæ linguæ, quæ totius Philosophiæ mater est. Quo labefactato, non mirum, & bonam hujus ædificii partem jampridem corruisse, reliquum vero ruinam paulo post secuturam, minari. Hoc qualicunque Epeisodio notas has, alioqui parum jucundas, interpolare volui. *Rhod.* Substitue unum horum, Ανδροφόνοι, Ανδροβόροι, Ανδροφάγοι. *Dausq.* Cum Rhodomanno scribendum est Ανδροβόροι. *Pauw.*

247. καὶ τὰς μὲν ὑπὸ συγερῆσι φάτνης] ὑπὸ συγερῆσι φάτνησιν. *Rhod.* Paulo longius abiret, sed non deterius esset, ὑπὸ συγερῆς ἄρα φάτνης. *Pauw.*

248. σὺν βασιλῆϊ κακὰ φρονέοντι δαΐξεν] Verborum cohærentia mallet δαΐζεν. *Pauw.*

250. κάρη δέ μιν ἐν κονίῃσιν] κάρη δέ οἱ, per Apocopen pro κάρηνα, vel scriptum fuit καρήατα δ' ἐν κονίῃσιν. *Rhod.* κάρη pro κάρηνα suspectum est: pro κάρηνον dicitur sæpe. Rectius igitur καρήατα δ' ἐν κονίῃσιν. Potest etiam scribi, κάρηνα δὲ ἐν κονίῃσιν, vel κάρηνα δ' οἱ ἐν κονίῃσιν, aut denique κάρηνα μὲν ἐν κονίῃσιν Αἱματόεντα κέχυντο — Πρόσθε δέ οἱ &c. Et hoc postremum a recepta scriptura minimum recedit, sed fors paulo abruptius tibi videbitur: Sume, lector, quod maxime allubescit. *Pauw.*

Ορθρῳ ἀνηρῷ ἐναλίγκιος, ὄμβριμος ἀλκὴν
Κερβέρῳ, ὅς ῥά οἱ ἔσκεν ἀδελφεός· ἀμφὶ δ' ἔκειτο
Βουκόλος Εὐρυτίων μεμορυγμένος αἵματι πολλῷ·
Αμφὶ δὲ χρύσεα μῆλα τετεύχεατο, μαρμαίροντα
Εσπερίδων ἀνὰ πρέμνον ἀκήρατον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ,
Σμερδαλέος δέδμητο δράκων· ταὶ δ' ἄλλοθεν ἄλλαι
Πτώσσουσαι, θρασὺν υἷα Διὸς μεγάλοιο φέβοντο·
Εν δ' ἄρ' ἔην μέγα δεῖμα καὶ ἀθανάτοισιν ἰδέσθαι,
Κέρβερος, ὅν ῥ' ἀκάματι Τυφωέϊ γείνατ' Εχιδνα
Αντρῳ ὑπ' ὀκρυόεντι, μελαίνης ἀγχόθι Νυκτὸς,
Αμφ' ὀλοῇσι πύλῃσι πολυκλαύτου Αΐδαο,
Εἴργων νεκρῶν ὅμιλον ὑπ' ἠερόεντι βερέθρῳ·
Ρεῖα δέ μιν Διὸς υἱὸς ὑπὸ πληγῇσι δαμάσσας,
Ηγε καρηβαρέοντα παρὰ Στυγὸς αἰπὰ ῥέεθρα,
Ελκων οὐκ ἐθέλοντα βίῃ πρὸς λήθεα χῶρον,
Θαρσαλέως. ἐτέτυκτο δ' ἀπόπροθεν ἄγκεα μακρὰ
Καυκάσου· ἀμφὶ δὲ δεσμὰ Προμηθέος ἄλλυδις ἄλλα
Αὐτῆς σὺν πέτρῃσιν ἀναῤῥήξας ἅμα γυίοις,

Αὖε

253. Ορθρῳ ἀνηρῷ ἐναλίγκιος, ὄμβριμος ἀλκὴν Κερβέρῳ] Ορθρος ἀνηρῷ ἐναλίγκιος ὀμβρίμῳ. Rhod. ὀμβρίμῳ ἀλκὴν post ἀνηρῷ minus accommodum est: Quare præter Ορθρῳ nihil forte mutandum. Ορθρος, ἐναλίγκιος, ἀλκὴν ὄμβριμος, Κερβέρῳ ἀνηρῷ: Hoc certe non peccat. Pro ὄμβριμος ἀλκὴν antea conjecerat Rhodomannus ὄμβριμον ἀλκὴν: Peropportune, si ὄμβριμος diceretur θηλυκῶς, qua de re dubito, & dubitavit etiam ille: Ideo enim suspicionem alia suspicione correxit, credo. Supra tamen habuimus Lib. 4. V. 177. διήλασε δ' ὄμβριμον αἰχμὴν, aliaque exempla non deerunt forte alibi. Pauw.

256. Αμφὶ δὲ χρύσεα μῆλα τετεύχεατο] τετεύχαται Rhod. Pro Αμφὶ hic etiam scribendum videtur Αγχι, inprimis ubi proxime sequitur ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ. Pauw.

261. ὅν ῥ' ἀκάματι Τυφωέϊ] Scribe ἀκάμαντι. Dausq.

264. Εἴργων νεκρῶν ὅμιλον] νεκρὸν ὅμιλον. Rhod.

466. παρὰ Στυγὸς αἰπὰ ῥέεθρα] Ultra Stygis alta fluenta. Pauw.

267. Ελκων οὐκ ἐθέλοντα βίῃ πρὸς λήθεα χῶρον] ἀήθεα χῶρον. Rhod. Brodæus rescribendum opinatur πρὸς ἀληθέα χῶρον, ad homines, qui quidem subsistunt,

Orthrus (nomine), vasto robore æquiparans tristem
Cerberum, qui ejus frater erat. Ac prope jacebat
Eurytion bubulcus, multo cruore fœdatus.
Ibi etiam efficta erant aurea mala, quæ rutilaverant quondam
Hesperidum per stipitem intactum. Ad quem
Horrendus Draco prostratus erat. Illæ autem huc illuc,
Trepidantes audacem magni Jovis natum fuga sibi consulebant.
Adhæc inerat, ingens terror etiam Deorum in oculis,
Cerberus; quem indefesso Typhoëo Echidna edidit,
Sub horribili antro, nigram prope Noctem,
Ad exitiales lamentosi Ditis portas
Exanimem turbam in tenebricoso Barathro coërcens.
Sed facile Jovis eum filius plagis subactum,
Ægroque capite nutantem, præter vasta Stygis fluenta duxit,
Dum nolentem vi ad insuetum locum fortiter
Pertrahit. Inde excusæ erant longe convalles
Caucasi; & vincula Promethei, hinc & illinc
Cum ipsis scopulis & membris simul abrumpens,

So-

sturit, materiaque constant. Contra inferorum manes, imagines ac visa potius a Poëtis censentur, hominem in tres partes dividentibus, corpus, animam, & umbram. Exinde Rhodomannus conjecit πρὸς ἀηθέα χῶρον. Sed resupinato λ, & præeunte α scribi etiam potest πρὸς ἀγηθέα χῶρον, *ad locum illætabilem*, uti Silius dixit equos Plutonis *lucem caventes*. Hoc ipsum firmatur illo, Ἕλκων οὐκ ἐθέλοντα βίῃ; Vi invitum trahi est ad illætabilem locum trahi, aut a quo trahi nolis, aut omnino ne trahi quidem. Rhodomanni tamen divinatio Claudiani, aliorumque scriptorum locis firmari potest. *Dausq.* Verissime Rhodomannus πρὸς ἀηθέα χῶρον, neque dubium est ullum: Inepte Brodæus; ineptissime Dausquejus. *Pauw.*

268. Θαρσαλέως. ἐτέτυκτο δ' ἀπόπροθεν] δ' post ἐτέτυκτο posui, & in voce sequenti σ eliminavi. *Rhod.* In Aldina & Basileensi scilicet perperam excusum est, Θαρσαλέως δ' ἐτέτυκτο ἀπόπροσθεν. *Pauw.*

270. ἀναῤῥήξας ἅμα γυίοις] Illud ἅμα copulandum est cum δεσμὰ αὐτῆς σὺν πέτρῃσι, *vincula una cum ipsis scopulis*, ut

sic

Δῦε μέγαν Τιτῆνα· λυγρὸς δέ οἱ ἀγχόθι κεῖτο
Αἰετὸς ἀλγινόεντι δέμας βεβλημένος ἰῷ·
Κενταύρων δ' ἐτέτυκτο πολυσθενέων μέγα κάρτος
Αμφὶ πόλοιο μέλαθρον· ἔρις δ' ὀρόθυνε, καὶ οἶνος,
Αντίον Ηρακλῆϊ τεράατα κεῖνα μάχεσθαι·
Καί ῥ' οἱ μὲν πεύκεσι περιδμηθέντες ἔκειντο,
Τὰς ἔχον ἐν χείρεσσι, μάχης ἄκος· οἱ δ' ἔτι μακρῆς
Δηριόωντ' ἐλάτῃσι μεμαότες, οὐδ' ἀπέληγον
Υσμίνης· πάντων δὲ κάρηατα δεύετο λύθρῳ,
Θεινομένων ἀνὰ δῆριν ἀμείλιχον ὡς ἐτεόν περ·
Οἴνῳ δ' αἷμα μέμικτο, συνηλλοίωτο δὲ πάντα
Εἴδατα, καὶ κρητῆρες, ἐΰξεστοί τε τράπεζαι·
Νέσσον δ' αὖ ἑτέρωθε παρὰ ῥόον Εὐήνοιο,
Κείνης ἐκπροφυγόντα μάχης, ὑπεδάμνατ' ὀϊστῷ,
Αμφ' ἐρατῆς ἀλόχοιο χολούμενος· ἐν δ' ἐτέτυκτο
Ομβρίμου Ανταίοιο μέγα σθένος, ὅν ῥα καὶ αὐτὸν
Αμφὶ παλαισμοσύνης ἄμοτον περιδηριόωντα
Υψοῦ ἀράμενος, κρατεραῖς συνέαξε χέρεσσι·
Κεῖτο δ' ἐπὶ προχοῇσιν ἐϋῤῥόου Ελλησπόντου
Αργαλέον μέγα κῆτος, ἀμειλίκτοισιν ὀϊστοῖς
Βλήμενον· Ησιόνης δὲ κακοὺς ἀπελύετο δεσμούς·
Αλλα δ' ἄρ' Αλκείδαο θρασύφρονος ἄσπετα ἔργα
Αμφέχεν Εὐρυπύλοιο διοτρεφέος σάκος εὐρύ·
Φαίνετο δ' ἶσος Αρηϊ, μετὰ στίχας ἀΐσσοντι·
Τρῶες δ' ἀμφιέποντες ἐγήθεον, εὖτ' ἐσίδοντο

Τεύ-

fic *γυίοις* Herculem respiciat, cujus membris & manibus id e factum. Si *γυίοις* cum Interprete referas ad Prometheum, cujus membra cum scopulis avellebantur una, sententia, ut nihil de verborum Syntaxi dicam, inepta est: Nam sic in vinculis nihilominus hæsisset miser. At vincula manibus evulsit Hercules, & cum altius infixa essent, una cum illis evulsit scopulos: Hoc aptum & bonum, ut solutus appareat Titan, & sequens *λῦε* cum effectu accedat, *Pauw.*

274.

Solutum dedit magnum Titanem (Hercules). Infestaque prope illum jacebat
Aquila, vulnifico jaculo corpus transfixa.
Centaurorum etiam effi̇cta erat magna vis prævalidorum,
Ad Pholi ædes. Lisque & merum incitabat
Monstra illa ut adversus Herculem pugnarent.
Et pars quidem inter piceas prostrati jacent,
Quas in manibus ut pugnæ remedium tenuerant, pars adhuc longis
Abietibus connitentes certant, neque desistunt
A conflictu: omniumque capita humectantur cruore;
Non secus, ac si vere in crudeli pugnæ conflictu saucientur,
Vinoque sanguis miscetur, & alterantur simul cuncta
Fercula, crateresque, & politæ mensæ.
Nessum autem alibi, ad Eueni undam,
Fuga elapsum ex hac pugna, conficiebat sagitta,
Ob venustam conjugem succensus. Insculptum deinde fuerat
Ingens violenti Antæi robur: Quem ipsum etiam,
Secum lucta ferociter contendentem,
Alte sublatum, validis manibus confregerat.
Jacebat porro ad undosi Hellesponti ostia
Sæva & immanis Balæna, rigidis sagittis
Confixa, duraque Hesiones vincula resolvebat (Hercules).
Alia insuper ardua facinora magnanimi Alcidæ
Amplo scuto Eurypyli, a Jove nutriti, continebantur.
Videbatur autem par Marti, ad ordines (militares) festinanti:
Trojani vero stipantes (eum) lætabantur, cum viderent
Arma

274. *Ἀμφὶ πόλοιο μέλαθρον*] *Ἀμφὶ Φόλοιο μέλαθρον. Rhod.*

276. *Καί ῥ' οἱ μὲν πεύκεσι περιδμηθέντες*] *Καί ῥ' οἱ μὲν πεύκῃσι. Rhod.* *περι* in *περιδμηθέντες* præcedens *πεύκῃσι* respicit: Quare rectius scriberetur separatim. *Pauw.*

281. *συνηλλοίωτο δὲ πάντα* &c.] *συνηλλοίωτο* de crateribus & mensis minus aptum est. *Pauw.*

288. *Ὑψοῦ ἀράμενος*] *Ὑψοῦ ἀειράμενος. Rhod.*

Ibid. *κρατεραῖς συνέαξε χέρεσσι*]

Τεύχεα, ἠδὲ καὶ ἄνδρα, θεῶν ἐπιειμένον εἶδος·
Τὸν δὲ Πάρις ποτὶ δῆριν ἐποτρύνων, προσέειπε,
Χαίρω σεῖο κιόντος, ἐπεί νύ μοι ἦτορ ἔωλπεν
Ἀργείους μάλα πάντας ὀϊζυρῶς ἀπολέσθαι
Αὐταῖς σὺν νήεσσιν, ἐπεὶ βροτὸν οὔπω τοῖον
Ἔδρακον ἐν Τρώεσσιν, ἐϋπτολέμοισί τ' Ἀχαιοῖς·
Ἀλλὰ σὺ πρὸς μεγάλοιο καὶ ὀμβρίμου Ἡρακλῆος,
Τῷ μέγεθός τε, βίην τε, καὶ ἀγλαὸν εἶδος ἔοικας,
Κείνου μνωόμενος, φρονέων τ' ἀντάξια ἔργα,
Θαρσαλέως Τρώεσσι δαϊζομένοις ἐπάμυνον,
Ἤν πως ἀναπνεύσωμεν, ἐπεὶ σέγε μοῦνον ὀΐω
Ἄστεος ὀλλυμένοιο κακὰς ἀπὸ κῆρας ἀλύξαι.
Ἦ, μέγ' ἐποτρύνων· ὁ δέ μιν προσεφώνεε μύθῳ·
Πριαμίδη μεγάθυμε, δέμας μακάρεσσιν ἐοικὼς,
Ταῦτα μὲν ἀθανάτων ἐνὶ γούνασιν ἐστήρικται,
Ὅς τε θάνῃ κατὰ δῆριν ὑπέρβιον, ἠὲ σαωθῇ·
Ἡμεῖς δ' ὥσπερ ἔοικε, καὶ ὡς σθένος ἐστὶ μάχεσθαι,
Στησόμεθα πρὸ πόληος· ἔπειτα δὲ καὶ τόδ' ὀμοῦμαι,
Μὴ πρὶν ὑποστρέψειν, πρὶν ἢ κτάμεν, ἢ ἀπολέσθαι.
Ὡς φάτο θαρσαλέως· Τρῶες δ' ἐπὶ μακρὰ χάροντο·
Καὶ τότ' Ἀλέξανδρόν τε, καὶ Αἰνείαν ἐρίθυμον,
Πολυδάμαντά τ' ἐϋμελίην, καὶ Πάμμονα δῖον,

Δηΐ-

σι] Idem vitium, quod Libr. 4. V. 226. correximus: Et hic scribe meo periculo, κρατεραῖς συνέαγξε χέρεσσι. Id exprimit, quod Antæo factum. *Pauw.*

297. *Τὸν δὲ Πάρις ποτὶ δῆριν ἐποτρύνων*] *ποτὶ δῆριν* remigrare jussi ante *ἐποτρύνων*. *Rhod.* In Aldina scilicet & Basileensi legitur, *Τὸν δὲ Πάρις ἐποτρύνων ποτὶ δῆριν*. *Pauw.*

300. *ἐπεὶ βροτὸν οὔπω τοῖον*] *οὔποτε τοῖον*. *Rhod.* Rhodomannus *οὔποτε*, nec abnuo. Quid si tamen fixiorem oculorum conjectum in Eurypylum ea mora Poëta designavit? Certe sic Homerus Iliad. Γ.

Καλὸν δ' οὕτω ἐγὼν οὔπω ἴδον ὀφθαλμοῖσι.

Dausq. *ἐπεὶ βροτὸν* post *ἐπεὶ νύ μοι* minus exasciatum est. *Pauw.*

306. *Ἤν πως ἀναπνεύσωμεν*] *Ἤν πως ἐμπνεύσωμεν*. *Rhod.* Non male etiam legeretur, *Ἤν που ἀναπνεύσωμεν*. *Pauw.*

307.

Arma & virum, Deorum forma indutum.
Quem Paris ad certamen instigans (ita) affatus est:
Gaudeo te expeditionem (in hostes) faciente. Quoniam animus mihi sperat (fore)
Ut universi Argivi internecione deleantur miserrima,
Cum ipsis navibus: Quandoquidem virum talem nunquam
Vidi inter Trojanos & bellicosos Achivos.
Sed per magnum & fortem Herculem,
Quem (corporis) magnitudine, viribusque & forma spectabili refers,
Memor illius, & digna (illo) facinora animo concipiens,
Fortiter Trojanis, bello attritis, succurrito;
Si forte respirare possimus: siquidem te solum confido,
Triste urbis jam pessum euntis fatum avertere posse.
Dixit, non leve calcar ipsi addens. Is vero (tali) eum alloquitur sermone:
Priamide animose, Diis corpore (venusto) similis,
Hæc nempe Deorum in genubus firmiter reposita sunt,
Quis vel in prælio violento occubiturus sit, vel salvus evasurus.
Nos vero, ut decet, & ut possumus pugnare,
Pro civitate (Troum) stabimus. Deinde & hoc jurejurando confirmo,
Me non prius reversurum, quam cædem fecerim (Græcorum) aut mortem oppetierim.
Sic fidenter ait. Troësque valde super hoc gaudent.
Et tunc Alexandrum, & Æneam cordatum,
Nec non Polydamantem hasta bonum, & Pammona clarum,

Cum-

307. *κακὰς ἀπὸ κῆρας ἀλύξαι*] *ἀλέξαι* vel *ἀλέξειν*. *Rhod.*

311. *ἠὲ σαωθῇ*] Sustuli *καὶ* in fine. *Rhod.* Aldina & Basileensis, *ἠὲ σαωθῆναι*. *Pauw.*

314. *Μὴ πρὶν ὑποστρέψειν, πρὶν ἢ κτάμεν* &c.] Versus laborat: Nam *πρὶν* brevis, non longa est. Nonne scribendum, vel *Μὴ πρὶν ὑποστρέψειν γε, πρὶν ἢ κτάμεν*, vel *Μὴ πρὶν ὑποστρέψειν, πρὶν γ' ἢ κτάμεν* &c? *Pauw.*

317. *Πουλυδάμαντα τ' ἐϋμμελίην*] Scribe *ἐϋμμελίην*; tum pro Πολυ-

Δηΐφοβόν τ' ἐπὶ τοῖσι, καὶ Αἴθικον, ὃς περὶ πάντων
Παφλαγόνων ἐκέκαστο μάχῃ ἔνι τλῆναι ὅμιλον,
Τοὺς ἅμα λέξατο πάντας, ἐπισταμένους πονέεσθαι,
Ὅππως δυσμενέεσσιν ἐνὶ πρώτοισι μάχωνται
Ἐν πολέμῳ· μάλα δ' ὦκα κίον προπάροιθεν ὁμίλου·
Προφρονέως δ' οἴμησαν ἀπ' ἄστεος· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Πολλοὶ ἕπονθ' ὡσεί τε μελισσάων κλυτὰ φῦλα
Ἡγεμόνεσσιν ἑοῖσι διηρεφέος σίμβλοιο
Ἐσσύμεναι καναχηδὸν, ὅτ' εἴαρος ἦμαρ ἵκηται,
Ὣς ἄρα τοῖσιν ἕποντο βροτοὶ, περὶ δῆριν ἰοῦσι·
Τῶν δ' ἄρα νισσομένων, πολὺς αἰθέρα δοῦπος ὀρώρει,
Αὐτῶν, ἠδ' ἵππων· περὶ δ' ἔβρεμεν ἄσπετα τεύχη·
Ὡς δ' ὁπόταν μεγάλοιο βίῃ ἀνέμοιο θοροῦσα
Κινήσῃ προθέλυμνον ἁλὸς βυθὸν ἀτρυγέτοιο,
Κύματα δ' ὦκα κελαινὰ πρὸς ἠόνας βοόωντα,
Φῦκος ἀποπτύωσιν, ἐρευγομένοιο κλύδωνος,
Ἠχὴ δ' ἀτρυγέτοισι παρ' αἰγιαλοῖσιν ὄρωρεν,
Ὣς τῶν ἐσσυμένων, μέγ' ὑπέβραχε γαῖα πελώρη·
Ἀργεῖοι δ' ἀπάνευθε πρὸ τείχεος ἐξεχέοντο

Ἀμφ'

λυδάμαντα malo Πουλυδάμαντα: Nam quid necesse Versum admittere ἀκέφαλον? *Pauw.*

321. Ὅππως δυσμενέεσσιν &c.] Ordo est, ὅππως ἐνὶ πρώτοισι μάχωνται δυσμενέεσσιν ἐν πολέμῳ, *ut inter primos & primi pugnarent cum hostibus in acie*: μάχεσθαι δυσμενέεσσι pueri norunt, neque cohærent ἐνὶ πρώτοισι δυσμενέεσσι, ut Interpres perperam credidit: Nam id ne quidem Græcum est eo sensu. Sic autem ἐνὶ, ut vides, hic repetitur statim: Quod paulo ingratius. An legendum, δυσμενέεσσιν ἐπὶ πρώτοισι μάχωνται Ἐν πολέμῳ? ἐπὶ δυσμενέεσσι μάχεσθαι est adversus hostes pugnare: Sic Græca dicerent, quod Latina dicunt, & voculæ essent diversæ. Sed ea non est hujus Poëtæ diligentia: Quare maneat vulgatum. *Pauw.*

323. Προφρονέως δ' οἴμησαν ἀπ' ἄστεος] Rectius scribas, Προφρονέως τ' οἴμησαν. *Pauw.*

325. Ἡγεμόνεσσιν ἑοῖσι διηρεφέος σίμβλοιο] Quæstio est, quid διηρεφὴς? scribe, Ἡγεμόνεσσιν ἑοῖς δι' εὐῤῥαφέος σίμβλοιο: summam namque per artem alvearia contexta sunt. *Dausq.* Quæstioni satisfecit Interpres in Versione sua, & in eo acquiescere debuisset bonus. *Pauw,*

327.

Cumque his Deiphobum & Æthicum, qui præ omnibus
…omnibus agmen (hostile) in pugna sustinere
…ns erat:
…mnes legit pugnandi gnaros,
…ribus hostium dimicarent,
…erta: citato igitur in primam aciem præ-

…sque animis ex urbe erumpunt; ac militum
…ortes

Plurimæ sequuntur, ceu nobiles apum gentes
Reges suos (sequuntur) ex alvearibus bene tectis
Effusæ cum strepitu, cum Veris tempus advenit.
Ita illos ad conflictum egressos sequuntur mortales.
Quorum incessu, ingens ad æthera fragor exsurgit,
Ab ipsis simul & equis, circumque arma firmissima
strepitant;
Ut, cum magni vis venti ingruens
Moverit ex imo infrugiferi maris gurgitem,
Subitoque nigri fluctus ad littora cum sonore
Fucum marinum exspuunt, eructante fluctuum æstu,
Fremitusque (undarum) juxta inculta littora oritur.
Sic illis imminentibus vasta tellus valde resonabat.
Alibi autem Argivi ante murum, ordine composito
incedunt

Circa

327. περὶ δῆριν ἰοῦσι] ποτὶ δῆριν ἰοῦσι. *Rhod.*

328. πολὺς αἰθέρα δοῦπος ὀρώρει] αἰθέρι, vel pro ὀρώρει, ἵκανεν. *Rhod.* An αἰθέρα δοῦπος ὀρώρει scriptum Ellyptice pro κατ' αἰθέρα δοῦπος ὀρώρει? Id certe non minus arridet, quam Rhodomanni αἰθέρι δοῦπος ὀρώρει. Si pro ὀρώρει scribas ἵκανεν, nihil exasciatius & convenientius: Sed sic a recepta scriptura longius recedis: Videndum adhuc. *Pauw.*

329. Αὐτῶν, ἠδ' ἵππων] Ut Supra V. 54. hujus Libri suspicabamur legi posse paulo liberius, Αὐτοῖς ἠδ' ἵπποις. *Pauw.*

Ibid. ἄσπετα τεύχη] Hæc separanda: Nam ἄσπετα adverbii loco est, & cum ἔβρεμεν cohæret. Interpres perperam: Moneo Tyrones. *Pauw.*

332. πρὸς ἠόνας βοόωντα] πρὸς ἠϊόνας. *Rhod.*

334. Ἠχὴ δ' ἀτρυγέτοισι παρ' αἰγιαλοῖσιν ὄρωρεν] ἁλὸς ἀτρυγέτοιο præcessit, & κύματα πρὸς ἠϊόνας βοόωντα. *Pauw.*

336. πρὸ τείχεος ἐστιχόωντο] ἐ-

Ομβρίμου Ηρακλῆος ἐπὶ στιβαρῇσι χέρεσσι
Τειρομένου κρατερῶς· βλοσυροῖς δέ οἱ ἀμφὶ γένυσιν
Αἱματόεις ἀφρὸς ἔσκεν· ἀπυείοντι δ' ἐῴκει·
Αγχι δέ οἱ πεπόνητο μένος πολυδειράδος Υδρης,
Αἰνὸν λιχμώωσα· καρήατα δ' ἀλγινόεντα,
Αλλα μέν οἱ δέδμητο κατὰ χθονὸς, ἄλλα δ' ἄεξεν
Εξ ὀλίγων μάλα πολλά· πόνος δ' ἔχεν Ηρακλῆα,
Θαρσαλέον τ' Ιολαον· ἐπεὶ καρτερὰ φρονέοντε
Αμφω, ὁ μὲν τέμνεσκε καρήατα μαιμώωντα,
Αρπῃ ὑπ' ἀγκυλόδοντι θοῶς· ὁ δὲ καῖε σιδήρῳ
Αἰθομένῳ· κρατερὴ δὲ κατήνυτο θηρὸς ὁμοκλή·
Εξείης δ' ἐτέτυκτο βίη συὸς ἀκαμάτοιο,
Αφριόων γένυεσσι· φέρεν δέ μιν ὡς ἐτεόν περ,
Ζωὸν ἐς Εὐρυσθῆα μέγα σθένος Αλκείδαο·
Κεμμὰς δ' εὖ ἤσκητο θοὴ πόδας, ἥ τ' ἀλεγεινὸν
Αμφὶ περικτιόνων μέγ' ἐτίνυτο πᾶσαν ἀλωήν·
Καὶ τὴν μὲν χρυσοῖο κεράατος ὄμβριμος ἥρως
Αμφέχεν, οὐλομένοιο πυρὸς πνείουσαν ἀϋτμήν·
Αμφὶ δ' ἄρα στυγεραὶ Στυμφηλίδες· αἱ μὲν ὀϊστοῖς
Βλήμεναι, ἐν κονίῃσιν ἀπέπνεον, αἳ δ' ἔτι φύζης
Μνωόμεναι, πολιοῖο δι' ἠέρος ἐσσεύοντο·

Ταῖσι

210. *βλοσυροῖς δέ οἱ ἀμφὶ γένυσιν*] *βλοσυρῆς* vel *βλοσυραῖς*: *γενύσιν* hic mediam iterum producit. *Pauw.*

211. *ἀπυείοντι δ' ἐῴκει*] *ἀποπνείοντι*, vel *ἀπειλείοντι*, *minitanti. Rhod.* Improba dictio. Brodæus ſcribit: *ἀπύοντι δ' ἐῴκει*, rugienti ſimilis erat. Atqui tunc ſcribendum quoque: *ἴσκ' ἀπύοντι δ' ἐῴκει*, ratione quantitatis. Rectior Rhodomanni correctio reſcribentis, *ἀποπνείοντι*, vel *ἀπειλείοντι*. Cui nihilominus meam non poſtfero:

Αἱματόεις ἀφρὸς ἴσχεν, ἀποπτύοντι δ' ἐῴκει.

Spumabat Leo (quod deprælliantis eſt) ſpuma ſanguinea (quod vi victi eſt & ſaniem exſpuentis) eoque ſpectaculo ſcalptura clypei ferit oculos. *Dausq.* *ἀποπνείοντι δ' ἐῴκει* bonum eſt, alia mala & non unius aſſis: In re aperta verbis parco. *Pauw.*

213. *Αἰνὸν λιχμώωσα*] Hic

ha-

Qui in validis strenui Herculis manibus
Duriter affligebatur, sævasque ejus circum maxillas
Cruenta spuma erat; & expirantis formam habebat.
Prope hunc elaborata erat vis multicipitis Hydræ
Linguas truculenter exsertans: capitaque dolorifica
Partim ei ad terram decussa erant, partim renascebantur
Ex paucis admodum multa: Et labor tenebat Herculem
Audacemque Jolaum; Quoniam forti animo (instabant)
Ambo; alter capita dirum quid molientia falce
Adunca celeriter detruncabat: alter urebat ferro
Candenti. Validæ ergo beluæ (istius) minæ (ita) conficiebantur.
Deinde fabricata erat indomiti suis violentia,
Spumans genis, & portabat hunc ceu reapse
Vivum ad Eurystheum ingens Alcidæ robur.
Artificiose etiam elaborata erat cerva, pedibus cita; quæ miseris modis
Totum vicinorum agrum infestabat:
Et hanc aureo cornu Heros fortis
Tenebat, perniciosi vaporem ignis efflantem.
Prope quam invisæ Stymphalides, quædam sagittis
Confixæ in pulvere animam exhalant, quædam adhuc de fuga
Cogitantes, per incanum aëra volant:

In

habes Enallagen, quam etiam V. 201. volebat admittere Rhodomannus: Sed alia est hujus, alia istius loci conditio: Nam hic λιχμώωσα sequitur, ibi ἑστηκότες præcedit; & sic non mutantur figurate, sed propudiose miscentur genera: Attende. *Pauw.*

214. Ἄλλα μέν οἱ δέδμητο κατὰ χθονὸς] Ἄλλα μέν οἱ τέτμητο non fuisset deterius. *Pauw.*

215. Ἐξ ὀλίγων μάλα πολλὰ] Hoc nimium, quia ex uno capite capita modo succrescebant duo. Sed pugnam protraxit Quintus, & sic ex paucis produxit admodum multa. *Pauw.*

216. Θαρσαλέον τ' Ἰόλαον· ἐπεὶ καρτερὰ φρονέοντε] Versus laborat: Scribendum, vel ἐπεὶ κρατερὰ φρονέοντε, vel ἐπεὶ κάρτα φρονέοντε. *Pauw.*

227. Ἀμφὶ δ' ἄρα στυγεραὶ Στυφηλίδες] Στυμφαλίδες. *Rhod.* Pro Ἀμφὶ malo Ἄγχι. *Pauw.*

230.

In quas iratus Hercules aliam post aliam
Subinde arundinem ejaculatur, similis valde properanti.
Inibi etiam vis ingens præstantis Augeæ
Solerter in scuto invicto efformata erat.
Cui profundum divini Alphei amnem
Fortis Hercules derivat; & passim Nymphæ
Opus ingens stupent. seorsumque erat Taurus,
Ignem spirans, quem & ipsum, licet insuperabilis esset,
Fregit valido cornu violenter (comprehensum:) amboque ipsi
Connitenti brachiorum musculi invicti intendebantur.
Et hic quidem mugitum edenti similis erat. At juxta cum
In clypeo fabricata erat, Dearum specie vestita
Hippolyte: Et hanc validis manibus
Dum cingulo varie texto spoliare cupit,
Coma arreptam detrahebat ex celeri equo. Seorsum vero
Aliæ pavitabant Amazones. Ibi etiam sævæ
In terra Threicia erant Diomedis equæ

Vi-

Protulit informesque toris immanibus artus.

Et in 2. Tuscul. veterum quis:

O pectora! o terga! o lacertorum tori!

ἄμφω μυῶνες erunt ambo lacertorum tori, qui vi cornua tauri prehenderit & tenuerit. Didymo μυὼν συνίστησιν ἐκ πολλῶν νεύρων, καὶ συνεστραμμένων σάρκων, etsi ibi in Iliad. Π. est γαστροκνημία. Alii musculos dicunt, & Theocritus μύας cum descriptione Idyll. 22.

Ἐν δὲ μύες στερεοῖσι βραχίοσιν ἄκρον ὑπ' ὦμον
Ἕστασαν.

Sic Lib. 2.

Παρφθάμενος μυῶνα κατ' ἀλγεινόεντα δαῖξε
Ἀμφισόμῳ βουβῶνι.

Dausq. Dausqueji ἐρειδόμενοι ἐτίταντο melius est, quam Rhodomanni ἐρειδομένοιο τίταντο, propter οἱ præcedens, quod in hac verborum Syntaxi vix a participio suo divelli potest. Alias scribendum, ἐρειδομένῳ ἐτίταντο. Pro κυᾶνες nemo dubitat, quin certo certius legendum sit μυῶνες. *Pauw.*

240. Καί ῥ' ὁ μὲν ὡς μυκηθμὸν ἰεὶς πέλεν] Sed quomodo mugire poterat cornu prehensus, & sic γναμφθεὶς? *Pauw.*

245. ἀμφὶ δὲ λυγραὶ Θρηΐκιαι &c.] Forte ἄγχι δὲ. *Rhod.* Similiter correximus V. 227. *Pauw.*

246. Διομήδεος ἵπποι ἀνδροβόροι] ἀνδροβόροι posuimus pro ἀνδροφόροι. Ortus est nobis hic error librarius, ut plerique alii, ex vitiosa & semibarbara

Græci

Ανδροβόροι· καὶ τὰς μὲν ὑπὸ στυγερῇσι φάτνης
Αὐτῷ σὺν βασιλῆϊ κακὰ φρονέοντι δάϊξεν·
Εν δὲ καὶ ἀκαμάτοιο δέμας πέλε Γηρυονῆος,
Τεθναότος παρὰ βουσί· κάρη δέ μιν ἐν κονίῃσιν
Αἱματόεντα κέχυντο, βίῃ ῥοπάλοιο δαμέντα·
Πρόσθε δέ οἱ δέδμητο κύων ὀλοώτατος ἄλλων,

Op-

Græci ſermonis pronunciatione: ubi β (ut & φ, & υ in Diphthongis) eodem ſono, quo f, pronunciatur. Cur ergo non adſuefacimus tandem juventutem ſcholaſticam ad veram illam & genuinam antiquæ Græciæ literarum enunciationem? & nos ipſi quod male didicimus, bene tandem, & magno cum Græcæ literaturæ incremento & fructu dedocemur? An non pudet nos aliquando, beſtias hac in re habere magiſtros, & harum tamen vocibus, quotidie nos erudientibus, aures dociles non accommodare? Certe βῆ βῆ ovium vox apud Cratinum, craſſe, craſſa Minerva præditos docet β non f, ſed b eſſe: & η ſonandum non ut i, ſed ut e craſſum, medium inter a & e; cujus poſterioris nobis occinunt, ſi modo non ſurdi ſimus, etiam ad ravim, capellæ ſuo illo μηκᾶσθαι; ubi mēe, non mi, (ſicut oves in ſuo βληχᾶσθαι, non bli, ſed blēe) nobis occlamant. Nonne κακοφωνότεροι ſumus canibus ipſis, qui ſuum antiquum illud Ariſtophanicum αὖ, αὖ (unde βαΰζω & αὔω eſt) græciſſant, ubi nobis libet ejus loco af af (ut ita loquar) barbariſſare. Quid? quod κόκκυξ cum ſuo κοκκύζειν, ſonum υ literæ probare debebat, eam eſſe u Gallicum (quod vulgo ſcribitur ū) non i. Sed ut a brutis ad homines adſcendamus: Ruſtici Germaniæ ſuperioris quando ſuum pfeu (quod Græcis φεῦ eſt) efferunt, nonne præcipiunt Grammaticis, φ non f, ſed ph eſſe, ubi π cum ſpiritu e compreſſis labris emittendum. Vulgus Suevicum rectiſſime pronunciat diphtongum αι in Kaiſar: cum literatoribus fere omnibus ſit e, & quidem acutum. Auſcultent Grammatiſtæ puellas, ad cunabula εἶα eia cantillantes, utrum ει ſit i, an ei. Devenio a beſtiis & vulgo ad eruditos. His non ignotas eſſe decebat has (ut vocant) maximas ſeu regulas Catholicas: Ut lingua eſt mentis interpres, ita literæ ſunt linguæ miniſtræ & enunciatrices. Hinc ſcriptio pronunciationis Amanuenſis. Ut a mente linguæ, ſic a lingua ſcripturæ commendata, fideliter reddenda ſunt. Hinc quod ſcriptum eſt, ut ſcriptum eſt, integre legi debet. Propter diverſa pronunciationis officia diverſæ ſunt literarum figuræ & appellationes: Et contra, ut diverſa eſt notatio, diverſa etiam pronuncia-

tio,

Virivoræ, quas ad præſepia deteſtanda,
Una cum rege maligne affecto trucidavit.
Inerat & invicti Geryonis corpus,
Extincti juxta boves; ejusque capita (tria) in pulvere
Cruenta hic illic jacebant, vi clavæ ſubacta.
Ante quem domitus fuerat canis (omnium) aliorum
exitioſiſſimus,

Oratio. Item literæ diſtinctæ non ſunt confundendæ. Tum Diphthongi non ut Monophtongi ſunt efferendæ. Quid ergo Diphthongos non legunt ut duas conjunctim vocales? ut αι & ᾳ, αυ, ει, ῃ, ευ, ηυ, οι, ῳ, ου, ωυ, υι, āi, āu, ēi, ēu, ōi, ōu, ȳi. Cur diſtribuunt mutas in Tenues, Medias & Adſpiratas, ſi δ non mollius, quam τ: ϑ non cum ſpiritu & ſibilo (quale s blæſum eſt) enunciant? Cur β cum φ, γ cum χ confundunt? Cur o diſtinguunt in minus & majus, ſi illud non exiliter, ut in noſtro ol(olivum), hoc non craſſa & ruſtice, ut in Teutonico Brot (βρωτὸς), Latino Roma, ipſis ſonet? Si Græcorum non vellent, at Germanorum deberent Proſodiam in elemento υ animadvertere: quando πῦρ fur, vocali nativa & germana proferunt. Jam quid obſtat? Hoc, quod Dion Chryſoſtomus initio Troicæ Orationis conqueritur; Difficile eſſe homines vera docere: ſed multo difficilius dedocere falſa. At res exigui momenti. Imo maximi. Fundamentum enim eſt Græcæ linguæ, quæ totius Philoſophiæ mater eſt. Quo labefactato, non mirum, & bonam hujus ædificii partem jampridem corruiſſe, reliquum vero ruinam paulo poſt ſecuturam, minari. Hoc qualicunque Epeiſodio notas has, alioqui parum jucundas, interpolare volui. *Rhod.* Subſtitue unum horum, Ἀνδροφόνοι, Ἀνδροβόροι, Ἀνδροφάγοι. *Dausq.* Cum Rhodomanno ſcribendum eſt Ἀνδροβόροι. *Pauw.*

247. καὶ τὰς μὲν ὑπὸ συγερῆσι φάτνης] ὑπὸ συγερῆσι φάτνῃσιν. *Rhod.* Paulo longius abiret, ſed non deterius eſſet, ὑπὸ συγερῆς ἄρα φάτνης. *Pauw.*

248. σὺν βασιλῆϊ κακὰ φρονέοντι δαΐξεν] Verborum cohærentia mallet δαΐζεν. *Pauw.*

250. κάρη δέ μιν ἐν κονίῃσιν] κάρη δέ οἱ, per Apocopen pro κάρηνα, vel ſcriptum fuit καρήατα δ' ἐν κονίῃσιν. *Rhod.* κάρη pro κάρηνα ſuſpectum eſt: pro κάρηνον dicitur ſæpe. Rectius igitur καρήατα δ' ἐν κονίῃσιν. Poteſt etiam ſcribi, κάρηνα δὲ ἐν κονίῃσιν, vel κάρηνα δ' οἱ ἐν κονίῃσιν, aut denique κάρηνα μὲν ἐν κονίῃσιν Αἱματόεντα κέχυντο — Πρόσθε δέ οἱ &c. Et hoc poſtremum a recepta ſcriptura minimum recedit, ſed fors paulo abruptius tibi videbitur: Sume, lector, quod maxime allubeſcit. *Pauw.*

Ορθρῳ ἀνιηρῷ ἐναλίγκιος, ὄμβριμος ἀλκὴν
Κερβέρῳ, ὅς ῥά οἱ ἔσκεν ἀδελφεός· ἀμφὶ δ' ἔκειτο
Βουκόλος Εὐρυτίων μεμορυγμένος αἵματι πολλῷ·
Αμφὶ δὲ χρύσεα μῆλα τετευχέατο, μαρμαίροντα
Εσπερίδων ἀνὰ πρέμνον ἀκήρατον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ,
Σμερδαλέος δέδμητο δράκων· ταὶ δ' ἄλλοθεν ἄλλαι
Πτώσσουσαι, θρασὺν υἷα Διὸς μεγάλοιο φέβοντο·
Εν δ' ἄρ' ἔην μέγα δεῖμα καὶ ἀθανάτοισιν ἰδέσθαι,
Κέρβερος, ὅν ῥ' ἀκάματι Τυφωέϊ γείνατ' Εχιδνα
Αντρῳ ὑπ' ὀκρυόεντι, μελαίνης ἄγχόθι Νυκτὸς,
Αμφ' ὀλοῇσι πύλῃσι πολυκλαύτου Αΐδαο,
Εἴργων νεκρῶν ὅμιλον ὑπ' ἠερόεντι βερέθρῳ·
Ρεῖα δέ μιν Διὸς υἱὸς ὑπὸ πληγῇσι δαμάσσας,
Ηγε καρηβαρέοντα παρὰ Στυγὸς αἰπὰ ῥέεθρα,
Ελκων οὐκ ἐθέλοντα βίῃ πρὸς λήθεα χῶρον,
Θαρσαλέως. ἐτέτυκτο δ' ἀπόπροθεν ἄγκεα μακρὰ
Καυκάσου· ἀμφὶ δὲ δεσμὰ Προμηθέος ἄλλυδις ἄλλα
Αὐτῆς σὺν πέτρῃσιν ἀναρρήξας ἅμα γυίοις,

Αὖε

253. Ορθρῳ ἀνιηρῷ ἐναλίγκιος, ὄμβριμος ἀλκὴν Κερβέρῳ] Ορθρος ἀνιηρῷ ἐναλίγκιος ὀμβρίμῳ. *Rhod.* ὀμβρίμῳ ἀλκὴν post ἀνιηρῷ minus accommodum est: Quare præter Ορθρῳ nihil forte mutandum. Ορθρος, ἐναλίγκιος, ἀλκὴν ὄμβριμος, Κερβέρῳ ἀνιηρῷ: Hoc certe non peccat. Pro ὄμβριμος ἀλκὴν antea conjecerat Rhodomannus ὀμβριμον ἀλκήν: Peropportune, si ὄμβριμος diceretur θηλυκῶς, qua de re dubito, & dubitavit etiam ille: Ideo enim suspicionem alia suspicione correxit, credo. Supra tamen habuimus Lib. 4. V. 177. διάλλασε δ' ὀμβριμον αἰχμὴν, aliaque exempla non desunt forte alibi. *Pauw.*

256. Αμφὶ δὲ χρύσεα μῆλα τετευχέατο] τετεύχαται *Rhod.* Pro Αμφὶ hic etiam scribendum videtur Αγχι, inprimis ubi proxime sequitur ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ. *Pauw.*

261. ὅν ῥ' ἀκάματι Τυφωέϊ] Scribe ἀκάμαντι. *Dausq.*

264. Εἴργων νεκρῶν ὅμιλον] νεκρὸν ὅμιλον. *Rhod.*

466. παρὰ Στυγὸς αἰπὰ ῥέεθρα] *Ultra Stygis alta fluenta. Pauw.*

267. Ελκων οὐκ ἐθέλοντα βίῃ πρὸς λήθεα χῶρον] ἀήθεα χῶρον. *Rhod.* Brodæus rescribendum opinatur πρὸς ἀληθέα χῶρον, ad homines, qui quidem subsistunt,

Orthrus (nomine), vasto robore æquiparans tristem
Cerberum, qui ejus frater erat. Ac prope jacebat
Eurytion bubulcus, multo cruore fœdatus.
Ibi etiam efficta erant aurea mala, quæ rutilaverant quondam
Hesperidum per stipitem intactum. Ad quem
Horrendus Draco prostratus erat. Illæ autem huc illuc,
Trepidantes audacem magni Jovis natum fuga sibi consulebant.
Adhæc inerat, ingens terror etiam Deorum in oculis,
Cerberus; quem indefesso Typhoëo Echidna edidit,
Sub horribili antro, nigram prope Noctem,
Ad exitiales lamentosi Ditis portas
Exanimem turbam in tenebricoso Barathro coërcens.
Sed facile Jovis eum filius plagis subactum,
Ægroque capite nutantem, præter vasta Stygis fluenta duxit,
Dum nolentem vi ad insuetum locum fortiter
Pertrahit. Inde excusæ erant longe convalles
Caucasi; & vincula Promethei, hinc & illinc
Cum ipsis scopulis & membris simul abrumpens,

So-

stunt, materiaque constant. Contra inferorum manes, imagines ac visa potius a Poëtis censentur, hominem in tres partes dividentibus, corpus, animam, & umbram. Exinde Rhodomannus conjecit πρὸς ἀηθέα χῶρον. Sed resupinato λ, & præeunte α scribi etiam potest πρὸς ἀγηθέα χῶρον, *ad locum illætabilem*, uti Silius dixit equos Plutonis *lucem caventes*. Hoc ipsum firmatur illo, Ἕλκων οὐκ ἐθέλοντα βίῃ: Vi invitum trahi est ad illætabilem locum trahi, aut a quo trahi nolis, aut omnino ne trahi quidem. Rhodomanni tamen divinatio Claudiani, aliorumque scriptorum locis firmari potest. *Dausq.* Verissime Rhodomannus πρὸς ἀηθέα χῶρον, neque dubium est ullum: Inepte Brodæus; ineptissime Dausquejus. *Pauw.*

268. Θαρσαλέως. ἐτέτυκτο δ' ἀπόπροθεν] δ' post ἐτέτυκτο posui, & in voce sequenti σ eliminavi. *Rhod.* In Aldina & Basileensi scilicet perperam excusum est, Θαρσαλέως δ' ἐτέτυκτο ἀπόπροσθεν. *Pauw.*

270. ἀναῤῥήξας ἅμα γυίοις] Illud ἅμα copulandum est cum δεσμὰ αὐτῇς σὺν πέτρῃσιν, *vincula una cum ipsis scopulis*, ut sic

Λῦε μέγαν Τιτῆνα· λυγρὸς δέ οἱ ἄγχόθι κεῖτο
Αἰετὸς ἀλγινόεντι δέμας βεβλημένος ἰῷ·
Κενταύρων δ' ἐτέτυκτο πολυσθενέων μέγα κάρτος
Ἀμφὶ πόλοιο μέλαθρον· ἔρις δ' ὀρόθυνε, καὶ οἶνος,
Ἀντίον Ἡρακλῆϊ τεράατα κεῖνα μάχεσθαι·
Καί ῥ' οἱ μὲν πεύκεσι περιδμηθέντες ἔκειντο,
Τὰς ἔχον ἐν χείρεσσι, μάχης ἄκος· οἱ δ' ἔτι μακρῆς
Δηριόωντ' ἐλάτῃσι μεμαότες, οὐδ' ἀπέληγον
Ὑσμίνης· πάντων δὲ κάρηατα δεύετο λύθρῳ,
Θεινομένων ἀνὰ δῆριν ἀμείλιχον ὡς ἐτεόν περ·
Οἴνῳ δ' αἷμα μέμικτο, συνηλλοίωτο δὲ πάντα
Εἴδατα, καὶ κρητῆρες, ἐΰξεστοί τε τράπεζαι·
Νέσσον δ' αὖ ἑτέρωθε παρὰ ῥόον Εὐηνοῖο,
Κείνης ἐκπροφυγόντα μάχης, ὑπεδάμνατ' ὀϊστῷ,
Ἀμφ' ἐρατῆς ἀλόχοιο χολούμενος· ἐν δ' ἐτέτυκτο
Ὀμβρίμου Ἀνταίοιο μέγα σθένος, ὅν ῥα καὶ αὐτὸν
Ἀμφὶ παλαισμοσύνης ἄμοτον περιδηριόωντα
Ὑψοῦ ἀράμενος, κραταιῇς συνέαξε χέρεσσι·
Κεῖτο δ' ἐπὶ προχοῇσιν ἐϋρρόου Ἑλλησπόντου
Ἀργαλέον μέγα κῆτος, ἀμειλίκτοισιν ὀϊστοῖς
Βλήμενον· Ἡσιόνης δὲ κακοὺς ἀπελύετο δεσμούς·
Ἄλλα δ' ἄρ' Ἀλκείδαο θρασύφρονος ἄσπετα ἔργα
Ἀμφέχεν Εὐρυπύλοιο διοτρεφέος σάκος εὐρύ·
Φαίνετο δ' ἶσος Ἄρηϊ, μετὰ στίχας ἀΐσσοντι·
Τρῶες δ' ἀμφιέποντες ἐγήθεον, εὖτ' ἐσίδοντο

Τεύ-

sic *γυίοις* Herculem respiciat, cujus membris & manibus id factum. Si *γυίοις* cum Interprete referas ad Prometheum, cujus membra cum scopulis avellebantur una, sententia, ut nihil de verborum Syntaxi dicam, inepta est: Nam sic in vinculis nihilominus hæsisset miser. At vincula manibus evulsit Hercules, & cum altius infixa essent, una cum illis evulsit scopulos: Hoc aptum & bonum, ut solutus appareat Titan, & sequens *λῦε* cum effectu accedat. *Pauw.*

274.

Solutum dedit magnum Titanem (Hercules). Infeſtaque prope illum jacebat
Aquila, vulnifico jaculo corpus transfixa.
Centaurorum etiam effiсta erat magna vis prævalidorum,
Ad Pholi ædes. Lisque & merum incitabat
Monſtra illa ut adverſus Herculem pugnarent.
Et pars quidem inter piceas proſtrati jacent,
Quas in manibus ut pugnæ remedium tenuerant, pars adhuc longis
Abietibus connitentes certant, neque deſiſtunt
A conflictu: omniumque capita humectantur cruore,
Non ſecus, ac ſi vere in crudeli pugnæ conflictu ſaucientur,
Vinoque ſanguis miſcetur, & alterantur ſimul cuncta
Fercula, crateresque, & politæ menſæ.
Neſſum autem alibi, ad Eueni undam,
Fuga elapſum ex hac pugna, conficiebat ſagitta,
Ob venuſtam conjugem ſuccenſus. Inſculptum deinde fuerat
Ingens violenti Antæi robur: Quem ipſum etiam,
Secum lucta ferociter contendentem,
Alte ſublatum, validis manibus confregerat.
Jacebat porro ad undoſi Helleſponti oſtia
Sæva & immanis Balæna, rigidis ſagittis
Confixa, duraque Heſiones vincula reſolvebat (Hercules).
Alia inſuper ardua facinora magnanimi Alcidæ
Amplo ſcuto Eurypyli, a Jove nutriti, continebantur.
Videbatur autem par Marti, ad ordines (militares) feſtinanti:
Trojani vero ſtipantes (eum) lætabantur, cum viderent
Arma

274. *Αμφὶ πόλοιο μέλαθρον*] *Αμφὶ Φόλοιο μέλαθρον. Rhod.*

276. *Καί ῥ' οἱ μὲν πεύκεσι περιδμηθέντες*] *Καί ῥ' οἱ μὲν πεύκῃσι. Rhod.* *περι* in *περιδμηθέντες* præcedens *πεύκῃσι* reſpicit: Quare rectius ſcriberetur ſeparatim. *Pauw.*

281. *συνηλλοίωτο δὲ πάντα* &c.] *συνηλλοίωτο* de crateribus & menſis minus aptum eſt. *Pauw.*

288. *Ὑψοῦ ἀράμενος*] *Ὑψοῦ ἀειράμενος. Rhod.*

Ibid. *κρατεραῖς ἐνέαξε χέρεσσι*]

Τεύχεα, ἠδὲ καὶ ἄνδρα, θεῶν ἐπιειμένον εἶδος·
Τὸν δὲ Πάρις ποτὶ δῆριν ἐποτρύνων, προσέειπε,
Χαίρω σεῖο κιόντος, ἐπεί νύ μοι ἦτορ ἔωλπεν
Ἀργείους μάλα πάντας ὀϊζυρῶς ἀπολέσθαι
Αὐταῖς σὺν νήεσσιν, ἐπεὶ βροτὸν οὔπω τοῖον
Ἔδρακον ἐν Τρώεσσιν, ἐϋπτολέμοισί τ' Ἀχαιοῖς·
Ἀλλὰ σὺ πρὸς μεγάλοιο καὶ ὀμβρίμου Ἡρακλῆος,
Τῷ μέγεθός τε, βίην τε, καὶ ἀγλαὸν εἶδος ἔοικας,
Κείνου μνωόμενος, φρονέων τ' ἀντάξια ἔργα,
Θαρσαλέως Τρώεσσι δαϊζομένοις ἐπάμυνον,
Ἥν πως ἀναπνεύσωμεν, ἐπεὶ σέγε μοῦνον ὀΐω
Ἄστεος ὀλλυμένοιο κακὰς ἀπὸ κῆρας ἀλύξαι.
Ἦ, μέγ' ἐποτρύνων· ὁ δέ μιν προσεφώνεε μύθῳ·
Πριαμίδη μεγάθυμε, δέμας μακάρεσσιν ἐοικὼς,
Ταῦτα μὲν ἀθανάτων ἐνὶ γούνασιν ἐστήρικται,
Ὅς τε θάνῃ κατὰ δῆριν ὑπέρβιον, ἠὲ σαωθῇ·
Ἡμεῖς δ' ὥσπερ ἔοικε, καὶ ὡς σθένος ἐστὶ μάχεσθαι,
Στησόμεθα πρὸ πόληος· ἔπειτα δὲ καὶ τόδ' ὀμοῦμαι,
Μὴ πρὶν ὑποστρέψειν, πρὶν ἢ κτάμεν, ἢ ἀπολέσθαι.
Ὣς φάτο θαρσαλέως· Τρῶες δ' ἐπὶ μακρὰ χάροντο·
Καὶ τότ' Ἀλέξανδρόν τε, καὶ Αἰνείαν ἐρίθυμον,
Πολυδάμαντά τ' ἐϋμελίην, καὶ Πάμμονα δῖον,

Δηΐ-

σι] Idem vitium, quod Libr. 4. V. 226. correximus: Et hic scribe meo periculo, κρατεραῖς συνέαγξε χέρεσσι. Id exprimit, quod Antæo factum. *Pauw.*

297. Τὸν δὲ Πάρις ποτὶ δῆριν ἐποτρύνων] ποτὶ δῆριν remigrare jussi ante ἐποτρύνων. *Rhod.* In Aldina scilicet & Basileensi legitur, Τὸν δὲ Πάρις ἐποτρύνων ποτὶ δῆριν. *Pauw.*

300. ἐπεὶ βροτὸν οὔπω τοῖον] οὔποτε τοῖον. *Rhod.* Rhodomannus οὔποτε, nec abnuo. Quid si tamen fixiorem oculorum conjectum in Eurypylum ex mora Poëta designavit? Certe sic Homerus Iliad. Γ.

Καλὸν δ' οὕτως ἐγὼ οὔπω ἴδον ὀφθαλμοῖσι.

Dausq. ἐπεὶ βροτὸν post ἐπεὶ νύ μοι minus exasciatum est. *Pauw.*

306. Ἥν πως ἀναπνεύσωμεν] Ἥν πως ἀμπνεύσωμεν. *Rhod.* Non male etiam legeretur, Ἥν που ἀναπνεύσωμεν. *Pauw.*

307.

Arma & virum, Deorum forma indutum.
Quem Paris ad certamen instigans (ita) affatus est:
Gaudeo te expeditionem (in hostes) facientem. Quoniam animus mihi sperat (fore)
Ut universi Argivi internecione deleantur miserrima,
Cum ipsis navibus: Quandoquidem virum talem nunquam
Vidi inter Trojanos & bellicosos Achivos.
Sed per magnum & fortem Herculem,
Quem (corporis) magnitudine, viribusque & forma spectabili refers,
Memor illius, & digna (illo) facinora animo concipiens,
Fortiter Trojanis, bello attritis, succurrito;
Si forte respirare possimus: siquidem te solum confido,
Triste urbis jam pessum euntis fatum avertere posse.
Dixit, non leve calcar ipsi addens. Is vero (tali) eum alloquitur sermone:
Priamide animose, Diis corpore (venusto) similis,
Hæc nempe Deorum in genubus firmiter reposita sunt,
Quis vel in prælio violento occubiturus sit, vel salvus evasurus.
Nos vero, ut decet, & ut possumus pugnare,
Pro civitate (Troum) stabimus. Deinde & hoc jurejurando confirmo,
Me non prius reversurum, quam cædem fecerim (Græcorum) aut mortem oppetierim.
Sic fidenter ait. Troësque valde super hoc gaudent.
Et tunc Alexandrum, & Æneam cordatum,
Nec non Polydamantem hasta bonum, & Pammona clarum,

Cum-

307. *κακὰς ἀπὸ κῆρας ἀλύξαι*] *ἀλίξαι* vel *ἀλίξειν*. *Rhod.*

311. *ἠὲ σαωθῇ*] Sustuli *ναι* in fine. *Rhod.* Aldina & Basileensis, *ἠὲ σαωθῆναι*. *Pauw.*

314. *Μὴ πρὶν ὑποστρέψειν, πρὶν ἢ κτάμη* &c.] Versus laborat: Nam *πρὶν* brevis, non longa est. Nonne scribendum, vel *Μὴ πρὶν ὑποστρέψειν γε, πρὶν ἢ κτάμεν*, vel *Μὴ πρὶν ὑποστρέψειν, πρὶν γ' ἢ κτάμεν* &c? *Pauw.*

317. *Πολυδάμαντα τ' ἐϋμελίην*] Scribe *ἐϋμμελίην*; tum pro Πο-

λυ-

Δηΐφοβόν τ' ἐπὶ τοῖσι, καὶ Αἴθικον, ὃς περὶ πάντων
Παφλαγόνων ἐκέκαστο μάχῃ ἔνι τλῆναι ὅμιλον,
Τοὺς ἅμα λέξατο πάντας, ἐπισταμένους πονέεσθαι,
Οππως δυσμενέεσσιν ἐνὶ πρώτοισι μάχωνται
Εν πολέμῳ· μάλα δ' ὦκα κίον προπάροιθεν ὁμίλου·
Προφρονέως δ' οἴμησαν ἀπ' ἄστεος· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Πολλοὶ ἕπονθ' ὡσεί τε μελισσάων κλυτὰ φῦλα
Ηγεμόνεσσιν ἑοῖσι διηρεφέος σίμβλοιο
Εσσύμεναι καναχηδόν, ὅτ' εἴαρος ἦμαρ ἵκηται,
Ως ἄρα τοῖσιν ἕποντο βροτοὶ, περὶ δῆριν ἰοῦσι·
Τῶν δ' ἄρα νισσομένων, πολὺς αἰθέρα δοῦπος ὀρώρει,
Αὐτῶν, ἠδ' ἵππων· περὶ δ' ἔβρεμεν ἄσπετα τεύχη·
Ως δ' ὁπόταν μεγάλοιο βίῃ ἀνέμοιο θοροῦσα
Κινήσῃ προθέλυμνον ἁλὸς βυθὸν ἀτρυγέτοιο,
Κύματα δ' ὦκα κελαινὰ πρὸς ἠόνας βοόωντα,
Φῦκος ἀποπτύωσιν, ἐρευγομένοιο κλύδωνος,
Ηχὴ δ' ἀτρυγέτοισι παρ' αἰγιαλοῖσιν ὄρωρεν,
Ως τῶν ἐσσυμένων, μέγ' ὑπέβραχε γαῖα πελώρη·
Αργεῖοι δ' ἀπάνευθε πρὸ τείχεος ἐξεχέοντο

Αμφ'

λυδάμαντα malo Πουλυδάμαντα: Nam quid necesse Versum admittere ἀκέφαλον? *Pauw.*

321. Οππως δυσμενέεσσιν &c.] Ordo est, ὅππως ἐνὶ πρώτοισι μάχωνται δυσμενέεσσιν ἐν πολέμῳ, *ut inter primos & primi pugnarent cum hostibus in acie:* μάχεσθαι δυσμενέεσσι pueri norunt, neque cohærent ἐνὶ πρώτοισι δυσμενέεσσι, ut Interpres perperam credidit: Nam id ne quidem Græcum est eo sensu. Sic autem ἐνὶ, ut vides, hic repetitur statim: Quod paulo ingratius. An legendum, δυσμενέεσσιν ἐπὶ πρώτοισι μάχωνται Εν πολέμῳ? ἐπὶ δυσμενέεσσι μάχεσθαι est adversus hostes pugnare: Sic Græca dicerent, quod Latina dicunt, & voculæ essent diversæ. Sed ea non est hujus Poëtæ diligentia: Quare maneat vulgatum. *Pauw.*

323. Προφρονέως δ' οἴμησαν ἀπ' ἄστεος] Rectius scribas, Προφρονέως τ' οἴμησαν. *Pauw.*

325. Ηγεμόνεσσιν ἑοῖσι διηρεφέος σίμβλοιο] Quæstio est, quid διηρεφὴς? scribe, Ηγεμόνεσσιν ἑοῖς δι' εὐῤῥαφέος σίμβλοιο: summam namque per artem alvearia contexta sunt. *Dausq.* Quæstioni satisfecit Interpres in Versione sua, & in eo acquiescere debuisset bonus. *Pauw.*

327.

Cumque his Deiphobum & Æthicum, qui præ omnibus
Paphlagonibus agmen (hostile) in pugna sustinere
pollens erat:
Hos simul omnes legit pugnandi gnaros,
Ut cum primoribus hostium dimicarent,
In pugna conserta: citato igitur in primam aciem præcedunt,
Promptusque animis ex urbe erumpunt; ac militum cohortes
Plurimæ sequuntur, ceu nobiles apum gentes
Reges suos (sequuntur) ex alvearibus bene tectis
Effusæ cum strepitu, cum Veris tempus advenit.
Ita illos ad conflictum egressos sequuntur mortales.
Quorum incessu, ingens ad æthera fragor exsurgit,
Ab ipsis simul & equis, circumque arma firmissima strepitant;
Ut, cum magni vis venti ingruens
Moverit ex imo infrugiferi maris gurgitem,
Subitoque nigri fluctus ad littora cum sonore
Fucum marinum exspuunt, eructante fluctuum æstu,
Fremitusque (undarum) juxta inculta littora oritur.
Sic illis imminentibus vasta tellus valde resonabat.
Alibi autem Argivi ante murum, ordine composito incedunt

Circa

327. *περὶ δῆριν ἰοῦσι*] *ποτὶ δῆριν ἰοῦσι. Rhod.*

328. *πολὺς αἰθέρα δοῦπος ὀρώρει*] *αἰθέρι*, vel pro *ὀρώρει*, *ἵκανεν. Rhod.* An *αἰθέρα δοῦπος ὀρώρει* scriptum Ellyptice pro *κατ' αἰθέρα δοῦπος ὀρώρει*? Id certe non minus arridet, quam Rhodomanni *αἰθέρι δοῦπος ὀρώρει*. Si pro *ὀρώρει* scribas *ἵκανεν*, nihil exasciatius & convenientius: Sed sic a recepta scriptura longius recedis: Videndum adhuc. *Pauw.*

329. *Αὐτῶν, ἠδ' ἵππων*] Ut Supra V. 54. hujus Libri suspicabamur legi posse paulo liberius, *Αὐτοῖς ἠδ' ἵπποις. Pauw.*

Ibid. *ἄσπετα τεύχη*] Hæc separanda: Nam *ἄσπετα* adverbii loco est, & cum *ἔβρεμεν* cohæret. Interpres perperam: Moneo Tyrones. *Pauw.*

332. *πρὸς ἤονας βοόωντα*] *πρὸς ἠϊόνας. Rhod.*

334. *Ηχὴ δ' ἀτρυγέτοισι παρ' αἰγιαλοῖσιν ὄρωρεν*] *ἁλὸς ἀτρυγέτοιο* præcessit, & *κύματα πρὸς ἠϊόνας βοόωντα. Pauw.*

336. *πρὸ τειχέος ἐστιχόωντο*] *ἰ-*

σον

Ἀμφ' Ἀγαμέμνονα δῖον· αὐτὴ δ' ἔπλετο λαῶν,
Ἀλλήλοις ἐπικεκλομένων, ὀλοοῦ πολέμοιο·
Ἀντιάαν, καὶ μή τι καταπτώσσοντας ἐνισπὴν,
Μίμνειν πὰρ νήεσσιν, ἐπειγομένων μαχέεσθαι·
Τρωσὶ δ' ἄρ' ἐσσυμένοισι συνήντεον, εὖτε βόεσσι
Πόρτιες, ἐκ ξυλόχοιο ποτὶ σταθμὸν ἐρχομένῃσιν
Ἐκ νομοῦ εἰαρινοῖο κατ' οὔρεος, ὁππότ' ἄρουραι
Πυκνὸν τηλεθάουσι, βρύει δ' ἅλις ἄνθεσι γαῖα,
Πλήθει δ' αὖτε κύπελλα βοῶν γλάγος, ἠδὲ καὶ οἴων,
Μυκηθμός τε πολὺς ὀρίνεται ἔνθα καὶ ἔνθα
Μισγομένων, γάνυται δὲ μετὰ σφίσι βουκόλος ἀνήρ·
Ὣς τῶν ἀλλήλοισι μετεσσυμένων, ὀρυμαγδὸς
Ὀρώρει· δεινὸν γὰρ ἄϋτεον ἀμφοτέρωθεν·
Σὺν δὲ μάχην ἐτάνυσσαν ἀπείριτον· ἐν δὲ κυδοιμὸς
Στρωφᾶτ' ἐν μέσσοισι μετ' ἀργαλέοιο φόνοιο·
Σὺν δ' ἔπεσον ῥινοί τε, καὶ ἔγχεα, καὶ τρυφάλειαι
Πλησίον· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἴσον πυρὶ μαρμαίρεσκεν·
Φρίξε δ' ἄρ' ἐγχείῃσι μάχη· περὶ δ' αἵματι πάντῃ
Δεύετο γαῖα μέλαινα δαϊζομένων ἡρώων,

Ἰπ-

στιχόωντο lego. *Rhod.* Rhodomannus ἐστιχόωντο: quianam? *Dausq.* Sequens Ἀμφ' Ἀγαμέμνονα δῖον aperte respuit ἐξεχέοντο, ideoque ἐστιχόωντο perbene reposuit Rhodomannus: Id unum dixisse sufficiat. *Pauw.*

338. ὀλοοῦ πολέμοιο Ἀντιάαν] Locutionem nota: *belli se participem reddere. Pauw.*

339. καὶ μή τι καταπτώσσοντας ἐνισπὴν] ἐνιπὴν. *Rhod.*

340. ἐπειγομένων μαχέεσθαι] Interpres ἐπειγομένων μαχέεσθαι cum voce ἐνιπὴν jungit, & de hostibus suos ad pugnam impellentibus exponit: Perquam dure & incongrue, ut quisque videt, qui animum advertit. Locus est suspectus: An forte legendum, καὶ μή τι καταπτύοντας ἐνιπὴν Μίμνειν πὰρ νήεσσιν, ἐπειγομένων μαχέεσθαι? Sic ἐνιπὴν ἐπειγομένων μαχέεσθαι de ipsis Græcis cohortantibus non inepte dicitur, & καταπτύοντας sententiam efficit bonam. Potes etiam scribere ἐπειγομένους μαχέεσθαι, quod per se subsisteret, & ipsos impulsos respiceret: ἐνιπὴν ἐπειγομένων μαχέεσθαι enim agendi, ἐπειγομένους μαχέεσθαι autem patiendi significationem habet, & utrius-

Circa præclarum Agamemnonem, clamorque hominum fervet,
Sese invicem exhortantium, sævum belli conflictum
Ut capessant, & ne reformidantes fremitum (hostium)
Impellentium (suos) ad pugnam, apud naves remaneant.
Trojanis igitur irruentibus occursarunt, ceu vaccis
Vituli, e sylva ad stabulum redeuntibus
Ex vernis pascuis de monte, quando arva
Confertim germinant; & terra florum copiam producit:
Lac etiam vaccarum & ovium plena reddit Cymbia,
Mugitusque ingens hic & illic oritur,
Dum coëunt: Quo fit ut exsultet inter illas armentarius.
Ita inter se illis congredientibus fremitus
Excitatur; Horrendum enim utrinque vociferabantur.
Conferunt itaque pugnam ingentem; & tumultus
Cum atroci cæde in medio versatur.
Concursantque clypei & hastæ & galeæ
Cominus, & undequaque velut ignis arma ænea fulgent:
Inhorretque lanceis pugna: & circumquaque sanguine
Trucidatorum juvenum nigra tellus rigatur,

Ve-

utriusque lectionis eatenus diversa etiam est indoles. Vide & judica. *Pauw.*

341. *εὖτε βόεσσι Πόρτιες*] Hoc caute intelligendum, ne Græci ut imbelles cum vitulis comparentur: Lætitiam scilicet exprimit, & alacritatem, qua Græci occurrebant Trojanis: Ea enim talis, qualis vitulorum vaccis occursantium: Sentis? Hoc tamen ambiguum sane, & minus conveniens comparationem ita instituere. Sed alia etiam hic peccant: Nam quid lætitia bubulci cum pugnæ miseriis, & mugitus lætarum vaccarum vitulorumque cum clamore congredientium ferroque dimicantium? Nihil sane, nihil: Quare hic iterum ingenium suum prodidit Quintus, & exemplo usus est plane inepto. *Pauw.*

343. Ἐκ *νομοῦ εἰαρινοῖο κατ' οὔρεος*] Hæc explicant præcedens *ἐκ ξυλόχοιο*: Flaccide profecto, & ingrate. *Pauw.*

345. *ἠδὲ καὶ οἴων*] Scribe *οἰῶν*, duabus syllabis. *Pauw.*

346. *Μυκηθμός τε πολὺς ὀρίνεται*] *πολὺς μέγ'* vel *μάλ' ὀρίνεται*. *Rhod.* Exple, *πολὺς τάχ' ὀρίνεται*, vel *πολὺς ἐνορίνεται*. *Dausq.* Non male Rhodomannus, *πολὺς μάλ' ὀρίνεται*. Potes etiam non male, *Μύκηθμός τ' ἄρα πουλὺς ὀρίνεται*. *Pauw.*

348. *ὀρυμαγδὸς Ὀρώρει*] *Ὠρώρει*. *Rhod.*

Ἵππων τ᾽ ὠκυπόδων, οἱ θ᾽ ἅρμασιν ἀμφεκέχυντο,
Οἱ μὲν ἔτ᾽ ἀσπαίροντες ὑπ᾽ ἔγχεσιν, οἱ δ᾽ ἐφύπερθεν
Πίπτοντες· στυγερὴ δὲ δι᾽ ἠέρος ἔσσυτ᾽ ἀϋτμή·
Ἐν γὰρ δὴ χάλκεος ἔρις πέσεν ἀμφοτέροισι·
Καί ῥ᾽ οἱ μὲν λάεσσιν ἀταρτηρῶς ἐμάχοντο·
Οἱ δ᾽ αὖτ᾽ αἰγανέῃσι τεηκέσιν, ἠδὲ βέλεσσιν·
Ἄλλοι δ᾽ ἀξίνῃσι, καὶ ἀμφιτόμοις πελέκεσσι,
Καὶ κρατερῇσι λάεσσι, καὶ ἀγχεμάχοις δοράτεσσιν·
Ἄλλος δ᾽ ἄλλο χέρεσσι μάχης ἀλκτήριον εἶχε·
Πρῶτοι δ᾽ Ἀργεῖοι Τρώων ὤσαντο φάλαγγας
Βαιὸν ἀπὸ σφέων· τοὶ δ᾽ ἔμπαλιν ὁρμήσαντες,
Αἵματι δεῦον Ἄρηα, μετ᾽ Ἀργείοισι θορόντες·
Εὐρύπυλος δ᾽ ἐν τοῖσι μελαίνῃ λαίλαπι ἶσος,
Λαὸν ἐπῴχετο πάντα, καὶ Ἀργείους ἐνάριζε
Θαρσαλέως· μάλα γάρ οἱ ὤπασε κάρτος *
Ζεύς, ἐπίηρα φέρων ἐρικυδέϊ Ἡρακλῆϊ·
Ἔνθ᾽ ὅγε καὶ Νηρῆα, θεοῖς ἐναλίγκιον ἄνδρα,

Μαρ-

357. *Οἱ μὲν ἔτ᾽ ἀσπαίροντες ὑπ᾽ ἔγχεσιν*; Vitium manifeſtum: Nam *ἅρμασιν ἀμφεκέχυντο* præcedit, & *οἱ δ᾽ ἐφύπερθεν πίπτοντες* ſequitur: quæ utraque non ad haſtas, ſed currus pertinent, & vocem *ἔγχεσιν*, ab illis quam maxime alienam, ablegant ad ipſos Corvos. Ne multis te morer, ſcribendum ſine dubio, *Οἱ μὲν ἔτ᾽ ἀσπαίροντες ὑπ᾽ ἄξοσιν, οἱ δ᾽ ἐφύπερθεν Πίπτοντες.* Sic nihil convenientius. *ὑπὸ δ᾽ ἄξοσι φῶτες ἔπιπτον Πρηνέες ἐξ ὀχέων* notum eſt ex Homero, aliaque id genus obvia ubique. *Pauw.*

358. *στυγερὴ δὲ δι᾽ ἠέρος ἔσσυτ᾽ ἀϋτμή*] Quid *ἀϋτμὴ* & *vapor* hic? Nugæ, nugæ. Scribendum, *στυγερὴ δὲ δι᾽ ἠέρος ἔσσυτ᾽ ἀϋτή*. Pueri viderint. *Pauw.*

359. *Ἐν γὰρ δὴ χάλκεος ἔρις*] *χάλκειος* *Rhod.* Nonne etiam *χαλκείη* ſcribendum? *Pauw.*

360. *Καί ῥ᾽ οἱ μὲν λάεσσιν ἀταρτηρῶς ἐμάχοντο*] *οἱ μὲν ξιφέεσσιν ἀταρτηρῶς.* *Rhod.* Rhodomannus, *οἱ μὲν ξιφέεσσιν*, ut vides: Non accedo: Nam hic *λάεσσιν* optime ſtat loco ſuo: Mox autem legendum, optime etiam loco ſuo, *καὶ κρατεροῖς ξιφέεσσι, καὶ ἀγχεμάχοις δοράτεσσιν*, quia enſe, non lapidibus, pugnatur etiam cominus; atque adeo inter ea, quibus ita pugnatur, perbene recenſetur enſis: Nihil certius, & miror Virum Eruditum hæc correxiſſe

adeo

Velocipedumque equorum, qui curribus circumfusi jacebant,
Alii adhuc palpitantes sub hastis, alii super
Strati, fœdusque per aëra vapor circumfertur.
Invaserat enim utrosque lis ænea.
Pars equidem gladiis ferociter pugnabant:
Pars rursus jaculis acutis & sagittis.
Alii asciis, & quæ utrinque feriunt securibus,
Validisque lapidibus, ac hastis cominus pugnam cientibus:
Aliusque aliud pugnæ tutamen manibus tenebat.
Primi autem Argivi Troum phalanges repulerunt
Pauxillum a sese. Verum hi vicissim impetu facto,
Martem sanguine madefecerunt, cum in Argivos irruissent.
Eurypylus autem inter hos nigro turbini similis,
Aggrediebatur totum exercitum, & Argivos trucidabat
Strenue. Valde enim concitatum ei robur dederat
Jupiter, gratum præstans officium Herculi nobilissimo.
Hic idem etiam Nirea virum Diis (formæ decore) similem,

Cum

adeo perverse. *Pauw.*

363. Καὶ κρατερῇσι λάεσσι] κρατεροῖς. *Rhod.* Ante paullo, ubi est, Καί ῥ' οἱ μὲν λάεσσι, Duoviri reponunt ξιφέεσσι. Verum hic locus inquinatus est, non ille. Siquidem prior in ea voce δίχρονος est. Odyss. Z. Ῥυτοῖσι λάεσσι —. Iliad. Γ. Iliad. Ψ. Calabri Lib. 6. — περιμηκέα λᾶαν ἀείρας. Illius ergo ita purgabam:

Καὶ κρατερῇσι λαγνῖσι, κ' ἀγχεμάχοις δοράτεσσιν.

Est enim λαγνὶς jaculi species. Hesychius, Λαγνὶς, δόρυ. Cui non placebit, scribat, Καὶ κρατερῇς ἐλάτῃσι. *Dausq.* Dixi, quod debui, & Dausqueji ineptias tangere nolo. *Pauw.*

366. Βαιὸν ἀπὸ σφίων] Βαιὸν ἀπὸ σφείων. *Rhod.*

367. μετ' Ἀργείοισι θορόντες]. Nova locutio: Nonne scribendum, ἐπ' Ἀργείοισι θορόντες? Μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον de Græcis alacrius in Trojanos irruentibus, ex Homero notum est ipsis pueris. *Pauw.*

370. Θαρσαλέως· μάλα γάρ οἱ ὦπασε κάρτος *] οἱ ἀάσχετον ὦπασε κάρτος. *Rhod.* Fini sic, κάρτος ἰόντι: dum it, & ad pugnam capit impetum, juvatur a Jove. Vel κάρτος ἰδ' ἀλκήν. *Dausq.* Rhodomanni suspicio non displicet. *Pauw.*

372. Ἔνθ' ὅγε καὶ Νηρῆα] Νιρῆα;

ρῆα;

Μαρνάμενον Τρώεσσι βάλεν περιμήκεϊ δουρὶ,
Βαιὸν ὑπὲρ πρότμησιν· ὅδ᾽ ἐς πέδον ἤριπε γαίης·
Εκ δέ οἱ αἷμ᾽ ἐχύθη· δεύοντο δέ οἱ κλυτὰ τεύχη·
Δεύετο δ᾽ ἀγλαὸν εἶδος ἅμ᾽ εὐθαλέεσσι κόμῃσι·
Κεῖτο γὰρ ἐν κονίῃσι, καὶ αἵματι, σὺν κταμένοισιν,
Ερνος ὅπως ἐριθηλὲς ἐλαίης εὐκτεάτοιο,
Ηντε βίη ποταμοῖο κατὰ ῥόον ἠχήεντα,
Σὺν τ᾽ ὄχθης ἐλάσῃσι, βόθρον διὰ πάντα κεδάσας
Ριζόθεν, ἡ δ᾽ ἄρα κεῖται ὑπ᾽ ἄνθεσι βεβριθυῖα,
Ως τῆμος Νηρῆος ἐπὶ χθονὸς ἄσπετον οὖδας
Εξεχύθη δέμας ἠΰ, καὶ ἀγλαΐη ἐρατεινή·
Τῷ δ᾽ ἔπι Εὐρύπυλος μεγάλ᾽ εὔχετο δῃωθέντι·
Κεῖσό νυν ἐν κονίῃσιν, ἐπεί νύ τοι εἶδος ἀγητὸν
Οὔτι λιλαιομένῳ περ ἐπήρκεσεν, ἀλλά σ᾽ ἔγωγε
Νοσφισάμην βιότοιο, λιλαιόμενόν περ ἀλύξαι·
Σχέτλιε, οὐδ᾽ ἐνόησας ἀμείνονος ἀντίον ἐλθών·
Οὔτ᾽ ἄρ κάρτεϊ κάλλος ἀνὰ κλόνον ἰσοφαρίζει.
Ως εἰπὼν, κταμένοιο περικλυτὰ τεύχε᾽ ἑλέσθαι
Μήτ᾽ ἐπεσσύμενος, τοῦ δ᾽ ἀντίος ἦλθε Μαχάων
Χωόμενος Νηρῆος, ὅς οἱ σχεδὸν αἶσαν ἀνέτλη·
Δουρὶ δέ μιν στονόεντι κατ᾽ εὐρέος ἤλασεν ὤμου
Δεξιτεροῦ· σύτο δ᾽ αἷμα πολυσθενέος περ ἐόντος·
Αλλ᾽ οὐδ᾽ ὣς ἀπόρουσεν ἀταρτηροῖο κυδοιμοῦ,

Αλλ᾽

ῥεῖα: Et fic ubique. *Rhod.*

375. Εκ δέ οἱ αἷμ᾽ ἐχύθη· δεύοντο δέ οἱ κλυτὰ τεύχη] Ingratum eft οἱ recurrens: An forte legendum, Εκ δέ τοι αἷμ᾽ ἔχυθη· δεύοντο δέ οἱ κλυτὰ τεύχη? *Pauw.*

378. ἐλαίης εὐκτεάτοιο] εὐκτεάνοιο. *Pauw.*

387. λιλαιόμενόν περ ἀλύξαι] Quam rancidum eft illud λιλαιόμενόν περ, ubi præceffit ftatim λιλαιομένῳ περ? *Pauw.*

389. Οὔτ᾽ ἄρ κάρτεϊ κάλλος &c.] Rotundius legeretur, Οὐ γὰρ κάρτεϊ κάλλος &c. *Pauw.*

391. Μήτ᾽ ἐπεσσύμενος] Μήδετ᾽ ἐπεσσύμενος. *Rhod.* Μήτι᾽ ἐπεσσύμενος, pro Εμήτιε, meditabatur, ut *meditantem prælia taurum* canit Maro. Brodæus, Ωρνυτ᾽ ἐπεσσύμενος, vel Μήδετ᾽ ἐπεσ-

Cum Trojanis dimicantem, longa trajecit hasta,
Paululum supra umbilicum; qui ad terræ solum procumbit;
Effunditurque ei sanguis; & insignia arma consperguntur:
Splendida etiam facies cum florida cæsarie madescit.
Inter (reliquos) enim occisos in pulvere & sanguine jacebat,
Ceu florida divitis oleæ planta,
Quam fluvii impetus, vortice sonoro,
Una cum ripa, abripit, totam scrobem dissipans
Radicitus: jacetque illa floribus onusta.
Non aliter tunc ad vastum telluris solum Nirei
Prostratum erat insigne corpus, & amabilis formæ splendor;
Cui cæso admodum insultabat Eurypylus:
Jaceto nunc in pulvere. Quandoquidem tibi suspicienda forma,
Quamlibet exoptanti, nihil profuit: sed ego te
Utut elabi cuperes, vita spoliavi.
Improbe, non animadvertisti te cum præstantiore congressum.
At cum robore in conflictu formæ elegantia paria non facit.
Ita fatus, præclara cæsi arma irruens
Auferre destinabat, sed contra eum venit Machaon
Ira commotus ob Nireum, qui proxime illum fato concesserat.
Hasta igitur luctifica eum perculit in lato humero
Dextro, emanavitque cruor ejus, quamvis multum roboris haberet;
Sed tamen ne sic quidem ex prælio profugit atroci:
Imo,

ἐπισσύμενος. *Dausq.* Μήδετ' placet etiam mihi. *Pauw.*

394. πολυσθενέος περ ἐόντος] *multum roboris habentis:* Interpretis *quamvis* non convenit hic: Nam quia multum roboris & multum sanguinis habebat Eurypylus, αἷμα ejus accepto vulnere ἔσσυτο, & vehementius prosiliebat. *Pauw.*

Αλλ' ὥς τίς τε λέων, ἢ ἄγριος οὔρεσι κάπρος,
Μαίνετ' ἐνὶ μέσσοισιν ἕως κ' ἐπιόντα δαμάσσῃ,
Ος ῥά μιν οὔτασε πρῶτος, ὑποφθάμενος δι' ὁμίλου·
Τὰ Φρονέων, ἐπόρουσε Μαχάονι· καί ῥα μὶν ὦκα
Οὔτασεν ἔγχείῃ περιμήκεΐ τε, στιβαρῇ τε,
Δεξιτερὸν κατὰ γλουτὸν· ὃ δ' οὐκ ἀνεχάζετ' ὀπίσσω,
Οὐδ' ἐπιόντ' ἀλέεινε, καὶ αἵματος ἐσσυμένοιο,
Αλλ' ἄρα καρπαλίμως περιμήκεα λᾶαν ἀείρας
Κάββαλε κὰκκεφαλῆς μεγαθύμου Τηλεφίδαο·
Τοῦ δὲ κόρυς στονόεντα φόνον, καὶ κῆρ' ἀπάλαλκεν
Εσσυμένως· ὃ δ' ἔπειτα κραταιῷ χώσατο φωτὶ
Εὐρύπυλος· μέγα δ' ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ,
Ωκὺ διὰ στέρνοιο Μαχάονος ἤλασεν ἔγχος·
Αἰχμὴ δ' αἱματόεσσα μετάφρενον ἄχρις ἵκανεν·
Ηριπε δ' ὡς ὅτε ταῦρος ὑπὸ γναθμοῖο λέοντος·
Αμφὶ δέ μιν μελέεσσι μέγ' ἔβραχεν αἴολα τεύχη·
Εὐρύπυλος δέ οἱ αἶψα πολύστονον εἰρύσατ' αἰχμὴν
Εκ χροὸς οὐταμένοιο· καὶ εὐχόμενος, μέγ' ἄυτει·
Α δείλ', οὔ νύ τοι ἦτορ ἀρηράμενον φρεσὶ πάμπαν
Επλετ', ὃς οὐτιδανός περ ἐὼν, μέγ' ἀμείνονι φωτὶ
Αντα κίες· τῷ καί σε κακὴ λάχε δαίμονος αἶσα·
Αλλά σοι ἔσσετ' ὄνειαρ, ὅτ' οἰωνοὶ δατέονται
Σάρκα τεὴν κταμένοιο κατὰ μόθον· ἢ ἔτι ἔλπῃ
Νοστήσειν, καὶ μεῖο μένος καὶ χεῖρας ἀλύξειν;

Εσσὶ

396. Αλλ' ὥς τίς τε λέων] Αλλ' ὡς asperius est post Αλλ' οὐδ' ὡς Versu præcedenti. *Pauw.*

404. Κάββαλε κακκεφαλῆς] Malim certe κακκεφαλὴν: Alibi aliquando plura. *Pauw.*

407. Εὐρύπυλος· μέγα δ' ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ] Initio aliquid desideratur: Αγριον vel Ασχετον, aut Αἰνὰ μάλ', valde, majorem in modum; vel tale quippiam. *Rhod.* Inertia dedit lato ore fenestram: Claudo

Εὐρύπυλος μεγάλαυχος· ὃ δ' ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ.

Eurypylus gloriosus. Non talis, qui ante cæso insultabat Nireo, post Machaoni? Et honestatis illa plena est gloriatio Eurypyli, qua se prius adseruit

Imo, ut leo quiſpiam, aut aper agreſtis, in montibus
Inter medios (venatores) ſævit donec invadentem ſtraverit,
Qui princeps eum vulneravit, in turba prævertens:
Ita affectus irruit in Machaonem, atque eum ſubito
Prælonga gravique haſta ſauciavit
In clune dextero. Neque is tamen retro pedem tulit,
Nec adorientem declinavit, tametſi copioſe ſanguis profluerет:
Sed extemplo grandem lapidem ſublatum
Rotavit in caput magnanimi Telephidæ,
Cujus galea luctuoſam necem & peſtem repulit
Continuo. Inde forti viro ſuccenſuit
Majorem in modum Eurypylus, graviterque animo commotus,
Statim per Machaonis pectus haſtam adegit.
Et cruenta cuſpis ad dorſum usque pervenit:
Ac veluti taurus maxilla Leonis, ſternitur,
Circumque ejus membra crepitant varia arma.
Eurypylus autem illi ſtatim luctificam extrahit haſtam
E ſauciato corpore, & jactabundus magna voce exclamat:
Infelix! nequaquam tibi animus ratione firma
Conſtitit. Qui cum invalidus ſis, viro longe fortiori
Occurriſti. Ideo & infelicis te genii fatum ſibi vendicavit.
Sed (hic) tibi fructus erit, quod alites devorabunt
Carnem tuam in acie cæſi. An adhuc ſperas
Te reverſurum, & vim atque manus meas effugiturum?

Es

non niſi cum laude a prælio digreſſurum, aut honeſte caſurum. *Dausq.* Haud dubie tale quid requiritur, quale Rhodomannus dixit: Nam ante hunc ictum jam animum contra Machaonem ſumſerat, ut ex præcedentibus manifeſte apparet. *Ασχετον* & *Αγριον* non mala ſunt: Deterius autem *Αἰνὰ μάλ'*, ubi *μέγα δ' ἀσχαλόων* ſequitur. Eorum alterutrum igitur ſumere potes, donec certiora adferantur ex Libris. Dausquejus facit, quod ſolet. *Pauw.*

411. *Αμφὶ δέ μιν μελέεσσι*] *Αμφὶ δέ οἱ μελέεσσι. Rhod.*

419. *καὶ μεῖο μένος*] *καὶ ἐμεῖο μένος. Rhod.* In Aldina eſt *καὶ*

 'μεῖο

Ἔσσὶ μὲν ἰητὴρ, μάλα δ' ἤπια φάρμακα οἶδας·
Τοῖς πίσυνος, τάχ' ἔολπας ὑπεκφυγέειν κακὸν ἦμαρ·
Ἀλλ' οὐ μὰν οὐδ' αὐτὸς ἀπ' ἠερόεντος Ὀλύμπου
Σεῖο πατὴρ τεὸν ἦτορ ἔτ' ἐκ θανάτοιο σαώσει,
Οὐδ' εἴ τι νέκταρ τε, καὶ ἀμβροσίην καταχεύη.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ὄγε βαιὸν ἀναπνείων προσέειπεν·
Εὐρύπυλ', οὐδ' ἄρα σοι πολὺν χρόνον αἴσιμόν ἐστι
Ζώειν, ἀλλά σοι ἄγχι παρίσταται οὐλομένη κὴρ
Τρώϊον ἂμ πεδίον, τῷ περ νῦν αἴσυλα ῥέξεις.
Ὣς φάμενον λίπε θυμός· ἔβη δ' ἄφαρ Ἄϊδος εἴσω·
Τὸν δὲ, καὶ οὐκ ἔτ' ἐόντα, προσηύδα κύδιμος ἀνήρ·
Νῦν μὲν δὴ σὺ κεῖσο κατὰ χθονός· αὐτὰρ ἔγωγε,
Ὕστερον οὐκ ἀλέγω, καὶ εἰ παρὰ ποσσὶν ὄλεθρος
Σήμερον ἡμετέροισι πέλει λυγρός· οὔτι γὰρ ἄνδρες
Ζώομεν ἤματα πάντα· πότμος δ' ἐπὶ πᾶσι τέτυκται.
Ὣς εἰπὼν, οὔταζε νέκυν· μέγα δ' ἴαχε Τεῦκρος,
Ὣς ἴδεν ἐν κονίῃσι Μαχάονα· τοῦ γὰρ ἄπωθεν
Εἱστήκει μάλα πάγχυ πονεύμενος· ἐν γὰρ ἔκειτο
Δῆρις ἐνὶ μέσσοισιν· ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλος ὀρώρει·
Ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀμέλησε δεδουπότος ἀνδρὸς ἀγαυοῦ,

Νη-

'μοῖο: quod literæ abſentiam indicat. *Pauw.*

422. ἀπ' ἠερόεντος Ὀλύμπου] ἠερόεντος hic *aërium* notat, & Olympum cæleſtem in aëre diſtinguit ab Olympo in terra: Dausquejus in Notis ad V. 632, Lib. præced. vocem perperam explicuit. Si ἀστερόεντος ſcripſiſſet Calaber pro ἠερόεντος, non peccaſſet ſane, & paulo ſignatius locutus fuiſſet. αἰγλήεντος Ὀλύμπου ex Iliade notum eſt omnibus. *Pauw.*

424. Οὐδ' εἴ τι νέκταρ τε] Οὐδ' ἤ τοι νέκταρ τι. *Rhod.*

426. Εὐρύπυλ', οὐδ' ἄρα σοι πολὺν χρόνον &c.] οὐδ' ἄρα σοί γε, vel οὐδ' ἄρα σοι πουλύν. *Rhod.*

427. ἀλλά σοι ἄγχι] Ubi σοι eſt in Verſu præcedenti, ἀλλὰ τοι ἄγχι fuiſſet ſatis. *Pauw.*

428. τῷ περ νῦν αἴσυλα ῥέξεις] αἴσυλα ῥέζεις. *Rhod.* Et mihi placet ῥέζεις, inprimis ubi αἴσυλα id aperte requirit: αἴσυλα ſcilicet vocat Quintus verba magnifica, quibus cæſos inſultabat Eurypylus. Hoſtes occidere, non erat αἴσυλον, ſed θεμιστόν. *Pauw.*

431.

Es medicus quidem, & mitissima remedia cognita habes;
Quibus fretus, forte speras te diem exitialem evasurum;
Verum nec ipse a profundi aëris Olympo
Pater (Aesculapius) cor tuum a morte servabit,
Etiamsi tibi Nectar & Ambrosiam affundat.
Sic ait. Huic vero adhuc modicum spirans ille respondit.
Eurypyle, nec tibi longum tempus a fatis concessum est
Vivere; sed tibi prope adstat lethalis Parca
In Campo Trojano: in quo nunc nefaria committis.
Ita fantem animus deserit, & ad inferos subito migrat;
Quem jam exanimatum compellat vir Præclarus:
Nunc tu hic terram preme; Ego vero
De futuris non sum anxius: etiamsi ante pedes exitium
Nostros hodie sit funestum. Non enim nos homines
Omni tempore vivimus, sed mors (sua) cunctis destinata est.
Sic locutus vulnus intulit cadaveri. Exclamavit autem Teucer,
Ut vidit in pulvere Machaonem, a quo procul
Stabat, strenue rem gerens. Incumbebat enim (versantibus)
In media acie contentio: & alius in alium inferebatur.
At nec ita tamen neglexit virum nobilem interfectum,
Ni-

431. Νῦν μὲν δὴ σὺ κεῖσο] Νῦν μὲν δὴ σύγε κεῖσο. *Rhod.*

435. Ὣς εἰπὼν, οὔταζε νέκυν] Vitium scripturæ, nisi omnia me fallant: Nam οὐτάζειν νέκυν fuisset plus, quam inhumanum, & in Eurypylum Herculis sobolem non quadrat. Scribendum suspicor, Ὣς εἰπὼν, ὤθισε vel ὤθησε νέκυν: quod satis adhuc durum & violentum. Sed id factum forte, ut arma facilius detraherentur, vel ut ipsum cadaver facilius tolli & auferri posset. *Pauw.*

436. τοῦ γὰρ ἄπωθεν Εἱστήκει μάλα πάγχυ πονεύμενος] Nihil ineptius: Quo modo enim Machaonem cadentem sic videre potuisset, præsertim in media pugna, ubi confertim res agebatur? Scribendum sine dubio, οὐ γὰρ ἄπωθεν Εἱστήκει μάλα πάγχυ πονεύμενος. *Pauw.*

438. ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλος ὀρώρει] ἄλλος ὄρουεν. *Rhod.*

440.

Νηρῆος, ὃς κεῖτο παρ' αὐτόθι· τὸν δ' ἐνόησεν
Ὕστερον ἀντιθέοιο Μαχάονος ἐν κονίῃσιν·
Αἶψα δ' ὅγ' Ἀργείοισιν ἐκέκλετο, μακρὰ βοήσας·
Ἔσσυτ' Ἀργεῖοι, μηδ' εἴκετε ἐσσυμένοισι
Δυσμενέεσσιν· νῶϊ γὰρ ἄσπετον ἔσσετ' ὄνειδος,
Αἴκε Μαχάονα δῖον ἅμ' ἀντιθέῳ Νηρῆϊ
Τρῶες ἐρυσάμενοι, ποτὶ Ἴλιον ἀπονέονται·
Ἀλλ' ἄγε δυσμενέεσσι μαχώμεθα πρόφρονι θυμῷ,
Ὄφρα δαϊκταμένους εἰρύσομεν, ἢ ῥα καὶ αὐτοὶ
Κείνοις ἀμφὶ θάνωμεν, ἐπεὶ θέμις ἀνδράσιν αὕτη,
Οἷσιν ἀμυνέμεναι, μηδ' ἄλλοις κῦρμα γενέσθαι·
Οὐ γὰρ ἀνιδρωτίγε μετ' ἀνδράσι κῦδος ἀέξει.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Δαναοῖσι δ' ἄχος γένετο· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτοῖς
Πολλοὶ γαῖαν ἔρευθον ὑπ' Ἀρεϊ δῃωθέντες,
Μαρναμένων ἑκάτερθεν· ἴση δ' ἐπὶ δῆρις ὀρώρει·
Ὀψὲ δ' ἀδελφειοῖο φόνον στονόεντα νόησεν
Βλημένου ἐν κονίῃ Ποδαλείριος, οὕνεκα νηυσὶν
Ἧστο παρ' ὠκυπόροισι, τετυγμένα δούρατι φωτῶν
Ἕλκη ἀκειόμενος· περὶ δ' ἔντεα δύσατο πάντα,
Θυμὸν ἀδελφειοῖο χολούμενος· ἐν δέ οἱ ἀλκὴ
Σμερδαλέοισι στέρνοισιν ἀέξετο, μαιμώωντι

Ἐς

440. Νηρῆος, ὅς κεῖτο παρ' αὐτόθι] Νιρῆός τ', ὅς. *Rhod.* Copula aperte requiritur: Nam ἀνδρὸς ἀγανοῦ Machaonem respicit. Dausquejus hic puerum egit: Vide modo ejus balbutiem, qua chartam conspurcare nolo. *Pauw.*

443. Ἔσσυτ' Ἀργεῖοι] Ἔσσυσθ' vel Ἴστασθ' Ἀργεῖοι. *Rhod.* Non displicet Ἔσσυσθ', quanquam sequatur ἐσσυμένοισι: Nam ita solet Quintus. *Pauw.*

Ibid. μηδ' εἴκετε ἐσσυμένοισι Δυσμενέεσσιν· νῶϊ &c.] μηδ' εἴκετε δυσμενέεσσιν Ἐσσυμένοις· νῶϊν γὰρ ἀάσπετον ἔσσετ' ὄνειδος. *Rhod.* Rescribere, εἴκετε δυσμενέεσσιν Ἐσσυμένοις· νῶϊν γὰρ ἀάσπετον &c., res novas moliri est, cum altera lectio sit optime constituta, & insignibus terminis versus contineatur. Si Rhodomanno fastidiose colliduntur duo ε ε in εἴκετε ἐσσυμένοισι, quo stomacho concoquet Iliade Γ. φίλε ἐκυρέ, aliaque? Etsi τὸ ἀχάσμητον sæpe fugerint veteres,

Nireumque qui prope jacebat: Quem cognovit
Post egregium Machaonem, in pulvere stratum.
Statim igitur magno clamore Argivos exstimulat.
Properate Argivi: nec cedite hostibus
Ingruentibus. Nobis enim enorme erit probro,
Si Jove ortum Machaonem cum formosissimo Nireo
Troës abstraxerint, & (sic) ad Ilium redierint.
Verum agite impenso cum Trojanis pugnemus studio;
Ut cæsos eripiamus, vel ipsi etiam
Pro illis occumbamus; quia hac lege homines tenentur,
Ut suos defendant, ne aliis prædæ fiant.
Non enim absque sudore gloria inter homines paratur.
Sic ait. At Danai ægre tulerunt: & circum illos
Multi terram sanguine tinxerunt robore Mavortio tru-
cidati,
Utrobique pugnantium; & æqua fuit pugna.
Tandem luctificam fratris necem rescivit
In pulverem dejecti Podalirius: Quia naves
Ad veloces residebat, hastis inflicta militum
Vulnera medicans. Quare omnia induit arma,
Propter fratrem ira inflammatus: & robur ei
In pectore immane crescit, festinanti

Ad

teres, sæpe tamen incurrerunt. Si lecto δυσμενέεσσιν· νῶϊ γὰρ, penthemimeris desiderio tangitur, desit illa quoque mille locis aliis: Si quid aliud, quod comminisci modo non datur, efferat, perpendemus. *Dausq.* Revera nihil mutare necesse. *Pauw.*

446. ποτὶ Ἴλιον ἀπονέονται] ἀπονέωνται. *Rhod.*

450. μηδ' ἄλλοις κῦρμα γενέσθαι] Hæc cum præcedentibus connecti non possunt, & talo suo vix subsistunt. Scribe apte & perspicue, Οἷσιν ἀμυνέμεναι, μή τ', vel μὴ, ἄλλοις κῦρμα γένωνται. *Pauw.*

451. Οὐ γὰρ ἀνιδρωτί γε &c.] Non convenit γὰρ post legem dictam de suis defendendis: Malim, Οὐ δ' ἄρ' ἀνιδρωτί γε. *Pauw.*

452. Δαναοῖσι δ' ἄχος γένετο· ἀμφὶ &c.] γένετ'· ἀμφὶ. *Rhod.*

459. Θυμὸν ἀδελφειοῖο χολούμενος] Illud ἀδελφειοῖο hic flaccide repetitur: Sed sic ubique Quintus. *Pauw.*

460. Σμερδαλέοισι στέρνοισιν ἀέξετο] Σμερδαλέη. *Rhod.* Rhodomannus Σμερδαλέη: Non improbo: Nam Σμερδαλέοις στέρνοισιν minus appositum foret.

Nisi

Ες πόλεμον στονόεντα· μέλαν δέ οἱ ἔζεεν αἷμα
Λάβρον ὑπὸ κραδίῃ· τάχα δ' ἔνθορε δυσμενέεσσι,
Χερσὶ θοῇσιν ἄκοντα τανυγλώχινα τινάσσων·
Εἷλε δ' ἄρ' ἐσσυμένως Αγαμήστορος υἱέα δῖον
Κλῦτον, ὃν ἠΰκομος Νύμφη τέκεν ἀμφὶ ῥεέθροις
Παρθενίου, ὅς τ' εἶσι διὰ χθονὸς, ἠΰτ' ἔλαιος,
Πόντον ἐπ' Εὔξεινον προχέων καλλίῤῥοον ὕδωρ·
Αλλον δ' ἀμφὶ κασιγνήτῳ κτάνε δήιον ἄνδρα
Λᾶσσον, ὃν ἀντίθεον Προνόη τέκεν ἀμφὶ ῥεέθροις
Νυμφαίου ποταμοῖο, μάλα σχεδὸν εὐρέος ἄντρου,
Ἄντρου θηητοῖο, τὸ δὴ φάτις ἔμμεναι αὐτῶν
Ἱερὸν Νυμφάων, ὁπόσαι περὶ μακρὰ νέμονται
Οὔρεα Παφλαγόνων, καὶ ὅσαι περὶ βοτρυόεσσαν
Ναίουσ' Ηράκλειαν· ἔοικε δ' ἐκεῖνο θεοῖσιν
Αντρον, ἐπεί ῥα τέτυκται, ἀπειρέσιον μὲν ἰδέσθαι
Λαΐνεον, ψυχρὸν δὲ διὰ σπέος ἔρχεται ὕδωρ
Κρυστάλλῳ ἀτάλαντον, ἐνὶ μυχάτοισι δὲ πάντῃ
Λαΐνεοι κρητῆρες ἐπὶ στυφελῇσι πέτρῃσιν,
Αἰζηῶν ὡς χερσὶ τετυγμένοι, ἰνδάλλονται·

Αμφ'

Nisi adhuc præstet Σμερδαλέον adverbialiter: Et hoc præstat sane, si attendas. *Pauw.*

464. Αγαμήστορος υἱέα δῖον] Scripsi Αγαμήστορος, ε initiali in α converso. *Rhod.* Aldina enim & Basileensis Εγαμήστορος. *Pauw.*

465. Κλῦτον] Forte Κλῆτον. *Rhod.* Si quid mutandum, mallem Κλεῖτον: quod nomen est satis celebre. Et sic forsitan ipse Rhodomannus: Nam in Versione Latina est *Clitum*, ut vides. *Pauw.*

466. Παρθενίου, ὅς τ' εἶσι διὰ χθονὸς, ἠΰτ' ἔλαιος] Brodæo placet ἠΰτ' ἔλαιον, nobisque placet. Nam idem de Peneo post Homerum Iliade β. & Strabonem Lib. 9. tradit Plinius Lib. 4. Cap. 8. *Accipit amnem Eurotan* [Homerus Titaresium] *nec recipit, sed olei modo supernatantem* (*ut dictum est ab Homero*) *brevi spatio portatum abdicat, pœnales aquas, Ditisque genitas, argenteis suis misceri recusans.* Eandem ratiunculam misit in posteros Lucanus Lib. 6.

Solus in alterius nomen cum venerit unda,

De-

Ad triste bellum; nigerque ipsi sanguis æstuat
Vehementer in corde: subitoque irruit in hostes,
Palmis agilibus pilum longa cuspide crispans.
Atque statim Agamestoris nobilem filium necat,
Clitum, quem Nympha crine superba peperit ad fluenta
Parthenii; Qui per terram labitur, olei modo,
In pontum Euxinum pulcrifluam undam exonerans.
Alterum etiam virum inimicum trucidat, prope fratrem,
Lassum, quem Diva Pronoë edidit, juxta alveum
Nymphæi amnis, proxime capacem specum,
Specum illam mirabilem: quam fama refert esse ipsarum
Nympharum templum, quotquot in arduis versantur
Montibus Paphlagonum, & circum racemosam
Degunt Heracleam: & convenit Diis ejusmodi
Antrum: Quia vasto est adspectu,
Lapideumque, & frigida per speluncam unda labitur,
Perinde ac glacies; inque penetralibus passim
Crateres saxei, super rigidis scopulis,
Ceu hominum manibus facti, conspiciuntur.

Defendit Titaresus aquas, lapsusque superne
Gurgite Penei pro siccis utitur arvis.
Hunc fama est Stygiis manare paludibus amnem,
Et capitis memorem fluvii contagia vilis
Nolle pati, superumque sibi servare timorem.

Solus, inquit Lucanus: quam considerate, viderit ipse, cum de Phaside idem narret Arrianus in Periplo, de Rhodano in Lemanum se evolvente, & impermisto Ammianus, & Strabo. His probabilis fit adsignata correctio: Sed neque Brodæo displicet ἠΰτε Λάσος ex Stephano: *Dausq.* Brodæus ἠΰτ' ἔλαιον: quod in Versione sua secutus est Rhodomannus. Quiete fluit Parthenius, & inde nomen sortitus fuit ex quorumdam opinione: Vide Stephanum in V. Παρθένιος, & Doctos Apollonii Interpretes ad V. 938. Lib. 2. Argonaut. Eo pertinet ἠΰτ' ἔλαιον, εἴτε διὰ χθονός, si ita scripserit Auctor, ut potuit certe: Nam de cursu impermisto hic infeliciter pro more suo cogitat Dausquejus. Λάσος ex Stephano nunc non succurrit mihi; & si succurreret, hoc loco non conveniret: Id vident omnes, qui in his paulo acutius cernunt. *Pauw.*

472. Ἱερὸν Νυμφάων] Ἱρὸν Νυμφάων. *Rhod.*

Αμφ' αὐτοῖσι δὲ πάντες, ὁμῶς Νύμφαι τ' ἐρατειναὶ,
Ιστοί τ', ἠλακάται τε, καὶ ἄλλ' ὅσα τεχνήεντα
Εργα πέλει θνητοῖσι, τὰ καὶ περὶ θαῦμα βροτοῖσιν
Εἴδεται, ἐρχομένοισιν ἔσω ἱεροῖο μυχοῖο·
Τῷ ἔνι, δοιαὶ ἔνεισι καταιβασίαι, ἄνοδοί τε,
Η μὲν πρὸς βορέαο τεταγμένη ἠχήεντος
Προιάς, ἡ δὲ νότοιο καταντίον ὑγρὸν ἀέντος·
Τῇ θνητοὶ νίσσονται ὑπὸ σπέος εὐρὺ θεάων,
Η δ' ἑτέρη, μακάρων πέλεται ὁδὸς, οὐδέ μιν ἄνδρες
Ρηϊδίως πατέουσιν, ἐπεὶ χάος εὐρὺ τέτυκται,
Μέχρις ἐπ' Αϊδονῆος ὑπερθύμοιο βερέθρων·
Αλλὰ τὰ μὲν μακάρεσσι πέλει θέμις εἰσοράασθαι·
Αμφὶ Μαχάονα κλυτὸν, ἰδ' Αγλαΐης κλυτὸν υἷα,
Μαρναμένων ἑκάτερθεν, ἀπέφθιτο πουλὺς ὅμιλος·
Οψὲ δὲ δὴ Δαναοὶ σφέας εἴρυσαν, ἀθλήσαντες
Πολλά περ· αἶψα δὲ νῆας ἐπὶ σφετέρας ἐκόμισαν
Εταροι, ἐπεὶ πλεόνεσσι κακὴ περιπέπτατ' ὀϊζὺς
Αργαλέου πολέμοιο· πόνῳ δ' ἐνέμιμνον ἀνάγκῃ·
Αλλ' ὅτε δὴ μάλα πολλοὶ ἐνεπλήσαντο κελαινὰς
Κῆρας ἀν' αἱματόεντα, καὶ ἀλγινόεντα κυδοιμὸν,
Δὴ τότε Αργείων πολέες φύγον ἔνδοθι νηῶν,
Οσσους Εὐρύπυλος μέγ' ἐπῴχετο κῦμα κυλίνδων·

Παῦ-

480. *Αμφ' αὐτοῖσι δὲ πάντες, ὁμῶς Νύμφαι τ' ἐρατειναὶ*] Quid hoc? An Πᾶνες pro *πάντες* legendum cum Interprete? Non puto: Nam quid Panes cum Nymphis? An ut operarentur una? Credo, si de re Venerea ageretur, eique incumbendum esset strenue: Eo enim Panum tendebat salacitas: Quam ob causam illos etiam metuebant Nymphæ: Res est nota ipsis pueris, qui Antiquitatem a limine modo salutarunt. Aliud requiritur, & ab hoc Antro sacro longe ablegari debent bene vasati Panes: Lege *Αμφ' αὐτοῖσι δὲ πᾶσαι ὁμῶς Νύμφαι τ' ἐρατειναὶ, Ιστοί τ'* &c. omnes ibi simul Nymphæ, de quibus paulo ante actum. *τε* post *Νύμφαι* retinui, quia præter Euphoniam, *ἱστοί τ'*, aliaque sequentia id tueri possunt: Alias induxissem. *Pauw.*

481. *καὶ ἄλλ' ὅσα τεχνήεντα* &c.]

Et prope hos Panes, ſimulque amabiles Nymphæ,
Fuſique colique, & ſi quæ alia fabrefacta
Mortalibus ſunt opera. Quæ non ſine magna admiratione homines
Contemplantur, in ſacrum penetrale deſcendentes.
In quo duo ſunt deſcenſus & aſcenſus,
Alter ad ſonori Aquilonis ſpectans
Flatum, alter Auſtro obverſus humidas aſpiranti auras.
Ubi mortales latipatens Divarum luſtrum ſubeunt,
Alter autem Diis iter præbet, nec illum homines
Facile calcant; cum profunda illic ſit vorago,
Usque ad ſeveri Plutonis barathrum:
Hoc igitur Divis (tantum) fas eſt contemplari.
Circa bonum autem Machaonem, & clarum Aglajæ natum
Magna utrobique caterva pugnantium occumbebat.
Sero tandem Danai ipſos extorſerunt, luctati
Multum, & ſtatim ad naves ſuas tranſtulerunt
Pauci. Nam pleroſque circumvolabat improba ærumna
Difficilis conflictus; inque labore, neceſſitate adacti, perſiſtebant.
Cum igitur innumeri exſatiaſſent atras
Parcas, in ſanguinolento & luctifico prælio:
Tum Argivum complures in naves fugam ceperunt,
Quos Eurypylus urgebat, magnam advolvens cladem.

Pau-

&c.] Muliercularum intellige opera: Sic enim generaliora reſtringo; niſi fallor, bene. *Pauw.*

482. *τὰ καὶ περὶ θαῦμα* &c.] *περὶ* hic adverbium eſt: circumcirca, in orbem undique. *Pauw.*

484. *καταιβασίαι, ἄνοδοί τε*] *καταιβασίαι τ', ἄνοδοί τε. Rhod.*

485. *πρὸς βορίαο τετραμμένη ἠχήεντος Προιάς*] *Πνοιὰς. Rhod.* Scribe *Πρωνιάς*. Heſychius, *Πρωνιάς, ὄρος, κρημνός, οἱ δὲ ὄρους ἐξοχήν. Dausq.* Haud dubie legendum *Πνοιὰς*, neglectis Dausqueji inaniis. *Pauw.*

492. *Ἀμφὶ Μαχάονα κλυτὸν, ἰδ' Ἀγλαΐης κλυτὸν υἷα*] *Ἀμφὶ Μαχάονα δ' ἐσθλὸν. Rhod.*

496. *Ἑτάροι, ἐπεὶ πλεόνεσσι* &c.] *Παῦροι ἐπεὶ. Rhod.* Ita legendum ſine dubio: Baſileenſes Aldinum *ἑτάροι* male in *ἑτάροιο* mutaverant, quod in ſua Editione expreſſit Rhodomannus. *Pauw.*

501. *μέγ' ἐπώχετο κῦμα κυλίνδον*]

Παῦροι δ' ἀμφ' Αἴαντα, καὶ Ατρέος υἷε κραταιὼ
Μίμνον ἐν ὑσμίνῃ· καὶ δὴ τάχα πάντες ὄλοντο
Δυσμενέων παλάμῃσι περιστροφέοντες ὁμίλῳ,
Εἰ μὴ Οἰλέος υἱὸς ἐΰφρονα Πουλυδάμαντα
Εγχεϊ τύψε παρ' ὦμον ἀριστερὸν, ἀγχόθι μαζοῦ·
Εκ δέ οἱ αἷμ' ἐχύθη· ὃ δ' ἐχάσσατο τυτθὸν ὀπίσσω·
Δηΐφοβον δ' οὔτασε περικλυτὸς Μενέλαος
Δεξιτερὸν παρὰ μαζὸν· ὃ δ' ἔκφυγε ποσσὶ θοοῖσιν·
Αν δ' Αγαμέμνων δῖος ἐνήρατο πουλὺν ὅμιλον
Πληθύος ἐξ ὀλοῆς· μετὰ δ' Αἴθικον ᾤχετο δῖον
Θύων ἐγχείῃσιν· ὃ δ' εἰς ἑτάρους ἀλέεινε·
Τοὺς δ' ὁπότ' Εὐρύπυλος λαοσσόος εἰσενόησε
Χαζομένους ἅμα πάντας ἀπὸ στυγεροῖο κυδοιμοῦ,
Αὐτίκα κάλλιπε λαὸν, ὅσον κατὰ νῆας ἔλασσεν·
Καί ῥα θοῶς οἴμησεν ἐπ' Ατρέος υἷε κραταιὼ,
Παῖδά τε καρτερόθυμον Οἰλέος, ὃς περὶ μὲν θεῖν
Εσκε θοὸς, περὶ δ' αὖτε μάχῃ ἔνι φέρτατος ἦεν·
Τοῖς ἔπι κραιπνὸν ὄρουσεν, ἔχων περιμήκετον ἔγχος·
Σὺν δέ οἱ ἦλθε Πάρις τε, καὶ Αἰνείας ἐρίθυμος,

Ος

λίνδαν] πῆμα κυλίνδαν. *Rhod.* Ita perbene Rhodomannus: Γινώσκειν ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει, ex Homero notiſſimum eſt. *Pauw.*

504. περιστροφέοντες ὁμίλῳ] *In turba huc illuc curſitantes*, ut victi ſolent: ὁμίλῳ hic numerum deſignat ingentem, & τῷ παῦροι opponitur. *Pauw.*

508. Δηΐφοβον δ' οὔτασε περικλυτὸς] οὔτησε vel οὔταζε περικλειτὸς. *Rhod.*

510. Αν δ' Αγαμέμνων δῖος ἐνήρατο] Ενθ' Αγαμέμνων, vel Καὶ δ' vel Σὺν δ'. *Rhod.* Nihili eſt illud Αν δ': Scribendum videtur mihi, Εν δ' Αγαμέμνων &c. *In illis:* Locutio eſt ſatis nota; & ſic Agamemnonis memoria commode ad Ajacis & Menelai memoriam accedit. *Pauw.*

511. Πληθύος ἐξ ὀλοῆς] ἐξ ἄλλης, rectius. *Rhod.* *Ex multitudine noxia & exitiali*, hoſtium nempe, qui omnibus exitium parabant, & necare ad unum volebant omnes. Neſcio, cur ὀλοῆς ſuſpectum fuerit Rhodomanno, & in locum ejus ſubſtituerit flaccidum illud ἄλλης. Cave aſſentiaris. *Pauw.*

Ibid. μετὰ δ' Αἴθικον ᾤχετο δῖον] Αγαμέμνων δῖος Verſu præce-

Paucique circa Ajacem & fortes Atrei natos
In acie manserunt. Et sane omnes exitio traditi essent
In turba (illa) versantes, hostium manibus:
Si non Oilei filius consultum Polydamantem
Hasta percussisset, in dextrum humerum juxta papillam,
Ita ut sanguis erumperet; ipseque paululum pedes referret.
Deiphobum etiam vulneravit Menelaus gloria præstans
Circa dexteram mammam, qui citatis pedibus effugit.
Unaque illustris Agamemnon magnam trucidavit catervam
De multitudine hostili. Adortus etiam est Æthicum nobilem
Hasta ferociens, sed is inter socios se abscondidit.
Ubi vero Eurypylus, populi servator, illos vidit
Universos simul infelici excedere conflictu,
Repente agmen, quod ad naves depulerat, reliquit;
Et subito impetum in fortes Atrei natos fecit,
Et animosam Oilei prolem, qui præ omnibus
Velox erat, inque pugna facile primas tenebat.
In hos rapide incurrit, prælongam gerens hastam:
Eique comites erant Paris, & Æneas acer,

Qui

cedenti est. *Pauw.*

514. Χαζομένους ἅμα πάντας] Si Τοὺς præcedens de Polydamante, Deiphobo, & Æthico accipiendum sit, ut certe videtur, ἅμα πάντας nimium est de tribus. *Pauw.*

517. ὃς περὶ μὲν θεῖν ἔσκε θοός] ὃς περὶ πάντων ἔσκε θοός. *Rhod.* Rhodomannus περὶ πάντων: Non adsentior: Nam sic incondite sequitur, περὶ δ' αὖτε μάχῃ ἐνὶ φέρτατος ἦεν: quia θοὸς primo sine alio adjuncto, nihil dicit, quod distinctionem inducat; dein, quia περὶ absolute sequens, ubi περὶ absolute præcedens exulat, omnem vim & elegantiam suam amittit. πέρι vel περὶ hic idem, quod περισσῶς, *eximie*, *valde*: Id bis repetitur hic, & ab ista repetitione locus blanditias suas habet. Quid plura? Ne litera mutanda est, & duo in laudem Ajacis hic dicta sunt: Primum ὃς μὲν πέρι θοὸς ἔσκε θεῖν, alterum πέρι δ' αὖτε φέρτατος ἐν μάχῃ: Nihil appositum magis, aut magis Græcum: θοὸς θεῖν, *currere celer*: Ita Latini etiam Græcos imitati, ut norunt, qui Linguam callent. *Pauw.*

519. Τοῖς ἔπι κραιπνὸν ὄρουσε] κραι-

Ὥς ῥα θοῶς Αἴαντα βάλεν περιμήκεϊ πέτρῃ
Κακκόρυθα κρατερήν· ὁ δ᾽ ἄρ᾽ ἐν κονίῃσι τανυσθεὶς,
Ψυχὴν οὔτι κάπτυσεν, ἐπεί νύ οἱ αἴσιμον ἦμαρ
Ἐν νόστῳ ἐτέτυκτο Καφηρίσιν ἀμφὶ πέτρῃσι·
Καί ῥά μιν ἁρπάξαντες ἀρηΐφιλοι θεράποντες,
Βαιὸν ἔτ᾽ ἐμπνείοντα φέρον ποτὶ νῆας Ἀχαιῶν·
Καὶ τότ᾽ ἄρ᾽ οἰώθησαν ἀγακλυτοὶ βασιλῆες
Ἀτρείδαι· πὰρ δέ σφιν ὀλέθριος ἵσταθ᾽ ὅμιλος,
Βαλλόντων ἑκάτερθεν, ὅτ᾽ ἔσθενε χερσὶν ἑλέσθαι·
Οἱ μὲν γὰρ στονόεντα βέλη χέον· οἱ δέ νυ λᾶας·
Ἄλλοι δ᾽ αἰγανέας· τοὶ δ᾽ ἐν μέσσοισιν ἐόντες,
Στρωφῶντ᾽, εὖτε σύες μέσῳ ἕρκεϊ, ἠδὲ λέοντες,
Ἤματι τῷ, ὅτ᾽ ἄνακτες ἀολλίσσουσ᾽ ἀνθρώπους,
Ἀργαλέως δ᾽ εἰλῶσι, κακὸν τεύχοντες ὄλεθρον
Θηρσὶν ὑπὸ κρατεροῖς· οἱ δ᾽ ἕρκεος ἐντὸς ἐόντες,
Δμῶας δαρδάπτουσιν, ὅς τις σφίσιν ἐγγὺς ἵκηται·

Ὡς

κραιπνὸς ὄρουσεν. *Rhod.* κραιπνὸν hic positum adverbialiter pro κραιπνῶς: Rhodomanni κραιπνὸς non indigemus. *Pauw.*

521. περιμήκεϊ πέτρῃ] Ut περιμήκετον ἔγχος præcessit: Acumen hoc Scholasticum. *Pauw.*

523. Ψυχὴν οὔτι κάπτυσεν] κάπυσσεν. *Rhod.* Animo non est defectus: alibi namque occidere Oïlidæ fatum erat, quod innuunt subeuntia. Scribo κάφησεν ex Iliad. Ε. in simili:

> Αὖθις δ᾽ ἀμπνύνθη, περὶ δὲ πνοιὴ Βορέαο
> Ζώγρει ἐπιπνείουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν.

Brodæus κάπτυσεν pro κατέπτυσεν positum ratus est: quod si ita esset, scriptum oportuit κάτπτυσεν, quod inimicum carmini. Rhodomannus κάπυσσεν, quod si usus addiceret, non repugnem: quemadmodum, si usus addiceret, omnium maxime velim κάπτησεν, ut passim ἐτύπτησε. *Dausq.* Rhodomanni κάπυσσεν amplector: καπύειν positum aliquando pro ἐκπνεῖν & ἀποκαπύειν: simplex pro composito. Hesychius optimus Grammaticorum: Ἐκάπυσεν, ἐξέπνευσε. κάπυς γὰρ τὸ πνεῦμα. Alibi legitur suo loco: Καπυρὸς, καπύσσων, ἐκπνέων. Ubi duo Articuli perperam sunt confusi, & unius interpretamentum intercidit; nisi vox absque interpretamento recensita fuerit, ut aliquando factum in illo Linguæ Græcæ Thesauro;

Qui ſtatim Ajacem grandi ſaxo perculit,
In firmata galea, ita ut in pulverem extenderetur;
Animam tamen non efflavit; Quia fatalis ipſi dies
In reditu deſtinata erat, juxta Capharei rupes.
Ac tollentes ipſum Mavortii ſatellites,
Adhuc modice ſpirantem ad naves Achivum portarunt.
Et tunc præſidio nudantur illuſtres imperatores
Atridæ, inſtatque eis pernicialis globus
Jaculantium utrinque, quodcunque manibus comprehendi poterat:
Pars enim ſtridentia tela fundunt, pars lapides,
Nonnulli tragulas. Ipſi igitur in medio incluſi
Obverſantur, non ſecus quam apri in medio circo atque Leones
Eo die, quo principes homines congregant,
Et ſæviter includunt, dirum illis exitium apparantes
Inter validas beſtias. Quæ in loco circumſepto verſantes
Servos dilaniant, quicunque eis propinquarit.

Ita

ro: Scribendum enim haud dubie primo, Καπυρὸς: Dein novo Articulo, Καπύσσων, ἐκπνείων. Viri Eruditi id non animadvertentes, καπύσσων ridicule ad riſum retulerunt, & neſcio quem ridendi modum inde elicuerunt ſibi: Plura forte alias. Dausquejus hic ineptit ſuo more, neque ejus commenta inſulſa refutare lubet. *Pauw.*

527. οἰώθησαν ἀγακλυτοὶ βασιλῆες] ἀγακλειτοὶ βασιλῆες. *Rhod.*

528. ὀλέθριος ἵσαθ' ὅμιλος] ὀλέθριος ὅμιλος, ut πληθύος ὀλοῆς paulo ante V. 511. *Pauw.*

533. ἔτ' ἄναντες ἀολλίσσουσ' ἀνθρώπους] ἀολλίσσωσ' ἀνθρώπους. *Rhod.*

535. Θηρσὶν ὑπὸ κρατεροῖς] Hoc corruptum eſt: Nam de ſervis hic non agitur, quos Reges vel Imperatores a beſtiis trucidari volunt, ſed de beſtiis, quas trucidari volunt illi a ſervis: Nihil certius, ſi ad ſententiæ ductum & inſtitutam comparationem attendas. Scribendum igitur ſuſpicor, κακὸν τεύχοντες ὄλεθρον Θηρσὶν ἐπὶ κρατεροῖς. Sic habebis, quod diximus. *Pauw.*

536. Δμῶας δαρδάπτουσιν, ὅς τις σφίσιν ἐγγὺς ἵκηται] ὅτις σφίσιν. *Rhod.* Pro ὅς τις ſine dubio Verſus deſiderat ὅτις: Sed an non legendum etiam, Δμῶαν δαρδάπτουσιν ὅτις σφίσιν ἐγγὺς ἵκηται? Id certe elegantius foret, ſed an ideo recipiendum ſit, definire nolo. *Pauw.*

Ὡς οἵγ' ἐν μέσσοισιν ἐπεσσυμένως ἐδάϊζον·
Ἀλλ' οὐδ' ὡς μένος εἶχον ἐελδόμενοί περ ἀλύξαι,
Εἰ μὴ Τεῦκρος ἵκανε, καὶ Ἰδομενεὺς ἐρίθυμος,
Μηριόνης τε Θόας, καὶ ἰσόθεος Θρασυμήδης,
Οἵ ῥα πάρος φοβέοντο θρασὺ σθένος Εὐρυπύλοιο·
Καί κε φύγον κατὰ νῆας, ἀλευάμενοι βαρὺ πῆμα,
Εἰ μὴ ἄρ' Ἀτρείδῃσι περιδδείσαντες ἵκοντο
Ἀντην Εὐρυπύλοιο· μάχη δ' ἀρίδηλος ἐτύχθη·
Ἔνθα τότ' Αἰνείαο κατ' ἀσπίδος ἔγχος ἔρεισε
Τεῦκρος ἐϋμελίης· τοῦ δ' οὐ χρόα καλὸν ἴαψεν·
Ἤρκεσε γάρ οἱ πῆμα σάκος μέγα τετραβόειον·
Ἀλλὰ καὶ ὥς, δείσας ἀνεχάσσατο τυτθὸν ὀπίσσω·
Μηριόνης δ' ἐπόρουσεν ἀμύμονι Λαοφόωντι
Παιονίδῃ, τὸν ἐγείνατ' ἐϋπλόκαμος Κλεομήδη
Ἀξίου ἀμφὶ ῥέεθρα· κίεν δ' ὅγ' Ἴλιον ἱρὴν
Τρωσὶν ἀρηξέμεναι μετ' ἀμύμονος Ἀστεροπαίου·
Τὸν δ' ὅγε Μηριόνης νύξ' ἔγχεϊ ὀκρυόεντι
Αἰδοίων ἐφύπερθε· θοῶς δέ οἱ εἴρυσεν αἰχμὴ
Ἔγκατα· τοῦ δ' ὤκιστα ποτὶ ζοφὸν ἔσσυτο θυμός·
Αἴαντος δ' ἄρ' ἑταῖρος Ὀϊλιάδαο δαΐφρων
Ἀλκιμέδης ἐς ὅμιλον ἐϋσθενέων βάλε Τρώων·
Ἧκε δ' ἐπευξάμενος δηΐων ἐς φύλοπιν αἰνὴν
Σφενδόνῃ ἀλγινόεντα λίθον· διὰ δ' ἔτρεσαν ἄνδρες

Ροῖ-

537. ἐπεσσυμένως ἐδάϊζον] ἐπεσσυμένους ἐδάϊζον. *Rhod.*

540. Μηριόνης τε Θοάς, καὶ ἰσόθεος &c.] Μηριόνης τε, Θοάς τε, καὶ ἰσόθεος. *Rhod.*

546. Τεῦκρος ἐϋμελίης] ἐϋμμελίης. *Pauw.*

551. κίεν δ' ὅγ' Ἴλιον ἱρὴν] κίεν δ' ὅγ' ἐς Ἴλιον ἱρήν. *Rhod.*

552. μετ' ἀμύμονος Ἀστεροπαίου] Idem Epithetum de Laophonte præcedit. *Pauw.*

553. Τὸν δ' ὅγε Μηριόνης] Τὸν τότε Μηριόνης. *Rhod.*

556. Αἴαντος δ' ἄρ' ἑταῖρος Ὀϊλιάδαο] Ὀϊλειάδαο melius. *Rhod.* Nimia hæc Rhodomanni diligentia: Nam uti hic, ita apud Homerum sæpe. *Pauw.*

557. 558. Hi duo Versus Tautologi sunt, & non potuerunt ita ab Auctore connecti, utut Tau-

Ita illi in media (hostium) corona invadentes trucidabant.
At neque sic evadendi, quamlibet cupientibus, erat facultas,
Nisi Teucer venisset, & animosus Idomeneus,
Merionesque, Thoasque, Diis quoque par Thrasymedes,
Qui prius audax Eurypyli robur horrebant:
Et ad naves fugissent, grave declinantes nocumentum,
Nisi Atridis metuentes venissent
Adversus Eurypylum. Pugna igitur insignis excitatur.
Ibi in scutum Æneæ hastam impingit
Teucer lancea præstans: nec tamen pulchrum ejus corpus lædit.
Noxam enim ab eo depulit ingens clypeus, quadruplici boum tergore obductus.
Terrore tamen hoc modo injecto, aliquantulum retrocessit.
Meriones autem aggressus est probatum Laophontem
Pæoniden; quem Cleomede, insignis capillo, enixa est
Ad Axii fluenta: Profectusque hic erat in sacram Ilion,
Ad opitulandum Trojanis, cum strenuo Asteropæo.
Hunc Meriones aspera hasta pupugit
Supra genitalia: & mox illi extraxit cuspis
Intestina: celerrimeque ejus anima ad (Orci) tenebras avolavit.
Ajacis etiam Oilidæ fortis comes
Alcimedes in Troum agmen jaculatur:
Et facta prece, in densam hostium aciem torquet
Tristificum funda lapidem. Diffugiunt igitur viri,

Pa-

Tautologiam amaverit. Ne dubites, quin Libri hic discreparint, & in quibusdam unus ille Versus, Ἀλκιμέδης ἐς ὅμιλον ἐυσθενέων βάλε Τρώων, comparuerit, in aliis vero ille etiam unus, Ἧκεν ἐπευξάμενος δηΐων ἐς φύλοπιν αἰνήν: Quæ diversitas ad Marginem notata, imperitos seduxit, & utrumque admittere fecit in Contextum. Si quæras, quem ego præferam mihi: Respondebo priorem, quia nomen Alcimedis exhibet, quod alter omittit minus scite: Alias uterque est æque bonus. *Pauw.*

Ῥοῖζον ὁμῶς, καὶ λᾶαν περιδδείσαντες ἰόντα·
Τὸν δ' ὀλοὴ φέρε μοῖρα ποτὶ θρασὺν ἡνιοχῆα
Πάμμονος Ἱππασίδην· τὸν δ' ἄρ' ἡνία χερσὶν ἔχοντα,
Πλῆξε κατὰ κροτάφοιο· θοῶς δέ μιν ἔκβαλε δίφρου,
Πρόσθεν ἑοῖο τροχοῖο, θοὸν δέ οἱ ἅρμα πεσόντος
Λυγρὸν ἐπισσώτροισι δέμας διελίσσετ' ὀπίσσω
Ἵππων ἱεμένων· θάνατος δέ μιν αἰνὸς ἐδάμνα
Ἐσσυμένως, μάστιγα καὶ ἡνία νόσφι λιπόντα·
Πάμμονι δ' ἔμπεσε πένθος· ἄφαρ δ' ἔθηκεν ἀνάγκη
Ἄμφω, καὶ βασιλῆα, καὶ ἡνίοχον, θοὸν ἅρμα·
Καὶ νύ κεν αὐτοῦ κῆρα, καὶ ὕστατον ἦμαρ ἀνέτλη,
Εἰ μή οἱ Τρώων τις ἀνὰ κλόνον αἱματόεντα
Ἡνία δέξατο χερσὶ, καὶ ἐξεσάωσεν ἄνακτα,
Ἤδη τειρόμενον δηΐων ὀλοῇσι χέρεσσιν·
Ἀντίον δ' Ἀκάμαντα κατ' ἀντίον ἀΐσσοντα,
Νέστορος ὄμβριμος υἱὸς ὑπὲρ γόνυ δούρατι τύψεν·
Ἕλκεϊ δ' οὐλομένῳ στυγερὰς ὑπεδύσατ' ἀνίας·
Χάσσατο δ' ἐκ πολέμοιο· λίπεν δ' ἑτάροισι κυδοιμὸν
Δακρυόεντα· οὐ γάρ οἱ ἔτι πτολέμοιο μεμήλει.
Καὶ τότε δὴ θεράπων ἐρικυδέος Εὐρυπύλοιο
Τύψε Θόαντος ἑταῖρον Ἐχέμμονα δηϊοτῆτα

Ὦμου

560. Ῥοῖζον ὁμῶς, καὶ λᾶαν περιδδείσαντες ἰόντα] καὶ λᾶα περιδδείσαντες. *Rhod.* Versus aperte corruptus: Rhodomannus non male, καὶ λᾶα: Potes etiam, Ῥοῖζον ὁμῶς λᾶάν τε περιδδείσαντες ἰόντα: In istis copulis millies erratum est a Scribis. *Pauw.*

562. Πάμμονος Ἱππασίδην· τὸν δ' ἄρ' ἡνία χερσὶν ἔχοντα] τὸν ἄρ' ἡνία. *Rhod.* Versus hic etiam aperte corruptus est: Rhodomannus minus concinne & minus erudite: Scribendum sine dubio, Πάμμονος Ἱππασίδην· τὸν δ' ἡνία χερσὶν ἔχοντα, deleta vocula ἄρ', quæ ab Amanuensibus est. *Pauw.*

564. θοὸν δέ οἱ ἅρμα] θοὸν ἅρμα post θοῶς ἔκβαλε: Vide; hæc bella studio captavit Quintus. *Pauw.*

568. ἄφαρ δ' ἔθηκεν ἀνάγκη Ἄμφω, καὶ βασιλῆα, καὶ ἡνίοχον, θοὸν ἅρμα] ἄφαρ δέ ἑ θῆκεν. *Rhod.* Brodæus ἡνιοχεῖν. Haut probo καὶ βασιλῆα, καὶ ἡνιο-

Pariter ſtridorem & ſaxum adveniens expaveſcentes,
Quod lethalis Parca tulit in audacem aurigam
Pammonis Hippaſiden: Quem habenas manu tenentem,
Secundum tempora perculit, ſubitoque eum curru exturbavit
Ante ſuam rotam; & velox currus per corpus
Exſangue prolapſi canthis (ſuis) volvebatur a tergo
Equorum properantium, & lugubris eum mors confecit
Extemplo, ſcuticam & frænos procul linquentem.
Quare Pammona mœror invaſit: & ſubito ipſi neceſſitate flagitante, impoſuit
Duplex munus, & domini & aurigæ, rapidus currus.
Atque ibi Parcam & noviſſimum diem expertus fuiſſet,
Niſi ab eo Troum quiſpiam in cruento conflictu
Fræna manibus ſuſcepiſſet, & principem ſervaſſet,
Qui jam ſævis hoſtium manibus vexabatur.
Egregium porro Acamantem, cum ex adverſo ſe inferret,
Acer Neſtoris filius ſupra genu haſta verberat.
A quo noxio vulnere acerbos ſubiit dolores,
Et acie exceſſit; ſociiſque pugnam reliquit
Lacrymoſam: Non enim amplius belli cura afficiebatur.
Et tunc celebris Eurypyli ſatelles
Echemmona, Thoantis commilitonem, feriit præliantem,
Pau-

ἡνιοχεῖν. ἀτρὶξ retineo ἡνίοχον, ſed ἀνάγκη tertio caſu ſcripto: Hippaſides namque peremtus Pammonem, cæteroqui regem, fecit aurigam. Alioqui nectenda fuerant βασιλεύειν, καὶ ἡνιοχεῖν. *Dausq.* Aldus & Baſileenſes ἀνάγκη in caſu recto: Quod Brodæo obfuit. Si θοὸν ἅρμα pro κατὰ θοὸν ἅρμα ſcriptum eſſet, caſus rectus non peccaret: Sed id nimis durum & coactum. Quare Rhodomannus perbene ἀνάγκῃ ſcripſit, eique non minus bene adjunxit alterum ἄφαρ δὲ ἑ θῆκεν; Nihil apertius. Obſerves autem θοὸν ἅρμα hic iterum recurrens. *Pauw.*

573. ὀλοῇσι χέρεσσιν] Hoc etiam junge cum πληθύος ἐξ ὀλοῆς V. 511. *Pauw.*

574. Ἀντίον δ' Ἀκάμαντα] Αντίθεον δ' Ἀκάμαντα. *Rhod.*

578. Δακρυόεντα· οὐ γάρ &c.] Primæ dictioni adde Apoſtrophum. *Rhod.*

579. θεράπων ἐρικυδέος Εὐρυπύλοιο] Nomen reticetur: Et ſic etiam V. 556. in Libris quibuſdam Ajacis comes non nominabatur. *Pauw,*

580. Τύψε Θόαντος ἑταῖρον Ἐχίμ-

Ωμου τυτθὸν ἔνερθε· περὶ κραδίῃ δέ οἱ ἔγχος
Ιξεν ἀνηρόν· σὺν δ' αἵματι κίεν ἱδρὼς
Ψυχρὸς ἀπὸ μελέων· καί μιν στραφέντα φέρεσθαι
Εἰς ὀπίσω, κατέμαρψε μέγα σθένος Εὐρυπύλοιο·
Κόψε δέ οἱ θοὰ νεῦρα· πόδες δ' ἀέκοντες ἔμιμνον
Αὐτοῦ, ὅπῃ μιν τύψε· λίπεν δέ μιν ἄμβροτος αἰών·
Εσσυμένως δὲ Θόας νύξεν Πάριν ὀξέϊ δουρὶ
Δεξιτερὸν κατὰ μηρόν· ὁ δ' ᾤχετο τυτθὸν ὀπίσσω
Οἰσόμενος θοὰ τόξα, τά οἱ μετόπισθε λέλειπτο·
Ιδομενεὺς δὲ λᾶαν, ὅσον σθένε, χερσὶν ἀείρας,
Κάββαλεν Εὐρυπύλοιο βραχίονα· τοῦ δὲ χαμᾶζε
Κάππεσε λοίγιον ἔγχος· ἄφαρ δ' ἀνεχάσσατ' ὀπίσσω
Οἰσέμεν ἐγχείην· τὴν γάρ ῥ' ἔχεν, ἔκβαλε χειρός·
Ατρεΐδαι δ' ἄρα τυτθὸν ἀνέπνευσαν πολέμοιο·
Τῷ δὲ θοῶς θεράποντες ἔβαν σχεδόν, οἵ οἱ ἔνεγκαν
Ααγὲς δόρυ μακρόν, ὃ πολλῶν γούνατ' ἔλυσε·
Δεξάμενος δ' ὅγε, λαὸν ἐπῴχετο, κάρτεϊ θύων,
Κτείνων ὃν κ' ἐκίχησε· πολὺν δ' ὑπεδάμναθ' ὅμιλον·
Ενθ' οὔτ' Ατρεΐδαι μένον ἔμπεδον, οὔτέ τις ἄλλος
Αγχεμάχων Δαναῶν· μάλα γὰρ δέος ἔλλαβε πάντας

Αρ-

χίμμονα] Forte Εχαίμονα. *Rhod.* Priami filius ejusdem nominis est apud Homerum Iliad. Ε. ubi tamen Codices variant, & pro Εχίμμονα alii habent Εχήμονα, quos vulgo sequuntur Editores: Et sic etiam Apollodorus in Bibliotheca. Rhodomanni Εχαίμονα ab utroque diversum est. Videbimus alibi distinctius. *Pauw.*

Ibid. δηϊοτῆτα] In hac voce mendum est: Si cui δηϊοτῆτι, in hostica acie, non placet, legat δηϊόωντα, quod sæpe τοῦ μάχεσθαι, pugnandi, significationem habet, vel δηϊόωντα cum Brodæo. *Rhod.* Mihi non displicet δηϊοτῆτι; quanquam δηϊοτῆτα pro κατὰ δηϊοτῆτα, ut δηϊοτῆτι pro ἐν δηϊοτῆτι, non inconditè etiam dici possit. *Pauw.*

582. σὺν δ' αἵματι κίεν ἱδρὼς] κήκιεν ἱδρώς. *Rhod.* Ex Etymologo & Homero repono κήκιεν. Brodæus scribit γὰρ vel δὴ κίεν. *Dausq.* Purum putum est κήκιεν, & imperite Brodæus. *Pauw.*

583. καί μιν στραφέντα φέρεσθαι] στρεφθέντα φέρεσθαι. *Rhod.*

585. πόδες δ' αἴκοντες ἔμιμνον] Restitui αἴκοντες pro ἀέκοντες.

Paulum infra humerum, & ad cor ejus hasta
Penetravit tristifica: Cumque sanguine ebulliit sudor
Frigidus e membris, & aversum, ut fugeret
Retro, comprehendit ingens vis Eurypyli,
Agilesque ei nervos dissecat, & pedes inviti hærent
Illic, ubi eum perculerat, ac divina illum vita defecit.
Hinc subito Thoas sauciavit Parin acuta hasta,
In femur dexterum; qui modicum retro cessit,
Allaturus arcum levem; quem a tergo liquerat.
Cæterum Idomeneus lapidem manibus, quantum poterat, tollens
Eurypyli brachium pulsat; Cujus humi
Pestifera hasta decidit: statimque retro vestigia torquet,
Hastam allaturus novam: Quam enim habuerat, e manu jam emiserat,
Atridæ igitur paulum a pugnae molestia respirarunt.
Ad illum vero mox famuli accesserunt, qui attulerunt ei
Hastam non fragilem & longam, quæ multorum genua enervavit.
Qua accepta, copias (hosticas) robore concitatus invadebat,
Cædens quemcunque prehendit; magnamque subigebat catervam.
Ibi nec Atridæ locum amplius tueri poterant, nec quisquam alius
Bellacium Danaorum. Terror enim omnes cepit

An-

ὄντες. *Rhod.* ἀκίοντες valet absque strepitu, absque itu, inertes, immoti. ἀκέων enim tacitus est Homero & Eustathio. *Dausq.* Aldinum ἀκίοντες recte in ἀέκοντες mutavit Rhodomannus, & Dausquejus id servans ineptit. *Pauw.*

590. Ἰδομενεὺς δὲ λᾶαν] Ἰδομενεὺς δ' ἄρα λᾶαν. *Rhod.*

593. τὴν γάρ ῥ' ἔχεν, ἔκβαλε χειρὸς] Putidum hoc, ubi præcessit, τοῦ δὲ χαμᾶζε κάππεσε λοίγιον ἔγχος: Sic solent Scholastici. Contiguum οἰσέμεν ἐγχείην, flaccescit etiam ita absolute: Interpres de suo voculam addidit. *Pauw.*

596. Λαγὶς δόρυ μακρὸν] Versus ἀκέφαλος: Nam prima in Λαγὶς corripitur. *Pauw.*

598. Κτεῖνεν ὅν κ' ἐκίχησε] ὅν κε κίχησι. *Rhod.* ὅν κε κίχησι vel ὅν κ' ἐκίχησε non male convenit

Αργαλέον· πᾶσιν γὰρ ἐπέσσυτο πῆμα κορύσσων
Εὐρύπυλος· μετόπισθε δ' ἐπεσσύμενος κεράϊζε·
Κέκλετο δ' αὖ Τρώεσσί θ', ἱπποδάμοις ἑτάροισιν·
Ὦ φίλοι, εἴδ' ἄγε θυμὸν ἕνα στέρνοισι βαλόντες,
Τεύξωμεν Δαναοῖσι φόνον, καὶ κῆρ' ἀΐδηλον,
Οἳ δὴ νῦν, μήλοισιν ἐοικότες, ἀπονέονται
Νῆας ἐπὶ σφετέρας· ἀλλὰ μνησώμεθα πάντες
Ὑσμίνης ὀλοῆς, ἧς παιδόθεν ἴδμονες εἰμέν.
Ὣς φάτο· τοὶ δ' ἐπόρουσαν ἀολλέες Αργείοισιν·
Οἱ δὲ μέγα τρομέοντες, ἀπ' ἀργαλέοιο κυδοιμοῦ
Φεῦγον· τοὶ δ' ἐφέποντο, κύνες ὡς ἀργιόδοντες
Κεμμάσιν ἀγροτέρῃσιν ἐπ' ἄγκεα μακρὰ, καὶ ὕλην·
Πολλοὺς δ' ἐν κονίῃσι βάλον, μάλαπερ μεμαῶτας
Ἐκφυγέειν ὀλοοῖο φόνου στονόεσσαν ὁμοκλήν·
Εὐρύπυλος μὲν ἔπεφνεν ἀμύμονα Βουκολίωνα,
Νῆσόν τε, Χρόμιόν τε, καὶ Αντιφον· οἱ δὲ Μυκήνην
Ὤκεον ἀκτέανον, τοὶ δ' ἐν Λακεδαίμονι ναῖον·
Τοὺς ἄρ' ὅγ' ἐξενάριξεν, ἀριγνώτους περ ἐόντας·
Ἐκ δ' ἄρα πληθύος εἷλεν ἄσπετα φῦλ' ἀνθρώπων,
Ὅσσα μοι οὐ σθένος ἔπι λιλαιομένῳ περ ἀεῖσαι,
Οὐδ'

nit cum ἐπῴχετο. Pro Κτείνων fors rectius legeretur Κτείνων τ' copulate, quia κάρτεϊ θύων præcedit. *Pauw.*

602. μετόπισθε δ' ἐπεσσύμενος κεράϊζε] ἐπεσσύμενος post ἐπέσσυτο acumen hominis Scholastici refert. *Pauw.*

603. Κέκλετο δ' αὖ Τρώεσσί θ', ἱπποδάμοις &c.] Τρώεσσι καὶ ἱπποδάμοις. *Rhod.*

604. εἴδ' ἄγε θυμὸν ἕνα στέρνοισι βαλόντες] Ita Aldus: Basileenses voculam ἕνα pessime neglexerunt: Eo spectat Rhodomanni illud: ἕνα vel ἐνὶ. Haud dubie scribendum ἐνὶ: Nihil notius. *Pauw.*

608. Ὑσμίνης ὀλοῆς, ἧς] ης ita ter repetitum nota. *Pauw.*

616. οἱ δὲ Μυκήνην Ὤκεον ἀκτέανον] εὐκτέανον. *Rhod.* Interpretare ἀκτέανον affirmate *opulentam*, cujusmodi nomina ambigua sunt ἄξυλος, ἄσταχυς, & alia quammulta. Alioqui non ignaræ mihi sunt *Mycenæ dites* apud Horatium Lib. I. Od. 7. & Odyss. Γ. de Ægisto, qui se Agamemnonis regno imposuerat;

Ἐνταῦ-

Anxius; Nam omnibus imminebat cladem excitans
Eurypylus, & pone insequens percutiebat.
Adhortabatur etiam Trojanos & socios equum domitores,
Amici! Agite quæso, fixis intra præcordia animis
Stragem Danais atramque perniciem creemus:
Qui nunc ovium more discedunt
Ad suas naves. Ideo memores simus omnes
Exitiosæ hostibus pugnæ; cujus a pueris inde usque gnari sumus.
Sic inquit. At hi globo facto irruunt in Argivos.
Græci autem magna trepidatione ex infelici pugna
Fugiunt; & Troës instant; ut albis dentibus canes
Cervis agrestibus, in porrectis vallibus & nemore;
Multosque in pulvere profligant; quantumvis conantes
Tristes occidionis funestæ minas effugere.
Eurypylus ergo honestum Bucolionem neci dedit,
Nesumque Chromiumque & Antiphum: quorum illi Mycenis
Habitabant opulentis, hi vero Lacedæmone domicilia habebant:
Quos ille vita & armis spoliavit nil moratus, quod nobiles essent.
Ex gregariis autem militibus infinitum hominum agmen letho dedit.
Quos mihi quamlibet cupienti, facultas canendi haud suppetit,

Etiamsi

Ἑπταετὲς δ᾽ ἤνασσε πολυχρύσοιο Μυκήνης.

Iliad. Λ.

Τιμῶσι βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκήνης.

Sophoclis imitamen est Electra:

Φάσκειν Μυκήνας τὰς πολυχρύσους ὁρᾶν.

Quare Brodæo rescribenti *εὐκτίαιον* assentire minime possum. *Dausq.*

618. *Τοὺς ἄρ᾽ ὅγ᾽ ἐξενάριξεν, ἀριγνώτους περ ἐόντας*] *Hos quidem ille interfecit, claros & nobiles.* Interpres insulse: *περ* vacat enim. *Pauw.*

619. *ἄσπετα φῦλ᾽ ἀνθρώπων*] Versus requirit *ἀάσπετα*. *Pauw.*

620. *Ὅσσα μοι οὐ σθένος ἔστι λιλαιομένῳ*] *ἐστὶ λιλαιομένῳ*. *Rhod.*

621.

Οὐδ' εἴ μοι στέρνοισι σιδήρεον ἦτορ ἐνείη·
Αἰνείας δὲ Φέρητα, καὶ Αντίμαχον κατέπεφνεν,
Αμφοτέρους Κρήτηθεν ἅμ' Ιδομενῆϊ κιόντας·
Αὐτὰρ Αγήνωρ δῖος, ἀμύμονα Μῶλον ἔπεφνεν,
Ος ῥ' ἀπ' Αργεος ἦλθεν ὑπὸ Σθενέλῳ βασιλῆϊ·
Τὸν βάλεν αἰγανέῃ νεοθηγεῖ πολλὸν ὀπίσσω
Φεύγοντ' ἐκ πολέμοιο, τυχὼν ὑπὸ νείατα κνήμης
Δεξιτερῆς· αἰχμὴ δὲ διὰ πλατὺ νεῦρον ἔκερσεν
Αντικρὺ ἱεμένη· παρὰ δ' ἔθρισεν ὀστέα φωτὸς
Αργαλέως· ὀδύνη δ' ἐμίγη μόρος· ἔφθιτο δ' ἀνήρ·
Αν δὲ Πάρις Μόνυσόν τ' ἔβαλεν, καὶ ἀγήνορα Φόρκυν,
Αμφω ἀδελφειοὺς, οἵ τ' ἐκ Σαλαμῖνος ἵκοντο
Αἴαντος νήεσσι, καὶ οὐκ ἔτι νόστον ἕλοντο·
Τοῖσι δ' ἔπι, Κλεόλαον ἐὺν, θεράποντα Μέγητος,
Εἷλε βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν· ἀμφὶ δέ μιν νὺξ
Μάρψε κακὴ, καὶ θυμὸς ἀπέπτατο· τοῦ δὲ δαμέντος,
Ενδον ὑπὸ στέρνοισιν ἔτι κραδίη ἀλεγεινὴ
Ταρφέα παλλομένη, πτερόεν πελέμιξε βέλεμνον·
Αλλον δ' ἰὸν ἄρ ἧκεν ἐπὶ Θρασὺν Ηετίωνα
Εσσυμένως· τοῦ δ' αἶψα διὰ γναθμοῖο πέρησε
Χαλκός· ὁ δὲ στονάχησε· μίγη δέ οἱ αἵματι δάκρυ·
Αλλος δ' ἄλλον ἔπεφνε· πολὺς δ' ἐστείνετο χῶρος,
Αργείων ἰληδὸν ἐπ' ἀλλήλοισι πεσόντων·
Καὶ νύ κεν τότε Τρῶες ἐνέπρησαν πυρὶ νῆας,
Εἰ μὴ νὺξ ἐπόρουσε βαθὺν ἠέρ' ἄγουσα *

Χάσ-

621. Οὐδ' εἴ μοι στέρνοισι σιδήρεον &c.] Ineptiæ Viri Scholastici: Unde igitur ſtatim tot aliæ iterum Myriades? Rideo, cùm hæc ſimiliaque lego. *Pauw.*

625. Ος ῥ' ἀπ' Αργεος ἦλθεν] Οσπερ ἀπ' Αργεος ἦλθεν. *Rhod.*

629. ἀντικρὺ ἱεμένη] ἀντικρὺς ἱεμένη. *Rhod.*

631. Αν δὲ Πάρις Μόνυσόν τ' ἔβαλεν] Ενθα vel Σὺν δὲ Πάρις. *Rhod.* Ego hic etiam lego Εν δὲ Πάρις: Junge ſupra Verſ. 510. hujus Libr. Illud Μόνυσον nomen ſuſpectum fere eſt mihi: An forte dedit Calaber Μονύλον?

Etiamsi mihi ferreum cor pectori inesset.
Æneas autem Pheretem & Antimachum sustulit:
Qui ambo cum Idomeneo ex Creta venerant.
Cæterum eximius Agenor Molum haud vituperabilem peremit;
Qui ab Argis venerat, sub Sthenelo principe.
Hunc venabulo, recens cote subacto, ferit longe
Refugientem ex acie, contactum in infimis partibus suræ
Dexteræ, cuspisque latos nervos dirumpit,
In adversum penetrans, simulque ossa hominis diffringit
Atrociter, & cum dolore mors conjungitur. Atque (ita) vir ille interiit.
Inter alios etiam Paris Monysum transfixit, & Phorcyn animo virili præditum,
Duos germanos: Qui ex Salamine advecti erant
Ajacis navibus, nec reditu (domum) potiebantur.
Et super his Cleolaum probatum, Megetis ministrum,
Stravit ictum circa sinistram mammam; Nox igitur cum
Dira corripuit, & animus avolavit; ejusque exspirantis
Cor in pectore, adhuc cum dolore luctans,
Crebro motu volatile telum vibrabat.
Alium dehinc calamum elisit in Eetionem temerarium,
Derepente: Ejusque mandibulam subito perrupit
Æs: Ille vero ingemiscit; & lachryma ejus cum sanguine permiscetur.
Alius itaque alium necabat: & spaciosus locus in angustum redigebatur,
Argivis catervatim inter se collapsis.
Et ab eo tunc momento naves incendissent Trojani:
Nisi ingruisset nox subita, spissum afferens aëra.

Abs-

νύλον? μόνος, μονύλος, ut μικκὸς, μικκύλος. Sed nihil affirmo, & videndum. *Pauw.*

639. Ἄλλον δ' ἰὸν ἂρ ἧκεν] Ἄλλον δ' ἰὸν ἀφῆκεν. *Rhod.*

644. Καί νύ κεν τότε Τρῶες ἐνέπρησαν &c.] Καὶ νύ κεν ἔκτοτε Τρῶες. *Rhod.* Ordino: Καί νυ τότε Τρῶές κεν ἐνέπρησαν. *Dausq.* Neque Rhodomanni, neque Dausqueji suspicio placet: Scribendum autumo, Καί νύ κε δὴ τότε Τρῶες ἐνέπρησαν. *Pauw.*

645. Εἰ μὴ νὺξ ἐπόρουσε βαθὺν ἠέρ'

Χάσσατο δ' Εὐρύπυλος, σὺν δ' ἄλλοι Τρώϊοι υἷες
Νηῶν βαιὸν ἄπωθε, ποτὶ προχοὰς Σιμόεντος,
Ἠχί περ αὖλιν ἔθεντο γεγηθότες· οἱ δ' ἐπὶ νηυσὶν
Ἀργεῖοι γοάασκον, ἐπὶ ψαμάθοισι πεσόντες,
Πολλὰ μάλ' ἀχνύμενοι κταμένων ὕπερ, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
Πολλοὺς ἐν κονίῃσι μέλας ἐκιχήσατο πότμος.

ἠέρ' ἄγουσα *] ἐπόρουσε θοὴ, vel ἐπόρουσε βαθύσκιον. *Rhod.* Corrigo; βαθεῖαν ἐπ' ἠέρ' ἄγουσα. Sic enim Homerum alibi scribere Gellius testificatur Lib. 13. Cap. 19. Iliad. Γ. — ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ. Apud quem etiam Odyss. τ. legimus, — ὁ δ' ἐς αἰθέρα δῖαν ἀέρθη. Recte quoque Brodæus, βαθὺν περὶ ἠέρ' ἄγουσα. Recte Rhodomannus θοὴ injicit, aut βαθύσκιον attegrata voce. *Dausq.* Illud βαθεῖαν ἐπ' ἠέρ' ἄγουσα ex positis optimum est: In eo autem ἠέρα non est *aërem*, sed *caliginem*, quam nox adducit: Res est certissima. Quare bonus Dausquejus de genere perperam laborat: Nam ἀὴρ, quando *caliginem* notat, fœminine effertur: Pueri sciunt. Atque hinc est, quod βαθὺν ἠέρα nullo modo probare possum: Solæcum enim est, & pravum. Rhodomanni βαθύσκιον ἠέρα ineptias alit, quia βαθύσκιος de tenebris nocturnis dici non potest. Quod sumsi, optimum est, nisi malueris forte, βάθι-

σαν

KOIN.

Abſceſſit igitur Eurypylus, cumque eo cætera pubes Trojana,
Non ita longe a navibus, ad oſtia Simoëntis:
Ubi caſtrametantur lætis animis. Sed in navibus
Argivi ſuper arenis ſtrati lamentantur,
Magno ſe mœrore affligentes propter cæſos; Quod iſtic loci
Plurimos in pulvere nigrum fatum comprehendiſſet.

την ἠέρ' ἄγουσα, quia ſic commode plus quam vulgares adducuntur tenebræ, ut in ſummo periculo tutiores eſſent Græcorum naves, citiusque ab illis recederent Trojani cum Eurypylo: Attende: Hoc præſtat forte, & ad mentem Poëtæ accedit mire. *Pauw.*

648. οἱ δ' ἐνὶ νηυσὶν Ἀργεῖοι γοάασκον, ἐπὶ ψαμάθοισι πεσόντες] Quo modo illud ἐνὶ νηυσὶν convenit cum ſequenti ἐπὶ ψαμάθοισι? An arena erat in navibus, in quam ſeſe proſternerent? Nugæ, & nugæ nugaciſſimæ. Locus eſt corruptus, & ſcribendum absque dubio, οἱ δ' ἐνὶ νηυσὶν Ἀργεῖοι γοάασκον, ἐπὶ ψιάθοισι πεσόντες. ψίαθοι ſunt ſtoreæ, in quibus milites & ſocii navales cubabant. Nihil aptius & evidentius. *Pauw.*

650. οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ πολλοὺς ἐν κονίῃσι &c.] Quam belle illud πολλοὺς conſpirat cum Ἐκ δ' ἄρα πληθύος εἷλεν &c. verſu 618. & ſequentibus? Sed ita boni, qui ingenio tument, & ſibi non conſtant. *Pauw.*

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΟΜΗΡΩ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Ημος δ' οὐρανὸς ἄστρα κατέκρυφεν, ἔγρετο δ' ἠὼς
Λαμπρὸν παμφανόωσα, κνέφας δ' ἀνεχάσσατο νυκτὸς,
Δὴ τότ' Ἀρήϊοι υἷες ἐϋσθενέων Ἀργείων,
Οἱ μὲν ἔβαν πάροιθε νεῶν κρατερὴν ἐπὶ δῆριν,
Ἀντίον Εὐρυπύλοιο μεμαότες, οἱ δ' ἀπάτερθεν
Αὐτοῦ πὰρ νήεσσι Μαχάονα ταρχύσαντο,
Νηρέα θ', ὃς μακάρεσσιν ἀειγενέεσσιν ἐῴκει
Κάλλεΐ τ', ἀγλαΐη τε· βίη δ' οὐκ ἄλκιμος ἦεν·
Οὐ γὰρ ἅμ' ἀνθρώποισι θεοὶ τελέουσιν ἅπαντα·
Ἀλλ' ἐσθλῷ, κακὸν ἄγχι παρίσταται ἔκ τινος αἴσης·
Ὡς Νηρῆϊ ἄνακτι παρ' ἀγλαΐῃ ἐρατεινῇ
Κεῖτ' ἀλαπαδνοσύνη· Δαναοὶ δ' οὐκ ἀμέλησαν,
Ἀλλά ἑ ταρχύσαντο, καὶ ὠδύραντ' ἐπὶ τύμβῳ
Ὅσσα Μαχάονα δῖον, ὃν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
Ἶσον ἀεὶ τίεσκον, ἐπεὶ τυκτὰ μήδεα ᾔδει·

Αλ-

4. Οἱ μὲν ἔβαν πάροιθε νεῶν] Cujusvis est substituere προπάροιθε. *Dausq.* Id Versus scilicet desiderat. *Pauw.*

Ibid. κρατερὴν ἐπὶ δῆριν, Ἀντίον Εὐρυπύλοιο μεμαότες] Ubi in fine Libri præcedentis tanto metu correpti erant Argivi, & nemo contra Eurypylum stare audebat in acie, nullo judicio eos iterum in prælium educit bonus ita simpliciter & nude. Si nox non intercessisset, ignem in naves immisisset Eurypylus, qui non longe a navibus propter tenebras nocturnas recedebat, ut sic cito orta die in eas impressionem facere posset: quod si tentasse eum scripsisset Auctor initio hujus Libri, & sic Danaos metu correptos, ipsa necessitate cogente, se navesque suas strenue defen-

QUINTI CALABRI PRÆTERMISSORUM AB HOMERO LIBER SEPTIMUS.

Cum vero cælum astra occultasset, & orta esset Eos,
Clare omnibus illucescens, noctisque crepusculum discessisset:
Tunc Martii strenuorum Argivorum nati
Partim ante naves processerunt ad validum certamen,
Contra Eurypylum tendentes, partim sejunctim
Ibi juxta naves Machaoni exsequias peregerunt,
Nireoque, qui Diis æternis similis erat,
Formæ honestate & nitore: sed vi pollens non erat.
Non enim Dii hominibus omnia perfecte donant,
Sed fato quodam malum bono prope adstat.
Ut Nireo principi cum amabili formæ splendore
Conjuncta erat imbecillitas. Danai tamen eum non neglexerunt;
Sed funebria persolverunt, & ad tumulum deplorarunt ipsum,
Non minus quam Machaona divinum; Quem juxta ac Deos immortales
Semper honore prosecuti erant: quod præclara in promtu consilia haberet.

Sed

fendisse narrasset, fecisset, quod conveniens fuisset & decens: Hoc vident omnes, qui aliquem habent judicii usum: Alios autem non curo, aut numero. *Pauw.*

12. Δαναοὶ δ' οὐκ ἀμέλησαν] Δαναοὶ δέ οἱ οὐκ. *Rhod.* Rhodomannus, Δαναοὶ δὲ οἱ οὐκ ἀμέλησαν: Nonne voluit, Δαναοὶ δέ οἱ οὐκ ἀμέλησαν? Id credo equidem: Nam ἀμελεῖν casum patrium amat, & cum casu tertio ita non construitur Græce. *Pauw.*

15. ἐπεὶ πυκτὰ μήδεα ᾔδει] κλυτὰ aut πυκνὰ μήδεα. *Rhod.* Malim πυκνά. Cur autem de Arte Medica, & ejus in medendo peritia hic nihil? *Pauw.*

Αλλὰ γὰρ ἀμφοτέροις ταυτὸν περὶ σῆμ' ἐβάλοντο.
Καὶ τότ' ἄρ' ἐν πεδίῳ ἔτι μαίνετο λοίγιος Αρης·
Ωρτο δ' ἄρ' ἀμφοτέρωθε μέγας κόναβος, καὶ ἀϋτὴ,
Ρηγνυμένων λάεσσι καὶ ἐγχείῃσι βοείων·
Καί ῥ' οἱ μὲν πονέοντο πολυκμήτῳ ὑπ' Αρηϊ·
Νωλεμέως δ' ἄρ' ἄπαστος ἐδητύος ἐν κονίῃσι
Κεῖτο μέγα στενάχων Ποδαλείριος· οὐδ' ὅγε πῆμα
Λεῖπε κασιγνήτοιο· νόος δέ οἱ ὡρμαίνεσκε
Χερσὶν ὑπὸ σφετέρῃσιν ἀνηλεγέως ἀπολέσθαι·
Καί ῥ' ὅτε μὲν βάλε χεῖρας ἐπὶ ξίφος· ἄλλοτε δ' αὖτε
Δίζετο φάρμακον αἰνὸν· ἑοὶ δέ μιν εἶργον ἑταῖροι,
Πολλὰ παρηγορέοντες· ὁ δ' οὐκ ἀπέληγεν ἀνίης;
Καὶ νύ κε θυμὸν ἑῇσιν ὑπὸ παλάμῃσιν ὄλεσσεν,
Εσθλοῦ ἀδελφειοῖο νεοκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ,
Ει μὴ Νηλέος υἱὸς ἐπέκλυεν, οὐδ' ἀμέλησεν
Αἰνῶς τειρομένοιο· κίχεν δέ μιν ἄλλοτε μέν που
Εκχύμενον περὶ σῆμα πολύστονον, ἄλλοτε δ' αὖτε
Αμφὶ κάρη χεύοντα κόνιν, καὶ στήθεα χερσὶ
Θεινόμενον κρατερῇσι, καὶ οὔνομα κικλήσκοντα
Εοῖο κασιγνήτοιο· περιστενάχοντο δ' ἄνακτα
Δμῶες σὺν ἑτάροισι· κακὴ δ' ἔχε πάντας ὀϊζύς·
Καί ῥ' ὅγε μειλιχίοισι μέγ' ἀχνύμενον προσέειπεν·
Ισχεο λευγαλέοιο πόνου, καὶ πένθεος αἰνοῦ,
Ω τέκος· οὐ γὰρ ἔοικε περίφρονα φῶτα γεγῶτα,

Μύ-

17. Καὶ τότ' ἄρ' ἐν πεδίῳ ἔτι μαίνετο λοίγιος Αρης] An potius ἀπεμαίνετο vel ἐπεμαίνετο hic? *Pauw.*

22. οὐδ' ὅγε πῆμα Λεῖπε κασιγνήτοιο] σῆμα Λεῖπε. *Rhod.* Si intelligas caſum fratris oblivisci nequaquam potuiſſe, rectum erit; uti mox de eodem Podalirio, ὁ δ' οὐκ ἀπέληγεν ἀνίης. Præferendum tamen, ut legatur σῆμα, non πῆμα: fratris enim σήματι, monumento aderat Podalirius. Vide, κίχεν δέ μιν ἄλλοτε μέν που Εκχύμενον περὶ σῆμα. Item, παρ' οὐκ ἔτ' ἐόντι πεσόντα. Denique, ἔγειρεν ἀπὸ χθονὸς οὐκ ἐθέλοντα Neſtor. *Dausq.* Haud dubie legendum σῆμα. *Pauw.*

Sed enim ambobus unum circumdederunt monimentum.
Atque tunc in campo adhuc lethalis Mars furebat,
Utrinque vero ingens ſtrepitus & clamor excitabatur,
Cum haſtis & lapidibus tergora boum (i. e. clypei) frangerentur.
Hi quidem difficili Marte ita rem gerebant:
At continenter cibi expers in pulvere
Volvebatur, magno cum gemitu, Podalirius, neque ſepulcrum
Germani relinquebat, animoque ſuo moliebatur,
Suis ſibi manibus crudeliter vitam abrumpere:
Et nunc quidem manus enſi injiciebat; nunc vero
Lethale venenum quærebat. Verum ſui ipſum familiares inhibebant,
Multum conſolantes; ab angore tamen ſibi non temperabat.
Tandem vero ſuis vitam manibus perdidiſſet,
Super recenti ſtrenui fratris tumulo,
Si non (id) Nelei proles cognoviſſet; Quare non poſthabuit
Efflictim ſe excruciantem; Ac offendit ipſum alias
Proſtratum circa monimentum lugubre, alias rurſus
Caput cineribus conſpergentem, & pectus manibus
Validis plangentem, ac vocantem nomen
Sui germani: circum vero Dominum ſuſpiria ciebant
Servi una cum amicis; & iniqua omnes calamitas tenebat.
Neſtor ergo lenibus verbis lugentem compellavit:
Parce funeſto labori & moleſto luctui,
Mi fili; Non enim convenit, ut qui vir cordatus eſt,
Eju-

28. *ὑπὸ παλάμῃσιν ὄλεσσεν*] *ὑπαὶ παλάμῃσιν. Rhod.* Non neceſſe propter cæſuram. *Pauw.*

32. *ἄλλοτε δ' αὖτε Ἀμφὶ πάρῃ χεύοντα κόνιν*] Junge V. 490. Lib, 5. & quæ ibi notata ſunt. *Pauw.*

35. *Ἑοῖο κασιγνήτοιο*] *Οἷο κασιγνήτοιο. Rhod.*

36. *Δμῶες σὺν ἑτάροισι*] *Δμῶες ὁμῶς ἑτάροισι. Rhod.* Scribere ſufficit *Δμῶες σὺν γ' ἑτάροισι. Pauw.*

38. *Ἰσχεο λευγαλέοιο πόνου*] Forte

Μύρεσθ' οἷα γυναῖκα, παρ' οὐκ ἔτ' ἐόντι πεσόντα·
Οὐ γὰρ ἀναστήσεις μιν ἔτ' ἐς φάος, οὕνεκ' ἄϊστος
Ψυχὴ οἱ πεπότηται ἐς ἠέρα, σῶμα δ' ἄνευθεν
Πῦρ ὀλοὸν κατέδαψε, καὶ ὀστέα δέξατο γαῖα·
Αὕτως δ' ὡς ἀνέθηλε, καὶ ἔφθιτο· τέτλαθι δ' ἄλλως
Ἄσπετον, ὥσπερ ἔγωγε Μαχάονος οὔτι χερείω
Παῖδ' ὀλέσας, δηΐοισιν ὑπ' ἄνδρασιν, εὖ μὲν ἄκοντα,
Εὖ δὲ σαοφροσύνης κεκασμένον· οὐδέ τις ἄλλος
Αἰζηῶν φιλέεσκεν ἑὸν πατέρ', ὡς ἐμὲ κεῖνος·
Κάτθανε δ' εἵνεκ' ἐμεῖο, σαωσέμεναι μενεαίνων
Ὃν πατέρ'· ἀλλά οἱ εἶθαρ ἀποκταμένοιο, πάσασθαι
Σῖτον ἔτλην, καὶ ζωὸς ἔτ' ἠριγένειαν ἰδέσθαι,
Εὖ εἰδὼς, ὅτι πάντες ἐς ὠμὴν Ἀΐδαο κέλευθον
Νισσόμεθ' ἀνθρώποις, πᾶσιν τ' ἐπὶ τέρματα κεῖται
Λυγρὰ μόρου στονόεντος· ἔοικε δὲ θνητὸν ἐόντα,
Πάντα φέρειν, ὁπόσ' ἐσθλὰ διδοῖ θεὸς, ἠδ' ἀλεγεινά.
Ὣς φάθ'· ὃ δ' ἀχνύμενός μιν ἀμείβετο· τοῦ δ' ἀλεγεινὸν
Ἔζεεν εἰσέτι δάκρυ, καὶ ἀγλαὰ δεῦε γένεια·
Ὦ πάτερ, ἄσχετον ἄλγος ἐμὸν καταδάμναται ἦτορ
Ἀμφὶ κασιγνήτοιο περίφρονος, ὅς μ' ἀτίταλλεν,
Οἰχομένοιο τοκῆος ἐς οὐρανὸν, ὡς ἑὸν υἷα

Σφῆ-

Forte γόου. *Rhod.* Libera te molestia. Nec audio reponentem γόου. Prædicta ratio est. *Dausq.*

46. εὖ μὲν ἄκοντα] ἄκοντι. *Rhod.* Rhodomannus ἄκοντι: Nihil melius succurrit: Nec tamen id satis bonum: Nam κεκασμένον ἄκοντι revera marcidum est & ingratum. Videbimus, quid alia felicior nobis suppeditabit hora. Apud Hesychium est: Ἄκοντες, ἀκοντίζοντες, μὴ θέλοντες. quod si bonum & genuinum esset, ne literam mutarem, vocemque hic ita acciperem: Sed de Hesychii loco plus quam dubito: Nam unde ἄκοντες eo significatu? An ab ἄκους ἀκέω vel ἄκω? Non puto, neque verisimile est: Quare ibi ἀκόντια pro ἀκοντίζοντες scribendum suspicor, & ista Glossula nihil ad hunc locum pertinet. Ampliandum, ut dixi. Sed an legendum forte, εὖ μὲν ἔχοντα? Id nunc subito mihi incidit, & verum esse posset: Sic εὖ ἔχοντα ad corporis habitum,

&

Ejulet, prostratus juxta defunctum, fœminæ ad exemplum.
Nec enim revocabis ipsum in lucem: cum non apparens
Ipsius anima in aëra avolarit, & cadaver seorsum
Flamma rapax depasta sit, & ossa exceperit humus.
Ut autem effloruit, sic periit. Quare interim toleres
Forti animo; quemadmodum ego, Machaone nulla parte inferiorem
Filium qui amisi inter sævos hostes, insigniter jaculo,
Insigniter etiam prudentia ornatum. Nec alius quisquam
Juvenum usque adeo dilexit patrem suum, ut me ille:
Et occubuit mea causa, servare enitens
Patrem suum. At statim illo extincto capere
Cibum non detrectavi; vivusque etiam deinceps lucem intueri:
Bene perspectum habens, quod omnes communem Orci viam
Ingrediamur nos homines, & omnibus fixæ sint metæ
Tristes acerbi fati: Sed par est mortali conditione natum
Cuncta tolerare, quæ prospera det Deus & adversa.
Sic ait: huic vero magno animi cruciatu ille respondet; tristesque illi
Adhuc lacrymæ ebulliunt, splendidasque genas humectant.
Mi pater vehemens cruciatus meum cor subigit,
Propter germanum prudentem, qui me educavit,
Patre in cælum translato, tanquam suum filium,

In

& σαοφροσύνης κεκασμένον ad animum pertineret: Attende & judica: *Pauw.*

47. σαοφροσύνης κεκασμένον] σαοφροσύνῃσι κεκασμένον. *Rhod.*

50. ἀλλά οἱ εἶθαρ ἀποκταμένοιο, πάσασθαι &c.] ἀλλά οὐ εἶθαρ ἀποκταμένοιο. Enallage casuum hic locum habere non potest. *Pauw.*

52. ὅτι πάντες ἐς ὁμὴν Ἀΐδαο κέλευθον] ὅτι πάντες ὁμὴν Ἀΐδαο κέλευθον. *Rhod.*

53 Νισσόμεθ' ἀνθρώποις, πᾶσιν τ' ἐπὶ &c.] Νισσόμεθ' ἄνθρωποι. *Rhod.* In Aldina & Basileensi distinguitur, Νισσόμεθ', ἀνθρώποις πᾶσιν τ' ἐπὶ &c. Sed

id

Σφῇσιν ἐν ἀγκοίνῃσι, καὶ ἰητῆρα νούσων
Ἐκ θυμοῖο δίδαξε· μιῇ δ' ἐνὶ δαιτὶ, καὶ εὐνῇ
Τερπόμεθα, ξυνοῖσιν ἰαινόμενοι κτεάτεσσι·
Τῷ μοι πένθος ἄλαστον ἐποίχεται· οὐδέ τι κείνου
Τεθνεότος φάος ἐσθλὸν ἐέλδομαι εἰσοράασθαι.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ὁ γεραιὸς ἀχηχέμενον προσέειπεν·
Πᾶσι μὲν ἀνθρώποισιν ἴσον κακὸν ὤπασε δαίμων,
Ὀρφασίη, πάντας δὲ καὶ ἡμέας αἶα καλύψει·
Οὐ μὲν ἄρ' ἐκτελέσαντες ὁμὴν βιότοιο κέλευθον,
Οὐδ' εἰς ἣν τις ἕκαστος ἐέλδεται, οὕνεχ' ὕπερθεν
Ἐσθλά τε, καὶ τὰ χέρεια θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
Μοίρῃς εἰς ἓν πάντα μεμιγμένα· καὶ τὰ μὲν οὔτις
Δέρκεται ἀθανάτων, ἀλλ' ἀπροτίοπτα τέτυκται.

Ἀχλύϊ

id vitium non tollit. *Pauw.*

61. *καὶ ἰητῆρα νούσων Ἐκ θυμοῖο δίδαξε*] *ἰητήρια νούσων*. *Rhod.* Restituo *νοσούντων*. Aut, si quis alius mihi autor, *νοσάων*, ut *νησάων* extulit Callimachus. Brodæus *ἰητήρια*: aptius. *Dausq.* *ἰητήρια* & mihi placet. *Pauw.*

67. *Πᾶσι μὲν ἀνθρώποισιν ἴσον κακὸν ὤπασε δαίμων, Ὀρφασίη*] *Ὀρφανίῃ*, vel *Ὀρφανίης*, id est, orbitatis malo cuncti mortales æque obnoxii sumus. Si *Ὀρφανίη* legatur, sensus est, cunctis a Deo malum aliquod tribuitur, quod orbitati respondeat. *Dausq.* *Ὀρφανίην* etiam legi potest per modum appositionis: Sive autem *Ὀρφανίη* legas, sive *Ὀρφανίης*, sensus est, orbitatis malum omnibus æqualiter tribui a Deo: neque audiri debet Rhodomannus, aliter atque aliter exponens. *Pauw.*

69. *Οὐ μὲν ἄρ' ἐκτελέσαντες*] *ἐκτελέσαντας*. *Rhod.* Recte: Et sic post *καλύψει* collocandum modo Comma. *Pauw.*

70. *Οὐδ' εἰς ἣν τις ἕκαστος ἐέλδεται*] Illud *εἰς ἣν* vitiosum est: Nam neque *ἐέλδεσθαι εἴς τι*, neque *ἐκτελέειν εἴς τι* dicunt Græci: Alterutrum autem hic respicere debet, & quidem prius potius, quam posterius: Vident omnes, & dubium superest nullum. Nonne scribendum, *Οὐδ' ἄρ εἷς τις ἕκαστος ἐέλδεται*? Pro *ἕκαστός τις* & *εἷς ἕκαστος*, paulo copiosius dixit Quintus *εἷς τις ἕκαστος*. *Pauw.*

71. *Ἐσθλά τε, καὶ τὰ χέρεια*] Hoc sumtum ex Odyss. Σ. V. 228. Quid tamen? Nonne articulus ante *χέρεια* hic marcet, cum in loco Homeri præcedat *ἕκαστα*, idque ad *ἐσθλὰ* sese referens faciat, ut articulus ibi vigeat magis? Ita videtur sane. Quare si res mei arbitrii fuisset, scripsisset Quintus, *Ἐσθλά τε καὶ ἀλεγεινά*. *Pauw.*

72.

In ſinu ſuo, & remedia morborum
Fideliter docuit, unaque in menſa & cubili
Nos recreavimus, communi bonorum poſſeſſione fruentes.
Ideo intolerabilis me luctus invadit, nec illo
Mortuo benignam hanc lucem videre cupio.
Sic dixit; Quem ſenex mœrentem ita affatus eſt:
Univerſis hominibus unum & idem malum Deus tribuit
Orbitatis; terra quoque nos omnes operiet,
Non quidem ita, ut eundem vitæ curſum confecerimus,
Nec quem unusquilibet ſibi exoptat. Namque ſupra
In Deorum genubus tum bona tum mala recondita ſunt,
Omnia in unum fati (cumulum) permixta; atque ea nemo
Divum contuetur, ſed ex improviſo adſunt
Pro-

72. *Μοίρης εἰς ἓν πάντα μεμιγμένα*) Hic *Μοίρης* initio legebam *κατ' ἔλλειψιν*, pro *ὑπὸ μοίραις*. At commodum effici ſenſum poſtmodo animadverti, ſi retento gignendi caſu ſubintelligatur *ταμιεῖον*, vel *φύραμα*, aut ſimile. Et hanc lectionem ut illi præferam, adducit me hoc, quod de fato deinceps loquens ſingulari numero utitur. *Rhod.* Vel *Μοίρης* hic ſcriptum eſt Ellyptice pro *ὑπὸ μοίρης*, vel legendum detracta litera *Μοίρη*: Nam ſententia requirit ſine dubio, *a Parca in unum commixta:* Omnia, tam bona, quam mala, ante Deorum genua repoſita ſunt in cælo, non ſeorſim ſingula, ſed confuſe cuncta: Quæ confuſio facta a Parca & fato: Apparet ex ſequentibus, *καὶ τὰ μὲν οὔτις Δέρκεται ἀθανάτων —— τοῖς ἐπὶ χεῖρας Οἵη μοῖρα τίθησι, καὶ* &c. Una Parca omnia ex cælo demittit in terram, tam bona, quam mala, quæ antea miſcuit & in unum conflavit pro arbitrio ſuo, eorum cuſtodiam ita relinquens Diis, ut ante genua illorum jaceant, ibique maneant, donec ea ex cælo demittat in terram, non viſa aut examinata a Diis, ſed occultata & ſubſtracta eorum oculis atque examini: Quin & ipſa Parca, cum ea miſcuerit ſemel, poſtea confuſe demittit mixta, neque illa videt, aut dirigit, ſed ire & ferri ſinit, quo velint caſusque ducat: Vides: Hæc fuit opinio Quinti de fato, Deorum imperio & providentia, quæ ſic ſuſtulit fere omnia. Atque hæc ridicula ſane ſunt, ſed refutare diligentius, non eſt hujus loci: Sententia perſpicua eſt; idque ſufficit. Rhodomannus male, ut facile animadvertis nunc. *Pauw.*

73. *ἀλλ' ἀπροτίοπτα τέτυκται*]

Ἀχλύϊ θεσπεσίῃ κεκαλυμμένα· τοῖς ἐπὶ χεῖρας
Οἵη μοῖρα τίθησι, καὶ οὐχ ὁρόωσ' ἀπ' Ὀλύμπου
Ἐς γαῖαν προΐησι· τὰ δ' ἄλλυδις ἄλλῃ φέρονται,
Πνοιῇ ὡς ἀνέμοιο· καὶ ἀνέρι πολλάκις ἐσθλῷ
Ἀμφεχύθη μέγα πῆμα· λυγρῷ δ' ἐπὶ κάππεσεν ὄλβος
Οὔτι ἑκών· ἄλλος δὲ πέλει βίος ἀνθρώποισι·
Τοὔνεκ' ἄρ' ἀσφαλέως οὐ νίσσεται, ἀλλὰ πόδεσσι
Πυκνὰ ποτὶ πταίει· τρέπεται δέ οἱ αἰόλον εἶδος,
Ἄλλοτε μὲν ποτὶ πῆμα πολύστονον, ἄλλοτε δ' αὖτε
Εἰς ἀγαθόν· μερόπων δὲ πανόλβιος οὔτις ἐτύχθη
Ἐς τέλος ἐξαρχῆς· ἑτέρῳ δ' ἕτερ' ἀντιόωσι·
Παῦρον δὲ ζώοντας, ἐν ἄλγεσιν οὔτι ἔοικε
Ζωέμεν· ἔλπεαι δ' αἰὲν ἀρείονα, μηδ' ἐπὶ λυγρῷ
Θυμὸν ἔχειν· καὶ γάρ ῥα πέλει φάτις ἀνθρώποισιν,
Ἐσθλὸν μὲν νίσσεσθαι ἐς οὐρανὸν ἄφθιτον αἰεί,
Ἀργαλέον δὲ ποτὶ ζόφον· ἔπλετο δ' ἄμφω *
Σεῖο κασιγνήτῳ, καὶ εὐμείλιχος ἔσκε βροτοῖσι,

Καὶ

ται] ἀπροτίοπτα. *Rhod.*

76. τὰ δ' ἄλλυδις ἄλλῃ φέρονται] ἄλλυδις ἄλλα. *Rhod.*

79. Οὔτι ἑκὼν] Οὔτοι ἑκών. *Rhod.* Nescio, quare: Nam aptum & Emphaticum est Οὔτι. *Pauw.*

Ibid: ἄλλος δὲ πέλει βίος ἀνθρώποισι] ἄλλος βίος ita simpliciter friget. *Pauw.*

80. ἀλλὰ πόδεσσι. Πυκνὰ ποτὶ πταίει] ποτιπταίει. *Rhod.* πόδεσσι de vita durum est. *Pauw.*

84. Ἐς τέλος ἐξαρχῆς] ἐξ ἀρχῆς. *Rhod.*

86. ἔλπεαι δ' αἰὲν ἀρείονα] ἔλπειν. Et hic dubito. *Rhod.* De ἔλπειν ego hic etiam dubito, quia id ἐνεργητικῶς, non παθητικῶς accipi solet, & in spem adducere, non spem habere, significat. Apud Hesychium est, scio, Ἔλπεον, ἤλπιζον, & Ἐλπέοντες, ἐλπίζοντες: Sed ea suspecta esse possent. Et quid tamen prohibet, quominus ἔλπω idem illud significare potest, quod ἐλπίζω? Imo ἐλπὶς ortu suo ab ἔλπω est, & eo ipso activam significationem statuminat: ἔλπω, ἐλπίς, ἐλπίζω. Et sic Analogia non respuit, quod Usus quodammodo respuebat. Sane Hesychius accedens, facit, ut activum ἔλπειν hic repudiare non audeam, & sententiæ ductum secutus, minus frequentatum illud despicere non possum: Ut quisque enim videt, spes & spe-

Profunda caligine obtecta. Quibus manus
Solum admovet fatum, & ne prospiciens quidem, de cælo
In terram demittit, aliaque huc, alia illuc deferuntur,
Ut aura venti; Ideo sæpe fit, ut bono viro
Circumfundatur ingens damnum, & scelerato fœlicitas accidat
Haud sponte sua; diversaque est vitæ humanæ conditio.
Quare nec sine offensione procedit, sed pedibus
Crebro impingit, varieque eius species alteratur,
Interdum in calamitatem lacrymosam, interdum vero
In prosperitatem. Nec ullus mortalium ab omni parte beatus est,
A vitæ primordiis ad exitum usque; aliique alia obveniunt.
Cum itaque homines exiguo tempore vivant, non par est in mœrore
Vitam transigere; sed semper meliora sperare; nec tristitiæ
Animum deditum habere. Etenim fama est inter homines,
Virtute præditum migrare in cælum perpetuo durans;
Viciis vero pollutum ad tenebras Plutonis. Duobus autem præstitit
Frater tuus. Nam & benignus erat erga homines,

Et

sperandi actus hic aperte requiritur, neque ἔλξαι aut ἕλσαι, in locum vocis substituta, dicunt, quod debent: Quare hactenus ita sentio, ut tamen cum Rhodomanno non legam ἕλπειν, sed ἕλψαι: Quid enim vetat, ubi activum sumsimus, Analogiæ suasu scribere ἕλψαι, & tempus notissimum assumere? *Pauw.*

87. *φάτις ἀνθρώποισιν*] Est fere, ac si ad Christianorum Dogma Auctor hic alluderet hactenus. *Pauw.*

89. *Ἀργυλίου δὲ ποτὶ ζόφον ἔπλετο δ' ἄμφω* *] *ποτὶ ζόφον ἀΐδος. Rhod.* Rhodomannus *ζόφον ἀΐδος*: Sit ita, per me licet: Et quid si tamen legamus, *ποτὶ ζόφον ἄπλετον· ἔπλετο δ' ἄμφω*? Sane id non ineptum esset in ore Quinti, cui gemella non displicebant, sive significatione, sive sono. Sic autem lacunæ origo esset aperta: Vide & judica. *Pauw.*

90. *καὶ εὐμείλιχος ἔσκε βροτοῖσι*] *καὶ ὁ μείλιχος. Rhod.* Extrito *εὐ*, vel scripto *κ' εὐμείλιχος*, sanus erit versus, & in eo mens sana. *Dausq.* Recte

Daus-

Καὶ πάϊς ἀθανάτοιο· θεῶν δ' ἐς φῦλον ὀΐω
Κεῖνον ἀνελθέμεναι σφετέρου πατρὸς ἐννεσίῃσιν.
Ὣς εἰπών μιν ἔγειρεν ἀπὸ χθονὸς οὐκ ἐθέλοντα,
Παρφάμενος μύθοισιν, ἄγαγ δ' ἀπὸ πήματος αἰνοῦ
Ἐντροπαλιζόμενον, καὶ ἔτ' ἀργαλέα στενάχοντα·
Ἐς δ' ἄρα νῆας ἵκοντο· πόνον δ' ἔχον ἄλλοι Ἀχαιοὶ
Ἀργαλέως, καὶ Τρῶες, ὀρνυμένου πολέμοιο·
Εὐρύπυλος δ' ἀτάλαντος ἀτειρέα θυμὸν Ἄρηϊ,
Χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτῃσι, καὶ ἔγχεϊ μαιμώωντι,
Δάμνατο δήϊα φῦλα· νεκρῶν δ' ἐστείνετο γαῖα,
Κτεινομένων ἑκάτερθεν· ὁ δ' ἐν νεκύεσσι βεβηκὼς,
Μάρνατο θαρσαλέως, πεπαλαγμένος αἵματι χεῖρας,
Καὶ πόδας· οὐδ' ἀπέληγεν ἀταρτηροῖο κυδοιμοῦ·
Ἀλλ' ὅγε Πηνέλεων κρατερόφρονα δουρὶ δάμασσεν,
Ἀντιόωντ' ἀνὰ δῆριν ἀμείλιχον· ἀμφὶ δὲ πολλοὺς
Ἔκτανεν· οὐδ' ὅγε χεῖρας ἀπέτρεπε δηϊοτῆτος,
Ἀλλ' ἕπετ' Ἀργείοισι χολούμενος, εὖτε πάροιθεν
Ὄμβριμος Ἡρακλέης Φολόης ἀνὰ μακρὰ κάρηνα
Κενταύροις ἐπόρουσεν, ἑῷ μέγα κάρτεϊ θύων·
Τοὺς ἅμα πάντας ἔπεφνε, καὶ ὠκυτάτους περ ἐόντας,
Καὶ κρατεροὺς, ὀλοοῦ τε δαήμονας ἰωχμοῖο·
Ὣς ὅγ' ἐπασσύτερον Δαναῶν στρατὸν αἰχμητάων
Δάμνατ' ἐπεσσύμενος· τοὶ δ' ἰλαδὸν ἄλλοθεν ἄλλος,
Ἀθρόοι ἐν κονίῃσι δεδουπότες ἐξεχέοντο·

Ὣς

Dausquejus, κ' εὐμείλιχος: Rhodomannus minus perite, καὶ ὁ μείλιχος: Nam articulus non convenit hic. *Pauw.*

94. ἄγαγ δ' ἀπὸ πήματος αἰνοῦ Ἐντροπαλιζόμενον] ἄγεν δ' ἀπὸ σήματος. *Rhod.* Rhodomannus ἄγεν δ' ἀπὸ σήματος: commode: etsi alteris verbis constet sententia. *Dausq.* Rhodomanni suspicio abesse non potest: Nam vulgata balbuties est mera. *Pauw.*

96. πόνον δ' ἔχον ἄλλοι Ἀχαιοὶ Ἀργαλέως] Ἀργαλέοι præstaret, *Pauw.*

97. ὀρνυμένου πολέμοιο] ὀρινομένου πολέμοιο. *Rhod.*

106. οὐδ' ὅγε χεῖρας ἀπέτρεπε δηϊοτῆτος] Præcesserat jam pau-

lo

Et Divi soboles. Quocirca in Deum familiam spero
Patris vestri monitis illum esse evectum.
Ita fatus, humo etiam præter animi sententiam illum levavit,
Verbis demulsum (amicis), secumque duxit a tristi monimento
Aversum, & misere adhuc suspirantem.
Ac venerunt ad naves: Alii autem Achivi negotium habebant
Arduum, itidemque Troës incrudescente pugna.
Eurypylusque indomito animi robore Marti comparandus,
Indefessis manibus & hasta immaniter grassante
Hostica agmina sternebat; Ita ut cadaveribus tellus arctaretur
Utrobique cæsis. Ipse vero per exsanguia corpora incedens,
Fortiter pugnabat, cruore manus contaminatus
Et pedes; nec finem statuebat calamitosæ grassationis;
Sed fortem Peneleum hasta confodit.
Obviam in crudeli pugna factum; & passim complures (alios)
Cædit; nec manus a conflictu avertit;
Sed urget Argivos, bile tumens: ut quondam
Acer Hercules per longa cacumina Pholoës
In Centauros impressionem fecit, robore suo furens;
Quos ad unum omnes trucidavit, quamvis velocitate præstantissimos,
Ac robore, pernicialisque belli peritos.
Sic is confertum hastipotentum Danaum agmen
Conficit irruens. Qui gregatim hinc & illinc
Magno numero in pulverem cæsi sternuntur.

Ut

lo ante, οὐδ' ἀπίληγεν ἀταρτηροῖο κυδοιμοῦ. *Pauw.*

107. Ἀλλ' ἔπειτ' Ἀργείοισι χολούμενος] In secunda dictione ε facessere jussi. *Rhod.* Aldus enim & Basileenses ἔσπετ'. *Pauw.*

111. Καὶ κρατεροῦ, ὀλοοῦ τε &c.] Καὶ κρατεροὺς. *Rhod.*

Ὡς δ' ὅτ' ἐπιβρίσαντος ἀπειρεσίου ποταμοῖο
Ὄχθαι ἀποτμήγονται ἐπὶ ψαμώδεϊ χώρῳ
Μυρίαι ἀμφοτέρωθεν, ὁ δ' εἰς ἅλος ἔσσυται οἶδμα,
Παφλάζων ἀλεγεινὸν ἀνὰ ῥόον, ἀμφὶ δὲ πάντη
Κρημνοὶ ἐπικτυπέουσι, βρέμει δ' ἄρα μακρὰ ῥέεθρα
Αἰὲν ἐρειπομένων, εἴκει δέ οἱ ἕρκεα πάντα·
Ὣς ἄρα κύδιμοι υἷες ἐϋπτολέμων Ἀργείων
Πολλοὶ ἐπ' Εὐρυπύλοιο κατήριπον ἐν κονίῃσι,
Τοὺς κίχεν αἱματόεντα κατὰ μόθον· οἱ δ' ὑπάλυξαν
Ὅσσους ἐξεσάωσε ποδῶν μένος· ἀλλ' ἄρα καὶ ὧς,
Πηνέλεων ἐρύσαντο δυσηχέος ἐξ ὁμάδοιο
Νῆας ἐπὶ σφετέρας, καί περ ποσὶ καρπαλίμοισι
Κῆρας ἀλευόμενοι στυγερὰς, καὶ ἀνηλέα πότμον·
Πασσυδίῃ δ' ἔντοσθε νηῶν φύγον· οὐδέ τι θυμῷ
Ἔσθενον Εὐρυπύλοιο καταντία δηριάασθαι,
Οὕνεκ' ἄρα σφίσι φύζαν ὀϊζυρὴν ἐφέηκεν
Ἡρακλέης, υἱωνὸν ἀπειρέα πάμπαν ἀέξων·
Οἱ δ' ἄρα τείχεος ἐντὸς ὑποπτώσσοντες ἔμιμνον,
Αἶγες ὅπως ὑπὸ πρῶνα φοβεύμεναι αἰνὸν ἀήτην,
Ὅς τε φέρει νιφετόν τε πολὺν, κρυερήν τε χάλαζαν
Ψυχρὸς ἐπαΐσσων, ταὶ δ' ἐς νομὸν ἐσσύμεναί περ,
Ῥιπῆς οὔτι κατιθὺς ὑπερκύπτουσι κολώνας,
Ἀλλ' ἄρα χεῖμα μένουσιν ὑπὸ σκέπας, ἠδὲ φάραγγας
Ἀγρόμεναι θάμνοισιν ὑπὸ σκιεροῖσι νέμονται

Ἰλα-

116. ἐπὶ ψαμώδεϊ χώρῳ] ψαμμώδεϊ vel ψαμαθώδεϊ. *Rhod.* Posterius malo: Error ex scriptura compendiaria. *Pauw.*

122. ἐπ' Εὐρυπύλοιο κατήριπον ἐν κονίῃσι] ὑπ' Εὐρυπύλοιο. *Rhod.*

127. Κῆρας ἀλευόμενοι στυγερὰς] ἀλευάμενοι. *Rhod.* Nescio, quare. *Pauw.*

128. ἔντοσθε νηῶν φύγον] ἔντοσθε νεῶν. *Rhod.*

132. Οἱ δ' ἄρα τείχεος ἐντὸς ὑποπτώσσοντες ἔμιμνον] Ubi ad hæc attendas, præcedens ἔντοσθε νεῶν minus appositum est: Nam ἔντοσθε τείχεος, vel ἔντοσθε πύργων sic etiam quadrasset ibi. *Pauw.*

134. Ὅς τε φέρει] Ὅς γε φέρει potius, quia τε repetitum sc-

Ut (fit) cum exundante immenso (quodam) fluvio
Ripæ avelluntur in arenoso loco,
Ex utraque parte innumeræ: ille vero in mare præcipitatur,
Horrendo fluxu exæstuans: Ac circumquaque
Prærupta dant fragorem, longaque fluenta infremunt;
Subinde ruentibus illis, cunctaque ei septa cedunt.
Non aliter celebres bellipotentum Argivum filii
Magna strage ad terram profligantur ab Eurypylo,
Quos in sanguinolenta acie consequitur; Elabuntur autem
Quos pedum vis servat: Sed tamen nihilo minus
Ex clamosa Peneleum turba abripiunt
Ad naves suas. Quanquam (ægre) citis pedibus
Pestes inimicas & crudele fatum evitarent.
Tum præcipiti cursu in naves fugiunt, nec animo illorum
Vires suppetunt, ut Eurypylo resistant.
Quia videlicet calamitosam ipsis fugam immiserat
Hercules, invictum nepotem robore eximio mactans.
Quare intra murum trepidantes se continuerunt,
Ut capellæ, sub scopulo gravem formidantes ventum,
Qui densam nivem & horridam grandinem affert
Gelido afflatu. Illæ igitur, quamvis ad pascua properent,
Tamen adversus turbinem non attollunt se supra jugum.
Sed dum tempestas desæviat, sub tegmine cunctantur, & vallis
Sub umbrosis virgultis conglomeratæ pascuntur

Gre-

sequitur. *Pauw.*

136. ὑπερκύπτουσι κολώνας] κολώνης. *Rhod.* Rhodomannus ὑπερκύπτουσι κολώνης: Non necesse: Nam ὑπερκύπτειν etiam cum casu quarto construitur: Vide Suidam in V. *Pauw.*

137. ἠδὲ φάραγγας] ἠδὲ φάραγγος. *Rhod.*

138. Ἀγρόμενοι θάμνοισιν] Ἀγρόμεναι. *Rhod.* Rhodomannus reponit Ἀγρόμεναι. insertissime: Nam Atticis ea vox mascula est. Notat Eustathius in Iliad. Γ. Ἀττικὸς γὰρ ἀνὴρ τὸν αἶγα λέγει, ὥσπερ καὶ τὸν ἀηδόνα. Iterumrumque inculcat (adeo visum memorabile) in Lib. O. *Dausq.* Ubi fœmininum toties præcedit, observatiuncula de masculino Dausquejana est ex asse: Apage, apage ineptias. *Pauw.*

142.

Ἰλαδὸν, ὄφρ' ἀνέμοιο κακαὶ λήξωσιν ἄελλαι·
Ὡς Δαναοὶ πύργοισιν ὑπὸ σφετέροισιν ἔμιμνον,
Τηλέφου ὄμβριμον υἷα μετεσσύμενον τρομέοντες·
Αὐτὰρ νῆας ἔμελλε θοὰς, καὶ λαὸν ὀλέσσειν,
Εἰ μὴ Τριτογένεια θράσος βάλεν Ἀργείοισιν
Ὀψέ περ· οἳ δ' ἄλληκτον ἀφ' ἕρκεος αἰπεινοῖο
Δυσμενέας βάλλοντες ἀνιηροῖς βελέεσσι,
Κτεῖνον ἐπασσυτέρους· δεύοντο δὲ τείχεα λύθρῳ
Λευγαλέῳ· στοναχὴ δὲ δαϊκταμένων πέλε φωτῶν·
Αὔτως δ' αὖ νύκτας τε, καὶ ἤματα δηριόωντο
Μήτειοι Τρῶες, καὶ Ἀργεῖοι μενεχάρμαι,
Ἀλλ' ὅτε μὲν προπάροιθε νεῶν, ὅτε δ' ἀμφὶ μακεδνὸν
Τεῖχος, ἐπεὶ πέλε μῶλος ἀάσχετος· ἀλλ' ἄρα καὶ ὣς,
Ἤματα δοιὰ φόνοιο, καὶ ἀργαλέης ὑσμίνης
Παύσανθ', οὕνεκ' ἐκίχανεν Εὐρύπυλον βασιλῆα
Ἀγγελίη Δαναῶν, ὥς κεν πολέμοιο μεθέντες,
Πυρκαϊῇ δώωσι δαϊκταμένους ἐνὶ χάρμῃ·
Αὐτὰρ ὅγ' αἶψ' ἐπίθησε, καὶ ἀργαλέοιο κυδοιμοῦ
Παυσάμενοι ἑκάτερθε, νεκροὺς περιταρχύσαντο,
Ἐν κονίῃ ἐριπόντας· Ἀχαιοὶ δ' ἔξοχα πάντων
Πηνέλεων μύροντο· βάλον δ' ἐπὶ σῆμα θανόντι
Εὐρὺ μάλ', ὑψηλόν τε, καὶ ἐσσομένοις ἀρίδηλον·
Πληθὺν δ' αὖτ' ἀπάνευθε δαϊκταμένων ἡρώων
Θάψαν, ἀκηχέμενοι μεγάλῳ περὶ πένθεϊ θυμὸν,
Πυρκαϊὴν ἅμα πᾶσι μίην περινηήσαντες,
Καὶ τάφρον· ὣς δὲ καὶ αὐτοὶ ἀπόπροθι Τρώϊοι υἷες
Τάρχυσαν κταμένους· ὀλοὴ δ' Ἔρις οὐκ ἀπέληγεν,
Ἀλλ' ἔτ' ἐποτρύνεσκε θρασὺ σθένος Εὐρυπύλοιο

Αγ-

142. Αὐτὰρ νῆας ἔμελλε θοὰς &c.] Αὐτὰρ ὁ νῆας. *Rhod.*

144. ἀφ' ἕρκεος αἰπεινοῖο] Pro αἰπηεῖο reddidi genuinum *Rhod.* In Aldina & Basileensi scilicet perperam αἰπηεῖο. *Pauw.*

149. Μήτειοι Τρῶες, καὶ Ἀργεῖοι] Κήτειοι Τρῶές τε, καὶ Ἀργεῖοι,

Gregatim; donec iniquæ venti procellæ transierint.
Sic Danai in turribus suis manebant,
Fortem Telephi natum jamjam irruiturum cum tremore formidantes.
Et sane is constituerat naves exercitumque pessundare,
Si non Minerva fiduciam Argivis adjecisset
Quamvis sero. Hi ergo ab altis propugnaculis sine intermissione
Hostes anxificis impetentes telis,
Confertos necabant; adeo ut muri aspergerentur tabo
Funesto, gemitusque occumbentium hominum exsisteret.
Atque sic noctes atque dies certamen agebant
Cetei Troesque, & pugnipotentes Argivi:
Interdum ante naves, interdum circa longe ductum
Murum; Quandoquidem bellum irrequietum erat. Nihilominus tamen
Per duos dies a cæde & conflictu laboriosissimo
Feriati sunt. Nam venerat ad Eurypylum regem
Legatio Danaum, ut intermisso duello
Rogo tradere occisos in acie ipsis liceret.
Ipse igitur statim annuit, & a duro conflictu
Utrobique abstinentes, mortuis justa fecerunt
Humi profligatis. Achivi autem præ omnibus aliis
Peneleum lugebant, & monimentum functo aggesserunt
Amplum editumque, posteris etiam conspicuum.
Turbamque interfectorum heroum separatim
Sepelierunt, ingenti animum luctu conficientes:
Omnibusque unam simul pyram construxerunt
Ac bustum. Sic etiam ipsi Trojugenum nati seorsum
Interfectos funerarunt. At sæva Lis non cessabat:
Sed porro audax Eurypyli robur incitabat

Ad

γυῖοι. Rhod.

150. *Ἀλλ' ὁτὲ μὲν προπάροιθε νεῶν*] *Ἄλλοτε μὲν. Rhod.*

153. *οὕνεκ' ἐπέχραεν Εὐρύπυλον* &c.] *οὕνεχ' ἵκανεν ἐς* vel *ἐπ' Εὐρύπυλον. Rhod.* Recte Rhodomannus, *ἵκανεν ἐπ' Εὐρύπυλον*: Nam ut nihil de sententia dicam, id Versus manifeste requirit. *Pauw.*

164. *Καὶ τάφρον*] *Καὶ τάφον. Rhod.*

167.

Αντιάαν δηΐοισιν· ὃ δ' οὔπω χάζετο νηῶν,
Αλλ' ἔμενεν, Δαναοῖσι κακὴν ἐπὶ δῆριν ἀέξων.
Τοὶ δ' ἐς Σκῦρον ἵκοντο, μελαίνῃ νηῒ θέοντες·
Εὗρον δ' υἱ' Αχιλῆος ἑοῦ προπάροιθε δόμοιο,
Αλλοτε μὲν βελέεσσι, καὶ ἐγχείῃσιν ἐόντα,
Αλλοτε δ' αὖθ' ἵπποισι πονεύμενον ὠκυπόδεσσι·
Γήθησαν δ' ἐσιδόντες ἀταρτηροῦ πολέμοιο
Εργα μετοιχόμενον, καί περ μέγα τειρόμενον κῆρ
Αμφὶ πατρὸς κταμένοιο· τὸ γὰρ προπάροιθε πέπυστο·
Αἶψα δέ οἱ κίον ἄντα τεθηπότες, οὕνεχ' ὁρῶντο
Θαρσαλέῳ Αχιλῆϊ δέμας περικαλλὲς ὁμοῖον·
Τοὺς δ' ἄρ' ὑποφθάμενος, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν,
Ω ξεῖνοι, μέγα χαίρετ' ἐμὸν ποτὶ δῶμα κιόντες·
Εἴπατε δ' ὁππόθεν ἐστὲ, καὶ οἵ τινες, ἠδ' ὅτι χρειὼ
Ηλθετ' ἔχοντες ἐμοῖο δι' οἴδματος ἀτρυγέτοιο.
Ως ἔφατ' εἰρόμενος· ὃ δ' ἀμείβετο δῖος Οδυσσεὺς·
Ημεῖς τοι φίλοι εἰμὲν ἐϋπτολέμου Αχιλῆος·
Τῷ νύ σε φασὶ τεκέσθαι ἐΰφρονα Δηϊδάμειαν·
Καὶ δ' αὐτοὶ τεὸν εἶδος ἐΐσκομεν ἀνέρι κείνῳ
Πάμπαν· ὃ δ' ἀθανάτοισιν ἐϋσθενέεσσιν ἐῴκει·
Εἰμὶ δ' ἐγὼν Ιθάκηθεν, ὃ δ' Αργεος ἱπποβότοιο,
Εἴποτε Τυδεΐδαο δαΐφρονος οὔνομ' ἄκουσας,

H

167. *Αντιάαν δηΐοισιν*] *Αντιάαν* de Eurypylo hic minus congruum eſt: Nam ille ſubinde adoriebatur Græcos, qui ante naves & poſt vallum ſe tuebantur ægre. *Pauw.*

171. *Αλλοτε μὲν βελέεσσι καὶ ἐγχείῃσιν ἐόντα*] *ἰέντα. Rhod.* Recte Brodæus *ἰέντα. Dausq.* Brodæus & Rhodomannus *ἰέντα*: Peſſime: Nam *ἰέντα* cum caſu tertio conſtrui non poteſt: Pueri ſciunt, & Viros Eruditos ita erraſſe miror. Aliud latet: An *ἐόντα* bonum eſt, non per ſe, ſed cum voce *πονεύμενον* copulatum? *ἄλλοτε μὲν βελέεσσι καὶ ἐγχείῃσιν, ἄλλοτε δ' αὖ ἵπποισι ὠκυπόδεσσι ἐόντα πονεύμενον*: Id hactenus probo, quia nihil eſt, quod τῷ *ἐόντα* ſubſtituere poſſum, & proinde ad pinguius iſtud adigor vel invitus: Alii videant, an melius quid

Ad occursandum adversariis: Ideo nusquam a navibus
abscedebat,
Sed perseverabat infestum in Danaos certamen instaurans.
Cæterum legati in Scyrum nigræ navis cursu tandem
appellunt:
Offenduntque Achillis filium ante suum palatium,
Nunc quidem sagittas & pila ejaculantem,
Nunc vero citatis equis sese exercitantem.
Et volupe ipsis est, ubi vident terribilis belli
Studia tractare, licet supra modum excruciaretur animi
Propter patris interitum. Hoc enim jam pridem fama
cognoverat.
Statim igitur illi obviam processerunt, admirabundi,
quod viderent
Cordatum Achillem formosi corporis similitudine ab
illo exprimi.
Quos præveniens tali oratione excepit:
Salvete plurimum hospites, ad ædes meas profecti,
Ac significate cujates & qui sitis, qua etiam in re
Meam requirentes operam per sterile salum huc ve-
neritis?
Sic ajebat sciscitans: Respondit autem semideus Ulysses:
Nos belligero Achilli necessitudine devincti sumus,
Cui te ajunt edidisse prudentem Deidamiam.
Atque ipsi formam tuam comparamus isti viro
Per omnia; qui divis præpotentibus similis erat.
Ego quidem oriundus sum ex Ithaca; hic vero ex
Argis equorum altrice;
Si quando pugnacis Tydidæ nomen per aures tuas ivit,
At-

quid expiscari queant. Sed verbum: An scribendum, *Ἄλλοτε μὲν βελέεσσι καὶ ἐγχείῃσιν ἐόντα*? Hoc subito mihi in mentem venit, & verum forte: *εἶναι ἐν δάκρυσι, εἶναι ἐν τινὶ*, in lacrymis mittendis, in re aliqua occupari: Similiter *εἶναι ἐν βελέεσσι*, occupari in mittendis sagittis. Attende: Ut dixi, fors vera est hæc suspicio mea. *Pauw.*

180. *ἠδ' ὅτι χρειὼ Ἤλυθ' ἱκόντες ἐμοῖο*] *ἐμεῖο*. *Rhod.*

188. *ὄνομ' ἄκουσας*] *οὔνομ' ἄκουσας*. *Rhod.*

Η καὶ Οδυσσῆος πυκιμήδεος, ὅς νύ σοι ἄγχι
Αὐτὸς ἐγὼν ἕστηκα, θεοπροπίης εἵνεκ᾽ ἐλθών·
Αλλ᾽ ἐλέαιρε τάχιστα, καὶ Αργείοις ἐπάμυνον
Ελθὼν ἐς Τροίην· ὥς γὰρ τέλος ἔσσετ᾽ Αρηϊ·
Καί τοι δῶρ᾽ ὀπάσουσιν ἀάσπετα δῖοι Αχαιοί·
Τεύχεα δ᾽ αὐτὸς ἐγὼ τεοῦ πατρὸς ἀντιθέοιο
Δώσω, ἅπερ φορέων, μέγα τέρψεαι· οὐ γὰρ ἔοικε
Θνητῶν τεύχεα κεῖνα· θεοῦ δέ που Αρεος ὅπλοις
Ισα πέλει· πουλὺς δὲ περὶ σφίσι πάμπαν ἄρηρε
Χρυσὸς, δαιδαλέοισι κεκασμένος, οἷσι καὶ αὐτὸς
Ηφαιστος μέγα θυμὸν ἐν ἀθανάτοισιν ἰάνθη,
Τεύχων ἄμβροτα κεῖνα, τά σοι μέγα θαῦμ᾽ ἰδόντι
Εσσεται, οὕνεκα γαῖα, καὶ οὐρανὸς, ἠδὲ θάλασσα,
Αμφὶ σάκος πεπόνηται ἀπειρεσίῳ περὶ κύκλῳ·
Ζῶα πέριξ ἤσκηνται, ἐοικότα κινυμένοισι·
Θαῦμα καὶ ἀθανάτοισι· βροτῶν δ᾽ οὔποτε τοῖα
Οὔτέ τις ἔδρακε πρόσθεν ἐν ἀνδράσιν, οὔτ᾽ ἐφόρησαν,
Εἰ μὴ σὸς πατὴρ, τὸν ἶσα δῖοι τίον Αχαιοὶ

Πάν-

189. Η καὶ Οδυσσῆος πυκιμήδεος] Quid videtur? An ita convenienter de ſe ipſo loquitur homo? *Pauw.*

196. θεοπροπίης εἵνεκ᾽ ἐλθὼν] θεοπροπίης ἕνεκ᾽. *Rhod.*

194. Τεύχεα δ᾽ αὐτὸς ἐγὼ τεοῦ πατρὸς] αὐτὸς ἔγωγε τεοῦ. *Rhod.*

200. τά σοι μέγα θαῦμ᾽ ἰδόντι] μέγα θαῦμ᾽ ἐσιδόντι. *Rhod.* Sufficere poſſet, μέγα θαῦμα ἰδόντι: Et ſic ipſe Rhodomannus in Corrigendis. *Pauw.*

202. ἀπειρεσίῳ περὶ κύκλῳ] ἀπειρεσίῳ de orbe ſcuti: Nota tumorem. Sed Achilles Gigas & ſimilis monti. *Pauw.*

203. Ζῶα πέριξ ἤσκηνται] Verba non ſunt apte coagmentata: Scribe, Ζῶα πέριξ δ᾽ ἤσκηνται. *Pauw.*

Ibid. ἐοικότα κινυμένοισι· Θαῦμα &c.] Omittit bonus, quæ erant præcipua ad juvenis bellicoſi animum commovendum; belli nempe & pugnæ ὑποτύπωσιν. Animalia vivis aſſimilanda juvenem ludentem delectare poterant, altera illa Mavortium hunc: Ita ſolent, qui ingenio ſunt Scholaſtico & craſſo. *Pauw.*

204. βροτῶν δ᾽ οὔποτε τοῖα] βροτῶν δ᾽ οὐπώποτε τοῖα. *Rhod.*

205. οὔτ᾽ ἐφόρησαν] οὔτ᾽ ἐφόρησεν. *Rhod.* Ita recte Rhodoman-

Atque prudentis Ulyssis. Qui nunc prope tibi
Egomet adsto oraculi monitu huc profectus.
Quare misericordem benignumque te offer quamprimum, & Argivis succurre,
Ad Trojam profectus. Sic enim bello finis erit.
Atque inæstimabilia tibi munera largientur nobiles Achivi.
Egoque ipse arma divini parentis tui
Reddam: quibus gestandis magna voluptate afficieris. Non enim conferenda sunt
Illa hominum armis, sed ad Dei Martis armaturam
Quam proxime accedunt; Et circumquaque illis adaptatum est multum
Auri, variis simulacris insigniti: quibus & ipse
Vulcanus animum inter cælites magnopere exhilaravit,
Qui divinum illud opus cudit: quod tibi magno miraculo intuenti
Erit. Nam tellus & cælum atque mare
In scuto circa orbem immensum elaborata sunt,
Et animalia undique perinde ac si moveant sese, expressa habentur.
Quod & Dii ipsi mirantur; Nec unquam talia hominum
Aliquis inter viros vel vidit antea, vel gestavit,
Exemto parente tuo. Quem Achivi perinde ac Jovem ipsum coluerunt

Uni-

mannus: Pro Aldino ἐφόρησαν in Basileensi est ἐφόβησαν: quo Rhodomanni correctio pertinet, credo: Nam ἐφόβησαν in sua etiam dedit. Dausquejus certe illud ἐφόβησαν præ oculis habens & anxie sibi servans, locum hunc ita constituit, βροτὸν δ' οὐπώποτε οἶδα, Οὐδέ τις ἔδρακε πρόσθεν ἐν ἀνδράσιν, οὔτ' ἐφόβησαν, Εἰ μὴ σὸς &c. Quid ais? Vidistine unquam aliquid ineptius & inconsideratius? *Pauw.*

206. Εἰ μὴ σὸς πατὴρ, τὸν ἶσα δῖοι τίον Ἀχαιοὶ] Εἰ μὴ σός γε πατὴρ, τὸν ἶσον Διί. *Rhod.* Rescribo, Εἰ μὴ σεῖο πατὴρ, τὸν ἴσως Διὶ τῖον Ἀχαιοί. Brodæus, Εἰ μὴ σός γε πατὴρ, τὸν δῖοι τῖον Ἀχαιοί. *Dausq.* Rhodomannum sequor: Mirum, quod nasutus ille Dausquejus pro ἴσως Διὶ non scripserit ἶσα Διί: Nam id

Πάντες· ἐγὼ δὲ μάλιστα, φίλα φρονέων, ἀγάπαζον.
Καί οἱ ἀποκταμένοιο, νέκυν ποτὶ νῆας ἔνεικα,
Πολλοῖς δυσμενέεσσιν ἀνηλέα πότμον ὀπάσσας·
Τοὔνεκά μοι κείνοιο περικλυτὰ τεύχεα δῶκε
Δῖα Θέτις· τὰ δ᾽ ἄρ᾽ αὖθις ἐελδόμενός περ ἔγωγε,
Δώσω προφρονέως, ὁπότ᾽ Ἴλιον εἰσαφίκηαι·
Καὶ νύ σε καὶ Μενέλαος, ἐπὴν Πριάμοιο πόληα
Πέρσαντες, νήεσσιν ἐς Ἑλλάδα νοστήσωμεν,
Αὐτίκα γαμβρὸν ποιήσεται, ἤν κ᾽ ἐθέλησθα,
Ἀμφ᾽ εὐεργεσίης· δώσει δέ τοι ἄσπετ᾽ ἄγεσθαι
Κτήματά τε, χρυσόν τε, μετ᾽ ἠϋκόμοιο θυγατρὸς,
Ὅσσ᾽ ἐπέοικεν ἕπεσθαι ἐϋκτεάνῳ βασιλῆϊ.
Ὣς φάμενον, προσέειπεν Ἀχιλλέος ὄμβριμος υἱός·
Εἰ μὲν δὴ καλέουσι θεοπροπίῃσιν Ἀχαιοὶ,
Αὔριον αἶψα νεώμεθ᾽ ἐπ᾽ εὐρέα βένθεα πόντου,
Ἤν τι φάος Δαναοῖσι λιλαιομένοισι γένωμαι·
Νῦν δ᾽ ἴομεν ποτὶ δώματ᾽ εὔξεινόν τε τράπεζαν,
Οἵηνπερ ξείνοιο γάμοιο θεοῖς μετόπισθε μελήσει.
Ὣς εἰπὼν, ἡγεῖθ᾽· οἱ δ᾽ ἑσπόμενοι, μέγα χαῖρον·

Καὶ

æque bonum est, & ab ἶσον Διΐ etiam non differt: Quare non deerunt forte, qui in ipsa Rhodomanni conjectura id præferent. Pro Aldino δῖοι, Basileenses dederant δῖον. *Pauw.*

208. Καί οἱ ἀποκταμένοιο, νέκυν ποτὶ νῆας ἔνεικα] Scribe, Καί σὺ ἀποκταμένοιο: Nam Enallage casuum hic etiam locum habere non potest. *Pauw.*

211. ἐελδόμενός περ] *Utut ea mihi cupiam*: περ hic Energiam habet. Interpres male: Nam προφρονέως sequitur, & dicit, quod ἐελδόμενός περ dixisse putat. *Pauw.*

215. Αὐτίκα γαμβρὸν ποιήσεται] Αὐτίκα οἱ γαμβρὸν. *Rhod.*

224. Οἵηνπερ ξείνοιο γάμοιο θεοῖς μετόπισθε μελήσει] Ἥνπερ ἔοικε· γάμου δὲ θεοῖς. *Rhod.* Brodæus, Καὶ περὶ, ξείνε, γάμοιο. Satis placet. Rhodomannus, Ἥνπερ ἔοικε· γάμου δὲ θεοῖς. Ego. Ἥ μοι ὑπὲρ ξείνοιο· γάμοιο θεοῖς μετόπισθε μελήσει. *Quæ mihi pro hospitibus est.* Singulis prope retentis literis, unico μ. emendicato. Vel, Οἵη πὰρ ξείνοισι, *quæ hospitibus adest, parari solet. Dausq.* Locus difficilis. Interpretum commenta non placent: Nam quid

Rho-

Universi; ego autem in primis maximo illum amore prosecutus sum,
Et cæsi ejus cadaver ad naves portavi,
Multis hostibus sævam necem cum intulissem.
Quamobrem mihi præclara ejus arma concessit
Diva Thetis, quæ rursus ego lubens,
Pro mea in te propensione, tradam, quando ad Ilium veneris.
Adhæc Menelaus, posteaquam urbe Priami
Eversa, navibus in Græciam remeaverimus,
Statim generum suum (te) faciet, si modo id tibi gratum est,
Pro his meritis, & magnas tibi asportandas dabit
Opes, aurumque, una cum pulcricoma nata,
Quantas dotis loco regem opulentum comitari par est.
Sic locuto respondit strenuus Achillis filius.
Si ergo me advocant Achivi, Deum responsis moniti;
Cras sine mora abeamus super latum ponti gurgitem,
Si quid lucis Græcis exoptantibus afferam.
Nunc vero conferamus nos domum, ad mensam hospitalem,
Ut decet: matrimonii autem in posterum Dii rationem habebunt.
Hæc fatus præcessit: Illi autem magno delibuti gaudio subsequuntur.

Cum

Rhodomanni ὄντερ ἔοικε? Unde pendet ἤντερ? Et inepta, & audax est conjectatio. Brodæi ξεῖνε pessimum est, quia non unus, sed duo hic adsunt hospites, quos Neoptolemus compellare debuit simul: Pueri vident. Dausquejus Versum aperte ὑπέρμετρον, summa oscitantia ὑπέρμετρον manere sinit, & suo more ineptit strenue. Visne suspicionem meam? Dabo, & quidem probabilem, nisi fallor: In hoc loco variarunt olim Libri: Quorum quidam habuerunt,

Οἷη πάρ· κείνου δὲ γάμου μετόπισθε μελήσει.

Alii vero,

Οἷη πάρ νυ· γάμου δὲ θεοῖς μετόπισθε μελήσει.

Quæ discrepantia ad Marginem notata, imperitos fefellit, & istos errores invexit, quos nunc Libri Nostri præferunt: Attende & judica. *Οἷη πάρ, qualis nunc suppetit mihi, qualem hæc hora subministrabit mihi: πάρ* pro

Καὶ δὴ ὅτ' ἐς μέγα δῶμα κίον, κάλλιμον αὐλὴν,
Εὗρον Δηϊδάμειαν ἀκηχεμένην ἐνὶ θυμῷ,
Τηκομένην θ', ὡσεί τε χιὼν κατατήκετ' ὄρεσσιν
Εὔρου ὑπαὶ λιγέος, καὶ ἀτειρέος ἠελίοιο·
Ὣς ἥγε φθινύθεσκε, δεδουπότος ἀνδρὸς ἀγαυοῦ·
Καί μιν ἔτ' ἀχνυμένην, ἀγακλυτοὶ βασιλῆες
Ασπάζοντ' ἐπέεσσι· παῖς δέ οἱ ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Μυθεῖτ' ἀτρεκέως γενεὴν, καὶ οὔνομ' ἑκάστου·
Χρειὼ δ' ἥντιν' ἵκανον, ἐπέκρυφε μέχρις ἐς ἠῶ,
Οφρα μὴ ἀχνυμένην μιν ἕλῃ πολύδακρυς ἀνίη,
Καί μιν ἐπεσσύμενον μάλα λισσομένη κατερύκῃ·
Αἶψα δὲ δαῖτ' ἐπάσαντο, καὶ ὕπνῳ θυμὸν ἴηναν
Πάντες, ὅσοι Σκύροιο πέδον περιναιετάασκον
Εἰναλίης, τὴν μακρὰ περιβρομέουσι θαλάσσης
Κύματα ῥηγνύμενα πρὸς ἠϊόνας Αἰγαίοιο·
Αλλ' οὐ Δηϊδάμειαν ἐπήρατον ὕπνος ἔμαρπτεν,
Οὔνομα κερδαλέον μιμνησκομένην Οδυσῆος,
Ηδὲ καὶ ἀντιθέου Διομήδεος, οἵ ῥά μιν ἄμφω
Εὖνιν ποιήσαντο φιλοπτολέμου Αχιλῆος,
Παρφάμενοι κείνοιο θρασὺν νόον, ὄφρ' ἀφίκηται,

Δήϊον

pro πάρα & πάρεστι. *Pauw.*

226. ὅτ' ἐς μέγα δῶμα κίον, κάλλιμον αὐλὴν] ἐς μέγα δῶμα κίον, καὶ κάλλιμον. *Rhod.*

231. Καί μιν ἔτ' ἀχνυμένην ἀγακλυτοὶ βασιλῆες] ἀχνυμένην περ ἀγακλειτοὶ βασιλῆες. *Rhod.* Rhodomannus ἀχνυμένην περ, ut vides: Non improbo, sed quia περ ambiguum est, malo, ἀχνυμένην οἱ ἀγακλειτοὶ βασιλῆες. Illud ἔτι non satis appositum est, ubi εὗρον ἀκηχεμένην præcessit: An forte scripsit Quintus, Καί μιν ἐπαχνυμένην, compositum pro simplici? *Pauw.*

236. Καί μιν ἐπεσσύμενον μάλα &c.] μιν antecedens facit, ut minus conveniat hoc μιν sequens: An scribendum potius hoc versu, Καὶ μὲν ἐπεσσύμενον, vel altero præcedenti, Οφρα μὴ ἀχνυμένην νιν? *Pauw.*

240. Κύματα ῥηγνύμενα πρὸς ἠϊόνας Αἰγαίοιο] ῥηγνυμένοιο. *Rhod.* Rhodomannus ῥηγνυμένοιο. Potest. Sed & illud: ῥηγνύμενα προτὶ ἠόνας Αἰγαίοιο, ἠόνας necessario; nisi mavis synecphonesi. προτὶ tritum usu Poëta-

Cum ergo in magnificas ædes, aulamque pulcerrimam, venissent,
Invenerunt Deidamiam animi sese angentem,
Et liquescentem, veluti nix liquitur in montibus
Vi Euri striduli, & solis nunquam cessantis;
Ita hæc contabescebat, post casum illustris mariti.
Eamque adhuc mœrore occupatam famigerati principes
Amicis verbis salutarunt, & filius ad ipsam accedens
Singulorum familiam & nomen retulit non dissimulanter.
Causam autem, quare venissent, ad posteram usque Auroram suppressit:
Ne flebilis eam solicitudo (aliàs tristem) corriperet,
Ipsumque multis precibus retardaret properantem.
Mox cænam sumserunt, & somno animum reficiunt
Omnes, qui Scyri solum incolebant
In mari sitæ: quam maris circumfremunt magni
Fluctus, Ægæi ad littora sese allidentes (refringentes.)
Verum pulcram Deidamiam somnus non cepit,
Dum fraudulentum Ulyssis nomen recordatur,
Nec non semidei Diomedis, qui duo ipsam
Achille, bellorum studioso, viduassent,
Intrepidum illius animum adhortati, ut una iret

Ad

tarum. ῥηγνύμενα ultimam producet, ut illa Catulli:

Rhodumve nobilem, horridamve Thraciam,
Propontida, trucemve Ponticum sinum.

Senecæ in Thyeste:

Leve est miserias ferre, perferre grave.

Dausq. Cum Rhodomanno scribo ῥηγνυμένοιο, posito Commate post κύματα, ut sic ῥηγνυμένοιο Αἰγαίοιο per se subsistat, & casus exhibeat absolutos, qui commode post μακρὰ κύματα θαλάσσης sequuntur, & faciunt ut verba apte cohæreant: Vident, qui Græce sciunt, & Dausquejum non moror, in Græcis tyronem: Quam belle scilicet etiam hic mensuram syllabæ postremæ in voce ῥηγνύμενα, quæ ipsis pueris non ignota est, ex Latinis Poëtis adstruit homo? Recte tamen ἠϊόνας in ἠόνας contrahit: Id certum, & non dissimulandum. *Pauw.*

242. Οὔνομα κερδαλέον μιμνησκομένη Ὀδυσῆος] κερδαλέον. *Rhod.*

 247.

Δήϊον εἰς ἐνοπήν· τῷ δ' ἄτροπος ἤντετο μοῖρα,
Ἡ ὑπέκλασε νόστον· ἀπειρέσιον δ' ἄρα πένθος
Πατρὶ πόρεν Πηλῆϊ, καὶ αὐτῇ Δηϊδαμείῃ·
Τοὔνεκά μιν κατὰ θυμὸν ἀάσπετον ἄμφεχε δεῖμα,
Παιδὸς ἐπεσσυμένοιο ποτὶ πτολέμοιο κυδοιμὸν,
Μή οἱ λευγαλέῳ ἐπὶ πένθεϊ πένθος ἵκηται.
Ἠὼς δ' εἰσανέβη μέγαν οὐρανόν· οἱ δ' ἀπὸ λέκτρων
Καρπαλίμως ὄρνυντο· νόησε δὲ Δηϊδάμεια·
Αἶψα δ' ἐνὶ στέρνοισι περὶ πλατύεσσι χυθεῖσα,
Ἀργαλέως γοάασκεν ἐς αἰθέρα μακρὰ βοῶσα·
Ἠΰτε βοῦς ἐν ὄρεσσιν ἀπειρέσιον μεμακυῖα,
Πόρτιν ἑὴν δίζηται ἐν ἄγκεσιν, ἀμφὶ δὲ μακρὰ
Οὔρεος αἰπεινοῖο περιβρομέουσι κολῶναι·
Ὣς ἄρα μυρομένης, ἀμφίαχεν αἰπὺ μέλαθρον
Πάντοθεν ἐκ πυμάτων· μέγα δ' ἀσχαλόωσ' ἀγόρευε·
Τέκνον, ποῖ δὴ νῦν σοι ἐῢς νόος ἐκπεπότηται,
Ἴλιον ἐς πολύδακρυ μετὰ ξείνοισιν ἕπεσθαι,
Ἧχι πολεῖς ὀλέκοντο ὑπ' ἀργαλέης ὑσμίνης,
Καίπερ ἐπιστάμενοι πόλεμον, καὶ ἀεικέα χάρμην;
Νῦν δὲ σὺ μὲν νέος ἐσσὶ, καὶ οὔπω δήϊα ἔργα
Οἶδας, ἅ τ' ἀνθρώποισιν ἀλάλκουσι κακὸν ἦμαρ·

Αλ-

247. Ἡ ὑπέκλασε νόστον] Ἡ οἱ ὑπέκλασε νόστον. *Rhod.* Ita recte Aldus: Basileenses οἱ male omiserant. *Pauw.*

254. Αἶψα δ' ἐνὶ στέρνοισι περὶ πλατύεσσι χυθεῖσα] περὶ πλατέεσσι. *Rhod.* Quid est ἐνὶ στέρνοισι χυθεῖσα, & περὶ πλατέεσσι post ἐνὶ στέρνοισι? Mihi crede, stribligo mera. Interpres de pectoribus Neoptolemi intelligit: Quo jure, quæso, si verba & verborum cohærentiam consideres? An aliquid de filio præcedit, quod hic filium requirit certo? Nihil minus sane. Dicam, quod verum est, tribus verbis: Scribendum, Αἶψα δ' υἱοῦ στέρνοισι περὶ πλατέεσσι χυθεῖσα. Id apertum est, & dicit, quod debet: χυθεῖσα περὶ στέρνοισι υἱοῦ. Qui Græca callent, non dubitabunt: Alios non curo, neque illis scribo. *Pauw.*

256. μεμακυῖα, Πόρτιν ἑὴν δίζηται] Comparationis indoles desiderasset ordinem plane contra-

Ad bellum hostile: cui inevitabile fatum obvenisset,
Ejusque reditum infregisset. Unde infinitum luctum
Peleo genitori & ipsi Deidamiæ conciliaverat.
Ideo incredibilis animum ejus metus tenebat,
Filio ad belli discrimen festinante,
Ne sibi luctus luctu ferali cumularetur.
Interim Aurora in magnum ascendit cælum, heroësque e lectis
Propere surgunt, idque Deidamia (statim) animadvertit.
Confestim igitur latis (Neoptolemi) pectoribus circumfusa,
Miseris modis lamentatur, ad cælum alte vocem extollens:
Sicut vacca in montibus mugitu indesinenti
Vitulam suam quærit per convalles, & passim longa
Editi montis juga circumfremunt.
Ita illa plangente circumsonat ardua domus
Undique ex penetralibus; magnaque tandem indignatione in hæc verba erumpit:
Fili, quo tibi nunc sana mens avolavit,
Ut hospites ad lacrymosum Ilion comitari velis?
Ubi infelici prælio multi salutis jacturam fecerunt,
Quamvis bellum & tetrum conflictum edocti.
Tu vero adhuc adolescens es, nec dum res bellicas
Nosti, quæ exitialem ab hominibus diem propulsant.
Quare

trarium: ἠΰτε βοῦς μεμάκῃ, πόρτιν ἑὴν διζομένη: Hoc omnes vident, qui Artem dicendi norunt, & linguam non habent rudem. Et hic error est ipsius Auctoris, nisi legendum arbitreris, μεμακυῖα, Πόρτιν ὅτ' ἣν δίζηται: Et hoc sane non improbabile. Sic μεμακυῖα ad præcedens βοῶσα se principaliter & ex asse refert, aliaque ordine accedunt: Vide modo. *Pauw.*

258. Οὔρεος αἰπεινοῖο περιβρομέουσι κολῶναι] αἰπεινοῖο. *Rhod.* Pro περιβρομέουσι, ubi δίζηται præcedit, rectius legeretur περιβρομέωσι. Quam inurbana autem comparatio matris ejulantis cum vacca mugiente? *Pauw.*

262. Ἴλιον ἐς πολύδακρυ] Ita recte edidit Rhodomannus pro Ἴλιον ἐς πολύδακρυον, quod in Aldina & Basileensi extat, & Dausquejus in suis Adnotamentis correxit data opera. *Pauw.*

265. καὶ οὔπω δήϊα ἔργα] δήϊα, πολεμικά. *Pauw.*

274.

Ἀλλὰ σὺ μέν μευ ἄκουσον, ἑοῖς δ' ἐνὶ μίμνε δόμοισι,
Μὴ δή μοι Τροίηθε κακὴ φάτις οὔαθ' ἵκηται,
Σεῖο καταφθιμένοιο κατὰ μόθον· οὐ γὰρ ὀΐω
Ἐλθέμεναί σ' ἔτι δεῦρο μετάτροπον ἐξ ὁμάδοιο·
Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ πατὴρ τεὸς ἔκφυγε κῆρ' ἀΐδηλον,
Ἀλλ' ἐδάμη κατὰ δῆριν, ὅπερ καὶ σεῖο, καὶ ἄλλων
Ἡρώων προφέρεσκε, θεὰ δέ οἱ ἔπλετο μήτηρ,
Τῶνδε δολοφροσύνῃ καὶ μήδεσιν, οἵ σε καὶ αὐτὸν
Δῆριν ἐπὶ στονόεσσαν ἐποτρύνουσι νέεσθαι·
Τοὔνεκ' ἐγὼ δέδοικα, περὶ κραδίῃ τρομέουσα,
Μή μοι καὶ σεῖο, τέκνον, ἀποφθιμένοιο, πέληται
Εὖνιν καλλειφθεῖσαν, ἀεικέα πήματα πάσχειν·
Οὐ γάρ πω τὶ γυναικὶ κακώτερον ἄλγος ἔπεισιν,
Ἢ ὅτε παῖδες ὄλωνται ἀποφθιμένοιο καὶ ἀνδρὸς,
Χηρωθῇ δέ μέλαθρον ὑπ' ἀργαλέου θανάτοιο·
Αὐτίκα γὰρ πέρι φῶτες ἀποτμήγουσιν ἀρούρας,
Κείρουσιν δέ τε πάντα, καὶ οὐκ ἀλέγουσι θέμιστας·
Οὕνεκα οὐ τέτυκται ὀϊζυρώτερον ἄλλο
Χήρης ἐν μεγάροισιν, ἀκιδνότερόν τε γυναικὸς.
Ἦ, μέγα κωκύουσα· πάϊς δέ μιν ἀντίον ηὔδα·
Θάρσει μῆτερ ἐμεῖο, κακὴν δ' ἀποπέμπεο φήμην·
Οὐ γὰρ ὑπὲρ κῆράς τις ὑπ' Ἄρεϊ δάμναται ἀνήρ·
Εἰ δέ μοι αἴσιμόν ἐστι δαήμεναι, οὕνεκ' Ἀχαιῶν
Τεθναίην, ῥέξας καὶ ἄξας Αἰακίδῃσιν.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄγχιστα κίεν γεραρὸς Λυκομήδης,

Καί

274. Τῶνδε δολοφροσύνῃ καὶ μήδεσιν] Hæc non ſtant ſuo loco, & cum ἐδάμη κατὰ δῆριν juncta, duritiem quoque habent. *Pauw.*

276. Τοὔνεκ' ἐγὼ δέδοικα] δείδοικα. *Rhod.*

277. Μή μοι καὶ σεῖο, τέκνον] σέο vel σεῦ. *Rhod.*

284. Οὕνεκα οὐ τέτυκται, ὀϊζυρώτερον ἄλλο] Τοὔνεκεν οὔτι τέτυκται. *Rhod.* Non improbo, quanquam οὕνεκα pro τοὔνεκα adhibeatur aliquando, & ab hiatu in his periculum ſit nullum: Poſſet etiam ſcribi, Οὕνεκα

Quare tu mihi auscultato, tuisque in ædibus maneto:
Ne funestum mihi a Troja nuncium aures feriat,
Te in acie exstinctum esse. Nec enim animus præsagit,
Te huc reversurum esse superstitem a bello.
Nec enim ipse tuus parens exitiosam effugit pestem:
Sed in certamine occubuit, qui te & alios
Heroas longe antecellebat, & Dea matre natus erat:
Idque horum dolo & consiliis; qui te quoque
Luctificum adire bellum urgent.
Ideo ego trepido & anxio corde metuo
Ne mihi te, fili, extincto contingat,
Ut orba relicta indignissimas perpetiar calamitates.
Non enim unquam pejor fœminæ luctus accidit,
Quam si liberi intereunt, mortuo etiam marito,
Et funesta nece domus viduatur.
Statim enim vicini agros resecant,
Omniaque abradunt; nec jus & fas legum reverentur:
Idcirco non miserius quicquam est
Ac infirmius quam vidua in ædibus mulier.
Dixit majorem in modum ejulans; filius contra (hæc) ipsi refert.
Habe bonum animum, mea mater, & malum omen facessere jube.
Non enim præter fatorum dispositionem ullus vir in bello occumbit.
Quod si ita fixum est, ut oppetam, pro Achivis
Oppetam, edito (prius) aliquo facinore digno Æacidis.
Sic ait. At proxime ad eum accedit senio venerabilis Lycomedes,

At-

νίκα vel Τεῦνικα οὐχὶ τέτυκται &c. *Pauw.*

285. Χήρης ἐν μεγάροισιν ἀκιδνότερόν τε γυναικὸς] Et ἀκιδνότερον ab ὀϊζυρώτερον, & γυναικὸς a χήρης durius hic divulsa sunt. *Pauw.*

289. δαμήμεναι, οὕνεκ' Ἀχαιῶν] δαμήμεναι, εἵνεκ' Ἀχαιῶν. *Rhod.*

290. Τεθναίην, ῥέξας καὶ ἄξιας Αἰακίδῃσιν] ῥέξας τι καὶ ἄξιον Αἰακίδῃσιν. *Rhod.* Emenda: ῥέξας καὶ ἄξια Αἰακίδῃσιν. Sic, sic progenies animosior semper patritæ & avitæ gloriæ stimulis in melius promovet. *Dausq.*

294.

Καί ῥά μιν ἰωχμοῖο λιλαιόμενον προσέειπεν·
Ω τέκος ὀμβριμόθυμον, ἑῷ πατρὶ κάρτος ἐοικὼς,
Οἶδ' ὅτι καρτερός ἐσσι, καὶ ὄμβριμος· ἀλλ' ἄρα καὶ ὣς,
Καὶ πόλεμον δέδοικα πικρὸν, καὶ κῦμα θαλάσσης
Λευγαλέον· ναῦται γὰρ ἀεὶ σχεδὸν εἰσιν ὀλέθρου·
Αλλὰ σὺ δείδιε τέκνον, ἐπὴν πλόον εἰσαφίκηαι
Υστερον, ἢ Τροίηθεν, ἢ ἄλλοθεν, οἷά τε πολλὰ,
Τῆμος, ὅτ' αἰγοκερῆι συνέρχεται ἠερόεντι
Ηέλιος, μετόπισθε βαλὼν ῥυτῆρα βελέμνων
Τοξευτὴν, ὅτε χεῖμα λυγρὸν κλονέουσιν ἄελλαι,
Ηδ' ὁπότ' ὠκεανοῖο κατὰ πλατὺ χεῦμα φέρονται
Αστρα κατερχομένοιο ποτὶ κνέφας Ωρίωνος·
Δείδιε δ' ἐν φρεσὶν ἦσιν ἰσημερίην ἀλεγεινὴν,
Η ἔνι, συμφέρονται ἀν' εὔρεα βένθεα πόντου,
Εκποθεν ἀΐσσουσαι ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης·*
Η ὅτε Πληϊάδων πέλεται δύσις, ἥν ῥα καὶ αὐτὴν
Δείδιθι μαιμώωσαν ἔσω ἁλὸς· ἐν δὲ καὶ ἄλλα
Αστρα, τά που μογεροῖσι πέλει δέος ἀνθρώποισι
Δυόμεν' ἠδ' ἀνιόντα κατὰ πλατὺ χεῦμα θαλάσσης.
Ως εἰπὼν, κύσε παῖδα, καὶ οὐκ ἀνέεργε κελεύθου,

Ιμεί-

294. Οἶδ' ὅτι καρτερός ἐσσι, καὶ ὄμβριμος] Quam ingratum hoc post Ω τέκος ὀμβριμόθυμον, ἑῷ πατρὶ κάρτος ἐοικὼς? *Pauw.*

295. Καὶ πόλεμον δέδοικα πικρὸν] δείδοικα. *Rhod.*

298. οἷά τε πολλὰ] Interpres, *ut sæpe usu venit*, adhibita Parenthesi: Quo jure & qua Energia, non video. Vertere debes, *Sed tu fili, metue, quæ multa metuenda adsunt, tunc, cum Capricorno &c.* Αλλὰ σὺ δείδιε, τέκνον, οἷά τε πολλὰ, τῆμος, ὅτ' &c. Nisi scribere velis οἷά τε πολλοὶ, *quæ multi & bona pars hominum metuunt semper.* οἱ πολλοὶ est vulgus. Erunt, qui sic mallent οἷά τε πάντες: Sed id videri posset nimis propemodum generale, quia multi navigandi audacia fiunt temerarii: Attende & judica. *Pauw.*

301. Τοξευτὴν] Hoc nimium post ῥυτῆρα βελέμνων: Nam τοξευτὴς est βελέμνων ῥυτὴρ. *Pauw.*

305. Η ἔνι, συμφέρονται ἀν' &c.] συμφορέονται. *Rhod.*

306. Εκποθεν ἀΐσσουσαι ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης] ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θύελλαι. *Rhod.* Perbene

Atque eum belli cupidum ita compellat.
Fili cordate, patrem tuum fortitudine repræsentans,
Scio quod fortis sis & validus; Sed tamen licet hoc ita se habeat,
Et bellum metuo acerbum, & fluctum maris
Periculosum. Nautæ enim semper vicini sunt morti.
Ideo cave tibi, mi fili, cum navigationem institues
Postmodo, vel a Troja, vel aliunde: (ut sæpe usu venit)
Tum, quando cum nebuloso Capricorno congreditur
Sol, post tergum rejecto sagittarum ejaculatore
Arcitenente: cum sævam hyemem nimbi concitant:
Et quando in latam Oceani undam rapiuntur
Sidera, descendente ad occasum Orione.
Reformida etiam in animo tuo æquinoctium triste,
In quo committuntur per latum ponti fundum
Procellæ undecunque exortæ, in marmore vasto:
Aut cum Plejadum occasus est: Ipsam præterea capellam
Suspectam habe, in mare se præcipitantem, aliaque
Astra, quæ ærumnosis mortalibus terrorem incutiunt,
Dum occidunt vel oriuntur circa spaciosum sali gurgitem.
Sic fatus, osculum dedit nepoti, nec a profectione retraxit

Cu-

bene Rhodomannus, ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θύελλαι: Sed quid ἔκποθεν? Idne tibi arridere potest? Vix puto: Nihil enim flaccidum magis. *Alicunde venientes procellæ:* Atqui omnes veniunt & venire debent semper alicunde. Non puto ita scripsisse Quintum: Legas, Πάντοθεν ἀΐσσουσαι. Sic Emphasis est in verbis, & sententia apta. *Pauw.*

307. Η ὅτε Πληϊάδων πέλεται δύσις, ἥν ῥα καὶ αὐτὴν Δείδιθι μαιμώωσαν ἴσω ἁλὸς] πέλεται δύσις αἰγὸς καὶ αὐτὴν &c. *Rhod.* μαιμώωσαν ἴσω ἁλὸς, *in mare præcipitantius factam; in mare concitatam:* δύσιν hoc designat plenam; cum Pleiades se abscondunt plane, & mare suo tempore subeunt lubentes: Quod Rhodomannus non animadvertit, ideoque scripsit, πέλεται δύσις αἰγὸς καὶ αὐτὴν: Perperam & inepte: Nam ut nihil aliud dicam, verborum cohærentia lectionem illam respuit prorsus. *Pauw.*

308. ἐν δὲ καὶ ἄλλα Ἄστρα] *sunt vero & alia Astra. Pauw.*

310. Δυόμεν' ἠδ' ἀνιόντα] Malim Δυόμεν' ἢ ἀνιόντα. *Pauw.*

Ibid. κατὰ πλατὺ χεῦμα θαλάσσης]

Ἱμείροντα μόθοιο δυσηχέος· ὃς δ' ἐρατεινὴν
Μειδιόων, ἐπὶ νῆα θοῶς ὥρμαινε νέεσθαι·
Ἀλλά μιν εἰσέτι μητρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἔρυκε
Δακρυόεις ὀαρισμὸς, ἐπισπεύδοντα πόδεσσιν·
Ὡς δ' ὅτε τις θοὸν ἵππον ἐπὶ δρόμον ἰσχανόωντα
Εἴργει ἐφεζόμενος, ὁ δ' ἐρκανόωντα χαλινὸν
Δάπτει ἐπιχρεμέθων, στέρνον δέ οἱ ἀφριόωντος
Δεύεται, οὐδ' ἵστανται ἐελδόμενοι πόδες οἴμης,
Πουλὺς δ' ἀφ' ἕνα ἐλαφροτάτοις ὑπὸ ποσσὶ *
Ταρφέα κινυμένοιο πέλει κτύπος, ἀμφὶ δὲ χαῖται
Ῥώοντ' ἐσσυμένοιο, κάρη δ' εἰς ὕψος ἀείρει
Φυσσιόων μάλα πολλὰ, νόος δ' ἐπιτέρπεται ἄνακτος·
Ὣς ἄρα κύδιμον υἷα μενεπτολέμου Ἀχιλῆος,
Μητὴρ μὲν κατέρυκε, πόδες δέ οἱ ἐγκονέεσκον·
Ἡ δὲ, καὶ ἀχνυμένη περ, ἑῷ ἐπαγάλλετο παιδί·
Ὃς δέ μιν ἀμφικύσας μάλα μυρία, κάλλιπε μούνην
Μυρομένην ἀλεγεινὰ, φίλου κατὰ δώματα πατρός·
Οἵη δ' ἀμφὶ μέλαθρα μέγ' ἀσχαλόωσα χελιδὼν,
Μύρεται αἰόλα τέκνα, τά που μάλα τετρυγῶτα
Αἰνὸς ὄφις κατέδαψε, καὶ ἤκαχε μητέρα κεδνὴν,

Η

λάσσης] ὠκεανοῖο κατὰ πλατὺ χεῦμα præcessit paulo ante. *Pauw.*

312. ὃς δ' ἐρατεινὴν Μειδιόων] ἐρατεινὸν. *Rhod.*

317. ὁ δ' ἐρκανόωντα χαλινὸν] ἐρυκανόωντα. *Rhod.*

320. Πουλὺς δ' ἀφ' ἕνα ἐλαφροτάτοις ὑπὸ ποσσὶ] Πουλὺς δ' ἀμφ' ἑκάτερθεν ἐλαφροτάτοις. *Rhod.* Brodæus ſic explet, Πουλὺς δ' ἀμφ' ἕνα χῶρον ἐλαφροτάτοις. Rhodomannus, Πουλὺς δ' ἀμφ' ἑκάτερθεν. Ambobus adſtitit imago veri: ipſa mecum forte Veritas, Πουλὺς δ' οὔπω ἀμφὶς ἐλαφροτάτοις ὑπὸ ποσσὶ. Vide ſis connexa in Calabro. Supplementum noſtrum eſt ex Homero, & Nerone Cap. 49. Suetonii,

Ἵππων δ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὔατα βάλλει.

Dausq. Verſus mutilus & difficilis. Interpretum commenta non probo, & nemo probabit paulo oculatior: Id certum & perſpicuum. Aliud latet: Quod ex Libris melioribus petendum autumo. Viſne interim ſuſpicionem? Dabo; Legi poſſet, Πουλὺς δ' ἄρ κείνοιο ἐλαφροτάτοις

ὑπὸ

Cupidum belli clamosi. Is igitur festivum
Ridens, statim ad navem gressum accelerat:
Sed matris adhuc ipsum in ædibus moratur
Lacrymabilis sermo, pedibus citatis festinantem.
Ut cum quis celerem equum, cursus amore inflammatum;
Cohibet insidens: Is frænum, quo detinetur,
Mordet adhinniens, & pectus spumantis
Rigatur, nec pedes consistunt ad erumpendum promti;
Atque ingens utrinque dum levissimis se pedibus
Subinde agitat, strepitus exsilit; jubæque concitati
Per armos fluctuant: Ac dum caput in altum effert,
Identidem naribus ignem spirat, unde animus domini
voluptate perfunditur.
Sic & nobilem bellipotentis Achillis natum
Mater quidem detinebat, sed pedes ei accelerabant.
Illa igitur, quamvis anxia, super filio suo lætabatur:
Qui eam plus millies osculatus, solam tandem reliquit,
Acerbo se luctu in chari patris aula adflictantem.
Non secus ac circum ædes ingenti mœstitia hirundo
Luget picturatos pullos; quos misere stridentes
Trux serpens devoravit, & solicitam contristavit matrem:

Quæ

ὑπὸ ποσσὶ Ταρφία κινυμένοιο πέλει κτύπος. *Pauw.*

323. Φυσσιόων μάλα πολλὰ, νόος δ' ἐπιτέρπεται ἄνακτος] ἐπιτέρπετ' ἄνακτος. *Rhod.* Pro Φυσσιόων scribendum Φυσιόων. *Pauw.*

330. τά που μάλα τετρυγῶτα] Scribe τετριγῶτα. Iliad. B. — τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας. Ubi Didymus, τρίζοντας, ὁποίαν δή τινα φωνὴν ἀποτελοῦντας. *Dausq.* Nimia est hæc Dausqueji diligentia: Nam utrumque dicitur: Quanquam τρίζειν de hirundinis pullis revera sit exasciatius, quam τρύζειν: Pluta forte alibi. *Pauw.*

331. Αἰνὸς ὄφις κατέδαψε] Hirundo trabibus, fenestris, vestibulis, tectis nidum affigit: ecquem tam sublimi loco serpentem pulli hirundinis infestum habeant? Huc referre serpentes alatos, quos ex Arabia Ægyptum ineuntes fugant Ibes apud Ælianum Lib. 2. Cap. 38. nimium curiosi sit: Forte casu nescio quo generatum in locis superis serpentem alius admittit, ut qui Phormione Terentiana *Anguis per impluvium decidit de tegulis.* Pro χελιδὼν suavius videbatur ἀηδὼν reponi: Sed obex non finit, ἀμφὶ μέλαθρα,

Η δ' ὅτε μὲν χήρη περιπέπταται ἀμφὶ καλιὴν,
Ἄλλοτε δ' εὐτύκτοισι περὶ προθύροισι ποτᾶται,
Αἰνὰ κινυρομένη τεκέων ὕπερ· ὥς ἄρα κείνου
Μύρετο Δηϊδάμεια· καὶ υἱέος ἄλλοτε μέν που
Εὐνὴν ἀμφιχυθεῖσα, μέγ' ἴαχεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
Κλαῖεν ἐπὶ φλιῇσι· φίλῳ δ' ἐγκατέθετο κόλπῳ,
Εἴ τι ἐνὶ μεγάροισι τετυγμένον ἦεν ἄθυρμα,
Ὧ ἔπι τυτθὸς ἐὼν, μεγάλας φρένας ἰαίνεσκεν·
Ἀμφὶ δέ οἱ καὶ ἄκοντα λελειμμένον εἴπου ἴδοιτο,
Ταρφέα μὲν φιλέεσκε, καὶ εἴ τιπερ ἄλλο γοῶσα,
Ἔδρακε παιδὸς ἑοῖο δαΐφρονος· οὐδ' ὅγε μητρὸς
Ἄσπετ' ὀδυρομένης ἔτ' ἐπέκλυεν, ἀλλ' ἀπάτερθε
Βαῖνε θοὴν ἐπὶ νῆα, φέρον δέ μιν ὠκέα γυῖα
Ἀστέρι παμφανόωντι πανείκελον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Ἕσπετ' ὁμῶς Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι Τυδέος υἱὸς·
Λαοὶ δ' εἴκοσι φῶτες ἀνειράμενοι φρεσὶ θυμὸν,

Τοὺς

λεθρα. Est enim hirundo domestica, & contubernalis homini. Non finit Oppianus Piscat. Lib. 5.

> Ὡς δ' ὁπότ' ὀρταλίχοισι χελιδόσι νηπιάχοισι
> Νέρθεν ὑπὲρ ὀρόφοιο τυχὼν ὄφις ἄγχι πελάσσῃ.

Aut certe per ὄφιν intellige δράκοντα. Lib. 12. Poëta eidem rei describendæ navans operam dicit — κατὰ δάσκιον ἄγκος ἀηδὼν, per umbrosam vallem, ubi angues solent reptare: quo in loco pulli a draconibus discerpuntur. Verum a mutatione calamum mentemque sustineo, tum ob antecedentes causas, tum quia & alii Poëtæ idem scriptitavere. Moschus Idyll. 2.

> Ὡς δ' ὅτ' ὀδύρεται ὄρνις ἐπὶ σφετέροισι νεοσσοῖς
> Ὀλλυμένοις, οὕς αἰνὸς ὄφις ἔτι νηπιάχοντας
> Θάμνοις ἐν πυκινοῖσι κατεσθίει· ἡ δὲ κατ' αὐτοὺς
> Πωτᾶται κλάζουσα μάλα λιγὺ πότνια μήτηρ·
> Οὔτ' ἄρ' ἔχει τέκνοισιν ἐπαρκέσαι.

Merito vero, quia & serpentes adrepunt superis. Silius Lib. 12.

> *Haut secus occuluit, saxi quos vertice fœtus*
> *Ales fulva Jovis, tacito si ad culmina nisu*
> *Evasit serpens, terretque propinquus hiatu.*

Dausq. Multa scribis, o bone, & sic tamen scribis nihil, quod prosit. Quantum est sapere! *Pauw.*

332.

Quæ nunc orbatum circa nidum ſe expandit,
Nunc bene fabricatum circa veſtibulum volat,
Miſeros ploratus ciens ſuper natis. Sic illius cauſa
Plorat Deidamia; Ac modo filii
Lecto circumfuſa, alta voce lamentatur, modo
Flet ad poſtes, charoque imponit gremio,
Si quod in domo ludicrum reſtat,
Quo magnum in tenella ætate pectus oblectaverat:
Sive relictum alicubi videt ejus jaculum,
Crebro oſculatur; ſive aliud quippiam inter lugendum
Ad filium pertinens animoſum conſpicit, Verum is matris
Ut ut graviter ejulantis dicto non amplius audiens eſt: ſed alio
Ad citam videlicet navem ſe proripit: feruntque eum feſtina membra,
Perſimilem ſtellæ lucidiſſimæ; Quem
Tydei natus ſimul cum Ulyſſe comitatur,
Et de populo viginti viri, animum prudentia ac fortitudine inſtructum habentes:

Quos

332. Ἡ δ' ὅτε μὲν χήρη περιπέπταται ἀμφὶ καλιήν] χήρην. *Rhod.* χήρη fœtu viduata: Nec admittenda correctio χήρην. *Dausq.* χήρην ſine dubio elegantius & ſignatius eſt. *Pauw.*

333. περὶ προθύροισι ποτᾶται] Flacceſcit ποτᾶται poſt præcedens περιπέπταται, quod ſine dubio ſignificat *circumvolat*, non *ſe expandit*, ut hic male habet Interpres. Infra Lib. 8. V. 54. legimus, κόνις δ' εἰς οὐρανὸν εὐρὺν Πίπτατ' ἀειρομένη. ubi recte Interpres, *& pulvis ad cœlum latum Volat ſublatus.* Moneo tyrones, quia ſunt, qui *volandi* ſignificatum τῷ πίπταται denegant. *Pauw.*

334. ὣς ἄρα κείνου Μύρετο Δηϊδάμεια] Cur Quintus non ſcripſit κείνην, ubi præmiſerat μύρεται αἰόλα τέκνα? *Pauw.*

337. φίλῳ δ' ἐγκατέθετο κόλπῳ] ἐγκάτθετο. *Rhod.*

347. Λαοὶ δ' εἴκοσι φῶτες ἀνειράμενοι φρεσὶ θυμὸν] Λαοῦ δ' εἴκοσι φῶτες ἀειράμενοι vel ἀγειράμενοι. *Rhod.* Rhodomannus Λαοῦ: Prior tamen oratio illa rectiſſima eſt. Maro Lib. 6.

Huc omnis turba ad ripas effuſa ruebat,
Matres atque viri.

non *Matrum atque virorum.* Recta quoque & eadem ſententia. Rem novam moliris? Scribe Λαιῇ, læva incedebant; non quod omnes læva, nulli pone; ſed quod Diomede ac Ulyſſe dextra ſtipatus Pyrrhus, duos e comitatu domeſtico eximios

Τοὺς ἔχε κεδνοτάτους ἐνὶ δώμασι Δηϊδάμεια,
Καί σφεας ἐῷ πόρε παιδὶ θοοὺς ἔμεναι θεράποντας,
Οἵ τότ' Ἀχιλλῆος υἷα θρασὺν περιποιπνύεσκον
Ἐσσύμενον ποτὶ νῆα δι' ἄστεος· ὃς δ' ἐνὶ μέσσοις
Ἤϊε καγχαλόων· κεχάροντο δὲ Νηρηΐναι
Ἀμφὶ Θέτιν· καί δ' αὐτὸς ἐγήθεε Κυανοχαίτης,
Εἰσορόων Ἀχιλῆος ἀμύμονος ὄμβριμον υἷα·
Ὃς δ' ἤδη πολέμοιο λιλαίετο δακρυόεντος,
Καίπερ ἐὼν ἔτι παιδνὸς, ἔτ' ἄχνοος· ἀλλά μιν ἀλκὴ,
Καὶ μένος ὀτρύνεσκεν· ἑῆς δ' ἐξ ἔσσυτο πάτρης,
Οἷος Ἄρης, ὅτε μῶλον ἐπέρχεται αἱματόεντα,
Χωόμενος δηΐοισι μέμηνε μέγα θυμός, *
Καί οἱ ἐπισκήνιον βλοσυρὸν πέλει· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ,
Ὄμματα μαρμαίρουσιν ἶσον πυρὶ, τοῦ δὲ παρειαὶ
Κάλλος ὁμοῦ κρυόεντι φόβῳ καταειμέναι αἰὲν
Φαίνοντ' ἐσσυμένου· τρομέουσι δὲ οἱ θεοὶ αὐτοί·
Τοῖος ἔην Ἀχιλῆος ἐῢς πάϊς· οἱ δ' ἀνὰ ἄστυ
Εὔχοντ' ἀθανάτοισι σαωσέμεν ἐσθλὸν ἄνακτα,
Ἀργαλέου παλίνορσον ἀπ' Ἄρεος· οἱ δ' ἐσάκουσαν
Εὐχομένων· ὁ δὲ πάντας ὑπείρεχεν, οἵ οἱ ἕποντο·
Ἐλθόντες δ' ἐπὶ θῖνα βαρυγδούποιο θαλάσσης,
Εὗρον ἔπειτ' ἐλατῆρας ἐϋξόου ἔνδοθι νηὸς,
Ἱστία τ' ἐντείνοντας, ἐπειγομένους τ' ἀνὰ νῆα·

Αἶψα

mios lævorſum habuerit, ipſe medius: ὃς δ' ἐνὶ μέσσοις Ἤϊε καγχαλόων: Diomedes autem dum ſequebatur Ulyſſem; latus ei claudebat: alioqui non eſſent ipſi quoque μέσσοι, quos inter Pyrrhus. Sed hoc λεπτολόγημα forte quæſitius. Cum ergo Ulyſſes ac Diomedes medium cingant Pyrrhum, ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ, ſcribo, Ἄλλοι δ' εἴκοσι φῶτες, ſcilicet εἵποντο, uti de Diomede ἕσπετο. *Dausq.* Perbene Rhodomannus Λαοῦ δ' εἴκοσι φῶτες ἀρηράμενοι, neque Dausqueji ineptias moror. *Pauw.*

357. ἑῆς δ' ἐξ ἔσσυτο πάτρης] Malo hic, ἑῆς ἐξέσσυτο πάτρης. *Pauw.*

359. Χωόμενος δηΐοισι μέμηνε μέγα θυμὸς *] δηΐοισιν μέμηνε δέ οἱ

Quos tunc maxime induſtrios habebat Deidamia in ædibus,
Et ſuo illos nato dederat expeditos eſſe miniſtros.
Hi tunc audacem Achillis filium ſtipabant,
Per urbem ad navem properantem: Qui in medio illorum
Lætus incedebat; Nereides vero lætitia perfundebantur
Circa Thetin; ipſe etiam Nereus gaudebat,
Strenuum probati Achillis natum conſpiciens:
Qui jam tum lamentabilis belli percupidus erat,
Quamvis adoleſcentulus adhuc eſſet & imberbis. Sed robur ipſi corporis
Ac vis animi faces ſubdidit. Diſcedebatque e patria ſua
Inſtar Martis, cum ad cruentam ſe pugnam confert,
Hoſtibus ſuccenſens; & acri furore animum percitum habet;
Truculentumque ipſi ſupercilium exſiſtit; & utrinque
Oculi fulgent non aliter quam ignis; Genæ vero illius
Pulcritudine ſimul horrificoque terrore veſtitæ perpetuo
Videntur, dum ruit (ad bellum,) horrentque adeo Dii ipſi.
Talis erat bonæ indolis Achillis natus. Cives autem
Vota ſuperis faciebant, ut bonum principem ſalvum præſtarent,
Et reducem a difficili bello. Qui exaudierunt
Precantes. Ille vero eminuit ſupra omnes, qui eum ſequebantur.
Hinc ad littus acriſoni maris progreſſi,
Offendunt remiges intra navem politam
Carbaſa explicantes, aliaque in navi impigre obeuntes.

Ipſe

οἱ μέγα θυμός. *Rhod.* Rhodomannus, μέμηνε δέ οἱ μέγα θυμός: Non ſatis bene, ubi καὶ οἱ ἐπισκύνιον βλοσυρὸν πέλει continuo ſequitur: Sic certe mallim, μέμηνε δέ τοι μέγα θυμός. *Pauw.*

360. ἐπισκήνιον βλοσυρὸν] ἐπισκύνιον. *Rhod.*

367. οἵ οἱ ἕποντο] In ultima voce σ amandavi. *Rhod.* In Aldina & Baſileenſi nimirum ἕσποντο legitur. *Pauw.*

369. Εὗρον ἔπειτ' ἐλατῆρας ἐΰξόου &c.] Illud ἔπειτ' ſuſpectum eſt mihi: Scripſerim non invitus, Εὗρον ἐκεῖ vel ἐκεῖ γ' ἐλατῆρας &c. *Pauw.*

370. Ἱςία τ' ἐντείνοντας] Vide, num rectius legas ἐντύνοντας. *Rhod.*

Αἶψα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔβη· οἱ δ' ἔκτοθι πείσματ' ἔλυσαν,
Εὐνάς θ', αἳ νήεσσι μέγα σθένος αἰὲν ἕπονται·
Τοῖσι δ' ἄρ' εὐπλοΐην πόσις ὤπασεν Ἀμφιτρίτης
Προφρονέως· μάλα γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχαιῶν
Τειρομένων ὑπὸ Τρωσὶ, καὶ Εὐρυπύλῳ μεγαθύμῳ·
Οἱ δ' Ἀχιλήϊον υἷα, παρεζομένοι ἑκάτερθεν,
Τέρπεσκον μύθοισιν, ἑοῦ πατρὸς ἔργ' ἐνέποντες,
Ὅσσά τ' ἀνὰ πλόον εὐρὺν ἐμήσατο, καὶ ποτὶ γαίῃ
Τηλέφου ἀγχεμάχοιο, καὶ ὁππόσα Τρῶας ἔρεξεν,
Ἀμφὶ πόλιν τε φέρων, καὶ ὅσσ' Ἀτρείδῃσι *

Τοῦ

Rhod. Rhodomannus, Vide, num rectius legas ἐντύνοντας. Pervidi. ἱστία ἐντείνειν est vela tendere, quod navigaturo necessarium, ideoque hic retento: ἱστία vero ἐντύνειν est ea parare, vel circa allaborare: Antequam autem navem inscendit Pyrrhus, vela præcomposita oportuit: ideoque mihi correctio propudiosa visa. *Dausq.* Rhodomannus non male ἐντύνοντας: Efficacius tamen est ἐντείνοντας: Quanquam adhuc præstaret mea opinione ἐκτείνοντας. *Pauw.*

371. Αἶψα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔβη] Αἶψα δ' ἂν αὐτὸς ἔβη. *Rhod.*

376. Οἱ δ' Ἀχιλήϊον υἷα, παρεζομένοι ἑκάτερθεν] Si hæc accipienda sint de Diomede & Ulysse, ut videntur sane, inprimis ubi παρεζομένοι ἑκάτερθεν adest, probabiliter admodum dici potest, quædam ante hunc Versum deesse, in quibus diserte Ulyssis & Diomedis facta fuit mentio: Nam οἱ δὲ non potest commode ad eos referri, & si nihil deest, Argivos respicit omnes, qui in nave erant: Id autem appositum minus, & minus etiam decorum: Quare eo admisso hic non satis diligens fuisset Calaber. Attende, & ex duobus sume, quod maxime tibi placeat. *Pauw.*

380. Ἀμφὶ πόλιν τε φέρων, καὶ ὅσσ' Ἀτρείδῃσι *] Mutilatus est hic locus. Ne autem sensus hiet post ἔρεξεν, adapto versum, Ἄλλους τ' ἐν πολέμοισι καὶ Ἕκτορα δῖον ὀλέσσας: Dum & alios in præliis & Hectora præclarum occidit: Et sequentia sic castigo, καὶ ὅσ' Ἀτρείδῃσι χολωθείς. *Rhod.* Rhodomannus injecto Versu, Ἄλλους τ' ἐν &c. sequentia sic castigat, καὶ ὅσ' Ἀτρείδῃσι χολωθείς. Contra, Achilles Atridis iratus præclari gessit nihil, quo renarrato filius in arma stimuletur: Nisi forte viri est socios, naves, Patroclum amicissimum per inertiam hosti objectare, aut nisi obstinatis animis regem oppugnare regium putas. Certe Achillem id temporis, & Agamemnonem delirasse notissimo

Ho-

Ipſe igitur ſine mora conſcendit. Miniſtri autem extrinſecus retinacula laxant
Et ancoras, quæ navibus ingens perpetuo robur adhærent.
Tum Amphitritæ maritus (Neptunus) ſecundum eis curſum dedit
Benigne: Magnam enim curam animo gerebat de Achivis,
Qui (tum) a Trojanis & Eurypylo magnanimo premebantur.
Cæterum Heroës, aſſidentes hinc inde Achillis filio,
Colloquio eum mulcebant, patris ipſius facinora commemorantes,
Quæ ſapienter edidiſſet in longa navigatione, & in ditione
Pugnacis Telephi, & quæ in Trojanos deſignaſſet,
Circa urbem raptans (Hectorem), & quæ (incommodaſſet) Atridis iratus.

Il-

Horatii carmine notiſſimum eſt. Hectorem autem cecidit jam Atridis placatior, non χολωθείς. Brodæus καὶ ὅσσαπερ Ἀτρεΐδησι, quantaque ab Agamemnone accepiſſet; dinumerat Iliad. T.

> Ἑπτὰ μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον, οὕς οἱ ὑπέστη,
> Αἴθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους·

Conjicio ferri poſſe:

> Ἀμφὶ ἑ ὅπλα φέρων, ἐπίηρά τε Ἀτρεΐδησι.

Nam, uti dictum, Atridis iratior a bello & armis feriabatur: ubi autem ſtetit illis ſubſidio eſſe, & rem gratam facere, ἐπίηρα φέρειν, arma ſibi circumdedit, & Troas multis oneravit incommodis. Quid? quod in altera rejicula correctione dativus Ἀτρεΐδησι non ſane cohæreat cum Τρῶας ἔρεξεν. *Dausq.* Ante Ἀμφὶ πόλιν, & poſt Ἀτρεΐδησι, haud dubie quædam deſunt, quæ ſine Libris inſtaurare & reficere velle, non eſt hominis ſobrii & ſani. ἀμφὶ πόλιν τε φέρων quin Hectorem reſpiciat ab Achille circa urbem tractum, dubium mihi eſt nullum: Illa de Atridis plane ambigua ſunt & incerta. Dausquejus ineptit ſtrenue, & inſtar pueri balbutit: Rhodomannus verba dedit magis idonea, ſed in ſententia miſere etiam cæcutiit: Ut illud addam a Dausquejo dictis; Putaſne, vaferrimum Ulyſſem & non inſipidum Diomedem juveni commemoraturos fuiſſe contumeliam, patri ab Atridis illatam, & inde ſecutam ejus iram adeo fu-

Τοῦ δ' ἰαίνετο θυμὸς ἐελδομένοιο καὶ αὐτοῦ
Πατρὸς ἀταρβήτοιο μένος, καὶ κῦδος ἀρέσθαι·
Η δέ που ἐν θαλάμῃσιν ἀκηχεμένη περὶ παιδὶ
Εσθλὴ Δηϊδάμεια, πολύστονα δάκρυα χεῦεν·
Καί οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ὑπ' ἀργαλέῃσιν ἀνίαις
Τήκεθ', ὅπως ἀλαπαδνὸς ἐπ' ἀνθρακίῃσι μόλιβδος,
Ηὲ τρύφος κηροῖο· γόος δέ μιν οὔποτ' ἔλιπεν
Δερκομένην ἐπὶ πόντον ἀπείριτον· οὕνεκα μητὴρ
Αχνυθ' ἑῷ περὶ παιδὶ, καὶ ἣν ἐπὶ δαῖτ' ἀφίκηται·
Καὶ ῥά οἱ ἱστία νηὸς, ἀπόπροθι πολλὸν ἰούσης,
Ηδη ἀπεκρύπτοντο, καὶ ἠέρι φαίνεθ' ὁμοῖα·
Αλλ' ἡ μὲν στονάχιζε, πανημερίη γοόωσα,
Νηῦς δ' ἔθεεν κατὰ πόντον, ἐπισπομένου ἀνέμοιο,
Τυτθὸν ἐπιψαύουσα πολυῤῥοίο θαλάσσης·
Πορφύρεον δ' ἑκάτερθε περὶ τρόπιν ἔβραχε κῦμα·
Αἶψα δὲ μέγα λαῖτμα διήνυσε προτοποροῦσα·
Αμφὶ δέ οἱ πέσε νυκτὸς ἐπὶ κνέφας· ἡ δ' ὑπ' ἀήτῃ
Πλῶε,

funestam? Nugæ, nugæ: Alia dicta fuerunt sine dubio, & res ipsa desiderat manifeste. *Pauw.*

381. Τοῦ δ' ἰαίνετο θυμὸς] Τοῦ δ' ἄρ' ἰαίνετο. *Rhod.* Rhodomannus, τοῦ δ' ἄρ' ἰαίνετο. Insulse. Nam τὸ Ιῶτα in morемque modumque augmenti passim longum est in talibus. Ita Calaber Lib. 5.

Η δὲ θοῶς ἵκανε ποτὶ Στυγὸς αἰνὰ ῥέεθρα.

Odyss. K. — εἰσόκε σὸν πῦρ ἰάνθη —. Nec id imputetur augmento duntaxat: ecce tibi Calaber Lib. 4.

Αὐτῆμαρ μογέοντες ὑπ' ἐκ καμοῦ ἰαίνονται.

Lib. item 10.

Εἰσόκε σ' ἰήνειεν ἀνιηρῶν ἀδυνάων.

Apollonius tamen Lib. 1. & 3. vertit nodum. *Dausq.* Prima in ἰαίνεσθαι scilicet anceps est, neque id ignoravit Rhodomannus, sed ut Versus esset ornatior, scripsit Τοῦ δ' ἄρ' ἰαίνετο. *Pauw.*

382. μένος, καὶ κῦδος ἀρέσθαι] Durius est ἀρέσθαι μένος. *Pauw.*

386. ὅπως ἀλαπαδνὸς ἐπ' ἀνθρακίῃσι μόλιβδος &c.] Ingratæ & illepidæ comparationes. *Pauw.*

387. γόος δέ μιν οὔποτ' ἔλιπεν] ἔλειπεν. *Rhod.* Illud οὔποτε hic minus conveniens est in luctu primo. *Pauw.*

390. Καὶ ῥά οἱ ἱστία νηὸς &c.] Hæc non male dicuntur hic; sed ubi jungas cum his postremis

Illius itaque animus voluptate perfundebatur, cum
sperarct se quoque
Cum Patris intrepidi fortitudine & gloriam rerum gestarum esse adepturum.
At in thalamo, anxia de filio
Præstans Deidamia, cum multis suspiriis lacrymas fundebat:
Et cor ejus in visceribus molestis curis
Liquescebat, ut plumbum molle super prunis,
Aut frustum ceræ. Nec unquam deserebat illam mœror
Prospectantem in vastum mare. Namque mater
Solicita est de filio, si vel ad epulum se contulerit.
Et lintea navis nimis longe abeuntis ipsi
Jam abscondebantur, aërique apparebant similia.
Atqui hæc (ita) mœrebat, totum diem lamentis impendens.
Navis autem secundo vento per mare cursum exsequitur;
Leviter fluctuosum mare perstringens;
Purpureusque utrinque carinæ latus circumstrepit fluctus.
Statim igitur triremis pontigrada magnum emetitur salum,
Eique noctis tenebræ circumfunduntur; Tum quo ventus

Et

mis ea, quæ de luctu materno præcedunt Versu 335 & sequentibus, videbis ibi dici, quæ demum dies aliquot post discessum, vel saltem horas aliquot post amissam ex oculis plane navem, luctus materiem præbere solent, & a lugentibus fiunt: Oculos inprimis conjicio in illa, φίλῳ δ' ἐγκάτθετο κόλπῳ &c. Attende: Multa in his ὕστερον πρότερον dici animadvertes statim. *Pauw.*

394. ἐπιψαύουσα πολύῤῥοιο θαλάσσης] πολυῤῥοθίοιο. *Rhod.* Ut minimum abeamus a literarum vestigiis, scribe πολυῤῥοίοιο, ut ἑκατόμβοιος, δεκάβοιος, λεχεποίης. Vel πολυφλοίσβοιο. Vel πολυῤῥοθίοιο, quod & Rhodomanno visum. Vel πολυῤῥοίζοιο. *Dausq.* πολυῤῥοθίοιο præfero. *Pauw.*

396. Αἶψα δὲ μέγα λαῖτμα διήνυσε προτοπορεῦσα] Αἶψα δὲ νηῦς & ποντοπορεῦσα. *Rhod.* Versus mutilus est: Rhodomannus, Αἶψα δὲ νηῦς μέγα λαῖτμα: Non bene: Nam νηῦς abundat & ociatur male, ubi Νηῦς δ' ἴθεεν præcessit. Scripserim non im-

Πλῶε, κυβερνήτῃ τε, διαπρήσουσα θαλάσσης
Βένθεα· θεσπεσίη δὲ πρὸς οὐρανὸν ἤλυθεν ἠώς·
Τοῖσι δ' ἄρ' Ἰδαίων ὀρέων φαίνονται κολῶναι,
Χρῦσά τε, καὶ Σμίνθιον ἕδος, καὶ Σιγιὰς ἄκρη,
Τύμβος τ' Αἰακίδαο δαΐφρονος· ἀλλά μιν οὔτι
Υἱὸς Λαέρταο πύκα φρονέων ἐνὶ θυμῷ,
Δεῖξε Νεοπτολέμῳ, ἵνα οἱ μὴ πένθος ἀέξῃ
Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι· παρημείβοντο δὲ νήσους
Καλυδναίας· Τένεδος δ' ἀπελίπετ' ὀπίσσω·
Φαίνετο δὲ Πτελεοῦντος ἕδος θ', ὃν Πρωτεσιλάου
Σῆμα πέλει πτελέῃσι κατάσκιον αἰπεινῇσιν·
Αἵ δ' ὁπότ' ἀθρήσωσιν ἀνερχόμενον δαπέδοιο

Ἤλιον,

vitus, Αἶψα δέ τοι μέγα λαῖτμα διέπρησε ποντοπορεῦσα. *Pauw.*

398. διαπρήσουσα θαλάσσης Βένθεα] διαπρήσσουσα. *Rhod.* Incongruum est θαλάσσης βένθεα, inprimis ubi præmittitur, Τυτθὸν ἐπιψαύουσα πολυῤῥοθίοιο θαλάσσης. Quid autem post illud, & præcedens ποντοπορεῦσα, ipsum διαπρήσσουσα θαλάσσης βένθεα? Itane aliquis, qui modum in loquendo servat? *Pauw.*

401. καὶ Σμίνθιον ἕδος] Σμινθεῖον. *Rhod.*

404. ἵνα οἱ μὴ πένθος ἀέξῃ Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι] Forte, ἵνα μὴ οἱ πένθος ἀέξῃ Τύμβος ἐνὶ στήθεσσι. conspectus Achilleus tumulus ne Pyrrho luctum incendat. *Dausq.* Criticus misellus & risu mehercule dignus. *Pauw.*

406. Καλυδναίας· Τένεδος δ' ἀπελίπετ' ὀπίσσω] Deest Αἶψα vel Ῥίμφα vel Ἔνθα: tum legendum ἀπελείπετ'. *Rhod.* Brodæus εὐστόχως præponit Αἶψα vel Ῥίμφα. *Dausq.*

407. Φαίνετο δὲ Πτελεοῦντος ἕδος θ', ὃν Πρωτεσιλάου Σῆμα &c.] Φαίνετο δ' αὖθ' Ἐλεοῦντος. *Rhod.* Brodæo placet, Φαίνετο δῆτ' Ἐλεοῦντος ἕδος. Eleus oppidum Plinio Lib. 4. Cap. 11. Arrianus: ἐλθὼν δὲ εἰς Ἐλεοῦντα, θύει Πρωτεσιλάῳ ἐπὶ τῷ τάφῳ τοῦ Πρωτεσιλάου. Herodotus in Polymnia: ὅς καὶ ἐς τοῦ Πρωτεσιλάου τὸ ἱρὸν τὸ εἰς Ἐλεοῦντα ἀγινεόμενος γυναῖκας. Pausanias in Atticis: Ἐλεοῦς ἐν Χεῤῥονήσῳ Πρωτεσιλάῳ ἀνάκειται. Ptolemæus & Stephanus Ἐλαιοῦς scribunt. Ἐλοῦσα Strabo typographorum negligentia. Hæc Brodæus. Sed mihi adserenda vetus lectio:

> Φαίνετο δὲ Πτελεοῦντος ἕδος, οὗ Πρωτεσιλάου
> Σῆμα πέλει. ———

Vel quod eodem recidat: Φαίνετο δὲ Πτελεοῦ τόθ' ἕδος, οὗ &c. Alterutrum ex Homeri Catalogo, ex quo historiam excerpsit Calaber:

Αγ-

Et magister vocaret, currit, ut transmittat (tandem) maris
Profundum; Hinc alma ad cælum conscendit Aurora.
Mox Idæorum illis montium vertices apparent;
Chrysaque, & Sminthium delubrum, atque Sigeum
promontorium,
Tumulus etiam Achillis strenui. At hunc nondum
Filius Laërtæ, rem altius secum considerans,
Ostendit Neoptolemo: ne majorem ipsi luctum conciperet
Animus in pectore. Præterlegunt etiam insulas
Calydnæas subito: Et Tenedos a tergo relinquitur.
Hinc cernitur Pteleuntis sedes, ubi Protesilai
Monimentum exstat, proceris opacum ulmis:
Quæ ubi viderint a tellure subvectum

So-

Ἀγχίαλόν τ' Ἀντρῶνα, ἰδὲ Πτελεὸν λεχεποίην,
Τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήϊος ἡγεμόνευε
Ζωὸς ἐών, τότε δ' ἤδη ἔχεν κατὰ γαῖα μέλαινα.

Ubi Eustathius: *εἶναι δὲ ἱστοροῦσι καὶ Ἰωνικὴν, καὶ Τρωαδικὴν Πτελεὸν, καὶ καλεῖσθαι ἀπὸ τῶν ἐκεῖ πτελεῶν· ὁ πολίτης Πτελεάτης φασὶ, καὶ Πτελεούσιος, καὶ Πτελεεύς.* Præsens autem navigatio Troadicam respicit. *Dausq.* Recte Rhodomannus, *Φαίνετο δ' αὖθ' Ἐλεοῦντος*: Nam locum, ubi sepulcrum fuit Protesilai, *Πτελεοῦντα* vocavit nemo, neque in Troade, sed in Chersoneso sepultus fuit Protesilaus ad urbem Eleuntem: Distincte & perspicue Philostratus in Heroic. Cap. 2. *Κεῖται μὲν οὐκ ἐν Τροίᾳ ὁ Πρωτεσίλαος, ἀλλ' ἐν Χερρονήσῳ ταύτῃ· κολωνὸς δέ που αὐτὸν ἐπέχει μέγας, οὑτοσὶ δή που ὁ ἐν ἀριστερᾷ· πτελέας δὲ ταύτας αἱ Νύμφαι παρὰ τῷ κολωνῷ ἐφύτευσαν, καὶ* &c. Sequens *πτελέῃσι* Amanuenses & Grammaticos indoctos decepit, credo. Pro *ἕδος θ'* non male Dausquejus *ἕδος*: Nam tibicen non requiritur, & *δος* producitur vi cæsuræ; quanquam manere etiam potest, vel *ἕδος γ'* scribi. Sed *τε* tamen præstat, quia Emphasin habere potest, & pro *καὶ* accipi. *ὃν* sine dubio mutandum cum Dausquejo in *οὗ*, quod in Versione sua etiam expressit Interpres. *Pauw.*

409. *Αἳ δ' ὁπότ' ἀθρήσωσιν ἀνερχόμενον δαπέδοιο Ἴλιον, αὐτίκα τῇσι θοῶς ἀπαναίνεται ἄκρα*] Dextre hunc locum Brodæus retractat, rescripto *Ἴλιον*, & *αὐαίνεται*: nam huic tam ingenti miraculo fidem facit Plinius Lib. 16. Cap. 44. *Sunt hodie ex adverso Iliensium urbis juxta Hellespontum in Protesilai sepulcro arbores, quæ omnibus ephebiis ejus, cum in tantum accrevere, ut Ilium adspiciant, inaresc-*

Ηλιον, αὐτίκα τῆσι θοῶς ἀπαναίνεται ἄκρα·
Νῆα δ' ἐρεσσομένην ἄνεμος φέρεν ἀγχόθι Τροίης·
Ικετο δ' ἧχι καὶ ἄλλαι ἔσαν παρὰ θίνεσι νῆες
Αργείων, οἳ τῆμος ὀϊζυρῶς πονέοντο
Μαρνάμενοι περὶ τεῖχος, ὅπερ πάρος αὐτοὶ ἔδειμαν
Νηῶν ἔμμεναι ἕρκος, ἐϋσθενέων θ' ἅμα λαῶν,
Εν πολέμῳ· τὸ δ' ἄρ' ἤδη ὑπ' Εὐρυπύλοιο χέρεσσι
Μέλλεν ἀμαλδύνεσθαι ἐρειπομένου ποτὶ γαίῃ,
Εἰ μὴ ἄρ' αἶψ' ἐνόησε κραταιοῦ Τυδέος υἱὸς
Βαλλόμεν' ἕρκεα μακρά· θοῆς δ' ἔκθορε νηός· *
Θαρσαλέως δ' ἐβόησεν, ὅσον χάδεν οἱ κέαρ ἔνδον·
Ω φίλοι, ἦ μέγα πῆμα κυλίνδεται Αργείοισι
Σήμερον· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον ἐς αἰόλα τεύχεα δύντες,
Ιομεν ἐς πολέμοιο πολυκμήτοιο κυδοιμόν·
Ηδη γὰρ πύργοισιν ὑφ' ἡμετέροισι μάχονται
Τρῶες ἐϋπτόλεμοι, τοὶ δὴ τάχα τείχεα μακρὰ
Ρηξάμενοι, πυρὶ νῆας ἐμπρήσωσι μάλ' αἰνῶς·
Νῶϊν δ' οὐκ ἔτι νόστος, ἐελδομένοις ἀνὰ θυμόν,
Εσσεται· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπὲρ μόρον αἶψα δαμέντες,

Κει-

arescant, rursusque adolescunt. Vide Autolycum Lib. 3. Epigramm. Græcorum. *Dausq.* Perbene Brodæus ἴλιον & αὐαίνεται: Sed quid ἀνερχόμενον δαπέδοιο ad ἴλιον relatum? Amanuensium quoque furfur haud dubie, & nihil aliud: Quare id una abigere debuisset Brodæus, & ut alii Viri Eruditi fecerunt, scribere, ὁπότ' ἀθρήσωσιν ἀνερχομένας δαπέδοιο ἴλιον: Vide Olearium ad citatum Philostrati locum. ἀνερχομένας δαπέδοιο est, quod Plinius dicit, *cum in tantum accrevere*: Nihil appositum aut perspicuum magis. Pro Αἴ δ' rectius legeretur Αἴγ', ut facile evincit sequens τῆσι. Observes autem αὐτίκα θοῶς, quæ hic ponuntur ἐκ παραλλήλου: Nam id rarius certe: Nisi forte scribendum sit, αὐτίκα τῆσιν ὅλως αὐαίνεται ἄκρα. *Pauw.*

417. ἐρειπομένου ποτὶ γαίῃ] ἐρειπόμενον ποτὶ γαίῃ. *Rhod.* Casuum Enallage hic fere locum habere posset. *Pauw.*

419. Βαλλόμεν' ἕρκεα μακρὰ] *Concuti & quassari*, machinis scilicet bellicis, *ardua propugnacula.* Interpres non bene.

Per-

Solem; mox illis in momento cacumina arefcunt.
Tandem navem remis promotam ventus ad Trojam appulit;
Venitque, ubi & aliæ in littore naves erant
Argivum; Qui tunc infeliciter bellum gerebant,
Pro muro propugnantes, quem antea eduxerant ipfi,
Ut claffis munimentum effet, & fortium fimul militum,
In (hoc) bello. Sed jam Eurypyli manibus
Futurum erat, ut deftrueretur folo æquatus;
Nifi propere animadvertiffet fortis Tydei natus
Dejici ardua propugnacula, & repente ex volucri navi exiluiffet:
Vocem igitur animofam fuftulit, quantam capere intima præcordia illi potuere.
Commilitones certe ingens advolvitur clades Archivis
Hodie; Quare agite ocyus armis indutis,
Belli laboriofi conflictum ineamus.
Jam enim fub turribus noftris præliantur
Belligeri Troës: ne mox longis mœnibus
Perfractis, naves igni immaniter fuccendant;
Tum nobis haud amplius, pro animi noftri defiderio reditus
Contingет. Quin etiam ipfi præter fati decretum fubito victi cæfique

Ja-

Perquam autem ingratum eft ἕρκεα μακρὰ poft Νηῶν ἔμμεναι ἕρκος: An fic ipfe Quintus? Poteft: Sed dubito. An forte fcripferat paulo ante manu fua, Νηῶν ἔμμεναι εἶλαρ, quod ab Amanuenfibus propter ductus literarum implicitos male expreffum? Vide & judica: Quod pofui, Homericum eft, ut nofti. *Pauw.*

Ibid. Θοῆς δ' ἔκθορε νηὸς *] Θοῆς δ' ἄφαρ ἔκθορε νηός. *Rhod.* Scribe, Θοῆς δὲ τάχ' ἔκθορε νηός. *Dausq.*

425. Τρῶες ἐΰπτόλεμοι· τοὶ δὴ τάχα τείχεα μακρὰ] Ita perbene Aldus: Bafileenfes articulum τοὶ perperam neglexerunt: Inde Rhodomanni ἐΰπτόλεμοι· μὴ δὴ τάχα, & quod in Emendandis maluit poftea, ἐΰπτόλεμοι· καὶ δὴ τάχα. *Pauw.*

426. ἐμπρήσωσι μάλ' αἰνῶς] ἐνιπρήσωσι vel ἐνιπρήσουσι. *Rhod.* μὴ ἐνιπρήσωσι nempe, & καὶ ἐνιπρήσουσι. Pofterius ἔσσεται, & cum articulo τοὶ, tota verborum cohærentia requirit. *Pauw.*

429.

Κεισούμεσθ' ἐν Τροίῃ, τεκέων ἑκὰς, ἠδὲ γυναικῶν.
Ὣς φάτο· τοὶ δ' ὤκιστα θοῆς ἐκ νηὸς ὄρουσαν
Πανσυδίῃ· πάντας γὰρ ἕλε τρόμος εἰσαΐοντας
Νόσφι Νεοπτολέμοιο δαΐφρονος, οὕνεκ' ἐῴκει
Πατρὶ μέγα κάρτος· ἔρως δέ οἱ ἔμπεσε χάρμης· *
Καρπαλίμως δ' ἵκοντο ποτὶ κλισίην Ὀδυσῆος·
Ἡ γὰρ ἔην ἄγχιστα νεὼς κυανοπρῴροιο·
Πολλὰ γὰρ ἐξημοιβὰ παρ' αὐτόθι τεύχεα κεῖτο,
Ἡ μὲν Ὀδυσσῆος πυκιμήδεος, ἠδὲ καὶ ἄλλων
Ἀντιθέων ἑτάρων, ὁπόσα κταμένων ἀφέλοντο·
Ἔνθ' ἐσθλὸς μὲν ἔδυ καλὰ τεύχεα· τοὶ δὲ χέρεια
Δῦσαν, ὅσοις ἀλαπαδνὸν ὑπὸ κραδίῃ πέλεν ἦτορ·
Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς δύσατο, οἵ τ' Ἰθάκηθεν ἕποντο·
Δῶκε δὲ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κάλλιμα τεύχη
Κεῖνα, τὰ δὴ Σώκοιο βίην εἴρυσε πάροιθεν·
Υἱὸς δ' αὖτ' Ἀχιλῆος ἐδύσατο τεύχεα πατρὸς,
Καί οἱ φαίνετο πάμπαν ἀλίγκιος· ἀμφὶ δ' ἐλαφρὰ
Ἡφαίστου παλάμῃσι περὶ μελέεσσιν ἀρήρει,
Καίπερ ἐόνθ' ἑτέροισι πελώρια· τῷ δ' ἅμα πάντα

Φαί-

429. Κεισούμεσθ' ἐν Τροίῃ] Κεισόμεθ' ἐν Τροίῃ. *Rhod.*

431. πάντας γὰρ ἕλε τρόμος εἰσαΐοντας] Pro Aldino τρόμος pessime Basileenses δρόμος, quod in Notis correxit Rhodomannus. *Pauw.*

433. Πατρὶ μέγα κάρτος· ἔρως δέ οἱ ἔμπεσε χάρμης *] Πατρὶ φίλῳ μέγα κάρτος. *Rhod.* Scribe, Πατρὶ ἑῷ μέγα κάρτος. *Dausq.*

436. Πολλὰ γὰρ ἐξημοιβὰ &c.] Ingratum est γὰρ propter γὰρ præcedens: Scribendum sine dubio, Πολλὰ δ' ἄρ' ἐξημοιβά. Sic nexus est bonus, & vocula non male recurrit. *Pauw.*

441. Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς δύσατο, οἵ τ' Ἰθάκηθεν ἕποντο] Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς δύσαθ', ἅ οἱ. *Rhod.* *Ulysses autem induebat* (arma ἀπὸ κοινοῦ) *& comites ab Ithaca.* Sed me lubente Rhodomannus emendat, δύσαθ', ἅ οἱ Ἰθάκηθεν. *Dausq.* Ineptit Dausquejus inepta vertens, & sine dubio vulgata cum Rhodomanno est corrigenda. *Pauw.*

443. Κεῖνα, τὰ δὴ Σώκοιο βίην εἴρυσε πάροιθεν] Iliade Λ. Socus ab Ulysse pluribus additur. Brodæus reponit βίῃ. Rhodomannus vertit: *quæ violento Soco olim detraxerat.* Neutrum pro-

bo

Jacebimus ad Trojam, procul a liberis & uxoribus.
Hæc ait: Aſt illi celerrime ex cita navi erumpunt
Toto agmine. Pavor enim omnes audientes ceperat,
Excepto forti Neoptolemo; Quia referebat
Ingens chari patris robur; Quin pugnæ illum cupido
    inceſſit.
Confeſtim igitur veniunt ad papilionem Ulyſſis.
Erat enim proxime navem cærulea prora inſignem,
Multaque ac varia inibi arma poſita erant,
Cum Ulyſſis ſolertis, tum & aliorum
Cum Diis conferendorum ſociorum, quibus cæſos
    exuerant.
Tunc ſtrenuus pulcra induit arma, deteriora autem
Sumſerunt, quibus infirmus in pectore animus erat.
Ulyſſes vero ſe accinxit illis, quae ex Ithaca ſecuta fuerant,
Et Tydidæ Diomedi tradit pulcra arma
Illa, quæ violento Soco olim detraxerat.
Filius porro Achillis munit ſe patris armis,
Eique per omnia ſimilis videtur; Illa circumquaque
    levia,
Vulcani manibus ita fabricata erant, ut membris ejus
    convenirent:
Quamvis enim aliis nimis grandia eſſent; huic tamen
    omnia

Nul-

bo ſatis. Malim ſic:

Κεῖνα, τὰ δὴ Σώκοιο βίην ἥρη-σε πάροιθεν.

Id enim videtur loqui Calaber. Similiter Æneid. 5.

Loricam, quam Demoleo detraxerat ipſe
Victor.

Alioqui minori mutatione ſcripturiebam:

Κεῖνα, τὰ δὴ Σώκοιο βίην ἔρ-ρυσε πάροιθεν.

Illa, quæ Soci vim ſervarant variis in præliis, ante congreſſum cum Ulyſſe. *Dausq.* Ego non invitus ſcripſerim, *τὰ δὴ Σώκοιο βίη εἴρυσε πάροιθεν. Σώκοιο βίη* eſt *Σῶκος*: *εἴρυσε* autem poſitum pro *ἀφείρυσε*, ſimplex pro compoſito: *quæ Soco olim detraxerat.* Erunt, qui *εἴρυσε Σώκοιο* pro *ἀφείρυσε Σώκοιο* probabunt, & *βίην* ſic pro *κατὰ βίην* adhibitum cenſebunt: Sed illos reluctans ſequar. Dausqueji *ἤρησε* & *ἔῤῥυσε*, digna ſunt Viri ingenio. *Pauw.*

445. *ἀμφὶ δ' ἐλαφρὰ Ἡφαίστου παλάμῃσι περὶ μελέεσσιν ἀρήρει*] *ἐλαφρὰ* cum *ἀρήρει* cohæret, & pro

Φαίνετο τεύχεα κοῦφα· κάρη δέ μιν οὔτι βάρυνε
Πήληξ, ἀλλά οἱ χερσὶ, καὶ ἠλιβατόν περ ἐοῦσαν,
Ῥηϊδίως ἀνάειρεν, ἔθ' αἵματος ἰσχανόωσαν·
Ἀργείων δέ μιν ὅσσοι ἐπέδρακον, οὔτι δύναντο,
Καίπερ ἐελδόμενοι, σχεδὸν ἐλθέμεν, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοὺς
Πᾶν περὶ τεῖχος ἔτειρε βαρὺς πολέμοιο κυδοιμός·
Ὡς δ' ὅτ' ἂν εὐρέα πόντον, ἐρημαίῃ περὶ νήσῳ,
Ἀνθρώπων ἀπάτερθεν ἐεργμένοι, ἀσχαλόωσιν
Ἀνέρες, οὕς τ' ἀνέμοιο καταιγίδες ἀντιόωσαι,
Εἴργουσιν μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον, οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
Νηῒ περιτρωχῶσι, καταφθινύθει δ' ἄρα πάντα
Ἤια, τειρομένοισι δ' ἐπιπνεύσῃ λιγὺς οὖρος·
Ὣς ἄρ' Ἀχαιῶν ἔθνος, ἀκηχέμενον τοπάροιθεν,
Ἀμφὶ Νεοπτολέμῳ βίῃ κεχάροντο μολόντι,
Ἐλπόμενοι στονόεντος ἀναπνεύσειν καμάτοιο·
Ὄσσε δέ οἱ μάρμαιρεν, ἀναιδέος εὖτε λέοντος,
Ὅς τε κατ' οὔρεα μακρὰ, μέγ' ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ,
Ἔσσυται ἀγρευτῆρσιν ἐναντίον, οἵ τε οἱ ἤδη
Ἄντρῳ ἐπεμβαίνωσιν, ἐρύσασθαι μεμαῶτες
Σκύμνους οἰωθέντας, ἑῶν ἀπὸ τῆλε τοκήων,

Βήσ-

pro ἐλαφρῶς positum est; *circumcirca vero Vulcani arte membris congruebant facile & commode.* Interpres male: Nam sic τῷ δ' ἅμα πάντα Φαίνετο τεύχεα κοῦφα, inepte & ταυτολόγως sequitur. *Pauw.*

448. *κάρη δέ μιν οὔτι βάρυνε Πήληξ*] An μιν casus patrius est? Haud puto, nec persuadebunt, qui aliter sentiunt. An igitur verba ita ordinanda & supplenda sunt, πήληξ δὲ οὔτι βάρυνε μὶν κατὰ κάρη? Id sane melius: Sed optimum tamen legere, κάρη δὲ μὲν, vel κάρη δέ οἱ οὔτι βάρυνε Πήληξ. *Pauw.*

449. *ἀλλά οἱ χερσὶ, καὶ ἠλιβατόν περ ἐοῦσαν*] ἀλλά ἑ χερσί. *Rhod.* Ita recte Rhodomannus ob Versum. Illud ἠλιβατὸν de galea pessime tumet: Nam quis ita loquitur sanus & sobrius? *Pauw.*

450. *ἔθ' αἵματος ἰσχανόωσαν*] ἔτι hic eandem Emphasin habet, quam Supra V. 164. Lib. 6. *Pauw.*

455. *Ἀνθρώπων ἀπάτερθεν ἐεργμένοι*] Mox sequitur εἴργουσιν: An in eodem verbo ita hæsit Quintus? Vix puto, quia id ni-

Nullius ponderis videntur: Nec caput ejus gravat
Galea; ſed hanc manibus quamlibet arduam
Facillime tollit, adhuc ſanguini inhiantem.
Argivum autem quotquot eum conſpexerunt, non poterant,
Quanquam cuperent, gradum conferre: quod ipſos
Circa omnem murum gravis pugnæ perplexitas vexaret.
Sicut in late patenti mari, ad inſulam deſertam,
Procul ab hominibus interclusi, ægro ſunt animo
Nautæ, quos adverſi ventorum turbines
Nimis longo tempore detinent; Miſerique
Per navem curſitant; ac deficiunt omnia interim
Alimenta; Tandem vero extreme afflictis ventus ſecundus aſpirat.
Non ſecus Achivum gens, triſtiſſimo mœrore adfecta,
Ob virtutem Neoptolemi adventantis gaudio percelluntur,
In ſpem erecti, fore ut a labore (tandem) moleſtiſſimo reſpirent.
Oculi autem ipſi fulgebant ut leoni pervicaci,
Qui arduis in montibus, magna indignatione percitum habens animum,
Contra venatores ruit, qui jam ipſius
Antrum ſubeunt, abſtrahere conantes,
Longe a parentibus ſuis, catulos deſertos

In

nimis inficetum hic. Scribendum igitur ſuſpicor, *Ανθρώπων ἀπάτερθ' ἐλελιγμένοι.* Sic *περὶ νήσῳ* etiam commodius eſt longe. *Pauw.*

458. *Νηὶ περιτρωχῶσι*] Interpres, *Per navem curſitant:* Non improbo, ſed rectius verti poſſe aio, *Cum nave circumcurſant*, ut ipſum *ἐλελιγμένοι*, & *ἐλελιγμένοι περὶ νήσῳ* his etiam illuſtretur. *Pauw.*

459. *ἐπιπνεύσῃ λιγὺς οὖρος*] Malim *ἐπιπνεύσει*: Nam alia eodem modo dicuntur. Poſt hæc autem nonne deſunt ea, quibus gaudium indicatum, quod ex vento ſecundo afflictis & fame enecatis oritur? Attende, quæſo: Comparationis cardo in eo vertitur plane & omnino. Sic autem pro *ἐπιπνεύσῃ* etiam ſcriptum eſſe potuiſſet olim *ἐπιπνεύσας*. *Pauw.*

461. *Ἀμφὶ Νεοπτολέμῳ βίῃ κεχάροντο μολόντι*] *Ἀμφὶ Νεοπτολέμοιο*

Βήσσῃ ἐνὶ σκιερῇ· ὁ δ' ἄρ' ὑψόθεν ἔκ τινος ἄκρης
Αθρήσας ὀλοοῖσιν ἐπέσσυται ἀγρευτῆρσι,
Σμερδαλέον βλοσυροῖσιν ὑπαὶ γένυσι βεβρυχώς·
Ως ἄρα Φαίδιμος υἱὸς ἀταρβέος Αἰακίδαο
Θυμὸν ἐπὶ Τρώεσσιν εὐπτολέμοισιν ὄρινεν·
Οἴμησεν δ' ἄρα πρῶτον, ὅπη μάλα δῆρις ὀρώρει,
Αμπεδίον· τῇ γάρ σφιν ἐπέπλετο τεῖχος Αχαιῶν
Ρηΐτερον δηΐοισι μετὰ κλόνον ἐσσυμένοισιν,
Οὕνεκ' ἀκιδνοτέρῃσιν ἐπάλξεσιν ἠρήρειστο·
Σὺν δέ οἱ ἄλλοι ἔβαν μέγα μαιμώωντες Αρηΐ·
Εὗρον δ' Εὐρύπυλον κρατερόφρονα· τῷ δ' ἄμ' ἑταίρους
Πύργῳ ἐπεμβεβαῶτας, ὀϊομένους περὶ θυμῷ
Ρήξειν τείχεα μακρὰ, καὶ Αργείους ἀπολέσσειν
Πανσυδίῃ· τοῖς δ' οὔτι θεοὶ τέλεσκον ἐέλδωρ,
Αλλὰ σφέας Οδυσεὺς, καὶ ὁ σθεναρὸς Διομήδης;
Ισοθεός τε Νεοπτόλεμος, δῖός τε Λεοντεὺς,
Αἶψ' ἀπὸ τείχεος ὦσαν ἀπειρεσίοις βελέεσσιν·
Ως δ' ὅτ' ἀπὸ σταθμοῖο κύνες, μογεροί τε νομῆες,
Κάρτεϊ καὶ φωνῇ κρατεροὺς σεύουσι λέοντας,
Πάντοθεν ἐσσύμενοι, τοὶ δ' ὄμμασι γλαυκιόωντες,
Στρωφῶντ' ἔνθα καὶ ἔνθα, λιλαιόμενοι μέγα θυμῷ
Πόρτιας ἠδὲ βόας μετὰ γαμφηλῇσι λαφύξαι,

Αλ-

λίμοιο βίῃ. Rhod.

469. *ἐπέσσυται ἀγρευτῆρσι*] Præcessit, *Εσσυται ἀγρευτῆρσιν ἐναντίον. Pauw.*

470. *βλοσυροῖσιν ὑπαὶ γένυσι βεβρυχὼς*] *ὑπαὶ γένυεσσι. Rhod. βλοσυρῇσιν. Pauw.*

474. *τῇ γάρ σφιν ἐπέπλετο τεῖχος* &c.] Abundat *σφιν*, & orationis cohærentiam corrumpit, ubi ſequitur *δηΐοισι μετὰ κλόνον ἐσσυμένοισιν.* An tamen appoſitio hic locum habet, & *σφιν* exponitur iſtis adjunctis? Durum & incongruum ſane hoc, quicquid dicas. An igitur legendum, *τῇ γὰρ μὲν ἐπέπλετο*, vel *τῇ γάρ τοι ἐπέπλετο*? Id non improbabile. *Pauw.*

477. *μέγα μαιμώωντες Αρηΐ*] Interpres, *Martis vim magnam ſpirantes:* quo admiſſo, legendum eſſet *μαιμώωντες Αρηος*: Nam ubi deſiderium adeſt, caſum patrium adſciſcit verbum: Quare malim *valde concitatos*

Mar-

In umbrosa valle; Ille igitur alte ex specula quapiam
Prospiciens, in crudeles impetum facit venatores,
Immanem rictu exitiali rugitum edens.
Hunc in morem alacer interriti Æacidæ filius
Iram in Martipotentes Trojanos acuit.
Primum igitur eo gressum accelerat, ubi pugna maxime exasperata erat,
In campo. Hac enim parte imminebat ipsis Achivum murus
Facilior (expugnatu) hostibus ad oppugnationem concitatis,
Quod propugnaculis minus validis ibi fultus esset.
Cumque eo alii accesserunt, Martis vim magnam spirantes.
Et deprehenderunt Eurypylum fortem, cumque eo amicos,
In turri conscendenda occupatos; jam enim animum induxerant
Convellere spaciosum murum, & Argivos delere
Ad internecionem. Sed votum illis eventu Deus non comprobavit.
Quin ipsos Ulysses, & validus Diomedes,
Deique instar gerens Neoptolemus, eximiusque Leonteus,
Confestim a muro jaculis innumeris repulerunt.
Haud secus ac canes, operosique pastores, a caula
Vi & clamore validos abigunt leones,
Undique incurrentes; illi igitur glaucis oculis rutilantes
Huc & illuc obversantur, magno animorum fervore æstuantes,
Ut vitulos & boves maxillis suis discerpant:

Ni-

Marte: μαιμᾷν est impetu ferri, & ea notione casum sextum amat. *Pauw.*

481. τοῖς δ' οὔτι θεοὶ τέλισκον ἔίλδωρ] τελέισκον. *Rhod.*

482. Ἀλλὰ σφέας Ὀδυσεὺς, καὶ &c.] Ἀλλὰ σφίας Ὀδυσσεύς τε, καὶ, &c. *Rhod.*

486. σεύουσι λέοντας] σεύωσι. *Rhod.* Non male, nec tamen ne-

Ἀλλὰ καὶ ὣς εἴκουσι, κυνῶν ὑπὸ καρτεροθύμων
Σευόμενοι· μάλα γάρ σφιν ἐπαΐσσουσι νομῆες·
Βαιὸν, ὅσον τις ἵησιν χειρὸς περιμήκεα λᾶαν,
*   *   *   *

Οὐ γὰρ Τρῶας εἴα νηῶν ἀπὸ νόσφι φέβεσθαι
Εὐρύπυλος, δηΐων δὲ μάλα σχεδὸν ὀτρύνεσκε
Μίμνειν, εἰσόκε νῆας ἕλκῃ, καὶ πάντας ὀλέσσῃ
Ἀργείους· Ζεὺς γάρ οἱ ἀπειρέσιον βάλε κάρτος·
Αὐτίκα δ' ὀκρυόεσσαν ἑλὼν, καὶ ἀτειρέα πέτρην,
Ἧκεν ἐπεσσυμένως κατὰ τείχεος ἠλιβάτοιο·
Σμερδαλέον δ' ἄρα περιπλατάγησε θέμεθλα *
Ἕρκεος αἰπεινοῖο· δέος δ' ἕλε πάντας Ἀχαιοὺς,
Τείχεος ὡς ἤδη συνωχοκότος ἐν κονίησιν·
Ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπόρουσαν ἀταρτηροῖο κυδοιμοῦ,
Ἀλλ' ἔμενον θώεσσιν ἐοικότες, ἠὲ λύκοισι,
Μήλων ληϊστῆρσιν ἀναιδέσιν, εὖτ' ἐν ὄρεσσι
Ἄντρων ἐξελάσωσιν ὁμῶς κυσὶν ἀγριῶται,

Ἱε-

necesse. *Pauw.*

491. *Σευόμενοι· μάλα γάρ* &c.] Post hunc Versum tale quippiam puto deesse, *Ὡς καὶ Τηλέφου υἱὸς ἄμ' ἀνδράσι χάσσατ' ὀπίσσω, Βαιὸν, ὅσον τις ἵησι χειρὸς περιμήκεα λᾶαν.* Et sic lacunam istam expletam esse confido. *Rhod.* Codex hiat. Et sane reddenda *ἀνταπόδοσις*, quæ primore sui parte defecta lectorem frustratur hiantem, aliaque paucula. Rhodomannus sic explet, *Ὡς καὶ Τηλέφου* &c. aptissime. *Dausq.* Lacuna est post Versum hunc 491, non post Versum sequentem 492: Id certum & a Rhodomanno commode dictum: Instaurare autem, quæ perierunt, absque Libris labor est inanis, & a quo abstinere debuisset Vir Eruditus. *Pauw.*

493. *Οὐ γὰρ Τρῶας εἴα*] *Οὐ γὰρ Τρῶας ἴα. Rhod.*

495. *εἰσόκε νῆας ἕλκῃ*] *εἰσόκε νῆας ἕλῃ. Rhod.*

499. *Σμερδαλέον δ' ἄρα περιπλατάγησε θέμεθλα* *] *Σμερδαλέον δ' ἄρα πάντα περιπλατάγησε. Rhod.* Rhodomannus sic: *Σμερδαλέον δ' ἄρα πάντα περιπλατάγησε θέμεθλα.* Displicet: non enim saxi unius quantivis viri jactu fundamenta omnia resonent; etsi Græcorum propugnaculum e ligno non nesciam. Attegratæ igitur voce lege: *Σμερδαλέον δ' ἀραβεῦντα περιπλατάγησε θέμεθλα.* Homerus sexcen-

Nihilominus tamen cedunt, a canibus magnanimis
Depulsi: Acriter enim ipsis instant pecudum magistri.
Ad exiguum spacium, quo manu quis lapidem jaciat.

*   *   *   *

Non enim Troas a navibus fugari patiebatur
Eurypylus, sed quam proxime apud hostes jubebat
Consistere, donec navibus potiretur, omnesque interimeret
Argivos; Jupiter enim infinitum ei robur suppeditarat.
Statim igitur asperum solidumque corripiens saxum,
Magno impetu in excelsum murum rotat;
Unde terribili omnia circum strepitu fundamenta concutiuntur
Arduæ munitionis, & pavor omnibus Achivis ingruit,
Ceu muro jam in pulverem considente.
Nec tamen idcirco adversa pugna excessère (Græci,)
Sed restiterunt Thoës imitantes, aut lupos,
Impudentes ovium prædones: quando in montibus
E lustris (eos) exigunt agrestes, canum ope;

Tri-

centis locis: *ἀράβησε δὲ τεύχε' ἔπ' αὐτῷ. Dausq.* Rhodomanni *πάντα* non injuria displicet Dausquejo, qui pessime reponit ipse *ἀραβεῦντα περιπλατάγησε*: Nam sic duæ voces copulantur, quarum una aperte respuit alteram: Pueri vident, & nihil certius. Aliud requiritur: An forte scribendum, *Σμερδαλέον δ' ἄρα πάγχυ περιπλατάγησε θέμεθλα?* Id certe non displicet, & vitio caret. Vide autem, quam egregie etiam absque *πάντα* hic iterum *τερατεύεται* bonus: Unus lapis Eurypyli ita concutiebat murum & muri fundamenta, ut cum terribili fragore videretur mox in terram prolapsurus. Quantus ille Vir, & quantus ille lapis! Balista vix mitti potest talis vi tanta: At manus & brachium Eurypyli pro balista omnium balistarum maxima, quæ usui esse potuisset Gigantibus, cum saxis peterent Jovem, vi sua immani. Nugæ, nugæ; quæ tamen eo deteriores, quo muri mensura est major: Attende modo ad illud *τείχεος ἠλιβάτοιο. Pauw.*

501. *Τείχεος ὡς ἤδη συνωχωκότος*] *συνοχωκότος. Rhod.*

504. *Μήλων ληϊστῆρσιν ἀναιδέσιν*] Hoc pulcrum nonne, ubi cum illis comparat Græcos suos? Ride hominis indolem insipidam? *Pauw.*

505. *ὁμῶς κυσὶν ἀγριόωνται*] *ἀγριόω-*

Ἱέμενοι σκύμνοισι φόνον στονόεντα βαλέσθαι
Ἐσσυμένως, τοὶ δ' οὔτι βιαζόμενοι βελέεσσι
Χάζοντ', ἀλλὰ μένοντες, ἀμύνουσι τεκέεσσιν·
Ὣς ἄρ' ἀμυνόμενοι νηῶν ὕπερ, ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
Μίμνον ἐν ὑσμίνῃ· τοῖς δ' Εὐρύπυλος θρασυχάρμης
Ἠπείλει μέγα πᾶσι νηῶν πάροιθε θοάων·
Ἆ δειλοὶ, καὶ ἄναλκιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες,
Οὐκ ἂν δὴ βελέεσσι νεῶν ἄπο ταρβήσαντα
Ἠλάσατ', εἰ μὴ τεῖχος ἐμὴν ἀπέρυκεν ὁμοκλήν·
Νῦν δέ μοι, εὖτε λέοντι κύνες πτώσσοντες ἐν ὕλῃ,
Μάρνασθ' ἔνδον ἐόντες, ἀλευόμενοι φόνον αἰπύν·
Ἢν δὲ πότ' ἐκ νηῶν ἐς Τρώϊον οὖδας ἵκησθε,
Ὡς τοπάρος, μεμαῶτες ἐπὶ μόθον, οὔ νύ τις ὑμέας
Ῥύσεται ἐκ θανάτοιο δυσηχέος, ἀλλ' ἅμα πάντες
Κείσεσθ' ἐν κονίῃσιν ἐμοῦ ὑποδμηθέντες.
Ὣς ἔφατ', ἀκράαντον ἱεὶς ἔπος· οὐδέ τι ᾔδει
Ὅττι ῥά οἱ μέγα πῆμα κυλίνδετο βαιὸν ἄπωθεν
Χερσὶ Νεοπτολέμοιο θρασύφρονος, ὅς μιν ἔμελλε
Δάμνασθ' οὐ μετὰ δηρὸν ὑπ' ἔγχεϊ μαιμώωντι·
Οὐδὲ μὲν οὐδὲ τότ' ἔσκεν ἄτερ κρατεροῖο πόνοιο,
Ἀλλὰ Τρῶας ἔναιρεν ἀφ' ἕρκεος· οἱ δ' ἐφέβοντο
Βαλλόμενοι καθύπερθε· περικλονέοντο δ' ἀνάγκῃ
Εὐρυπύλῳ· πάντας γὰρ ἀνιηρὸν δέος ᾕρει·
Ὡς δ' ὅτε νηπίαχοι περὶ γούνασι πατρὸς ἑοῖο
Πτώσσουσι βροντὴν μεγάλου Διὸς, ἀμφὶ νέφεσσι
Ῥηγνυμένην, ὅτε δεινὸν ἐπιστοναχίζεται ἀήρ·
Ὣς ἄρα Τρώϊοι υἷες ἐν ἀνδράσι Κητείοισιν
Ἀμφὶ μέγαν βασιλῆα, Νεοπτόλεμον φοβέοντο·
Πᾶν ὅ, τι χερσὶν ἕηκεν, ἐς ἰθὺ γὰρ ἔπτατο πῆμα,

Δυσ-

γρειᾶται. *Rhod.*

511. Ἠπείλει μέγα πᾶσι νηῶν πάροιθε θοάων] νηῶν προπάροιθε θοάων. *Rhod.*

513. Οὐκ ἂν δὴ βελέεσσι νεῶν &c.] Οὐκ ἂν δή με βέλεσσι. *Rhod.*

Triſtem ubi catulis necem inferre conantur
E veſtigio; illi autem jaculis violenter impetiti, non tamen
Cedunt, ſed reſiſtentes pignora (ſua) defendunt.
Ita & (Græci) propugnantes pro navibus & ſalute ſua,
Manebant in acie. Quibus audax pugnator Eurypylus
Atroces minas ante ſubitas naves univerſis intentabat.
Vah timidi & imbellem in animis ſpiritum habentes;
Nequaquam me telis perterrefactum a navibus
Repuliſſetis, niſi murus impreſſioni meæ obſtitiſſet.
Nunc igitur mecum, ut canes trepidantes in ſylva cum leone,
Dimicatis, intus vos continentes, dum ſtragem ſubterfugitis funeſtam.
Quod ſi aliquando e navibus in Trojanum campum prodieritis,
Ad pugnam tendentes, ut prius; nemo vos
A querula morte defendet, ſed ſimul omnes
Jacebitis in pulvere, a me contrucidati.
Sic ait vanum effutiens verbum, nec ſciebat
Quod non longe funeſta calamitas ſibi volveretur,
Fortis Neoptolemi manibus, qui ipſum erat
Non multo poſt haſta cruenta (prompta) transfixurus.
Nec vero tum is erat abſque forti labore,
Sed Troas de muro cædebat: qui fugitabant
Deſuper icti, & neceſſitate ita urgente, glomerabantur
Circa Eurypylum. Omnes enim anxius timor inceſſerat.
Ac veluti pueruli circa patris ſui genua
Horreſcunt magni Iovis tonitru e nubibus
Eliſum, cum aër reboat terrificum:
Hoc modo Trojana pubes, inter milites Ceteos,
Circa magnum regem, Neoptolemum extimuerunt.
Quicquid enim manibus torſit, in perniciem recta volavit,
La-

Rhod. Ita non male Rhodomannus: Fors tamen rectius ego, Οὐκ ἂν δὴ βελέεσσι νεῶν μ' ἀπὸ ταρβήσαντα Ἠλάσατ'. *Pauw.*

533. Ἀμφὶ μέγαν βασιλῆα, Νεοπτολέμον φοβέοντο] Correxi Me-

Δυσμενέων κεφαλῇσι φέρον πολύδακρυν Ἄρηα·
Οἳ δ᾽ ἄρ᾽ ἀμηχανίῃ βεβολημένοι ἔνδοθεν ἦτορ
Τρῶες, ἔφαντ᾽ Ἀχιλῆα πελώριον εἰσοράασθαι
Αὐτὸν ὁμῶς τεύχεσσι· καὶ ἀμφασίην ἀλεγεινὴν
Κεῦθον ὑπὸ κραδίῃ, ἵνα μὴ δέος αἰνὸν ἵκηται
Ἐς φρένα Κητείων, μηδ᾽ Εὐρυπύλοιο ἄνακτος·
Αὐτοῦ δ᾽ ἄλλοθεν ἄλλος ἀπειρέσιον τρομέοντες,
Μεσσηγὺς κακότητος ἔσαν, κρυεροῦ τε φόβοιο·
Αἰδὼς γὰρ κατέρυκεν ὁμῶς, καὶ δεῖμ᾽ ἀλεγεινόν·
Ὡς δ᾽ ὅτε παιπαλόεσσαν ὁδὸν κατὰ ποσσὶν ἰόντες
Ἀνέρες ἀθρήσωσιν ἀπ᾽ οὔρεος ἀΐσσοντα
Χείμαῤῥον, καναχὴ δὲ περιβρομέει περὶ πέτρῃ,
Οὐδέ τι οἱ μεμάασιν ἀναῤῥόον ἠχήεντα
Θύμεναι ἐγκονέοντες, ἐπεὶ παρὰ ποσσὶν ὄλεθρον
Δερκόμενοι τρομέουσι, καὶ οὐκ ἀλέγουσι κελεύθου·
Ὡς ἄρα Τρῶες ἔμιμνον, ἐελδόμενοί περ ἀϋτῆς,
Τεῖχος ὑπ᾽ Ἀργείων· τοὺς δ᾽ Εὐρύπυλος θεοειδὴς
Αἰὲν ἐποτρύνεσκε ποτὶ κλόνον· ἦ γὰρ ἐώλπει
Πολλοὺς δηϊόων τε πελώριον ἐν δαῒ φῶτας
Χεῖρα καμεῖν καὶ κάρτος· ὃ δ᾽ οὐκ ἀπέληγε μόθοιο·
Τῶν δ᾽ ἄρ᾽ Ἀθηναίη κρατερὸν πόνον εἰσορόωσα,
Κάλλιπεν Οὐλύμποιο εὐώδεος αἰπὰ μέλαθρα·
Βῆ δ᾽ ἄρ᾽ ὑπὲρ κεφαλῆς ὀρέων· οὐδ᾽ ἴχνεσι γαίης
Ψαῦε, μέγ᾽ ἐγκονέουσα· φέρεν δέ μιν ἱερὸς ἀὴρ,

Εἰ-

Μενεπτόλεμοι. *Rhod.* Quod ſcilicet in Aldina & Baſileenſi extat. *Pauw.*

541. Αὐτοῦ δ᾽ ἄλλοθεν ἄλλος &c.] Pro Αὐτοῦ, *ibi*, lego Αὐτοὶ, ut ad præcedentia fiat relatio. *Rhod.* Αὐτοῦ, *ibi*, retine: Rhodomannus Αὐτοί. *Dausq.* Haud dubie legendum Αὐτοί: Id ſententia, & verborum Syntaxis requirit. *Pauw.*

547. Οὐδέ τι οἱ μεμάασιν ἀναῤῥόον ἠχήεντα] Οὐδ᾽ ἔτι οἵγε μέμασαν ἀνὰ ῥόον. *Rhod.* Scribere ſufficit, Οὐδ᾽ ἔτι οἱ μεμάασιν ἀνὰ ῥόον. *Pauw.*

548. Θύμεναι ἐγκονέοντες] Βήμεναι. *Rhod.* Non obloquor: Fors

Lacrymosam belli stragem hostium capitibus afferens.
Angustia itaque rerum cor penitus perculsi
Troës, putarunt immanem se Achillem conspicari
Ipsum cum armis. Sed mœstam tamen hanc perplexitatem
Animo premebant: ut ne gravis formido subiret
Pectus Ceteorum, atque Eurypyli principis.
Ipsi interim suo quisque loco supra modum trepidantes
Inter (pugnæ) cladem horridumque metum conclusi erant.
Verecundia enim detinebat eos & anxia simul consternatio.
Non aliter, quam si scrupulosam pedibus calcantes viam
Homines, vident de monte præcipitari
Torrentem, strepitusque circa scopulum increbrescit:
Hi non audent per sonorum fluxum ulterius
Progredi, quamvis festinent: Siquidem dum ante pedes exitium
Vident, contremiscunt, nec ullam viæ rationem habent.
Ita & Trojani subsistebant, quamvis cupidi irruptionis,
Sub Argivum muro: quos tamen Eurypylus Dei instar habens
Semper ad conflictum incitabat. Sperabat enim
Immanem in pugna virum, multos trucidando,
Fatigatum iri manibus & (animi) vigore. Sed is à prælio non desistebat.
Horum itaque strenuum laborem conspicata Minerva,
Sublimes fragrantis Olympi ædes relinquit,
Venitque super cacumen montium, nec vestigiis terram
Attingit, festinato iter faciens; sacerque ipsam portat aër,
Assi-

Fors tamen præstat Θυνέμεν ἐγκοτέοντες: Sic Οὐδέ τι etiam manere potest Versu præcedenti: Attende. *Pauw.*

553. Πολλοὺς δηΐοων τε πελώριον ἐν δαΐ φῶτας] δηϊόωντα πελώριον ἐν δαΐ φῶτα. *Rhod.*

556. Κάλλιπεν Οὐλύμποιο εὐώδεος αἰπὰ μέλαθρα] Οὐλόμπου, vel manente Οὐλύμποιο, θυώδεος. *Rhod.* Sed εὐ ab ω sequente corripi posset. *Pauw.*

558. Φέρεν δέ μιν ἱερὸς ἀὴρ] ἱερὸς ἀὴρ, ut ἱερὸν κνέφας, & alia

Εἰδομένην νεφέεσσιν, ἐλαφροτέρην δ' ἀνέμοιο·
Τροίην δ' αἶψ' ἐκίχανε, πόδας δ' ἐπέθηκε κολώνῃ
Σιγείου ἠνεμόεντος· ἐδέρκετο δ' ἔνθεν αὐτὴν
Αἰχμαχῶν ἀνδρῶν· κύδαινε δὲ πολλὸν Ἀχαιούς·
Υἱὸς δ' αὖτ' Ἀχιλῆος ἔχεν πολὺ φέρτατον ἄλλων,
Θάρσος ὁμοῦ καὶ κάρτος, ἅ τ' ἀνδράσιν εἰς ἓν ἰόντα,
Τεύχουσι μέγα κῦδος· ὁ δ' ἀμφοτέροισι κέκαστο,
Οὕνεκ' ἔην Διὸς αἷμα, φίλῳ δ' ἤικτο τοκῆϊ·
Τῷ καὶ ἄτρεστος ἐὼν πολέας κτάνεν ἀγχόθι πύργων·
Ὡς δ' ἁλιεὺς κατὰ πόντον ἀνὴρ λελιημένος ἄγρης,
Τεύχων ἰχθύσι πῆμα, φέρει μὲν Ἡφαίστοιο
Νηὸς ἑῆς ἔντοσθε, διεγρομένη δ' ὑπ' ἀϋτμὴ,
Μαρμαίρει περὶ νῆα πυρὸς σέλας, οὐδὲ κελαινῆς
Ἐξ ἁλὸς ἀΐσσουσι, μεμαῶτες ὕστατον αἴγλην
Εἰσιδέειν, τοὺς γάρ ῥα τανυγλώχινι τριαίνῃ
Κτείνει ἐπεσσυμένους, γάνυται δέ οἱ ἦτορ ἐπ' ἄγρῃ·
Ὡς ἄρα κύδιμος υἱὸς ἐϋπτολέμου Ἀχιλῆος
Λαίνεον περὶ τεῖχος ἐδάμνατο δήϊα φῦλα
Ἀντίον ἐπεσσυμένων· πονέοντο δὲ πάντες Ἀχαιοὶ
Ἄλλοι ὁμῶς ἄλλῃσιν ἐπάλξεσιν· ἔβραχε δ' εὐρὺς

Αἰ-

lia id genus. *Pauw.*

560. Τροίην δ' αἶψ' ἐκίχανε] An non legendum potius, Τροίην δ' αἶψα ἵκανε? *Pauw.*

561. Σιγείου ἠνεμόεντος] Σιγίου. *Rhod.*

570. διεγρομένη δ' ὑπ' ἀϋτμὴ, Μαρμαίρει περὶ νῆα πυρὸς σέλας, οὐδὲ κελαινῆς] διεγρομένου vel διεγρόμενον ὑπ' ἀϋτμῇ Μαρμαίρει, & οἱ δὲ κελαινῆς. *Rhod.* Scribe, διεγρόμενον δ' ὑπ' ἀϋτμῆς Μαρμαίρει περὶ νῆα πυρὸς σέλας, οἱ δὲ κελαινῆς. Piſcium namque loquitur affluentiam, qui ſplendore pelliciebantur in fraudem. Oppianus Cynegetic. 4.

Ὡς δ' ἰχθῦς ἀνὰ νύκτα δολόφρονες ἁρπαλιῆες
Πρὸς βέλος ἰθύνουσι θοαῖς ἀκάτοισι φέροντες
Λαμπομένας δαΐδας.

Brodæus: Cui cur non adſentiam, facit locus ſuperior, Νεοπτολέμοιο βίη μολών. Sic ergo etiam ferri poteſt διεγρομένη πυρὸς σέλας: eſt enim periphraſis τοῦ φλόξ. *Dausq.* Rhodomannus ediderat in ipſo Contextu, διεγρομένη δ' ὑπ' ἀϋτμῇ.

id-

Assimilem nubibus, & vento leviorem.
Trojam itaque dicto citius pervenit,& pedes imponit colli
Sigei ventosi; unde conflictum spectat
Virorum cominus pugnantium, sed Achivos insigniter decorat.
Cæterum Achillis filius excellentissimum inter alios habebat
Robur animi & corporis simul; quæ (duo) si jungantur, viris
Magnam conciliant gloriam: ipseque præditus erat utroque.
Quia Jovis erat propago, & chari parentis instar habebat.
Quo factum, ut imperterritus magnam prope turres stragem perpetraret.
Veluti piscator in mari vir prædæ cupiditate accensus,
Dum piscibus exitium struit, vim defert Vulcani
In suam navem: Tum excitatus a flatu
Coruscat circa navem ignis fulgor: Pisces igitur nigro
E salo properant, ultimam lucem gestientes
Intueri; Hos enim protensæ cuspidis tridente
Conficit assultantes: Et cor ipsius lætatur super captura.
Ita & nobilis filius feliciter belligerati Achillis
Circa murum lapideum agmina hostium prosternit
Adversum se ruentium. Occupati interim sunt omnes Achivi.
Alii circa alia propugnacula; Hinc remugit spaciosum
Lit-

idque interpretatus fuerat, *tum excitato ardore:* Non inepte prorsus: Nam ἀϋτμὴ pro φλὸξ ponitur aliquando. At longe exasciatius & opportunius legitur vel διεγρομένα vel διεγρόμενον ὑπ' ἀϋτμῇ: Id vident omnes, qui Græce sciunt, ne pueris exceptis: Quare alterutrum sumendum. Bonus Dausquejus facit, quod solet. *Pauw.*

572. *μεμαῶτες ὕστατον αἴγλην*] *μεμαότες. Rhod.*

576. *Λαίνεον περὶ τεῖχος*] *Λαΐνεον περὶ τεῖχος. Rhod.*

577. *Αντίον ἐπεσσυμένων*] *Αντί'* vel *ἐσσυμένων. Rhod.* Utrumque in Libris fortasse, & inde error ex annotata varietate. *Pauw.*

578. *Ἄλλοι ὁμῶς ἄλλῃσιν ἐπάλξεσιν*] Illud *ὁμῶς* nove dictum videtur mihi: Interpres aliud usitatius dedit. *Pauw.*

579.

Αἰγιαλὸς, καὶ νῆες· ἐπεστενάχοντο δὲ μακρὰ
Τείχεα βαλλομένων· κάματος δ' ὑπεδάμνατο λαοὺς
Ασπετος ἀμφοτέρωθε· λύοντο δὲ γυῖα, καὶ ἀλκὴ
Αἰζηῶν· ἀλλ' οὔτι μενεπτολέμου Αχιλῆος
Αμφεχεν υἱέα δῖον, ἐπεὶ ῥά οἱ ὄμβριμον ἦτορ
Πάμπαν ἔην ἄτρυτον· ἀνιηρὸν δέ οἱ οὔτι
Ηψατο μαρναμένοιο· μένος δ' ἀκάμαντι ἐοικὼς
Αενάῳ ποταμῷ, τὸν ἀπειρεσίη πυρὸς ὁρμὴ
Οὔ ποτ' ἰοῦσ' ἐφόβησε, καὶ ἢν μέγα μαίνετ' ἀήτης,
Ηφαίστου κλονέων ἱερὸν μένος, ἢν γὰρ ἵκηται
Εγγὺς ἐπὶ προχοῇσι, μαραίνεται, οὐδέ οἱ ἀλκὴ
Αψασθ' ἀργαλέη σθένει ὕδατος ἀκαμάτοιο·
Ὣς ἄρα Πηλείδαο δαΐφρονος υἱέος ἐσθλοῦ,
Οὔτε μόγος στονόεις, οὔτ' ἂρ δέος ἥψατο γούνων,
Αἰὲν ἐρειδομένοιο, καὶ ὀτρύνοντος ἑταίρους·
Οὐ μὴν οὐδὲ βέλος κείνου χρόα καλὸν ἵκανε,
Πολλῶν βαλλομένων, ἀλλ' ὡς νιφάδες περὶ πέτρην
Πολλάκις ἤϋτησαν ἐτώσια· πάντα γὰρ εὐρὺ
Εἶργε σάκος, βριαρή τε κόρυς, κλυτὰ δῶρα θεοῖο·
Τοῖς ἐπικαγχαλόων κρατερὸς πάϊς Αἰακίδαο,
Φοίτα μακρὰ βοῶν περὶ τείχεϊ, πολλὰ κελεύων
Ες μόθον Αργείοισιν ἀταρβέα θῦναι, οὕνεκα πάντων

Πολ-

579. ἐπεστενάχοντο δὲ μακρὰ Τείχεα βαλλομένων] Enallage casuum: Nam βαλλομένων ipsa τείχεα respicit, & scriptum pro βαλλόμενα: *Resonabant longa mœnia, quando lapidibus verberabantur.* Interpres male. *Pauw.*

584. ἀνιηρὸν δέ οἱ οὔτι Ηψατο μαρναμένοιο] μαρναμένοιο ἥψατο se mutuo amplectuntur arcte. Et quid igitur οἱ? Nescio: Nam ἀνιηρὸν οὔτι extrinsecus accedit, & nihil habet, quod proprium & domesticum erat Neoptolemo, ut locus esse possit οἱ: Sciunt Græce docti. Quare suspecta est scriptura, & legendum arbitror, ἀνιηρὸν δέ τοι οὔτι Ηψατο μαρναμένοιο. Nam ἀνιηρὸν δέ οἱ οὔτι ingrate nimis sonaret. *Pauw.*

585. μένος δ' ἀκάμαντι ἐοικὼς] Nonne ἐοίκει potius, vel ἐῴκει? *Pauw.*

589. οὐδέ οἱ ἀλκὴ Αψασθ' ἀργα-

Littus, atque naves; Et longa resonant mœnia
Gemitu vulneratorum; Laborque homines delassat
Indesinens utrobique; resolvuntur denique membra & vires
Juvenum: Sed nullo modo Martipotentis Achillis
Filium, divinæ indolis, (lassitudo) complectitur. Nam strenuum ejus cor
Prorsus indefatigabile erat, nihilque molestiæ eum
Pugnantem attigit. Quin impetum referebat indefessi
Et perennis fluvii, quem rapida ignis violentia
Nunquam territat imminens, etiamsi graviter insaniat ventus
Sacrum Vulcani robur agitans; Quando enim accesserit
Propius ad alveum, extinguitur; nec vires ejus
Efficaces indomitam contingere aquam valent.
Sic pugnacis etiam Pelidæ generoso nato
Neque tristis labor, neque metus genua apprehendit,
Semper connitenti, & socios instiganti.
Nec vero telum aliquod corpus illius perstringebat,
Cum tamen innumera jacerentur: verum ut nives circa petram,
Crebro strepitabant incassum; omnia enim latus
Arcebat clypeus, firmaque galea, præclara Dei munera.
Quibus exsultans validus Æacidæ filius,
Magno clamore murum obibat, multis cohortans
Argivos ad pugnam haud formidabilem; Quia enim inter omnes

Lon-

γαλέη σθένει ὕδατος ἀκαμάτοιο] ἀργαλέη σθένει ad ἀλκὴ relatum, non satis placet: Scribendum suspicor, οὐδέ οἱ ἀλκὴ Ἄψασθ' ἀργαλέῳ σθένει ὕδατος ἀκαμάτοιο. *Pauw.*

592. Οὔτε μόγος στονόεις, οὔτ' ἄρ δέος ἥψατο γούνων] δέος ἥψατο γούνων minus apte dicitur: Nam metus ad animum, non ad genua pertinet. Alterum μόγος rectum est. *Pauw.*

600. Ἐς μόθον Ἀργείοισιν ἀταρβέα θῦναι, οὕνεκα πάντων] Dele θῦναι. *Rhod.* Versus difficilis & aperte corruptus. Rhodomannus, πολλὰ κελεύων Ἐς μόθον Ἀργείοισιν ἀταρβέα, οὕνεκα πάντων: Male: Nam ita non loquuntur Græci, & ineptum est ἀταρβέα, quia pugna hæc erat quam maxime formidabilis. Taceo, quod in-

Πολλὸν ἔην ὄχ' ἄριστος, ἔχεν δ' ἔτι θυμὸν ὁμοκλῆς
Λευγαλέης ἀκόρητον· ἑοῦ δ' ἄρα μήδετο πατρὸς
Τίσσεσθ' ἀλγινόεντα φόνον· κεχάροντο δ' ἄνακτι
Μυρμιδόνες· στυγερὴ δὲ πέλεν περὶ τεῖχος ἀϋτή·
Ἔνθα δύω κτάνε παῖδε πολυχρύσοιο Μέγητος,
Ὃς γόνος ἔσκε Δύμαντος, ἔχεν δ' ἐρικυδέας υἷας
Εἰδότας εὖ μὲν ἄκοντα βαλεῖν, εὖ δ' ἵππον ἐλάσσαι
Ἐν πολέμῳ, καὶ μακρὸν ἐπισταμένως δόρυ πῆλαι·
Τοὺς τέκεν ὑπεροίβια μιῇ ὠδῖνι παρ' ὄχθης
Σαγγαρίου, Κέλτον τε, καὶ Εὔβοιον· οὐδ' ἀπόναντο
Ὄλβου ἀπειρεσίοιο πολὺν χρόνον, οὕνεκα μοῖραι
Παῦρον ἐπὶ σφίσι πάγχυ τέλος βιότοιο βάλοντο·
Ἄμφω δ' ὡς ἴδον ἦμαρ, ὁμῶς κάτθανον ἄμφω
Χερσὶ Νεοπτολέμοιο θρασύφρονος, ὃς μὲν ἄκοντι
Βλήμενος ἐς κραδίην, ὁ δὲ χερμαδίῳ ἀλεγεινῷ
Κακκεφαλῆς· βριαρὴ δὲ περιθραυσθεῖσα καρήνῳ,
Ἐθραύσθη τρυφάλεια, καὶ ἐγκέφαλον συνέχευεν·

Ἀμφὶ

integram vocem delere, audacia etiam ſit nimia. Quid faciemus? Legendum forte, πολλὰ κελεύων Ἐς μόθον Ἀργείους θάρσει ἰέν', οὕνεκα πάντων: *cum fiducia ad pugnam ire;* Hoc appoſitum & bonum, recteque oratio nunc adornata: ἰέναι ſcriptum fuit integre: Inde error, & ipſum θῦναι. Si velis ἴμεν pro ἰέν', id etiam ſumere potes tibi. *Pauw.*

601. Πολλὸν ἔην ὄχ' ἄριστος] Ubi Πολλὸν adeſt, ſcribendum ὄγ' ἄριστος. *Pauw.*

603. Τίσσεσθ' ἀλγινόεντα φόνον] Τίσεσθ'. *Pauw.*

609. Τοὺς τέκεν ὑπεροίβια] Τοὺς τέκεν οἱ Περίβοια. *Rhod.* Brodæus Ὑπερόβοια. Hæreo. Forte ἡ Περίβοια, quod nomen matris Aſteropæi eſt Iliade Τ. & filiæ Aceſſameni. Forte ἡ Ἐρίβοια, quod nomen eſt filiæ Alcathoi, matris majoris Ajacis, teſte Didymo in Iliad. Π. & Diodoro Lib. 5. Forte Μελίβοια, quod nomen filiæ Oceani, matris Lycaonis, Apollodor. Lib. 3. Ibidem fuit & Præti uxor Σθενέβοια. Denique his in omnibus conjecturis reſcribi queat, & convenientius quidem, Τοὺς τέκεν οἱ Περίβοια. *Dausq.* Mireris, Lector, Dausqueji ingenium & acumen. Poſui autem ſcripturam Editionis Aldinæ & Baſileenſis: Rhodomannus in ſua dederat, Τοὺς τέκεν ἡ Περίβοια. *Pauw.*

610.

Longe erat præstantissimus, animum habebat belli terriculamentorum
Ut ut tristium inexsatiabilem. Patris etiam sui cogitabat
Cædem dolendam vindicare: Lætitiam igitur ceperunt de principe
Myrmidones. Interim horrendus erat conflictus circa murum.
Ibi duos peremit filios Megetis auro ditissimi;
Qui soboles erat Dymantis: & gloria illustres natos habebat,
Scientes perite jaculum torquere, perite etiam equum agitare
In bello, & longam solerter hastam vibrare.
Quos Peribœa ipsi uno partu in lucem extulit, in ripis
Sangarii, Celtum videlicet & Eubium; nec fructum tamen ceperunt
Immensæ felicitatis ad longum tempus: quod fata
Plane brevem ipsis vitæ terminum præstituissent.
Atque ut ambo simul lucem conspexerant, (ita &) simul oppetierunt
Confidentis Neoptolemi manibus, alter pilo
In cor ictus, alter tristi lapide
In caput; gravisque illisa cranio
Galea diffracta est, ac cerebrum confudit.

Jux-

610. Κέλτον τε, καὶ Εὔβοιον] καὶ Εὔβιον. *Rhod.* Fors non necesse: Εὐβοίας filius Herculis ex Anthippe Threstii filia notus est ex Apollodoro; Εὔβοια Junonis nutrix, a qua insulæ nomen, ex Strabone & Aliis. *Pauw.*

613. Ἄμφω δ᾽ ὡς ἴδον ἦμαρ, ὁμῶς κάτθανον ἄμφω] ὁμῶς καὶ vel ἅμα. *Rhod.* Sic Versum differ, sic refice:

Ἄμφω δ᾽ ὡς ἴδον ἦμαρ ὁμῶς,
ὣς κάτθανον ἄμφω.

Dausq. Mihi placet ὁμῶς καὶ: Vocula ὁμῶς ita interponitur, ut ad utramque orationis partem sese referat. ὁμῶς, ἅμα & ὁμῶς, ὣς inepta sunt & longe ableganda. *Pauw.*

616. βριαρὴ δὲ περιθραυσθεῖσα καρήνῳ, Ἐθραύσθη τρυφάλεια] Ἐκλάσθη τρυφάλεια. *Rhod.* Forte: Θραυσθέντι τρυφάλεια καὶ ἐγκέφαλον συνέχευεν, *etiam cerebrum confudit.* Forte: περιγναμφθεῖσα καρήνῳ, Ἐθραύσθη τρυφάλεια. Rhodomannus Ἐκλάσθη pro Ἐθραύσθη. *Dausq.* Locus sine dubio corruptus: Rhodomanni Ἐκλά-

Αμφὶ δ' ἄρα σφίσι φῦλα περικτείνοντο καὶ ἄλλων
Μυρία δυσμενέων· μέγα δ' Αρεος ἔργον ὀρώρει,
Μέσφ' ὅτε δὴ βουλυτὸς ἐπήλυθεν, ἄνυτο δ' ἠὼς
Αμβροσίη, καὶ λαὸς ἀταρβέος Εὐρυπύλοιο
Χάσσατο τυτθὸν ἄπωθε νεῶν· οἱ δ' ἀγχόθι πύργων
Βαιὸν ἀνέπνευσαν· καί δ' αὐτοὶ Τρώϊοι υἷες
Αμπαύοντο μόθοιο δυσαλκέος, οὕνεκ' ἐτύχθη
Φύλοπις ἀργαλέη περὶ τείχεϊ· καὶ νύ χ' ἅπαντες
Αργεῖοι τότε νηυσὶν ἐπὶ σφετέρῃσιν ὄλοντο,
Εἰ μὴ Αχιλλῆος κρατερὸς πάϊς ἤματι κείνῳ,
Δυσμενέων ἀπάλαλκε πολὺν στρατὸν, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
Εὐρύπυλον· τῷ δ' αἶψα γέρων σχεδὸν ἤλυθε Φοῖνιξ·
Καί μιν ἰδὼν, θάμβησεν ἐοικότα Πηλείωνι·
Αμφὶ δέ οἱ μέγα χάρμα, καὶ ἄσπετον ἄλγος ἵκανεν·
Αλγος μὲν, μνησθέντι ποδώκεος ἀντ' Αχιλῆος·
Χάρμα δ' ἄρ, οὕνεκά οἱ κρατερὸν παῖδ' εἰσενόησε·
Κλαῖε δ' ὅγ' ἀσπασίως, ἐπεὶ οὔποτε φῦλ' ἀνθρώπων
Νόσφι γόου ζώουσι, καὶ εἴ ποτε χάρμα φέρονται·
Αμφεχύθη δέ οἱ, εὖτε πατὴρ περὶ παῖδα χυθείη,
Ος τε θεῶν ἰότητι πολὺν χρόνον ἄλγε' ἀνατλὰς,

Ελ-

Εκλάσθη non juvat: Nam id sono, non re, ab Εθραύσθη differt: Nihil certius, aut perspicuum magis. Dausqueji Θραυσθέντι longe ineptissimum est: Alterum περιγναμφθεῖσα longe quidem rectius, sed absonum tamen de galea, quæ capiti imponitur. Aliud delitescit: An scribendum, βριαρὴ δὲ περιθριγκοῦσα κάρηνον, Εθραύσθη τρυφάλεια? Id optimum foret, si περιθριγκοῦν pro *munire*, *vallare* adhiberetur simpliciter & γενικῶς: Qua de re dubito, & paulo incertior sum. Quid si legamus igitur, βριαρὴ δὲ περιβληθεῖσα καρήνῳ, Εθραύσθη τρυφάλεια? In eo certe nihil, quod hic displicere possit: Quare id hactenus ratum sit. *Pauw.*

618. Αμφὶ δ' ἄρα σφίσι φῦλα περικτείνοντο καὶ ἄλλων Μυρία δυσμενέων] φῦλα μυρία: Quam tumidum hoc? Non hominum millia, sed cohortium millia. *Pauw.*

622. Χάσσατο τυτθὸν ἄπωθε νεῶν· οἱ δ' ἀγχόθι πύργων] Hic etiam minus apposite a navibus

ad

Juxtaque hos cohortes cæduntur etiam aliorum
Hoſtium innumeræ, & ingens Martis negocium oritur;
Donec veſpera ingruit, & Aurora (dies) finem habuit
Alma. Hinc manus Eurypyli imperterriti
Modicum a navibus recedit. Græci autem juxta turres
Paulum recreantur; Quin etiam ipſi Troum nati
A difficili pugna requieſcunt; Quia fuerat
Operoſum certamen circa murum. Omnes ſane
Argivi tunc una cum navibus ſuis exitio dati eſſent;
Niſi fortiſſimus Achillis filius illa die
Numeroſas hoſtium copias repuliſſet, ipſumque (una)
Eurypylum. Ad illum igitur acceſſit ſenior Phœnix,
Cumque videret eum Pelidæ (adeo) ſimilem eſſe, obſtupuit,
Et magnum ſimul gaudium atque ingens dolor ipſum occupavit;
Dolor, quia citiſſimi Achillis memoria velut oculis obverſaret;
Gaudium vero, quod fortem ipſius filium agnoſceret.
Flevit itaque non illubenter. Nam genus hominum nunquam
Absque ægritudine vivit, etiamſi quandoque gaudio fruitur.
Complexusque eum eſt, perinde ac ſi pater in filii complexum effundatur;
Qui voluntate Deum longo tempore cum ærumnis conflictatus

Re-

ad turres tranſit Quintus: Junge, quæ ad V. 132. hujus libri noto. *Pauw.*

624. *Αμπαύοντο μόθοιο δυσαλκέος*] Scribe *δυσαίος*. Sophocles contra dixit *εὐαῆ ὕπνον* in Philoctete. *Dausq.* Dausquejus facit, quod ſolet: Si quid mutandum, ſcripſerim *μόθοιο δυσαλγέος*. At nihil muto: *ἀλκὴ* idem aliquando, quod *ἄλκαρ*, *ἀλέξητις*: Inde *δυσαλκέος* hic. *Pauw.*

632. *μνησθέντι ποδώκεος ἄντ' Αχιλῆος*] *ἄντ'* pro *ἄντα* hic poſitum eſt: *palam*, *aperte*: Et hæc vocula meo judicio minus appoſita eſt hoc loco. Interpres aliter, ſed pro lubitu ſuo. *Pauw.*

636. *εὖτε πατὴρ περὶ παιδὰ χυθείη*] *παιδὶ*. *Rhod.*

Ελθοι ἑὸν ποτὶ δῶμα, φίλῳ μέγα χάρμα τοκῆϊ·
Ὣς ὁ Νεοπτολέμοιο κάρη, καὶ στήθεα κῦσεν
Αμφιχυθεὶς· καὶ τοῖον ἀγαπαζόμενος, φάτο μῦθον·
Χαῖρέ μοι ὦ τέκος ἐσθλὸν Αχιλλέος, ὅν ποτ' ἔγωγε,
Τυτθὸν ἐόντ', ἀτίταλλον ἐν ἀγκοίνῃσιν ἐμῇσι
Προφρονέως· ὁ δ' ἄρ' ὦκα θεῶν ἐρικυδέϊ βουλῇ
Ερνος ὅπως ἐριθηλὲς ἀέξετο· καί οἱ ἔγωγε
Γήθεον εἰσορόων ἠμὲν δέμας, ἠδὲ καὶ αὐδήν·
Εσκε δέ μοι μέγ' ὄνειαρ· ἶσον δέ ἑ παιδὶ τίεσκον
Τηλυγέτῳ· ὁ δ' ἄρ' ἶσον ἑῷ πατρὶ τίεν ἐμὸν κῆρ·
Κείνου μέν τ' ἄρ' ἔγωγε πατὴρ, ὁ δ' ἂν υἱὸς ἔμοιγε
Εσκεν, ὅπως φήσασκεν ἰδὼν, ἑνὸς αἵματος ἐσμὲν,
Εἵνεχ' ὁμοφροσύνης· ἀρετῇ δ' ὅγε φέρτερος ἦεν
Πολλὸν, ἐπεὶ μακάρεσσι δέμας καὶ κάρτος ἐῴκει·
Τῷ σύγε πάμπαν ἔοικας· ἐγὼ δ' ἄρ κεῖνον ὀΐω
Ζωὸν ἔτ' Αργείοισι μετέμμεναι· οὗ μ' ἄχος ὀξὺ
Αμφέχει ἤματα πάντα, λυγρῷ δ' ἐπὶ γήραϊ θυμὸν
Τείρομαι· ὡς ὄφελόν με χυτὴ κατὰ γαῖα κέκευθε
Κείνου ἔτι ζώοντος· ὃ καὶ πέλει ἀνέρι κῦδος
Κηδεμονῆος ἑοῦ ὑπὸ χείρεσι ταρχυθῆναι·
Αλλὰ, τέκος, ἐκείνου μὲν ἐγὼ οὐ λήσομαι, ἦτορ
Αχνυ-

640. καὶ τοῖον ἀγαπαζόμενος, φάτο μῦθον] ἀγαζόμενος. *Rhod.*

647. ὁ δ' ἄρ' ἶσον ἑῷ πατρὶ τίεν ἐμὸν κῆρ] τῖεν ἐμὸν κῆρ. *Rhod.*

648. Κείνου μέν τ' ἄρ' ἔγωγε πατὴρ, ὁ δ' ἂν υἱὸς ἔμοιγε] ὁ δ' ἄρ' υἱὸς. *Rhod.* An non ſcribendum copulate magis, Κείνου τ' ἄρ μὲν ἔγωγε πατὴρ, ὁ δ' ἄρ υἱὸς ἔμοιγε? Dein, ubi ἔμοιγε ſequitur, nonne aptius etiam præcederet Κείνῳ? *Pauw.*

649. ὅπως φήσασκεν ἰδὼν, ἑνὸς αἵματος ἐσμὲν] Hæc mihi non placent ita ſcripta: Nam primo, ὅπως pro ἵνα non recte jungitur cum φήσασκεν indicandi modo: Et dein, ἐσμὲν verba reddit perplexa. An legendum, ὅλως φήσασκεν ἰδὼν, ἑνὸς αἵματος ἔμμεν vel εἶναι? Erunt, qui maluerint, ἑνὸς αἵματος εἰσίν: Neque id deterius. *Pauw.*

654. Αμφέχει ἤματα πάντα &c.] Αμφέχει principium mihi repetivit ex fine antecedentis. *Rhod.* In Aldina & Baſileenſi ἀμφέχει male cum Verſu antece-

Redit domum suam, magnum caro parenti gaudium (adferens.)
Ita ille Neoptolemi caput & pectus osculatus est,
Amplexui inhærens, & hæc verba admirabundus edidit:
Salve mihi præclara Achillis proles! Quem ego aliquando
Tenellum adhuc in ulnis meis educavi
Sedulo; quique subito, magnifico Deum consilio (numine,)
Tanquam florida planta, succrevit: & me, si ad illius
Tum corpus respicerem, tum loquelam, lætitia incessebat,
Magnoque mihi erat emolumento. Nam magni ipsum faciebam tanquam filium
Unicum, & ipse me parentis loco colebat.
Illius ego pater, & ipse mihi filius
Erat; ut asseruisses hæc intuitus, nos eodem genere prognatos esse,
Propter animorum consensionem. Verum ille virtute me anteibat
Longe: utpote qui cum Diis forma corporis ac robore comparandus esset.
Huic vero tu prorsus similis es; ita ut videatur mihi ipse
Vivus adhuc inter Argivos versari: propter hunc ergo acutus me dolor
Angit perpetuo, & misera insuper senecta animum
Confectum habeo. O si me humus infusa obruisset,
Eo adhuc vivente! Hoc enim decus homini est,
Si curatoris sui manibus alicui parentetur.
Propterea, fili, ejus memoriam nunquam animus meus deponet

cedenti cohæret. *Pauw.*

656. ὃ καὶ πέλει ἀνέρι κῦδος] Nonne scribendum potius, ὃ γὰρ πέλει ἀνέρι κῦδος? Ita sane Interpres in Versione sua. Sed fors καὶ maluit Quintus, quia præcedentibus aliquid adjungit: Attende. *Pauw.*

657. Κηδεμονῆος] Senectutis scilicet & senis: Ita vox accipienda, quæ alias ineptiret: Nam olim Phœnix κηδεμὼν fuerat Achillis, non Achilles Phœnicis. Qua de causa non peccasset Quintus, si aliam vocem adhibuisset minus ambiguam. *Pauw.*

658. Ἀλλὰ, τέκος, ἐκείνου μὲν

Αχνύμενος· σὺ δὲ μή τι χαλέπτεο πένθεϊ θυμόν·
Αλλ' ἄγε Μυρμιδόνεσσι, καὶ ἱπποδάμοισιν Αχαιοῖς
Τειρομένοις ἐπάμυνε, μέγ' ἀμφ' ἀγαθοῖο τοκῆος
Χωόμενος δηΐοισι· κλέος δέ τι ἔσσεται ἐσθλὸν
Ευρύπυλον δαμάσαντι, μάχης ἀκόρητον ἐόντα·
Τοῦ γὰρ ὑπέρτερός ἐσσι, καὶ ἔσσεαι, ὅσον ἀρείων
Σεῖο πατὴρ κείνοιο πέλεν μογεροῖο τοκῆος.
Ως φάμενον, προσέειπε πάϊς ξανθοῦ Αχιλῆος·
Ω γέρον, ἡμετέρην ἀρετὴν ἀνὰ δηϊοτῆτα
Αἶσα διακρινέει κρατερὴ, καὶ ὑπέρβιος Αρης.
Ως εἰπὼν, αὐτῆμαρ ἐέλδετο τείχεος ἐκτὸς
Σεύεσθ' ἐν τεύχεσσιν ἑοῦ πατρὸς· ἀλλά μιν ἔσχε
Νὺξ, ἥ τ' ἀνθρώποισι λύσιν καμάτοιο φέρουσα,
Εσσυτ' ἀπ' ὠκεανοῖο, καλυψαμένη δέμας ὄρφνῃ·
Αργείων δέ μιν υἷες ἴσον κρατερῷ Αχιλῆϊ
Κύδαινον παρὰ νηυσὶ γεγηθότες· οὕνεκ' ἄρ' αὐτοὺς
Θαρσαλέως κατέτευξεν ἑὼν ἐπὶ δῆριν ἑτοίμως·
Τοὔνεκά μιν τίεσκον ἀγακλειτοῖς γεράεσσιν,
Ασπετα δῶρα διδόντες, ἅ τ' ἀνέρι πλοῦτον ὀφέλλει·
Οἱ μὲν γὰρ χρυσόν τε, καὶ ἄργυρον, οἱ δὲ γυναῖκας
Δμωΐδας, οἳ δ' ἄρα χαλκὸν ἀάσπετον, οἱ δὲ σίδηρον,
Αλλοι δ' οἶνον ἐρυθρὸν ἐν ἀμφιφορεῦσιν ὄπασσαν,
Ιππους τ' ὠκύποδας, καὶ ἀρήϊα τεύχεα φωτῶν,
Φάρεά τ' εὐποίητα, γυναικῶν κάλλιμα ἔργα·
Τοῖς ἐπὶ θυμὸν ἴαινε Νεοπτολέμοιο φίλον κῆρ·
Καί ῥ' οἱ μὲν δόρποιο ποτὶ κλισίῃσι μέλοντο,
Υἱὸν Αχιλλῆος θεοειδέα κυδαίνοντες
Ισον ἐπουρανίοισιν ἀτειρέσι· τῷ δ' Αγαμέμνων,
Πόλλ' ἐπικαγχαλόων, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·

Ατρε-

ἐγὼ οὐ λήσομαι] κείνου μὲν ἐγών. Rhod.
662. κλέος δέ τι ἔσσεται ἐσθλὸν] κλέος δέ τοι. Rhod.
664. ὅσον ἀρείων] ὅσσον ἀρείων. Rhod.

675.

Lugens. Tu vero ne luctu animum conficias;
Sed age Myrmidonibus, & Achivis equum domitoribus
Infractis bello succurre, magna propter egregium parentem
Iracundia in hostes exardescens. Gloria vero tibi obveniet singularis,
Si Eurypylum, qui pugnæ inexaturabilis est, superaris.
Hoc enim superior es & eris, quanto præstantior
Erat genitor tuus illius ærumnoso parente.
Hæc dicentem interpellavit filius rufi Achillis.
O senex! virtutem nostram in acie
Præpotens fatum, & Mars violentus dijudicabit.
Ita fatus, eodem statim die gestiebat ante murum
Excurrere in armis patris sui: sed impediit ipsum
Nox, quæ ut relaxationem a labore hominibus afferat,
Ruit ab Oceano, tenebris corpus obvelatum habens.
Cæterum Argivum nati non minus illi, quam strenuo Achilli,
Honoris gaudio delibuti apud naves, deferebant. Quia fiduciam
Ipsis injecerat, tam alacriter ad certamen procedendo.
Idcirco magnificis illum præmiis condecorarunt,
Infinita munera quæ homini divitias accumulant, exhibentes;
Alii enim aurum & argentum, alii fœminas
Servitio addictas: nonnulli etiam æris & ferri vim ingentem:
Et aliqui rubrum in amphoris vinum donarunt,
Equosque volucri-pedes, & Martia virum arma,
Ac vestes elaboratas, pulchra mulierum opera.
Quibus benevolum Neoptolemi cor sese oblectavit.
Hi itaque cœnæ in papilionibus operam dederunt,
Divina forma filium Achillis celebrantes,
Æque ac Cœlites immortales. Quem Agamemnon
Magna voluptate perfusus, his verbis compellat.

Haud

675. Θαρσαλίως κατένευξεν ἰὼν ἐπὶ δῆριν] Θαρσαλέους κατένευξεν ἰὼν

Ἀτρεκέως πάϊς ἐσσὶ θρασύφρονος Αἰακίδαο,
Ὦ τέκος, οὕνεκά οἱ κρατερὸν μένος, ἠδὲ καὶ εἶδος,
Καὶ μέγεθος, καὶ θάρσος, ἰδὲ φρένας ἔνδον ἔοικας·
Τῷ σοι ἐγὼ μέγα θυμὸν ἰαίνομαι· ἦ γὰρ ἔολπα
Σῇσιν ὑπαὶ παλάμῃσι, καὶ ἔγχεϊ δήϊα φῦλα,
Καὶ Πριάμοιο πόληα περικλειτὴν ἐναρίξαι,
Οὕνεκα πατρὶ ἔοικας· ἐγὼ δ' ἄρα κεῖνον ὀΐω
Εἰσοράαν παρὰ νήυσιν, ὅτε Τρώεσσιν ὁμόκλα,
Χωόμενος Πατρόκλοιο δεδουπότος· ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη
Ἔστι σὺν ἀθανάτοισι· σὲ δ' ἐκ μακάρων προέηκε,
Σήμερον Ἀργείοισιν ἀπολλυμένοις ἐπαμῦναι.
Ὣς φάμενον, προσέειπεν Ἀχιλλέος ὄμβριμος υἱός·
Εἴθε, ὦ Ἀγαμέμνον, ἔτι ζώοντα κίχανον,
Ὄφρα με καὶ αὐτὸς ἄθρησεν ἑὸν θυμήρεα παῖδα,
Οὔτι καταισχύνοντα βίην πατρὸς, ὥσπερ ὀΐω
Ἔσσεσθ', ἤν με σόωσιν ἀκηδέες Οὐρανίωνες.
Ὣς ἄρ' ἔφη, πινυτῇσιν ἀρηράμενος φρεσὶ θυμόν·
Λαοὶ δ' ἀμφιέποντες, ἐθάμβεον ἀνέρα δῖον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ δόρποιο, καὶ εἰλαπίνης κορέσαντο,
Δὴ τότ' ἄρ' Αἰακίδαο θρασύφρονος ὄμβριμος υἱὸς
Ἀνστὰς ἐκ δόρποιο, ποτὶ κλισίας ἀφίκανεν
Πατρὸς ἑοῦ· τὰ δὲ πολλὰ δαϊκταμένων ἡρώων
Ἔντεά οἱ παρέκειντ'· αἱ δ' ἀμφί μιν ἄλλοθεν ἄλλαι
Χῆ-

λὼν ἐπὶ δηρεῖν. *Rhod.*

694. Οὕνεκα πατρὶ ἔοικας] Hæc marcide repetita ſunt poſt præcedentia, οὕνεκά οἱ κρατερὸν μένος &c, & Τῷ σοι ἐγὼ μέγα &c. Moneo, ut ſic iterum tibi notes Calabri indolem. *Pauw.*

700. Εἴθε, ὦ Ἀγαμέμνον, ἔτι ζώοντα κίχανον] Εἴθε μὶν, ὦ Ἀγαμέμνον. *Rhod.* Scribebam, Εἴθε ἐγὼ, Ἀγαμέμνον. Rhodomannus, Εἴθε μὶν, ὦ Ἀγαμέμνον. Brodæus, Ὡς εἴθ', ὦ Ἀγαμέμνον. *Dausq.* Non male Rhodomannus, Εἴθε μὶν, ὦ Ἀγαμέμνον. Scribere tamen fortaſſe ſufficit geminata litera, Εἴθε ἑ, ὦ Ἀγαμέμνον, ἔτι ζώοντα. Ita Quintus ſæpe. *Pauw.*

701. Ὄφρα με καὶ αὐτὸς ἄθρησεν ἑὸν &c.] Ὄφρα καὶ αὐτός. *Rhod.* Scribe, Ὄφρα με κ' αὐτὸς ἄθρη-

Haud dubie audacis Æacidæ proles es,
Mi fili, quia hunc valido robore & forma,
Adhæc ſtatura procera fiduciaque & internis animi
virtutibus refers.
Ideo magnam de te voluptatem capio. Namque ſpero
Tuis manibus & haſta infeſta agmina hoſtium
Et famoſam Priami urbem, me diſpoliaturum,
Quandoquidem patris in te inſtar eſt. Quem videor mihi
Cernere apud naves, quomodo minabatur Trojanis,
Ardens ira propter Patroclum neci datum. Verum hic jam
Deorum conſortio fruitur; Et te e Superum cœtu miſit,
Ut Argivis pereuntibus hodie ſalutarem operam naves.
Hæc oranti reſpondet acer Achillis natus.
Utinam, mi Agamemnon, adhuc in vivis offendiſſem
illum,
Quo & ipſe dilectum ſuum filium conſpexiſſet,
Nihil dedecorantem patris virtutem, ut mihi promitto
Futurum eſſe, ſi me curarum neſcii Cælites ſalvum
præſtent.
Sic dixit prudentibus conſiliis animum confirmatum
habens,
Populus autem circumfuſus virum divinum admi-
rabatur.
Poſtquam vero cœnæ & convivii ſatietas eos cepiſſet;
Tunc ſtrenuus animoſi Achillis natus
Surgens ex epulo, ad tabernaculum ſe contulit
Patris ſui; ubi multa bello interfectorum heroum
Arma juxta illum repoſita erant, circaque eum diver-
ſis locis

Vi-

ἄθρησεν, vel Ὄφρα κε μ' αὐτὸς. *Dausq.* Dausqueji Ὄφρα με κ' αὐτὸς ſumo, quia a lectione vulgata minimum recedit. *Pauw.*

703. Ἔσσεσθ', ἤν με σάωσιν] σάωσιν. *Rhod.* Cur non ſcripſit σόωσιν? An Operarum fortaſſe error eſt? *Pauw.*

708. Λιπὼς ἐκ δόρποιο] ἐκ δόρποιο hic putide & Scholaſtice repetitur poſt Ἀλλ' ὅτε δὴ δόρποιο præcedens. *Pauw.*

Ibid. ποτὶ κλισίας ἀφίκανεν Πατρὸς ἑοῦ] Malo ποτὶ κλισίην propter ea, quæ de armis & captivis ſequuntur. *Pauw.*

Χῆραι ληϊάδες κλισίην ἐπιπορσύνεσκον,
Ὡς ζώοντος ἄνακτος· ὁ δ' ὡς ἴδεν ἔντεα Τρώων,
Καὶ δμῶας, στονάχησεν· ἔρως δέ μιν εἷλε τοκῆος·
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὰ δρυμὰ πυκνὰ, καὶ ἄγκεα ῥιπήεντα,
Σμερδαλέοιο λέοντος, ὑπ' ἀγρευτῆρσι δαμέντος,
Σκύμνος ἐς ἄντρον ἵκηται εὔσκιον, ἀμφὶ δὲ πάντη
Ταρφέα παπταίνει κεῖνο σπέος, ἀθρόα δ' αὖτε
Οστέα δερκόμενος κταμένων πάρος οὐκ ὀλίγων περ
Ιππων, ἠδὲ βοῶν, μέγ' ἄχνυται ἀμφὶ τοκῆος·
Ὡς ἄρα θαρσαλέοιο πάϊς τότε Πηληϊάδαο
Θυμὸν ἐπαχνώθη· δμωαὶ δέ μιν ἀμφ' ἀγάσαντο·
Καί δ' αὐτὴ Βρισηΐς, ὅτ' ἔδρακεν υἷ' Αχιλῆος,
Αλλοτε μὲν θυμῷ ἐγήθεεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
Αχνυτ', Αχιλλῆος μεμνημένη· ἐν δέ οἱ ἦτορ,
Αμφασίῃ βεβόλητο κατὰ φρένας, ὡς ἐτεόνπερ
Αὐτοῦ ἔτι ζώοντος ἀταρβέος Αἰακίδαο·
Τρῶες δ' αὖτ' ἀπάνευθε γεγηθότες, ὄμβριμον ἄνδρα
Εὐ-

711. κλισίην ἐπιπορσύνεσκον] Hic recte κλισίην est. Pro eo Aldina & Basileensis perperam κλησίην: quod in Notis correxit Rhodomannus. *Pauw.*

713. Καὶ δμῶας] δμωάς. *Rhod.* Recte, ut pro servis ancillæ adsint. *Pauw.*

714. Ὡς δ' ὅτ' ἀνὰ δρυμὰ πυκνὰ, καὶ ἄγκεα ῥιπήεντα] δι' ἄγκεα ῥωπήεντα. *Rhod.* ἄγκεα ῥιπήεντα, per valles vento afflatas. ῥωπήεντα non placet: tum quia inter arbusta delitescere leonis ingenio minus convenit: tum quia in aperto campo frequentius excipi leones suetum est, ubi pluribus venatoribus vires explicandi locus: raro namque venator unus leonem captat. Cui ῥιπήεντα visum erit intolerabile (ecquis hic?) legat ποιήεντα. *Dausq.* Ineptit Dausquejus, ut junctum ἀνὰ δρυμὰ πυκνὰ demonstrat palam: neque ἀνὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ἄγκεα ῥιπήεντα connectendum cum δαμέντος ὑπ' ἀγρευτῆρσι, sed cum σκύμνος ἐς ἄντρον ἵκηται: Pueri vident, nihilque apertius. Quare abjecto ῥιπήεντα, quod nullius est frugis, cum Rhodomanno libens substituo ῥωπήεντα, quo nihil syncerius & accommodatius. Pro Aldino καὶ ἄγκεα pessime Basileæ editum fuerat δι' ἄγκεα: Atque inde enatum Rhodomanni δι' ἄγκεα: quod revera pravum & incongruum, quia arcte copulanda male

Viduæ prædatitiæ (captivæ) tentorium adornabant,
Ceu vivo adhuc rege. Ubi vero ille conſpexit arma
Troum,
Et ſervas, ingemuit, & parentis eum deſiderium cepit.
Veluti cum in denſis quercetis, per fruticoſas valles,
Truculenti leonis, a venatoribus occiſi,
Catulus in antrum venerit opacum, circumquaque
verſus
Spelæum illud diligenter luſtrat, & congeſta
Videns oſſa dilaniatorum non exiguo numero quondam
Equorum & boum, magno dolore ob parentem adficitur:
Ita magnanimi tunc filius Pelidæ
Animo diriguit: famulæ vero admiratione ipſum proſequuntur.
Nec non ipſa Briſeis, ubi natum Achillis aſpexit,
Nunc ingens animo gaudium ſentit, nunc viciſſim
Recordatione Achillis mœrorem refricat; animusque illi
Stupore percellitur in pectore, quaſi revera
Adhuc ipſe ſuperſtitet Achilles, timere neſcius.
Troës autem ſeparatim exultantes, ſtrenuum virum
Eu-

male divellit. *Pauw.*

717. Ταρφέα παπταίνει κεῖνο σπέος] Pro μεῖνο ſeu κεῖνο σπέος legendum arbitror κενεὸν σπέος. *Rhod.* κεῖνο σπέος recte habet. Rhodomannus κενεὸν σπέος. Quomodo vacuum, ſi crebris equorum boumque oſſibus ſparſum? Uti domus vidua patreſamilias demortuo. Nec tamen id ſatis mutationi huic, quemadmodum neque noſtræ conjecturæ κοινὸν σπέος, commune leoni cæſo, & ſuperſtiti catulo. Neutri, inquam, locus: quia prima lectio recte conſtituta. *Dausq.* Vulgatam recte tuetur Dausquejus: Ejus κοινὸν, deterius adhuc, quam Rhodomanni κενεὸν: Id certum. Baſileenſes pro κεῖνο male ediderant μεῖνο. *Pauw.*

719. Ἵππων, ἠδὲ βοῶν, μέγ' ἄχνυται] μεγάλ' ἄχνυται. *Rhod.*

720. πάϊς τότε Πηληϊάδαο] Omitte τότε, vel lege Πηλείδαο. *Rhod.* τότε Πηλείδαο malo. *Pauw.*

721. δμωαὶ δέ μιν ἀμφ' ἀγάσαντο] ἀμφαγάσαντο. *Rhod.* ἀμφὶ hic adverbium eſt: *circum, undique.* Quare Rhodomanni ἀμφαγάσαντο non laudo: Incongrue enim adverbium ἀμφὶ cum ἀγάσαντο jungitur. ἀμφιέποντες V. 705. aliud eſt, ut quisque videt. *Pauw.*

723. Ἄλλοτε μὲν θυμῷ ἐγήθεεν] Injicio μέγ' vel μάλ'. *Dausq.*

Εὐρύπυλον κύδαινον ἐνὶ κλισίῃσι καὶ αὐτοὶ,
Ὁππόσον Ἕκτορα δῖον, ὅτ' Ἀργείους ἐδάϊξε,
Ῥυόμενος πτολίεθρον ἑὸν, καὶ κτῆσιν ἅπασαν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ μερόπεσσιν ἐπὶ γλυκὺς ἤλυθεν ὕπνος,
Δὴ τότε Τρώϊοι υἷες, ἰδ' Ἀργεῖοι μενεχάρμαι,
Νόσφι φυλακτῆρες, εὗδον, βεβαρηότες ὕπνῳ.

733. Νόσφι φυλακτῆρες] Νόσφι φυλακτήρων. *Rhod.*

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΟΜΗΡΩ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ.

Ἦμος δ' ἠελίοιο φάος περικίδναται αἶαν
Ἐκ περάτων ἀνιόντος, ὅθι σπέος Ἠριγενείης,
Δὴ τότε που Τρῶες, καὶ Ἀχαιῶν ὄμβριμοι υἷες,
Θωρήσσονθ' ἑκάτερθεν, ἐπειγόμενοι περὶ δῆριν·
Τοὺς μὲν παῖς ἐσθλὸς Ἀχιλλέος ὀτρύνεσκεν
Ἀντιάαν Τρώεσσιν ἀταρβέα θυμὸν ἔχοντας·
Τούς δ' ἄρα Τηλεφίδαο μέγα σθένος· ἦ γὰρ ἐώλπει
Τεῖχος μὲν χαμάδις βαλέειν, νῆάς τ' ἀμαθύνειν
Ἐν πυρὶ λευγαλέῳ, λαοὺς δ' ὑπὸ χερσὶ δαΐξαι·
Ἀλλά οἱ ἐλπωρὴ μὲν ἔην ἀλίγκιος αὔρῃ
Μαψιδίῃ· κῆρες δὲ, μάλα σχεδὸν ἑστηκυῖαι,
Πολλὸν καγχαλάασκον ἐτώσια μητιόωντι·
Καὶ τότε Μυρμιδόνεσσιν Ἀχιλλέος ἄτρομος υἱὸς
Θαρσαλέον φάτο μῦθον, ἐποτρύνων πονέεσθαι·
Κέκλυτέ μευ θεράποντες, ἀρήϊον ἐν φρεσὶ θυμὸν
Θέν-

4. Θωρήσσονθ' ἑκάτερθεν] Θωρήσσονθ'. *Rhod.*

5. Τοὺς μὲν παῖς ἐσθλὸς Ἀχιλλέος] Τοὺς μὲν δὴ vel γὰρ παῖς. *Rhod.*

Eurypylum laudibus & honoribus etiam ipsi in castris prosequuntur,
Non minus quam divinum Hectorem; ubi Argivos magna strage profligasset,
Ab exitio civitatem suam cunctasque possessiones vindicans.
Sed cum dulcis mortalibus somnus adventasset,
Trojana pubes, & Argivi bello fortes,
Præter excubitores, sopore gravati quiescebant.

QUINTI CALABRI

PRÆTERMISSORUM AB HOMERO

LIBER OCTAVUS.

Porro cum solis jubar per terram diffunderetur,
Ex finibus regressi, ubi Auroræ antrum est:
Tunc Trojani & acres Achivum filii
Utrobique armabantur, ad certamen properantes.
Hos quidem fortis Achillis filius exstimulabat
Ad occurrendum Trojanis, intrepido animo præditus.
Illos autem magna vis Telephidæ: sperabat enim
Fore, ut murum terræ affligeret, & naves aboleret
Exitioso igni, populumque (Græcorum) manibus (suis) trucidaret.
Verum spes ei similis erat auræ
Evanidæ: & Parcæ quam proxime adstantes,
Effuse cachinnabantur, quod vana sibi proponeret.
Et tunc imperterritus Achillis filius ad Myrmidones
Animosam habuit orationem ad subeundum (belli) labores exhortans.
Attendite me clientes, Mavortio pectoribus animo

In-

Rhod. Τοὺς μὲν δὴ præfero. *Pauw.*

10. ἐλπωρὴ μὲν ἔην ἀλίγκιος αὔρῃ] ἐναλίγκιος αὔρῃ. *Rhod.*

28.

Θέντες, ἵν' Ἀργείοισιν ἄχος πολέμου ἀλεγεινοῦ,
Δυσμενέεσσι δὲ πῆμα γενώμεθα· μηδέ τις ἡμέων,
Ταρβείτω· κρατερὴ γὰρ ἄδην ἐκ θάρσεος ἀλκὴ
Γίγνεται ἀνθρώποισι· δέος δὲ βίην ἀμαθύνει,
Καὶ νόον· ἀλλ' ἄγε πάντες ἐς ἄρεα καρτύνεσθε,
Ὄφρα μὴ ἀμπνεύσῃ Τρώων στρατὸς, ἀλλ' Ἀχιλῆα
Φαίη ἔτι ζώοντα μετέμμεναι Ἀργείοισιν.
Ὡς εἰπὼν, ὤμοισι πατρώϊα δύσατο τεύχη
Πάντοθε μαρμαίροντα· Θέτις δ' ἠγάλλετο θυμῷ,
Ἐξ ἁλὸς εἰσορόωσα μέγα σθένος υἱωνοῖο·
Καί ῥα θοῶς οἴμησε πρὸ τείχεος αἰπεινοῖο,
Ἐμβεβαὼς ἵπποισιν ἑοῦ πατρὸς ἀθανάτοισιν·
Οἷος δ' ἐκ περάτων ἀμφαίνεται ὠκεανοῖο
Ἠέλιος, θνητὸν ἐπὶ χθόνα πῦρ ἀμαρύσσων,
Πῦρ, ὅτε οἱ πώλοισι, καὶ ἅρματι συμφέρετ' ἀστὴρ
Σείριος, ὅς τε βροτοῖσι φέρει πολυκηδέα νοῦσον,
Τοῖος ἐπὶ Τρώων στρατὸν ἤιεν ὄμβριμος ἥρως,
Υἱὸς Ἀχιλλῆος· φέρον δέ μιν ἄμβροτοι ἵπποι,
Τούς οἱ ἐελδομένῳ νηῶν ἄπο λαὸν ἐλάσσαι,
Ὤπασεν Αὐτομέδων· ὃς γὰρ σφέας ἡνιόχευεν·
Ἵπποι δ' αὖτ' ἐχάρησαν, ἑὸν φορέοντες ἄνακτα
Ἴκελον Αἰακίδῃ· τῷ δ' ἄφθιτον ἦτορ ἐώλπει,
Ἔμμεναι ἀνέρα κεῖνον Ἀχιλλέος οὔτι χερείω·
Ὡς δὲ καὶ Ἀργεῖοι μέγα καγχαλόωντες ἄγερθεν
Ἀμφὶ Νεοπτολέμοιο βίην, ἄμοτον μεμαῶτες,
Λευγαλέοις σφήκεσσιν ἐοικότες, αἵτε κλονήσει

Χη-

28. *ἐκ περάτων ἀμφαίνεται*] Quam indigum hoc, ubi paulo ante similiter dixerat *ἐκ περάτων ἀνιόντος*? *Pauw.*

30. *Πῦρ, ὅτε οἱ πώλοισι*] *Πῦρ* hic accurate distinguendum a *φάος*: Sic repetitio quadrat, quæ alias ineptit. Moneo rudiores; quanquam ipse Rhodomannus id non satis animadvertit: Nam *illo* non requiritur in Versione, si ista distinguas rite. *Pauw.*

33. *Υἱὸς Ἀχιλλῆος· φέρον δέ μιν ἀμ-*

Indito; ut Argivis remedium triſtifici belli,
Et hoſtibus nocumentum præbeamus. Nec quis noſtrum
Pavitet; Nam ex fiducia propulſandi robur validum
Naſcitur hominibus: Sed timiditas vires attenuat
Et mentem. Verum agite omnes ad bellum roboramini;
Ut ne reſpiret Troum exercitus, ſed Achillem
Exiſtimet adhuc vivum inter Argivos verſari.
Sic fatus paterna humeris arma induit
Undique fulgentia. At Thetis exultavit animo,
E mari proſpiciens magnam nepotis fortitudinem.
Atque mox erupit extra murum præcelſum,
Conſcenſis immortalibus parentis ſui equis.
Qualis vero ex Oceani terminis apparet
Sol, igni ſuper terra radians admirando,
Igni (illo,) quando cum equis & curru illius circumfertur ſidus
Sirium, quod ſollicitum hominibus morbum affert.
Talis in Trojanorum copias tendebat fortis heros
Achille ſatus: & ferebant illum equi immortales,
Quos ipſi, hoſtes a navibus repellere cupienti,
Adduxerat Automedon. Is enim illos gubernabat.
Equi autem gaudebant, quod ferrent dominum ſuum,
Similem Æacidæ. Horumque cor nunquam marceſcens in ſpem erigebatur,
Virum illum Achille nihilo inferiorem eſſe futurum.
Ita etiam Argivi magna lætitia affecti, conglomerabantur
Circa vim Neoptolemi, inexplebili pugnæ cupiditate:
Non abſimiles trucibus veſpis, quæ iratæ

Al-

ἄμβροτοι ἵπποι] *φέρεον δέ μιν. Rhod.* Ingrata repetitio, ubi præceſſerat, Ἐμβιβαὼς ἵπποισιν *ἑοῦ πατρὸς ἀθανάτοισιν.* Sed eam adhibuit bonus, ut ſequentia commode attexere poſſet: Ita ſolet. *Pauw.*

36. *ἐὸν φορέοντες ἄνακτα*] *φορέοντες* poſt *φέρεον*: Scholaſticum hoc. An tamen pro *φέρεον δέ μιν* ideo legendum potius *ἔφερον δέ μιν*? Non deerunt, qui ita ſentient. *Pauw.*

37. *τῷ δ' ἄφθιτον ἦτορ ἰάλλει*] *τῶν δ' ἄφθιτον. Rhod.*

41. *αἵ τε κλονέωσι Χηραμοῦ ἐκποτέονται*] *κλονέωσι* ſuſpectum eſt: Malim igitur, *αἵ κοτέουσαι*, ut & verti. *Rhod.* Illud *κλονέωσι* neſcio, cur ſuſpectum ſit

Alveario evolant, dum pungere cupiunt corpus
Humanum, & omnes circa tectum ruentes,
Magnam cladem inferunt mortalibus, qui prætereunt.
Sic & illi ex navibus & propugnaculis effunduntur,
Ad bellum concitati; & spaciosus arctatur locus:
Totusque campus procul armis virum coruscat,
Sole desuper per aërem rutilante.
Qualiter nubes per vastum aëra fertur,
Magnis Boreæ flatibus agitata;
Cum nix existit, & hyemis tempus
Iniquum; & ubique cælum tenebræ coronant.
Ita tellus utrinque illis coëuntibus repletur,
Non ita procul a navibus: & pulvis ad cælum latum
Volat sublatus, ac strepunt arma virorum:
Simulque currus multi: & effuso cursu ad prælium
contendentes
Equi hinniunt, & unumquemque sua exhortatur
Virtus, ad aciem curis plenam exstimulans.
Ut cum vastos duo venti fluctus conturbant,
Horrendum frementes, in lato sali stagno,

Un-

τες. *Rhod.* Inepte & imperite Rhodomannus περὶ τέγος: quod plane ab hoc loco alienum est, & vocem expellit, quæ hic locum plane habet. στένος scilicet idem, quod στεῖνος: locus angustus, fauces, viarum angustiæ: Ita Homerus, ut nemo nescit, in Iliade non semel. Hesychius, Στεῖνος, στένωμα, στενοχώρημα. Nihil certius & indubitatius. Vide autem generis discrimen: Post αἵτε & ἐελδόμεναι habemus hic πάντες & ὁρμαίνοντες: Incongrue profecto: Nam vel hoc vel illud genus servandum erat. Scribe igitur vel οἵτε & ἐελδόμενοι ibi, vel πᾶσαι & ὁρμαίνουσαι hic, eandemque differentiam in λευγαλέοις observa. *Pauw.*

44. παρ' ἐσσυμένοισι βροτοῖσιν] παρεσσυμένοισι. *Rhod.*

46. Μαιμαῶντες Ἄρηϊ πολὺς δ' ἐστείνετο χῶρος] Μαιμάωντες & ἐστείνετο. *Rhod.*

48. Ἠελίου καθύπερθεν ὑπ' ἠέρι μαρμαίροντος] Non placet ὑπ' ἠέρι: Scribe ἐπ' ἠέρι. *Pauw.*

49. Οἷον δὲ νέφος εἶσι δι' ἠέρος] Οἷον δή. *Rhod.* δι' ἠέρος post ἐπ' ἠέρι Versu præcedenti. *Pauw.*

50. Πνοιῇσιν μεγάλῃσ' ἐλαυνόμενον] Πνοιῇσιν μεγάλῃσιν. *Rhod.*

53. Ὣς τῶν πλήθετο γαῖα συνερχομένων ἑκάτερθεν] Sic νέφος εἶσι numero singulo satis indigum est V. 49. *Pauw.*

Ἐκπόθεν ἀλλήλοισι περιῤῥηγνύντες ἀέλλας,
Ὁππότε χεῖμ' ἀλεγεινὸν ἀν' εὐρέα βένθεα πόντου
Μαίνετ', ἀμαιμακέτη δὲ περιστένει ἀμφιτρίτη
Κύμασι λευγαλέοισι, τὰ δ' ἄλλοθεν ἄλλα φέρονται,
Οὔρεσιν ἠλιβάτοισιν ἐοικότα, τῶν δ' ἀλεγεινὴ
Ὀρνυμένων ἑκάτερθε πέλει κατὰ πόντον ἰωὴ,
Ὣς οἵγ' ἀμφοτέρωθεν ἐπ' ἄρεα συμφορέοντο,
Σμερδαλέον μαιμώωντες· Ἔρις δ' ὀρόθυνε καὶ αὐτή·
Σὺν δ' ἔβαλον βροντῇσιν ἐοικότες, ἢ στεροπῇσιν,
Αἵτε μέγα κτυπέουσι δι' ἠέρος, ὁππότ' ἄηται
Λαῦροι ἐριδμαίνωσι, καὶ ὁππότε λαῦρον ἀέντες,
Συνέφεας ῥήξωσι Διὸς μέγα χωομένοιο
Ἀνδράσιν, οἵ τ' ἐρίθυμον ὑπὲρ θέμιν ἔργα κάμονται·
Ὣς οἵγ' ἀλλήλοισιν ἐπέχραον· ἔγχεϊ δ' ἔγχος
Συμφέρετ', ἀσπίδι δ' ἀσπὶς· ἐπ' ἀνέρα δ' ἤιεν ἀνήρ·
Πρῶτος δ' ὄμβριμος υἱὸς ἐϋπτολέμου Ἀχιλῆος
Δάμνατ' ἐῢν Μελανῆα, καὶ ἀγλαὸν Ἀλκιδάμαντα,
Υἷας Ἀλεξινόμοιο δαΐφρονος, ὅς τ' ἐνὶ κοίλῃ
Καύνῳ ναιετάεσκε, δϊειδέος ἀγχόθι λίμνης,
Ὄμβρῳ ὑπαὶ νιφόεντι παραὶ ποσὶ Ταρβήλοιο·

Κτεῖ-

65. *τῶν δ' ἀλεγεινὴ Ὀρνυμένων ἑκάτερθε πέλει κατὰ πόντον ἰωὴ*] Nonne idem dicit præcedens, *ἀμαιμακέτη δὲ περιστένει ἀμφιτρίτη Κύμασι λευγαλέοισι*? Homo lepidus profecto. *Pauw.*

68. *Σμερδαλέον μαιμώωντες*] *μεμαῶτες. Rhod.*

69. *βροντῇσιν ἐοικότες, ἢ στεροπῇσιν*] Ubi continuo sequitur, *Αἵτε μέγα κτυπέουσι δι' ἠέρος*, illud *στεροπῇσιν* aut omittere, aut præponere debuisset Quintus. *Pauw.*

71. *Λαῦροι ἐριδμαίνωσι*] *Λάβροι ἐριδμαίνωσι. Rhod.* Rhodomannus *Λάβροι*: Fors bene, fors male: Nam *λάβρος* & *λαῦρος* pro *ἰσοδυνάμοις* habentur sæpe in Libris, quorum loca interpolanda essent pluscula, si *λαῦρος* minus genuinum esset: Videbimus alias diligentius. Illud certum, si *λαῦροι* legas hic, mox pro *λαῦρον* etiam legendum esse *λάβρον*: Nam in illo *λαῦρον ἀέντες* post vocem gemellam, diligentia elucet hominis umbratici. *Pauw.*

72. *Συνέφεας ῥήξωσι*] *Σὺν νέφεα. Rhod.* Brodæus, Forte *Σὺν νεφέλας ῥήξωσι*, aut *Σὺν νέφεα.*

Ego

Undecunque inter se procellas collidentes:
Quando tristifica hyems in spacioso maris profundo
Furit, & immensa circum gemit Amphitrite
Fluctibus sævis, qui ex partibus diversis feruntur;
Arduis pares montibus; horridusque illis
Utrinque commotis in ponto fremitus existit.
Ita illi utrinque ad bellum concurrebant,
Horrendo motu perciti. Quin & ipsa contentio faces
illis subdebat.
Conflixerunt autem non aliter, quam tonitrua aut fulgura,
Quæ magnum fragorem excitant per aërem; ubi venti
Rapidi colluctantur, & quando impetuose flando
Nubes perfringunt; Jove graviter irascente
Hominibus, qui contra justitiam severam facinora patrant.
Ita illi animis infestis concurrunt, & hasta hastæ
Committitur, scutum scuto, ac vir virum invadit.
Princeps igitur strenuus belligeri Achillis natus
Fortem Melanea subigit, & formosum Alcidamantem,
Pugnacis Alexinomi filios: Qui in depressa
Cauno habitabat pellucidum juxta lacum,
Infra nivosum Imbrum, ad Tarbeli radices.

In-

Ego tamen Ἐκνεφίας non confodissem. Sunt autem ἐκνεφίαι autore Seneca genera quædam ventorum, quæ ruptæ nubes, & in pronum solutæ præmittunt. Vide Aristotelem circa initium Lib. 3. Meteor. & Plinium Lib. 2. Cap. 48. Verum illud mitius reponatur Σὺν νέφεα. *Dausq.* Rhodomannus & Brodæus Σὺν νέφεα ῥήξωσι: Dubito, an bene. Scribi enim potest Συννεφίας ῥήξωσι. συννέφεια est nubium congeries: quæ vox apprime est hujus loci, & ι abjicit, ut Metro exactius obtemperet. Si velis Συννεφέα ῥήξωσι, ita potes etiam: Nam συννεφὶς aptum quoque & notum significatione simili. *Pauw.*

73. ὑπὲρ θέμιν ἔργα κάμονται] κάμωνται. *Rhod.*

79. δειδιότες ἀγχόθι λίμνης] Ita recte Aldus: Basileenses male ediderant διαδίος ἀγχόθι λίμνης: quod Rhodomannus in Notis correxit. *Pauw.*

80. Ὄμβρῳ ὑπαὶ νιφόεντι] Ἴμβρῳ. Castellum est Cariæ supra Caunum. Strabo Lib. 14. *Rhod.* Verba Strabonis sunt: Εἶτα Καῦνος. καὶ ποταμὸς πλησίον Κάλβις βαθὺς, ἔχων εἰσαγωγὴν· καὶ μεταξὺ Πίσιλις. ἔχει δ' ἡ πόλις νεώρια, καὶ λιμένα κλειστόν· ὑπέρκειται δὲ τῆς πόλεως ἐν ὕψει φρούριον Ἴμβρος. *Pauw.*

Ibid. παραὶ ποσὶ Ταρβήλοιο]

Tar-

Κτεῖνε δὲ Κασσάνδρειον θοὸν ποσὶ παῖδα Μύνητα,
Ὃν τέκε δῖα Κρέουσα παρὰ προχοῆς ποταμοῖο
Λίνδου ἐϋῤῥείταο, μενεπτολέμων ὅθι Καρῶν
Πείρατα, καὶ Λυκίης ἐρικύδεος ἄκρα πέλονται·
Εἷλε δ' ἄρ αἰχμητῆρα Μόρυν Φρυγίηθε μολόντα·
Τῶν δ' ἄρα ὁμῶς Πολυνόν τε, καὶ Ἱππομέδοντα κατέκτα,
Τὸν μὲν ὑπὸ κραδίην, τὸν δὲ κληῖδα τυχήσας·
Δάμνατ' ἄλλοθεν ἄλλον· ἐπέστενε δ' αἶα νέκυσσι
Τρώων· οἱ δ' ὑπόεικον ἐοικότες αὐαλέοισι
Θάμνοις, οὓς ὀλοοῖο πυρὸς κατεδάμνατ' ἀϋτμὴ
Ῥηϊδίως, ἐπιόντος ὀπωρινοῦ Βορέαο,
Ὡς τοῦ ἐπεσσυμένοιο, κατηρίποντο φάλαγγες·
Αἰνείας δ' ἐδάμασσεν Ἀριστόλοχον μενεχάρμην,
Πλήξας χερμαδίῳ κατὰ κρατός· ἐν δ' ἀνέθλασεν
Ὀστέα σὺν πήληκι· λίπεν δ' ἄφαρ ὀστέα θυμός·
Τυ-

Tarbelos Aquitaniæ annumerat Plinius loco non uno: quod hic disconvenit ordine toto. Tentabam rescribere, *ποσὶν Ἀταβύριος*, ut Homerus efformavit *ἐϋῤῥεῖος ποταμοῖο*. Nam Strabo Lib. 14. *Μετὰ δὲ Λίνδον Ἰξία χωρίον καὶ Μνασύριον· εἶθ' ὁ Ατάβυρις, ὄρος τῶν ἐνταῦθα ὑψηλότατον, ἐν ᾧ ἱερὸν Διὸς Ἀταβυρίου. Dausq.* Dausquejus *παραὶ ποσὶν Ἀταβύριος*. Nihil ineptius aut inconsideratius: Nam Atabyris mons fuit in insula Rhodo, ut nemo nescit in rebus antiquis vel leviter versatus. Sibi igitur habeat bonus commentum suum. Ego de Tarbelo monte ad urbem Caunum ex aliis nihil recordor, nec tamen lectionem vulgatam ideo muto: Quod enim alii non scripserunt, scribere potuit Quintus. Quare maneat nomen, donec convincatur falsi: Fors ipse mons vel collis, in quo situs fuit Imbrus, revera dictus fuit Tarbelus. *Pauw.*

81. *Κτεῖνε δὲ Κασσάνδρειον θοὸν ποσὶ παῖδα Μύνητα*] *Κασσάνδροιο*, & pro *Μήνητα* scripsi *Μύνητα*: Legi tamen potest etiam *Μένητα*. *Rhod.* *Μήνητα* est in Aldina & Basileensi. *Pauw.*

82. *παρὰ προχοῆς ποταμοῖο Λίνδου ἐϋῤῥείταο*] Lindum urbem novi; Lindum fluvium non novi: An forte Calbis e regione Lindi, a quibusdam dictus fuit Lindus? Nescio, & lectio hic suspecta mihi. Si *παρὰ προχοῆς ποταμοῖο Ξάνθου ἐϋῤῥείταο, μενεπτολέμων* &c. legeretur, non hæsitarem: Nam Lyciæ & Cariæ fines non iidem apud omnes. Dionysius Periegetes V. 847.

Περὶ

Interimit etiam Mynetem, Cassandri filium, pedibus
celerem:
Quem edidit nobilis Creusa, juxta alveum fluvii
Lindi pulcriflui: ubi bellipotentium Carum
Fines, & illustris Lyciæ promontoria existunt.
Sustulit etiam hasta pugnacem Moryn, e Phrygia profectum;
Et cum his Polynum & Hippomedontem letho dedit,
Illum in cor, hunc in humeri clavem (juncturam) sauciansi
Et alibi alium prostravit; ingemitque tellus cadaveribus
Troum: qui succumbebant more aridorum
Virgultorum, quæ rapidi ignis æstus conficit
Haud difficulter, cum autumnalis Boreas grassatur.
Ita hoc irruente densæ (Troum) acies profligabantur;
Æneas autem subegit Aristolochum pugnacem,
Ictum lapide in caput, & confregit
Bregma una cum casside: Statim igitur ossa animus
reliquit.

Ty-

Πρὸς δ' ἅλα κεκλιμένην Λύκιοι χθόνα ναιετάουσι,
Ξάνθου ἐπὶ προχοῇσιν, ἐϋῤῥείταο ποταμοῖο·
Ἔνθα βαθυκρήμνοιο φαίνεται οὔρεα Ταύρου,
Παμφύλων καὶ μέχρι·

Ubi Lyciæ initium etiam a Xantho. Nunc aliter Libri: Videndum & ampliandum. *Pauw.*

84. καὶ Λυκίης ἐρικύδεος] Λυδίης. *Rhod.*

85. Μόρυν Φρυγίηθε μολόντα] Morys ex Ascania, est apud Homerum, sed interfectus ab Ajace Telamonio. *Pauw.*

86. Τῶν δ' ἄρα ὁμῶς] Τῶν δ' ἄρ' ὁμῶς. *Pauw.*

87. Τὸν δὲ κληῗδα τυχήσας] κλῃῖδα potius pro ratione scribendi recepta. *Pauw.*

88. Δάμνατ' ἄλλοθεν ἄλλον] Δάμνατο δ' ἄλλοθεν. *Rhod.* Scribi etiam posset; Δάμνα δ' ἄλλοθεν ἄλλον. *Pauw.*

89. οἱ δ' ὑπόεικον ἐοικότες αὐαλέοισι θάμνοις, ὥς &c.] Comparatio ridicula & inepta: Vident omnes, neque verba perdere necesse. ὑπόεικον est *cedebant*, non *succumbebant. Pauw.*

92. κατηρείποντο φάλαγγες] κατηρείποντο. *Rhod.* Verbum simile pro ὑπόεικον adhibere debuisset bonus. *Pauw.*

94. Πλήξας χερμαδίῳ κατὰ κρατὸς ἐν δ' ἀνέθλασεν] κατὰ κράατος· ἐν δ' ἀνέθλασσεν. *Rhod.*

95. λίπεν δ' ἄφαρ ὀστέα θυμὸς] Ineptissima repetitio vocis ὀστέα, in qua nihil est, quod acumen Scholasticum diligere potuit. Scribe, λίπεν δ' ἄφαρ

αὐγὴν

Τυδείδης δ' Εὔμαιον εἷλε θοὸν, ὅς ποτ' ἔναιεν
Δάρδανον αἰπήεσσαν, ἵν' Ἀγχίσαο πέλονται
Εὐναὶ, ὅπου Κυθέρειαν ἐν ἀγκοίνῃσι δάμασσεν·
Αν δ' Ἀγαμέμνων κτεῖνεν ἐὺν Στράτον· οὐδ' ὅγε Θρῄκη
Ἵκετ' ἀπὸ πτολέμοιο· φίλης δ' ἑκὰς ἔφθιτο πάτρης·
Μηριόνης δ' ἐδάμασσε Χλέμον Πεισήνορος υἷα,
Ἀντιθέου Γλαύκοιο φίλον πιστὸν ἑταῖρον,
Ὅς ῥά τε ναιετάεσκε παρὰ προχοαῖς Ἀμυροῖο·
Καί ῥά μιν ὡς βασιλῆα περικτίονες τίον ἄνδρες,
Γλαύκου ἀποκταμένοιο, καὶ οὐκ ἔτι κοιρανέοντος,
Πάντες, ὅσοι Φοίνικον ἕδος περὶ πάγχυ νέμονται,
Αἰπύ τε Μασσικύτοιο ῥίον, βωμόν τε Χιμαίρης·
Ἄλλος δ' ἄλλον ἔπεφνε κατὰ μόθον· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν,
Εὐρύπυλος πολέεσσι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἴαλλε
Δυσμενέσιν· πρῶτον δὲ μενεπτόλεμον κατέπεφνε
Εὔρυτον· αὐτὰρ ἔπειτα Μενοίτιον αἰολομίτρην,

Αν-

ἄψεα θυμὸς: Membra & corpus. *Pauw.*

96. Τυδείδης δ' Εὔμαιον εἷλε θοὸν] ἕλεν θοόν. *Rhod.*

97. Δάρδανον αἰπήεσσαν] Aldina & Basileensis perperam αἰπείεσσαν: quod in Notis emendavit Rhodomannus. *Pauw.*

98. Εὐναὶ, ὅπου Κυθέρειαν &c.] Εὐναὶ ex præcedentis fine huc redire jussi. *Rhod.* In Aldina scilicet & Basileensi vox male coaluerat cum Versu antecedenti. *Pauw.*

99. Αν δ' Ἀγαμέμνων κτεῖνεν ἐὺν Στράτον] Ἔνθ' Ἀγαμέμνων. *Rhod.* Hic etiam placet mihi Ἐν δ' Ἀγαμέμνων: Diximus supra. *Pauw.*

102. Ἀντιθέου Γλαύκοιο φίλον πιστὸν ἑταῖρον] φίλον καὶ πιστὸν ἑταῖρον. *Rhod.* Scribere etiam liceret, φίλον πιστόντε ἑταῖρον. *Pauw.*

104. παρὰ προχοαῖς Ἀμυροῖο] Λιμύροιο. *Rhod.* Brodæus: Castiga Λιμύροιο. Stephanus in Voce Λιμύρα. Strabo Lib. 14. Ἔνθ' ἡ ἐμβολὴ τοῦ Λιμύρου (non Λιρύμου) ποταμοῦ, καὶ ἀνιόντι πεζῇ σταδίους εἴκοσι τὰ Λίμυρα πολίχνη. Ovidius Metamorph. 9.

Jam Cragon, & Limyren —

Appono Melam Lib. 1. Cap. 15. *Post ejus promontorium flumen est Limyra, & eodem nomine civitas. Dausq.*

106. Πάντες, ὅσοι Φοίνικον ἕδος] Strabo Lib. 14. ἐν ταύτοις δ' ἐστιν ἥτε Κράμβουσα, καὶ ὁ Ὄλυμπος, πόλις μεγάλη, καὶ ὄρος ὁμώνυμον, ὃ καὶ Φοινικοῦς καλεῖται. *Dausq.* Φοίνικον ista forma suspectum est mihi: An forte scri-

Tydides porro Eumæum interfecit acrem: qui quondam incolebat
Dardanum sublimem, ubi Anchisæ exstant
Cubilia, qua Cythercam brachiis (suis) domuit.
Ibi Agamemnon egregium occidit Stratum; nec is in Thraciam
Rediit a bello, sed procul a cara patria interiit.
Meriones vero superavit Chlemum, Pisenore natum;
Glauci egregii dilectum & fidum sodalem,
Qui habitabat prope undas Limyri,
Eumque juxta ac regem homines finitimi colebant,
Glauco cæso, nec amplius imperii habenas tenente,
Omnes nempe, qui solum Phœnicium undique circumhabitant,
Et ardua Massicyti juga, aramque Chimæræ.
Alius autem alium peremit in acie. Inter quos
Eurypylus multis funestas immisit Parcas
Hostibus. Primum itaque bello acrem occidit
Eurytum; Deinde Menœtium vario baltheo ornatum,

Exi-

scribendum. Φοίνικος ἕδος? ὄρος Φοίνιξ est apud Ptolemæum: Plura alias. Interpres incongrue, *solum Phœnicium*: Id vides nunc. *Pauw.*

107. βωμόν τε Χιμαίρης] Strabo Lib. 14. περὶ ταῦτα μυθεύεται τὰ ὄρη τὰ περὶ τῆς Χιμαίρας· ἔστι δ᾽ οὐκ ἄπωθεν καὶ ἡ Χίμαιρα φάραγξ τις ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ ἀνατείνουσα. Quæ mutila sunt, ut e subjectis patet: ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ Φελλὸς, καὶ Ἀντίφελλος, καὶ ἡ Χίμαιρα. ἧς ἐμνήσθημεν ἐπάνω: hic enim *Phellus, Antiphellus, & Chimera, cujus supra meminimus*: atqui supra vallis Chimæræ mentio est, non montis. Quare ex Eustathio in Iliad. Z. & in Dionysium redintegrandus Strabo: Χιμαίρας· ἔστι δ᾽ οὐκ ἄπωθεν καὶ ἡ Χίμαιρα ὄρος, καὶ φάραγξ τις &c. Quod de monte præter Eustathium Solinus notat Cap. 52. *Quod in Campania Vesuvius, in Sicilia Ætna, hoc in Lycia mons Chimæra est. Hic mons nocturnis æstibus fumidum exhalat. Unde fabula triformis monstri in vulgum data est, quod Chimæram animal putaverunt.* Meminit Ovidius Lib. 9. Metam. nec fabulæ oblivis-citur:

> *Quoque Chimæra jugo mediis in partibus ignem,*
> *Pectus, & ora leo, caudam serpentis habebat.*

Porro aliquane ab incolis ibi ara constituta sit, non liquet, etsi non longe sit Latonæ tem-

plum

Ἀντιθέους ἑτάρους Ἐλεφήνορος· ἀμφὶ δ' ἄρα σφὶν,
Ἅρπαλον, ὅς ῥ' Ὀδυσῆος δαΐφρονος ἔσκεν ἑταῖρος·
Ἀλλ' ὁ μὲν οὖν ἀπάτερθεν ἔχεν πόνον, οὐδ' ἐπαμύνειν
Ἔσθενεν ᾧ θεράποντι δεδουπότι· τοῦ δ' ἄρ' ἑταῖρος
Ἄντιφος ὀμβριμόθυμος ἀποκταμένοιο χολώθη,
Καὶ βάλεν Εὐρυπύλοιο καταντίον· ἀλλά μιν οὔτι
Οὔτασεν, οὕνεκά οἱ κρατερὸν δόρυ τυτθὸν ἄπωθεν
Ἔμπεσε Μελανίωνι δαΐφρονι, τόν ποτε μήτηρ
Γείνατο πὰρ προχοῇσιν ἐϋῤῥύταο Καΐκου,
Κλειτὴ καλλιπάρηος, ὑποδμηθεῖσ' Εὐρυάλῳ·
Εὐρύπυλος δ' ἑτάροιο χολωσάμενος κταμένοιο,
Ἀντίφῳ αἶψ' ἀπόρουσεν· ὃ δ' ἔκφυγε ποσσὶ θοοῖσιν
Ἐς πληθὺν ἑτάρων· κρατερὸν δέ μιν οὔτι δάμασσεν
Ἔγχος Τηλεφίδαο δαΐφρονος, οὕνεκ' ἔμελλεν
Ἀργαλέως ὀλέσθαι ὑπ' ἀνδροφόνοιο Κύκλωπος
Ὕστερον· ὣς γάρ που στυγερῇ ἐπιήνδανε μοίρῃ·
Εὐρύπυλος δ' ἑτέρωθεν ἐπῴχετο· τοῦ δ' ὑπὸ δουρὶ
Αἰὲν ἐπεσσυμένοιο κατήριπε πουλὺς ὅμιλος·
Ἠΰτε δένδρεα μακρὰ, βίῃ δμηθέντα σιδήρου,
Οὔρεσιν ἐν λασίοισιν, ἀναπλήσωσι φάραγγας,
Κεκλιμέν' ἄλλοθεν ἄλλα κατὰ χθονὸς, ὣς ἄρ' Ἀχαιοὶ
Δάμναντ' Εὐρυπύλοιο δαΐφρονος ἐγχείῃσιν,
Μέσφ' ὅτε οἱ κίεν ἄντα μέγα φρονέων ἐνὶ θυμῷ

Υἱὸς

plum autore Strabone, & Dianæ Pergææ in eadem terra Lycia. Brodæus tamen Plinium secutus, rescribit, *βωνόν τε Χιμαίρης*. *Dausq.* Ab ipso igne & vapore mons non illepide dici potuit *βωμὸς Χιμαίρης*: Id certum, & verum fortasse. Brodæi *βωνὸν* non sapit Calabri indolem, quia abstrusius est & rarius. Dausquejus Strabonem infeliciter tentat, ut apparet ex cohærentia verborum, & *ἔτι δὲ καί*: Id moneo in transitu. *Pauw.*

113. *ὅς ῥ' Ὀδυσῆος δαΐφρονος ἔσκεν ἑταῖρος*] *Ὀδυσῆος εὔφρονος.* *Rhod.* Scribe *Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι.* Rhodomannus *Ὀδυσῆος εὔφρονος.* Brodæus *εὔφρονος* aut *ἐχέφρονος.* *Dausq.* Dausqueji *Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι* mihi non displicet. *Pauw.*

119.

Eximios amicos Elephenoris; & juxta illos
Harpalum, qui prudentis Ulyssis socius erat:
Verum ille negocium habebat alibi, neque opitulari
Poterat ministro occumbenti. At propter hunc sodalis
Antiphus cordatus necatum ira inflammatur,
Et in Eurypylum emittit telum, sed eum neutiquam
Sauciat: Quia valida hasta non ita procul ab eo
Incidit in belli peritum Melanionem: Quem olim mater
Peperit, ad pulcriflui Caici amnem,
Clite, facie insignis, ab Euryalo compressa.
Eurypylus autem propter amicum cæsum iratus,
Antiphum e vestigio adortus est. At hic citis pedibus
effugit
In turbam sociorum, nec rigida eum confecit
Hasta Telephidæ bellacis; Quia futurum erat,
Ut crudeliter dilaniatus a Cyclope homicida interiret
Postmodo: Sic enim tristi fato placebat.
Eurypylus autem ab alia parte se inferebat, ejusque hasta
Pertinaciter incumbentis fundebatur ingens caterva.
Veluti proceræ arbores cum ferri violentia dejectæ sunt,
In densis montibus implent valles,
Alibi aliæ humi prostratæ. Sic etiam Achivi
Sternebantur bellicosi Eurypyli hastis:
Donec contra eum venit, excelsum animum gerens
Fi-

119. Ἔμπεσε Μελανίωνι] Ἔμπεσε Μειλανίωνι. *Rhod.*

120. πὰρ προχοῇσιν ἐϋῤῥύταο Καΐκου] ἐϋῤῥείταο. *Rhod.*

121. ὑποδμηθεῖσ' Εὐρυάλῳ] Εὐρύλῳ vel Ερεύλῳ vel Εὐρύπλῳ. *Rhod.* Forte Ερικύλῳ vel Ερεύνῳ. Brodæus Εὐρόλῳ. Rhodomannus Ερεύλῳ. *Dausq.* Nomen corruptum: Interpretes varie & lubrice: Miror, ubi Eryalus inter Trojanos notus est ex Homero: Ego sane legendum suspicor plane, ὑποδμηθεῖσ' Ἐρυάλῳ. *Pauw.*

123. Ἀντίφῳ αἶψ' ἀπέροντι] Vitium apertum: Scribe αἶψ' ἐπόροντι. Et sic recte Dausquejus citat in Notis, Latinaque Versio habet. *Pauw.*

126. Ἀργαλέως ὀλέσθαι] Ἀργαλέως ὀλέεσθαι. *Rhod.*

127. συγερῇ ἐπικνύδανε μοίρῃ] ἐπιήνδανε. *Rhod.* Basileenses pro Aldino ἐπικνύδανε ediderant ἐπικύδανε, idque correctum a Rhodomanno. *Pauw.*

129. κατήριπε πουλὺς ὅμιλος] πουλὺς ante ὅμιλος, ut debui, collocavi. *Rhod.* Aldina & Basileensis

Υἱὸς Ἀχιλλῆος· τὼ δ' ἄμφω δούρατα μακρὰ
Ἐν παλάμῃσι τίνασσον, ἐπὶ σφίσι μαιμώωντες·
Εὐρύπυλος δὲ πρῶτος ἀνειρόμενος, προσέειπε·
Τίς; πόθεν εἰλήλουθας, ἐναντίον ἄμμι μάχεσθαι;
Ἦ σε πρὸς ἀΐδα κῆρες ἀμείλικτοι φορέουσιν·
Οὐ γάρ τις μ' ὑπάλυξεν ἐν ἀργαλέῃ ὑσμίνῃ·
Ἀλλά μοι ὅσσοι ἔναντα λιλαιόμενοι μαχέσασθαι,
Δεῦρο κίον, πάντεσσι φόνον στονόεντ' ἐφέηκα
Ἀργαλέως· πάντων δὲ παρὰ Ξάνθοιο ῥέεθρα
Ὀστέα τε, σάρκας τε, κύνες διὰ πάντ' ἐδάσαντο·
Ἀλλά μοι εἰπὲ τίς ἐσσὶ, τίνος δ' ἐπαγάλλεαι ἵπποις.
Ὣς φάμενον, προσέειπεν Ἀχιλλέος ὄμβριμος υἱός·
Τίπτε μ' ἐπὶ σπεύδοντα ποτὶ κλόνον αἱματόεντα,
Ἐχθρὸς ἐὼν, ὡσεί τε φίλα φρονέων, ἐρεείνεις
Εἰπέμεναι γενεὴν, ἥνπερ μάλα πολλοὶ ἴσασιν;
Υἱὸς Ἀχιλλῆος κρατερόφρονος, ὅς τε τοκῆα
Σεῖο πάροιθ' ἐφόβησε, βαλὼν περιμήκεϊ δουρί·
Καί νύ κε μιν θανάτοιο κακαὶ περὶ κῆρες ἔμαρψαν,
Εἰ μή οἱ στονόεντα θοῶς ἤσατ' ὄλεθρον·
Ἵπποι δ' οἱ φορέουσιν, ἐμοῦ πατρὸς ἀντιθέοιο,
Οὓς τέκεθ' Ἅρπυια, Ζεφύρῳ πάρος εὐνηθεῖσα·
Οἵ τε καὶ ἀτρύγετον πέλαγος διὰ ποσσὶ θέουσιν,
Ἄκρ' ὀνύχων ψαύοντες, ἴσον δ' ἀνέμοισι φέρονται·
Νῦν δ' ἐπεὶ οὖν γενεὴν ἐδάης ἵππων τε, καὶ αὐτοῦ,

Καὶ

leensis ordine inverso, *ὅμιλος πουλύς. Pauw.*

141. *Ἀλλά μοι ὅσσοι ἔναντα*] *Ἀλλά μοι* ex fine præcedentis huc in ordinem suum transtuli. *Rhod.* Aldus & Basileenses Versum præcedentem ita protraxerant. *Pauw.*

144. *Ὀστέα τε, σάρκας τε*] *τε σάρ*, hic pro Spondeo est: An igitur non scribendum conjunctim *Ὀστέατε*, ut sic quasi cæsuræ locus sit? Ita videtur certe, si verba sint sana: Qua de re dubitari potest. Scribendum forte *Ὀστέα μὲν*, vel *Ὀστέα δὴ, σάρκας τε*, aut aliud quippiam simile. Aldus Versui Asteriscum apposuit, propter has ipsas sine dubio voces. *Pauw.*

Ibid.

Filius Achillis. Hi igitur ambo longas haſtas
In manibus quaſſabant, ad ſe mutuo promtis animis viam affectantes.
Eurypylus autem princeps ſciſcitando compellavit (alterum:)
Quis vero tu es? unde veniſti ad pugnandum nobiſcum?
Num te implacabiles ad Ditem Parcæ auferunt?
Nemo enim in aſpero me conflictu effugit,
Sed quotquot ad pugnam promti obviam mihi
Huc venerunt, his omnibus attuli necem luctificam
Truciter, & omnium ad fluenta Xanthi
Oſſa & carnes omnino diſcerpſerunt canes.
Verum expone mihi, quis ſis, & cujus te equis efferas.
Hæc locutum affatur ſtrenuus Achillis filius.
Quare me dum ad cruentum feſtino conflictum,
Hoſtis cum ſis, perinde ac bene (mihi) cupiens interrogas?
Ut genus indicem: quod plurimis perquam notum eſt.
Filius (ſum) Achillis magnanimi; qui parentem
Tuum quondam in fugam vertit, prælonga haſta ictum:
Ubi dirum mortis exitium cum corripuiſſet,
Niſi protinus funeſtam ei plagam ſanaſſet.
Equi autem qui me portant, ſunt egregii mei patris:
Quos Harpya, cum Zephyro olim lecto commiſta, peperit;
Qui etiam ſterile pelagus pedibus transcurrunt,
Extremas (vix) ungulas tingentes; dum æque ac venti feruntur.
Nunc autem poſtquam edoctus es, & de mea ipſius, & equorum proſapia;

Fac

Ibid. *κύνες διὰ πάντ' ἐδάσαντο*] *πάντα* poſt *πάντων* Scholaſticum eſt: *πάντεσσι* autem præcedit etiam. *Pauw.*

147. *Τίπτε μ' ἐπὶ σπεύδοντα ποτὶ*] *ἐπισπεύδοντα.* *Rhod.*

157. *Ακρ' ὀνύχων ψαύοντες*] Quid hoc? An Ellyptice ſcriptum pro *κατ' ἄκρα ὀνύχων ψαύοντες*, id eſt, *ſummis* vel *extremis modo ungulis tangentes maris ſuperficiem?* Dubito, an id Græca ferant; Interpres autem dicit, quod ferre ſine dubio non poſſunt: Quare locus eſt ſuſpectus. Pro *ψαύοντες* ſcriben-

Καὶ δόρατος πείρησαι ἀτειρέος ἡμετέροιο
Γνώμεναι ἀντιβίην· γενεὴ δέ οἱ ἐν κορυφῇσι
Πηλίου αἰπεινοῖο, τομὴν ὅθι λίπε, καὶ εὐνήν.
Η ῥα, καὶ ἐξ ἵππων χαμάδις θόρε κύδιμος ἀνὴρ,
Πάλλων ἐγχείην περιμήκετον· ὃς δ' ἑτέρωθεν
Χερσὶν ὑπὸ κρατερῇσιν ἀπειρεσίην λάβε πέτρην·
Καί ῥα Νεοπτολέμοιο κατ' ἀσπίδος ἧκε φέρεσθαι
Χρυσείης· τὸν δ' οὔτι ποσεσσυμένον στυφέλιξεν,
Αλλ' ἅτε πρὼν εἱστήκει ἀπείριτος οὔρεϊ μακρῷ,
Τόν ῥα διϊπετέων ποταμῶν μένος, οὐδ' ἅμα πάντων,
Αψ ὦσαι δύναται· ὃ γὰρ ἔμπεδον ἐρρίζωται·
Ως μένεν ἄτρομος Αχιλλέος ὄμβριμος υἱός.
Αλλ' οὐδ' ὣς τάρβησε θρασὺ σθένος Εὐρυπύλοιο
Ασπετον υἷ' Αχιλῆος, ἐπεὶ ῥά μιν ὀτρύνεσκε
Θάρσος ἐόν, καὶ Κῆρες· ὑπὸ κραδίῃσι τε θυμὸς
Εζεεν ἀμφοτέροισι· περὶ σφίσι δ' αἰόλα τεύχη
Εβραχεν· οἱ δ' ἅτε θῆρες ἐπήεσαν ἀλλήλοισι
Σμερδαλέοι, τοῖσιν τε κατ' οὔρεα δῆρις ἀέξει,
Οππότε λευγαλέῳ λιμῷ βεβολημένοι ἦτορ,
Η βοὸς, ἢ ἐλάφοιο περὶ κταμένου πονέωνται,
Αμφω παιφάσσοντες, ἐπικτυπέουσι δὲ βῆσσαι
Μαρναμένων· ὣς οἵγε συνήεσαν ἀλλήλοισι,

Δη-

bendum videtur vel *δεύοντες*, vel *βάπτοντες*, vel aliquid simile, quod tingendi notionem habet. *Pauw.*

160. *Γνώμεναι ἀντιβίην*] *Γνώμεναι ἄντα βίην.* Ita enim legere mihi allubescit. *Rhod.*

161. *τομὴν ὅθι λίπε, καὶ εὐνὴν*] *τομὴν ὅθι λεῖπε.* *Rhod.*

164. *ἀπειρεσίην λάβε πέτρην*] *ἀπειρεσίη* de uno lapide, qui manu mittendus erat. *Pauw.*

165. *κατ' ἀσπίδος ἧκε φέρεσθαι Χρυσείης*] *clypeum aureum*: Aliter Homerus: Aliter antea ipse Quintus. Vide V. 96. Lib. 5. & V. 197. Lib. 7. ut ea prætaream, quæ in descriptione clypei Libro 5. propter colorem nativum ex auro fieri non poterant. *Pauw.*

166. *τὸν δ' οὔτι ποσεσσυμένον στυφέλιξεν*] *προσεσσυμένη.* *Rhod.*

167. *ἅτε πρὼν εἱστήκει ἀπείριτος*] *ἀπείριτος*: Hoc addendum, ut tumor non abesset: Ideoque

Fac etiam invictæ meæ hastæ periculum,
Ut collatis viribus (ejus) vim cognoscas. Origo autem ejus in vertice
Pelii excelsi, ubi truncum & stationem (suam) reliquit.
Inquit, & ex equis ad terram desilit vir præclarus,
Hastam prolixam vibrans. Ille autem ex altera parte
Ingens saxum validis manibus corripuit,
Et ita torsit, ut in clypeum Neoptolemi ferretur
Aureum. Quem tamen neutiquam concussit impactum:
Sed veluti rupes stabat vasta in arduo monte,
Quam nec omnium simul fluminum vis, quæ Jupiter ex alto præcipitat,
Loco movere potest, siquidem radicibus hæret firmissimis.
Sic intrepidus fortis Achillis natus perstat.
Atqui nec hoc pacto audax Eurypyli robur extimuit
Rapidum Achillis filium: Namque eum impellebat
Temeritas, Deæque fatales. In corde vero animus
Fervebat utrique, & circum illos arma varie ornata
Sonitum dabant. Ipsique in sese mutuo invehebantur, ut bestiæ
Truces, quibus in montibus certamen surgit:
Quando tristi fame cor stimulatæ,
Aut de bove aut cervo interemto contendunt,
Ambæ magno impetu concitatæ, adeo ut valles fremitu resultent
Pugnantium; Ita & hi concurrunt inter sese

Im-

que & οὐδ' ἅμα πάντων adjectum. *Pauw.*

170. Ὡς μένεν ἄτρομος Ἀχιλλῆος ὄμβριμος υἱὸς] ἄτρομος αἰὲν Ἀχιλλῆος. *Rhod.* Recte expleas: Ὡς μένεν ἄτρομος υἱὸς Ἀχιλλῆος ὀμβριμοθύμου. Vel: Ὡς μίμνεν ἄτρεστος Ἀχιλλῆος ὄμβριμος υἱός. Sic enim est in hujus libri declivi. *Dausq.* Non placet Rhodomanni αἰὲν, quia nimium est in ictu primo: Neque Dausqueji commenta probo. An scribendum forte, Ὡς μένεν ἄτρομος ἐσθλοῦ Ἀχιλλῆος ὄμβριμος υἱός? *Pauw.*

173. ὑπὸ κραδίῃσι τε θυμὸς] κραδίῃσι δὲ. *Rhod.*

184.

Δῆριν συμφορέοντες ἀμείλιχον· ἀμφὶ δὲ μακραὶ
Λαῶν ἀμφοτέρωθεν ἄδην πονέοντο φάλαγγες
Ἐς μόθον, ἀργαλέη δὲ περὶ σφίσι δῆρις ὀρώρει·
Οἱ δ᾽ ἀνέμων ῥιπῇσιν ἐοικότες αἰψηρῇσι,
Σὺν ῥ᾽ ἔβαλον μελίῃσι, μεμαότες αἷμα κεδάσσαι
Ἀλλήλων· τοὺς δ᾽ αἰὲν ἐποτρύνεσκεν Ἐνυὼ
Ἐγγύθεν ἱσταμένη· τοὶ δ᾽ οὐκ ἀπέληγον ὁμοκλῆς,
Ἀλλὰ σφέας ἐδάϊζον ἐς ἀσπίδας· ἄλλοτε δ᾽ αὖτε
Οὔταζον κνημῖδας, ἰδ᾽ ὑψιλόφους τρυφαλείας·
Καί τις καὶ χροὸς ἥψατ᾽, ἐπεὶ πόνος αἰνὸς ἔπειγε
Θαρσαλέους ἥρωας· Ἔρις δ᾽ ἐπετέρπετο θυμῷ
Κείνους εἰσορόωσα· πολὺς δ᾽ ἐξέρρεεν ἱδρὼς
Ἀμφοτέρων· οἱ δ᾽ αἰὲν ἐκρατύνοντο μένοντες·
Ἀμφω γὰρ μακάρων ἔσαν αἵματος· οἱ δ᾽ ἀπ᾽ Ὀλύμπου,
Οἱ μὲν γὰρ κύδαινον Ἀχιλλέος ὄμβριμον υἷα,
Οἱ δ᾽ αὖτ᾽ Εὐρύπυλον θεοειδέα· τοὶ δ᾽ ἑκάτερθεν
Μάρναντ᾽, ἀκμήτοισιν ἐειδόμενοι σκοπέλοισιν
Ἠλιβάτων ὀρέων· μέγα δ᾽ ἔβραχον ἀμφοτέρωθεν
Θεινόμεναι μελίῃσι τότ᾽ ἀσπίδες· ὀψὲ δὲ μακρὰ
Πηλιὰς Εὐρυπύλοιο διήλυθεν ἀνθερεῶνος,
Πολλὰ πονησαμένη· τοῦ δ᾽ ἔκχυτο φοίνιον αἷμα

Εσ-

184. *Οἱ δ᾽ ἀνέμων ῥιπῇσιν ἐοικότες αἰψηρῇσι*] Cui bono hæc comparatio, ubi feris ſeu leonibus comparati fuerant adeo luculente? Non conſtabat ſibi bonus, & ita nugatur ubique. *Pauw.*

188. *Ἀλλὰ σφέας ἐδάϊζον ἐς ἀσπίδας*] *ἐδάϊζον* a *δήϊος* ſeu *δάϊος*, *hoſtis*, *hoſtilis*: *ſe mutuo hoſtiliter adoriebantur petendo identidem clypeos.* Sic verbum convenit, & ejus Energiam tenes. *Pauw.*

189. *Οὔταζον κνημῖδας*] Interpres *Ocreas vulnerabant*: Inepte. Vertendum *Ocreas pulſabant.* Homerus Iliad. P. *Ὣς εἰπών, οὔτησε κατ᾽ ἀσπίδα πάντοσε ἴσην.* Ubi inepte etiam Interpres, *Sic fatus vulneravit eum ad ſcutum undique rotundum.* Sequitur enim, *Οὐδ᾽ ἔρρηξεν χαλκόν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ Ἀσπίδι ἐν κρατερῇ.* Verbum ibi accipiendum, ut hic. Plura alias. *Pauw.*

193. *οἱ δ᾽ αἰὲν ἐκρατύνοντο μενον-*

Implacabili certamine commissi. Interea circum illos longum extensa
Utrinque populorum agmina strenue rem gerebant,
In conflictu: Atroxque inter eos certamen incrudescebat;
Ipsi autem subitis ventorum flatibus similes,
Hastis conflictabantur cupientes dispergere sanguinem
Mutuum, eosque indesinenter Bellona exacuebat
Prope adstans. Ideoque conflictationis modum non faciebant:
Sed clypeos sibi mutuo tundebant. Quandoque etiam
Ocreas vulnerabant celsisque conis galeas:
Erat & qui corpus stringeret: Nam gravis labor urgebat
Magnanimos heroas. Discordia interim voluptatem animo percipiebat,
Eos intuens: plurimusque sudor manabat
Utrique. Qui in (pugna) durantes, subinde magis confirmabantur.
Uterque enim ex Deorum sanguine erat. Cælitum vero
Alii fortem Achillis filium decoratum gloria volebant,
Alii divina forma præditum Eurypylum. At isti inter se
Dimicabant, præduris similes scopulis
Celsorum montium, & ingentem utrinque strepitum reddebant
Hastis pulsata tunc scuta. Tandem vero longa
Pelias Eurypyli mentum penetrat
Magno labore connixa, unde puniceus continuo sanguis
Erum-

νοντό;] ἐκαρτύνοντο. *Rhod.*

194. οἱ δ' ἀπ' Ολύμπυ] Versum hic deesse suspicor post Ολύμπυ, qualis sit, Ἀθάνατοι θηεῦντο, διχόφρονα θυμὸν ἔχοντες, E cælo Dii cum admiratione spectabant, quorum discors erat animus, partim enim &c. *Rhod.* Rhodomannus Versum hic deesse suspicatur. Brodæo poni videtur οἱ δ' ἀπ' Ολύμπυ pro τῶν δ' ἀπ' Ολύμπυ. *Dausq.* Versus haud dubie deest. *Pauw.*

197. ἀκμήτοισιν ἐειδόμενοι σκοπέλοισιν Ἠλιβάτων ὀρέων] Comparatio tumida iterum & inepta, quam homo prodigus post alias apposuit suo more. *Pauw.*

199. ὀψὲ δὲ μακρὰ] ὀψὲ δὲ μακρῇ. *Rhod.*

200. διήλυθεν ἀνθερεῶνος] *penetrat guttur*: Interpres male, *mentum penetrat*. Similem errorem

Ἐσσυμένως· ψυχὴ δὲ δι' ἕλκεος ἐξεποτίσθη
Ἐκ μελέων· ὀλοὴ δὲ κατ' ὀφθαλμῶν πέσεν ὄρφνη·
Ἤριπε δ' ἐν τεύχεσσι κατὰ χθονὸς, ἠΰτε βλωθρὴ
Ἢ πίτυς, ἢ ἐλάτη, κρυεροῦ Βορέαο βίηφι
Ἐκ ῥιζῶν ἐριποῦσα· τόσην ἐπὶ κάππεσε γαῖαν
Εὐρυπύλοιο δέμας· μέγα δ' ἔβραχε Τρώϊον οὖδας,
Καὶ πεδίον· χλοερὴ δὲ θοῶς κατεχεύατο νεκρῷ
Ὠχροίη, καὶ καλὸν ἀπημάλδυνεν ἔρευθος·
Τῷ δ' ἐπικαγχαλόων, μεγάλ' εὔχετο καρτερὸς ἥρως·
Εὐρύπυλ', ἦπου ἔφης Δαναῶν νέας, ἠδὲ καὶ αὐτοὺς
Δῃώσειν, καὶ πάντας ὀϊζυρῶς ἀπολέσσειν
Ἡμέας· ἀλλά σοι οὔτι θεοὶ τελέεσκον ἐέλδωρ,
Ἀλλ' ὑπ' ἐμοί σ' ἐδάμασσε, καὶ ἀκάματόν περ ἐόντα,
Πατρὸς ἐμοῖο μέγ' ἔγχος, ὅπερ βροτὸς οὔτις ἄλυξεν
Ἡμῖν ἄντα μολὼν, οὐδ' εἰ παγχάλκεος ἦεν.
Ἦ ῥα, καὶ ἐκ νέκυος περιμήκετον εἴρυσεν αἰχμὴν
Ἐσσυμένως· Τρῶες δὲ μέγ' ἔτρεσαν εἰσορόωντες
Ἀνέρα καρτερόθυμον· ὁ δ' αὐτίκα τεύχε' ἀπηύρας,
Δῶκε θοοῖς ἑτάροισι φέρειν ποτὶ νῆας Ἀχαιῶν·
Αὐτὸς δ' εἰς θοὸν ἅρμα θορὼν, καὶ ἀτειρέας ἵππους,
Ἤϊεν, οἷός τ' εἶσι δι' αἰθέρος ἀτλήτοιο,
Ἐκ Διὸς ἀκαμάτοιο σὺν ἀστεροπῇσι κεραυνὸς,

Ὃν

rorem castigavimus Lib. I. *Pauw.*

202. ψυχὴ δὲ δι' ἕλκεος ἐξεποτίσθη] ἐξεπετάσθη. *Rhod.*

204. ἠΰτε βλωθρὴ] βλωθρὴ hic *procera* est, non *viridis*. *Pauw.*

206. τόσην ἐπὶ κάππεσε γαῖαν] tantum præcise terræ spatium: Hinc notes, qua magnitudine fuerit Eurypylus. Accinunt sequentia Giganteis. *Pauw.*

208. χλοερὴ δὲ θοῶς κατεχεύατο νεκρῷ Ὠχροίη] κατεχεύατο νεκροῦ Ἀχροίη vel Ὠχρίη. *Rhod.* Recte ista habent. Ὠχροίη Poëtæ est pallor, qui purpureum colorem devenustat extincto jam calore. Haut placet, qui reposuit νεκροῦ Ἀχροίη. Lib. tamen 9. de Philoctete revalescente: Ἀχροίη γὰρ ἔρευθος ἐπήλυθεν. *Dausq.* ὠχροίη vel ὠχρίη pro pallore nondum mihi observavi, & si calculum recte pono, mihi etiam non observabo. Legendum arbitror plana

Erumpit, animaque per vulnus evolat
E membris, lethalisque oculis offunditur caligo.
Prolabitur itaque in terram cum armis, ut viridis
Vel picea vel abies, horridi vi Boreæ
Ex radicibus evulsa; Tantum telluris spatium occupat
Corpus Eurypyli. Et magnum edit fragorem Trojana tellus,
Ac campus, viridisque statim circumfunditur cadaveri
Pallor, & honestum extinguit ruborem.
Super hoc exultans, magnifice gloriabatur fortis Heros:
Eurypyle, jactitasti sane, te Danaum naves, & ipsos simul,
Hostiliter vastaturum, & nos omnes miseris perditurum esse
Modis: verum nequaquam tibi Dii cupidinem (istam) expleverunt:
Quod mea opera te profligavit, quamlibet indomitum,
Ingens patris mei hasta, quam nullus mortalis evitavit,
Nobis se objiciens, nec si totus esset aheneus.
Dixit: & e cadavere prælongam evellit hastam
Raptim. Troës autem valde expaverunt conspicati
Fortis animi virum. Qui mox arma, (hosti) detracta,
Expeditis sociis ad naves Achivum asportanda dedit.
Ipse autem in celerem currum & indefessos equos
Fertur: Qualis ruit per æthera vastum
Ab invicto Jove fulmen cum fulgetris,

Quod

ne Ἀχροίη: Id pallor est ipsa coloris absentia: Et sic χλοερὴ perquam etiam accommodum est: *pallida coloris absentia*: χλοερὸς pro *pallidus* norunt omnes. νεκρῷ in νεκροῦ non muto: Aperta est ratio. *Pauw.*

210. μεγάλ' εὔχετο κρατερὸς ἥρως] καρτερὸς ἥρως. *Rhod.*

215. ὅπερ βροτὸς οὔτις ἄλυξεν] Præstabilius & jactantioris cum ratione ἀλύξει. Alterum novo militi disconvenit. *Dausq.* Non illepidum est hoc Dausqueji acumen, si ad μεγάλ' εὔχετο & οὐδ' εἰ πάγχαλκεος ἦεν attendas; nec tamen vulgatum disconvenit novo militi, ut scribit attracto naso. *Pauw.*

219. ὃ δ' αὐτίκα τεύχε' ἀπηύρας] ἀπούρας. *Rhod.*

221. καὶ ἀτειρέας ἵππους] Post εἰς θοὸν ἅρμα minus idoneum est hic. *Pauw.*

222. δι' αἰθέρος ἀτλήτοιο] Legitur commodius ἀπλήτοιο. *Rhod.*

Οἵ τε περιτρομέουσι καὶ ἀθάνατοι κατιόντα
Νόσφι Διὸς μεγάλοιο, ὃ δ' ἐσσυμένως ποτὶ γαῖαν,
Δένδρεά τε ῥήγνυσι, καὶ οὔρεα παιπαλόεντα,
Ὣς ὁ θοῶς Τρώεσσιν ἐπέσσυτο, πῆμα κορύσσων·
Δάμναντο δ' ἄλλοθεν ἄλλος, ὅσους κίχον ἄμβροτοι ἵπποι·
Πλήθετο δὲ χθονὸς οὖδας· ἄδην δ' ἐρυθαίνετο λύθρῳ·
Ὡς δ' ὅτε μυρία φύλλα κατ' οὔρεος ἐν βήσσῃσι
Ταρφέα πεπτηῶτα, χύδην κατὰ γαῖαν ἐρέψῃ,
Ὣς Τρώων τότε λαὸς ἀάσπετος ἐν χθονὶ κεῖτο
Χερσὶ Νεοπτολέμοιο, καὶ Ἀργείων ἐριθύμων,
Ὧν ἄπλετον μετὰ χερσὶν ὑπέρρεεν αἷμα, καὶ ἱδρὼς
Αὐτῶν, ἠδ' ἵππων· μάλα δ' ἄντυγες, ἀμφ' ὀχέεσφι
Κινύμεναι, δεύοντο περὶ στροφάλιγξιν ἔῃσι·
Καί νύ κε Τρώϊοι υἷες ἔσω πυλέων ἀφίκοντο,
Πόρτιες εὖτε λέοντα φοβεύμεναι, ἢ σύες ὄμβρον,
Εἰ μὴ Ἄρης ἀλεγεινὸς, ἀρηγέμεναι μενεαίνων
Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι, κατήλυθεν Οὐλύμποιο
Κρύβδ' ἄλλων μακάρων· φέρον δέ μιν ἐς μόθον ἵπποι
Αἴθων, καὶ Φλόγιος· Κόναβος δ' ἐπὶ τοῖσι, Φόβος τε·
Τοὺς Βορέῃ κελάδοντι τέκε βλοσυρῶπις Ἐριννὺς,
Πῦρ ὀλοὸν πνείοντας· ὑπέστενε δ' αἰόλος αἰθὴρ
Ἐσσυμένων ποτὶ δῆριν· ὃ δ' ὀτραλέως ἀφίκανεν
Ἐς Τροίην· ὑπὸ δ' αἶα μέγ' ἔκτυπε, θεσπεσίοισιν

Ἱπ-

Rhod. Ita est. *Pauw.*

224. *Οἵ τε περιτρομέουσι καὶ ἀθάνατοι κατιόντα*] Ineptiæ, quæ cachinnos merentur, ubi *κατιόντα* accedit. *Pauw.*

225. *ὃ δ' ἐσσυμένως ποτὶ γαῖαν*] *ἐσσύμενος. Rhod.*

226. *Δένδρεά τε ῥήγνυσι*] *τε ῥήγ* hic etiam Spondeus est: Vide, quæ ad V. 144. hujus Libri noto: Scio tamen, quid de litera ρ. dicturi sunt multi. Sed fors locus male etiam habet: An scribendum, *Δένδρεά τοι* vel *Δένδρεά τ' ἂρ ῥήγνυσι*? *Pauw.*

230. *Ὡς δ' ὅτε μυρία φύλλα* &c.] Comparatio similis Lib. 3. V. 324. *Pauw.*

234. *Ὧν ἄπλετον μετὰ χερσὶν ὑπέρρεεν*] Rectius esset *κατὰ χερσίν*: Sed quam ingratum & hoc & illud, ubi præcessit *χερσὶ*

Νεοπτο-

Quod delabens ipsi etiam Dii exhorrescunt,
Præter magnum Jovem: Præcipitans autem ad terram
Arbores & asperos montes perfringit.
Sic ille in Troas fertur, magno impetu, exitium (illis) struens.
Tum alibi alius sternitur, quos immortales equi assequuntur.
Ac oppletur telluris æquor, & cruore totum rubescit,
Ut quando innumera folia, de monte in valles
Confertim delapsa, tellurem cumulatim obtegunt.
Sic innumerabilis tunc Troum multitudo strata erat,
Manibus Neoptolemi & fortium Argivum:
Quorum inter manus larga vis sanguinis & sudoris demanabat,
Tum ab ipsis tum ab equis, & abunde canthi, ab utroque curruum latere
Moti, circa curvaturas suas rigabantur.
Et sane Troum filii intra portas venissent,
Ut vitulæ leonem, aut sues imbrem, fugientes;
Nisi Mars tristificus, auxiliari cupiens
Bellicosis Trojanis, delapsus esset cælo
Clam aliis Diis. Portabant autem illum ad prælium equi
Æthon & Phlogius, & Conabus cum his Phobusque,
Quos gravisono Boreæ peperit Erinnys, truci vultu conspicienda;
Sævum ignem efflantes; & ingemuit varius æther
Ruentibus (his) ad conflictum. Devenit ergo propere
Ad Trojam, valde autem terra insonuit, concussa divinis

Νεοπτολέμοιο, & *αὐτῶν ἠδ' ἵππων* sequitur? Sane dubito, an ita ipse Tautologus noster balbutierit. Quid si Amanuenses mutaverint, quod ille scripserat, & legendum sit, Ὧν ἄπλετον μελέεσσιν ὑπέρρεεν αἷμα καὶ ἱδρὼς, Αὐτῶν ἠδ' ἵππων? Hoc sane non displicet, & ex literarum compendiis pronus est error. *Pauw.*

236. περὶ στροφάλιγξιν ἴτυι] *circa axes suos.* ἄντυγες Versu præcedenti sunt *rotæ. Pauw.*

241. φέρον δέ μιν ἐς μόθον ἵπποι] ἔφερον vel φέρεν. *Rhod.*

Ιππων ἀμφὶ πόδεσσι· μολὼν δ' ἄγχιστα κυδοιμοῦ,
Πῆλε δόρυ βριαρόν· μέγα δ' ἴαχε, Τρωσὶ κελεύων
Αντιάαν δηΐοισι κατὰ κλόνον· οἱ δ' ἀΐοντες
Θεσπεσίην ὄπα, πάντες ἐθάμβεον· οὐ γὰρ ἴδοντο
Αμβροτον ἀθανάτοιο θεοῦ δέμας, οὐδὲ μὲν ἵππους·
Ηέρι δὲ κεκάλυπτο· νόησε δὲ θέσκελον αὐδὴν,
Εκποθε ἀΐσσουσαν ἄδην εἰς οὔατα Τρώων,
Αντιθέου Ελένοιο κλυτὸς νόος· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
Γήθησεν, καὶ λαὸν ἐπεσσύμενον μέγ' ἄϋτει·
Α δείλοι, τί φέβεσθε φιλοπτολέμου Αχιλῆος
Υἱέα θαρσαλέον; θνητός νύ τίς ἐστι καὶ αὐτός·
Οὐδέ οἱ ἶσον Αρηϊ πέλει σθένος, ὅς μιν ἀρήγει
Ημῖν ἐελδομένοισι· βοᾷ δ' ὅγε μακρὰ κελεύων
Μάρνασθ' Αργείοισι κατὰ κλόνον· ἀλλ' ἄγε θυμῷ
Τλῆτε φίλοι, καὶ θάρσος ἐνὶ στήθεσσι βάλεσθε·
Οὐ γὰρ ἀμείνονα Τρωσὶν ὀΐομαι ἄλλον ἱκέσθαι
Αλκτῆρα πτολέμοιο· τί γὰρ ποτὶ δῆριν Αρηος
Λώϊον, εὖτε βροτοῖσι κορυσσομένοις ἐπαμύνει;
Ος νῦν ἡμῖν ἵκαν' ἐπίρροθος· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ

Μνή-

Prius ego malo. *Pauw.*

252. Ἠέρι δὲ κεκάλυπτο] Ἠέρι δὴ vel potius γάρ. *Rhod.* Ἠέρι γὰρ & mihi abblanditur. *Pauw.*

255. καὶ λαὸν ἐπεσσύμενον μέγ' ἄϋτει] λαὸν ἀπεσσύμενον. *Rhod.* Turbam incitatam alte inclamabat. Quorſum ἀπεσσύμενον? *Dausq.* O bone, ut ne ambiguum ſit, fugientes, an irruentes inclamaverit Helenus. Veriſſime Rhodomannus, cujus ἀπεσσύμενον ea notione Homericum eſt. *Pauw.*

258. ὅς μιν ἀρήγει] ὅς νυν, vel ὅς μάλ'. *Rhod.* ὅς νυν ἀρήγει præſtat. *Pauw.*

259. Ημῖν ἐελδομένοισι] Verſus requirit ἧμιν ἐελδομένοισι. *Pauw.*

263. Αλκτῆρα πτολέμοιο] Aldus & Baſileenſes Αλκτῆρα πολέμοιο: quod cæſura tuetur. *Pauw.*

264. εὖτε βροτοῖσι κορυσσομένοις ἐπαμύνει] Armatos defendit, tuetur. Melius legeretur κορυπτομένοις, afflictis mortalibus, & peſſumdatis, quibus peropus eſt defenſore. Qua voce utitur Theocritus. Eam Seneca, Ennius, & priſci reddidere τῷ *arietare.* Plautus Pſeudolo vocat *obvertere cornua.*

Equorum pedibus. Et quam proxime conflictum provectus
Validam quassavit hastam, sublatoque immani clamore, jussit Trojanis
Ut hostium impressionem exciperent. Quos, ubi inaudiverunt
Divinam vocem, omnes stupor incessit. Non enim contuebantur
Ambrosium immortalis Dei corpus, neque equos:
Aëris enim nebula obtectus erat. Animadvertit autem vocem divinam,
Undecunque satis clare ad Troum aures delatam,
Mens celebris eximii Heleni. Is ex animo
Gavisus populum diffugientem clamore revocat.
Heu timidi, quid fugitis bellicosi Achillis
Temerarium filium? Mortalis certe & ipse est,
Nec Martem robore æquat, qui strenue opitulatur
Nobis desiderantibus, magnoque vociferatu nos exhortatur
Ad dimicandum acie cum Argivis. Verum agite animis
Durate amici, & fiduciam in pectoribus concipite.
Non enim meliorem Trojanis existimo alium affore
Belli hostilis propulsatorem. Quid enim ad conflictum Marte
Præstabilius, cum mortalibus in procinctu stantibus fert suppetias?
Ut nunc venit nobis opitulator, sed tamen etiam ipsi
Me-

νυα. Homerus Iliad. X. *καὶ θωλάμους κεραϊζομένους*, ubi apposite Eustathius: *τὸ δὲ κεραΐζεσθαι ἐνταῦθα φθορὰν δηλοῖ, καὶ βλάβην μετὰ τὰ κέρατα. Ὅθεν φασὶν ὁ ἄθυμος καὶ ἀόργητος, ἀκέραιος λέγεται, ὁ μηδένα κεραΐζων καὶ βλάπτων.* *Dausq.* Ride hominis acumen, qui novas etiam vocum significationes pro lubitu comminiscitur: Nam *κορυπτομένοις* eo sensu dixit nemo, & non dixisset sane Quintus, cui humilior erat sermo. Purum putum est *κορυστομένοις*: Armatos juvat Mars, non vero inermes, quia ut dici solet vulgo, Dii non juvant, nisi eos, qui se juvare volunt ipsi. *Pauw.*

265. *Ος νῦν ἡμῖν ἵκων' ἐπίῤῥοθος*] *Ος νῦν ἧμιν* vel *ἄμμιν ἵκανεν ἐπίῤῥοθος.* *Rhod.* *ἧμιν ἵκανεν*

su-

Μνήσασθε πτολέμοιο, δέος δ' ἀπὸ νόσφι βάλεσθε.
Ὣς φάτο· τοὶ δ' ἵσταντο κατ' ἀντίον Ἀργείοισιν,
Ἠΰτ' ἐνὶ ξυλόχοισι κύνες κατέναντα λύκοιο,
Φεύγοντες τοπάροιθε, βίην τρέψωσι μάχεσθαι,
Ταρφέα μηλονόμοιο παροτρύνοντος ἔπεσσιν,
Ὣς ἄρα Τρώϊοι υἷες ἀνὰ μόθον αἰνὸν Ἄρηος
Δείματος ἐκτὸς ἔσαν· κατάντιον ἀνέρος ἀνὴρ
Μάρνατο θαρσαλέως· περὶ δ' ἔκτυπεν ἔντεα φωτῶν
Θεινόμενα ξιφέεσσι, καὶ ἔγχεσι, καὶ βελέεσσιν·
Αἰχμαὶ δ' ἐς χρόα δῦνον· ἐδεύετο δ' αἵματι πολλῷ
Δεινὸς Ἄρης· ὀλέκοντο δ' ἀνὰ μόθον ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
Μαρναμένων ἑκάτερθε· μάχη δ' ἔχεν ἶσα τάλαντα·
Ὣς δ' ὁπότ' αἰζηοὶ μεγάλης ἀνὰ γουνὸν ἀλωῆς
Ὄρχατον ἀμπελόεντα διατμήσωσι σιδήρῳ
Σπερχόμενοι, τῶν δ' ἶσον ἀέξεται εἰς ἔριν ἔργον,
Ὁππότ' ἶσοι τελέθουσιν ὁμηλικίῃ τε βίῃ τε,
Ὣς τῶν ἀμφοτέρωθε μάχης ἀλεγεινὰ τάλαντα
Ἶσα πέλεν· Τρῶες γὰρ ὑπέρβιον εὖ θέμενοι κῆρ
Μίμνον, ἀταρβήτοιο πεποιθότες Ἄρεος ἀλκῇ·
Ἀργεῖοι δ' ἄρα παιδὶ μενεπτολέμου Ἀχιλῆος·
Κτεῖνον δ' ἀλλήλους· ὀλοὴ δ' ἀνὰ μέσσον Ἐνυὼ
Στρωφᾶτ' ἀλγινόεντι λύθρῳ πεπαλαγμένη ὤμους,
Καὶ χέρας· ἐκ δέ οἱ αἰνὸς ἀπὸ μελέων ῥέεν ἱδρώς·
Οὐδ' ἑτέροισιν ἄμυνεν, ἴσῃ δ' ἐπετέρπετο χάρμῃ,

Ἀζο-

ſumendum. *Pauw.*

266. Μνήσασθε πτολέμοιο] Aldus & Baſileenſes iterum Μνήσασθε πολέμοιο. *Pauw.*

267. τοὶ δ' ἵσαντο κατ' ἀντίον Ἀργείοισιν] κατάντιον. *Rhod.*

272. κατάντιον ἀνέρος ἀνὴρ] κατὰ δ' ἀντίον, vel κατεναντία δ' ἀνέρος ἀνήρ. *Rhod.* Poſterius præfero. *Pauw.*

279. διατμήσωσι σιδήρῳ] διατμήξωσι. *Rhod.* Per me licet, quia διατμήσωσι a διατμάω minus uſitatum eſt. *Pauw.*

281. Ὁππότ' ἶσοι τελέθουσιν] Ὁππότ' ἶσοι τελέθωσιν, vel Οὕνεκ' ἶσοι τελέθουσιν. *Rhod.* Οὕνεκα non indigemus, & Ὁππότε pro *quoniam* bonum eſt: Id autem cum indicandi modo rectius jun-

Memores estote belli, & formidinem procul (a vobis) abjicitote.
Sic dixit. At illi fronte in Argivos directa resistunt;
Veluti in sylvis canes adversus lupum,
Antea fugientes, vires convertunt ad pugnandum,
Identidem ovium pastore verbis illos exstimulante.
Sic & Trojugenæ in acerbo Martis tumultu
Extra metum sunt: & contra virum vir
Pugnat fidenter, increpantque arma virum,
Pulsata gladiis & hastis atque jaculis;
Sed & cuspides in corpus penetrant, ac multo cruore madescit
Mars acer; dum trucidantur in conflictu alius post alium,
Ultro citroque dimicantium. Nam pugna æquas lances habebat.
Ut cum juvenes in fertili ingentis vineæ solo,
Ordines vitibus consitos amputant ferro
Festinantes; horumque certatim opus æquale increscit:
Quandoquidem ætate atque robore pares sunt.
Ita illorum utrobique tristes pugnæ lances
Æquali discrimine erant. Troës enim, cum prævalidum animis robur indidissent,
Resistebant, imperterriti Martis ope confisi:
Argivi contra filio bellipotentis Achillis (freti.)
Et trucidabant se mutuos: Sævaque in medio Bellona
Versabatur, tristi sanie humeros polluta,
Ac manus; teterque ei a membris sudor defluebat,
Et neutros adjuvabat: sed ex æqua pugna voluptatem capiebat:

Dum

jungitur ea significatione, quam cum subjungendi modo: Quare τελέθουσιν etiam probum est. *Pauw.*

283. Τρῶες γὰρ ὑπέρβιον εὖ θέμενοι κῆρ] ἐνθέμενοι κῆρ. Rhod. Rhodomanni ὑπέρβιον ἐνθέμενοι κῆρ mihi perquam suspectum est, & nescio, an ita dixerint Græci. ὑπέρβιον ἐνθέμενοι ἐν φρεσὶ θυμὸν bonum est & usu tritum. Ego certe vulgatam non muto: κρατεροὶ, ὑπέρθυμοι, ἀγήνορες, &c. dicuntur ubique Trojani; quibus scilicet virtus adscribenda erat, ut eo ipso Græco-

Ἀζομένη φρεσὶν ᾗσι Θέτιν καὶ δῖον Ἄρηα·
Ἔνθα Νεοπτόλεμος τηλέκλυτον Περιμήδεα
Δάμναθ', ὃς οἰκί' ἔναιε παρὰ Σμινθήσιον ἄλσος·
Τῷ δ' ἔπι, Κέστρον ἔπεφνε, μενεπτόλεμόν τε Φάληρον,
Καὶ κρατερὸν Περίλαον, ἐϋμελίην τε Μενάλκην,
Ὃν τέκετ' Ἰφιάνασσα παρὰ ζάθεον πόδα Κίλλης
Τεχνήεντι Μέδοντι, δαήμονι τεκτοσυνάων·
Ἀλλ' ὁ μὲν οἴκοι ἔμιμνε φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ·
Παιδὸς δ' οὐκ ἀπόνητο· πόνον δέ οἱ, ἔργα τε πάντα,
Χηρωσταὶ μετόπισθεν ἀποφθιμένοιο, δάσαντο·
Δηΐφοβος δὲ Λυκῶνα, Μενεπτόλεμόν τε κατέκτα,
Τυτθὸν ὑπὲρ βουβῶνα τυχών· περὶ δ' ἔγχεϊ μακρῷ
Ἔγκατα πάντ' ἐχύθησαν· ὅλη δ' ἐξέσσυτο νηδύς·
Αἰνείας δὲ Δάμαντα κατέπεφνεν, ὅς τε πάροιθεν
Αὐλίδα ναιετάεσκε, συνέσπετο δ' Ἀρκεσιλάῳ
Ἐς Τροίην· ἀλλ' οὔτι φίλην πάλιν ἔδρακεν αἶαν·
Εὐρύαλος δ' ἐδάμασσε βαλὼν ἀλεγεινὸν ἄκοντι
Ἀστραῖον· τοῦ δ' αἶψα διὰ στέρνοιο ποτήθη
Αἰχμὴ ἀνιηρή, στομάχου δ' ἀπέκερσε κελεύθους,
Ἀνέρι κῆρα φέρουσα· μίγη δέ οἱ εἴδατα λύθρῳ·
Τοῦ δ' ἄρα βαιὸν ἄπωθεν, ἕλεν μεγάθυμος Ἀγήνωρ
Ἱππομένην, Τεύκροιο δαΐφρονος ἐσθλὸν ἑταῖρον,
Τύψας ἐς κληῗδα θοῶς· σὺν δ' αἵματι θυμὸς
Ἔκθορεν ἐκ μελέων· ὀλοὴ δέ μιν ἀμφεχύθη νύξ·
Τεύκρῳ δ' ἔμπεσε πένθος, ἀποκταμένου ἑτάροιο·
Καὶ βάλεν ὠκὺν ὀϊστόν, Ἀγήνορος ἄντα τανύσσας·

Ἀλ-

corum virtus appareret major: Eo respiciens Auctor, commode scripsit ἐῷ θέμενοι κῆρ ὑπέρβιον, quod improvisa Eurypyli cæde male turbatum fuerat. Vides? Hoc accommodum. *Pauw.*

291. Ἔνθα Νεοπτόλεμος τηλέκλυτον] τηλεκλειτόν. *Rhod.*

292. παρὰ Σμινθήσιον ἄλσος] Forte Σμινθήϊον. *Rhod.* Recte: Σμίνθιον ἄλσος est apud Stephanum Byzantium de Urbibus, cujus locum accuratius exa-

mi-

Dum animo suo Thetin & Martem divinum (simul) reveretur.
Ibi Neoptolemus celebrem Perimedem
Dejecit; qui ædes tenebat juxta lucum Smintheum:
Et post eum Cestrum obtruncavit, belloque strenuum Phalerum,
Ac fortem Perilaum, hastaque bonum Menalcam,
Quem edidit Iphianassa, ad sacras Cillæ radices
Artificioso Medonti, fabricaturæ perito.
Is quidem domi manserat in patria tellure (sibi) dilecta:
De filio autem fructum non cepit. Nam laborem ejus operaque cuncta,
Postquam exstinctus fuit, alieni hæredes diviserunt.
Deiphobus autem Lyconem & Meneptolemum interimit,
Paulum supra inguen feriens; & circa longam hastam
Cuncta intestina effunduntur, adeoque totus venter erumpit.
Hinc Æneas Damantem occidit, qui olim
Aulidem incolebat, & comes fuerat Arcesilai
Ad Trojam. Sed non vidit denuo patrium solum.
Euryalus insuper subigit jaculo miserabiliter ictum
Astræum: Cujus subito trans pectus volaverat
Luctifica hasta, & stomachi vias præciderat
Homini mortem afferens; cibique illi cum sanguine permiscentur.
Nec ita procul ab eo profligat Agenor magnanimus
Hippomenem bonum Teucri pugnacis sodalem,
In clavem (cervicis) subito percussum; cumque sanguine animus
Exilit e corpore, & lethalis ei nox offunditur.
Teucro itaque mœror oboritur interfecto amico,
Et citum emittit telum in Agenorem intendens:

Ve-

minabimus alibi. *Pauw.*

294. *ἰϋμελίην τε Μενάλκην*] *ἐϋμμελίην τε*, *Pauw.*

303. *Αἰνείας δὲ Δάμαντα κατέπεφνεν*] κατέκτανεν. *Rhod.* Scribe *κατέφλασεν*. Hesychius: *Κα-*

τα-

Ἀλλά οἱ οὔτι τύχησεν, ἀλευαμένου μάλα τυτθόν·
Ἔμπεσε δ' ἐγγὺς ἐόντι δαΐφρονι Δηϊφοώντῃ
Λαιὸν ὀφθαλμόν· διὰ δ' οὔατος ἐξεπέρησεν
Δεξιτεροῦ· γλήνην δὲ διέτμαγεν, οὕνεκα μοῖραι
Ἀργαλέον βέλος ὦσαν ὅπῃ θέλον· ὃς δ' ἔτι ποσσὶν
Ὀρθὸς ἀνεσκαίρεσκε· βαλὼν δ' ὅγε δεύτερον ἰὸν,
Λαιμῷ ἐπεῤῥοίβδησε· διέθρισε δ' αὐχένος ἶνας
Ἀντικρὺς ἀΐξας· τὸν δ' ἀργαλέη κίχε μοῖρα·
Ἄλλος δ' ἄλλῳ τεῦχε μόρον· κεχάροντο δὲ Κῆρες,
Καὶ Μόρος· ἀλγινόεσσα δ' Ἔρις μέγα μαιμώωσα,
Ἤϋσε μάλα μακρόν· Ἄρης δέ οἱ ἀντεβόησε
Σμερδαλέον· Τρώεσσι δ' ἐνέπνευσεν μέγα θάρσος,
Ἀργείοισι δὲ φύζαν· ἄφαρ δ' ἐλέλιξε φάλαγγας·
Ἀλλ' οὐχ υἷα φόβησεν Ἀχιλλέος· ἀλλ' ὅς τε μίμνων,
Μάρνατο θαρσαλέως, ἐπὶ δ' ἔκτανεν ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ·
Ὡς δ' ὅτε τις μυίῃσι περὶ γλάγος ἐρχομένῃσι,
Χεῖρα περιῤῥήσῃ κοῦρος νέος, αἱ δ' ὑπὸ πληγῇ

Τυτ-

ταφλάσαι, κατακόψαι. *Dausq.* Apte Rhodomannus, & inepte Dausquejus. *Pauw.*

317. ἐγγὺς ἐόντι δαΐφρονι Δηϊφοώντῃ] Δηϊοφάντῃ vel Δηϊφόωντι. *Rhod.* Δηϊφόωντι hactenus placet. *Pauw.*

318. Λαιὸν ὀφθαλμὸν] Λαιὸν ἐς ὀφθαλμόν. *Rhod.*

323. Ἀντικρὺς ἀΐξας] Interpres *ex adverso irruens*: quod de Teucro hic perquam ociose dicitur. An vertendum *Penitus impellens*, sic ut sagitta per jugulum penetraverit in partem jugulo oppositam, ubi cervix & cervicis sunt nervi? Id optimum foret, si ἀΐξας ἐνεργητικῶς occurreret. Et tamen simile quid videtur dici: Nam ἀντικρὺς sæpe idem, quod διαμπερὲς & διόλε, ut notum ex Homero & ejus Interpretibus Antiquis. An Quintus verbum ἐνεργητικῶς adhibuit? Potest: Nam talia & hic & alibi plura: Vide Exempli gratia Vers. 29. hujus Libri. Alias βαλὼν δ' ὅγε δεύτερον ἰὸν scriptum esset pro βαλόντος δὲ τοῦγε δεύτερον ἰὸν, casus nominandi pro casibus gignendi; & ἐπεῤῥοίβδησε una cum διέθρισε & ἀΐξας ἀντικρὺς vocem ἰὸν respiceret absolute, similiter ut in præcedentibus post βαλὼν ὠκὺν οἰστὸν absolute sequitur de sagitta οὔτι τύχησεν & ἔμπεσε. Attende, & sume, quod placet: Alterutrum loci indoles videtur requirere. Erunt, qui sumentes posterius, scripturi sunt,

Verum hunc non contingit. (Pauxillum enim declinabat.)
Sed cecidit Deiphontis bellicosi, qui in propinquo erat,
In lævum oculum, & per aurem usque penetravit
Dexteram, pupillamque diffidit. Quia fata
Sævum impulerant telum quo volebant. Ille autem in pedes
Erectus subsiliebat. Ejaculatus igitur sagittam alteram
Cum stridore in jugulum infixit, & cervicis nervos dissecuit
Ex adverso irruens, cumque triste Fatum apprehendit.
Porro alius alii exitium creabat. Ideo Parcæ lætabantur
Ac Fatalis interitus; tristisque Discordia, valde cruoris appetens (magno ardore percita,)
Immensum tollebat clamorem: Cui Mars ex adverso respondit
Horrendum, & Trojanis magnam inspiravit fiduciam,
Argivisque fugam; Et subito Phalanges tremefactas retro egit.
Sed tamen Achillis filium non consternat. Imo hic subsistens
Fortiter pugnam ciet, & alium post alium interficit:
Ut si quispiam muscis lac obeuntibus
Manum illidat puer tenellus. Qua plaga

Paú-

sunt, *βαλὼν δ' ὅγε δεύτερον; ἰὸς Δαιμῷ ἐπεῤῥοίβδησε*: Et hos genio indulgere sinam. *Pauw.*

324. *κεχάροντο δὲ Κῆρες, καὶ Μόρος*] Valde ingratum est *καὶ Μόρος* post *ἄλλος δ' ἄλλῳ τεῦχε μόρον*: Nonne scribendum, vel *Ἄλλος δ' ἄλλῳ τεῦχε φόνον· κεχάροντο δὲ Κῆρες, καὶ Μόρος*, vel *Ἄλλος δ' ἄλλῳ τεῦχε μόρον· κεχάροντο δὲ Κῆρες, καὶ Φόνος*? *Pauw.*

429. *ἀλλ' ὅς τε μίμνων*] *ἀλλ' ὅγε μίμνων*. *Rhod.* Durum est *ἀλλ' ὅγε*, ubi *ἀλλ' οὐχ* præcedit. *Pauw.*

332. *Χεῖρα περιῤῥήσσῃ κοῦρος νέος*] *περιῤῥήξῃ*. *Rhod.* Brodæus *περιῤῥήξῃ* reponit, & exponit *violentius injiciat*. Mallem *περιῤῥίψῃ*, omnem in partem jaciat. *Dausq.* *περιῤῥήξῃ* ego non probo, & striblíginem inducit. Non male Dausquejus *περιῤῥίψῃ*. Potes etiam *χεῖρα περιῤῥάσσῃ*: *ῥάσσω* idem, quod *ἀράσσω*: inde *περιῤῥάσσῃ*, *illidat circumcirca*. Vide & elige: Meum non magis, quam Dausquejanum amo. *Pauw.*

 333

Τυτθὸν δαμνάμεναι, σχεδὸν ἄλλοθεν ἄλλαι
Θυμὸν ἀποπνείουσι, πάϊς δ' ἐπιτέρπεται ἔργῳ·
Ὡς ἄρα Φαίδιμος υἱὸς ἀμειλίκτου Ἀχιλῆος,
Γήθεεν ἀμφὶ νέκυσσι, καὶ οὐκ ἀλέγιζεν Ἄρηος
Τρωσὶν ἐπαμύνοντος· ἐτίνυτο δ' ἄλλοθεν ἄλλον,
Λαοὺς ἐπαΐσσοντας· ὅπως ἀνέμοιο θύελλας
Μίμνῃ ἐπεσσυμένας ὄρεος μεγάλοιο κολώνη,
Ὡς ἄρα μίμνεν ἄτρεστος· Ἄρης δέ οἱ ἐμμεμαῶτι
Χώετο, καί οἱ ἔμελλεν ἐναντία δηριάασθαι
Αὐτὸς, ἀποῤῥίψας ἱερὸν νέφος, εἰ μὴ Ἀθήνη
Ἔκποθεν Οὐλύμποιο θόρεν ποτὶ δάσκιον Ἴδην·
Ἔτρεμε δὲ χθὼν δῖα· καὶ ἠχήεντα ῥέεθρα
Ξάνθου, τόσσον ἔδεισε· δέος δ' ἀμφεκέκλασε θυμὸν
Νυμφάων· φοβέοντο δ' ὑπὲρ Πριάμοιο πόληος·
Δὴ γάρ οἱ μεγάλοιο Διὸς διεφαίνετο θυμὸς *

Τεύ-

333. Τυτθὸν δαμνάμεναι] Τυτθὸν, *paululum*, non convenit hic, præsertim ubi tenacius τῷ δαμνάμεναι adhæret: Nonne scribendum Θᾶσσον vel Θᾶττον? Ita sane videtur mihi. *Pauw.*

Ibid. σχεδὸν ἄλλοθεν ἄλλαι] σχεδὸν ἀθρόαι ἄλλοθεν ἄλλαι. *Rhod.* Plene ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις: *Dausq.* Non male Rhodomannus σχεδὸν ἄθροαι, ut Versus habeat numeros suos: ἄλλοθεν ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις Dausquejanum est ex asse. *Pauw.*

337. Τρωσὶν ἐπαμύνοντος] Scribe Τρωσὶν ἀμύνοντός περ. ἀμύνω perpetim α corripit. In pede libri: — Διὸς μέγα θαρσαλέοισι Τρωσὶν ἀμύνοντος. *Dausq.* Versus haud dubie laborat. Dausqueji Τρωσὶν ἀμύνοντός περ mihi non usque adeo arridet: Mallem, Τρωσὶν ἀμύνοντος· μάλ' ἐτίνυτο. *Pauw.*

Ibid. ἐτίνυτο δ' ἄλλοθεν ἄλλον, Λαοὺς ἐπαΐσσοντας] ἄλλον, Λαὸν ἐπαΐσσοντας. *Rhod.* Dexterrime restituit Brodæus, ἐτίνυτο δ' ἄλλοθεν ἄλλους Λαὸν ἐπαΐσσοντας. *Dausq.* Recte Λαὸν ἐπαΐσσοντας: ἄλλον manere potest propter ἄλλοθεν, quod ἄλλον & alios atque alios, πληθυντικῶς includit. *Pauw.*

338. ὅπως ἀνέμοιο θύελλας] ὅπως δ' ἀνέμοιο θύελλας. *Rhod.*

339. ὄρεος μεγάλοιο κολώνη] In μεγάλοιο est domesticus Quinti fastus. *Pauw.*

341. καί οἱ ἔμελλεν ἐναντία δηριάασθαι] Præcessit οἱ ἐμμεμαῶτι: Quare mallem, scripsisset Quintus, καί τοι ἔμελλεν &c. Et ita scripsit forte. *Pauw.*

343. Ἔκποθεν Οὐλύμποιο] Editio Rhodomanni habet in Contextu Ἔκτοθεν, quod in

Cor-

Paulatim attritæ omnes prope, alibi (tamen) aliæ
Animam exhalant. At puer ſtudio iſto delectatur.
Sic etiam alacer implacabilis Achillis natus
Gaudet ſtrage cadaverum, & nihili pendit Martem
Trojanis opitulantem; ſed alibi alios multat,
Exercitum (Græcorum) invadentes. Ceu venti procellis
Reſiſtit incumbentibus vaſti montis jugum;
Ita ille perſiſtebat intrepidus. Quare Mars ei tam alacriter contra eunti
Succenſebat. Jamque contra ipſum certamen ingreſſurus erat
Ipſe, nube abjecta ſacra; niſi Minerva
Ex Olympo deſiliiſſet ad Idam opacam.
Intremuit autem alma tellus, & ſonorus alveus
Xanthi; Adeo expavit; timorque infregit animum
Nympharum. Timebant enim civitati Priami.
Nam magni Jovis animus dudum illi ſe prodebat.

Di-

Corrigendis mutavit, ſed hic deterius non fuiſſet ſane. *Pauw.*

345. *Ξάνθυ, τόσσον ἴδεισε· δέος δ' ἀμφεκέκλασε θυμὸν*] Locum hunc (præter id quod *ἀμφέκλασε* legendum eſt) de mendis & defectu ſuſpectum habeo. Ideo in Aldino etiam aſteriſcus, defectus nota, additus eſt. Pro *ἴδεισε* an non recte ſubſtituatur *ἴθυσε* (ut ſenſus ſit, tanta feſtinatione venit Minerva) haud ſcio. *Rhod.* In Aldina nullus ad Verſum hunc aſteriſcus, ſed ad duos Verſus ſequentes, qui in illa Rhodomanni & hac Noſtra etiam habentur. Legi poteſt:

Ετρεμε δὲ χθὼν δῖα, καὶ ἠχήεντα ῥέεθρα
Ξάνθυ τόσσον ἴδεισε, δέος τ' ἀμφέκλασε θυμὸν
Νυμφάων.

Quantum intremuit terra, tantum expavit Xanthus: *ὅσσον ἔτρεμε, τόσσον ἴδεισε*: Poſtponendum ſubaudire jubet præponendum. Et hoc non ineptum certe. *τρέμειν* de fluvio minus apte dicitur: Nam in unda vel citius vel tardius procedente quis tremor, ubi motus ſemper tremore major? Sic ſane *ἴδεισε* melius convenit fluvio, quia generalius dicit, quod de omnibus dici poteſt: Attende; hic opus eſt judicio: quo tamen non polluit Quintus: Quare ſi cum Rhodomanno legere velis, *Ετρεμε δὲ χθὼν δῖα, καὶ ἠχήεντα ῥέεθρα Ξάνθυ· τόσσον ἴθυσε· δέος δ' ἀμφέκλασε θυμὸν Νυμφάων*, per me licet: Sic ſatis bona eſt lectio; neque alia noto, ut eam impugnem, ſed ut in vulgata minorem eſſe difficultatem, quam ſibi perſuaſit Rhodomannus, oſtendam. *Pauw.*

347. *Δὴ γάρ οἱ*] *Δὴν γάρ οἱ.* *Rhod.*

Τεύχεσι δ' ἀμβροσίοισι περὶ στεροπῆσι *
Σμερδαλέοι δὲ δράκοντες, ἀπ' ἀσπίδος ἀκαμάτοιο
Πῦρ ἄμοτον πνείεσκον· ἄνω δ' ἔψαυε νεφέεσσι
Θεσπεσίη τρυφάλεια· θοῶ δ' ἤμελλεν Αρῆϊ
Μάρνασθ' ἐσσυμένως, εἰ μὴ Διὸς ἠΰ νόημα
Αμφοτέρους ἐφόβησεν, ἀπ' αἰθέρος αἰπεινοῖο
Βροντήσας ἀλεγεινόν· Αρης δ' ἀπεχάζετο χάρμης·
Ικετο δ' ἐς Θρήκην δυσχείμερον· οὐδ' ἔτι Τρώων
Μέμβλετό οἱ κατὰ θυμὸν ὑπέρβιον· οὐδὲ μὲν ἐσθλὴ
Παλλὰς ἐν πεδίῳ Τρώων μένεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
Ιξεν Αθηναίων ἱερὸν πέδον· οὐδ' ἔτι χάρμης
Μνώοντ' οὐλομένης· δεύοντο δὲ Τρώϊοι υἷες
Αλκῆς· Αργεῖοι δὲ μέγ' ἱέμενοι πολέμοιο,
Χαζομένοισιν ἕποντο κατ' ἴχνιον, ἠΰτ' ἀῆται
Νήεσιν ἐσσυμέναις ἅμα λαίφεσιν εἰς ἁλὸς οἶδμα
Ομβριμον, ἢ θάμνοισι πυρὸς μένος, ἢ κεμάδεσσιν
Οτρηροὶ κατ' ὄρεσφι κύνες λελιημένοι ἄγρης·

Ως

Rhod. Nescio, cur Rhodomannus Δὴ γάρ mutaverit, quod mihi ita placet, ut Δὴν γάρ mihi displicet. Nihil apertius, si Græce scias. *Pauw.*

348. **Τεύχεσι δ' ἀμβροσίοισι περὶ στεροπῆσι *]** Τεύχεα δ' ἀμβροσίῃσι περὶ στεροπῆσι φάεινον. vel περὶ στεροπῆς ἀμάρυσσον. tertio, ab hoc Versu Σὺν γάρ οἱ μεγάλοιο in calce deesse videtur κεραυνοί. *Rhod.* Ita constituenda videtur Rhodomanni Notula confusa: Tertia conjectura est, Τεύχεσι δ' ἀμβροσίοισι περὶ στεροπῆσι κεραυνοί, eamque juvabat scribendo Versu præcedenti Σὺν γάρ οἱ pro Δὴν γάρ οἱ, ut antea scribendum conjecerat. Et tertia & duæ aliæ balbutiunt, neque dignæ sunt, quæ refutentur. Dicam uno verbo: De fulguribus veris, quæ ex armis Minervæ prorumpebant, hic cogitandum non est, sed de splendore, qui fulgurum instar ex armis ejus exibat: Hoc certum est, & sequentia totusque loci circuitus extra dubium collocat. Sunt hæc plane mutila: Si dixisset Rhodomannus, scribendum forte hic, Τεύχεσι δ' ἀμβροσίοισι περὶ στεροπῆσιν ὁμοῖον, quæ ab aliis amissis in sensum jam indicatum pendebant, dixisset, quod dici poterat absque ullo periculo, nec tamen sponte dixissem ego, quia melius est in his pisce magis obmutescere.

Jun-

Divinisque arma circumquaque fulguribus coruſcabant;
Ac horrendi Dracones ab inſuperabili ſcuto
Rapidum ignem ſpirabant; inque ſummo nubes attingebat
Caſſis divina: Cum veloci igitur Marte deſtinarat
Repente certamen inire, niſi alma Jovis providentia
Utrumque deterruiſſet, ab excelſo æthere
Terrificum intonans. Mars igitur prælio abſcedit,
Et recipit ſe in Thraciam brumalem: Neque amplius Troum
Cura afficitur animus ejus invictus. Nec ſane induſtria
Pallas in Troum campo manſit: ſed etiam ipſa
Se contulit in religioſam Athenienſium terram. Nec amplius de pugna
Soliciti erant. Trojanorum igitur nati deſtituuntur
Viribus. Argivi autem magna belli cupiditate ſuccenſi,
Cedentibus inſtant e veſtigio; tanquam venti
Navibus, quæ erectis carbaſis in maris fluctum procurrunt
Vaſtum: aut virgultis robur ignis: aut cervis
Impigri in montibus canes prædam appetentes.

Ita

Junge, ſi lubet, cum hoc Verſu Verſum 197. Lib. 6. ut alia loca prætercam. *Pauw.*

349. *Σμερδαλέοι δὲ δράκοντες*] *Σμερδαλέοι τε δράκοντες*: *Rhod.* Cur hoc? An ut oratio ita evaderet plenior, vel verba dulcius ſonarent? Neſcio, & hanc *ἀκρίβειαν* Viri Eruditi miror. *Pauw.*

350. *ἄνω δ' ἔψαυε νεφέεσσι Θεσπεσίη τρυφάλεια*] Illud *ἔψαυε νεφέεσσι* aperte corruptum eſt: Nam cum caſu tertio verbum ita non conſtruunt Græci. Legerem *ἔψαυε νεφέων*, ſi verſus accineret: Sed genitivum admittere poteſt nullo modo: Quare *ἔψαυε* depravatum puto. An ſcribendum, *ἄνω δ' ἐπέλασσε νέφεσσι Θεσπεσίη τρυφάλεια*? Nihil melius certe nunc ſuccurrit mihi. Quid autem videtur de ipſa *ἔννοια*? Nonne omnem menſuram ſuperat, & longe digniſſima eſt Calabri indole? *Pauw.*

357. *Παλλὰς ἐν πεδίῳ Τρώων μένεν*] *Παλλὰς ἐνὶ πεδίῳ*. *Rhod.* Scribe *καππεδίον*, cujus iſtud alterum gloſſema. Aut etiam leviuſcula additione *δ' Παλλὰς ἐνὶ πεδίῳ*. *Dausq.* *ἐνὶ πεδίῳ* præſtat. *Pauw.*

361. *ἠΰτ' ἀῆται Νήεσσιν ἐσσυμέναις ἅμα λαίφεσιν* &c.} Eadem comparatio Lib. I. V. 316. & ſeqq. *Pauw.*

367.

Ὡς Δαναοὶ δηΐοισιν ἐπήϊον, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοὺς
Υἱὸς Ἀχιλλῆος μεγάλῳ δορὶ θαρσύνεσκε,
Κτείνων ὅν κε κίχησε κατὰ κλόνον· οἱ δ' ὑπὸ φύζαν
Χασσάμενοι, κατέδυσαν ἐς ὑψίπυλον πτολίεθρον·
Ἀργεῖοι δ' ἄρα τυτθὸν ἀνέπνευσαν πολέμοιο,
Ἐλσαντες Πριάμοιο κατὰ πτόλιν ἔθνεα Τρώων,
Ἄρνας ὅπως σταθμοῖσιν ἐπ' οἰοπόλοισι νομῆες·
Ὡς δ' ὁπότ' ἀμπνείωσι βόες μέγα κεκμηῶτες,
Ἄχθος ἀνειρύσαντες ἄνω ποτὶ δύσβατον ἄκρην,
Πυκνὸν ἀνασθμαίνοντες ὑπὸ ζυγόν· ὣς ἄρ' Ἀχαιοὶ
Ἄμπνεον ἐν τεύχεσσι κεκμηκότες· ἀμφὶ δὲ πύργους
Μάρνασθαι μεμαῶτες, ἐκυκλώσαντο πολλά·
Οἱ δ' ἄρα ἦσι πύλῃσιν ἐπειρύσαντες ὀχῆας,
Ἐν τεύχεσσιν ἔμιμνον ἐπεσσυμένων μένος ἀνδρῶν·
Ὡς δ' ὅτε μηλοβοτῆρες ἐνὶ σταθμοῖσι μένωσι
Λαίλαπα κυανέην, ὅτε χείματος ἦμαρ ἵκηται
Λάβρον ὁμοῦ στεροπῇσι, καὶ ὕδατι, καὶ νεφέεσσι
Ταρφέσιν, οἱ δὲ μάλ' οὔτι, λιλαιόμενοί περ ἱκέσθαι,
Ἐς νομὸν ἀΐσσουσιν, ἄχρις μέγα λωφήσειε
Χεῖμα, καὶ εὐρύποροι ποταμοὶ μεγάλα βρομέοντες·
Ὡς οἵγ' ἐν τείχεσσι μένον τρομέοντες ὁμοκλὴν
Δυσμενέων· λαοὶ δὲ θοῶς ἐπέχυντο πόληϊ·
Ὡς δ' ὁπότε ψῆρες τανύπτεροι, ἠὲ κολοιοὶ
Καρπῷ ἐλαϊνέῳ θαμέες περὶ πάγχυ πέσωσι,

Βρώ-

367. **Κτείνων ὅν κε κίχησε κατὰ κλόνον**] Ita Aldus & Basileenses. Rhodomannus dederat in Contextu ὅν κε τύχησε: Quod in Corrigendis mutavit in ὅν κε τύχησι: Minus diligenter profecto & caute. *Pauw.*

367. **ὑπὸ φύζαν Χασσάμενοι**] Aut ὑπὸ φύζαν hic positum est pro ἐπὶ φύζαν, aut ipsum ἐπὶ φύζαν substituendum: Et hoc rectius sane. Legeretur etiam bene, ὑπὸ φύζας Χασσάμενοι, *fugientes* vel *fuga recedentes admodum consternati.* φύζα proprie est fuga cum magno timore & magna trepidatione; unde pro ipso timore, pro ipsa trepidatione etiam sumitur, recteque hoc loco sumi potest, si ὑπὸ

Ita Danai in hoſtes invehebantur; Quoniam ipſis
Filius Achillis immani haſta fiduciam addebat,
Perimens quemcunque deprehendit in pugna. At hi in fugam
Converſi, altiportam urbem ſubierunt.
Interim Argivi pauliſper a prælio reſpirant,
Cum incluſiſſent Trojanorum gentem in Priami urbe;
Ut agnos in deſertis caulis paſtores includunt.
Ac veluti boves admodum defeſſi reſpirant,
Cum ſurſum traxerunt onus in arcem difficilem acceſſu,
Crebro anhelantes ſub jugo. Ita Achivi
Vires recolligunt, in armis defatigati. Hinc cum turres
Oppugnare cuperent, corona cingunt urbem.
Illi autem, portis ſuis obdentes repagula,
In armis præſtolantur ingruentium impetum virorum;
Ut cum opiliones in ſtabulis remanere cogit
Cæruleus turbo: quando tempeſtatis dies ingruit
Vehemens, ſimul cum fulgetris & aqua atque nubibus
Crebris: ipſique neutiquam, quamvis exeundi cupidi,
Ad paſcua procedunt, donec ingens deſævierit
Tempeſtas, & latiflui torrentes, multum ſtrepitantes:
Ita illi intra muros ſe continent, impreſſionem extimeſcentes
Hoſtium: quorum catervæ ſubito circumfunduntur urbi.
Ac veluti ſturni lativolantes, aut graculi
Frequentes oleagino fructui incumbunt,

Eſcæ

ὑπὸ φύζας placeat. *Pauw.*

376. ἐκυκλώσαντο πολλὰ] ἐκυκλώσαντο πόληα. *Rhod.* πόληα. Correctio eſt a Brodæo inducto πολλά. *Dausq.*

377. Οἵ δ᾽ ἄρα ἧσι πύλησιν] Οἵ δ᾽ ἄφαρ, vel ἄρ᾽ ἑῇσι πόλησιν. *Rhod.* Neque hoc, neque illo indigemus. *Pauw.*

381. ὁμοῦ στεροπῇσι, καὶ ὕδατι, καὶ νεφέεσσι ταρφέσιν] Parum conveniens eſt νεφέεσσι ταρφέσιν poſt ὕδατι & στεροπῇσι: Nam id in illis ipſis jam ineſt, quia neque fulgura, neque imbres ſunt absque nubibus crebris. Dein λαίλαπα κυανέην & ἦμαρ χείματος λάβρον eas aperte etiam promunt. Quare & otioſum eſt νεφέεσσι ταρφέσιν, & loco non ſtat ſuo. Ita ſolent, qui verba amant. *P.*

387. Ως δ᾽ ὁπότε ψῆρες ταναύπτε-

Βρώμης ἱέμενοι θυμηδέος, οὐδ' ἄρα τούς γε
Αἰζηοὶ βοόωντες ἀποτρωπῶσι φέβεσθαι,
Πρὶν φαγέειν, λιμὸς γὰρ ἀναιδέα θυμὸν ἀέξει·
Ὣς Δαναοὶ Πριάμοιο τότ' ἀμφεχέοντο πόληϊ
Ὄμβριμοι· ἐν δὲ πύλῃσι πέσον, μεμαῶτες ἐρύσσαι
Ἔργον ἀπειρέσιον κρατερόφρονος Ἐννοσιγαίου·
Τρῶες δ' οὐ λήθοντο μάχης, μάλα περ δεδιῶτες,
Ἀλλὰ καὶ ὥς, πύργοισιν ἐφεστῶτες, πονέοντο
Νωλεμέως· οἳ δ' αἰεὶ πολυκμήτων ἀπὸ χειρῶν
Θρῶσκον ὁμῶς λάεσσι, καὶ αἰγανέῃσι θοῇσι
Δυσμενέων ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ σφίσι τλήμονα Φοῖβος
Ἧκε βίην· αἰεὶ γάρ οἱ ἀμύνειν ἤθελε θυμὸς
Τρωσὶν ἐϋπτολέμοισι, καὶ Ἕκτορος οἰχομένοιο·
Ἔνθ' ἄρα Μηριόνης στυγερὸν προέηκε βέλεμνον,
Καὶ βάλε Φιλοδάμαντα φίλον κρατεροῖο Πολίτου,
Τυτθὸν ὑπὸ γναθμοῖο· πάγη δ' ὑπὸ λαιμὸν ὀϊστός·
Κάππεσε δ' αἰγυπιῷ ἐναλίγκιος, ὅν τ' ἀπὸ πέτρης
Ἰῷ εὐγλώχινι βαλὼν αἰζηὸς ὀλέσσῃ,
Ὣς ὁ θοῶς πύργοιο κατήριπεν αἰπεινοῖο·
Γυῖα δέ οἱ λίπε θυμός· ἐπέβραχε δ' ἔντεα νεκροῦ·
Τῷ δ' ἐπικαγχαλόων υἱὸς κρατεροῖο Μόλοιο,
Ἄλλον ἐφῆκεν ὀϊστὸν, ἐελδόμενος μέγα θυμῷ
Υἷα βαλεῖν Πριάμοιο, πολυτλήτοιο Πολίτην·
Ἀλλ' ὁ μὲν αἶψ' ἀλέεινε, παρακλίνας ἑτέρωθεν

Ον

γύπτεροι] τανυσίπτεροι. *Rhod.*

397. Νωλεμέως· οἳ δ' αἰεὶ πολυκμήτων ἀπὸ χειρῶν] Νωλεμέως. ἰοὶ δὲ πολυκμήτων ἀπὸ χειρῶν. *Rhod.* ἰοὶ legendum est sine dubio: Illud αἰεὶ si servare possem, libentissime facerem: Nam Emphasin sane habet, & vix abesse potest. An legendum, Νωλεμέως· ἰοὶ δ' αἰεὶ ἀκαμάτων vel ἀκμήτων ἀπὸ χειρῶν? Sic sane vocula maneret; neque melius succurrit, & satis bonum est illud ipsum. *Pauw.*

400. Ἧκε βίην· αἰεὶ γάρ οἱ ἀμύνειν ἤθελε θυμὸς] αἰεὶ γάρ ἀμύνειν ἤθελε θυμῷ. *Rhod.* Non male Rhodomannus, sed paulo audacius. Scribere possumus, ne litera mutata, & voculis

modo

Escæ cupidi jucundæ: Neque eos
Juvenes clamando in fugam vertunt,
Priusquam edendi amorem compresserint. Esuries enim impudentem animum facit.
Ita Danai tunc Priami urbi circumglomerabantur
Fortes, inque portas impetum faciunt, conantes evellere
Immane opus magnanimi Neptuni.
Trojani contra pugnam non detrectabant, quamvis timore perculsi,
Sed nihilo minus propugnaculis insistentes laborem sustinebant
Continuum; sagittæque e strenuis (ipsorum) manibus
Exsiliebant, ac pariter lapides citaque hastilia,
In hostium agmen. Quia ipsis fiduciæ plenum Phœbus
Indidit robur. Semper enim animus (ejus) promptus erat ad opitulandum
Bellicosis Trojanis, etiam Hectore sublato.
Ibi Meriones infestum emittit jaculum,
Et ferit Phylodamantem, fortis Politæ amicum,
Paullum infra maxillam; & sagitta infixa sedet jugulo;
Ac decidit vulturis in modum; quem de saxo
Dejectum, telo acuto juvenis (quispiam) exitio mittit.
Ita citato ille de ardua turri delabitur:
Et membra ejus deserit animus; sonitumque dant arma super cadavere.
De quo exultans fortis Moli filius,
Alteram ejaculatur arundinem, valde gestiens animo
Filium ærumnosi Priami Politen ferire.
Verum hic statim sibi cavet, alio declinans

Cor-

modo transpositis, Ηκε βίην· αἰεὶ γάρ οἱ ἤθελε θυμὸς ἀμύνειν: Et hoc ego sequar; nisi adhuc scribere præstet, Ηκε βίην· ἀεὶ οἱ γὰρ ἀμύνειν ἤθελε θυμός: quod sane facillimum & ex proximo petitum. *Pauw.*

403. Καὶ βάλε Φιλοδάμαντα φίλον &c.] Scribo Φυλοδάμαντα: nisi malis Λαοδάμαντα. *Rhod.* Φυλοδάμαντα mihi non displicet. *Pauw.*

410. Αλλον ἐφῆκεν ὀϊστὸν] Paulo rectius hic fuisset, nisi fallor, ἀφῆκεν, quia non in turbam, sed in unum Politen jacu-

Οὐ δέμας, οὐδέ οἱ ἰὸς ἐπὶ χρόα καλὸν ἴαψεν·
Ὡς δ' ὅθ' ἁλὸς κατὰ πόντον ἐπειγομένης νεὸς οὔρῳ,
Ναύτης παιπαλόεσσαν ἰδὼν ἐνὶ χεύματι πέτρην,
Νῆα παρατρέψῃ, λελιημένος ἐξυπαλύξαι,
Χειρὶ παρακλίνας οἰήιον, ᾗχί ἑ θυμὸς
Ὀτρύνει, τυτθὴ δὲ βίη μέγα πῆμ' ἀπερύκει·
Ὡς ἄρ' ὅγε προϊδὼν ὀλοὸν βέλος, ἔκφυγε πότμον·
Οἱ δ' αἰεὶ μάρναντο· λύθρῳ δ' ἐρυθαίνετο τείχη,
Πύργοι ὑψηλοὶ, καὶ ἐπάλξιες, ᾗχί τε Τρῶες
Ἰοῖσι κτείνοντο πολυσθενέων ἀπ' Ἀχαιῶν·
Οὔτι μὲν οἵγ' ἀπάνευθε πόνων ἔσαν, ἀλλ' ἄρα καὶ τῶν
Πολλοὶ γαῖαν ἔρευθον· ὀρώρει δ' αἰπὺς ὄλεθρος,
Βαλλομένων ἑκάτερθε· λυγρὴ δ' ἐπετέρπετ' Ἐνυὼ
Δῆριν ἐπικλονέουσα κασιγνήτην Πολέμοιο.
Καί νύ κε δὴ ῥήξαντο πύλας, καὶ τείχεα Τροίης
Ἀργεῖοι, μάλα γάρ σφιν ἄσπετον ἔπλετο κάρτος,
Εἰ μὴ ἄρ' αἶψ' ἐβόησεν ἀγακλυτὸς Γανυμήδης
Οὐρανοῦ ἐκκατιδών· μάλα γὰρ περιδείδιε πάτρης·
Ζεῦ πάτερ, εἰ ἐτεόν γε τεῆς ἔξειμι γενέθλης,
Σῇσι δ' ὑπ' ἐννεσίῃσι λιπὼν ἐρικυδέα πάτρην,
Εἰμὶ μετ' ἀθανάτοισι, πέλει δέ μοι ἄμβροτος αἰὼν,
Τῷ μευ νῦν ἐσάκουσον, ἀκηχεμένου μέγα θυμῷ·
Οὐ γὰρ τλήσομαι ἄστυ καταιθόμενον προσιδέσθαι,
Οὐδ' ἄρ' ἀπολλυμένην γενεὴν ἐν δηϊοτῆτι
Λευγαλέῃ, τῆς οὔτι χερειότερον πέλει ἄλγος·
Ἔσσεται, ἢν μὴ ἐγώγε μετ' ὄμμασιν οἷσιν ἴδωμαι·

Κεῖ-

culabatur Meriones. *Pauw.*

421. Πῦργοι ὑψηλοὶ, καὶ ἐπάλξιες] Πῦργοί θ' ὑψηλοί. *Rhod.*

422. πολυσθενέων ἀπ' Ἀχαιῶν] ὑπ' Ἀχαιῶν. *Rhod.*

428. μάλα γάρ σφιν ἄσπετον ἔπλετο κάρτος] σφιν ἀάσπετον ἔπλετο. *Rhod.*

429. ἀγακλυτὸς Γανυμήδης] ob Versum scribe, ἀγακλειτὸς Γανυμήδης. *Pauw.*

434. Τῷ μευ νῦν ἐσάκουσον] *Eo; Ea propter me nunc exaudi*: Non negligendum est illud

Τῷ,

Corpore ſuo, nec telum formoſæ ejus cuti noxam intulit.
Ac ſicut in maris ſalo, navi ſecundo flatu impulſa,
Nauta aſperum in fluctu ſcopulum conſpicatus,
Avertit navem, evadere cupiens,
Et gubernaculum manu inclinat, quo animus ipſum
Jubet, exiguaque vis ingens damnum avertit:
Sic ille prævidens perniciale telum, effugit lethum.
Illi autem pertinaciter confligebant, adeo ut mœnia
cruore rubeſcerent,
Celſæque turres & propugnacula; ubi Troës
Jaculis conficiebantur a prævalidis Achivis.
Nec tamen hi abſque cladibus erant: ſed enim eorum
Multi terram cruentabant; & dira ſtrages oriebatur,
Utrinque profligatorum; ſævaque Bellona voluptate
afficiebatur,
Derin (contentionem) Martis ſororem concitans.
Et certe perrupiſſent portas & mœnia Trojæ
Argivi; plane enim inexſuperabile eis robur erat:
Niſi extemplo vocem ſuſtuliſſet percelebris Ganymedes
Cælo deſpiciens; valde enim timebat patriæ.
Jupiter omniparens, ſi vere ex tua ſtirpe procreatus ſum,
Et numinis tui conſilio, poſtquam reliqui patriam
nobiliſſimam,
Verſor inter Deos, & perenni fruor vita;
Exaudi me nunc, magna animi ægritudine affectum.
Nec enim intueri poſſum, ut urbs (mea) conflagret,
Nec ut familia (Dardanidum) extinguatur hoſtium
impreſſione
Funeſta. Quo nullus mihi acerbior eſt cruciatus.
Fuerit (ſane,) ſi ego modo oculis meis non aſpexero
(exitium Trojæ.)

Il-

Τῷ. Pauw.

437. *τῆς οὔτι χερείοτερον πέλει ἄλγος· Εσσεται, ἥν* &c.] Locus ſcabioſus & corruptus: Quæ Interpres dicit, non ſunt unius aſſis, & ſic ex quovis extundi poteſt quidvis. Scribendum opinor, *τῶν οὔτι χερειότερον πότε ἄλγος Εσσεται, ἢν μὴν ἐγώγε μετ' ὄμμασιν οἶσιν ἴδωμαι, quibus non acerbior unquam erit cruciatus, ſi quidem oculis meis*

 ip-

Κεῖνο γὰρ οἴκτιστον, καὶ κύντατον, ὁππότε πάτρην
Δυσμενέων παλάμῃσιν ἐρειπομένην τις ἴδηται.
Η ῥα, μέγα στενάχον Γανυμήδεος ἀγλαὸν ἦτορ·
Καὶ τότ' ἄρα Ζεὺς αὐτὸς ἀπειρέσιον νεφέεσσι
Νωλεμέως ἐκάλυψε κλυτὴν Πριάμοιο πολῆα·
Ηχλύνθη δὲ μάχη φθισίμβροτος, οὐδέ τις αὐτῶν
Εξιδέειν ἐπὶ τεῖχος ἔτ' ἔσθενεν, ᾗχι τέτυκτο·
Ταρφέσι γὰρ νεφέεσσι διηνεκέως κεκάλυπτο·
Αμφὶ δ' ἄρα βρονταί τε, καὶ ἀστεροπαὶ κτυπέοντο
Οὐρανόθεν· Δαναοὶ δὲ Διὸς κτύπον εἰσαΐοντες,
Θάμβεον· ἐν δ' ἄρα τοῖσι μέγ' ἴαχε Νηλέος υἱός·
Ω νύ μοι Αργείων σημάντορες, οὐκ ἔτι νῶϊν
Εσσεται ἔμπεδα γυῖα, Διὸς μέγα θαρσαλέοισι
Τρωσὶν ἀμύνοντος· μάλα γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδει
Ημῖν· ἀλλ' ἄγε θᾶττον ἐὰς ἐπὶ νῆας ἰόντες,
Παυσώμεσθα πόνοιο, καὶ ἀργαλέοιο κυδοιμοῦ,
Μὴ δὴ πάντας ἐνιπρήσῃ μάλαπερ μενεαίνων·
Τοῖσιν μὲν τεράεσσι πιθώμεθα· τῷ γὰρ ἔοικεν
Επιπίθεσθαι, ἐπεὶ μάλα φέρτατός ἐστιν *
Ιφθίμων τε θεῶν, ὀλιγοσθενέων τ' ἀνθρώπων·
Καὶ γὰρ Τιτήνεσσιν ὑπερφιάλοισι χολωθεὶς,

Οὐ-

ea aspicere debeam. Sic nihil planius. *Pauw.*

439. *Κεῖνο γὰρ οἴκτιστον — τις ἴδηται*] Hæc otiose repetita sunt post *οὐ τλήσομαι προτιδέσθαι*, & alia, quæ satis luculente præcedunt. *Pauw.*

441. *Η ῥα, μέγα στενάχον Γανυμήδεος ἀγλαὸν ἦτορ*] Ita Aldus & Basileenses: Rhodomannus in Contextu edidit *μέγα στενάχων*: quod non deterius certe propter figuram notissimam, & Calabro perfamiliarem. *Pauw.*

442. *ἀπειρέσιον νεφέεσσι*] *ἀπειρεσίοις νεφέεσσι. Rhod.* Recte, ubi continuo sequitur *νωλεμέως*. *Pauw.*

444. *οὐδέ τις αὐτῶν Εξιδέειν ἐπὶ τεῖχος ἔτ' ἔσθενεν*] Nihil est, quo *αὐτῶν* commode referri potest: Nonne scribendum vel *οὐδέ τις ἀνδρῶν*, vel *οὐδέ τις αὐτῷ*? Posterius Græcismum exhibet venustum & notum: *οὐδέ τις ἔσθενεν ἐξιδέειν αὐτῷ.* Quare id præferendum fortasse. *Pauw.*

450. *Ω νύ μοι Αργείων σημάντορες*]

Illud enim inprimis miserabile & tetrum est, si patriam
Hostium manibus exscindi quis viderit.
Ista nobile Ganymedis pectus magnis cum suspiriis, differebat.
Atque tunc Jupiter ipse densissimis nubibus
Continenter, inclytam Priami urbem occultabat.
Et tenebris involvebatur prælium exitiale; nec ullus eorum
Amplius mœnia, ubi locorum sita essent, oculis signare poterat.
Spissis enim nubibus perpetuo obducta erant.
Circumquaque etiam tonitrua, & fulgura cum fragore elidebantur
E cælo. Danaosque Jovis strepitum audientes
Stupor defixit. Inter quos Nelei filius elata voce hæc differuit.
O Argivum ductores, non amplius nobis
Firma erunt membra, Jove potenter animosis
Trojanis opitulante; maximam enim cladem advolvit
Nobis. Sed agite mox ad naves quisque suas reversi,
Supersedeamus labore & difficili prælio;
Ne universos igni absumat, ira majorem in modum exasperatus.
Atque his portentis fidem habeamus. Huic enim decet (nos)
Omnino parere. Siquidem longe præstantissimus est
Deumque potentum, & hominum, quibus exiguæ admodum vires.
Etenim Titanibus (quondam) perfidis iratus,

Cæ-

τορες] Ω φίλοι vel Ω κλυτοὶ Ἀργείων. *Rhod.* Corruptum sine dubio est μοι: Non male Rhodomannus, Ω κλυτοὶ Ἀργείων: Nam Ω τύ τοι Ἀργείων non satis accommodum foret. *Pauw.*

456. τῷ γὰρ ἔοικεν] Asperius est τῷ post τοῖσιν τεράεσσι. *Pauw.*

457. Επιπίθεσθαι, ἐπεὶ μάλα φέρτατός ἐστι *] Πάγχυ παραιπεπίθεσθαι, ἐπεί. *Rhod.* Si quid mens augurat, revocabo Calabri res perditas:

Θνητοὺς πείθεσθαι, ἐπειὴ μάλα φέρτατός ἐστι.

Cœpta namque Græcorum incidit

Οὐρανόθεν κατέχευε πυρὸς μένος· ἡ δ' ὑπένερθεν
Καίετο πάντοθε γαῖα· καὶ ὠκεανοῖο πλατὺ χεῦμα
Εζεεν ἐκ βυσσοῖο, καὶ ἐς πέρατ' ἄχρις ἱκέσθαι·
Καὶ ποταμῶν τέρσοντο ῥοαὶ μάλα μακρὰ ῥεόντων·
Δάμνατο δ' ὁππόσα φῦλα φερέσβιος ἔτρεφε γαῖα,
Ηδ' ὅσα πόντος ἔφερβεν ἀπείριτος, ἠδ' ὁπόσ' ὕδωρ
Αενάων ποταμῶν· ἐπὶ δὲ σφίσιν ἄσπετος αἰθὴρ
Τέφρῃ ὑπεκρύφθη, καὶ λιγνύϊ· τείρετο δὲ χθών·
Τοὔνεκ' ἐγὼ δείδια Διὸς μένος ἤματι τῷδε·
Αλλ' ἴομεν ποτὶ νῆας, ἐπεὶ Τρώεσσιν ἀρήγει
Σήμερον· αὐτὰρ ἔπειτα καὶ ἡμῖν κῦδος ὀρέξει·
Αλλοτε γάρ τε φίλη πέλει ἠώς, ἄλλοτε δ' ἐχθρή·
Καί δ' οὔπω μοῖρα διαπραθέειν κλυτὸν ἄστυ,
Εἰ ἐτεὸν Κάλχαντος ἐτήτυμος ἔπλετο μῦθος,
Τόν ῥα πάρος κατέλεξεν ὁμηγερέεσσιν Αχαιοῖς,
Δῃῶσαι Πριάμοιο πόλιν δεκάτῳ ἐνιαυτῷ.
Ως φάτο· τοί δ' ἀπάνευθε περικλυτὸν ἄστυ λιπόντες,
Χάσσαντ' ἐκ πολέμοιο, Διὸς τρομέοντες ὁμοκλήν·
Ανέρι γὰρ πεπίθοντο παλαιῶν ἵστορι μύθων·
Αλλ' οὐδ' ὧς ἀμέλησαν ἀποκταμένων ἐνὶ χάρμῃ·
Αλλὰ σφέας τάρχυσαν, ἀπὸ πτολέμου ἐρύσαντες·
Οὐ γὰρ δὴ κείνους νέφος ἄμφεχεν, ἀλλὰ πόληα
Υψηλήν, καὶ τεῖχος ἀνέμβατον, ᾧ πέρι πολλοὶ
Τρώων υἷες ἄρηϊ καὶ Αργείων ἐδάμησαν·

Ελ-

cidit Nestor adspectu Jovis potentiæ, & conditionis mortalium oppugnantium, hoc est,

Ιφθίμων τε θεῶν, ὀλιγοσθενέων τ' ἀνθρώπων.

Dausq. Ineptum est Dausqueji Θνητοὺς propter ipsum illud ἀνθρώπων, quod in rem suam adducit. Rectius Rhodomannus Πάγχυ ταρβίζεσκε πίθεσθαι. Hæc tamen incerta sunt, ut dixi sæpius. πεπίθεσθαι etiam a Calabro proficisci potuit, & vox εὐφρονέως, aut alia similis, quam sine Libris restituere non possumus, abesse a principio. *Pauw.*

461. καὶ ὠκεανοῖο πλατὺ χεῦμα] ὠκεανοῦ. *Rhod.*

462. καὶ ἐς πέρατ' ἄχρις ἱκέσθαι] Hoc referendum ad πο-

ςὶς

Cælitus effudit vim ignis; Quo infra
Exarsit undique tellus, & latus Oceani fluxus
Ab imo efferbuit, ut ad extrema usque perveniret (fervor.)
Et amnium fluenta exaruerunt (quamvis) latissime undantium;
Ac peribant animantium genera, quæcunque alma tellus nutrit,
Et quæ immensus alit pontus, nec non quæ unda
Perennium fluminum; Et super his spaciosus æther
Favilla obtectus erat & fuligine; Ac vexabatur orbis terrarum.
Ideo & ego Jovis potentiam hac die reformido.
Verum corripiamus nos ad naves; cum Trojanos defendat
Hodie; deinceps vero etiam nobis gloriam exhibebit.
Quandoque enim amica est dies, quandoque inimica.
Nec dum in fatis est, ut celebrem evertamus urbem:
Si haud dubie verum est Calchantis oraculum,
Quod olim Achivorum prodidit in concilio,
Nos Priami urbem decimo anno excisuros.
Hæc memorat. Ipsi igitur longe relicta famigerata urbe
Recesserunt a pugna, Jovis fremitum contremiscentes.
Viro enim parebant, vetustorum sermonum perito.
Nec tamen propterea negligunt in conflictu cæsos:
Sed eos terræ mandant, ex pugnæ loco relatos.
Non enim eos nubes obtegebat: sed urbem
Arduam & murum insuperabilem. Juxta quem numerosa
Troum pubes & Argivum, Marte profligata erat.

Re-

ῥὸς μένος, quod præcedit, & hic subaudiri debet, durius profecto & congrue minus. *Pauw.*

463. μάλα μακρὰ ῥεόντων] Signatius & melius hic scripsisset Quintus, μάλα λάβρα ῥεόντων. *Pauw.*

468. Τοὔνεκ' ἐγὼ δείδικα] δείδοικα. *Rhod.*

472. Καί δ' οὔπω μοῖρα διαπραθέειν κλυτὸν ἄστυ] Καί δ' οὔπω πάρα vel τοι μοῖρα. *Rhod.* Differt Jupiter, inquit Nestor, urbem vastam dare, & nondum hodie fatum est id agi. Itaque vulgatissimo supplemento commodissime loci inaniæ solidantor: Καί δ' οὔπως νῦν μοῖρα διαπραθέειν κλυτὸν ἄστυ. *Dausq.* Non ineptum est Rhodomanni, Καί δ' οὔπω τοι μοῖρα. *Pauw.*

473. Εἰ ἐτεὸν Κάλχαντος ἐτήτυμος

Ελθόντες δ' ἐπὶ νῆας, ἀρήϊα τεύχε' ἔθεντο·
Καί ῥα κόνιν, καὶ ἱδρῶτα, λύθρον τ' ἀποφαιδρύναντο,
Κύμασιν ἐμβεβαῶτες ἐϋῤῥόου Ελλησπόντου·
Ηέλιος δ' ἀκάμαντας ὑπὸ ζόφον ἤλασεν ἵππους·
Νὺξ δ' ἐχύθη περὶ γαῖαν, ἀπέτραπε δ' ἀνέρας ἔργων·
Αργεῖοι δ' Αχιλῆος ἐϋπτολέμου θρασὺν υἷα
Ισα τοκῆϊ τίεσκον· ὁ δ' ἐν κλισίῃσιν ἀνάκτων
Δαίνυτο καγχαλόων· κάματος δέ μιν οὔτι βάρυνεν,
Οὕνεκά οἱ στονόεντα Θέτις μελεδήματα γυίων
Εξέλετ', ἀκμήτῳ δ' ἐναλίγκιον εἰσοράασθαι
Τεῦξεν· ὁ δ' ἐκ δόρποιο, κορεσσάμενος κρατερὸν κῆρ,
Ες κλισίην ἀφίκανεν ἑοῦ πατρὸς, ἔνθά οἱ ὕπνος
Αμφεχύθη· Δαναοὶ δὲ νεῶν προπάροιθεν ἴαυον,
Αἰὲν ἀμειβόμενοι φυλακάς· φοβέοντο γὰρ αἰνῶς
Τρώων μή ποτε λαὸς, ἢ ἀγχεμάχων ἐπικούρων,
Νῆας ἐνιπρήσῃ, νόστου δ' ἀπὸ πάντας ἀμέρσῃ·
Ως δ' αὔτως Πριάμοιο κατὰ πτόλιν ἔθνεα Τρώων,
Αμφὶ πύλας, καὶ τεῖχος ἀμοιβαδὸν ὑπνώεσκον,
Αργείων στονόεσσαν ὑποτρομέοντες ὁμοκλήν.

KOIN-

τυμος ἔπλετο μῦθος] ἐτεὸν ἐτήτυμος nota: Ita rarissime, credo, alii, præsertim politiores. *Pauw.*

484. ἀρήϊα τεύχε' ἔθεντο] ἀρήϊα τεύχεα post ἄρεϊ Versu præcedenti. *Pauw.*

492. Οὕνεκά οἱ στονόεντα Θέτις μελεδήματα γυίων Εξέλετ'] An μελέδημα de membris & corpore eo sensu dici possit, summopere dubito: Legendum fortasse, μελέτηματα γυίων Εξέλετ'. μελετᾷν & μελέτημα de corporis exercitamentis dicitur; & mem-

Regressi itaque ad naves Martia arma deponunt:
Tum pulverem & sudorem cruoremque eluunt,
Fluidi Hellesponti undas ingressi.
Sol autem infatigatos sub caliginem equos præcipitat,
Et nox circa terram funditur, avertitque homines ab operibus.
Cæterum Argivi audacem Achillis boni bellatoris natum
Juxta ac patrem honorabant. Qui in tentoriis regum
Cibum effuse lætus sumebat. Nec labor eum gravarat.
Quia tristem membris ejus curarum molestiam Thetis
Exemerat, & infatigabili ut similis videretur
Effecerat. Is vero ex cœna, cum animum fortem explevisset,
In tabernaculum redit patris sui, ubi eum somnus
Amplectitur. Græci autem ante naves somnum ceperunt,
Subinde permutantes excubiarum vices. Verebantur enim anxie
Ne forte Troum exercitus, aut pugnacium sociorum,
Incenderet naves, & universis reditum interciperet.
Sic etiam per urbem Priami Trojanorum gentes
Circa portas & mœnia alternis vicibus somno vacabant,
Tristificam Argivum impressionem formidantes.

QUIN-

membris sic recte tribuitur vox: Cum Emphasi autem ponitur, & hic accipiendum est illud μελίτηματα στονόεντα, quod tibi commendo: Non exemerat Thetis Achilli τὰ μελίτηματα, sic enim ocio diffluxisset, sed τὰ στονόεντα μελέτηματα, quibus lassitudo inducitur, & aliquis nimium agendo, ad suspiria adigitur: Sentisne acumen hic plane necessarium? *Pauw.*

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΟΜΗΡΩ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Ημος δ' ἤνυτο νυκτὸς ἀπὸ κ. έφας, ἔγρετο δ' ἠὼς
Ἐκ περάτων, μάρμαιρε δ' ἀπείριτος ἄσπετος αἰθὴρ,
Δὴ τότ' ἀπείριτοι υἷες ἐϋσθενέων Ἀργείων
Ἀμπεδίον πάπταινον· ἴδοντο δ' Ἰλίου ἄκρην
Ἀννέφελον, χθιζὸν δὲ τέρας μέγα θαυμάζεσκον·
Τρῶες δ' οὐκ ἔτ' ἔφαντο πρὸ τείχεος αἰπεινοῖο
Στήμεναι ἐν πολέμῳ· μάλα γὰρ δέος ἔλλαβε πάντας·
Ἀντήνωρ δ' ἐν τοῖσι, θεῶν ἠρήσατ' ἄνακτι·
Ζεῦ, Ἴδης μεδέων, ἠδ' οὐρανοῦ αἰγλήεντος,
Κλῦθί μευ εὐχομένοιο, καὶ ὄμβριμον ἄνδρα πόληος
Τρέψον ἀφ' ἡμετέρης, ὀλοὰ φρεσὶ μητιόωντα·
Εἴθ' ὅγ' Ἀχιλλεύς ἐστι, καὶ οὐ κίε δῶμ' Ἀΐδαο,
Εἴτέ τις ἄλλος Ἀχαιὸς, ἀλίγκιος ἀνέρι κείνῳ·
Ἄλλοι γὰρ κατὰ ἄστυ θεηγενέος Πριάμοιο
Πολλοὶ ἀποφθινύθουσι, κακοῦ δ' οὐ γίνετ' ἐρωὴ,
Ἀλλὰ φόνος τε, καὶ οἶτος ἐπὶ πλέον αἰὲν ἀέξει·
Ζεῦ πάτερ, οὐδὲ νύ σοί τι δαϊζομένων ὑπ' Ἀχαιοῖς

Μέμ-

2. Ἐκ περάτων] Ita initio etiam Libri præcedentis: Ab Auroræ adventu jam tres Libros proximos inchoavit Quintus. *Pauw.*

Ibid. μάρμαιρε δ' ἀπείριτος ἄσπετος αἰθὴρ] Concinnius fuerit ἀπείριτον. *Rhod.* Mihi concinnius videtur ἀπείριτος ἄσπετον αἰθὴρ, idque a Quinto profectum puto: Græce docti vident statim. *Pauw.*

3. ἀπείριτοι υἷες ἐϋσθενέων Ἀργείων] ἀπείριτοι ingratum est post ἀπείριτος αἰθὴρ: Id tamen acumen Scholasticum sumsisse vi-

QUINTI CALABRI PRÆTERMISSORUM AB HOMERO LIBER NONUS.

Cum autem noctis caligo exacta esset, & se excitaret Aurora
Ex finibus (Oceani,) ac per infinitum sublimis æther resplendesceret:
Exin numerosa pubes prævalidorum Argivum
Campum perlustrat & Ilii verticem conspicit
Nube destitutum; hesternumque prodigium valde demirantur.
Trojani vero decernunt, se non amplius extra mœnia ardua
Staturos in pugna. Timore enim magno correpti fuerant,
Itaque Antenor inter eos deûm regem implorat.
Jupiter, Idæ præsidens, & lucido cælo!
Exaudi me precantem, & virum impetuosum urbe
A nostra averte, qui pernicialia nobis animo destinat:
Sive hic Achilles est, nec dum aulam Plutonis subiit:
Sive quis alius Achivum viro illi similis.
Reliqui enim in civitate generosi Priami
Magno numero intereunt: nec calamitatis modus aut finis exsistit,
Sed cædes & strages subinde magis increscunt.
Jupiter venerande! nulla non modo nostrum, qui a Græcis trucidamur,

Cura

videtur data opera. *Pauw.*

4. *ἴδοντο δ' Ἰλίου ἄκρην*] Scribe, ut ne Versui syllaba desit, *ἴδοντο δὲ Ἰλίου ἄκρην. Pauw.*

5. *Ἀντίφελον*] *Ἀντίφελον* non peccasset in Legem Pediam. *Pauw.*

14. *Ἄλλοι γὰρ κατὰ ἄστυ θεηγενέος Πριάμοιο Πολλοὶ ἀποφθινύθουσι*] Misere flaccescit *Ἄλλοι*, &

Μέμβλεται, ἀλλ᾽ ἄρα καὶ σὺ λελασμένος υἷος ἑοῖο
Δαρδάνου ἀντιθέοιο μετ᾽ Ἀργείοισιν ἀρήγεις·
Ἀλλά σοι εἰ τόδε θυμὸς ἐνὶ κραδίῃ μενεαίνει,
Τρῶας ὑπ᾽ Ἀργείοισιν ὀϊζυρῶς ἀπολέσσαι,
Ἔρξον ἄφαρ, μηδ᾽ ἄμμι πολὺν χρόνον ἄλγεα τεῦχε.
Ἦ ῥα, μέγ᾽ εὐχόμενος· τοῦ δ᾽ ἔκλυεν οὐρανόθι Ζεύς·
Καί ῥ᾽ ὃ μὲν αἶψ᾽ ἐτέλεσσεν· ὃ δ᾽ οὐκ ἤμελλε τελέσσειν·
Δή γάρ οἱ κατένευσεν, ὅπως ἀπὸ πολλοὶ ὄλωνται
Τρῶες ὁμῶς τεκέεσσι· δαΐφρονα δ᾽ υἷ᾽ Ἀχιλῆος
Τρεψέμεν οὐ κατένευσεν ἀπ᾽ εὐρυχόροιο πόληος,
Ἀλλά ἑ μᾶλλον ἔγειρεν, ἐπεί νύ ἑ θυμὸς ἀνώγει
Ἥρα φέρειν, καὶ κῦδος ἐΰφρονι Νηρηΐνῃ·
Καὶ τὰ μὲν ὣς ὥρμαινε θεῶν μέγα φέρτατος ἄλλων·
Μεσσηγὺς δὲ πόληος ἰδ᾽ εὐρέος Ἑλλησπόντου,
Ἀργεῖοι, καὶ Τρῶες ἀποκταμένους ἐνὶ χάρμῃ
Καῖον ὁμῶς ἵπποισι· μάχη δ᾽ ἐπέπαυτο φόνοιο,
Οὕνεκα δὴ Πριάμοιο βίη κήρυκα Μενοίτην
Εἰς Ἀγαμέμνονα πέμψε, καὶ ἄλλους πάντας Ἀχαιοὺς,
Λισσόμενος νέκυας περικαιέμεν· οἱ δ᾽ ἐπίθοντο
Αἰδούμενοι κταμένους· οὐ γάρ σφι μῆνις ὀπήδει·
Ἦμος δὲ φθιμένοισι πυρὰς ἐκάμοντο θαμειὰς,

Δὴ

& vix ac ne vix manere poteſt: Scripſit Poëta, credo, Λαοὶ γὰρ κατὰ &c. *Pauw.*

19. *μετ᾽ Ἀργείοισιν ἀρήγεις*] *μέγ᾽ Ἀργείοισιν ἀρήγεις. Dausq.*

24. Καί ῥ᾽ ὃ μὲν αἶψ᾽ ἐτέλεσσεν· ὃ δ᾽ οὐκ &c.] Καὶ τὸ μὲν αἶψ᾽ ἐτέλεσσε· τὸ δ᾽ οὐκ &c. *Rhod.*

25. *Δή γάρ οἱ κατένευσεν*] *Δὴ γάρ* Spondeus hic. *Pauw.*

28. *ἐπεί νύ ἑ θυμὸς ἀνώγει*] *θυμὸς ἄνωγεν. Rhod.*

29. *Ἥρα φέρειν, καὶ κῦδος ἐΰφρονι Νηρηΐνῃ*] Jovis igitur animus ſubito mutatus poſt Ganymedis preces: Mira & ridicula hæc commenta de Diís. *Pauw.*

33. *μάχη δ᾽ ἐπέπαυτο φόνοιο*] *μάχη φόνοιο* copulandum: pugna cædis: *μάχη φονίη. Pauw.*

36. *Λισσόμενος νέκυας περικαιέμεν*] *πυρὶ καιέμεν. Rhod.* Brodæus & Rhodomannus *πυρὶ καιέμεν.* Falluntur ſpecie recti. Non undiquaque cadaver urebatur? Cur non igitur *περικαιέμεν*? Immo plena ignominiæ

vi-

Cura te tangit: verum Tu oblitus etiam filii tui
Dardani Deos æquiparantis, Achivos ſubſidio levas.
Atqui ſi hæc tibi fixa animo ſtat ſententia,
Ut Troas Achivis miſere exſcindendos tradas,
Sine mora id perfice, nec longo tempore nobis ærumnas fabrica.
Sic ait enixe ſupplicans; Quem Jupiter cælitus audivit,
Et alterum quidem continuo perfecit, alterum vero non perfecturus erat.
Namque annuit ei ut plurimi peſſum irent
Troës, una cum ſobole: verum, ut filium Achillis
Averteret a ſpacioſa urbe, non annuit:
Sed illum magis excitavit; Quandoquidem animus ipſum jubebat
Amicum officium & honorem exhibere cordatæ Nerei filiæ (Thetidi.)
Atque hæc ita deſtinabat aliorum deorum potentiſſimus.
Porro inter urbem & longe porrectum Helleſpontum
Achivi & Troës cæſos in prælio
Cremabant una cum equis: & pugna vacationem a cæde habebat:
Propterea quod potens Priamus caduceatorem Menœten
Ad Agamemnonem legarat, & cæteros Græcos univerſos,
Petens, ut ſibi mortuos comburere liceret. Qui conceſſerant
Reverentia erga functos moti. Non enim iram habent comitem.
Cum itaque multos hic illic cæſis rogos adornaſſent,

Tan-

viliorum fuere funera, ſi quando ſemiuſta duntaxat, vel uſtulata. Dictum in Silianis Commentariis: *Dausq.* Cum Brodæo & Rhodomanno lego πυρὶ καιόμεν, & bono Dausquejo acumen ſuum concedo lubens. *Pauw.*

37. Αἰδεύμενοι κταμένους] Αἰδόμενοι. *Rhod.*

Ibid. οὐ γάρ σφι μῆνις ἐπῆδει] Pro σφι legendum eſt σφιν, ne Verſus corruat. Dausquejus in Notis citat, non legit, σφισι. *Pauw.*

38. Ημος δὲ φθιμένοισι πυρὰς ἐκάμοντο θαμειὰς, Δὴ &c.] Non ſatisfacit ἐκάμοντο: Nam adornare rogos non erat ſatis, ſed illos accendere & comburere

erat

Δὴ τότ' Ἀργεῖοι μὲν ἐπὶ κλισίας ἀφίκοντο·
Τρῶες δ' ἐς Πριάμοιο πολυχρύσοιο μέλαθρα,
Ἀχνύμενοι μάλα δεδουπότος Εὐρυπύλοιο· *
Τὸν γὰρ δὴ τίεσκον ἶσον Πριάμοιο τέκεσσι·
Τοὔνεκά μιν τάρχυσαν, ἀποκταμένων ἑκὰς ἄλλων,
Δαρδανίης προπάροιθε πύλης, ὅθι μακρὰ ῥέεθρα
Δινήεις προΐησιν, ἀεξόμενος Διὸς ὄμβρῳ.
Υἱὸς δ' αὖτ' Ἀχιλῆος ἀταρβέος ἵκετο πατρὸς
Τύμβον ἐς εὐρώεντα· κύσεν δ' ὅγε δάκρυα χεύων,
Στήλην εὐποίητον ἀποφθιμένοιο τοκῆος·
Καί ῥα περιστενάχων, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε·
Χαῖρε πάτερ καὶ ἔνερθε κατὰ χθονός· οὐ γὰρ ἔγωγε
Λήσομαι οἰχομένοιο σέθεν ποτὶ δῶμ' Ἀΐδαο·
Ὡς εἴθε ζωόν σε μετ' Ἀργείοισι κίχανον·
Τῷ καὶ τάχ' ἀλλήλοισι φρένα τερφθέντ' ἐνὶ θυμῷ,
Ἰλίου ἐξ ἱερῆς ληϊσόμεθ' ἄσπετον ὄλβον·
Νῦν δ' οὔτ' ἄρ σύ γ' ἐσεῖδες τεὸν τέκος, οὐδέ σ' ἐγώπερ

Ἴδον

erat necesse; neque ad naves & urbem redire debebant post rogos adornatos, sed post rogos igne consumtos: Nihil apertius, & sepulturæ ratio id exigit certo. Scribendum igitur, Ἦμος δὲ φθιμένοισι πυρὰς καίοντο θαμειὰς, Δὴ &c. Id aptum & bonum. αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαὶ ex Iliade A. notum est ipsis Tyronibus. *Pauw.*

39. Δὴ τότ' Ἀργεῖοι μὲν ἐπὶ &c.] Δή ῥα τότ', vel Δὴ τότ' ἄρ' Ἀργεῖοι. *Rhod.* Δὴ τότε Ἀργεῖοι sufficit, neque hiatum metuo. *Pauw.*

41. Ἀχνύμενοι μάλα δεδουπότος Εὐρυπύλοιο] μάλα πολλὰ δεδουπότος. *Rhod.* Scribe Ἀχνύμενοι μάλ' Ἀρηϊ δεδουπότος Εὐρυπύλοιο. Dices: Mars Libro antegresso Græcos inimicat; atque in Trojanos acuit; Verum Ἀρηϊ, bello, prælio expones: nisi potius Ἀχνύμενοι μάλα πάγχυ. *Dausq.* Aut πολλὰ cum Rhodomanno, aut πάγχυ potius cum Dausquejo interponendum est: Dausqueji alterum ineptum est. *Pauw.*

45. Δινήεις προΐησιν, ἀεξόμενος Διὸς ὄμβρῳ] δινήεις adjectivum pro substantivo, quod Xantho tribuitur. *Rhod.* Ita legunt. Scribendum ariolor: Ξάνθος ἐπιπροΐησι. Præmissum ἐπὶ significat Xanthum fluctum

flucti-

Tandem Achivi ad tabernacula redierunt,
Troësque ad Priami auro abundantis ædes,
Maximo propter occisum Eurypylum mœrore affecti.
Hunc enim æque ut Priami filios in precio habuerant.
Ideo ipsum humarunt seorsum ab aliis interfectis,
Dardaniam ante portam, ubi magnum fluentum
Xanthus vorticosus promovet, Jovis pluvia augescens.
Cæterum Achillis interriti filius se confert parentis
Ad spaciosum sepulchrum, & profusis lachrymis exosculatur
Fabrefactam defuncti genitoris columnam:
Et juxta edens suspiria, tali cum oratione salutat:
Salve pater etiam subter terra. Non enim ego
Tui oblivifcar ad Ditis domum profecti.
Utinam te vivum inter Argivos offendissem:
Quo confestim, mutua animos voluptate recreati,
Ex sacro Ilio opes immensas prædati fuissemus.
Jam vero neque tu vidisti prolem tuam, neque ego te
Vidi

fluctibus obruere, ideoque *διvήεις*. Unde conjectura est glossema in versum surrepsisse per inscitiam prioris præpositturæ. *Dausq.* *Διvήεις* pro nomine fluvii non placet: Neque *Ξάνθος* probo, in cujus locum successerit *Διvήεις*: Nam nihil audacius, ubi *διvήεις* nequidem pro Glossemate esse potuit: Vident omnes, qui in his aliquid vident. Pro *Διvήεις* reponere *Σιμόεις* non difficile est, sed sic sententiæ consulitur, Versui non consulitur: An scribendum, O *Σιμόεις προΐησιν*, ut Versus sit *ἀκέφαλος*? Nihil melius nunc succurrit: Nam, *μακρὰ ῥέεθρα Οἶ Σιμόεις προΐησιν* commendare nec audeo, nec volo. *Pauw.*

48. *Στήλην εὔποίητον*] *εὐποίητον*. *Pauw.*

53. *Τῷ καί τάχ᾽ ἀλλήλοισι φρένα τερφθέντ᾽ ἐνὶ θυμῷ*] *Τῷ κε τάχ᾽ ἀλλήλοισι φρένας τερφθέντ᾽*. *Rhod.*

54. *Ἰλίου ἐξ ἱερῆς ληϊσόμεθ᾽ ἄσπετον ὄλβον*] *ληϊσσάμεθ᾽*. *Rhod.* De gloria non loquitur, sed de opibus: Prædonis sane, non Herois sermo. *Pauw.*

55. *Νῦν δ᾽ οὔτ᾽ ἄρ σύ γ᾽ ἐσεῖδες τεὸν τέκος*] *ἐσεῖδες ἐὸν τέκος*. *Rhod.* Quibus hæc durior, inquit Brodæus, synæresis videbitur, *σὸν* reponant. Imo illius in vicem reposuerim *ἐὸν* pro tuo. Sic in capite Libri hujus:

— *καὶ σὺ λελασμένος υἷος ἑοῖο*
Δαρδάνου ἀντιθέοιο μέγ᾽ Ἀργείοισιν ἀρήγεις.

Dausq.

56.

Ιδον ζωὸν ἐόντα, λιλαιόμενός περ ἰδέσθαι·
Αλλὰ καὶ ὧς, σέο νόσφι, καὶ ἐν φθιμένοισιν ἐόντος,
Σὸν δόρυ, καὶ τεὸν υἷα μέγ' ἐν δαῒ πεφρίκασι
Δυσμενέες· Δαναοὶ δὲ γεγηθότες, εἰσορόωσι
Σοὶ δέμας, ἠδὲ φυὴν ἐναλίγκιον, ἠδὲ καὶ ἔργα.
Ως εἰπὼν, ἀπὸ θερμὸν ὀμόρξατο δάκρυ παρειῶν·
Βῆ δὲ θοῶς ὑπὲρ νῆας ὑπερθύμοιο τοκῆος,
Οὐκ οἶος· ἅμα γάρ οἱ ἔσαν δυοκαίδεκα φῶτες
Μυρμιδόνων· Φοῖνιξ δ' ὁ γέρων μετὰ τοῖσιν ὀπήδει,
Λυγρὸν ἀναστενάχων περικυδέος ἀμφ' Αχιλῆος·
Νὺξ δ' ἐπὶ γαῖαν ἵκανεν, ἐπέσσυτο δ' οὐρανὸν ἄστρα·
Οἵ δ' ἄρα δορπήσαντες, ἕλονθ' ὕπνον· ἔγρετο δ' ἠώς·
Αργεῖοι δ' ἄρα δῦσαν ἐν ἔντεσι· τῆλε δ' ἀπ' αὐτῶν,
Αἴγλη μαρμαίρεσκεν, ἐς αἰθέρα μέχρις ἰοῦσα·
Καί ῥα θοῶς ἔκτοσθε πυλάων ἐσσεύοντο
Πανσυδίῃ, νιφάδεσσιν ἐοικότες, αἵ τε φέρονται
Ταρφέες ἐκ νεφέων, κρυερῇ ὑπὸ χείματος ὥρῃ·
Ως οἵγ' ἐξεχέοντο πρὸ τείχεος, ὦρτο δ' ἀϋτὴ
Σμερδαλέη· μέγα δ' αἶα περιστεναχίζετ' ἰόντων·
Τρῶες δ' εὖτ' ἐπύθοντο βοὴν, καὶ λαὸν ἴδοντο,
Θάμβησαν· πᾶσιν δὲ κατεκλάσθη κέαρ ἔνδον,

Πότ-

56. *Ιδον ζωὸν ἐόντα*] Versus ἀκέφαλος: Neque id displicet. Alias scribendum *Εἶδον*: quod pulchre τῷ ἐσεῖδες respondet, & ideo recipiendum fortasse. *Pauw.*

57. *καὶ ἐν φθιμένοισιν ἐόντος*] Ita Aldus: Basileenses *φθιμένοισι*: quod in Notis correxit Rhodomannus. *Pauw.*

62. *Βῆ δὲ θοῶς ὑπὲρ νῆας*] ἐπὶ νῆας. *Rhod.* Scribe ὑπὸ νῆας, ut Iliad. Β. — ὅσοι ὑπὸ Ιλιον ἦλθον. Brodæus παρὰ νῆας. *Dausq.* Brodæum sequor. *Pauw.*

63. *ἅμα γάρ οἱ ἴσαν δυοκαίδεκα φῶτες*] ἴσαν, ibant. *Rhod.* Non improbo: Nam rectius sane est ἴσαν, quam ἔσαν. *Pauw.*

66. *Νὺξ δ' ἐπὶ γαῖαν ἵκανεν — ἔγρετο δ' ἠώς*] Hæc omnia ita uno ductu efferuntur incongrue & invenuste. *Pauw.*

68. *Αργεῖοι δ' ἄρα δῦσαν ἐν ἔντεσι*] Hoc confirmat illud Rhodomanni ἐσῖσιν ἐν ἔντεσι δύσατο,

Vidi superstitem, quamvis videndi tui percupidus.
Nihilominus tamen etiam te summoto, & inter manes versante
Tuam hastam & tuum filium acriter in conflictu exhorrescunt
Hostes, Danaique cum gaudio intuentur (me),
Tibi corpus & formam atque etiam facinora persimilem.
Ita fatus tepidas a genis lacrymas absterget:
Et citato abit ad naves animo præstantis genitoris,
Non solus; Nam una cum ipso erant duodecim viri
Ex Myrmidonibus; & inter hos Phœnix grandævus sectatur
Flebiliter ingemiscens propter Achillem præclarum.
Nox autem venit super terram & cælum sydera invaserunt.
Illi itaque cæna peracta somnum ceperunt. Hinc surgebat Aurora;
Tum Argivi arma induunt, & longe ab illis
Splendor radiat, ad æthera usque pertingens,
Ac continuo e portis erumpunt,
Omnibus copiis; nivium in morem, quæ feruntur
Densæ e nubibus, horrido brumæ tempore.
Taliter hi sese effundunt extra murum, & ingruit clamor
Horrendus, tellusque eorum incessu gemiscit.
Trojani igitur, ubi audiissent clamorem, & exercitum vidissent,
Obstupuere, & animus infractus fuit penitus cunctis;
Fa-

ϛατο, quod V. 354. Lib. 5. nobis videbatur minus exasciatum. An tamen subaudiendum pronomen, & ibi *ἑ*, hic *σφᾶς* omissum? Id sane non improbabile: Nam *δύειν* vel *δύσασθαι ἐν ἔντεσι*, id est, *ἐνδύειν* vel *ἐνδύσασθαι ἔντεσι*, nondum ego video, qui commode dici possit absolute pro arma induere. Eodem Libro 5. V. 224. legimus, *Οὐ γάρ τοι σθένος ἐςὶν ἐν ἔντεσιν ἀκαμάτοισιν Δύμεναι Αἰακίδαο δαΐφρονος*: quod eandem locutionem exhibet, & subaudito *ἐν* adjuvandum esset, si verum est, quod suspicor. Attende: Absque Ellypsi Sermonis proprietas non observatur in ista Phrasi. *Pauw.*

Fatum adesse existimantibus. Circumquaque enim, ut nubes, apparet
Agmen hostium, & insonant arma viris
Se moventibus, ingensque pulvis pedibus excitatur.
Atque tunc vel deorum quispiam fiduciam injecit animo
Deiphobi, & prorsus eum intrepidum fecit: vel etiam ipsum
Animus incitavit ad pugnam, ut a patria (repulsas)
Sævas hostium copias hasta neci daret.
Animosa igitur Trojanos oratione allocutus est.
Agedum amici, dignam bello fiduciam animis inserite,
Memores, quantas funesti belli exitus
Ærumnas imponat hominibus hasta acquisitis (captivis):
Non enim solum de Alexandro certamen est,
Aut Helena, sed geritur pro urbe & nobis ipsis,
Atque uxoribus, nec non charis liberis, & venerandis parentibus,
Omnique (imperii) splendore, ac opibus, amabili denique
Terra; quæ me cæsum in pugna operiat
Potius, quam aspecturus sim patriam dilectam sub jugo
Hostium. Nullum enim aliud existimo atrocius
Miseros inter homines malum exsistere (posse.)
Ideo tristi depulso pavore, circum me omnes
Confirmate vos ad infestum certamen. Nec enim Achilles
Vivus deinceps contra nos pugnam ciebit; Siquidem ipsum
Funestus ignis consumsit. Sed alius quispiam Achivum est,

Qui

89. ἀλλ' ἴσι περὶ πόλιός τε] πτόλιός τε. *Rhod.* De cæsura iterum non cogitavit. *Pauw.*

92. δαμέντα κατὰ κλόνον ἀμφικαλύψει] ἀμφικαλύψοι. *Rhod.*

94. κακώτερον ἔλπομαι ἄλλο

Πῆμα

Ος νῦν λαὸν ἄγειρεν· ἔοικε δὲ πάντ' Αχιλῆϊ
Μήτε τιν' ἄλλον Αχαιῶν ὑποτρομέειν περὶ πάτρης.
Μαρναμένους· τῷ μήτι φεβώμεθα μῶλον Αρηος,
Εἰ καὶ πολλὰ πάροιθεν ἀνέτλημεν μογέοντες·
Η οὔπω τόδε οἴδατ' ἀνὰ φρένας, ὡς ἀλεγειναῖς
Ανδράσιν ἐκ καμάτοιο πέλει θαλίη τε, καὶ ὄλβος,
Εκ δ' ἄρα λευγαλέων ἀνέμων, καὶ χείματος αἰνοῦ,
Ζεὺς ἐπάγει μερόπεσσι δι' ἠέρος εὔδιον ἦμαρ,
Εκ τ' ὀλοῆς νούσοιο πέλει σθένος, ἔκ τε μόθοιο
Εἰρήνη; τὰ δὲ πάντα χρόνῳ μεταμείβεται ἔργῳ.
Ως φάτο· τοί δ' ἐς Αρηα μεμαότες, ἐντύναντο
Εσσυμένως· καναχὴ δὲ κατὰ πτόλιν ἔπλετο πάντη,
Μῶλον ἐς ἀλγινόεντα κορυσσομένων αἰζηῶν·
Ενθ' ἄρα τῷ μὲν ἄκοιτις ὑποτρομέουσα κυδοιμὸν,
Εντε' ἐποιχομένῳ παρανήεε δακρυχέουσα·
Τῷ δ' ἄρα νήπιοι υἷες, ἐπειγόμενοι περὶ πατρὶ,
Τεύχεα πάντα φέρεσκον· ὁ δὲ σφίσιν ἄλλοτε μέν που
Αχνυτ' ὀδυρομένοις· ὁτὲ δ' ἔμπαλι μειδίασκεν,

Παι-

Πῆμα μέγ' ἀνθρώποισι] μετ' ἀνθρώποισι. *Rhod.*

100. Ος νῦν λαὸν ἄγειρεν] ἔγειρεν non malum quoque esset: Sic pro eo, qui cogit, habemus eum, qui incitat & concitat atque accendit. *Pauw.*

101. *Μήτε τιν' ἄλλον Αχαιῶν ὑποτρομέειν περὶ πάτρης Μαρναμένους*] ἄλλον Αχαιὸν. *Rhod.* Rhodomannus Αχαιὸν: Non accedo, quia aliud vitium haud dubie latet: Nam unde pendet, quæso, μαρναμένους, & ipsum ὑποτρομέειν? Id nemo mihi dixerit, quia revera nihil hoc loco est, unde pendere possunt: Res est certa. Scribe igitur, ut oratio sit concinna & bona, *Μήτε τιν' ἄλλον Αχαιῶν δεῖ τρομέειν περὶ πάτρης Μαρναμένους. Pauw.*

109. *τὰ δὲ πάντα χρόνῳ μεταμείβεται ἔργῳ*] *μεταμείβεται ἔργα. Rhod.*

114. Εντε' ἐποιχομένῳ παρανήεε] ἀποιχομένῳ. *Rhod.* Non abit præliator domo antequam arma induerit: tantum abest, ut antequam comportentur. Poterant illa afferri abiturienti, non abeunti jam. Quare lectio illa recta, non Brodæi ἐπειγομένῳ, minus Rhodomanni ἀποιχομένῳ. Neque satis est vocem vicina vertere: vocis enim imagine res aliqua tegitur,

quæ

Qui nunc coëgit exercitum: refert tamen Achillem per omnia.
Nec est quod alium Græcorum metuatis, pro patria
Propugnantes. Quocirca ne fugiamus belli periculum,
Etiamsi multos pridem toleravimus labores.
An nondum compertum habetis animo, quod ærumnosis
Viris ex labore oriatur florens & beatus rerum status?
Et post noxios ventos, & malignam tempestatem
Jupiter hominibus in aëre afferat serenam & tranquillam diem?
Et a morbo periculoso virium integritas redeat, post bellum denique
Pax? hæque res omnes temporis successu ita commutantur.
Hunc ad modum verba facit. Illi igitur ad bellum prompti armantur
Dicto citius. Mox ubique per urbem strepitus exsistit,
Viris ad mœstificam pugnam se accingentibus:
Hic alii uxor, timens belli discrimen,
Arma profusis lachrymis abeunti congerit:
Alii parvuli nati cursitantes circa patrem
Cuncta instrumenta apportant: Qui nunc propter illos
Plorantes dolet; nunc iterum ridet

Vo-

quæ non potest æque in carmen trahi, ac ipsa vox: aut cum re signata quippiam annexum est, æque ab autore diversum. *Dausq.* Cum Dausquejo nihil muto: ἐποίχεσθαι aliquando est ire aliquo, ut ibi facias, quod facto opus: Ita sumitur apud Homerum Odyss. N. V. 34. δόρπον ἐποίχεσθαι: Sequitur enim, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι. Ita sumendum est hic: eunti ad bellum, ut ibi pugnet, ideoque arma induenti. Vulgo ἐποίχεσθαι, irruere, invadere est, idque Rhodomannum & Brodæum decepit: Nam ista significatio hoc loco peccat. Nunc ἐποιχομένῳ, ut vides, non deterius est, quam Rhodomanni ἀποιχομένῳ, & melius certe, quam Brodæi ἐπειγομένῳ, ubi mox sequitur, νήπιοι υἱες ἐπειγόμενοι περὶ πατρί: Nam alias, ne quid dissimulem, ἐπειγομένῳ utrique præ-

Παισὶν ἀγαλλόμενος· κραδίη δέ οἱ δαῒ μᾶλλον
Ὥρμαινεν πονέεσθαι ὑπὲρ τεκέων τε, καὶ αὐτοῦ·
Ἄλλῳ δ' αὖτε γεραιὸς ἐπισταμένης παλάμῃσιν
Ἀμφετίθει μελέεσσι κακῆς ἀλκήεια χάρμης,
Πολλὰ παρηγορέων φίλον υἷα, μηδενὶ εἴκειν
Ἐν πολέμῳ· καὶ στέρνα τετυμμένα δείκνυε παιδὶ,
Ταρφέα σήματ' ἔχοντα παλαιῆς δηϊοτῆτος·
Ἀλλ' ὅτε δὴ μάλα πάντες ἐν ἔντεσι θωρήχθησαν,
Ἄστεος ἐξεχέοντο, μέγ' ἱέμενοι πολέμοιο
Λευγαλέου· ταχέεσσι δ' ἐφ' ἱππήεσσιν ὄρουσαν,
Ἱππῆες· πεζοῖσι δ' ἐπέχραον ἔθνεα φωτῶν·
Ἅρμασι δ' ἅρμαθ' ἵκοντο καταντίον· ἔβραχε δὲ χθὼν
Ἐς μόθον ἐσσυμένων· ἐπαΰτεε δ' οἷσιν ἕκαστος
Κεκλομένος· τοὶ δ' αἶψα συνήϊον· ἀμφὶ δ' ἀνά σφι
Τεύχε' ἐπεσμαράγησε· μίη δ' ἑκάτερθεν ἀϋτὴ
Λευγαλέη· τὰ δὲ πολλὰ θοῶς ποτέοντο βέλεμνα,
Βαλλόμεν' ἀμφοτέρωθεν· ὑπ' ἔγχεϊ δ' ἀσπίδες ἀνδρῶν
Θεινόμεναι κτυπέεσκον ἀάσχετον· αἱ δ' ὑπ' ἀκόντων,
Καὶ ξιφέων· πολέες δὲ καὶ ἀξίνῃσι θοῇσιν
Ἀνέρες οὐτάζοντο· φορύνετο δ' ἔντεα φωτῶν
Αἵματι· Τρωϊάδες δ' ἀπὸ τείχεος ἐσκοπίαζον
Αἰζηῶν στονόεντα μόθον· πάσῃσι δὲ γυῖα
Ἔτρεμεν, εὐχομένῃσιν ὑπὲρ τεκέων τε, καὶ ἀνδρῶν,
Ἠδὲ κασιγνήτων· πολιοὶ δ' ἅμα τῇσι γέροντες
Ἕζοντ' εἰσορόωντες· ἔχον δ' ὑπὸ χείρεσι θυμὸν

Παί-

ſtaret ſine dubio. *Pauw.*

118. *κραδίη δέ οἱ δαῒ μᾶλλον*] *οἱ ἐν δαῒ μᾶλλον. Rhod.*

121. *κακῆς ἀλκήεια χάρμης*] Scribe *ἀλκτήρια*, arma, quæ vim arceant. *Dausq.*

122. *παρηγορέων φίλον υἷα, μηδενὶ εἴκειν*]. *φίλον υἱέα. Rhod.*

128. *πεζοῖσι δ' ἐπέχραον ἔθνεα φωτῶν*] Cur non ſcripſit *ἔθνεα πεζῶν*, ut de equitibus præcedit *ἐφ' ἱππήεσσιν ἱππῆες*, & de curribus ſequitur *ἅρμασι ἅρμαθ'*? An forte Amanuenſes mutarunt? Attende & judica: Quod mihi placet, Rhodomanno

Voluptatem ex filiis capiens; inque acie tanto magis animus
Eum impellit ad labores, pro sobole & seipso, obeundos:
Alii porro emeritus senex doctis manibus
Applicat circa membra diræ præsidia pugnæ (arma)
Multis cohortans dilectum natum, ut nemini cedat
In prælio; & pectus vulneratum ostentat filio,
Plurima indicia pristini conflictus repræsentans.
Cum itaque universi armis se communiissent,
Ex urbe erumpunt, magna cupidine pugnæ
Exitialis; inque celeres equites invehuntur
Equites: in pedites vero impressionem faciunt agmina virum (pedestrium:)
Et curribus currus obviam tendunt, insonatque tellus,
Dum ad pugnam ita concitantur. Tum acclamatione quisque suos
Accendit. Qui statim pedes conferunt, circumque illos
Arma crepitant, & unus utrinque clamor (exsistit)
Atrox; Et magna subito evolat telorum vis
Utrinque emissorum; scutaque virum (alia) hastis
Percussa fragorem dant ingentem, alia pilis
Et gladiis: Multi etiam bipennibus subito adactis
Viri sauciantur: Fœdanturque arma virorum
Sanguine. Trojanæ autem mulieres de muro prospiciunt
Mœstificam juvenum conflictationem: unde omnibus membra
Tremunt, vota facientibus pro liberis & maritis
Atque germanis: Interque illas incani senes
Sedent spectantes; & animum curis depascuntur

Pro-

no etiam placuit, ut nunc video, in Addendis.

131. ἀμφὶ δ' υἱά σφι.] ἀμφὶ δ' ἄρα σφι. *Rhod.*

142. ἔχον δ' ὑπὸ χείρεσι θυμὸν Παίδων ἀμφὶ φίλων.] Forte, ἔδον δ' ὑπὸ κήδεσι θυμόν. *Rhod.* Brodæus ὑπὸ κήδεσι, & interpretatur, *in dolore erant ob charos filios.* Rhodomannus, ἔδον δ' ὑπὸ κήδεσι θυμόν. Accedam deruncinandis hujus agri sentibus opera tertia: ἔχον δ' ὑπὸ χείρεσι θυμόν. Quia jam

alias

Παίδων ἀμφὶ φίλων· Ἑλένη δ' ἐνὶ δώμασι μίμνεν
Οἴη ἀμφιπόλοισιν· ἔρυκε γὰρ ἄσπετος αἰδώς·
Οἱ δ' ἄμοτον πονέοντο πρὸ τείχεος· ἀμφὶ δὲ Κῆρες
Γήθεον· οὐλομένη δ' ἐπαΰτεεν ἀμφοτέροισι
Μακρὸν Ἔρις βοόωσα· κόνις δ' ἐρυθαίνετο λύθρῳ
Κτεινομένων· ὄλεκοντο δ' ἀνὰ κλόνον ἄλλοθεν ἄλλος·
Ἔνθ' ἄρα Δηΐφοβος κρατερὸν κτένεν ἡνιοχῆα
Ἱππασίδην· ὁ δ' ἀφ' ἅρματος αἰψηροῖο *
Ἤριπεν ἀμφὶ νέκυσσιν· ἄχος δέ οἱ ἔσχεν ἄνακτα·

Δεΐ-

alias ſuper aliis clades accepe-rant, quia ſibi ſanguis frige-bat, expertes bonæ ſpei, & nec filiorum tamen ſecuri, ani-mum malorum contemplatu occupabant, hoc eſt, ἶχον δ' ὑπὸ χείρεσσι θυμὸν: ſcilicet *omnia vano augentes timore*, ut Li-vianis verbis explicem. *Dausq.* Locus difficilior: Rhodomanni ἶδον δ' ὑπὸ κήδεσι θυμὸν hacte-nus probare non potui, quia in metu repentino locutio non eſt apta: Sciunt Eruditi, quid ſit ἔδειν θυμὸν, ἔδειν καρδίαν. Melius Brodæi ἶχον δ' ὑπὸ κή-δεσι θυμὸν, melius Dausqueji ἔχον δ' ὑπὸ χείρεσσι θυμὸν Παίδων ἀμφὶ φίλων: *dolore ſubactum habebant animum ob charos fi-lios: pejora animo ſibi concipie-bant de charis filiis*: Sic V. 93. hujus Libri habuimus, ἢ ἀθρή-σαιμι φίλην ὑπὸ δούρατι πάτρην Δυσμενέων: ne alia exempla adſcribam; quibus ὑπὸ ita ab-ſolute ſumitur, ut a Brodæo factum: Hæc inquam meliora ſunt, & ſi quid mutandum, eo-rum alterutrum mihi ſumam: Sed fors nihil mutandum: Ha-bebant in manibus animum & fiduciam propter charam ſobo-lem: Animus illis redibat, dum gnatos pro ſe & publica re vi-debant dimicantes: De ſene præceſſit V. 120. Ἄλλῳ δ' αὖτε γεραιὸς ἐπισταμένης παλάμῃσιν Ἀμφετίθει &c. Simile quid de aliis ſenecionibus hic adferen-dum, ut eorum conditio eſſet diverſa a muliercularum condi-tione: Nihil decentius. In manibus habebant animum & fiduciam, cujus experimenta dediſſent, ſi pedes & alia mem-bra ad opus fuiſſent æque pa-rata: Attende ad illud ἕζοντο, quod pulchre huic ſententiæ accinit: Adeo debiles erant ſenes, ut ſtare non poſſent diu: Sedentes igitur ſpectabant pu-gnam; & ita ſedentes in mani-bus ſentiebant priſtinæ virtutis reliquias, propter ipſam ſobo-lem ſuam, quæ acriter pro illis dimicabat: Vides? Hoc ineptum non eſt, præſertim in ſcripto hominis Scholaſtici, qui ejus-modi acumina amare ſolet. *Pauw.*

143. Ἑλένη δ' ἐνὶ δώμασι μίμ-νεν Οἴη ἀμφιπόλοισιν] Οἴη ἅμα ἀμφιπόλοισιν. *Rhod.* Rhodoman-nus,

Propter charam ſobolem. Helena vero intra ædes ſe continet
Sola cum famulis: nam ingens eam pudor retrahebat.
Illi autem acriter in opere erant ſub mœnibus, & circum Parcæ
Gaudebant, lethaliſque clamore inceſſebat utroſque
Diſcordia, immane vociferans, ac pulvis rubeſcebat cruore
Interfectorum; dum alibi alius per aciem exitio dabatur.
Ibi Deiphobus obtruncat fortem aurigam
* Hippaſiden. Qui e veloci curru
Decidit in cadavera, dominum vero ejus mœſtitia occupat.

Me-

nus, Οἵη ἅμ' ἀμφιπόλοισιν: Certe lenius fluet oratio, ſi adſimile quippiam injiciatur. Quare ſcribo: Οἵη ἀμφιπόλοις σύν. ut Odyſſ. O. Ἀρτέμιδι ξύν. Namque præpoſitiones inverti quandoque notat Chariſius Lib. 2. Sic Plautus: —— *quem ad epiſtolam Mneſilochus miſit.* Lucretius Lib. 2.

Nec quæ nigra cluent de nigris: ſed variis de.

Calaber Lib. 10.

Ἀγρόμεναι τεκέων σφετέρων ὕπερ, ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
Εἵρονθ'. ——

Rogat Brodæus: Quidni Οἵα σὺν ἀμφιπόλοισιν? Reſpondeo οἵα ſpondeum eſſe. Deinde οἵα alienum eſt ἰάζοντι Poëtæ. *Dausq.* Rhodomanni Οἵη ἅμ' ἀμφιπόλοισιν præfero. *Pauw.*

148. ὀλέκοντο δ' ἀνὰ κλόνον ἄλλοθεν ἄλλος] ἄλλοθεν ἄλλος cum numero plurium, ut Supra V. 337. Libri præcedentis: Vide. *Pauw.*

149. κρατερὸν κτάνεν ἡνιοχῆα] κτάνεν. *Rhod.*

150. Ἱππασίδην· ὃ δ' ἀφ' ἅρματος αἰψηροῖο *] Deeſt proprium nomen, quale eſt Νέστορος, aut ſimile. Supra Lib. 6. V. 562. Alcimedes Ajacis Oilei amicus interfecit a partibus Trojanorum aurigam Πάμμονος Ἱππασίδην. *Rhod.* Brodæus Εὐκλάρου Ἱππασίδην. Sed πλατυάζειν Calabro parum amicum eſt. Deinde voce illa ex Εὐκλήρου deformata protraheretur α. Scribo ex loco ſubjectiore:

Ἱππασίδην Εὐκλήρου· ὃ δ' ἅρματος ἐξ αἰψηροῦ.

Dausq. Cum Brodæo errat Dausquejus ex Verſu ſexto ſequenti Euclerum ſibi promens: Nam ſine dubio ibi corruptum eſt nomen: Dein, hic nomen aurigæ non requiritur, ſed nomen Ducis, cujus auriga erat Hippaſides: Nam id aperte probat ſequens, ἄχος δέ οἱ ἔσχεν ἄνακτα. Quare veriſſime conjicit Rhodomannus, nomen τῷ Νέστορος ſimile intercidiſſe. *Pauw.*

151. ἔσχεν ἄνακτα] Ita Aldina; Rhodomannus ex Baſi-

Δείδιε γὰρ μὴ δῆριν ἐφ᾽ ἡνία χεῖρας ἔχοντα
Υἱὸς ἐὺς Πριάμοιο κατακτείνησι καὶ αὐτόν·
Ἀλλά οἱ οὐκ ἀμέλησε Μελάνθιος, ἀλλ᾽ ἐπὶ δίφρον
Ἀλτο θοῶς· ἵπποισι δ᾽ ἐκέκλετο μακρὰ τινάσσων·
Εὐκλήρου δ᾽ ἔχε μάστιν· ἔλαυνε δὲ δούρατι θείνων·
Καὶ τοὺς μὲν Πριάμοιο πάϊς λίπεν· ἵκετο δ᾽ ἄλλων
Ἐς πληθύν· πολέεσσι δ᾽ ὀλέθριον ὤπασεν ἦμαρ
Ἐσσυμένως· ὀλοῇ γὰρ ἀλίγκιος αἰὲν ἀέλλῃ,
Θαρσαλέως δηΐοισιν ἐπεύχετο· τοῦ δ᾽ ὑπὸ χερσὶ
Μυρίοι ἐκτείνοντο· πέδον δ᾽ ἐστείνετο νεκρῶν·
Ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀν᾽ οὔρεα μακρὰ θορὼν εἰς ἄγκεα βήσσης
Δρυτόμος ἐγκονέων, νεοθηλέα δάμναται ὕλην,
Ἄνθρακας ὄφρα κάμῃσι, καταχρύψας ὑπὸ γαῖαν
Σὺν πυρὶ δούρατα μακρὰ, τὰ δ᾽ ἄλλοθεν ἄλλα πεσόντα
Πρῶνας ὕπερθε κάλυψαν, ἀνὴρ δ᾽ ἐπιτέρπεται ἔργῳ·
Ὡς ἄρα Δηϊφόβοιο θοῇς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιοὶ
Ἰλαδὸν ὀλλύμενοι, περικάππεσον ἀλλήλοισι·
Καί ῥ᾽ οἱ μὲν Τρώεσσιν ὁμίλεον· οἱ δ᾽ ἐφέβοντο
Εὐρὺν ἐπὶ Ξάνθοιο ῥόον· τοὺς δ᾽ ὕδατος εἴσω

Δηΐ-

leensi dedit *εἶχεν ἄνακτα*. *Pauw.*

152. *Δείδιε γὰρ μὴ δῆριν ἐφ᾽ ἡνία χεῖρας ἔχοντα*] *μὴ δή μιν ἐφ᾽*, aut *μὴ δηρὸν ἐφ᾽*. *Rhod.* Brodæus *δηρόν*. Rhodomannus *δή μιν*. Priori correctioni adversatur metus, ne cito occidatur. Alteram his postfero: *Δείδιε μὴ μετὰ δῆριν ἐφ᾽ ἡνία χεῖρας ἔχοντα*. ne in pugna. Vel: *Δείδιε γὰρ μὴ δουρὶ ἐφ᾽ ἡνία χεῖρας ἔχοντα*. *Dausq.* Dausqueji suspiciones ineptiunt: Prima tamen magis, quam altera, quia ne verba quidem dat bona omisso *γάρ*. Brodæi & Rhodomanni *δηρὸν* etiam pravum est, quia nimium in metu subitaneo inducit, ut recte animadvertit Dausquejus. Alterum Rhodomanni *δή μιν* optimum est, & sequi debemus sine dubio. *Pauw.*

154. *Ἀλλά οἱ οὐκ ἀμέλησε Μελάνθιος*] Legendum, *Ἀλλὰ οὗ οὐκ ἀμέλησε*: Nam verbum illud casum secundum, non tertium amat. Similem errorem etiam antea correximus. *Pauw.*

155. *μακρὰ τινάσσων· Εὐκλήρου δ᾽ ἔχε μάστιν· ἔλαυνε &c.*] *μακρὰ τινάσσων Εὐληρ᾽· οὐδ᾽ ἔχε μάστιν· ἔλαυνε* &c. Nomine isto Homerus semel utitur Iliad. Ψ. V. 481.

Metuebat enim, ne si diu manus habenis admotas haberet,
Etiam ipsum fortis Priami filius letho daret.
Verum non neglexit eum Melanthius: sed in currum
Celeriter insiliit, & equos voce exstimulavit longe concutiens
Habenas: Nec flagellum tenebat; sed eos hasta feriens agitabat.
His itaque Priami filius omissis, intulit se aliorum
In turbam, & plurimis lethiferum diem adduxit
Derepente. Pernicioso enim turbini similis, perpetuo
Animose in hostes invehebatur: Adeo ut manibus illius
Innumeri trucidarentur, campusque in arctum redigeretur cæsorum multitudine.
Ac veluti per longos montes in saltus convalles descendens
Lignator festinus, sylvam fruticantem prosternit:
Ut carbones faciat; ubi terra condiderit
Prolixa cum igni ligna: Quæ hic illic prolapsa
Juga desuper operiunt: vir autem ille opere delectatur:
Sic etiam festinis Deiphobi manibus Achivi
Gregatim cæsi inter se procumbunt.
Alii vero partim cum Trojanis rem gerunt, partim fugiunt
Ad latum Xanthi fluxum: Quos in aquam

Dei-

V. 481. *Rhod.* Rhodomannus Εὐλης· οὐδ' ἔχε μάστιν. Eam vocem ante probavimus, nec huic loco disconvenire judicamus. Nisi quod in præcipiti periculo evenit, dicas & flagello insonuisse, & hasta equos egisse. Unde consectarium est eum a Deiphobo, quia prævolabat, relinqui. Tunc retinebis carmen ὁλοκλήρως. *Dausq.* Adeo certa est Rhodomanni correctio, ut qui de ea dubitet, committendus sit Medicis: Apage illum Euclerum; apage illud Eucleri flagellum. *Pauw.*

160. Θαρσαλέως δηΐοισιν ἐπεύχετο] ἐπέρχετο vel ἐπώχετο. *Rhod.* Hostibus imprecabatur. Nec audio reponentes ἐπώχετο vel ἐπέρχετο: etsi ἐπώχετο reponi possit aptissime. At non idcirco istud alterum oblinendum. *Dausq.* Scribe ἐπώχετο, & insulsissimum Dausqueji commentum ride. *Pauw.*

161. Μυρίοι ἐκτείνοιντο] Itane

μυ-

Δηΐφοβος συνέλασε, καὶ οὐκ ἀπέληγε φόνοιο·
Ὡς δ' ὁπότ' ἰχθυόεντος ἐπ' ἠόσιν Ἑλλησπόντου
Δίκτυον ἐξερύωσι πολύκμητοι ἁλιῆες,
Κολπωθὲν ποτὶ γαῖαν, ἔσω δ' ἁλὸς εἰσέτ' ἐόντας,
Ἐνθόρῃ αἰζηὸς, γναμπτὸν δόρυ χερσὶ μεμαρπὼς,
Αἰνὸν ἐπὶ ξιφίησι φέρει φόνον, ἄλλοθεν δ' ἄλλον
Δάμναται, ὅν κε κίχησι, φόνῳ δ' ἐρυθαίνεται ὕδωρ·
Ὡς τοῦ ὑπαὶ παλάμῃσι περὶ Ξάνθοιο ῥέεθρα
Αἵματι φοινίχθησαν· ἐνεστείνοντο δὲ νεκροί·
Οὐδέ μεν οὐδ' ἄρα Τρῶες ἀναιμωτὶ πονέοντο,
Ἀλλὰ σφέας ἐδάϊζεν Ἀχιλλέος ὄμβριμος υἱὸς
Ἀμφ' ἄλλῃσι φάλαγξι· Θέτις δέ που εἰσορόωσα,
Τέρπετ' ἐφ' υἱωνῷ, ὅσον ἄχνυτο Πηλείωνι·
Τοῦ γὰρ ὑπὸ μελίῃ πουλὺς στρατὸς ἐν κονίῃσι
Πίπτεν ὁμῶς ἵπποισιν· ὁ δ' ἑσπόμενος, κεράϊζεν·
Ἔνθ' Ἀμίδην ἐδάϊξε περικλυτὸν, ὅς ῥά οἱ ἵππων
Ἑζόμενος συνέκυρσε, καὶ οὐκ ἀπόνητ' ἐρατεινῆς
Ἱππασίης· δὴ γάρ μιν ὑπ' ἔγχεϊ τύψε φαεινῷ
Ἐς νηδὺν· αἰχμὴ δὲ ποτὶ ῥάχιν ἐξεπέρησεν·
Ἔγκατα δ' ἐξεχύθησαν· ἕλεν δέ μιν οὐλομένη κὴρ
Ἐσσυμένως, ἵπποιο θοοῦ παρὰ ποσσὶ πεσόντα·

Εἶλε

μυρίοι? Ingens ſane numerus, & quantus ille exercitus, ſi toties cecidiſſent μυρίοι, quoties id ſcribit Quintus? *Pauw.*

171. Δηΐφοβος συνέλασε] Δηΐφοβος συνέλασσε. *Rhod.*

174. ἴσω δ' ἁλὸς εἰσέτ' ἐόντας] εἰσέτ' ἐόντος. *Rhod.*

276. Αἰνὸν ἐπὶ ξιφίησι φέρει φόνον, ἄλλοθεν δ' ἄλλον Δάμναται] ἄλλοθε δ' ἄλλον. *Rhod.* Ita recte Rhodomannus: Sed ſic locus non eſt emaculatus: Laborat enim in verborum Syntaxi, & poſt ἐνθόρῃ αἰζηὸς non recte ſequitur φέρει ita abſolute. Scribendum puto, Ἐνθόρῃ αἰζηὸς, γναμπτὸν δορὺ χερσὶ μεμαρπὼς, Αἰνὸν ἐπὶ ξιφίησι φέρειν vel φέρων φόνον, ἄλλοθε δ' ἄλλον Δάμναται. Prius elegantius, quam poſterius, ideoque præferendum fortaſſe: ἐνθόρῃ φέρειν, vel μεμαρπὼς φέρειν: Græce docti ſciunt. *Pauw.*

179. ἐνεστείνοντο δὲ νεκροί] Nonne potius, ἐνεστείνοντο δὲ νεκροῖς, ut ἐνεστείνοντο ad ῥέεθρα pertineat? φοινίχθησαν præceſſit numero plurium. *Pauw.*

186.

Deiphobus cogit; nec cædendi finem facit.
Non ſecus ac ſi piſciferi in littore Helleſponti
Multo labore exerciti piſcatores rete extrahunt
Sinuatum ad terram: Quod cum adhuc in mari eſt,
Inſilit juvenis, inflexoque conto manibus comprehenſo,
Triſtem Xiphiis necem affert, & alibi alium
Interemit, quemcunque nactus fuerit: ſtrageque illa unda cruentatur.
Sic Deiphobi manibus Xanthi fluenta paſſim
Sanguine rubeſcebant, inque iis arcte ſe premebant cadavera.
At nec Troës incruentam gerebant pugnam:
Sed eos trucidabat violentus Achillis filius
Inter alias phalanges. Thetis itaque procul conſpiciens,
Tantum de nepote lætitiæ, quantum de filio luctus, percepit.
Ejus enim haſta ingens exercitus numerus in pulvere
Occubuit, una cum equis; ipſeque inſequens ſtrages edidit.
Ibi Amiden obtruncat nobilem: Qui ipſi equis
Inſidens occurrit; nec juvit eum jucundum
Rei equeſtris ſtudium. Namque haſta illum fulgida perculit
In ventrem ita ut mucro per ſpinam dorſi penetraret.
Effuſa itaque ſunt ilia, lethaliſque eum Parca cepit
Confeſtim, ad velocis equi pedes delapſum.

Peri-

186. *Ἔνθ' Ἀμίδην ἐδάϊξε περικλυτὸν*] Aſperius mihi eſt *Ἀμίδην*, quam *Ἀμίγδην*: Nam Homerus primam in *ὄγδοος* corripuit, & Martiali licuit eſſe tam diſerto, ut ſcripſerit Lib. 6. ad Stellam:

Sardonychas, Smaragdos, adamantas, jaspidas uno.

Dausq. Suidas in Lexico ſuo loco, *Ἀμίδης, ὄνομα κύριον.* Ubi ille *Ἀμίγδης* Dausqueji, & cur *Ἀμίδης* aſperius, quam *Ἀμίγδης*? Nugæ & nugaciſſimæ nugæ. *Pauw.*

Ibid. *ὅς ῥά οἱ ἵππων Ἑζόμενος συνέκυρσε*] Nota Ellypſin: *ἵππων ἑζόμενος* pro *ἐφ' ἵππων ἑζόμενος*. Sed an forte legendum *ἵππῳ* vel *ἵππου Ἑζόμενος*, ubi mox ſequitur *ἵπποιο θοοῦ παρὰ ποσσὶ πεσόντα*? Equo ſingulari inſidebat, non currui cum auriga: Eo etiam pertinet, *καὶ οὐκ ἀπόνητ' ἐρατεινῆς Ἱππασίης*, ſi attendas. *Pauw.*

192.

Εἷλε δ' ἄρ' Ἀσκάνιόν τε, καὶ Οἴνοπα· τὸν μὲν ἐλάσσας
Δουρὶ μετὰ στομάχοιο ποτὶ στόμα· τὸν δ' ὑπὸ λαιμὸν
Καίριος ἔνθα μάλιστα πέλει μόρος ἀνθρώποισιν·
Ἄλλους δ' ἔκτανεν, ὅσους κίχε, τίς κεν ἐκείνους *
Ἀνδρῶν μυθήσαιτο κατὰ κλόνον, ὅσσοι ὄλοντο
Χερσὶ Νεοπτολέμοιο; κάμεν δέ οἱ οὔποτε γυῖα·
Ὡς δ' ὁπότ' αἰζηῶν τὶς ἀγρῷ ἐνὶ τηλεθάοντι,
Πανῆμαρ κρατερῇσι πονησάμενος παλάμῃσιν,
Ἐς γαῖαν κατέχευεν ἀπείρονα καρπὸν ἐλαίης
Ῥάβδῳ ἐπισπέρχων, ἐκάλυψε δὲ χῶρον ὕπερθεν,

Ὡς

192. *τὸν μὲν ἐλάσσας Δουρὶ μετὰ στομάχοιο ποτὶ στόμα*] *Δουρὶ μέγα. Rhod.* Rhodomannus reſcribit *μέγα στομάχοιο ποτὶ στόμα.* Quæ correctio etſi non neceſſaria, cum re tamen congruentiſſima eſt. Non neceſſaria; quia intelligi poteſt, ut Pyrrhus telum impulerit *ad os cum ſtomacho*: ibi enim *ſtomachus* naſcitur teſte M. Tullio Lib. 2. de Natura Deorum: *Linguam autem ad radicem ejus herens ſtomachus excipit, quo primum illabuntur ea, quæ accepta ſunt: oris utraque ex parte tonſillas attingens palato extremo, atque intimo terminatur.* Suffragatur Gellius Lib. 7. Cap. 11. Euſtathius in Iliad. P. Celſus, & Veſſalius. Eam partem vocavit Homerus *στομάχοιο θέμεθλα*, ubi & *ſtomacho* perfoſſo *ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή.* Omitti non poteſt Euſtathius in Iliad. Γ. *Ἐν δὲ τῷ, Ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλέϊ χαλκῷ, σφάζεσθαί φησιν τοὺς ἄρνας Ὅμηρος κατὰ στομάχους, οὐ λαμβάνων τὸν στόμαχον κατὰ τὴν νῦν συνήθειαν, ἀλλὰ κατὰ τὴν τότε. στόμαχοι γάρ φησι τὰ κάτω μέρη τοῦ λαιμοῦ οἱ βρόγχοι· καὶ στομάχοιο ἀλλαχοῦ θέμεθλα ἡ φάρυγξ, ἢ καὶ στόμα κοιλίας.* Nota dignus eſt & Calabri locus Lib. 13.

—— *διὰ στομάχοιο πέρησεν,*
Ἧχι θοαὶ πόσιός τε, καὶ εἰδατός εἰσι κέλευθοι.

Veteri autem uſu vocis uſum Calabrum inde pateſcit, quod hunc *μετὰ στομάχοιο ποτὶ στόμα* feriat, alterum *ὑπὸ λαιμόν*: hoc eſt uno ictu una in parte duos confodere. *λαιμὸς* enim jugulum Iliad. Τ.

—— *οὔπως γὰρ ἔμοιγε φίλον κατὰ λαιμὸν ἰείη*
Οὐ πόσις, οὐδὲ βρῶσις ἑταίρου τεθνειῶτος.

Congruentiſſima tamen illa correctio: quod *ſtomachi* os ſuperius, quæ gula, majus eſt ore inferiore ad ventriculum pertinente: ita Gorrhæus & Medici. Adi ad Oribaſium Cap. de lingua & agnatis. *Dausq.* *μετὰ στομάχοιο ποτὶ στόμα, ad os cum ſtomacho*, inepta locutio

eſt,

Perimit etiam Ascanium & Oenopem, illum feriens
Hasta secundum patulum stomachi orificium, hunc in gulam;
Ubi maxime præsens ac cita est mors hominibus.
Alios etiam porro interficit, quos assequitur. Quisnam illos
Enumeret, in conflictu virum quot neci dati fuerint
Manibus Neoptolemi? nec unquam defatigationem ejus membra senserunt.
Veluti cum juvenum quispiam in agro florenti
Toto die validis manibus laborans,
Ad terram decutit infinitum oleæ fructum,
Pertica verberans, & loci superficiem operit:

Ita

est, quicquid Dausqueji acumen sibi confingat. Haud dubio legendum μέγα στομάχοιο ποτὶ στόμα, quod non est gula, ut male sibi persuasit Dausquejus, sed ipsius ventriculi os superius, quod cibum recipit, & revera majus est ore ventriculi inferiore, quod cibum emittit, ut nemo nescit, qui non ignorat corporis fabricam. στόμαχος nempe hic sine dubio est ventriculus: Nam id aperte probat sequens ὑπὸ λαιμὸν, quod vulnus alia parte inflictum denotare debet, & ineptissime in rem suam adducit bonus Dausquejus: Vident ipsi Tyrones, qui artem dicendi discere modo incipiunt, nihilque perspicuum magis. Visne aliud, quod nunc commode adhuc mihi in mentem venit? Vulgata etiam servari potest, si τὸν μὲν ἐλάσσας δουρὶ μετὰ scriptum velis pro ἐλάσσας μετὰ δουρὶ, & δουρὶ simpliciter: Nam μετὰ aliquando idem, quod διὰ, instrumenti notionem habens: Eo pertinet notissimus ille locus Homeri Iliad. E. V. 344. Καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶν ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων. Quare nunc elige, & vide quid præferas tibi: Levicula emendatio locum vulneris magis distincte, vulgata lectio minus distincte indicat: Id certum. *Pauw.*

195. Ἄλλους δ' ἔκτανεν, ὅσους κίχε] Ἄλλους δ' ἔκτανεν αὖθις vel αἰὲν, vel Ἄλλους δ' αὖτ' ἔκτεινεν, ὅσους. *Rhod.* Scribe, Ἄλλους δ' ἄλλοτε κτεῖνεν, ὅσους κίχε. Brodæus, Ἄλλους δ' ἔκτανεν ἄνδρας, ὅσους κίχε. Rhodomaanus, Ἄλλους δ' αὖτ' ἔκτεινεν. *Dausq.* Versus mutilus: Interpretum commenta non placent: Rectius scripserim, Ἄλλους δ' ἔκτανε πάντας, ὅσους κίχε. *Pauw.*

Ibid. τίς κεν ἐκείνους Ἀνδρῶν μυθήσαιτο] ἐκείνους ἀνδρῶν suspectum est ista forma: Nonne scribendum, τίς κεν ἑκάστους vel ἕκαστον Ἀνδρῶν μυθήσαιτο? *Pauw.*

199. Πεπτηῶτα κρατερῇσι ποτὶ γαίῃ

σα·

Ὡς οὗ ὑπαὶ παλάμησι κατήριπε πουλὺς ὅμιλος·
Τυδείδης δ' ἑτέρωθεν, ἐϋμελίης τ' Ἀγαμέμνων,
Ἄλλοι τ' ἐν Δαναοῖσιν ἀριστῆες πονέοντο
Προφρονέως ἀνὰ δῆριν ἀμείλιχον· οὐδὲ μὲν ἐσθλοῖς
Τρώων ἡγεμόνεσσι δέος πέλεν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
Ἐκ θυμοῖο μάχοντο, καὶ ἀνέρας αἰὲν ἔρυκον
Χαζομένους· πολέες δέ γε οὐκ ἀλέγοντες ἀνάκτων,
Ἐκ πολέμοιο φέβοντο, μένος τρομέοντες Ἀχαιῶν·
Ὀψὲ δ' ἄρ εἰσενόησε περὶ προχοῇσι Καμάνδρου
Ὀλλυμένους Δαναοὺς κρατερὸς πάϊς Αἰακίδαο
Αἰὲν ἐπασσυτέρους· λίπε δ' οὓς πάρος αὐτὸς ἔναιρεν,
Φεύγοντας προτὶ ἄστυ, καὶ Αὐτομέδοντι κέλευεν
Κεῖσ' ἐλάαν, ὅθι πουλὺς ἐδάμνατο λαὸς Ἀχαιῶν·
Αὐτὰρ ὅγ' αἶψα πίθησε, καὶ ἀθανάτων μένος ἵππων
Σεύεσκεν μάστιγι ποτὶ κλόνον· οἱ δ' ἐπέτοντο (
Ῥίμφα διὰ κταμένων, κρατερὸν φορέοντες ἄνακτα·
Οἷος δ' ἐς πόλεμον φθισίμβροτον ἔρχεται Ἄρης,
Ἐμβεβαὼς ἵπποισι, περιτρομέει δ' ἄρα γυῖα
Ἐσσυμένου, καὶ θεῖα περὶ στέρνοισι θεοῖο
Τεύχη ἐπιβρομέουσιν, ἴσον πυρὶ μαρμαίροντα·
Τοῖος Ἀχιλλῆος κρατεροῦ πάϊς ἤϊεν ἄντην
Ἐσθλοῦ Δηϊφόβοιο· κόνις δ' ἐπαείρετο πολλὴ

Ἱπ-

σάμενος &c.] Inepta comparatio propter ineptam ὑπερβολήν. *Pauw.*

202. Ὡς οὗ ὑπαὶ παλάμησι] Ὡς τοῦ ὑπὸ παλάμησι. *Rhod.*

203. ἐϋμελίης τ' Ἀγαμέμνων] ἐϋμμελίης τ'. *Pauw.*

208. πολέες δέ γε οὐκ ἀλέγοντες ἀνάκτων] πολέες δὲ καὶ οὐκ. *Rhod.* Nihil muto, neque hiatum metuo: Minus etiam convenit καί. *Pauw.*

210. περὶ προχοῇσι Καμάνδρου] Σκαμάνδρου. qui tamen a κάμνειν & ἄνδρας nomen accepit. *Rhod.* Καμάνδρου Versus amat magis, quam Σκαμάνδρου: Apud Homerum tamen sæpe etiam Σκάμανδρος ante syllabam brevem: Videbimus aliquando distinctius. Quod de Etymo scribit Rhodomannus, ineptum est. *Pauw.*

218. Οἷος δ' ἐς πόλεμον &c.] Hanc comparationem ubique ingerit bonus. *Pauw.*

219.

Ita illius manibus ingens turba prosternitur.
Cæterum alia parte Tydides, & hasta pollens Agamemnon,
Aliique inter Danaos optimates, negotium obibant
Alacriter, in sævo certamine. Nec interim strenui
Trojanorum ductores dant metui locum: verum & ipsi
Omni animi conatu præliantur, & semper retrahunt viros
Terga dantes. Multi tamen sine ducum respectu
Ex prælio refugiunt, robur Achivum formidantes.
Tandem cognovit ad Scamandri alveum
Profligari Danaos fortis Æacidæ natus
Subinde densiores. Ideo relicto, quibus antea trucidandis instabat,
Ad urbem fugiendi spacio, Automedonti præcepit,
Illuc ut (equos) impelleret, ubi magna Achivum multitudo sternebatur.
Is igitur mox paret, & immortalium equorum robur
Scutica concitat ad turbatam illam aciem. Hi volant
Subito per cæsorum cumulos fortem (secum) dominum ferentes.
Ac qualis ad bellum lethiferum Mars proficiscitur,
Equis conscensis, passimque tremiscit tellus,
Eo properante, & divina circum præcordia Dei
Arma, ignis instar fulgentia, intonant.
Talis robusti Achillis natus tendebat contra
Virtute præstantem Deiphobum: & frequens attollebatur pulvis

Cir-

219. *περιτρομέει δ' ἄρα γυῖα Σσσυμένε*] *γαῖα Εσσυμένε.* *Rhod.* Brodæus scribendum opinatur *γαῖα.* Calaber paullo infra:

—— *ἀμφὶ δὲ ποσσὶ*
Νισσομένοιο ἄνακτος ἐρεμνὴ κίνυτο γαῖα.

Homerus Iliad. N.

—— *τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ, καὶ ὕλη*
Ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.

Brodæus apud *Dausquejum.*

220. *θεῖα περὶ στέρνοισι θεοῖο Τεύχη*] *θεῖα θεοῖο*: Vide Scholastici acumen. *Pauw.*

223. *κόνις δ' ἐπαείρετο πολλή*] *πολλὴ* hic nimis exile est pro Calabri majestate: pulvis immensus. & *κόνις ἀπειρίσιη* in-

Mm dolem

Ἵππων ἀμφὶ πόδεσσιν· ἰδὼν δέ μιν ἄλκιμος ἀνὴρ
Αὐτομέδων, ἐνόησεν ὅς τις πέλεν· αἶψα δ' ἄνακτι
Τοῖον ἔπος κατέλεξε, περικλυτὸν ἄνδρα πιφάσκων·
Ὦ ἄναξ, Δηϊφόβοιο πέλει στρατὸς, ἠδὲ καὶ αὐτὸς
Σεῖο πάροιθε τοκῆος ὑπέτρεμε· νῦν δέ οἱ ἐσθλὸν
Ἢ θεὸς, ἢ δαίμων τις ὑπὸ κραδίην βάλε θάρσος.
Ὣς ἄρ' ἔφη· τὸν δ' ἄρα οὔτι προσέειπεν, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
Ἵππους ὀτρύνεσκεν ἐλαυνέμεν, ὄφρα τάχιστα (
Ὀλλυμένοις Δαναοῖσιν ἀεικέα πότμον ἀλάλκοι·
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀφίκοντο μάλα σχεδὸν ἀλλήλοισι,
Δὴ τότε Δηΐφοβος, μάλα περ χατέων πολέμοιο,
Ἔστη, ὅπως πῦρ αἰνὸν, ὅθ' ὕδατος ἐγγὺς ἵκηται·
Θάμβεε δ' εἰσορόων κρατερόφρονος Αἰακίδαο
Ἵππους, ἠδὲ καὶ υἷα πελώριον, οὔτι τοκῆος
Μείονα· τοῦ δ' ἄρα θυμὸς ὑπὸ φρεσὶν ὡρμαίνεσκεν
Ἄλλοτε μὲν φεύγειν, ὅτε δ' ἀνέρος ἄντα μάχεσθαι·
Ὡς δ' ὅτε σῦς ἐν ὄρεσσι νεηγενέων ἀπὸ τέκνων
Θῶας ἀποσσεύησι, λέων δ' ἑτέρωθι φανείη
Ἔκποθεν ἐσσύμενος, τοῦ δ' ἵσταται ἄσπετος ὁρμὴ,
Οὔτε πρόσω μεμαῶτος ἔτ' ἐλθέμεν, οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω,
Θήγει δ' ἀφριόωντας ὑπὸ γναθμοῖσιν ὀδόντας,

Ὣς

dolem ejus redoluiſſet. *Pauw.*

225. Αὐτομέδων, ἐνόησεν ὅτις πέλεν] ὅτις πέλεν. *Rhod.*

227. Ὦ ἄναξ, Δηϊφόβοιο πέλει στρατὸς] Ὦ ἄνα. *Rhod.*

Ibid. ἠδὲ καὶ αὐτὸς Σεῖο πάροιθε τοκῆος ὑπέτρεμε] Brodæus: ἠδὲ καὶ αὐτὸς· Σεῖο πάροιθε τοκῆ' ὅς ὑπέτρεμε. Haut multum aſpernanda lectio. Altera tamen correctionis non eget: quid enim liquidius? & ipſemet Deiphobus ad præſentiam parentis tui tremore ſuccutiebatur. *Dausq.* Haud dubie ἠδὲ καὶ αὐτὸς jungendum cum Δηϊφόβοιο πέλει στρατὸς: Nam non ſufficiebat nominare phalangem Deiphobi, ſed etiam ipſe Deiphobus nominandus erat: Phalanx hæc Deiphobi, & ipſe hic Deiphobus: Nihil certius. Diſtinguendum igitur poſt αὐτὸς, ut Σεῖο πάροιθε τοκῆος ὑπέτρεμε per ſe ſubſiſtat. Quid autem ὑπέτρεμε τοκῆος? An verbum παθητικῶς accipiendum, & ſubaudiendum ὑπὸ vel

οἷος

Circa equorum pedes. Conſpicatus igitur illum vir fortis
Automedon, ſenſit quis eſſet, & ſtatim ad principem
Hujuſmodi ſermonem edidit, inſignem gloria virum indicans:
Here Deiphobi (iſte) globus eſt. At ipſe etiam
Parentem tuum antea expavit; nunc vero egregiam ipſi,
Aut Deus, aut Genius quiſpiam, in cor miſit fiduciam.
Sic dixit: cui is nihil reſpondit; ſed eo magis
Equos ad curſum incitavit, ut quam primum
Succumbentibus a Danais indignum propulſaret Fatum.
Cum itaque quam proxime inter ſe coiviſſent:
Exin Deiphobus, quamvis belli admodum cupidus,
Reſtitit; velut ignis rapidus, ſi quando aquam contigerit;
Et obſtupuit, videns Æacidæ magnanimi
Equos & filium procerum, nihilo parente
Inferiorem: Animusque in pectore deſtinabat
Nunc fugere, nunc rurſus cum viro dimicare.
Ut, quando in montibus ſus (agreſtis) a recens natis catulis
Thoas abigit; Leo autem alia ſe parte oſtendit
Irruens. Illius itaque vehemens impetus ſubſiſtit,
Nec porro nec retro pedem movere audentis.
Sed ſpumantes ſub maxillis dentes acuit.

Iſta

ἕνεκα? Id neceſſe, ut caſus patrii non ſint ſine magiſtro: Durior tamen Ellypſis, & quanquam ὑποτρέμειν παθητικῶς accipi poſſit, ἐνεργητικῶς tamen accipi mavult, quando voces ejus ductui committuntur: Sic autem caſus quartos, non ſecundos aut tertios, amare ſolet. Quare Brodæus certe melius & emaculatius, adhibita diſtinctione, quam ſententia ſibi requirit, Σεῖο πέποιθε τοκῆ' ὑπέτρεμε· νῦν δὲ &c. Quanquam ὡς ſane abeſſe poteſt, & abſolute ſcribi, Δηϊφόβοιο πέλει στρατὸς, ἠδὲ καὶ αὐτός· Σεῖο πάροιθε τοκῆα ὑπέτρεμε, νῦν δέ οἱ &c. Attende: Hoc accommodatius fere ad verborum & loci indolem. *Pauw.*

230. Ὣς ἄρ' ἔφη· τὸν δ' ἄρα οὔτι προσέειπεν, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον] τὸν δ' οὔτι προσέννεπεν. *Rhod.* Sic recte Rhodomannus: Fors in libris quibusdam ſcriptum fuit, Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄρα οὔτι προσέννεπεν, indeque enatus error. *Pauw.*

237. οὔτι τοκῆος Μείονα] Ridiculum hoc: Valla ſcilicet

Ὡς υἱὸς Πριάμοιο σὺν ἅρμασι μίμνε, καὶ ἵπποις,
Πορφύρων φρεσὶ πολλὰ, καὶ ἀμφαφόων δόρυ χερσί·
Τὸν δ' υἱὸς προσέειπεν ἀμειλίκτου Αχιλῆος·
Πριαμίδη, τί νυ τόσσον ἐπ' Αργείοισι μέμηνας
Χειροτέροις, οἳ σεῖο περιτρομέοντες ὁμοκλὴν,
Φεῦγον ἐπεσσυμένοιο, σὺ δ' ἤλπεο πολλὸν ἄριστος
Εμμεναι; ἀλλά σοι εἴπερ ὑπὸ κραδίῃ μένος ἐστὶν,
Ημετέρης πείρησαι ἀνὰ κλόνον ἀσχέτου ὁρμῆς.
Ὡς εἰπὼν, οἴμησε λέων ὣς ἄντ' ἐλάφοιο,
Εμβεβαὼς ἵπποισι, καὶ ἅρμασι πατρὸς ἑοῖο·
Καί νύ κε μὶν τάχα δουρὶ σὺν ἡνιόχῳ κατέπεφνεν,
Εἰ μή οἱ μέλαν αἶψα νέφος κατέχευεν Απόλλων
Εκποθεν Οὐλύμποιο, καὶ ἐξ ὀλοοῖο μόθοιο
Ηρπασε, καί μιν ἔθηκε ποτὶ πτόλιν· ἧχι καὶ ἄλλοι
Τρῶες ἔσαν φεύγοντες· ὃ δ' ἐς κενεὴν δόρυ τύψας
Hέρα Πηλείδαο πάϊς, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
Ὦ κύων· ἐξήλυξας ἐμὸν μένος· οὐδέ σοι ἀλκὴ
Ιεμένῳ περ ἄλαλκε· θεῶν δέ τις ὄσσ' ἐκάλυψε,

Νύκ-

corpora fingenda, ut terrorem incuterent ſtatim. *Pauw.*

252. ἀσχέτου ὁρμῆς] Ineptum eſt ἀσχέτου, ubi de ſeipſo loquitur Neoptolemus: Sed talia in his ubique, ac ſi Circulatores audires, vel Thraſonidas. *Pauw.*

254. Εμβεβαὼς ἵπποισι, καὶ ἅρμασι πατρὸς ἑοῖο] Hoc toties dictum, ut ſtomachum revera cieat mihi. *Pauw.*

255. μὶν τάχα δουρὶ σὺν ἡνιόχῳ] Uno ictu, credo: Nam id promittunt, quæ Libro Primo aliisque præcedentibus ſcripſit Quintus de vaſtiſſimis hiſce Heroibus. *Pauw.*

257. Εκποθεν Οὐλύμποιο, καὶ ἐξ ὀλοοῖο μόθοιο] Omoioteleuta notes. *Pauw.*

258. Ηρπασε, καί μιν ἔθηκε] Rotundius & exaſciatius legeretur, καὶ ἐξ ὀλοοῖο μόθοιο Αρπάξας μιν ἔθηκε &c. Pueri vident. *Pauw.*

259. ὃ δ' ἐς κενεὴν δορὺ τύψας Hέρα] *haſtam feriens; haſtam percutiens*: Nota locutionem, quæ ſane paulo inſolentior eſt. Sed an legendum forte, δορὶ τύψας? *Pauw.*

260. Hέρα Πηλείδαο πάϊς, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν] Expunge τοῖον, vel hoc retento ἠέρα: quod tamen nolim. *Rhod.* Verſus miſere laborat ipſa abundantia

Ita Priami filius cum curru & equis resistit,
Multa animo versans, & manibus hastam tractans.
Eum igitur Achillis ferocis natus affatur.
Priamide, quid adeo furis in Argivos
Imbecilliores? qui reformidantes impressionem tuam
Irruentis fugiunt. Tu ergo putasti te longe præstantissimum
Esse: verum si tibi in corde vires sunt,
Periculum fac mei in pugna impetus irrevocabilis.
Ita fatus, irruit tanquam leo in cervum,
Invectus equis & curru patris sui.
Et mox equidem hasta eum confixisset, una cum auriga;
Nisi altam ei nubem offudisset Apollo
Desuper ex Olympo, & e perniciali conflictu (ipsum)
Abreptum transtulisset ad urbem; quo etiam alii
Trojani fuga se subduxerant: Hasta igitur impulsa in vacuum
Aëra, Pelidæ filius (his) verbis eum prosecutus est.
Proh canis evasisti vim meam: Neque vero tibi fortitudo (tua)
Quamlibet conanti opem tulit; Sed deorum aliquis oculos mihi præstrinxit,

Missa

dantia sua: Rhodomannus male: Nam nec τοῖον, nec ἠέρα abesse potest, prout legitur nunc. Si legeretur Versu præcedenti ἐς κενεὸν δορὶ τύψας, omitti posset ἠέρα: Id certum. Et quid igitur? An ita legendum? Dubito, quia audacior est conjectura. Versus est difficilis: Si Πηλείδης de nepote & posteris Pelei dixisset Quintus, parata esset medicina: Scriberem enim, Ηέρα Πηλείδης, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν. Sed id incertum, & minus probabile propter ambiguum, quod inde nasceretur. An scribendum; Ηέρα παῖς Πηλείδου, ἔειπε τοῖον ποτὶ μῦθον? Imo vel hoc recipiendum videtur, vel alterum illud Rhodomanni opera nostra interpolatum, donec meliora ex libris adferantur: Nam ut hoc addam; Si ad ἐς κενεὸν adscriptum fuisset loco Glossematis ἠέρα, ut potuit certe, conjectura non esset adeo difficilis, & nullo negotio vox in contextum potuisset immigrare. *Pauw.*

261. Ω κύον' ἐξήλυξας &c.] Ω κύον. *Rhod.*

 263.

Νύκτα βαλὼν καθύπερθε· καὶ ἐκ κακότητος ἐρύξας. *

* * * *

Εὖτ᾽ ὀμίχλην διέχευε· λύθη δ᾽ εἰς ἠέρα μακρὴν·
Αὐτίκα δ᾽ ἐξεφάνη πεδίον, καὶ πᾶσα περὶ χθὼν·
Τρῶας δ᾽ εἰσενόησεν ἀπόπροθι πολλὸν ἐόντας
Σκαιῇς ἀμφὶ πύλῃσιν· ἔβη δ᾽ ἄρα πατρὶ ἐοικὼς
Αντία δυσμενέων, οἵ μιν φοβέοντο κιόντα,
Ηὔτε κῦμ᾽ ἀλεγεινὸν ἐπεσσύμενον τρομέουσι
Ναῦται, ὅτ᾽ ἐξ ἀνέμοιο διεγρόμενον φορέηται
Εὐρὺ μάλ᾽, ὑψηλόν τε, μέμηνε δὲ λαίλαπι πόντος,
Ὣς τοῦ ἐπερχομένοιο, κακὸν δέος ἄμφεχε Τρῶας·
Τοῖον δ᾽ ἔκφατο μῦθον, ἐποτρύνων, ἑτάροισι·
Κλῦτε φίλοι, καὶ θάρσος ἐνὶ στήθεσσι βάλεσθε
Ατρομον, οἷον ἔοικε φορήμεναι ἄνδρας ἐεσθλοὺς,
Νίκην ἱεμένους ἐρικυδέα χερσὶν ἀρέσθαι,
Καὶ κλέος ἐκ πολέμοιο δυσηχέος· ἀλλ᾽ ἄγε θυμὸν
Παρθέμενοι, πονεώμεθ᾽ ὑπὲρ μένος, εἰσόκε Τροίην
Πέρσωμεν κλυτὸν ἄστυ, καὶ ἐκτελέσωμεν ἐέλδωρ·
Αἰδὼς γὰρ, μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἐνθάδε μένοντας

Εμ-

263. καὶ ἐκ κακότητος ἐρύξας] ϛὲ δ᾽ ἐκ κακότητος ἐρύσσας. Hic autem aliquid deeſſe, cum hiet oratio, manifeſtum eſt. Expleri tamen hiatus iſte poteſt, ſi pro ἐρύξας, quod alias vitiatum eſt, reſtituatur ἔρυσσεν. Et mox pro Εὖτ᾽, Ὣς δ᾽ ὀμίχλην. In tertio autem inde verſus initio, Τρῶας ὁ δ᾽ εἰσενόησεν. Ad hanc igitur caſtigationem qualemcunque interpretatio conformata eſt. Quod æquus lector boni conſulet. *Rhod.* Mihi placet, καὶ ἐκ κακότητος ἐρύσσας, poſt quæ ſequebantur alia, quæ interierunt, & inſtaurare non poſſumus ex ingenio: Id certius certo. *Pauw.*

264. Εὖτ᾽ ὀμίχλην διέχευε] Rhodomannus Ὣς δ᾽ ὀμίχλην, ut vidimus: Ego ſcribendum ſuſpicor, Εἶτ᾽ ὀμίχλην διέχευε, *Dein caliginem diſſipavit.* Quis autem ille, qui diſſipavit caliginem? Apollo dicit Rhodomannus in Verſione ſua: An recte dubito: Nam ille Trojanis addictus, non modo Deiphobum, ſed etiam totam urbem libens ſpiſſa caligine obduxiſſet, ut Græcorum impetum eluderet, quoties neceſſe erat. Fors alius igitur Deus, qui

Missa desuper nebula, teque exitio subtraxit.

*   *   *   *

Postquam vero caliginem dissipavit (Apollo,) eaque in late diffusum aëra resoluta fuit,
Mox apparuit campus, & omnis circum tellus.
Trojanos vero ille cognoscit valde procul abesse
Ad Scæas portas; contendit igitur, patris impetum referens,
Adversum hostes; qui cum accedentem extimuerunt,
Ut tempestatem fluctuum mœstificam exhorrescunt ingruentem
Nautæ, cum a vento excitata fertur
Admodum lata & ardua, & turbine pontus sævit.
Ita illo adventante improbus terror incessit Trojanos.
Talem vero sermonem ad exhortandum socios, edebat.
Audite amici, & fiduciam animis immittite
Intrepidam; qualem ferre decet strenuos viros,
Qui celebrem manibus victoriam reportare cupiunt,
Et gloriam ex turbulento bello. Ergo agite animis
Prompti etiam supra vires laboremus, donec Trojæ
Inclytam urbem capiamus, & voti compotes fiamus.
Pudendum enim, quod longissimum ad tempus hic manentes

Nihil

qui διέχευε ὁμίχλην. Plura nempe desunt fortasse, quam Rhodomannus credidit: ὡς εἰπὼν certe, aut aliquid simile, post verba Neoptolemi etiam sine dubio apposuit Calaber suo more. *Pauw.*

266. Τρῶας δ' εἰσενόησεν] Hic recte satis Rhodomannus, Τρῶας ὁ δ' εἰσενόησεν: Nam alibi etiam apud Quintum articulus a nomine proprio longius distat. Alias inter hunc Versum & Versum antecedentem intercidisset unus, qui Neoptolemi mentionem faciebat disertam. *Pauw.*

275. οἷον ἔοικε φορήμεναι ἄνδρας ἐεσθλοὺς] Ita Rhodomannus pro ἄνδρας ἐσθλοὺς, quod in Aldina & Basileensi extat: Recte: Nam Pleonasmus est bonus. Potuisset etiam ἀνέρας ἐσθλοὺς reponere æque bene. *Pauw.*

278. εἰσόκε Τροίην Πέρσωμεν κλυτὸν ἄστυ] Τροίης Πέρσωμεν κλυτὸν ἄστυ. *Rhod.*

280. μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἐνθάδε μένοντας] ἔνθα μένοντας, vel ἐνθάδ' ἐόντας. *Rhod.* Legendum ἔνθα μένοντας: Nam ἐνθάδ' ἐόντας sequens ἔμμεναι aperte re-

Ἔμμεναι ἀπρήκτους, καὶ ἀνάλκιδας, οἷα γυναῖκας·
Τεθναίην γὰρ μᾶλλον, ἢ ἀπτόλεμος καλεοίμην.
Ὣς φάτο· τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐς Ἄρεος ἔργον ὄρουσαν
Θαρσαλέως, Τρώεσσι δ' ἐπέδραμον· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ,
Προφρονέως μάρναντο περὶ πτόλιν· ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἔκτοσθεν πυλέων ἀπὸ τείχεος· οὐδ' ἀπέληγε
Δεινὸς ἀνὴρ, Τρώων μὲν ἐελδομένων ἀπερύξαι
Δυσμενέων στρατὸν αἰνὸν, ἐϋσθενέων τ' Ἀργείων
Ἄστυ διαπραθέειν· ὀλοὴ δ' ἔχε πάντας ὀϊζύς·
Καὶ τότε δὴ Τρώεσσιν ἀρηγέμεναι μενεαίνων,
Ἔκθορεν Οὐλύμποιο, καλυψάμενος νεφέεσσι,
Λητοΐδης· τὸν δ' αἶψα θοαὶ φορέεσκον ἄελλαι
Τεύχεσι χρυσείοισι κεκασμένον· ἀμφὶ δὲ μακραὶ
Μάρμαιρον κατιόντος ἶσον στεροπῇσι κέλευθοι·
Ἀμφὶ δέ οἱ γωρυτὸς ἐπέκτυπεν· ἔβραχε δ' αἰθὴρ
Θεσπέσιον· καὶ γαῖα μέγ' ἴαχεν· ἔνθ' ἀκάμαντας
Θῆκε παρὰ Ξάνθοιο ῥόον πόδας· ἐκ δ' ἐβόησε
Σμερδαλέον· Τρώεσσι δὲ θάρσος βάλε, δεῖμα δ' Ἀχαιοῖς,
Μίμνειν αἱματόεντα κατὰ κλόνον· οὐδ' Ἐνοσίχθων
Ὄμβριμος ἠγνοίησε· μένος δ' ἐπέπνευσεν Ἀχαιοῖς
Ἤδη τειρομένοισι· μάχη δ' ἀΐδηλος ἐτύχθη
Ἀθανάτων βουλῇσιν· ὄλοντο δὲ μυρία φῦλα
Αἰζηῶν ἑκάτερθε· κοτεσσάμενος δ' ἄρ' Ἀπόλλων

Ἀρ-

respuit. *Pauw.*

285. ἄλλοτε δ' αὖτε Ἔκτοσθεν πυλέων ἀπὸ τείχεος] Vitium manifestum: Scribe Ἔντοσθεν πυλάων: Et sic Versio Latina. *Pauw.*

286. οὐδ' ἀπέληγε Δεινὸς ἀνὴρ] Magis quadrat Δεινὸς Ἄρης. *Rhod.* Imo ita legendum sine dubio: Nam δεινὸς ἀνὴρ & Neoptolemus hic plane non quadrant. Pueri vident, si attendant. *Pauw.*

288. ἐϋσθενέων τ' Ἀργείων] ἐϋσθενέων δ' Ἀργείων. *Rhod.*

294. Μάρμαιρον κατιόντος ἶσον στεροπῇσι κέλευθοι] Scribe ἴσον, ne Versui fiat injuria. *Pauw.*

295. Ἀμφὶ δέ οἱ γωρυτὸς ἐπέκτυπεν] Ingratum est ἀμφὶ δέ οἱ post ἀμφὶ δὲ μακραί. *Pauw.*

297. ἐκ δ' ἐβόησε Σμερδαλέον· Τρώεσσι δὲ θάρσος βάλε] ἐκ δὲ βόη-

Nihil efficiamus, & ut mulieres (tam) imbelles ſimus.
Emoriar enim potius, quam nomen ignavi geram.
Sic ait: Aſt illi tanto majori ad Martis opus feruntur
Fiducia, Trojanosque incurſant: Qui tamen & ipſi
Impenſo ardore pugnam capeſſunt circa urbem, & quandoque
Intra portas de muris. Nec modum graſſandi fecit
Vir impetuoſus: Trojanis interim cupientibus arcere
Infeſtum hoſtium exercitum, validisque Argivis
Urbem expugnare. pernicialis itaque omnes ærumna tenebat.
Exinde dum Trojanis opem ferre inſtituit,
E cælo, nubibus velatus, deſilit
Latoides (Apollo:) Quem præproperi celeriter ferunt turbines
Aureis armis inſignitum; Et late circumquaque
Viæ deſcendentis fulgurum inſtar micant.
Et pharetra circa illum ſtrepit, fragoremque dat æther
Immenſum, ac tellus valde reſonat, ubi infatigatos
Xanthi ripæ pedes impoſuit; Tum vociferatum edit
Immanem, Trojanisque fiduciam adjecit (ſed pavorem Achivis)
Ut in acie cruenta perſiſterent. Nec Neptunum
Hoc violentum latuit: Quin vires ille Achivis inſpirat
Jam labaſcentibus. Hinc exitialis pugna committitur
Deorum immortalium conſiliis: innumeræque cohortes juvenum
Pereunt utrobique. Apollo itaque iratus

Ar-

βόησας Σμερδαλέον, Τρώεσσι θράσος βάλε. Rhod. Probo: Nam *ἐκ δ' ἐβόησε Σμερδαλέον· Τρωσὶν δὲ θράσος βάλε*, minus exaſciatum foret. *Pauw.*

299. *Μίμνειν αἱματόεντα κατὰ κλόνον*] Hæc commode a proximo *δεῖμα* & *δεῖμα βάλε* pendere poſſunt: Nam *δεῖσαι μίμνειν* perbene dicitur Græce, ut nemo neſcit Græce doctus. Interpres perperam & perplexe. *Pauw.*

302. *ὄλοντο δὲ μυρία φῦλα Αἰζηῶν ἑκάτερθε*] non *μυρίοι*, ſed *φῦλα μυρία αἰζηῶν*, & quidem *ἑκάτερθε*: Inſane nimium hoc. *Pauw.*

305.

Αργείοις, ὥρμαινε βαλεῖν θρασὺν υἷ' Αχιλῆος
Αὐτοῦ, ὅπου καὶ πρόσθεν Αχιλλέα· τοῦ δ' ἄρα θυμὸν
Οἰωνοὶ κατέλιπον, ἀριστερὰ κεκληγῶτες,
Αλλά τέ οἱ σήματα πολλά· χόλος δέ οἱ οὐκ ἔτ' ἔμελλε
Πείθεσθαι τεράεσσι· τὸ δ' οὐ λάθε Κυανοχαίτην,
Ηέρι θεσπεσίῃ κεκαλυμμένον· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ,
Νισσομένοιο ἄνακτος, ἐρεμνὴ κίνυτο γαῖα·
Τοῖον δ' ἔκφατο μῦθον, ἐελδόμενός μιν ἐρύξαι,
Ισχεο, τέκνον, μή τι πελώριον υἷ' Αχιλῆος
Κτείνῃς· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς Ολύμπιος ὀλλυμένοιο
Γηθήσει· μέγα δ' ἄλγος ἐμοὶ, καὶ πᾶσι θεοῖσιν
Εσσεται εἰναλίοισιν, ὅπως πάρος ἀμφ' Αχιλῆα·
Αλλ' ἀναχάζεο δῖον ἐς αἰθέρα, μή με χολώσῃς·
Αἶψα δ' ἀναρρήξας μεγάλης χθονὸς βέρεθρον,
Αὐτὴν Ιλιον εἶθαρ ἑοῖς ἅμα τείχεσι πᾶσαν
Θήσω ὑπὸ ζόφον εὐρύν· ἄχος δέ τοι ἔσσεται αὐτῷ.
Ως φάθ'· ὁ δ' ἀζόμενος μέγ' ἀδελφεὸν οἷο τοκῆος,
Δείσας τ' ἀμφὶ πόληος, ἐϋσθενέων θ' ἅμα λαῶν,
Χάσσατ' ἐς οὐρανὸν εὐρύν· ὁ δ' εἰς ἅλα· τοὶ δ' ἐμάχοντο,
Αλλήλους ὀλέκοντες· Ερις δ' ἐπιτέρπετο χάρμῃ·
Μέσφ' ὅτε δὴ Κάλχαντος ὑπ' ἐννεσίῃσιν Αχαιοὶ
Ες νῆας χάσσαντο, καὶ ἐξελάθοντο μόθοιο·

Οὐ

305. τοῦ δ' ἄρα θυμὸν Οἰωνοὶ κατέλιπον, ἀριστερὰ κεκληγῶτες] κατέλειπον & κεκλήγοντες. *Rhod.* Solens est Poëta noster in istiusmodi παρακειμένοις medias sic augere: Nec rescribendum κεκλήγοντες, proba licet voce, Homeroque nota. *Dausq.* Mirum hoc de Apolline, qui vaticiniorum Præses. An ita Alii? Non recordor. *Pauw.*

307. Αλλά τέ οἱ σήματα πολλὰ] οἱ supervacuum: Αλλά τε σήματα πολλά. *Rhod.*

310. ἐρεμνὴ κίνυτο γαῖα] Legendum puto, ἐρυμνὴ κίνυτο γαῖα. *Pauw.*

312. Ισχεο, τέκνον, μή τι πελώριον υἷ' Αχιλῆος Κτείνῃς] Non convenit τι hoc loco: μή τι κτείνῃς. Scribendum suspicor, μή συ πελώριον υἷ' Αχιλῆος Κτείνῃς. *Pauw.*

317. ἀναρρήξας μεγάλης χθονὸς βέρεθρον] Insere ante βέρεθρον,

Argivis, animum induxit trajicere ferocem Achillis filium
Eo loco, ubi & antea Achillem; Sed ipsius propositum
Præpetes destituebant; quæ clangorem a sinistra edebant,
Aliaque portenta multa. Attamen ira ejus non amplius
Cessura erat prodigiis. Non fefellit autem hoc Neptunum;
Divino (spisso) aëre obseptum, circumque pedes
Domini adventantis obscura movebatur tellus.
Hunc igitur sermonem edidit, retrahere ipsum cupiens;
Desiste fili, neque stupendum Achillis filium
Neci trade. Nec enim ipse Olympius (Jupiter) occiso illo
Lætabitur; Ingens præterea luctus mihi & omnibus diis
Marinis futurus est, ut antehac propter Achillem.
Quapropter abscede in æthera divinum; ne mihi stomachum moveas:
Et mox ubi profundam magnæ telluris voraginem diruperim,
Ipsum Ilium, sine mora, cum mœnibus suis totum
Vastis tenebris immergam, teque ipsum pænitudo incessat.
Ita fatus erat: Ille autem dum reverentia prosequitur patruum suum
Et urbi validisque simul civibus metuit,
Recessit in cælum spatiosum; at hic in mare. Cæterum illi dimicabant
Mutuis cædibus grassantes. Et pugna Liti voluptati erat:
Donec tandem monitu Calchantis Achivi
In naves se receperunt pugnæ (ad tempus) obliti.

Non

θρον, εὐζὺ. *Rhod.* Injicio εὐζὺ, uti infra σπέος εὐρὺ. Brodæus αἰπὺ. *Dausq.* εὐρὺ mihi etiam probatur, quanquam ζόφον εὐρὺν mox succedat: Nam ita repetere solet Quintus, ut sæpe vidimus jam. *Pauw.*

322. ἐς οὐρανὸν εὐρὺν] εὐρὺν hic iterum recurrit. *Pauw.*

325. Ες νῆας χάσσαντο] χάσσατο de Apolline & Neptuno etiam præcessit. *Pauw.*

332.

Οὐ γὰρ δὴ πέπρωτο δαμήμεναι Ἰλίου ἄστυ,
Πρίνγε Φιλοκτήταο βίην ἐς ὅμιλον Ἀχαιῶν
Ἐλθέμεναι, πολέμοιο δαήμονα δακρυόεντος·
Καὶ τὸ μὲν ἠγαθέεσσιν ἐπέφρασεν οἰωνοῖσιν,
Ἠὲ καὶ ἐν σπλάγχνοισιν ἐπέδρακεν· οὐ γὰρ ἄϊδρις
Μαντοσύνης ἐτέτυκτο· θεὸς δ' ὣς ἤδεε πάντα·
Τῷ πίσυνοι, στονόεντος ἀποιχομένου πολέμοιο,
Ἀτρεΐδαι προέηκαν ἐϋκτιμένην ποτὶ Λῆμνον
Τυδέος ὄμβριμον υἷα, μενεπτόλεμόν τ' Ὀδυσῆα
Νηΐ θοῇ· οἳ δ' αἶψα ποτὶ πτόλιν Ἡφαίστοιο
Ἤλυθον, Αἰγαίοιο διὰ πλατὺ χεῦμα θαλάσσης,
Λῆμνον ἐς ἀμπελόεσσαν, ὅπῃ πάρος αἰνὸν ὄλεθρον
Ἀνδράσι κουριδίοισιν ἐμητίσαντο γυναῖκες,
Ἔκπαγλον κοτέουσαι, ἐπεὶ σφέας οὔτι τίεσκον,
Ἀλλὰ δμωΐδεσσι παρευνάζοντο γυναιξὶ
Θρηϊκίαις, τὰς δουρὶ, καὶ ἠνορέῃ κτεάτισσαν,
Πέρθοντες τότε γαῖαν ἀρηϊφίλων Θρηΐκων·
Αἳ δὲ μέγα ζήλοιο περὶ κραδίῃσι πεσόντος,
Θυμὸν ἀνοίδησαν, φίλους δ' ἀνὰ δώματ' ἀκοίτας

Κτεῖ-

332. στονόεντος ἀποιχομένου πολέμοιο] ἀποιχόμενοι πολέμοιο. *Rhod.*

336. Αἰγαίοιο διὰ πλατὺ χεῦμα θαλάσσης, Λῆμνον ἐς ἀμπελόεσσαν] διὰ πλατὺ χεῦμα θαλάσσης Αἰγαίοιο: Nota generis discrimen, quod ego non concoquo. Supra habuimus Lib. 7. V. 239.

—— ὅσοι Σκύροιο πέδον περιναιετάασκον
Εἰναλίης, τὴν μακρὰ περιβρομέουσι θαλάσσης
Κύματα ῥηγνυμένοιο πρὸς ᾐόνας Αἰγαίοιο.

Sed id enodare potui, hoc enodare non possum. An θαλάσσης Αἰγαίοιο Ellyptice scriptum pro θαλάσσης πόντου Αἰγαίοιο? Nescio, & vix puto: Nam θάλασση πόντου non dicitur, ut ἁλὸς πόντος, quantum ego scio. An igitur subaudiendum κύματος? Id verum esse posset alibi, non potest verum esse hic: Adest enim πλατὺ χεῦμα, & alterum aperte respuit. Mihi hic aqua hæret, neque generis discrepantiam assequor. An forte locus est male distinctus, & legendum, Αἰγαίοιο διὰ πλατὺ χεῦμα, θαλάσσης Λῆμνον ἐς ἀμπελόεσσαν,

ut

Non enim in fatis erat urbem Ilii capi,
Priusquam Philoctetes violentus in castra Græcorum
Venisset, lachrymabilis belli (egregie) peritus.
Hoc enim ex fatidicis observarat alitibus,
Aut in extis perspexerat. Non enim ignarus
Artis vaticinandi fuit: imo ut Deus prænovit cuncta.
Huic morigeri cum a tristi prælio digressi fuissent,
Atridæ ablegarunt in Lemnum, bene habitatam,
Fortem Tydei filium, & bellipotentem Ulyssem,
Navi citata. Qui celeriter ad Vulcani urbem,
Per latum Ægæi maris fluxum, appulerunt
In Lemnum vitibus abundantem. Ubi olim funestum interitum
Legitimis viris machinatæ fuerant matronæ,
Supra modum iræ indulgentes, quod eas nullo honore afficerent,
Sed ancillis toro commiscerentur
Thraciis, quas vi, armis ac fortitudine in potestatem vindicarant,
Populantes tunc oram belli studiosorum Thracum.
Illæ igitur Zelotypia cordibus atrociter incumbente,
Ira intumuerunt: carosque in ædibus maritos

Im-

ut nota insulæ accedat, & Lemnus tanquam insula ipsis literis sese prodat? Omnes insulæ sunt νῆσοι θαλάσσης, & hæc vitifera non illepide ita dici potuit hic. Hoc verum forte. Sic Αἰγαίοιο διὰ πλατὺ χεῦμα per se subsistit, & Ellyptice bonum est. Vide & judica. *Pauw.*

340. Ἀλλὰ δμωΐδεσσι παρευνάζοντο γυναιξὶ] Scribe δμωϊάδεσσι. *Dausq.* Ita scribas, per me licet: Subdubitabam tamen Lib. 3. V. 681. in loco non absimili. An forte scribendum δμωΐδεσσι, ut circumflectendo syllaba brevis evadat longa? Non improbabile hoc, aut novum. Et sic Libro 3. pro δμωάδες etiam reponi posset δμωΐδες. *Pauw.*

342. Πέρθοντες τότε γαῖαν ἀρηΐφιλον Θρηΐκων] Media in Θρηΐκων corripi solet: Quare Versus non est sanus. Scribendum suspicor, Πέρθοντες τότε γαῖαν ἀρηΐφιλον μάλα Θρηκῶν: Sed quid etiam illud τότε? An aliquid adest, quo sese commode referre possit? Non video: Nam superius πάρος ea non est indole. Legendum igitur, Πέρθοντες πότε γαῖαν. *Pauw.*

344. Θυμὸν ἀνοιδήσαν, φίλους

δ'

Κτεῖνον ἀνηλεγέως ὑπὸ χείρεσιν· οὐδ' ἐλέησαν
Κουριδίους περ ἐόντας· ἐπεί ῥ' ἀπαναίνεται ἦτορ
Ανέρος, ἠδὲ γυναικὸς, ὅτε ζηλήμονι νούσῳ
Αμφιπέσῃ· κρατεραὶ γὰρ ἐποτρύνουσιν ἀνίαι·
Αλλ' αἵδε σφετέροισιν ἐπ' ἀνδράσι πῆμ' ἐβάλοντο
Νυκτὶ μιῇ, καὶ πᾶσαν ἐχηρώσαντο πόληα,
Παρθέμεναι φρεσὶ θυμὸν ἀταρβέα, καὶ μέγα κάρτος.
Οἱ δ' ὅτε δὴ Λῆμνον κίον, ἠδὲ καὶ ἄντρον κοῖλον
Λαΐνεον, τόθι κεῖτο πάϊς Ποίαντος ἀγαυοῦ,
Δὴ τότ' ἄρα σφίσι θάμβος ἐπήλυθεν, εὖτ' ἐσίδοντο
Ανέρα λευγαλέῃσιν ἐπιστενάχοντ' ὀδύνῃσι,
Κεκλιμένον στυφελοῖο κατ' οὔδεος· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ,
Οἰωνῶν πτερὰ πολλὰ περὶ λεχέεσσι κέχυντο·
Αλλα δέ οἱ συνέραπτο περὶ χροΐ, χείματος ἄλκαρ
Λευγαλέου· δὴ γάρ μιν ἐπήνελε λιμὸς ἀτερπὴς,
Βάλλων ἄσχετον ἰὸν, ὅπῃ νόος, ἰθύνεσκεν·
Καὶ τὰ μὲν ἄρ κατέδαπτε, τὰ δ' ἕλκεος οὐλομένοιο
Αμ-

δ' ἀνὰ δώματ' ἀκοίτας] Θυμὸν ἀνοιδήσαντο. *Rhod.* Suspectum est ἀνοιδήσαντο forma media, & nescio, an alibi occurrat. Quid si φίλυς hic primam producat? Id certe non displicet. *Pauw.*

346. ἐπεί ῥ' ἀπαναίνεται ἦτορ] Infirmum est illud ἀπαναίνεται, & hic sane non congruit satis. An scribendum forte, ἐπεί ῥ' ἀγριαίνεται vel ἐπεὶ ἀγριαίνεται ἦτορ? Id certe plane esset hujus loci. *Pauw.*

352. Οἱ δ' ὅτε δὴ Λῆμνον κίον, ἠδὲ καὶ ἄντρον κοῖλον] Pro κοῖλον lego ἵκανον vel ἵκοντο. Quamvis elegantiæ Smyrnææ non satisfacere videatur. Mollior erit Versus, si in medio epitheton inseratur, ad hunc modum, Οἱ δ' ὅτε δὴ Λῆμνον ζαθέην κίον ἠδὲ καὶ ἄντρον, vel Λῆμνον, κοῖλον δὲ καὶ ἄντρον ἵκανον. *Rhod.* Scribe, ἠδέ τε κοῖλον ἐπ' ἄντρον. Vel ποιητικώτερον utrinque disjecta præpositione, ἠδὲ καὶ ἄντρον ἐκεῖνο. ἐκεῖνο, tantopere jactatum in vulgus. *Dausq.* Locus difficilior. κίον & ἵκοντο Rhodomanni in uno eodemque Versu vix ac ne vix placent, inprimis ubi ἠδὲ καὶ intercedit: Alia autem ejus nimis sunt arbitraria. ἠδὲ καὶ ἄντρον ἐκεῖνο Dausqueji melius certe, & fors recipiendum. Quid si tamen legamus, ἠδὲ καὶ ἄντρον ἀϊδνὸν? *antrum obscurum, tenebricosum.* Epithetum est accommodum, quod ab imperi-

Immaniter trucidarunt (suis) manibus, nec misertum fuit horum,
Quamvis geniali thoro juncti essent. Quia alienissimus redditur animus
Viri & mulieris, quando in Zelotypiæ morbum
Inciderit. Validissimæ enim ægritudines (ita) impellunt.
Quapropter illæ maritis suis extremum intulerunt malum,
Una nocte, totamque viduarunt urbem,
Dum intrepidos animo spiritus, & robur ingens concipiunt.
Cum itaque Lemnum Deo sacram, & antrum contigissent
Saxeum; ubi decumbebat clari Poeantis filius:
Exin stupor eos incessit; ubi viderunt
Hominem inter sævos cruciatus suspiria ducentem,
Et in rigido solo reclinatum: circaque ipsum
Multæ avium plumæ in toro stratæ erant.
Alias autem sibi concinnarat circa corpus, ut hyemem arcerent
Gelidam: quando enim ingrata illum fames invadebat,
Rapidum ejaculans telum, quo mens juberet direxit.
Et ipsas quidem (aves) esitavit: plumas vero pernicioso vulneri

Su-

peritis Amanuensibus, quia rarius occurrit, facile in alterum notius mutari potuit. Attende; hoc non deterius certe est, quam Dausquejanum ἐκεῖνο. *Pauw.*

353. Λαΐνεον, τόθι κεῖτο] τόθι est *ibi*, & hic non quadrat: Scribe, vel Λαΐνεον τ', ὅθι κεῖτο, vel Λαΐνεον, ὅθι κεῖτο: ὅθι, *ubi*. Et hoc sumendum, etiamsi præcedentia cum aliis aliter constituas: Dausquejanum ἐκεῖνο sic etiam peropportunum: ἄντρον ἐκεῖνο λαΐνεον, ὅθι κεῖτο. *Pauw.*

356. ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ, Οἰωνῶν &c.] ἀμφὶ hic adverbialiter sumendum, & cum περὶ λεχέεσσι κέχυντο copulandum est, non cum articulo αὐτῷ: Οἰωνῶν πτερὰ πολλὰ οἱ ἀμφὶ περὶ λεχέεσσι κέχυντο. Sic habemus mox, Αὐαλέαι δέ οἱ ἀμφὶ κόμαι περὶ κρατὶ κέχυντο. Interpres prave: Nam si ἀμφὶ αὐτῷ jungas, male sequitur περὶ λεχέεσσι. *Pauw.*

359. δὴ γάρ μιν ἐπήλυθε λιμὸς ἀτερπὴς] δὴ γάρ μιν ἐπὴν ἕλε λιμὸς ἀτερπής. *Rhod.*

361. Καὶ τὰ μὲν ἄρ κατέδαπτε,

Ἀμφετίθει καθύπερθε, μελαίνης ἄλκαρ ἀνίης·
Αὐαλέαι δέ οἱ ἀμφὶ κόμαι περὶ κρατὶ κέχυντο
Θηρὸς ὅπως ὀλοοῖο, τὸν ἀργαλέης δόλος ἄρης
Μάρψῃ νυκτὸς ἰόντα θοοῦ ποδὸς, ὅς δ᾽ ὑπ᾽ ἀνάγκης
Τειρόμενος, ποδὸς ἀκρὸν ἀταρτηροῖσιν ὀδοῦσι
Κόψας, εἰς ἑὸν ἄντρον ἀφίκεται, ἀμφὶ δέ οἱ κῆρ
Τείρει ὁμοῦ λιμὸς, καὶ ἀργαλέαι μελεδῶναι,
Ὣς τὸν ὑπὸ σπέος εὐρὺ κακὴ περιδάμνατ᾽ ἀνίη·
Καί οἱ πᾶν μεμάραντο δέμας· περὶ δ᾽ ὀστέα μοῦνον
Ῥινὸς ἔην, ὀλοὴ δὲ παρηϊάδος ἀμφέχυτ᾽ ἀϋτμὴ
Λευγαλέη ῥιπόωντος· ἀνιηρὸν δέ μιν ἄλγος
Δάμνατο· κοῖλαι δ᾽ ἔσκον ὑπ᾽ ὀφρύσιν ἀνδρὸς ὀπωπαὶ
Αἰνῶς τειρομένοιο· γόος δέ μιν οὔτι λίπεν,
Οὕνεκά οἱ μέλαν ἕλκος ἐς ὀστέον ἄχρις ἱκέσθαι,
Πυ-

τε, τὰ δ᾽ ἕλκεος] Interpres recte, *Et ipsas quidem aves exstavit, plumas vero vulneri* &c. Sed quam difficulter id ex Græcis elicitur, quæ ipsas aves solummodo respicere videntur, & revera respiciunt indole sua? *Pauw.*

362. μελαίνης ἄλκαρ ἀνίης] Præcessit, Ἄλλα δέ οἱ συνέραπτο περὶ χροΐ, χείματος ἄλκαρ λευγαλέου. An ista sunt consona, & sic sibi constitit Quintus? *Pauw.*

364. Θηρὸς ὅπως ὀλοοῖο, τὸν ἀργαλέης δόλος ἄρης] δόλος ἄγρης. *Rhod.* Illud Θηρὸς de Leone iterum explico: Nam præter eum fera non est alia, cujus comæ comparari possunt cum comis horridis & incultis hominis afflicti. Sic tamen ὀλοοῖο minus convenit, & aliud Epithetum sumere debuisset Quintus. *Pauw.*

368. Τείρει ὁμοῦ λιμὸς, καὶ ἀργαλέαι] λιμός τε, καί. *Rhod.*

371. ὀλοὴ δὲ παρηϊάδος ἀμφέχυτ᾽ ἀϋτμὴ]. ὀλοὴ δὲ παρηΐδας ἄμφεχ᾽ ἀϋτμή. *Rhod.* Squallor hoc Versu detergendus. ὀλοὴ δὲ παρηϊάδας ἀμφέχυτ᾽ αὐχμὴ Λευγαλέη ῥυπόωντος. παρηϊάδας Synizesi: nisi malis vocem primigeniam παρειάδας. *Dausq.* Non male Dausquejus, ut tamen Rhodomanni suspicionem præferam: Nam & αὐχμὴ pro αὐχμὸς suspectum est, & ῥυπόωντος αὐχμὴ significatione nimis gemella sunt. ἀϋτμὴ est atror, qui instar fuliginis obsidebat faciem, ut similis esset circa fornacem operanti: Hoc longe accommodatius, ut vides. Si tamen Dausquejum sequi velis, & παρειάδας, & Λευγαλέον tibi commendo: Nam alia sane non quadrant. *Pauw.*

372. Λευγαλέη ῥιπόωντος] Λευ-
γα-

Superimposuit, ut atros mitigarent cruciatus.
Squalidæ vero comæ circa caput illi sparsæ erant,
Ut perniciali feræ, quam infestæ dolus venationis
Veloci pede comprehendit, noctu accedentem: Hæc itaque necessitudine
Ad extremas incitas redacta, summo pede sævis dentibus sibi
Amputato, in lustrum suum redit, & cor ejus
Fames simul conficit, & acerbi dolores.
Ita illum maligna in vasto specu ægritudo subigebat.
Ac totum ei corpus macie confectum erat, adeo ut sola circum ossa
Cutis hæreret: Quin & fœtidus odor genas ambiebat
Tetra illuvie diffluentis; ægerque illum cruciatus
Opprimebat: concavi denique erant sub ciliis oculi viri
Graviter afflicti: nec unquam gemitus eum deserebat:
Quia angebat ipsum, quod lividum vulnus ad ossa usque penetraverat

Pu-

γαλίον ῥυπόωντος. *Rhod.*

Ibid. ἀνιηρὸν δέ μιν ἄλγος Δάμνατο] Dixit jam, Ως τὸν ὑπὸ σπέος εὐρὺ κακὴ περιδάμνατ' ἀνίη. *Pauw.*

374. γόος δέ μιν οὔτι λίπεν] γόος δέ μιν οὔτι λίλειπει, vel οὔποτε λεῖπεν. *Rhod.*

375. Οὕνεκά οἱ μέλαν ἕλκος ἐς ὀστέον ἄχρις ἱκέσθαι] Pro μέλαν placet μέλεν, vel in fine ἵκανεν legendum. *Rhod.* Rhodomannus μέλεν vel ἵκανεν. ἀστόχως. Si conjecturis pro ingenio indulgendum, scribe: Οὕνεκα ἕλκος ἔμελλεν ἐς ὀστέον ἄχρις ἱκέσθαι. Nam λ non nisi vi deraditur. Nec male: Οὕνεκά οἱ μέλαν ἕλκος ἐς ὀστέον ἄχρις ἵκανε. μέλαν enim postulat illud, μελαίνης ἄλκαρ ἀνίης. Carnemque admorsam ab hydro vel hydra atritate infici docent ista Nicandri:

Σάρκα μελαινομένην, πικρὸς δ' ὑποσήπεται ὕδρης
Ἰὸς. ———

At quid nobis mutatio est τοῦ ἱκέσθαι, cum pari modo cum μέχρις nectat Libro 10. tantum non iisdem verbis:

— καὶ ἔνδοθι μέχρις ἱκέσθαι
Μυελὸν ἐς λιπόωντα δι' ὀστέον, οὕνεκεν —

Dausq. Locus sine dubio est corruptus: Nam οὕνεκα cum infinitivo non construunt Græci, & pessime errat Dausquejus, contrarium ex loco Libri 10. adstruere cupiens, ut ipsi pueri vident, si oculos modo aperiant: Phy ineptiæ. Quid reponendum? Dausqueji certe commenta non placent: Et ineptum est Rhodomanni μέλεν: Nam quid illud de vulnere? Hoc sane Dithyrambicum nimis,

Πυθόμενον καθύπερθε· λυγραὶ δ᾽ ὑπερέπτον ἀνίαι·
Ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἐπὶ προβολῇσι πολυκλύστοιο θαλάσσης
Πέτρην παιπαλόεσσαν ἀπειρεσίης ἁλὸς ἅλμη
Δάμναθ᾽, ὑποτμήγουσα μάλα στερεήν περ ἐοῦσαν,
Θεινομένης δ᾽ ἄρα τῆς, ἀνέμῳ, καὶ κύματι λάβρῳ,
Χηραμοὶ κοιλαίνονται ὑποβρωθέντα θαλάσσης,
Ὡς τοῦ ὑπίχνιον ἕλκος ἀέξετο πυθομένοιο
Ἰοῦ ἀπὸ στυφελοῖο, τόν οἱ ἀπομόρξατ᾽ ὀδοῦσι
Λυγρὸς ὕδρος, τόν φασιν ἀναλθέα τε, στυγερόν τε
Ἔμμεναι, ὁππότε μιν τέρσῃ περὶ χέρσον ἰόντα
Ἠελίοιο μένος· τῷ καὶ μέγα φέρτατον ἄνδρα
Τεῖρε δυσαλθήτοισιν ὑποδμηθέντ᾽ ὀδύνῃσιν·
Ἐκ δέ οἱ ἕλκεος αἰὲν ἐπὶ χθόνα λειβομένοιο
Χῶρος πεπάλακτο πέδον πολυχανδέος ἄντρου,
Θαῦμα μέγ᾽ ἀνθρώποισι καὶ ὕστερον ἐσσομένοισι·
Καί οἱ πὰρ κλισίην Φαρέτρη παρέκειτο γε μακρὴ,
Ἰῶν πεπληθυῖα· πέλοντο δ᾽ ἄρα οἱ μὲν ἐπ᾽ ἄγρην,

Οἵ δ᾽

mis, neque ita Quintus. Alterum ejus ἵκανεν bonum eſt, idque ſequor lubens. *Pauw.*

376. λυγραὶ δ᾽ ὑπερέπτον ἀνίαι] Mœrores exedebant. Æſchylus:

Φαγέδαινα, ἥ μου σάρκας ἐσθίει ποδός.

In edacem triſtitiam convenit illud Iliad. Ω.

Τέκνον ἐμὸν, τέο μέχρις ὀδυρόμενος, καὶ ἀχεύων
Σὴν ἔδεαι κραδίην.

Item Pythagoræ ſymbolum Euſtathio & Laërtio referentibus, καρδίαν μὴ ἐσθίειν. Bellerophon apud Homerum, & Ciceronem ingenii facilitate Homerum alterum, *ſuum cor edens* dicitur. Hac mente, recte legitur ὑπερέπτον. Alioqui non invitus legerim: ὑπερέπταν ἀϋτμαὶ: quo putris ulceris anima olida ſignificetur provolare, ac præterquam quod animam fœtentem Philoctetes exſpiret, ulceris graveolentia magis inficiatur antrum. Sed priora accommodatiora. *Dausq.* Hæc adſcribo, ut rideas hominis acumen. ὑπερέπτον Emphaſin habet, & ad πυθόμενον καθύπερθε per oppoſitionem ſeſe refert. *Pauw.*

378. Πέτρην παιπαλόεσσαν &c.] Comparatio inepta propter audaciam iterum nimiam. *Pauw.*

380. Θεινομένης δ᾽ ἄρα τῆς, ἀνέμῳ] Malim ἄρα τῆσδ᾽, ἀνέμῳ. *Pauw.*

381.

Putrescens desuper; unde miserabiles (eum) curæ arrodebant.
Veluti cum in littore fluctuosi maris
Asperam cautem immensi salsugo maris
Vincit subsecando, ut ut dura exsistat:
Cujus interim, dum a vento & tempestuoso fluctu verberatur,
Foramina a mari arrosa excavantur.
Ita illius putrescentis sub planta vulnus serpebat,
Ob rigidum virus, quod dentibus ipsi inflixerat
Sævus natrix, quem incurabilem & funestum ajunt
Esse, quando in terram egressum siccarit
Vis solis. Propterea & virum longe optimum
Absumebat, immedicabili cruciatu oppressum.
Cujus e vulnere, perpetuo ad terram destillante
Sanie, capacis antri solum contaminatum erat,
Ingens miraculum hominibus etiam posteris.
Et juxta tabernaculum ampla ei pharetra adjacebat
Sagittis referta: unde evolabant aliæ ad prædam (avium & ferarum),

Aliæ

381. *Χηραμοὶ κοιλαίνονται*] *Χηραμά*. *Rhod.* Recte, ut & Metrum & *ὑποβρωθέντα* probant. *Pauw.*

382. *Ὡς τοῦ ὑπίχνιον ἕλκος*] Fors, *ὑπ' ἰχνίον*, divulse. *Dausq.* Non muto: Sic & *ποτικάρδιον ἕλκος*, & alia habemus. *Pauw.*

Ibid. *πυθομένοιο*] Hoc durius a vulnere ad Philoctetem transfertur hic. *Pauw.*

383. *Ἰοῦ ἀπὸ συφελοῖο*] Vix placet *συφελοῖο* de veneno: An non legendum, *Ἰοῦ ἀπὸ συγεροῖο*? Neque obstat sequens *συγερὸν* de hydro: Nam ita Quintus centies. *Pauw.*

385. *ὁππότε μιν τέρσῃ περὶ χέρσον ἰόντα*] *περὶ χέρσον ἰόντα* pro *περιϊόντα χέρσον*: Alias *ἐπὶ χέρσον ἰόντα* mallem. *Pauw.*

387. *Τεῖρε δυσαθλήτοισιν ὑποδμηθέντ' ὀδύνῃσιν*] *δυσαλθήτοισιν*. *Rhod.* Scribendum videatur e dictis *δυσαλθήτοισιν*: Sed *δυσαθλήτοισιν* expono ineluctabilibus, intolerabilibus malis. Eadem ex utrovis nascitur sententia. *Dausq.* Et mihi tamen arridet magis *δυσαλθήτοισιν*. *Pauw.*

389. *Χῶρος πεπάλακτο πέδον*] *Ἰχῶρος*. *Rhod.*

392. *πίλοντο δ' ἄρα οἱ μὲν ἐπ' ἄγρην, Οἳ δ' ἐς δυσμενέας, τοὺς ἄμπεχε*] *πέτοντο δ' ἄρ' οἱ μὲν* — *τοὺς δ' ἄμπεχε*. *Rhod.* Illud *πίλοντο* cur in *πέτοντο* mutet Rhodomannus, non adsequor: Nam *πέλεσθαι* vel *πέλειν* hic *esse* significat cum respectu ad fi-

 nem

Οἵ δ' ἐς δυσμενέας, τοὺς ἄμπεχε λοίγιον ὕδρου
Φάρμακον αἰνομόροιο· πάροιθε δέ οἱ μέγα τόξον
Κεῖτο πέλας, γναμπτοῖσιν ἀρηράμενον κεράεσσι,
Χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτῃσι τετυγμένον Ηρακλῆος·
Τοὺς ὁπότ' εἰσενόησε ποτὶ σπέος εὐρὺ κιόντας
Εσσυμένους, οἴμησεν ἐπ' ἀμφοτέροισι τανύσσαι
Αλγινόεντα βέλεμνα, χόλου μεμνημένος αἰνοῦ,
Οὕνεκά μιν τὸ πάροιθε μέγα στενάχοντα λίποντο
Μοῦνον ἐρημαίοισιν ὑπ' αἰγιαλοῖσι θαλάσσης·
Καί νύ κεν αἶψ' ἐτέλεσσεν, ἅ οἱ θρασὺς ἤθελε θυμὸς,
Εἰ μή οἱ στονόεντα χόλον διέχευεν Αθήνη,
Ανέρας εἰσορόωντος ὁμήθεας· οἱ δέ οἱ ἄγχι
Ηλυθον, ἀχνυμένοισιν ἐοικότε· καί ῥά μιν ἄμφω
Αντρου ἔσω κοίλοιο παρεζόμενοι ἑκάτερθεν,

Ελ-

nem & ſcopum: *erant ad venationem, erant in hoſtes*, id eſt, deſtinati erant venando, deſtinati erant feriendis hoſtibus: Nihil planius & perſpicuum magis, ſi attendas. *πέτοντο ἐπ' ἄγρην* mihi non arridet, & revera ſcabrum eſt & hiulcum: Alterum *πέτοντο ἐς δυσμενέας* melius quidem, ſed vulgato ſimplex minus ac naturale. Quid autem *δὲ* poſt *τοὺς*? Idne requiritur? Idne infarciendum? Sane animum alibi occupatum habuit Vir Doctus, cum hæc ſcriberet. *Pauw.*

393. *λοίγιον ὕδρου Φάρμακον αἰνομόροιο*] Brodæus *ὕδρης*, non *ὕδρου* legit. Pauſanias in Corinthiacis: *ὑπὸ ταύτῃ ὕδραν τραφῆναι τῇ πλατάνῳ φασίν· ἐγὼ δὲ τὸ θηρίον πύθομαι τοῦτο καὶ μεγέθει διενεγκεῖν ὑδρῶν ἄλλων, καὶ τὸν ἰὸν αὐτῆ δή τι ἔχειν ἀνίατον, ὡς τὸν Ηρακλέα ἀπὸ τῆς χολῆς αὐτοῦ τὰς ἀκίδας φαρμακεῦσαι τῶν οἰςῶν.* Sophocles in Trachin. *Η μελαγχόλους ἔβαψεν ἰοὺς θρέμμα Λερναίας ὕδρης.* Dictys Lib. 4. Servius in 3. Æneid. Diodorus in 5. *Dausq.* Ipſe Quintus antea diſerte:

Ιοῦ ἀπὸ στυφελοῖο, τόν οἱ ἀπεμόρξατ' ὀδοῦσι
Λυγρὸς ὕδρος, τόν φασιν ἀναλθέα τε, στυγερόν τε
Εμμεναι, ὁππότε μιν τέρσῃ περὶ χέρσον ἰόντα
Ηελίοιο μένος.

Hoc ſequi debuiſſet Brodæus, non quod Alii ſcribunt. *Pauw.*

397. *Τοὺς ὁπότ' εἰσενόησε*] Malim, & ipſe Quintus maluerit, *Τούς δ' ὁπότ' εἰσενόησε. Pauw.*

398. *Εσσυμένους*] *Εσσυμένως. Rhod.*

Ibid. *οἴμησεν ἐπ' ἀμφοτέροισι τανύσσαι Αλγινόεντα βέλεμνα*]

Pro

Aliæ in hoſtes, quæ imbutæ erant exitiali Hydræ
Peſtiferæ veneno: & ante ipſum immanis arcus
Depoſitus erat prope, inflexis cohærens cornibus,
Indefatigatæ Herculis manus quem fabricarant.
Cæterum cum animadvertiſſet illos ad ſpeluncam longe lateque patentem accedere,
Confeſtim properavit in utrumque torquere
Vulnifica tela, graviſſima ira affectus,
Quod ipſum antea inter magnos gemitus reliquiſſent
Solum, in deſerto maris littore.
Et ſine mora perfeciſſet, quod ferox ei animus deſtinarat;
Niſi triſtem ei iram diluiſſet Minerva,
Cum viros familiares videret; Qui propius ad illum
Acceſſerunt mœrentibus ſimiles: amboque ipſum,
In antro convexo aſſidentes utrinque,

De

Pro *οἴμησεν* mallem *ὅρμησεν* vel *ὥρμησεν*: Nam in *οἴμησεν* ineſt certa viæ & invadendi notio, quæ hic minus apta, quia arcus cum pharetra jacebat prope Philoctetem, & Græci antrum ingreſſi eum *ἐσίδοντο κεκλιμένον στυφελοῖο κατ' οὔδεος*, ut antea audivimus. Illud *τανύσσαι βέλεμνα* audax locutio eſt: Nam in *βελέμνοις* nihil revera eſt, quod extendi & explicari poſſit, ſicuti in aliis, de quibus verbum illud figuratius uſurpatur. Similiter locutus videtur Homerus Iliad. Ψ. V. 760. de calamo textorio, cui involvuntur & implicantur fila:

——— ὡς ὅτε τίς τε γυναικὸς ἐϋζώνοιο
Στήθεός ἐστι κανὼν, ὅν τ' εὖ μάλα χερσὶ τανύσσῃ,
Πηνίον ἐξέλκουσα παρὲκ μίτον, ἀγχόθι δ' ἴσχει
Στήθεος. ———

Videbimus alibi diſtinctius: Locus eſt difficilis, ut Eruditi ſciunt. Pro *τανύσσαι* in Editione Aldina & Baſileenſi perperam excuſum eſt *ταιίσσαι*: quod in Emendationibus ſuis correxit Rhodomannus. *Pauw.*

401. *ἐρημαίοισιν ὑπ' αἰγιαλοῖσι θαλάσσης*] *ἐπ' αἰγιαλοῖσι.* *Rhod.*

402. *ἅ οἱ θρασὺς ἤμελε θυμὸς*] Rectius forte *ἤθελε θυμός.* *Rhod.* Vulgatius eſt *ἤθελε*, quam *ἤμελε.* *Pauw.*

404. *Λυίξας εἰσορόωντος ὁμήθεας*] Enallage periculoſa, ubi *οἱ* ita abſolute præcedit: An forte legendum, *Εἰ μή οἱ στονόεντα χόλον διέχευεν Ἀθήνη Λυίξας εἰσορόωντι ὁμήθεας?* *Pauw.*

406. *Ἄντρου ἔσω κοίλοιο*] Aldina & Baſileenſis perperam *Ἄντρον*: quod in Contextu & Notis mutavit Rhodomannus. *Pauw.*

Ελκεος ἀμφ' ὀλοοῖο, καὶ ἀργαλέων ὀδυνάων
Ηροντ'· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἑὰς διεπέφραδ' ἀνίας·
Οἱ δέ ἑ θαρσύνεσκον· ἔφαντο δέ οἱ λυγρὸν ἕλκος
Εξ ὀλοοῖο μόγοιο, καὶ ἄλγεος ἰήσασθαι,
Εἰ στρατὸν εἰσαφίκηται Αχαϊκὸν, ὃν ῥα καὶ αὐτὸν
Φάντο μέγ' ἀσχαλάαν παρὰ νήεσιν, ἠδὲ καὶ αὐτοὺς
Ατρείδας ἅμα τοῖσι· κακὸν δέ οἱ οὔτιν' Αχαιῶν
Αἴτιον ἔμμεναι φάντο, ἀλλ' ἀλεγεινὰς
Μοίρας· ὧν ἑκὰς οὔτις ἀνὴρ ἐπινίσσεται αἶαν,
Αλλ' αἰὲν μογεροῖσιν ἐπ' ἀνδράσιν ἀπροτίοπτοι
Στρωφῶνθ' ἤματα πάντα, βροτῶν μένος ἄλλοτε μέν που
Βλάπτουσαι κατὰ θυμὸν ἀμείλιχον, ἄλλοτε δ' αὖτε
Εκποθε κυδαίνουσαι, ἐπεὶ μέγα πάντα βροτοῖσι
Κεῖναι στονόεντα, καὶ ἤπια μηχανόωνται,
Αὐτὰρ ὅπως ἐθέλουσιν· ὁ δ' εἰς αἰῶν' Οδυσῆος,
Ηδὲ καὶ ἀντιθέου Διομηδέος, αὐτίκα θυμὸν
Ρηϊδίως κατέπαυσεν ἀνιηροῖο χόλοιο,

Εκ-

408. Ηροντ'] Melius Εἴροντ'. *Rhod.*

410. Εξ ὀλοοῖο μόγοιο, καὶ ἄλγεος] Interpres, *Post funestam calamitatem & cruciatum*: Quod ego non probo. Vertendum, *Propter funestam ærumnam & dolorem*: Et hoc λυγρὸν respicit: *flebile vulnus*, quia dolores & angores excitabat funestos. *Pauw.*

411. Εἰ στρατὸν εἰσαφίκηται Αχαϊκὸν] Potius Αχαιϊκὸν, ut mensura Versus sit certa. *Pauw.*

413. κακὸν δέ οἱ οὔτιν' Αχαιῶν Αἴτιον ἔμμεναι φάντο, ἀλλ' ἀλεγεινὰς] ἔμμεν ἔφαντο κατὰ στρατὸν. *Rhod.* Nimia vastitudo, nimia scabrities. Tollebat Brodæus: κακοῦ δέ οἱ οὔτιν' Αχαιῶν Αἴτιον ἔμμεν' ἔφαντο κατὰ στρατὸν. Forte: κακοῦ δέ οἱ οὔτιν' Αχαιῶν Αἴτιον ἔμμεν' ἔφαν τόθι κεῖσθαι, ἀλλ' ἀλεγεινάς. Adferebant neminem Græcorum causam attulisse tam miseræ illic afflictationi, τοῦ κακοῦ, τόθι κεῖσθαι. Vel rectius, faciliusque: κακοῦ δέ οἱ οὔτιν' Αχαιῶν Αἴτιον ἔμμεν' ἔφαντο διακριδὸν, ἀλλ' ἀλεγεινάς. Neminem hominem ex Achivis mali hujus autorem diserte adferebant, sed lugendas Parcas. Hic enim orationis & legationis cardo fuit. *Dausq.* κακοῦ & ἔμμεν vel ἔμμεν' ἔφαντο legendum sine dubio. De reliquo nihil statuendum, donec libri auxilium ferant: Nam Brodæi & Rhodomanni κατὰ στρατὸν misere flac-

De pestifero vulnere & cruciatibus acerbissimis
Percunctantur: Hic autem suas eis ærumnas commemorat:
Qui bono ipsum animo esse jubent, promittuntque, se effecturos, ut flebile vulnus
Post funestam calamitatem et cruciatum, sanetur,
Si modo ad Græcorum exercitum se conferat, quem etiam ipsum
Apud classem ægerrime id ferre, asserunt, nec non ipsos
Atridas una cum illis. Infortunium vero ipsius nemini Achivum
In castris acceptum referendum confirmant, sed tristibus
Fatis, sine quibus nemo in orbem terrarum venit:
Sed semper laboriosos inter homines, extra conspectum
Versantur per omnes (vitæ) dies. Mortalium interdum vires,
Pro immitis animi arbitrio, deprimunt: quandoque rursus
Quacumque occasione in sublime efferunt. Siquidem cuncta hominibus
Hæc tum tristia tum læta fabricantur,
Quomodo ipsis lubet. Ille igitur audita Vlyssis
Et Diis æquandi Diomedis oratione, animum statim
Ac facile ab acerba ira desistere jussit; licet

Su-

flaccescit, Dausqueji autem commenta inepta sunt, & digna auctore suo. *Pauw.*

416. *μογεροῖσιν ἐπ' ἀνδράσιν*] Nota hic *μογεροῖσιν ἐπ' ἀνδράσι* post *οὔτις ἀνὴρ*, & mox *βροτοῖσι* post *βροτῶν μένος*, ut & ante ter repetitum *φάντο*. *Pauw.*

420. Κεῖναι στονόεντα] Κεῖναι καὶ, vel Κεῖναι ὁμῶς. *Rhod:* Κεῖναι καὶ non displicet: Posset etiam scribi Κεῖναι γε στονόεντα. *Pauw.*

421. *Αὐτὰρ ὅπως ἐθέλουσιν*] *Αὐταὶ ὅπως ἐθέλουσιν*. *Rhod.* Forte interpunctione sublata: *καὶ ἤπια μηχανόωνται Εἶθαρ ὅπως ἐθέλουσιν*. *Dausq.* Rectius est Rhodomanni *Αὐταὶ*, quam Dausqueji *Εἶθαρ*, quia de tempore, quo Parcæ vel læta vel tristia machinantur, hic non agitur. *Pauw.*

Ibid. *ὃ δ' εἰς αἰῶν' Ὀδυσῆος*] *ὃ δ' εἰσαΐων*. *Rhod.* Sentinam hujus loci dupliciter exhaurire

 est.

Ἔκπαγλον τοπάροιθε χολούμενος, ὅσσ' ἐπεπόνθει·
Οἵ δέ μιν αἶψ' ἐπὶ νῆα, καὶ ἠιόνας βαρυδούπους,
Καγχαλόωντες, ἔνεικαν. ὁμῶς σφετέροισι βελέμνοις·
Καί ῥά οἱ ἀμφεμάσαντο δέμας, καὶ ἀμείλιχον ἕλκος
Σπόγγῳ εὐτρήτῳ, κατὰ δ' ἔκλυσαν ὕδατι πολλῷ·
Ἀμπνύσθη δ' ἄρα τυτθὸν, ἄφαρ δέ οἱ ἐγκονέοντες,
Δόρπον ἐὺν τεύξαντο μεμαότι· ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ,
Δαίνυντ' ἔνδοθι νηὸς· ἐπήλυθε δ' ἀμβροσίη νύξ·
Τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνος ὄρουσε· μένον δ' ἄχρις ἠριγενείης
Ἀμφιάλου Λήμνοιο παρ' ἠόσιν· αὐτὰρ ἅμ' ἠοῖ
Πείσματα θοῶς ἐυνῆσιν ἐϋγνάμπτοισιν ἄειραν,
Ἔκτοθεν ἐγκονέοντες· ἐπιπροέηκε δ' Ἀθήνη,
Ἐξόπιθεν πνείοντα τανυπρῴρου νεὸς οὖρον·
Ἱστία δ' αἶψ' ἐτάνυσσαν ὑπ' ἀμφοτέροισι πόδεσσι,
Νῆα κατιθύνοντες ἐϋζυγόν· ἡ δ' ὑπ' ἰωῇ
Ἔσσυτ' ἐπὶ πλατὺ χεῦμα· μέλαν δ' ἀμφέστενε κῦμα
Ῥηγνύμενον· πολιὸς δὲ περίζεε πάντοθεν ἀφρός·

Ἀμ-

est. Primum, si legas: ὃ δ' ἰδὼν αἶψ' Ὀδυσῆος. Potuit enim Philoctetа Ulyssis ac Diomedis ætate animadversa recreari: quippe quod ὁμήθεες, forte etiam ὁμήλικες: ætatem potissimum si cum ætate compares, atque oribus ora; non annos cum annis. Deinde, quo magis inclino: ὃ δ' εἰσαΐων Ὀδυσῆος, auditis Ulysse ac Diomede: nam uterque locuti, uterque ἤρατο, ἔφατο &c. Quam in conjecturam incidit quoque Rhodomannus, quod his olim conscriptis, tandem video. *Dausq.* εἰσαΐων haud dubie vera lectio est. *Pauw.*

424. Ἔκπαγλον τοπάροιθε χολούμενος, ὅσσ' ἐπεπόνθει] Suo more repetit bonus, quod dictum jam V. 399. & seq. *auct.*

437. Ἱστία δ' αἶψ' ἐτάνυσσαν ὑπ' ἀμφοτέροισι πόδεσσι, Νῆα κατιθύνοντες] Vide, num ἐπ' legendum: utrum pedes hic antemnas, an funes, quibus attinetur velum, significent. *Rhod.* Interpres Apollonii *pedes* hos ut cognoscamus, promovet: τὰ σχοινία, οἷς ἰσχυροποιεῖται ὁ ἱστὸς κατὰ τὰς γωνίας πόδας καλοῦσιν, ἐφεξῆς δὲ τούτων πρόποδας. Iterumque de tota congerie rudentum: διαιροῦνται αὐτοὺς, οἷς μὲν κατάγεται τὸ ἱστίον μεσουρίας λέγουσιν, τοὺς δὲ κατὰ γωνίας πόδας καλοῦσιν, ἐφεξῆς δὲ τοὺς πρόποδας, μεθ' οὓς εἰσιν οἱ καλούμενοι τέρθριοι, εἶτα οὓς λέγουσι

μέ-

Supra modum antea irasceretur, ob tantam injuriam,
quam perpessus erat.
Hi itaque mox cum ad navem & horrisonum littus
Læti transferunt, una cum telis ejus.
Abstergentque ipsi corpus ac incurabile vulnus
Spongia cavernosa, & eluunt multa aqua.
Hinc paulum respiravit. Mox illi properabundi
Cœnam lautam apparant esurienti. Ipsi quoque
In navi cibum capiunt: Tum appetente nocte ambrosia,
Sopor eos invadit. Quo factum ut ad auroram usque
manerent
In littore salo circumdatæ Lemni. Cæterum prima luce
Retinacula celeriter cum aduncis anchoris tollunt,
Sedulo extra (navem) laborantes. Cæterum Minerva
immittebat (illis)
Ventum secundum, a puppi rostratæ navis spirantem.
Cum igitur velum subito ab utroque pede extendissent,
Navem bene compactam dirigebant: Quæ flatu impulsa
Fertur in mare late diffusum, nigerque circumstridet
fluctus (æquor)
Sulcatum, & incana undequaque æstuat spuma:
Cir-

μίτους. Utriusque pedis meminit Catullus Epigramm. 4.

—— *Sive utrumque Jupiter*
Simul secundus incidisset in
pedem

Ubi *pes uterque* sunt veli partes imae, rudentibus, qui κυρίως pedes sunt, adhærentes. Plinius Lib. 2. Cap. 47 *Iisdem autem ventis in contrarium navigatur prolatis pedibus, ut noctu plerumque adversa vela concurrant.* Quod & nos experti sumus navigantes ventis adversis, quos nautæ in sic torta & detorta vela excipiebant. *Dausq.* Si ita distinguatur, ut nunc vulgo distinguitur, sine dubio scribendum ἐπ' ἀμφοτέροισι πόδεσσι: Si autem post ἐπάισσαν distinguas, ὑπ' ἀμφοτέροισι πόδεσσι manere potest, cum νῆα κατιθύνοντες copulatum: Nihil apertius. Mihi fere placet magis posterius: Cum utroque pede navigatur, navigatio est maxime secunda, & absque gubernaculo, peragitur vento solo, pedibusque, qui ventum excipiunt: Eo spectat κατιθύνοντες νῆα ὑπ' ἀμφοτέροισι πόδεσσι. Consulere potes Isaacum Vossium ad illud Epigramma Catulli Quartum. *Pauw.*

Αμφὶ δέ οἱ δελφῖνες ἀολλέες ἐσσεύοντο
Κῦμα διαπρήσοντες ἁλὸς πολιοῖο κέλευθα·
Οἱ δ' ἄρ' ἐς Ελλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντ' ἀφίκοντο,
Ηχι καὶ ἄλλαι νῆες ἔσαν· κεχάροντο δ' Αχαιοὶ,
Ως ἴδον οὓς ποθέεσκον ἀνὰ στρατόν· οἱ δ' ἄρα νηὸς
Ασπασίως ἀπέβησαν· ἔχεν δ' ἄρα χεῖρας ἀραιὰς
Ποίαντος θρασὺς υἱὸς ἐπ' ἀνέρας, οἵ ῥά μιν ἄμφω
Λυγρὸν προσκάζοντα ποτὶ χθόνα δῖαν ἔσκον *
Αμφοτέρω κρατερῇσιν ἐπικλινθέντα χέρεσσιν,
Ηΰτ' ἐνὶ ξυλόχοισιν ἐς ἥμισυ μέχρι κοπέντα
Φηγὸν ἀφ' ὑλοτόμοιο βίης, ἢ πίονα πεύκην
Τυτθὸν ἐπεστηυῖαν, ὅσον λίπε δρυτόμος ἀνὴρ,
Πρέμνον ὑποτμήγων λιπαρὸν, δάος ὄφρα πέληται

Πίσ-

442. Κῦμα διαπρήσοντες ἁλὸς πολιοῖο κέλευθα] διαπρήσσοντες. *Rhod.* Illud ἁλὸς πολιοῖο κέλευθα appositio est ad præcedens Κῦμα: *Undam, maris cani vias.* Interpres male aliis adjectis. Ipsa appositio languet, & melius fecisset Calaber, si scripsisset, Αμφὶ δέ οἱ δελφῖνες ἀολλέες ἐσσεύοντο, Ωκα διαπρήσσοντες ἁλὸς πολιοῖο κέλευθα. *Pauw.*

443. Οἱ δ' ἄρ' ἐς Ελλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντ' ἀφίκοντο] Cui pleonasmus præpositionis displicet, legat Οἱ δ' ἄφαρ Ελλήσποντον. *Rhod.* ἐς & ἐπὶ hic sine dubio peccant: Scribi posset, Οἱ δ' ἄρα Ελλήσποντον: Nam ita vocales ne concurrunt quidem. Sed Rhodomanni, Οἱ δ' ἄφαρ Ελλήσποντον, signatius est & convenientius revera. *Pauw.*

448. Λυγρὸν προσκάζοντα ποτὶ χθόνα δῖαν ἔσκον *] ἄγεσκον. *Rhod.* Suppleverim ἕλεσκον, trahebant: vel ἔχεσκον, tenebant. Potius namque trahebatur, quam ducebatur. Propterea φόρημα dicitur Philoctetes, seu *gestamen* a Sophocle. Post tamen: ἄγον Ποιάντιον υἱὸν: unde ἄγεσκον hic sufficí queat. *Dausq.* ἄγεσκον indubitata lectio est. Illud προσκάζοντα fere suspectum mihi: An legendum Λυγρὸν ἐπισκάζοντα? *Pauw.*

449. Αμφοτέρω κρατερῇσιν ἐπικλινθέντα χέρεσσιν] Hæc repetunt, quæ dicta Versu altero abhinc: Nihil putidius. Sed ut sequentia annectere posset, hæc repetenda erant adeo ignave: Ita Calaber plus semel, ut monuimus jam. Quid vero κρατερῇσι χέρεσσι, ubi præcedit χεῖρας ἀραιάς? Nonne ista e Diametro pugnant? De eo non dubitandum sane vel tantillum. An ita ipse Auctor? Haud puto: Nimis enim aperta & atrox est pugna. Quid igitur? Amanuenses peccarunt,

&

Circumque circa delphines gregatim ruunt,
Undam ſecantes, (in qua ſunt) cani maris viæ.
Mox igitur ad piſcoſum Helleſpontum redeunt,
Ubi etiam aliæ naves in ſtatione erant. Argivi igitur lætitia perfunduntur,
Dum vident quos deſideraverant in caſtris. Qui e navi
Cupide exſcenſum fecerunt. Manus autem macilentas fulciebat
In viris audax Poeantis filius; qui ambo eum
Miſere claudicantem, ad ſacram terram deducebant,
Utrique validis innitentem manibus.
Ut in ſaltu ad medium uſque ſucciſam
Frondatoris robore fagum, aut pinum reſinoſam
Paululum adhuc ſubſiſtentem, homo lignorum ſector relinquit,
Quando pinguem caudicem ſuccidit, ut facis uſum præbeat

Pix

& legendum, *Ἀμφοτέρων κρατερῇσιν ἐπικλινθέντα χέρεσσιν*: Utriusque manibus innitentem, & Ulyſſis, & Diomedis: Hi manus habebant validas, ille infirmas: Nihil apertius. Sic *Ἀμφοτέρων* etiam recte habet, neque *Ἀμφοτέρω*, quod caſum quartum exhibet, Solœciſmum inducit peſſimum. *ἄγεσκον*, hoc adjicio, pulchre etiam huic ſcripturæ accinit. In Editione Baſileenſi pro Aldino *ἐπικλινθέντα* male excuſum eſt *ἐπικλιθέντα*: Id Rhodomannus correxit in Notis. *Pauw.*

450. *ἐς ἥμισυ μέχρι κοπέντα Φηγὸν ἀφ᾽ ὑλοτόμοιο βίης*] *κοπεῖσαν Φηγὸν ὑφ᾽ ὑλοτόμοιο*. *Rhod.*

452. *Τυτθὸν ἐπιστηνυῖαν, ὅσον λίπε*] *Τυτθὸν ἴθ᾽ ἑστηκυῖαν, ὅσον*. *Rhod.* *ἑστηκυῖαν* pro *ἑστηυῖαν* non requiritur; neque *ἴθ᾽ ἑστηυῖαν* pro *ἐπιστηυῖαν*: Nam *τυτθὸν ἐπιστηυῖαν* Ellyptice ſcriptum eſt pro *τυτθὸν ἐπιστηυῖαν τόσῳ*, ut manifeſtum eſt ex *ὅσον λίπε*, quod ſocium ſubaudire jubet: *Paululum in eo ſubſiſtentem, quod reliquit frondator*: Vides? Sic oratio abſoluta eſt, atque adeo *ἐπιστηυῖαν* melius ſane, quam *ἴθ᾽ ἑστηυῖαν*, quod iſtam Ellypſin reſpuit. *Pauw.*

453. *δάος ὄφρα πέληται Πίσσα περιδμηθεῖσα κατ᾽ οὔρεα, τὴν δ᾽ ἀλεγεινῶς Ἀχθομένην*] *περιτμηθεῖσα*. *Rhod.* Rhodomannus *περιτμηθεῖσα*. fallitur: nam e picea pix ut educatur circumcirca ſæpius cortex abripitur. Plinius Lib. 16. Cap. 12. Calabro lucidiſſimam lucebit facem: *Aperitur picea a parte ſolari, non plaga, ſed vulnere ablati corticis, cum plurimum bipedali hiatu, ut a terra cum minimum abſit. Nec corpori ipſi*

par-

Πίσσα περιδμηθεῖσα κατ' οὔρεα, τὴν δ' ἀλεγεινῶς
Αχθομένην ἄνεμος, καὶ ἀδρανίη ποτὶ κλίνῃ,
Ὡς ἄρ' ὑπ' ἀτλήτῳ βεβαρημένον ἄλγεϊ φῶτα
Θαρσαλέοι ἥρωες ἐπικλινθέντα φέρεσκον
Αργείων ἐς ὅμιλον ἀρήϊον· οἱ δ' ἐσιδόντες,
Ὤκτειραν μάλα πάντες ἐκηβόλον ἀνέρα, λυγρῷ
Ελκεϊ τειρόμενον· τὸν δὲ στερεὸν, καὶ ἄνουσον
Ωκύτερον ποίησεν· ὅδ' ἤματος αἰψηροῖο
Ιαος ἐπουρανίοις Ποδαλείριος, εὖ μὲν ὕπερθεν
Πάσσων φάρμακα πολλὰ καθ' ἕλκεος, εὖ δὲ κικλήσκων
Οὔνομα πατρὸς ἑοῖο· θοῶς δέ οἱ ἰάχησαν Αχαιοὶ
Πάντες κυδαίνοντες ὁμῶς Ασκληπιοῦ υἷα·
Καί μιν φαιδρύναντο, καὶ ἀμφὶς ἔχρισαν ἐλαίῳ
Προφρονέως· ὀλοὴ δὲ κατηφείη, καὶ ὀϊζὺς
Αθανάτων ἰότητι κατέφθιτο· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν
Τέρποντ' εἰσορόωντες· ὃ δ' ἄμπνυεν ἐκ κακότητος·
Αχροίῃ γὰρ ἔρευθος ἐπήλυθεν· ἀργαλέῃ δὲ
Αδρανίῃ μέγα κάρτος, ἀέξετο δ' ἄψεα πάντα·

Ὡς

parcitur, ut in cæteris, quoniam hastula in fructu est (in usum lampadis, quam δάος cum Homero Odyss. Δ. Calaber nuncupat). *Postea humor omnis e tota confluit in ulcus. Item in tæda. Cum id manare desiit, simili modo ex alia parte aperitur, ac deinde alia. Postea tota arbor succiditur.* Compone cum his verba Calabri. *Dausq.* πίσσα est pix, non picea, & proinde nec περιδμηθεῖσα, nec περιτμηθεῖσα convenit: Id certius certo. Scribendum & distinguendum suspicor:

Πρέμνον ὑποτμήγων λιπαρὸν, δάος ὄφρα πέληται

Πίσσα περὶ βληθεῖσα, κατ' οὔρεα, τὴν δ' ἀλεγεινῶς
Αχθομένην — —

Πισσα περὶ βληθεῖσα, pix circumcirca emissa & manans: Ut picem in orbem educerent, sæpe in orbem apertus fuit cortex: Eo pertinet περὶ, idque requiritur, ut arbor vento cedat eo modo, quo hic cedere dicitur imbecillitate sua: Vide Theophrastum Lib. 9. Cap. 2. *Pinguem caudicem succidens, ut fax fiat* vel *ut lumen præbeat pix in orbem educta:* totum caudicem, non partem caudicis. Erunt, qui pro βληθεῖσα scribent βλυσθεῖσα a βλύζω, vel λει-

Pix in montibus circumfecta: Arborem autem miſere
Gravatam ventus & infirmitas (aliquo) acclinant.
Sic intolerabili virum cruciatu depreſſum
Animoſi heroës incumbentem ſibi, deduxerunt
Ad Mavortiam Argivum frequentiam. Qui ubi viderunt,
Omnes vehementer miſerti ſunt viri, jaculariæ artis peritiſſimi; tum acerbiſſimo
Vulnere confecti. At firmum ſanumque illum,
Subita cogitatione ocius reddidit
Podalirius, Diis cæleſtibus æqualis: dum ſcite deſuper
Multa vulneri medicamenta illinit: pieque nomen
Patris ſui invocat. Subito igitur lætis vocibus Argivi,
Omnes ſimul natum Æſculapii celebrabant.
Hinc (aquis) illum mundarunt, oleoque perunxerunt
Animis propenſis. Funeſta tum ægritudo & calamitas
Deorum numine evanuit: Græci vero ex animo
Gaudebant intuentes; cum ipſe a morbo reſpiraret.
Pallori enim rubor ſucceſſit, languidæque
Infirmitati robur vegetum: Omnia denique membra refloruerunt:

Ut

λειφθεῖσα a λείβω: Sed βληθεῖσα ego præfero: Notiſſimum eſt βάλλειν δάκρυ: Ejuſdem indolis βληθεῖσα hoc. *Pauw.*

455. ἄνεμος, καὶ ἀδράνιη ποτὶ κλίνῃ] ἄνεμος τε, καὶ: & ποτικλίνῃ. *Rhod.* τε abeſſe poteſt: ποτικλίνῃ non diſplicet. Et quid tamen ποτικλίνῃ, ubi nihil adeſt, cui acclinet picea? An forte legendum potius, ἄνεμος, καὶ ἀδρανίη ποτι κλίνῃ? *Pauw.*

457. ἐπικλινθέντα φέρεσκον] Ita robuſtis manibus Ulyſſis & Diomedis innitebatur Philoctetes, ut ferri potius, quam duci, videretur. *Pauw.*

461. [Ωκύτερον ποίησεν; ὅδ'; ἤματος αἰψηροῖο] ποίησε. νοήματος αἰψηροῖο. *Rhod.* Brodæus: ποίησεν ὁ δήγματος. Rhodomannus: ποίησε νοήματος. Ego: ποίησ' οἰδήματος, non tam cito intumuit olim ulcus, quam a Podalirio jam perſanatum eſt. *Dausq.* Cum Rhodomanno ſcribendum eſt νοήματος αἰψηροῖο: Nihil perſpicuum magis. Inepte Dausquejus οἰδήματος αἰψηροῖο: Ineptius Brodæus ὁ δήγματος αἰψηροῖο: Nam articulus ibi plane non quadrat. Rhodomannus ex Editione Baſileenſi dederat οἴδ' ἤματος: Inde conjecturam ſuam promſit Dausquejus. *Pauw.*

464. Θεῶς δέ οἱ ἰάχησαν Ἀχαιοὶ]

Ὡς δ᾽ ὁπότ᾽ ἀλδύνηται ἐπὶ σταχύεσσιν ἄρουρα,
Ἥν τοπάρος φθινύθουσαν ἀπέκλυσε χείματος αἰνοῦ
Ὄμβρος ἐπιβρίσας, ἡ δ᾽ ἀλθομένη ἀνέμοισι,
Μειδιάα, τεθαλυῖα πολυκμήτῳ ἐν ἀλωῇ,
Ὣς ἄρα τειρομένοιο Φιλοκτήταο πάροιθε
Πᾶν δέμας αἶψ᾽ ἀνέθηλεν· ἐϋτρόχῳ δ᾽ ἐνὶ κοίλῃ
Κάλλιπε κήδεα πάντα, τά οἱ περιδάμνατο θυμόν·
Ἀτρεΐδαι δ᾽ ὁρόωντες ἅτ᾽ ἐκ θανάτου ἀνιόντα
Ἀνέρα, θαυμάζεσκον· ἔφαντο γὰρ ἔμμεναι ἔργον
Ἀθανάτων· τὸ γὰρ ἦεν ἐτήτυμον, ὡς ἐνόησαν·
Καὶ γὰρ μέγεθός τε, καὶ ἀγλαΐην κατέχευεν
Ἐσθλὴ Τριτογένεια, φάνεν δέ ἑ, οἷος ἔην περ
Τοπρὶν ἐν Ἀργείοισι, πάρος κακότητι δαμῆναι·
Καὶ τότ᾽ ἄρ᾽ ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος ἀφνειοῖο
Πάντες ὁμῶς οἱ ἄριστοι ἄγον Ποιάντιον υἷα·
Καί μιν κυδαίνοντες, ἐπ᾽ εἰλαπίνῃσι γέραιρον·
Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ κορέσαντο ποτοῦ, καὶ ἐδητύος ἐσθλῆς,
Δὴ τότε μιν προσέειπεν ἐϋμελίης Ἀγαμέμνων·
Ὦ φίλ᾽, ἐπειδήπερ σὲ θεῶν ἰότητι τοπάροιθεν
Λήμνῳ ἐν ἀμφιάλῳ λίπομεν βλαφθέντε νόημα,

Μήδ᾽

χαιοὶ] θοῶς δ᾽ ἰάχησαν Ἀχαιοί. *Rhod.*

472. Ὡς δ᾽ ὁπότ᾽ ἀλδύνηται] ἀλδαίνηται. *Rhod.*

473. Ἥν τοπάρος φθινύθουσαν ἀπέκλυσε χείματος αἰνοῦ Ὄμβρος ἐπιβρίσας] *Quod antea tabescens abluit tempestatis gravioris Imber ingruens.* De arvo hic cogitandum, quod ex ariditate ſordet, & imber copioſior purgat & humectat. Interpres peſſime. *Pauw.*

475. τεθαλυῖα πολυκμήτῳ ἐν ἀλωῇ] Illud πολυκμήτῳ ἐν ἀλωῇ hic ſignificat *in laborioſa ſegete:* Nam ἄρουρα eſt vox principalis, unde τεθαλυῖα & reliqua pendent. Quare ἀλωὰ hic non poteſt ſignificare *arvum*, ſed *ſegetem in arvo.* Et hoc novum: Licet enim ἀλωὴ aliquando accipiatur pro ſegete, ſi Grammaticos audiamus ad Iliad. I. V. 536., id inſolens illud, quod hic habemus, tollere non poteſt: quia in locis, quos illi reſpiciunt, ἀλωὴ occurrit ſola, hic autem ἄρουρα ἐν ἀλωῇ habemus junctim: Quod ſane per-

quam

Ut quando arvum ſpicarum incremento augetur,
Quod inundatione prius ſuffocaverat ſævæ tempeſtatis
Imber ingraveſcens: illud autem cum a ventis (quaſi) ſanatur,
Ridet, effloreſcens per bene ſubactum agrum.
Ita etiam Philoctetæ, prius malehabentis,
Totum corpus ſubito florem recepit, & in convexa ſpecu
Reliquit omnes curas; quæ ipſi animum confecerant.
Proinde Atridæ, cum viderent veluti ab orco redeuntem
Virum, demirati ſunt; Aſſerebant enim, opus id eſſe
Deorum; Quod & verum, ut exiſtimabant, fuit.
Etenim proceritatem ipſi & formæ nitorem affuderat
Benigna Minerva; Talemque exhibuit videndum, qualis fuerat
Antea inter Argivos, quam infortunio opprimeretur.
Atque tunc in prætorium Agamemnonis opulenti
Omnes ſimul optimates deducebant Pœantium heroëm;
Et honore illuſtri affectum epulo dignabantur.
Sed ubi potus & almi cibi ſatietas eos ceperat,
Tandem compellavit eum haſta probatus Agamemnon;
Amice, Quandoquidem te olim deorum voluntate
In circumflua Lemno, mente capti, deſeruimus:

Ne

quam novum eſt, & ego etiam non ſatis probo. At tamen Auctor ita ſcripſit, & loqui voluit ſuo jure: Vitii enim ſuſpicio in voce ἀλωῆ hactenus nulla. Illud adjiciendum uno verbo: Ubi ἀλωὴ pro ipſa ſegete hic dixit Quintus, admodum probabile eſt, pro πολυκμήτῳ eum pinxiſſe calamo ſuo πολυκτήτῳ: Nam id ſignificationem illam adjuvat, neque aptum eſt πολυκμήτῳ de ſegete: Attende. *Pauw.*

477. ἰϋτρόχῳ δ' ἐνὶ κοίλῃ] ἐϋτροχάλῳ δ' ἐνὶ κοίλῃ. *Rhod.*

481. τὸ γὰρ ἦεν ἐτήτυμον, ὡς ἐνόησαν] τὸ δ' ἄρ' ἦεν ἐτήτυμον. *Rhod.* Factum divinitus jactabant. cur? ſic enim res erat, uti cogitabant. Nec admittenda caſtigatio acuti magis, quam conſiderati viri. *Dausq.* Apage nugas: Græcorum τάξις haud dubie τὸ δ' ἄρ' requirit & amat: Pueri vident. *Pauw.*

482. Καὶ γὰρ μέγεθός τε, καὶ] Καὶ γάρ οἱ μέγεθός τε. *Rhod.*

489. ἐϋμελίης Ἀγαμέμνων] ἐϋμμελίης. *Pauw.*

490. ἐπειδήπερ σε θεῶν ἰότητι τοπάροιθεν] ἰότητι πάροιθεν. *Rhod.*

492.

Μήδ' ἡμῖν χόλον αἰνὸν ἐνὶ φρεσὶ σῇσι βαλέσθαι·
Οὐ γὰρ ἄνευ μακάρων τάδ' ἐρέξαμεν, ἀλλά που αὖ
Ἤθελον ἀθάνατοι νῶϊν κακὰ πολλὰ βαλέσθαι,
Σεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντος, ἐπεὶ περίοιδας ὀϊστοῖς
Δυσμενέας δάμνασθαι, ὅτ' ἀντία σεῖο μάχονται, * *
Πᾶσαν τ' ἂν ἤπειρον, πέλαγός τ' ἀνὰ μακρὸν ἄϊστοι
Μειράων ἰότητι, πολυσχιδέες τε πέλονται,
Πυκναί τε, σκολιαί τε, τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλη·
Τῶν δὲ δὴ αἰζηοὶ φορέονθ' ὑπὸ δαίμονος αἶσαν,
Εἰδόμενοι Φύλοπιν ὑπὸ πνοιῆς ἀνέμοιο
Σευομένων· ἀγαθὸς δὲ κακῇ ἐνέκυρσε κελεύθῳ
Πολλάκις· οὐκ ἐσθλὸς δ' ἀγαθῇ· τὰς δ' οὔτ' ἀλέασθαι,
Οὔτ' ἄρ ἑκών τις ἑλέσθαι ἐπιχθόνιος δύνατ' ἀνήρ·
Χρὴ δὲ σαόφρονα φῶτα, καὶ ἢν φορέηθ' ὑπ' ἀέλλης

Οἵ-

492. *Μηδ' ἡμῖν χόλον αἰνὸν ἐνὶ φρεσὶ σῇσι βαλέσθαι*] Est fere, ac si Versus ante hunc desit: Attende ad indolem loci & voculam *μηδε. βαλέσθαι* pro *βαλοῦ* accipi potest: Id ego non nego. *Pauw.*

493. *ἀλλά πυ αὖ Ἤθελον ἀθάνατοι*] *ἀλλά πυ αὐτοί*. *Rhod.*

495. *ἐπεὶ περίοιδας ὀϊστοῖς*] Malim divisim *πέρι οἶδας*, inprimis ubi casus patrius non accedit. *Pauw.*

497. *Πᾶσάν τ' ἂν ἤπειρον*] *Πᾶσαν ἂν ἤπειρον.* Etsi nullus in Aldino asteriscus est: tamen non dubito, quin aliquid injuria temporum & librariorum incuria, quæ duo autorem optimum pessime deformarunt, hic interciderit: Ego juveniliter hoc in loco, ut & quibusdam aliis, ubi sensus minus corruptus est, quondam ludens, versum hunc, initio disputationis istius intercalavi, quo uti poterit, qui volet: *Ἀνδράσι γὰρ βιότοιο πολυπλάγκτοιο κέλευθοι Πᾶσαι* &c. Hominibus enim vitæ multivagæ viæ &c. *Rhod.* Adjicit Rhodomannus *Ἀνδράσι γὰρ* &c. Calabro adsimile quidpiam ereptum est. *Dausq.*

498. *Μειράων ἰότητι*] *Μοιράων ἰότητι*. *Rhod.*

499. *Πυκναί τε, σκολιαί τε*] Minus aptum est *Πυκναί*: Rectius scripsisset Quintus *Στειναί τε, σκολιαί τε.* De numero hic loqui non necesse, sed de viarum conditione: *Πᾶσαι ἂν ἤπειρον, πέλαγός τ' ἀνὰ μακρὸν*, quod præcessit cum ipso forte *πολλαί*, ad numerum pertinet. *Pauw.*

500. *Τῶν δὲ δὴ αἰζηοὶ φορέονθ' ὑπὸ δαίμονος αἶσαν*] *Τῶν δὲ δι' αἰζηοί*. *Rhod.* Recte correctum

Τῶν

Ne in nos (propterea) atrocem iram cordi infixam geras.
Non enim ſine Numine hoc patravimus: ſed ipſi
Dii immortales nobis plurima damna accumulare decreverant,
Te ſummoto. Quoniam apprime noſti ſagittis
Hoſtes proſternere cum pugna te laceſſunt. * *
In omni continente & vaſto pelago, obſcuræ,
Parcarum arbitrio, & multifidæ exſiſtunt (viæ),
Crebræque & obliquæ; aliæ alio converſæ:
Per has in fatalem Dei ſortem juvenes auferuntur,
Inſtar foliorum, quæ flatibus venti
Agitantur. Quo fit, ut bonus malam in viam incidat
Sæpenumero, & improbus in bonam: easque nec devitare,
Nec (quamlibet) volens quis eligere terrenus homo poteſt.
Oportet igitur virum prudentem, etiamſi abripiatur a procella

Diffi-

Τῶν δὲ δι': Sed quid *αἰζηοὶ*? An ſoli juvenes Parcarum arbitrio in diverſas & difficiles illas viarum ſemitas conjiciuntur, & alii ſeniores una cum mulierculis ab iſta Neceſſitatis lege ſunt immunes? Nihil ineptius, ut ſentis ſtatim, ſi aliquid ſentias. Nemo enim, ſive vir ſive fœmina, ſive juvenis ſive ſenex, ab illo Parcarum imperio ſeſe eximere poteſt, omnesque ei obtemperant & obtemperare debent. Quare locus ſine dubio inſigniter eſt corruptus: An legendum, Τῶν δὲ δι' οἱ θνητοὶ φορέονθ' ὑπὸ δαίμονος αἴσαν? Id bonum eſt, ſed tamen adhuc melius fortaſſe, Τῶν δὲ δι' ἄνθρωποι φορέονθ'. Pro ἄνθρωποι ſcilicet ſcriptum olim ἄνοι in Libris Antiquioribus: Quæ contractio infinitos errores peperit in Libris Recentioribus, & huic loco corrumpendo fortaſſe fuit. *Pauw.*

501. Εἰδόμενοι φύλοπιν ὑπὸ πνοιῆς ἀνέμοιο Σευομένων] φύλλοισιν & Σευομένοις. *Rhod.* Vocis modulus contumacius ſedem occupet, ſi ſcribas cum Brodæo: Εἰδόμενοι φυλόπισσιν ὑπὸ πνοιῆς. Sic tentabam: Εἶδος φυλόπιδος μὲν ὑπὸ πνοιῆς ἀνέμοιο Σευομένης. Rectius forte Rhodomannus: Εἰδόμενοι φύλλοισιν — Σευομένοις. *Dausq.* Rhodomannus perbene absque ullo dubio: Ad alias ineptias nauſeo. *Pauw.*

504. Οὔτ' ἂν ἑκών τις — ἀνὴρ] Hoc probat *αἰζηοὶ* peſſime antea præceſſiſſe. *Pauw.*

505. καὶ ἣν φορεῦνθ' ὑπ' ἀέλλης] Parcarum puta: Hoc tamen durum hic. Nonne ſcribendum, καὶ ἣν φορέηται ὑπ' αἴσης? Facta eliſione, imperitus

Οἴμην ἀργαλέην, ςερεῇ φρενὶ τλῆναι ὀϊζύν·
Ἀλλ᾽ ἐπεὶ ἀασάμεθα, καὶ ἠλίτομεν, τόδε ἔργον
Ἐξαῦτις δώροισιν ἀρεσσόμεθ᾽ ἀπλήτοισι,
Τρώων ἥν ποθ᾽ ἕλωμεν ἐΰκτίμενον πτολίεθρον·
Νῦν δ᾽ ἑπτὰ γυναῖκας, ἐείκοσι δ᾽ ὠκέας ἵππους
Ἀθλοφόρους, τρίποδάς τε δυώδεκα· τοῖς ἐπὶ θυμὸν
Τέρψεις ἤματα πάντα· καὶ ἐν κλισίῃσιν ἐμῇσιν
Αἰεί τοι παρὰ δαιτὶ γέρας βασιλήϊον ἔςαι.
Ὣς εἰπὼν, ἥρωϊ πόρεν περικαλλέα δῶρα·
Τὸν δ᾽ ἄρα Ποίαντος προσέφη κρατερόφρονος υἱός·
Ὦ φίλος, οὔτοι ἐγὼν ἔτι χώομαι, οὐδέ μιν ἄλλῳ
Ἀργείων, εἴ τις ἔτ᾽ ἤντεεν εἵνεκ᾽ ἐμοῖο·
Οἶδα γὰρ, ὡς τρεπτὸς νόος ἀνδράσι πέλεται ἐσθλοῖς·
Οὐδ᾽ αἰεὶ χαλεπὸν θέμις ἔμμεναι, οὐδ᾽ ἀσύφηλον·
Ἄλλοτε μὲν σμερδνὸν τελέθειν, ὁτὲ δ᾽ ἤπιον εἶναι·

Νῦν

in gratiam Versus αἴσης mutavit in ἀέλλης: Hoc non improbabile. *Pauw.*

507. Ἀλλ᾽ ἐπεὶ ἀασάμεθα] Ἀλλ᾽ ἐπεὶ ἀασάμεσθα. *Rhod.*

510. Νῦν δ᾽ ἑπτὰ γυναῖκας, ἐείκοσι δ᾽ ὠκέας ἵππους] Νῦν δὲ λάβ᾽ ἑπτὰ, aut ἑλεῦ. *Rhod.* Suspicor libellionis errato divulse scriptum fuisse Νῦν δὲ μὲν; tum deinde μὲν evanuisse: ex quo sic versum reformo: Νῦν δέ μεν ἑπτὰ γυναῖκας. Dixerat Agamemnon: Trojanorum spoliis te auctabimus: tantisper honorarium esto, septem mulieres, viginti equi, tripodes bis seni. Vel: Νῦν δὲ τῆ ἑπτὰ γυναῖκας: quod ignoratione interceptum: id sit, Nunc septem cape mulieres. Sic Homerus: Τῆ, πίε οἶνον. *Dausq.* Non male Rhodomannus: neque displicet Dausqueji τῆ. *Pauw.*

512. Τέρψεις ἤματα πάντα] Quia hæc dona dabantur, ut illis interim se oblectaret Heros, donec alia meliora post captam Trojam acciperet, nescio an non scribendum sit, Τέρψεις ἤματα ταῦτα: ante excidium nempe, quod sciebant ex Calchante post Philoctetæ adventum instare: Et hoc etiam commendat sequens, καὶ ἐν κλισίῃσιν Αἰεί τοι παρὰ δαιτὶ &c. Eruditi judicent. *Pauw.*

516. οὔτοι ἐγὼν ἔτι χώομαι, οὐδέ μιν ἄλλῳ] οὐδὲ μὲν ἄλλῳ. *Rhod.* οὔ τοι hic scribendum disjunctim: Nam τοι positum est pro σοι. *Pauw.*

517. εἴ τις ἔτ᾽ ἤντεεν εἵνεκ᾽ ἐμοῖο] Mendum hic subest: lego interim, εἴπου τις ἔτ᾽ ἠλιτεν.

Difficilem in viam, firmo pectore infelices casus perferre.
Quare cum noxa admissa in te deliquerimus, facinus hoc
Muneribus deinceps cumulatissimis pensabimus:
Si quando munitam Troum urbem capiamus.
Nunc vero accipe septem puellas, & viginti celeres equos,
Certaminum palmis nobiles, & duodecim tripodes; Quibus animum
Perpetuo oblectabis, & in tabernaculis meis,
Regius tibi honos perpetuo inter convivandum habebitur.
Sic fatus; Heroi munera tradit elegantissima:
Cui (ad hunc modum) animosi Pœantis filius respondet.
Amice; Nec tibi amplius succenseo, nec alii cuiquam
Argivum, si forte quis meâ causâ peccarit.
Scio enim, quod mutabilis mens sit viris bonis:
Neque fas, ut quis perpetuo aut nimis rigidum, aut segniter remissum, se præstet:
Sed interdum severitate interdum comitate utendum.

Nunc

τεν, dum melius se offerat. *Rhod.* Forte, ut Rhodomannus, εἴπε τὶς ἔτ' ἤλιτεν. Forte: οὐδὲ μὲν ἄλλῳ, Ἀργείων μή τις κακῷ ἤντεεν εἵνεκ' ἐμεῖο. *Nemini meo nomine male sit*, quod optantis. *Dausq.* Locus non est adeo difficilis: Proxime ad verum Rhodomannus hic in Notis, εἴπε τὶς ἔτ' ἤλιτεν: Nam id rectum est, si unum ἔτ' excipias, cui hic locus est nullus. Scribendum credo, & sic ipse Vir Eruditus postea in Addendis, εἴπε τὶς ἐπήλιτεν εἵνεκ' ἐμεῖο. ἐπαλιτεῖν haud dubie bonum est. Præcessit, Ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμεσθα καὶ ἤλιτομεν: Eo respiciunt hæc: Nihil planius. Quare nescio, cur titubaverit Rhodomannus. Et visne adhuc aliud? Dicam: Scribendum fortasse, εἴ τίς γέ τι ἤλιτεν εἵνεκ' ἐμεῖο: quod facile, & propius ad literarum vestigia adhuc accedit; Hoc vides statim. Sume igitur, quod placet, & alterutro locum sanatum esse crede. De commento Dausquejano non loquor: Id dignum est Morbonia. *Pauw.*

518. Οἶδα γὰρ, ὡς τρεπτὸς νόος ἀνδράσι πέλεται ἐσθλοῖς] τρεπτὸς πέλεται νόος ἀνδράσιν ἐσθλοῖς. στρεπταί τε φρένες ἐσθλῶν inquit Homerus. *Rhod.*

519. οὐδ' ἀσύφηλον] Recte Interpres, *aut segniter remissum:* Et hoc nota. *Pauw.*

520. Ἄλλοτε μὲν σμερδνὸν πελέθειν, ὁτὲ δ' ἤπιον εἶναι] Hæc a præcedentibus pendent, &

 proip-

Νῦν δ' ἴομεν ποτὶ κοῖτον, ἐπεὶ χατέοντι μάχεσθαι,
Βέλτερον ὑπνώειν, ἢ ἐπὶ πλέον εἰλαπινάζειν.
Ὣς εἰπὼν, ἀπόρουσε, καὶ ἐς κλισίην ἀφίκανε
Σφῶν ἑτάρων· οἱ δ' αἶψα φιλοπτολέμῳ βασιλῆϊ
Εὐνὴν ἐντύνοντο, μέγα φρεσὶ καγχαλόωντες·
Αὐτὰρ ὅγ' ἀσπασίως κατελέξατο μέχρις ἐπ' ἠῶ·
Νὺξ δ' ἀνεχάσσατο δῖα· φάος δ' ἐρύθηνε κολώνας
Ἠελίου· καὶ πάντα βροτοὶ περιποίπνυον ἔργα·
Ἀργεῖοι δ' ὀλοοῖο μέγ' ἱέμενοι πολέμοιο,
Οἱ μὲν δούρατα θῆγον ἐΰξοα· τοὶ δὲ βέλεμνα·
Ἄλλοι δ' αἰγανέας· ἅμα δ' ἠοῖ δαῖτα πένοντο
Αὐτοῖς ἠδ' ἵπποισι· πάσαντο δὲ πάντες ἐδωδήν·
Τοῖσιν δὴ Ποίαντος ἀμύμονος ὄμβριμος υἱὸς,
Τοῖον ἔπος μετέειπεν, ἐποτρύνων πονέεσθαι·
Εἴδ' ἄγε πολέμοιο μεδώμεθα· μή δέ τις ἡμέων
Μιμνέτω ἐν νήεσσι πάρος κλυτὰ τείχεα λῦσαι
Τροίης εὐπύργοιο, καταπρῆσαί τε κέλευθα.
Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ θυμὸς ὑπὸ κραδίῃ μέγ' ἰάνθη·
Δῦσαν δ' ἐν τεύχεσσι, καὶ ἀσπίσιν· ἐκ δ' ἄρα νηῶν
Πανσυδίῃ βελέεσσι κεκασμένοι ἐσσεύοντο,
Καὶ βοέοις σακέεσσι, καὶ ἀμφιάλοις κορύθεσσιν·
Ἄλλος δ' ἄλλον ἔρειδε κατὰ στίχας· οὐδέ κε φαίης

Κεί-

proinde vocula μὲν incongrua eſt, & male habet. Scribendum, Ἄλλοτε δὲ σμερδνὸν τελέθειν, ὁτὲ δ' ἤπιον εἶναι: Sic ſententia bona eſt, & apte cohæret. Vide autem, quam large ἔμμεναι, τελέθειν, εἶναι hic cumulet Quintus. Erunt, qui ſcripturi ſunt, Ἄλλοτε δὲ σμερδνὸν τελέθειν, ὁτὲ δ' ἤπιον οἶμαι: Sed cum illis ego non faciam. *Pauw.*

531. δαῖτα πένοντο Αὐτοῖς ἠδ' ἵπποισι] Junge V. 53. Lib. 6. *Pauw.*

535. Εἴδ' ἄγε πολέμοιο μεδώμεθα· μή δέ τις ἡμέων] Εἴδ' ἄγε δὴ, vel Εἴδ' ἄγε νῦν: Et ὑμέων. *Rhod.* Scribe, Εἶ' ἄγετε πολέμοιο. Εἶ conciſum ex εἶα, quod hortantis. *Dausq.* Rectius Rhodomannus; ſed cujus ὑμέων non probo: Res eſt aperta. *Pauw.*

537. καταπρῆσαί τε κέλευθα] Quid hoc? An viæ incenduntur? Nugæ, nugæ. Interpres *vicos* habet: Sed id commentum eſt ejus.

Aliud

Nunc vero cubitum eamus. Quem pugnandi enim necessitas stimulat,
Hunc somno reficere corpus, quam prolixius convivio indulgere, satius est.
Sic profatus se abripuit, & in tentorium suorum
Comitum concessit. Qui statim bellicoso regi
Cubile instruunt magno animum gaudio delibuti.
Ipse vero lubens quiete ad matutinam usque lucem fruebatur.
Exinde nox divina abscessit, & puniceo colore juga strinxit jubar
Solis, propereque ad omnis generis opera homines se accingebant.
Argivi autem, exitialis belli magna cupiditate æstuantes,
Partim lanceas acuebant politas, partim sagittas,
Nonnulli etiam frameas. Et cum lucis exortu jentaculum parabant
Sibimet & equis; omnesque cibum sumebant.
Quos generosi Pœantis natus fortissimus,
His verbis allocutus, ad strenue rem gerendam excitavit.
Nunc agite in belli curam incumbamus; nec quis vestrum
In navibus subsistat: priusquam clara mœnia diruerimus
Turritæ Troiæ, incenderimusque vicos.
Sic ait: At illi magnum intimo pectore gaudium concipiunt.
Indutis igitur armis atque clypeis, e navibus
Confertis agminibus erumpunt; instructi telis,
Ac bubulis scutis, galeisque cristatis:
Et alius alium, in suo quisque ordine fulcit, nec dixisses,
Illis

Aliud latet, & locus vitio inquinatus est: Scribe, καταπρῆσαί τε μέλαθρα. Id perspicuum est, & omnes intelligunt. *Pauw.*

539. Δῦσαν δ' ἐν τεύχεσσι] Junge, quæ ad V. 68. hujus Libri noto. Eadem locutio apud Homerum etiam occurrit, sed non nisi semel, si bene memini, Iliade nempe Ψ. V. 131. Perpende, quæ dixi. *Pauw.*

541. καὶ ἀμφιάλοις κορύθεσσιν] ἀμφιφάλοις. *Rhod.*

542. οὐδέ κε φαίης Κείνων ἑσσομένων, ἑκὰς ἔμμεναι ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ

Κείνων ἐσσυμένων, ἑκὰς ἔμμεναι ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ·
Ὡς ἄῤ ἔσαν θαμινοὶ, καὶ ἀρηρότες ἀλλήλοισι.

ἄλλῳ] Vitium manifeſtum: Interpres vertit, ac ſi ſcriptum eſſet, οὐδέ κε φαίης Κείνων ἐσσυμένων, ἑκὰς ἔμμεναι ἄλλον ἀπ' ἄλλου: quod ſine dubio pravum eſt: Nam de illis, qui ita ſunt propinqui, ut ſeſe ſuffulciant mutuo, iſtud ἔμμεναι ἑκὰς ἄλλον ἀπ' ἄλλου dici non poteſt, niſi perquam ſtolide & inepte. Aliud requiritur, neque ita balbutiit Quintus. Credo locum a diſtinctione laborare, & interpungen-

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΟΜΗΡΩ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ.

Τρῶες δ' αὖτ' ἔκτοσθεν ἔσαν Πριάμοιο πόληος
Πάντες σὺν τεύχεσσι, καὶ ἅρμασιν, ἠδὲ καὶ ἵπποις
Ὠκυτάτοις· καῖον γὰρ ἀποκταμένους ἐνὶ χάρμῃ,
Δειδιότες μὴ λαὸς ἐπιβρίσειεν Ἀχαιῶν·
Τοὺς δ' ὡς οὖν ἐσίδοντο ποτὶ πτόλιν ἀΐσσοντας
Ἐσσυμένως, κταμένοισι χυτὸν περὶ σῆμ' ἐβάλοντο,
Σπερχόμενοι· δεινὸν γὰρ ὑποτρομέεσκον ἰδόντες·
Τοῖς δ' ἄρ, ἀχνυμένοισιν ὑπὸ φρεσὶ, μῦθον ἔειπε
Πουλυδάμας, ὁ γὰρ ἔσκε λίην πινυτὸς, καὶ ἐχέφρων·
Ὦ φίλοι, οὐκ ἔτ' ἀνεκτὸς ἐφ' ἡμῖν μαίνεται Ἄρης·
Ἀλλ' ἄγε δὴ φραζώμεθ' ὅπως πολέμοιό τι μῆχος
Εὕρωμεν· Δαναοὶ γὰρ ἐπικρατέουσι μένοντες·

Νῦν

8. τοῖς δ' ἄρ, ἀχνυμένοισιν] τοῖσι δ' ἄρ', ἀχνυμένοισιν. *Rhod.*

12. Δαναοὶ γὰρ ἐπικρατέουσι μένοντες] *Danai enim vincunt manentes:* Quid hoc, & quæ Emphaſis in eo? Interpres comminiſcitur, quæ nemo Græce doctus probabit. Locus eſt ſuſpectus: An forte legendum, Δαναοὶ γὰρ ἐπικρατέουσι μαχῶντας?

Illis incedentibus, alterum ab altero distare:
Tam densi & coaptati inter se erant.

dum esse, *οὐδέ κε φαίης Κείνων ἐσσυμένων ἑκὰς, ἔμμεναι ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ*: neque dixisses, illis se moventibus procul & paulo longius à te, esse alium post alium, sed omnes globum unum constituere, in quo nec primi, nec secundi, quique massa una motu constabat uno: Eo pertinet sequens, *Ὣς ἄρ' ἴσαν θαμινοί, καὶ ἀρηρότες ἀλλήλοισι*: Inter se cohærebant, & quasi coagmentati erant. *Pauw.*

QUINTI CALABRI

PRÆTERMISSORUM AB HOMERO

LIBER DECIMUS.

TRoes autem extra Priami urbem erant
Universi, cum armis, curribus & equis
Velocissimis. Cremabant enim in pugna peremtos:
Timentes, ne exercitus Achivum impressionem faceret.
Hos igitur ubi viderunt ad urbem tendere
Raptim, effossæ telluris monimentum cæsis aggerarunt
Festinantes. Valde enim tremebant visis (hostibus:)
Quibus ægritudine metuque dejectis, verba fecit
Polydamas, qui apprime erat prudens & cordatus.
Amici! Mars non amplius tolerandus in nos furit.
Verum agite; consilium ineamus, qua ratione modum aliquem conficiendi belli
Inveniamus. Danai enim tam mora, quam viribus (nos) vincunt.

Nunc

τας? *μαχάω* est pugnare cupio, in pugnam procedo: Id hujus loci, & sequentibus mire conveniens: *Danai enim vincunt nos pugnare cupientes & in pugnam progressos. Pauw.*

Νῦν δ' ἄγε δὴ πύργοισιν ἐϋτμήτοισιν ἐπιβάντες,
Μίμνωμεν νύκτας τε, καὶ ἤματα δηριόωντες,
Εἰσόκε δὴ Δαναοὶ Σπάρτην ἐρίβωλον ἵκωνται,
Η αὐτοῦ παρὰ τεῖχος ἀκηδήσωσι μένοντες,
Ακλέες ἑζόμενοι, ἐπεὶ οὐ σθένος ἔσσεται αὐτῶν
Ρῆξαι τείχεα μακρὰ, καὶ εἰ μάλα πολλὰ κάμωσιν·
Οὐ γὰρ ἀβληχρὰ θεοῖς τετεύχαται ἄφθιτα ἔργα·
Οὐδέ τι που βρώμης ἐπιδεύμενοι, οὐδὲ ποτῆτος·
Πολλὰ γὰρ ἐν Πριάμοιο πολυχρύσοιο μελάθροις
Εμπεδον εἴδατα κεῖται, ἅπερ πολέεσσι καὶ ἄλλοις
Πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἔσσετ' ἀγειρομένοισιν ἐδωδὴ
Ες κόρον, εἰ καὶ ἔτ' ἄλλος ἐελδομένοισιν ἵκηται,
Τρὶς τόσος ἐνθάδε λαὸς, ἀρηγέμεναι μενεαίνων.
Ως φάτο· τὸν δ' ἐνένισπε θρασὺς πάϊς Αγχίσαο·
Πουλυδάμα, πῶς γάρ σε σαόφρονα φασὶ τετύχθαι,
Ος κέλεαι ποτὶ δῆριν ἀνὰ πτόλιν ἄλγεα πάσχειν;
Οὐ γὰρ ἀκηδήσουσι πολὺν χρόνον ἐνθάδ' Αχαιοὶ,
Αλλ' ἐπιβρίσουσιν, ἀλευομένους ἐσιδόντες·

Νῶϊν

13. *πύργοισιν ἐϋτμήτοισιν ἐπιβάντες*] *ἐϋδμήτοις* vel *ἐϋκμήτοις*. *Rhod.* Præterquam quod Troja bene admodum turrita fuit, (Iliad. H. *Τροίην εὔπυργον ἕλητε*) turres ipsæ e lapide fabrefecto visebantur; hoc loquitur Calaber, nihil ut opus sit, mutatio Rhodomanni, *ἐϋδμήτοις* vel *ἐϋκμήτοις*. *Dausq.* Ego cum Rhodomanno scribo *ἐϋδμήτοις*, & Dausquejum suis deliciis frui lubens libensque sino. *Pauw.*

16. *ἀκηδήσωσι μένοντες*] Hoc non commendat præcedens *ἐπικρατέουσι μένοντες*: Attende. *Pauw.*

17. *ἐπεὶ οὐ σθένος ἔσσεται αὐτῶν Ρῆξαι*] Malim *αὐτοῖς*. *Pauw.*

19. *Οὐ γὰρ ἀβληχρὰ θεοῖς τετεύχαται ἄφθιτα ἔργα*] *θεοῖσι*. *Rhod.* Recte Rhodomannus *θεοῖσι*: Sed quid *ἀβληχρὰ* & *ἄφθιτα* ita junctim? Nonne ea se mutuo subvertunt? Id spero equidem, videbis & senties. Quid igitur? Amanuenses hic loqui autumo; & ipsum Quintum scripsisse suspicor, *Οὐ γὰρ ἀβληχρὰ θεοῖσι τετεύχαται ἄπλετα ἔργα*. *Pauw.*

20. *Οὐδέ τι που βρώμης ἐπιδεύμενοι*] *ἐπιδευόμεθ'* forte legendum. *Rhod.* Ita legendum plane. *Pauw.*

28. *Ος κέλεαι ποτὶ δῆριν ἀνὰ πτόλιν ἄλγεα πάσχειν*] *ποτὶ δηρὸν.*

Nunc igitur conſcenſis turribus munitis,
In propugnationis certamine noctes dieſque perſeveremus:
Donec Danai ad fertilem Spartam remearint;
Aut hic ad mœnia, ſubſiſtentes tædium ceperit
Ingloriæ obſeſſionis. Quoniam facultas ipſis non erit
Perrumpendi altos muros, etiamſi diu multumque laborarint.
Non enim infirmiter a Diis fabricata ſunt æterna hæc opera,
At neque alimonia nos deficit, neque potus.
Nam in opulenti Priami ædibus magna vis
Annonæ tuto repoſita eſt; quæ etiam multis aliis (hic)
Congregatis prolixum ad tempus eſcam præbuerit
Ad ſatietatem; ſi vel alius nobis expetentibus adventet
Huc exercitus triplo major, ad ſuppetias ferendum promtus.
Sic ait: Hunc autem animoſus Anchiſæ filius jurgio inceſſit:
Polydama, quonam pacto te prudentem eſſe ajunt;
Qui diuturno per urbem mœrore nos torqueri jubes?
Non enim longinquitas temporis tædium afferet hic Achivis;
Sed eo gravius incumbent, cum pugnam detrectare nos viderint.

Nos

ῥὸν. *Rhod.* Ineptam complectuntur iſta ſententiam: ego antegreſſæ a Polydamante orationis adſpectu ſcribo πύργοισιν vice τῦ ποτὶ δῆοιν. Itaque ſupra eſt. *Dausq.* Dausquejum ſequetur nemo: Non male Rhodomannus ποτὶ δηρὸν: quanquam obſtat ſequens, Ην πως ἐνθάδε πουλὺν ἔτι χρόνον ἀμφιμάχωνται. Sed ſic ipſe Calaber potuit minus exacte. Si ποτὶ cum caſu quarto ſignificaret *præter* & *ſupra*, optime ſe haberet ποτὶ δῆοιν: *Qui hortaris nos moleſta pati præter pugnam in urbe*: fame ſcilicet & peſte. Præceſſit in oratione Polydamantis, Νῦν δ' ἄγε δὴ πύργοισιν ἐϋδμήτοις ἐπιβάντες, Μίμνωμεν νύκτας τε, καὶ ἤματα δηριόωντες. Eo reſpiceret ποτὶ & ποτὶ δῆριν iſta ſignificatione. An ita fortaſſe Quintus? *Pauw.*

29. ἀκηδήσουσι πολὺν χρόνον] *deſides erunt diu. Pauw.*

30. Αλλ' ἐπιβρίσουσιν] Αλλ'

ἔτ'

Νῶϊν ἔσσεται ἄλγος, ἀποφθιμένων ἐνὶ πάτρῃ,
Ην πως ἐνθάδε πουλὺν ἔτι χρόνον ἀμφιμάχωνται·
Οὐ γάρ τις Θήβηθε μελίφρονα σῖτον ὀπάσσει
Ημῖν, ἐπὴν εἰρχθῶμεν ἀνὰ πτόλιν· οὐδέ τις οἴσει
Οἶνον Μαιονίηθεν· ἀνιηρῷ δ' ὑπὸ λιμῷ
Φθισόμεθ' ἀργαλέως, εἰ καὶ μάλα τεῖχος ἀμύνει·
Αλλ' εἰ μὲν θάνατόν τε κακὸν, καὶ κῆρας ἀλύξαι,
Η δ' ἄρ' ὀϊζυρῶς θανέειν πολυάχεϊ θυμῷ
Μέλλομεν, ἐν ἔντεσσι σὺν ἡμετέροις τεκέεσσι,
Καὶ γεραροῖς πατέρεσσι μαχώμεθα· καί ῥά ποθι Ζεὺς
Χραισμήσει· κείνου γὰρ ἀφ' αἵματος εἰμὲν ἀγαυοῦ·
Εἰ δέ οἱ ἂρ κἀκείνῳ ἀπεχθόμενοι θανέωμεν,
Εὐκλειῶς μέγ' ὀλέσθαι ἀμυνομένους περὶ πάτρης
Βέλτερον, ἢ μείναντας, ὀϊζυρῶς ἀπολέσθαι.
Ως φάτο· τὸν δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον εἰσαΐοντες·
Αἶψα

ἔτ' ἐπιβρίσουσιν. *Rhod.* Integre: Αλλὰ ῥ' ἐπιβρίσουσιν. Vel Αλλ' ἐπιβρίσουσ', ἄμμας ἀλευομένους ἐσιδόντες. Brodæus etiam recte: Αλλ' ἔτ' ἐπιβρίσουσιν. *Dausq.* ἔτ' non convenit: Rectius Dausquejus, Αλλὰ ῥ' ἐπιβρίσουσιν: quanquam sic Αλλὰ ἐπιβρίσουσιν etiam non peccaret. Fors rectissime scripseris, si quid interierit, Αλλὰ τάχ' ἐπιβρίσουσιν: Nam sic πολὺν χρόνον & τάχα pulchre faciem sibi obvertunt. *Pauw.*

Ibid. ἀλευομένους ἐσιδόντες] Illud ἀλευομένους contrarium est τῷ μαχῶντας, quod V. 12. substituimus, & suspicionem nostram commode adjuvat. *Pauw.*

31. Νῶϊν ἔσσεται ἄλγος, ἀποφθιμένων ἐνὶ πάτρῃ] Νῶϊν δ' ἔσσεται ἄλγος. *Rhod.* Interpres perquam inepte, *Nos etiam duo animi excruciabimur, dum cives in patria contabescent.* Vident omnes, qui oculos modo aperiunt. Dicam tribus verbis: Scribendum est, aut Νῶϊν, aut Ημῖν δ' ἔσσεται ἄλγος, ἀποφθιμένοις ἐνὶ πάτρῃ. Nam Enallage hic in ἀποφθιμένων non potest habere locum. νῶϊν pro ἡμῖν infrequens non est: Locum similem videant Tyrones Lib. 7. V. 427. *Pauw.*

34. Ημῖν, ἐπὴν εἰρχθῶμεν ἀνὰ πτόλιν] ἄμμιν, vel ἧμιν. *Rhod.*

38. Η δ' ἄρ' ὀϊζυρῶς θανέειν πολυάχεϊ θυμῷ] Η ἄρ, & πολυαχθέϊ vel πολυαλγέϊ λιμῷ. *Rhod.* πολυαχέϊ θυμῷ, animo bene vocali, aut multisono? quid monstri alit ea vox. Rescribo πολυαχθέϊ, multis ærumnis gravato. Vel πολυαλγέϊ λι-

Nos etiam duo animi excruciabimur, dum (cives) in patria contabescent:
Si forte multo deinceps tempore hic nos oppugnabunt.
Nemo enim a Thebis dulce frumentum suppeditabit
Nobis, postquam inclusi fuerimus urbi; nemo advectabit
Ex Mœonia vinum, sed ægra fame
Misere deficiemus, etiamsi mœnia satis hostem arceant.
Idcirco sive, ut funestam necem, & fatale excidium effugiamus,
Sive ut infeliciter molestissima fame pereamus,
Futurum est; armati (potius) adjunctis liberis nostris,
Et honorandis parentibus prœliemur. Erit alicubi, ubi Jupiter
Opem ferat. Ab hujus enim illustri sanguine propagati sumus.
Quod si nobis huic etiam invisis moriendum est;
Patriam armis tutantes cum gloria occumbere
Præstabilius est, quam desidentes (domi) miserabiliter interire.
Talia dicentem cuncti, qui audiebant, cum applausu excipiunt.

Quare

λιμῷ, inquit Rhodomannus. Quod nonnemo id vocis retentum velit, quia ἄχος dolor ingens, quantitatis syllabariæ modulo refelluntur. *Dausq.* Η δ' ἄρ' manere potest, si Versu præcedenti scribas, Ἀλλ' ἢ μὲν θάνατόν τε κακὸν. *Sive quidem, sive vero*: ἢ μὲν, ἢ δὲ: Nihil accommodatius. In voce πολυαχέϊ sine dubio vitium hæret: Scribendum vel πολυαχθέϊ vel πολυαλγέϊ: Nam utrumque æque bonum. Illud θυμῷ purum putum est, & pessime mutavit Vir Doctus in λιμῷ: Nam hæc verba Aeneæ bellum & pugnam urgent extra mœnia, eique incumbendum esse hortantur; sive spes victoriæ, sive metus adsit cladis; ipsumque pugnando interire præfert mœnium tuendorum desidiæ: Tota orationis cohærentia probat, quod dico, & verba postrema, ἢ μείναντας ὀϊζυρῶς ἀπολέσθαι, luce meridiana clarent magis. Turpiter hic lapsus est Rhodomannus. *Pauw.*

39. Μέλλομεν, ἐν ἔντεσσι] Μέλλομεν, εἰν ἔντεσσι. *Rhod.*

42. Εἰ δέ οἱ ἄρ κάκιστα ἀπεχθόμενοι θανέωμεν] Εἰ δέ που ἄρ κάκιστα. *Rhod.* Legi etiam non inepte posset, Εἰ δέ τοι ἄρ κάκιστα. *Pauw.*

45. Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄρα πάν-

τες

Αἶψα δὲ δὴ κορύθεσσι, καὶ ἀσπίσι, καὶ δοράτεσσι
Φράχθεν ἐπ' ἀλλήλους· ἐπὶ δ' ἀκαμάτου Διὸς ὄσσε
Δέρκετ' ἀπ' Οὐλύμποιο κορυσσομένους ἐς Ἄρηα
Τρῶας ἐπ' Ἀργείοισιν· ἔγειρε δὲ θυμὸν ἑκάστου,
Ὄφρα μάχην ἀλίαστον ἐπ' ἀμφοτέροισι τανύσσῃ
Λαοῖς· ἦ γὰρ ἔμελλεν Ἀλέξανδρος θανέεσθαι
Χερσὶ Φιλοκτήταο, πονεύμενος ἀμφ' ἀλόχοιο·
Τοὺς δ' ἄγεν εἰς ἕνα χῶρον Ἔρις μεδέουσα κυδοιμὸν,
Οὔτινι φαινομένη· περὶ γὰρ νέφος ἄμφεχεν ὤμοις
Αἱματόεν· φοίτα δὲ μέγαν κλονέουσα κυδοιμὸν,
Ἄλλοτε μὲν Τρώων ἐς ὁμήγυριν, ἄλλοτ' Ἀχαιῶν·
Τὴν δὲ Φόβος, καὶ Δεῖμος, ἀταρβέες ἀμφεπένοντο,
Πατροκασιγνήτην κρατερόφρονα κυδαίνοντες·
Ἡ δὲ μέγ' ἐξ ὀλίγοιο κορύσσετο μαιμώωσα·
Τεύχεα δ' ἐξ ἀδάμαντος ἔχεν πεπαλαγμένα λύθρῳ,
Πάλλε δὲ λοίγιον ἔγχος ἐς ἠέρα, τῆς δ' ὑπὸ ποσσὶ
Κίνυτο γαῖα μέλαινα, πυρὸς δ' ἄμπνυεν ἀϋτμὴν
Σμερδαλέον, μέγα δ' αἰὲν ἀΰτεεν ὀτρύνουσα
Αἰζηούς· οἳ δ' αἶψα συνήϊον ὀτρύνοντες
Ὑσμίνην· δεῖζην γὰρ ἄγε θεὸς ἐς μέγα ἔργον·

Τῶν

τες ἐπίαχον] τοὶ δ' ἄρα πάντες. *Rhod.*

47. ἐπὶ δ' ἀκαμάτȣ Διὸς ὄσσε Δέρκετ' ἀπ' Οὐλύμποιο] Brodæus Δερκέτον. Quid? non olim pluralia mascula verbis singularibus maritata sunt? A me Pindarus in Olymp. Od. II.

— μελιγάρυες ὕμνοι
Ὑστέρων ἀρχαὶ λόγων τέλλεται.

In vicem τέλλονται. Suggero aliis etiam ὄσσε neutrum visum, cum dativus ὄσσει non sit ex inusitatis. *Dausq.* Ego non dubito, quin ὄσσε hic sit neutrum, ut loquuntur. *Pauw.*

53. Ἔρις μεδέȣσα κυδοιμὸν] μεδέȣσα κυδοιμȣ̃. *Rhod.*

55. Φοίτα δὲ μέγαν κλονέȣσα κυδοιμὸν] κλονέȣσα κυδοιμὸν post μεδέουσα κυδοιμȣ̃. *Pauw.*

59. Ἡ δὲ μέγ' ἐξ ὀλίγοιο κορύσσετο μαιμώωσα] Hoc inepte huc translatum ex Homeri loco notissimo Iliad. Δ. Vide modo. Interpres tempora mutavit, ut vitium latitaret. *Pauw.*

64. οἳ δ' αἶψα συνήϊον ὀτρύνοντες Ὑσμίνην] ὀτρύνοντες ὑσμίνην minus aptum est post ὀτρύνȣσα

Quare confestim galeis, & scutis hastisque
Se mutuo confirmant. Tum invicti Jovis vultus
Despicit e cælo accingentes se ad bellum
Troas contra Achivos; & cujusque animum excitat,
Ut pertinax duellum utrique intendat
Exercitui. Prope enim erat, ut Alexander mortem oppeteret
Philoctetæ manibus, pro conjuge laborem suscipiens.
Illos itaque in unum perduxit locum Contentio pugnæ dominatrix
Nulli apparens. Humeris enim circumdatam habet nubem
Cruentam, & incedit magnum ciens tumultum,
Nunc in Trojanorum agmen, nunc Achivorum;
Quam Metus & Terror intrepidi stipant,
Magnanimam patris germanam venerantes;
Quæ ex parvo in immensum se concitata attollit:
Armaque habet ex adamante, tabo fœdata:
Et perniciosam in aëra vibrat hastam: ejusque sub pedibus
Atra tellus commovetur. Ignis etiam vaporem exspirat
Horrendum, magnumque edit clamorem, exhortans
Juvenes. Qui statim gradum contulerunt, urgentes
Conflictum. Nam litem in arduum Deus negotium eduxit.

Atque

νουσα αἴζηοὺς: Sed hoc studio acumen Scholasticum captavit: Illa ὀτρύνουσα αἰζηοὺς, hi ὀτρύνοντες ὑσμίνην: Sentis? *Pauw.*

Ibid. δήϊζην γὰρ ἄγε θεὸς ἐς μέγα ἔργον] Υσμίνην· δῆριν γὰρ, ut legit Brodæus. *Rhod.* Locus aperte corruptus, & sensu carens. δῆριν γὰρ ἄγε θεὸς ἐς μέγα ἔργον, quod Brodæo & Rhodomanno placuit, mihi non placet: Nam δῆριν post ὑσμίνην misere flaccescit, & in ipso δῆριν ἄγε θεὸς ἐς μέγα ἔργον nihil est, quod laudem meretur. Aliud latet: An scribendum, οἳ δ' αἶψα συνήϊον ὀτρύνοντες Υσμίνην, ἴσην γὰρ ἄγε θεὸς ἐς μέγα ἔργον? ἴσην ὑσμίνην: Pugna hæc æqualis, ut apparet ex sequentibus, & istis postremis, Αἰνὰ δ' ἀνεστενάχιζε Πάρις· περὶ δ' ἕλκεϊ θυμὸν Τείρετο· τὸν δ' ἀλύοντα μέγ', ἀμφιχέοντ' ἰατῆρες,

Τρῶες

Τῶν δ' ὡς ἀνέμων ἰαχὴ πέλε λάβρον ἀέντων,
Εἴαρος ἀρχομένου, ὅτε δένδρεα μακρὰ, καὶ ὕλη
Φύλλα φύει, ἠδ' ὥς τ' ἀναζαλέης ξυλόχοιο
Πῦρ τρομέει αἰθόμενον, ἠδ' ὡς μέγα πόντος ἀπείρων
Μαίνεται ἐξ ἀνέμοιο δυσηχέος, ἀμφὶ δὲ ῥοῖβδος
Γίγνετ' ἀπειρέσιος, τρόμεει δ' ὑπὸ γούνατα ναυτῶν,
Ὡς τῶν ἐσσυμένων, μέγ' ὑπέβραχε γαῖα πελώρη·
Ἐν δέ σφιν πέσε δῆρις· ἐπ' ἄλλον δ' ἄλλος ὄρουσε·
Πρῶτος δ' Αἰνείας Δαναῶν ἕλεν Ἁρπαλίωνα
Υἱὸν Ἀριζήλοιο· τὸν Ἀμφινόμη τέκε μητὴρ
Γῇ ἐν Βοιωτῶν· ὁ δ' ἄρα Προθοήνορι δίῳ
Ἐς Τροίην ἵκανεν ἀμυνέμεν Ἀργείοισι·
Τόν ῥα τότ' Αἰνείας ἁπαλὴν ὑπὸ νηδύα τύψας,
Νοσφίσατ' ἐκ θυμοῖο, καὶ ἤδεος ἐκ βιότοιο·

Τῶ

Τρῶες δ' εἰς ἑὸν ἄστυ κίον· Δαναοὶ δ' ἐπὶ νῆας Κυανέας ἀφίκοντο θοάς. Cum quibus jungi debent, quæ paulo ante præcedunt, ne turbas forte excitet ſequens, τοῦ γάρ ῥα κυδοιμοῦ Νὺξ ἀπέπαυσε μέλαινα: Æqualis utrinque ſtrages, & ſic æqualis utrinque pugna. Pugnam igitur æqualem exaſperabat, & atrociſſimam eſſe volebat Deus: Hæc ſuſpicio non diſplicet. Alias ſcribendum, Οἳ δ' αἶψα συνήϊον ὀτρύνοντες Ὑσμίνην· δεινὰς γὰρ ἄγε θεὸς ἐς μέγα ἔργον. δεινοὺς, quia præcedit de Jove, ἔγειρε δὲ θυμὸν ἑκάστου, Ὄφρα μάχην ἀλίαστον ἐπ' ἀμφοτέροισι τανύσσῃ Λαοῖς: Et de Eride, Φοίτα δὲ μέγαν κλονέουσα κυδοιμὸν, Ἄλλοτε μὲν Τρώων ἐς ὁμήγυριν, ἄλλοτ' Ἀχαιῶν. Et hæc ſuſpicio etiam non inepta eſt, ſed a lectione depravata paulo longius recedit: Vide & judica. *Pauw.*

66. Τῶν δ' ὡς ἀνέμων] τῶν δὲ δὴ ὡς. *Rhod.* Lego: Τῶν δ' ὡσεί. *Dausq.* Malo Rhodomanni Τῶν δὲ δὴ ὡς: Neque male ſcribas; Τῶν δ' ἄρα ὡς. *Pauw.*

Ibid. ἰαχὴ πέλε λάβρον ἀέντων, Εἴαρος ἀρχομένου, ὅτε δένδρεα μακρὰ, καὶ ὕλη Φύλλα φύει] Contra Plinius Lib. 2. cap. 47. *Ver aperit navigantibus maria, cujus principio Favonii hybernum molliunt cœlum.* Nec audacia ſit reſcribendi ἁβρὸν ἀέντων, cum id inſtitutæ comparationi non æque conveniat: etſi in ea fragor quæratur maxime, non ventorum conflictus, aut procella. *Dausq.* Hæc ſine dubio inepta ſunt: Nam λάβρον ἀέντων de ventis, qui flant tempore verno, quando arbores folia emittunt, dici

non

Atque horum fremitus erat, ut ventorum procaciter
ſpirantium,
Vere ineunte, cum proceræ arbores & ſylva
Frondes producunt; aut veluti in arido fruteto
Ignis crepitat ardens; Aut ut mare infinitum magnopere
Sævit a vento ſonoro (exagitatum), & circumquaque
ſtridor
Oritur immanis, adeo ut nautarum genua contremiſcant:
Ita illis irruentibus magnum fragorem reddit vaſta tellus.
Incubuit itaque illis certamen; & in alium alius impe-
tum fecit.
Primusque Æneas ex Danais ſtravit Harpalionem,
Filium Arizeli; quem mater Amphinome edidit
In Bæotorum terra. Is cum Prothoënore inſigni
Ad Trojam venerat, operam militarem Achivis navatum;
Hunc ibi Æneas, molli in ventre percuſſum
Anima & dulci vita ſpoliavit:

Et

non poteſt; nec ab illis hic ſumi comparationis materies. An ſic tamen ipſe Quintus? Dubito, & vix credo, quia ita erraſſet nimis craſſe. Nonne ſcribendum, Τῶν δὲ δὴ ὡς ἀνέμων ἰαχὴ πέλε λάβρον ἀέντων, Χείματος ἀρχομένου, ὅτε δένδρεα μακρὰ, καὶ ὕλη Φύλλα χέει? Sic nihil naturalius, aut accommodatius: φύλλα χέει, folia fundunt, ſpargunt, abjiciunt, demittunt. Cum prima litera vocis Χείματος omiſſa fuit in principio Verſus, είματος facile tranſiit in εἴαρος, eoque admiſſo χέει non potuit non mutari in φύει: Error eſt proclivis, & ſeſe aperiens ſtatim. Erunt, qui pro χέει ſcribent χύει: Sed id uſitatum minus, ideoque hic minus etiam conveniens: Ne ſimus, quæſo, nimis naſuti. *Pauw.*

68. ἠδ' ὥς τ' ἀναζαλέης ξυλόχοιο Πῦρ τρομέει αἰθόμενον] Et hic inſigne mendum eſt: quod ſic utcunque correxi: Φύλλα φύει, ἠδ' ὥστε δι' ἀζαλέης ξυλόχοιο Πῦρ βρέμει αἰθόμενον. *Rhod.* Legi etiam poteſt, ἠδ' ὥστε καὶ ἀζαλέης ξυλόχοιο Πῦρ βρέμει. In Notis conjecerat Rhodomannus, Φύλλα φύει, ὥς τ' αἰνὰ δι' ἀζαλέης ξυλόχοιο Πῦρ βρέμει αἰθόμενον: quod in Addendis non injuria mutavit: Nam & αἰνὰ βρέμει nimium dicit, & ὥς τε non ſatis apte nectit. Dausquejo pro τρομέει placebat τρέμει, id eſt, ut ipſe exponit, *ſubſultat*: quod Dausquejanum iterum eſt vere. *Pauw.*

76. Γῆ ἐν Βοιωτῶν· ὁ δ' ἄρα Προθοήνορι δίῳ] Γῆ ἐνὶ Βοιωτῶν, ὃ δ' ἅμα Προθοήνορι. *Rhod.*

79. Νοσφίσατ' ἐκ θυμοῖο] Locutionem nota. *Pauw.*

81. ἀγλω-

Τῷ δ' ἐπὶ Θερσάνδροιο δαΐφρονος υἷα δάμασσεν
Ὕϊαλον, ἀγλώχινι βαλὼν κατὰ λαιμὸν ἄκοντι,
Ὃν τέκε δῖ' Ἀρέθουσα παρ' ὕδασι Ληθαίοιο
Κρήτῃ ἐν ἀμφιάλῳ· μέγα δ' ἤκαχεν Ἰδομενῆα·
Αὐτὰρ Πηλείδαο πάϊς δυοκαίδεκα φῶτας
Τρώων αὐτίκ' ὄλεσσεν ὑπ' ἔγχεϊ πατρὸς ἑοῖο·
Κέβρον μὲν πρώτιστα, καὶ Ἀρίωνα, Πασίθεόν τε,
Ὑσμινόν τε, καὶ Ὑμβράσιον, Χέδιόν τε, Φλέγην τε,
Μνησαιόν τ' ἐπὶ τοῖσι, καὶ Εὔνομον, Ἀμφίνομόν τε,
Καὶ Φάσιν, ἠδὲ Γαηνὸν, ὃς οἰκία ναιετάασκεν
Γαργάρῳ αἰπεινῇ· μετὰ δ' ἔπρεπε μαρναμένοισι
Τρωσὶν ἐρισθενέεσσι· κίεν δ' ἅμα πίονι λαῷ
Ἐς Τροίην· μεγάλα γάρ οἱ ὑπέσχετο πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
Δαρδανίδης Πρίαμος δώσειν περικαλλέα δῶρα·
Νήπιος· οὐ γὰρ ἔφράσσαθ' ἑὸν μόρον· ἦ γὰρ ἔμελλεν
Ἐσσυμένως ὀλέεσθαι ὑπ' ἀργαλέου πολέμοιο,

Πρὶν

81. ἀγλώχινι βαλὼν κατὰ λαιμὸν ἄκοντι] εὐγλώχινι. *Rhod.* Dubito: Nam α hic commode intendere potest vi ipsius sententiæ, ut ἀγλώχινι sit idem, quod εὐγλώχινι: Talia infinita, ut Docti sciunt. *Pauw.*

86. Κέβρον μὲν πρώτιστα, καὶ Ἀρίωνα, Πασίθεόν τε] Κέβρον μὲν πρῶτον, καὶ Ἀρίονα. *Rhod.* Non male Rhodomannus: Potes etiam, Κέβρον μὲν πρώτιστα, κ' Ἀρίονα. *Pauw.*

87. Ὑσμινόν τε, καὶ Ὑμβράσιον, Χέδιόν τε, Φλέγην τε] Hi omnes Trojanorum auxiliares: Quare scribo: Ἰμβράσιον ἰῶτα non asperato. Is est, quem Maro Æneid. 2. Imbrasum τρισυλλάβως nominat:

— — quos Imbrasus ipse
Nutrierat Lycia, paribusque
ornaverat armis.

Eundem vide quoque Lib. 12. *Dausq.* Non improbabilis est Dausqueji suspicio: Et ita etiam in Versione sua Rhodomannus. Pro Χεδιόν τε Operæ Basileenses Χιδιόν τε: quas Rhodomannus secutus est. *Pauw.*

89. Καὶ Φάσιν, ἠδὲ Γαηνὸν] Forte Γαληνὸν. *Rhod.* Illud Γαληνὸν in ipso Contextu & Versione sua expressit Rhodomannus: Non satis caute. Nam in mutandis nominibus propriis debemus esse valde circumspecti, quia Linguæ antiquissimæ in illis sunt vestigia. Ea de re alias diligentius. Intra conjecturæ terminos igitur se debuisset continere. *Pauw.*

91. κίεν

Et post eum pugnacis Thersandri filium oppressit
Hyialum, acuto hastili per guttur transfixum:
Quem generosa Arethusa ad undas Lethæi peperit,
In Creta mari cincta. Ideo magnum animi cruciatum
Idomeneo conciliavit.
Cæterum Pelida satus duodecim viros
Ex Trojanis continuo patris sui hasta orco misit,
Cebrum principio, deinde Arionem, Pasitheumque,
Hysminumque; & Imbrasium, Chidiumque, Phlegamque,
Mnesæumque, post illos; & Eunomum, Amphinomumque,
Atque Phasim, nec non Galenum, qui ædes suas habebat
In excelso Gargaro; & eminebat, pugna conserta, inter
Validos Trojanos: Venerat autem cum pingui agmine
Trojam, siquidem plurima illi promiserat magnique precii
Et decoris munera se daturum Priamus Dardanides;
Imprudens. Fatum enim suum animo non perpendit. Nam futurum erat,
Ut repente in prælio adverso occumberet;

An-

91. κίεν δ' ἅμα πίονι λαῷ Ἐς Τροίην] ἅμ' ἀπείρονι λαῷ, cum numeroso agmine. *Rhod.* Cum opulentis Gargaribus, qui uliginosam Gargari glebam colebant, & feracissimam: Macrobius Lib. 5. Saturnal. Cap. 20. Quod si scitabere, agatne Poeta de Mysiæ, an de Idæ Gargaro, nescire me dicam: nam Idenses Trojanorum imperio obnoxii videntur non defuisse, & Mysi pariter Trojanorum accensentur auxiliis in Catalogo: Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε. *Dausq.* Vulgatam recte tuetur Dausquejus. Paulo ante, Γαργάρῳ αἰπεινῇ de civitate accipiendum, non de monte aut montis vertice: Stephanus Byzantius, Γάργαρα, πόλις τῆς Τρῳάδος, ἐπὶ τῇ ἄκρᾳ τῆς Ἴδης πάλαι Γάργαρος καλουμένη, ἣν Αἰολικὴν ὀνομάζει Στράβων, καὶ Ἑκαταῖος, Ἀλκμὰν δὲ θηλυκῶς τὴν Γάργαρον φησιν. Ex quibus etiam apparet, de quo Gargaro hic agatur. *Pauw.*

92. μεγάλα γάρ οἱ ὑπίσχετο πολλὰ καὶ ἐσθλὰ] μάλα γάρ οἱ. *Rhod.*

Πρὶν δόμου ἐκ Πριάμοιο περικλυτὰ δῶρα φέρεσθαι·
Καὶ τότε μοῖρ' ἀΐδηλος ἐπέχραεν Ἀργείοισιν,
Εὐρυμένην ἕταρον κρατερόφρονος Αἰνείαο· *
Ὦρσε δέ οἱ μέγα θάρσος ὑπὸ φρένας, ὄφρα δαμάσσας
Πολλοὺς, αἴσιμον ἦμαρ ἀναπλήσῃ ὑπ' ὀλέθρῳ·
Δάμνατο δ' ἄλλοθεν ἄλλον ἀνηλέϊ θηρὶ ἐοικώς·
Οἱ δέ μιν αἶψ' ὑπόεικον, ὑφ' ὑστατίῃ βιότοιο
Αἰνὸν μαιμώωντα, καὶ οὐκ ἀλέγοντα μόθοιο·
Καὶ νύ κεν ἔργον ἔρεξεν ἀπείριτον ἐν δαῒ κείνῳ,
Εἰ μή οἱ χεῖρές τε κάμον, καὶ δούρατος αἰχμὴ
Πολλὸν ἀνεγνάμφθη· ξίφος δέ οἱ οὐκ ἔτι κώπῃ
Ἔσθενεν, ἀλλά μιν αἶσα διέκλασεν· ἀλλ' ὑπ' ἄκοντι
Τύψε κατὰ στομάχοιο Μέγης· ἀνὰ δ' ἔβλυσεν αἷμα
Ἐκ στόματος· τῷ δ' αἶψα σὺν ἄγεϊ μοῖρα παρέστη·
Τοῦ δ' ἄρ' ἀποκταμένοιο, δύω θεράποντες Ἐπειοῦ
Δηϊλέων τε, καὶ Ἀμφίων, ἀπὸ τεύχε' ἑλέσθαι
Ὥρμαινον· ἦ δ' αὖτε θρασὺ σθένος Αἰνείαο
Δάμνατο μαιμώοντας ὀϊζυρῶς περὶ νεκρῷ·
Ὡς δ' ὅτε οἰνοπέδῳ τις ἐπαΐσσοντας ὀπώρῃ

Σφη-

97. *μοῖρ' ἀΐδηλος ἐπέχραεν Ἀργείοισιν Εὐρυμένην*] Persuaderi mihi non sino, *ἐπέχραεν* active hic usurpatum esse, cum nullum hactenus exemplum repperim. Quare vitium aut defectum hic esse, quod asteriscus Aldinus arguit, nullus dubito. Si libere hic mihi agere liceret, ponerem *ἐπ' Ἀργείοισι πέλασσεν*, fecit imminere Græcis. Verum cum hoc a literatura longius recedat, muto *ἐπέχραεν* in *ἐπέτραπεν*, & spero candidum lectorem hoc, ut alia, æqui bonique facturum. *Rhod.* Optimum est, *ἐπέτραπεν*, quod Dausquejus etiam probavit. *Pauw.*

102. *Οἱ δέ μιν αἶψ' ὑπόεικον, ὑφ' ὑστατίῃ βιότοιο*] *Οἱ δέ οἱ αἶψ' ὑπόεικον, ἐφ' ὑστατίῃ.* *Rhod.* Recte Rhodomannus *δέ οἱ*: Nam *Οἱ δὲ μὲν αἶψ' ὑπόεικον, ἐφ' ὑστατίῃ βιότοιο Αἰνὸν μαιμώωντι, καὶ οὐκ ἀλέγοντι μόθοιο* hic minus conveniret. *Pauw.*

104. *ἔργον ἔρεξεν ἀπείριτον ἐν δαῒ κείνῳ*] *ἐν δαῒ κείνῃ.* *Rhod.* Scribe *κεῖνος.* *Dausq.* Neutrum malum. *Pauw.*

106. *ξίφος δέ οἱ οὐκ ἔτι κώπῃ Ἔσθενεν, ἀλλά μιν αἶσα διέκλασεν*] *ξίφεος δέ οἱ οὐκ ἔτι κώπη.* *Rhod.*

Antequam ex aula Priami præclara (illa) dona auferret.
Atque tunc funesta Parca in Argivos convertit
Eurymenem, fortis Æneæ familiarem.
Nam magnam ipsius in pectore fiduciam excitavit, ut dejectis
Compluribus, fatalem diem interitu suo compleret.
Proinde alibi alium sustulit, efferæ beluæ similis,
Eique subito hostes locum dederunt, extremo vitæ momento
Ferociter grassanti, nec ullum pugnæ discrimen curanti.
Et sane facinus edidisset in isto conflictu memorabile,
Nisi manus ejus defatigatæ, & hastæ mucro
Nimium retusus fuisset, ensisque capulus non amplius
Vires habuisset: verum fors fatalis ipsum enervavit. Ideo jaculo hunc
In stomachum percussit Meges: tum sanguis ebulliit
Ex ore, eique derepente Fatum cum dolore adstitit.
Cui interemto Epei ministri duo,
Deileon & Amphion, arma adimere
Properabant; Sed audax Æneæ vis
Irruentes misere trucidavit, juxta cadaver.
Ut cum in vinea quis impetentes Autumni fructum,

Prope

Rhod. Scribo, *ξίφεος δέ οἱ οὐκ ἔτι κώπῃ Ἔσθενεν, ἀλλά μιν αἶσα διέκλασεν, ἠδ' ὑπ' ἄκοντι. Dausq.* Cum Rhodomanno haud dubie legendum est, *ξίφεος δέ οἱ οὐκ ἔτι κώπη Ἔσθενεν, ἀλλά μιν αἶσα διέκλασεν.* *μιν* non respicit *Εὐρυμένην*, sed *ξίφεος κώπην.* Dausquejus ineptissime, sive Versum, sive sententiam spectes. *Pauw.*

107. *ἀλλ' ὑπ' ἄκοντι Τύψε κατὰ στομάχοιο Μέγης*] *διέκλασε· τὸν δ' ὑπ' ἄκοντι. Rhod.*

109. *τῷ δ' αἶψα σὺν ἄγεϊ μοῖρα παρέστη*] *αἶψα σὺν ἄλγεϊ. Rhod.* Rhodomannus *ἄλγεϊ.* quippe? Hesychius: *Ἄγος. κλαῦσμα* (Scribo *κλάσμα*) *τραῦμα.* Itaque in Calabro retenta, *σὺν ἄγεϊ μοῖρα παρέστη*, simul cum vulnere mors affuit: Unde *ἀμέσως* insequitur: *τοῦ δ' ἄρ' ἀποκταμένοιο. Dausq.* Recte Rhodomannus *σὺν ἄλγεϊ*, quod ejus Editio in ipso Contextu præfert. Dausquejus pio more suo: In re aperta verbis parco. *Pauw.*

112. *ἠδ' αὖτε θρασὺ σθένος Αἰνείαο*] *τοὺς δ' αὖτε. Rhod.*

114. *Ὡς δ' ὅτε οἰνοπέδῳ*] *Ὡς δ' ὅτ' ἐν οἰνοπέδῳ. Rhod.*

Σφῆκας τερσομένῃσι παρὰ σταφυλῇσι δαμάσσῃ,
Οἱ δ' ἄρ' ἀποπνείουσι, πάρος γεύσασθαι ὀπώρης,
Ὣς τοὺς αἶψ' ἐδάμασσε, πρὶν ἔντεα ληΐσασθαι·
Τυδεΐδης δὲ Μένοντα, καὶ Ἀμφίνοον κατέπεφνεν,
Ἄμφω ἀμύμονε φῶτε· Πάρις δ' ἕλε Δημολέοντα
Ἱππασίδην, ὃς πρόσθε Λακωνίδα γαῖαν ἔναιε
Πὰρ προχοῆς ποταμοῖο βαθυῤῥόου Εὐρώταο,
Ἤλυθε δ' ἐς Τροίην ὑπ' ἀρηϊθόῳ Μενελάῳ·
Καί ῥ' ὁ Πάρις κατέπεφνε τυχὼν ὑπὸ μαζὸν ὀϊστῷ
Δεξιόν· ἐκ δέ οἱ ἦτορ ἀπὸ μελέων ἐκέδασσε·
Τεῦκρος δὲ Ζέχιν εἷλε περικλυτὸν, υἷα Μέδοντος,
Ὅς ῥά τε ναιετάεσκεν ὑπὸ Φρυγίην πολύμηλον,
Ἄντρον ὑπὸ ζάθεον καλλιπλοκάμων Νυμφάων,
Ἧχί ποτ' Ἐνδυμίωνα παρ' ὑπνώοντα βόεσσιν
Ὑψόθεν ἀθρήσασα κατήλυθε δῖα σελήνη
Οὐρανόθεν· δριμὺς γὰρ ἄγε πόθος ἠϊθέοιο
Ἀθανάτην πονέουσαν· ἧς ἔτι νῦνπερ *
Εὐνῆς σῆμα τέτυκται ὑπὸ δρυσίν· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῇ

Ἐκ

115. τερσομένῃσι παρὰ σαφυλῇσι] *prope uvas a sole coctas & adustas.* Nota τερσομένῃσι eo significatu. *Pauw.*

116. πάρος γεύσασθαι ὀπώρης] Ingratum est ὀπώρης post ὀπώρη præcedens, quanquam significatio est diversa. *Pauw.*

123. Καί ῥ' ὁ Πάρις κατέπεφνε] Καί ῥ' ὁ Πάρις κατέπεφνε. *Rhod.*

128. Ἐνδυμίωνα παρ' ὑπνώοντα βόεσσιν] Hic potius scribendum est conjunctim, παρυπνώοντα βόεσσιν. *Pauw.*

130. δριμὺς γὰρ ἄγε πόθος ἠϊθέοιο Ἀθανάτην πονέουσαν· ἧς ἔτι νῦνπερ *] Forte πονέουσαν ἐπ' ἀνέρι· τῆς δ' ἔτι *Rhod.* Apollodorus Lib. I. τούτῳ κάλλει διενεγκόντος ἠράσθη Σελήνη. Catullus de Coma Berenices quam venuste:

Ut Triviam furtim sub Latmia saxa relegans
Dulcis amor gyro devocet aërio.

Adi ad D. Augustini adyta Lib. 7. de Civit. Cap. 16. Pausanias Eliacôn I. Ἠλεῖοι μὲν ἀποφαίνουσιν Ἐνδυμίωνος μνῆμα· Ἡρακλεῶται δὲ ἐς Λάτμον τὸ ὄρος ἀποχωρῆσαί φασιν αὐτὸν· καὶ ἄδυτον Ἐνδυμίωνός ἐστιν ἐν τῷ Λάτμῳ. Seneca Hippolyt.

Arsit obscuri Dea clara mundi
Nocte deserta, nitidosque fratri

Tra-

Prope uvas maturescentes vespas occidit;
Quæ exspirant antequam vindemiam gustarint.
Sic illos celeriter obtruncavit, priusquam arma prædam sibi fecissent.
Tydides autem Menontem & Amphinoum necat,
Ambos viros egregios. Ac Paris trajecit Demoleontem
Hippasiden: Qui olim habitarat in regione Laconica,
Ad ostia profundi amnis Eurotæ:
Venerat autem ad Trojam, Menelai bellicosi ductu.
Atque Paris eum letho dedit, telo per mamillam transacto
Dexteram; animamque e membris illius exegit.
Atqui Teucer Zechim confecit nobilem, Medontis filium,
Qui domicilium habebat in Phrygia ovium fœcunda,
Infra antrum Nymphis pulchricomis consecratum:
Ubi olim Endymionem, prope boves dormientem,
Ab alto cum videret dia Luna; demisit se
Cælitus; Acerbum enim juvenis desiderium attrahebat
Divam viri amore occupatam. Hujus etiamnum
Tori monimentum exsistit sub quercubus: Circa quem
Ef-

Tradidit currus aliter regendos. Mela Lib. I. Cap. 17. Nunc ad correctionem accingamur re præstituta. Una harum esto: Ἀθανάτην ποιεῦνται ἐρωτύλῳ, vel ἐπισφαλές, vel ἐρωμανές, vel ἐπ' ὄμματι: Denique: ἄγαν πόθος ἠιθέοιο Ἀθανάτην ποιεῦσαν ἐπιφλέγει. Displicet illa Rhodomanni: ἠιθέοιο Ἀθανάτην ποιέουσαν ἐπ' ἀνέρι: quia ἠιθέοιο ἀνέρι solœca oratio est. *Dausq.* Versus mutilus: Dausqueji commenta non placent, & pessimum revera est Rhodomanni ποιέουσαν ἐπ' ἀνέρι. Conjectari possum, δριμὺς γὰρ ἄγε πόθος ἠιθέοιο Ἀθανάτην ποιέουσαν ἐν αἰθέρι, vel ἐφ' ἅρματι, *dum laborabat in aere*, vel *in curru*, & iter suum nocturnum peragebat: ποιεῖν simpliciter est opus suum facere; agere quod partium suarum est. Et hoc improbabile non est, sed studiosius commendare nolo, quia, ut monuimus plus semel, in his similibusque a Libris exspectandum est auxilium. Illud ἧς ἔτι νῦν περ cur tetigerit Rhodomannus, non adsequor. *Pauw.*

132. ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῇ Ἐκκέχυντ &c.] Leviter depravatum est ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῇ: Scripsit enim Quintus, ἀμφὶ γὰρ αὐτῇ Ἐκκέχυντ' &c. Nexus verborum & narrationis ordo probant. Circa cubile olim lac boum effusum est: Cum scilicet ad Endymionem inter boves dormitantem accessit Luna, lac boum,

ne-

Ἐκκέχυτ' ἐν ξυλόχοισι βοῶν γλάγος· οἱ δέ νυ φῶτες
Θηεῦντ' εἰσέτι κεῖνο· τὸ γὰρ μάλα τηλόθι φαίης
Ἔμμεναι εἰσορόων πολιὸν γάλα· κεῖδ' ἵησι
Λευκὸν ὕδωρ, καὶ βαιὸν ἀπόπροθεν ὁππόθ' ἵκηται,
Πήγνυται ἀμφὶ ῥέεθρα· πέλει δ' ἄρα λάϊνον οὖδας·
Ἀλκαίῳ δ' ἐπόρουσε Μέγης Φυλήϊος υἱὸς·
Καί μιν ἀεὶ σπαίρουσαν ὑπὸ κραδίην ἐπέρησεν
Ἐγχείῃ· τοῦ δ' ὦκα λύθη πολυήρατος αἰών·
Οὐδέ μιν ἐκ πολέμοιο πολυκλαύτοιο μολόντα,
Καίπερ ἐελδόμενοι μογερὴ δέξαντο τοκῆες,
Φυλαῒς εὔζωνος καὶ Μάργασος, οἵ ῥ' ἐνέμοντο
Ἁρπάσου ἀμφὶ ῥέεθρα διειδέος, οὗ ἀλεγεινῷ
Μαιάνδρῳ κελάδοντα ῥόον, καὶ ἀπείριτον οἶδμα
Συμφέρετ', ἤματα πάντα λάβρῳ περὶ χεύματι θύων·
Γλαύ-

nescio quo modo & qua vi, ex uberibus circa amantium cubile effluxit large: Hoc sine dubio inter *μυθολογούμενα* fuit. *Pauw.*

135. *κεῖδ' ἵησι Λευκὸν ὕδωρ, καὶ βαιὸν ἀπόπροθεν ὁππόθ' ἵκηται, Πήγνυται ἀμφὶ ῥέεθρα*] *κεῖθε δ' ἵησι* vel *κεῖνο δ' ἵησι*, & *ἵκηαι*. *Rhod.* Scribe, *κάδδε ἵησι* pro *κατὰ δὲ*. Tryphiodorus: *κάδδε οἱ ὤμους* per humeros. Brodæus: *κ' εἰ προΐησι*. Rhodomannus: *κεῖθε δ' ἵησι*. *Dausq.* In his non est sensus. Interpretes imperite & male: Nam primo, lac boum non ibat per sylvam, sed circa cubile effusum erat in sylva: Dein, id revera lac, non aqua: Nihil certius & evidentius. Meliora dabo: Sine dubio verba dicere debent, quid visum fuerit propius accedenti id, quod longius remoto videbatur lac canum: Quare aliquid latet, quod ejusdem plane indolis est, cujus & præcedens & sequens. Scribendum suspicor, *τὸ γὰρ μάλα τηλόθι φαίης Ἔμμεναι εἰσορόων πολιὸν γάλα· εἰ δὲ ἴῃς προ, Λευκὸν ὕδωρ· καὶ βαιὸν ἀπόπροθεν ὁππόθ' ἵκηαι, Πήγνυται ἀμφὶ ῥέεθρα, πέλει δ' ἄρα λάϊνον οὖδας.* Sic nihil accommodatius: Quod lac canum videbatur longius remoto, propius accedenti videtur aqua candida, quæ fluit & se movet: At simulac proxime ad eam accesseris, non est aqua candida, vi sua fluens, sed solum marmoreum, & ipsa illa aqua fluens, in fluxu suo concrescit statim: Vides? Nunc singula apta sunt. *πήγνυται ἀμφὶ ῥέεθρα* elegantia est Poetica: Sistitur & concrescit circa fluenta sua, id est, pro aqua fluen-

Effuſum eſt in nemore lac boum; Et mortales
Illud adhuc demirabundi ſpectant. Nam a longinquo id dixeris
Aſpiciens canum lac eſſe. Exinde autem profluit (ut videtur)
Candida aqua. Quando vero ad modicum inde ſpacium acceſſeris,
Ex omni parte fluxus concreſcunt, tandemque nihil aliud quam ſolum eſt marmoreum.
Porro in Alcæum irruit Meges, Phyleia proles,
Et cor ipſi quod perpetuo motu agitatur, tranſadigit
Haſta; ſtatim igitur amabile ejus ævum diſſolutum fuit:
Nec a lacrymoſo reverſum bello,
Quamvis exoptarent ærumnoſi parentes, exceperunt,
Phyllis bene ſuccincta & Margaſus: Qui vitam degebant
Ad pellucidi Harpaſi undas, ubi cum ſonoro
Mæandro fluxum reſonantem, immodicumque æſtum,
Committit, per omnes dies tumido aquarum agmine furens.

Glauci

te fit lapis, & motus ille, qui antea apparebat, quieſcit & ceſſat plane in ipſo fluxu. *Pauw.*

142. *μογερὴ δέξαντο τοκῆες*] *μογεροὶ δέξαντο τοκῆες.* *Rhod.*

143. *Φύλαϊς εὔζωνος καὶ Μάργασος*] *Φύλλις εὔζωνος.* *Rhod.* Rhodomannus *Φύλλις εὔζωνος.* Nihil muto: etſi non neſcium illud mihi: — *& Phyllida ſolus habeto.* Nota Lais: Phylais non æque, ideone tenebris mergenda? *Dausq.*

144. *οὗ ἀλεγεινῷ Μαιάνδρῳ κελάδοντα ῥόον, καὶ ἀπείριτον οἶδμα Συμφέρει*] Forte *κελαδεινῷ.* *Rhod.* Rhodomannus: Forte *κελαδεινῷ.* *κελαδεινῷ Μαιάνδρῳ κελάδοντα* vulnerat aures meas: adſtruitque veterem ſcriptionem Liber 14.

Χείμαρῤοι τ' ἀλεγεινὸν ἀεξόμενοι Διὸς ὄμβρῳ. *Dausq.*

An *ἀλεγεινῷ* de Mæandro bonum eſt propter flexus & anfractus plurimos, qui moleſtiam creant ipſi fluvio, & faciunt ut cum labore currat? Dubito, & longius petitum eſt hoc ipſum. Rhodomannus *κελαδεινῷ*: Minus bene: Nam *κελαδεινῷ Μαιάνδρῳ ῥόον κελάδοντα συμφέρεται* nimis argutum & Scholaſticum eſt. An forte ſcribendum *ἐρατεινῷ*? Plinius Lib. 5. Cap. 29. de Mæandri itinere, *poſtremo Cariam placidus; omnesque eos agros fertiliſſimo rigans limo, ad decimum a Mileto ſtadium lenis illabitur mari.* *Pauw.*

Γλαύκου δ' ἐσθλὸν ἑταῖρον ἐϋμελίην Σκυλακῆα
Υἱὸς Οϊλῆος σχεδὸν οὔτασεν ἀντιόωντα,
Βαιὸν ὑπὲρ σάκεος· διὰ δὲ πλατὺν ἤλασεν ὦμον
Αἰχμὴ ἀνιηρή· περὶ δ' ἔβλυσεν αἷμα βοείῃ·
Αλλά μιν οὔτι δάμασσεν, ἐπεί ῥά οἱ μόρσιμον ἦμαρ
Δέχνυτο νοστήσαντα φίλης παρὰ τείχεσι πάτρης·
Εὖτε γὰρ Ιλιον αἰπὺ θοοὶ διέπερσαν Αχαιοὶ,
Δὴ τότ' ἄρ' ἐκ πολέμοιο φυγὼν, Λυκίην ἀφίκανεν
Οἶος ἄνευ ἑτάρων, τὸν ἄστεος ἄγχι γυναῖκες
Αγρόμεναι τεκέων σφετέρων ὕπερ, ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
Εἴρονθ'· ὃς δ' ἄρα τῆσι μόρον κατέλεξεν ἁπάντων·
Αἳ δ' ἄρα χερμαδίοισι περισταδὸν ἀνέρα κεῖνον
Δάμναντ', οὐδ' ἀπόνητο μολὼν ἐς πατρίδα νόστου;
Αλλά ἑ λᾶες ὕπερθε μέγα στενάχοντα κάλυψαν·
Καί ῥά οἱ ἐκ βελέων ὀλοὸς περὶ τύμβος ἐτύχθη
Πὰρ τέμενος, καὶ σῆμα κραταιοῦ Βελλεροφόντου,
Τῷ ἔνι, κυδαλίμης Τιτηνίδος ἀγχόθι πέτρης·
Αλλ' ὁ μὲν αἴσιμον ἦμαρ ἀναπλήσας ὑπ' ὀλέθρου,
Υστερον ἐννεσίῃσιν ἀγαυοῦ Λητοΐδαο
Τίεται ὥστε θεὸς, φθινύθει δέ οἱ οὔποτε τιμή·
Ποίαντος δ' ἐπὶ τοῖσι πάϊς κτεῖνε Δηϊονῆα,
Ηδ' Αντήνορος υἱὸν ἐϋμελίην Ακάμαντα·
Αλλων δ' αἰζηῶν ὑπεδάμνατο πουλὺν ὅμιλον·
Θῦνε γὰρ ἐν δηΐοισιν ἀτειρέϊ ἶσος Αρηϊ,
Η ποταμῷ κελάδοντι, ὃς ἕρκεα μακρὰ δαΐζει
Πλημμύρων, ὅτε λάβρον ὀρινόμενος πέτρης, *

Εξ

147. ἐϋμελίην Σκυλακῆα] ἐϋμμελίην. *Pauw.*

151. ἐπεί ῥά οἱ μόρσιμον ἦμαρ Δέχνυτο νοστήσαντα] ἐπεί ῥά ἑ *Rhod.* Brodæus & Rhodomannus ἐπεί ῥά ἑ. Ego ſic elucido veterem lectionem: Quoniam ei fatalis dies excepit reducem. Nec altera tamen correctio ulli jure propudioſa videri debet: mihi non neceſſaria. *Dausq.* Ineptit Dausquejus, & ἐπεί ῥά ἑ ſcribendum ſine dubio. *Pauw.*

155. τὸν ἄστεος ἄγχι γυναῖκες] τὸν

Glauci deinde fidelem socium hasta probatum Scylaceum
Oïlei filius, cominus congressum, sauciat,
Paulum supra scutum, & latum transfigit humerum
Ægrifica cuspis, circumque tergora bubula cruor manat;
Verum non interimit ipsum. Nam fatalis eum dies
Exspectabat reversum sub charæ mœnibus patriæ.
Cum enim Ilium arduum acres evertissent Achivi:
Ibi elapsus e bello in Lyciam redit,
Solus absque (militiæ) sociis. Eum itaque prope urbem matronæ
Concursu facto, super natis & maritis
Rogitant; Quibus ipse fata omnium commemorat.
At hæ virum illum circumstantes lapidibus
Obruunt; ita ut nihil ei reditus in patriam prodesset;
Sed saxa illum magnos inter gemitus cooperierunt.
Atque ex missilibus (illis) funestum ei sepulchrum est factum,
Juxta lucum & monimentum fortis Bellerophontis,
In quo situs est, juxta Titanidem petram fama nobilitatam.
Hic itaque cum fatalem diem hoc exitio complevisset,
Monitu Apollinis (toto orbe) celebrati posterioribus seculis
Colitur ut Deus, nec unquam abolescit ipsius honos.
Pœantis autem filius post illos occidit Deioneum:
Et Antenore natum Acamantem hasta potentem:
Aliorumque juvenum magnam catervam profligavit.
Currebat enim inter hostes ad invicti Martis instar,
Aut sonori amnis, qui magna septa evertit
Exundans; quando tempestuose de petra concitatus,

Et

τὸν δ' ἄστεος ἄγχι. Rhod.

163. *Τῷ ἔνι*] *In quo est*: ne scilicet videretur Cenotaphium. Moneo rudiores, ut Emphasin sentiant. *Pauw.*

167. *ἐπὶ τοῖσι πάϊς κτεῖνε Δηΐονῆα*] *πάϊς κτάνε Δηΐονῆα*; *Rhod.*

168. *ἐϋμμελίην Ακάμαντα*] *ἐϋμμελίην* iterum. *Pauw.*

172. *Πλημμύρων, ὅτε λάβρος ὀρινόμενος πέτρης,* *] *ὀρινόμενος κατὰ*

Ἐξ ὀρέων ἀλεγεινὰ μεμιγμένος ἔρχεται ὄμβρῳ,
Ἀέναός περ ἐὼν καὶ ἀγάρροος, οὐδέ νυ τόνγε
Εἴργουσιν προβλῆτες, ἀάσπετα παφλάζοντα,
Ὡς οὔτις Ποίαντος ἀγακλειτοῦ θρασὺν υἷα
Ἔσθενεν ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν καὶ ἄπωθε πελάσσαι·
Ἐν γάρ οἱ στέρνοισι μένος περιώσιον ἦεν·
Τεύχεσι δ' ἀμφεκέκαστο δαΐφρονος Ἡρακλῆος
Δαιδαλέοις· περὶ γάρ οἱ ἐν ζωστῆρι φαεινῷ
Ἄρκτοι ἔσαν βλοσυραὶ, καὶ ἀναιδέες· ἀμφὶ δὲ θῶες
Σμερδαλέοι, καὶ λυγρὸν ὑπ' ὀφρύσι μειδιόωσαι
Παρδάλιες· τῶν δ' ἄγχι, λύκοι ἔσαν ὀμβριμόθυμοι,
Καὶ σύες ἀργιόδοντες, εὐσθενέες τε λέοντες,
Ἐκπάγλως ζωοῖσιν ἐοικότες· ἀμφὶ δὲ πάντη
Ὑσμῖναι ἐνέκειντο μετ' ἀργαλέοιο φόνοιο·
Δαίδαλα μέν οἱ τόσα περὶ ζωστῆρα τέτυκται·
Ἄλλα δέ οἱ γωρυτὸς ἀπείριτος ἀμφεκέκαστο·
Ἐν μὲν ἔην Διὸς υἱὸς ἀελλοπόδης Ἑρμείης
Ἰνάχου ἀμφὶ ῥέεθρα κατακτείνων μέγαν Ἄργον·
Ἄργον, ὃς ὀφθαλμοῖσιν ἀμοιβαδὸν ὑπνώεσκεν·
Ἐν δὲ βίη Φαέθοντος ἀναρρόον Ἠριδανοῖο,
Βλημένος ἐκ δίφροιο· καταιθομένης δ' ἄρα γαίης

Ὡς

κατὰ πέτρης. *Rhod.* Versus mutilus. Rhodomanni κατὰ πέτρης probare non possum, quia ἐξ ὀρέων sequitur: Nam ista nimis Tautologa sunt, ut quisque intelligit statim. An scribendum, ὅτε λάβρον ὀρινόμενος, πέτροέντων Ἐξ ὀρέων ἀλεγεινὰ &c.? Id melius sane: πετρόεις a πέτρος, sicuti πετρήεις a πέτρη. Ut tamen dicam, quod sentio, ὀρινόμενος λάβρον minus appositum est ita nude, & aliquid videtur requiri, quod ipsum illud designet, a quo concitatus sit fluvius: Si Libri addicerent, libentissime scripserim, ὅτε λάβρον ὀρινόμενος ἀνέμοισι, Ἐξ ὀρέων &c. Sic nihil aptius & accommodatius. Fors πέτρης diversa lectio est Versus sequentis: Nam pro Ἐξ ὀρέων in Libris quibusdam extare potuit Ἐκ vel Ἐξ πέτρης: quod cum ad Marginem indicatum esset, aliquis imperitior Versui mutilo appinxit, ut eum integraret. Attende: Hæc mea suspicio

forte

Et pluviæ commixtus, non sine damno tristifico de montibus præcipitatur:
Cum alias sit perennis undosoque cursu feratur. Nec illum
Objectæ moles, rapide æstuantem, cohibent.
Sic nemo audacem inclyti Pœantis filium
Vel eminus oculis intuitus, propius accedere poterat.
Excellens enim robur in ejus pectore erat.
Instructus autem venerat armis bellicosi Herculis
Varie elaboratis. Nam in balthei splendentis circulo
Feroces & impavidæ inerant ursæ, juxtaque Thoes
Horrendi, ac truculentum superciliis (veluti) ridentes
Pantheræ; Quas juxta lupi aderant feroces,
Et sues albis dentibus, robustique leones,
Mirifice instar viventium effincti. Undique præterea
Conflictus cum funesta cæde inibi continebantur.
Tot igitur rerum simulacra in cingulo solerter efformata erant.
Aliis autem prægrandis pharethra exornata fuit.
Inerat enim pernix Mercurius Jove satus,
Apud Inachi fluenta procerum Argum mactans,
Argum (illum) qui oculis alternatim somnum capiebat.
Inerat etiam violentus Phaëthon, super Eridani unda
Curru excussus; & de terra conflagrante

Ceu

forte verissima est. *Pauw.*

180. περὶ γάρ οἱ ἐν ζωστῆρι φαεινῷ] οἱ ἐνὶ ζωστῆρι. *Rhod.*

187. Δαίδαλα μέν οἱ τόσσα περὶ ζωστῆρα τέτυκται] τέτυκτο. *Rhod.* Recte Rhodomannus τέτυκτο in gratiam sensus & Syntaxeos: Sed scribe etiam, ne Versus sit æger, Δαίδαλα μέν οἱ τόσσα. μὲν ante οἱ produci potest. *Pauw.*

188. γαρυτὸς ἀπείριτος] Nota tumorem. *Pauw.*

192. ἀναῤῥόον Ἠριδανοῖο] ἀνὰ ῥόον Ἠριδανοῖο. *Rhod.*

193. καταιθομένης δ' ἄρα γαίης Ὡς ἔτεον πάντοθι μέγας ἐπὶ ἀέρι καπνὸς] Ὡς ἐτεὸν καύσαιτο, μέγας ἐπὶ ἠέρι καπνός. *Rhod.* Rhodomannus καύσαιτο. Prave; non enim fumus urit, ut vetus verbum est:

Fumo comburi nil potest, flamma potest.

Fumus item sublime fertur. Odyss. A. — καπνὸν ἀποθρώσκοντα νοῆσαι Ἧς γαίης. Nec tamen fertur in immensum, sed

ut

Ὡς ἐτεὸν παύσοιτο μέγας ἐνὶ ἀέρι καπνός·
Περσεὺς δ' ἀντίθεος βλοσυρὴν ἐδάϊζε Μέδουσαν,
Ἄστρων ἧχι λοετρὰ πέλει, καὶ τέρματα γαίης,
Πηγαί δ' ὠκεανοῖο βαθυῤῥόου, ἔνθ' ἀκάμαντι
Ἠελίῳ δύνοντι συνέρχεται ἑσπερίη νύξ·
Ἐν δὲ, καὶ ἀκαμάτοιο μέγας πάϊς Ἰαπετοῖο,
Καυκάσου ἠλιβάτοιο παρηώρητο κολώνῃ
Δεσμῷ ἐν ἀῤῥήκτῳ· κεῖρε δέ οἱ αἰετὸς ἧπαρ
Αἰὲν ἀεξόμενον· ὃ δ' ἄρα στενάχοντι ἐῴκει·
Καὶ τὰ μὲν ἂρ τεύξαντο κλυταὶ χέρες Ἡφαίστοιο
Ὀμβρίμῳ Ἡρακλῆϊ· ὃ δ' ὤπασε παιδὶ φορῆναι
Ποίαντος· μάλα γάρ οἱ ὁμωρόφιος φίλος ἦεν·
Αὐτὰρ ὁ κυδιόων ἐν τεύχεσι, δάμνατο λαούς·
Ὀψὲ δέ οἱ μετόρουσε Πάρις, στονόεντας ὀϊστοὺς
Νωμῶν ἐν χείρεσσι μετὰ γναμπτοῖο βιοῖο
Θαρσαλέως· τῷ γάρ ῥα συνήϊεν ὕστατον ἦμαρ·
Ἧκε δ' ἀπὸ νευρῆφι βέλος· ἣ δ' ἰάχησεν,*
Ἰοῦ ἐπεσσυμένοιο· ὃ δ' οὐχ ἅλιον φύγε χειρῶν·

Ἀλλ'

ut fumi copia est, aut vis, celsius, aut demissius, & in certa aëris regione finitur vanescens in auras: ubi vanescit, cessare dicitur. Hoc intellexit Calaber, fumum inferna sui parte spissiorem; superna rariorem, & evanidum: hoc faberrimus artifex Vulcanus ad verum repræsentavit. Nec fumus uritur, nec παθητικῶς signat καύσαιτο, ut intrudi possit cum ratione. *Dausq.* Hæc sensum non habent. Rhodomannus, ut sensum haberent, perperam scripsit Ὡς ἐτεὸν καύσαιτο: Nam id significare non potest Græce, quod in Versione Latina dixit. Taceo, quod καύσαιτο post καταιθομένης plane ineptum sit. Aliud latet: Dausqueji enim balbutiem non curo, qui & Rhodomannum male redarguit, & Græca ad mentem suam contortuplicatam ridicule explicuit. An scribendum, καταιθομένης δ' ἄρα γαίης, Ὡς ἐτεὸν, ἐπαείρετο μέγας ἐνὶ ἠέρι καπνὸς, vel Ὡς ἔτεον περ, ἄερτο μέγας ἐνὶ ἠέρι καπνὸς? *sublatus erat atque suspensus in aëre fumus ingens.* Hoc appositissimum sane, & nihil in eo, quod turbat, nisi paulo audacior mutatio: At nihil modestius mihi suppetit: Quare vel hoc sumere debes, vel aliud acutius comminisci. *Pauw.*

207.

Ceu vere arderet, ingens in aëre fumus glomerabatur.
Ad hæc Perseus Deo similis horrendam cædebat Medusam,
Hic, ubi siderum lavacra & terræ fines exsistunt,
Fontesque profundi Oceani, ubi cum indefatigabili
Sole quando occidit, nox Hesperia congreditur.
Inibi etiam invicti magnus Japeti filius
Ad ardui rupem Caucasi suspensus erat
Vinculis validissimis, & aquila exedebat jecur ejus,
Subinde renascens. Unde ipse ingemiscenti similis erat.
Hæc celebres Vulcani manus fabricaverant
Forti Herculi. Qui ferenda illa dedit nato
Pœantis, cum admodum familiaris ei amicus esset.
His igitur armis se magnifice ostentans, globos militum dejiciebat.
Tandem in eum invectus est Paris tristificas sagittas
Manibus versans, una cum flexili arcu
Confidenter; Huic enim ultimus dies imminebat.
Emisit igitur a nervo citum telum, qui stridorem dedit
Evolante sagitta: quæ nec incassum e manibus fugit.

207. Ὀψὲ δέ οἱ μετέρχετο Πάρις] Nonne ἐπόρουσε? *Pauw.*

210. Ἧκε δ' ἀπὸ νευρῆφι βέλος· ἣ δ' ἴαχησεν *] ἀπὸ νευρῆφι θοὸν βέλος. *Rhod.* Tam sufficit potest πικρὸν (eo namque telo occidit Cleodorus) quam θοὸν, quod recte Brodæus. *Dausq.*

211. Ἰῷ ἐπισσυμένοιο] ἀπισσυμένοιο. *Rhod.* Incitata jam sagitta, sive auras tranante, & Cleodorum petente. Quod scire altioris paullo est cognitionis, quam sagittam a nervo recessisse, quod aliter fieri nefas, & nisi Bruto, incognitum nulli. Quare vana est Rhodomanni correctio reponentis ἀπισσυμένοιο. Ἰῷ ἐπισσυμένοιο rectissime & æquissime dicam, sagitta *involante*, non *volante* duntaxat, ut Brodæus, non *avolante*, ut alii in mentem esse potuit. *Dausq.* ἣ, quod Versu præcedenti cum his cohæret, vocem νευρῆφι aperte respicit: Quare ipsi pueri decennes sentiunt statim stolidissimi Dausqueji ineptias. Si scripsisset homo, Ἧκε δ' ἀπὸ νευρῆφι θοὸν βέλος, ἠδ' ἰάχησεν, pretiosissimum illud ἐπισσυμένοιο potuisset retinere: Sic enim ἠδ' ἰάχησεν Paridem respiceret: *& sonuit latus involante sagitta.* Sed sic sibi, non Calabro profuisset. *Pauw.*

Ibid. ὃ δ' οὐχ ἅλιον φύγε χειρῶν] φύγε χειρῶν: Impropria

Ἀλλ' αὐτοῦ μὲν ἅμαρτεν, ἀλευομένου μάλα τυτθὸν,
Καί ῥ' ἔβαλεν Κλεόδωρον ἀγακλυτὸν περ ἐόντα,
Βαιὸν ὑπὲρ μαζοῖο, διήλασε δ' ἄχρις ἐς ὦμον·
Οὐ γὰρ ἔχεν σάκος εὐρὺ, τό οἱ λυγρὸν ἔσχεν ὄλεθρον·
Ἀλλ' ὅγε γυμνὸς ἐὼν, ἀνεχάζετο· τοῦ γὰρ ἀπ' ὤμων
Πουλυδάμας ἀπάραξε σάκος, τελαμῶνα δαΐξας
Βουπλῆγι στιβαρῷ· ὁ δ' ἐχάσσατο μαρνάμενος περ.
Αἰχμῇ ἀνιηρῇ· στονόεις δέ οἱ ἔμπεσεν ἰὸς
Ἄλλοθεν ἀΐξας· ὡς γάρ νύ που ἤθελε δαίμων
Θήσειν αἰνὸν ὄλεθρον ἐΰφρονος υἱέϊ Λέρνου,
Ὃν τέκετ' Ἀμφιάλη Ῥοδίων ἐν πίονι γαίῃ·
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐδάμασσε Πάρις στονόεντι βελέμνῳ,
Δὴ τότε δὴ Ποίαντος ἀμύμονος ὄμβριμος υἱὸς
Ἐμμεμαὼς, θοὰ τόξα τιταίνων οἱ μέγ' ἄϋτει·
Ὦ κύον, ὥς σοὶ ἔγωγε φόνον, καὶ κῆρ' ἀΐδηλον
Δώσω, ἐπεί νύ μοι ἄντα λιλαίεαι ἰσοφαρίζειν·
Καί κεν ἀναπνεύσουσιν, ὅσοι σέθεν εἵνεκα λυγρῷ
Τείροντ' ἐν πολέμῳ· τάχα γὰρ λύσις ἔσσετ' ὀλέθρου,
Ἐνθάδε σεῖο θανόντος, ἐπεί σφισι πῆμα τέτυξαι.
Ὣς εἰπὼν, νευρὴν εὔστροφον ἀγχόθι μαζοῦ

Εἴ-

pria locutio: Nam ſagitta non emittitur manibus, ſed arcu & nervis, qui manibus tenentur, & ſic locutioni impropriæ locum præbent. An tamen ſcribendum φύγε νεύρων, vel νευρῆς? Præcedens νευρῆφι non obſtat ſane, quominus vocem hic repetierit Quintus: Sic enim centies ille. Pro ὃ δ' οὐχ ἅλιον Rhodomannus in Addendis τὸ δ' οὐχ ἅλιον: Male, ubi inter βέλος & articulum hunc intercedit ἰῷ: Feſtinanti id excidit absque dubio. ἅλιον adverbium eſt, & poſitum pro ἁλίως. *Pauw.*

213. ἔβαλεν Κλεόδωρον ἀγακλυτόν περ ἐόντα] Scribe, ut Verſui bene ſit, ἀγακλειτόν περ ἐόντα. *Pauw.*

222. Ὃν τέκετ' Ἀμφιάλη Ῥοδίων ἐν πίονι γαίῃ] ἀμφιάλη, & proprium matris nomen eſſe poteſt, & adjectivum cum Jota ſubſcripto, ſalo cincta. *Rhod.* Ultro damus τοκεῖς, & τεκόντας eſſe parentes: plurimum tamen τεκεῖν, & τεκέσθαι matris eſt, non patris, uti parere. Ideo lego Ἀμφιάλη in recto, non ἀμφιάλῃ. *Dausq.* Matris nomen hic

A Philoctetа quidem, paululum devitante, aberravit,
At Cleodorum quamvis nobilem feriit,
Aliquantulum supra papillam, inque humerum usque
adegit.
Non enim latum habebat scutum, quod tristem ei necem avertisset,
Sed inermis pedem referebat. Ejus enim ab humeris
Polydamas scutum avulserat, cum lorum ponderosa
Securi dirupisset. Retrocesserat igitur; licet adhuc hasta
Vulnifica præliaretur. Sed tristis eum sagitta incessit,
Aliunde advolans. Sic enim fatalis genius volebat quodammodo
Acerbum vitæ exitum imponere prudentis Lerni filio
(Cleodoro),
Quem Amphiale in opulenta Rhodiorum terra pepererat.
Cumque hunc itaque Paris lugubri telo prostravisset,
Mox strenuus egregii Pœantis filius,
Impetu facto, subito intendens arcum, magno illum
clamore incessit.
Proh canis! Quam (subito) tibi necem cum fato exitiali
Inferam! dum cominus æquiparare me contendis.
Atque sic fiet, ut respirent, qui tua causa tristissimo
Bello vexantur: statim enim exitialium malorum finis
erit,
Te hic interemto; Quia tu illis perniciem affers.
Sic fatus, nervum mox tortilem ad papillam usque

Ad-

hic etiam mihi placet. *Pauw.*

228. *Καί κεν ἀναπνεύσουσιν, ὅσοι σέθεν*] Pro *ἀναπλεύσωσιν*, quod est navibus patriam repetent, restitui *ἀναπνεύσωσιν*. Quod commodius ad sensum videtur: ut sit antitheton τῷ *τείροντ' ἐν πολέμῳ*, quod mox sequitur. *Rhod.* Aldus & Basileenses *ἀναπλεύσουσιν*: Probo Rhodomanni suspicionem. Hic autem ita loquitur Philoctetes, ac si interfecto Paride, spes erat finiendi bellum per conventiones & pacta, quibus semper intercesserat ille: Attende modo: Sic magis adhuc arridebit *ἀναπνεύσουσιν*; imo id necessarium plane censebis loco. *Pauw.*

231. *Ὣς εἰπὼν, νευρὴν ἐΰστρεφον ἀγχόθι μαζῷ*] *νευρὴν τάχ' ἐΰ-*

Εἴρυσε· κυκλώθη δὲ κέρας, καὶ ἀμείλιχος ἰὸς
Ἰθύνθη· τόξον δὲ αἰεὶ ὑπερέσχεν ἀκωκὴ
Τυτθὸν ὑπ' αἰζηοῖο βίῃ· μέγα δ' ἔβραχε νευρὴ,
Ἰοῦ ἀπεσσυμένοιο δυσηχέος· οὐδ' ἀφάμαρτε
Δῖος ἀνήρ· τοῦ δ' οὔτι λύθη κέαρ, ἀλλ' ἔτι θυμῷ
Ἔσθενεν· οὐ γάρ οἱ τότε καίριος ἔμπεσεν ἰὸς,
Ἀλλὰ παρέθρισε χροὸς ἐπιτραύδην χρόα καλόν·
Ἐξαῦτις δ' ὅγε τόξα τιτύσκετο· τὸν δὲ παραφθὰς,
Ἰῷ εὐγλώχινι βάλεν βουβῶνος ὕπερθε
Ποίαντος φίλος υἱός· ὁ δ' οὐκ ἔμιμνε μάχεσθαι,
Ἀλλὰ θοῶς ἀπόρουσε κύων ὣς, εὖτε λέοντα
Ταρβήσας χάσσηται, ἐπεσσύμενος τοπάροιθεν,
Ὣς ὅγε λευγαλέῃσι πεπαρμένον ἦτορ ἀνίῃς
Χάζετ' ἀπὸ πτολέμοιο· συνεκλονέοντο δὲ λαοὶ,
Ἀλλήλους ὀλέκοντες· ἐν αἵματι δ' ἔπλετο δῆρις

Κτει-

εὔστροφον. *Rhod.* Scribo: νευρὴν μὲν εὔστροφον. Rhodomannus: τάχ' εὔστροφον. *Dausq.* Fortius est Rhodomanni τάχ'. *Pauw.*

233. τόξον δὲ αἰεὶ ὑπερέσχεν ἀκωκὴ Τυτθὸν] Forte δ' αἰνὴ ὑπερέσχεν. *Rhod.* Scribe τόξυ casu secundo. Rectius ἀεὶ, rectius ἰοὶ. Rhodomannus δ' αἰνὴ. *Dausq.* Perbene Rhodomannus δ' αἰνὴ: δὲ ἀεὶ vel δ' αἰεὶ non convenit hic: ineptum autem plane δ' ἰοὶ. ὑπερ in ὑπερέσχεν significat *trans*, *ultra*; & sic τόξον amat casu quarto, quod prorsus respueret, si *supra* significaret: Moneo rudiores, ne cum Dausquejo male cæspitent. *Pauw.*

234. μέγα δ' ἔβραχε νευρὴ, Ἰοῦ ἀπεσσυμένοιο] Miror, quod acutissimus ille Dausquejus pro ἀπεσσυμένοιο hic non scripserit ἐπεσσυμένοιο, ut sic locus cum paulo superiore sibi niteret vere. *Pauw.*

237. οὐ γάρ οἱ τότε καίριος ἔμπεσεν ἰὸς] Nota γάρ productum ante οἱ. *Pauw.*

238. Ἀλλὰ παρέθρισε χροὸς ἐπιτραύδην χρόα καλὸν] Φωτὸς ἐπιγράβδην. *Rhod.* Scribo χρωτὸς & ἐπιγράβδην, vel φωτὸς, ex Iliad. Δ.

Ἀκροτάτην δ' ἄρ ὀϊστὸς ἐπέγραψε χρόα καλόν.

ex Nonno Lib. 22.

—— βέλος ἥπτετο μηρῦ,
Λεπτὸς ὄνυξ ἅτε, φωτὸς ὅτε χροὸς ἄκρα χαράξῃ.

Quæ postrema sunt interpretamentum τῦ ἐπιγράψαι, quod conscribillare magis est, quam lacerare. Iliade P. dixit Homerus ἐπιλίγδην γράψεν. Lycophron: Πτεροῖσι χέρσον αἰετὸς διαγράφων. *Dausq.* Locus depra-

Adducit; Hinc cornu in circuli modum circumagitur, ſævaque arundo
Dirigitur, ita ut ex arcu ſagittæ mucro promineret
Aliquantulum, juvenis vi (reducta). Tum liquide inſonat chorda
Erumpente telo cum ſtrepitu. Nec aberrat
Vir præſtans; Atqui cor illius nondum diſſolvebatur; ſed animo adhuc
Valebat: Non enim opportuno ipſi loco ſagitta infigebatur,
Sed ſtrictim formoſum hominis corpus ſauciaverat.
Contra vero ille arcum (in hoſtem) dirigit: Sed illum præveniens,
Acuto telo verberat ſupra inguen
Dilectus Pœantis filius; Qui diutius ad confligendum haud moratur,
Sed ſubito aufugit; ut canis quando leonem
Pavitans retrocedit; qui tamen cum impetu adortus illum antea fuerat:
Sic Paris acerbiſſimo transfixum cruciatu pectus habens,
Ex acie ſe proripit. Mox turbantur inter ſeſe exercitus,
Mutuasque edunt ſtrages. Sanguine itaque conflictus inundat

Utrin-

pravatus. Rhodomannus non ſatisfacit mihi: Nam audacior eſt conjectura, & minus conveniens, quia videtur requiri deſignatio loci, quo vulneratus erat Paris in corpore. Legendum arbitror, Ἀλλὰ παρέθρισε χειρὸς ἐπιγράβδην χρόα καλόν. χειρὸς, *brachii*: Ita proprie & venuſte accipienda vox. Vides? Sic minima mutatione utrumque vitium eſt ſublatum. *Pauw.*

239. Ἐξαῦτις δ' ὅγε τόξα τιτύσκετο] Ineptum eſt illud ἐξαῦτις, & ab hoc loco plane alienum: Nam *denuo*, *rurſus* ſignificat, & pro Paride hic nobis obtrudit Philoctetem, de quo ita loqui poterat Auctor, non de Paride: Res eſt longe apertiſſima, & miror Interpretem, qui *contra* dedit, ſuo plane arbitrio Linguaque contemta. Scribendum ſine dubio, Ἐξάντες δ' ὅγε τόξα τιτύσκετο. Sic *contra* locum habet: Nam id ἐξάντες ſignificat: Heſychius opportune, Ἐξάντες, ἐξεναντίας, ὁτὲ δὲ τὸ ὑγιές. Ab ἐξάντης eſt ἐξάντες, adverbialiter uſurpatum. *Pauw.*

241. ὁ δ' ὐκ ἔμιμνε μάχεσθαι] ὁ δ' οὐκ ἔτ' ἔμιμνε. *Rhod.* Potes etiam, ὁ δ' οὐχὶ ἔμιμνε. *Pauw.*

244. πεπαρμένος ἦτορ ἀνίῃς] πε-

Κτεινομένων ἑκάτερθε· νεκροὶ δ' ἐπέκειντο νέκυσσι
Πανσυδίῃ, ψεκάδεσσιν ἐοικότες, ἠὲ χαλάζῃ,
Η χιόνος νιφάδεσσιν, ὅτ' οὔρεα μακρὰ, καὶ ὕλην
Ζηνὸς ὑπ' ἐννεσίῃ ζέφυρος, καὶ χεῖμα παλύνει,
Ως οἱ ἀμφοτέρωθεν ἀνηλέϊ χειρὶ δαμέντες,
Αθρόοι ἀλλήλοισι δεδουπότες, ἀμφεχέοντο·
Αἰνὰ δ' ἀνεστενάχιζε Πάρις· περὶ δ' ἕλκεϊ θυμὸν
Τείρετο· τὸν δ' ἀλύοντα μέγ', ἀμφεχέοντ' ἰατῆρες·
Τρῶες δ' εἰς ἑὸν ἄστυ κίον· Δαναοὶ δ' ἐπὶ νῆας
Κυανέας ἀφίκοντο θοῶς· τοῦ γάρ ῥα κυδοιμοῦ,
Νὺξ ἀπέπαυσε μέλαινα· μόγον δ' ἐξείλετο γυίων,
Υπνον ἐπὶ βλεφάροισι πόνου ἀλκτῆρα χέασα·
Αλλ' οὐχ ὕπνος ἔμαρπτε θοὸν Πάριν ἄχρις ἐς ἠῶ·
Οὐ γάρ οἵ τις ἄλαλκε λιλαιομένων περ ἀμύνειν
Παντοίοις ἀκέεσσιν, ἐπεί ῥά οἱ αἴσιμον ἦεν
Οἰνώνης ὑπὸ χερσὶ μόρον, καὶ κῆρας ἀλύξαι,
Ην ἐθέλῃ· ὁ δ' ἄρ' αἶψα θεοπροπίῃσι πιθήσας,
Ηϊεν οὐκ ἐθέλων· ὀλοὴ δέ μιν ἦγεν ἀνάγκη

Κου-

πεπαρμένος ἦτορ ἀνίης. *Rhod.*

247] νεκροὶ δ' ἐπέκειντο νέκυσσι] Cur non ſcripſit, νεκροὶ δ' ἐπέκειντο νεκροῖσι? Idne Metro obfuiſſet? Abſit, ita ſenſerit ipſe Quintus. An forte imperiti id autumantes, νεκροῖσι mutarunt in νέκυσσι? Poteſt. *Pauw.*

248. ψεκάδεσσιν ἐοικότες] Nihil ineptius, ubi ἐπέκειντο præcedit: Quid enim? An guttæ jacent ſupra guttas, & ita jacentes, a nobis videntur oculis noſtris? Hercule, nihil putidius. De grandine, de nive res eſt certa: de gutta inaudita plane. An igitur balbutiit bonus? Sit ita, per me licet, Nimis tamen abſonum hoc: Quare ἐπέκειντο corruptum eſſe ſuſpicor, & legendum ἐπέχυντο. Sic putidiſſimum ſchema abeſt: Quæ enim magna copia ruunt & aggeruntur, ἐπιχέονται dicuntur figurate: Nihil notius. Mox ſequitur ἀμφεχέοντο: quod verbum ſimile hic præceſſiſſe innuit: Ita enim ſolet Quintus. *Pauw.*

251. Ως οἱ ἀμφοτέρωθεν ἀνηλέϊ χειρὶ δαμέντες] Ως οἵγ', & κερὶ δαμέντες. *Rhod.* Recte κερὶ pro χειρὶ. *Pauw.*

254. τὸν δ' ἀλύοντα μέγ', ἀμφεχέοντ' ἰατῆρες] Nec ἰατρὸς, nec ἰατὴρ α corripere poſſunt ulla

Utrinque cadentium: & cadavera cadaveribus incumbunt:
Acervatim, in modum pluviæ aut grandinis,
Aut guttarum nivis, cum editos montes & ſylvam,
Jovis nutu, Zephyrus & hyems conſpergunt.
Ita hi utrinque a ſæva Parca profligati,
Denſe inter ſeſe prolapſi conglomerabantur.
Paris autem graviter ingemiſcebat, & ob vulnus, animi
Angebatur; Quem languentem ſtudioſe obibant medici.
At Troës in urbem ſuam redierunt; Danai contra ad naves
Cæruleas ſtatim receſſerunt. A prælio enim
Nox avocavit nigra, & laſſitudinem membris exemit,
Infuſo palpebris ſomno, qui laboris depulſor eſt.
Verum ſopor celerem Parin haud corripit uſque dum illuxit.
Nemo enim ipſi medetur, quamvis opitulari ſtuderent
Omnis generis remediis. Siquidem fatale ei erat,
Ut Oenones manibus exitiales Parcas evitaret,
Si medicaretur ipſum. Quocirca ut oraculis morem gereret,
Iter ſuſcepit invitus; Triſtis enim adduxit eum neceſſitas

In

ulla ratione: non magis, quam *θίατρον*. Pura puta eſt inſcientia, & in *ἀρχίατρος* explendo verſui contrahere: viderint, qui faciunt. Autor Paralipomenôn Linguæ Græcæ ne quidem *ε* in iſtis uſquam produci aſſerit. Errat. Hic mihi multa probatiſſimorum Autorum loca ad dicendum benigne ſuppetunt. Calabrum ita reſtituo: *ἀλύοντα μέγ', ἀμφιχέοντο ἰατροί*. *Dausq.* Cum Dausquejo ſcribe, *ἀμφιχέοντο ἰατροὶ* vel *ἰητροί*: Nam de Amphimacro hic cogitare nolo. *Pauw.*

256. *τῶ γάρ ῥα κυδοιμοῦ Νὺξ ἀπέπαυσε μέλαινα*] Scribo, *τοὺς γάρ ῥα*. Troas & Græcos. *Dausq.* Recte Dausquejus *τοὺς*, quod de Trojanis & Græcis recte etiam explicat junctim: Pugnam æqualem nox diremit: Junge, quæ antea notavi ad V. 64. hujus Libri. *Pauw.*

260. *Οὐ γάρ οἱ τις ἄλαλκε*] *Οὐ γάρ* hic iterum eſt Spondeus. *Pauw.*

263. *Ἢν ἐθέλῃ*] Legeris forte rectius *Ἢν ἐθέλῃ*, *ſi modo vellet* opitulari, vel *ἄλθῃ*, quod interpretatione mea expreſſi.

Κουριδίης εἰς ὦπα· λυγροὶ δέ μιν ἀντιόωντες
Καχχορυφῆς ὄρνιθες αὔτεον, οἵ δ' ἀνὰ χεῖρα
Σκαιὴν ἀΐσσοντες· ὃ δὲ σφέας ἄλλοτε μέν που
Δείδιεν εἰσορόων, ὅτε δ' ἀκράαντα πέτεσθαι
Εἴδετο· τοὶ δέ οἱ αἰνὸν ὑπ' ἄλγεσι φαῖνον ὄλεθρον·
Ιξε δ' ἐς Οἰνώνην ἐρικυδέα· τὸν δ' ἐσιδοῦσαι
Αμφίπολοι, θάμβησαν ἀολλέες, ἠδὲ καὶ αὐτὴ
Οἰνώνη· ὃ δ' ἄρ αἶψα πέσεν παρὰ ποσσὶ γυναικὸς,
Αμφὶ μέλαιν' ἐφύπερθε, καὶ ἔνδοθι μέχρις ἱκέσθαι *
Μυελὸν ἐς λιπόωντα δι' ὀστέου, οὕνεκεν ἠῢν
Φάρμακον αἰνὸν ἔπυθε κατ' οὐτάμενον χρόα φωτός·
Τείρετο δὲ στυγερῇ βεβλημένος ἦτορ ἀνίῃ·
Ως δ' ὅτε τις νούσῳ, καὶ ἀργαλέῃ μέγα δίψῃ
Αἰθόμενος κραδίην, ἀδινὸν κέαρ αὐαίνηται,

Ον

Rhod. Ην ἐθέλῃ legendum sine dubio: Nam ad Oenonen accedere, non erat satis, ut rei eventus docuit: Nihil perspicuum magis. Ην ἄλθῃ non convenit. *Pauw.*

265. *λυγροὶ δέ μιν ἀντιόωντες Καχχορυφῆς ὄρνιθες αὔτεον*] Ita non loquuntur Græci: Scribe, *λυγροὶ δέ οἱ ἀντιόωντες. Pauw.*

268. *ὅτε δ' ἀκράαντα πέτεσθαι Εἴδετο*] Quid Εἴδετο? Interpres habet *videntur*: Inepte, ut quisque videt, qui oculos modo aperit. Scribe absque dubio & mora, *ὅτε δ' ἀκράαντα πέτεσθαι Ελπετο*. Nihil accommodatius: Inter spem & metum pendebat. *Pauw.*

270. *Ιξε δ' ἐς Οἰνώνην*] Ita Rhodomannus pro Aldino & Basileensi Ιζε, quod in suis Adnotamentis diserte correxit Dausquejus. *Pauw.*

273. *Αμφὶ μέλαιν' ἐφύπερθε*] Heic defectum esse suspicor: licet Brodæus pro *μέλαιν'* *μέλας* legat. Sensus tamen ne hiaret, ut potuimus, opera data est. *Rhod.* Ex his fortasse sententiam quis extundet, certe commodam non eliciet. Moliebar ego aliquam ex his correctionem:

Ιὸς δ' ἀμφὶ μέλαν κέαρ ἔσσυτο μέχρις ἱκέσθαι

venenum sagittæ Philocteteæ, de quo anterius. Vel: *Αμφὶ μέλη ἐπέρησε κακοῦ ἴς μέχρις ἱκέσθαι.* Vel: *Αμφὶ μέλη οἱ πέρθεν, ἐχίδνης μέχρις ἱκέσθαι Μυελόν.* Vel: *Αμφὶ μέλαιναι ἔφυντ' ὀδύναι καὶ μέχρις ἱκέσθαι.* Vel: *Αἶσα μέλαινα δ' ἔπειρε κέαρ καὶ μέχρις ἱκέσθαι.* Sic *ἔνδοθι* rejectum erit, ut interpretamentum illius *Μυελὸν ἐς λιπόωντα.* Denique sic locus ordinari potest,

In uxoris conſpectum; infauſtæque ei occurſantes
Æ vertice alites accinuerunt, aliæ ad manum
Siniſtram volantes. Ipſe vero illas modo
Formidat ſuſpiciens, modo temere vagari
Videntur. Quæ tamen funeſtam inter cruciatus mortem ej portendebant.
Venit igitur ad nobilem Oenonen. Quem cum viderunt
Ancillæ, ſimul omnes, demirantur, nec non ipſa
Oenone. Ipſe vero ſtatim ad pedes uxoris ſe abjecit,
Circumquaque lividus, non ſuperne tantum, ſed ut intrinſecus etiam veniret (livor)
Ad pinguem uſque medullam per oſſa. Quia formoſum
Sauciati viri corpus exitiale putrefecerat venenum.
Et triſti animum cruciatu ex ictu angebatur:
Non ſecus ac ſi quis, morbo & aſpera ſiti valde
Cor ſuccenſum habens, toto pectore areſcit,

Quem

teſt. reſtitui, & conlucari ipſiusmet Calabri verbis:

— ὃ δ' ἄρ' αἶψα πέσεν παρὰ ποσσὶ γυναικὸς,
Τείρετο δὲ συγερῶς βεβολημένον ἦτορ ἀνίῃ
Αμφὶ μέλαιν' ἐφύπερθε, καὶ ἔνδοθι, μέχρις ἱκέσθαι
Μυελὸν ἐς λιπόωντα —

Aut mutatione quamminima: Αμφὶ μελαίνεθ' ὕπερθε (Paris) καὶ ἔνδοθι μέχρις ἱκέσθαι. Atritas quippe circumfuſa cuti proſerpebat ad intima. Ita locorum anguſtiæ Vertumnos pariunt. *Dausq.* Hic ſine dubio interciderunt quædam, quibus vulneris atrocitas deſcripta fuit: Qui aliter ſentit, nihil ſentit. Brodæi & Dausqueji commenta riſum mihi incutiunt. *Pauw.*

274. οὕνεκεν ἦὖν φάρμακον αἰνὸν ἔπυθε κατ' οὐτάμενον χρόα φωτὸς] κατουταμένου χρόα φωτὸς. *Rhod.* Rhodomannus, ut vides κατουταμένου χρόα φωτὸς: Non accedo: κατουταμένου non amat mos loquendi, & ἦὖν tam longe diſſitum à χρόα, cui κατουταμένου apponitur, verborum ſtructuram efficit perquam ingratam: Adhæc οὕνεκεν ἦὖν durius eſt ipſo ſono, & Quintus non dediſſet, credo, ſed οὕνεκα ἦὖν, ubi hiatus non metuebat ſimiles. Quid multa? Locum non tentavit Vir Doctus, ubi eum tentare debuerat: Scribo, & ſcribo, niſi fallor, certo, οὕνεκα νηδὺν φάρμακον αἰνὸν ἔπυθε κατ' οὐτάμενον χρόα φωτὸς. Habuimus βάλεν βουβῶνος ὕπερθε: Sic νηδὺν apprime convenit, & locus eſt ſynceriſſimus.

Ον τε περιζέουσα χολὴ φλέγει, ἀμφὶ δὲ νωθὴς
Ψυχή οἱ πεπότητ' ἐπὶ χείλεσιν αὐαλέοισιν,
Αμφότερον, βιότου τε, καὶ ὕδατος ἱμείρουσα,
Ως τοῦ ὑπὸ στέρνοισι καταίθετο θυμὸς ἀνίῃ·
Καί ῥ' ὀλιγοδρανέων, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
Ω γύναι αἰδοίη, μὴ δή νύ με τειρομενόν περ
Εχθήρῃς, ἐπεὶ ἄρ σε πάρος λίπομεν ἐν μεγάροισι
Χήρην, οὐκ ἐθέλων περ· ἄγον δέ με κῆρες ἄφυκτοι
Εἰς Ελένην, ἧς εἴθε πάρος λεχέεσσι μιγῆναι,
Σῇσιν ἐν ἀγκοίνῃσι θανὼν, ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσα·
Αλλ' ἄγε πρός σε θεῶν, οἵ τ' οὐρανὸν ἀμφινέμονται,
Πρός τε τεῶν λεχέων, καὶ κουριδίης φιλότητος,
Ηπιον ἔνθεο θυμόν· ἄχος δ' ἀλεγεινὸν ἄλαλκε,
Φάρμακ' ἀλεξήσοντα κατ' ἕλκεος οὐλομένοιο
Θεῖσα, τὰ μεμόρηται ἀπωσέμεν ἄλγεα θυμοῦ,
Ην ἔλῃς· σῇσιν γὰρ ὑπὸ φρεσὶν, εἴτε σαῶσαι
Μήδεαι ἐκ θανάτου δυσηχέος, εἴτε καὶ οὐκί·
Αλλ' ἐλέαιρε τάχιστα, καὶ ὠκυμόρων σθένος ἰῶν
Εξάκεσ', ὥς μοι ἔτ' ἀμφὶ μένος, καὶ γυῖα τέθηλε·
Μή δέ τί με ζήλοιο λυγροῦ μεμνημένη ἔμπης,
Καλλίψῃς θανέεσθαι ἀμειλίκτῳ ὑπ' ὀϊστῷ,
Πὰρ ποσὶ σοῖσι πεσόντα· Λιταῖς δ' ἀποθύμια ῥέξεις,

Αἴ

ſimus. *Pauw.*

279. Ον τε περιζέουσα χολὴ φλέγει] Ον τε περιζείουσα. *Rhod.*

285. σε πάρος λίπομεν ἐν μεγάροισι] πάρος λίπον ἐν μεγάροισι. *Rhod.*

289. Αλλ' ἄγε πρός σε θεῶν] σε λίτομαι: Ellypſin verbo rudioribus indico. *Pauw.*

291. ἄχος δ' ἀλεγεινὸν ἄλαλκε] Interpres, *triſtemque offenſæ dolorem abige.* Ego ἄχος explicare malo de dolore, quo laborabat Paris ex vulnere, propter ipſum ἄλαλκε. *Pauw.*

293. Θεῖσα, τὰ μεμόρηται ἀπωσέμεν] τά μοι μεμόρηται. *Rhod.*

294. Ην ἔλῃς] Ην ἐθέλῃς vel ἐλεῇς. *Rhod.* Scio non diſplicituram nonnullis eam lectionem. Sed ſcribendum forte, Ην κε θέλῃς. Rectius, Ην σύγε λῇς. Vocis inſcientia labem fecit. Brodæus, Ην ἔτλης, vel ἐθέλῃς. Super re adeundus Apollodorus Lib. 3. Bibliothecæ. *Dausq.*

Quem ſcilicet bilis efferveſcens inflammat; languida igitur
Anima ipſi circum ſicca labia volitat,
Duabus de cauſis; quod tum vitæ tum aquæ appetens eſt.
Ita in pectore illius cor ægritudine exurebatur.
Atque vix trahens animam, hoc tandem ſermone illam
affatur:
Uxor honoranda, ne quæſo me tantopere afflictum
Odio proſequaris hoſtili; qui te olim deſerui in ædibus
(noſtris)
Viduam; haud equidem volens. Adegerunt enim me
inevitabiles Parcæ
Ad Helenam. Cujus priusquam lecto me admiſcerem
utinam
Tuis in brachiis exſtinctus animam exhalaſſem!
Verum age, perque Deos qui cælum incolunt,
Perque tuum thalamum & maritalem amorem,
Indue manſuetum animum, triſtemque (offenſæ) do-
lorem abige,
Salutaria exitiabili vulneri medicamina
Imponens, quæ fatis decretum eſt ut animo (meo) an-
gores depellant;
Si modo velis. Tuo enim in arbitrio, ſive ſervare
A morte (me) lamentabili, ſive non, conſtituas.
Quin miſerere (mei) quamprimum, & mortiferum vi-
rus ſagittarum
Medendo expugna, dum mihi vires adhuc & membra
vigent:
Et ne me, triſtis Zelotypiæ affectioni pertinaciter in-
dulgens,
Sinas immitis ſagittæ vulnere vitam profundere,
Ad pedes tuos proſtratum; Litasque ita offendas,

Quæ

Dausq. Vel ἰθέλῃς vel ἐλεῇς ſcribendum: quia Ἀλλ' ἐλέαιρε ſequitur, ἐθέλῃς ego præfero. *Pauw.*

295. *Μήδεαι ἐκ θανάτε δυσηχέος*] ἐκ θανάτοιο δυσηχέος. *Rhod.*

297. *ὥς μοι ἔτ' ἀμφὶ μένος, καὶ γυῖα τέθηλε*] An hæc ſatis conveniunt cum illis, quæ V. 273. & ſequentibus dicta ſunt? *Pauw.*

299. *Καλλίψῃς θανέεσθαι*]

Αἵ ῥα καὶ αὐταὶ Ζηνὸς ἐριγδούποιο θύγατρες
Εἰσὶ, καὶ ἀνθρώποισιν ὑπερφιάλοις κοτέουσαι,
Εξόπιθε στονόεσσαν ἐπιθύνουσιν Ερινννὺν,
Αλλὰ χόλον· ἀλλὰ σὺ πότνια, κακὰς ἀπὸ κῆρας ἔρυκε*
Εσσυμένου, εἰ καί τι παρήλιτο ἀφραδίῃσιν.
Ως ἄρ' ἔφη· τῆς δ' οὔτι φρένας παρέπεισε κελαινὰς,
Αλλά ἑ κερτομέουσα, μέγ' ἀχνύμενον προσέειπεν·
Τίπ7ε με εἰλήλουθας ἐναντίον, ἥν ῥα πάροιθεν
Κάλλιπες ἐν μεγάροισι, μέγ' ἄσπετα κωκύουσαν,
Εἵνεκα Τυνδαρίδος πολυκήδεος, ᾗ παριαύων,
Τέρπεο καγχαλόων, ἐπειὴ πολὺ φερτέρη ἐστὶν
Τῆς σέο κουριδίης; τὴν γὰρ φάτις ἔμμεν ἀγήρω·
Κείνην ἐσσυμένως γουνάζεο, μὴ δὲ νύ μοί περ
Δακρυόεις, ἐλεεινὰ καὶ ἀλγινόεντα παραύδα·
Αἲ γάρ μοι μέγα θηρὸς ὑπαὶ κραδίῃ μένος εἴη
Δαρδάψαι σέο σάρκας, ἔπειτα δέ θ' αἷμα λαφύξαι·
Οἷά με πήματ' ἔοργας, ἀτασθαλίῃσι πιθήσας·
Σχέτλιε, ποῦ νύ τοι ἐστὶν ἐϋστέφανος Κυθέρεια;
Πῇ δὲ πέλει γαμβροῖο λελασμένος ἀκάματος Ζεύς;
Τούς ἔχ' ἀοσσητῆρας· ἐμῶν δ' ἀπὸ τῆλε μελάθρων

Καλλείψης θανέεσθαι. *Rhod.*

304. Αλλὰ χόλον· ἀλλὰ σὺ πότνια, κακὰς ἀπὸ κῆρας ἔρυκε*] Αλλὰ χόλον λίπε πότνια, κακὰς δ' ἀπὸ, vel Καὶ χόλον· ἀλλὰ σὺ πότνια κακὰς ἀπὸ κῆρας ἔρυκε. *Rhod.* Hæc aperte decumbunt. Rhodomannus non male, ſed ita tamen, ut in ejus ſuſpiciunculis non acquieſcam: Nam καὶ χόλον poſt στονόεσσαν Ερινὺν languidum ſane eſt, & incongrue accedit: Alterum vero, Αλλὰ χόλον λίπε πότνια, κακὰς δ' ἀπὸ κῆρας ἔρυκε, audaculum eſt, & minus etiam aptum: Nam ἀλλὰ χόλον λίπε πότνια non exſpectamus fere hic. Aliud latet, ex Libris forte petendum. Viſne ſuſpicionem? Legi poſſet non incommode, aut inepte, Εξόπιθε στονόεσσαν ἐπιθύνουσιν Ερινὺν Πάγχολον· ἀλλὰ σὺ πότνια &c. Pro ἔρυκε Baſileenſes peſſime ediderant ἔρεκε: Id correxit etiam Rhodomannus. *Pauw.*

305. Εσσυμένου, εἰ καί τι παρήλιτο ἀφραδίῃσιν] Εσσυμένως, εἰ καί τι παρήλιτεν. *Rhod.*

Quæ & ipſæ Jovis altitonantis filiæ
Sunt, & ſuperbis hominibus iratæ
In poſterum luctuoſam immittunt Erinnym;
Verum o veneranda omitte iram, & malignis obſta Parcis
Repente: etiamſi per ſtultum errorem aliquid in te deliquerim.
Sic dixit: illius vero turbidam mentem non inflexit.
Quin conviciis hominem inceſſens magno cruciatu affectum ſic compellavit.
Quid? tune in conſpectum meum prodire audes? quem olim (tam perfide)
In ædibus deſeruiſti, graviſſimo luctu percitam
Ob Tyndaridem tot malorum conciliatricem: cujus tu concubitu
In ſinu gaudens fruebare. Quandoquidem longe præſtantior eſt
Legitima tua uxore; Nam & ſenectæ haud obnoxiam eſſe fama perhibetur.
Huic illico hinc faceſſens ad genua accidas: nec mihi
Lacrymis oppletus miſerabilia & triſtia oggannias.
Utinam enim immanis beluæ vis cordi meo ſubeſſet,
Ut dilaniarem carnes tuas, & inſuper ſanguinem exorberem,
Ob mala quibus me affeciſti, ſceleratæ libidini morem gerens.
Perfide, ubi nunc tibi eſt coronigera Venus?
Ubi immortalis eſt Jupiter, generi oblitus?
Hos habe tibi opitulatores, ac procul ab ædibus meis
Hinc

308. *Τίπτε με εἰλήλυθας ἐναντίον*] Τίπτε μοι vel μευ. *Rhod.*

309. *μέγ' ἄσπετα κωκύουσαν*] *μάλ' ἄσπετα* hic niteret magis, ubi *μεγάροισι* præcedit: Sed ea diligentia non fuit Calaber. *Pauw.*

315. *Αἲ γάρ μοι μέγα θηρὸς*] Leænæ. *Pauw.*

317. *Οἷά με πήματ' ἔοργας*] Οἷα hic ponitur θαυμαστικῶς: Non improbo: Quid tamen ipſum illud θαυμαστικὸν hoc loco? Nonne eadem ſerie rectius ſequeretur, quod præcedentium quaſi rationem redderet? Ita ſane videtur mihi. Quare mallem, Τοῖά με πήματ' ἔοργας.

Χάζεο, καὶ μακάρεσσι, καὶ ἀνδράσι πῆμ' ἀλεγεινόν·
Σεῖο γὰρ εἵνεκ' ἀλιτρὲ, καὶ ἀθανάτους ἕλε πένθος,
Τοὺς μὲν ἐφ' υἱωνοῖς, τοὺς δ' υἱάσιν ὀλλυμένοισιν·
Αλλά μοι ἔῤῥε δόμοιο, καὶ ἐς Ελένην ἀφίκανε,
Ης σε χρεὼν νυκτός τε, καὶ ἤματος ἀσχαλόωντα,
Τρύζειν πὰρ λεχέεσσι, πεπαρμένον ἄλγεϊ λυγρῷ,
Εἰσόκε σ' ἰήνειεν ἀνιηρῶν ὀδυνάων.
Ως φαμένη, γοόωντα φίλων ἀπέπεμπε μελάθρων·
Νηπίη· οὐ δ' ἄρ' ἐφράσσαθ' ἑὸν μόρον· ἦ γὰρ ἔμελλον
Κείνου ἀποφθιμένοιο, καὶ αὐτῇ κῆρες ἕπεσθαι
Εσσυμένως· ὣς γάρ οἱ ἐπέκλωσε Διὸς αἶσα·
Τὸν δ' ἄρ ἐπεσσύμενον λασίης ὑπὲρ ἄκριας Ιδης,
Λυγρὸν ἐπισκάζοντα, καὶ ἀχνύμενον μέγα θυμῷ,
Ηρη τ' εἰσενόησε, καὶ ἄμβροτον ἦτορ ἰάνθη,
Εζομένη κατ' Ολυμπον, ἧχι Διὸς ἔπλετ' ἀλωή·
Καί ῥά οἱ ἀμφίπολοι πίσυρες ἱδρυόωντο,
Τάς ποτ' ἄρ' ἠελίῳ χαροπὴ δμηθεῖσα σελήνη,
Γείνατο οὐρανὸν εὐρὺν ἀτειρέας, οὐδὲν ὁμοίας
Αλλήλαις· μορφὴ δὲ διέκριθεν ἄλλη ἀπ' ἄλλης· *
Η δ' ἑτέρη, χειμῶνι καὶ αἰγοκερῆϊ μέμηλε· *

Τέ-

Pro Aldino με Basileenses dederant τε, quod Rhodomannus in Editione sua expressit. *Pauw.*

324. Αλλά μοι ἔῤῥε δόμοιο, καὶ ἐς Ελένην] Versus requirit εἰς Ελένην. *Pauw.*

327. Εἰσόκε σ' ἰήνειεν] Nota ἰήνειεν eo sensu, quò hic accipiendum est. *Pauw.*

335. Εζομένη κατ' Ολυμπον, ἧχι Διὸς ἔπλετ' ἀλωὴ] Ολυμπον, ὅπη Διὸς. *Rhod.* Recte Rhodomannus ὅπη pro ἧχι: Sed quid Διὸς ἀλωὴ? An Jupiter in cælo habet arcam, in qua vel trituratur, vel crescit frumentum? Nihil pote ineptius. Vitium hæret sine dubio, & scribendum, ὅπη Διὸς ἔπλετο αὐλή. Cum Aphæresis literam absorpsisset, syllaba ab imperitis adjecta est, ne cum Paride claudicante claudicaret Versus. Sed verbum: Quid ἔπλετο? Nonne præsens decentius esset hic? De eo non dubitandum. Et quid si igitur legamus, Εζομένη κατ' Ολυμπον τ' vel Ολυμπον γ', ἧχι Διὸς πέλετ' αὐλή? Hoc mihi subito in mentem venit, cum literas

po-

Hinc apage, & Diis & hominibus dolenda noxa.
Nam tua o ſcelus, cauſa, etiam Deos immortales luctus apprehendit,
Alios propter nepotes, alios propter filios, exitio datos.
Quin e tectis te meis hinc amoliris, & ad Helenam contendis,
Cujus diu noctuque, ſumma cum indignatione te oportet
Juxta lectum quiritari, acerbiſſimo dolore confectum,
Donec moleſtiſſimis (his) cruciatibus te levet.
Ita fata, plorantem a caris ædibus dimiſit;
Stolida! Non enim fatum ſuum perpendebat. Namque futurum erat,
Ut illo exſtincto, ipſam quoque Parcæ ſequerentur
E veſtigio; Ita enim ſors Jovis telam ei texebat.
Porro dum ille ſuper hirſutæ Idæ juga properat,
Miſerabiliter claudicantem animoque valde perturbatum,
Juno animadvertit, & ingens pectore immortali gaudium concipit,
Sedens ea cæli parte, ubi Jovis ara exſiſtit:
Et juxta eam quatuor famulæ ſedebant:
Quas quondam Luna venuſta a Sole compreſſa
Peperit in amplo cælo infatigabiles, nulla in re ſimiles
Sibi mutuo. Forma enim alia ab alia diverſa eſt. *
Altera hyemis & Capricorni agit curam. *

Qua-

poſtremas antecedentis correctionis exararem, & forte veriſſimum eſt: Vide & judica. *Pauw.*

336. *Καὶ ῥά οἱ ἀμφίπολοι πίσυρες ἱδρυόωντο*] *πίσυρες σχεδὸν ἑδριόωντο*. *Rhod.* Emendo: *Καὶ παρὰ ἀμφίπολοι πίσυρες θρόνῳ ἑδριόωντο.* throno Junonis adſidebant. *Dausq.* Perbene Rhodomannus, poſt quem aliquid cornicari voluit Criticus miſellus. *Pauw.*

338. *Γείνατο οὐρανὸν εὐρὺν ἀτειρέας*] *Γείνατ᾽ ἀν᾽ οὐρανὸν εὐρύν.* *Rhod.*

339. *μορφὴ δὲ διέκριθεν ἄλλη ἀπ᾽ ἄλλης*] Scribe, *μορφῇ δὲ διέκριθεν ἄλλη ἀπ᾽ ἄλλης.* *Pauw.*

340. *Η δ᾽ ἑτέρη*] Hic aſteriſmos feci, propter defectum non obſcure apparentem. Tale autem quiddam deſieri exiſtimo: *Πρώτη μὲν θέρεος καματώδεος ἔλλαχε*

Τέτρασι μοίρῃσι βροτῶν διαμείβεται αἰὼν,
Αἳ κεῖναι ἐφέπουσιν ἀμοιβαδὸν· ἀλλὰ τὰ μέν που
Αὐτῷ Ζηνὶ μέδοντι κατ᾽ οὐρανὸν· αἳ δ᾽ ὀαρίζον
Ὅππως λοίγιος αἶσα περὶ φρεσὶν οὐλομένῃσι
Μήδετο, Τυνδαρίδος στυγερὸν γάμον ἐντύνουσα
Δηϊφόβῳ, καὶ μῆνιν ἀνιηρὴν Ἑλένοιο,
Καὶ χόλον ἀμφὶ γυναικὸς, ὅπως τέ μιν υἷες Ἀχαιῶν
Ἤμελλον μάρψαντες ἐν ὑψηλοῖσιν ὄρεσσι,
Χωόμενον Τρώεσσι, θοὰς ἐπὶ νῆας ἄγεσθαι,
Ὥς τε οἱ ἐννεσίῃσι κρατεροῦ Τυδέος υἱὸς
Ἑσπομένου Ὀδυσῆος ὑπὲρ μέγα τεῖχος ὀροῦσαι,
Ἀλκαθόῳ στονόεντα φέρειν ἤμελλον ὄλεθρον,
Ἁρπάξας ἐθέλουσαν ἐΰφρονα Τριτογένειαν,
Ἥ τ᾽ ἐρύμη πόλιός τε, καὶ αὐτῶν ἔπλετο Τρώων·
Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ θεῶν τις ἀπειρέσιον χαλεπήνας
Ἔσθενεν ὄλβιον ἄστυ διαπραθέειν Πριάμοιο,
Ἀθανάτης ἔμπροσθεν ἀκηδέος ἐμβεβαυίας·

Οὐ-

λαχε μοῖραν, Η δ᾽ ἑτέρη &c. Et mox, Εἴαρι δ᾽ αὖ τριτάτη· τετράτη δ᾽ ἐπιτέρπετ᾽ ὀπώρῃ· Τέτρασι γὰρ μοίρῃσι &c. Prima laboriferæ æſtatis partem ſortita eſt. Vere autem tertia, & Autumno quarta ſe oblectat. Rhod. Interpres, *Altera hyemis & Capricorni agit curam:* Græca præciſe contrarium dicunt: *Alterius vero hyems & Capricornus curam agunt:* Et hoc ineptum eſt, ſi de Horis dixerit Quintus, quod dici ſolet vulgo. An legendum, Τῇ δ᾽ ἑτέρῃ χειμῶνος ἅμ᾽ αἰγοκερῆι μέμηλε? *Pauw.*

341. Τέτρασι μοίρῃσι βροτῶν] Rhodomannus, Τέτρασι γὰρ μοίρῃσι, ut in Notula præcedenti vidimus: Non male. *Pauw.*

342. Αἳ κεῖναι ἐφέπουσιν ἀμοιβαδὸν] Αἱ κεῖναι. *Rhod.*

343. Αὐτῷ Ζηνὶ μέδοντι κατ᾽ οὐρανὸν] μέλοιτο, vel μέλονται ἀν᾽ οὐρανὸν, ut Brodæo placet. *Rhod.* Rhodomanni μέλοιτο non arridet: Sic enim αἳ δ᾽ ὀαρίζον inconcinne ſequitur. Rectius Brodæus, μέλονται ἀν᾽ οὐρανὸν: Malo tamen, μέλουσι κατ᾽ οὐρανὸν. *Pauw.*

346. καὶ μῆνιν ἀνιηρὴν Ἑλένοιο, Καὶ χόλον ἀμφὶ γυναικὸς] Forte: Καί ῥ᾽ ὅλον ἀμφὶ γυναικὸς. Quicquid erat de Helena futurum: verbi gratia, futuram Deiphobi conjugem parum benevolentem, immo *ſcelus exitiale,* quod

Quatuor enim partibus hominis vita ſubinde permutatur,
Quas illæ per vices obeunt. Verum hæc
Ipſi per cælum Jovi curæ fuerint. Illæ autem inter ſe conferebant,
Ut ſors funeſta exitiali conſilio
Deſtinaſſet, inceſtas Helenæ nuptias conciliare
Deiphobo. Acerbam præterea Heleni indignationem,
Et ſtomachum propter uxorem iſtam. Utque Græcorum filii
Abreptum in excelſis montibus, dum Trojanis
Iraſcitur, ad citas naves abducturi eſſent.
Ut denique ejus inſtinctu robuſti Tydei filius
Comitante Vlyſſe, ſuper ardua irrumpens mœnia,
Flebilem allaturus ſit interitum Alcathoo,
Ubi ſapientis Minervæ ſimulacrum non invitum abſtraxerit,
Quod munimentum urbis & ipſorum erat Trojanorum.
Nullus enim Deorum, licet maxima (in Trojanos) iracundia exardeſcens,
Opulentam Priami urbem exſcindere valebat,
Quamdiu hæc Dea curarum expers, pro illa ſtaret.

At-

quod Libro N. canit Calaber, & Maro in 6. Quorſum enim poſt μῆνιν pene continenter χόλον ſuggereret? *Dausq.* Ulcus vidit bonus, ſed ſanare non potuit, artis imperitia. Scribe, mutata leviter literula, καὶ μῆτιν ἀνιηρὴν Ἑλένοιο, Καὶ χόλον ἀμφὶ γυναικός. *Pauw.*

350. κρατεροῦ Τυδέος υἱὸς] κραταιοῦ Τυδέος. *Rhod.*

351. Ἑπτομένου Ὀδυσῆος ὑπὲρ μέγα τεῖχος ὀροῦσαι] Ἑσπομένου, & ὀρούσας. *Rhod.*

352. φέρειν ἤμελλον ὄλεθρον] ἔμελλεν. *Pauw.*

354. Ἤ τ' ἰρύμη πόλιός τε] Ἤ τ' ἔρυμα πτόλιός τε. *Rhod.* Hæc à Brodæo cate reſtituta eſt lectio, ne quis eam ſibi arroget. De re ſcripſimus ad Libr. Silii 13. *Dausq.* De conjectura puſilla hoc dignum notatu: Vide hominis animum & ingenium. *Pauw.*

357. Ἀθανάτης ἔμπροσθεν ἀκηδέος ἐμβεβαυίης] Si Trojæ aut Trojanorum incurioſa eſt Pallas (ἀκηδὴς tantum valet) qui tutela? Scribo, Ἀθανάτης ἔμπροσθ' εὐκηδέος. *Dausq.* ἀκηδέος hic Epithetum eſt generale, quod omnibus Diis tribuitur paſſim, quia doloris ſunt expers-

Οὐδέ οἱ ἄμβροτον εἶδος ἐτεκτήναντο σιδήρῳ
Ανέρες, ἀλλά μιν αὐτὸς ἀπ᾽ Οὐλύμποιο Κρονίων
Κάββαλεν ἐς Πριάμοιο πολυχρύσοιο πόληα·
Καὶ τὰ μὲν ὣς ὄαριζε Διὸς δάμαρ ἀμφιπόλοισιν·
Αλλα δὲ πολλ᾽ ἐπὶ τοῖσι· Πάριν δ᾽ ἄρα θυμὸς ἐν Ιδῃ
Κάλλιπεν, οὐδ᾽ Ελένη μιν ἐσέδρακε νοστήσαντα·
Αμφὶ δέ μιν Νύμφαι μέγ᾽ ἐκώκυον, οὕνεκ᾽ ἄρ᾽ αὐτοῦ
Εἰσέτι που μέμνηντο κατὰ φρένας, ὅσα πάροιθεν
Εξέτι νηπιάχοισι συναγρομένης ὀάριζε·
Σὺν δέ σφι μύροντο θοοὶ βοῶν ἀγροιῶται,
Αχνύμενοι κατὰ θυμόν· ἐπεστενάχοντο δὲ βῆσσαι·
Καὶ τότε δὴ Πριάμοιο πολυτλήτοιο γυναικὶ
Δεινὸν Αλεξάνδροιο μόρον φάτο βουκόλος ἀνήρ·
Τῆς δ᾽ ἄφαρ, ὡς ἐσάκουσε, τρόμῳ περιπάλλετο θυμὸς·
Γυῖα δ᾽ ὑπεκλάσθησαν· ἔπος δ᾽ ὀλοφύρατο τοῖον·

Ωλεό

pertes, eo etiam tempore, quo homines, quibus favent, vel maxime dolent. Notiſſima ſunt illa Homeri. Il. Ω.

Ὡς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι,
Ζώειν ἀχνυμένυς, αὐτοὶ δέ τ᾽ ἀκηδέες εἰσὶ.

Inde manavit Epitheti uſus: Significat autem in his idem, quod ἄλυπος, id eſt, *doloris expers*, non *curæ expers*, ut vulgo exponitur minus provide: Heſychius in Lexico, Ακηδὴς, ἄταφος, ἄλυπος. Dausqueji correctio neceſſaria non eſt, ut quisque videt nunc. Et cur, quæſo, ſi Minervam in iſto Epitheto conſiderabat, ut Trojæ præſidem, non dixit Vir catus, ἀκηδέες hic ſumi pro πολυκηδέες, intendente litera prima? Id ſane melius fuiſſet, quam εὐκηδέες comminiſci, quod nullibi hactenus offendi. *Pauw.*

363. οὐδ᾽ Ελένη μιν ἐσέδρακε νοστήσαντα] An Ελένη μὲν, quia μιν ſequitur mox; vel pro μιν ſcribendum ſemel νιν? *Pauw.*

365. ὅσα πάροιθεν] ὅσσα πάροιθεν. *Rhod.*

366. Εξέτι νηπιάχοισι συναγρομένης ὀάριζε] Εἰσέτι vel Εξέτι νηπιάχοιο. *Rhod.* Scribe νηπιάχησι: Nymphas loquitur. *Dausq.* Sine dubio legendum, Εξέτι νηπιάχοιο, *a puero, ab ipſa infantia.* Εἰσέτι putidiſſimum foret, ubi Εἰσέτι præcedit, & νηπιάχοισι συναγρομένης copulari non poteſt, ſive ſermonis indolem, ſive Nympharum conditionem ſpectes: Verbis parco in re clara, & Virum

Du-

Atqui nec ferro divinam ejus formam architectati fuerant
Viri, sed e cælo ipse Jupiter illud
Demiserat, in urbem Priami, auro abundantis.
De his ergo confabulabatur Jovis uxor cum ministris,
Et de pluribus insuper aliis. Parin interim anima in Idæ montibus
Destituit; nec Helena reducem illum vidit;
Ac circumfusæ illi Nymphæ valde plangebant: Nam memori
Ejus animo etiamnum recolebant, quos olim sermones
Cum in tenella ætate cœtus facerent, cum ipsis contulisset.
Et cum his una celeres boum pastores lugebant,
Ex animo mœrentes; lamentis autem respondebant valles.
Et tunc Priami afflictissimi (senis) uxori
Funestum Alexandri obitum bubulcus quidam nunciavit.
Cujus, ubi audivit, animus tremore concutitur,
Membraque infracta labant; Et in hæc tandem querula erupit verba:

Itane

Doctum vel leviter dubitasse miror. νηπιάχησι bono Dausquejo invidebit nemo. *Pauw.*

367. Σὺν δέ σφι μύροντο θοοὶ βοῶν ἀγροιῶται] βοῶν θοοὶ ἀγροιῶται. *Rhod.* Brodæus: βόται ἀγροιῶται, *agrestes bubulci.* κακοφώνως. Magis in proclivi est ordo versui redditus: βοῶν θοοὶ ἀγροιῶται. Recte: nisi si quis prætulerit: βοηθόοι ἀγροιῶται, qui Paridi in montibus agenti, atque armenta servanti nonnunquam auxilium tulerint, ut ipse Paris eandem sibi Ovidii ore gloriam arrogat:

Ipse puer cæsis abducta armenta recepi
Hostibus, & causam nominis inde tuli.

Qui autem idem studium profitentur, vicariam præstare solent opem. Unde nec abs re, nec inconcinne dici queant βοηθόοι ἀγροιῶται, atque ab eodem affectu, quo vivo videntique Paridi opem tulerunt, proficisci luctum eorum, ac gemitum. Auxilium, inquam, vel opem adversum feras, aut prædones. Atque in pede Libri hujus dicuntur luctum ferre Paridi ὁμῶς ἑτάροι, καὶ ἄνακτι, μηλονόμοι. *Dausq.* Verissime Rhodomannus βοῶν θοοί. *Pauw.*

373.

Ὠλεό μοι φίλε τέκνον· ἐμοὶ δ᾽ ἐπὶ πένθεϊ πένθος
Κάλλιπες αἰὲν ἄφυκτον, ἐπεὶ πολὺ φέρτατος ἄλλων
Παίδων ἔσκες ἐμοῖο, μεθ᾽ Ἕκτορα· τῷ νύ σε λυγρὴ
Κλαύσομαι, εἰσόκε μοι κραδίῃ πάλλεται ἦτορ· *
Οὐ γὰρ ἄνευ μακάρων τάδε πάσχομεν, ἀλλά τις αἶσα
Μήδετο λοίγια ἔργα, τὰ μὴ ὤφελλ᾽ ἐνόησα,
Ἀλλ᾽ ἔθανον προπάροιθεν ἐν εἰρήνῃ τε, καὶ ὄλβῳ,
Ἐλπομένη καὶ ἔτ᾽ ἄλλα κακώτερα θήσασθαι,
Παῖδας μὲν κταμένους, κεραϊζομένην δὲ πόληα,
Καὶ πυρὶ δαιομένην Δαναῶν ὑπὸ καρτεροθύμων·
Σύν τε νυοὺς, θυγατέρας τε μετὰ Τρῳῇσι καὶ ἄλλαις,
Ἑλκομένας ἅμα παισὶ, δορυκτήτῳ ὑπ᾽ ἀνάγκῃ.
Ὣς φάτο κωκύουσα· πόσις δέ οἱ οὔτι πέπυστο·
Ἀλλ᾽ ὃ γὰρ Ἕκτορος ἧστο τάφῳ ἐπὶ δάκρυα χεύων,
Οὕνεκ᾽ ἄρ᾽ ἄριστος ἔην, καὶ ἐρύετο δούρατι πάτρην·
Τοῦ περὶ πευκαλίμας ἀχαιῶν φρένας οὔτι πέπυστο·
Ἀλλ᾽ Ἑλένη μάλα πολλὰ διηνεκέως γοόωσα,
Ἄλλα μὲν ἐν Τρῴεσσιν ἀΰτεεν, ἄλλα δέ οἱ κῆρ

Ἐν

373. Ὠλεό μοι φίλε τέκνον] Nonne μου vel τοι potius, ubi ἐμοὶ ſequitur? *Pauw.*

375. Παίδων ἔσκες ἐμοῖο] Scribe ἐμεῖο. *Dausq.*

376. εἰσόκε μοι κραδίῃ πάλλεται ἦτορ *] κραδίῃ ἐνὶ πάλλεται ἦτορ. *Rhod.*

378. τὰ μὴ ὤφελλ᾽ ἐνόησα] ὤφειλ᾽ ἐνόησα. *Rhod.* An interliſa ſyllaba ον? quo jure? Scribo: μὴ ὄφελον ἐνόησα, ſtructura Calabro cognitiſſima. Vel: μὴ ὤφειλα νοῆσαι, quæ noſſe non debui. *Dausq.* Recte Dausquejus, μὴ ὄφελον ἐνόησα: Alterum μὴ ὤφειλα νοῆσαι pravum eſt: Nam ut nihil aliud dicam, ſic peſſime ſequitur, Ἀλλ᾽ ἔθανον: Pueri vident. Rhodomanni ὤφειλ᾽ ἐνόησα plane Solæcum eſt: Nam modos finitos admittit unum ὄφελον adverbialiter uſurpatum, & absque modo infinito non poteſt eſſe ὤφειλε: Nihil certius. *Pauw.*

379. Ἀλλ᾽ ἔθανον προπάροιθεν ἐν εἰρήνῃ τε, καὶ ὄλβῳ] Mortuam ſe dicit Hecuba nimiis bonis, in pace atque opulentia. Forte tamen nunquam illa tantum penitioris hauſerat ſapientiæ; unde reſcribi queat: Εἴθ᾽ ἔθανον προπάροιθεν. Utinam eſſem tunc mortua, cum timerem (ἐλπομένη) alia, atque alia

Itane occidisti mihi care fili, mihique luctum luctu cumulatum
Nulla unquam ratione vitabilem relinquis? cum longe præstantissimus aliorum
Fueris liberorum meorum post Hectorem. Ideo te miserrima
Deplorabo, quousque mihi in corde animus movebitur.
Nec enim sine Deum numine hæc patimur, sed fatum aliquod
Funestos hosce casus destinavit. Quos utinam non cognovissem,
Sed multo ante in pace & felicitate diem meum obiissem.
Auguror vero me adhuc graviora his spectaturam esse,
Filios (nimirum) interfectos, & urbem devastatam,
Ignique succensam a Danais fortissimis:
Simul etiam nurus & filias, inter alias Trojanas,
Una cum sobole, bellica necessitudine ad servitutis jugum abstractas.
Hos plorans questus edebat. Maritus autem ejus, nihil dum resciverat;
Verum ad Hectoris tumulum sedebat lacrymas fundens:
Propterea quod optimus fuisset, & hasta patriam defendisset.
De hoc igitur, dum prudens cor mœrore affligit, nihil dum audierat:
Sed Helena magnopere sine intermissione lamentans,
Alia quidem inter Trojanos propalam edebat, alia vero in corde suo

Ta-

alia deteriora videre. *Dausq.* Ubi *μὴ ὄφελον ἰόντα* ipse Dausquejus perbene scripserat, non potuit turpius & puerilius aberrare, quam hoc ipso loco aberravit: Res est certa; res est perspicua. *Pauw.*

383. *Σύν τε νυοὺς*] Ita in Contextu recte Rhodomannus pro Aldino & Basileensi *Σύν τ' ἐγυοὺς*; Id tamen in suis Adnotamentis data opera corrèxit Dausquejus. *Pauw.*

387. *Οὕνεκ' ἄρ' ἄριστος ἔην*] *Οὕνεκ' ἄριστος ἔην. Rhod.*

388. *Τῷ περὶ πευκαλίμας ἀχνιῶν φρένας οὔτι πέπυστο*] *ἀχέων. Rhod.* Rhodomannus verissime restituit *ἀχέων*: Sed quid *τῷ περὶ* vel *τῷ πέρι* potius? Idne

Εν κραδίῃ μενέαινε· φίλον δ' ἀνὰ θυμὸν ἔειπεν·
Ανερ, ἐμοὶ, καί Τρωσὶ, καί οἱ αὐτῷ μέγα πῆμα,
Ωλεο λευγαλέως· ἐμὲ δ' ἀνὰ στυγερῇ κακότητι
Κάλλιπες, ἐλπομένην ὀλοώτερα πήματ' ἰδέσθαι·
Ως ὄφελόν μ' Αρπυιαι ἀνηρείψαντο πάροιθεν,
Οππότε σοι ἑπόμην ὀλοῇ ὑπὸ δαίμονος αἴσῃ·
Νῦν δ' ἄρα καί σοι πῆμα θεοὶ δόσαν, ἠδ' ἐμοὶ αὐτῇ
Αἰνομόρῳ· πάντες δέ με ἄσπετον ἐῤῥίγασι,
Πάντες δ' ἐχθαίρουσιν ἐμὸν κέαρ· οὐδέ πῃ οἶδα
Εκφυγέειν· εἰ γάρ κε φύγω Δαναῶν ἐς ὅμιλον,
Αὐτίκα εἰκίσουσιν ἐμὸν δέμας· εἰ δέ κε μίμνω,
Τρῳαὶ, καὶ Τρῶες με περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλαι,
Αἶψα διαῤῥαίσουσι· νέκυν δ' οὐ γαῖα καλύψει·
Αλλὰ κύνες δάψουσι, καὶ οἰωνῶν θοὰ φῦλα·
Ως ὄφελόν μ' ἐδαμάσσατο πάρος πήματ' ἰδέσθαι.
Ως ἔφατ', οὔτι γοόωσα πόσιν τόσον, ὅσον αἰνῆς
Μύρετ' ἀλιτροσύνης μεμνημένη· ἀμφὶ δὲ Τρῳαὶ,
Ως κεῖνον στενάχοντο· μετὰ φρεσὶ δ' ἄλλα μενοίνων,

Αἰνὸν

bonum post antecedentia? Absit, absit? Interpres, *De hoc igitur:* Sed id Græca non habent. Scribendum suspicor, Τῷ περὶ πευκαλιμῇς ἀχέων φρεσὶν ὅτι πέπυστο. *Quare ex animo prudenti dolens, nihil dum inaudiverat.* τῷ ita centies in his occurrit. *Pauw.*

393. ἐμὲ δ' ἀνὰ στυγερῇ κακότητι] ἐν στυγερῇ κακότητι. *Rhod.*

401. Αὐτίκα εἰκίσουσιν ἐμὸν δέμας] Αὐτίκ' ἀεικίσσουσιν. *Rhod.*

402. Τρῳαὶ, καὶ Τρῶες με περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλαι] Longe emaculatius legeretur, Τρῶες, καὶ Τρῳαὶ με περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλαι: Et sic Quintum scripsisse puto. *Pauw.*

405. Ως ὄφελόν μ' ἐδαμάσσατο πάρος πήματ' ἰδέσθαι] μ' ἐδάμασσα, πάρος τάδε πήματ' ἰδέσθαι. *Rhod.* Corrigo dictione Calabro perfamiliari: Ως ὄφελον μ' ἐδάμασσα, πάρος τόδε πῆμά γ' ἰδέσθαι. *Dausq.* Ride Dausqueji acumen, qui rotundius illud Rhodomanni, τάδε πήματ', amplecti noluit. *Pauw.*

406. Ως ἔφατ', οὔτι γοόωσα πόσιν τόσον, ὅσον αἰνῆς] ὅσσον ἄρ' αἰνῆς, vel εἰς ὅσον αἰνῆς. *Rhod.* Scribe οὐ: Item τόσσον, non τόσον. Vel: Ως ἔφατ', οὔτι τόσον γοόωσα πόσιν, ὅσον αἰνῆς. *Dausq.* Melius hic Dausquejus,

Tacite volvebat, animumque dilectum sic allocuta est,
Mi vir, & mihi, & Trojanis, tibique ipsi magna pernicies,
Acerbam oppetiisti mortem, meque in calamitate horrenda
Reliquisti, quæ graviora mala me intuituram præsagio.
O si me Harpyiæ jam pridem abripuissent:
Cum te perniciali Dei (cujusquam) fato sectarer.
Nunc vero & tibi malum dederunt Dii, & mihi ipsi
Infortunatæ. Omnes enim me extremo cum horrore aversantur,
Omnes hostili cor meum affectu prosequuntur; nec usquam novi
Effugii locum. Nam si in Danaum frequentiam me proripuero,
Statim contumeliose tractabunt corpus meum: Sin mansero,
Trojades & Trojani me ab omni parte circumstantes
Subito discerpent, ita ut nec cadaver humo condatur,
Sed canes, & rapidæ volucrum gentes id dilanient.
Utinam vero me confecissem ipsa, priusquam hæc mala adspexissem.
Sic fata est: nec tam virum deplorans, quam gravis
Delicti memoriam refricans lugebat: & passim Trojanæ (matronæ)
Quasi ob illum (Parin) gemitus ducebant, sed mente alia versabant,

Dum

jus, quam Rhodomannus, qui Versum dedit ὑπερμέτρον. Potes etiam scribere, Ὡς ἔφατ', οὔτι πόσιν γοόωσα τόσον, ὅσον αἰνῆς: Quod minimum recedit a recepta lectione. ὅσον αἰνῆς, quod Editio Rhodomanni habet in Contextu, ab Operis est, vel Correctore insulso. *Pauw.*

407. Μύρετ' ἀλιτροσύνης μεμνημένη] Illud μύρετ' inconcinnum est, ubi οὔτι γοόωσα ad præcedens ἔφατ' se applicat, & applicare debet: Pueri vident. An igitur legendum, Ὡς ἔφατ', οὐδὲ πόσιν γοόωσα τόσον, ὅσον αἰνῆς Μύρετ' ἀλιτροσύνης μεμνημένη? Imo sic satis apta est verborum cohærentia, & nihil in ea male redundat. *Pauw.*

408. Ὡς κεῖνον στενάχοντο] Melius: ἀμφὶ δὲ Τρῳαὶ, Ὡς κεῖνον, στενάχοντο

Αἰνὸν ὑπὲρ τοκέων μεμνημέναι, ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν·
Αἱ δ' ἄρ' ὑπὲρ παίδων, ἠδὲ γνωτῶν ἐριτίμων·
Οἴη δ' ἐκ θυμοῖο δαΐζετο κυδαλίμοιο
Οἰνώνη· ἀλλ' οὔτι μετὰ Τρῳῇσιν ἐοῦσα
Κώκυσεν, ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐνὶ σφετέροισι μελάθροις
Κεῖτο βαρυστενάχουσα παλαιοῦ λέκτρον ἀκοίτεω·
Οἵη δ' ἐν ξυλόχοισι περιστρέφεται κρύσταλλος
Αἰπυτάτων ὀρέων, ἥ τ' ἄγκεα πολλὰ παλύνει
Χευαμένη ζεφύροιο καταιγίσιν, ἀμφὶ δὲ μακραὶ

Ἀκριες

στενάχοντο. Troæ pariter ac illa, gemebant: at propior ſanguis eas incendebat ad flendos ſuos: Igitur ſe flere ficto gemitu adſimulabant, & intus ſibi canebant. De tali fictione Martialis Lib. 1. Epigr. 34.

Amiſſum non flet, cum ſola eſt, Gellia patrem:
Si quis adeſt, juſſæ proſiliunt lacrymæ.

Modo Troades gemebant Paridem, ut illa Oenone, quæ occiderat virum, ſeu adulterum, dum curare negligit: ut illa, inquam, quia animitus gaudebant tantorum malorum ſibi autorem tandem abiiſſe de vita. Pulcre Publius Syrus: *Hæredis fletus ſub perſona riſus eſt*. Troadum autem lacrymas non ab amore Paridis manare illud indicio eſt:

— μετὰ φρεσὶ δ' ἄλλα μενοίνων
Αἰνὸν ὑπὲρ τοκέων μεμνημέναι,
ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν.

De Oenone:

— οὔτε τόσον γοόωσα πόσιν,
ὅσον αἰνῆς
Μύρετ' ἀλιτροσύνης μεμνημένη.

Poſtilla tamen inſanam adſpicies in rogum dare ſe. *Dausq.* Recte Dausquejus, Ὡς κείνη: Nam Ὡς κεῖνοι eo ſenſu, quo Interpres id expoſuit, & hic exponendum eſt, non dicunt Græci. Troades, ut Helena, Parin dolebant palam; in animo alia vero dolebant, quam Helena: Cum illa enim doleret intus crimen admiſſum, illæ dolebant intus viros & conſanguineos ſuos: Similis erat fictus Helenæ & Troadum luctus; diſſimilis autem verus. Ita intellige verba, ἀμφὶ δὲ Τρωαὶ, Ὡς κείνη, στενάχοντο· μετὰ φρεσὶ δ' ἄλλα μενοίνων, quæ ſic accommodatiſſima ſunt. Dausquejus præter correctionem dicit, quæ melius tacuiſſet, & ſummæ incuriæ documentum præbet, cum de Oenone ſcribit, quod de Helena ſcribere debuiſſet: Nihil oſcitantius, ita vivam ac valeam, excogitari poſſet. *Pauw.*

415. Οἵη δ' ἐν ξυλόχοισι περιστρέφεται κρύσταλλος Αἰπυτάτων &c.] περιστείβεται legendum cenſeo cum τὸ περιστρέφεται nihil commodi ad ſententiam aliquam

Dum aliæ parentum & virorum memoriam repetunt,
Aliæ etiam filiorum & fratrum honoratissimorum.
Sola autem ex animo, qui in ea generosus erat, discruciabatur
Oenone: sed tamen non inter Trojanas versans,
Plangebat: verum separatim in ædibus suis
Jacebat, graviter pristini mariti thalamum ingemiscens.
Quemadmodum vero glacies, quæ in saltubus tanquam corona cingit
Præcelsos montes, valles copiose humectat,
Diffusa Zephyri procellis: & circumquaque altæ
Mon-

quam bonam habeat. *Rhod.* Intelligo nivem gelatam, conglobatam, & instar saxorum agglomeratam, quæ hinc & hinc Solis radiis percussa, ubi liquitur, ejus moles variis locis vertuntur, volvuntur, rotantur, & tandem prorsus exaquescunt. Eapropter retento *περιστρέφεται*: etsi Rhodomannus pronunciarit eam vocem nihil habere commodi ad sententiam aliquam bonam, reponatque *περιστέφεται*. *Dausq.* Locus difficilis, quem uno ductu breviter tibi explanabo. *περιστρέφεται* de glacie & grandine accipiendum, quæ ventis agitatur, antequam decidat: Sic *περιστρέφεται ὀρέων αἰπυτάτων* optimum est: Circa montes torquetur, circa montes circumagitur. Cui mox recte subjicit Quintus, *εὖτ' ἄγκεα πολλὰ παλύνει*, *cum valles copiose conspergit*: Ita enim legendum puto pro *ἥ τ'*, quod minus appositum est. Illud *Χευαμένη ζεφύροιο καταιγίσιν* commode præcedens *περιστρέφεται* confirmat: Nam ab illis *καταιγίσιν* & procellis est ipsa glaciei seu grandinis circa montes *περιστροφή*. Sequentia, *ἀμφὶ δὲ μακραὶ Ἄκριες ὑδρηλῇσι κατειβόμεναι λιβάδεσσι Σεύονθ'*, non possunt esse sana: Nam quid *κατειβόμεναι ὑδρηλῇσι λιβάδεσσι*, ubi de glacie concreta adhuc sermo, & mox demum de liquefacta sequitur? Nihil ineptius hercule, & minus conveniens: Amanuenses igitur hic loquuntur, non ipse Auctor, qui ita ineptire non potuit. Scribendum autumo, *ἀμφὶ δὲ μακραὶ Ἄκριες ὑδρηλῇσιν ἀρασσόμεναι νιφάδεσσι Σεύονθ'*: Montium vertices & extrema glaciei & grandinis vi perculsa, concutiuntur & agitantur quasi: Hoc omnes vident loco convenire. Sic tandem de liquefacta agitur opportune, & sententia sibi constat. Unum illud addendum: *ὑδρηλῇσιν νιφάδεσσι* de glacie conferta aptum est; sed aptius tamen & signatius esset vel *ὑαλίῃσιν* vel *ὑαλίνῃσιν νιφάδεσσι*: Et sic forte scribendum. Hæc autem ab *εὖτ'* etiam pendent. *Pauw.*

Ἀκριές ὑδρηλῇσι κατειβόμεναι λιβάδεσσι
Σεύονθ᾽, ἡ δὲ νάπῃσιν, ἀπειρεσίη περ ἐοῦσα,
Πιδάκος ἐσσυμένης κρυερὸν περιτήκεται ὕδωρ,
Ὡς ἥγ᾽ ἀσχαλόωσα, μέγα στυγερῇ ὑπ᾽ ἀνίῃ
Τήκετ᾽ ἀκηχεμένη πόσιος περὶ κουριδίοιο·
Αἰνά τ᾽ ἀναστενάχουσα, φίλον προσελέξατο θυμόν·
Ὤ μοι ἀτασθαλίης, ὤ μοι στυγεροῦ βιότοιο,
Ἣ πόσιν ἀμφαγάπησα δυσάμμορος, ᾧ συνεώλπειν
Γήραϊ τειρομένη, ποτὶ κλυτὸν οὐδὸν ἱκέσθαι,
Αἰὲν ὁμοφρονέουσα· θεοὶ δ᾽ ἑτέρωσε βάλοντο·
Ὥς μ᾽ ὄφελόν ποτε κῆρες ἀνηρείψαντο μέλαιναι,
Ὁππότε νόσφιν ἔμελλον Ἀλεξάνδροιο πέλεσθαι·
Ἀλλὰ καὶ εἰ ζωός μ᾽ ἔλιπεν, μέγα τλήσομαι ἔργον,
Ἀμφ᾽ αὐτῷ θανέειν, ἐπεὶ οὔτι μοι εὔαδεν ἠώς.
Ὣς φαμένης ἐλεεινὰ κατὰ βλεφάρων ἐχέοντο
Δάκρυα, κουριδίοιο ἀναπλήσαντος ὄλεθρον
Μνωομένη, ἅτε κηρὸς ὑπαὶ πυρὶ, τήκετο λάθρῃ·
Ἅζετο γὰρ πατέρα σφὸν, ἠδ᾽ ἀμφιπόλους εὐπέπλους,
Μέχρις ἐπὶ χθόνα δῖαν ἐπ᾽ εὐρέος ὠκεανοῖο
Νὺξ ἐλύθη, μερόπεσσι λύσιν καμάτοιο φέρουσα·
Καί ῥα τόθ᾽ ὑπνώοντος ἐνὶ μεγάροισι τοκῆος,
Καὶ δμώων, πυλεῶνας ἀναῤῥήξασα μελάθρων,
Ἔκθορεν, ἠΰτ᾽ ἀέλλη· φέρον δέ μιν ὠκέα γυῖα·

Ὣς

426. Γήραϊ τειρομένη, ποτὶ κλυτὸν οὐδὸν ἱκέσθαι] τειρομένη γε ποτὶ, vel τειρομένη ποτ᾽ ἀγακλυτὸν, vel βιότου κλυτὸν. *Rhod.* Res est minime sperabilis, *senio torqueri*: eo rescriptum venio:

Τερπομένη κλυτὸν ποτὶ γήραος οὐδὸν ἱκέσθαι.

Dausq. Cum Rhodomanno lego, Γήραϊ τειρομένη, βιότου κλυτόν: Nihil apertius: κλυτὸν οὐδὸν per se denotat nihil. Dausqueji acumen & audaciam non moror. *Pauw.*

433. κουριδίοιο ἀναπλήσαντος ὄλεθρον] κουριδίοιο δ᾽ ἀναπλήσαντος. *Rhod.*

434. ἅτε κηρὸς ὑπαὶ πυρὶ] Cur hoc addidit? An prior comparatio glaciei liquescentis non sufficiebat? An hæc fortior

Montium arces aquosum distillantes humorem,
Præcipitant: illa autem, quamvis spissisima per nemora exsistat,
In gelidam tamen undam, (ceu) fonte scaturiente, liquitur.
Ita hæc perturbata, tristi ægritudine magnopere
Liquescebat; cum se ob virum, cui virgo nupserat, affictaret:
Graviterque suspirans carum alloquebatur animum.
Heu mihi ob scelus! proh vitam mihi acerbam!
Quæ maritum summo (prius) amore complexa sum misera: cum quo sperabam (me)
Senio confectam ad præclarum vitæ limen perventuram,
Perpetua concordia fruens. Sed Dii alio detorserunt.
Utinam vero me nigræ Parcæ jam olim abripuissent,
Quando futurum erat, ut ab Alexandro divellerer.
Verum etiamsi me vivus repudiavit, magnum tamen facinus audebo,
Ut propter ipsum morti occumbam. Quandoquidem mihi lux (vitalis) non amplius grata est.
Ita querentis miserabiles de palpebris effundebantur
Lacrymæ, dumque mariti fato defuncti
Memoria uritur, uti cera igni, tacite liquescit.
Patrem enim suum, & ancillas decore vestitas reveretur,
Donec super almam terram a lato Oceano
Nox diffusa est, mortalibus relaxationem laboris afferens.
Tunc ergo genitore cum famulis somnum capiente
In aula, foribus domus perruptis
Exsilit, procellæ instar, & cita eam membra abripiunt.

Ut

tior illa? Lepidus, hercule, fuit Quintus in comparando. *Pauw.*

435. *Ἄζετο γὰρ πατέρα σφὸν, ἠδ' ἀμφιπόλους ἐϋπέπλους*] *πατέρα σφὸν, ἰδ' ἀμφιπόλους. Rhod.*

436. *ἐπ' εὐρέος ὠκεανοῖο*] *ἀπ' εὐρέος ὠκεανοῖο. Rhod.*

437. Νὺξ ἐλύθη] Νὺξ *ἐχύθη. Rhod.*

440. Ἔκθορεν, ἠΰτ' ἀέλλη] ἠΰτ' ἀέλλα. *Rhod.* Recte ἀέλλα ob Versum. Durum autem est illud ἠΰτ' ἀέλλα, si ad ἔκθορεν attendas. *Pauw.*

Ὡς δ' ὅτ' ἂν οὔρεα πόρτιν ἐρασσαμένην μέγα ταύρου
Θυμὸς ἐποτρύνει ποσὶ καρπαλίμοισι φέρεσθαι
Ἐσσυμένως, ἡ δ' οὔτι λιλαιομένη φιλότητος,
Ταρβεῖ βουκόλον ἄνδρα, φέρει δέ μιν ἄσχετος ὁρμή,
Εἴ που ἐνὶ ξυλόχοισιν ὁμήθεα ταῦρον ἴδοιτο,
Ὣς ἡ ῥίμφα θέουσα, διήνυε μακρὰ κέλευθα,
Διζομένη τάχα ποσσὶ πυρῆς ἐπιβήμεναι αἰνῆς·
Οὐδέ τι οἱ κάμε γούνατ'· ἐλαφρότεροι δ' ἐφέροντο
Ἐσσυμένως πόδες αἰέν· ἔπειγε γὰρ οὐλομένη κὴρ,
Καὶ Κύπρις· οὐδέ τι θῆρας ἐδείδιε λαχνήεντας,
Ἀντομένη ὑπὸ νύκτα, πάρος μέγα πεφρικυῖα·
Πᾶσα δέ οἱ λασίων ὀρέων ἐστείβετο πέτρη,
Καὶ κρημνοί· πᾶσαι δὲ διεπρήσαντο χαράδραι·
Τὴν δέ που εἰσορόωσα τόθ' ὑψόθι δῖα σελήνη,
Μνησαμένη κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Ἐνδυμίωνος,
Πολλὰ μάλ' ἐσσυμένην ὀλοφύρατο· καί οἱ ὕπερθε
Λαμπρὸν παμφαίνουσα, μακρὰς ἀνέφαινε κελεύθους·
Ἵκετο δ' ἐμβεβαυῖα δι' οὔρεος, ἧχι καὶ ἄλλαι
Νύμφαι Ἀλεξάνδροιο μακρὰ περικωκύεσκον·
Τὸν δέ τι που κρατερὸν πῦρ ἄμφεχεν, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸν
Μηλονόμοι ξυνιόντες ἀπ' οὔρεος ἄλλοθεν ἄλλοι
Ὕλην θεσπεσίην παρενήνεον, ὄφρα φέροντες
Ὑστατίην καὶ πένθος ὁμῶς ἑτάρῳ ἄνακτι,

Κλαί-

451. *Ἀντομένη ὑπὸ νύκτα*] *Ἀντομένους*. *Rhod.* Recte *Ἀντομένη*: Forte rectius *Ἀντομένους ὑπὸ νύκτα*. *Dausq.* Et mihi probatur magis *Ἀντομένους*. *Pauw.*

453. *πᾶσαι δὲ διεπρήσαντο χαράδραι*] *διεπρήσσοντο*. *Rhod.*

457. *Λαμπρὸν παμφαίνουσα, μακρὰς ἀνέφαινε κελεύθους*] *παμφαίνουσα* hic non fuisset deterius. *Pauw.*

459. *μακρὰ περικωκύεσκον*] *μακρὸν περικωκύεσκον*. *Rhod.* *μακρὰ* melius, quam *μακρὸν*, & cæsura adest. *Pauw.*

460. *Τὸν δέ τι που κρατερὸν πῦρ ἄμφεχεν, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸν*] *Τὸν δ' ἔτι*, & *αὐτῷ*. *Rhod.* Brodæus *αὐτοί*. Ego *αὐτῷ Ὕλην θεσπεσίην παρενήνεον*. *Dausq.* Sine dubio *αὐτῷ* scribendum. *Pauw.*

462. *ὄφρα φέροντες Ὑστατίην*

καὶ

Ut cum montibus juvencam tauri amore correptam
Animus exſtimulat, ut rapidis pedibus feratur
Concitato. Hæc præ deſiderio complexus nihil
Metuit bubulcum, ſed impetu non reſtringendo aufertur:
Sicubi in ſaltu taurum familiarem conſpiciat.
Sic illa raptim currens longum iter perficit,
Confeſtim pedibus funeſtum conſcendere rogum cupiens.
Nec deficiunt ei genua, ſed levitate ſubinde majori
Pedes quam ocyſſime feruntur. Urget enim exitialis Parca,
Et Venus. At nec feras timet hirſutas
Obviam illis facta ſub noctem, quas (tamen) antea mirum quam exhorrebat:
Omnis vero denſorum montium ſcopulus ipſi calcatur,
Omnes cum rupibus valles & foſſæ penetrantur.
Hanc ubi ex alto divina intuetur Luna,
Memor apud animum honeſti Endymionis,
Feſtinantem magna miſeratione proſequitur; & deſuper ei
Splendide affulgens longas oſtendit vias:
Tandem progreſſa per montem, eo venit ubi etiam aliæ
Nymphæ circa Alexandrum prolixos ciebant planctus.
Hunc autem rapidus jam ignis cinxerat, quia ipſi
Opiliones e diverſis Idæ partibus congregati
Incredibilem aggeſſerant lignorum ſtruem, ut officium luctus
Poſtremum, cum ſodali (olim) tum principi, exhiberent.

Ma-

καὶ πένθος] ἦρα, quod τιμὴν ei hic ſignificat. *Rhod.* Recte Rhodomannus ἦρα φέροντες: Illud ὑςατίην hic vim habet adverbii, & poſitum eſt Ellyptice pro ὑςατίῃ ἡμέρᾳ: Alias enim ſcribendum eſſet; ἦρα φέροντες Ὕςατα δὴ καὶ πένθος. Vident, qui Græce ſciunt. *Pauw.*

Ibid. ὁμῶς ἑτάρῳ ἄνακτι] ἑτάρῳ καὶ ἄνακτι. *Rhod.* Ita Rhodomannus ὁμῶς cum his juncto,

Κλαίοντες μάλα πολλὰ περισταδόν· ἡ δέ μιν οὔτι
Αμφαδὸν ὡς ἄθρησε, βοήσατο τειρομένη περ,
Αλλὰ καλυψαμένη περὶ φάρεϊ καλὰ πρόσωπα,
Αἶψα πυρὶ ἐνέπαλτο· γόον δ' ἄρα πουλὺν ὄρινε,
Καίετο δ' ἀμφὶ πόσει· Νύμφαι δέ μιν ἄλλοθεν ἄλλαι
Θάμβεον, εὖτ' ἐσίδοντο μετ' ἀνέρι πεπτηυῖαν·
Καί τις ἑὸν κατὰ θυμὸν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν·
Ατρεκέως Πάρις ἦεν ἀτάσθαλος, ὃς μάλα κεδνὴν
Κάλλιπε κουριδίην, καὶ ἀνήγαγε μάργον ἄκοιτιν,
Οἷ αὐτῷ, καὶ Τρωσὶ, καὶ ἄστεϊ λοίγιον ἄλγος·
Νήπιος· οὐδ' ἀλόχοιο περίφρονος ἅζετο θυμὸν
Τειρομένης, ἥπερ μιν ὑπὲρ φάος ἠελίοιο,
Καίπερ ἀπεχθαίροντα, καὶ οὐ φιλέοντα, τίεσκεν.
Ὣς ἄρ ἔφη Νύμφη τις ἀνὰ φρένας· οἱ δ' ἐνὶ μέσσῃ
Πυρκαϊῇ καίοντο, λελασμένοι ἠριγενείης·
Αμφὶ δὲ βουκόλοι ἄνδρες ἐθάμβεον, εὖτε πάροιθεν
Αργεῖοι θάμβησαν ἀολλέες, ἀθρήσαντες
Οἰνώνην, Καπανῆος ἐπεκχυμένην βελέεσσιν,
Αμφὶ πόσιν δμηθέντα Διὸς στονόεντι κεραυνῷ·
Αλλ' ὅτε δ' ἀμφοτέρους ὀλοὴ πυρὸς ἤνυσε ῥιπὴ,

Οἰνώ-

cto, quod si jungeretur cum antecedentibus, legi etiam posset, ἑτάρῳ ποτ', vel ἑτάρῳ περὶ ἄνακτι. *Pauw.*

464. ἡ δέ μιν οὔτι Αμφαδὸν ὡς ἄθρησε, βοήσατο] Malim γοήσατο: μιν γοήσατο. *Pauw.*

467. Αἶψα πυρὶ ἐνέπαλτο] πυρῇ. *Rhod.* Non improbo: nec tamen necesse. *Pauw.*

470. ἑὸν κατὰ θυμὸν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν] id est, ἀνὰ θυμὸν τοῖον ἔπος ἔειπεν ποτὶ θυμὸν: Locutionem nota, Scholasticam sane. *Pauw.*

477. οἱ δ' ἐνὶ μέσσῃ Πυρκαϊῇ καίοντο] Observa voces gemellas: Sed an δαίοντο forte legendum pro καίοντο? *Pauw.*

480. ἀθρήσαντες Οἰνώνην, Καπανῆος ἐπεκχυμένην βελέεσσιν] Εὐάδνην, & μελέεσσιν. *Rhod.* Non male Rhodomannus Εὐάδνην: An tamen figuratius hic loquitur Vir Scholasticus, & uxorem Capanei vocat Οἰνώνην, quia eodem erga maritum fuerat affectu? *videntes alteram Oenonen*? Hoc non improbabile. Imo nihil mutandum:

Nam

Majoremque in modum circumstantes plorabant. Illa vero nullam,
Ubi coram illum vidit, emisit vocem quamlibet afflicta:
Sed cum faciem decoram pallio involvisset,
Subito in pyram se conjicit, magnumque excitavit luctum,
Et conflagravit juxta maritum. Nympharum autem alibi aliæ
Cum stupore demiratæ sunt, quando cum viro mortem illam oppetere viderunt.
Nec deerat, quæ animum suum his verbis compellaret.
Profecto scelere se Paris obstrinxit; qui in magno precio habendam
Repudiavit uxorem, & pellicem duxit luxu perditam,
Sibimet & Trojanis & urbi pestilentem cruciatum.
Fatuus! nec cordatæ conjugis respexit affectionem
In ærumnis. Quæ (tamen) illum plus quam solis lucem (vitam)
Amabat; quamvis non amore, sed odio ipsam prosequeretur.
Sic una ex Nymphis intra animum loquebatur. Illi interim in medio
Rogo Auroræ (vitalis diei) obliti cremabantur.
Et circumquaque viri armentarii mirabantur; ut olim
Argivi catervatim demirati sunt, ubi cernerent
Euadnen Capanei membris circumfusam,
Juxta maritum luctifico Jovis fulmine ictum (expirare.)
Cæterum ubi rapidus ignis æstus utrumque con sumsit,

Oeno-

Nam ut nunc video, distinctio peccat, & scribendum est, ἀθρήσαντες Οἰνώνην Καπανῆος, ἐπικεχυμένην μελέεσσιν Ἀμφὶ πόσει δμηθέντα Διὸς στονόεντι κεραυνῷ. Quo admisso, commode figuratius illud oratio promit. Si Καπανῆος ita maneat distinctum, ut nunc vulgo est, sive Εὐάδνην, sive Οἰνώνην legas, verba

Οἰνώνην τε, Πάριν τε, μιῇ δ' ὑποκάββαλε πέτρῃ,
Δὴ τότε πυρκαϊὴν οἴνῳ σβέσαν· ὀστέα δ' αὐτῶν
Χρυσέῳ ἐν κρητῆρι θέσαν· περὶ δὲ σφίσι σῆμα
Ἐσσυμένως τεύξαντο· θέσαν δ' ἄρα δοιὼ ὕπερθεν
Στήλας, αἵπερ ἔασι τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλῃ.

ba perplexa sunt & intricata: Nihil apertius. *Pauw.*

484. μιῇ δ' ὑποκάββαλε πέτρῃ] ὑποκάββαλε τέφρῃ. *Rhod.*

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΟΜΗΡΩ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ.

Τρωαὶ δὲ στενάχοντο κατὰ πτόλιν, οὐδ' ἐδύναντο
Ἐλθέμεναι ποτὶ τύμβον, ἐπεὶ μάλα τηλόθ' ἔκειτο
Ἄστεος αἰπεινοῖο· νέοι δ' ἑκάστοτε πόληος
Νωλεμέως πονέοντο· μάχη δ' οὐ λῆγε πόνοιο,
Καίπερ Ἀλεξάνδροιο δεδουπότος, οὕνεκ' Ἀχαιοὶ
Τρωσὶν ἐπεσσεύοντο ποτὶ πτόλιν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Τείχεος ἤϊον ἐκτὸς, ἐπεὶ σφέας ἦγεν ἀνάγκη·

Ἐν

3. Νέοι δ' ἑκάστοτε πόληος Νωλεμέως πονέοντο] ἔκτοσθε πόληος. *Rhod.* Corrigo ἑκάτερθε. Nunc enim Trojanos muro clausos adoriuntur Achivi, — Ἀχαιοὶ Τρωσὶν ἐπεσσεύοντο: nunc ipsi Troes τείχεος ἤϊον ἐκτὸς, ἐπεὶ σφέας ἦγεν ἀνάγκη. Ita est Horatii querimonia: *Iliacos intra muros pugnatur, & extra.* Utraque, ἑκάτερθε. Mox infra, μαρναμένων ἑκατέρθε. *Dausq.* Cum Rhodomanno scribendum est ἔκτοσθε πόληος. Dausquejus ineptit: Apparebit etiam ex mox sequentibus. *Pauw.*

4. μάχη δ' οὐ λῆγε πόνοιο] Sic Aldina: Basileensis perperam, μάχη δ' οὐκ λῆγε: quod in sua expressit Rhodomannus. *Pauw.*

5. οὕνεκ' Ἀχαιοὶ Τρωσὶν ἐπεσσεύοντο-

Oenonen ſimul & Parin, & in unum (eos) cinerem redegit:
Tandem pyram vino reſtinguunt, & oſſa eorum
In cratere aureo condunt, circumque illa monimentum
Continuo educunt, arduasque ſuperimponunt
Columnas, quarum una in hanc, altera in illam partem converſa eſt.

488. αἴπερ ἴασι τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλη] τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλη: Ita loquuntur Græci. *Pauw.*

QUINTI CALABRI

PRÆTERMISSORUM AB HOMERO

LIBER UNDECIMUS.

TRojanæ autem matronæ ſuſpiria ducebant per urbem, nec poterant
Venire ad tumulum (Paridis,) cum nimis procul ſitus eſſet
A celſa urbe: Juvenesque extra mœnia
Continenter in opere erant. Pugna enim laboris finem non habebat,
Quamvis exſtincto Alexandro: Quod Achivi
Trojanos ad urbem uſque perſequerentur; Et hi
Neceſſitate urgente, e mœnibus erumperent.

In

τεύχοντο ποτὶ πτόλιν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ Τείχεος ἤϊον ἐκτὸς] Imperite Interpres, *quod Achivi Trojanos ad urbem usque perſequerentur*: Nam nox & tenebræ pugnam diremerant, ut vidimus V. 256. Libri præcedentis. Vertas igitur, *quod Achivi Trojanos ad urbem & ſub ipſis mœnibus invaderent.* Extra portas & urbem erant excubitores, & quædam illos contra vim ſubitam defenſuræ cohortes: Hos invadebant Græci, & ſic pugna finita incipiebat de novo. Nunc Auctor non inepte, ut face-

Εν γὰρ δὴ μέσσοισιν Ερις, στονόεσσά τ' Ενυὼ
Στρωφῶντ', ἀργαλέῃσιν Εριννύσιν ἴκελαι ἄντην,
Αμφω ἀπὸ στομάτων ὀλοὸν πνείουσαι ὄλεθρον·
Αμφ' αὐτῇσι δὲ Κῆρες, ἀναιδέα θυμὸν ἔχουσαι,
Αργαλέως μαίνοντο· Φόβος δ' ἑτέρωθε, καὶ Αρης,
Λαοὺς ὀτρύνεσκον· ἐφέσπετο δὲ σφίσι Θυμὸς,
Φοινήεντι λύθρῳ πεπαλαγμένος, ὄφρα ἑ φῶτες,
Οἱ μὲν καρτύνωνται ὁρώμενοι, οἱ δὲ φέβωνται
Πάντῃ· αἰγανέαι τε, καὶ ἔγχεα, καὶ βέλε' ἀνδρῶν,
Αλλυδις ἄλλα χέοντο, κακοῦ μεμαῶτα φόνοιο·
Αμφὶ δ' ἄρα σφίσι δοῦπος ἐρειδομένοισιν ὀρώρει,
Μαρναμένων ἑκάτερθε, κατὰ φθισήνορα χάρμην·
Ενθ' ἄρα Λαοδάμαντα Νεοπτόλεμος κατέπεφνε·
Ος τράφη ἐν Λυκίῃ Ξάνθου καλὰ ῥέεθρα· *
Ον ποτ' ἐριγδούποιο Διὸς δάμαρ ἀνθρώποισι
Λητὼ δὴ ἀνέφηνεν, ἀναρρήξασα χέρεσσι
Τρηχὺ πέδον Λυκίης ἐρικυδέος, ὁππόθ' ἑοῖο

Δάμ-

faceret sane, si Interpres verum perhiberet. Illud ἠδὲ καὶ αὐτοὶ ambiguum est, neque convenit loco: Scribe, οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ: Sic verba apposita sunt, & perspicue dicunt, quod debent. Et hæc Dausqueji ἑκάτερθε etiam redarguunt plane. *Pauw.*

8. Εν γὰρ δὴ μέσσοισιν Ερις] Illud γὰρ pertinet ad superius, μάχη δ' οὐ λῆγε πόνοιο: Moneo, ne turbas alicui excitet: Hanc autem Prosopopœiam, quoties vel paulo acrius pugnatur, vel pugnandum est, ubique ingerit bonus. *Pauw.*

10. ὀλοὸν πνείουσαι ὄλεθρον] ὀλοὸν ὄλεθρον Scholasticum est. *Pauw.*

13. ἐφέσπετο δὲ σφίσι Θυμὸς] Parum ridet hic Deus, etsi ominis boni nomen audio. Magis ex mente Poetæ rescribatur Δεῖμος, quod firmant subeuntia: ὄφρα ἑ φῶτες, Οἱ μὲν καρτύνωνται, ὁρώμενοι, οἱ δὲ φέβωνται. Et in antegressis Φόβος, & Δεῖμος cum Marte in campum descenderunt. Nonnus Bassaricôn ΚΘ. Φόβον & Δεῖμον Martis filios facit:

Θερμὸς Αρης ἀνέπαλτο Φόβον καὶ Δεῖμον ἀγείρας
Ζεῦξαι φοίνιον ἅρμα ταχύδρομον.

Iliade Δ.

Ωρσε δὲ τοὺς μὲν Αρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Αθήνη,
Δεῖμός τ', ἠδὲ Φόβος, καὶ

Ερις

In medio igitur eorum Contentio & Bellona triſtiſonans
Verſantur, ſævis plane Furiis aſſimiles,
Ambæque e faucibus funeſtam ſpirantes necem;
Et juxta eas Parcæ, impudentem animum præferentes;
Atrociter bacchantur. Ab alia vero parte Terror & Mavors
Cohortes exſtimulant. Quibus a tergo adeſt Ira
Cruento tabo polluta, ut militum,
Qui illam videant, pars vires colligat, pars in fugam agatur.
Tum quaquaverſum jacula & haſtæ telaque virum
Huc illuc ſparguntur, diræ ſtragis percupida,
Et circum illos fragor connitentes oritur,
Dum exitiali inter ſe pugna contendunt.
Ibi Neoptolemus Laomedontem interfecit,
Educatum in Lycia, juxta amœna Xanthi fluenta:
Quem mortalibus olim grandiſoni Jovis concubina
Latona produxit manibus (ſuis) dirumpens
Aſperum celebris Lyciæ ſolum: cum ſui (ipſam)
Pre-

Ἔρις ἄμοτον μεμαυῖα.
& Lib. 10. Calaber:
Τὴν δὲ (Ἔριδα) Φόβος, καὶ Δεῖμος ἀταρβέες ἀμφεπένοντο
Πατροκασιγνήτην ——
Dausq. Recte Θυμὸς, Ira: Et Dausqueji Δεῖμος non convenit, ubi Φόβος jam præcedit: Nihil apertius. *Pauw.*

15. *οἱ δὲ φέβωνται Πάντη· αἰγανέαι τε, καὶ ἔγχεα*] *οἱ δὲ φέβωνται· Πάντη δ' αἰγανέαι τε, καὶ.* *Rhod.*

18. *δοῦπος ἐρειδομένοισιν ὁμῶρει*] Fors *ἐριζομένοισιν* dicat aliquis. Minime gentium: dum jacula, haſtæ, tela mutuo incumbunt, & colliduntur, *ἐρείδεσθαι* dicuntur. *Dausq.* Ipſi milites dicuntur *ἐρείδεσθαι*, cum fixo pede in hoſtes incumbunt valide: Moneo aperte, quia bonus *Dausquejus* monuit ambigue & obſcure: Locutio non ignota eſt, & recte Interpres, *& circum illos connitentes oritur fragor. Pauw.*

19. *Μαρναμένων ἑκάτερθε*] Hæc etiam Enallage eſt ſatis audax: quanquam ipſum *ἐρειδομένοισιν* eam revera temperat. *Pauw.*

21. *Ὃς τράφη ἐν Λυκίῃ Ξάνθου καλὰ ῥέεθρα**] *Ξάνθου παρὰ καλὰ ῥέεθρα. Rhod.*

23. *ἀναῤῥήξασα χέρεσσι Τρηχὺ πέδον Λυκίης*] Latona igitur parturiens etiam in Lycia oberravit, antequam in Delo peperit. *Pauw.*

24. *ὁππόθ' ἑοῖο Δάμναθ' ὑπ' ὠδίνεσσι —— ἔσχεν ὠδῖνας ἐχέφρον.*] Locus difficilis & intricatus:
Nam

Δάμναθ' ὑπ' ὠδίνεσσι πολυτλήτησιν ἀνίη
Θεσπεσίου τοκετοῖο, ὅσην ὠδῖνες ἔγειρον·
Τῷ δ' ἐπὶ Νῖρον ὄλεσσε, βαλὼν ἀνὰ δηϊοτῆτα
Δουρὶ διὰ γναθμοῖο· πέρησε δ' ἄρα στόμα χαλκὸς
Γλῶσσαν ἔτ' αὐδήεσσαν· ὃ δ' ἔγχεος ἄσχετον αἰχμὴν
Αμπεχε βεβρυχὼς· περὶ δ' ἔρρεεν αἷμα γένυσσι
Φθεγγομένου· καὶ τὸν μὲν ὑπὸ κρατεροῦ χειρὸς ἀλκῆς
Εγχείη στονόεσσα ποτὶ χθονὸς οὖδας ἔρεισε
Δευόμενον θυμοῖο· βάλεν δ' Εὐήνορα δῖον
Τυτθὸν ὑπαὶ λαπάρην, διὰ δ' ἤλασεν ἐς μέσον ἧπαρ
Αἰχμήν· τῷ δ' ἀλεγεινὸς ἄφαρ συνέκυρσεν ὄλεθρος·
Εἷλε δ' ἀριφιτίωνα, καὶ Ιππομέδοντα δάμασσε
Μαινάλου ὄμβριμον υἷα, τὸν Ωκυρόα τέκε Νύμφη
Σαγγαρίου ποταμοῖο παραῤῥόον· οὐδέ νυ τόνγε
Δέξατο νοστήσαντα· κακαὶ δὲ κῆρες ἄμερσαν
Παιδὸς ἀνηραί· μέγα δ' υἱέος ἔμβαλε πένθος·
Αἰνείας δὲ Βρέμοντα, καὶ Ανδρόμαχον κατέπεφνεν,
Ος τράφη ἐν Κνωσσῷ· ὃ δ' ἄρα ζαθέῃ ἐνὶ Λύκτῳ·
Αμφω δ' εἰς ἕνα χῶρον ἀπ' ὠκυπόδων πέσον ἵππων·

Καὶ

Nam & ἑοῖο a θεσπεσίου τοκετοῖο nimis longe abest, & ὠδῖνες post ὑπ' ὠδίνεσσι πολυτλήτησιν ἀνίη Tautologiam inducunt pessimam. Prius corrigere possum scribendo, ὁππόθ' ἑ οἴην Δάμναθ' ὑπ' ὠδίνεσσι πολυτλήτησιν ἀνίη: *cum eam solam & ab omnibus derelictam* &c. Posterius corrigere non possum. An ita Auctor Tautologus balbutiit? Vix puto: Nimis enim inepta est geminatio. Scis, quid suspicor? Pro uno Versu fortasse Versus irrepserunt duo, cum in Libris diversis non eodem modo scriptus esset unus; In his lectum fuerit, ὁππότε εἷο Δάμναθ' ὑπ' ὠδίνεσσι, πολυτλήτησιν ἀνίης, in illis vero, ὁππόθ' ἑοῖο Θεσπεσίου τοκετοῖο θεὴν ὠδῖνες ἔτειρον, vel ὁππόθ' ἑ οἷο Θεσπεσίου τοκετοῖο ἄλην ὠδῖνες ἔτειρον. Sic breviter, & non inepte dicitur, quod dicendum erat, neque nimio laborat locus. *Pauw.*

28. πέρησε δ' ἄρα στόμα χαλκὸς Γλῶσσαν] ἀνὰ στόμα. *Rhod.*

31. καὶ τὸν μὲν ὑπὸ κρατεροῦ χειρὸς ἀλκῆς] ὑπὸ κρατερῇ χειρὸς ἀλκῇ. *Rhod.* Malim fere κρατερῆς χειρὸς ἀλκῇ. *Pauw.*

34. Τυτθὸν ὑπαὶ λαπάρην, διὰ δ' ἤλασεν ἐς μέσον ἧπαρ Αἰχμήν]

Premeret laboriosis cruciatibus ægritudo
Partus divini, quantam parturientis dolores excitabant.
Post hunc Nirum exitio dedit, sauciatum in conflictu
Per mandibulam hasta, adeo ut per os ferrum penetraret
Linguam adhuc loquentis. Tum ipse rapidam hastæ cuspidem
Impactam gerebat frendens, & circum genas sanguis manabat
Loquentis. Et hunc quidem validæ manus strenuitate (a jactu)
Tristis hasta ad terræ solum affixit,
Vita destitutum. Sed generosum Euenora percussit
Paulum infra ilia, & adegit in medium hepar
Hastam; cui mox dolendus contigit interitus.
Sternit etiam Iphitionem: & Hippomedonta necat,
Fortem Mœnali filium, quem Ocyrhoe nympha enixa est
Ad Sangarii amnis decursum, nec eum
Suscepit reducem: sed infestæ ipsam Parcæ orbarunt
Filio, nec sine curis molestissimis tam gravem de nato luctum concepit.
Porro Æneas Bremontem & Andromachum occidit:
Hic nutritus erat in Gnoso, ille in sacra Lycto:
Amboque in unum locum ex velocibus equis deciderunt:
Unus

μὴν] Nonne Τυτθὸν ὑπὲρ λαπάρης? Notissimum est illud Homeri Odyss. I. Οὐτάμεναι πρὸς στῆθος, ὅθι φρένες ἧπαρ ἔχουσιν. Procerrimus autem Neoptolemus, & sine dubio Euenore longe major, ut proinde vulnus ita assurgens minus adhuc conveniat. *Pauw.*

36. Εἷλε δ' ἀριφιτίωνα] Εἷλε δ' ἄρ' Ἰφιτίωνα. *Rhod.*

37. Μαινάλου ὄμβριμον υἷα, τὸν Ωκυρόα τέκε Νύμφη] Ωκυρόη. *Rhod.* An hic idem Mænalus, de quo Lib. 3. V. 298? *Pauw.*

38. Σαγγαρίου ποταμοῖο παραῤῥόον] παρὰ ῥόον. *Rhod.*

39. κακαὶ δὲ κῆρες ἄμερσαν] κακαὶ δέ ἑ κῆρες ἄμερσαν. *Rhod.*

40. Παιδὸς ἀνιηρὰν μέγα δ' υἱέος ἔμβαλε πένθος] Haud scio, an non rectius sit ἀνιηρὴν. Potest tamen ἀνιηρῶς absque errore magno restitui. Pro ἔμβαλε forte ἔλλαβε. *Rhod.* Commodius ἀνιηρὰν. Adsentio quoque Rhodomanno rectius fore ἔλλαβε πένθος. *Dausq.* Ego ἀνιηρῶς & ἔλλαβε probo: ἔμβαλε non est unius assis: neque dubitare de-

bu-

Καί ῥ᾽ ὁ μὲν ἀσπαίρεσκε, πεπαρμένος ἔγχεϊ μακρῷ
Λαιμὸν· ὃ δ᾽ ἀλγινόεντος ἀνὰ κροτάφοιο θέμεθλα
Χερμαδίῳ στονόεντι μάλα κρατερῆς ἀπὸ χειρὸς
Βλήμενος ἐκπνείεσκε, μέλας δέ μιν ἄμπεχε πότμος·
Ιπποι δ᾽ ἐπτοίηντο, καὶ ἡνιόχων ἀπάνευθε
Φεύγοντες, πολλοῖσιν ἐνεπλάζοντο νέκυσσι·
Καὶ τοὺς μὲν θεράποντες ἀμύμονος Αἰνείαο
Μάρψαντες, κεχάροντο φίλῃ περὶ ληΐδι θυμόν·
Αν δὲ Φιλοκτήτης ὀλοῷ βάλε Πείρασον ἰῷ
Φεύγοντ᾽ ἐκ πολέμοιο· διέθρισε δ᾽ ἀγκύλα νεῦρα
Γούνατος ἐξόπιθεν· κατὰ δ᾽ ἔκλασεν ἀνέρος ὁρμήν·
Καὶ τὸν μὲν Δαναῶν τις ὅτ᾽ ἔδρακε γυιωθέντα,
Εσσυμένως ἄμερσε κάρητος ἐς δόρυ τύψας
Αλγινόεντα τένοντα· ὀλοὴ δ᾽ ὑπεδέξατο γαῖα
Σῶμα· κάρη δ᾽ ἀπάτερθε κυλινδομένη πεφόρητο,
Ιεμένου φωνῆς· ταχὺς δ᾽ ἅμα πέπτατο θυμός·
Πουλυδάμας δὲ Κλέωνα, καὶ Εὐρύμαχον βάλε δουρὶ,
Οἳ Σύμηθεν ἵκανον ὑπαὶ Νηρῆϊ ἄνακτι,
Αμφω ἐπιστάμενοι δόλον ἰχθύσι μητίσασθαι
Αἰνὸν ὑπ᾽ ἀγκίστροιο, βαλεῖν δέ τε εἰς ἅλα δῖαν
Δίκτυα, καὶ παλάμῃσι περιφραδέως ἀπὸ νηὸς
Ιθὺ καὶ αἶψα τρίαιναν ἐπ᾽ ἰχθύσι νωμήσασθαι·
Αλλ᾽

buerat Vir Doctus. *Pauw.*

52. *Αν δὲ Φιλοκτήτης ὀλοῷ βάλε*] Σὺν δὲ, vel Εν δὲ, vel Ενθα, vel Αλλὰ. *Rhod.* Εν δὲ placet mihi: Diximus antea semel iterumque. *Pauw.*

53. *διέθρισε δ᾽ ἀγκύλα νεῦρα*] *ἀγκύλα ἅρματα* Homeri apud Etymologum exponuntur *ἅρματα ἰσχυρά*: Similiter *νεῦρα ἀγκύλα* non male exponerentur hic. *Pauw.*

56. *Εσσυμένως ἄμερσε κάρητος*] ἤμερσε vel ἀπάμερσε καρήατος. *Rhod.* Scribo ἀπάμερσε καρήατος. *Dausq.*

Ibid. *ἐς δόρυ τύψας Αλγινόεντα τένοντα*] ἐς δορὶ τύψας. *Rhod.* Illud *ἐς δόρυ τύψας* non male Rhodomannus mutat in *ἐς δορὶ τύψας*: Sic tamen *ἐς* etiam longius a vocibus suis abest, neque ita Græci, credo, quibus aliqua erat scribendi peritia. Quare nondum mihi satisfacit conjectatiuncula. Legendum

Unus palpitabat prælonga transfixus hasta
Jugulum: alter circa temporum doloribus obnoxiorum fundamenta
Tristi saxo e valida manu (eliso)
Ictus, animam exhalabat; unde nigra eum mors amplectebatur.
Equi autem consternati erant, aurigisque excussis
Fugientes in strage cadaverum errabant:
Quos cum præstantis Æneæ famuli
Arripuissent, ob dulcem prædam ex animo gaudebant.
Ibi Philoctetes exitiali percussit jaculo Pirasum,
Fugientem ex acie, & curvatiles nervos disrupit,
In posteriori poplitis parte; atque ita hominis impetum fregit.
Atqui hunc quispiam Danaum ut vidit mutilatum,
Statim capite privavit, feriens hasta
In tristes cervicis nervos (tendines,) funestaque tellus suscepit
Truncum: Caput vero procul devolutum ferebatur
Loqui (adhuc) gestientis, & celer una animus avolabat.
Hinc Polydamas Cleonem & Eurymachum hasta trajicit,
Qui ex Syma venerant sub Nireo principe;
Ambo docti piscibus insidias struere
Exitiales hamo, & demittere in sacrum mare
Retia, & scitis manibus de navi
Directe & expedite tridentem in pisces vibrare.

dum suspicor, *εὖ δορὶ τύψας.* *εὖ* de omnibus dicitur, quæ fiunt, ut fieri debent. *ἀλγινόεντα τένοντα* hic accipiendum, ut *ἀλγινόεντος κροτάφοιο*, & alia plura in his: *tendinem, qui percussus ærumnam gignit certam:* Pro *τένοντα* autem scribendum cum Rhodomanno *τένοντ'*. *Pauw.*

59. *Ἱεμένω φωνῆς ταχὺς δ' ἅμα πέπτατο θυμὸς*] *Φωνῆς ἱεμένοιο.* Rhod. Ita Versus se habebit recte: Pro *ἅμα πέπτατο θυμὸς* longe signatius & emaculatius scribas *ἄμ' ἀπεπτάτο θυμός.* *Pauw.*

61. *ὑπαὶ Νηρῆι ἄνακτι*] *Νιρῆι ἄνακτι.* *Pauw.*

64. *καὶ παλάμησι περιφραδέως*] Ordo verborum est, *βαλεῖν δὲ καὶ παλάμησι περιφραδέως ἀπὸ νηὸς εἰς ἅλα δίκτυα.* Moneo, quia Interpres minus apte. *Pauw.*

65. *Ἰθὺ καὶ αἶψα τρίαιναν ἐπ'*

Ἀλλ᾽ οὔ σφιν ἐπὶ πῆμα θαλάσσια ἤρκεσεν ἔργα·
Εὐρύπυλος δὲ μενεπτόλεμον βάλε φαίδιμον Ἕλλον,
Τόν ῥα παραὶ λίμνῃ Γυγαίῃ γείνατο μήτηρ
Κλειτὼ καλλιπάρῃος· ὃ δ᾽ ἐν κονίῃσι τανύσθη
Πρηνής· τοῦ δ᾽ ἀπάτερθεν ὁμῶς δόρυ κάππεσε μακρὸν
Ὤμου ἀπὸ βριαροῖο, κεκαμμένη ἄορι λυγρῷ
Χείρ, ἔτι μαιμώωσα ποτὶ κλόνον ἔγχος ἀεῖραι
Μαψιδίως· οὐ γάρ μιν ἀνὴρ εἰς ἔργον ἐνώμα,
Ἀλλ᾽ αὔτως ἤσπαιρεν, ἅτε βλοσυροῖο δράκοντος
Οὐρὴ ἀποτμηθεῖσ᾽ ἀναπάλλεται, οὐδέ οἱ ἀλκὴ
Ἕσπεται ἐς πόνον αἰπὺν, ἵνα χραύσαντα δαΐξῃ·
Ὣς ἄρα δεξιτερὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐς αἰχμὴν
Ὥρμαινεν πονέεσθαι· ἀτὰρ μένος οὐκέτ᾽ ὀπήδει·
Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς Αἶνον ἐνήρατο, καὶ Πολύϊνδον,
Ἄμφω Κητείους· τὸν μὲν δούρατι, τὸν δ᾽ ἀλεγεινῷ
Ἄορι δηώσας· Σθένελος δ᾽ ἕλε δῖον Ἄβαντα,
Αἰγανέην προϊείς· ἡ δ᾽ ἀσφαράγοιο διὰ πρὸ
Ἐσσυμένη, ἀλεγεινὸν ἐς ἰνίον ἦλθε τένοντος·
Λῦσε δ᾽ ἄρ᾽ ἀνέρος ἦτορ· ὑπέκλασε δ᾽ ἅψεα πάντα·
Τυδείδης δ᾽ ἕλε Λαοδόκον, Μελίον τ᾽ Ἀγαμέμνων·

Δηΐ-

ἰχθύσι νωμήσασθαι] καὶ αἶψα νωμήσασθαι ἰθὺ &c. Ita verba ordinari debent. *Pauw.*

66. Ἀλλ᾽ οὔ σφιν ἐπὶ πῆμα] σφιν ἐπὶ hic Dactylus est: An tamen legendum σφιν γ᾽ ἐπὶ πῆμα? *Pauw.*

67. Εὐρύπυλος δὲ μενεπτόλεμον βάλε Φαίδιμον Ἕλλον] μενεπτόλεμος. *Rhod.* Alii Εὐρύαλος. *Dausq.* Εὐρύπυλος inter Græcos ex Homero notissimus est. *Pauw.*

70. τοῦ δ᾽ ἀπάτερθεν ὁμῶς δόρυ κάππεσε μακρὸν] ὁμῶς δορὶ κάππεσε μακρῷ. *Rhod.* Inhærentem olim hic cicatricem persanavit Brodæus. *Dausq.*

71. Ὤμου ἀπὸ βριαροῖο, κεκαμμένη ἄορι λυγρῷ] μακρῷ, Ὤμου ἀπὸ βριαροῖο κεκομμένη. *Rhod.*

76. ἵνα χραύσαντα δαΐξῃ] χραύσαντα de vulnere gravissimo nota: Aliter enim, & quidem de vulnere levi, accipitur vulgo. Sed an scribendum fortasse θραύσαντα? Id certe appositissimum foret: Hesychius etiam Θραύσει exponit ἀμύσει: Eruditi sciunt, nec probare ulterius necesse. *Pauw.*

77.

Verum res maritimæ pernitiem eis non averterunt.
Bellax autem Eurypylus confecit Hellum insignem:
Quem prope Gygæam paludem mater peperit
Clito pulchris genis renidens, pronoque corpore in pulverem
Extensus fuit, & procul ab eo cum longa hasta decidit,
Ex valido humero abscissa tristi gladio,
Manus, etiamnum ad conflictum lanceam attollere cupiens,
Sed frustra, non enim vir (amplius) ad opus illam dirigebat.
Ideo incassum palpitavit: ceu sævi Draconis
Cauda resecta subsilit, nec vires eam
Sequuntur ad certamen arduum, quo sauciatorem pungat;
Sic etiam dextra viri fortis hasta
Contendebat pugnare, sed nulla amplius vis comitabatur.
Cæterum Vlysses Ænum & Polyindum sustulit
Ambos Cetæos: illum hasta, hunc dolorifico
Ense confodiens. Sthenelus autem egregium necavit Abantem
Pilum ejaculatus, quod penitus per guttur
Adactum, in tristes occipitis nervos pervenit:
Et cor viri dissolvit, omniaque membra infregit.
Tum Tydides prostravit Laodocum, Meliumque Agamennon:

Dei-

77. *Ὣς ἄρα δεξιτερὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐς αἰχμὴν Ὥρμαινεν πονέεσθαι*] Nonne scribendum *ἐς αἰχμῇ Ὥρμαινεν πονέεσθαι?* *ὥρμαινεν ἐς πονέεσθαι αἰχμῇ*, ut paulo ante *οὐδέ οἱ ἀλκὴ Ἕσπεται ἐς πόνον αἰπύν. ὥρμαινεν ἐς πονέεσθαι αἰχμὴν* non est bene Græcum, & *ὥρμαινεν ἐς αἰχμὴν πονέεσθαι* sententia non fert, quia hasta hærebat in ipsa manu abscissa: Attende. *Pauw.*

79. *Αἶνον ἐνήρατο, καὶ Πολυΐνδον*] An *Πολβΐδον* potius, vel *Πολυΐδνον*? ab *ἴδνος* est *ἰδνόω*. *Pauw.*

80. *τὸν μὲν δούρατι, τὸν δ' ἀλεγεινῷ*] *τὸν μὲν δορὶ, τὸν δὲ*. *Rhod.*

83. *ἀλεγεινὸν ἐς ἰνίον ἦλθε τένοντος*] Inepta lectio: *in occiput tendinis.* Contrarium præcise requiritur: Scribe igitur, *ἀλεγεινὸν ἐς ἰνίω ἦλθε τένοντα*, *in tendinem occipitis.* Nihil apertius. *ἀλεγεινὸν* hic idem, quod

Δηΐφοβος δὲ Δρύαντα, καὶ Αλκιμον· αὐτὰρ Αγήνωρ
Ιππασον ἐξενάριξεν, ἀγακλυτόν περ ἐόντα,
Ος ῥ᾽ ἀπὸ Πηνειοῦ ποταμοῦ κίεν· οὐδ᾽ ἐρατεινὰ
Θρέπτα τοκεῦσιν ἔδωκεν, ἐπεί ῥά νιν ἔκλασε δαίμων·
Αν δὲ Θόας ἐδάμασσε Λάλον, καὶ ἀγήνορα Λύγκον·
Μηριόνης δὲ Λυκῶνα, καὶ Αρχέλοχον Μενέλαος,
Ος ῥά τε Κωρυκίην ὑπὸ δειράδα ναιετάασκεν,
Πέτρην δ᾽ Ηφαίστοιο περίφρονος, ἥ τε βροτοῖσι
Θαῦμα πέλει· δὴ γάρ μιν ἐναίθεται ἀκάματον πῦρ
Ασβεστον νυκτός τε, καὶ ἤματος· ἀμφὶ δ᾽ ἄρ αὐτῷ
Φοίνικες θαλέουσι, φέρουσι δ᾽ ἀπείρονα καρπὸν,
Ρίζης καιομένης ἅμα λάεσιν· ἀλλὰ τὸ μέν που
Αθάνατοι τεύξαντο καὶ ἐσσομένοισιν ἰδέσθαι·
Τεῦκρος δ᾽ Ιππομέδοντος ἀμύμονος υἷα Μενοίτην
Εσσυμένως ὥρμαινε βαλεῖν ἐπιόντα βελέμνῳ·
Καί ῥα νόῳ, καὶ χερσὶ, καὶ ὄμμασιν ἰθύνεσκεν
Ιὸν ἀπὸ γναμπτοῖο κεράατος, ὃς ἀλεγεινὸς
Αλτο θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἐς ἀνέρα· τῷ δ᾽ ἀπὸ νευρὴ

Εἰσ-

quod ἀλγεινὸν antea. *Pauw.*

87. ἀγακλυτόν περ ἐόντα] Versus requirit ἀγακλειτόν περ. *Pauw.*

90. Αν δὲ Θόας ἐδάμασσε Λάλον] Εν δὲ, vel Σὺν δὲ, vel Αλλά. *Rhod.* Diximus paulo ante ad V. 52. *Pauw.*

92. Ος ῥά τε Κωρυκίην ὑπὸ δειράδα ναιετάασκεν] Sub hoc colle in Cilicia fuit & antrum Corycium, ubi Jovem enervatum deposuit Typhon, Apollodori Lib. 1. Vide Strabonem Lib. 14. Pomponium Cap. 13. *Dausq.* Pessime Dausquejus, qui Vulcani rupem Versu sequenti de montibus Hephæstiis in Lycia explicat, hic collem Corycium Ciliciæ adscribit: Nam sic jungenda longissimo intervallo separantur. Fuerunt, qui Corycum in Lycia prodiderunt: Hos sequi debuisset Vir Nasutus. Vide Salmasium in Solinum: Nos ea de re alibi. *Pauw.*

93. Πέτρην δ᾽ Ηφαίστοιο περίφρονος] Brodæus: Nescio, an Hephæstium civitatem in rupe sitam intelligat, & ipsam, inquit Plinius, *sæpe flagrantibus jugis*: An Hephæstios Lyciæ montes. Inclino ego in Lyciam, de qua Ctesias: Οτι πῦρ ἐστιν ἐγγὺς Φασηλίδος ἐν Λυκίᾳ ἀθάνατον, καὶ ὅτι ἀεὶ καίεται ἐπὶ πέτρας καὶ νύκτα, καὶ ἡμέραν,

καὶ

Deiphobusque Dryantem & Alcimum. Atque Agenor
Hippaso spolia detraxit, quamlibet nobili,
Qui a Peneo fluvio advenerat, nec amabilem
Parentibus mercedem præ nutricatione rependit, quando eum sors belli (ita) fregit.
Inter alios etiam Thoas superavit Lalum, & fortem Lyncum;
Merionesque Lyconem, & Archelochum Menelaus,
Qui sub vertice Corycio habitabat,
Et Vulcani solertis rupe: quæ mortalibus
Admirationi est: perennis enim hanc flamma inurit,
Citra restinctionem, tam diu quam noctu: & circa ipsam
Palmæ florent, uberemque fructum ferunt,
Radice (licet) ardente cum saxis: sed hoc ita
Dii fecerunt, etiam posteris spectandum.
Teucer porro Hippomedontis egregii filium
Impetuosius invectum sagitta ferire constituit.
Mente igitur & manibus oculisque dirigit
A flexibili cornu telum: quod cruciatus plenum
Exsiluit e cita manu in virum; eique chorda

Ad-

καὶ ὕδατι μὲν οὐ σβέννυται, ἀλλ' ἀναφλέγει, φορυτῷ δὲ σβέννυται. Perspicuum magis id erit e Methodii verbis: Οτι ἐθεασάμην ἐν Ολύμπῳ ἐγὼ (ὄρος δὲ ἐστιν ὁ Ολύμπος τῆς Λυκίας) πῦρ αὐτομάτως κατὰ τὴν ἀκρώρειαν τοῦ ὄρους κατώθεν ἐκ τῆς γῆς ἀναδιδόμενον, περὶ ὃ πῦρ ἄγνος φυτὸν ἐστιν, οὕτω μὲν εὐθαλὲς, καὶ χλοερὸν, οὕτω δὲ σύσκιον, ὡς ὑπὸ πηγῆς μᾶλλον αὐτὸ βεβλαστηκέναι. Δι' ἥντινα οὖν αἰτίαν, εἰ φύσεις εἰσὶ φθαρτῶν, καὶ ὑπὸ πυρὸς ἀναλωμένων σωμάτων, οὐ μόνον οὐ καταφλέγεται τὸ φυτὸν τοῦτο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἀκμαιότερον ὑπάρχει, εἰ τῇ φύσει ἐστιν εὔκαυστον, καὶ ταῦτα περὶ αὐτὰς ἀγνοῦ ῥίζας τοῦ πυρὸς ἐντυφωμένου; Quibus postremis respondere videntur illa Calabri: Φοίνικες θαλέουσι, φέρουσι δ' ἀπείρονα καρπὸν Ῥίζης καιομένης ἅμα λάεσιν. Calaber palmas obserit, Methodius hagnum. *Dausq.* Scriptura leviter peccat: Legendum, Πέτρῃ τ' Ηφαίστοιο περιφρονος. Urbs Hephæstium etiam in Lycia: Quare nescio, an bonus Dausquejus Brodæi mentem recte ceperit? Attende modo. *Pauw.*

95. ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ Φοίνικες θαλέουσι] Malo ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῇ, scilicet πέτρῃ. *Pauw.*

102. ὃς ἀλεγεινὸς Αλτο] ὃς δ' ἀλεγεινὸς. *Rhod.*

103. θοῆς ἀπὸ χειρὸς] Impropria locutio, quam V. 211.

Libr.

Εἰσέτι που κανάχιζεν· ὅ δ' ἀντίον ἀσπαίρεσκεν
Βλημένος, οὕνεκα κῆρες ὁμῶς φορέοντο βελέμνῳ
Καίριον εἰς κραδίην, ὅθιπερ νόος ἔζετ' ἀνδρῶν,
Καὶ μένος· ὀτραλέαι δὲ ποτὶ μόρον εἰσὶ κέλευθοι.
Εὐρύαλος δ' ἄρα πολλὸν ἀπὸ στιβαρῆς βάλε χειρὸς
Λᾶαν μέγαν, Τρώων δὲ θοὰς ἐλέλιξε φάλαγγας·
Ὡς δ' ὅτε τις γεράνοισι τανυφθόγγοισι χολωθεὶς
Οὖρος ἀνὴρ πεδίοιο, μέγ' ἀσχαλόων ἐπορούσῃ,
Δινήσας περὶ κρατὶ θοῇ καλὰ νεῦρα βόεια,
Ἀλλὰ βάλει κατέναντα, διασκεδάσει δ' ὑπὸ ῥοίζῳ
Ἠέρι πεπταμένας δολιχὰς στίχας, αἱ δὲ φέβονται,
Ἄλλη δ' εἰς ἑτέρην εἱλευμέναι ἀΐσσουσι,
Κλαγγηδὸν μάλα πάγχυ, πάρος κατὰ κόσμον ἰοῦσαι,
Ὡς ἄρα δυσμενέες φοβερὸν βέλος ἀμφεφόβηθεν
Ὀμβρίμου Εὐρυάλοιο· τὸ δ' οὐχ ἅλιον φέρε δαίμων,
Ἀλλ' ἄρα σὺν πήληκι κάρη κρατεροῖο Μέλητος
Θλάσε περὶ πληγῇσι· μόρος δ' ἐκίχανεν ἀρητός·
Ἄλλος δ' ἄλλον ἔπεφνε, περιστεναχίζετο δ' αἶα·

Ὡς

Libr. præced. etiam habuimus. Et ſic nihil ibi mutandum ſane. *Pauw.*

Ibid. *τῷ δ' ἀπὸ νευρῆ Εἰσέτι πὸυ κανάχιζεν*] *τῷ δ' ἀπὸ νευρῆ.* *Rhod.* Scripſerim potius, *τῷ δ' ἐπὶ νευρῇ.* *Pauw.*

106. *ὅθιπερ νόος ἔζετ' ἀνδρῶν*] *ὅθιπερ νόος ἵζεται ἀνδρῶν.* *Rhod.*

109. *Λᾶαν μέγαν, Τρώων δὲ θοὰς ἐλέλιξε φάλαγγας*] *Λᾶα μέγαν.* *Rhod.* Sic Verſui bene eſt. Quid autem? An unus vir uno lapide potuit *ἐλελίκτειν* Trojanorum phalanges, & ſequens comparatio commode inſtituitur? *Pauw.*

112. *Δινήσας περὶ κρατὶ θοῇ καλὰ νεῦρα βόεια*] *θοῇ χερὶ νεῦρα.* *Rhod.* Haut certum eſt emendabilem eſſe verſum hunc. Rhodomannus *θοῇ χερί.* Brodæus *θοῷ*, aut potius *θοῶς.* rectiſſime. Haut, inquam, emendatoribus iſtis genus eget. Nam & *τὸ κρᾶς*, & *ἡ κρᾶς* docet Euſtathius in Odyſſ. M. inque Iliadem Y. *Σημείωσαι δὲ ὅτι κοινῶς μὲν ἡ κρᾶς λέγεται, τῆς κρατός.* Iterumque eodem genere videtur extuliſſe Lib. 5. Calaber, ubi de ſolius Ajacis capite ſermo eſt: — *ἀμφὶ δὲ κρᾶτα*: nam excipere *συνεκδοχῇ* & plurale nomen ſtatuere durum eſt. Sed & genere neutro crebriuſcule uſus eſt Poeta. *Dausq.* Mittamus genus, & ſuma-

Adhuc ſtridebat: Cum e regione ille palpitaret,
Ictus. Nam Parcæ una cum jaculo ferebantur
Ad opportunum cordis locum: ubi mens hominum ſedet,
Et (vitale) robur, maturæque ad mortem ſunt viæ.
Adhæc Euryalus ex prævalida emittit manu
Immane ſaxum, & celeres Troum phalanges loco dimovet.
Ut cum quiſpiam gruibus querulis iratus
Vir arvorum cuſtos, magna indignatione eas invadit,
Rotansque circum caput manu rapida nervis bubulis (fundam,)
Lapidem obviam mittit, & cum ſtridore diſſipat
Longos ordines per aëra volitantes; Hæ autem in fugam vertuntur;
Ac inter ſe implicitæ & glomeratæ huc illuc feruntur,
Magno clangore, cum prius tamen decore (cuneato agmine) incederent.
Sic etiam hoſtes formidabile jaculum expaverunt
Validi Euryali, neque hoc incaſſum tulit Deus:
Sed una cum caſſide fortis Meletis caput
Plaga comminuit: & inevitabile (hominem) fatum comprehendit.
Alius autem alium trucidavit, unde tellus longe lateque ingemuit.

Ut

ſumamus notionem: Eane convenit hic, recteque dicitur κρατὶ θοῇ? Non equidem puto. Legendum igitur vel cum Rhodomanno θοῇ χερὶ, vel cum Brodæo potius θοᾶς καλὰ: Id enim minus a recepta abit. Niſi θοῇ forte pro θοῇ χειρὶ ſcriptum ſit Ellyptice; ſimiliter ut ἀμφοτέραις pro ἀμφοτέραις χερσὶ & alia habemus iſtius Commatis: Et hoc verum eſſe poſſet: Quare non abjicio adhuc vulgatam. *Pauw.*

113. Ἄλλα βάλει κατέναντα, διασκιδάσει δ' ὑπὸ ῥοίζῳ] Λᾶα βάλῃ κατέναντα, διασκιδάσῃ δ' ὑπό. *Rhod.*

120. Θλάσσε περὶ πληγῇσι· μόρος δ' ἐκίχανεν ἀρητὸς | Θλάσσε, & ἐκίχανεν ἄφυκτος. *Rhod.* Rhodomannus ἄφυκτος. Ego ἀτηρὸς, vel μόρος δ' ἐκίχανεν ἄρ ἦτορ, ut ſuperius Λῦσε δ' ἄρ ἀνέρος ἦτορ. *Dausq.* Cave mutes. μόρος ἀρητὸς optime dicitur: fatum lugubre, noxium, deprecandum: ab ἀρὴ & ἀράομαι. Nihil notius Græce doctis: Quare Rhodomannum vocem mu-

Ὡς δ' ὅτ' ἐπιβρίσαντος ἀπειρεσίου ἀνέμοιο
Λαῦρον, ὕπαι ῥιπῆς βαρυηχέος, ἄλλυδις ἄλλα
Δένδρεα μακρὰ πέσησιν ὑπ' ἐκ ῥιζῶν ἐριπόντα,
Ἄλσεος ἐκ πεδίοιο, βρέμει δέ τε πᾶσα περὶ χθὼν·
Ὣς οἵγ' ἐν κονίῃσι πέσον· κανάχησε δὲ τεύχη
Ἄσπετον, ἀμφὶ δὲ γαῖα μέγ' ἔβραχεν· οἱ δὲ κυδοιμοῦ
Ἀργαλέου μνώοντο, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες·
Καὶ τότ' ἄρ' Αἰνείαο μόλε σχεδὸν ἠῢς Ἀπόλλων,
Ἠδ' Ἀντηνορίδαο δαΐφρονος Εὐρυμάχοιο·
Οἵ γὰρ δὴ μάρναντο πολυσθενέεσσιν Ἀχαιοῖς,
Ἄγχι μάλ' ἑσταότες κατὰ φύλοπιν, εὖθ' ὑπ' ἀπήνῃ
Δοιοὶ ὁμηλικίῃ κρατεροὶ βόες, οὐδ' ἀπέληγον
Ὑσμίνης· τοῖς δ' αἶψα θεὸς ποτὶ μῦθον ἔειπεν,
Μάντεϊ εἰδόμενος Πολυμήστορι, τόν ποτε μήτηρ
Γείνατ' ἐπὶ Ξάνθοιο ῥοῆς, θεράπονθ' Ἑκάτοιο·
Εὐρύμαχ', Αἰνεία τε θεῶν γένος, οὔτι ἔοικεν
Ὑμέας Ἀργείοισιν ὑπεικέμεν· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
Ὕμμιν ὑπαντιάσας κεχαρήσεται ὄμβριμος Ἄρης,
Ἢν ἐθέλητε μάχεσθαι κατὰ κλόνον· οὕνεκα μοῖραι
Μακρὸν ἐπ' ἀμφοτέροισι βίου τέλος ἐκλώσαντο.
Ὣς εἰπὼν, ἀνέμοισι μίγη, καὶ ἄϊστος ἐτύχθη·
Οἱ δὲ νόῳ φράσσαντο θεοῦ μένος· αἶψα δ' ἄρ' αὐτοῖς
Θάρσος ἀπειρέσιον κατεχεύατο· μαίνετο δέ σφι
Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἔνθορον Ἀργείοισιν,
Ἀργαλέοις σφήκεσσιν ἐοικότες, οἵ τ' ἀλεγεινὸν

Ex

mutasse miror. *Pauw.*

125. Ἄλσεος ἐκ πεδίοιο] Hic εὐπεδίοιο lego. *Rhod.* Rectum est Ἄλσεος ἐκ πεδίοιο, quamvis ἐκ ῥιζῶν præcedat: Nam ita aliquando geminare solet Quintus. Rhodomannus perperam, Ἄλσεος εὐπεδίοιο: Nam id incongruum est ita absolute, nec Epithetum εὐπεδίοιο convenit loco. Si quid mutandum, scripserim Ἄλσεος ἐν πεδίοισι. *Pauw.*

140. Ἢν ἐθέλητε μάχεσθαι κατὰ κλόνον] μάχεσθαι ἀνὰ κλόνον. *Rhod.* Commatio, nudaque vocali: Ἢν ἐθέλητε, μάχεσθε. Vel quod

Ut (fit) quando valido ingravescente vento,
Tempestuose horrisono cum impetu aliæ hic, aliæ illic,
Longæ arbores prosternuntur, radicitus erutæ
In fertili luco; unde omnis circumfremit regio;
Ita hi in pulvere sternebantur: & crepitabant arma
Immaniter: circumquaque etiam terra fragorem reddebat: Alii autem pugnæ
Operosæ intenti, mutuas sibi clades inferebant.
Et tunc prope ad Æneam, mitis Apollo, & ad bellicosum
Eurymachum Antenoris natum, accessit.
Hi enim comminus cum prævalidis Achivis dimicabant,
Contiguam in acie stationem habentes; velut ante plaustrum
Duo ejusdem ætatis robusti boves; Nec remittebant quicquam
De pugna. Quos Deus statim hoc sermone compellat,
Auguris faciem indutus Polymestoris; Quem olim mater
Edidit ad Xanthi undas, Phœbi ministrum:
Eurymache Æneaque Deum genus, nullo modo vos
Argivis cedere par est. Nec enim ipse
Præpotens Mars, vobis occurrens, gaudebit,
Si vobis in acie pugnam continuare libeat: Quia Parcæ
Longum utrique vitæ terminum agglomerarunt.
Hæc fatus, ventis se commiscuit, & aspectui subtraxit.
Ast illi mente sua Dei potentiam deprehenderunt. Nam derepente immensa
Ipsis fiducia infunditur; furoremque concipit
Animus in pectore. In Argivos itaque exiliunt,
Acribus vespis non absimiles, quæ tristi

Ani-

quod Rhodomanno placet: *μάχεσθαι ἀνὰ κλόνον. Dausq.* Haud dubie legendum cum Rhodomanno, *μάχεσθαι ἀνὰ κλόνον.* Nam Dausqueji Ἢν ἐθέλητε, *μάχεσθε*, misere ineptit. *Pauw.*

143. *αἶψα δ' ἄρ' αὐτοῖς Θάρσος ἀπειρέσιον κατεχεύατο*] Scilicet Θεός. Interpres vertit, ac si *κατεχεύετο* legisset: *Nam derepente immensa ipsis fiducia infunditur.* Neque id malum. *Pauw.*

148.

Εκ θυμοῦ κοτέοντες, ἐπιβρίσωσι μελίσσαις,
Εὖτε περὶ σταφυλῇσι αὐαινομένης ἐν ὀπώρῃ
Ερχομένας ἐσίδωσιν, ἢ ἐκ σίμβλοιο θορούσας,
Ως ἄρα Τρώϊοι υἷες ἐϋπτολέμοισιν Αχαιοῖς
Ενθορον ἐσσυμένως· κεχάροντο δὲ Κῆρες ἐρεμναὶ,
Μαρναμένων· ἐγέλασσε δ' Αρης· ἴαχησε δ' Ενυὼ,
Σμερδαλέον· μέγα δὲ σφὶν ἐπέβραχεν αἰόλα τεύχη·
Οἳ δ' ἄρα δυσμενέων ἀπειρέσια φῦλα δάϊζον
Χερσὶν ἀμαιμακέτῃσι· κατηρείποντο δὲ λαοὶ
Αὔτως, ἠΰτ' ἄμαλλα θέρευς δυσθαλπέος ὥρῃ,
Ον ῥά τ' ἐπισπέρχωσι θοοὶ χέρας ἀμητῆρες,
Δασσάμενοι κατ' ἄρουραν ἀπείρονα μακρὰ πέλεθρα·
Ως ἄρα τῶν ὑπὸ χερσὶ κατηρείποντο φάλαγγες
Μυρίαι· ἀμφὶ δὲ γαῖα νεκρῶν περιπεπληθυῖα,
Αἵματι πλυμμύρεσκεν· Ερις δ' ἄρ ἰαίνετο θυμῷ,
Ολλυμένων· οἱ δ' οὔτι κακοῦ παύοντο μόθοιο,
Αλλ' ἅτε μῆλα λέοντος ἀπηνέος· οἱ δ' ἄρα φύζης *

Λευ-

148. περὶ σαφυλῇσι αὐαινομένης ἐν ὀπώρῃ] περὶ σαφυλῆς αὐαινομένης. *Rhod.* αὐαινομένης hic idem, quod τερσομένῃσι V. 115. Lib. præced. *tostis & a sole adustis.* Interpres ibi bene, hic male. *Pauw.*

154. δυσμενέων ἀπειρέσια φῦλα δάϊζον] δυσμενέων ἀπερείσια. *Rhod.*

156. ἠΰτ' ἄμαλλα θέρευς δυσθαλπέος ὥρῃ] θέρευς εὐθαλπέος ὥρῃ. *Rhod.* ἄμαλλα pro segete notes. Dura tamen locutio: Nam manipuli proprie non prosternuntur, aut falce secantur, sed calami segetiferi, ex quibus manipuli fiunt. Quare imitari non debes, quod hic legis: Revera enim vox ab hoc ipso loco aliena est indole sua, neque transferendi licentia eam satis commodam efficere potest. Pro δυσθαλπέος verissime Rhodomannus εὐθαλπέος: χειμῶνος δυσθαλπέος rectum est, & ex Homero cuivis notum. *Pauw.*

157. Ον ῥά τ' ἐπισπέρχωσι] Ην ῥά τ' ἐπισπέρχωσι. *Rhod. In quam festinant, & incitate feruntur:* ἐπὶ ἣν σπέρχωσι. *Pauw.*

159. κατηρείποντο φάλαγγες Μυρίαι] Hyperbole inepta. *Pauw.*

161. Ερις δ' ἄρ ἰαίνετο θυμῷ, Ολλυμένων] Præcedit paulo ante, κεχάροντο δὲ Κῆρες ἐρεμ-

ναὶ

Animi commotione percitæ, apes invadunt,
Quando circum uvas ſicceſcentes Autumni tempore
Volitare aut ex alveolis erumpere vident.
Non ſecus Troum nati in bello ſpectatos Achivos
Invehuntur cum impetu. Nigræ autem Parcæ conflictu
Eorum lætantur, ridetque Mars, & clamorem Bellona tollit
Horrificum. Magnum inſuper ſtrepitum varia illorum arma excitant.
Ibi ergo innumeras hoſtium catervas perrumpunt
Invictis manibus, & profligatur vulgus,
Non aliter quam ſeges fervidæ æſtatis tempore,
Quam meſſores impigris manibus gnaviter obeunt (demetunt,)
Prolixa inter ſe jugera per longe lateque patens arvum partiti.
Sic illorum manibus funduntur phalanges
Infinitæ, adeo ut terra cadaveribus obſita undique
Sanguine inundaret. Contentio ſane magnum animo gaudium concepit
Ex illorum interitu. Hi tamen pugnam infeſtam non intermittunt,
Sed, ut leones oves, invadunt (Græcos:) Qui triſtem

Cir-

ναὶ Μαρναμένων: Quid videtur? Nonne emaculatius ſcripſiſſet Calaber facta permutatione, *κεχάροντο δὲ Κῆρες ἐρεμναὶ Ολλυμένων* ibi, & *Ερις δ' ἰαίνετο θυμῷ, Μαρναμένων* hic? Ita ſane videtur mibi. *Pauw.*

163. *Αλλ' ἅτε μῆλα λέοντες ἀπηνέες*] Hic defectum eſſe initio ſuſpicabar: Ideoque aſteriſcum adjeci. Sed poſtea in integrum reſtitui poſſe verſum animadverti, ſi in duabus voculis exigua fiat literarum mutatio, hoc modo: *λέοντες ἐπήϊον. Rhod.* Deſit, quo ſignificetur leonem ovium in medio ingentem dare ſtragem, reliquas in fugam agere: ſic Ænea medias Achivorum phalanges turbante, pars occidunt,

—— —— οἱ δ' ἄρα φύζης
Λευγαλέης μνώοντο ——

Tamen inſtitutæ contentionis reliquias apte componit Rhodomannus: *Αλλ' ἅτε μῆλα λέοντες ἐπήϊον. Dausq.* Perquam probabilis eſt Rhodomanni ſuſpicio. *Pauw.*

Λευγαλέης μνώοντο· καὶ ἐξ ὀλοοῦ πολέμοιο
Φεῦγον, ὅσοις ἀδάϊκτον ἔτι σθένος ἐν ποσὶ κεῖτο·
Υἱὸς δ' Αγχίσαο δαΐφρονος αἰὲν ὀπήδει
Δυσμενέων μετόπισθεν ὑπ' ἔγχεϊ νῶτα δαΐζων·
Εὐρύμαχος δ' ἑτέρωθεν· ἰαίνετο δ' ἄμβροτον ἦτορ
Υψόθεν εἰσορόωντος ἠΐου Απόλλωνος·
Ὡς δ' ὅτε τις σιάλοισιν ἀνὴρ ἐς λήϊον αὖον
Ερχομένοις, πρὶν ἀμάλλαν ὑπ' ἀμητῆρσι δαμῆναι,
Αντί' ἐπισσεύῃ κρατεροὺς κύνας, οἱ δ' ὁρόωντες
Εσσυμένως τρομέουσι, καὶ οὐκ ἔτι μέμβλεται αὔτως
Υδατος, ἀλλὰ τρέπονται ἀνιηρὴν ἐπὶ φύζαν
Πανσυδίῃ, τοὺς δ' αἶψα κύνες κατὰ ποσσὶ κιχόντες,
Εξόπιθεν δάπτουσιν ἀμείλιχα, τοὶ δὲ φέβονται
Μακρὸν ἀνιάζοντες, ἄναξ δ' ἐπιτέρπετ' ἀρούρης,
Ὡς ἄρ ἰαίνετο Φοῖβος, ὅτ' ἔδρακεν ἐκ πολέμοιο
Φεύγοντ' Αργείων πουλὺν στρατόν· οὐ γάρ ἔτ' αὐτοῖς
Εργα

169. εἰσορόωντος ἠΐυ Απόλλωνος] ἰηΐυ ab ἰὸς jaculum, vel potius ἰᾶσθαι ſanare. *Rhod.* Caſtigo ἑωΐυ Απόλλωνος. Anteriore libro exeunte noctu Oenone facibus Lunæ adminiculata contendit ad ſui Paridis rogum: ineunte vero libro undecimo dieſcit, & pugna inſtauratur. Dum res geritur, eodem mane Apollo verſus in Polymneſtorem dat ſe videndum Æneæ, atque Eurymacho, & vim animis ſuſcitat. Tandem ita digreditur, ut e celſiore loco gaudeat eos intueri deprælianres ἑωΐος Απόλλων. — ἰαίνετο δ' ἄμβροτον ἦτορ Υψόθεν εἰσορόωντος ἑωΐυ Απόλλωνος. Res diluceſcet e libro 2. Apollonii:

Εἰδ' ἄγε δὴ νῆσον μὲν Εωΐυ Απόλλωνος,
Τήνδ' ἱερὴν καλέωμεν, ἐπεὶ πάντεσσι φαάνθη
Ηῷος μετιών, τάδε ῥέζομεν οἷα πάρεστι.

Ubi Scholia: Ηρόδωρος οὖν φησιν Εῷον μὲν Απόλλωνα προσαγορεύεσθαι, καὶ βωμὸν αὐτῷ εἶναι ἐν τῇ νήσῳ, ἐ καθὸ ὄρθρῳ ἐπεφάνη αὐτοῖς (quod in Calabro locum habet, uti monſtravimus) ἀλλὰ καθὸ οἱ Αργοναῦται ὄρθρῳ εἰς αὐτὴν κατέπλευσαν. Brodæus ἰηΐυ reponebat, quod Apollinis medici, aut jaculantis eſt, idque etiam adſtrui poteſt ex eodem Apollonii Lib. 2., ex Macrobio, aliisque. *Dausq.* Mihi etiam placet ἰηΐυ Απόλλωνος. Dausquejus ſua difficulter probaſſet ex narrationis ſerie; & ſic etiam dedit Epithetum parum conveniens, ubi

Circumſpectant fugam, & ex funeſto prælio
Se tollunt, quibuscunque integra adhuc vis in pedibus reſidebat.
At filius Anchiſæ belliſcii uſque ſectabatur,
Pone hoſtium terga haſta cædens,
Eurymachusque alibi. Hinc ergo lætitiam haurit cor divinum
Jaculatoris (vel ſanatoris) Apollinis, ex alto deſpicientis:
Ac veluti vir quiſpiam in porcellos, in aridam ſegetem
Irruentes, antequam manipuli a meſſoribus fuerint proſtrati,
Obviam concitat robuſtos canes, quibus viſis illi
Repentino terrore concutiuntur; nec amplius curæ ipſis eſt
Paſtus; ſed in triſtem vertuntur fugam
Gregatim; Quos ſubito canes pedibus inſecuti,
A tergo lacerant crudeliter; Illi autem fugiunt
Alto cum grunnitu: unde agri dominus voluptatem capit.
Sic & voluptate perfundebatur Phœbus, cum e prælio cerneret
Fugam corripere Argivum numeroſas copias; Non enim ultra eis

Studio

ubi præceſſit jam, *καὶ τότ' ἄρ' Αἰνείαο μόλε σχεδὸν ἠὼς Ἀπόλλων*: Nam ibi *ἑώος* adhibuiſſet Quintus, ſi Dausquejanum habuiſſet in mente. Nihil autem ſimile in iſtis Apollonii, ubi *Ἑώος* pro indigitamento eſt: Eruditi vident, & ſuo more diverſa miſcet bonus. *Pauw.*

171. *πρὶν ἀμάλλαν ὑπ' ἀμητῆρσι δαμῆναι*] Hic etiam *ἄμαλλα* pro ſegete eſt, quæ adhuc ſtat in arvo. *Pauw.*

173. *καὶ οὐκ ἔτι μέμβλεται αὐτοῖς Ὕδατος*] *μέμβλεται αὐτοῖς Εἴδατος.* *Rhod.* Rhodomannus *Εἴδατος. ὑπὲρ εὖγε.* Brodæus infra eſt, repoſito *Δράγματος.* *Dausq.*

176. *τοὶ δὲ φέβονται Μακρὸν ἀνιάζοντες*] Forte *ἀνύζοντες.* *Rhod.* Valide mœſti. Nec absque veri colore Rhodomannus *ἀνύζοντες*: etſi non amplecti ſuadeat illud, *ἀνιηρὴν ἐπὶ φύζαν.* *Dausq.* Perquam probabile eſt Rhodomanni *ἀνύζοντες*: Sic vox porcorum etiam quadantenus exauditur. *Pauw.*

179. *οὐ γὰρ ἔτ' αὐτοῖς Ἔργα θεῶν μεμέλητο*] *Ἔργα νέων*, vel *χερῶν.* *Rhod.* Rhodomannus *Ἔργα νέων.* Adjuvo illo jactato verſu:

Ἔργα

Εργα θεῶν μεμέλητο· πόδας δ' εὔχοντο θεοῖσιν
Ωκα φέρεσθαι· κείνοις γὰρ ἔτ' ἀνὰ ποσὶν ἔπλετο νόστου
Ελπωρή· πάντας γὰρ ἀπήιεν ἔγχεϊ θύων
Εὐρύμαχός τε, καὶ Αἰνείας· σὺν δέ σφιν ἑταῖροι·
Ενθά τις Αργείων, ἢ κάρτεϊ πάγχυ πεποιθὼς,
Η μοίρης ἰότητι, λιλαιομένης μιν ὀλέσσαι,
Φεύγοντ' ἐκ πολέμοιο δυσηχέος ἵππον ἔρυκε,
Γνάμψαι ἐπειγόμενος ποτὶ φύλοπιν, ὄφρα μάχηται
Αντία δυσμενέων· τὸν δ' ὀμβριμόθυμος Αγήνωρ
Παρφθάμενος Μνῶνα, κατ' ἀλγινόεντα δάϊξεν
Αμφιτόμῳ βουπλῆγι, βίη δ' ὑπόειξε σιδήρῳ,
Οστέου οὐταμένοιο βραχίονος· ἀμφὶ δὲ νεῦρα
Ρηιδίως οἴμησε· φλέβες δ' ὑπερέβλυσαν αἷμα·
Αμφεχύθη δ' ἵπποιο κατ' αὐχένας αἶψα δ' ἄρ αὐτὸς
Κάππεσεν ἀμφὶ νέκυς· λεῖπεν δ' ἄρα χεῖρας κεκρᾶται*
Στεῤῥὸν ἔτ' ἐμπεφυυῖαν εὐγνάμπτοιο χαλινοῦ,

Οἷα

Εργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων. Verum cum Dii sæpicule in prælia coeant, pugna non inconcinne, Deorum erit opus: quæ pugna cui non erit curæ, nec Deorum opera. Illius ergo maneat in statione recompositum Εργα θεῶν. *Dausq.* Legendum est Εργα χερῶν, quibus mox ἔργα ποδῶν commode opponuntur: Εργα νέων ambiguum est, & nihil dicit certo. Quid autem Dausqueji Εργα θεῶν? Commentum, hercule, adeo insulsum, nt nihil excogitari posset magis. *Pauw.*

181. Ωκα φέρεσθαι· κείνοις γὰρ ἔτ' ἀνὰ ποσὶν ἔπλετο νόστου Ελπωρή] Ωκα φέρειν· μούνοις γὰρ ἔτ' ἐν ποσίν. *Rhod.* Recte: Nam Ωκα φέρεσθαι· οἴη γὰρ ἔτ' ἐν ποσὶν ἔπλετο νόστου Ελπωρὴ longius a vulgata recederet: una & sola spes: οἴη. *Pauw.*

182. πάντας γὰρ ἀπήιεν ἔγχεϊ θύων] ἐπήιεν. *Rhod.*

189. Παρφθάμενος Μνῶνα, κατ' ἀλγινόεντα δάϊξεν] μνῶνα κατ' ἀλγινόεντα δάϊξεν. *Rhod.*

190. βίη δ' ὑπόειξε σιδήρῳ, Οστέου οὐταμένοιο βραχίονος] βίη δ' ὑπόειξε σιδήρου Οστέον οὐταμένοιο βραχίονος. *Rhod.* Fugitantem equum nescio quis in hostem reflexit vi, qua erat. Agenor securi disjecit hominis brachium: sic βίη ὑπόειξε σιδήρῳ, vis ferro cessit, deciso brachio. Torquet hæc ludibundus Rhodomannus. *Dausq.* Ineptis, o bone; Nam ut de brachio

deciso

Studio erant negocia manuum, sed orabant Deos, ut pedes sese
Ocius auferrent. Solis enim in pedibus adhuc erat reditus
Spes; quandoquidem omnes invadebant hasta debacchans
Eurymachus & Æneas, unaque cum illis belli socii.
Ibi quidam Argivum, aut robore nimium fretus,
Aut fati instinctu, extinguere ipsum cupientis,
Fugientem ex pugna clamosa equum inhibebat,
In aciem reflectere properans, ut confligeret
Cum hostibus. Hunc autem magnanimus Agenor
Præveniens in musculo, non sine magno cruciatu, vulnerat,
Ancipiti securi: mox violentiæ ferri cedit
Os brachii sauciati; & nervos undique
Facili negotio præsecat, venæque cruorem ebulliunt,
Qui collo equi circumfunditur: ille vero statim
Mortuus juxta procubuit destituitque validam manum,
Adhuc tenaciter flexibili freno adhærentem,

Qualis

deciso constet, cum Rhodomanno minime ludibundo scribendum est plane, βίῃ δ' ὑπόειξε σιδήρου Ὀστέον βραχίονος: Id vident omnes, quibus judicium est paulo subactius tuo. *Pauw.*

191. ἀμφὶ δὲ νεῦρα Ῥηϊδίως εἴμησε] Ῥηϊδίως ἤμησε, *Rhod.*

193. Ἀμφιχύθη δ' ἵπποιο κατ' αὐχένας] κατ' αὐχένος. *Rhod.*

Ibid. αἶψα δ' ἄρ αὐτὸς Κάππεσεν ἀμφὶ νέκυς] *Circumcirca mortuus*: plane mortuus; Nota Phrasin. Sed an forte legendum, αἶψα δ' ἄρ αὐτὸς Κάππεσεν ἄγχι νέκυς? *Pauw.*

194. λεῖπεν δ' ἄρα χεῖρας κραταιάς] χεῖρα κραταιήν. *Rhod.*

195. Στεῤῥὸν ἔτ' ἐμπεφυυῖαν ἐϋγνάμπτοιο χαλινοῦ] ἐκπεφυυῖαν. *Rhod.* Casus hice secundi referendi ad sequentia: Οἵη ποτὲ (scribe πότε) ζώοντος ἔην. Ut erat olim viventis hominis manus: ita jam flexilis fræni, firmiter adhuc inhærens. Quare cum Rhodomanno reponendum non est ἐκπεφυυῖαν: non enim e fræno manus enata est, sed quodammodo innata firmitudine premendi. Sic eloquitur Homerus Iliad. Ζ. & Σ, Ἐν δ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ —. Et adsimilem locum Odyss. Λ. explanans Eustathius: Ὅτι ἐμφῦναι λέγεται τὸ ἅψασθαι γενναίως, καὶ ἐμπλακῆναι, καὶ οἷον εἰς ἓν γενέσθαι· ὡς ὅτε τις πολύποδα ἐμφῦναι λέγει πέτρᾳ, ἢ παῖδα τραχήλῳ μητρός. Sic hoc loco manus fræno. *Dausq.* Casus secundi non possunt pendere a sequentibus; nec tamen jungi

 cum

Οἷα τότε ζώοντος ἔην· μέγα δ' ἔπλετο θαῦμα,
Οὕνεκα δὴ ῥυτῆρος ἀπεκρέμαθ' αἱματόεσσα,
Ἄρεος ἐννεσίῃσι, φόβον δηΐοισι φέρουσα·
Φαίης κεν χατέουσαν ἐφ' ἱππασίῃ πονέεσθαι·
Σῆμα δέ μιν φέρεν ἵππος ἀποκταμένοιο ἄνακτος·
Αἰνείας δ' ἐδάμασσε βαλὼν ὑπὲρ ἰξύα δουρὶ
Αἰθαλίδην· αἰχμὴ δὲ παρ' ὀμφαλὸν ἐξεπέρησεν
Ἔγκατ' ἐφελκομένη· ὁ δ' ἄρ ἐν κονίῃσι τανύσθη,
Συμμάρψας χείρεσσιν ὁμῶς χολάδεσσιν ἀκωκήν,
Δεινὰ μάλα στενάχων· γαίῃ δ' ἐνέρεισεν ὀδόντας
Βεβρυχώς· ψυχὴ δὲ, καὶ ἄλγεα κάλλιπον ἄνδρα·
Ἀργεῖοι δὲ βόεσσιν ἐοικότες ἐπτοίηντο,
Ὅτ' ἄμοτον μεμαῶτας ὑπὸ ζεύγλῃ, καὶ ἀρότρῳ,
Τύψει ὑπαὶ λαπάρην τανάοις ὑπὸ χείλεσιν οἶστρος,
Αἵματος ἱέμενος, τοὶ δ' ἄσπετον ἀσχαλόωσιν
Ἔργου ἑκὰς φεύγοντες, ἐπὶ σφίσι δ' ἄχνυται ἀνὴρ
Ἀμφ' ἄροτρον, πονέων τε πόνον, τρομέων τ' ἐπὶ βουσὶ,
Μή πού κατόπισθεν ἐπαΐσσοντος ἀρότρου,
Κέρσῃ νεῦρα σίδηρος ἀμείλιχος, ἐν ποσὶ κύρσας·
Ὣς Δαναοὶ φοβέοντο· περὶ σφίσι δ' ἄχνυτο θυμὸν

Υἱὸς

cum præcedenti ἐμπεφυυῖαν, quod tertios amat. Scribendum igitur autumo, Στιβρὸν ἔτ' ἐμπεφυυῖαν ἐϋγνάμπτῳ τε χαλινῷ: Nam ἐκπεφυυῖαν Rhodomanni revera non eſt unius aſſis. Erunt, qui numero plurium ſcribent, ἐϋγνάμπτοισι χαλινοῖς: Et hos genio indulgere ſinam. *Pauw.*

196. Οἷα τότε ζώοντος ἔην] Οἷον ἔτι, vel Οἷα πότε. *Rhod.* Mihi non diſplicet τότε, quia eo ipſo momento adhuc vivebat vel vixerat eques ille Græcus: πότε intervallum ponit fere nimium inter vitam & mortem: Simile autem incommodum in ἔτι, ſed minus tamen. *Pauw.*

199. Φαίης κεν χατέουσαν ἐφ' ἱππασίῃ πονέεσθαι] χατέουσαν ἔθ' ἱππασίῃ. *Rhod.* Non neceſſarium, ſed paulo ſignatius eſt ἔθ'. *Pauw.*

201. ὑπὲρ ἰξύα] Nota ὑπὲρ eo ſenſu cum caſu quarto: Nam ita rarius Græci, ſi bene memini. Pro ὑπαὶ λαπάρην V. 34. hujus Libri ſuſpicabamur ὑπὲρ λαπάρης: Ibi etiam hoc exemplo ſcribere potes ὑπὲρ λα-

Qualis vivente adhuc (illo) fuerat: & magnum erat
miraculum.
Nam ſanguinolenta ex habena dependebat,
Martis nutu, terrorem hoſtibus afferens.
Dixiſſes illi adhuc opus eſſe, ut equitationi operam navet.
Et caballus eam trucidati (domini) indicium geſtabat.
Cæterum Æneas, ſupra lumbum haſta ictum, dejecit
Æthaliden: & cuſpis juxta umbilicum exiit,
Inteſtina ſecum trahens. Is igitur in pulvere ſtratus,
Manibus corripuit una cum inteſtinis cuſpidem,
Cum gemitu immani, inque terram dentes impreſſit
Rugiens: tandem ſimul anima atque cruciatus hominem
deſeruerunt.
Tum demum Argivi attoniti erant boum more,
Quos graviter ſub jugo ad aratrum, connitentes
Roſtro extento ſubter ilia œſtrum pungit,
Sanguinem appetens. Hi igitur ſupra modum indignantes,
Procul ab opere fugiunt, ac propter illos vir (ruſticus)
animi diſcruciatur,
Tum aratri labore occupatus, tum bobus metuens;
Ne forſan pone rigidum aſſultantis
Aratri ferrum pedibus illiſum nervos ſecet.
Ita Danai conſternati erant. Quorum cauſa magnum
animo dolorem conceperat,

A-

λαπάρην. *Pauw.*

206. Ψυχὴ δὲ, καὶ ἄλγεα κάλλιπον ἄνδρα] Non diſpliceret etiam, ψυχὴ δὲ κατ' ἄλγεα κάλλιπεν ἄνδρα. *Pauw.*

208. Οἳ τ' ἄμοτον μεμαῶτας] Οὓς ἄμοτον μεμαῶτας. *Rhod.*

209. Τύψει ὑπαὶ λαπάρην] Τύψῃ vel Τύψειν. *Rhod.*

Ibid. ταναοῖς ὑπὸ χείλεσιν] ὑπὸ, ὑπαὶ, & ὑπὸ hic contigua notes. *Pauw.*

213. Μὴ δήπου κατόπισθεν ἐπαΐσσοντος ἀρότρου] Non improbo ſcripturam, ſed longe ſignatius ſcribi poſſe aio, Μὴ δήπου κατόπισθεν ἐπαΐσσοντες, ἀρότρου Κέρσῃ νεῦρα σίδηρος &c. Nam ſic ἐπαΐσσοντες commode ſequitur poſt τρομέων τ' ἐπὶ βουσὶ, & oratio eſt concinna: ἐπαΐσσοντες autem figuratius ſcriptum pro ἐπαϊσσόντων, caſus primus pro caſu ſecundo: quæ Enallage cum ſatis frequens ſit, etiam in ſcriptis politiorum, hoc tamen loco fortaſſe ab imperitis non fuit obſerva-

ta,

Υἱὸς Ἀχιλλῆος· μέγα δ' ἴαχε λαὸν ἐέργων·
Ἀ δειλοὶ, τί φέβεσθε, ἐοικότες οὐτιδανοῖσι
Ψήρεσιν, οὕς τ' ἐφόβησε κατ' εναντία κίρκος; *
Ἀλλ' ἄγε θέσθ' ἀνὰ θυμὸν, ἐπεὶ πολὺ λώϊόν ἐστι
Τεθνάμεν ἐν πολέμῳ, ἢ ἀνάλκιδα φύζαν ἑλέσθαι.
Ὡς φάτο· τοί δ' ἐπίθοντο, θρασὺν νόον ἐν φρεσὶ θέντες
Ἐσσυμένως· ὁ δὲ Τρωσὶ, μέγα φρονέων, ἐνόρουσε·
Πάλλων ἐν χείρεσσι θοὸν δόρυ· τῷ δ' ἄρα λαοὶ
Μυρμιδόνων ἐφέποντο, βίην ἀτάλαντον ἀέλλῃ
Ἐν στέρνοισιν ἔχοντες· ἀνέπνευσαν δὲ κυδοιμοῦ
Ἀργεῖοι· ὅ δ' ἄρ' αἶψα φίλῳ πατρὶ θυμὸν ἐοικὼς,
Ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ ἔπεφνε κατὰ μόθον· οἱ δ' ἀπιόντες,
Χάζοντ' ἠΰτε κύματ' ἐκ βορέαο θυέλλης
Πόλλ' ἐπιπαφλάζοντα κυλίνδεται αἰγιαλοῖσιν,
Ὀρνύμεν' ἐκ πόντοιο, τά δ' ἔκποθεν ἄλλος ἀήτης

Αν-

ta, & ſic errorem induxit pronum: Attende & judica. *Pauw.*

218. Ψήρεσιν, οὕς τ' ἐφόβησε κατ' ἐναντία κίρκος *] θορὼν, vel μολὼν κατεναντία. *Rhod.* Brodæus illuſtrat, expletque reſcripto ἐφόβησεν ἰών. Sic Homerus Iliad. P.

Τῶν δ' ὥστε ψαρῶν νέφος ἔρχεται ἠὲ κολοιῶν
Οὖλον κεκλήγοντες, ὅτε προΐδωσιν ἰόντα
Κίρκον —

Vel: ἐφόβησ' οἰμῶν. Iliad. X.

Ἠΰτε κίρκος ὄρεσφιν ἐλαφρότατος πετεηνῶν
Ῥηϊδίως οἴμησε κατὰ τρήρωνα πέλειαν.

Dausq.

219. Ἀλλ' ἄγε θέσθ' ἀνὰ θυμὸν] θέσθ' ἐνὶ θυμόν. *Rhod.* ἀνάθεσθε θυμὸν, revocate animos *Dausq.* θέσθ' ἀνὰ θυμὸν: Locutio elegans: animum reſumite: animum, qui male poſitus eſt, corrigite & recte ponite. De calculo, quo luditur, eleganter adhibetur ἀναθέσθαι, quando male poſitus, a ludente rectius ponitur ſuo loco: Inde ad alia transfertur quævis. Rhodomannus id ignoravit: Alias θέσθ' ἐνὶ θυμὸν non invexiſſet contra Sermonis nitorem. Videre potes Suidam in V. Ἀναθέσθαι, ne alios adducam hic. *Pauw.*

228. Χάζοντ' ἠΰτε κύματ' ἐκ βορέαο θυέλλης] κύμαθ' ὑπὲκ vel κύμαθ' ἅτ'. *Rhod.* Mihi legendum videtur plane, ἠΰτε κύματ' vel κύμαθ', ἅτ' vel ἅγ' ἐκ βορέαο θυέλλης: Sic oratio apte cohæret, & alia recte ſequuntur. *Pauw.*

230. Τά δ' ἔκποθεν ἄλλος ἀή-

τῆς

Achille satus, ingentique clamore exercitum (a fuga) cohibet.
Proh timidi! quid trepidatis non aliter quam imbelles
Sturni; quos circus (falco) ex adverso ruens territat?
Verum agite, resumatis animum. Nam multo præstabilius est continuo
In bello occumbere, quam fugam imbellem capessere.
Sic ait. Ast illi morem gerebant, cum audacem pectori animum
Indidissent. Ipse igitur magno animi spiritu in Trojanos impressionem facit,
Rapidum in manibus hastile quassans; eumque cohortes
Myrmidonum sectantur, vim turbini parem
In pectoribus gerentes: tum a conflictu respirant
Argivi. Mox Neoptolemus patrem animo repræsentans,
Alium super alium neci tradidit in conflictu. Pars obversis tergis
Retro cesserunt; ut fluctus a Boreæ procella
Cum magno æstu littoribus advolvuntur
E mari concitati: Hos autem alius undecunque ventus

Ad-

τας Ἀντίος ἀΐξας] *Ἀντίον*. *Rhod.* Ex Homero Iliad. I.

Ὡς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα
Βορέης καὶ ζέφυρος.

& Iliad. Π.

Ὡς δ' Εὖρός τε, Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοιϊν.

Virgilius: *Una Eurus, Notusque ruunt.* Vegetius Lib. 4. Cap. 38. *Hi sæpe singuli, interdum duo, magnis autem tempestatibus etiam tres pariter flare consueverunt.* Seneca Lib. Natural. Quæst. 5. Cap. 16. Virgilium notans fieri nullo modo opinatur, ut in unam tempestatem congregentur Eurus, Favonius, Auster, & Aquilo: cui in hoc lubenter adhæreo. Nec id eo falsum est, quod tradit Lucretius Lib. 5.

Nonne vides etiam diversis nubila ventis
Diversas ire in partes?

Nam quin duo venti sibi invicem contrarii, simul aliquando spirent, neque Theophrastus in libello, qui est *περὶ ἀνέμων*, negat; neque, qui multum navigarunt, repugnant. Hæc Brodæus. *Dausq.* Rhodomanni *Ἀντίον* non indigemus, & Quinti *ἔκπαθεν*, ubi *Ἀντίος* adest, revera ociatur male: Ad singula attende, videbis statim. *Pauw.*

Ἀντίος ἀΐξας, μεγάλῃ περὶ λαίλαπι θύων
Ὤσῃ ἀπ' ἠιόνων Βορέου ἔτι βαιὸν ἀέντος·
Ὣς Τρῶας Δαναοῖσιν ἐποιχομένους τοπάροιθεν
Υἱὸς Ἀχιλλῆος θεοειδέος ὦσεν ὀπίσσω
Τυτθὸν, ἐπεὶ μένος ἠῢ θρασύφρονος Αἰνείαο
Φυγέμεν οὐκ εἴασε, μένειν δ' ἀνὰ φύλοπιν αἰνὴν
Θαρσαλέως· ἑκάτερθε δ' ἴσην ἐτάνυσσεν Ἐνυὼ
Ὑσμίνην· ἀλλ' οὔτι κατ' ἀντίον Αἰνείαο
Υἱὸς Ἀχιλλῆος πῆλε δόρυ πατρὸς ἑοῖο,
Ἀλλ' ἄλλῃ τρέπε θυμὸν, ἐπεὶ Θέτις ἀγλαόπεπλος
Ἁζομένη Κυθέρειαν, ἀπέτραπεν υἱωνοῖο
Θυμὸν, καὶ μέγα κάρτος· ἐπ' ἄλλων δ' ἔθνεα λαῶν
Δάμνατο μυρία φῦλα· δαϊκταμένων δ' ἐνὶ χάρμῃ
Οἰωνοὶ κεχάροντο, μεμαῶτες ἔγκατα φωτῶν
Δαρδάψαι, καὶ σάρκας· ἐπεστενάχοντο δὲ Νύμφαι
Καλλιρόου Σιμόεντος, ἰδὲ Ξάνθοιο θύγατρες·
Καί ῥ' οἱ μὲν πονέοντο· κόνιν δ' ἀκάματοι ἆηται
Ὦρσαν ἀπειρεσίην· ἤχλυσε δὲ πᾶσαν ὕπερθεν
Ἠέρα θεσπεσίην, ὥστ' ἀπροτίοπτον ὀμίχλην·
Οὐδ' ἄρα φαίνετο γαῖα· βροτῶν δ' ἀμάθυνεν ὀπωπάς·
Ἀλλὰ καὶ ὣς μάρναντο· καὶ ἐς χεῖρας ὅντιν' ἕλοντο,
Κτάνον ἀνηλεγέως, καὶ εἰ μάλα φίλτατος ἦεν·
Οὐ γὰρ ἔην φράσασθαι ἀνὰ κλόνον, οὔτ' ἐπιόντα
Δήϊον,

236. Φυγέμεν οὐκ εἴασε] Φευγέμεν οὐκ εἴασε. *Rhod.*

237. ἑκάτερθε δ' ἴσην ἐτάνυσσεν Ἐνυὼ Ὑσμίνην] Hic etiam habes ἴσην ὑσμίνην, quod V. 65. Libr. præced. restituimus. *Pauw.*

238. ἀλλ' οὔτι κατ' ἀντίον Αἰνείαο] κατάντιον. *Rhod.*

242. ἐπ' ἄλλων δ' ἔθνεα λαῶν] ἔθνεσι λαῶν. *Rhod.*

243. Δάμνατο μυρία φῦλα] Solemnis hic Calabro tumor. *Pauw.*

244. μεμαῶτες ἔγκατα φωτῶν] μεμαότες. *Rhod.* Gaudium hoc coactum & incongruum, ubi hactenus cæsorum cadavera fuerant sepulta; idque, si Dis ita placet, dolentes subinde viderant aves. *Pauw.*

245. ἐπεστενάχοντο δὲ Νύμφαι] Ita recte Aldus: Rhodomannus

Adversum ruens & magno turbine grassans,
Aquilone adhuc parum spirante a littore depellit.
Ita Trojanos in Danaos prius invectos
Divina specie præditi Achillis filius retro ad modicum intervallum
Compulit. Nam fidentis Æneæ constantia
Fugere non permisit, sed (auctor fuit) ut in pugna quamlibet adversa fortiter
Persisterent. utrinque autem æqualem intendit Bellona
Pugnam: verum adversus Æneam neutiquam
Filius Achillis hastam patris sui vibravit,
Sed alio convertit animum; Quia Thetis peplo insignis
Venerem honorans avertit nepotis
Animum & robur ingens. Inter alias vero nationes
Tribus innumerabiles prosternebat. Tum de cæsis in acie
Alites gaudent; quod viscera & carnes hominum
Laniare cuperent: ingemiscunt vero Nymphæ,
Pulcriflui Simoentis & Xanthi filiæ.
Illi quidem pugnæ labores tolerabant. At venti indefessi pulverem
Immensum excitabant; qui tenebris prætexuit superne totum
A Deo diffusum aëra, ac si nebula foret visui non pervia.
Nec apparuit tellus. Nam mortalibus prospectum ademerat:
Nihilominus tamen pugnæ immorantur: & quemcunque manibus (suis) obviam habent,
Sine respectu trucidant, etiamsi arctis amicitiæ vinculis adstrictus esset.
Non enim discernere erat in isto tumultu, hostisne

Ac-

nus cum Basileensibus edidit ἐπεστενάχοντο δὲ Νύμφαι, idque incorrectum reliquit. *Pauw.*

247. κόνιν δ' ἀκάματοι ἄηται] ἀκάμαντες ἄηται. *Rhod.*

251. καὶ ἐς χεῖρας δυτιν' ἔλοιτο] καὶ ἐς χέρας. *Rhod.*

252. Κτάνον ἀνηλεγέως] Κτεῖνον ἀνηλεγέως. *Rhod.*

253. Οὐ γὰρ ἔην φράσασθαι] Re-

Δήϊον, οὔτ' ἄρ' ἑταῖρον· ἀμηχανίη δ' ἔχε λαούς·
Καί νύ κε μίγδ' ἐγένοντο, καὶ ἀργαλέως ἀπόλοντο
Πάντες ὁμῶς, ὀλοοῖσι περὶ ξιφέεσσι πεσόντες
Ἀλλήλων, εἰ μὴ σφιν ἀπ' Οὐλύμποιο Κρονίων
Ἤρκεσε τειρομένοισι, κόνιν δ' ἀπάτερθεν ἔλασσεν
Ὑσμίνης, ὀλοὰς δὲ κατεπρήϋνεν ἀέλλας·
Οἱ δέ τε δηριόωντο· πόνος δ' ἄρα τοῖσιν ἐτύχθη
Πολλὸν ἐλαφρότερος, δέρκοντο γὰρ εἴτε δαΐξαι
Χρειὼ δήϊον ἄνδρα κατὰ κλόνον, εἴτ' ἀλέασθαι·
Καί ῥ' ὅτε μὲν Δαναοὶ Τρώων ἀνέεργον ὅμιλον,
Ἄλλοτε δ' αὖ Τρῶες Δαναῶν στίχας· ἔπλετο δ' αἰνὴ
Ὑσμίνη· νιφάδεσσι δ' ἐοικότα πίπτε βέλεμνα
Ἀμφοτέρωθε ἰόντα· δέος δ' ἔχε μηλοβοτῆρας
Ἔκποθεν Ἰδαίων ὀρέων ὁρόωντας ἀϋτήν·
Καί τις ἐς αἰθέρα δῖον ἐπουρανίοισιν ἀείρων,
Εὔχετο δυσμενέας μὲν ὑπ' ἄξεϊ πάντας ὀλέσθαι,
Τρῶας δὲ στονόεντος ἀναπνεῦσαι πολέμοιο,
Ἦμαρ δ' εἰσιδέειν ποτ' ἐλεύθερον· ἀλλά οἱ οὔτι
Ἔκλυον· αἶσα γὰρ ἄλλα πολύστονος ὡρμαίνεσκεν·
Ἅζετο δ' οὔτε Ζῆνα πελώριον, οὔτέ τιν' ἄλλον
Ἀθανάτων· οὐ γάρ τι μετατρέπεται νόος αἰνὸς
Κείνης, ὅντινα πρῶτον μετ' ἀνδράσι γεινομένοισιν

Ἀν-

Rectius φράσσαντο: Sed talia & hic & alibi plura, de quibus paulo diligentius aliquando. Aldina sibilum geminat. *Pauw.*

256. Πάντες ὁμῶς] Hic etiam paratragœdiatur bonus, suo more ne unum excipiens. *Pauw.*

Ibid. ὀλοοῖσι περὶ ξιφέεσσι πεσόντες Ἀλλήλων] An potius, ὀλοοῖσιν ἐπὶ ξιφέεσσι πεσόντες Ἀλλήλων? *Pauw.*

267. δήϊον ὁρόωντας] Nota Literarum similitudinem & sonum gemellum. *Pauw.*

268. Καί τις ἐς αἰθέρα δῖον ἐπουρανίοισιν ἀείρων] ἐς αἰθέρα χεῖρας ἐπουρανίοισιν. *Rhod.* Probo: Nam nihil acutius succurrit, & ἀείρων *manus* aperte desiderat. *Pauw.*

269. Εὔχετο δυσμενέας μὲν ὑπ' ἄξεϊ πάντας ὀλέσθαι] ὑπ' Ἄρεϊ πάντας. *Rhod.* Brodæus Ἄρεϊ. An ἄγκεϊ, in valle? Pastor, cui personam hanc induit Calaber,

Accederet, an amicus. Tanta perplexitas homines præpediebat.
Et commixti inter se fuissent, fœdaque occidione periissent
Universi in mortiferos illapsi gladios
Mutuo: nisi de cælo Saturnius
Opem tulisset afflictis, & pulverem longe dispulisset
A conflictu, dirasque sedasset procellas.
Certamen igitur instaurarunt. Et labor illis tum erat
Multo facilior. Cernebant enim utrum vulnerandus
In acie hostis, an cavendus esset.
Nunc vero Danai Troum reprimebant agmen:
Interdum rursus Trojani Danaum series; & omnino gravissimus erat
Conflictus: niviumque ritu cadebant tela
Utrinque emissa, & metu opiliones corripiebantur,
Cum procul ex Idæis montibus prælium viderent.
Et quispiam, ad æthera palmas cælitibus tendens,
Precabatur ut hostes ad unum omnes Marte (sinistro) ad internecionem cæderentur,
Troesque a lamentabili bello respirarent,
Et liberam tandem lucem intuerentur: sed illum (Dii) nequaquam
Exaudiverunt. Alia enim lachrimabile fatum animo moliebatur:
Et nec magnum Jovem, nec quemvis alium Deorum
Curabat. Nulla enim in re mutatur rigidum ejus
Decretum, quod primum in lucem natis

Homi-

laber, erat in Ida monte, & ima despicientis votum fuit omnes Achivos *in valle* occumbere. *Dausq.* Pro ὑπ' ἄξει Rhodomannus & Brodæus ὑπ' Αἴρει: Recte: Potest tamen legi etiam ὑπ' ἔγχει. Dausquejus ineptit suo more. *Pauw.*

275. ὅττινα πρῶτον μετ' ἀνδράσι γενομένοισιν] Hic non leve mendum est, ex Librarii oscitantia ortum. Nescio autem, utrum ὑπ' ἀστράσι, an vero αὐγαῖς legendum sit. In proximo huic versu legendum videtur, Ανδράσιν, ἢ πολίεσσιν. *Rhod.* Scribe, ὅττινα πρῶτα μετ' ἀνδράσι γεινομένοισιν, Ανδράσιν ἢ ἀπ-ιοῦ-

Ἀνδράσιν ἐν πολίεσσιν, ἐπικλώσωνται ἀφύκτῳ
Νήματι· τῇ δ' ὑπὸ πάντα μὲν φθινύθει, τὰ δ' ἀέξει·
Τῆς δ' ἐξ ὑπ' ἐννεσίῃσι πόνος, καὶ δῆρις ὀρώρει
Ἱππομάχοις Τρώεσσι, καὶ ἀγχεμάχοις Ἀχαιοῖς·
Ὑπέχον ἀλλήλοισι φόνον, καὶ ἀνηλέα πότμον
Ναλεμέως· οὐ γάρ τιν' ἔχεν δέος, ἀλλ' ἐμάχοντο
Προφρονέως· θάρσος γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρας ἐς αἰχμήν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ πολλοὶ μὲν ἀπέφθιθον ἐν κονίῃσι,
Δὴ τότ' Ἀργείοισιν ὑπέρτερον ὤρνυτο θάρσος
Παλλάδος ἐννεσίῃσι δαΐφρονος, ἥ ῥα μολοῦσα
Ὑσμίνης ἄγχιστα, μετ' Ἀργείοισιν ἄμυνεν,
Ἐκπέρσαι μεμαυῖα κλυτὴν Πριάμοιο πόληα·
Ἢ ῥα μέγα στενάχιζεν, Ἀλεξάνδροιο δαμέντος.

Καὶ

τεῦσι. Siquidem fata dantur nascentibus, & perficiuntur morientibus. Hinc Iliad. Υ. prohibetur Æneas cum Achille concurrere:

Μή μοι ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄϊδος εἰσαφίκηαι.

Scribit Antoninus Liberalis Metamorph. 3. *ἐπέκλωσαν γὰρ ἐπὶ τοσοῦτον αὐτὸν* (Meleagrum) *ἔσεσθαι χρόνον, ἐφ' ὅσον ἂν ὁ δαλὸς διαμένει.* Apollodor. Lib. I. Sic in Oedipo Senecæ: *Primusque dies dedit extremum.* Meleagri mater facem incendit, & morientibus dictata monstrant Calabrum id voluisse. Aut leges: *Ἀνδράσιν ἢ πολίεσσιν.* Viris, aut urbibus. Nam urbium quoque fata sunt: ita L. Tarutius Firmanus fata urbis Romæ canere non dubitabat ex ejus nativitate, autore M. Tullio Lib. 2. de divin. Prudentius Lib. 2. contra Symmachum:

— — Sic urbibus adfert
Hora diesque suum, cum primum mœnia surgunt,
Aut Fatum, aut Genium, cujus moderamine regnent,
Addit & arcanum rerum.

Dausq. Locus difficilis: Rhodomannus non comminiscitur, quæ opem ferre possunt: Nam & *ὑπ' ἀνδράσι*, & *ὑπ' αὐγὰς*, utraque ineptiunt. Et tale judicium etiam ferendum de duobus istis Dausqueji. Aliud latet: quod ex Libris melioribus fortasse petendum, ut omnis corrigendi conatus absque illis sit irritus: Nam repetitio forte a vocum defectu, quæ ut alia in his, ad plura abierant. Visne interim suspicionem? Legendum fortasse, *ὅτινα πρῶτον ἐπ' ἀνδράσι γεινομένοισιν Ἀδρηστείη, πολίεσσί τ', ἐπι-*

Hominibus & civitatibus non fugiendo agglomeravit
Filo: Ejusque arbitrio cuncta, quæ corrupta intereunt,
quæ orta (vicissim) crescunt.
Hujus etiam nutu labor & contentio exorta fuerat
Inter Trojanos ex equis pugnantes, & cominus congredientes Græcos:
Qui stragem sibi mutuo & crudele fatum afferebant
Absque remissione. Nemo enim metu afficiebatur: sed promptissime
Pugna decernebant; fiducia enim viros ad hastam pertrahit.
Cum itaque plurimi in pulvere mortem oppetissent;
Tandem major Achivos fiducia incessit,
Bellacis Minervæ suggestione: quæ cum proxime
Ad conflictum se contulisset, pro Argivis propugnavit,
Exscindere cupiens celebrem Priami urbem,
Quæ in magno tum luctu, sublato Alexandro, versabatur.

Tunc

ἐπικλώσηται ἀφύκτῳ Νήματι. *Hominibus imbecillis & urbibus.* Elegans Epithetum est ἀδρανέεσσι de hominibus, quotquot sunt, recteque urbes eatenus ab illis distinguuntur: Stabilior enim earum conditio. Vides? Hoc satis appositum est. *Pauw.*

277. τῇ δ' ὑπὸ πάντα μὲν φθινύθει, τὰ δ' ἀέξει] ὑπὸ πάντα τὰ μὲν φθινύθει. *Rhod.*

278. Τῆς δ' ἐξ ὑπ' ἐννεσίῃσι πόνος] Τῆς δ' ἄρ' ὑπ' ἐννεσίῃσι. *Rhod.* Ita non male Rhodomannus: Potes etiam proxime ad receptam, Τῆς δὲ γ', vel Τῆς δὲ τ' ὑπ' ἐννεσίῃσι. *Pauw.*

279. καὶ ἀγχεμάχοις Ἀχαιοῖς] καὶ ἀγχεμάχοισιν Ἀχαιοῖς. *Rhod.*

280. Υπέχον ἀλλήλοισι φόνον, καὶ ἀνηλέα πότμον] Οἳ φέρον ἀλλήλοισι. *Rhod.* Scribe, Ἀλλήλοισι φόνον, καὶ ἀνηλέα πότμον ὑπέσχον. *Dausq.* Probo Rhodomanni Οἳ φέρον: Nam nihil melius aut propius mihi succurrit: Dausqueji commentum hiulcum & incongruum est. *Pauw.*

283. πολλοὶ μὲν ἀπέφθιθον ἐν κονίῃσι] ἀπέφθιθεν. *Rhod.*

284. Δὴ τότ' Ἀργείοισιν ὑπέρτερον ὤρνυτο θάρσος] Δὴ τότε δ' Ἀργείοισιν. *Rhod.* Rhodomanni Δὴ τότε δ' Ἀργείοισιν vix placet hic: Nam δ' pro δὴ durum est. Malo vel Δὴ τότ' ἐπ' Ἀργείοισιν, vel Δὴ τότε Ἀργείοισιν: Hiatus majores & lubriciores habuimus. *Pauw.*

285. ἥ ῥα μολοῦσα Υσμίνης ἄγχιστα, μετ' Ἀργείοισιν ἄμυνεν] Nonne legendum, μέγ' Ἀργείοισιν ἄμυνεν? Attende. *Pauw.*

294.

Καὶ τότ᾽ ἄρ᾽ Αἰνείαν ἐρικυδέα δῖ᾽ Ἀφροδίτη
Αὐτὴ ἀπὸ πτολέμοιο, καὶ οὐλομένης ὑσμίνης
Ἥρπασεν ἐσσυμένως· περὶ δ᾽ ἠέρα χεύατο πουλὺν·
Οὐ γὰρ ἔτ᾽ αἴσιμον ἦεν ἀνὰ μόθον ἀνέρι κείνῳ
Μάρνασθ᾽ Ἀργείοισι πρὸ τείχεος αἰπεινοῖο·
Τῷ γὰρ ἄδην ἀλέεινε περίφρονα Τριτογένειαν,
Ἐκ θυμοῦ Δαναοῖσιν ἀρηγέμεναι μεμαυῖαν,
Μὴ καὶ ὑπὲρ κῆράς μιν ἕλῃ θεός· οὐδὲ γὰρ αὐτοῦ
Φείσατο πρόσθεν Ἄρηος, ὅπερ πολὺ φέρτερος ἦεν·
Τρῶες δ᾽ οὐκ ἔτ᾽ ἔμιμνον ἀνὰ στόμα δηϊότητος,
Ἀλλ᾽ ὀπίσω χάζοντο τεθηπότα θυμὸν ἔχοντες·
Ἐν γάρ σφιν, θήρεσσιν ἐοικότες ὠμοβόροισιν,
Ἔνθορον Ἀργεῖοι, μέγα μαιμώοντες Ἄρηϊ·
Τῶν δ᾽ ἄρα δαμναμένων ποταμοὶ πλῆθοντο νέκυσσι
Καππεδίον· πολλοὶ γὰρ ἄδην πέσον ἐν κονίῃσιν
Ἄνδρες, ἠδ᾽ ἵπποι· μάλα δ᾽ ἅρματα πολλὰ κέχυντο
Βαλλομένων· πάντῃ δ᾽ ἀπερείσιον ἔρρεεν αἷμα,
Ὑετὸς ὥς· ὀλοὴ γὰρ ἐπήϊεν αἶσα κυδοιμόν·
Καί ῥ᾽ οἱ μὲν ξιφέεσσι πεπαρμένοι, ἢ μελίῃσι,
Κεῖντο παρ᾽ αἰγιαλοῖσιν, ἀλίγκιον κεχυμένοισι

Δού-

294. Τῷ γὰρ ἄδην ἀλέεινε περίφρονα Τριτογένειαν] Forte rectius erit Τὄυνεκ᾽ ἄδην. *Rhod.* Nec mihi ſatis arridet Τῷ γὰρ ἄδην: Sed id cum Rhodomanno ideo non mutabo in Τὄυνεκ᾽ ἄδην: Aliud enim melius & facilius mihi eſt in promtu: Scribe, Τῷ καὶ ἄδην ἀλέεινε: Sic verborum cohærentia optima eſt. *Pauw.*

300. Ἐν γάρ σφιν] Ἢ γάρ σφιν. *Rhod.* Rhodomanuus ἢ γάρ: Non improbo: Attamen manere poteſt Ἐν γάρ, ut ἐν σφὶν ἔνθορον ſcriptum ſit geminate pro σφὶν ἔνθορον. Talia habemus multa, eaque venuſta cenſentur ſæpe. *Pauw.*

302. Τῶν δ᾽ ἄρα δαμναμένων, ποταμοὶ πλῆθοντο νέκυσσι Καππεδίον] Incongruum eſt ποταμοὶ καππεδίον, quia ſoli fluvii non excipiebant cæſos, ſed una cum fluviis ipſe campus, in quo fiebant cædes: Pueri ſentiunt. Nonne ſcribendum, ποταμοὶ πλῆθοντο νέκυσσι, Καὶ πεδίον? Ita videtur ſane: Et hanc ſuſpiciunculam confirmat ſequens, πολλοὶ γὰρ ἄδην πέσον ἐν κονίῃσιν. *Pauw.*

304.

Tunc vero Æneam illustrem diva Venus
Ipsa e belli discrimine & perniciosо conflictu
Subito eripuit, densamque circumfudit nebulam.
Non enim in fatis erat, ut vir iste in conflictu amplius
Manus cum Argivis pro arduis (patriæ) mœnibus consereret.
Idcirco sapientem Minervam impense cavebat,
Ex animo Danais opitulari conantem,
Ne & præter fata ipsum Dea tolleret e medio: cum nec ipsi
Antea Marti pepercisset, qui longe præstantior erat.
Troës ergo non amplius in prima conflictus acie persistebant,
Sed retro mentibus attonitis se verterunt.
Crudivoris enim beluis similes in eos
Incursarunt Argivi, valde Marte (secundo) grassantes.
Occumbentium itaque cadaveribus opplentur amnes
Per totum campum. Ingens enim numerus in pulvere sternitur
Tum virorum, tum equorum, ac plurimi interemtorum currus
Passim fusi jacent; & ubique magna cruoris vis dimanat
Pluviæ in morem. Exitiale enim fatum per pugnam tumultuariam oberrabat.
Illi ergo gladiis confixi aut hastis,
Jacebant in littore, non aliter quam disjectæ

Ta-

304. *Ἄνδρες, ἠδ' ἵπποι*] *Ἀνέρες, ἠδ' ἵπποι. Rhod.* Scribe ex supero: *Ἄνδρες, ἄδην ἵπποι. Dausq.* Recte sine dubio Rhodomannus, *Ἀνέρες, ἠδ' ἵπποι. Pauw.*

305. *πάντη δ' ἀπερείσιον ἔῤῥεεν αἷμα, Ὑετὸς ὥς*] Hoc minus accommodum: *fluebat sanguis, ut pluvia*: Si dixisset, *cadebat, ut pluvia*, & ipsum *cadebat* de sanguine potuisset adhiberi, dixisset, quod debebat: Sciunt Eruditi; & *cadere* de pluvia usurpatur, non *fluere.* An balbutiit Quintus? Credo: Nam menda vix subesse potest; nisi forte scribendum putes, *πάντη δ' ἀπερείσιον ἔῤῥεεν αἷμα Ὕδωρ ὥς. Pauw.*

308. *ἀλίγκιοι κεχυμένοισι Δούρεσιν*] *ἐκχυμένοισι. Rhod.*

312.

Δούρασιν, εὖτ' ἐπὶ θινὶ βαρυγδούποιο θαλάσσης
Ανέρες ἄσπετα δεσμὰ πολυκμήτων ἀπὸ γόμφων
Λυσάμενοι, σκεδάσωσι διὰ ξύλα μακρὰ, καὶ ὕλην
Ηλιβάτου σχεδίης, πάντη δ' ἀναπλήθεται εὐρὺς
Αἰγιαλὸς, τοῖσιν δὲ μέλαν ποτὶ κλύζεται οἶδμα,
Ως οἵγ' ἐν κονίησι, καὶ αἵματι δηωθέντες,
Κεῖντο πολυκλαύτοιο λελασμένοι ἰωχμοῖο·
Παῦροι δὲ προφυγόντες ἀνηλέα δηϊότητα,
Δῦσαν ἀνὰ πτολίεθρον, ἀλευάμενοι βαρὺ πῆμα·
Τῶν δ' ἄλοχοι, καὶ παῖδες, ἀπὸ χροὸς αἱματόεντα
Τεύχεα πάντα δέχοντο, κακῷ πεφορυγμένα λύθρῳ·
Πᾶσι δὲ θερμὰ λοετρὰ τετεύχατο· πᾶν δ' ἀνὰ ἄστυ
Εσσυντ' ἰητῆρες, κατ' οὐταμένων αἰζηῶν
Οἰκία ποιπνύοντες, ἵν' οὐταμένους ἀκέσωνται·
Τοὺς δ' ἄλοχοι, καὶ τέκνα περιστενάχοντο μολόντας
Εκ πολέμου· πολλοὺς δὲ καὶ οὐ παρεόντας ἀΰτεον·
Καὶ ῥ' οἱ μὲν, στυγερῇ βεβολημένοι ἦτορ ἀνίῃ,
Κεῖντο, βαρυστενάχοντες ἐπ' ἄλγεσιν· οὐδ' ἐπὶ δόρπον
Εκ καμάτοιο τρέποντο· θοοὶ δ' ἐπαΰτεον ἵπποι
Φορβῇ ἐπιχρεμέθοντες ἄδην· ἑτέρωθι δ' Αχαιοὶ
Πὰρ κλισίῃς, νήεσσί θ' ὁμοίϊα Τρωσὶ πένοντο·

Ημος

312. Ηλιβάτου σχεδίης] Epithetum inconcinnum de rate. *Pauw.*

313. τοῖσιν δὲ μέλαν ποτὶ κλύζεται οἶδμα] ποτικλύζεται. *Rhod.*

316. Παῦροι δὲ προφυγόντες] Unde igitur illi, qui Urbem postea defenderunt strenue? Non constitit sibi bonus. *Pauw.*

318. ἀπὸ χροὸς αἱματόεντα] αἱματόεντος. *Rhod.*

321. Εσσυντ' ἰητῆρες, κατ' οὐταμένων αἰζηῶν] ἰητῆρες ἀν' οὐταμένων: Si non melius est duale ἰητῆρε. *Rhod.* ἀν' οὐταμένων vix probare possum, quia ἀνὰ ἄστυ proxime præcedit: Rectius ἰητῆρε: Et tamen duale minus etiam appositum. An forte scribendum, Εσσυνθ' ἰητροὶ vel ἰατροὶ, κατὰ οὐταμένων αἰζηῶν? aut Ιητροὶ vel Ιατροὶ ἔσσυντο, κατ' οὐταμένων αἰζηῶν? Vide, & judica. *Pauw.*

322. ἵν' οὐταμένους ἀκέσωνται] Post οὐταμένων αἰζηῶν Versu prædenti: ποιπνύοντες κατ' οὐταμένων οἰκία, ἵν' οὐταμένους ἀκέσωνται: Hoc nempe perspicuum & exactum.

Sed

Tabulæ, cum in maris horrisoni crepidine,
Homines, tenacibus firmorum clavorum vinculis
Resolutis, longe dispergunt ligna, & materiam
Arduæ ratis, & passim vastum repletur
Littus, asseresque nigra alluit unda sali:
Ita illi in pulvere & tabo trucidati
Jacebant, lachrimosæ non amplius pugnæ memores;
Pauci tandem ex infesto prælio elapsi
Urbem subierunt, cum grave exitium devitassent.
Quorum uxores & liberi a corpore sanguinolento
Quicquid armorum esset, fœdo cruore pollutum, recipiunt;
Cunctisque tepida lavacra apparantur, & per totam urbem
Discurrunt medici sauciatorum juvenum
Ædes sedulo obeuntes, ut vulneratos curent.
At uxores & nati cum gemitu circumsistunt reversos
A bello: Multos etiam non præsentes inclamant.
Hi ergo (Troës) curis acerbissimis cor sauciati
Jacebant, & gravissima trahebant suspiria ob cruciatus: nec ad cœnam
A labore se convertebant. Quin & celeres acclamabant equi,
Crebro hinnitu pabulum poscentes. Alibi autem Achivi
In tabernaculis & navibus eadem, quæ Trojani, exsequebantur.

Post-

Sed an vitium forte subest? *Pauw.*

324. *πολλοὺς δὲ καὶ οὐ παρεόντας ἀΰτεον*] Lege, si placet, *ἀΰτευν. Rhod.* Rhodomannus *ἀΰτευν*: Haut placet. Aut enim Versus esto Dactylicus affectui serviens suos incitatius clamantium, aut *συνίζησις* percommoda. *Dausq.* Illud *πολλοὺς* non convenit cum præcedenti *Παῦροι δὲ προφυγόντες ἀνηλέα δηϊοτῆτα, Ἄστυ ἀνὰ πτολίεθρον*: Attende modo. *Pauw.*

326. *βαρυστενάχοντες ὑπ' ἄλγεσιν*] Non deterius fuisset hic *ὑπ' ἄλγεσιν. Pauw.*

Ibid. *οὐδ' ἐπὶ δόρπον ἐκ καμάτοιο τρέποντο*] Non dubito, quin legendum sit, *οἱ δ' ἐπὶ δόρπον Ἐκ καμάτοιο τρέποντο*. Læsi trahebant suspiria ob cruciatus, illæsi ad cænam se convertebant post laborem: Patet ex sequenti *ἐπαΰτεον* de equis, & eo, quod de Argivis additur, simili. *Pauw.*

Ημος δ' ὠκεανοῖο ῥοὰς ὑπερήλασεν ἠὼς
Ιππους μαρμαίροντας, ἀνέγρετο δ' ἔθνεα Φωτῶν,
Δὴ τότ' Αρήϊοι υἷες εὐσθενέων Αργείων,
Οἱ μὲν ἔβαν Πριάμοιο ποτὶ πτόλιν αἰπήεσσαν,
Οἱ δ' ἄρ ἐν κλισίῃσιν ἅμ' ἀνδράσιν οὐταμένοισι
Μίμνον, μήποτε λαὸς ἐπιβρίσας ἀλεγεινὸς
Νῆας ἕλῃ, Τρώεσσι Φέρων χάριν· οἱ δ' ἀπὸ πύργων
Μάρναντ' Αργείοισι· μόθος δ' ἀλεγεινὸς ὀρώρει·
Σκαιῆς μὲν προπάροιθε πύλης Καπανήϊος υἱὸς
Μάρναθ' ἅμ' ἀντιθέῳ Διομήδεϊ· τοὺς δ' ἄρ ὕπερθε,
Δηΐφοβος μενεπτόλεμος, κρατερός τε Πιλίτης
Σὺν ἄλλοις ἑτάροισιν ἐρητύοντες ὀϊστοῖς,
Ηδ' ἄρα χερμαδίοισι· περικτυπέοντο δὲ φωτῶν
Βαλλόμεναι κόρυθές τε, καὶ ἀσπίδες, αἵ τ' ἀλεγεινὸν
Αἰζηῶν ῥύοντο μόρον, καὶ ἀμείλιχον αἶσαν·
Αμφὶ δ' ἄρ' Ιδαίῃσιν ἐριδμαίνεσκε πύλῃσιν
Υἱὸς Αχιλῆος· πονέοντο δέ οἱ πέρι πάντες
Μυρμιδόνες, κρατεροῖο δαήμονες ἰωχμοῖο·
Τοὺς δ' ἀπὸ τείχεος εἶργον ἀπειρεσίοις βελέεσσι
Θαρσαλέως, Ελενός τε, καὶ ὀμβριμόθυμος Αγήνωρ,
Τρῶας ἐποτρύνοντες ἀνὰ μόθον· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
Προφρονέως μάρναντο φίλης περὶ τείχεσι πάτρης·
Ες πεδίον δὲ πύλῃσι, καὶ ὠκυπόρους ἐπὶ νῆας
Νισσομένους, Οδυσσεύς τε, καὶ Εὐρύπυλος πονέοντο

Νωτ

334. Οἱ δ' ἄρ ἐν κλισίῃσιν] Οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ κλισίῃσιν. *Rhod.*

340. Δηΐφοβος μενεπτόλεμος, κρατερός τε Πιλίτης] Δηΐφοβός τε, & Πολίτης. *Rhod.*

341. Σὺν ἄλλοις ἑτάροισιν ἐρητύοντες ὀϊστοῖς] Σύν τ' ἄλλοι σθεναροῖσιν ἐρητύεσκον. *Rhod.* Rhodomannus, Σύν τ' ἄλλοι σθεναροῖσιν. Quianam? offendit τὸ Σὺν? talia pleno modio profunderemus ex campis Homericis, si lubentia esset. An σθεναροὶ ὀϊστοὶ obtrudendi? Non opinor, cum nimium sint fragiles. *Dausq.* Versum ἀκέφαλον hic non amo, & lubens cum Rhodomanno fulcrum appono. Ejus ἄλλοι σθεναροῖσιν non sumam mihi; Nam Epithes.

Postquam vero Oceani gurgitem Aurora transmiserat
Rutilantibus equis, & gentes mortalium surrexerant:
Exin Mavortii fortium Argivorum nati
Partim ad altam Priami urbem contendunt,
Partim in tabernaculis apud saucios milites
Remanent; ne quando hostilis exercitus facta impressione
Naves caperet, Trojanis operam navans. Qui de turribus (iterum)
Decernunt cum Argivis. Nam asperrimus excitatus fuerat conflictus.
Ante Scæam equidem portam, Capanei natus
Eximio Diomede socio, pugnam ciet. Hos desuper
Deiphobus bellipotens fortisque Polites,
Unaque alii, validis arcebant telis
Atque lapidibus. Hinc sonitum reddebant percussæ
Virorum galeæ & scuta, quæ dolorificam
A juvenibus necem, & immite fatum propulsabant.
Ad Idæam vero portam certamen habebat
Natus Achillis: Et juxta illum in opere erant cuncti
Myrmidones, strenui conflictus haud ignari.
Quos a muro repellebant infinitis jaculis
Audacter Helenus, & magnanimus Agenor,
Troas ad pugnam excitantes, qui tamen ipsi
Magna promtitudine, pro caræ muris patriæ, propugnabant.
In portis vero, quæ in campum & ad citas naves
Tendunt, Ulysses & Eurypylus occupati erant

Con-

thetum est coactum; & quod ὄιστοῖς revera non recte tribuitur: Adhæc ἄλλοι nimis generale est, & omnes alios, qui murorum defensioni poterant adhiberi, comprehendit quasi. Σὺν ἄλλοις ἑτάροισιν restrictum magis: Quanquam id etiam satis adhuc patulum, ne quid dissimulem. An forte legendum, Σὺν λαοῖς ἑτάροισιν, *cum popu-lis sociis?* Hoc non rejiculum sane. Et sic Emphatice sequeretur certe de Heleno & Agenore, Τρῶας ἐποτρύνοντες ἀνὰ μόθον. Judica. *Pauw.*

346. Υἱὸς Ἀχιλῆος] Versus requirit Υἱὸς Ἀχιλλῆος. *Pauw.*

353. Νισσομένους, Ὀδυσσεύς τε, καὶ Εὐρύπυλος πονέοντο] Νισσομένης, vel Νισσομένοις *Rhod.* Rhodomannus Νισσομένης vel Νισ-

Νωλεμέως· τοὺς δ' ἦυς ἀφ' ἕρκεος ὑψηλοῖο
Αἰνείας λάεσσι, μέγα φρονέων, ἀπέρυκε·
Πρὸς δὲ ῥόον Σιμόεντος ἔχεν πόνον ἀλγινόεντα
Τεῦκρος ἐϋμελίης· ἄλλῃ δ' ἔχεν ἄλλος ὀϊζὺν·
Καὶ τότ' ἄρ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα κύδιμοι ἄνδρες
Κείνου τεχνήεντι νόῳ ποτὶ μῶλον Ἄρηος
Ἀσπίδας ἐντύναντο, βάλλον δ' ἐφύπερθε κάρηνα,
Θέντες ἐπ' ἀλλήλοισι· μιῇ δ' ἅπαν ἥρμοσεν ὁρμῇ·
Φαίης κεν μεγάροιο κατηρεφὲς ἔμμεναι ἕρκος
Πυκνὸν, ὃ οὔτ' ἀνέμοιο διέρχεται ὑγρὸν ἀέντος
Ῥιπὴ ἀπειρεσίη, οὔτ' ἐκ Διὸς ἄσπετος ὄμβρος·
Τοῖαι Ἀργείων πεπυκασμέναι ἀμφὶ βοείαις
Καρτύναντο φάλαγγες· ἔχον δ' ἕνα θυμὸν ἐς ἀλκὴν,
Εἰς ἓν ἀρηράμεναι· καθύπερθε δὲ Τρώϊοι υἷες
Βάλλον χερμαδίοισι· τὰ δ' ὡς στυφελῆς ἀπὸ πέτρης
Γαῖαν ἐπὶ τραφερὴν ἐκυλίνδετο· πολλὰ δὲ δοῦρα,
Καὶ βέλεα στονόεντα, καὶ ἀλγινόεντες ἄκοντες
Πήγνυντ' ἐν σακέεσσι, τὰ δ' ἐν χθονὶ, πολλὰ δ' ἄπωθεν
Μαψιδίως φορέοντο περιγναμφθέντα βελέμνοις,
Πάντοθε βαλλομένων· οἱ δὲ κτύπον οὔτι φέβοντο

Ἀσπε-

Νισσομέναις : Dubito, an recte: Nam πύλῃσι νισσομέναις nimis ſane durum eſt & craſſum. Maluerim, Ἐς πεδίον δὲ πύλῃσι, καὶ ὠκυπόρους ἐπὶ νῆας Νισσομένων: Sic νίσσεσθαι tribuitur illis, quibus revera competit, & portæ, ut par eſt, quieſcunt. Pro Ὀδυσσεύς τε ſcribendum Ὀδυσεύς τε, ut Verſus recte habeat. *Pauw.*

357. Τεῦκρος ἐϋμελίης] ἐϋμμελίης. *Pauw.*

360. βάλλον δ' ἐφύπερθε κάρηνα] βάλον δ' ἐφύπερθε καρήνων. *Rhod.*

361. Θέντες ἐπ' ἀλλήλοισι] Scribe, Θέντες ἐπ' ἀλλήλῃσι: Nam ἀσπίδας reſpicit vocula. *Pauw.*

Ibid. μιῇ δ' ἅπαν ἥρμοσεν ὁρμῇ] ἁρμῇ, una junctura & veluti compage. Hæc lectio genuina mihi videtur. *Rhod.* Iſtis componendæ teſtudinis peritia, ac imperaverat Ulyſſes, uno impetu res effecta, tota teſtudo contexta eſt. Nec inepte legas εἱρμῇ, uno nexu: quod & Apollonius Lib. 2. Argonaut.

ac-

Continenter; illos præstans ab excelso propugnaculo
Æneas nihil humile animo versans, saxis abigebat.
Versus Simoentis undam negotium habebat molestum
Teucer hasta præstans, alibique alius cum ærumnis conflictabatur.
Tunc illustres viri, qui circa bellicosum Ulyssem erant,
Solerti ejus consilio, contra Martis difficultates,
Scuta instruxerunt, & supra capita extulerunt,
Inter se conserta, totumque opus una velut textura cohæsit.
Dixeris sane id opacum domus esse tectum,
Ita densum, ut nec venti humidum flantis penetret
Vis ingens, nec e cælo cadens largus imber.
Taliter Argivum, condensatis undique scutis,
Se roborârunt Phalanges, & unum ad perrumpendum gerebant animum
In unum confertæ. Desuper autem Trojanorum nati
Impetebant (illos) saxis: Quæ tanquam à petra durissima
Ad almam terram devolvebantur: multa etiam hastilia,
Et tristificæ sagittæ, nec non vulnifica pila
Clypeis infigebantur; quædam etiam telluri, multaque procul
Incassum ferebantur, spiculis circumflexa,
Cum ex omni parte jacerent. At illi fragorem nihil extimescebant

Im-

accurate ad vivam imaginem nobis expressit:

> Ὡς δ' ὅτε τις κεράμῳ κατερέψεται ἑρκίον ἀνὴρ,
> Δώματος ἀγλαΐῃ τε, καὶ ὑετοῦ ἔμμεναι ἄλκαρ,
> Ἄλλῳ δ' ἔμπεδον ἄλλος ὁμῶς ἐπαμοιβὸς ἄρηρεν,
> Ὡς οἵγ' ἀσπίσι νῆα συναρτύναντες ἔρεψαν.

Pausq. μιῇ δ' ἅπαν ἥρμοστο ὁρμῇ vertendum, *uni vero impetui conveniebat totum*, id est, ita adornatum erat totum illud machinamentum, ut uno impetu vel promoveri vel stare deberet. Interpretes male accipiunt, & sic male etiam corrigunt. *Pauw.*

373. Πάντοτε βαλλομένων] βαλλομένων hic positum pro βαλλόντων: Moneo, ne perperam de Enallage cogites. *Pauw.*

374.

Ἄσπετον, οὐδ' ὑπεῖκον, ἅτε ψεκάδων ἀΐοντες
Δοῦπον· ἔσω δ' ὑπὸ τείχεος ὁμῶς ἴσαν· οὐδέ τις αὐτῶν
Νόσφιν ἀφειστήκει· συναρηράμενοι δ' ἐφέσποντο,
Ὡς νέφος ἠερόεν, τὸ ῥά που περὶ χείματι μέσσῳ
Αἰθέρος ἐξ ὑπάτοιο μακρὸν διέτεινε Κρονίων·
Πουλὺς δ' ἀμφὶ φάλαγγι δρόμος· καναχὴ δ' ὑπὸ ποσσὶ
Νισσομένων ἐτέτυκτο· κόνιν δ' ἀπάτερθεν ἄηται
Ορνυμένην μάλα τυτθὸν ὑπὲρ δαπέδοιο φέρεσκον
Αἰζηῶν μετόπισθε· περίαχε δ' ἄκριτος αὐδὴ,
Οἷον ὑπὸ σμήνεσσι περιτρομέουσι μέλισσαι·
Ἆσθμα δ' ἀνήιε πολὺ χύδην, περίχευε δ' ἀϋτμὴ,
Λαοῦ ἀποπνείοντος· ἀπειρέσιον δ' ἄρα θυμῷ
Ἀτρεῖδαι κεχάροντο, περὶ σφίσι κυδιόωντες,
Δερκόμενοι πολέμοιο δυσηχέος ἄτρομον ἕρκος·
Ὥρμηναν δὲ πύλῃσι θεηγενέος Πριάμοιο

Ἀθρόοι

374. Ἄσπετον, οὐδ' ὑπεῖκον] οὐδ' ὑπόεικον. *Rhod.* Scribe οὐδ' ὑπόεικον. Namque id ποιητικώτερον, quam οὐδὲ ὑπεῖκον. *Dausq.*

375. ἔσω δ' ὑπὸ τείχεος ὁμῶς ἴσαν] Scribe ὑπὸ τεῖχος: Muro intellige testudinem subeuntium mœnia in morem modumque muri firmatam. *Dausq.* Dausquejus recte corrigit, sed male interpretatur: Nam τεῖχος est ipse murus Trojæ, ut Latina etiam Versio dicit. *Pauw.*

376. συναρηράμενοι δ' ἐφέσποντο] ἐφέποντο. *Rhod.*

377. τὸ ῥά που περὶ χείματι μέσσῳ] Nonne τὸ ῥά που ἐνὶ χείματι μέσσῳ? *Pauw.*

383. Οἷον ὑπὸ σμήνεσσι περιτρομέουσι μέλισσαι] περιβρομέουσι. *Rhod.* Cur alveario tectæ trepident apes? fumo, aut fera subeunte trepident. Cum Poeta Græcorum & Trojanorum certamen cum apibus componat, suspicio est scribendum, ὑπὸ σφήκεσσι περιτρομέουσι μέλισσαι, uti supra:

Ἀργαλέοις σφήκεσσιν ἐοικότες, οἵτ' ἀλεγεινὸν
Ἐκ θυμοῦ κοτέοντες ἐπιβρίσωσι μελίσσαις.

Item in concursu vesparum cum apibus ingens quidam bombus circumstrepit. Statque cum emendatione hac altera Rhodomanni περιβρομέουσι; nisi ἀπὸ κοινοῦ subaudias ἴαχον, quod perfacile. Neutram autem correctionum in carmen insero, neque alias plerasque similibus in locis, quod minime sunt necessariæ. Et vero περιτρομέουσι ferri potest, si exponas *trepidant* seu *moventur*, cujus trepidationis comes est bombus.

Ferri

Immensum, neque cedebant; perinde ac si stillarum pluvialium audirent
Strepitum: verum subter uno agmine ad murum grassabantur; nemoque illorum
Sejunctus stabat, sed inter se conferti comitabantur:
Ut nubes tenebricosa, quam media hyeme
Ex summo cælo late distendit Jupiter.
Citatus autem Phalangi cursus, & strepitus sub pedibus
Grassantium erat, pulveremque seorsum venti inde
Obortum paululum supra terram attollebant
A tergo Juvenum, & vox confusa circumsonabat;
Uti in alveario susurrant apes:
Et prolixe magnus efferebatur anhelitus, & vaporem circumfundebat
Agmine respirante, ac supra modum animo (suo)
Lætabantur Atridæ, apud se gloriantes,
Cum viderent securum tristisonæ pugnæ munimentum.
Properarunt itaque, ut in Priami Jove sati portas

Denso

Ferri potest & σμήνεσσι, si quis pertinacius tueri velit. *Dausq.* Bonus Dausquejus hic iterum strenue ineptit. Cum Rhodomanno sine dubio legendum est περιβρομέουσι, quod ad πέλαχε δ' ἄκριτος αὐδὴ pertinet. Pro ὑπὸ σμήνεσσι, nisi fallor, opportunius legeretur ἐπὶ σμήνεσσι: Nam apes ad alvearia potius strepitant, quam sub alvearibus. *Pauw.*

384. Ἆσθμα δ' ἀνῄει πολὺ χύδην, περίχευε δ' ἀϋτμὴ, Λαῶ ἀποπνείοντος] πουλὺ, & ἀϋτμήν. *Rhod.* Pro ἀϋτμὴ & mihi legendum videtur ἀϋτμήν. ἆσθμα hic spiritus, qui anhelando exauditur, & spiritus, qui absque sono respirando exit, dicitur utroque sensu: Priorem verba prima, posteriorem verba sequentia suggerunt. Quid autem ipsum ἀϋτμὴν hic? Nonne τερατεία Auctoris? Nam spiritus vix ita videtur in ipsis locis frigidis media hyeme, nedum in locis calidis alio anni tempore, quod hic sine dubio habemus. Mirum, quod ἀϋτμὴν illam non luculentius descripserit, & pro captu suo non contulerit cum illo vapore, qui ex Lemniis caminis egreditur operante Vulcano: Id enim plane egregium fuisset. *Pauw.*

388. πύλῃσι Διηγενέος Πριάμοιο] An portæ, quæ ad naves Græcorum, & in campum præbebant exitum, igitur dicebantur proprie Priami portæ? Ita videtur: Junge Vers. 352. & seqq. *Pauw.*

Ἀθρόοι ἐγχριφθέντες ὑπ᾽ ἀμφιτόμοις πελέκεσσι
Ῥῆξαι τείχεα μακρὰ, πύλας δ᾽ εἰς οὖδας ἐρεῖσαι,
Θαιρῶν ἐξερύσαντες· ἔχεν δ᾽ ἄρα μῆτις ἀγαυὴ
Ἐλπωρὴν· ἀλλ᾽ οὔ σφιν ἐπήρκεσαν οὔτε βόειαι,
Οὔτε θοοὶ βουπλῆγες, ἐπεὶ μένος Αἰνείαο
Ὄμβριμον ἀμφοτέρῃς ἐπαρηρότα χείρεσι λᾶαν
Ἐμμεμαὼς ἐφέηκε· δάμασσε δὲ τλήμονι πότμῳ
Ἀνέρας, οὓς κατέμαρψεν ἐν ἀσπίσιν, εὖτ᾽ ἐν ὄρεσσι
Φερβομένας ὑπὸ πρῶνα βίῃ κρημνοῖο ῥαγέντος
Αἶγας, ὑποτρομέουσι δ᾽ ὅσαι σχεδὸν ἀμφινέμονται,
Ὣς Δαναοὶ θάμβησαν· ὃ δ᾽ εἰς ἔτι λᾶας ὕπερθεν
Βάλλεν ἐπασσυτέρους· κλονέοντο δὲ πάγχυ φάλαγγες·
Ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἐν οὔρεσι πρῶνας Ὀλύμπιος οὐρανόθι Ζεὺς
Ἀμφὶ μιῇ κορυφῇ συναρηρότας ἄλλυδις ἄλλον
Ῥήξῃ ὑπὸ βροντῇσι, καὶ αἰθαλόεντι κεραυνῷ,
Ἀμφὶ δὲ μηλονόμοι τε, καὶ ἄλλ᾽ ὅσα πάντα φέβονται,
Ὣς ἄρ᾽ Ἀχαιῶν υἷες ὑπέτρεσαν, οὕνεκ᾽ ἄρ᾽ αὐτῶν
Αἰνείας συνέχευε θοῶς ἔρυμα πτολέμοιο
Ἀσπίσιν ἀκαμάτῃσι τετυγμένος, οὕνεκ᾽ ἄρ᾽ αὐτῷ
Θάρσος ἀπειρέσιον θεὸς ὤπασεν· οὐδέ τις αὐτῶν
Ἔσθενέν οἱ κατὰ δῆριν ἐναντίον ὄσσε βαλέσθαι,
Οὕνεκά οἱ μάρμαιρε περὶ βριαροῖς μελέεσσι
Τεύχεα θεσπεσίῃσιν ἐειδόμενα στεροπῇσιν·

Εἰ-

389. Ἀθρόοι ἐγχριφθέντες] ἐγχριμφθέντες. *Rhod.* Non necesse: Nam utrumque dicitur. *Pauw.*

398. ὑποτρομέουσι δ᾽ ὅσαι σχεδὸν ἀμφινέμονται] Rectius ὅσοι, quotquot in vicinia montes accolunt. *Rhod.* Suspicioni favet sequens Ὣς Δαναοὶ θάμβησαν: Potest tamen metus Græcorum etiam comparari cum metu capellarum, sicuti Græcorum cædes comparatur cum capellarum cæde. Et sic accommodatius certe est ὅσαι: quotquot prope pascuntur. *Pauw.*

401. Ὀλύμπιος οὐρανόθι Ζεὺς] Malim fere hic, Ὀλύμπιος οὐρανόθεν vel οὐρανόθε Ζεύς. *Pauw.*

407. Ἀσπίσιν ἀκαμάτῃσι τετυγμένος] τετυγμένον. *Rhod.*

Ibid. οὕνεκ᾽ ἄρ᾽ αὐτῷ] Hoc per-

Denſo cum agmine impreſſione facta, ſecurium vi ancipitum
Perfringerent longum murum, & portas ſolo affligerent
Cardinibus evulſas; ac ſpecioſum hoc commentum non carebat
Spe (ſua.) Sed nec ſcuta ſuffecerunt ipſis,
Nec rapidi bipennes. Quoniam vis Æneæ
Grave ſaxum, utraque comprehenſum manu,
Connixus dejecit, & miſerabili oppreſſit morte
Viros, quos deprehendit ſub ſcutis. Quemadmodum in montibus
Paſcentes ſub ſcopulo exſtanti avulſæ rupis moles
Capellas (deruit;) trepidantque cæteræ, quæ prope gramina carpunt.
Sic Danai conſternabantur. Ille vero deſuper lapides adhuc
Frequentiores jactabat, & ordines prorſus deſtruebantur:
Non ſecus ac Jupiter Olympius de cælo rupes in monte
Uno vertice cohærentes diverſis partibus
Tonitruis & coruſco fulmine abrumpit;
Paſſimque ovium magiſtri, & cætera cuncta fugitant.
Sic & Achivum nati formidine percellebantur, quod ipſorum
Præſidium bellicum Æneas tam ſubito confudiſſet,
Validis confectum ſcutis. Nam huic
Summam Deus fiduciam ſuppeditarat, ita ut nemo hoſtium
Ipſi in certamine oculos obvertere auderet:
Quandoquidem ipſi rutilabant robuſta in membris
Arma, non aliter quam fulgura divinitus accenſa.

Ste-

perquam ingratum eſt, ubi οὕνεκ' ἄρ' αὐτῶν præcedit proxime: An tamen ita balbutiens Scholaſticus? Sane tota hæc Periodus jejuna eſt: Nam & οὐδέ τις αὐτῶν mox ſequitur, & οὕνεκα οἱ id excipit ſtatim. An tamen omnia ita ab ipſo Quinto relicta ſint, dubito: Non injuria certe V. 405. legi poſſet, ὑπέτρεσαν, ὁππότ' ἄρ' αὐτῶν. *Pauw.*

Εἱστήκει δέ οἱ ἄγχι δέμας κεκαλυμμένος ὄρφνῃ
Δεινὸς Ἄρης· καὶ πάντα κατιθύνεσκε βέλεμνα,
Καὶ μόρον, καὶ δέος αἰνὸν ἐπ᾽ Ἀργείοισι φέροντα·
Μάρνατο δ᾽ ὡς ὁπότ᾽ αὐτὸς Ὀλύμπιος οὐρανόθι Ζεὺς
Ἀσχαλόων, ἐδάϊζεν ὑπέρβια φῦλα γιγάντων
Σμερδαλέον, καὶ γαῖαν ἀπειρεσίην ἐτίναξε,
Τηθύν τ᾽, ὠκεανόν τε, καὶ οὐρανόν, ἀμφὶ δὲ πάντα
Γυῖ᾽ ἐλελίζετ᾽ Ἄτλαντος ὑπὲρ καμάτου Διὸς ἐρωῆς,
Ὣς ἄρ ὑπ᾽ Αἰνείαο κατηρείποντο φάλαγγες
Ἀργείων ἀνὰ δῆριν· ὁ γὰρ περὶ τεῖχος ἁπάντῃ
Ἔσσυτο δυσμενέεσσι χολούμενος· ἐκ δ᾽ ἄρα χειρῶν,
Πᾶν ὅ, τι παρέκυρσεν, ἐπειγομένῳ ποτὶ μῶλον,
Βάλλεν, ἐπεὶ μάλα πολλὰ κακῆς ἀλκτήρια χάρμης
Κεῖτο μενεπτολέμων ἐπὶ τείχεσι Δαρδανιώνων,
Τοῖσί περ Αἰνείας μεγάλῳ ἐπὶ κάρτεϊ θύων,
Δυσμενέων ἐπέρυκε πολὺν στρατόν· ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ αὐτῷ
Τρῶες καρτύναντο· κακὴ δ᾽ ἔχε πάντας ὀϊζὺς
Ἀμφὶ πόλιν· πολλοὶ δὲ κατέκταθεν, οἱ μὲν Ἀχαιῶν,
Οἱ δὲ καὶ Τρώων· μέγα δ᾽ ἴαχον ἀμφοτέρωθεν,
Αἰνείας μὲν Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι κελεύων,
Μάρνασθ᾽ ἀμφὶ πόληος, ἑῶν τεκέων τε, καὶ αὐτῶν
Προφρονέως· υἱὸς δὲ μενεπτολέμου Ἀχιλῆος

Ἀρ-

414. Καὶ μόρον, καὶ δέος αἰνὸν] Ἢ μόρον, ἢ δέος αἰνόν. *Rhod.* Recte, si Amphimacrum pro Dactylo non adhibuerit Auctor. *Pauw.*

415. ὡς ὁπότ᾽ αὐτὸς Ὀλύμπιος &c] Hæc iterum egregie tument, & Calabro dignissima sunt. *Pauw.*

418. Τηθύν τ᾽, ὠκεανόν τε] Inepta locutio hic, sive Tethyn pro mari, sive pro terra accipias. Sed an legendum fortasse, vel καὶ γαῖαν ἀπειρεσίην ἐτίναξε Τηθύος, ὠκεανόν τε, καὶ οὐρανόν, vel καὶ γαῖαν ἀπειρεσίην ἐτίναξε Τηθύος ὠκεανόν τε, καὶ οὐρανόν? *Pauw.*

419. Γυῖ᾽ ἐλελίζετ᾽ Ἄτλαντος ὑπὲρ καμάτου Διὸς ἐρωῆς] ὑπ᾽ ἀκαμάτου Διὸς ὁρμῆς. *Rhod.* Ita recte Rhodomannus: Vulgatam ex diversa lectione enatam suspicor: Nam in aliis Libris fortasse fuit, Γυῖ᾽ ἐλελίζετ᾽ Ἄτλαντ-

Stetitque juxta ipsum obtectus umbra corpus,
Truculentus Mars, & omnia in directum egit jacula,
Aut mortem aut tetram formidinem inferentia Argivis:
Pugnavitque, ut ipse in cælo Jupiter Olympius, quando
Violentas Gigantum tribus (cohortes) horrenda strage
Dejecit, & concussit amplum orbem terrarum,
Tethymque cum Oceano & cælum: ubi omnia circum-
quaque,
Membra Atlantis potenti Jovis impetu commovebantur.
Non aliter ab Ænea prosternebantur agmina
Argivum, in (ista) dimicatione. Nam huc illuc per
murum
Ruebat, hostibus succensens, & e manibus,
Quicquid ipsi ad pugnam concitato offerretur,
Vibrabat. Quia magna vis missilium, quibus hostilem
impressionem arcerent,
Reposita erat in bellipotentium Dardanidarum muris.
His tum Æneas, magno robore furens,
Numerosum hostis exercitum inhibet: & circa ipsum
Troes (iterum) confirmantur. Hinc maligna omnes
difficultate vexantur
Circa urbem. Multique trucidantur tum Achivorum,
Tum Trojugenarum, & utrobique magnum extollunt
clamorem.
Æneas quidem Trojanos bellaces hortabatur,
Ut pro urbe, liberisque suis, atque semetipsis, propu-
gnarent
Alacriter: Achillis vero armipotentis filius

Ar-

τλαιτος ἄκμητυ Ζηνὸς ἐρωῆ. *Pauw.*

423. Πᾶν ὅ, τι παρέκυρσεν] Πᾶν ὅτι οἱ παρέκυρσεν. *Rhod.* οἱ, quod ab Aldina & Basileensi perperam abest; Editio Rhodomanni in Contextu habet, Correctoris, credo, opera. *Pauw.*

424. ἐπεὶ μάλα πολλὰ κακῆς ἀλκτήρια χάρμης &c] Illud ἐπεὶ non apte sequitur post Πᾶν ὅτι οἱ παρέκυρσεν: δὲ aut alia particula similis nexum dedisset bonum. *Pauw.*

427. Δυσμενέων ἀπέρυκε πολὺν στρατὸν] ἀπέρυκε. *Rhod.*

430. Οἱ δὲ καὶ Τρώων] Οἱ δέ τε καὶ Τρώων. *Rhod.*

Αργείους ἐκέλευε παρὰ κλυτὰ τείχεα Τροίης
Μίμνειν, ἄχρι πόληα περιπρήσαντες ἕλωσι·
Τοὺς δ' ἄμφω στονόεσσα, καὶ ἄσπετος ἄμπεχ' ἀϋτὴ,
Μαρναμένους πρόπαν ἦμαρ ἀνὰ κλόνον· οὐδέ τις ἦεν
Αμπνευσις πολέμοιο, λιλαιομένων ἀνὰ θυμὸν
Τῶν μὲν, ἑλεῖν πτολίεθρον ὑπ' Αρεϊ, τῶν δὲ, σαῶσαι.
Αἴας δ' αὖτ' ἀπάτερθε θρασύφρονος Αἰνείαο
Μαρνάμενος Τρώεσσι κακὰς περὶ κῆρας ἴαλλεν
Σφῆσιν ἐκηβολίῃσιν, ἐπεί ῥά οἱ ἄλλοτε μέν που
Ιθὺ βέλος πεπότητο δι' ἠέρος, ἄλλοτε δ' αὖτε
Αλγινόεντες ἄκοντες· ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλον ἔπεφνεν·
Οἱ δὲ περιπτώσοντες ἀμύμονος ἀνέρος ἀλκὴν,
Ες μόθον οὐκ ἔτ' ἔμιμνον· ἔλειπε δὲ τείχεα λαός·
Καὶ τότε οἱ θεράπων πολὺ φέρτατος ἐν δαῒ Λοκρῶν
Αλκιμέδων ἐρίθυμος, ἑῷ πίσυνος βασιλῆϊ,
Θάρσεϊ τε σφετέρῳ, καὶ θαρσαλέῃ νεότητι,
Εμμεμαὼς πολέμοιο, θοοῖς ἐπιβήσατο ποσσὶ
Κλίμακος, ὄφρα κέλευθον ἐπὶ πτόλιν ἀνδράσι θείη
Λευγαλέην σφετέρου καρήατος, ἠδὲ καὶ ἄλκαρ
Ασπίδα θεὶς, καθύπερθεν ἀνήϊε λυγρὰ κέλευθα,
Ατρομον ἐνθέμενος κραδίῃ νόον· ἔνθ' ἄρα χειρὶ

Αλ-

435. *ἄχρι πόληα περιπρήσαντες ἕλωσι*] Pro *περὶ πρήσαντες*. Nefcio, an non accommodatius legeretur, *ἄχρι πόληα πυρὶ πρήσαντες ἕλωσι. Pauw.*

439. *Τῶν μὲν, ἑλεῖν πτολίεθρον ὑπ' Αρεϊ*] *ὑπ' Αρεϊ* minus accommodum eft in his, quia ipfe *Αρης* ad latus Æneæ pugnabat pro Trojanis. Qui funt paulo diligentiores & eruditiores, ubi ita fe res habet, ab ejufmodi locutionibus abftinebunt fedulo. *Pauw.*

445. *Οἱ δὲ περιπτώσοντες*] *Οἱ δὲ περιπτώσσοντες. Rhod.*

449. *Θάρσεϊ τε σφετέρῳ, καὶ θαρσαλέῃ νεότητι*] Vide illud *Θάρσεϊ* & *θαρσαλέῃ*, ut fic acumen Scholaftici tibi notes. *Pauw.*

452. *Λευγαλέην σφετέρου καρήατος, ἠδὲ καὶ ἄλκαρ Ασπίδα θεὶς, καθύπερθεν ἀνήϊε λυγρὰ κέλευθα*] *Λευγαλέην σφετέρου δὲ καρήατος ἔμμεναι ἄλκαρ, Ασπίδα*

Argivos jubebat ad clara Trojæ mœnia
Durare, donec urbem undique incensam in potestatem redegissent.
Utrosque igitur lamentabile & atrox prælium distinebat,
Totum in conflictu diem conterentes, nec ulla a prælio
Respiratio erat, quod ex animo cuperent,
Hi ut vi Martia urbem expugnarent, illi ut servarent.
Cæterum Ajax, sejunctim a forti Æneа
Pugnans, funestum Trojanis exitium afferebat
Jaculatione a longinquo usus. Nam ei interdum
Directa per aërem sagitta volabat, interdum rursus
Vulnifica pila, aliumque post alium necabat.
Idcirco Trojani, præstantis viri fortitudinem extimescentes,
In conflictu non amplius persistunt, sed corona civium muros destituit.
Atque tunc minister ipsius longe strenuissimus Locrorum in conflictu,
Alcimedon animosus, suo rege fretus,
Et propria temeritate, audacique juventa,
Cum belli cupiditate æstuaret, subitis pedibus conscendit
Scalas, ut viam commilitonibus in urbem sterneret (hostibus)
Exitialem, & ut capitis munimentum foret,
Scuto superinjecto, sursum periculoso ascensu nititur;
Intrepidam namque animo fiduciam indiderat: Inque manu

Nunc

δα θεὶς καθύπερθεν, ἀνῆτε. *Rhod.* Locus difficilior: Rhodomannus non male: Posset etiam legi, λευγαλέην σφετέρου κρατὸς δ' ἔρυμ' ἠδὲ καὶ ἄλκαρ, Ἀσπίδα θεὶς καθύπερθεν, ἀνῆϊε λυγρὰ κέλευθα. Sed alterum tamen præferendum. Illud ἀνῆϊε λυγρὰ κέλευθα Tautologum est, ubi ἐπιβήσατο κλίμακος, & κέλευθον λευγαλέην jam præcessit. *Pauw.*

454. ἐνθ' ἄρα χειρὶ] Malim fere, ἐν δ' ἄρα χειρί: Et sic, ut nunc video, Aldus. *Pauw.*

456.

Ἄλλοτε μὲν δόρυ πάλλεν ἀμείλιχον, ἄλλοτε δ' αὖτε
Εἶρπεν ἄνω· τὸν δ' αἶψα διηερίη φέρεν οἶμος·
Καί νύ κε δὴ Τρώεσσιν ἄχος γένετ', εἰ μὴ ἄρ' αὐτῷ
Ἤδη ὑπερκύπτοντι, καὶ εἰσορόωντι πόληα
Ὑστάτιον, καὶ πρῶτον, ἀφ' ἕρκεος ὑψηλοῖο
Αἰνείας ἐπόρουσεν, ἐπεί ῥά νιν οὐ λάθε χάρμη,
Οὐδ' ἀπάτερθεν ἐόντα· βάλεν δέ μιν εὐρέϊ πέτρῳ
Κακκεφαλῆς· μεγάλη δὲ βίη κρατερόφρονος ἀνδρὸς
Κλίμακά οἱ συνέαξεν· ὁ δ' ὑψόθεν ἠΰτ' ὀϊστὸς
Ἔσσυτ' ἀπὸ νευρῆς· ὀλοὸς δέ οἱ ἕσπετο πότμος
Ἀμφελιλυξαμένῳ· στονόεις δέ οἱ ἠέρι θυμὸς
Αἶψα μίγη, πρὶν γαῖαν ἐπὶ στυφελὴν ἀφικέσθαι·
Ἤριπε δ' ἐν θώρηκι κατὰ χθονὸς, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
Νόσφιν ἀπεπλάγχθη βριαρὸν δόρυ, καὶ σάκος εὐρὺ,
Καὶ κρατερὴ τρυφάλεια· περιστονάχησε δὲ Λοκρῶν
Λαὸς, ὅτ' ἔδρακον ἄνδρα κακῇ δεδμημένον ἄτῃ·
Δὴ γάρ οἱ λασίοιο καρήατος ἄλλυδις ἄλλη
Ἐγκέφαλος πεπάλακτο· συνηλλοίωτο δὲ πάντα
Ὀστέα, καὶ θοὰ γυῖα, λυγρῷ πεπαλαγμένα λύθρῳ.
Καὶ τότε δὴ Ποίαντος υἱὸς, πάϊς ἀντιθέοιο,
Ὡς ἴδεν Αἰνείαν περὶ τείχεα μαιμώοντα
Θηρὶ βίην ἀτάλαντον, ἄφαρ προέηκεν ὀϊστὸν,
Ἰθύνων ἐς φῶτα περικλυτόν· οὐδ' ἀφάμαρτεν
Ἀνέρος· ἀλλά οἱ οὔτι δι' ἀσπίδος ἀκαμάτοιο

Ἐς

456. *τὸν δ' αἶψα διηερίη φέρεν οἶμος*] Ac si volasset, non per scalam ascendisset: Inepta hominis Scholastici ἔννοια. *Pauw.*

460. *ἐπεί ῥά νιν οὐ λάθε χάρμη*] Ita recte Aldus: Pessime Basileenses, *ἐπεί ῥά νιν λάθε οὐ χάρμην*: quod ita in Notis correxit Rhodomannus, *ἐπεί ῥά μιν οὐ λάθε χάρμη.* Moneo, ne male mutes *νιν*, quod melius, quam *μιν*, quia id sequitur statim. *Pauw.*

465. *Ἀμφελιλυξαμένῳ*] *Ἀμφελελιξαμένῳ. Rhod.* Sic male comparatur cadens cum sagitta nervo excussa. Ingenium sine judicio habuit Calaber: Alias non copulasset contraria. *Pauw.*

470.

Nunc sævam vibrat hastam, nunc iterum
Sursum reptat, eumque sine mora iter aërium effert.
Et sane Trojanis luctum peperisset: nisi ipsi
Jam super eminenti, urbemque tam postremum
Quam primum intuenti, de excelso propugnaculo
Æneas occurrisset. Nam hæc illum oppugnatio non latebat
Etiam procul agentem. Ideo vasto eum saxo perculit
In caput, & ingens robur fortis viri (Æneæ)
Scalas illius confregit. Is e sublimi, ceu sagitta
A nervo (excussa,) in præceps agitur: e vestigio fatum exitiale adest
Circumagitato: animaque ejus cum gemitu aëri
Statim permiscetur, antequam rigidam attigisset tellurem.
Delabitur ergo ad humum in (solo) thorace. Nam ab eo procul
Aberraverat gravis hasta, & immane scutum,
Firmaque cassis. Gemitum itaque edidit Locrorum
Manus, cum viderunt tristi virum casu dejectum.
Nam ex hispido ei capite huc atque illuc
Cerebrum dispergebatur, & comminuta omnia
Ossa, agiliaque membra tristi tabo fœdata erant.
Atqui tunc generosa eximii Pœantis soboles,
Ut conspexit Æneam, circa muros ruentem,
Violentæ bestiæ instar, subito intorquet sagittam
In nobilem directam virum, nec aberrat
Ab homine: verum nequaquam per insuperabile scutum

In

470. *Λαὸς, ὅτ' ἴδρακον*] Paulo figuratius pro *ἴδρακεν*. *Pauw.*

472. *Ἐγκέφαλος πεπάλακτο*] Interpres, *Cerebrum dispergebatur*: Non male: Nam a *πάλλω* est *παλάσσω*. Pro *fœdari* tamen accipi solet vulgo, & ita sequitur statim: Quare si cum alio Auctore mihi res esset, quam cum Quinto, scriberem lubens, *Ἐγκέφαλος κεκέδαστο*. *κεδάω* & *σκεδάω* non differunt, ut ipsi pueri sciunt. *Pauw.*

Ibid. *συνηλλοίωτο δὲ πάντα Ὀστέα*] *συνηλοίητο*. *Rhod.*

474. *Ποίαντος υἱὸς, παῖς ἀντιθέοιο*] *Ποίαντος ἐΰς παῖς ἀντιθέοιο*. *Rhod.*

476. *Θηρὶ βίην ἀτάλαντος*] *Θηρὶ*, Leoni. *Pauw.*

Ἐς χρόα καλὸν ἵκαν᾽, ἀπέτραπε γὰρ Κυθέρεια,
Καὶ σάκος, ἀλλ᾽ ἄρα τυτθὸν ἐπέχραε δέρμα βοείης·
Οὐδ᾽ ἄρα μαψιδίως χαμάδις πέσεν, ἀλλά μιν ὄντα
Μεσσηγὺς σακέος τε, καὶ ἱπποκόμου τρυφαλείης,
Τύψεν· ὁ δὲ πύργοιο κατήριπεν, εὖτ᾽ ἀπὸ πέτρης
Ἄγριον αἶγα βάλησιν ἀνὴρ στονόεντι βελέμνῳ·
Ὣς ὁ πεσὼν, τετάνυστο· λίπεν δέ μιν ἱερὸς αἰών·
Αἰνείας δ᾽ ἑτάροιο χολωσάμενος, βάλε πέτρην·
Καί ῥα Φιλοκτήταο κατέκτανεν ἐσθλὸν ἑταῖρον
Τοξαίχμην· θλάσεν δὲ κάρη, συνέαξε δὲ πάντα
Ὀστέα σὺν πήληκι· λύθη δέ οἱ ἀγλαὸν ἦτορ·
Τῷ δ᾽ ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε πάϊς Ποίαντος ἀγαυοῦ·
Αἰνεία, νῦν ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ σῇσιν ἄριστος
Ἔμμεναι, ἐκ πύργοιο πονεύμενος, ἔνθα γυναῖκες

Δυσ-

479. Ἐς χρόα καλὸν ἵκαν᾽, ἀπέτραπε] καλὸν ἵκανεν, ἀπέτραπε. *Rhod.*

480. ἀλλ᾽ ἄρα τυτθὸν ἐπέχραε δέρμα βοείης] ἐπέγραφε. *Rhod.* Non necesse: χράω & χραύω, leviter saucio, & in cute tantum: idem ἐπιχράω & ἐπιχραύω: Videndus Eustathius. Vulgo ἐπιχράω sumitur pro impetuose adorior: Sed tunc jungitur cum casu tertio, non cum casu quarto, qui notionem aliam inducit, & utraque verba commode distinguit. Debemus in his esse cauti, ne improbemus temere, quæ ipsa sermonis Analogia probat. *Pauw.*

481. ἀλλά μιν ὄντα Μεσσηγὺς σακέος τε, καὶ &c] Μέδοντα, vel Μένοντα. *Rhod.* Duumviri reponunt Μένοντα, vel Μέδοντα, Neuter placet. Expono. Non Æneam tetigit Philoctetæ jaculum, sed eum, cujus caput inter Æneæ scutum & galeam exstabat. Ecqua illi nomenclatio? Celat Poeta, quia parum nobilis, quem partim scutum Æneæ, partim galea furabatur hostium oculis; nisi qua inter utrumque capitis aliquid oculis & ictibus expositum erat. *Dausq.* Locus sine dubio corruptus: Nam nihil mehercule ineptius, quam quod hic comminiscitur Dausquejus. Brodæo & Rhodomanno placuit Μέδοντα, vel Μένοντα: An illis adsentiemur? Dubito, & vix puto: Nam nudum nomen hic non videtur sufficere, sed aliud præter illud requiri, quod virum paulo signatius denotaverit. Apparet ex sequenti, Αἰνείας

In pulchrum corpus penetrat. Venus enim avertit
Et clypeus: sed scuti bubuli corium nonnihil strinxit:
Nec tamen frustra humi cadit, sed Menontem
Inter clypeum & galeam juba equina insignem,
Ferit. Qui mox de turri devolvitur: veluti de rupe
Capram sylvestrem stridula arundine dejicit venator.
Ita ille lapsus exporrigitur: sacrumque ævum ab eo decedit.
Quare Æneas, socii vicem indigne ferens, saxum ejaculatur,
Eximiumque Philoctetæ amicum perimit
Toxæchmen: caput enim illi contuderat, omniaque ossa
Cum galea confregerat: unde nobile ipsi cor resolutum.
Illum igitur magno clamore incessit clari Pœantis natus.
Ænea, nunc animo tuo persuades, quasi strenuissimus
Sis, dum e turri rem geris, unde etiam fœminæ

Im-

νείας δ' ἑτάροιο χολωσάμενος: quod sane notam nomini appositam, virumque accuratius designatum supponit. Si in præcedentibus Menon vel Medon sæpius commemoratus fuisset, & quidem ut socius & amicus Æneæ, nudum nomen sufficere posset, & commode illud ἑτάροιο mox accederet: At nulla ejus memoria in illis hucusque, & nomen ex literarum vestigiis fictum modo a Viris Eruditis, ut locum explanarent: Quare nunc nomini aliquid accedere deberet, quod facere poterat, ut ἑτάροιο mox sequeretur opportune. Quid plura? Fallor, aut post μεν ἔντα Versus unus intercidit, in quo vel nomen, vel conditio hominis ita, ut par erat, commemorabatur: Admisso priori, pro μεν ἔντα, vel μὲν ὄντα, vel aliud simile scriptum fuit, quod cum amissis arcte cohærebat: admisso autem posteriori, Μέδοντα vel Μένοντα non improbo, quod similiter cum sequentibus cohæserit: Hæc mea est de his sententia. *Pauw.*

483. ὁ δὲ πύργοιο κατήριπεν] ὁ δ' ἐκ πύργοιο κατήριπεν. *Rhod.*

488. θλᾶσεν δὲ κάρη] θλάσσεν δὲ κάρη. *Rhod.*

491. Αἰνεία, νῦν ἔολπας] νῦν ἔολπας Synecphonesis est: Etenim ε & ο pro una syllaba inter metiendum efferuntur. Licet νῦν etiam correptum inveniatur sine circumflexo. *Rhod.* Sine dubio legendum, Αἰνεία, νυν ἔολπας, absque circumflexo. *Pauw.*

493.

Δυσμενέεσσιν μάρνανται ἀνάλκιδες· εἰ δέ τις ἐσσὶ,
Ἴσχεο τείχεος ἐκτὸς ἐν ἔντεσιν, ὄφρα δαείης
Ποίαντος θρασὺν υἷα καὶ ἔγχεσι, καὶ βελέεσσιν·
Ὣς ἄρ' ἔφη· τὸν δ' οὔτι θρασὺς παῖς Ἀγχίσαο,
Καίπερ ἐελδόμενος, προσεφώνεεν, οὕνεκ' ὀρώρει
Δῆρις ὀϊζυρὴ περὶ τείχεα μακρὰ, καὶ ἄστυ
Νωλεμέως· οὐ γάρ τι κακοῦ παύοντο μόθοιο·
Οὐδέ σφιν μάλα δηρὸν ὑπ' Ἀρεϊ τειρομένοισιν
Ἔσκε λύσις καμάτοιο, πόνος δ' ἄπρηκτος ὀρώρει.

493. Δυσμενέεσσιν μάρνανται ἀνάλκιδες] Δυσμενέσι μάρνανται, vel Δυσμενέεσσι μάχονται. *Rhod.*

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΟΜΗΡΩ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ.

Ἀλλ' ὅτε δὴ μάλα πολλὰ κάμον περὶ τείχεος Τροίης
Αἰχμηταὶ Δαναοὶ, πολέμου δ' οὐ γίνετο τέκμωρ,
Δὴ τότ' ἀριστήων ἄγυριν ποιήσατο Κάλχας,
Εὖ εἰδὼς ἀνὰ θυμὸν, ὑπ' ἐννεσίης Ἑκάτοιο,
Πτήσιας οἰωνῶν, ἠδ' ἀστέρας, ἄλλα τε πάντα
Σήμαθ', ὅσ' ἀνθρώποισι θεῶν ἰότητι πέλονται·
Καί σφιν ἀγειρομένοισιν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπε·

Μη-

1. Πολλὰ κάμον περὶ τείχεος Τροίης] περὶ τείχεα, vel τείχεσι. *Rhod.* περὶ τείχεα emendant Brodæus & Rhodomannus. Quid vetor scribere περὶ τείχεος ἱρῶ, sacri, θεοκμήτω, ab Apolline & Neptuno ducti? Τροίης Glossema fuerit, quod ex ora in Versum inscite irrepserat. περὶ τείχεος: quia solido libro antecedente id pugnatur: a Trojanis, ut a sacro

Imbelles hostibus repugnant: si vero quid vales,
Armatus extra mœnia præstolator, ut experiaris,
Quid audax Pœantis filius & hasta & sagittis possit.
Sic ait: Huic vero nihil intrepidus Anchisæ natus,
Quamlibet cupiens, respondet. Quia coortum fuerat
Ærumnosum undique circum urbis mœnia certamen,
Et quidem indesinenter. Nec enim de pugna infesta quicquam remittebant,
Nec ipsis diutissime licet bello vexatis,
Relaxatio dabatur ærumnarum. Labor tamen inefficax erat.

494. Ἴσχεο τείχεος ἔκτος ἐν ἔντεσιν] Ἔρχεο τείχεος ἔκτος, *Rhod.*

QUINTI CALABRI

PRÆTERMISSORUM AB HOMERO

LIBER DUODECIMUS.

CUm itaque plurimum laboris insumsissent circa mœnia Trojæ
Hastipotentes Danai, nec dum bello finis imponeretur:
Tandem Calchas proceres in consilium vocat;
Instinctu Apollinis, exploratos animo habens
Avium volatus, & stellarum portenta, cæteraque omnia
Prodigia, quæ Deorum voluntate hominibus obtingunt:
Et hujusmodi eos oratione congregatos alloquitur.

Ne

sacro muro vim hostilem defendant: a Græcis, ut demoliantur. Non περὶ τείχεα dumtaxat; sed in ipsis fossis, aggeribusque murorum stat prælium. *Dausq.* Mireris, mireris hominis acumen. Ego Brodæum & Rhodomannum sequor. *Pauw.*

Μηκέτι πὰρ τείχεσσιν ἀφεζόμενοι πονέεσθε,
Αλλ᾽ ἄλλην τινὰ μῆτιν ἐνὶ φρεσὶ μητιάασθε,
Η δόλον, ὅς νήεσσι, καὶ ἡμῖν ἔσσετ᾽ ὄνειαρ·
Η γὰρ ἔγωγε χθιζὸν ἐσέδρακον ἐνθάδε σῆμα·
Ιρηξ σεῦε πέλειαν· ἐπειγομένη δ᾽ ἄρα κείνη,
Χηραμὸν ἐς πέτρης κατεδύσατο· τῇ δὲ χολωθεὶς
Αργαλέως, μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἀγχόθι μίμνε
Χηραμοῦ· ἡ δ᾽ ἀλέεινεν· ὁ δ᾽ ἐνθέμενος χόλον αἰνὸν,
Θάμνῳ ὑπεκρύφθη· ἡ δ᾽ ἔκθορεν ἀφραδίῃσιν,
Εμμεναι ἐλπομένη μιν ἀπόπροθεν· ὃς δ᾽ ἐπαρθεὶς,
Δειλαίῃ τρήρωνι φόνον στονόεντ᾽ ἐφέηκε·
Τῷ νῦν μήτι βίῃ πειρώμεθα Τρώϊον ἄστυ
Περσέμεν, ἀλλ᾽ εἴ τι που δόλος ἀνύσσῃ, καὶ μῆτις·
Ως ἄρ᾽ ἔφη· τῶν δ᾽ οὔτις ἔφη φρεσὶ τεκμήρασθαι
Αλκαρ ὀϊζυροῖο μόθου· δίζοντο δὲ μῆχος
Εὑρέμεναι· μοῦνος δὲ σαοφροσύνῃσι νόησεν
Υἱὸς Λαέρταο, καὶ ἀντίον ἔκφατο μῦθον·
Ω φίλ᾽, ἐπουρανίοισι τετιμένε πάγχυ θεοῖσιν,
Εἰ ἐτεὸν πέπρωται ἐϋπτολέμοισιν Αχαιοῖς
Εκπέρσαι Πριάμοιο δολοφροσύνῃσι πόληα,
Ιππον τεκτήναντες, ἀριστέες ἐς λόχον ἄνδρες
Βησόμεθ᾽ ἀσπασίως· λαοὶ δ᾽ ἀπὸ νόσφι νέεσθαι
Ες Τένεδον σὺν νηυσὶν, ἐνιπρῆσαι δ᾽ ἄρα πάντα
Ες κλισίην, ἵνα Τρῶες ἀπ᾽ ἄστεος ἀθρήσαντες,

Es

8. *πὰρ τείχεσσιν ἀφεζόμενοι πονέεσθε*] *ἐφεζόμενοι*. *Rhod.*

10. *ὅς νήεσσι, καὶ ἡμῖν ἔσσετ᾽ ὄνειαρ*] Durum & incongruum est illud *νήεσσι*, & quidem primo loco ante *ἡμῖν*: Sic tamen ipse Quintus, nisi omnia me fallant. *Pauw.*

13. *τῇ δὲ χολωθεὶς Αργαλέως*] *τῇ δ᾽ ὁ χολωθεὶς*. *Rhod.* *ὃς δὲ χολωθεὶς*, non deterius, sed paulo remotius esset. *Pauw.*

17. *ὅς δ᾽ ἐπαρθεὶς*] *ὅς δ᾽ ἐπαερθεὶς*. *Rhod.*

20. *ἀλλ᾽ εἴ τι πυ δόλος ἀνύσσῃ, καὶ μῆτις*] *εἴπυ τι δόλος, καὶ μῆτις ἀνύσσῃ*. *Rhod.*

29. *λαοὶ δ᾽ ἀπὸ νόσφι νέεσθαι*] Recte Aldus *λαοὶ δ᾽ ἀπὸ νόσφι*: Basileenses perperam, *λαοίτ᾽ ἀπὸ νέ-*

Ne amplius muros (Trojæ) obsidendo bellum ducatis:
Quin aliud animis (vestris) consilium versetis,
Aut dolum, qui navibus & vobis (ipsis) sit emolumento.
Etenim heri mihi hic oblatum est augurium:
Accipiter columbam persequebatur: illa autem agitata
In cavernam scopuli se subducebat: cui infensus (ille)
Graviter, ad longum tempus manebat prope
Recessum: at illa sibi cavebat. Tandem sævam iram
 infixam gerens,
Dumeto se abscondit: illa igitur imprudenter evolat,
Putans ipsum procul abesse; qui ubi se sustulisset,
Luctuosam necem miseræ columbæ immisit.
Quare ne amplius vi tentemus urbem Trojanam
Capere, sed an dolus & consilium aliquid forte efficiat
 (periclitemur.)
Sic ait. At nemo illorum se ratione aliqua dispicere dixit
Ærumnosi belli remedium: quamvis cuperent fabri-
 cam (aliquam)
Reperire. Solus autem solertia sua excogitavit (quip-
 piam)
Laertæ filius, & contra hæc verba edidit.
Amice (Calcha,) omnino Diis cælestibus honorate:
Si vere in fatis est, ut belligeri Argivi
Dolis Priami urbem expugnent:
Fabricato equo, viri principes ad insidias occultas
Ingrediemur eum promte. Copiæ autem recedant
Navibus in Tenedum, & incendant omnia
In castris: ut Troes ex urbe conspicati,

Depo-

νόσφι: quod Rhodomannus correxit in Notis. Illud νέεσθαι vice imperativi non displicet, sed durius mihi videtur hoc loco: Maluerim ἀπὸ νόσφι νέωνται. Lapsus est facilis, & qui Versui sequenti sic etiam obfuit statim: Nam & ibi scripserim non invitus, ἐνιπρήσαντο δὲ πάντα, vel δ' ἅπαντα. Si superiora cum his connectas; & inprimis principium orationis, εἰ ἐτεὸν πέπρωται, credo, ad cohærentiam attendens, suffragaberis mihi non difficulter. *Pauw.*

31. Ἐς κλισίην] Ἐν κλισίῃς, *Rhod.*

Ες πεδίον προχέωνται ἀταρβέες· ἀλλά τις ἀνὴρ
Θαρσαλέος, τόν γ' οὔτις ἐπίσταται ἐν Τρώεσσι,
Μιμνέτω ἐκτοθ' ἵππου, ἀρήιον ἐνθέμενος κῆρ,
Οστις ὑποκρίναιτο, βίην ὑπέροπλον Αχαιῶν,
Ρέξαι ὑπὲρ νόστοιο λιλαιομένων μιν, ἀλύξαι,
Ιππῳ ὑποπλήξας εὐεργέϊ· τόν δ' ἐκάμοντο
Παλλάδι, χωομένῃ Τρώων ὑπὲρ αἰχμητάων·
Καὶ τὰ μὲν ὡς ἐπὶ δηρὸν ἀνειρομένοισι πιφαύσκειν,
Εἰσόκε οἱ πεπίθωνται, ἀταρτηροίπερ ἐόντες,
Ες δὲ πόλιν μιν ἄγωσι θοῶς ἐλεεινὸν ἐόντα,
Οφρ' ἡμῖν ἀλεγεινὸν ἐς Αρηα σῆμα πέληται,
Τοῖς μὲν ἄρ' αἰθαλόεντα θοῶς ἅμα πυρσὸν ἀείρας,
Τούς δ' ἄρ' ἐποτρύνας ἐκβήμεναι εὐρέος ἵππου,
Οππότε Τρώϊοι υἷες ἀκηδέες ὑπνώουσιν.
Ως φάτο· τὸν δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον· ἔξοχα δ' ἄλλων
Κάλχας μιν θαύμαζεν, ὅπως ὑπεθήκατ' Αχαιοῖς
Μῆτιν, καὶ δόλον ἐσθλὸν, ὃς Αργείοισιν ἔμελλεν
Νίκης ἔμμεναι ἄλκαρ, ἀτὰρ μέγα Τρώεσι πῆμα·
Τοὔνεκ' ἀριστήεσσιν ἐϋπτολέμοισι μετηύδα·

Μη-

33. τόν γ' οὔτις ἐπίσταται ἐν Τρώεσσι] Ita Aldus: Basileenses & Rhodomannus minus bene, τόν δ' οὔτις. *Pauw.*

34. Μιμνέτω ἐκτοθ' ἵππυ] Μιμνέτω ἔκτοθεν ἵππυ. *Rhod.*

37. Ιππῳ ὑποπλήξας εὐεργέϊ] ὑποπτήξας. *Rhod.* Brodæo arridet ὑποκλίξας, hæc verbis contexens. Rhodomanno ὑποπτήξας, cum se timide sub equum recepisset: sensu commodo. Ego Ιππῳ ὑπαλγήσας, sub equo dolens, & dolorem ostentans: ex quo infra legimus Σίνωνα δυσάμμορον. Vel, Ιππῳ ὑποβρύξας, sub equo dormitans, ut somnum captarit, quo se in Troum laqueos scienter velut nescienter indueret. Vel, Ιππον ὑποπτύξας εὐεργία, equum amplexus factum fabre. Cum enim donum esset Minervæ, & suppostititius equus sacro Palladio surrepto, fuit instar aræ sacræ miseris, & supplicibus confugium, ac tutela: Quod paullo post suggesto versu firmatur:

Αθανάτων βουλῆσι παραὶ ποσὶ κάππεσον ἵππυ
Οἱ δὲ καὶ οὐκ ἐθέλοντες ἀναγκαίῃ με λίποιτο,
Αζόμενοι μεγάλοιο Διὸς κρατερόφρονα κούρην.

Hæc

Deposito metu in campum erumpant. Sed vir quispiam
Audax, quem nemo inter Trojanos novit,
Extra equum maneat, Martium sibi animum indens:
Qui simulet, se vim Argivorum prævalidam,
Pro reditu ipsum immolare volentium, effugisse,
Cum se timide sub equum fabrefactum recepisset: quem condiderint
Palladi, offensæ propter hastigeros Trojanos.
Et hæc prolixe sciscitantibus ita commemoret,
Donec ei fidem, quamlibet difficiles, adhibeant;
Eumque statim in urbem ducant, miserabilem visu,
Quo luctificæ nobis irruptionis signum ostendat,
Aliis quidem (in Tenedo,) ardentem subito facem attollens,
Alios vero ex capaci equo exire jubens,
Quando Trojani curarum expertes somnum carpent.
Sic ait: Hunc igitur omnes prædicant, & præ aliis
Calchas eum demiratur, quod suggessisset Argivis
Bonum consilium, & dolum, qui Argivis futurus
Erat victoriæ adjumentum; at ingens clades Trojanis.
Ideo ad bellicosos principes sic verba fecit.

No-

Hæc Sinon. *Dausq.* Unum Rhodomanni ὑποπτήξας bonum est. *Pauw.*

39. Καὶ τὰ μὲν ὡς ἐπὶ δηρὸν ἀνειρομένοισι πιφαύσκειν] Hic etiam malo πιφαύσκῃ: Sic μιμνέτω, & omnis verborum cohærentia nitet. *Pauw.*

41. Ες δὲ πόλιν μιν ἄγωσι θοῶς ἐλεεινὸν ἐόντα, Ὄφρ' ἡμῖν] Scribe: ἄγωσι, τέως ἐλεεινὸν ἐόντα, Ὄφρ' ἡμῖν, tantisper miserum, dum nobis. *Dausq.* Non displicet: Nam revera minus congruum est θοῶς, ubi præcedit ἐπὶ δηρὸν. An tamen legendum potius, Ες δὲ πόλιν μιν ἄγωσιν ὅλως ἐλεεινὸν ἐόντα? Attende; illud Dausqueji nimis fere acutum est. *Pauw.*

42. ἀλεγεινὸν ἐς Ἄρηα σῆμα πέληται] ἐς Ἄρεα. *Rhod.* σῆμα πέληται, *signum sit, signum fiat*: Locutio minus apta de homine. δάος ὄφρα πέληται de pice, rectius est Lib. 9. V. 453. *Pauw.*

43. αἰθαλόεντα θοῶς ἅμα πυρσὸν ἀείρας] Non convenit ἅμα hoc loco: legendum sine dubio ἀνὰ πυρσὸν ἀείρας. In posteriori articulo collocari potuisset ἅμα. *Pauw.*

45. Ὁππότε —— ὑπνώωσιν] ὑπνώωσι, vel ὑπνώσσουσιν. *Rhod.* Non necesse. *Pauw.*

Μηκέτι νῦν δόλον ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μητιάασθε,
Ω φίλοι, ἀλλὰ πίθεσθε εὐπτολέμῳ Οδυσῆϊ·
Οὐ γάρ οἱ ἔσσετ' ἄπρηκτον εὐφρονέοντι νόημα·
Ηδη γὰρ Δαναοῖσι θεοὶ τελέουσιν ἐέλδωρ·
Σήματα δ' οὐκ ἀτέλεστ' ἀναφαίνετ' ἄλλοθεν ἄλλα
Ζηνός· ἃ μὲν γὰρ ὑπὲρ μέγα κτυπέουσι δι' αἴθρης
Βρονταὶ ὁμῶς στεροπῇσι· παραΐσσουσι δὲ λαοὺς
Δεξιοὶ ὄρνιθες, τανα῀ῇ ὀπὶ κεκληγότες·
Αλλ' ἄγε μηκέτι πολλὸν ἐπὶ χρονὸν ἀμφὶ πόληα
Μίμνωμεν· Τρωσὶ γὰρ ἐνέπνευσεν μέγ' ἀνάγκη
Θάρσος, ὅπερ πρὸς Αρηα καὶ οὐτιδανόνπερ ἐγείρει·
Κάρτιστοι δὲ τότ' ἄνδρες ἐπὶ μόθον, ὁππότε θυμὸν
Παρθέμενοι, στονόεντος ἀφειδήσουσιν ὀλέθρου·
Ως νῦν Τρώϊοι υἷες ἀταρβέες ἀμφιμάχονται
Αστυ περὶ σφέτερον· μέγα δέ σφιν μαίνεται ἦτορ.
Ως φάμενον, προσέειπεν Αχιλλέος ὄμβριμος υἱός·
Ω Κάλχαν, δηΐοισι κατ' ἀντίον ἄλκιμοι ἄνδρες
Μάρνανθ'· ὅσσοι δ' ἐκτὸς ἀλευάμενοι ἀπὸ πύργων
Οὐτιδανοὶ πονέονται, ὅσων φρένα δεῖμα χαλέπτει·
Τῷ νῦν μήτι δόλον φραζώμεθα, μήτέ τι μῆχος
Αλλο· πόνῳ γὰρ ἔοικεν ἀριστέας ἔμμεναι ἄνδρας,

Καὶ

51. ἐνὶ φρεσὶ μητιάασθε] Vide num rectius legatur, μητιάασθαι. & in sequenti versu πιθέσθαι: enallage Græcis Poetis usitata. *Rhod.* Ita Rhodomannus, ut Versus sequens esset compactior: Nam alia non potest esse emendandi ratio: At Hiatus ibi non magis metuendus, quam alibi. *Pauw.*

52. εὐπτολέμῳ Οδυσῆϊ] ἀριστήεσσιν εὐπτολέμοισι præcessit. *Pauw.*

55. ἀναφαίνετ' ἄλλοθεν ἄλλα] ἀναφαίνεται ἄλλοθεν ἄλλα. *Rhod.*

56. ἃ μὲν γὰρ ὑπὲρ μέγα κτυπέουσι δι' αἴθρης] ὕπερθε μέγα. *Rhod.* Hircum olet ἃ, & expellendum est procul: Quid si legamus, αἱ μὲν γὰρ ὕπερθε μέγα κτυπέουσι δι' αἴθρης Βρονταὶ ὁμῶς στεροπῇσι? Id sane sententia & Syntaxis sibi expetit: αἱ βρονταί. At sic Versus non habet Dactylum, sed Amphimacrum in principio: Quid igitur? Eumne hic admittemus? Possumus hercule: Alias excogitandum est aliud remedium.

Visne

Nolitè alterius porro doli rationes vobiſcum inire
Amici, ſed obſequimini pugnaci Ulyſſi.
Commentum enim hujus prudentis viri non irritum erit,
Jam enim Dii Græcis deſiderium perficient:
Nec vana hinc inde ſigna exhibentur
A Jove. Namque deſuper magnum fragorem edunt per ſudum
Tonitrua cum fulgetris, & prætervolant populum
Aves dextræ, intenſa voce clangentes.
Quare ne quæſo longo tempore in urbis obſidione
Commoremur. Trojanis enim neceſſitas inſpiravit magnum
Animi robur, quæ ad defenſionem etiam ignavum exſtimulat.
Et fortiſſimi tunc ſunt homines ad pugnam, cum animis
Obfirmatis luctificam mortem contemnunt.
Ut nunc Troum nati abjecto terrore propugnant
Pro urbe ſua, valdeque ipſis animus furit.
Ita loquentem interpellavit fortis Achillis natus.
Heus Calcha, ſtrenui viri cominus cum hoſtibus
Pugnant: Extra autem conſpectum caute rem gerentes de turribus,
Præliantur imbelles, quorumcunque animum timor infringit.
Quare nequaquam dolos nunc meditemur, aut machinas
Alias; labore enim viros præcellere decet,

Et

Viſne ſuſpicionem aliam? Legi poſſet, Σήματα δ' οὐκ ἀτέλεσ' ἀναφαίνει ἄλλοθεν ἄλλα Ζεύς· αἱ μὲν γὰρ &c. et quidem commode ac minima mutatione. Quare vide, & elige nunc, ſi melius non ſuppetat tibi. *Pauw.*

58. ταναῇ ἐπὶ κεκληγότες] κεκληγόντες, ut Odyſſ. Ξ. *Rhod.*

63. στονόεντος ἀφειδήσουσιν ὀλέθρου] ἀφειδήσωσιν. *Rhod.*

67. δηΐοισι κατ' ἀντίον ἄλκιμοι] καταντίον. *Rhod.*

68. ὅσσοι δ' ἐκτὸς ἀλευάμενοι ἀπὸ πύργων Οὐτιδανοὶ &c] Μάρνανθ'· ὅσσοιν δ' ἐκτὸς: vel ἄλλοι δ' ἐκτὸς. *Rhod.* Locus corruptus: Rhodomanni ὅσσοιν non eſt unius aſſis: ἄλλοι aptius & melius: Nec tamen id probo; quia plane legendum ſuſpicor, Μάρνανται τοὶ δ' ἐκτὸς, vel οἱ δ' ἐκτὸς ἀλευάμενοι ἀπὸ πύργων Οὐτιδανοὶ πολέμοντες, ὅσων &c.

Sic

Καὶ δορὶ· θαρσαλέοι γὰρ, ἀμείνονες ἐν δαὶ φῶτες.
Ως φάμενον, προσέειπε μένος Λαερτιάδαο·
Ω τέκος ὀμβριμόθυμον ἀταρβέος Αἰακίδαο,
Ταῦτα μὲν ὡς ἐπέοικεν ἀμύμονι φωτὶ, καὶ ἐσθλῷ,
Θαρσαλέως μάλα πολλὰ πονεύμενοι· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον*
Κάλχαντος βουλῇσι θοὰς ἐπὶ νῆας ἰόντες,
Ιππον τεκταίνωμεν ὑπαὶ παλάμῃσιν Επειοῦ,
Ος ῥά τε πολλὸν ἄριστος ὑπ' Αργείοισι τέτυκται,
Εἵνεκα τεκτοσύνης· δέδαεν δέ μιν ἔργον Αθήνη.
Ως φάτο· τῷ δ' ἄρα πάντες ἀριστῆες πεπίθοντο,
Νόσφι Νεοπτολέμοιο δαΐφρονος· οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν
Πεῖθε Φιλοκτήταο νόον, κρατερὰ φρονέοντος·
Υσμίνης γὰρ ἔτ' ἔσκον ὀϊζυρῆς ἀκόρητοι·
Ωρμαινον δὲ μάχεσθαι ἀνὰ κλόνον· ἀμφὶ δὲ λαοὺς
Σφωϊτέρους ἐκέλευον ἀπειρέσιον περὶ τεῖχος
Πάντα φέρειν, ὅσα δῆριν ἐνὶ πτολέμοισιν ὀφέλλει,
Ελπόμενοι πτολίεθρον ἐΰκτίμενον ἐξαλαπάξαι·
Αμφω γὰρ βουλῇσι θεῶν ἐς δῆριν ἵκοντο·
Καὶ νύ κεν αἶψα τέλεσσαν, ὅσα σφίσιν ἤθελε θυμὸς,

Ki

Sic nihil concinnius: Vident periti. *Pauw.*

72. *Καὶ δορὶ· θαρσαλέοι γὰρ, ἀμείνονες ἐν δαὶ φῶτες*] *θαρσαλέοι δ' ἄρ'.* *Rhod.* Pro Aldino *δορὶ* Basileenses *δορὺ*: quod in Notis correxit etiam Rhodomannus. *Pauw.*

75. *Ταῦτα μὲν ὡς ἐπέοικεν ἀμύμονι φωτὶ, καὶ ἐσθλῷ*] Hic aliquid omissum esse conjectura est non dubia: cujus quia jam copia non datur, lege cum Brodæo *πονευμένῳ* in Versu sequenti. *Rhod.* Deest aliquid in hanc sententiam:

— *πονεύμενοι ἀμφὶ πόληα*
Πολλοὺς δὴ Τρώων προϊάψαμεν Αϊδι, πολλαὶ
Ψυχαὶ δ' Αργείων μάλα γ' εὐκλειῶς ἀπόλοντο
Καππεδίον· καὶ νῦν δεκάτου λυκάβαντος ἰόντος
Οὐδέτι πω τέκμωρ Τροίην ἀναφανδὸν ἑλέσθαι·
Χρὴ δέ τι μῆχος ἄρειον ἐφευρεῖν· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον &c.

Dansq. Hic sine dubio interciderunt quædam, neque corrigere debemus, quæ aperte mutila sunt. Brodæi commentum revera est jejunum: Plura enim dixit Ulysses, Orator non indoctus. Ille autem *πονευμέ-*

ιν

Et hasta (virtute bellica:) in prælio enim præstantiores sunt viri fortes.
Hæc disserentem constans Laertiades affatur.
O magnanime imperterriti Æacidæ fili,
Ista quidem (dicis,) ut virum honestum & fortem decet,
Qui multos labores audacter suscipit: verum age ocius
Calchantis consiliis ad rapidas naves digressi,
Equum fabricemus manibus Epei,
Qui inter Argivos longe optimus exsistit
Architecturæ causa. Minerva enim fabrile opus ipsum docuit.
Sic ait, & cuncti optimates illi morem gessere,
Excepto pugnaci Neoptolemo, nec fortem
Philoctetæ, semper ardua spirantis animum inducere potuit.
Nondum enim calamitosi conflictus saturi erant,
Sed cupiebant prælio disceptare: & milites
Suos jubebant circa vastum murum
Omnia deferre, quæ oppugnationem in bellis adjuvant,
Sperantes munitam se urbem expugnaturos:
Siquidem ambo Deorum consiliis ad certamen venerant,
Et sine mora perfecissent, quæ animus illis affectabat:
Nisi

να legens, ὧς pro οὕτως sumsit, non pro ὥσπερ: Id certum & perspicuum. At mihi cum Interprete ὡς pro ὥσπερ placet, ut sic mutilatio sit apertior, & verba ad Sermonis Analogiam sint accommodata magis: Quare & ὡς legendum potius, quam ὧς. Desunt autem, nisi fallor, ea, quibus Ulysses dixit, Græcos etiamsi nunc dolo uterentur, pro imbellibus haberi non posse, quia tot fortitudinis specimina antea ediderant: Quo pertinent Θαρσαλέως μάλα πολλὰ πονεύμενοι: quæ Græcos respiciunt certo certius. Dausquejana non placent. *Pauw.*

79. *πολλὸν ἄριστος ὑπ᾽ Ἀργείοισι τέτυκται*] *ἐν Ἀργείοισι. Rhod.*

88. *Ἐλπόμενοι πτολίεθρον ἐϋκτίμενον ἐξαλαπάξαι*] *ἐΰκτιτον.* nisi quis præcisa *ἐξ* ab ultima voce pro Dactylo Tribrachyn in quinta regione malit. *Rhod.* Utrumque in Libris olim repertum, *πτολίεθρον ἐΰκτιτον ἐξαλαπάξαι*, & *πτολίεθρον ἐϋκτίμενον ἀλαπάξαι*: Ex confusa enim lectione diversa haud dubie error. De Tribrachi non cogitandum, ubi cæsura adest. *Pauw.*

Εἰ μὴ Ζεὺς νεμέσησεν ἀπ' αἰθέρος, ἀμφὶ δὲ γαῖαν
Ἀργείων ἐλέλιξεν ὑπαὶ ποσὶ, σὺν δ' ἐτίναξεν
Ἠέρα πᾶσαν ὕπερθε, βάλεν δ' ἅμα πάντα κεραυνὸν
Ἡρώων προπάροιθεν· ὑπεσμαράγησε δὲ πᾶσα
Δαρδανίη· τῶν δ' αἶψα μετετράπετ' ἠΰ νόημα
Ἐς φόβον· ἐκ δ' ἐλάθοντο βίης, καὶ κάρτεος ἐσθλοῦ·
Καί ῥα κλυτῷ Κάλχαντι, καὶ οὐκ ἐθέλοντι πίθοντο·
Ἐς δ' ἄρα νῆας ἵκοντο σὺν Ἀργείοισι καὶ ἄλλοις,
Μάντιν ἀγασσάμενοι, τὸν ἄρ ἐκ Διὸς ἔμμεν ἔφασαν,
Ἢ Διὸς, ἢ Φοίβοιο· πίθοντο δέ οἱ μάλα πάντα·
Ἦμος δ' αἰγλήεντα περιστρέφετ' οὐρανὸν ἄστρα
Πάντοθε μαρμαίροντα, πόνου δ' ἐπιλήθεται ἀνὴρ,
Δὴ τότ' Ἀθηναίη, μακάρων γένος ἀμφιλιποῦσα,
Ἤλυθε παρθενικῇ ἀταλάφρονι πάντ' εἰκυῖα
Ἐς νῆας, καὶ λαόν· ἀρηϊφίλου δ' ἄρ Ἐπειοῦ
Ἔστη ὑπὲρ κεφαλῆς ἐν ὀνείρατι, καί μιν ἀνώγει
Τεῦξαι δούριον ἵππον· ἔφη δέ οἱ ἐγκονέοντι
Αὐτὴ συγκαμέειν· αὐτὴ δ' ἄφαρ ἔνδοθι βῆναι
Εἰς ἔργον ὀτρύνουσα· θεῆς δ' ὅγε μῦθον ἀκούσας,
Καγχαλόων ἀνὰ θυμὸν, ἀκηδέος ἔκθορεν ὕπνου·
Ἔγνω δ' ἀθάνατον θεὸν ἄμβροτον· οὐδέ οἱ ἦτορ
Ἄλλο παρὲξ ὥρμαινε, νόον δ' ἔχεν αἰὲν ἐπ' ἔργῳ
Θεσπε-

93. Ἠέρα πᾶσαν ὕπερθε] Scribendum Ἠέρα πάντα: Nam masculum est ἀὴρ pro aëre. *Pauw.*

Ibid. *βάλεν δ' ἅμα πάντα κεραυνὸν*] ἀκάμαντα κεραυνόν. *Rhod.* Perbene: quanquam ἀδάμαντα profecto non deterius esset. *Pauw.*

97. καὶ οὐκ ἐθέλοντι πίθοντο] ἐθέλοντι. *Rhod.* Non necesse, si mutato accentu legas ἐθελοντὶ, *Pauw.*

99. τὸν ἄρ ἐκ Διὸς ἔμμεν ἔφασαν] ἔφησαν, vel ἔφασκον. *Rhod.*

100. Ἢ Διὸς, ἢ Φοίβοιο] Disertius & emaculatius fuisset, Ἐκ Διὸς, ἢ Φοίβοιο. *Pauw.*

103. ἀμφιλιποῦσα] Nonne pro ἀμφὶ λιποῦσα, & ἀμφὶς λιποῦσα, *seorsum linquens?* Sic ἀμφιβατεῖν pro ἀμφισβητεῖν, & ἀμφιγνοεῖν pro ἀμφισγνοεῖν habemus: Vide Hesychium in Le-

Nisi Jupiter indignationem ostendisset de cælo. Nam terram circumquaque
Sub pedibus Argivum tremefecit, & concussit
Omnem superne aëra, & rapidum intorsit fulmen,
Ante heroës: unde infremuit omnis
Dardania. Quare audax illorum propositum subito convertitur
In pavorem, & obliviscuntur impetus ac strenui roboris;
Atque celebri vati etiam nolentes parent.
Contulerunt igitur se in naves una cum aliis Argivis,
Vatem suspicientes, quem ex Jove esse dicebant,
A Jove (equidem) aut certe a Phœbo, eique in omnibus morem gesserunt.
Cum vero fulgido in cælo sydera circumvolvuntur
Undique splendentia, & laborum obliviscitur mortalis;
Ecce, Minerva gente Deorum relicta,
Omnia teneræ virgini assimilis, venit
Ad naves & exercitum Græcorum, & bellacis Epei
Supra caput astitit in somnio, atque ipsum jussit
Ligneum equum construere: illique promisit si operi incumberet,
Se ipsam auxiliaturam, & mox ipsam equum ingressuram esse;
Ad opus (ita) instigans: is igitur auditis Deæ verbis,
Animo lætatus, securo e somno subsilit,
Deamque immortalem ac beatam agnoscit; nec corde suo
Aliud præter (equum) voluit: sed mentem semper habet in opere

Divi-

Lexico. *Pauw.*

108. *αὐτὴ δ' ἄφαρ ἔνδοθι βῆναι*] Minerva in equum non ingressa est cum Heroibus; Et quid igitur? An mendax fuit Dea, & hic dixit, quæ facere non habebat in animo? Haud puto. Vitium mea opinione delitescit, & scribendum, *αὐτὴ δ' ἄφαρ ἐγγύθι βῆναι* &c. Sic nihil verius & convenientius; Pueri vident. *Pauw.*

109. *Εἰς ἔργον ὀτρύνουσα*] *Ἔργον ἐποτρύνουσα*, vel *ἐσοτρύνουσα*. *Rhod.* *Ἔργον ἐς ὀτρύνουσα* mihi non displicet. *Pauw.*

110. *ἀκηδέος ἔκθορεν ἵππου*] *ἔκθορεν ὕπνου*. *Rhod.*

118.

Θεσπεσίω· κινυτὴ δὲ περὶ φρένας ἤιε τέχνη·
Ἠὼς δ' ὁππόθ' ἵκανεν, ἀπωσαμένη κνέφας ἠὺ
Εἰς ἔρεβος, χαροπὴ δὲ δι' ἠέρος ἤιεν αἴγλη,
Δὴ τότε θεῖον ὄνειρον ἐν Ἀργείοισιν Ἐπειὸς,
Ὡς ἴδεν, ὡς ἤκουσεν, ἐελδομένοισιν ἔειπεν·
Οἱ δέ οἱ εἰσαΐοντες ἀπειρέσιον κεχάροντο·
Καὶ τότ' ἄρ' Ἀτρέος υἱέες ἄγγεα τηλεθάοντα
Ἴδης ὑψικόμοιο θοοὺς προέηκαν ἱκέσθαι
Ἀνέρας· οἳ δ' ἐλάτῃσιν ἐπιβρίσαντες ἐς ὕλην,
Τάμνον δένδρεα μακρά· περικτυπέοντο δὲ βῆσσαι
Θεινομένων· δολιχαὶ δὲ κατ' ἰκρία μακρὰ κολῶναι
Δεύοντ' ἐκ ξυλόχοιο· νάπη δ' ἀνεφαίνετο πᾶσα·
Πρέμνα δ' ἀπαυαίνοντο βίην ποθέοντ' ἀνέμοιο·
Καὶ τὰ μὲν ἄρ πελέκεσσι διατμήγοντες Ἀχαιοὶ,
Ἐσσυμένως φορέεσκον ἐπ' ἠόνας Ἑλλησπόντου
Ἐξ ὄρεος λασίοιο· μόγησε δὲ θυμὸς ἐπ' ἔργῳ
Αἰζηῶν τε, καὶ ἡμιόνων· πονέοντο δὲ λαοὶ
Ἄλλοθεν ἄλλος, ὑποδρήσσοντες Ἐπειῷ· *

Οἱ

118. Οἱ *δέ οἱ εἰσαΐοντες ἀπειρέσιον κεχάροντο*] Vulgo *εἰσαΐοντες* cum caſu ſecundo vel quarto conſtruitur: Quare pronomen *οἱ* vel a *κεχάροντο* pendet, vel mutandum eſt in *ἑ* aut *οὗ*. *Pauw.*

119. *Ατρέος υἱέες ἄγγεα τηλεθάοντα*] *Ατρέος υἷες ἐς ἄγκεα*, vel *υἷε ἐς ἄγκεα. Rhod.* Pro *ἄγγεα* ſcribendum eſt *ἄγκεα*; *υἱέες* manere poteſt: Nam ut ipſi pueri ſciunt, *ἱκέσθαι* Ellyptice cum caſu quarto conſtrui ſolet; imo id venuſtius, quam ſi præpoſitio accedat. Verſus tamen paulo modulatior fere eſt, ſi *υἷες* vel *υἷε ἐς* legas: Et eo reſpexit forte Rhodomannus. *Pauw.*

121. *οἳ δ' ἐλάτῃσιν ἐπιβρίσαντες ἐς ὕλην*] Pro *ἐν ὕλῃ*. Sed an ita ſcripſit forte ipſe Quintus? Sane potuit, neque alterum arceſſere habuit neceſſe. *Pauw.*

123. *δολιχαὶ δὲ κατ' ἰκρία μακρὰ κολῶναι Δεύοντ' ἐκ ξυλόχοιο*] *κατ' οὔρεα μακρά. Rhod.* Rhodomannus ita legens, vertit, *ac longa in ſpacioſis montibus juga Lignis nudantur.* Perperam ſine dubio & imperite: Nam *ξύλοχος* non eſt lignum, ſed locus ligno abundans, ſylva, nemus: Hoc certum. *δεύ-*

οντο

Divino, & ſapiens ars circum præcordia ejus verſatur.
Cum tandem Aurora veniſſet denſasque abegiſſet tenebras
Ad Erebum, & roſeum per aëra jubar ſpargeretur:
Mox divinum inter Argivos ſomnium Epeus,
Ut viderat, ut audiverat, cupidis expoſuit:
Qui audientes ipſum gaudio incredibili perfunduntur.
Et tunc Atridæ in frondoſas Idæ
Alticomantis valles ire juſſerunt expeditos
Viros, qui abietibus robore ſuo incumbentes in ſylva,
Proceras arbores ſuccidunt; reſonantque convalles
Cæſarum impulſu, ac longa in ſpacioſis montibus juga,
Lignis nudantur, omnisque pateſcit ſaltus;
Truncique areſcunt, venti flatum expetentes.
Quos ſecuribus ſcindentes Argivi,
Subito deportant ad Helleſponti littora,
Ex monte hirſuto. Tum occupatus erat in opere animus
Juvenum & mulorum, negotiumque habebant homines
Innumeri, alibi alii adminiſtrantes Epeo.

Pars

ἐντο autem *ἐκ ξυλόχοιο* non dicunt Græci, ſed *δεύοντο ξυλόχοιο*: Id etiam notum. Quare Verſio illa peſſime habet, & ipſa Græca, ſive cum Rhodomanno legas *κατ' οὔρεα*, ſive vulgatam lectionem ſequaris, etiam bona eſſe non poſſunt. Ne multis te morer, ſcribendum ſuſpicor, *δολιχῶν δὲ κατ' ἰκρία μακρὰ κολώνων Σεύοντ' ἐκ ξυλόχοιο*, *antennæ vero & trabes longæ deturbabantur de jugis excelſis ex ſylva. κατασεύοντο*, cadebant præcipites. De cædendo loquitur *τάμνον*: de ſono cædendi *περικτυπέοντο δὲ βῆσσαι*: de ruina & lapſu hæc ipſa: Sic ordine progreditur oratio, & verba dicunt, quod debent: Hoc vides, ſpero. *δολιχῶν κολώνων* a *κατὰ* & *κατασεύοντο* pendet: Nam *ἰκρία μακρὰ δολιχῶν κολώνων*, vel *δολιχῶν κολώνων ἐκ ξυλόχοιο* minus appoſitum eſſet hic. *Pauw.*

125. *βίην ποθέοντ' ἀνέμοιο*] Flacceſſit *ποθέοντ'* hoc loco. *Pauw.*

128. *μόγησε δὲ θυμὸς ἐπ' ἔργῳ Αἰζηῶν τε, καὶ ἡμιόνων*] *θυμὸς ἡμιόνων*, ut *θυμὸς αἰζηῶν*: Quam ſuave & Scholaſticum hoc? *Pauw.*

130. *Ἄλλοθεν ἄλλος, ὑποδρήσσοντες Ἐπειῷ*] *Μύριοι ἄλλοθεν. Rhod. Ἄλλοθεν ἄλλος ἑκοντὶ ὑποδρήσσοντες.* Brodæus *Πάντη ἄλλοθεν.* Rhodomannus *Μύριοι. Dausq.* Verſus aperte mutilus, quem in-

Οἱ μὲν γὰρ τέμνεσκον ὑποκριθέντι σιδήρῳ
Δοῦρά τε, καὶ σανίδας διεμέτρεον· οἱ δ᾽ ἄρ᾽ ἀπ᾽ ὄζους
Λείαινον πελέκεσσιν ἔτ᾽ ἀπρίστων ἀπὸ φιτρῶν·
Ἄλλος δ᾽ ἄλλο τὶ ῥέζε πονεύμενος· αὐτὰρ Ἐπειὸς
Ἵππου δουρατέοιο πόδας κάμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
Νηδύα τ᾽, ἠδ᾽ ἐφύπερθε συνήρμοσε νῶτα, καὶ ἰξὺν
Ἐξόπιθεν· δειρὴν δὲ πάρος, καθύπερθε δὲ χαίτην
Αὐχένος ὑψηλοῖο καθήρμοσεν, ὡς ἐτεόνπερ
Κινυμένην· λάσιον δὲ κάρη, καὶ εὔτευχον οὐρὴν·
Οὔατα δ᾽, ὀφθαλμούς τε διειδέας, ἄλλα δὲ πάντα,
Οἷς ἐπικίνυται ἵππος· ἀέξετο δ᾽ ἱερὸν ἔργον
Ὡς ἐτεὸν ζώοντος, ἐπεὶ θεὸς ἀνέρι τέχνην
Δῶκ᾽ ἐρατήν· τετέλεστο δ᾽ ἐπὶ τρισὶν ἤμασι πάντα
Παλλάδος ἐννεσίῃσι· πολὺς δ᾽ ἐπεγήθησε λαὸς
Ἀργείων· θαύμαζε δ᾽ ὅπως ἐπὶ δούρατι θυμὸς,

Καὶ

instaurare non possumus sine Libris. Præcedentia loquuntur, de illis, qui in littore cum Epeo fabricabantur equum : Quare nota distinctionis commode adesset. An forte legendum, πονέοντο δὲ λαοὶ Θῖνα παρ᾽ ἄλλοθεν ἄλλος, ὑποδρήσσοντες Ἐπειῷ ? Id non ineptum certe. Interpretum commenta non placent. *Pauw.*

131. τέμνεσκον ὑποκριθέντι σιδήρῳ] ὑποκρινθέντι σιδήρῳ. Ita enim Poetæ κατ᾽ ἀναλογίαν formant. *Rhod.* Recte Rhodomannus in Versione Latina, *ferro discreto, serra* : κρίνω, *dirimo* : idem ὑποκρίνω : Locutio notanda, quæ paulo obscurior certe. An peccasset Quintus, si scripsisset ὑποπρισθέντι σιδήρῳ, quod ipsum πρίονα designasset apertius? Non puto, hercule. *Pauw.*

134. Ἄλλος δ᾽ ἄλλο τὶ ῥέζε] Ita recte Aldus : Basileenses ῥέξε : quod in sua Editione expressit Rhodomannus. *Pauw.*

135. αὐτὰρ ἔπειτα Νηδύα τ᾽] Perquam ingratum est αὐτὰρ, ubi proxime præcessit αὐτὰρ Ἐπειὸς. An vitium forte subest, & scribendum, Ἵππου δουρατέοιο πόδας κάμε· καὶ τάχ᾽ ἔπειτα Νηδύα τ᾽, ἠδ᾽? Id certe ab Auctoris stylo non abluderet; At nihil affirmo. *Pauw.*

139. λάσιον δὲ κάρη, καὶ εὔτευχον οὐρὴν] εὔτριχον : vel legi non incommode potest εὔτροχον, rotundam seu teretem. *Rhod.* Scribe εὔτριχον. Pariavit hæc Calaber : λάσιον δὲ κάρη, καὶ εὔτριχον οὐρὴν : nam equo juba, & cauda, si bene pilis horrificent, gemina sunt ornamenta. *Dausq.* εὔτριχον ego

etiam

Pars enim ferro discreto (serra) secabant
Ligna, & asseres dimetiebantur; pars ramos
Levigabant securibus a truncis nondum sectis:
Aliusque alium peragebat laborem. At Epeus
Lignei equi pedes (primum) fabricavit, deinde vero
Ventrem; hinc desuper coagmentavit dorsum & armos
Posterius; & anterius cervicem, jubamque supra
Arduam cervicem concinnavit perinde, ac si vere
Se moveret; Hispidum etiam caput, & setosam caudam;
Nec non oculos perspicuos, & cætera cuncta,
Quibus equus movetur: sacrumque opus crescebat,
Ut (equi) vere viventis: si quidem Dea artem viro
Amabilem dederat; Adeoque intra triduum cuncta absoluta erant,
Palladis afflatu; & populosus super hoc gaudebat exercitus
Græcorum, ac mirabatur quanam ratione ligno animus

etiam scribo: ἐΰτροχον in cauda protensa equi, non video quem usum & Energiam habere possit. Pro λάσιον δὲ κάρη rectius legas, λάσιόν τε κάρη. *Pauw.*

140. ἄλλα δὲ πάντα] Hic etiam exasciatius legeretur, ἄλλα τε πάντα: Et sic Aldina. *Pauw.*

141. Οἷς ἐπικίνυται ἵππος] Locutio jejuna & minus apta: Præcedit enim, Οὔατα δ', ὀφθαλμοί τε, ἄλλα δὲ πάντα: oculis autem, & aliis membris præter pedes, de quibus antea actum, non movetur equus, sed illa cum equo pedum ministerio moventur una. An aliud dedit Quintus? Nescio, & non succurrit, quod commode substitui possit. Sed an scribendum forte, Οἷς ἐπιγίνεται, vel Οἷς ἔπι γίνεται ἵππος, *quibus equus fit equus, & equus est?* Cogitandum. *Pauw.*

144. πολὺς δ' ἐπεγήθεσε λαὸς] ἐπεγήθεε λαός. *Rhod.*

145. Θαύμαζε δ' ὅπως ἐπὶ δούρατι θυμὸς] Cuncti sciebant Græci tabulis animum non inesse. Quocirca scribendum ariolor ῥυθμὸς: concinnitatem namque mirabantur, membrorum e ligno cum membris consensionem. Aut ab eadem mente ἐπὶ δούρασιν ἁρμὸν. ἐπέχων. Certe nec multo ante, est, — συνήρμοσε πάντα, καὶ ἔξυσε. *Dausq.* θυμὸς hic est animus & vigor equi generosi, qui in ipso ligno apparebat. Dausquejus ineptit: ῥυθμὸς in omnibus operibus inesse debet, isque mirandi materies hic non satis larga. *Pauw.*

Καὶ τάχος ἐκπεπότηται ποδῶν· χρεμέθοντι δ' ἐῴκει·
Καὶ τότε δῖος Ἐπειὸς ὑπὲρ μεγακήτεος ἵππου
Εὔχεθ' ὑπ' ἀκαμάτῳ Τριτωνίδι χεῖρας ὀρέξας·
Κλῦθι θεὰ μεγάθυμε· σάω δ' ἐμὲ, καὶ τεὸν ἵππον.
Ὡς φάτο· τοῦ δ' ἐσάκουσε θεὰ πολύμητις Ἀθήνη,
Καί ῥα οἱ ἔργον ἔτευξεν ἐπιχθονίοισιν ἀγητὸν·
Πᾶσιν, ὅσοι μιν ἴδοντο, καὶ οἳ μετόπισθε πύθοντο·
Ἀλλ' ὅτε δὴ Δαναοὶ μὲν ἐγήθεον ἔργον Ἐπειοῦ
Δερκόμενοι, Τρῶες δὲ πεφυζότες ἔνδοθι πύργου
Μίμνον, ἀλευάμενοι θάνατον, καὶ ἀνηλέα κῆρα,
Δὴ τότ' ἐπ' ὠκεανοῖο ῥοὰς, καὶ Τηθύος ἄντρα,
Ζηνὸς ὑπερθύμοιο θεῶν ἀπάτερθε μολόντος,
Ἔμπεσεν ἀθανάτοισιν ἔρις· δίχα δέ σφιν θυμὸς
Ἔπλετ' ὀρινομένων· ἀνέμων δ' ἐπιβάντες ἀέλλας,
Οὐρανόθεν φορέοντ' ἐπὶ χθόνα· τοῖσι δ' ὑπ' αἰθὴρ
Ἔβραχεν· οἱ δὲ, μολόντες ἐπὶ Ξάνθοιο ῥέεθρα,
Ἀλλήλων ἵσταντο καταντίον, οἱ μὲν Ἀχαιῶν,
Οἳ δ' ἄρ ὑπὲρ Τρώων· πολέμου δ' ἔρος ἔμπεσε θυμῷ·
Τοῖσι δ' ὁμῶς ἀγέροντο καὶ οἳ λάχον εὐρέα πόντον·
Καί ῥ' οἱ μὲν, δολόεντα, κοτεσσάμενοι, μενέαινον
Ἵππον ἀμαλδῦναι σὺν νήεσιν, οἳ δ' ἐρατεινὴν
Ἴλιον· αἶσα δ' ἔρυκε πολύτροπος· ἐς δὲ κυδοιμὸν

Τρέ-

146. **Καὶ τάχος ἐκπεπότηται ποδῶν**] ἐκπεπόνητο. *Rhod.* Si moles ingens equi, & ſuapte ſponte immobilis, quæ alias lapſibus, rotis, funibus, (hæc ante Calaber vocat *ἄλλα τε πάντα, Οἷς ἐπικίνυται ἵππος*) & junctis vulgi operis promovetur, qui *celeritas pedum volabat?* quod iis verbis tegitur. Surrogo, quod rectum reor: *Καὶ λάχος ἐκπεπόνητο ποδῶν.* Et pars pedum elaborata eſt. Prius moles ipſa quanta quanta ſurgebat, incurrebat in oculos, poſt illa baſes, ſeu pedes. *Dausq.* Hic plus quam ineptit bonus Dausquejus: Id vident ipſi tyrones. Ut equi vigor, ita pedum velocitas in ligno apparebat: Nihil planius aut perſpicuum magis. *Pauw.*

148. **Εὔχεθ' ὑπ' ἀκαμάτῳ Τριτωνίδι χεῖρας ὀρέξας**] Melius vi-

Et pedum celeritas fabricata essent, & hinnienti similis videretur.
Et tunc divinus Epeus pro stupendæ magnitudinis equo
Vota fecit, ad invictam Minervam manibus porrectis.
Audi Dea magnanima, & sospita me, atque tuum equum.
Sic dixit: cumque exaudiit Minerva ingeniosa Dea:
Et opus ipsius effecit admirandum terrigenis
Universis; qui id viderunt, & qui postea audiverunt.
Cæterum cum Danai lætarentur, opus Epei
Contemplantes, & Trojani trepidantes intra turres
Se continerent ut mortem & Parcam immisericordem subterfugerent;
Interim ad Oceani fluxus & Tethyos antra
Jove magnanimo, procul a Diis, profecto,
Cælitibus contentio incidit, & discors eis animus
Fuit in ea commotione: procellis igitur ventorum conscensis,
Cælitus ad terram deferuntur, & æther sub illis
Remugit, ipsique delati ad Xanthi vortices
Adversum se mutuo consistunt; pars quidem Argivum,
Pars vero Troum causa: animosque belli cupido incessit.
Et aggregantur illis etiam, qui vastum mare sortiti sunt.
Atque tum alii ira perciti cupiebant insidiosum
Equum abolere cum navibus: alii contra amabile
Ilium. Sed fatum varie omnia mutans prohibet, & ad conflictum

Men-

videtur ἐπ' ἀκαμάτῳ. *Rhod.* Ita scribendum haud dubie. *Pauw.*

154. Τρῶες δὲ πεφυζότες ἔνδοθι πύργων] πεφυζότες ἔνδοθι πύργων. *Rhod.* Pro Aldino πεφυζότες Basileenses πεφυζόντες: id Rhodomannus etiam correxit. *Pauw.*

158. δίχα δέ σφιν θυμὸς] δίχα δὲ σφίσι θυμὸς. *Rhod.*

159. Ἐπλετ' ὀρινομένων] ὀρινομένοις. ἑτέρωσις tamen casuum fuerit, si concinnitas non obstet. *Rhod.* Enallage est inconcinna & nimis periculosa: Quare ὀρινομένοις etiam arridet mihi. *Pauw.*

160. Οὐρανόθεν φορέοντ' ἐπὶ χθόνα] φορέοντο ἐπὶ vel ποτὶ. *Rhod.* φορέοντο ἐπὶ bonum est. *Pauw.*

Τρέψε νόον μακάρεσσιν· Αρης δ᾽ ἐξῆρχε μόθοιο·
Αλτο δ᾽ Αθηναίης κατεναντίον· ὡς δὲ καὶ ἄλλοι
Σύμπεσον ἀλλήλοισι· περὶ σφίσι δ᾽ ἄμβροτα τεύχη
Χρύσεα κινυμένοισι μέγ᾽ ἴαχεν· ἀμφὶ δὲ πόντος
Εὐρὺς ὑπεσμαράγησε, κελαινὴ δ᾽ ἔτρεμε γαῖα
Αθανάτων ὑπὸ ποσσί· μακρὸν δ᾽ ἅμα πάντ᾽ ἄϋσαν·
Σμερδαλέη δ᾽ ἐνοπὴ μέχρις οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανε,
Μέχρις ἐπ᾽ Αϊδονῆος ὑπερθύμοιο βερέθρων·
Τιτῆνες δ᾽ ἐφύπερθε μέγ᾽ ἔτρεσαν· ἀμφὶ δὲ μακρὴ
Ιδη ὑπέστενε πᾶσα, καὶ ἠχήεντα ῥέεθρα
Αενάων ποταμῶν· δολιχαὶ δ᾽ ἅμα τοῖσι χαράδραι,
Νῆες τ᾽ Αργείων, Πριάμοιό τε κύδιμον ἄστυ·
Αλλ᾽ οὐκ ἀνθρώποισι πέλεν δέος· οὐδ᾽ ἐνόησαν
Αὐτῶν ἐννεσίῃσι θεῶν ἔριν· οἱ δὲ, κολώνας
Χερσὶν ἀπορρήξαντες ἀπ᾽ οὔδεος Ιδαίοιο,
Βάλλον ἐπ᾽ ἀλλήλους· αἱ δὲ ψαμάθοισιν ὁμοῖαι,
Ρεῖα διεσκίδναντο· θεῶν περὶ δ᾽ ἄσχετα γυῖα
Ρηγνύμενα διὰ τυτθά· Διὸς δ᾽ ἐπὶ πείρασι γαίης

Οὐ

178. *μακρὸν δ᾽ ἅμα πάντ᾽ ἄϋσαν*] *πάντες ἄϋσαν*. *Rhod.* *πάντα* plene, & *πάντα γ᾽ ἄϋσαν*, hiatus ne ſit. *πάντα*, aër, pontus, terra, inferi, cælum, Ida, fluvii, torrentes, naves Græcorum, Troja, omnia ſtrepitu, clamore, tumultu perſonabant. Sic aptius, quam *πάντες*, quod voluere alii. *Dausq.* Perbene Rhodomannus *πάντες*, Dausqueji *πάντα* ineptit. *Pauw.*

175. *Μέχρις ἐπ᾽ Αϊδονῆος ὑπερθύμοιο βερέθρων*] *ἐπ᾽ Αϊδωνῆος*. *Rhod.* Durum eſt *μέχρις* ita repetitum ſine copula: Nonne ſcribendum, *Μέχρις τ᾽ Αδωνῆος ὑπερθύμοιο βέρεθρον*? De *Αδωνῆος* vide nos ad initium Lib. 3. *Pauw.*

176. *Τιτῆνες δ᾽ ἐφύπερθε μέγ᾽ ἔτρεσαν*] Quid audio? An Titanes/locum occupant, qui facit, ut *τρέσαι ἐφύπερθε* potuerint dici? Nihil, hercule, falſius. Vitium ſine dubio hæret: Legendum autumo, *Τιτῆνες δ᾽ ἀπάτερθε μέγ᾽ ἔτρεσαν.* Sic nihil convenientius: Scis, quo detruſi omnium peſſimi. *Pauw.*

180. *Αλλ᾽ οὐκ ἀνθρώποισι πέλεν δέος· οὐδ᾽ ἐνόησαν* &c.] Hoc inepte fictum eſt, inprimis ubi Dii rupes ab Ida avulſas in ſe evibrabant ſtrenue, & res agebatur in vicinia Græcorum & Trojanorum. Vident & ſentiunt omnes. Ubi autem ſubſide-

Mentem Diis convertit. Mars itaque pugnæ initium fecit,
Et contra Minervam prosiluit: ita & alii
Inter se concurrêre: circumque eos immortalia arma
Ex auro valde crepitabant ex commotione, & pontus circumquaque
Latifluus insonuit: nigraque contremuit tellus,
Deum sub pedibus: ac magnum omnes clamorem sustulerunt,
Adeo ut vox horrenda ad altum usque cælum perveniret,
Et ad magnanimi Plutonis barathrum,
Supraque Titanes magnopere expavescebant. Ad hæc ardua
Ida ingemuit penitus, & sonora fluenta
Perpetuorum amnium, longæque cum his voragines,
Ac naves Argivum, Priami denique urbs inclyta.
Sed hominibus non erat metus, nec senserunt
Deorum litem, ipsorum consiliis: Qui rupes
Manibus avulsas ab Idæo monte,
In se ultro citroque evibrant. Hæc autem instar arenarum
Facile disperguntur, circa velocia Deorum membra
In minutas partes confractæ; sed Jovis in finibus terræ
Men-

siderunt illæ rupes, dissipatæ ipsa allisione in corpora divina? Nonne novos tumulos & colles effecerunt statim? Quid etiam ipsa Ida? Nonne planities facta fuit, ita a Diis disrupta & avulsa? Nonne mutatio soli & montis adeo egregia ab omnibus notata fuit statim? Totum commentum hujus pugnæ ineptum est: Sed omnium ineptissima certe hæc pars ejus. *Pauw.*

181. *Αὐτῶν ἐπείλησι θεῶν*] Versum complevi retracto *αὐτῶν* ex fine prioris versus in pristinam stationem. *Rhod.* In Aldina scilicet & Basileensi *αὐτῶν* male cum Versu præcedenti cohæret. *Pauw.*

182. *ἀπορρήξαντες ἀπ' αὔδεος Ἰδαίοιο*] *ἀπ' οὔρεος Ἰδαίοιο*, credo, ut Interpres vertit. *Pauw.*

184. *Ῥεῖα διεσκίδναντο θεῶν περὶ δ' ἄσχετα γυῖα*] Scribe & distingue, *Ῥεῖα διεσκίδναντο, θεῶν περὶ ἄσχετα γυῖα. Pauw.*

185. *Ῥηγνύμενα διὰ τυτθά*] *Ῥηγνύμεναι διὰ τυτθά. Rhod.*

Οὐ λάθον ἠὺ νόημα· λιπὼν δ' ἄφαρ ὠκεανοῖο
Χεύματ' ἐς οὐρανὸν εὐρὺν ἀνήϊε· τὸν δὲ φέρεσκον
Εὖρος, καὶ Βορέης· Ζέφυρος δ' ἐπὶ τοῖσι, Νότος τε·
Τοὺς δ' ὑπὸ θεσπέσιον ζυγὸν αἰόλος ἤγαγεν Ιϱις
Αρματος αἰὲν ἐόντος, ὅ οἱ κάμεν ἄμβροτος αἰὼν
Χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτοισιν ἀτειρέος ἐξ ἀδάμαντος·
Ικετο δ' Οὐλύμποιο ῥίον μέγα· σὺν δ' ἐτίναξεν
Αἰθέρα πᾶσαν ὑπερχολούμενος· ἄλλοτε δ' ἄλλαι
Βρονταὶ ὁμῶς στεροπῆσι μέγ' ἐκτύπεον· ἐν δ' κεϱαυνοὶ
Ταρφέες ἐξεχέοντο ποτὶ χθόνα· καίετο δ' ἀὴρ
Ασπετος· ἀθανάτησι δ' ὑπὸ φρένας ἔμπεσε δεῖμα·
Πάντων δ' ἔτρεμε γυῖα, καὶ ἀθανάτων πὲρ ἐόντων.
Τῶν δὲ περιδδείσασα κλυτὴ Θέμις, εὖτε νόημα
Αλτο διὰ νεφέων· τάχα δέ σφεας εἰσαφίκανεν·
Οἴη γὰϱ στονόεντος ἀπόπροθι μίμνε μόθοιο·
Τοῖον δ' ἔκφανε μῦθον, ἐρυκανόωσα μάχεσθαι·
Ισχεσθ' ἰωχμοῖο δυσηχέος· οὐ γὰϱ ἔοικεν,
Ζηνὸς χωομένοιο, μινυνθαδίων ἕνεκ' ἀνδρῶν
Μάρνασθ' αἰὲν ἐόντας, ἐπεὶ τάχα πάντες ἄϊστοι
Εσσεσθ'· ἦ γὰϱ ὕπερθεν ἐφ' ὑμέας οὔρεα πάντα
Εἷς ἓν ἀναῤῥήξας, οὔθ' υἱῶν, οὔτε θυγατϱῶν

Φεί-

188. Ζέφυρος δ' ἐπὶ τοῖσι, Νότος τε] Malo Ζέφυϱος τ'. *Pauw.*

191. Χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτοισιν] ὑπ' ἀκαμάτῃσιν non deterius fuiſſet. *Pauw.*

193. Αἰθέρα πᾶσαν ὑπερχολούμενος] ὕπερθε χολώμενος. *Rhod.* Brodæus ὑπερχωλώμενος. Inepte. Rhodomannus ὕπερθε χολώμενος. Ego ὑπὲρ κεχολωμένος. Exitu hujus libri; γάμῳ κεχολωμέναι αἰνῶ. *Dausq.* Recte Rhodomannus ὕπερθε χολούμενος; ſed rectius Dausquejus ὑπερκεχολωμένος: Nam ſic ſine dubio ſcripſit ille. *Pauw.*

194. ὁμῶς στεροπῆσι μέγ' ἐκτύπεον· ἐν δὲ κεραυνοὶ] μέγ' ἔκτυπον· ἐκ δὲ κεραυνοί. *Rhod.*

196. ἀθανάτῃσι δ' ὑπὸ φρένας ἔμπεσε δεῖμα] ἀθανάτοισι. *Rhod.*

197. καὶ ἀθανάτων πὲρ ἐόντων] Quam flaccidum hoc poſt ἀθανάτοισι? Sic tamen ipſe Quintus: Nam ἀκαμάτων non ſufficeret. *Pauw.*

189

Mentem perſpicacem non fefellerunt: ſtatim igitur relicto Oceani
Stagno, latepatens cælum conſcendit, eumque vehunt
Eurus & Boreas, Zephyruſque Notuſque cum illis:
Quos Iris multicolor duxerat ſub jugum divinum
Currus ſempiterni, quem immortale Ævum illi fabricavit,
Indefatigatis manibus, ex rigido adamante.
Venit itaque in magnum Olympi verticem, & concuſſit
Totum deſuper æthera iratus; aliaſque alia
Tonitrua, fulguribus mixta, valde reboant, & inter hæc fulmina
Crebra ad terram effunduntur: flagratque aër
Infinitus. Tum metus Deorum mentibus ingruit,
Omniumque membra tremuerunt, quamvis immortales eſſent.
His igitur timens inclyta Themis, tam cito quam cogitatio,
Per nubes deſiliit, & celeriter ad eos devenit.
Sola enim extra triſtem remanſerat pugnam.
Et hunc ſermonem ad dirimendum pugnam edidit.
Deſiſtite a tumultuoſa conflictatione: Non enim decet,
Jove indignante, propter homines caducos
Immortales Deos inter ſe decertare. Alias ſubito omnes evanidi
Eritis. Namque ſuper vos ex alto cunctis montibus
In unum colliſis, neque filiis neque filiabus

Par-

198. Τῶνδὲ περιδδείσαντα κλυτὴ Θέμις] Ita recte Aldina: Baſileenſis perperam περιδείσασα: quod Rhodomannus correxit in Notis. *Pauw.*

201. Τοῖον δ' ἔκφανε μῦθον] Τοῖον δ' ἔκφατο. *Rhod.* Rectiſſime, ne dicam Græciſſime, μῦθον ἐκφάναι, nec exempla moramur. Fruſtra ſufficitur ἔκφατο. *Dausq.* Sibi habeat bonus elegantias ſuas: Ego cum Rhodomanno ſcribo ἔκφατο, idque facient omnes, qui Literis Græcis probe ſunt imbuti. *Pauw.*

206. Εἰς ἓν ἀναῤῥήξας, οὐδ' υἱῶν] Malim ἀναῤῥήξει', οὐδ' υἱῶν. *Dausq.* Cave adſentiaris: Nam ſic verborum cohærentia vitiatur. *Pauw.*

Φείσεται, ἀλλ᾽ ἄρα πάντας ὁμῶς ὕπερθε καλύψει
Γαίῃ ἀπειρεσίῃ· οὐδ᾽ ἔσσεται ἄμμιν ἄλυξις
Ες φάος· ἀργαλέος δὲ περὶ ζόφος αἰὲν ἐρύξει.
Ως φάτο· τοὶ δὲ πίθοντο, Διὸς τρομέοντες ὁμοκλήν·
Υσμίνης δ᾽ ἔσχοντο· χόλον δ᾽ ἀπὸ νόσφι βάλοντο
Αργαλέον· φιλότητα δ᾽ ὁμηθέα ποιήσαντο·
Καί ῥ᾽ οἱ μὲν νίσσοντο πρὸς οὐρανόν· οἵ δ᾽ ἁλὸς εἴσω·
Οἵ δ᾽ ἀνὰ γαῖαν ἔμιμνον· ἐϋπτολέμοισι δ᾽ Αχαιοῖς
Υἱὸς Λαέρταο πυκνὰ φρονέων, φάτο μῦθον·
Ω νῦν μοι Αργείων σημάντορες ἀκριτόμυθοι,
Νῦν μοι ἐελδομένῳ τεκμήρατε, οἵτινές ἐστε
Εκπάγλως κρατεροὶ καὶ ἀμύμονες· ἦ γὰρ ἱκάνει
Εργον ἀναγκαίης· ἀλλὰ μνησώμεθ᾽ Αρηος,
Ες δ᾽ ἵππον βαίνωμεν ἐΰξοον, ὄφρά τι τέκμαρ
Εὕρωμεν πολέμοιο δυσηχέος· ὧς γὰρ ἄμεινον
Εσσεται, ἤν καὶ δόλῳ, καὶ κήδεσιν ἀργαλέοισιν
Αστυ μέγ᾽ ἐκπέρσωμεν, οὗ εἵνεκα δεῦρο μολόντες,
Πάσχομεν ἄλγεα πολλὰ, φίλης ἀπὸ τηλόθι γαίης·
Αλλ᾽ ἄγε δὴ μένος ἠΰ, καὶ ἄλκιμον ἐν φρεσὶ θέσθε·
Καὶ γάρ τις κατὰ δῆριν ἀνιηρῇ ὑπ᾽ ἀνάγκῃ
Θαρσήσας ἀνὰ θυμὸν, ἀμύμονα φῶτα κατέκτα

Χει-

207. ἀλλ᾽ ἄρα πάντας ὁμῶς ὕπερθε καλύψει] ὁμῶς ἐφύπερθε. *Rhod.*

208. οὐδ᾽ ἔσσεται ἄμμιν ἄλυξις Ες φάος] ὕμμιν ἄλυξις. *Rhod.*

211. Υσμίνης δ᾽ ἔσχοντο] Rectius ἴσχοντο, quia ἴσχεσθ᾽ præcessit. *Pauw.*

215. Υἱὸς Λαέρταο πυκνὰ φρονέων] πύκα φρονέων. *Rhod.* Græcissimum est πυκινὰ φρονεῖν, ut πυκινὰ φρονεῖν in Odyssea. Modulus usitatissimus. Nec refelli eam lectionem patitur Theocriti versus Idyll. KB.

Λαιῇ δὲ στόμα τύψε· πυκνὰ δ᾽ ἀράβησαν ὀδόντες.

Dausq.

216. Ω νῦν μοι Αργείων σημάντορες] Ω φίλοι Αργείων σημάντορες. *Rhod.* Abundat forte Ω: Nam νῦν μοι data opera geminare potuit Vir Scholasticus, ut Emphaticum & nervosum. Alias Rhodomannus non male φίλοι Αργείων, quanquam

Parcet, ſed ſimul omnes opprimet
Vaſta telluris mole; nec effugium vobis erit
Ad lucem; quin tetra (vos) perpetuo caligo detineat.
Sic ait: illi vero Jovis minas reformidantes paruere,
Et a pugna deſtiterunt, iramque abjecerunt
Moleſtam, & familiarem inter ſe amicitiam inſtaurarunt.
Alii itaque redierunt in cælum; alii in mare;
Pars in terra manebant. Tum ad bellaces Achivos
Prudens Laërtæ filius (his) verbis diſſeruit;
Amici Argivum duces, quorum in verbis ſæpe judicium deſideratur,
Nunc, ut deſidero, mihi oſtendite, qui ſitis
Inſigniter fortes, nec culpandi: Enimvero jam incumbit
Neceſſitatis opus. Idcirco Martis (virtutis bellicæ) memores ſimus,
Equumque dedolatum ingrediamur: ut exitum aliquem
Clamoſi belli inveniamus: Sic enim præſtabilius
Erit, ſi dolo & operoſa arte
Magnam urbem expugnemus: cujus gratia huc vecti
Multas toleramus ærumnas, procul a natali ſolo.
Sed agite quæſo generoſum, & forte animis robur indatis.
Nam in conflictu quiſpiam acerbæ neceſſitatis ſtimulo adactus,
Si fiduciam (animo) conceperit, præſtantem virum interficit (ſæpe,)

Li-

quam κλυτοὶ Ἀργείων ad literarum veſtigia propius accedit. *Pauw.*

222. Ἔσσεται, ἤν καὶ δόλῳ, καὶ κήδεσιν ἀργαλέοισιν] ἤν κε δόλῳ, καὶ μήδεσιν. *Rhod.* κήδεσιν ἀργαλέοισιν, difficili cura urbem evaſtemus. Alius μήχεσιν, alius μήδεσιν. κῆδος eſt cura, vel in illo pervulgato, τῶν δ' ἄλλων οὐ κῆδος: quod & ἀκηδία, *acedia*, aliaque eodem ex fonte ſatis ſuperque manifeſtant. *Dausq.* μήδεσιν haud dubie legendum: Sed quid μήδεσιν ἀργαλέοισιν, ubi de dolo ſermo eſt? Nihil certe, nihil. Scribendum ſuſpicor, ἤν κε δόλῳ, καὶ μήδεσιν ἀγκυλόεσσι. ἀγκυλομήτης notiſſimum eſt ipſis pueris: Et ſic ἀγκυλόεντα μήδεα conveniunt dolo, & cum dolo recte junguntur. *Pauw.*

227. ἀμύμονα φῶτα] Quid ſi ἀμείνονα? *Rhod.* Ita legendum plane. *Pauw.*

Χειρότερος γεγαώς· μάλα γὰρ μέγα θυμὸν ἀέξει
Θάρσος, ὅπερ τε μάλιστα πολὺ λώϊον ἀνθρώποισιν·
Αλλ' ἄγ' ἀριστῆες μὲν εὐρὺν λόχον ἐντύνεσθε·
Οἵ δ' ἄλλοι Τενέδοιο πρὸς ἱερὸν ἄστυ μολόντες,
Μίμνετε, εἰσόκεν ἄμμε ποτὶ πτόλιν εἰρύσουσι
Δήϊοι, ἐλπόμενοι Τριτωνίδι δῶρον ἄγεσθαι·
Αἰζηῶν δέ τις ἐσθλὸς, τὸν οὐ σάφα Τρῶες ἴσασι,
Μιμνέτω ἄγχ' ἵπποιο, σιδήρεον ἐνθέμενος κῆρ·
Καί οἱ πάντα μέδοντα μάλ' ἔμπεδον, ὁππόσ' ἔγωγε
Πρόσθ' ἐφάμην· καὶ μή τι περὶ φρεσὶν ἄλλο νοήσῃ,
Οφρα μὴ ἀμφαδὰ Τρωσὶν Αχαιῶν ἔργα πέληται.
Ως φάτο· τόν δε Σίνων ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Αλλων δειδιότων· μάλα γὰρ μέγα ἔργον ἔμελλεν
Εκτελέειν· τῷ καί μιν εὔφρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν·
Ηὔσ' ἀγάσσατο λαός· ὁ δ' ἐν μέσσοισιν ἔειπεν·
Ω Οδυσεῦ, καὶ πάντες Αχαιῶν φέρτατοι υἷες,
Εργον μὲν τόδ' ἔγωγε λιλαιομένοισι τελέσσω,
Εἴτε μ' αἰκίζωσι, καὶ εἰ πυρὶ μητιόωνται

Βάλ-

229. *Θάρσος. ὅπερ τε μάλιστα πολὺ λώϊον ἀνθρώποισιν*] Triplex jam mihi versus emendatio succurrit. Primo enim pro *πολὺ λώϊον*, *πολύλλιτον*, exoptatissimum, legi potest. Deinde, cui id minus probatur, substituat *φέρει κλέος*, gloriam adfert. Tertio, cui retinendum videtur *πολὺ λώϊον*, loco *μάλιστα* ponat *φόβου*, cujus sensum in versione reddidi. Si cui vero nec tum satisfiat, de quarta & meliore circumspiciat: & cogitet nos solis hic conjecturis niti. *Rhod.* Securus alienæ divinationis rescribo: *Θάρσος, ὅπερ τε πέλει μάλα λώϊον ἀνθρώποισιν.* Vel: *ὅπερ τελέθει πολὺ λώϊον ἀνθρώποισιν.* Vel: *ὅπερ τ' ἀλκῆς πολὺ λώϊον ἀνθρώποισιν.* Sentential non absimilis Odyss. H.

—— θαρσαλέος γὰρ ἀνὴρ ἐν πᾶσιν ἀμείνων
Εργοισι τελέθει, εἰ καὶ πόθεν ἄλλοθεν ἔλθοι.

Dausq. Locus difficilior, quem tentarunt, non emendarunt Interpretes. An forte scribendum, *Θάρσος, ὅπερ τε μάλιστα ὀνήϊον ἀνθρώποισιν*, *fiducia, quæ hominibus maxime prodest* ? *ὀνειος* & *ὀνήϊος* idem, quod *ὀνήσιμος*: Nihil notius. Vide & judica: Ego nihil temere affirmo. *Pauw.*

230.

Licet ipſe ſit deterior. Nam valde animum confirmat
Audacia, quæ metu longe potior eſt hominibus.
Accingite igitur vos principes ad inſidias ſolertes.
At vos alii ad ſacram Tenedi urbem
Opperimini, donec nos ad urbem traxerint
Hoſtes, donum Minervæ deduci putantes.
Juvenum autem quiſpiam fortis, quem Troës non certo noverunt,
Prope equum maneat, ferreo corde præditus:
Atque ipſi omnia curæ ſint quam diligentiſſime, quæ ego
Antea propoſui, & nihil aliud in animo cogitet;
Ne Græcorum res Trojanis notæ fiant.
Sic dixit. Sino autem ei reſpondet, & infit,
Aliis reformidantibus: Ingens enim facinus erat
Patraturus: Ideoque ob bonum animi propoſitum ſtrenuus
Illum exercitus demiratur: is igitur in medio cœtu (ita) fatur:
Ulyſſes, & præſtantiſſimi Argivum nati omnes:
Rem hanc ego exoptantibus perfectam dabo,
Etiamſi me indignis modis tractent, ignique deſtinent
Vi-

230. Ἀλλ' ἄγ' ἀριστῆες μὲν εὐρὺν λόχον ἐντύνεσθε] μὲν ἰὼν λόχον. *Rhod.* εὐρὺν & ſententiæ & verſui obeſt: Rhodomannus non male ἰὼν. Si εὐθὺς in Libris fuiſſet, de Amphimacro cogitaſſem. *Pauw.*

234. ἐσθλὸς, τὸν οὐ σάφα Τρῶες ἴσασι] ἐσθλὸς, ὃν οὐ. *Rhod.*

236. Καί οἱ πάντα μέδοντα μάλ' ἔμπεδον] πάντα μέλοιτο μάλ'. *Rhod.* Brodæus πάντα μέδοντα, exponitque omnia curet & provideat. Rhodomannus μέλοιτο μάλ'. Ego Καὶ οἱ πάντα μεδέσθω ἔμπεδον, abraſo τῷ μάλα. Heſychius: Μεδέσθω, Φροντιζέσθω. Potius autem mihi μεδέσθω, quam μέδωνται, ut reſpondeat anteriori μιμνέτω. *Dausq.* Rhodomannus procul omni dubio recte μέλοιτο μάλ' ἔμπεδον: Ipſi tyrones vident & ſentiunt ſtatim. *Pauw.*

245. Εἴτε μ' ἀεικίζωσι, καὶ εἰ πυρὶ μητιόωνται Βάλλειν ζωὸν ἐόντα] εἴτε & εἰ καὶ ita Græce non poſſunt jungi, & ineptit Interpres, qui inde extudit, quod Græca promere non valent: εἴτε eſt *ſive*, εἰ καὶ *etſi*: Pueri ſciunt, neque ignorat quisquam. Quid igitur? Locus eſt corruptus, & legendum fortaſſe, Εἴτε μ' ἀεικίζωσ', εἴτ' ἐν πυρὶ μητιόωνται Βάλλειν ζωὸν ἐόντα,

Βάλλειν ζωὸν ἐόντα· τὸ γάρ νύ μοι εὔαδε θυμῷ,
Ἢ θανέειν δηΐοισιν ὑπ' ἀνδράσιν, ἢ ὑπαλύξαι,
Ἀργείοις μέγα κῦδος ἐελδομένοισι φέροντα.
Ὣς φάτο θαρσαλέως· μέγα δ' Ἀργεῖοι κεχάροντο·
Καί τις ἔφη, ὡς τῷδε θεὸς μέγα κάρτος ἔδωκε
Σήμερον· οὐ γὰρ πρόσθεν ἔην θρασὺς· ἀλλά ἑ δαίμων
Ὀτρύνει πάντεσσι κακὸν Τρώεσσι γενέσθαι,
Ἢ νῶϊν· νῦν γὰρ οἴομαι ἐσσυμένως περ
Ἀργαλέου πολέμου τέκμωρ εὔδηλον ἔσεσθαι.
Ὣς ἄρ ἔφη κατὰ λαὸν ἀρηϊφίλων τις Ἀχαιῶν·
Νέστωρ δ' αὖ ἑτέρωθεν ἐποτρύνων μετέειπεν,
Νῦν χρειὼ φίλα τέκνα βίης, καὶ θάρσεος ἐσθλοῦ·
Νῦν γὰρ τέρμα πόνοιο θεοὶ, καὶ ἀμύμονα νίκην
Ἡμῖν ἐλδομένοισι φίλας ἐς χεῖρας ἄγουσιν·
Ἀλλ' ἄγε θαρσαλέως πολυχανδέος ἔνδοθεν ἵππου
Βαίνετ', ἐπεὶ μερόπεσσι κλέος μέγα θάρσος ὀπάζει·
Ὣς ὄφελον μέγα κάρτος ἐμοῖς ἐπὶ γούνασι κεῖτο,
Οἷον ὅτ' Αἴσονος υἱὸς ἔσω νεὸς ὠκυπόροιο
Ἀργώης καλέεσκεν ἀριστέας, ὁππότ' ἔγωγε
Πρῶτος ἀριστήων καταβήμεναι ὁρμαίνεσκον,
Εἰ μὴ ἄρ' ἀντίθεος Πελίης ἀέκοντά μ' ἔρυκε·
Νῦν δέ με γῆρας ἔπεισι πολύστονον· ἀλλ' ἄρα καὶ ὧς,
Ὡς νέος ἡβώων καταβήσομαι ἔνδοθεν ἵππου
Θαρσαλέως· θάρσος δὲ θεὸς, καὶ κῦδος ὀπάσσει.

τα, sive contumelia me afficiant, sive in ignem &c. εἴτε bis positum convenit. Alias etiam legi posset, *λιλαιομένοισι τελέσσαι. Εἶεν, ἀεικίζωσι καὶ μ' ἐν πυρὶ μητιόωνται* &c. *me contumelia, licet, afficiant, & in ignem &c.* idque alteri præstaret, si *μ'* non esset positum paulo incommodius: Sic tamen Poetæ aliquando ob Metri necessitatem, cui parendum est semper. Quare cogita, & sume, quod tibi arrideat. *Pauw.*

253. *Ἢ νῶϊν· νῦν γὰρ οἴομαι ἐσσυμένως πὲρ*] *νῦν γάρ που οἴομαι.* *Rhod.* Ita non male Rhodomannus: Potes etiam *νῦν γάρ τοι οἴομαι*, idque non deterius certe. *Pauw.*

Viventem injicere. Hoc enim animo meo allubeſcit,
Ut aut morte ab infeſtis hominibus afficiar, aut evadam,
Magnam interim cupientibus Argivis gloriam acquirens.
Sic ait confidenter; unde magnum Argivis gaudium exſiſtit.
Et dixit quiſpiam: Quam præclaram Deus huic fortitudinem indidit
Hodie! Antea enim audax non fuit. Sed Genius ipſum
Impellit ut omnibus Trojanis exitium afferat,
Aut nobis. Nunc enim ſpero celeriter
Manifeſtum difficilis belli exitum fore.
Sic fatur in exercitu Martiorum quiſpiam Græcorum.
Neſtor autem alibi inſtigans (hæc) ediſſerit.
Nunc, dilecti filii, opus eſt virtute & ſtrenua fiducia.
Nunc enim Dii laborum finem, & victoriam
Expetentibus nobis in caras (quaſi) manus adducunt.
Quare intrepidis animis in capacis equi viſcera
Conſcendite. Nam magnam hominibus gloriam fiducia conciliat.
Utinam vero præſtans illa vis in genibus meis repoſita eſſet,
Ut (erat), cum Æſonis natus in properam navem
Argoam optimates convocaret; ubi ego
Primus inter principes in eam deſcendere feſtinabam;
Niſi eximius me Pelias invitum retraxiſſet.
Nunc vero querula me ſenectus opprimit, ſed tamen nihilominus
Velut juvenis ætate florens equum ingrediar
Animoſe. Deus porro fiduciam, & celebrem eventum dabit.

Sic

262. Ὡς ὄφελον μέγα κάρτος ἐμοῖς ἐπὶ γούνασι κεῖτο] Præceſſit proxime μέγα θάρσος: An ita voculas geminavit Quintus? Poteſt: Fors tamen ibi ſcribendum κλέος μάλα θάρσος ὀπάζει. Illud ἐμοῖς ἐπὶ γούνασι κεῖτο etiam explanare poteſt ſuperius ἔχον ὑπὸ χείρεσσι θυμὸν V. 141. Lib. 9. Ut dixi, ſenes in manibus habebant animum & fiduciam, quæ nulla in genubus. *Pauw.*

269. Θαρσαλέως· θάρσος δὲ θεὸς,

Ὡς φάμενον, προσέειπε πάϊς ξανθοῦ Ἀχιλῆος·
Ὦ Νέστωρ, σὺ μὲν ἐπὶ νόῳ προφερέστερος ἀνδρῶν
Πάντων· ἀλλά σε γῆρας ἀμείλιχον ἀμφιμέμαρψεν·
Οὐδέ τις ἔμπεδός ἐστι βίη χατέοντι πόνοιο·
Τῷ σε χρὴ Τενέδοιο πρὸς ἤονας ἀπονέεσθαι·
Ἐς δὲ λόχον νέοι ἄνδρες, ἔθ' ὑσμίνης ἀκόρητοι,
Βησόμεθ', ὡς σὺ γεραιὲ λιλαιομένοις ἐπιτέλλεις.
Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄγχιστα κιὼν Νηλήϊος υἱὸς,
Ἀμφοτέρας οἱ ἔκυσε χεῖρας, κεφαλήν τ' ἐφύπερθεν,
Οὕνεχ' ὑπέσχετο πρῶτος ἐς εὐρέα δύμεναι ἵππον
Αὐτὸς, ὃν οὔτι κέλευε γεραίτερον ἔκτοθι μίμνειν
Ἄλλοις σὺν Δαναοῖσιν· ἐέλδετο γὰρ πονέεσθαι·
Καί ῥά μιν ἰωχμοῖο λιλαιόμενον, προσέειπεν·
Ἐσσὶ πατρὸς κείνοιο βίη, καὶ ἐΰφρονι μύθῳ,
Ἀντιθέου Ἀχιλῆος· ἔολπα δὲ σῇσι χέρεσσιν
Ἀργείους Πριάμοιο διαπραθέειν κλυτὸν ἄστυ·
Ὀψὲ δ' ἂρ ἐκ καμάτοιο μέγα κλέος ἔσσεται ἡμῖν,
Πολλὰ πονησαμένοισι κατὰ κλόνον ἄλγεα λυγρά·
Ἄλγεα μὲν περὶ ποσσὶ θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν,
Ἐσθλὰ πολλὸν ἄπωθε· πόνον δέ γε μέσσον ἔλασσαν·
Τοὔνεκα ῥηϊδίη μὲν ἐς ἀργαλέην κακότητα
Αἰζηοῖσι κέλευθος, ἀνιηρὴ δ' ἐπὶ κῦδος,
Μέσφ' ὅτε τις στονόεντα πόνον διὰ ποσσὶ περήσει.

Ὡς

θεὸς, καὶ κῦδος ὀπάσσει] Post Θαρσαλέως hic longe rectius legeretur κάρτος δὲ θεὸς &c. Vident omnes, qui oculis non sunt capti. *Pauw.*

271. Ὦ Νέστωρ, σὺ μὲν ἐπὶ νόῳ προφερέστερος] μὲν ἐσσὶ νόῳ. *Rhod.*

272. γῆρας ἀμείλιχον ἀμφιμέμαρψεν] ἀμφιμέμαρπεν. *Rhod.*

274. Τῷ σε χρὴ Τενέδοιο πρὸς ἤονας ἀπονέεσθαι] Versus pessime laborat: Scribe, Τῷ σε χρὴ Τενέδοιο πρὸς ἠϊόνας ἀπονεῖσθαι. *Pauw.*

278. Ἀμφοτέρας οἱ ἔκυσε χεῖρας] Versus requirit χέρας. *Pauw.*

280. ὃν οὔτι κέλευε γεραίτερον ἔκτοθι μίμνειν] κέλευε γεραίτερος. *Rhod.* γεραίτερος rectum est, sed locum non efficit satis rectum;

Sic orantem compellat rufi Achillis filius.
Mi Neſtor, ſapientia quidem præcellis viros
Omnes, verum aſpera te ſenectus occupavit,
Nec res gerendas affectanti vires ſatis firmæ ſuppetunt.
Quapropter ad Tenedi te littora ſecedere oportet;
Nos autem juvenes, necdum pugnando ſaturati, ad inſidias
Nos conferemus; ut tu ſenior cupientibus præcipis.
Sic fatur. Ad eum igitur proxime accedens Neleia proles,
Ambas ipſius manus & caput deſuper oſculatur:
Quod princeps amplum ſe equum ſubiturum
Receperat. Quem ſenior nequaquam foris manere juſſit,
Cum cæteris Danais: Laboris enim deſiderio tenebatur.
Ideo belli cupidum ſic alloquitur.
Patris illius ſoboles es tum viribus, tum cordata oratione,
Achillis divini: proinde tuis manibus ſpero
Argivos inclytam Priami urbem expugnaturos eſſe.
Tandem vero ex labore ingens vobis gloria continget,
Multis exhauſtis moleſtiis & ærumnis acerbis in conflictu.
Incommoda enim ante pedes Dii hominibus poſuerunt:
Sed commoda admodum procul: inque medio laborem obtenderunt.
Ideo facilis eſt & plana ad triſtem improbitatem
Juvenibus via, ſed moleſta ad gloriam;
Donec quis acerbum laborem pedibus ſuperarit.

Sic

ctum; ſi attendas: Scribendum puto:

Αὐτὸς, ὃν οὔτι κέλευε γεραίτερος ἔνδοθι βαίνειν,
Ἀλλοῖς σὺν Δαναοῖσιν· ἐέλδετο γὰρ πονέεσθαι·

Cum pro ἔνδοθι ſcriptum fuit ἔκτοθι, ſtatim βαίνειν in μίμνειν tranſire debuit. *Pauw.*

286. Ὀψὲ δ' ἄρ ἐκ καμάτοιο μέγα κλέος ἔσσεται ἧμιν] Ita recte Aldus: Baſileenſes male ἔσσεται ὑμῖν: quos in Contextu & Verſione ſua ſecutus eſt Rhodomannus. *Pauw.*

288. Ἄλγεα μὲν περὶ ποσσὶ θεοὶ θέσαν] Rectius παρὰ ποσσί. *Rhod.*

289. Ἐσθλὰ πολλὸν ἄπωθε] Ἐσθλὰ δὲ πολλὸν ἄπωθε. *Rhod.*

292. πόνον διὰ ποσσὶ περήσει] περήσῃ, *Rhod.*

Ὡς φάτο· τὸν δ᾽ Ἀχιλῆος ἀμείβετο κύδιμος υἱός·
Ὦ γέρον, ὡς σύγ᾽ ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ, τοῦτο πέλοιτο
Ἡμῖν εὐχομένοισιν, ἐπεὶ πολὺ λώϊον οὕτως·
Εἰ δ᾽ ἑτέρως ἐθέλουσι θεοὶ, καὶ τοῦτο τετύχθω·
Βουλοίμην δ᾽ ὑπ᾽ Ἄρηϊ εὐκλειῶς ἀπολέσθαι,
Ἠὲ φυγὼν Τροίηθεν, ὀνείδεα πολλὰ φέρεσθαι.
Ὡς εἰπὼν, ὤμοισι κατ᾽ ἄμβροτα θήκατο τεύχη
Πατρὸς ἑοῦ· τοί δ᾽ αἶψα καὶ αὐτοὶ θωρήχθησαν
Ἡρώων οἱ ἄριστοι, ὅσοις θρασὺς ἔπλετο θυμός·
Τούς μοι νῦν καθ᾽ ἕκαστον ἀνειρομένῳ σάφα Μοῦσαι
Ἔσπεθ᾽, ὅσοι κατέβησαν ἔσω πολυχανδέος ἵππου·
Ὑμεῖς γάρ πᾶσαν μοι ἐνὶ φρεσὶ θήκατ᾽ ἀοιδὴν,
Πρίν μοι ἀμφὶ παρειᾷ κατασκίδνασθαι ἴουλον,
Σμύρνης ἐν δαπέδοισι περικλυτὰ μῆλα νέμοντι,
Τρὶς τόσον Ἕρμου ἄπωθεν, ὅσον βοόωντος ἀκοῦσαι,
Ἀρτέμιδος περὶ νηὸν ἐλευθερίῳ ἐνὶ κήπῳ,
Οὔρεϊ οὔτε λίην χθαμαλῷ, οὐθ᾽ ὑψόθι πολλῷ·
Πρῶτος μὲν κατέβαινεν ἐς ἵππον κητώεντα
Υἱὸς Ἀχιλλῆος, σὺν δ᾽ ὁ κρατερὸς Μενέλαος,

Ἠδ᾽

300. Πατρὸς ἑῦ· τοί δ᾽ αἶψα καὶ αὐτοὶ θωρήχθησαν] Versus ingratus: An tamen mavis, αὐτοὶ ἐθωρήχθησαν? *Pauw.*

305. Πρίν μοι ἀμφὶ παρειᾷ κατασκίδνασθαι ἴουλον] παρειᾷ ἀνασκίδνασθαι ἴουλον. vel παρήϊα κατὰ συνίζησιν: cujus tamen Atticum παρεῖα esse potest. Sed ego contentus sum castigatione prima. *Rhod.* Castigo: ἀμφὶ παρειάδ᾽ ἀνασκίδνασθαι ἴουλον. *Dausq.* Si παρεῖα pro παρήϊα alicubi extaret, in lectione illa ne literam mutans acquiescerem: Nunc vocem ita inflexam non reperiens, cum Rhodomanno haud invitus scribo, ἀμφὶ παρειᾷ ἀνασκίδνασθαι ἴουλον: quanquam κατασκίδνασθαι sane accommodatius est, quam ἀνασκίδνασθαι: Id certum. Et quid tamen prohibet, quominus Analogiam sequamur Linguæ, & ubi παρήϊον habemus, similiter non admittamus παρεῖον? Certe ubi ad κατασκίδνασθαι attendo, in id inclino plane, & locum hunc vocem ita inflexam nobis exhibere suspicor. Dausqueji παρειάδα pro gena, suspectum est valde, ut sciunt Græce docti: παρειάδα eo significatu genuinum est & no-

Sic ait, cui præclarus Achillis filius respondit.
O senior, quod tu animo tuo speras, id eveniat
Nobis exoptantibus. Nam ita fieri multo conducibilius.
Quod si aliter Diis visum est, & hoc fiat.
Malim autem ego gloriosam in bello mortem oppetere,
Quam a Troja fugiendo multum reportare ignominiæ atque probri.
Sic fatus cælestia humeris apposuit arma
Parentis sui, statimque & cæteri sese armarunt
Inter heroas optimi, quibus animus erat audentior.
Quos mihi nunc singulatim exquirenti, Musæ perspicue
Recensete, quotquot in multicapacem equum conscenderunt.
Nam vos omnigenum animo meo carmen indidistis,
Antequam mihi circa genas lanugo spargeretur,
In campis Smyrnæ inclytas oves pascenti,
Ter tanto ab Hermo fluvio spacio, quanto vociferantem audias,
Prope Dianæ templum, in libero horto,
Monte nec nimis humili, nec in altum nimis porrecto.
Princeps equidem in vastum ascendit equum
Filius Achillis, unaque fortis Menelaus,

Et

notum. *Pauw.*

306. Σμύρνης ἐν δαπέδοισι περικλυτὰ μῆλα νέμοντι] Rhodomannus per μῆλα hic discipulos intelligit, & auditorio præfuisse existimat Quintum: An vere, dubito; quia de ea ætate loquitur Auctor, quæ docendo nondum apta esse solet. Ego proprie verba accipere malo; & per oves inclytas intelligo eas, quæ ad templum Dianæ pertinebant jure proprio: Scis animalia sacra, & in usus sacros, fuisse intra templorum septa: Hisce præfuit Quintus, eaque pascens didicit artem Poeticam, ejusque prima posuit tyrocinia: Sic singula pulchre sibi constant. *Pauw.*

308. ἐλευθερίῳ ἐνὶ κήπῳ] In horto venusto, & cujus facies erat amœna & liberalis. *Pauw.*

309. οὔθ' ὑψόθι πολλῷ] Hoc parum respondet præcedenti οὔτε λίην χθαμαλῷ: Nam ὑψόθι adverbium est, non adjectivum, ut nemo nescit: Et sic asperius sane hic locutus est Quintus. An tamen scripsit fortasse ipse οὔθ' ὕψεϊ πολλῷ? Id certe ad χθαμαλῷ propius accederet. Nihil tamen affirmo. *Pauw.*

Ηδ' Οδυσεὺς, Σθένελός τε, καὶ ἀντίθεος Διομήδης·
Βῆ δὲ Φιλοκτήτης τε, καὶ Αντικλος, ἠδὲ Μενεσθεὺς·
Σὺν δὲ Θόας ἐρίθυμος, ἰδὲ ξανθὸς Πολυποίτης·
Αἴας τ', Εὐρύπυλός τε, καὶ ἰσόθεος Θρασυμήδης·
Μηριόνης τε, καὶ Ιδομενεὺς, ἀριδεικέτω ἄμφω·
Σὺν δ' ἄρ ἐϋμελίης Ποδαλείριος, Εὐρύμαχός τε,
Τεῦκρός τ' ἀντίθεος, καὶ Ιαλμενὸς ὀμβριμόθυμος,
Θάλπιος, Αντίλοχός τε, μενεπτόλεμός τε Λεοντεὺς·
Σὺν δ' Εὔμηλος ἔβη θεοείκελος, Εὐρύαλός τε,
Δημοφόων τε, καὶ Αμφίμαχος, κρατερός τ' Αγαπήνωρ·
Σὺν δ' Ακάμας τε, Μέγης τε κρατεοῦ Φιλέος υἱὸς·
Αλλοι δ' αὖ κατέβαινον, ὅσοι ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι,
Οσσους χάνδανεν ἵππος. *
Ιππον ἔτευξεν· ἐπίστατο δ' ᾧ ἐνὶ θυμῷ
Η μὲν ἀνωῖξαι κείνους πτύχας, ἠδ' ἐπερεῖσαι·
Τοὔνεκα δὴ πάντων βῆ δεύτατος· ἔρυσε δ' εἴσω
Κλίμακας, ᾗς ἀνέβησαν· ὃ δ' αὖ μάλα πάντ' ἐπιέρσας,
Αὐτοῦ περὶ κληῗδι καθέζετο· τοὶ δὲ σιωπῇ
Πάντες ἔσαν, μεσσηγὺς ὁμῶς καὶ ὀλέθρου *
Οἱ δ' ἄλλοι νήεσσιν ἐπέπλεον εὐρέα πόντον,

Es

317. *Σὺν δ' ἄρ ἐϋμελίης Ποδαλείριος*] *ἐϋμμελίης. Pauw.*

322. *Μέγης τε κρατεῦ Φιλέος υἱὸς*] *κραταιῦ Φυλέος. Rhod.*

323. *Αλλοι δ' αὖ κατέβαινον* &c.] Si plures Heroas non enumeraverit Quintus, quam novem & viginti, quorum nomina præcedunt, non video, cur Musas ita operose invocaverit. An plura interciderunt hic? Potest; nec tamen id admodum probabile. Illud credo; post *ἔξοχ' ἄριστοι* deesse etiam aliqua: Nam *ὅσοι ἔσαν* præcedens, vix patitur, ut *ὅσσους χάνδανεν* secutum fuerit: Nisi voculas geminasse velis Auctorem geminando assuetum: Quanquam hæc geminatio sane nimia. Vide & perpende singula. *Pauw.*

324. *χάνδανεν ἵππος*] Luxata hic sunt exemplaria. Tale autem quid ad sensum absolvendum deesse arbitror, *Οσσους χάνδανεν ἵππος· ἔβη δ' ἐπὶ τοῖσιν Επειὸς, Ος μέγαν ἵππον ἔτευξεν* &c. *Rhod.*

326. *Η μὲν ἀνωῖξαι κείνους πτύχας, ἠδ' ἐπερεῖσαι*] *κείνου πτύχας*,

Et Ulysses, Sthenelusque, ac divinus Diomedes.
Accessit etiam Philoctetes, & Anticlus; & Menestheus,
Simulque Thoas animosus, & rufus Polypoetes,
Ajaxque, Eurypylusque, & par Deo Thrasymedes:
Merionesque, & Idomeneus, ambo apprime illustres:
Et cum illis Podalirius hasta bonus, Eurymachusque,
Teucerque fortis, & Jalmenus magnanimus,
Thalpius, Antilochusque, bellaxque Leonteus:
Et una Eumelus introiit Deo similis, Euryalusque
Demophoonque, & Amphimachus, validusque Agapenor:
Nec non Acamas, & Meges fortis Phylei natus;
Alii denique intrarunt, qui longe optimi erant;
Quot (videlicet) equus capiebat: post quos subiit etiam Epeus,
Qui magnum equum fabricarat, & solertia sua noverat
Tum aperire, tum claudere illius (equi) recessus.
Propterea omnium postremus ingressus est, & intro attraxit
Scalas, quibus ascenderant. Tandem ipse omnibus probe occlusis,
Juxta claustra inibi consedit: cæteri autem taciti
Erant omnes, inter vitam & mortem (constituti).
Ast alii navibus latum mare sulcabant,

Suis

χας. *Rhod.* Unde hic τὸ α? Pisides aliter:

Ο τῆς ὄνυ πρὶν διανοῖξας τὸ στόμα.

Rescribo: Η μὲν ἀνοῖξαι ἐκείνοιο πτύχας, ἠδ' ἐπερεῖσαι. *Dausq.* Scribere sufficit, Η μὲν ἀνοῖξαι κείνοιο πτύχας. *Pauw.*

327. ἔρυσε δ' εἴσω] εἴρυσε δ' εἴσω. *Rhod.*

328. ὃ δ' αὖ μάλα πάντ' ἐπιέρσας] εὖ μάλα πάντ' ἐπερείσας. *Rhod.* Rhodomannus ἐπερείσας: Non male: Prætulerim tamen ἐπιέρξας: ἔργω idem, quod εἴργω: inde ἐπιέρξας. Pro αὖ sine dubio legendum est εὖ. *Pauw.*

329. Αὐτῦ περὶ κληῖδι καθέζετο] Αὐτῦ πὰρ κληῖδι. *Rhod.*

330. μεσσηγὺς ὁμῶς καὶ ὀλέθρυ] μεσσηγὺς ὁμῶς βιότυ καὶ ὀλέθρυ. *Rhod.* βιότυ intercidit mea etiam opinione, sed post ἔσαν intercidisse credere malo, quam post ὁμῶς: Πάντες ἔσαν, βιότυ μεσσηγὺς ὁμῶς καὶ ὀλέθρυ. *Pauw.*

332.

Ἐς κλισίας πρήσαντες, ὅπη πάρος αὐτοὶ ἴαυον·
Τοῖσι δὲ κοιρανέοντες, δύω κρατερόφρονε φῶτε
Σήμαινον, Νέστωρ τε, καὶ αἰχμητὴς Ἀγαμέμνων·
Τοὺς δὲ, καὶ ἐλδομένους καταβήμεναι ἔνδοθεν ἵππου,
Ἀργεῖοι κατέρυξαν, ἵν' ἐν νήεσσι μένοντες,
Ἄλλοις σημαίνωσιν, ἐπεὶ πολὺ λώϊον ἄνδρες
Ἔργῳ ἐποίχονται, ὁπότ' εἰσορόωσιν ἄνακτας·
Τοὔνεκ' ἄρ ἔκτοθι μίμνον ἀριστῆές περ ἐόντες·
Οἱ δὲ θοῶς ἀφίκοντο πρὸς ἠόνας Τενέδοιο·
Εὐνὰς δ' ἔνθ' ἔβαλον κατὰ βένθος· ἐκ δ' ἔβαν αὐτοὶ
Νηῶν ἐσσυμένως· ἀπὸ δ' ἔκτοθι πείσματ' ἔδησαν
Ἠϊόνων· αὐτοὶ δὲ παρ' αὐτόθι μίμνον ἕκηλοι,
Δέγμενοι ὁππότε πυρσὸς ἐελδομένοισι φανείη·
Οἱ δ' ἄρ ἐν ἵππῳ ἔσαν δηΐων σχεδὸν, ἄλλοτε μέν που
Φθείσθαι ὀϊόμενοι, ὁτὲ δ' ἱερὸν ἄστυ δαΐξαι·
Καὶ τὰ μὲν ἐλπομένοισιν ἐπήλυθεν ἠριγένεια·
Τρῶες δ' εἰσενόησαν ἐπ' ἠόσιν Ἑλλησπόντου
Καπνὸν ἔτ' ἀΐσσοντα δι' ἠέρος· οὐδ' ἄρα νῆας
Δέρκοντ', αἵ σφιν ἔνεικαν ἀφ' Ἑλλάδος αἰνὸν ὄλεθρον·
Γηθόσυνοι δ' ἄρα πάντες ἐπέδραμον αἰγιαλοῖσι,
Τεύχη ἐφεσσάμενοι· ἔτι γὰρ δέος ἄμφεχε θυμόν·
Ἵππον δ' εἰσενόησαν ἐΰξοον· ἀμφὶ δ' ἄρ αὐτῷ
Θάμβεον ἑσταότες· μάλα γὰρ μέγα ἔργον ἐτύχθη·
Ἀγχόθι δ' αὖτε Σίνωνα δυσάμμορον εἰσενόησαν·

Καί

332. Ἐς κλισίας πρήσαντες] Ἂς κλισίας πρήσαντες. *Rhod.*

333. Τοῖσι δὲ κοιρανέοντες, δύω] κοιρανέοντε, δύω. *Rhod.*

340. ἀφίκοντο πρὸς ἠόνας Τενέδοιο] πρὸς ἠϊόνας Τενέδοιο. *Rhod.*

341. Εὐνὰς δ' ἔνθ' ἔβαλον κατὰ βένθος] ἔβαλον κατὰ βένθεος. *Rhod.*

348. Τρῶες δ' εἰσενόησαν — Καπνὸν ἔτ' ἀΐσσοντα δι' ἠέρος] ἐπαΐσσοντα. *Rhod.* Flamma jam languerat, aut etiam nulladum erat: fumus tamen adhuc ſublime ferebatur. Hæc Calabro mens. Non placet Rhodomannus ſcribens ἐπαΐσσοντα: quia rerum conſtantiam labefacit. *Dausq.* Rhodomanni ἐπαΐσσοντα ego etiam non probo: Nam

nox

Suis tentoriis incensis, ubi antea ipsis quies nocturna
fuerat.
Quibus cum imperio duo fortes viri
Præerant, Nestor & hastipotens Agamemnon.
Hos enim, quantumvis cupidos equum ingrediendi,
Argivi retinuerant, ut in navibus manentes
Aliis imperarent. Nam longe melius homines
Opus aggrediuntur, quando principes in conspectu
habent.
Ideo licet primarii essent, foris tamen manebant.
Mature igitur delati sunt ad littora Tenedi,
Ubi ancoras dejiciunt in profundum, ipsique exscendunt
E navibus propere, & retinacula alligant
Littori, ibique subsistunt quieti,
Præstolantes tantisper, dum fax desiderantibus ostenderetur.
Equo autem inclusi prope hostem erant, modo
De se actum esse putantes, modo se urbem sacram excisuros.
Atque hæc sperantibus aurora supervenit.
Cæterum Troës animadvertunt in littore Hellesponti
Fumum, adhuc attollentem se per aëra, neque naves
Vident, quæ funestum ex Græcia interitum eis attulerant:
Cuncti igitur hilares ad littus procurrunt,
Armis induti. Nam adhuc metus animos obtinebat:
Tum equum probe politum conspiciunt, & juxta illum
Resistentes stupent. Nam opus erat immane.
Infelicem etiam Sinonem in propinquo vident,
Atque

nox integra intercesserat, ut ex Versu præcedenti apparet; & cum sub vesperam castra incendissent Græci, post solem demum exortum fumum hunc attentius considerarunt Troës: Quare ἔτι, si ad narrationis seriem attendas, quantivis pretii revera est. Dausquejus pro more suo ambigue & obscure. *Pauw.*

355. *Σίνωνα δυσάμμορον εἰσενόησαν*] Hic tertia vice recurrit *εἰσενόησαν*: Nam *εἰσενόησαν καπνὸν*, & *εἰσενόησαν ἵππον* præcessit. Sed an forte loco medio scri-

Καί μιν ἀνειρόμενοι Δαναῶν ὕπερ, ἄλλοθεν ἄλλος
Μέσσον ἐκυκλώσαντο περισταδόν· ἀμφὶ δὲ μύθοις
Μειλιχίοις εἴροντο πάρος· μετέπειτα δ' ὁμοκλῇ
Σμερδαλέῃ· καὶ πολλὰ δολόφρονα φῶτα δάϊζον
Πολλὸν ἐπὶ χρόνον αἰέν· ὁ δ' ἔμπεδον ἠΰτε πέτρη
Μίμνεν, ἀτειρέα γυῖ' ἐπιειμένος· ὀψὲ δ' ἄρ' αὐτοῦ
Οὔαθ' ὁμῶς, καὶ ῥῖνας ἀπὸ μελέων ἐτάμοντο,
Πάμπαν ἀεικίζοντες, ὅπως νημερτέα εἴπῃ,
Οππως βὰν Δαναοὶ σὺν νήεσιν, ἠδὲ καὶ ἵππος
Ενδον ἐρητύεσκεν· ὁ δ' ἐνθέμενος φρεσὶ κάρτος,
Τοῖα δ' ἄρ ἐν μέσσοισι δολοφρονέων ἀγόρευεν·
Αργεῖοι μὲν νηυσὶν ὕπερ πόντοιο φέβονται,
Μακρῷ ἀκηδήσαντες ἐπὶ πτολέμῳ ἀνίῃ·
Κάλχαντος δ' ἰότητι, δαΐφρονι Τριτογενείῃ
Ιππον ἐτεκτήναντο, θεῆς χόλον ὄφρ' ἀλέωνται,
Πάγχυ κοτεσσαμένης Τρώων ὕπερ· ἀμφὶ δὲ νόστου
Εννεσίῃ Οδυσῆος ἐμοὶ μενέαινον ὄλεθρον,
Οφρα με δῃώσωσι, δυσηχέος ἄγχι θαλάσσης,
Δαίμοσιν εἰναλίοις· ἐμὲ δ' οὐ λάθον, ἀλλ' ἀλεγεινὰς
Σπονδάς τ', οὐλοχύτας τε μάλ' ἐσσυμένως ὑπαλύξας,
Αθανάτων βουλῇσι παραὶ ποσὶ κάππεσον ἵππου·
Οἱ δὲ, καὶ οὐκ ἐθέλοντες, ἀναγκαίῃ με λίποντο,
Αζόμενοι Διὸς μεγάλου κρατερόφρονα κούρην.
Ως φάτο κερδοσύνῃσι· καὶ οὐ κάμεν ἄλγεσι θυμόν·

Αν-

scribendum, ἵππον εἰσορόωσιν? Fac, quod lubet: Ego nihil assevero. *Pauw.*

360. Πολλὸν ἐπὶ χρόνον] Hoc post πολλὰ Scholastici ingenium & acumen iterum prodit. *Pauw.*

363. ὅπως νημερτέα εἴπῃ, Οππως] Vide repetitum ὅπως & ὅππως, quæ licet significatione discrepent, ita sane non jungerent politiores. *Pauw.*

364. ἠδὲ καὶ ἵππος Ενδον ἐρητύεσκεν] ἤτι καὶ, vel εἴτι καὶ. *Rhod.* Rhodomannus perperam & incongrue: Scribendum suspicor, ἠδέ τι ἵππος Ενδον ἐρητύεσκεν. *Pauw.*

368. Μακρῷ ἀκηδήσαντες ἐπὶ πτολέμῳ ἀνίῃ] Μακρῷ ἀκηδήσαν-

σας

Atque scitantes ex illo de Danais (Græcis,) ex alia parte alius
In medio circumstando includunt: blandisque hinc inde
Verbis initio rogitant; sed post ea increpatione
Terribili; flagris etiam multis fallacem virum incessunt
Ad satis longum tempus. Is vero immotus tanquam saxum
Permanet, indefessa membra gerens. Tandem illi
Aures simul & nares a membris resecant,
Plane deformantes; ut veritatem eloquatur,
Quo pacto Danai cum navibus avecti sint, & num equus aliquid
Inclusum gestet. Is vero viribus animo sumtis,
Talia in medio, dolos nectens profatur.
Argivi equidem cum classe trans mare fugiunt,
Propter bellum diuturnum mœrore confecti:
Sed Calchantis monitu Minervæ bellicosæ
Equum fabricarunt; ut Deæ iram placarent,
Graviter offensæ propter Trojanos; pro reditu autem felici,
Necem mihi Vlyssis consilio, intentabant,
Quo me undisonum prope salum hostium ritu mactarent
Diis marinis: me tamen non fefellerunt; sed e tristibus
Libaminibus molisque salsis citato cursu elapsus,
Divum consilio, ad pedes equi me abjeci.
Illi igitur inviti, necessitate (religionis adacti) me reliquerunt,
Cum fortem Jovis magni filiam revererentur.
Sic dolose memorat, nec animum propter dolores despondet.

For-

τες ἐπὶ πτολέμοιο ἀνίῃ. Brodæus inter *πτολέμῳ* & *ἀνίῃ* interponit *καὶ*. *Rhod.* Recte Rhodomannus. *Pauw.*

370. *Ἵππον ἐτεκτήναντο*] Aldina & Basileensis perperam *Ἵππαι*: quod in Contextu & Notis correxit Rhodomannus. *Pauw.*

378. *Ἀζόμενοι Διὸς μεγάλου κρατερόφρονα κούρην*] *Ἀζόμενοι μεγάλοιο Διός.* *Rhod.* Rhodomannus non male *μεγάλοιο Διός*: Præstat tamen fortasse,

Ἀζό-

Ἀνδρὸς γὰρ κρατεροῖο κακὴν ὑποτλῆναι ἀνάγκην·
Τῶν οἱ μὲν πεπίθοντο κατὰ στρατόν· οἳ δ' ἄρ' ἔφαντο
Ἔμμεναι ἠπεροπῆα πολύτροπον, οἷς ἄρα βουλὴ
Ἥνδανε Λαοκόωντος· ὁ γὰρ πεπνυμένα βάζων,
Φῆ δόλον ἔμμεναι αἰνὸν ὑπ' ἐννεσίῃσιν Ἀχαιῶν·
Πάντας δ' ὀτρύνεσκε θοῶς ἐμπρῆσαι μὲν ἵππον,
Ἵππον δουράτεον, καὶ γνῶναι εἴ τι κεκεύθε·
Καί νύ κέ οἱ πεπίθοντο, καὶ ἐξήλυξαν ὄλεθρον,
Εἰ μὴ Τριτογένεια, κοτεσσαμένη περὶ θυμῷ
Αὐτῷ, καὶ Τρώεσσι, καὶ ἄστεϊ, γαῖαν ἔνερθεν
Θεσπεσίην ἐλέλιξεν ὑπαὶ ποσὶ Λαοκόωντος·
Τῷ δ' ἄφαρ ἔμπεσε δεῖμα· τρόμος δ' ἀμφέκλασε γυῖα
Ἀνδρὸς ὑπερθύμοιο· μέλαινα δέ οἱ περὶ κρατὶ
Νὺξ ἐξεχύθη· στυγερὸν δὲ κατὰ βλεφάρων πέσεν ἄλγος,
Σὺν δ' ἔχεεν λασίοισιν ὑπ' ὀφρύσιν ὄμματα φωτός·
Γλῆναι δ' ἀργαλέῃσι πεπαρμέναι ἀμφ' ὀδύνῃσι,
Ῥιζόθεν ἐκλονέοντο· περιστρωφῶντο δ' ὀπωπαί,
Τειρόμεναι ὑπένερθεν· ἄχος δ' ἀλεγεινὸν ἵκανεν
Ἄχρι καὶ ἐς μήνιγκας, ἰδ' ἐγκεφάλοιο θέμεθλα·
Τοῦ δ' ὅτε μὲν φαίνοντο μεμιγμένοι αἵματι πολλῷ
Ὀφθαλμοί, ὅτε δ' αὖτε δυσαλθέα γλαυκιόωντες·
Πολλάκι δ' ἔρρεον οἷον ἀπὸ στυφελῆς ὅτε πέτρης

Εἴ-

Ἀζόμεναι Ζηνὸς μεγάλου. Ista sunt sæpe commutata. *Pauw.*

381. Τῶν οἱ μὲν πεπίθοντο κατὰ στρατὸν· οἳ δ' ἄρ' ἔφαντο] Cohærentia verborum male habet, & transitio non est bona: Scribe, Τῷ δ' οἱ μὲν πεπίθοντο κατὰ στρατὸν &c. *Pauw.*

385. ὀτρύνεσκε θοῶς ἐμπρῆσαι μὲν ἵππον] ἐμπρησέμεν ἵππον. *Rhod.*

386. καὶ γνῶναι εἴ τι κεκεύθε] Forte γνώμεναι. *Rhod.* Rhodomannus malebat γνώμεναι: Ego malo γνῶναι propter sonum, nisi fallor, jucundiorem *Pauw.*

393. Νὺξ ἐξεχύθη· στυγερὸν δὲ κατὰ βλεφάρων πέσεν ἄλγος] Versus laborat: Scribe, Νὺξ ἐχύθη· στυγερὸν δὲ &c. *Pauw.*

398. Ἄχρι καὶ ἐς μήνιγκας] ἐς μήνιγγας. *Rhod.*

401. οἷον ἀπὸ στυφελῆς ὅτε πέτρης Εἴβεσιν ἐξ ὀρέων νιφετῷ πεπαλαγμένον ὕδωρ] Εἴβει. *Rhod.*

ὅτε

Fortis enim viri eſt, inevitabile malum ſufferre.
Pars quidem exercitus fidem habebat: Alii vero dicebant
Verſutum impoſtorem eſſe; quibus ſcilicet conſilium
Laocoontis placebat. Is enim prudenti oratione
Aſſeverabat, exitiales inſidias eſſe, Græcorum conſiliis
 ſtructas,
Et hortabatur omnes, ut e veſtigio equum comburerent,
Equum (illum) ligneum, & cognoſcerent num quid
 abſconditum ibi lateret:
Et ſane obſecuti fuiſſent illi, & devitaſſent exitium:
Niſi Minerva, animum infenſum gerens
Ipſi & Trojanis oppidoque, terram penitus
Almam ſub pedibus Laocoontis concuſſiſſet.
Unde mox eum terror invaſit: tremorque infregit artus
Viri fortiſſimi, & nigra ipſius capiti
Nox circumfuſa eſt, dirusque palpebris cruciatus incu-
 buit,
Ac hirſuta infra ſupercilia viſum hominis conturbavit,
Tum pupulæ, ſævis doloribus compunctæ,
Radicitus convelluntur, & diſtorquentur oculi
Intrinſecus afflicti, & acerba ægritudo pertingit
Ad meninges uſque & cerebri fundamenta:
Et nunc multo ſanguine permiſta apparent ejus
Lumina, nunc incurabili glaucomate affecta;
Crebroque fluxu deſtillant, ac ſi a rigido ſcopulo
Nivi-

ὅτε εἴβει ἀπὸ πέτρης τυφελῆς ὕδωρ πεπαλαγμένον νιφετῷ ἐξ ὀρέων. An hoc juvat Rhodomanni ſuſpicionem Lib. 10. V. 172, quam ut nimis Tautologam repudiavimus. Si ita ſentire velis, per me licet: Nimis tamen vicinum ἐξ ὀρέων ibi eſt τῷ κατὰ πέτρης, & nimis contra diſſitum a voce ὄμβρῳ: Quare hoc exemplo illud nondum ſatis probare queo. Si manente menſura, κατὰ πέτρης ἔρχεται μεμιγμένος ὄμβρῳ ἐξ ὀρέων, ſcriptum eſſet, non hæſitarem: Nunc verba aliter ordinata ſunt, & diſcrimen inducunt apertum. Quid autem hic πεπαλαγμένον? An nix aquam contaminat & lædat? Hoc durum certe; quanquam ſcio colorem & ſaporem aquæ aliquatenus mutari nive. An forte legendum τεταραγμένον, *commotum*, *conturbatum*? Id ſane & mollius eſſet, & conve-

Εἴβεεν ἐξ ὀρέων νιφετῷ πεπαλαγμένον ὕδωρ·
Μαινομένῳ δ' ἤϊκτο· καὶ ἔδρακε διπλόα πάντα,
Αἰνὰ μάλα στενάχων· καὶ ἔτι Τρώεσσι κέλευεν,
Οὐδ' ἀλέγιζε μόγοιο· φάος δέ οἱ ἐσθλὸν ἄμερσε
Δῖα θεή· λευκαὶ δὲ ὑπὸ βλέφαρ' ἦσαν ὀπωπαὶ
Αἵματος ἐξ ὀλοοῖο· περιστενάχιζε δὲ λαὸς,
Οἰκτείρων φίλον ἄνδρα, καὶ ἀθανάτην Αγελείην
Ερριγ', ὡς μὴ δή τι παρήλιτεν ἀφραδίῃσιν·
Οὕνεκα λωβήσαντο δέμας μογεροῖο Σίνωνος,
Ελπόμενοι κατὰ θυμὸν, ἐτήτυμα πάντ' ἀγορεύειν·
Καί σφιν ἐς αἰνὸν ὄλεθρον ἀνεγνάμφθη νόος ἔνδον·
Τοὔνεκα προφρονέως μιν ἄγοντο ποτὶ Τρώϊον ἄστυ,
Οψέπερ οἰκτείραντες· ἀγειρόμενοι δ' ἄρα πάντες,
Σειρὴν ἀμφεβάλοντο θοῷς περιμήκεϊ ἵππῳ,
Δησάμενοι καθύπερθεν, ἐπεὶ ῥά οἱ ἐσθλὸς Επειὸς
Ποσσὶν ὑπὸ βριαροῖσιν ἐΰτροχα δούρατα θῆκεν,

Οφρα

venfentius: Nam illa coloris & saporis mutatio pulchre ταραγμῷ & conturbationi adscribi potest. Attende & judica. *Pauw.*

406. λευκαὶ δὲ ὑπὸ βλέφαρ' ἦσαν ὀπωπαὶ Αἵματος ἐξ ὀλοοῖο] γλαυκαὶ δὲ ὑπό. *Rhod.* Variat Poeta Laocoontis faciem: jam signat τὰ ὑπώπια, *sugillata.* Hesychius: Υπώπια, τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς οἰδήματα. ἀπὸ μέρους δὲ ὅλην τὴν ὄψιν δηλοῖ, καὶ τὰ πελιώματα. Super quibus adeundus Pollux, & Commentarius in Aristophanis Pacem, ac Vespas. Nec reponendum γλαυκαί: prædixit enim, ὀφθαλμοὶ γλαυκιόωντες. *Dausq.* Sine dubio λευκαὶ cum Rhodomanno mutandum in γλαυκαί: Cum antea vel sanguine ruberent, vel glaucomate laborarent oculi, nunc & sanguine rubebant & glaucomate laborabant simul, vitiumque duplex cum lucis privatione concurrebat una. Dausquejus misere ineptit: Ipsi tyrones vident. *Pauw.*

408. καὶ ἀθανάτην Αγελείην Ερριγ', ὡς μὴ δή τι παρήλιτεν ἀφραδίῃσιν] Illud ὡς μὴ δὴ post ἔρριγα suspectum est mihi: Nam quid ὡς ibi? Ne morer, scribendum suspicor, καὶ ἀθανάτην Αγελείην Ερριγὼς, μὴ δή τι παρήλιτεν ἀφραδίῃσιν. Ab ἔρριγα est ἐρριγὼς: Si malueris Ερρίγεν ab ἐρρίγω, sic etiam scribere potes: Sed ut vides, tunc mutanda est litera. *Pauw.*

412.

Nivibus temperata unda de montibus promanet.
Furenti autem ſimilis erat, & omnia quæ cerneret duplicia erant,
Miſereque ingemiſcebat: ſed tamen adhuc Trojanos inſtigabat,
Nec rationem habebat doloris. Tandem jucundam ei lucem abſtulit
Cæleſtis Dea, glaucique ipſius oculi erant intra palpebras
A diro ſanguine, ac populus circumgemebat,
Amicum hominem commiſerans, & immortalem Minervam
Formidabant; necubi ex imprudentia illam offendiſſent,
Quod corpus ærumnoſi Sinonis mutilaſſent,
Cum animo perſuaſum haberent, illum omnia vere narrare:
Tandem ad triſte exitium mens illis ſe inflexit:
Quocirca ultro eum ad urbem ducebant,
Tandem miſerti: & omnes inter ſe congregati
Catenam arduo equo repente injiciunt,
Superne religatam. Nam induſtrius Epeus ipſi
Verſatiles rotas validis pedibus ſubjecerat,

Ut

412. Καί σφιν ἐς αἰνὸν] Hic verſus duos proxime præcedentes vitioſe anteverterat. Propterea tertio iterum loco reponendus ante illum, Τοὔνεκα προφρονέως. *Rhod.* In Aldina ſcilicet & Baſileenſi hic eſt Verſuum ordo:

— — παρήλιτεν ἀφραδίησιν·
Καί σφιν ἐς αἰνὸν ὄλεθρον ἀνεγνάμφθη νόος ἔνδον,
Οὕνεκα λωβήσαιντο δέμας μογεροῖο Σίνωνος,
Ελπόμενοι κατὰ θυμὸν ἐτήτυμα πάντ' ἀγορεύειν·
Τοὔνεκα προφρονέως —

quem ita in ſua Editione mutavit Rhodomannus, uti hic editum vides: Non improbo; ſed malo tamen,

— — παρήλιτεν ἀφραδίησιν·
Οὕνεκα λωβήσαιντο δέμας μογεροῖο Σίνωνος·
Καί σφιν ἐς αἰνὸν ὄλεθρον ἀνεγνάμφθη νόος ἔνδον,
Ελπομένοις κατὰ θυμὸν ἐτήτυμα πάντ' ἀγορεύειν·
Τοὔνεκα προφρονέως —

Pauw.

413. προφρονέως μιν ἄγοντο ποτὶ Τρώϊον ἄστυ] ἄγον ποτὶ Τρώϊον ἄστυ. *Rhod.*

Ὄφρα κεν αἰζηοῖσιν ἐπὶ πτολίεθρον ἕπηται,
Ἑλκόμενος Τρώων ὑπὸ χείρεσιν· οἳ δ' ἅμα πάντες
Εἷλκον ἐπιβρίσαντες ἀολλέες, ἠΰτε νῆα
Ἕλκωσιν μογέοντες ἔσω ἁλὸς ἠχηέσσης
Αἰζηοὶ, στιβαραὶ δὲ περιστενάχοντο φάλαγγες
Τριβόμεναι, δεινὸν δὲ τρόπις περιτετριγυῖα,
Ἀμφὶς ὀλισθαίνουσα κατέρχεται εἰς ἁλὸς οἶδμα·
Ὣς οἵγε σφίσι πῆμα ποτὶ πτόλιν ἔργον Ἐπειοῦ
Πανσυδίῃ μογέοντες, ἀνείρυον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ,
Πολλὸν ἄδην στεφέων ἐριθηλέα κόσμον ἔθεντο·
Αὐτοὶ δ' ἐστέψαντο κάρη· μέγα δ' ἤπυε λαὸς,
Ἀλλήλοις ἐπικεκλομένων· ἐγέλασσε δ' Ἐνυὼ,
Δερκομένη πολέμοιο κακὸν τέλος· ὑψόθι δ' Ἥρη
Τέρπετ'· Ἀθηναίη δ' ἐπεγήθησεν· οἱ δὲ μολόντες
Ἄστυ ποτὶ σφέτερον, μεγάλης κρήδεμνα πόληος
Λυσάμενοι, λυγρὸν ἵππον ἐσήγαγον· αἳ δ' ὀλόλυξαν
Τρωϊάδες· πᾶσαι δὲ περισταδὸν εἰσορόωσαι,
Θάμβεον ὄμβριμον ἔργον· ὃ δέ σφισιν ἔκρυφε πῆμα·
Λαοκόων δ' ἔτ' ἔμιμνεν ἐποτρύνων ἑτάροισιν
Ἵππον ἀμαλδῦναι θαλερῷ πυρί· τῷ δὲ οἱ οὔτι
Πείθοντ', ἀθανάτων γὰρ ὑποτρομέεσκον ὁμοκλήν·

Τῷ

420. ἠΰτε νῆα Ἕλκωσιν μογέοντες] Ἕλκουσιν μογέοντες. *Pauw.*

422. στιβαραὶ δὲ περιστενάχοντο φάλαγγες] περιστενάχουσι. *Rhod.*

428. μέγα δ' ἤπυε λαὸς, Ἀλλήλοις ἐπικεκλομένων] Duriſſima Enallage: Nam & caſus & numeri mutantur, idque ne hilo interpoſito aut adjecto. Ἀλλήλοις ἐπικεκλόμενος non vitiaſſet Verſum. Sed an λαὸς ἐπικεκλομένων ἀλλήλοις forte ſcriptum uno ductu? Haud puto, & iſta ſeparanda, ut λαὸς reſpiciat collectos, ἐπικεκλομένων vero ſingulos: Illud enim diſcrimen Enallagem revera facit excuſabilem. *Pauw.*

431. Ἀθηναίη δ' ἐπεγήθησεν] ἐπεγήθει. *Rhod.*

435. ὃ δέ σφισιν ἔκρυφε πῆμα] Ita Aldus, ſenſu perſpicuo & bono: Baſileenſes peſſime ediderant, ὃ δέ σφισιν ἔκφυγε πῆμα, quod in Contextu & Verſione ſua expreſſit Rhodomannus: Infeliciſſime profecto: Nam quod Latine dicit, ne

malleo

Ut juvenes in urbem sequi posset,
Troum manibus attractus. Qui omnes simul
Connixi trahunt longa serie, veluti navem
Magna contentione trahunt in mare ventisonum
Nautæ; validique circumgemiscunt cylindri,
Dum premuntur; tandem vero carina graviter stridens;
Celeri lapsu in maris æstum devolvitur.
Ita illi structuram Epei sibi ipsis nocumentum, ad urbem,
Catervatim laborantes, promovent; circaque ipsum
Prolixum floridis e corollis ornatum appendunt,
Ipsi etiam sertis capita redimiti; & magnum populus
clamorem edit,
Dum inter sese cohortantur. Ridet autem Bellona,
Funestum belli finem prospiciens, & cælitus Juno
Voluptate afficitur, ac Minerva lætatur. Tandem pro-
gressi
Ad urbem suam, magnæ civitatis mœnibus
Dirutis, funestum introduxerunt equum, ululatum-
que tollunt
Trojanæ nurus; & quotquot in corona illa videbant,
Sublimem machinam stupuerunt. Ea vero jam perni-
ciem suam evaserat.
Sed Laocoon adhuc perseverabat adhortando socios,
Ut fervido igni equum abolerent. Qui tamen ei ne-
quaquam
Obtemperarunt. Divum enim indignationem pertime-
scebant.

malleo quidem Steropæo ex Græcis extundi potest, quæ plane contrarium dicunt: Puori vident, & οἱ vel ἑὸν πῆμα in istam sententiam debuisset esse scriptum, non σφίσιν. Ipse tamen de lectione Aldina nihil sciens, eamque ab Eruditis Criticis profectam autumans, scribit in Notis: *Alii legunt* ἔκρυφε, *quæ ipsis malum occuluerat. Pauw.*

438. Πείθοντ', ἀθανάτων γὰρ ὑποτρομέεσκον ὁμοκλὴν] Versui integritatem reddidi, verbi Πείθοντ' reductione ex fine proxime superioris in principium hujus. *Rhod.* πίθοντο scilicet in Aldina & Basileensi pars est Versus præcedentis. *Pauw.*

Τῷ δ᾽ ἐπικύντερον ἄλλο θεὰ μεγάθυμος Ἀθήνη
Δυστήνοις τεκέεσσι ἐμήδετο Λαοκόωντος·
Δὴ γάρ που πέλεν ἄντρον ὑπὸ στυφελώδεϊ πέτρῃ
Ηερόεν, θνητοῖσιν ἀνέμφατον, ᾧ ἔνι θῆρες
Σμερδαλέοι ναίεσκον, ἔτ᾽ οὐλομένοιο γενέθλης
Τυφῶνος, νήσοιο κατὰ πτύχας, ἥν τε Καλύδνην
Λαοὶ ἐπικλήσκουσιν ἔσω ἁλὸς, ἀντία Τροίης·
Ενθεν ἀναστήσασα, βίην καλέεσκε δρακόντων
Ες Τροίην· οἱ δ᾽ αἶψα θεῆς ὑποκινηθέντες,
Νῆσον ἑὴν ἐτίναξαν· ἐπεσμαράγησε δὲ πόντος
Νισσομένων, καὶ κῦμα διΐστατο· τοί δ᾽ ἐφέροντο
Αἰνὸν λιχμώοντες· ἔφριξε δὲ κήτεα πόντου·
Αμφὶ δ᾽ ἄρα στενάχοντο μετὰ Ξάνθοιο θύγατρες,
Νύμφαι καὶ Σιμόεντος· ἀπ᾽ Οὐλύμποιο δὲ Κύπρις
Αχνυτο· τοί δ᾽ ἄφαρ ἷξαν ὅπῃ θεὸς ὀτρύνεσκε,
Θήγοντες βλοσυρῇσι γενείασι λοιγὸν ὀδόντων,
Δυστήνοις ἐπὶ παισί· κακὴ δ᾽ ἐπενίσσατο Φρύγα
Τρῶας, ὅτ᾽ εἰσενόησαν ἀνὰ πτόλιν αἰνὰ πέλωρα·
Οὐδέ τις αἰζηῶν, οὐδ᾽ εἰ μένος ἄτρομος ἦεν,

Μει-

439. Τῷ δ᾽ ἐπικύντερον ἄλλο] Τῷ δ᾽ ἔπι κύντερον ἄλλο, *Rhod.* τῷ δ᾽ ἔπι, *ideo, propterea. Pauw.*

442. Ηερόεν, θνητοῖσιν ἀνέμφατον] ἀνέμβατον. *Rhod.*

443. ἔτ᾽ οὐλομένοιο γενέθλης Τυφῶνος] ἀπ᾽ οὐλομένοιο. *Rhod.* Non male Rhodomannus ἀπ᾽ οὐλομένοιο γενέθλης: Et tamen ἔτι etiam manere poteſt: θῆρες γενέθλης ἔτι Τυφῶνος οὐλομένοιο: *adhuc* Typhonis illius vetuſtiſſimi proſapiæ: Emphaſis eſt in vocula. *Pauw.*

444. ἥν τε Καλύδνην Λαοὶ ἐπικλήσκουσιν] κικλήσκουσιν, vel ἐπικλήζουσιν. *Rhod.*

449. καὶ κῦμα διΐστατο] *& fluctus diſceſſit ſeque in modum plateæ ſeparavit.* Nonne hic etiam aliquid latet, quod ad verum miraculum alludit? *Pauw.*

451. Αμφὶ δ᾽ ἄρα στενάχοντο μετὰ Ξάνθοιο θύγατρες, Νύμφαι καὶ Σιμόεντος] Hæc ſana eſſe non poſſunt: Nam ſi cum Interprete vertas, *una cum Xantho filiæ ejus Nymphæ, & Simoëntis*, verba implexa & perplexa efficis. Sine dubio legen-

Huic autem magnanima Dea Pallas aliud (malum) fœdius
Excogitavit, in miseros (videlicet) Laocoontis natos.
Antrum enim sub aspera alicubi petra erat
Tenebricosum, mortalibus inaccessum, in quo bestiæ
Horrendæ stabulabantur, superstites de exitiosi prosapia
Typhonis, in secessu (quodam) insulæ, quam Calydnam
Homines appellant, in mari, e regione Trojæ.
Inde excitam Draconum vim advocat
Ad Trojam. Hi a Dea repente instigati
Insulam suam concutiunt, resonatque pontus
Horum incessu, & fluctus eis dat locum; ipsique ferebantur
Horribiliter linguas vibrantes: adeo ut & maris cete cohorrescerent,
Ac suspiria ducerent una cum Xantho (ejus)
Nymphæ, & Simoëntis: At de cælo prospiciens Cypris
Indoluit. Illi autem subito venerunt quo Deà impellebat,
Acuentes noxiis mandibulis dentium perniciem
In pueros infelices. Dirus igitur invasit pavor
Trojanos, cum obscœna in urbe monstra viderent.
Nec ullus juvenum, quamvis vim animi intrepidam haberet,

Ma-

gendum, *μετὰ Ξάνθοιο θυγατρῶν Νύμφαι καὶ Σιμόεντος, una cum Xanthi filiabus Nymphæ etiam Simoëntis.* Hoc facile est, & verba sibi desiderant plane. *Pauw.*

453. *τοί δ' ἄφαρ ἷζαν ὅπη θεὸς ὀτρύνεσκε*] *ἷξαν ὅπη. Rhod.*

455. *Κακὴ δ' ἐπενίσσατο φρύγα Τρῶας*] *ἐπινίσσετο φύζα.* vel *φρίκη. Rhod.* Apage verbi monstrum. Redige *φύζα.* Glossema est alterum *Τρῶας* fortasse per *Φρύγας* sive *Phrygas* explicantis. Brodæus videtur legisse *φυγὰ*, qua in voce nec Dorum *πλατυασμὸν* hoc equidem loco probo, nec syllabæ modum. *Dausq.* *ἐπενίσσετο φύζα*: Vide Hesychium in V. *Φύζα.* Habuimus etiam alibi. *Pauw.*

Μεῖναι ἔτλη· πάντας γὰρ ἀμείλιχον ἄμφεχε δεῖμα,
Θῆρας ἀλευομένους, ὀδύνη δ᾽ ἔχεν· ἔνθα γυναῖκες
Οἴμωζον· καί πού τις ἑῶν ἐπελήσατο τέκνων,
Αὐτὴ ἀλευομένη στυγερὸν μόρον· ἀμφὶ δὲ Τροίη
Ἔστεν᾽ ἐπεσσυμένων· πολλοὶ δ᾽ ἄφαρ εἰς ἓν ἰόντες,
Γυῖα περιδρύφθησαν· ἐνεστείνοντο δ᾽ ἀγυιαῖς
Ἀμφιπεριπτώσσοντες· ἐλέλειπτο δὲ μοῦνος ἄπωθεν
Λαοκόων ἅμα παισί· πέδησε γὰρ οὐλομένη κὴρ,
Καὶ θεός· οἱ δέ οἱ υἷας, ὑποτρομέοντας ὄλεθρον,
Ἀμφοτέρους ὀλοῇσιν ἀνηρείψαντο γένυσσι,
Πατρὶ φίλῳ ὀρέγοντι ἑὰς χέρας· οὐδ᾽ ὅς ἀμύνειν
Ἔσθενεν· ἀμφὶ δὲ Τρῶες ἀπόπροθεν εἰσορόωντες,
Κλαῖον ὑπὸ κραδίῃσι τεθηπότες· οἱ δ᾽ ἄρ Ἀθήνης
Προφρονέως τελέσαντες ἀπεχθέα Τρωσὶν ἐφετμὴν,
Ἄμφω ἀϊστώθησαν ὑπὸ χθόνα· τῶν δ᾽ ἔτι σῆμα
Φαίνεθ᾽ ὅπου κατέδυσαν ἐς ἱερὸν Ἀπόλλωνος
Περγάμῳ ἐν ζαθέῃ· προπάροιθε δὲ Τρώϊοι υἷες
Παίδων Λαοκόωντος ἀμείλιχα δῃωθέντων
Τεῦξαν ἅμ᾽ ἀγρόμενοι κενεὸν τάφον· καὶ ἐπὶ δάκρυ
Χεῦε πατὴρ ἀλαοῖσιν ἐπ᾽ ὄμμασιν· ἀμφὶ δὲ μήτηρ
Πολλὰ κινυρομένη, κενεῷ ἐπαΰτεε τύμβῳ,
Ἐλπομένη τι καὶ ἄλλο κακώτερον· ἔστενε δ᾽ ἄτην

Ἀνέ-

464. *Ἀμφιπεριπτώσσοντες· ἐλέλειπτο δὲ μοῦνος ἄπωθεν*] *ἔλειπτο δὲ μοῦνος. Rhod.*

467. *ἀνηρείψαντο*] Legi etiam poteſt *ἀνηρίψαντο*, deglutierunt, devorarunt. *Rhod.* Non accedo: Nam *ἀνηρείψαντο* longe accommodatiſſimum eſt, & *ἀνερέπτεσθαι* potius pro edere & veſci ſumitur, quam pro deglutire & devorare: Sciunt, qui Linguam callent. *Pauw.*

468. *Πατρὶ φίλῳ ὀρέγοντι ἑὰς χέρας*] *ὀρέγοντε* vel *ὀρέγοντας. Rhod.* Laocoon liberos circum brachia porrexerat, dracones vi extraxere ſumma. Quid duumviris mutatio eſt? Etſi non inepte legas *ὀρέγοντας*. Utrumque potuit. Sequamur codices, dum fas, & jura ſinunt. *Dausq.* Dausquejus, ut Græca dicerent, quod volebat, Comma delevit poſt *γένυσσι*, & poſuit poſt *φίλῳ*: Sic ſcilicet *ἀνηρείψαντο πατρὶ φίλῳ* cohæret.

Sed

Manere sustinuit: Omnes enim horrendus occupaverat metus,
Dum bestias fugiunt, & dolore correpti erant. Ibi fœminæ
Plorabant, nec nulla suæ prolis immemor erat,
Dum ipsa triste fatum devitat. Passim itaque Troja
Ingemit discursu hominum: & multis inter se coeuntibus,
Membra sauciantur. In plateis enim sese premebant
Hinc inde trepidantes. Solus autem procul relictus erat
Laoçoon una cum filiis. Pernicialis enim Parca impediverat,
Et Dea (Minerva.) Tum monstra natos illius exitii metu perculsos,
Ambos venenatis corripiunt genis,
Qui licet caro parenti manus tenderent, opem tamen ferre
Haud valebat. Procul autem Troës hoc conspicati
Cordibus attonitis plorabant. Cum itaque Minervæ
Jussum Trojanis inimicum promte exsecuti essent (dracones,)
Uterque evanuit sub terram. Horumque vestigium adhuc
Conspicitur ubi subierunt in Apollinis templum,
In sacra Pergamo. Ante vero Trojani
Natorum Laocoontis crudeliter interemtorum
Cenotaphium in cœtum coacti excitarunt. Et lachrymas super illud
Fudit cæcis oculis genitor, materque
Multis lamentis inani super busto ejulavit,
Etiam aliud malum atrocius præsagiens: deplorabat autem noxam

Viri

Sed quis, ubi ad *ἐρίγοντι* attendit, istam sententiam sequetur, & Rhodomanni suspicionem rejiciet? Nemo, hercule, nemo, cui cor recte salit. *Pauw.*

476. *καὶ ἐπὶ δάκρυ χεῦε πατὴρ ἀλαοῖσιν ἐπ' ὄμμασιν*] Nonne *ὑπ' ὄμμασιν* hic? *Pauw.*

481.

Ανέρος ἀφραδίῃ· μακάρων δ' ὑποδείδιε μῆνιν·
Ως δ' ὅτ' ἐρημαίην περιμύρεται ἀμφὶ καλιὴν,
Πολλὰ μάλ' ἀχνυμένη κατὰ δάσκιον ἄγκος ἀηδὼν,
Ης ἔτι νήπια τέκνα, πάρος κελαδεινὸν ἀείδειν,
Δάμναθ' ὑπὸ γναθμοῖσι βλοσυροῖο δράκοντος,
Μητέρι δ' ἄλγεα θῆκε, καὶ ἄσπετον ἀσχαλόωσα
Μύρεται, ἀμφὶ δόμον κενεὸν μάλα κεκληγυῖα,
Ως ἥγε στενάχιζε λυγρὸν τεκέων ἐπ' ὀλέθρῳ,
Μυρομένη τεκέων ἐπὶ σήματι· σὺν δέ οἱ ἄλλο
Πῆμα μάλ' ἀργαλέον πόσιος πέλεν ἀμφ' ὀλοοῖο,
Τοὺς μὲν ἀποφθιμένους, τὸν δ' ἄμμορον ἠελίοιο·
Τρῶες δ' ἀθανάτοισιν ἐπεντύνοντο θυηλὰς,
Λείβοντες μέθυ λαρὸν, ἐπεί σφισιν ἦτορ ἐώλπει
Λευγαλέου πολέμοιο βαρὺ σθένος ἐξυπαλύξειν·
Ιερὰ δ' οὐ καίοντο, πυρὸς δ' ἐσβέννυτ' ἀϋτμὴ,
Ομβρου ὅπως καθύπερθε δυσηχέος ἐσσυμένοιο·
Καπνὸς δ' αἱματόεις ἀνεκήκιε· μηρὰ δὲ πάντα
Πίπτε χαμαὶ τρομέοντα· κατηρείποντο δὲ βωμοί·
Σπον-

481. Ως δ' ὅτ' ἐρημαίην περιμύρεται ἀμφὶ καλιὴν] Illud περιμύρεται ἀμφὶ nimium fere est: Nam μύρεται ἀμφὶ καλιὴν rem omnem dicit plane. Sed an περιμύρεται ἀμφὶ scriptum pro ἀμφιπεριμύρεται vel μύρεται ἀμφὶ περὶ? Ita opinor. *Pauw.*

484. Δάμναθ' ὑπὸ γναθμοῖσι βλοσυροῖο δράκοντος] ὑπὸ γναθμοῖσι μένος βλοσυροῖο. *Rhod.* Brodæus κακῶ βλοσυροῖο δράκοντος. Injectio puerilis. Sufficio δόλος βλοσυροῖο. Nec male Rhodomannus μένος. *Dausq.* Rhodomanni μένος longe rectius, quam Dausqueji δόλος, qui hic non convenit certe: Potes etiam, Δάμναθ' ὑπὸ γναθμοῖσι πικρῶς βλοσυροῖο δράκοντος. Sequens, Μητέρι δ' ἄλγεα θῆκε, utrumque fert, ubi νήπια τέκνα præcedit genere neutro: Imo id signatius & commodius fere suspicione mea admissa: Vide & judica. *Pauw.*

485. καὶ ἄσπετον ἀσχαλόωσα Μύρεται &c.] Putidissima repetitio eorum, quæ jam dicta V. 481. & 482. *Pauw.*

488. Μυρομένη τεκέων ἐπὶ σήματι] Repetitio etiam pessima, ubi τεκέων ἐπ' ὀλέθρῳ proxime præcedit: Sed hanc Amanuensibus adscribo, non ipsi Auctori: Legendum enim autumo plane,

Viri temeritate (attractam,) & superum iram extimescebat.
Ut cum desolatum circa nidum queritur,
Plurimum ingemiscens in opaca valle, Luscinia,
Cujus implumes pullos, antequam liquida voce cantillarent,
Rictu suo peremit vis noxii Draconis,
Matrique dolores reposuit: summopere igitur dolens,
Magno circa vacuum nidum stridore lamentatur.
Ita & illa miserabiliter ob interitum subolis ingemiscebat,
Ad monumentum natorum lugens, unaque altera ipsi
Calamitas acerbissima ob maritum cæcitate affectum, accesserat:
Illos igitur extinctos, hunc solis intuitu privatum (deflebat.)
Cæterum Troës sacra Diis adornarunt,
Dulce merum libantes. Etenim spem animo gerebant,
Gravem funesti belli molem se effugituros.
Sed victimæ non ardebant, & ignis flamma extinguebatur,
Ac si imber sonorus desuper effusus esset.
Et cruentus inde fumus sursum attollebatur, cunctaque (hostiarum) femora
Trementia ad terram cadebant. Lababant etiam aræ.

Ad-

plane, Μυρομένη κενεῷ ἐπὶ σήματι. *Pauw.*

489. πόσιος πέλεν ἀμφ' ὀλοοῖο] Forte ἀλαοῖο. *Rhod.* Placet: Nam ὀλοοῖο non quadrat. *Pauw.*

490. Τὼς μὲν ἀποφθιμένως, τὸν δ' ἄμμορον ἠελίοιο] Hæc nihil habent, a quo regantur, & inter cælum & terram misere pendent. Rhodomannus verbum subaudit: Nullo jure, ut quisque videt. Aliud remedium desiderat locus; qui sine dubio male habet: Scribendum opinor plane, Τῶν μὲν ἀποφθιμένων, τοῦ δ' ἄμμορον ἠελίοιο. Casus patrii hic appositissimi sunt, & absoluti, nihil aliud requirunt ad sedes suas retinendas: Pueri sciunt. *Pauw.*

493. βαρὺ σθένος ἐξυπαλύξειν] ἐξυπαλύξαι hic non fuisset deterius. *Pauw.*

Σπονδαὶ δ' αἷμα γίγνοντο· θεῶν δ' ἐξέρρεε δάκρυ,
Καὶ νηοὶ δεύοντο λύθρῳ· στοναχαὶ δ' ἐφέροντο
Ἔκποθεν ἀπροφάτοιο· περισείοντο δὲ μακρὰ
Τείχεα, καὶ πύργοι μεγάλ' ἐκτύπεον, ὡς ἐτεόν περ·
Αὐτόματοι δ' ἄρ ὀχῆες ἀνωίγνυντο πυλάων,
Αἰνὸν κεκλήγοντες· ἐπεστενάχοντο δὲ λυγρὸν
Ἐννύχιοι ὄρνιθες, ἐρημαῖον βοόωντες·
Ἄστρα δὲ πάντ' ἐφύπερθε θεοκμήτοιο πόληος
Ἀχλὺς ἀμφεκάλυψε, καὶ ἀννεφέλου περ ἐόντος
Οὐρανοῦ αἰγλήεντος· ἀπαυαίνοντο δὲ δάφναι
Πὰρ νηὸς Φοίβοιο, πάρος θαλεραί περ ἐοῦσαι·
Ἐν δὲ λύκοι, καὶ θῶες ἀναιδέες ὠρύσαντο
Ἔκτοθε πυλήων· μάλα μυρία δ' ἀνεφαάνθη
Σήματα, Δαρδανίδῃσι, καὶ ἄστεϊ πῆμα φέροντα·
Ἀλλ' οὐ δεῖμ' ἀλεγεινὸν ἐπὶ Τρώων φρένας ἶξε,

Δερ-

498. Σπονδαὶ δ' αἷμα γίγνοντο] δ' αἷμα γίνοντο. *Rhod.*

500. περισείοντο δὲ μακρὰ Τείχεα] περισσείοντο. *Rhod.*

501. καὶ πύργοι μεγάλ' ἐκτύπεον, ὡς ἐτεόνπερ] μεγάλ' ἔκτυπον. *Rhod.* Quem sensum hic habeat ὡς ἐτεόνπερ, ego non video: Concutiebantur revera muri; fragorem revera edebant turres: Igitur ὡς ἐτεόνπερ non modo incongruum est, sed etiam evertit, quæ præcedentia ponunt, & nocet revera, non prodest. Visne suspicionem? Fors Versus unus post hunc deest, quo dixit Calaber turres fragorem edidisse, ac si revera ab hostibus quassarentur machinis bellicis: quo sic etiam περισσείοντο de muris referri debet: Muri tremebant; turres fragorem edebant, ac si hostes eas pulsarent machinis suis, urbemque invaderent undique. Sic ὡς ἐτεόνπερ convenire potuit, & quo pertinuerit, vides. *Pauw.*

506. Ἀχλὺς ἀμφεκάλυψε] In prima regione Trochæus est, qui adjecta syllaba in Dactylum evadit, hoc modo, Ἀχλὺς ἄρ' ἀμφεκάλυψε. *Rhod.*

507. ἀπαυαίνοντο δὲ δάφναι Πὰρ νηὸς Φοίβοιο] Πὰρ νεὼν. *Rhod.* Scribo νηοῦ, propter ædem, non navem. Supra: εἰς ἱερὸν Ἀπόλλωνος. Ædes ista Apollinis erat in arce Pergami. Calaber: Περγάμῳ ἐν ζαθέῃ. Ibi namque stabat. Homerus: — θῆκεν Ἀπόλλων Περγάμῳ εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηός γ' ἐτέτυκτο. *Dausq.*

510. Ἔκτοθε πυλάων] Ἔκτοσθεν πυ-

Adhæc libamina in sanguinem vertebantur, Divumque
e simulachris exundabant lacrymæ.
Quid? quod templa sanie rigari, suspiriaque edi
Ex improviso undecunque: Alti insuper muri
Concuti; & magnum turres fragorem reddere, ac si
vere commoverentur.
Tum sponte repagula portarum sese aperiunt
Cum stridore horrendo; & feralem gemitum edunt
Aves nocturnæ, solitarium (quiddam) canentes.
Præterea omnia sidera supra urbem, a Diis fabricatam,
Caligo texerat; cum tamen sine nubibus tum esset
Splendidus æther: exarescuntque lauri
Juxta Apollinis fanum, quæ antehac floridissimæ fuerant.
Simul autem lupi & Thoës efferi ululant
Extra portas; & innumera ostentantur
Prodigia, quæ Dardanidis & (horum) urbi exitium
præferunt.
Interea metus tristis Troum pectora haud subiit,

Ta-

πυλέων. *Rhod.* Plaga hac ope medicabilis: Ἐντοσθεν πυλέων. Nam extra portas ululare lupos, longe Trojanis fuerit. Medicina consit ex eo: τεράατα πάντα κατ' ἄστυ. Item ex hoc ἀμέσως juncto: Ἐν δὲ (non Ἐκτοθε) λύκοι, καὶ θῶες ἀναιδέες ὠρύσαντο. Quod indubitanter terribilius, ideoque suetum inter minacia prodigia referri. Civil. Libr. 4. Appianus: κύνες ὠρύοντο ὁμαλῶς οἷα λύκοι, σύμβολον ἀηδὲς, καὶ λύκοι τὴν ἀγορὰν διέθεον, οὐκ ἐπιχωριάζον ἐν τῇ πόλει ζῶον. Georgic. Libr. I.

— — — *alte*
Per noctem resonare lupis ululantibus urbes.

Dausq. Hic Dausquejum sequor; Lupi & thoes intra portas ululantes urbis excidium portendebant, quæ diruta fieret ferarum domicilium. Et sic infelicissimum hoc sine dubio portentum. *Pauw.*

Ibid. μάλα μυρία δ' ἀπεφαάνθη Σήματα] Placet ἐξεφαάνθη vel ἀμφεφαάνθη. *Rhod.* Ego ἀμφεφαάνθη mihi sumo: Nam & proxime accedit ad lectionem receptam, & labia Quinti respirat plane. ἐφαάνθη ἀμφὶ, ubique, undique apparuerunt. *Pauw.*

512. δεῖν' ἀλεγεινὰ] Sequitur ἀλεγεινὰ τεράατα: Et hic Viri Scholastici iterum vides acumen, quod in πάντα & πάντοι recurrit etiam mox. *Pauw.*

Δερκομένων ἀλεγεινὰ τεράατα πάντα κατ᾽ ἄστυ·
Κῆρες γὰρ πάντων νόον ἔκβαλον, ὄφρ᾽ ἐπὶ δαιτὶ
Πότμον ἀναπλήσωσιν ὑπ᾽ Ἀργείοισι δαμέντες·
Οἴη δ᾽ ἔμπεδον ἦτορ ἔχεν, πινυτόν τε νόημα
Κασσάνδρη, τῆς οὔποτ᾽ ἔπος γένετ᾽ ἀκράαντον,
Ἀλλ᾽ ἄρ᾽ ἐτήτυμον ἔσκεν, ἀκούετο δ᾽ ἔκ τινος αἴσης,
Ὡς ἀνεμώλιον ἦεν, ἵν᾽ ἄλγεα Τρωσὶ γένηται·
Ἡ ῥ᾽ ὅτε σήματα λυγρὰ κατὰ πτόλιν εἰσενόησεν,
Εἰς ἓν ἄμ᾽ ἀΐσσουσα, μέγ᾽ ἴαχεν, εὖτε λέαινα,
Ἥν ῥά τ᾽ ἐνὶ ξυλόχοισιν ἀνὴρ λελιημένος ἄγρης,
Οὐτάσῃ ἠὲ βάλῃ, τῆς δ᾽ ἐνὶ φρεσὶ μάρναται ἦτορ
Πάντῃ ἀν᾽ οὔρεα μακρὰ, πέλει δέ οἱ ἄσχετος ἀλκή·
Ὡς ἄρα μαιμώωσα θεόπροπον ἔνδοθεν ἦτορ,
Ἤλυθεν ἐκ μεγάροιο· κόμαι δέ οἱ ἀμφεκέχυντο
Ὤμοις ἀργυφέεσσι, μετάφρενον ἄχρις ἰοῦσαι·
Ὄσσε δέ οἱ μάρμαιρεν ἀναιδέα· τῆς δ᾽ ὑπὸ δειρὴ,
Ἐξ ἀνέμων ἅτε πρέμνον, ἀδὴν ἐλελίζετο πάντῃ·
Καί ῥα μέγα στενάχησε, καὶ ἴαχε παρθένος ἐσθλή·
Ἆ δειλοὶ, νῦν ἔβημεν ὑπὸ ζόφον· ἀμφὶ γὰρ ἡμῖν
Ἔκπλειον πυρὸς ἄστυ, καὶ αἵματος, ἠδὲ καὶ οἴτου
Λευγαλέου· πάντῃ δὲ τεράατα δακρυόεντα
Ἀθάνατοι φαίνουσι, καὶ ἐν ποσὶ κείμεθ᾽ ὀλέθρου·

Σχέ-

519. Ὡς ἀνεμώλιον ἦεν] ἀνεμώλιον genere neutro; vanum esse, quod Cassandra præsignificabat. Non ἀνεμώλιος. Ex utravis lectione licet eadem emergat sententia. *Dausq.* Receptum ἀνεμώλιον accommodatissimum est. *ac si vanum esset.* Interpres non bene. *Pauw.*

521. Εἰς ἓν ἄμ᾽ ἀΐσσουσα] Hic quis impune legerit Εἰς ἓν ἄμ᾽ ἀΐσσοντα, promiscue simul apparentia. *Rhod.* Rhodomannus ἀΐσσοντα. Ego ἀμήσασα, in unum congerens ostenta hæc omnia. *Dausq.* Bonus Dausquejus hic iterum balbutit: Cum Rhodomanno legendum est sine dubio, Εἰς ἓν ἄμ᾽ ἀΐσσοντα. In unum simul concurrentia. *Pauw.*

523. τῆς δ᾽ ἐνὶ φρεσὶ μάρναται ἦτορ] τῆς δ᾽ ἐν φρεσὶ μαίνεται ἦτορ. *Rhod.*

527.

Tametsi omnia hæc dira per urbem monstra viderent.
Parcæ enim mentem omnibus excusserant, ut post epulas
Fatum suum, ab Argivis trucidati, explerent.
Sola autem cor integrum, & mentem sanam habebat
Cassandra, cujus verba nunquam effectu carebant,
Sed verissima erant; Fato autem quodam audiebatur,
Quod vana essent, ut exitium Trojanis veniret.
Quæ cum tristia portenta in urbe cognovit,
In unum simul concurrentia, alte exclamat; quemadmodum leæna,
Quam in sylva vir prædæ inhians
Vulnerarit, aut jaculo fixerit: Ejus cor in pectore furit,
Per omnium montium juga; nemoque illius impetum cohibuerit.
Sic in corde fatidico velut œstro agitata
Exiliit ex ædibus, & comæ diffusæ erant
Per humeros argenteos, & per tergum usque tendebant:
Oculi autem ipsius impudenter rutilabant: At cervix ei
Huc illuc subinde agitabatur, ut virgultum a ventis.
Tandem graviter ingemuit, & in hæc verba erupit virgo præclara:
Proh miseri, nunc tenebras subimus: circa enim nos undique
Urbs igni & sanguine atque exitio plena est
Ferali, & passim monstra luctifica
Dii superi ostendunt, & in mortis vestibulo positi sumus.

O per-

527. *Ωμοις ἀργυφέεσσι*] Nonne potius *ἀργυφέοισι*? *ἄργυφης* nondum repperi. *Pauw.*

528. *Οσσε δέ οἱ μάρμαιρεν ἀναιδέα*] *μάρμαιρον*. *Rhod.* Non necesse: *ὄσσε* enim plus semel est generis neutrius: Ita habuimus in præcedentibus Libris: Hic autem *ἀναιδέα* genus istud non spernit. *Pauw.*

Ibid. *τῆς δ' ὑπὸ δειρὴ*] Illud *ὑπὸ* referendum ad *ἐλελίζετο*. *Pauw.*

530. *Καὶ ῥα μέγα στενάχησε*] *στονάχησε*. *Rhod.*

532. *Εκπλειον πυρὸς ἄστυ, καὶ αἵματος*] Forte *Εμπλειον*. *Rhod.* Quanquam *Εκπλειον* legi possit non inepte, mihi tamen etiam arridet magis *Εμπλειον*: Loci indolem considera. *Pauw.*

Σχέτλιοι, οὐδέ τι ἴστε κακὸν μόρον, ἀλλ᾽ ἄρα πάντες
Χαίρετε ἀφραδέοντες· ὃ γὰρ μέγα πῆμα κέκευθεν·
Ἀλλά μοι οὐ πείθεσθ᾽, οὐδ᾽ εἰ μάλα πόλλ᾽ ἀγορεύσω,
Οὕνεκ᾽ Ἐριννύες ἄρα γάμου κεχολωμέναι αἰνοῦ
Ἀμφ᾽ Ἑλένης, καὶ Κῆρες ἀμείλιχοι ἀΐσσουσι
Πάντη ἀνὰ πτολίεθρον· ἐπ᾽ εἰλαπίνῃ δ᾽ ἀλεγεινῇ
Δαίνυσθ᾽ ὕστατα δόρπα, κακῷ πεφορυγμένα λύθρῳ,
Ἤδη ἐπιψαύοντες ὁμὴν ὁδὸν εἰδώλοισιν.
Καί τις κερτομέων, ὀλοφώϊον ἔκφατο μῦθον·
Ὦ κούρη Πριάμοιο, τίη νύ σε μάργος ἀνώγει
Γλῶσσα, κακοφραδίη τ᾽, ἀνεμώλια πάντ᾽ ἀγορεύειν;
Οὐ δέ σε παρθενικὴ, καὶ ἀκήρατος ἀμφέχει αἰδὼς,
Ἀλλά σε λύσσ᾽ ὀλοὴ περιδέδρομε· τῷ νύ σε πάντες
Αἰὲν ἀτιμάζουσι βροτοὶ πολύμυθον ἐοῦσαν·
Ἔρρε, καὶ Ἀργείοισι κακὴν προτιόσσεο φήμην,
Ἠδ᾽ αὐτῇ· τάχα σε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλγος
Μίμνει Λαοκόωντος ἀναιδέος· οὐ γὰρ ἔοικεν
Ἀθανάτων φίλα δῶρα δαϊζέμεν ἀφραδέοντα.
Ὣς ἄρ᾽ ἔφη Τρώων τις ἀνὰ πτόλιν· ὣς δὲ καὶ ἄλλοι
Κούρην μωμήσαντο, καὶ οὐ φάσαν ἄρτια βάζειν,
Οὕνεκά σφι πῆμα, καὶ ἀργαλέον μένος αἴσης

Ἀγχι

537. Ἀλλά μοι οὐ πείθεσθ᾽, οὐδ᾽ εἰ μάλα πόλλ᾽ ἀγορεύσω] Malim πείσεσθ᾽, οὐδ᾽ εἰ &c. Nam futurum apprime convenit, ubi hic demum loqui incipiebat Cassandra. *Pauw.*

538. Οὕνεκ᾽ Ἐριννύες ἄρα γάμου κεχολωμέναι αἰνοῦ Ἀμφ᾽ Ἑλένης] αἰνὰ γάμου. *Rhod.* Versus laborat: Rhodomannus pro ἄρα reponit αἰνά: Sed αἰνὰ κεχολωμέναι αἰνοῦ nescio, an Viro Scholastico adscribere possumus absque contumelia: Nihil simile certe mihi, si bene memini, observavi hactenus. Aliud igitur delitescit, nisi fallor: An forte scribendum, ἄμμι γάμου κεχολωμέναι? Id sane optimum foret, sed paulo longius ab ἄρα recedit. Quid si igitur scribamus ἄκρα γάμου κεχολωμέναι? Imo id vicinum plane & bonum. ἄκρα, extreme, summe: ita iratæ, ut iratiores esse non possint. *Pauw.*

542. Ηδη ἐπιψαύοντες ὁμὴν ὁδὸν εἰδώλοισιν] Nota ἐπιψαύοντες

O perditi! Nec tamen fatum exitiale cognoſcitis, ſed omnes
Animis capti exultatis. Hic enim (equus) ingens malum occultat.
Atqui fidem mihi non habetis, neque ſi prolixa oratione utar:
Quoniam Furiæ, horrendum iraſcentes ob nuptias horrendas
Helenæ, & immites Parcæ curſitant
Undique per urbem; Ideo in triſti epulo
Ultima fercula obſcœno inquinata tabo capietis,
Jam commune cum umbris mortuorum iter ingredientes,
At cavillans quiſpiam exitioſum protulit ſermonem:
O nata Priami, quare effrenis te jubet
Lingua, & ſtultiloquentia omnia incaſſum pronunciare?
Neque te virgineus & ſincerus pudor ambit;
Sed pernicialis circum te rabies curſitat: unde fit, ut te nulli
Homines unquam honore dignentur; cum tam garrula exiſtas.
Abito in malam rem, & funeſta Argivis oracula edito,
Tibique ipſi. Forte acerbius te ſupplicium
Manet, quam Laocoontem temerarium. Non enim decet,
Cara Superum dona a (quoquam) demente violari.
Sic Troum quiſpiam in urbe blaterat. Ad hunc modum & alii
Puellam contumelioſe objurgant; nec ſana eam loqui, ajunt.
Quia exitium illis & vis fati ineluctabilis

Immi-

τες hic cum caſu quarto, ſi vitium non ſubſit. Fors tolerabilior conſtructio propter præpoſitionem: ἐπιψαύοντες ὁδὸν pro ψαύοντες ἐπὶ ὁδὸν. *Pauw.*

547. Ἀλλά σε λῦσσ᾽ ὀλοὴ περιδέδρομε] Nonne legendum, ne toties σε recurrat, Ἀλλά γε λῦσσ᾽ ὀλοὴ? *Pauw.*

550. Ηδ᾽ αὐτῇ· τάχα σε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλγος] τάχα που, vel τάχα δή σε. *Rhod.*

555. Οὕνεκά σφι πῆμα, καὶ ἀργαλέον μένος αἴσης] Οὕνεκα δή σφισι πῆμα. *Rhod.* Scribe, Οὕνεκά σφιν μέγα πῆμα. Malim

vero:

Αγχι παρειστήκει· τοὶ δ᾽ οὐ νοέοντες ὄλεθρον,
Κείνην κερτομέοντες ἀπέτρεπον εὐρέος ἵππου·
Η γάρ οἱ μενέαινε διὰ ξύλα πάντα κεδάσσαι,
Ηὲ καταπρῆσαι μαλερῷ πυρὶ· τοὔνεκα πεύκης
Αἰθομένης ἔτι δαλὸν ἀπ᾽ ἐσχαρεῶνος ἑλοῦσα,
Εσσυτο μαιμώωσ᾽· ἑτέρῃ δ᾽ ἐνὶ χειρὶ Φέρεσκεν
Αμφίτυπον βουπλῆγα· λυγρῷ δ᾽ ἐπεμαίνετο ἵππῳ,
Οφρα λόχον στονόεντα καὶ ἀμφαδὸν ἀθρήσωσι
Τρῶες· τοὶ δ᾽ αἶψα χερῶν ἀπὸ νόσφι βαλόντες
Πῦρ, ὀλοόν τε σίδηρον, ἀκηδέες ἐντύνοντο
Δαῖτα λυγρὴν· μάλα γάρ ῥα ἐπήιεν ὑστατίη νύξ·
Αργεῖοι δ᾽ ἔντοσθεν ἐγήθεον εἰσαΐοντες
Δαινυμένων ὅμαδον κατὰ Ιλιον, οὐδ᾽ ἀλεγόντων
Κασσάνδρης, τήν ῥ᾽ αὐτοὶ ἐθάμβεον, ὡς ἐτέτυκτο
Ατρεκέως εἰδυῖα νόον, καὶ μῆτιν Αχαιῶν·
Η δ᾽ ἅτε πόρδαλις ἔσσυτ᾽ ἐν οὔρεσι καγχαλόωσα,
Ην τ᾽ ἀπὸ μεσαύλοιο κύνες, μογεροί τε νομῆες

Σεύ-

vero: Ης ἕνεκα σφίσι πῆμα. *Dausq.* Posterius hoc Dausqueji ineptum est: Prius aptum, & melius, quam Rhodomanni Οὕνεκα δὴ σφίσι πῆμα: Nam μένος ἀργαλέον facit, ut sine Epitheto lubens esse nequeat πῆμα. *Pauw.*

558. διὰ ξύλα πάντα κεδάσσαι] Recte etiam legatur κεάσσαι, perfringere. *Rhod.* Rhodomanni κεάσσαι non placet mihi præ κεδάσσαι: Ex lignis compactis constabat equus: hæc κεδάσσαι & dissolvere volebat Cassandra: Nihil aptius & naturalius: Non finduntur enim ligna, sed dissolvuntur, cum tales machinæ destruuntur. κεάσσαι proprie est findere & secare; κεδάσσαι dissolvere & dissipare: Sciunt, qui Linguam callent. διακεδάσσαι igitur hic idem, quod διαλῦσαι. Quid autem videtur? An una Cassandra facere poterat, quod hic animo agitasse dicitur? Fallor, aut πάντα, & tota ἔννοια Virum Scholasticum iterum prodit. *Pauw.*

564. τοὶ δ᾽ αἶψα χερῶν ἀπὸ νόσφι βαλόντες] τοὶ δέ οἱ αἶψα χερῶν. *Rhod.* Scribe, τοὶ δ᾽ αἰψηρὰ χερῶν. *Dausq.* Perbene Rhodomannus τοὶ δέ οἱ αἶψα: Nam οἱ requiritur, ut constet de cujus manibus agatur: Vident, qui animum advertunt. *Pauw.*

Imminebat: propterea nihil de interitu cogitantes,
Illam conviciis impetitam ab immani equo abigebant.
Instituerat enim omnia ipsius ligna dissipare (perfringere,)
Aut fervido igni cremare. Idcirco piceæ
Ardentis adhuc titione a foco correpto,
Cum impetu (furens) irruebat, alteraque manu gerebat
Ancipitem bipennem, ac rabide impetebat equum exitialem,
Ut insidias luctificas aperte contemplarentur
Troës; sed hi confestim e manibus ipsi extorserunt
Ignem & ferrum perniciale: hinc securi appararunt
Funestas dapes: præpropere enim ingruebat nox suprema.
Græci interim in equo lætantur, dum audiunt
Ut cum strepitu per Ilion convivantur, nihilique pendunt
Cassandram: cujus tamen ipsi admiratione ducebantur, quod esset
Tam exacte gnara animi & consilii Græcorum.
Illa vero ruebat, ut pardalis in monte infrendens,
Quam a stabulo canes & seduli pastores

Citato

Pauw.

566. *μάλα γάρ ῥα ἐπῄιεν ὑστατίη νὺξ*] *μάλα γάρ σφιν ἐπῄιεν.* *Rhod.* Non necesse: Nam pronomen abesse potest, & hiatus non minus periculosos prætervectus est Rhodomannus plus semel: Vide modo illud *Χαίρετε ἀφραδέοντες* V. 536. *Pauw.*

568. *οὐδ' ἀλεγόντων Κασσάνδρης*] Malo *οὐκ ἀλεγόντων.* *Pauw.*

571. *ἅτε πόρδαλις ἔσσυτ' ἐν οὔρεσι καγχαλόωσα*] *ἐν οὔρεσιν ἀγχαλόωσα.* *Rhod.* Vix adsentiri possum, quia mox sequitur *ἀχνυμένη περ.* Quid igitur? *καγχαλόωσα* hic idem, quod *μειδιόωσα.* Ipse Quintus de pardalibus Lib. 10. V. 181.

— — *ἀμφὶ δὲ θῶες*
Σμερδαλέοι, καὶ λυγρὸν ὑπ' ὀφρύσι μειδιόωσαι
Παρδάλιες.

Risus in pardali non signum animi læti, sed animi trucis: Sentisne? *Pauw.*

572. *Ἣν τ' ἀπὸ μεσαύλοιο κύνες*] *ἀπὸ μεσσαύλοιο.* *Rhod.*

573.

Σεύοντ' ἐσσυμένως, ἡ δ' ἄγριον ἦτορ ἔχουσα,
Ἐντροπαλιζομένη, ἀναχάζεται, ἀχνυμένη κῆρ,
Ὥς ἥγ' εὐρέος ἵππου ἀπέσσυτο ἐσσυμένη περ
Τρώων ἀμφὶ φόνον· μάλα γὰρ δέχνυτο πῆμα.

573. *Σεύοντ' ἐσσυμένως*] Quid si *ἐμμεμαῶς*? *Rhod.* Nimis hæc vicina: Sic tamen fortaſſe Quintus: Nam *ἐμμεμαῶς* Rhodomanni minus profecto congruum eſt. *Pauw.*

575. *Ὥς ἥγ' εὐρέος ἵππου ἀπέσσυτο ἐσσυμένη περ*] *ἀπέσσυτο ἀχνυμένη περ.* *Rhod.* Brodæus: *ἐσσυμένη περ*, vel *σκυζομένη*. Non adſpectu moduli, ſed veri poſterior arrideret potius correctio, ſi qua mihi ſederet mutatio. Quorſum? *ἐσσυμένη περ* valet: licet incitatiſſima, tamen abiit ab equo, in quem ferebatur incitata. *Dausq.* Certo certius ſcribendum eſt *ἀχνυμένη περ*, ut verba ſequentia ſenſum habeant bonum. Ingrata tamen eſt, fateor, vocis repetitio: ſed quæ in Calabro toleranda. Niſi dicere velis, clauſulam duorum Verſuum mutaſſe locum, & ſcribendum eſſe,

Ἠ τ' ἀπὸ μεσσαύλοιο κύνες μογεροί τε νομῆες

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΟΜΗΡΩ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

ΟΙ δ' ἄρ' ἀνὰ πτολίεθρον ἐδόρπεον· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
Αὐλοὶ ὁμῶς σύριγξι μέγ' ἤπυον· ἀμφὶ δὲ πάντη
Μολπὴ ἐπ' ὀρχηθμοῖσι, καὶ ἄκριτος ἔσκεν ἀϋτὴ
Δαινυμένων, ἥ τε πέλει περὶ δαιτὶ, καὶ οἴνῳ·
Ὧδε δέ τις χείρεσσι λαβὼν ἐνὶ πλεῖον ἄλεισον,
Πίνεν ἀκηδέστως· βαρέθοντο δέ οἱ φρένες ἔνδον·

Ἀμφὶ

4. *Δαινυμένων, ἥ τε πέλει περὶ δαιτὶ, καὶ οἴνῳ*] *οἴη τε πέλει.* *Rhod.* Scribe *οἵη τε.* Brodæus *ἥτις* cum ruina carminis. *Dausq.* Recte Rhodomannus. Brodæus for-

Citato propulsant: Quæ licet effero corde sit prædita,
Aversa tamen cum indignatione retrocedit.
Ita & Cassandra a spacioso equo recurrit, licet perturbata
Ob Trojanorum cædem: gravissimam enim expectabat cladem.

Σεύοντ' ἐσσυμένως, ἣ δ' ἄγριον ἦτορ ἔχουσα,
Ἐντροπαλιζομένη ἀναχάζεται, ἐσσυμένη περ
Ὣς ἥγ' εὐρέος ἵππου ἀπέσσυτο ἀχνυμένη κῆρ

Et hoc certe non improbabile: Nam & *ἀχνυμένη κῆρ* post *ἄγριον ἦτορ ἔχουσα*, & *ἀχνυμένη περ* post *ἀπέσσυτο* mihus profecto convenit: Attende, attende, quæso. Istis autem ita transpositis Rhodomanni correctio V. 571. non incongrua esset, si quis eam præfracte vellet. *Pauw.*

576. *Τρώων ἀμφὶ φόνον μάλα γὰρ δέχνυτο πῆμα*] *Τρώων ἀμφὶ φόνον μάλα γὰρ μέγα.* *Rhod.* Interjungo *τοί*, sic, *μάλα γὰρ τοί δέχνυτο πῆμα.* Animo namque præsagiebat Cassandra quodcunque futuri. Brodæus, *μάλα γὰρ τόδε δέχνυτο πῆμα.* Rhodomannus, *Τρώων* &c. *Dausq.* Rhodomannum sequor, præsertim in *Τρώων ἀμφί.* *Pauw.*

QUINTI CALABRI
PRÆTERMISSORUM AB HOMERO
LIBER TERTIUSDECIMUS.

INterea Trojani per urbem convivia agitant, interque illos
Tibiæ cum fistulis valde resonant, & ubique
Cantio cum tripudiis, & confusus exsistit vociferatus
Convivantium: qualis esse solet in convivio & compotatione.
Ibi quispiam pleno poculo manibus correpto,
Secure bibit. Unde ipsi mens penitus gravatur,

Et

fortasse voluit *ἦτοι γε* vel *ἦτοι τι.* *Pauw.*

6. *βαρύθοντο δέ οἱ φρένες ἔνδον*] *βαρύθοντο.* *Rhod.*

8.

Αμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ ὀφθαλμοὶ στρεφεδίνεον· ἄλλο δ᾽ ἐπ᾽ ἄλλῳ
Εκ στόματος προΐεσχεν ἔπος, κεκολουμένα βάζων·
Καί ῥά οἱ ἐν μεγάρῳ κειμήλια, καὶ δόμος αὐτὸς
Φαίνετο, κινυμένοισιν ἐοικότα· πάντα δ᾽ ἐώλπει
Αμφὶ περιστρωφᾶσθαι ἀνὰ πτόλιν· ἀχλὺς δ᾽ ὄσσε
Αμφεχεν· ἀκρήτῳ γὰρ ἀμαλδύνονται ὀπωπαὶ,
Καὶ νόος αἰζηῶν, ὁπότ᾽ ἐς φρένα χανδὸν ἵκηται·
Καί ῥα καρηβαρέων, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
Η ῥ᾽ ἅλιον Δαναοὶ πολὺν στρατὸν ἄγειραν
Σχέτλιοι, οὐδ᾽ ἐτέλεσσαν ὅσα φρεσὶ μηχανόωντο,
Αλλ᾽ αὔτως ἀπόρουσαν ἀπ᾽ ἄστεος ἡμετέροιο,
Νηπιάχοις παίδεσσιν ἐοικότες, ἠδὲ γυναιξίν.
Ως ἄρ ἔφη Τρώων τις, ἐεργόμενος φρένα οἴνῳ,
Νήπιος· οὐ δ᾽ ἄρ᾽ ἐφράσσατ᾽ ἐπὶ προθύροισιν ὄλεθρον·
Εὖτε γὰρ ὕπνος ἔρυκεν ἀνὰ πτόλιν ἄλλοθεν ἄλλον,
Οἴνῳ ἀναπλήθοντας ἀπειρεσίῳ, καὶ ἐδωδῇ,
Δὴ τότ᾽ ἄρ᾽ αἰθαλόεντα Σίνων ἀνὰ πυρσὸν ἄειρεν,
Δεικνὺς Αργείοισι πυρὸς σέλας· ἀμφὶ δέ οἱ κῆρ
Ασπετα πορφύρεσκε κατὰ φρένα, μή μιν ἴδωνται
Τρῶες ἐϋσθενέες· τάχα δ᾽ ἂν φυτὰ πάντα γένηται·
Αλλ᾽ οἱ μὲν λεχέεσσι πανύστατον ὕπνον ἴαυον,
Πολλῷ ὑπ᾽ ἀκρήτῳ βεβαρηότες· οἱ δ᾽ ἐσιδόντες,
Εκ Τενέδου, νήεσσιν ἐπὶ πλόον ἐντύνοντο·
Αὐτὸς δ᾽ ἄγχ᾽ ἵπποιο Σίνων κίεν· ἦκα δ᾽ ἄϋσεν,
Ωκα μάλ᾽, ὡς μήπου τις ἐνὶ Τρώεσσι πύθηται,

Αλλ᾽

8. Εκ στόματος προΐεσχεν ἔπος] προΐεσχεν. *Rhod.*

11. Αμφὶ περιστρωφᾶσθαι] Rectius hic conjunctim Αμφιπεριστρωφᾶσθαι. *Pauw.*

Ibid. ἀχλὺς δ᾽ ὄσσε] ὄσσε δ᾽ ἄρ᾽ ἀχλύς. *Rhod.* Non necesse: Nam Spondeo in quinta sede uti potuit Calaber: Versus sic minus jucundus est, fateor: Sed tales in his plures. *Pauw.*

15. Η ῥ᾽ ἅλιον Δαναοὶ πολὺν στρατὸν ἄγειραν] πουλὺν στρατὸν ἐνθάδ᾽ ἄγειραν. *Rhod.* Ita Rhodomannus non male: Aliud tamen

Et oculi vertigine corripiuntur; aliudque ſuper alio
Verbum, ore ſuo mutilata loquens, effutit.
Quin etiam res in ædibus reconditæ, ac domus ipſa; non ſecus
Illi videntur ac ſi ſe commoveant, omniaque in urbe
Circumverſari putat; caligo & inſuper lumina
Involvit: viſus enim mero hebetatur,
Nec non animus juvenum, ſi immodice in pectora deſcendat:
Tandem caput gravatus, in hæc verba erupit:
Nequicquam, me Hercule, Danai numeroſum exercitum huc contraxerunt
Improbi, nec perfecerunt quæ animis machinabantur,
Sed negocio infecto ab urbe noſtra refugerunt,
Puſillis pueris aut fœminis perſimiles.
Sic quiſpiam Trojanorum fatur, mentem vino impeditus;
Quam ſtolidus! Nec interitum pro foribus advertit!
Cum enim ſomnus in urbe alium alibi vinctum teneret,
Immoderate vino repletos & cibo:
Ibi demum ardentem Sino facem ſuſtulit,
Ignis flamma ſignum dans Argivis; & cor ipſius
Valde ſolicitum erat in pectore, ne ipſum viderent
Strenui Troës, & mox omnia patefierent.
Verum illi in cubilibus ultimo ſomno indulgebant,
Multo mero onerati. Græci autem ſigno conſpecto,
Ex Tenedo claſſi ad navigandum ſeſe accingunt.
Tum Sinon ipſe ad equum accedit, & tacitam vocem edit,
Tacitam omnino, ne quis forte inter Trojanos exaudiret,

Niſi

tamen latere poteſt. *Pauw.*

22. *Οἴνῳ ἀναπλήθοντας*] Nota *ἀναπλήθοντας* paſſive: *ἀναπλησθέντας* non indigemus. *Pauw.*

26. *Τάχα δ' ἂν φυτὰ πάντα γίνηται*] *τάχα δ' ἀμφαδὰ πάντα.* *Rhod.* Duce loci genio pervenit ad rectum Rhodomannus, dum relegato *δ' ἂν φυτὰ πάντα* ponere occupat *ἀμφαδὰ*, palam fiant omnia, diſpaleſcant. *Dausq.*

31. *Ὦκα μάλ', ὡς μήπου τις*] *Ἦκα μάλ'.* *Rhod.*

34.

Αλλ' οἶοι Δαναῶν ἡγήτορες, ὧν ἀπὸ νόσφιν
Υπνος ἄδην πεπότητο, λιλαιομένων πονέεσθαι·
Οἵ ῥά οἱ ἔνδον ἐόντες, ἐπέκλυον· ἐς δ' Οδυσῆα
Πάντες ἐπ' οὔατ' ἔνευσαν· ὁ δὲ σφέας ὀτρύνεσκεν
Ηκα, καὶ ἀτρεκέως ἐκβήμεναι· οἱ δ' ἐπίθοντο
Ες μόθον ὀτρύνοντι· καὶ ἐξ ἵπποιο χαμᾶζε
Ωρμαινον πονέεσθαι· ὁ δ' ἰδρείῃσιν ἔρυκε
Πάντας ἐπεσσυμένους· αὐτὸς δ' ἄρα χερσὶ θοῇσιν
Ιππου δουρατέοιο ἀτρέμας ἔνθα καὶ ἔνθα
Πλευρὰ διεξώϊξεν ἐϋμελίῳ ὑπ' Επειῷ·
Βαιὸν δ' ἐξανέδυσ' ἰδὼν ὕπερ· ἀμφὶ δὲ πάντη
Τρῶας παπταίνεσκεν, ἐγρηγορότας εἴπου ἴδοιτο·
Ως δ' ὅτ' ἀργαλέῳ λιμῷ βεβολημένος ἦτορ
Εξ ὀρέων ἔλθῃσι λύκος, χατέων μάλ' ἐδωδῆς,
Ποίμνης πρὸς σταθμὸν εὐρὺν, ἀλευόμενος δ' ἄρα φῶτας
Καὶ κύνας, οἵ ῥά τε μῆλα φυλασσέμεναι μεμάασι,
Βαίνῃ ποσσὶν ἕκηλος ὑπὲρ ποιμνήϊον ἕρκος·
Ως Οδυσεὺς ἵπποιο κατήϊεν· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Ομβριμοι ἄλλοι ἕποντο Πανελλήνων βασιλῆες
Νισσόμενοι κλίμαξι κατὰ στίχας, ἅσπερ Επειὸς
Τεῦξεν ἀριπρεπέεσσιν ἐϋσθενέεσσι κέλευθα

Ιππου

34. *Οἵ ῥά οἱ ἔνδον ἐόντες, ἐπέκλυον*] Malo, *Οἱ δ' ἄρ' οἱ ἔνδον ἐόντες*. *Pauw.*

36. *Ηκα, καὶ ἀτρεκέως ἐκβήμεναι*] *καὶ ἀτρεμέως*. *Rhod.* Suſpectum eſt *ἀτρεμέως* iſta forma. *ἀτρεκέως* ab Heſychio & aliis Grammaticis, etiam *ἀκριβῶς* exponitur: An *ἀτρεκέως ἐκβήμεναι* hic eſt ſolerter & certo per ſcalam deſcendere, ne pes lubricus cæſpitaret, & ſic excitaret ſtrepitum? Cogitandum. *Pauw.*

37. *Καὶ ἐξ ἵπποιο χαμᾶζε Ωρμαινον πονέεσθαι*] Malim hic, *Ωρμαινον φορέεσθαι*, *volebant una erumpere omnes*: Sic opportunius ſequitur, *ὁ δ' ἰδρείῃσιν ἔρυκε Πάντας ἐπεσσυμένους*: Attende, quæſo, ad indolem loci. *Pauw.*

40. *Ιππου δουρατέοιο ἀτρέμας ἔνθα καὶ ἔνθα*] *δουρατέοιο μάλ' ἀτρέμας*. *Rhod.*

41. *ἐϋμελίῳ ὑπ' Επειῷ*] *ἐϋμμελίῃ ὑπ' Επειῷ*. *Rhod.*

42. *Βαιὸν δ' ἐξανέδυσ' ἰδὼν ὕπερ*]

Nisi Danaum solummodo ductores, a quibus quam longissime
Somnus avolarat, Trojam expugnare cupientibus.
Inclusi ergo illum audiunt, & ad Ulyssem
Cuncti aures inclinant; Is hortabatur illos, ut
Quiete sine ullo strepitu exirent. Qui & obtemperant
Ad certamen instiganti; & ex equo humi
Ad pugnandum festinant. Sed ille solerter inhibet
Cunctos cum impetu erupturos: ipseque manibus impigris
Lignei equi perplacide hinc illinc
Latera aperit, Epei hastati auspiciis,
Et paulum emergit suspiciens, ac circumquaque
Troas lustrat, num vigilantem videat aliquem.
Ut cum tristi fame cor stimulatus,
Et valde cibum appetens, de monte lupus se confert
Ad amplum gregis stabulum; sed viros devitans
Et canes, qui ad custodiendum oves promti sunt,
Tacito gressu ad septum pastorale incedit:
Sic Ulysses ex equo descendit, & post ipsum
Alii fortes Græcorum principes sequuntur,
Gradatim per scalas euntes; quas Epeus
Fecerat, ut transitum strenuis proceribus commodarent,
Tum

ὕπερ] ἐξανέδυσεν. *Rhod.* Quid ἰδὼν ὕπερ hic? An *speciens ex alto*, ut ὕπερ positum sit pro ὕπερθε? Ita videtur, si locus recte habeat: Qua de re dubitari posset: An forte scribendum, ἐξανέδυσεν ἰδεῖν ὕπερ, *emersit, ut specularetur*, ὑπὲρ ἰδεῖν pro ὑπὲρ τοῦ ἰδεῖν posito? Id sane non deterius esset. *Pauw.*

43. Τρῶας παπταίνεσκεν, ἐγρηγορότας εἴπου ἴδοιτο] ἐγρηγορότ' εἴπου, vel εἴ τιν' ἴδοιτο. *Rhod.* ἐγρηγορότ' εἴπου Metro satisfacit: sed ἐγρηγορότ' εἴ τιν' sententia requirit, ut participium a voce Τρῶας commode divellatur: Nihil apertius. *Pauw.*

44. Ὡς δ' ὅτ' ἀργαλέῳ λιμῷ] Ὡς δ' ὁπότ' ἀργαλέῳ. *Rhod.*

51. Νισσόμενοι κλίμαξι κατὰ στίχας] Sic scriptum pro κλίμακων κατὰ στίχας: Casus tertius pro casu secundo. Illæ στίχες efficiebant ipsas scalas: Moneo, ne male accipias. *Pauw.*

52. Τεῦξεν ἀριπρεπέεσσιν ἐϋσθενέεσσι κέλευθα] ἀριστήεσσιν ἐϋσθενέεσσι. *Rhod.* Hæc sine dubio sana non sunt. Rhodomannus non male, ἀριστήεσσιν ἐϋ-

Ἵππον ἐπερχομένοισι, καὶ ἐξ ἵπποιο κιοῦσιν·
Οἵ ῥα τότ' ἀμφ' αὐτοῖσι κατήϊον ἄλλοθεν ἄλλοι,
Θαρσαλέοι, σφήκεσσιν ἐοικότες, οὕς τε κλονήσει
Δρυτόμος, οἵ δ' ἄρα πάντες, ὀρινόμενοι περὶ θυμῷ,
Ὄζου ὑπερπροχέονται, ὅτε κτύπον εἰσαΐουσιν·
Ὣς οἵγ' ἐξ ἵπποιο μεμαότες ἐξεχέοντο
Ἐς Τρώων πτολίεθρον ἐΰκτιτον· ἐν δ' ἄρα τοῖσι
Πάλλ' ἐνὶ στέρνοισι κέαρ· τάχα τοὶ μὲν ἔναιρον
Δυσμενέας, τοί δ' ἔρεσσον ἔσω ἁλὸς· αἵ δ' ἐφέροντο
Νῆες ὑπὲρ μέγα χεῦμα· Θέτις δ' ἴθυνε κέλευθα,
Οὖρον ἐπιπροϊοῦσα· νόος δ' ἰαίνετ' Ἀχαιῶν·
Καρπαλίμως δ' ἐλθόντες ἐπ' ἠόνας Ἑλλησπόντου,
Ἔνθ' αὖθις στήσαντο νέας, σὺν δ' ἄρμενα πάντα
Εἷλον ἐπισταμένως, ὅσα νήεσιν αἰὲν ἕπονται·
Αὐτοὶ δ' αἶψ' ἐκβάντες, ἐς Ἴλιον ἐσσεύοντο
Ἄτρομοι, ἠΰτε μῆλα περὶ σταθμὸν ἀΐσσοντα
Ἐκ νομοῦ ὑλήεντος, ὀπωρινὴν ὑπὸ νύκτα,
Ὣς οἵγ' ἀνίαχοι Τρώων ποτὶ ἄστυ νέοντο,
Πάντες ἀριστήεσσιν ἀρηγέμεναι μεμαῶτες·

Οἵ

ἐϋσθενέεσσι: Quid ſi tamen legamus, Τεῦξεν ἀριπρεπία μάλ' ἐϋσθενέεσσι κέλευθα? Sane ἀριστήεσσιν ἐϋσθενέεσσι coactius etiam eſt: Noſtrum autem blandius: Vide igitur & judica. *Pauw.*

54. Οἵ ῥα τότ' ἀμφ' αὐτοῖσι κατήϊον] ἀμφ' αὐτῆσι κατήϊον *Rhod.*

55. οὕς τε κλονήσει Δρυτόμος] κλονήσῃ. *Rhod.*

57. Ὄζου ὑπερπροχέονται] Ὄζου ὑπεκπροχέονται. *Rhod.*

60. Πάλλ' ἐνὶ στέρνοισι κέαρ] Πάλλετ' ἐνὶ στέρνοισι. *Rhod.*

Ibid. τάχα τοὶ μὲν ἔναιρον] τάχα δ' οἱ μὲν ἔναιρον. *Rhod.*

61. τοί δ' ἔρεσσον ἔσω ἁλὸς· αἵ δ' ἐφέροντο] τοί δ' ἔσκον ἔσω ἁλὸς. *Rhod.*

63. Οὖρον ἐπιπροϊοῦσα] Οὖρον ἐπιπροϊεῖσα. *Rhod.*

67. ἐς Ἴλιον ἐσσεύοντο Ἄτρομοι] Ineptum eſt ἄτρομοι, ubi de ovibus ſequitur, quibus cor impavidum nunquam tribuitur: Scribendum ſuſpicor, ἐς Ἴλιον ἐσσεύοντο Ἀτρέμας, ἠΰτε μῆλα. *Pauw.*

68. περὶ σταθμὸν ἀΐσσοντα] Lege ποτὶ σταθμὸν ἀΐσσοντα: Sic enim loquuntur Græci eo ſenſu. *Pauw.*

70. Ὣς οἵ γ' ἀνίαχοι Τρώων ποτὶ

Tum ingredientibus equum, tum egredientibus ex equo:
Qui tunc per illas descendebant, alii aliunde,
Intrepido animo: non absimiles vespis, quas turbat
Lignator: Hæ omnes animo commotæ
Ex ramo effunduntur, cum strepitum exaudivere.
Non aliter ex equo illi concitati effunduntur
In munitam Troum urbem, illisque
In pectoribus cor palpitat. Statim igitur hi trucidabant
Hostes. Illi autem in mari (jam) erant, & ferebantur
Naves in spacioso gurgite. Ac Thetis cursum dirigebat
Secundum immittens ventum: unde Achivum animus
lætitiam concepit.
Propere igitur evecti ad littora Hellesponti,
Iterum ibi naves statuunt, & armamenta cuncta
Scite colligunt, quæ naves perpetuo comitantur.
Ipsi autem excensione facta, ad Ilion properant
Impavidi ceu oves ad ovile, festinantes
Ex nemoralibus pascuis sub crepusculum autumnale.
Ita etiam illi silentes ad urbem Trojanorum ibant,
Omnes auxilium ducibus ferre parati.

Veluti

ποτὶ ἄϛυ ἱέοντο] Iliade N. legitur *αὐΐαχοι*, quam recte nescio. *Rhod.* Prima in *ἀνίαχοι* producitur, ut in *ἀθάνατος* aliisque gemellis, quæ nemo ignorat: Et sic Versus numeros suos habet. Apud Homerum vulgo scribitur *αὐΐαχοι*: idque recensuit Hesychius, altero *ἀνίαχοι* omisso: nisi quod pro *ἄΐαχοι* in eodem Articulo, quo *αὐΐαχοι* adducit, scribendum videatur *ἀνίαχοι*: Quanquam apud Eustathium etiam est *ἄΐαχοι*, idque eodem modo ab eo exponitur & mensuratur, quo *ἀνίαχοι*: Mihi tamen ipsum *ἀνίαχοι* perplacet. *αὐΐαχοι* forte scriptum a quibusdam in gratiam Metri, quod sic certius ipsa vi sua: Eustathius Æolismum in eo agnoscit, & *υ* insertum ait more Æolico in vocem *ἄΐαχοι*: Sit ita; per me licet: Rarius tamen illud in vocum initio, ubi *α ϛερητικὸν* vel *αὐξητικὸν* apponitur. Multa in Homero correcta esse scimus a Nasutis: Inter ea forte ipsum *αὐΐαχοι*, quod Æolismo incrustarunt boni; cum *ἀνίαχοι* vulgatum & naturale, ejusdem sit indolis & mensuræ, cujus est *ἀθάνατος*, vocesque similes, ut diximus: Plura alias. Hoc autem *ἀνίαχοι* præcedens nostrum *ἀτρέμας* confirmat, ut vides. *Pauw.*

Οἱ δ' ὥστ' ἀργαλέῳ λιμῷ περιπαιφάσσοντες, *
Σταθμῷ ἐπιβρίσουσι κατ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλην,
Εὕδοντος μογεροῦ σημάντορος, ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλοις
Δάμναθ' ἕρκεος ἐκτὸς ὑπὸ κνέφας· ἀμφὶ δὲ πάντη, *
Αἵματι, καὶ νεκύεσσιν, ὀρώρει δ' αἰνὸς ὄλεθρος,
Καίπερ ἔτι πλεόνων Δαναῶν ἔκτοσθεν ἐόντων·
Ἀλλ' ὅτε δὴ μάλα πάντες ἔβαν ποτὶ τείχεα Τροίης,
Δὴ τότε μαιμώωντες, ἀνηλεγέως ἐπέχοντο
Ἐς Πριάμοιο πόληα, μένος πνείοντες Ἄρηος·
Πᾶν δ' εὗρον πτολίεθρον ἐνίπλειον πολέμοιο,
Καὶ νεκύων· πάντη δὲ περὶ στονόεντα μέλαθρα
Καιόμεν' ἀργαλέως· μέγα δὲ φρεσὶν ἰαίνοντο·
Ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ Τρωσὶ κακὰ φρονέοντες, ἐνόρουσαν·
Μαίνετό τ' ἐν μέσσοισιν Ἄρης, στονόεσσά τ' Ἐνυώ·
Πάντη δ' αἷμα κελαινὸν ὑπέρρεε, δεύετο δὲ χθὼν
Τρώων ὀλλυμένων, ἠδ' ἀλλοδαπῶν ἐπικούρων·
Τῶν οἱ μὲν, θανάτῳ δεδμημένοι ὀκρυόεντι,
Κεῖντο κατὰ πτολίεθρον ἐν αἵματι· οἱ δ' ἐφύπερθε
Πίπτον, ἀναπνείοντες ἑὸν μένος· οἱ δ' ἄρα χειρὶ
Δράγδην ἔγκατ' ἔχοντες, ὀϊζυρῶς ἀλάληντο

Ἀμφὶ

72. Οἱ δ' ὥστ' ἀργαλέῳ λιμῷ περιπαιφάσσοντες *] Non dubito, quin in hac comparatione ſit aliquid mancum. Deeſt enim in protaſi nomen beſtiarum, quibus Græci comparantur. In apodoſi autem nulla eſt accommodatio, quam hic autor accuratiſſime obſervat. quare aſteriſcos adjeci. Jactura tamen quodammodo compenſetur, ſi initium ita formes: Θῶες ἅτ' vel Ὡς λύκοι, ἀργαλέῳ. *Rhod.* Aptius Θῶες ἅτ' ἀργαλέῳ. *Dausq.* Poſt περιπαιφάσσοντες Verſus intercidit, in quo nomen ferarum, & ne litera mutanda. *Panw.*

73. Σταθμῷ ἐπιβρίσουσι] ἐπιβρίσωσι vel ἐπιβρίθωσι *Rhod.*

75. Δάμναθ' ἕρκεος ἐκτὸς] Δάμναντ' ἕρκεος ἐντὸς: vel Δάμναται ἕρκεος ἐντὸς. *Rhod.*

76. Αἵματι, καὶ νεκύεσσιν &c] Et hic aliquid deſideratur præter accommodationem, ſeu ſimilitudinis redditionem. Senſus tamen non ita mancus eſt. Lego interim, ὀρώρει δεινὸς ὄλεθρος. *Rhod.* Poſt ὑπὸ κνέφας inter-

Veluti lupi, malesuada fame concitati,
Ad stabulum contendunt, per arduos montes & sylvam,
Dormiente magistro ex defatigatione, aliasque post alias
Dilacerant, per noctem intra septa. (ita tunc) circumquaque (plena erant omnia)
Cruore & cadaveribus: & funesta cædes oriebatur,
Quamvis major pars Danaum adhuc extra urbem esset.
Postquam vero cuncti ad Trojæ mœnia accessere,
Magno statim impetu præcipites infunduntur
In Priami urbem, vim Martis spirantes,
Totumque oppidum bello repletum offendunt
Ac stragibus, & ubique domos luctuosas
Terribiliter conflagrantes: unde magnum animis voluptatem capiunt.
Tum ipsi etiam in Trojanos hostili animo impetum fecerunt:
Inter ipsos autem Mars furebat, & luctifica Bellona.
Et ubique ater fluebat sanguis, ac terra madefiebat,
Intereuntibus Trojanis, & alienigenis belli sociis.
Quorum alii horrenda morte prostrati
Jacebant per urbem in sanguine. Alii super eos
Cadebant efflantes animam suam. Alii etiam manu
Comprehensis visceribus misere vagabantur

Per

tersiderunt quædam: ἀμφὶ δὲ πάντῃ separandum: Id enim cohæret cum Αἵματι καὶ νεκύεσσιν, & ab amissis pependit; eaque ordine suo exceperunt illa, ὀρώρει δ' αἰνὸς ὄλεθρος &c. Moneo, ne Rhodomanni suspiciuncula tibi sit fraudi. *Pauw.*

79. ἀνηλέγεως ἐπέχυντο Ἐς Πριάμοιο πόληα] ἐπέχυντο. *Rhod.* Male Rhodomannus ἐπέχυντο: Nam ἐπέχυντο optimum & Homericum est: Tyrones sciunt: Habuimus etiam alibi apud Quintum. *Pauw.*

81. εὗρον πτολίεθρον ἐνίπλειον πολέμοιο] Ita recte Aldus: Basileenses perperam ἐνὶ πλεῖον; quod in Notis correxit Rhodomannus. *Pauw.*

84. Ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ Τρωσὶ κακὰ φρονέοντες, ἐνόρουσαν] κακὰ φρονέοντες, ὄρουσαν. *Rhod.*

85. Μαίνετό τ' ἐν μέσσοισιν Ἄρης] Μαίνετο δ' ἐν. *Rhod.*

90. ἀναπνείοντες ἐὸν μένος] Imo ἀποπνείοντες: Simile mendum correximus alibi in his. *Pauw.*

Ἀμφὶ δόμους· ἄλλοι δὲ ποδῶν ἑκάτερθε κοπέντων,
Ἀμφὶ νεκροὺς εἵρπυον ἀάσπετα κωκύοντες·
Πολλῶν δ' ἐν κονίῃσι μαχέσασθαι μεμαώτων,
Χεῖρες ἀπηράχθησαν ὁμῶς κεφαλῇσι καὶ αὐταῖς·
Φευγόντων δ' ἑτέρωθεν μελίαι διὰ νῶτα πέρησαν
Ἀντικρὺς ἐς μαζούς· ὧν δ' ἰξύας ἄχρις ἱκέσθαι
Αἰδοίων ἐφύπερθε διαμπερὲς, ἧχι μάλιστα
Ἄρεος ἀκαμάτοιο πέλει πολυώδυνος αἰχμή·
Πάντη δ' ἀμφὶ πόληα κυνῶν ἀλεγεινὸς ὀρώρει
Ὠρυθμός· στοναχὴ δὲ δαϊκταμένων αἰζηῶν,
Ἔπλετο λευγαλέη· περὶ δ' ἴαχε πάντα μέλαθρα
Ἄσπετον· οἰμωγὴ δὲ πέλεν στονόεσσα γυναικῶν,
Εἰδομένων γεράνοισιν, ὅτ' αἰετὸν ἀθρήσωσιν,
Ὑψόθεν ἀΐσσοντα δι' αἰθέρος, οὐδ' ἄρα τῇσι
Θαρσαλέον στέρνοισι πέλει μένος, ἀλλά ἑ μοῦνον
Μακρὸν ἀνατρύζουσι, φοβεύμεναι ἱερὸν ὄρνιν,
Ὣς ἄρα Τρωϊάδες μέγα κώκυον ἄλλοθεν ἄλλαι,
Αἱ μὲν, ἀνεγρόμεναι λεχέων ἄπο, ταὶ δ' ἐπὶ γαῖαν
Θρώσκουσαι· τῇς οὔτι μίτρης ἔτι μέμβλετο λυγρῆς,
Ἀλλ' αὔτως ἀλάληντο, περὶ μελέεσσι χιτῶνας
Μοῦνον ἐφεσσάμεναι· ταὶ δ' οὐ φθάσαν οὔτε καλύπτρην,
Οὔτε

93. *Ἀμφὶ νεκροὺς εἵρπυον*] *Ἀμφὶ νεκροὺς εἵρπυζον. Rhod.*

94. *μαχέσασθαι μεμαώτων*] *μαχήσασθαι. Rhod.*

96. *Φευγόντων δ' ἑτέρωθεν μελίαι διὰ νῶτα πέρησαν*] *Φευγόντων δ' ἑτρέων. Rhod.* Scribe, *ἑτέρως*, parte alia: vel *ἑτέρων*, quod Brodæo visum. *Dausq.* *ἑτέρων* haud dubie sumendum. *Pauw.*

97. *ὧν δ' ἰξύας ἄχρις ἱκέσθαι*] Malo fere, *τῶν δ' ἰξύας ἄχρις ἱκέσθαι. Pauw.*

99. *πέλει πολυώδυνος αἰχμή*] *πέλει πολυώδυνος αἰχμή. Rhod.*

106. *ἀλλά ἑ μοῦνον Μακρὸν ἀνατρύζουσι, φοβεύμεναι ἱερὸν ὄρνιν*] *ἀλλάγε μοῦνον. Rhod. Sed ei* (aquilæ) *valide dumtaxat obstrepitant*; non etiam tuentur se: Sic Troades *μέγα κώκυον.* Rhodomannus manu adserit *ἀλλάγε*, cum *τὸ ἕ* ad aquilam pertineat. *Dausq.* Perbene Rhodomannus *ἀλλάγε*: Nam *ἑ* excludit sequens *ἱερὸν ὄρνιν*: Pueri vident. Pro *Μακρὸν* rectius legeretur

Per ædes. Alii pedibus utrinque amputatis,
Inter mortuos reptabant, horrendum in modum ululantes.
Adhæc multorum qui concitati fuerant ad dimicandum, in pulvere
Manus detruncatæ jacebant, una cum ipsis capitibus.
Aliorum inter fugiendum per dorsa transfixæ erant hastæ
Usque ad mammas; quibusdam autem ad lumbos usque adactæ erant
Penitus supra pubem, ubi maxime
Dolorifica est Martis indefessi cuspis.
Undique etiam per urbem excitabatur tristis canum
Ululatus, & juvenum cæsorum gemitus
Erat miserabilis, omnesque domus resonabant
Horrendum, & tristissimus fœminarum ploratus existebat,
Grues repræsentantium, cum aquilam viderint,
Ex alto irruentem per æthera; nec illis
Fortis pectori vis residet, sed tantummodo
Multum strident, sacram (Jovis) alitem formidantes.
Ita & Trojades hic & illic magnos ciebant ploratus,
Partim de lectis excitatæ, partim ad terram
Prosilientes; Quædam nec tristis mitræ erant memores,
Sed neglectim errabant, subuculis duntaxat
Corpori injectis. Aliæ nec redimiculum prius poterant,
Aut

retur Μακρὰ propter ὁμοιοτέλευτον: Ab hiatu enim periculum est nullum. *Pauw.*

109. ταὶ δ' ἐπὶ γαῖαν Θρώσκουσαι] Quæ hic differentia a præcedentibus, Αἱ μὲν ἀνεγρόμεναι λεχέων ἄπο? Certe qui de lectis excitantur, ad terram de lectis prosiliunt, & proinde differentia hic revera est nulla. Fallor, aut legendum, Αἱ μὲν ἀνεγρόμεναι λεχέων ἔπι, ταὶ δ' ἐπὶ γαίῃ Θρώσκουσαι. Sic differentia est aperta: Quædam expergefactæ lamentabantur in ipsis lectis, aliæ &c. *Pauw.*

110. τῆς οὔτι μίτρης ἔτι μέμβλετο] τῆς δ' οὔτι μίτρης. *Rhod.*

112. ταὶ δ' οὐ φθάσαν οὔτε καλύπτρην, Οὔτε βαθὺν μιλέεσσιν ἔχειν πέπλον] Interpres οὔτε καλύπτρην vertit *nec redimiculum*: Male: Nam *redimiculo* hic locus est nullus, & si ita accipias, de tunica perperam præcessit: Ea enim carebat

 etiam

Οὔτε βαθὺν μελέεσσιν ἔχειν πέπλον, ἀλλ' ἐπιόντας
Δυσμενέας τρομέουσαι, ἀμηχανίῃ πεπέδηντο,
Παλλόμεναι κραδίην· μοῦνον δ' ἄρα χερσὶ θοῇσιν
Αἰδῶ ἀπεκρύψαντο δυσάμμοροι· αἳ δ' ἀλεγεινῶς
Ἐκ κεφαλῆς τίλλοντο κόμην, καὶ στήθεα χερσὶ
Θεινόμεναι, γοάασκον ἄδην· ἕτεραι δὲ κυδοιμὸν
Δυσμενέων ἔτλησαν ἐναντίον, ἐκ δ' ἐλάθοντο
Δείματος, ὀλλυμένοισιν ἀρηγέμεναι μεμαυῖαι
Ἀνδράσιν, ἢ τεκέεσσιν, ἐπεὶ μέγα θάρσος ἀνάγκη
Ὤπασεν· οἰμωγὴ δὲ κατὰ φρένας ἔκβαλεν ὕπνου
Νηπιάχους· τῶν οὔπω ἐπίστατο κήδεα θυμός·
Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλοισιν ἐπέπνεον· οἳ δ' ἐπέχυντο
Πότμον ὁμῶς ὁρόωντες ὀνείρασιν· ἀμφὶ δὲ λυγραὶ
Κῆρες ὀϊζυρῶς ἐπεγήθεον ὀλλυμένοισιν·
Οἳ δ' ὥστ' ἀφνειοὶ σύες κατὰ δώματ' ἄνακτος,

Ei-

etiam peplo, & ſic nulla iterum eſt inter hunc & præcedentem articulum differentia. Adhæc, de plane nudis hic agitur, ut evidenter demonſtrant illa, μοῦνον δ' ἄρα χερσὶ θοῇσιν Αἰδῶ ἀπεκρύψαντο δυσάμμοροι: Ad nuditatem autem conſtituendam non ſufficit unius pepli abſentia. Quid plura? Aliud hic ſignificare debet vox: Vertas, *nec tegumentum*: Generalis ſignificatio generaliter eſt accipienda, & καλύπτρη a καλύπτω id omne, quod tegit: Tale autem habebant nihil hæ commemoratæ: Hoc commodum & bonum: neque operimentum habebant ullum, neque peplum. Quia χιτῶνας proxime præcedit, Quintus pro χιτῶνα hic dedit καλύπτρην. Erunt, qui pro καλύπτρη ſcripturi ſunt κάλυμμα: Sed id non neceſſe, & eadem laxitas in illa voce. *Pauw.*

122. οἰμωγὴ δὲ κατὰ φρένας ἔκβαλεν ὕπνου Νηπιάχους] οἰμωγὴ δ' ἀταλάφρονας ἔκβαλεν ὕπνου. *Rhod.* Rhodomannus ad veri ſpeciem reformat hunc locum, ſurrogato ἀταλάφρονας. *Dausq.* Mirum, quod Dausquejus non dixerit, κατὰ φρένας hic copulandum eſſe cum ὕπνου, & ſomnum ſignificare, qui ipſum animum, ipſam mentem vincit ac ſopit: Sic enim dormiunt ſine dubio infantes, quibus mens eſt tenella, & cogitatio fere nulla, quæ in ipſo ſomno remeare ſolet, & ſeſe exſerere, ut quieſcente corpore non tamen

Aut prolixum membris peplum circumdare, sed irruentes
Dum extimescunt hostes, stupore præpediebantur
Animo perculsæ; & manibus solummodo properis
Pudenda tegebant miseræ: nonnullæ tristem ad modum
E vertice comas evellebant, & præcordia manibus
Plangentes, questibus omnia replebant. Aliæ etiam conflictum
Cum hostibus inire audebant, oblitæque
Pavoris, opem ferre contendunt pereuntibus
Viris aut liberis; cum necessitas insignem fiduciam
Indidisset. Lamentatio autem somnum excussit teneris
Infantibus, quorum animus curarum adhuc ignarus erat.
Alii vero juxta alios exspirabant: Pars etiam sternebantur
Ita, ut mortem una cum somniis viderent, passimque diræ
Parcæ infelici gaudio afficiebantur ob pereuntium stragem.
Illi enim, ut sues in opulenti regis atriis,

Con-

men quiescat mens. Et hoc si dixisset, aliquid dixisset hercule; quod haud paulo melius fuisset longe plurimis ab eo dictis. Neque hæc noto, ut Rhodomanni conjecturam reprobem, sed ut demonstrem, quid ad vulgatam lectionem tuendam paulo speciosius dici posset. *Pauw.*

124. Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἀλλοισιν ἀπέπνεον] ἀπέπνεον. *Rhod.* Fors ἐποίπνυον satagebant. Brodæus ἀπέπνεον: non inconciniter. *Dausq.* ἀπέπνεον haud dubie legendum. Dausqueji ἐποίπνυον Dausquejanum est vere. *Pauw.*

Ibid. οἳ δ' ἐπέχυντο Πότμον ὁμῶς ὁρόωντες ὀνείρασιν] οἳ δ' ἐκέχυντο. *Rhod.* Vulgatum ἐπέχυντο non deterius est, quam Rhodomanni ἐκέχυντο; Id certum. Sed quid & hoc & illud, ubi de istis sermo, qui dormientes in lecto trucidabantur? Nihil certe, nihil: Quare vitium delitescere autumo, sed aliud, quam sibi confinxit Rhodomannus: Legendum scilicet suspicor, οἳ δ' ἀπόλοντο, vel ὀλέκοντο Πότμον ὁμῶς ὁρόωντες ὀνείρασιν. Sic commoda est sententia, & verbum convenit. *Pauw.*

127. Οἳ δ' ὥστ' ἀφνειοὶ σύες κατὰ δώματ' ἄνακτος] ἀφνειοῖο σύες κατά. *Rhod.*

Εἰλαπίνην ἀλλήλοισιν ἀπείριτον ἐντύνοντος,
Μυρίοι ἐκτείνοντο· λυγρῷ δ' ἀνεμίσγετο λύθρῳ
Οἶνος ἔτ' ἐν κρητῆρσι λελειμμένος· οὐδέ τις ἦεν,
Ος κεν ἄνευθε φόνοιο φέρε στονόεντα σίδηρον,
Οὐδ' εἴ τις μάλ' ἄναλκις ἔην· ὀλέκοντο δὲ Τρῶες.
Ως δ' ὑπὸ θώεσι μῆλα δαΐζεται, ἠὲ λύκοισι,
Καύματος ἐσσυμένοιο δυσαέος ἤματι μέσσῳ,
Ποιμένος οὐ παρεόντος, ὅτε σκιερῷ ἐνὶ χώρῳ
Ιλαδὸν ἀλλήλοισιν ὁμῶς συναρηρότα πάντα
Μίμνωσιν κεῖνοι, γλάγος ποτὶ δῶμα φέροντος,

Νηδύα

128. *Εἰλαπίνην ἀλλήλοισιν ἀπείριτον ἐντύνοντος*] ἄλλοισιν. Brodæus arbitratur legendum esse πηοῖσιν, propinquis, & significari charistia, convivium, cui nemo nisi propinquus adscribatur: ut Valerius Maximus Lib. 2. Naso Fastor. Lib. 2. & hinc J. Rosinus Antiq. Roman. Lib. 4. Cap. 6. scribunt. *Rhod.* Brodæus πηοῖσιν, ut εἰλαπίνη convivium sit, quo cognati & consanguinei convenire solebant *Charistia* celebrantes. Ovidius Fastor. Lib. 2.

Proxima cognati dixere Charistia Patres,
Et venit ad socios turba propinqua Deos.

Valerius Maximus Lib. 2. *Convivium etiam solemne majores instituerunt, idque Charistia appellaverunt, cui præter cognatos, & affines nemo interponebatur.* Recte de illa festivitate; parum loco congruenter: Æneas septem navibus septem cervos sufficit: cognati & affines, quos πηῶν nomine signari posse non diffitemur, quot naves putas impleant? tres, quatuorve. Damus ultro; etsi id pernimium. Cur vero tribus, quatuorve centuriis hominum μυρίοι sues necessarii? Immo raro in propinquorum conviviis plures ducentis consident: cur ergo μυρίοι? cur πηοῖσιν? An forte, ubi σύες μυρίοι, aliud præterea edulium nullum? gerræ Siculæ. Repono ego Εἰλαπίνην ἄλλοισιν, *aliis*, quibuslibet, ut in orbem eant convivia. Vel λαοῖσιν: nam qui populos conviviis excipiat, dives ille, & beatus vel illius Romani judicio, qui divitem putabat, qui suo censu legionem alere posset: & hic convivator audit ἄναξ ἀφνειός. *Dausq.* Locus corruptus. ἄλλοισιν flaccescit magis, quam hesterna rosa. πηοῖσιν nimis angustum est & coactum. Quid autem Charistia illa hoc loco? Vocis conditionem sequuntur, & vi publica adducuntur huc. De numero male argutatur Dausquejus: Nam μυρίοι Trojanos præcise respicit, qui magno

Convivium aliis magnificum apparantis,
Sine numero mactabantur, & fœdo cruore permiſcebatur
Vinum adhuc in crateris reliquum, nec quiſquam erat (Græcorum,)
Qui absque cæde luctificum ferrum geſtaſſet,
Neque ſi quis admodum imbellis eſſet: cædebantur autem Trojani,
Veluti cum Thoes, aut lupi, oves laniant
Moleſto ſolis æſtu graſſante medio die,
Paſtore non præſente, quando in umbroſo loco
Gregatim inter ſe conjunctæ omnes
Manent, dum ille lac domum reportat:

Tunc

gno numero trucidabantur ut ſues. Ad cædis atrocitatem & modum occidendi crudeliorem referri debet ſuum aſſimilatio: Animal eſt abjectum: quod abſque ulla commiſeratione occiditur truculente: Et ſic occidebantur etiam Troës numero immenſo. Convivium vero dapſile hominis opulentioris hic commemorandum erat, ut ad numerum maximum paulo propius accederet numerus major. Hæc eſt vera indoles loci, quam homo Naſutus non animadvertit. Alia animalia præter ſues ad convivium opiparum requiruntur: Sed illa commemorare nihil attinebat hic. Ego non dubito, quin legendum ſit λαοῖσιν, quod poſitum pro λάῳ, numerus plurium pro numero ſingulo: Nihil frequentius apud Poëtas: Id autem vel urbis cives vel turbam hominum majorem deſignat. Sic locus perſpicuus eſt & planus, nec in corrigendo multum indulgemus nobismet ipſi: Fors pro λαοῖσιν in Libris quibusdam ſcriptum fuit ἄλλοισιν: quæ differentia ad Marginem notata, ſtatim nullo negotio excludere potuit ἀλλήλοισιν: Vides? Ut de ſcriptura implicita nihil dicam, ſic error fuit admodum pronus. *Pauw.*

133. *Ὡς δ' ὑπὸ θώεσι μῆλα δαΐζεται*] Scribe potius, *Ὡς τ' ὑπὸ θώεσι μῆλα.* Cui bono autem hæc comparatio, ubi altera de ſuibus præceſſit? *Pauw.*

134. *Καύματος ἐσσυμένοιο δυσαίος ἤματι μέσσῳ*] *δυσαίος* eſt *graviter ſtrepentis, dum ſpirat*: Quid illud hic? Neſcio, & ſcribendum ſuſpicor *ὀυσαίρῳ*. Id aptum enim, & de æſtu opportune dictum: Niſi forte malueris, *Καύματος ἐσσυμένοιο δι' ἀέρος ἤματι μέσσῳ*: quod *ἐσσυμένοιο* certe diligeret. Vide & judica. *Pauw.*

137. *Μίμνωσιν κεῖνοι, γλάγος ποτὶ δῶμα φέροντος*] *Μίμνωσιν, κείνοιο γλάγος.* *Rhod.*

Νηδύα πλησάμενοι πολυχανδέα, πάντ' ἐπιόντες,
Αἷμα μέλαν πίνουσιν, ἅπαν δ' ὀλέκουσι μένοντες
Πῶϋ, κακὴν δ' ἄρα δαῖτα λυγρῷ τεύχουσι νομῆϊ,
Ὣς Δαναοὶ Πριάμοιο κατὰ πτόλιν ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
Κτεῖνον ἐπεσσύμενοι, πυμάτην ἀνὰ δηϊοτῆτα·
Οὐδ' ἄρ' ἔην Τρώων τις ἀνούτατος, ἀλλ' ἄρα πάντων
Πλαγκτὰ μέλη πεπάλακτο, μελαινόμεν' αἵματι πολλῷ·
Οὐδὲ μὲν Ἀργείοισιν ἀνούτατος πέλε δῆρις,
Ἀλλ' οἱ μὲν δεπάεσσι τετυγμένοι, οἱ δὲ τραπέζαις,
Οἱ δ' ἔτι καιόμενοι ὑπ' ἐσχαρεῶσι τυπέντες
Δαλοῖς, ἠδ' ὀβελοῖσι πεπαρμένοι, ἐκπνείεσκον,
Οἷς ἔτι που καὶ σπλάγχνα συῶν περὶ θερμὰ λέλειπτο
Ἡφαίστου μαλεροῖο περιζείοντος ἀϋτμῇ·
Ἄλλοι δ' αὖ πελέκεσσι, καὶ ἀξίνῃσι θοῇσιν
Ἤσπαιρον τμηθέντες ἐν αἵματι· τῶν δ' ἀπὸ χειρῶν
Δάκτυλα ἐτμήθησαν, ἐπὶ ξίφος εὖτε βαλόντες

Χεῖ-

138. Νηδύα πλησάμενοι πολυχανδέα, πάντ' ἐπιόντες] In principio orationis est, Ὡς δ' ὑπὸ θώεσσι μῆλα δαΐζεται, ἠὲ λύκοισι: Quare hæc ita simpliciter & nude non potuerunt sequi. Nec tamen vitium scripturæ delitescere videtur: Unde est, quod suspicer, Versum unum ante hunc intercidisse, in quo ferarum per oppositionis legem fiebat mentio, & quem proinde hic ipse congruenter excipiebat: Attende; videbis. Sed verbum: An legendum fortasse, Μίμνωσιν, κείνοιο γλάγος ποτὶ δῶμα φέροντος, Νηδύα πλησάμενοι πολυχανδέα τοὶ δ' ἐπιόντες, Αἷμα μέλαν πίνουσιν, ἅπαν δ' ὀλέκουσι &c? Hoc non improbabile, si nihil desit: Quare addidi, cum in mentem mihi incideret subito. *Pauw.*

144. Πλαγκτὰ μέλη πεπάλακτο, μελαινόμεν' αἵματι πολλῷ] Γναμπτὰ μέλη. *Rhod.* πλαγκτὲ Odyss. Φ. valet *insane*, *cui mens emota*, *succussa*, *errans.* Id vero translatitium est. Cur proprie πλαγκτὰ μέλη non erunt membra excussa suis sedibus hostili vi, aut trepidantia? Rhodomannus reponebat Γναμπτά. Si mihi mutatio quæsita fuisset, Πληκτὰ, icta membra prætulissem. *Dausq.* Locus sine dubio corruptus: Nam quod Dausquejus comminiscitur ad ejus integritatem probandam, adeo ineptum est, ut nihil ineptius excogitari posset. An membra errabant, ut mens errat?

Tunc ut ventrem expleant multivorum, cunctas adorti
Atrum bibunt ſanguinem, totumque perſeverantes exitio dant
Gregem, & triſte miſero paſtori epulum ſtruunt.
Ita Danai in urbe Priami alium poſt alium
Cædebant adorti, in ultimo (iſto) conflictu:
Nec ullus Troum vulneris expers erat, ſed omnium
Flexibiles artus fœdati erant, multo (videlicet) cruore denigrati.
Nec tamen Argivis incruentum erat certamen:
Sed alii poculis icti, alii menſis,
Pars a focis adhuc ardentibus percuſſi
Titionibus, animam exhalabant, & verubus transfixi,
Quibus etiamnum calida ſuum viſcera adhærebant,
Ita ut fervidus Vulcanus vapore ſuo circum æſtuaret.
Erant qui ſecuribus & aſciis præacutis
Diſſecti, in ſanguine palpitarent; nonnullorum a manibus
Digiti præcidebantur, cum enſi admoviſſent

Ma-

rat? Nugæ, & nugarum nugæ. Si dixiſſet πάντων Πλαγκτὰ μέλη hic ſcriptum eſſe pro πάντων πλαζόντων μέλη & πάντας πλάζοντας a Viro Scholaſtico; aliquid dixiſſet, quod longe melius fuiſſet, nec tamen probaſſem ego. Ut verbo dicam, quod ſentio: Rhodomanni Γναμπτὰ non placet mihi, & cum Dausquejo legendum opinor Πληκτὰ μέλη: quod perſpicuum ſane & bonum. *Pauw.*

145. Οὐδὲ μὲν Ἀργείοισιν ἀνούτατος πέλε δῆρις] ἀνούτητος πέλε, vel ἀνούτατος ἔπλετο. *Rhod.*

146. Ἀλλ' οἱ μὲν δεπάεσσι τετυγμένοι] Scribo τετυμμένοι. *Dausq.* Ita recte Dausquejus: Nam τετυγμένοι a τύχω & τυγχάνω, *aſſequor*, non ſatisfacit. *Pauw.*

147. Οἳ δ' ἔτι καιόμενοι ὑπ' ἐσχαρεῶσι τυπέντες Δαλοῖς] καιομένοισιν ἐπ' ἐσχαρεῶσι. *Rhod.* An non legendum potius, καιομένοισιν ἀπ' ἐσχαρεῶσι τυπέντες Δαλοῖς? Ita videtur: Et hoc ipſe Rhodomannus fortaſſe voluit, in cujus Verſione eſt, *a focis adhuc ardentibus percuſſi titionibus. Pauw.*

148. ἠδ' ὀβελοῖσι πεπαρμένοι] Malim ἢ vel ἔτ' ὀβελοῖσι: *aut verubus transfixi. Pauw.*

149. Οἷς ἔτι που καὶ σπλάγχνα] Οἷς reſpicit ὀβελοῖσι præcedens: durius certe & ingratius, ubi ἐκπνείεσκον interponitur. *Pauw.*

153. ἐπὶ ξίφος εὖτε βαλόντες Χεῖρας] εὖτε βάλοντο. *Rhod.*

154.

Χεῖρας, ἐελδόμενοι στυγερὰς ἐπὶ κῆρας ἀμύνειν·
Καί πού τις βρεχμόν τε, καὶ ἐγκέφαλον συνέχευε,
Λάαν βαλὼν ἑτάροιο κατὰ μόθον· οἳ δ᾽ ἅτε θῆρες,
Οὐτάμενοι σταθμοῖς ἐνὶ ποιμένος ἀγραύλοιο,
Ἀργαλέως μαίνοντο, διεγρομένοιο χόλοιο,
Νύχθ᾽ ὑπὸ λευγαλέην· μέγα δ᾽ ἰσχανόωντες Ἄρηος
Ἀμφὶ δόμους Πριάμοιο κυδοίμεον, ἄλλοθεν ἄλλον
Σεύοντες· πολλοὶ δὲ καὶ ἐγχείῃσι δάμησαν
Ἀργείων· Τρῶες γὰρ ὅσοι φθάσαν ἐκ μεγάροιϊν
Ἢ ξίφος, ἢ δόρυ μακρὸν ἑῆς ἀνὰ χερσὶν ἀεῖραι,
Δυσμενέας δάμναντο, καὶ ὡς βεβαρηότες οἴνῳ·
Αἴγλη δ᾽ ἄσπετος ὦρτο δι᾽ ἄστεος, οὕνεκ᾽ Ἀχαιῶν
Πολλοὶ ἔχον χείρεσσι πυρὸς σέλας, ὄφρ᾽ ἀνὰ δῆριν
Δυσμενέας τε, φίλους τε, μάλ᾽ ἀτρεκέως ὁρόωσι·
Καὶ τότε Τυδέος υἱὸς ἀνὰ μόθον ἀντιόωντα
Αἰχμητῆρα Κόροιβον, Μύγδονος υἷα, *
Ἐγχείῃ κοίλοιο διὰ στομάχοιο πέρησεν,
Ἧχι θοαὶ πόσιος τε καὶ εἴδατός εἰσι κέλευθοι·
Καὶ τὸν μὲν περὶ δουρὶ μέλας κιχήσατο πότμος·
Κάππεσε δ᾽ ἐς μέλαν αἷμα, καὶ ἄλλων ἔθνεα νεκρῶν·
Νήπιος· οὐ δ᾽ ἀπόνητο γάμων, ὧν οὕνεχ᾽ ἵκανεν

Χθι-

154. *ἐελδόμενοι συγερὰς ἐπὶ κῆρας ἀμύνειν*] Non convenit *ἐπὶ*, & Amanuenses aperte aciet : Scribe *συγερὰς ἀπὸ κῆρας ἀμύνειν*. *Pauw.*

156. *Λάαν βαλὼν ἑτάροιο κατὰ μόθον*] *Λᾶα βαλὼν ἑτέροιο*. *Rhod.* *Λᾶα βαλὼν* sine dubio scribendum : *ἑτάροιο* non muto, & longe melius est Rhodomanni *ἑτέροιο* : Nam id nihil definit, & de Trojano æque intelligi potest, ac de Græco & socio : Vident omnes, & Viri Eruditi hic etiam *ἀβλεψίαν* miror. *Pauw.*

160. *ἄλλοθεν ἄλλον Σεύοντες*] Interpres pessime, *aliunde alium Concitantes* : Vertendum, *aliunde alium quatientes, fugantes, prosternentes* : Sic aptum est, quod sequitur. *Pauw.*

161. *πολλοὶ δὲ καὶ ἐγχείῃσι* &c] Similia jam luculente præcesserant, & ingrata est repetitio. *Pauw.*

169. *Αἰχμητῆρα Κόροιβον, Μύγδονος υἷα* *]. *ἀγαυοῦ Μύγδονος υἷα*. Meminit hujus Virgilius

Manus, ſævas a ſe Parcas profligare cupientes.
Et quiſpiam forte fortuna occiput & cerebrum alterius,
Saxum ejaculatus, in conflictu illo comminuit. Illi autem tanquam feræ
Sauciatæ in ſtabulo paſtoris ruſtici,
Bile concitata immaniter graſſabantur
In funeſta nocte. Et Martis cupidine fervidi,
Ad aulam Priami pugnam ciebant, aliunde alium
Concitantes. Ubi haſtis (Trojanorum) proſtrati fuerunt multi
Græcorum. Quotquot enim Troum ex ædibus copiam habuerant
Vel gladium, vel haſtam prolixam, manibus ſuis efferendi,
Hoſtes cædebant, etiam ita ut vino gravati erant.
Ingens interim ſplendor per urbem excitatus erat. Nam Achivum
Plurimi manibus igneas faces gerebant, ut inter dimicandum
Hoſtes & amicos certo dignoſcerent.
Et tunc Tydei natus in pugna occurſantem
Haſtæ vibratorem Corœbum, clari Mygdonis filium,
Haſta per cavum jugulum transfodit,
Ubi præcipites cibi & potus ſunt meatus:
Atque illum hoc modo confixum atra mors apprehendit.
Procubuit ergo in nigrum cruorem, aliorumque ſtragem cadaverum,
Vecors! non enim fructum percepit e nuptiis, quarum cauſa venerat

Pridie

lius Æneid. 2. *Rhod.* Poſſit ita locus reſtitui: *Αἰχμητῆρα Κόροιβον ἅμ' ἄλλοις Μύγδονος υἷα.* En tibi ex illo cœtu mox cadit Eurydamas, & Æneid. 2. cum Corœbo ſunt Æneas, Ripheus, Iphitus, Hypenis, Dymas. Brodæus *Κόροιβον ἀμύμονα.* Rhodomannus *ἀγαυοῦ Μύγδονος.* *Dausq.* Ego hactenus vel Brodæum vel Rhodomannum ſequor. *Pauw.*

172. *Καὶ τὸν μὲν περὶ δουρὶ μέλας κιχήσατο πότμος*] *μέλας ἐκιχήσατο πότμος.* *Rhod.*

173. *Κάππεσε δ' ἐς μέλαν αἷμα*] *μέλαν αἷμα* post *μέλας πότμος* Verſu antecedenti. *Pauw.*

175.

Χθιζὸς ὑπὸ Πριάμοιο, καὶ ὑπέσχετ' Αχαιοὺς *
Ιλίου ἂψ ὦσαι· τῷ δ' οὐ θεὸς ἐξετέλεσσεν
Ελπωρήν· Κῆρες γάρ οἱ προέηκαν ὄλεθρον·
Σὺν δέ οἱ Ευρυδάμαντα κατέκτανεν ἀντιόωντα,
Γαμβρὸν ἐϋμελίην Αντήνορος, ὅς ῥα μάλιστα
Θυμὸν ἐνὶ Τρώεσσι σαοφροσύνῃσ' ἐκέκαστο·
Ενθα καὶ Ιλιονῆϊ συνήντετο δημογέροντι,
Καί οἱ ἐπὶ ξίφος αἰνὸν ἐρύσσατο· τοῦ δ' ἄρα πάγχυ
Γηραλέου κλάσθησαν ἅδην ἐνὶ σώματι γυῖα·
Καί ῥα περιτρομέων μάλα χείρεσιν ἀμφοτέρῃσι,
Τῇ μὲν ἄορ συνέδραξε θοὸν, τῇ δ' ἥψατο γούνων
Ανδροφόνου ἥρωος· ὃ δ' ἐς μόθον ἐσσυμένως περ
Η χόλου ἀμβολίῃ, ἢ καὶ θεοῦ ὀτρύναντος,
Βαιὸν ἔπαισε γέροντος ἑὸν ξίφος, ὄφρα τὶ εἴπῃ,
Λισσόμενος θοὸν ἄνδρα, καὶ ὄμβριμον· ὃς δ' ἀλεγεινὸν
Ισχεν ἐσσυμένως· στυγερὸν δέ νιν ἄμφεχε δεῖμα·
Γουνοῦμαί σε, τίς ἐσσι πολυσθενέων Αργείων·
Αἴδεσε ἀμφὶ γέροντος τεὰς χεῖρας, ἀργαλέον τε

Λῆγε

175. Χθιζὸς ὑπὸ Πριάμοιο, καὶ ὑπέσχετ' Αχαιοὺς *] ὑπὸ Πριάμοιο πόλιν, καὶ. *Rhod.*

179. Γαμβρὸν ἐϋμελίην Αντήνορος] ἐϋμμελίην. *Pauw.*

185. Τῇ μὲν ἄορ συνέδραξε θοὸν] συνέδραξε hoc utrum activa diathesi usurpetur, Grammaticis disceptandum trado. Sed quid agent? cum Grammatici tanti auctoritate, quantus est Cointus, sit confirmatum. *Rhod.* Dubitent an id verbi rectum, quibus lubentia est: certe Zacharias utitur simplici activo in primum Theocriti Idyllium. *Dausq.* Apud Hesychium etiam est Δράξαι, κρατῆσαι: Alia conquirere nolo: Dubium enim mihi videtur nullum. *Pauw.*

186. ὃ δ' ἐς μόθον ἐσσυμένως περ] ἐσσύμενός περ. *Rhod.*

188. Βαιὸν ἔπαισε γέροντος ἑὸν ξίφος] ἔπαυσε γέροντος. *Rhod.*

190. Ισχεν ἐσσυμένως· στυγερὸν δέ νιν ἄμφεχε δεῖμα] Ιάχεν ἐσσυμένως, & δέ μιν. *Rhod.* Recte Rhodomannus Ιάχεν: νιν cur in μιν mutet, nescio. *Pauw.*

191. Γουνοῦμαί σε, τίς ἐσσι πολυσθενέων Αργείων] Ita non loquuntur Græci eo sensu, quo hic locutus fuisset Quintus: Lege, Γουνοῦμαί σ', ὅτις ἐσσι πολυσθενέων Αργείων. Pueri sciunt.

Pridie in urbem Priami, & receperat se Achivos
Ab Ilio depulsurum : sed nequaquam perfecit illi Deus
Votum. Parcæ enim prius ei necem immiserunt.
Unaque Eurydamantem occidit, cum contra ipsum iret,
Hasta valentem Antenoris generum, qui maxime
Inter Trojanos integritate animi præcellebat.
Ubi & Ilioneo senatori occurrit,
Sævumque in eum ensem strinxit. Hujus in corpore
Ætate confecto prorsus membra labefactabantur;
At licet utraque manu admodum contremisceret,
Altera tamen acutum corripit gladium, altera genua tangit
Sanguinarii Herois. Qui quamvis ad cædem festinaret,
Tamen vel iræ remissione, vel Dei impulsu
Ensem a sene paulisper cohibuit, donec aliquid verbo-borum faceret
Viro acri & strenuo supplicans. Ille autem miserabilem
Continuo vocem edit. Nam horridus ipsum metus occuparat.
Supplex te oro, quicunque es præpotentium Argivorum,
Tempera manibus tuis reverentia quadam a vetulo, & sævam
Iram

sciunt. *Pauw.*

192. *Αἴδεσαι ἀμφὶ γέροντος τεὰς χεῖρας*] *Αἴδεσαι ἀμφὶ γέροντι τεὰς χεῖρας.* *Rhod.* Scribe, *Αἴδεσαι ἀμφὶ γέροντα τεὰς χέρας.* *Dausq.* Hæc aperte corrupta sunt: Rhodomannus & Dausquejus, *Αἴδεσαι ἀμφὶ γέροντι* vel *ἀμφὶ γέροντα τεὰς χέρας*: quod ego probare non possum: Nam *αἴδεσαι χέρας*, & *αἴδεσαι χέρας ἀμφὶ γέροντι* vel *ἀμφὶ γέροντα*, eo sensu, quo hic accipiendum esset; quis unquam dixit, aut dicere potuit? Aliud latet: An forte scribendum, *Αἴδεσαι ἀμφιγέροντος ἐμὰς χέρας*? *valde senis, circumcirca senis*: *ἀμφὶ γέρων*: Sic *ἀμφὶ* sumitur sæpe in compositis. Alias legi posset, *Αἴδεσαι ἀντιβολοῦντος ἐμὰς χέρας.* Una manu tangebat genu, altera cohibebat gladium: Attende: Utrumque bonum est, sed posterius a lectione recepta paulo longius divertit. *Pauw.*

Ibid. *ἀργαλέον τε Λῆγε χόλον*] *ἀργαλέου τε Λῆγε χόλου.* *Rhod.* Rhodomannus reposuit, *ἀργαλέου τε. Λῆγε χόλου*: prave: nam Homerus hoc dicendi genus præ-

Λῆγε χόλον· καί ῥα πέλει μακρὸν ἀνδρὶ κῦδος
Ἄνδρα νέον κτείναντι, καὶ ὄμβριμον· ἢν δὲ γέροντα
Κτείνῃς, οὔ νύ τις αἶνος ἐφέψεται εἵνεκεν ἀλκῆς·
Τοὔνεκ' ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐς αἰζηοὺς τρέπε χεῖρας,
Ἐλπόμενός ποτε γῆρας ὁμοίϊον εἰσαφικέσθαι.
Ὣς φάμενον, προσέειπε κρατεροῦ Τυδέος υἱὸς·
Ὦ γέρον, ἔλπομ' ἔγωγε ποτὶ γῆρας ἐσθλὸν ἱκέσθαι·
Ἀλλά μοι ὥς ἔτι κάρτος ἀέξεται, οὔτιν' ἐάσω
Ἐχθρὸν ἐμῆς κεφαλῆς, ἀλλ' αἴδι πάντας ἰάψω,
Οὕνεκ' ἄρ' ἐσθλὸς ἀνὴρ καὶ δήϊον ἀνδρ' ἐπαμύνει.
Ὣς εἰπὼν, λαιμοῖο διήλασε λοίγιον ἄορ
Δεινὸς ἀνήρ· ἴθυσε δ' ὅπῃ θνητοῖς ἐπὶ πότμος
Ψυχῆς εἰσι τάχιστα, καὶ αἵματος αἰνὰ κέλευθα·
Καὶ τὸν μὲν μόρος αἰνὸς ὑπέκλασε δῃωθέντα
Τυδεΐδαο χέρεσσιν· ὃ δ' εἰς ἥρωας ἐναίρων
Ἔσσυτ' ἀνὰ πτολίεθρον, ἑῷ μέγα κάρτεϊ θύων·
Δάμνατο δὴ συνάβαντα· βάλεν δ' ὑπὸ δούρατι μακρῷ
Υἶα

præivit Calabro Iliad. Φ. *Οὐδὲ Σκάμανδρος ἔληγε τὸ ὃν μένος.* Marcus Tullius *artem desinere* non erubuit, nec *bellum* Silius. *Dausq.* Mihi *Λῆγε* etiam non displicet cum casu quarto. *Pauw.*

193. *καί ῥα πέλει μακρὸν ἀνδρὶ κῦδος*] *καὶ γάρ ῥα πέλει.* *Rhod.* Scribe, *καὶ γάρ ῥα πέλει μακρὸν ἀνέρι κῦδος.* *Dausq.* Cum Dausquejo haud dubie legendum est, *καὶ γάρ ῥα πέλει μακρὸν ἀνέρι κῦδος*: Nam alias Versus non est sanus. Erunt, qui mordicus retinebunt *ἀνδρὶ*, ut sequens *ἄνδρα* socium habeat vere socium: Et hi sic legere debebunt, *καὶ γάρ ῥα πέλει κῦδος μακρὸν ἀνδρὶ.* *Pauw.*

198. *προσέειπε κρατεροῦ Τυδέος υἱὸς*] *κραταιοῦ.* *Rhod.*

199. *Ω γέρον, ἔλπομ' ἔγωγε ποτὶ γῆρας ἐσθλὸν ἱκέσθαι*] *ἔλπομ' ἔγωγ' ἐσθλὸν ποτὶ γῆρας ἱκέσθαι*, vel *ἔλπομ' ἔγωγε πρὸς ἐσθλὸν γῆρας ἱκέσθαι.*, vel *ἔλπομ' ἐγὼ ποτὶ γήραος οὐδὸν ἱκέσθαι.* Odyss. O. *οὐδ' ἵκετο γήραος οὐδόν.* *Rhod.* Prius tibi commendo. *Pauw.*

204. *ἴθυσε δ' ὅπῃ θνητοῖς ἐπὶ πότμος Ψυχῆς εἰσι τάχιστα, καὶ αἵματος αἰνὰ κέλευθα*] *ἴθυνε δ' ὅπῃ.* Pro *εἰσι* restituendum videtur *ἐστι*: quod sequens etiam copulativa requirit. Nisi hic elleipsin verbi substantivi esse malis, ut versio nostra habet. *Rhod.* *ἴθυνε* rectum est, & substituendum hic: Illud, *ἐπὶ πό-*

Irám omitte. Nam magnum viro decus est,
Si juvenem & fortem interfecerit virum: Si vero senem
Occideris, nulla te laus fortitudinis ergo insequetur.
Idcirco a me ad eos qui ætate florent, manus avertas,
Si ad similem te senectam perventurum speras.
Sic orantem, affatur validi natus Tydei.
Heus senior! spero equidem me bonam senectam asse-
cuturum;
Donec tamen robur mihi viget, nullum superstitem
sinam
Mei capitis hostem, sed Plutoni omnes demittam,
Quia etiam vir bonus de hoste vindictam sumit.
Ita fatus, lethali ense jugulum transadigit
Vir immanis, & eo direxit, ubi mortalibus fatum
Ad animam celerrime transit, & funestæ sanguinis viæ
existunt.
Hunc itaque tristifica mors hostiliter cæsum prostravit
Manibus Tydidæ. Is stragem faciendo ad Heroes
In urbe contendit, suo robore majorem in modum gras-
sans.
Et strenuum Abantem perimit, longaque hasta pro-
sternit

Eury-

πότμος εἶσι &c, Rhodomannus mire torquet, quia leve mendum, quo Amanuensium socordia laborat, non animadvertit: Scribendum enim, ut ipse Quintus scripsisse videtur, ὅππη θνητοῖς ἐπὶ πότμον ψυχῆς εἰσὶ τάχιστα καὶ αἵματος αἰνὰ κέλευθα. ψυχὴ & αἷμα pro Synonymis habuit Auctor, qui in sanguine ipsam animam quæsivit cum aliis multis: Nihil notius. εἰσὶ bonum est; neque ἐστὶ deterius foret: sed quid mutare necesse? *Pauw.*

206. Καὶ τὸν μὲν μόρος αἰνὸς ἐπέκλασε] Præcessit αἰνὰ κέλευθα: id notes iterum. *Pauw.*

207. ὃ δ' εἰς ἥρωας ἑταίρων Ἔσσυτ' ἀνὰ πτολίεθρον] ἑταίρων. *Rhod.* Rhodomanni ἑταίρων pessimum est, si huc pertineat; Quanquam ἐναίρων certe minus aptum est propter sequens ἐῷ μέγα κάρτεϊ θύων. An ipse Rhodomannus fortasse voluit εἰς ἥρωας ἑταίρους? Id non rejiculum foret sane. *Pauw.*

209. Δάμνατο δὴ συνάβαντα] Δάμνατο δ' ἠῢν Ἄβαντα. *Rhod.* Scribe, Δάμνατο δ' ἠῢν Ἄβαντα. In quam correctionem ingenii divitias contulerunt Brodæus & Rhodomannus. *Dausq.* A-

Υἷα Περιμνήστοιο, περικλυτὸν Εὐρυκόωντα·
Αἴας δ' Ἀμφιμέδοντα, Δαμαστορίδην τ' Ἀγαμέμνων·
Ἰδομενεὺς δὲ Μίμαντα· Μέγης δ' ἕλε Δηϊοπήτην·
Υἱὸς δ' αὖτ' Ἀχιλῆος ἀμαιμακέτῳ ὑπὸ δουρὶ
Πάμμονα δῖον ὄλεσσε, βάλεν δ' ἐπιόντα Πολίτην·
Τησίφονόν τ' ἐπὶ τοῖσι κατέκτανε· τοὺς ἅμα πάντας,
Υἷας Πριάμοιο, καὶ ἀντιόωντ' ἀνὰ δῆριν
Δάμνατ' Ἀγήνορα δῖον· ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλον ἔπεφνεν
Ἡρώων, πάντῃ δὲ μέλας ἀνεφαίνετ' ὄλεθρος
Ὀλλυμένων· ὁ δὲ, πατρὸς ἑοῦ καταειμένος ἀλκὴν,
Μαιμώων, ἐδάϊζεν ὅσους κίχεν· ἔνθα καὶ αὐτῷ
Δυσμενέων βασιλῆϊ κακὰ φρονέων ἐνέκυρσεν,
Ἑρμείου ποτὶ βωμόν· ὁ δ' ὡς ἴδεν υἷ' Ἀχιλῆος,

Ἐγνω

dinum συνάβαντα Basileenses in συνάβοντα mutaverant. *Pauw.*

212. Μέγης δ' ἕλε Δηϊοπήτην] Legendum suspicor Δηϊοπίτην: Vide Homerum Iliad. Λ. V. 420. *Pauw.*

215. Τησίφονόν τ' ἐπὶ τοῖσι κατέκτανε] Τισίφονόν τ'. *Rhod.* Hinc Tisiphonus in Historia Trojana ignotus, innotescit nobis: isque addendus Priami filiis ab Aliis commemoratis. Si Lib. 1. V. 403. nunc cum Rhodomanno legere velis, μενεπτολέμοιο δ' ἄκοιτιν Τισιφόνου, per me licet: Nondum tamen me pœnitet conjecturæ meæ. *Pauw.*

218. πάντῃ δὲ μέλας ἀνεφαίνετ' ὄλεθρος Ὀλλυμένων] Durum est ὄλεθρος ὀλλυμένων, quanquam ὀλλυμένων, ut genitivus absolutus, commate distinguatur ab ὄλεθρος. An forte legendum, πάντῃ δὲ μέλας ἀνεφαίνετο λύθρος Ὀλλυμένων? λύθρος & λύθρον utrumque dicitur, ut Eruditi sciunt. *Pauw.*

222. Ἑρμείου ποτὶ βωμὸν] Ἑρκείου. *Rhod.* Corrigo Ἑρκείου. Jovem Herceum loquitur, ut Lib. 6.

Νηόν τε ζάθεον Τριτωνίδος, ἔνθα οἱ ἄγχι
Δώματ' ἔσαν, καὶ βωμὸς ἀκήρατος Ἑρκείοιο.

Hausit Calaber ex magni Poetæ fontibus Odyss. X.

Ἢ ἐκδὺς μεγάροιο Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμὸν
Ἑρκείου ἕζοιτο τετυγμένον, ἔνθ' ἄρα πολλὰ
Λαέρτης, Ὀδυσεύς τε βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκηαν.

Iterumque Iliad. Ω. describunt ista Jovem Herceum, ubi de Priamo:

Εὔχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἕρκεϊ, λεῖβε δὲ οἶνον,
Οὐρανὸν εἰσανιδών.

Ubi Eustathius: μέσῳ δὲ ἵσταται ὁ γέρων ἕρκεϊ, ὡς ἴσως βωμοῦ ὄντος

Eurycoontem, nobilem Perimnesti filium.
Ajax autem Amphimedontem, & Damastoriden Agamemnon,
Idomeneusque Mimantem, & Deiopeten Meges occidit.
Cæterum Achille satus hasta invicta
Generosum Pammona neci tradit, & inferentem se Politem confodit,
Tisiphonumque post hos interimit, eosque omnes simul
Priami filios. Congressum præterea in certamine hostico secum
Agenorem Jove ortum subigit, aliumque post alium necat
Ex Heroibus. Ubique ergo nigræ mortis imago erat,
Intereuntibus Trojanis. At ille patris sui robore instructus,
Dum huc illuc ruit, quotquot prehendit, trucidavit; tandem ipsum
Hostium regem animo infesto nactus est,
Ad aram (Jovis) Hercei. Is ut conspexit Achillis natum,
Sta-

τὸς αὐτόθι Ἑρκείου Διός. Euripides in Troadibus:

—— —— πρὸς δὲ κρηπίδων βάθροις
Πέπτωκε Πρίαμος Ζηνὸς Ἑρκείου θανών.

Seneca Agamemnone: *Sparsum cruore regis* (Priami) *Herceum Jovem.* Meminit Sophocles in Trachiniis, & in Antigona, Athenæus, alii. Mecum Brodæus sine robore idem adserit, & Turnebus Advers. Lib. 14. Cap. 15. firmans ex Athenæo. Sedit nihilominus Commentatori in Lib. 2. Æneid. hoc Calabri loco retinere Ἑρκείου. Tu vide sis. Memorabile visum est Pausaniæ ex mente Lescheos Poetæ Priamum non ad aram Hercei Jovis cæsum, sed pro foribus. Sic ille in Phocicis: Πρίαμον δὲ οὐκ ἀποθανεῖν ἔφη Λέσχεως ἐπὶ τῇ ἐσχάρᾳ τοῦ Ἑρκείου, ἀλλ' ἀποσπασθέντα ἀπὸ τοῦ βωμοῦ πάρεργον τῷ Νεοπτολέμῳ πρὸς ταῖς τῆς οἰκίας γίνεσθαι θύραις. Operæ vero pretium fuerit cognosse, cujusmodi Jovis Hercei istius simulacrum fuerit. Idem Pausanias Corinthiacis: Ζεὺς ξόανον, δύο μὲν, ᾗ πεφύκαμεν, ἔχων ὀφθαλμοὺς, τρίτον δὲ ἐπὶ τοῦ μετώπου. *Dausq.* Mihi etiam Ἑρκείου placet; quamvis non nesciam, quid de dissensu in his dici possit. *Panw.*

Εγνω ἄφαρ τὸν ἐόντα, καὶ οὐ τρέσεν, οὕνεκ᾽ ἄρ᾽ αὐτοῦ
Θυμὸν ἐέλδετο παισὶν ἐπὶ σφετέροισιν ὀλέσθαι
Τοὔνεκά μιν προσέειπε λιλαιόμενος θανέεσθαι,
Ω τέκος ὀμβριμόθυμον ἐϋπτολέμου Αχιλῆος,
Κτεῖνον, μὴ δ᾽ ἐλέαιρε δυσάμμορον· οὐ γὰρ ἔγωγε
Τοῖα παθὼν, καὶ τόσσα, λιλαίομαι εἰσοράασθαι
Ηελίου φάος πανδερκέος, ἀλλά που ἤδη
Φθεῖσθαι ὁμῶς τεκέεσσι, καὶ ἐκλελαθέσθαι ἀνίης
Λευγαλέου, ὁμάδου τε δυσηχέος· ὡς ὄφελόν με
Σεῖο πατὴρ κατέπεφνε, πρὶν αἰθομένην ἐσιδέσθαι
Ιλιον, ὁππότ᾽ ἄποινα περὶ κταμένοιο φέρεσκον
Εκτορος, ὃν ἔπεφνε πατὴρ τεός· ἀλλὰ τὸ μέν που *
Κῆρες ἐπεκλώσαντο· σὺ δ᾽ ἡμετέροιο φόνοιο
Αασον ὄμβριμον, ὅπως λελάθωμ᾽ ὀδυνάων. *
Ως φάμενον, προσέειπεν Αχιλλέος ὄμβριμος υἱὸς·
Ω γέρον, ἐμμεμαῶτα, καὶ ἐσσυμενόν περ ἀνώγεις·
Οὐ γάρ σ᾽ ἐχθρὸν ἐόντα μετὰ ζωοῖσιν ἐάσω·
Οὐ γάρ τι ψυχῆς πέλει ἀνδράσι φίλτερον ἄλλο.
Ως εἰπὼν, ἀπέκοψε κάρη πολιοῖο γέροντος
Ρηϊδίως, ὡς εἴ τις ἀπὸ στάχυν ἀμήσεται
Λήϊον ἀζαλέοιο, θέρευς εὐελπέος ὥρῃ·

Η δὲ

223. *οὕνεκ᾽ ἄρ᾽ αὐτοῦ Θυμὸν ἐέλδετο παισὶν ἐπὶ σφετέροισιν ὀλέσθαι*] *ὀλέσσαι. ὀλέσθαι* retineri potest, si *Θυμὸς* scribatur: Tunc vero ita interpretandum: Quia animo suo post filios occumbere propositum habebat. *Rhod.* Ne litera mutanda, si *θυμὸν αὐτοῦ* pro *κατὰ θυμὸν αὐτοῦ* scriptum dicamus Ellyptice: Vident omnes, qui Græce sciunt. *αὐτοῦ* absolute pro *eo ipso in loco* minus probo; quia nihil adest, quod istam notionem commendat hic: Si liberi cecidissent ad aram Jovis Hercei, aliud esset. Rectius autem ego, quam Rhodomannus, si quid mutandum foret, scripserim, *οὕνεκ᾽ ἄρ᾽ αὐτὸς Θυμὸν ἐέλδετο παισὶν ἐπὶ σφετέροισιν ὀλέσθαι. Pauw.*

229. *Ηελίου φάος πανδερκέος*] *Ηελίοιο φάος. Rhod.*

230. *Φθεῖσθαι ὁμῶς τεκέεσσι*] *Φθίσθαι. Rhod.* Utrumque dicitur, & nihil mutare necesse. *Pauw.*

Ibid. *καὶ ἐκλελαθέσθαι ἀνίης*

Λευ-

Statim quis esset cognovit, nec refugit. Nam eo ipso in loco,
Post filios suos, vitam profundere exoptabat.
Ideo ad moriendum promtus, his illum verbis compellavit.
Heus animosa bellipotentis Achillis suboles!
Cæde, nec miserare me infelicem. Nequaquam enim ego,
Talia & tanta passus cupio intueri
Solis omnia lustrantis jubar. Sed jam jam
Una cum filiis perire, & ægritudinis oblivisci
Acerbissimæ, luctuosique belli. O si me
Parens tuus obtruncasset, antea quam in ignem subsidere viderem
Ilium! Quando redemtionis precium afferebam pro cæso
Hectore, quem tunc trucidaverat genitor tuus. Verum hæc suis ita
Fusis Parcæ dispensarunt. Quare tu cæde nostra
Animum ferocem exsatia, ut dolorum (tandem) oblivio nos capiat.
Hæc memorantem, alloquitur fortis Achillis natus.
O senex, cupidum & properantem me invitas.
Non enim te cum sis hostis, inter vivos relinquam.
Nam vita nihil carius est hominibus.
Sic fatus cani senis caput abscindit,
Tam facile, quam si quis spicam demessuerit
Aridæ segetis, speratæ æstatis tempore.

Illud

Λευγαλέυ] *Λευγαλέης.* *Rhod.*

234. *Εκτορος, ὃν ἔπεφνε πατὴρ τεὸς*] *ὅν μοι* vel *τοτ' ἔπεφνε.* *Rhod.* Scribe, *ὃν κατέπεφνε.* *Dausq.* Non male Dausquejus *ὃν κατέπεφνε*, quanquam verbum idem præcedat: Nam sic sæpe Quintus. *Pauw.*

236. *Λαοσν ὄμβριμον, ὅπως λελάθωμ' ὀδυνάων* *] *ὄμβριμον ἦτορ* vel *ἔγχος.* *Rhod.*

237. *Αχιλλέος ὄμβριμος υἱὸς*] *ὄμβριμον* Versu antecedenti est. *Pauw.*

238. *Ω γέρον, ἱμμεμαῶτα, καὶ* &c] In his Heroicis nihil Heroicum & generosum: Id aperte etiam ostendunt hæcce. *Pauw.*

242. *ὡς εἴ τις ἀπὸ ςάχυν ἀμήσειται*] *ἀμήσηται.* *Rhod.*

243. *Ληΐον ἀζαλέοιο*] *Ληΐυ ἀζαλέοιο.* *Rhod.*

Ibid. *θέρευς εὐελπέος ὥρῃ*]

Ἡ δὲ μέγα μείζουσα, κυλίνδετο πολλὸν ἐπ' αἶαν,
Νόσφ' ἄλλων μελέων, ὁπόσοις ἐγκίνυτ' ἀνήρ·
Κεῖτο δ' ἄρ ἐς μέλαν αἷμα, καὶ εἰς ἑτέρων φόνον ἀνδρῶν
Ὄλβῳ, καὶ γενεῇ, καὶ ἀπειρεσίοις τεκέεσσιν·
Οὐ γὰρ δὴν ἐπὶ κῦδος ἀέξεται ἀνθρώποισιν,
Ἀλλ' ἄρα καὶ ὄνειδος ἐπέσσυται ἀπροτίοπτον·
Καὶ τὸν μὲν πότμος εἷλε· κακῶν δ' ὄγε λήσατο πολλῶν.
Οἵ δ' ἐπὶ Ἀστυάνακτα βάλον Δαναοὶ ταχύπωλοι
Πύργου ἀφ' ὑψηλοῖο, φίλον δέ οἱ ἦτορ ὄλεσσαν,
Μητρὸς ἀφαρπάξαντες ἐν ἀγκοίνῃσιν ἐόντα,
Ἕκτορι χωόμενοι, ἐπεὶ σφίσι πῆμα κόρυσσε
Ζωὸς ἐὼν· τῷ καί οἱ ἀπεχθήραντο γενέθλην,
Καί οἱ παῖδ' ἐκβάλοντο καθ' ἕρκεος αἰπεινοῖο
Νήπιον, οὔτι δῆριν ἐπιστάμενον πολέμοιο·
Ἠΰτε πόρτιν ὄρεσφι λύκοι, χατέοντες ἐδωδῆς,

Κρη-

Illud εὐειλπίας mihi suspectum est: Scribendum forte εὐθαλπίας: Nam id hujus loci, non alterum, si attendas. *Pauw.*

244. Ἡ δὲ μέγα μείζουσα, κυλίνδετο πολλὸν ἐπ' αἶαν] μέγ' οἰμώζουσα, vel μέγα τρύζουσα. *Rhod.* Recipit Brodæus μέγα μείζουσα, exponitque, *magno edito sono.* Mallem, Ἡ δὲ μέγα ζείουσα, propter ebullientem e cæsa cervice sanguinem. Vel Ἡ δ' ὀλίγα πνείουσα, quia jam vitales spiritus difflabantur. Vel μέγα τρύζουσα: Eustathius in Odyss. Ω. Ἰστέον δὲ, ὅτι τρύζειν μὲν διὰ τοῦ υ ψιλοῦ ἐπὶ τρυγόνων, αἳ καὶ ἀπὸ τοιούτου γίνονται ῥήματος. At præposuit forte, Ἡ δὲ μέγ' οἰμώζουσα. *Dausq.* Cum Brodæo nihil mutandum: Hesychius in Lexico, Μειζῶντες, μύοντες, λαλοῦντες. Ubi legendum suspicor, Μειζῶντες, μύζοντες. μύζω omnes norunt: Idem μείζω: utrumque factum a sono; hoc a μει, illud a μυ. Pro μείζω autem quidam μειζάω: unde μειζῶντες, quod alicubi reppererit Hesychius: Nisi scribere malis Μείζοντες a μείζω: quod ego certe non improbem; levicula enim est mutatio. Interpretationem Brodæi non probo; incongrua quippe est, & nihil definit: μύζειν est labris compressis ex naso sonum emittere, qui gemitus est instar: Idem μείζειν: quod mire convenit, & apprime est hujus loci: Vident omnes. Alia commenta nunc refutare non lubet: Ne unum illorum arridet mihi: Id dixisse sufficiat; & si

quid

Illud autem magno cum gemitu procul ad terram provolvebatur
A cæteris membris, quibus ſeſe homo commovet.
Jacebat ergo (truncus) in atro tabo, & aliorum ſtrage virorum,
Cum opulentia, ac genere, numeroſaque prole.
Non enim diu gloria inter homines viget:
Sed aliquando etiam dehoneſtatio ex improviſo ingruit.
Hunc equidem fatum ita ſuſtulit; inque omnium malorum oblivionem venit.
Danai autem, equorum celeritate clari, Aſtyanactem præcipitem miſerunt
E turri excelſa, caramque illi vitam exſtinxerunt,
A matre abſtracto; cujus in ulnis tum erat.
Hectori (quippe) ſuccenſebant: quod tantum ipſis mali cumulaverat,
Dum vixit. Ideo proſapiam ejus odio habebant,
Filiumque de arduis mœnibus dejiciebant
Infantem, necdum certamina belli edoctum.
Ceu vitulum in montibus lupi, victus penuria ſtimulati,

quid mutandum fuiſſet, μύζουσα pro μείζουσα ego unice probaſſem. *Pauw.*

245. Νόσφ' ἄλλων μελέων, ὁπόσοις ἐγκίνυτ' ἀνὴρ] ἐγκίνυται. *Rhod.* Hæc ſtabiliunt illud, οἷς ἐπικίνυται ἵππος, V. 141. Libri præcedentis: Non tamen apta & commoda eſt locutio. An hic etiam ſcribendum fortaſſe, ὁπόσοις ἐγγίνεταί ἀνὴρ? Digitum labellis impono, & ne hiſcere volo. *Pauw.*

249. Ἀλλ' ἄρα καὶ ὄνειδος ἐπέσσυται ἀπροτίοπτον] Ἀλλ' ἄρα καὶ τάχ' ὄνειδος. *Rhod.* Scribe, καί οἱ ὄνειδος. *Dausq.* Præcedens δὴ requirere videtur τάχα. *Pauw.*

251. Οἳ δ' ἐπὶ Ἀστυάνακτα βάλον Δαναοὶ ταχύπωλοι] Οἱ δέ πῃ. *Rhod.* Scribe: Οἱ δ' ἀπὸ Ἀστυάνακτα βάλον, pro ἀπέβαλον. *Dausq.* Rhodomannum ſequor. *Pauw.*

255. τῷ καί οἱ ἀπεχθήραντο γενέθλην] Mallem καὶ ἑοῦ, quia οἱ παῖδ' ſequitur. *Pauw.*

256. Καί οἱ παῖδ' ἐκβάλοντο] παῖδ' ἐβάλοντο. *Rhod.*

257. Νήπιον, οὔτι δῆριν ἐπιστάμενον πολέμοιο] οὐκ ἔτι δῆριν vel οὔτοι δῆριν. *Rhod.* Rhodomannus non male, οὔτοι δῆριν: Potes etiam, οὔτι γε δῆριν. *Pauw.*

Κρημνὸν ἐς ἠχήεντα κακοφραδίῃσι βάλωνται,
Μητρὸς ἀποτμήξαντες εὐγλαγέων ἀπὸ μαζῶν,
Ἡ δὲ θέει γοόωσα φίλον τέκος ἔνθα καὶ ἔνθα,
Μακρὰ κινυρομένη, τῇ δ' ἐξόπιθεν κακὸν ἄλλο
Ἔλθῃ, ἐπεί κε λέοντες ἀναρπάξωσι καὶ αὐτήν·
Ὣς τὴν ἀσχαλόωσαν ἄδην περὶ παιδὸς ἑοῖο,
Ἦγον δήϊοι ἄνδρες ἅμ' ἄλλῃς ληϊάδεσσι
Κούρην Ἠετίωνος ἀμύμονος αἰνὰ βοῶσαν·
Ἡ δ' ἄρα παιδὸς ἑοῖο, καὶ ἀνέρος, ἠδὲ τοκῆος
Μνησαμένη, φίλον αἰνὸν ἐΰσφυρος Ἠετιώνη,
Ὥρμηνεν θανέεσθαι, ἐπεὶ βασιλεῦσιν ἄμεινον
Τεθνάμεν ἐν πολέμῳ, ἢ χείροσιν ἀμφιπολεύειν·
Καί ῥ' ὀλοφυδνὸν ἄϋσε, μέγ' ἀχνυμένη κέαρ ἔνδον·
Εἴδ' ἄγε νῦν καὶ ἐμοῖο δέμας κατὰ τείχεος αἰνοῦ,
Ἢ κατὰ πετράων, ἢ καὶ πυρὸς αἶψα βάλεσθε
Ἀργεῖοι· μάλα γάρ μοι ἀάσπετα πήματ' ἔασι·
Καὶ γάρ μευ πατέρ' ἐσθλὸν ἐνήρατο Πηλέος υἱὸς
Θήβῃ ἐνὶ ζαθέῃ, Τροίῃ δ' ἐνὶ φαίδιμον ἄνδρα,

Ὃς

259. Κρημνὸν ἐς ἠχήεντα κακοφραδίῃσι βάλωνται] ἠχήεντα Epithetum est ingratum, & κακοφραδίῃσι hic satis profecto otiosum est. An lupus famelicus vitulum in rupem animo benevolo dejicit unquam? *Pauw.*

260. Μητρὸς ἀποτμήξαντες εὐγλαγέων ἀπὸ μαζῶν] Rectius fuisset ἀποῤῥήξαντες. Pro εὐγλαγέων Versus desiderat ἐϋγλαγέων. *Pauw.*

2[?]8. Μνησαμένη, φίλον αἰνὸν ἐΰσφυρος Ἠετιώνη] Μνησαμένη φίλον ἦτορ, ut ἐλλειπτικῶς subaudiatur κατά. *Rhod.* Brodæus φίλον αἰῶνα. Rhodomannus φίλον ἦτορ. Edure ambo. Rescribo φίλον αἷμα, aut interpretor veterem lectionem inducto commatio; *filii, viri, parentis laudes grata memoria usurpans*; scriptoque αἶνον. Hesychius: Αἶνυ, ἔπαινυ, ὕμνυ. Utrum admiseris, peroptime sententia secum congruet. Nec ita multo ante Calaber:

—— —— ὂν δὲ γέροντα
Κτείνῃς, οὗ νύ τις αἶνος ἐφίψεται εἵνεκεν ἀλκῆς.

Dausq. Inepte Brodæus & Dausquejus: Rhodomannus non male, Μνησαμένη φίλον ἦτορ:

Legi

E rupe ventosa deturbant animis infestis,
A gravidis matris uberibus avulsum;
Quæ dulcem fœtum lugens huc illuc currit,
Magno cum questu: Sed aliud exinde malum ipsi
Accedit, quando leones etiam ipsam abripuerint.
Sic animi se excruciantem ob filiolum suum,
Viri hostiles inter alias captivas abduxere
Probi Eetionis natam, miserabili vociferatu omnia implentem.
Interim filii sui, & mariti, parentisque simul
Caro animo recordata pulcra Eetione
Mori properat. Quia regibus satius est
In bello occumbere, quam vilioribus servitutem servire.
Ideo lugubriter exclamat, magno dolore animum penitus confecta:
Agedum, nunc & meum corpus de funesto muro,
Vel de petris, aut etiam in ignem, continuo detrudite
Argivi: Nam ineluctabiles ærumnæ me premunt.
Probum enim meum genitorem sustulit Pelei natus,
In sacra Theba, illustremque virum ante Trojam,

Qui

Legi etiam posset, *Μηνταμένη πολύαινος ἐΰσφυρος Ηετιώνη*: Nihil tamen affirmo, & nec meam, nec Rhodomanni suspicionem pro indubitata habeo. Illud *Ηετιώνη*, & *ἐΰσφυρος Ηετιώνη*, post *Η δ'*, & *κούρην Ηετίωνος*, perquam injucundum est spatio tantillo: An ipse Calaber scripsit remotius paululum?

Ως τὴν ἀσχαλόωσαν ἄδην περὶ παιδὸς ἑοῖο,
Κούρην Ηετίωνος ἀμύμονος αἰνὰ βοῶσαν,
Ηγον δήϊοι ἄνδρες ἅμ' ἄλλῃς ληϊάδεσσι·
Η δ' ἄρα παιδὸς &c. *Pauw.*

272. *Εἶδ' ἄγε νῦν καὶ ἐμοῖο δέμας*] *ἐμεῖο δέμας*. *Rhod.*

273. *ἢ καὶ πυρὸς αἶψα βάλεσθε*] Recte Interpres, *aut etiam in ignem continuo detrudite.* Et hic notes *κατὰ* diversimode acceptum, & sic tamen copulata verba: Dubito, an ita tersiores; nec sane credo. Sed an forte scribendum, *ἐμεῖο δέμας κατὰ τείχεος αἰνοῦ, Η κατὰ πετράων, καὶ ἐν πυρὶ*, vel *ἢ ἐν πυρὶ αἶψα βάλεσθε*? *ἐν πυρὶ* pro *εἰς πῦρ*: Notissimus est Versus ille Hesiodi· *Κάββαλ' ἀπ' ἠπείροιο μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.* *Pauw.*

Ὅς μοι ἔην μάλα πολλὰ, τά τ᾽ ἔλδετο θυμὸς ἐμοῖο·
Καί μοι κάλλιπε τυτθὸν ἐν ἡμετέροις ἔτι παῖδα,
Ὧ ἔπι κυδιάασκον ἀπείριτον, ᾧ ἔπι πολλὰ
Ἐλπομένη ἀπάφησε κακὴ, καὶ ἀτάσθαλος αἶσα·
Τῷ νύ μ᾽ ἀκηχεμένην πολυτειρέος ἐκ βιότοιο
Νοσφίσατ᾽ ἐσσυμένως, μή δ᾽ εἰς ἑὰ δώματ᾽ ἄγεσθε
Μίγδα δορυκτήτοισιν, ἐπεί νύ μοι οὐκ ἔτι θυμῷ
Εὔαδεν ἀνθρώποισι μετέμμεναι, οὕνεκα δαίμων
Κηδεμονῆας ὄλεσσεν· ἄχος δέ μοι ἄχνυται αἰνὸν
Ἐκ Τρώων στυγεροῖσιν ἐπ᾽ ἄλγεσιν οἰωθεῖσαν.
Ἦ ῥα, λιλαιομένη χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔοικεν
Ζωέμεναι κείνοισιν, ὅσων μέγα κῦδος, ὄνειδος
Ἀμφιχάνῃ· δεινὸν γὰρ ὑπόψιον ἔμμεναι ἄλλων·
Οἱ δὲ βίῃ ἀέκουσαν ἄγον ποτὶ δούλειον ἦμαρ·
Ἄλλοι δ᾽ ἄλλοις ἐν δώμασιν θυμὸν ἔλειπον
Ἀνέρες· ἐν δ᾽ ἄρα τοῖσι βοὴ πολύδακρυς ὀρώρει·
Ἀλλ᾽ οὐκ ἐν μεγάροις Ἀντήνορος, οὕνεκ᾽ ἄρ᾽ αὐτοῦ
Ἀργεῖοι μνήσαντο φιλοξενίης ἐρατεινῆς,
Ὅς ξείνισσε πάροιθε κατὰ πτόλιν, ἠδ᾽ ἐσάωσεν
Ἰσόθεον Μενέλαον ὁμῶς Ὀδυσῆι μολόντα·
Τῷ δ᾽ ἐπίηρα φέροντες Ἀχαιῶν φέρτατοι υἷες,
Αὐτὸν μὲν ζώοντα λίπον, καὶ κτῆσιν ἅπασαν,

Καὶ

277. τά τ᾽ ἔλδετο θυμὸς ἐμοῖο] θυμὸς ἐμεῖο. *Rhod.*

278. κάλλιπε τυτθὸν ἐν ἡμετέροις ἔτι παῖδα] ἐν ἡμετέροις pro ἐν ἡμετέροις δόμοις: Ellypsin nota. *Pauw.*

279. ᾧ ἔπι πολλὰ Ἐλπομένη ἀπάφησε &c.] Ἐλπομένην ἀπάφησε. *Rhod.*

285. ἄχος δέ μοι ἄχνυται αἰνὸν] ἄχος δέ με δέχνυται, vel ἄχος δέ μοι ὄρνυται αἰνόν. *Rhod.* Ita non male Rhodomannus: Sed si ὄρνυται legamus, pro ἐπ᾽ ἄλγεσιν οἰωθεῖσαν Versu sequenti scribendum est ἐπ᾽ ἄλγεσιν οἰωθεῖσα. Erunt, qui scripturi sunt ἄχος δέ μοι ἄχνυμαι αἰνὸν Ἐκ Τρώων στυγεροῖσιν ἐπ᾽ ἄλγεσιν οἰωθεῖσα. Et hoc vitio quidem caret, sed minus tamen accommodum est. *Pauw.*

289. δεινὸν γὰρ ὑπόψιον ἔμμεναι ἄλλων] ὑπόψιον, *sub oculis*, *sub nutu*, sub potestate: Nota locutionem, de qua alias pau-

lo

Qui mihi plurimorum bonorum inſtar erat, quæ animus meus exoptaret:
Et parvulum mihi filium adhuc in (ædibus) noſtris reliquerat,
Quo magnifice me extollebam: & de quo cum non exiguas
Spes concepiſſem, improba & iniqua me ſors fefellit.
Quare me doloribus oppreſſam, ex ærumnoſa hac vita
Quamprimum exterminate: nec domum veſtram abducite,
Inter ancillas haſta vendicatas. Nam animo meo non amplius
Gratum eſt inter homines verſari: poſteaquam malus genius
Curatores ſuſtulit: Et ſævus me luctus excipit
Poſt acerbiſſimos dolores, a Trojanis deſtitutam.
Sic dixit, terram ſubire cupiens. Non enim decorum videtur
Illis vivere, quorum inſignem gloriam improperium
Abſorpſit. Grave enim eſt ab aliis deſpectui haberi.
At Græci vi recuſantem ad ſervilem conditionem abducunt.
Cæterum alii aliis in ædibus vitam relinquebant
Viri: inter quos flebilis excitabatur vociferatus.
Verum non itidem domi Antenoris. Nam hujus
Amicæ hoſpitalitatis memores erant Argivi:
Quod is olim in urbe hoſpitio exceperat & ſervarat
Egregium Menelaum, una cum Ulyſſe eo profectum.
Ideo ut gratiam ei referrent fortiſſimi Græcorum filii,
Vitam ipſi & omnes facultates conceſſerunt,

Themin

lo accuratius. *Pauw.*

290. *βίῃ ἀέκουσαν ἄγον ποτὶ δούλειον ἦμαρ*] *ποτὶ δούλιον ἦμαρ. Rhod.*

291. *Ἄλλοι δ' ἄλλοις ἐνδώμασιν θυμὸν ἔλειπον*] *Ἄλλοι δ' ἀλλοίαις*, vel *αὖτ' ἄλλοις. Rhod.* Rhodomanni *Ἄλλοι δ' αὖτ' ἄλλοις* non diſplicet: alterum diſplicet. Pro *δώμασιν* legendum *δάμασι*, ut Verſui bene ſit. *Pauw.*

295. *Ὅς ξείνισσε πάροιθε κατὰ πτόλιν*] *Ὅς ξείνισσε. Rhod.*

Καὶ Θέμιν ἀζόμενοι πανδερκέα, καὶ φίλον ἄνδρα·
Καὶ τότε δὴ πάϊς ἐσθλὸς ἀμύμονος Ἀγχίσαο,
Πολλὰ καμὼν περὶ ἄστυ θεηγενέος Πριάμοιο
Δουρὶ, καὶ ἠνορέῃ, πολλῶν δ' ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσας,
Ὡς ἴδε δυσμενέων ὑπὸ χείρεσι λευγαλέῃσιν
Αἰθόμενον πτολίεθρον, ἀπολλυμένους θ' ἅμα λαοὺς
Πανσυδίῃ, καὶ κτῆσιν ἀπείριτον, ἐκ τε μελάθρων
Ἑλκομένας ἀλόχους ἅμα παίδεσιν, οὐκ ἔτ' ἄρ' αὐτῷ
Ἐλπωρὴν ἔχε θυμὸς ἰδεῖν εὐτυχέα πάτρην,
Ἀλλά οἱ ὡρμαίνεσκε νόος μέγα πῆμ' ὑπαλύξαι·
Ὡς δ' ὅθ' ἁλὸς κατὰ βένθος ἀνὴρ οἰήια νωμῶν
Νηὸς ἐπισταμένως, ἄνεμον, καὶ κῦμ' ἀλεγεινὸν
Πάντοθεν ἐσσύμενον, στυγερῇ δ' ὑπὸ χείματος ὥρῃ
Χεῖρα κάμῃ, καὶ θυμὸν, ὑποβρυχίης δ' ἄρα νηὸς
Ὀλλυμένης, ἀπάνευθε λιπὼν οἰήια μοῦνα,
Τυτθὸν ἐπὶ σκάφος εἶσι, μέλει δέ οἱ οὐκ ἔτι νηὸς
Φορτίδος· ὣς πάϊς ἐσθλὸς ἀμύμονος Ἀγχίσαο
Ἄστυ λιπὼν δηΐοισι καταιθόμενον πυρὶ πολλῷ,
Υἱέα, καὶ πατέρα σφὸν ἀναρπάσας, φορέεσκε,
Τὸν μὲν ἐπὶ πλατὺν ὦμον ἐφεσσάμενος κρατερῇσι
Χερσὶ, πολυτλήτῳ ὑπὸ γήραϊ μοχθίζοντα,
Τὸν δ' ἀπ' ἄλλης μάλα χειρὸς, ἐπιψαύοντα πόδεσσι

Γαί-

306. οὐκ ἔτ' ἄρ' αὐτῷ Ἐλπωρὴν ἔχε θυμὸς ἰδεῖν εὐτυχέα πάτρην] εὐτειχέα. *Rhod.* In facili correctio εὐτειχέα. *Dausq.* Rhodomannus & Dausquejus εὐτειχέα πάτρην: Rectius, quod ad Metrum, sed deterius, quod ad sententiam attinet: Nam πάτρη εὐτυχὴς apprime convenit; & πάτρη εὐτείχης aliquid continet, quod minus revera quadrat: πόλις enim εὐτείχης dici solet, non πάτρη: Hoc quisque intelligit statim. An Auctor nimium festinans, syllabam brevem forte adhibuit pro syllaba longa, & τυχέα loco Dactyli est? Id verum esse potest, sed plerique verum esse negabunt. Quid igitur? An εὐτειχέα admittemus Metro obtemperantes? Per me licet; nisi forte scribendum putes, ἰδεῖν εὐγαθέα πάτρην, *patriam iterum*

Themin omnia lustrantem, virumque amicum hoc pacto honorantes.
Tunc etiam præstans Anchisæ nobilis filius,
Cum multum pertulisset laboris pro urbe Priami a diis oriundi
Hasta & virili animo, multisque vitam ademisset;
Ut vidit sævis hostium manibus
Urbem cremari, & cives simul funditus
Ac immensas opes interire, e domibus etiam
Raptari maritas cum liberis: non diutius ipsi
Spem animus retinebat patriæ munitæ conspectu fruendi,
Sed immane exitium subterfugere mente sua destinabat.
Ut cum in alto mari vir clavum gubernans
Navis, perite ventum & fluctum devitat,
Ex omni parte imminentem. Sed tandem tristi hyemis tempore
Manu animoque defatigatur. Ideoque nave jam fluctibus oppressa
Ac pereunte, destitutis & procul relictis gubernaculis,
In exiguam se scapham confert, nec amplius cura afficitur navis
Onerariæ. Ita strenuus Anchisæ præclari filius
Urbem permittens hostibus, multo conflagrantem igne;
Filium & patrem suum ereptos auferebat:
Cum hunc in latum humerum validis collocasset
Manibus, ægra senectute gravatum,
Illum autem tenerrima manu (apprehensum,) & stringentem pedibus

Ter-

iterum letam & absque calamitate: Quod sane non rejiculum est, & facile etiam ex vulgata scriptura exit. *Pauw.*

310. ἄνεμον, καὶ κῦμ' ἀλεγεινὸν] κῦμ' ἀλεεινῃ. *Rhod.* Ita sine dubio legendum, ut oratio non sit sine vinculo. *Pauw.*

311. συγιρῇ δ' ὑπὸ Χείματος ὄρῃ Χεῖρα κάμῃ] Non deterius fuisset συγιρῇ ὑπὸ χείματος ὁρμῇ. *Pauw.*

317. ἀναρπάσας, Φορέεσκε] Penultima in ἀναρπάσας brevis est: Scribe igitur ἀναρπάξας: Et sic recte etiam Dausquejus. *Pauw.*

320. Τῷ δ' ἀπ' ἄλλης μάλα χει:

Γαίης οὐλομέν᾽, οὐδὲ φοβούμενον ἔργα μόθοιο,
Ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηχέος· ὃς δ᾽ ὑπ᾽ ἀνάγκης
Ἐκρέματ᾽ ἐμπεφυὼς ἁπαλὸς πάϊς· ἀμφὶ δὲ δάκρυ
Χεύατό οἱ ἁπαλῇσι παρειάσιν· αὐτὰρ ὁ νεκρῶν
Σώμαθ᾽ ὑπέρθορε πολλὰ θοοῖς ποσὶ, πολλὰ δ᾽ ἐν ὄρφνῃ
Οὐκ ἐθέλων στείβεσκε· Κύπρις δ᾽ ὁδὸν ἡγεμόνευεν,
Υἱωνὸν, καὶ παῖδα, καὶ ἀνέρα πήματος αἰνοῦ
Πρόφρων ῥυομένη· τοῦ δ᾽ ἐσσυμένου ὑπὸ ποσσὶ
Πάντη πῦρ ὑπόεικε· περισχίζοντο δ᾽ ἀϋτμαὶ
Ἡφαίστου μαλεροῖο· καὶ ἔγχεα, καὶ βέλη ἀνδρῶν
Πίπτον ἐτώσια πάντα κατὰ χθονὸς, ὁππόσ᾽ Ἀχαιοὶ
Κείνῳ ἐπέρριψαν, πολέμῳ ἐνὶ δακρυόεντι·
Καὶ τότε δὴ Κάλχας μεγάλ᾽ ἴαχε λαὸν ἐέργων·
Ἴσχεσθ᾽ Αἰνείαο κατ᾽ ἰφθιμένοιο καρήνου
Βάλλοντες στονόεντα βέλη, καὶ λοίγια δοῦρα·
Τὸν γὰρ θέσφατόν ἐστι θεῶν ἐρικυδέϊ βουλῇ
Θύμβρην εὐρυρέεθρον ἀπὸ Ξάνθοιο μολόντα,
Τευξέμεν ἱερὸν ἄστυ, καὶ ἐσσομένοισιν ἀγητὸν

Ἀνθρώ-

χειρὸς] Τὸν δ᾽ ἁπαλῆς μάλα. *Rhod.* Verissime Rhodomannus ἁπαλῆς pro ἀπ᾽ ἄλλης restituit: Sed unde sic pendet ἁπαλῆς μάλα χειρὸς? Id nemo mihi dixerit: Attamen aliquid, à quo pendeat, sine dubio requiritur: Scis, quid Auctor dederit? Dicam: ἁπαλῆς κατὰ χειρὸς. Sic nihil convenientius. *Pauw.*

321. Γαίης οὐλομέν᾽, οὐδὲ φοβούμενον ἔργα μόθοιο] Γαίης, οὐλομένης δὲ φοβυμένον. *Rhod.*

322. ὃς δ᾽ ὑπ᾽ ἀνάγκης Ἐκρέματ᾽ &c.] Hæc male habent, & ad unum referuntur male, cum ad duos manifeste pertineant, & pertinere etiam debeant: Scribe distinctione mutata, ὃς δ᾽ ὑπ᾽ ἀνάγκης Ἐκρέματ᾽ ἐμπεφυώς· ἁπαλὸς πάϊς ἀμφὶ δὲ δάκρυ Χεύατό οἱ ἁπαλῇσι παρειάσιν. Anchises pendebat firmiter adhærens filio, dura necessitatis lege; Ascanius ad latus currens ejulabat misere! Quid autem Æneas? Id sequentia dicunt, & duobus tertium rite adjungunt: Nihil apertius & convenientius, ut quisque videt, qui oculis non est captus. Scis, quid Interpretem & misellos descriptores fefellit? Particula δὲ propter Metrum non est posita post ἁπαλὸς, sed post ἀμφὶ, & sic paulo remotior est, quam vul-

gò

Terram, ac diri conflictus negocia extimescentem,
E tumultuosi belli discrimine educebat: necessitate igitur sic exigente,
Tenellus puer adhærens (quasi) pendebat, & lachryma
Per teneras illi genas fundebatur: ipse interim Æneas cæsorum
Cadaverum multa transiliebat citis pedibus, & multa in tenebris
Invitus calcabat: Venusque viæ ductrix erat,
Nepotem & filium maritumque ex tristi periculo
Propenso animo eripiens. Festinantis autem sub pedibus
Undique ignis locum dabat, & diffindebantur circumquaque flammæ
Ardentis Vulcani, hastæque & tela hostium
Omnia ad terram irrita cadebant, quæ Achivi
In illum per lacrymosum hoc prælium conjecerunt.
Et tunc Calchas magna voce ad cohibendum militem exclamavit;
Desinite in fortis Æneæ caput
Stridentia vibrare tela, & perniciales hastas;
Nam magnifico Deorum consilio decretum est, ut iste
A Xantho (hinc) ad latifluum Tybrim profectus,
Sacram condat urbem, etiam posteris stupendam

Mor-

go esse solet: Id locum reddidit ambiguum minus attentis: At ita Poetæ aliquando in gratiam Metri, ut dixi. Vide autem, quam prodige Auctor suum ἀπαλὸς hic nobis admetiatur: Id enim ejus ingenium quoque prodit vere ἀπαλόν. Illud non prætereundum: παρειάων hic male scriptum est pro παρηΐσι: Nam id *genas* notat, cum alterum παρειάσι notet *serpentes inflatis buccis*, ut nemo nescit Græce doctus. *Pauw.*

328. τοῦ δ' ἐσσυμένοιο ὑπὸ ποσσὶ &c.] Quot miracula hic? Ad singula attende. Sed cur cadavera etiam non cedebant de via, ne Heros eximius cum patre & filio ea transilire haberet necesse? *Pauw.*

332. πολέμῳ ἐνὶ δακρυόεντι] Quam otiose accedunt hæc? Talia in his infinita, quæ Versus absolvunt, & ad sententiam necquicquam faciunt. *Pauw.*

334. κατ' ἰφθιμένοιο καρήνου] κατ' ἰφθίμοιο. *Pauw.*

337. Θύμβρην εὐρυρέεθρον] Θύμβριν ἐπ' εὐρυρέεθρον. *Rhod.*

Ανθρώποις, αὐτὸν δὲ πολυσπερέεσσι βροτοῖσι
Κοιρανέειν· ἐκ τοῦ δὲ γένος μετόπισθεν ἀνάξειν,
Αχρις ἐπ' ἀντολίην τε, καὶ ἀκάματον δύσιν ἔλθῃ·
Καὶ γάρ οἱ θέμις ἐστὶ μετέμμεναι ἀθανάτοισιν,
Οὕνεκα δὴ πάϊς ἐστὶν ἐϋπλοκάμου Αφροδίτης·
Καὶ δ' ἄλλως τοῦδ' ἀνδρὸς ἑὰς ἐπεχώμεθα χεῖρας,
Οὕνεκά οἱ χρυσοῖο, καὶ ἄλλοις ἐν κτεάτεσσιν*
Ανδρα σάοι φεύγοντα καὶ ἀλλοδαπὴν ἐπὶ γαῖαν·
Τῶν πάντων προβέβουλεν ἑὸν πατέρ', ἠδὲ καὶ υἷα·
Νὺξ δέ μιν, ἧμιν ἔφηνε καὶ υἱέα πατρὶ γέροντι
Ηπιον ἐκπάγλως, καὶ ἀμεμφέα παιδὶ τοκῆα·
Ως φάτο· τοὶ δ' ἐπίθοντο, καὶ ὡς θεὸν εἰσοράασκον
Πάντες· ὁ δ' ἐσσυμένως ἐξ ἄστεος οἷο βεβήκει,
Ηχί ἑ ποιπνύοντα πόδες φέρον· οὐδέ τι Τροίης
Αργεῖοι πτολίεθρον ἐϋκτίμενον διέπερθον·
Καὶ τότε δὴ Μενέλαος ὑπὸ ξίφεϊ στονόεντι
Δηΐφοβον κατέπεφνε, καρηβαρέοντα κιχήσας
Αμφ' Ελένης λεχέεσσι δυσάμμορον· ἡ δ' ὑπὸ φύζῃ
Κεύθετ' ἐνὶ μεγάροισιν· ὁ δ' αἵματος ἐκχυμένοιο
Γήθεεν ἀμφὶ φόνῳ· τοῖον δ' ἐπὶ μῦθον ἔειπεν·
Ω κύον, ὥς τοι ἔγωγε φόνον στονόεντ' ἐφέηκα
Σήμερον· οὐδέ σε διακιχήσεται ἠριγένεια

Ζωὸν

340. ἐκ τοῦ δὲ γένος μετόπισθεν ἀνάξειν, Αχρις — ἔλθῃ] Jejune dictum; ac si finis imperii instaret, quando ad ortum & occasum propagatum esset. Debuerat Quintus pro ἀνάξειν verbum adhibere, quod casum quartum adamabat: Sic Emphatice scribere potuisset, Αχρις ἐπ' ἀντολίην — ἔθνη. Oculati vident. An tamen legendum fortasse, ἀνάξειν Αχρις ἐπ' ἀντολίῃν — ἔθνων? *Pauw.*

342. Καὶ γάρ οἱ θέμις ἐστί] Nonne potius, Καὶ δ' ἄρ οἱ θεμίς ἐστί? ἄρ æque ante οἱ produci potest, ac γάρ. *Pauw.*

344. ἑὰς ἐπεχώμεθα χεῖρας] ἀπεχώμεθα. *Rhod.*

345. Οὕνεκά οἱ χρυσοῖο, καὶ ἄλλοις ἐν κτεάτεσσιν] Defectum hic esse satis apparet: Quem ut aliquo modo sarciam, lego, Οὕνεκά τοι, vel Οὕνεκα δὴ χρυσοῖο — Οσσα σάοι φεύγοντα. *Rhod.* Hæc mutila non erunt

sane,

Mortalibus, & ut ipſe longe lateque diſperſis gentibus
Imperet. Ejusque exinde progenies regnet,
Donec ad ortum & occaſum inſuperabilem imperii fines
extendat.
Nam & ipſi fas eſt Deorum conſortio frui;
Propterea quod Veneris pulcricomæ natus eſt.
Alias etiam ab hoc viro manus noſtras abſtineamus,
Quod auro, & inter alias poſſeſſiones,
Quæcunque ſervarint (aliquem) vel in longinquam
terram fugientem,
His ergo omnibus, patrem ſuum prætulit & filium,
Et nox una declaravit ipſum parenti ſeni filium
Mirifice pium, & filio parentem inculpatum.
Sic ait; illi vero obſequuntur; & ut Deum ſuſpiciunt
Omnes (Æneam). Qui ſubito ex urbe ſua exibat,
Quo properantem pedes ferebant. Adhæc vero Trojæ
Oppidum munitum Argivi populabantur.
Tunc etiam Menelaus triſtifico enſe
Deiphobum obtruncat, vino ſomnoque gravatum; cum deprehendiſſet
Infelicem juxta Helenæ thalamum: Hæc autem fuga ſe
Abdiderat in palatio. At ille, cum ſanguis profunderetur,
Cæde gaudebat: atque hæc inſuper verba emittebat.
Proh canis! ſic flebilem tibi necem attuli
Hodie: nec alma te Aurora offendet

Am-

ſane, ſi ſcripſeris, Οὕνεκά οἱ χρυσοῖο, καὶ ἄλλων' ἐν κτεάτεσσιν Ὅσσα σάοι φεύγοντα καὶ ἀλλοδαπὴν ἐπὶ γαῖαν, Τῶν πάντων &c. Nihil perſpicuum magis. Fors duplex ſcriptura fuit in Libris Vetuſtis, & pro eo, quod poſuimus, in quibusdam extitit, Ὅσσα σάοι φυγάδ' ἄνδρα καὶ ἀλλοδαπὴν ἐπὶ γαῖαν: Quæ diverſitas ad Marginem notata, loco fuit corrumpendo: Nihil frequentius, ut ſciunt Periti. *Pauw.*

348. Νὺξ δέ μιν ἦμιν ἔφηνε καὶ υἱέα] Νὺξ δὲ μίη μιν ἔφηνε. *Rhod.* Mihi placet, Νὺξ δέ μι' ἦμιν ἔφηνε καὶ υἱέα &c: quod utique facilius & jucundius. *Pauw.*

352. οὐδέ τι Τροίης Αργεῖοι πτολίεθρον] οἱ δ' ἔτι Τροίης. *Rhod.*

356. ἡ δ' ὑπὸ φύζῃ] *præ timore*: Sic φύζη accipitur, & Supra habuimus. *Pauw.*

360. οὐδέ σε διακιχήσεται Ηοι-

 γί-

Ζωὸν ἔτ' ἐν Τρώεσσι, καὶ εἰ Διὸς εὔχεαι εἶναι
Γαμβρὸς ἐρισμαράγοιο· μέγας δέ σ' ἐδέξατ' ὄλεθρος
Ἡμετέρης ἀλόχοιο, παρ' ἡμετέροισι δαμέντα
Ἀργαλέως· ὡς εἴθε καὶ οὐλομένοιο πάροιθε
Θυμὸν Ἀλεξάνδροιο, κατὰ μόθον ἀντιόωντος,
Νοσφισάμην· καί κέν μοι ἐλαφρότατον πέλεν ἄλγος.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἵκανεν ὑπὸ ζόφον ὀκρυόεντα, *
Τίσας αἴσιμα πάντα· σὲ δ' οὐκ ἄρ ἔμελλεν ὀνήσειν
Ἡμετέρη παράκοιτις, ἐπεὶ Θέμιν οὔποτ' ἀλιτροὶ
Ἀνέρες ἐξαλέονται ἀκήρατον, οὕνεκ' ἄρ αὐτοὺς
Εἰσοράᾳ νυκτός τε, καὶ ἤματος· ἀμφὶ δὲ πάντη
Ἀνθρώπων ἐπὶ φῦλα διηερίη πεπότηται,
Τινυμένη σὺν Ζηνὶ κακῶν ἐπιίστορας ἔργων.
Ὣς εἰπὼν, δηΐοισιν ἀνηλέα τεῦχεν ὄλεθρον·
Μαίνετο γάρ οἱ θυμὸς, ὑπὸ κραδίῃ μέγ' ἀέξων,
Ζηλήμων· καὶ πολλὰ περὶ φρεσὶ θαρσαλέῃσι
Τρωσὶ κακὰ φρονέεσκε, τὰ δὴ θεὸς ἐξετέλεσσεν,
Πρέσβα Δίκη· κεῖνοι γὰρ ἀτάσθαλα πρῶτοι ἔρεξαν
Ἀμφ' Ἑλένης, πρῶτοι δὲ καὶ ὅρκια πημήναντο
Σχέτλιοι, ὁππότε κεῖνο δι' ἐκ μέλαν αἷμα, καὶ ἱρὰ
Ἀθανάτων ἐλάθοντο, παραιβασίῃσι νόοιο·
Τῷ καί σφιν μετόπισθεν Ἐριννύες ἄλγεα τεῦχον·
Τοὔνεκ' ἄρ οἱ μὲν ὄλοντο πρὸ τείχεος, οἱ δ' ἀνὰ ἄστυ

Τερ-

γένεια] δῖα κιχήσεται Ἠριγένεια. *Rhod.*

363. Ἡμετέρης ἀλόχοιο, παρ' ἡμετέροισι δαμέντα] Ἡμετέρης ἀλόχοιο παρὰ λέκτροισι δαμέντα. *Rhod.* βραχίοσι duriuscule; levius intelligetur χερσὶ, & rescribetur ἡμετέρῃσι, ut passim ἀμφοτέραις absque adjectione substantivæ vocis. Brodæus reponebat παραὶ λέκτροισι, aut λεχέεσσι. *Dausq.* Recte Brodæus & Rhodomannus: Dausquejus balbutit suo more. *Pauw.*

367. Ἀλλ' ὁ μὲν ἵκανεν ὑπὸ ζόφον ὀκρυόεντα *] Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη ἵκανεν. *Rhod.* Scribe ἵκεν ἄϊστος ὑπὸ, vel Ἀλλ' ὁ μὲν ἰθὺς ἵκανεν ὑπὸ ζόφον. *Dausq.* Rhodomanni ἤδη ἵκανεν non displicet mihi. *Pauw.*

380. ὁππότε κεῖνο δι' ἐκ μέλαν αἷμα]

Amplius vivum inter Trojanos; etiamsi Jovis te esse prædicas
Tonantis generum. Nam atrox te accepit interitus,
In lecto conjugis nostræ cæsum
Hostiliter. O si pridem quoque perditum
Alexandrum, (singulari) mecum pugna congressum, vita
Spoliassem; certe animi molestia esset mihi (nunc) levissima.
Verum is jam horridas (Orci) tenebras subiit,
Omnibus quæ fato debentur persolutis. Tibi interim non profutura erat
Mea conjux. Quia nunquam Themin scelerati
Homines castam effugiunt: propterea quod illos
Noctu diuque intuetur, & circumquaque
Ad hominum nationes per aëra volitat,
Cum Jove malorum facinorum conscios puniens.
Sic fatus, immite hostibus exitium patrabat.
Nam ira sub corde intumescens, ac Zelotypia flagrans
Illi furebat, multaque animo intrepido
Trojanis mala meditabatur, quæ Dea utique ad exitum perduxit
Veneranda Justitia: Illi enim primi tetra peregerant
Circa Helenam; & primi fœdus violarant
Scelesti: cum nigrum illum cruorem, & sacra
Deorum immortalium trangressione mentis oblivioni tradidissent.
Ideoque Furiæ ipsis postea acerbissimas pararunt calamitates:
Idcirco alii occubuerunt ante mœnia, alii in urbe,

Cum

αἷμα] δίχα scribendum conjunctim. *Pauw.*

381. Ἀθανάτων ἐλάθοντο, παραιβασίῃσι νόοιο] Legi sic etiam potest, ἀλίτοντο, nefarie seu scelerate violarunt. *Rhod.* Rhodomannus ἀλίτοντο: Male sine dubio: Nam δίχα cum ἐλάθοντο cohæret, & sic τῷ ἀλίτοντο locus est nullus. Miror Viri Eruditi incogitantiam. *Pauw.*

383. Τοὔνεκ' ἄρ οἱ μὲν ὄλοντο] Ingratum est Τοὔνεκα post Τῷ Versu præcedenti: An non scribendum saltem, Οὕνεκ' ἄρ' οἱ μέν? Si vel unum Versum 382, vel

Τερπόμενοι παρὰ δαιτὶ, παρ' ἠϋκόμοις ἀλόχοισιν·
Ὀψὲ δὲ δὴ Μενέλαος, ἐνὶ μυχάτοισι δόμοιο
Εὗρεν ἑὴν παράκοιτιν, ὑποτρομέουσαν ὁμοκλὴν
Ἀνδρὸς κουριδίοιο θρασύφρονος· ὅς μιν ἀθρήσας,
Ὥρμηνε κτανέειν ζηλημοσύνῃσι νόοιο,
Εἰ μή οἱ κατέρυξε βίην ἐρόεσσ' Ἀφροδίτη,
Ἥ ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔκβαλε ξίφος, ἔσχε δ' ἐρωήν·
Τοῦ γὰρ ζῆλον ἐρεμνὸν ἀπώσατο· καί οἱ ἔνερθεν
Ἡδὺν ἐφίμερον ὦρσε κατὰ φρενὸς, ἠδὲ καὶ ὄσσων·
Τῷ δ' ἄρα θάμβος ἄελπτον ἐπήλυθεν· οὐδ' ἄρ' ἔτλη,
Κάλλος ἰδὼν ἀρίζηλον, ἐπὶ ξίφος αὐχένι κῦρσαι,
Ἀλλ' ὥσπερ ξύλον αὖον ἐν οὔρεϊ ὑλήεντι
Εἱστήκει, τὸ μὲν οὔτι βορέαο θύελλαι *
Ἐσσύμεναι κλονέουσι δι' ἠέρος, οὔτε νότοιο·

Ὡς

vel duos sequentes Quintus adhibuisset solos, id ego non improbassem. *Pauw.*

384. Τερπόμενοι παρὰ δαιτὶ, παρ' ἠϋκόμοις ἀλόχοισιν] Geminatum παρὰ non est ab Auctore, sed ab Amanuensium filiis: Scribe, vel παρὰ δαιτὶ σὺν ἠϋκόμοις, vel κατὰ δαιτὶ παρ' ἠϋκόμοις. *Pauw.*

390. Ἥ ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔκβαλε ξίφος, ἔσχε δ' ἐρωήν] ἔβαλε ξίφος, vel ξίφος ἔκβαλεν. *Rhod.* Prius mea opinione præstat. *Pauw.*

392. Ἡδὺν ἐφίμερον ὦρσε κατὰ φρενὸς] ἐφ' ἵμερον ὦρσε. *Rhod.* Brodæus: An ὑφίμερον? Homerus Odyss. Ψ. —— ὑφίμερον ὦρσε γόοιο. Alii separant ἐφ' ἵμερον. Iliad Ξ. Δός μοι νῦν φιλότητα καὶ ἵμερον. Itaque prætulerim. *Dausq.* Sine dubio legendum, ἐφ' ἵμερον ὦρσε, quo nihil notius aut vulgatius. Et similiter ὑφ' ἵμερον ὦρσε scribendum apud Homerum. *Pauw.*

393. Τῷ δ' ἄρα] *Sic vero. Pauw.*

Ibid. οὐδ' ἄρ' ἔτλη] οὐδ' ἄρ' ἀνέτλη. *Rhod.* Scribe, ἔτλη περ, vel οὐδέ περ ἔτλη. Brodæus felicius, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη. *Dausq.* Rhodomanni ἀνέτλη non probo, quia ἀνατλῆναι *perpeti, perferre* significat. Brodæi ἔτ' ἔτλη ingratum est ipso sono. Dausqueji οὐδέ περ ἔτλη non displicet. Legi etiam posset, οὐδ' ἄρ' ἐτόλμα: Sed ἔτλη convenientius hic notione sua. *Pauw.*

394. Κάλλος ἰδὼν ἀρίζηλον] ἀρίδηλον. *Rhod.* ἀρίζηλον, invidenda forma; & carmen excusabile. ζ namque positionem consonantium literarum est cum debilitat. Homerus Odyss. X. V. 330. ex editione Henrici Ste-

Cum in convivio apud uxores pulcricomas voluptati operam dabant.
Tandem vero Menelaus, in penetralibus ædium,
Invenit uxorem ſuam, exhorreſcentem iram
Animoſi viri, qui legitime eam duxerat: Qui conſpicatus illam,
Zelotypiæ impulſu ad interficiendum properavit:
Niſi vim ipſius inhibuiſſet amabilis Venus;
Quæ illi gladium e manibus excuſſit, & impetum repreſſit.
Triſtem enim Zelotypiam ejus abegit; & in intimo illi
Pectore & oculis dulcem amorem excitavit.
Inſperatus ergo ſtupor eum invaſit, nec ſuſtinuit,
Ubi illuſtre formæ decus conſpexit, gladium cervici admovere;
Sed velut aridum in ſylvoſo monte lignum
Stabat immotus, quod neque rapidi Boreæ turbines
Per aëra concitati agitant, neque Auſtri.

Ita

Stephani:

Τερπιάδης δέ τ' ἀοιδὸς ἀλύσκαζε κῆρα μέλαιναν.

Nonnus ad amuſſim exactus Poeta Cap. I. Paraphras.

Ἐκ Ναζαρὲθ δύναται καλὸν ἔμμεναι; —

Oppianus:

Φθογγὴν ἐκ στομάτων μεροπηΐδα τονθορύζοντες.

Nazianzenus:

Τί πλέον νήεσσιν ἀναχλοάζουσι τοκῆες.

In Epigrammate:

Βαπτίζεται δ' ὕπνῳ γείτονι τοῦ θανάτου.

In quibus omnibus σ pro ζ ſurrogari non poteſt. *Dausq.* Eo etiam pertinet in Anacreonticis, *Αγε*; ζωγράφων ἄριστε· *Γράφε*, ζωγράφων ἄριστε. In illis autem ſimilibusque ζ pro σ haberi, ego autumo plane. Videbimus alias diligentius. *Pauw.*

Ibid. *ἐπὶ ξίφος αὐχένι κῦρσαι.*] *ἐπικῦρσαι* hic poſitum pro *ἐπικρούσαι*: Eruditi ſciunt. Minus autem aptum eſt, *οὐδ' ἔτλη ἐπὶ ξίφος αὐχένι κῦρσαι*, quia Venus, ut antea dictum, enſem manibus Menelai excuſſerat. Sic tamen Quintus ſuo ingenio. *Pauw.*

396. *Εἰςἔκει, τὸ μὲν οὔτι βορέαο θύελλαι* *] *οὔτι θοαὶ βορέαο.* *Rhod.* Scribe, *οὔτι πυκναὶ, μακραὶ, κακαὶ.* Brodæus *θοαί.* *Dausq.* *θοαὶ* aliis præſtat. *Pauw.*

397. *Ἐσσύμεναι κλονέουσι δι' ἠέρος*] *δι' ἠέρος* Interpres recte cum *Ἐσσύμεναι* jungit, ſed ſic ſuo loco non ſtat ſane. *Pauw.*

 398.

Κρημνὸν ἐς ἠχήεντα κακοφραδίῃσι βάλωνται,
Μητρὸς ἀποτμήξαντες εὐγλαγέων ἀπὸ μαζῶν,
Η δὲ θέει γοόωσα φίλον τέκος ἔνθα καὶ ἔνθα,
Μακρὰ κινυρομένη, τῇ δ' ἐξόπιθεν κακὸν ἄλλο
Ελθῃ, ἐπεί κε λέοντες ἀναρπάξωσι καὶ αὐτήν·
Ως τὴν ἀσχαλόωσαν ἄδην περὶ παιδὸς ἑοῖο,
Ηγον δήιοι ἄνδρες ἅμ' ἄλλης ληϊάδεσσι
Κούρην Ηετίωνος ἀμύμονος αἰνὰ βοῶσαν·
Η δ' ἄρα παιδὸς ἑοῖο, καὶ ἀνέρος, ἠδὲ τοκῆος
Μνησαμένη, φίλον αἰνὸν ἐΰσφυρος Ηετιώνη,
Ωρμηνεν θανέεσθαι, ἐπεὶ βασιλεῦσιν ἄμεινον
Τεθνάμεν ἐν πολέμῳ, ἢ χείροσιν ἀμφιπολεύειν·
Καί ῥ' ὀλοφυδνὸν ἄϋσε, μέγ' ἀχνυμένη κέαρ ἔνδον·
Εἶδ' ἄγε νῦν καὶ ἐμοῖο δέμας κατὰ τείχεος αἰνοῦ,
Η κατὰ πετράων, ἢ καὶ πυρὸς αἶψα βάλεσθε
Αργεῖοι· μάλα γάρ μοι ἀάσπετα πήματ' ἔασι·
Καὶ γάρ μευ πατέρ' ἐσθλὸν ἐνήρατο Πηλέος υἱὸς
Θήβῃ ἐνὶ ζαθέῃ, Τροίῃ δ' ἐνὶ φαίδιμον ἄνδρα,

Ος

259. *Κρημνὸν ἐς ἠχήεντα κακοφραδίῃσι βάλωνται*] *ἠχήεντα* Epithetum est ingratum, & *κακοφραδίῃσι* hic satis profecto otiosum est. An lupus famelicus vitulum in rupem animo benevolo dejicit unquam? *Pauw.*

260. *Μητρὸς ἀποτμήξαντες εὐγλαγέων ἀπὸ μαζῶν*] Rectius fuisset *ἀποῤῥήξαντες*. Pro *εὐγλαγέων* Versus desiderat *ἠϋγλαγέων*. *Pauw.*

268. *Μνησαμένη, φίλον αἰνὸν ἐΰσφυρος Ηετιώνη*] *Μνησαμένη φίλον ἦτορ*, ut *ἐλλειπτικῶς* subaudiatur *κατὰ*. *Rhod.* Brodæus *φίλον αἰῶνα*. Rhodomannus *φίλον ἦτορ*. Edure ambo. Rescribo *φίλον αἷμα*, aut Interpretor veterem lectionem inducto commatio; *filii, viri, parentis laudes grata memoria usurpans*; scriptoque *αἶνον*. Hesychius: *Αἶνυ, ἔπαινυ, ὕμνυ.* Utrum admiseris, peroptime sententia secum congruet. Nec ita multo ante Calaber:

— — *ἣν δὲ γέροντα*
Κτείνης, οὔ νύ τις αἶνος ἐφέψεται εἵνεκεν ἀλκῆς.

Dausq. Inepte Brodæus & Dausquejus: Rhodomannus non male, *Μνησαμένη φίλον ἦτορ*:

Legi

E rupe ventoſa deturbant animis infeſtis,
A gravidis matris uberibus avulſum;
Quæ dulcem fœtum lugens huc illuc currit,
Magno cum queſtu: Sed aliud exinde malum ipſi
Accedit, quando leones etiam ipſam abripuerint.
Sic animi ſe excruciantem ob filiolum ſuum,
Viri hoſtiles inter alias captivas abduxere
Probi Eetionis natam, miſerabili vociferatu omnia implentem.
Interim filii ſui, & mariti, parentisque ſimul
Caro animo recordata pulcra Eetione
Mori properat. Quia regibus ſatius eſt
In bello occumbere, quam vilioribus ſervitutem ſervire.
Ideo lugubriter exclamat, magno dolore animum penitus confecta:
Agedum, nunc & meum corpus de funeſto muro,
Vel de petris, aut etiam in ignem, continuo detrudite
Argivi: Nam ineluctabiles ærumnæ me premunt.
Probum enim meum genitorem ſuſtulit Pelei natus,
In ſacra Theba, illuſtremque virum ante Trojam,

Qui

Legi etiam poſſet, Μνησαμένη πολύαινος ἐΰσφυρος Ηετιώνη: Nihil tamen affirmo, & nec meam, nec Rhodomanni ſuſpicionem pro indubitata habeo. Illud Ηετιώνη, & ἐΰσφυρος Ηετιώνη, poſt Η δ', & κούρην Ηετίωνος, perquam injucundum eſt ſpatio tantillo: An ipſe Calaber ſcripſit remotius paululum?

Ως τὴν ἀσχαλόωσαν ἄδην περὶ παιδὸς ἑοῖο,
Κούρην Ηετίωνος ἀμύμονος αἰνὰ βοῶσαν,
Ηγον δήϊοι ἄνδρες ἅμ' ἄλλης ληϊάδεσσι·
Η δ' ἄρα παιδὸς &c. *Pauw.*

272. Εἴδ' ἄγε νῦν καὶ ἐμοῖο δέμας] ἐμεῖο δέμας. *Rhod.*

273. ἢ καὶ πυρὸς αἶψα βάλεσθε] Recte Interpres, *aut etiam in ignem continuo detrudite.* Et hic notes κατὰ diverſimode acceptum, & ſic tamen copulata verba: Dubito, an ita terſiores; nec ſane credo. Sed an forte ſcribendum, ἐμεῖο δέμας κατὰ τείχεος αἰνοῦ, Η κατὰ πετράων, καὶ ἐν πυρὶ, vel ἢ ἐν πυρὶ αἶψα βάλεσθε? ἐν πυρὶ pro εἰς πῦρ: Notiſſimus eſt Verſus ille Heſiodi· Κάββαλ' ἀπ' ἠπείροιο μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ. *Pauw.*

Ὅς μοι ἔην μάλα πολλὰ, τά τ' ἔλδετο θυμὸς ἐμοῖο·
Καί μοι κάλλιπε τυτθὸν ἐν ἡμετέροις ἔτι παῖδα,
Ὧ ἔπι κυδιάασκον ἀπείριτον, ᾧ ἔπι πολλὰ
Ἐλπομένη ἀπάφησε κακὴ, καὶ ἀτάσθαλος αἶσα·
Τῷ νύ μ' ἀκηχεμένην πολυτειρέος ἐκ βιότοιο
Νοσφίσατ' ἐσσυμένως, μὴ δ' εἰς ἑὰ δώματ' ἄγεσθε
Μίγδα δορυκτήτοισιν, ἐπεὶ νύ μοι οὐκ ἔτι θυμῷ
Εὔαδεν ἀνθρώποισι μετέμμεναι, οὕνεκα δαίμων
Κηδεμονῆας ὄλεσσεν· ἄχος δέ μοι ἄχνυται αἰνὸν
Ἐκ Τρώων στυγεροῖσιν ἐπ' ἄλγεσιν οἰωθεῖσαν.
Ἦ ῥα, λιλαιομένη χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔοικεν
Ζωέμεναι κείνοισιν, ὅσων μέγα κῦδος, ὄνειδος
Ἀμφιχάνῃ· δεινὸν γὰρ ὑπόψιον ἔμμεναι ἄλλων·
Οἱ δὲ βίῃ ἀέκουσαν ἄγον ποτὶ δούλειον ἦμαρ·
Ἄλλοι δ' ἄλλοις ἐν δώμασιν θυμὸν ἔλειπον
Ἀνέρες· ἐν δ' ἄρα τοῖσι βοὴ πολύδακρυς ὀρώρει·
Ἀλλ' οὐκ ἐν μεγάροις Ἀντήνορος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
Ἀργεῖοι μνήσαντο φιλοξενίης ἐρατεινῆς,
Ὅς ξείνησε πάροιθε κατὰ πτόλιν, ἠδ' ἐσάωσεν
Ἰσόθεον Μενέλαον ὁμῶς Ὀδυσῆϊ μολόντα·
Τῷ δ' ἐπίηρα φέροντες Ἀχαιῶν φέρτατοι υἷες,
Αὐτὸν μὲν ζώοντα λίπον, καὶ κτῆσιν ἅπασαν,

Καὶ

277. τά τ' ἔλδετο θυμὸς ἐμοῖο] θυμὸς ἐμεῖο. *Rhod.*

278. κάλλιπε τυτθὸν ἐν ἡμετέροις ἔτι παῖδα] ἐν ἡμετέροις pro ἐν ἡμετέροις δόμοις: Ellypſin nota. *Pauw.*

279. ᾧ ἔπι πολλὰ Ἐλπομένη ἀπάφησε &c.] Ἐλπομένην ἀπάφησε. *Rhod.*

285. ἄχος δέ μοι ἄχνυται αἰνὸν] ἄχος δέ με δέχνυται, vel ἄχος δέ μοι ὄρνυται αἰνόν. *Rhod.* Ita non male Rhodomannus: Sed ſi ὄρνυται legamus, pro ἐπ' ἄλγεσιν οἰωθεῖσαν Verſu ſequenti ſcribendum eſt ἐπ' ἄλγεσιν οἰωθεῖσα. Erunt, qui ſcripturi ſunt ἄχος δέ μοι ἄχνυμαι αἰνὸν Ἐκ Τρώων στυγεροῖσιν ἐπ' ἄλγεσιν οἰωθεῖσα. Et hoc vitio quidem caret, ſed minus tamen accommodum eſt. *Pauw.*

289. δεινὸν γὰρ ὑπόψιον ἔμμεναι ἄλλων] ὑπόψιον, *ſub oculis*, *ſub nutu*, ſub poteſtate: Nota locutionem, de qua alias pau-

lo

Qui mihi plurimorum bonorum instar erat, quæ animus meus exoptaret:
Et parvulum mihi filium adhuc in (ædibus) nostris reliquerat,
Quo magnifice me extollebam: & de quo cum non exiguas
Spes concepissem, improba & iniqua me sors fefellit.
Quare me doloribus oppressam, ex ærumnosa hac vita
Quamprimum exterminate: nec domum vestram abducite,
Inter ancillas hasta vendicatas. Nam animo meo non amplius
Gratum est inter homines versari: posteaquam malus genius
Curatores sustulit: Et sævus me luctus excipit
Post acerbissimos dolores, a Trojanis destitutam.
Sic dixit, terram subire cupiens. Non enim decorum videtur
Illis vivere, quorum insignem gloriam improperium
Absorpsit. Grave enim est ab aliis despectui haberi.
At Græci vi recusantem ad servilem conditionem abducunt.
Cæterum alii aliis in ædibus vitam relinquebant
Viri: inter quos flebilis excitabatur vociferatus.
Verum non itidem domi Antenoris. Nam hujus
Amicæ hospitalitatis memores erant Argivi:
Quod is olim in urbe hospitio exceperat & servarat
Egregium Menelaum, una cum Ulysse eo profectum.
Ideo ut gratiam ei referrent fortissimi Græcorum filii,
Vitam ipsi & omnes facultates concesserunt,

Themin

lo accuratius. *Pauw.*

290. βίῃ ἀέκουσαν ἄγον ποτὶ δούλειον ἦμαρ] ποτὶ δούλιον ἦμαρ. *Rhod.*

291. Ἄλλοι δ' ἄλλοις ἐνδώμασιν θυμὸν ἔλειπον] Ἄλλοι δ' ἀλλοίαις, vel αὖτ' ἄλλοις. *Rhod.* Rhodomanni Ἄλλοι δ' αὖτ' ἄλλοις non displicet: alterum displicet. Pro δώμασιν legendum δάμασι, ut Versui bene sit. *Pauw.*

295. Ὃς ξείνισσε πάροιθε κατὰ πτόλιν] Ὃς ξείνισσε. *Rhod.*

Καὶ Θέμιν ἀζόμενοι πανδερκέα, καὶ φίλον ἄνδρα·
Καὶ τότε δὴ πάϊς ἐσθλὸς ἀμύμονος Ἀγχίσαο,
Πολλὰ καμὼν περὶ ἄστυ θεηγενέος Πριάμοιο
Δουρὶ, καὶ ἠνορέῃ, πολλῶν δ' ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσας,
Ὡς ἴδε δυσμενέων ὑπὸ χείρεσι λευγαλέῃσιν
Αἰθόμενον πτολίεθρον, ἀπολλυμένους θ' ἅμα λαοὺς
Πανσυδίῃ, καὶ κτῆσιν ἀπείριτον, ἔκ τε μελάθρων
Ἑλκομένας ἀλόχους ἅμα παίδεσιν, οὐκ ἔτ' ἄρ' αὐτῷ
Ἐλπωρὴν ἔχε θυμὸς ἰδεῖν εὐτυχέα πάτρην,
Ἀλλά οἱ ὡρμαίνεσκε νόος μέγα πῆμ' ὑπαλύξαι·
Ὡς δ' ὅθ' ἁλὸς κατὰ βένθος ἀνὴρ οἰήϊα νωμῶν
Νηὸς ἐπισταμένως, ἄνεμον, καὶ κῦμ' ἀλεγεινὸν
Πάντοθεν ἐσσύμενον, στυγερῇ δ' ὑπὸ χείματος ὥρῃ
Χεῖρα κάμῃ, καὶ θυμὸν, ὑποβρυχίης δ' ἄρα νηὸς
Ὀλλυμένης, ἀπάνευθε λιπὼν οἰήϊα μοῦνα,
Τυτθὸν ἐπὶ σκάφος εἶσι, μέλει δέ οἱ οὐκ ἔτι νηὸς
Φορτίδος· ὣς πάϊς ἐσθλὸς ἀμύμονος Ἀγχίσαο
Ἄστυ λιπὼν δηΐοισι καταιθόμενον πυρὶ πολλῷ,
Υἱέα, καὶ πατέρα σφὸν ἀναρπάσας, φορέεσκε,
Τὸν μὲν ἐπὶ πλατὺν ὦμον ἐφεσσάμενος κρατερῇσι
Χερσὶ, πολυτλήτῳ ὑπὸ γήραϊ μοχθίζοντα,
Τὸν δ' ἀπ' ἄλλης μάλα χειρὸς, ἐπιψαύοντα πόδεσσι

Γαί-

306. οὐκ ἔτ' ἄρ' αὐτῷ Ἐλπωρὴν ἔχε θυμὸς ἰδεῖν εὐτυχέα πάτρην] εὐτειχέα. *Rhod.* In facili correctio εὐτειχέα. *Dausq.* Rhodomannus & Dausquejus εὐτειχέα πάτρην: Rectius, quod ad Metrum, sed deterius, quod ad sententiam attinet: Nam πάτρη εὐτυχὴς apprime convenit; & πάτρη εὐτειχὴς aliquid continet, quod minus revera quadrat: πόλις enim εὐτειχὴς dici solet, non πάτρη: Hoc quisque intelligit statim. An Auctor nimium festinans, syllabam brevem forte adhibuit pro syllaba longa, & τυχία loco Dactyli est? Id verum esse potest, sed plerique verum esse negabunt. Quid igitur? An εὐτειχέα admittemus Metro obtemperantes? Per me licet; nisi forte scribendum putes, ἰδεῖν εὐηγενέα πάτρην, *patriam iterum*

Themin omnia lustrantem, virumque amicum hoc
pacto honorantes.
Tunc etiam præstans Anchisæ nobilis filius,
Cum multum pertulisset laboris pro urbe Priami a diis
oriundi
Hasta & virili animo, multisque vitam ademisset;
Ut vidit sævis hostium manibus
Urbem cremari, & cives simul funditus
Ac immensas opes interire, e domibus etiam
Raptari maritas cum liberis: non diutius ipsi
Spem animus retinebat patriæ munitæ conspectu fruendi,
Sed immane exitium subterfugere mente sua destinabat.
Ut cum in alto mari vir clavum gubernans
Navis, perite ventum & fluctum devitat,
Ex omni parte imminentem. Sed tandem tristi hyemis
tempore
Manu animoque defatigatur. Ideoque nave jam fluctibus oppressa
Ac pereunte, destitutis & procul relictis gubernaculis,
In exiguam se scapham confert, nec amplius cura afficitur navis
Onerariæ. Ita strenuus Anchisæ præclari filius
Urbem permittens hostibus, multo conflagrantem igne,
Filium & patrem suum ereptos auferebat:
Cum hunc in latum humerum validis collocasset
Manibus, ægra senectute gravatum,
Illum autem tenerrima manu (apprehensum,) & stringentem pedibus

Ter-

iterum lætam & absque calamitate: Quod sane non rejiculum est, & facile etiam ex vulgata scriptura exit. *Pauw.*

310. ἄνεμον, καὶ κῦμ' ἀλεγεινὸν] κῦμ' ἀλεεινῃ. *Rhod.* Ita sine dubio legendum, ut oratio non sit sine vinculo. *Pauw.*

311. συγερῇ δ' ὑπὸ χείματος ὥρῃ Χεῖρα κάμῃ] Non deterius fuisset συγερῇ ὑπὸ χείματος ὁρμῇ. *Pauw.*

317. ἀναρπάσας, φορέεσκε] Penultima in ἀναρπάσας brevis est: Scribe igitur ἀναρπάξας: Et sic recte etiam Dausquejus. *Pauw.*

320. Τῷ δ' ἀπ' ἄλλης μάλα χει:

Γαίης οὐλομέν', οὐδὲ φοβούμενον ἔργα μόθοιο,
Ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηχέος· ὃς δ' ὑπ' ἀνάγκης
Ἐκρέματ' ἐμπεφυῶς ἀπαλὸς πάϊς· ἀμφὶ δὲ δάκρυ
Χεύατό οἱ ἀπαλῇσι παρειάσιν· αὐτὰρ ὁ νεκρῶν
Σώμαθ' ὑπέρθορε πολλὰ θοοῖς ποσὶ· πολλὰ δ' ἐν ὄρφνῃ
Οὐκ ἐθέλων στείβεσκε· Κύπρις δ' ὁδὸν ἡγεμόνευεν,
Υἱωνὸν, καὶ παῖδα, καὶ ἀνέρα πήματος αἰνοῦ
Πρόφρων ῥυομένη· τοῦ δ' ἐσσυμένου ὑπὸ ποσσὶ
Πάντῃ πῦρ ὑπόεικε· περισχίζοντο δ' ἀϋτμαὶ
Ἡφαίστου μαλεροῖο· καὶ ἔγχεα, καὶ βέλη ἀνδρῶν
Πίπτον ἐτώσια πάντα κατὰ χθονὸς, ὁππόσ' Ἀχαιοὶ
Κείνῳ ἐπέρριψαν, πολέμῳ ἐνὶ δακρυόεντι·
Καὶ τότε δὴ Κάλχας μεγάλ' ἴαχε λαὸν ἐέργων·
Ἴσχεσθ' Αἰνείαο κατ' ἰφθιμένοιο καρήνου
Βάλλοντες στονόεντα βέλη, καὶ λοίγια δοῦρα·
Τὸν γὰρ θέσφατόν ἐστι θεῶν ἐρικυδέϊ βουλῇ
Θύμβρην εὐρυρέεθρον ἀπὸ Ξάνθοιο μολόντα,
Τευξέμεν ἱερὸν ἄστυ, καὶ ἐσσομένοισιν ἀγητὸν

Ἀνθρώ-

χειρὸς] Τὸν δ' ἀπαλῆς μάλα. *Rhod.* Verissime Rhodomannus ἀπαλῆς pro ἀπ' ἄλλης restituit: Sed unde sic pendet ἀπαλῆς μάλα χειρὸς? Id nemo mihi dixerit: Attamen aliquid, à quo pendeat, sine dubio requiritur: Scis, quid Auctor dederit? Dicam: ἀπαλῆς κατὰ χειρὸς. Sic nihil convenientius. *Pauw.*

321. *Γαίης οὐλομέν', οὐδὲ φοβούμενον ἔργα μόθοιο*] Γαίης, οὐλομένου δὲ φοβουμένου. *Rhod.*

322. *ὃς δ' ὑπ' ἀνάγκης Ἐκρέματ'* &c.] Hæc male habent, & ad unum referuntur male, cum ad duos manifeste pertineant, & pertinere etiam debeant: Scribe distinctione mutata, ὃς δ' ὑπ' ἀνάγκης Ἐκρέματ' ἐμπεφυῶς· ἀπαλὸς πάϊς ἀμφὶ δὲ δάκρυ Χεύατό οἱ ἀπαλῇσι παρειάσιν. Anchises pendebat firmiter adhærens filio, dura necessitatis lege; Ascanius ad latus currens ejulabat misere: Quid autem Æneas? Id sequentia dicunt, & duobus tertium rite adjungunt: Nihil apertius & convenientius, ut quisque videt, qui oculis non est captus. Scis, quid Interpretem & misellos descriptores fefellit? Particula δὲ propter Metrum non est posita post ἀπαλὸς, sed post ἀμφὶ, & sic paulo remotior est, quam vulgo

Terram, ac diri conflictus negocia extimescentem,
E tumultuosi belli discrimine educebat: necessitate igitur sic exigente,
Tenellus puer adhærens (quasi) pendebat, & lachryma
Per teneras illi genas fundebatur: ipse interim Æneas cæsorum
Cadaverum multa transiliebat citis pedibus, & multa in tenebris
Invitus calcabat: Venusque viæ ductrix erat,
Nepotem & filium maritumque ex tristi periculo
Propenso animo eripiens. Festinantis autem sub pedibus
Undique ignis locum dabat, & diffindebantur circumquaque flammæ
Ardentis Vulcani, hastæque & tela hostium
Omnia ad terram irrita cadebant, quæ Achivi
In illum per lacrymosum hoc prælium conjecerunt.
Et tunc Calchas magna voce ad cohibendum militem exclamavit;
Desinite in fortis Æneæ caput
Stridentia vibrare tela, & perniciales hastas;
Nam magnifico Deorum consilio decretum est, ut iste
A Xantho (hinc) ad latifluum Tybrim profectus,
Sacram condat urbem, etiam posteris stupendam

Mor-

go esse solet: Id locum reddidit ambiguum minus attentis: At ita Poetæ aliquando in gratiam Metri, ut dixi. Vide autem, quam prodige Auctor suum ἀπαλὸς hic nobis admetiatur: Id enim ejus ingenium quoque prodit vere ἀπαλόν. Illud non prætereundum: παρειάων hic male scriptum est pro παρηΐσιν: Nam id *genas* notat, cum alterum παρειάωσι notet *serpentes inflatis buccis*, ut nemo nescit Græce doctus. *Pauw.*

328. τῷ δ' ἐσσυμένῳ ὑπὸ ποσσὶ &c.] Quot miracula hic? Ad singula attende. Sed cur cadavera etiam non cedebant de via, ne Heros eximius cum patre & filio ea transilire haberet necesse? *Pauw.*

332. πολέμῳ ἐνὶ δακρυόεντι] Quam otiose accedunt hæc? Talia in his infinita, quæ Versus absolvunt, & ad sententiam necquicquam faciunt. *Pauw.*

334. κατ' ἰφθιμένοιο καρήνου] κατ' ἰφθίμοιο. *Pauw.*

337. Θύμβρην εὐρυρέεθρον] Θύμβρη ἐπ' εὐρυρέεθρον. *Rhod.*

340.

Ανθρώποις, αὐτὸν δὲ πολυσπερέεσσι βροτοῖσι
Κοιρανέειν· ἐκ τοῦ δὲ γένος μετόπισθεν ἀνάξειν,
Αχρις ἐπ' ἀντολίην τε, καὶ ἀκάματον δύσιν ἔλθῃ·
Καὶ γάρ οἱ θέμις ἐστὶ μετέμμεναι ἀθανάτοισιν,
Οὕνεκα δὴ παϊς ἐστὶν ἐϋπλοκάμου Αφροδίτης·
Καὶ δ' ἄλλως τοῦδ' ἀνδρὸς ἑὰς ἐπεχώμεθα χεῖρας,
Οὕνεκά οἱ χρυσοῖο, καὶ ἄλλοις ἐν κτεάτεσσιν*
Ανδρα σάοι φεύγοντα καὶ ἀλλοδαπὴν ἐπὶ γαῖαν·
Τῶν πάντων προβέβουλεν ἑὸν πατέρ', ἠδὲ καὶ υἷα·
Νὺξ δέ μιν, ἧμιν ἔφηνε καὶ υἱέα πατρὶ γέροντι
Ηπιον ἐκπάγλως, καὶ ἀμεμφέα παιδὶ τοκῆα·
Ως φάτο· τοί δ' ἐπίθοντο, καὶ ὡς θεὸν εἰσοράασκον
Πάντες· ὁ δ' ἐσσυμένως ἐξ ἄστεος οἷο βεβήκει,
Ηχί ἑ ποιπνύοντα πόδες φέρον· οὐδέ τι Τροίης
Αργεῖοι πτολίεθρον ἐϋκτίμενον διέπερθον·
Καὶ τότε δὴ Μενέλαος ὑπὸ ξίφεϊ στονόεντι
Δηΐφοβον κατέπεφνε, καρηβαρέοντα κιχήσας
Αμφ' Ελένης λεχέεσσι δυσάμμορον· ἡ δ' ὑπὸ φύζῃ
Κεύθετ' ἐνὶ μεγάροισιν· ὁ δ' αἵματος ἐκχυμένοιο
Γήθεεν ἀμφὶ φόνῳ· τοῖον δ' ἐπὶ μῦθον ἔειπεν·
Ω κύον, ὥς τοι ἔγωγε φόνον στονόεντ' ἐφέηκα
Σήμερον· οὐδέ σε διακιχήσεται ἠριγένεια

Ζωὸν

340. *ἐκ τοῦ δὲ γένος μετόπισθεν ἀνάξειν, Αχρις — ἔλθῃ*] Jejune dictum; ac si finis imperii instaret, quando ad ortum & occasum propagatum esset. Debuerat Quintus pro *ἀνάξειν* verbum adhibere, quod casum quartum adamabat: Sic Emphatice scribere potuisset, *Αχρις ἐπ' ἀντολίην — ἔθνη.* Oculati vident. An tamen legendum fortasse, *ἀνάξειν Αχρις ἐπ' ἀντολίην — ἔθνεα*? *Pauw.*

342. *Καὶ γάρ οἱ θέμις ἐστὶ*] Nonne potius, *Καὶ δ' ἄρ οἱ θεμὶς ἐστὶ?* *ἄρ* æque ante *οἱ* produci potest, ac *γὰρ*. *Pauw.*

344. *ἑὰς ἐπεχώμεθα χεῖρας*] *ἀπεχώμεθα.* *Rhod.*

345. *Οὕνεκά οἱ χρυσοῖο, καὶ ἄλλοις ἐν κτεάτεσσιν*] Defectum hic esse satis apparet: Quem ut aliquo modo sarciam, lego, *Οὕνεκά τοι*, vel *Οὕνεκα δὴ χρυσοῖο — Οσσα σάοι φεύγοντα.* *Rhod.* Hæc mutila non erunt

sane,

Mortalibus, & ut ipse longe lateque dispersis gentibus
Imperet. Ejusque exinde progenies regnet,
Donec ad ortum & occasum insuperabilem imperii fines
extendat.
Nam & ipsi fas est Deorum consortio frui;
Propterea quod Veneris pulcricomæ natus est.
Alias etiam ab hoc viro manus nostras abstineamus,
Quod auro, & inter alias possessiones,
Quæcunque servarint (aliquem) vel in longinquam
terram fugientem,
His ergo omnibus, patrem suum prætulit & filium,
Et nox una declaravit ipsum parenti seni filium
Mirifice pium, & filio parentem inculpatum.
Sic ait; illi vero obsequuntur; & ut Deum suspiciunt
Omnes (Æneam). Qui subito ex urbe sua exibat,
Quo properantem pedes ferebant. Adhæc vero Trojæ
Oppidum munitum Argivi populabantur.
Tunc etiam Menelaus tristifico ense
Deiphobum obtruncat, vino somnoque gravatum; cum deprehendisset
Infelicem juxta Helenæ thalamum: Hæc autem fuga se
Abdiderat in palatio. At ille, cum sanguis profunderetur,
Cæde gaudebat: atque hæc insuper verba emittebat.
Proh canis! sic flebilem tibi necem attuli
Hodie: nec alma te Aurora offendet

Am-

sane, si scripseris, Οὕνεκά οἱ χρυσοῖο, καὶ ἄλλων ἐν κτεάτεσσιν Ὅσσα σάοι φεύγοντα καὶ ἀλλοδαπὴν ἐπὶ γαῖαν. Τῶν πάντων &c. Nihil perspicuum magis. Fors duplex scriptura fuit in Libris Vetustis, & pro eo, quod posuimus, in quibusdam extitit, Ὅσσα σάοι φυγάδ' ἄνδρα καὶ ἀλλοδαπὴν ἐπὶ γαῖαν: Quæ diversitas ad Marginem notata, loco fuit corrumpendo: Nihil frequentius, ut sciunt Periti. *Pauw.*

348. Νὺξ δέ μιν ἦμιν ἔφηνε καὶ υἱέα] Νὺξ δὲ μίη μιν ἔφηνε. *Rhod.* Mihi placet, Νὺξ δὲ μί' ἦμιν ἔφηνε καὶ υἱέα &c: quod utique facilius & jucundius. *Pauw.*

352. οὐδέ τι Τροίης Αργεῖοι πτολίεθρον] οἱ δ' ἔτι Τροίης. *Rhod.*

356. ἡ δ' ὑπὸ φύζη] *præ timore*: Sic φύζη accipitur, & Supra habuimus. *Pauw.*

360. οὐδέ σε διαχιχήσεται Ηοι-

γί-

Ζωὸν ἔτ' ἐν Τρώεσσι, καὶ εἰ Διὸς εὔχεαι εἶναι
Γαμβρὸς ἐρισμαράγοιο· μέγας δέ σ' ἐδέξατ' ὄλεθρος
Ημετέρης ἀλόχοιο, παρ' ἡμετέροισι δαμέντα
Αργαλέως· ὡς εἴθε καὶ οὐλομένοιο πάροιθε
Θυμὸν Αλεξάνδροιο, κατὰ μόθον ἀντιόωντος,
Νοσφισάμην· καί κέν μοι ἐλαφρότατον πέλεν ἄλγος.
Αλλ' ὁ μὲν ἵκανεν ὑπὸ ζόφον ὀκρυόεντα, *
Τίσας αἴσιμα πάντα· σὲ δ' οὐκ ἂρ ἔμελλεν ὀνήσειν
Ημετέρη παράκοιτις, ἐπεὶ Θέμιν οὔποτ' ἀλιτροὶ
Ανέρες ἐξαλέονται ἀκήρατον, οὕνεκ' ἂρ αὐτοὺς
Εἰσοράα νυκτός τε, καὶ ἤματος· ἀμφὶ δὲ πάντη
Ανθρώπων ἐπὶ φῦλα διηερίη πεπότηται,
Τινυμένη σὺν Ζηνὶ κακῶν ἐπιΐστορας ἔργων.
Ως εἰπὼν, δηΐοισιν ἀνηλέα τεῦχεν ὄλεθρον·
Μαίνετο γάρ οἱ θυμὸς, ὑπὸ κραδίῃ μέγ' ἀέξων,
Ζηλήμων· καὶ πολλὰ περὶ φρεσὶ θαρσαλέῃσι
Τρωσὶ κακὰ φρονέεσκε, τὰ δὴ θεὸς ἐξετέλεσσεν,
Πρέσβα Δίκη· κεῖνοι γὰρ ἀτάσθαλα πρῶτοι ἔρεξαν
Αμφ' Ελένης, πρῶτοι δὲ καὶ ὅρκια πημήναντο
Σχέτλιοι, ὁππότε κεῖνο δι' ἐκ μέλαν αἷμα, καὶ ἱρὰ
Αθανάτων ἐλάθοντο, παραιβασίῃσι νόοιο·
Τῷ καί σφιν μετόπισθεν Ερινύες ἄλγεα τεῦχον·
Τοὔνεκ' ἂρ οἱ μὲν ὄλοντο πρὸ τείχεος, οἱ δ' ἀνὰ ἄστυ
Τερ-

γένεια] δῖα κιχήσεται Ηριγένεια. *Rhod.*

365. Ημετέρης ἀλόχοιο, παρ' ἡμετέροισι δαμέντα] Ημετέρης ἀλόχοιο παρὰ λέκτροισι δαμέντα. *Rhod.* βραχίοσι duriuſcule; levius intelligetur χερσὶ, & reſcribetur ἡμετέρῃσι, ut paſſim ἀμφοτέραις absque adjectione ſubſtantivæ vocis. Brodæus reponebat παραὶ λέκτροισι, aut λεχέεσσι. *Dausq.* Recte Brodæus & Rhodomannus: Dausquejus balbutit ſuo more. *Pauw.*

367. Αλλ' ὁ μὲν ἵκανεν ὑπὸ ζόφον ὀκρυόεντα *] Αλλ' ὁ μὲν ἤδη ἵκανεν. *Rhod.* Scribe ἵκεν ἄϊςος ὑπὸ, vel Αλλ' ὁ μὲν ἰθὺς ἵκανεν ὑπὸ ζόφον. *Dausq.* Rhodomanni ἤδη ἵκανεν non diſplicet mihi. *Pauw.*

380. ὁππότε κεῖνο δι' ἐκ μέλαν αἷμα]

Amplius vivum inter Trojanos; etiamsi Jovis te esse prædicas
Tonantis generum. Nam atrox te accepit interitus,
In lecto conjugis nostræ cæsum
Hostiliter. O si pridem quoque perditum
Alexandrum, (singulari) mecum pugna congressum, vita
Spoliassem; certe animi molestia esset mihi (nunc) levissima.
Verum is jam horridas (Orci) tenebras subiit,
Omnibus quæ fato debentur persolutis. Tibi interim non profutura erat
Mea conjux. Quia nunquam Themin scelerati
Homines castam effugiunt: propterea quod illos
Noctu diuque intuetur, & circumquaque
Ad hominum nationes per aëra volitat,
Cum Jove malorum facinorum conscios puniens.
Sic fatus, immite hostibus exitium patrabat.
Nam ira sub corde intumescens, ac Zelotypia flagrans
Illi furebat, multaque animo intrepido
Trojanis mala meditabatur, quæ Dea utique ad exitum perduxit
Veneranda Justitia: Illi enim primi tetra peregerant
Circa Helenam; & primi fœdus violarant
Scelesti: cum nigrum illum cruorem, & sacra
Deorum immortalium trangressione mentis oblivioni tradidissent.
Ideoque Furiæ ipsis postea acerbissimas pararunt calamitates:
Idcirco alii occubuerunt ante mœnia, alii in urbe,

Cum

αἷμα] διὰ scribendum conjunctim. *Pauw.*

381. Ἀθανάτων ἐλάθοντο, παραιβασίῃσι νόοιο] Legi sic etiam potest, ἀλίτοντο, nefarie seu scelerate violarunt. *Rhod.* Rhodomannus ἀλίτοντό: Male sine dubio: Nam διὰ cum ἐλάθοντο cohæret, & sic τῷ ἀλίτοντο locus est nullus. Miror Viri Eruditi incogitantiam. *Pauw.*

383. Τοὔνεκ' ἄρ οἱ μὲν ὄλοντο] Ingratum est Τοὔνεκα post Τῷ Versu præcedenti: An non scribendum saltem, Οὕνεκ' ἄρ' οἱ μὲν? Si vel unum Versum 382, vel

Τερπόμενοι παρὰ δαιτὶ, παρ᾽ ἠϋκόμοις ἀλόχοισιν·
Ὀψὲ δὲ δὴ Μενέλαος, ἐνὶ μυχάτοισι δόμοιο
Εὗρεν ἑὴν παράκοιτιν, ὑποτρομέουσαν ὁμοκλὴν
Ἀνδρὸς κουριδίοιο θρασύφρονος· ὅς μιν ἀθρήσας,
Ὥρμηνε κτανέειν ζηλημοσύνῃσι νόοιο,
Εἰ μή οἱ κατέρυξε βίην ἐρόεσσ᾽ Ἀφροδίτη,
Ἥ ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔκβαλε ξίφος, ἔσχε δ᾽ ἐρωήν·
Τοῦ γὰρ ζῆλον ἐρεμνὸν ἀπώσατο· καί οἱ ἔνερθεν
Ἡδὺν ἐφίμερον ὦρσε κατὰ φρενὸς, ἠδὲ καὶ ὄσσων·
Τῷ δ᾽ ἄρα θάμβος ἄελπτον ἐπήλυθεν· οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔτλη,
Κάλλος ἰδὼν ἀρίζηλον, ἐπὶ ξίφος αὐχένι κῦρσαι,
Ἀλλ᾽ ὥσπερ ξύλον αὖον ἐν οὔρεϊ ὑλήεντι
Εἱστήκει, τὸ μὲν οὔτι βορέαο θύελλαι *
Ἐσσύμεναι κλονέουσι δι᾽ ἠέρος, οὔτε νότοιο·

Ὡς

vel duos sequentes Quintus adhibuisset solos, id ego non improbassem. *Pauw.*

384. *Τερπόμενοι παρὰ δαιτὶ, παρ᾽ ἠϋκόμοις ἀλόχοισιν*] Geminatum παρὰ non est ab Auctore, sed ab Amanuensium filiis: Scribe, vel παρὰ δαιτὶ σὺν ἠϋκόμοις, vel κατὰ δαιτὶ παρ᾽ ἠϋκόμοις. *Pauw.*

390. *Ἥ ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔκβαλε ξίφος, ἔσχε δ᾽ ἐρωήν*] ἔβαλε ξίφος, vel ξίφος ἔκβαλεν. *Rhod.* Prius mea opinione præstat. *Pauw.*

392. *Ἡδὺν ἐφίμερον ὦρσε κατὰ φρενὸς*] ἐφ᾽ ἵμερον ὦρσε. *Rhod.* Brodæus: An ὑφίμερον? Homerus Odyss. Ψ. —— ὑφίμερον ὦρσε γόοιο. Alii separant ἐφ᾽ ἵμερον. Iliad Ξ. Δός μοι νῦν φιλότητα καὶ ἵμερον. Itaque prætulerim. *Dausq.* Sine dubio legendum, ἐφ᾽ ἵμερον ὦρσε, quo nihil notius aut vulgatius. Et similiter ὑφ᾽ ἵμερον ὦρσε scribendum apud Homerum. *Pauw.*

393. Τῷ δ᾽ ἄρα] *Sic vero. Pauw.*

Ibid. οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔτλη] οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἀνέτλη. *Rhod.* Scribe, ἔτλη περ, vel οὐδέ περ ἔτλη. Brodæus felicius, οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔτ᾽ ἔτλη. *Dausq.* Rhodomanni ἀνέτλη non probo, quia ἀνατλᾶν *perpeti*, *perferre* significat. Brodæi ἔτ᾽ ἔτλη ingratum est ipso sono. Dausqueji οὐδέ περ ἔτλη non displicet. Legi etiam posset, οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἐτόλμα: Sed ἔτλη convenientius hic notione sua. *Pauw.*

394. *Κάλλος ἰδὼν ἀρίζηλον*] ἀρίδηλον. *Rhod.* ἀρίζηλον, invidenda forma; & carmen excusabile. ζ namque positionem consonantium literarum est cum debilitat. Homerus Odyss. X. V. 330. ex editione Henrici Ste-

Cum in convivio apud uxores pulcricomas voluptati operam dabant.
Tandem vero Menelaus, in penetralibus ædium,
Invenit uxorem ſuam, exhorreſcentem iram
Animoſi viri, qui legitime eam duxerat: Qui conſpicatus illam,
Zelotypiæ impulſu ad interficiendum properavit:
Niſi vim ipſius inhibuiſſet amabilis Venus;
Quæ illi gladium e manibus excuſſit, & impetum repreſſit.
Triſtem enim Zelotypiam ejus abegit; & in intimo illi
Pectore & oculis dulcem amorem excitavit.
Inſperatus ergo ſtupor eum invaſit, nec ſuſtinuit,
Ubi illuſtre formæ decus conſpexit, gladium cervici admovere;
Sed velut aridum in ſylvoſo monte lignum
Stabat immotus, quod neque rapidi Boreæ turbines
Per aëra concitati agitant, neque Auſtri.

Ita

Stephani:

Τερπιάδης δέ τ' ἀοιδὸς ἀλύσκαζε κῆρα μέλαιναν.

Nonnus ad amuſſim exactus Poeta Cap. I. Paraphras.

Ἐκ Ναζαρὲθ δύναται καλὸν ἔμμεναι; —

Oppianus:

Φθογγὴν ἐκ στομάτων μεροπηΐδα τονθορύζοντες.

Nazianzenus:

Τί πλέον νήεσσιν ἀναχλοάζουσι τοκῆες.

In Epigrammate:

Βαπτίζεται δ' ὕπνῳ γείτονι τοῦ θανάτου.

In quibus omnibus σ pro ζ ſurrogari non poteſt. *Dausq.* Eo etiam pertinet in Anacreonticis, *Ἄγε, ζωγράφων ἄριστε* *Γράφε, ζωγράφων ἄριστε.* In illis autem ſimilibusque ζ pro σ haberi, ego autumo plane. Videbimus alias diligentius. *Pauw.*

Ibid. *ἐπὶ ξίφος αὐχένι κῦρσαι*] *ἐπικῦρσαι* hic poſitum pro *ἐπικρούσαι*: Eruditi ſciunt. Minus autem aptum eſt, *οὐδ' ἔτλη ἐπὶ ξίφος αὐχένι κῦρσαι*, quia Venus, ut antea dictum, enſem manibus Menelai excuſſerat. Sic tamen Quintus ſuo ingenio. *Pauw.*

396. *Εἰσήκει, τὸ μὲν οὔτε Βορέαο θύελλαι* *] *οὔτε θοαὶ Βορέαο. Rhod.* Scribe, *οὔτε πυκναὶ, μακραὶ, κακαί.* Brodæus *θοαί.* *Dausq.* *θοαὶ* aliis præſtat. *Pauw.*

397. *Ἐσσύμεναι κλονέουσι δι' ἠέρος*] *δι' ἠέρος* Interpres recte cum *Ἐσσύμεναι* jungit, ſed ſic ſuo loco non ſtat ſane. *Pauw.*

398.

Ὡς ὅ ταφών, μένε δηρόν· ὑπεκλάσθη δέ οἱ ἀλκή,
Δερκομένου παράκοιτιν· ἄφαρ δ' ὅγε λήσατο πάντων,
Ὅσσα οἱ ἐν λεχέεσσιν ἀνήλιτε κουριδίοισι·
Πάντα γὰρ ἠμάλδυνε θεὴ Κύπρις, ἥπερ ἁπάντων
Ἀθανάτων δάμνησι νόον, θνητῶν τ' ἀνθρώπων·
Ἀλλὰ καὶ ὥς, θοὸν ἄορ ἀπὸ χθονὸς αὖθις ἀείρας,
Κουριδίῃ ἐπόρουσε· νόος δέ οἱ ἄλλ' ἐνὶ θυμῷ
Ὡρμᾶτ' ἐσσυμένοιο· δόλῳ δ' ἄρ ἔθελγεν Ἀχαιούς·
Καὶ τότε μιν κατέρυξεν ἀδελφεὸς ἱέμενόν περ,
Μειλιχίοις μάλα πολλὰ παραυδήσας ἐπέεσσι·
Δείδιε γὰρ μὴ δέ σφιν ἐτώσια πάντα γένηται·
Ἴσχεο νῦν Μενέλαε χολούμενος· οὐ γὰρ ἔοικε
Κουριδίην παράκοιτιν ἀναιρέμεν, ἧς πέρι πολλὰ
Ἄλγε' ἀνέτλημεν, Πριάμῳ κακὰ μητιόωντες·
Οὐ γάρ τοι Ἑλένη πέλει αἰτίη, ὡς σύγ' ἔολπας·
Ἀλλὰ περὶ ξείνοιο Διός, καὶ σεῖο τραπέζης
Λησαμένου· τῷ κέν μιν ἐν ἄλγεσι τίσατο δαίμων.
Ὡς φάθ'· ὁ δ' αἶψ' ἐπίθησε· θεοὶ δ' ἐρικυδέα Τροίην,
Κυανέοις νεφέεσσι καλυψάμενοι, γοάασκον,
Νόσφιν ἐϋπλοκάμου Τριτωνίδος, ἠδὲ καὶ Ἥρης,
Αἳ μέγα κυδιάασκον ἀνὰ φρένας, εὖτ' ἐσίδοντο
Περθόμενον κλυτὸν ἄστυ θεηγενέος Πριάμοιο·
Ἀλλ' οὐ μὲν οὐδ' αὐτὴ εὔφρων Τριτογένεια
Πάμπαν ἄδακρυς ἔην, ἐπεί ῥά οἱ ἔνδοθι νηοῦ

Κασ-

398. *ὑπεκλάσθη δέ οἱ ἀλκή, Δερκομένυ παράκοιτιν*] Enallage iterum perquam ſuſpecta: Scripſerim non invitus *Δερκομένῳ*. *Pauw*.

403. *Ἀλλὰ καὶ ὥς, θοὸν ἄορ ἀπὸ χθονὸς αὖθις ἀείρας*] Illud *αὖθις ἀείρας* percutiendi iterum copiam præbebat Menelao, de quo ſic dici poterat commode, cum *τλῆναι* vel *οὐ τλῆναι ξίφος ἐπὶ Ἑλένης αὐχένι κῦρσαι*: Moneo, ut perſpicias, noſtram *ἐπίκρισιν* eſſe bonam paulo ante. *Pauw*.

404. *νόος δέ οἱ ἄλλ' ἐνὶ θυμῷ Ὡρμᾶτ' ἐσσυμένοιο*] Enallage etiam inſolens: Legendum videtur, vel *νόος δέ οὐ ἄλλ' ἐνὶ θυμῷ Ὡρμᾶτ' ἐσσυμένοιο*, vel

νόος

Ita ille attonitus diu manebat, & debilitatum ipsi robur erat
Conjugis adspectu. Statim igitur omnium memoriam abjecit,
Quæ in maritali ejus toro perfide egerat.
Omnia enim alma Cypris abolevit, quæ omnium
Deorum & mortalium hominum mentem edomat.
Nihilominus tamen rapido de terra ense rursus levato,
In uxorem irruit: sed ratio ipsi in mente alia
In hac festinatione agitabat, & hoc astu Achivos delusit.
Atque tunc eum frater, (per se) cupientem (desistere), cohibuit
Perblandis multum verbis interpellans.
Metuebat enim, ne omnia ipsis irrita fierent.
Desiste nunc Menelae ab ira: Non enim decet te
Uxorem legitimam occidere; cujus causa multas
Ærumnas toleravimus, Priamo exitium machinantes.
Non enim Helena tibi in causa est, ut tu quidem censes,
Sed Paris, Jovis hospitalis & mensæ tuæ
Oblitus. Ideo vindictam de eo acerbam Deus sumsit.
Sic dixit. At ille morem gessit. Dii autem celebrem Trojam
Atris nubibus obtecti lugent,
Præter Minervam pulcricomam & Junonem:
Quæ magna læticia animos delibutos habent, ubi vident
Exscindi inclytam generosi Priami urbem.
Veruntamen nec ipsa ingeniosa Pallas
Omnino lachrymarum expers est. Nam hujus in templo

Vali-

νόος δέ τοι ἄλλ' ἐνὶ &c. Erunt forte, qui dicturi sunt, casum patrium post οἱ non male congruere, quia ipsum οἱ in his positum est pro οὗ: Sed id non satisfacit. *Pauw.*

408. Δείδιε γὰρ μὴ δέ σφιν] μὴ δὴ. *Rhod.*

413. Ἀλλὰ περὶ ξείνοιο Διὸς, καὶ σεῖο τραπέζης Λησαμένου] Ἀλλὰ Πάρις ξενίοιο Διὸς, & Λησάμενος. *Rhod.* Rectissime Brodæus Πάρις pro περὶ, & Λησάμενος pro Λησαμένου. *Dausq.*

414. τῷ κέν μιν ἐν ἄλγεσι τίσατο δαίμων] τῷ καί μιν. *Rhod.*

420. Ἀλλ' οὐ μὲν οὐδ' αὐτὴ] Ἀλλ' οὐ μὰν, vel μήν. *Rhod.*

421. Πάμπαν ἀδακρυς ἔην, ἐπεί ῥά οἱ] ἔην, ἐπειή ῥά. *Rhod.*

Κασσάνδρην ᾔσχυνεν Ὀϊλέος ὄμβριμος υἱὸς,
Θυμοῦ τ᾽, ἠδὲ νόοιο βεβλημένος· ἡ δέ οἱ αἰνὸν
Εἰσοπίσω βάλε πῆμα, καὶ ἀνέρα τίσατο λώβης·
Οὐδέ οἱ ἔργον ἀεικὲς ἐσέδρακεν, ἀλλά οἱ αἰδὼς
Καὶ χόλος ἀμφεχύθη, βλοσυρὰς δὲ τρέψεν ὀπωπὰς
Νηὸν ἐς ὑψόροφον· περὶ δ᾽ ἔβραχε θεῖον ἄγαλμα,
Καὶ δάπεδον νηοῖο μέγ᾽ ἔτρεσεν· οὐδ᾽ ὅγε λυγρῆς
Λῆγεν ἀτασθαλίης, ἐπεί οἱ φρένας ἄασε Κύπρις·
Πάντη δ᾽ ἄλλοθεν ἄλλα κατηρείποντο μέλαθρα
Ὑψόθεν· ἀζαλέη δὲ κόνις συνεμίσγετο καπνῷ·
Ὦρτο δ᾽ ἄρα κτύπος αἰνὸς· καίοντο δὲ πάντα
Ἀντιμάχοιο μέλαθρα· καταίθετο δ᾽ ἄσπετα ἄκρη
Πέργαμον ἀμφ᾽ ἐρατὴν, περὶ θ᾽ ἱερὸν Ἀπόλλωνος,
Νηόν τε ζάθεον Τριτωνίδος, ἀμφί τε βωμὸν
Ἑρμείου· θάλαμοι δὲ κατεπρήθοντ᾽ ἐρατεινοὶ
Υἱωνῶν Πριάμοιο· πόλις δ᾽ ἀμαθύνετο πᾶσα·
Τρῶες δ᾽ οἱ μὲν παισὶν ὑπ᾽ Ἀργείων ὀλέκοντο,
Οἳ δ᾽ ὑπὸ λευγαλέου τε πυρὸς, σφετέρων τε μελάθρων,
Ἔνθά σφι καὶ μοῖρα κακὴ, καὶ τύμβος ἐτύχθη·
Ἄλλοι δὲ ξιφέεσσιν ἑὸν διὰ λαιμὸν ἔλασσαν,
Πῦρ ἅμα δυσμενέεσσιν ἐπὶ προθύροισιν ἰδόντες·
Οἳ δ᾽ ἄρ ὁμῶς τεκέεσσι κατακτείναντες ἄκοιτιν,
Κάππεσον, ἄσχετον ἔργον ἀναπλήσαντες ἀνάγκῃ·

Καί

423. Θυμοῦ τ᾽, ἠδὲ νόοιο βεβλημένος] βεβλαμμένος. *Rhod.* βεβλημένος plane rejiculum non est: *ictus*, *sauciatus*. Βλητὸς, ὁ ἀπόπληκτος, notum est ex Hesychio. Θυμοῦ τ᾽ ἠδὲ νόοιο pro κατὰ θυμοῦ ἠδὲ νόοιο notes: Et hoc βεβλημένος non odit sape. *Pauw.*

425. Οὐδέ οἱ ἔργον ἀεικὲς ἐσέδρακεν] Nonne potius, Οὐδέ τοι ἔργον, ubi οἱ statim sequitur? *Pauw.*

432. Ὦρτο δ᾽ ἄρα κτύπος αἰνὸς· καίοντο δὲ πάντα Ἀντιμάχοιο μέλαθρα] αἰνὸς ὁμοῦ vel ἄσπετα. *Rhod.* Vocula intercidit: Rhodomanni suspiciunculæ non ita arrident mihi. Maluerim, αἰνὸς ἄγαν. Sed quid πάντα Ἀντιμάχοιο μέλαθρα? Idne aptum? Credat Judæus apella, non ego:

Validus Oilei filius Cassandræ vicium offert,
Animo & mente captus: Illa igitur sævum ei
Postea malum immisit, & stupri pœnas de homine sumsit.
At facinus ejus scelestum non adspexit; sed pudor ei
Iraque offusa erant, & oculos truces avertebat
Ad sublime templum: infremuit autem cæleste simulachrum,
Et fani solum valde contremuit. Ille tamen a turpi interim
Scelere non absistebat. Quia mentem illi Venus corruperat.
Passim autem alibi aliæ ruunt domus
A vertice, & siccus pulvis fumo commiscetur,
Ac simul gravis fragor increbrescit. Et tum conflagrant totæ
Antimachi ædes; & arx munita ardet,
Circa elegans Pergamum, & templum Apollinis,
Sacrumque Minervæ templum, & circa aram
Hercei (Jovis). Thalami etiam venusti cremantur
Nepotum Priami, & (breviter) tota urbs in cinerem redigitur.
At Trojani partim ab Argivum pube letho dabantur,
Partim a perniciali igni & suis ipsorum ædibus (oppressi);
Ubi illis & fatum triste & bustum fuit.
Alii etiam gladiis jugulos transfixerunt,
Flammam cum hostibus in vestibulo conspicati.
Alii una cum natis uxore interemta,
Procubuerunt, immane facinus necessitate exequentes.
Et

ego: Haud dubie aliquid post πάντα interiit temporis injuria: Attende modo, neque dubitabis. *Pauw.*

433. καταίθετο δ' ἄσπιτα ἄκρη] ἄσπιτος ἄκρη. *Rhod.*

435. ἀμφί τε βωμὸν Ερμείῳ] Ερκείῳ. *Rhod.*

440. Ενθά σφι καὶ μοῖρα καὶ] Scribe ob Versum, Ειθά σφιν. *Pauw.*

444. ἄσχετον ἔργον ἀναπλήσαντες ἀνάγκῃ] Vide num legendum sit ἀνατλήσαντες. *Rhod.* Rhodomannus ἀνατλήσαντες: quod vulgato deterius est, si Κάππεσον cum Emphasi sumas: Post interfectos liberos & conjugem,

Καί ῥά τις οἰόμενος δηΐων ἑκὰς ἔμμεναι αὐτὸν,
Ἔκποθεν Ἡφαίστοιο θοῶς ἀνὰ κάλπιν ἀείρας,
Ὥρμηνεν πονέεσθαι ἐφ' ὕδατι· τὸν δὲ παραφθὰς
Ἀργείων τις, ἔτυψεν ὑπ' ἔγχεϊ, καί οἱ ὄλεσσε
Θυμὸν ὑπ' ἀκρήτῳ βεβαρημένον· ἤριπε δ' εἴσω
Δώματος· ἀμφὶ δέ οἱ κενεὴ περικάππεσε κάλπις·
Ἄλλος δ' αὖ φεύγων τις διὰ μεγάροιο, μεσόδμη
Ἔμπεσε καιομένη, ἐπὶ δ' ἤριπεν αἰπὺν ὄλεθρον·
Πολλαὶ δ' αὖτε γυναῖκες ἀνιηρὴν ὑπὸ φύζαν
Ἐσσύμεναι, μνήσαντο φίλων ὑπὸ δώματι παίδων,
Οὓς λίπον ἐν λεχέεσσιν· ἄφαρ δ' ἀνὰ ποσὶν ἰοῦσαι,
Παισὶν ὁμῶς ἀπόλοντο, δόμων ἐφύπερθε πεσόντων·
Ἵπποι δ' αὖτε, κύνες τε δι' ἄστεος ἐπτοίηντο,
Φεύγοντες στυγεροῖο πυρὸς μένος· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
Στεῖβον ἀποκταμένους· ζωοῖσι δὲ πῆμα φέροντες,
Αἰὲν ἐρήγνυντο· βοὴ δ' ἀμφίαχεν ἄστυ,

Καί

jugem, se interfecerunt ipsi, & sic ἔργον ἄσχετον ἀνεπλήσαν ἀνάγκῃ. Vides? Sic ἀναπλήσαντες signatius est, quam ἀναπλήσαντες. *Pauw.*

448. ἔτυψεν ὑπ' ἔγχεϊ, καί οἱ ὄλεσσε] Ita Aldus: Basileenses οἱ neglexerunt: Unde illud Rhodomanni καί μιν ὄλεσσε. Figuratius autem est οἱ hoc loco, & obvium minus: Si scripsisset Quintus καὶ τάχ' ὄλεσσε, id non deterius fuisset: μιν enim aut ἑ non amat praecedens τὸν. *Pauw.*

451. Ἄλλος δ' αὖ φεύγων τις διὰ μεγάροιο, μεσόδμη Ἔμπεσε καιομένη] Ἄλλῳ δ' αὖ φεύγοντι διὰ μεγάροιο, μεσόδμη Ἔμπεσε καιομένη. *Rhod.* Editio Aldina φεύγων: pro quo Rhodomannus ex Basileensi φεύγον. *Pauw.*

452. ἐπὶ δ' ἤριπεν αἰπὺν ὄλεθρον] Forte ἐπὶ δ' εἴρυσεν. *Rhod.* Hæc aperte corrupta sunt, & ita deformata, postquam Ἄλλος τις scriptum male pro Ἄλλῳ· Rhodomanni ἐπὶ δ' εἴρυσεν αἰπὺν ὄλεθρον non arridet mihi: Fors legendum, ἐπὶ δ' ἔτρεχεν αἰπὺς ὄλεθρος: vel ἐπὶ δ' ἔχραεν αἰπὺς ὄλεθρος. Sic nihil exasciatius. Visne tamen aliud, quod nunc mihi etiam incidit fulcito? Legendum fortasse, Ἄλλος δ' αὖ φεύγων τε διὰ μεγάροιο, μεσόδμη Ἔμπεσε καιομένη, ἐπὶ δ' ἤριπεν αἰπὺν ὄλεθρον. Sic minimum mutatur: αἰπὺν ὄλεθρον Ellyptice positum pro κατ' αἰπὺν ὄλεθρον: Hoc ita insolitum

Et quispiam procul ab hostibus se esse existimans,
E flamma alicunde raptim sublata urna,
Aqua rem gerere instituit; sed prævertens illum
Argivum quispiam hasta ferit, & exitio eum mittit
Temeto mentem gravatum: In mediam igitur domum
Collabitur; & inanis propter eum urna ruit.
Alii per domum fugienti media columna
Incumbit ardens, arduamque secum mortem attrahit.
Plurimæ etiam matronæ in fugam mœstificam
Actæ, memores erant caræ in domo subolis,
Quam in cunis liquerant: subito igitur pedibus regressæ
Una cum natis peribant, ædibus desuper collapsis.
Equi autem & canes per urbem consternati vagabantur,
Horrendi ignis vim fugientes, & pedibus
Calcant cæsos, viventibus etiam noxam inferentes
Horrendum infremunt; clamorque per urbem resonat.

Ac

solitum non est. Alias scribendum, ἐπὶ δ' ἔτρεχεν αἰπὺν ὄλεθρον. Inquies, ἔμπεσε μεσόδμῃ minus signatum est, quam μεσόδμην ἔμπεσε: Fateor: Sed sic tamen potuit Quintus, qui ubique non est æque disertus. Sin minus, ex aliis duobus eligere potes, quod cupias. Suspiciones promo, & ubi literarum vestigia præeunt, eorum ductum sequor. *Pauw.*

453. Πολλαὶ δ' αὖτε γυναῖκες ἀνιηρὴν ὑπὸ φύζαν Ἐσσύμεναι] Malim ἀνιηρὴν ἐπὶ φύζαν Ἐσσύμεναι, vel ἀνιηρῇ ὑπὸ φύζᾳ aut ἀνιηρῆς ὑπὸ φύζας Ἐσσύμεναι: Φύζα pro maxima anxietate jam habuimus plus semel. Vulgatum est implicitum: Nam Ἐσσύμεναι ab ἀνιηρὴν ὑπὸ φύζαν separandum esset, & posterius illud vertendum *sub miseram fugam*, id est, dum misere fugiunt: Interpres non bene. *Pauw.*

455. ἄφαρ δ' ἀνὰ ποσὶν ἰοῦσαι] ἀνὰ ποσσὶν ἰοῦσαι. *Rhod.*

459. ζωοῖσι δὲ πῆμα φέροντες] Illud πῆμα perquam suspectum est mihi: Nam quod damnum inferebant viventibus? Id non dicitur, & vix ac ne vix etiam dici potuit, ubi de eorum pavore & ululatu sermo est unice. Scribendum suspicor, ζωοῖσι δὲ δεῖμα φέροντες: metum incutiebant metu & ululatu suo. *Pauw.*

460. Αἰὲν ἐρύγνυντο] Αἰνὸν ἐπαρύοντο. *Rhod.* Ita verissime Rhodomannus: Αἰὲν, fateor, manere posset, sed Αἰνὸν adeo vicinum & appositum, ut omnibus sese commendet statim. *Pauw.*

461.

Καί τινος αἰζηοῖο διὰ φλογὸς ἐσσυμένοιο *
Φθεγγομένου· τούς δ' ἔνδον ἀμείλιχος αἶσα δάμασσεν,
Αλλον δ' ἄλλα κέλευθα φέρεν στονόεντος ὀλέθρου·
Φλὸξ δ' ἀρ ἐς ἠέρα δῖαν ἀνέγρετο· πέπτατο δ' αἴγλη
Ασπετος· ἀμφὶ δὲ φῦλα περικτιόνων ἐρόωντο
Μέχρις ἐπ' Ιδαίων ὀρέων ὑψηλὰ κάρηνα,
Θρηϊκίης τε Σάμοιο, καὶ ἀγχιάλου Τενέδοιο·
Καί τις ἁλὸς κατὰ βένθος ἔσω νεὸς ἔκφατο μῦθον·
Ηνυσαν Αργεῖοι κρατερόφρονες ἄσπετον ἔργον,
Πολλὰ μάλ' ἀμφ' Ελένης ἑλικοβλεφάροιο καμόντες,
Πᾶσα δ' ἀρ ἡ τοπάροιθε πανόλβιος, ἐν πυρὶ Τροίη
Καίεται· οὐδὲ θεῶν τις ἐελδομένοισι ἄμυνεν·
Πάντα γὰρ ἄσχετος αἶσα βροτῶν ἐπιδέρκεται ἔργα·
Καὶ τὰ μὲν ἀκλέα πάντα, καὶ οὐκ ἀρίδηλα γεγῶτα,
Κυδήεντα τίθησι, τά δ' ὑψόθι μείονα θῆκε·
Πολλάκι δ' ἐξ ἀγαθοῖο, πέλει κακὸν· ἐκ δὲ κακοῖο
Εσθλὸν, ἀμειβομένοιο πολυτλήτου βιότοιο.
Ως ἀρ ἔφη μερόπων τις, ἀπόπροθεν ἄσπετον αἴγλην
Εἰσορόων· στονόεσσα δέ τ' ἄμφεχε Τρῶας ὀϊζύς·
Αργεῖοι δ' ἄνα ἄστυ κυδοίμεον, ἠΰτ' ἀῆται
Λαῦροι ἀπείρονα πόντον ὀρινόμενοι κλονέουσιν,
Οππότ' ἀρ ἀντιπέρηθε δυσαέος Αρκτούροιο
Βηλὸν ἐς ἀστερόεντα θυτήριον ἀντέλλησιν,
Ες νότον ἠερόεντα τετραμμένον, ἀμφὶ δ' ἀρ αὐτῷ
Πολλαὶ ὑπόβρυχα νῆες ἀμαλδύνοντ' ἐνὶ πόντῳ,

Ορνυ-

461. Καί τινος αἰζηοῖο διὰ φλόγος ἐσσυμένοιο *] Defectus suspicio. *Rhod.* Post hæc absque ullo dubio interciderunt quædam: Vide modo illud τοὺς δ' ἔνδον, & si ambigas, in posterum te Pyrrhonis asseclam præbe. *Pauw.*

465. ἀμφὶ δὲ φῦλα περικτιόνων ἐρόωντο] ὀρόωντο. *Rhod.*

467. καὶ ἀγχιάλου Τενέδοιο] Magis placet ἀμφιάλου. Insula enim est Tenedus. *Rhod.* Et mihi ἀμφιάλου magis placet. Spatium autem hoc satis breve, ubi Sinonis facem Græcos ad Tenedum vidisse scribit Auctor: Recurre ad V. 344. Lib. 12. & V. 23. hujus

Ac juvene aliquo, per flammam dum fugit,
Evocante (alios), crudele fatum qui intus erant exstinxit.
Aliumque aliæ lamentosæ mortis viæ auferunt.
Incendium vero in sublimem aëra tollitur, ac splendor (inde) volitat
Immensus, finitimorumque gentes id passim vident,
Ad ardua usque Idæorum montium cacumina,
Threïciamque Samum, Tenedumque mari cinctam.
Et quispiam in maris gurgite navigans, (hujusmodi) verba edidit:
Difficillimum fortes Argivi opus perfecerunt,
Plurimis laboribus propter Helenam speciosam exantlatis:
Et Troja illa quondam omnibus bonis abundans, tota igni
Conflagrat. Nec ullus Deorum, ut optabant, tutatus est.
Inseparabile enim fatum cuncta mortalium facta intuetur,
Ac omnia quæ sunt ignobilia & obscura,
Illustria facit, & elata in altum, humiliora facit.
Sæpe etiam ex bono malum exsistit, & ex malo
Bonum: Vita laboriosa (sic) vices alternante.
Ita quispiam mortalium dixit, e longinquo immensum fulgorem
Adspiciens. Interim flebilis adhuc calamitas Trojanos undique angustabat.
Argivi autem per urbem tumultuabantur: Sicut ventorum flatus
Validi spaciosum mare turbant, quando concitantur;
Cum (videlicet) e regione ventosi Arcturi
In cælo stellato acerra oritur,
Ad austrum obscurum conversa, circa cujus ortum
Multæ naves submersæ hauriuntur in mari,

Graf-

hujus Libr. *Pauw.*

479. *τονόεσσα δέ τ' ἄμφιχε Τρῶας ὀϊζύς*] *τονόεσσα δ' ἔτ' ἄμφιχε.* *Rhod.*

480. *χῦτ' ἄηται Λαῦροι*] Hic etiam *λαῦροι* est pro *λάβροι*: Junge V. 71. Lib. 8. & quæ ibi noto. *Pauw.*

483. *Βηλὸν ἐς ἀστερόεντα*] Cæli limen; aër, in quo stellæ lucent. *Pauw.*

485. *Πολλαὶ ὑπόβρυχα νῆες*] Hic *ὑπόβρυχα* sine dubio loco adverbii est ab *ὑπόβρυχος*: Paulo

Ορνυμένων ἀνέμων· οἷς ἴκελοι υἷες Αχαιῶν
Πόρθεον Ιλιον αἰπύ· τό δ' ἐν πυρὶ καίετο πολλῷ,
Εὖτ' ὄρεος λασίῃσιν ἄδην καταείμενον ὕλης,
Εσσυμένως καίηται ὑπὲρ πυρὸς ὀρνυμένοιο
Εξανέμων, δολιχαὶ δὲ περιβρομέουσι κολῶναι,
Τῷ δ' ἄρα λευγαλέως ἐντείρεται ἄγρια πάντα,
Ηφαίστου βίῃ περιστρεφθέντα καθ' ὕλην·
Ως Τρῶες κτείνοντο κατὰ πτόλιν, οὐδέ τις αὐτοὺς
Ρύετ' ἐπουρανίων· περὶ γὰρ αἰνὰ πάντοθε μοῖραι
Μακραὶ περιστήσαντο, τά περ βροτὸς οὔποτ' ἄλυξε·
Καὶ τότε Δημοφόωντι, μενεπτολέμῳ τ' Ακάμαντι
Θησῆος μεγάλοιο δι' ἄστεος ἤντετο μήτηρ,
Καίπερ ἐελδομένῃ· μακάρων δέ τις ἡγεμόνευεν,
Ος μιν ἄγειν κείνοισι καταντίον· ἡ δ' αλεκτο
Φεύγουσ' ἐκ πολέμοιο, καὶ ἐκ πυρός· οἱ δ' ἐσιδόντες
Αἴγλῃ ἐν Ηφαίστοιο δέμας, μεγεθός τε γυναικὸς,
Αὐτὴν ἔμμεν ἔφαντο θεηγενέος Πριάμοιο
Αντιθέην παράκοιτιν· ἄφαρ δέ οἱ ἐμμεμαῶτες,
Χεῖρας ἐπεῤῥίψαντο, λιλαιόμενοί μιν ἄγεσθαι
Ες Δαναούς· ἡ δ' αἰνὸν ἀναστενάχουσα, μετηύδα·
Μὴ νύ κε κύδιμα τέκνα φιλοπτολέμων Αργείων,

Δήιον

lo incertior est locus ille Homeri Odyss. E. V. 319. Τὸν δ' ἄρ' ὑπόβρυχα θῆκε πολὺν χρόνον. *Pauw.*

488. Εὖτ' ὄρεος λασίῃσιν ἄδην καταείμενον ὕλης] Εὖτε δ' ὄρος, vel Ηὖτ' ὄρος λασίῃσιν. *Rhod.* Posterius hic ego malo. *Pauw.*

489. Εσσυμένως καίηται ὑπὲρ πυρὸς ὀρνυμένοιο Εξανέμων] Εξ ἀνέμων. *Rhod.* Illud ὑπὲρ πυρὸς ὀρνυμένοιο Εξ ἀνέμων ego non intelligo: Nam quid ὑπὲρ πυρός? Idne aptum & bonum? Cras credam, non hodie. An scribendum, ὑπαὶ πυρὸς ὀρνυμένοιο Εξ ἀνέμων? Ita videtur: Nisi malueris forte, Εσσυμένως καίηται ἅπαν πυρὸς ὀρνυμένοιο Εξ ἀνέμων. Error facilis ex literarum compendiis. *Pauw.*

491. Τῷ δ' ἄρα λευγαλέως] Τῷ hic generalius est: *Hoc autem modo*; *Sic vero*: Nam si ad πυρὸς specialius referas, male & incondite nimis sequeretur

Ηφαί-

Grassantibus ventis. His similes Argivum nati,
Celsum Ilion vastabant; quod multo igni cremabatur.
Ac veluti mons, densis vestitus sylvis,
Subito conflagrat, igne supra excitato
A ventis, & longæ circumfremunt cautes;
In quo omnes feræ misere afflictantur
Vulcani æstu huc illuc agitatæ per sylvam:
Ita Troës cædebantur in urbe, nec quisquam ipsos
Cælitum eripiebat. Nam undique circum eos Parcæ retia
Longa extenderant, quæ nullus homo unquam effugit.
Et tunc Demophoonti, bellacique Acamanti
Magni Thesei mater in urbe occurrebat;
Id sane exoptans: Deorum vero quispiam præibat,
Qui hanc obviam illis duxit: oberrabat enim
E belli & incendii discrimine fugiens. Cum igitur illi vidissent
In Vulcani splendore corpus, & magnitudinem fœminæ,
Priami generosi ipsam esse putabant
Eximiam uxorem; Ideo statim impetu in eam facto,
Manus injecerunt; abstrahere ipsam cupientes
Ad Danaos. Illa autem misere ingemiscens, (sic eos) affatur.
Ne quæso me, clari bellipotentum Argivorum nati,
Ut

Ηφαίστου βίη: Moneo, ne Auctor balbutiisse videatur. *Pauw.*

492. Ηφαίστε βίη περιστρεφθέντα] Ηφαίστοιο βίηφι περιστρεφθέντα. *Rhod.*

493. Ως Τρῶες κτείνοντο κατὰ πτόλιν] Illud κτείνοντο requirit, ut superius ἐνιτείρεται vertamus *consumuntur*, *intereunt*: Alias enim comparatio est nulla. Consumuntur & pereunt feræ, per sylvam undique discurrentes, ut flammam evadant, sed frustra, tota sylva flaminis undique obsessa: Sic λίνα μακρὰ, & alia etiam pulchre concinunt: Quin & καίηται ἅπαι, si id forte arrideat tibi, sic magis fit commendabile. *Pauw.*

494. περὶ γὰρ αἰνὰ πάντοθε μοῖραι Μακραὶ περιστήσαντο] περὶ γὰρ λίνα πάντοθε μοῖραι Μακρὰ περιστήσαντο. *Rhod.*

499. Ος μιν ἄγειν κείνοισι καταντίον] Ος μιν ἄγεν. *Rhod.*

Ibid. ἢ δ' αλεκτο] ἢ δ' ἀλάλητο. *Rhod.* Pro Aldino αλεκτο Basileenses αλλεκτο. *Pauw.*

506. Μὴ νύ κε κύδιμα τέκνα] Μὴ νύ με κύδιμα. *Rhod.*

511.

Δήϊον ὥς ἐρύοντες, ἑὰς ἐπὶ νῆας ἄγεσθε·
Οὐ γὰρ Τρωϊάδων γένος εὔχομαι, ἀλλά μοι ἐσθλὸν
Αἷμα πέλει Δαναῶν μάλ᾽ εὐκλεὲς, οὕνεκα Πιτθεὺς
Γείνατό μ᾽ ἐν Τροιζῆνι· γάμῳ δ᾽ ἐδνώσατο δῖος
Αἰγεύς· ἐκ δ᾽ ἄρ᾽ ἐμοῖο κλυτὸς πάϊς ἔπλετο Θησεύς·
Αλλά με πρὸς μεγάλοιο Διὸς, τερπνῶν τε τοκήων,
Εἰ ἐτεὸν Θησῆος ἀμύμονος ἐνθάδ᾽ ἵκοντο
Υἷες ἅμ᾽ Ατρείδῃσι, φίλοισι δὲ παίδεσι κείνου
Δείξατ᾽ ἐελδομένοισι κατὰ στρατὸν, οὕσπερ ὀΐω
Υμμιν ὁμήλικας ἔμμεν· ἀναπνεύσει δέ μευ ἦτορ,
Ην κείνους ζώοντας ἴδω, καὶ ἀριστέας ἄμφω.
Ως φάτο· οἱ δ᾽ ἀΐοντες ἑοῦ μνήσαντο τοκῆος
Αμφ᾽ Ελένης ὅσ᾽ ἔρεξε, καὶ ὡς διέπερσαν Αφίδνας
Κοῦροι ἐριγδούποιο Διὸς πάρος, ὁππότ᾽ ἄρ αὐτοὺς
Υσμίνης ἀπάνευθεν ἀπεκρύψαντο τιθῆναι,
Νηπιάχους ἔτ᾽ ἐόντας· ἀναμνήσαντο δ᾽ ἀγαυῆς
Αἴθρης, ὅσσ᾽ ἐμόγησε δορυκτήτῳ ὑπ᾽ ἀνάγκῃ,
Αμφω ὁμῶς ἑκύρη τε, καὶ ἀμφίπολος γεγαυῖα
Αντιθέης Ελένης· σὺν δ᾽ ἀμφασίῃ κεχάροντο·
Δημοφόων δέ μιν ἠῢς ἐελδομένῃ προσέειπεν·
Σοὶ μὲν δὴ τελέουσι θεοὶ θυμηδὲς ἐέλδωρ
Αὐτίκ᾽, ἐπεί ῥα δέδοικας ἀμύμονος υἱέος υἷας
Ημέας, οἵ σε φίλῃς συναειράμενοι παλάμῃσιν,
Οἴσομεν ἐς νῆας, καὶ ἐς Ελλάδος ἱερὸν οὖδας

Αξο-

511. ἐκ δ᾽ ἄρ᾽ ἐμοῖο] ἐκ δ᾽ ἄρ᾽ ἐμεῖο. *Rhod.*

514. φίλοισι δὲ παίδεσι κείνου] Non convenit δὲ hoc loco: Scribe, φίλοισι γε παίδεσι κείνου. *Pauw.*

526. Δημοφόων δέ μιν ἠῢς ἐελδομένῃ προσέειπεν] ἐελδομένην. *Rhod.*

528. ἐπεί ῥα δέδοικας ἀμύμονος] ἐπεί ῥα δέδορκας. *Rhod.* δέδοικας venerata es: non δέδορκας, quod Rhodomannus reponebat: multi Troum Demophontem cum Acamante viderunt, quibus ea ſpectio ſaluti minime fuit. Verum uti neque nova vocula infulcienda; ſic neque ad novam τοῦ δέδοικας interpretationem confugien-

Ut hostem abstractam ad naves vestras ducatis.
Non enim Trojanorum genus mihi vendico, sed mihi clarus
Sanguis est e Danais, & inprimis nobilis. Nam Pittheus
Genuit me in Troezene, matrimonio autem sibi junxit divinus
Ægeus, & ex me natus est famigeratus Theseus.
Sed me per magnum Jovem & jucundos parentes,
Si revera fortis Thesei huc venerunt
Nati cum Atridis, caris illius filiis
Ostendite, expetentibus hoc in exercitu. Quos equidem arbitror
Vobis ætate pares esse: & refocillabitur cor meum,
Si illos vivos & virtute excellentes videro ambos.
Sic ait: illi autem simulac audierunt, recordati sunt parentis sui,
Quæ fecisset propter Helenam, & ut Aphidnas populati essent
Olim Jovis Tonantis filii: cum ipsos
Procul a pugnæ discrimine nutrices abdidissent
Adhuc parvulos: meminerunt etiam illustris
Æthræ, quanta perpessa esset sub jugo captivitatis,
Utrumque facta, socrus simul & ancilla
Formosæ Helenæ; cumque tacito stupore lætabantur.
Tandem fortis eam Demophoon id expetentem alloquitur:
Tibi equidem gratum Dii votum implent
Hoc ipso momento; nam vides natos egregii tui filii
Nos; qui te amicis sublatam manibus
Transferemus ad naves, & in sacram Græciæ terram
Luben-

fugiendum: supero namque loco Æthræ vox a timore est:

Μὴ γύ με κύδιμα τέκνα φιλοπτολέμων Ἀργείων
Ἄγετ' ὡς ἐρύοντες ——;

verebatur hostis esse loco. *Dausq.* Hoc posterius non indignum fortasse est hominis Scholastici acumine: Alterum *δέδορκας* simplicius & naturalius. *Pauw.*

Αξομεν ἀσπασίως, ὅθιπερ πάρος ἐμβασίλευες·
Ως φάμενον, μεγάλοιο πατρὸς προσπτύξατο μήτηρ,
Χείρεσιν ἀμφιβαλοῦσα· κύσεν δέ οἱ εὐρέας ὤμους,
Καὶ κεφαλὴν, καὶ στέρνα γένειά τε λαχνήεντα·
Ως δ' αὔτως Ακάμαντα κύσεν· περὶ δέ σφισι δάκρυ
Ηδὺ κατὰ βλεφάροιϊν ἐχεύατο μυρομένοιϊν.
Ως δ' ὁπότ' αἰζηοῖο μετ' ἀλλοδαποῖσιν ἐόντος
Λαοὶ φημίξωσι μόρον, τὸν δ' ἔκποθεν υἷες
Υστερον ἀθρήσαντες ἐς οἰκία νοστήσαντα,
Κλαίουσιν μάλα τερπνόν· ὁ δ' ἔμπαλι παισὶ καὶ αὐτὸς
Μύρεται ἐν μεγάροισιν ἐπωμαδὸν, ἀμφὶ δὲ δῶμα
Ηδύ τι μυρομένω γοερὴ περιπίπτ' ἰωὴ,
Ως τῶν μυρομένων, λαρὸς γόος ἀμφιδεδήει.
Καὶ τότε που Πριάμοιο πολυκτήτοιο θύγατρα
Λαοδίκην ἐνέπουσιν ἐς αἰθέρα χεῖρας ὀρέξαι,
Εὐχομένην μακάρεσσιν ἀτειρέσιν, ὄφρα ἑ γαῖα
Αμφιχάνῃ, πρὶν χεῖρα βαλεῖν ἐπὶ δούλεια ἔργα·
Τῆς δὲ θεῶν τις ἄκουσε, καὶ αὐτίκα γαῖαν ἔνερθεν
Ρῆξεν ἀπειρεσίην· ἣ δ' ἐννεσίῃσι θεοῖο
Κούρην δέξατο δῖαν, ἔσω κοίλοιο βερέθρου,
Ιλίου ὀλλυμένης, ἧς εἵνεκά φασι καὶ αὐτὴν
Ηλέκτρην βαθύπεπλον ἑὸν δέμας ἀμφικαλύψαι
Αχλύϊ, καὶ νεφέεσσιν ἀκηχεμένην χορὸν ἄλλων

Πληϊά-

536. κατὰ βλεφάροιϊν ἐχεύατο μυρομένοιϊν] Vel μυρομένοισιν. Rhod. μυρομένοισιν præfero. Rauw.

539. ἐς οἰκία νοστήσαντα] In οἰκίαν ν removi. Rhod. Aldina & Basileensis scilicet οἰκίαν. Rauw.

542. Ηδύ τι μυρομένω γοερὴ περιπίπτ' ἰωὴ] Forte μυρομένων γοερὴ περιπίπτατ' ἰωή. Rhod. Ita recte Rhodomannus, quanquam μυρομένων ingratum est, ubi μυρομένων mox sequitur: Sed sic ipse Quintus cum ingeniolo suo: μυρομένοις enim non conveniret satis. Verbum autem μύρεσθαι in tribus Versibus contiguis hic ter repetitum nota. Rauw.

547. πρὶν χεῖρα βαλεῖν ἐπὶ δούλεια ἔργα] ἐπὶ δούλια ἔρ-γα

Lubenter ducemus, ubi prius regina eras.
Sic loquentem magni parentis genitrix amplexatur
Manibus circumdans, amplosque ejus humeros osculatur,
Caput etiam & præcordia hispidumque mentum.
Similiter & Acamantem suaviatur : & lacrymæ ipsis
Flentibus a palpebris destillant præ gaudio:
Ut (fit,) cum viri inter peregrinos versantis
Vulgus interitum disseminavit: Eum liberi alicunde
Domum reversum postmodo conspicati,
Jucundo fletu excipiunt, & ipse vicissim liberorum
In complexu domi lacrymatur, perque ædes
Querula vox dulci indulgentium fletui circumquaque resultat.
Ita illis in lacrymas solutis suavis ploratus excitabatur.
Et tunc opulenti Priami filiam
Laodicen perhibent ad æthera manus sustulisse
Vota facientem Diis immortalibus, ut terra ipsi
Dehisceret prius quam servilia ad opera manum admoveret.
Quam Deorum aliquis exaudiit, & extemplo terram subter
Amplissimam rupit. Quæ Dei voluntate
Eximiam puellam intra cavam voraginem excepit,
Ilio pessum eunte : cujus causa etiam ipsam ferunt
Electram, prolixo peplo vestitam, corpus suum obvelasse
Tenebris & nubibus, subducentem se a choro aliarum

Pleia-

γα. *Rhod.*

548. αὐτίκα γαῖαν ἔνερθεν ῥῆξεν ἀπειρεσίην] ἀπειρεσίην: Epithetum grande in re tantilla, ut una deglutiatur puella. *Pauw.*

553. ἀκηχεμένην χορὸν ἄλλων Πληϊάδων] Pro ἀκηχεμένην lego ἀλευαμένην, cum magis appositum jam non adsit: ἀκηχεμένην enim ita usurpatum non arbitror, invenies. *Rhod.* Rhodomanni ἀλευαμένην firmat locus Hygini in Astronom. Poet. Lib. 2. Cap. 21. *Alii dicunt Electram non apparere ideo, quod Pleiades existimentur choream ducere stellis: sed postquam Troja sit capta, & progenies ejus, quæ a Dardano fuerit, sit eversa,*

Πληϊάδων· αἱ δέ οἱ ἀδελφειαὶ γεγάασιν·
Ἀλλ᾽ αἱ μὲν μογεροῖσιν ἐπ᾽ ὄψεϊ ἀνθρώποισιν
Ἰλαδὸν ἀντέλλουσιν ἐς οὐρανόν· ἡ δ᾽ ἄρα μούνη
Κεύθεται αἰὲν ἄϊστος, ἐπεί ῥά οἱ υἱέος ἐσθλοῦ
Δαρδάνου ἱερὸν ἄστυ κατήριπεν· οὐδέ οἱ αὐτὸς
Ζεὺς ὕπατος χραισμῆσεν ἀπ᾽ αἰθέρος, οὕνεκα μοίραις
Εἴκει καὶ μεγάλοιο Διὸς μένος· ἀλλὰ τὸ μέν που,
Ἀθανάτων τάχ᾽ ἔρεξεν ἑὸς νόος, ἠὲ καὶ οὐκί·
Ἀργεῖοι δ᾽ ἔτι θυμὸν ἐπὶ Τρώεσσιν ὄρινον.

eversa, dolore permotam, ab his se removisse, & in circulo, qui Arcticus dicitur, constitisse. Et sic etiam Scholiastes Homeri & Arati. Dubito tamen, an id voluerit Calaber: Nam si ad singula, quæ hic dicuntur, attendas, Electra ex mente ejus, se a Pleiadum choro non separavit, sed in eo latitavit, & cum antea stante Troja hominibus appareret, mox Troja eversa non amplius apparuit: Eo pertinent verba; idque notissima illa Ovidii etiam volunt:

Pleiades incipiunt humeros relevare paternos:
Quæ septem dici, sex tamen esse solent.
Sive quod Electra Trojæ spectare ruinas.

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΟΜΗΡΩ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΣΣΑΡΕΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

ΚΑὶ τότ᾽ ἀπ᾽ ὠκεανοῖο θεὰ χρυσόθρονος Ἠὼς
Οὐρανὸν εἰσανόρουσε· χάος δ᾽ ὑπεδέξατο νύκτα·
Οἱ δὲ βίῃ Τροίην εὐερκέα δῃώσαντο.

Ἀρ-

2. *Χάος δ᾽ ὑπεδέξατο νύκτα*] Acceptius mihi sit *φάος*: Nec Brodæi interpretamentum fectum est: *χάος*, chaos, in quod nox se recipit: namque a Calabri mente

Pleiadum, quæ ejus ſunt germanæ.
Verum hæ in conſpectum laborioſis hominibus
Gregatim oriuntur in cælo: Illa autem ſola
Extra viſum perpetuo occultatur; propterea quod præ-
ſtantis ejus filii
Dardani urbs ſacra de culmine decidit. Nec ipſe huic
Jupiter ſupremus de cælo opem tulit. Fato enim
Etiam magni Jovis potentia cedit. Atqui hoc forte
Sapiens Deorum mens ſubito peregit, aut etiam minime.
Argivi autem adhuc iram in Trojanos ſtimulabant.

Non tulit, ante oculos oppoſuitque manus. Sic autem ἀλευαμένην non convenit: Niſi id dictum velis de vitatione, quæ fit abſque mutato loco: Quod ego certe dubito, an Linguæ uſus ferat. Quid ſi χορὸν ſcriptum ſit Ellyptice pro κατὰ χορὸν? ἧς εἵνεκά φασι καὶ αὐτὴν Ἠλέκτρην ἑὸν δέμας ἀμφικαλύψαι ἀκηχεμένην ἀχλύϊ καὶ νεφέεσσι κατὰ χορὸν ἄλλων Πληϊάδων; Ita ſane Græci aliquando durius paululum. Attende & judica. *Pauw.*

554. αἱ δέ οἱ ἀδελφειαὶ γεγάασιν] αἳ δή οἱ. *Rhod.*

560. ἀλλὰ τὸ μέν πω, Ἀθανάτων τάχ' ἔρεξεν ἰὺς νόος, ἠὲ καὶ οὐκί] Hoc non Poeticum eſt, ſed Scholaſticum: Periti vident. *Pauw.*

QUINTI CALABRI

PRÆTERMISSORUM AB HOMERO

LIBER QUARTUSDECIMUS.

ATque tunc ab Oceano Aurora, aureæ ſellæ in-
ſidens Dea,
In cælum evecta eſt, & chaos noctem excepit.
Summa autem vi munitam Trojam hoſtiliter vaſtarunt
Argivi,

te devium eſt. *Dauſq.* Recte Brodæus: recte Rhodomannus, *& chaos noctem excepit*: Nam χάος vaſtus hiatus, in quo propter denſiſſimas tenebras omnia indigeſta, quique noctis prop-

Ἀργεῖοι, καὶ κτῆσιν ἀπείρονα ληΐσαντο,
Χειμάῤῥοις ποταμοῖσιν ἐοικότες, οἵ τε φέρονται
Ἐξ ὀρέων καναχηδὸν ὀρινομένου ὑετοῖο,
Πολλὰ δὲ δένδρεα μακρὰ, καὶ ὁππόσα φύετ' ὄρεσφιν
Αὐτοῖς σὺν πρώνεσσιν ἔσω φορέουσιν θαλάσσης,
Ὡς Δαναοὶ πύρσαντες ὕπαὶ πυρὶ Τρώϊον ἄστυ,
Κτήματα πάντα φέρεσκον ἐϋσκάρθμους ἐπὶ νῆας·
Σὺν δ' ἄρα Τρωϊάδας καταγίνεον ἄλλοθεν ἄλλας,
Τὰς μὲν ἔτ' ἀδμῆτας, καὶ νηΐδας οἷο γάμοιο,
Τὰς δ' ἂρ ὑπ' αἰζηοῖσι νέον φιλότητι δαμείσας·
Ἄλλας δ' αὖ πολιοπλοκάμους· ἑτέρας δ' ἄρ' ἐκείνων
Ὁπλοτέρας, ὧν παῖδας ἀπειρύσαντ' ἀπὸ μαζῶν,
Ὑστάτιον χείρεσσι γλάγος περιμαιμώωντας·
Τοῖσιν δὴ Μενέλαος ἐνὶ μέσσοισι καὶ αὐτὸς
Ἦγεν ἑὴν παράκοιτιν, ἀπ' ἄστεος αἰθομένοιο,
Ἐξανύσας μέγα ἔργον· ἔχεν δὲ χάρμα, καὶ αἰδώς·
Κασσάνδραν δ' ἄγε δῖαν ἐϋμελίης Ἀγαμέμνων·
Ἀνδρομάχην δ' Ἀχιλῆος ἐῢς πάϊς· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Εἷλκε βίῃ Ἑκάβην· τῆς δ' ἀθρόα δάκρυ' ἀπ' ὄσσων,
Πίδακος ὥς, ἐχεύοντο· περιτρομέεσκον δὲ γυῖα,
Καὶ κραδίη ἀλάλυκτο φόβῳ· δεδάϊκτο δὲ χαίτας

Κραα-

terea receptaculum: Apposite Plutarchus in Libello de Primo Frigido: μόνη δὲ ἡ γῆ τῶν σωμάτων ἀεὶ ἀφώτιστός ἐστι καὶ ἄτρωτος ὑφ' ἡλίου καὶ σελήνης τῷ φωτίζοντι· θάλπεται δὲ ὑπ' αὐτῶν, καὶ παρέχει χλιαίνειν ἐπ' ὀλίγον μέρος ἐνδυομένῳ τῷ θερμῷ· τὸ δὲ λαμπρὸν οὐ παρίησιν ὑπὸ στερρότητος, ἀλλ' ἐπιπολῆς περιφωτίζεται· τὰ δ' ἐντὸς ὄρφνη, καὶ χάος, καὶ ᾅδης ὀνομάζεται· καὶ τὸ ἔρεβος τοῦτο ἦν ἄρα τὸ χθόνιον καὶ ἔγγαιον σκότος. Alia prætereo. Dausquejus pessime: Nam φάος ὑπεδέξατο νύκτα vel nihil, vel noctis initium & lucis absentiam denotat: Ejus contrarium autem hic aperte requiritur. φάος διεδέξατο νύκτα significaret, quod bonus ille voluit: Phy ineptiæ. *Pauw.*

8. ἔσω φορέουσι θαλάσσης] φορέουσι post φέρονται Calabri videtur acumen. *Pauw.*

9. Ὡς Δαναοὶ πύρσαντες ὑπαὶ πυρὶ] πύρσαντες. *Rhod.*

16. Ὑστάτιον χείρεσσι γλάγος περι-

Argivi, immensasque opes exspoliarunt,
Torrentibus hyeme collectis similes, qui præcipitantur
De montibus cum fremitu, pluvia ingruente:
Multasque arbores, & alia quæ in montibus nascuntur,
Una cum ipsis verticibus in mare auferunt.
Sic Danai igni vastata urbe Trojana,
Opes universas asportant ad veloces naves.
Unaque Troades hinc illinc abigunt,
Partim adhuc innuptas, & conjugii sui expertes,
Partim nuper a juvenibus amore subjugatas;
Nonnullas etiam incano obsitas capillo; Aliasque illis
Florentiores: a quarum uberibus infantes abstraxerant,
Ultimum labiis (suis) lac appetentes.
In medio horum etiam ipse Menelaus
Ab urbe ardente uxorem suam ducebat,
Opus ingens exsecutus, gaudiumque & pudor eum tenebat.
Cassandram autem fatidicam abducebat fortis Agamemnon;
Andromacham vero generosus Achillis filius. At Ulysses
Vi Hecubam trahebat: cujus largæ ex oculis lacrymæ
Ut ex fonte promanabant, membraque tremore concutiebantur:
Adhæc cor metu trepidabat; evulserat autem sibi comas
A cano

περιμαιμώωντας] χείλεσσι. *Rhod.* περιμαιμώωντας hic cum casu quarto construitur: quod notes, si vitium non subsit. Pro χείρεσσι cum Rhodomanno scribatur χείλεσσι, per me licet: quanquam χείρεσσι profecto rejiculum non sit: Nam infantes ab ubere abstracti, manus protendere solent, & eo diutius sugendi desiderium indicare: Videmus quotidie. *Pauw.*

19. ἔχεν δὲ χάρμα, καὶ αἰδῶς] ἔχεν δὲ ἑ χάρμα. *Rhod.* Ita Aldus: Basileenses ἑ neglexerant. *Pauw.*

20. ἐϋμμελίης Ἀγαμέμνων] ἐϋμμελίης. *Pauw.*

23. Πίδακος ὥς, ἐχεύοντο· περιτρομέεσκον δὲ γυῖα] ἐχέοντο vel χεύοντο· περιτρομέεσκε δὲ γυῖα. *Rhod.*

24. Καὶ κραδίη ἀλάλυκτο φόβῳ] ἀλάλυκτο: Eustathius Iliade K: δυσχεραίνειν & ἀδημονεῖν interpretatur. *Rhod.* Scribe ἀλάλητο. *Dausq.* Nihil ineptius, quam illud ἀλάλητο: In Notis Rhodomanni ἀλάληκτο excusum est perperam: An inde suum ἀλάλητο confinxit bonus? *Pauw.*

Ibid. δεδάικτο δὲ χαίτας κρατὸς

Κράατος ἐκ πολιοῖο· τέφρη δ' ἐπιπέπτατο πολλὴ,
Τήν που ἀπ' ἐσχαρεῶνος ἄδην κατεχεύατο χερσὶν,
Ολλυμένου Πριάμοιο, καὶ ἄστεος αἰθομένοιο·
Καί ῥα μέγα στοναχίζετ' ἀμφί ἑ δούλειον ἦμαρ
Μάψ ἀεκαζομένην· ἕτερος δ' ἑτέρην γοόωσαν
Ηγε Τρωϊάδων σφετέρας ἐπὶ νῆας ἀνάγκῃ·
Αἵ δ' ἀδινὸν γοόωσαι, ἀνίαχον ἄλλοθεν ἄλλαι,
Νηπιάχοις ἅμα παισὶ κινύμεναι μάλα λυγρῶς·
Ως δ' ὁπότ' ἀργιόδουσιν ὁμῶς σὺν νήπια τέκνα
Σταθμοῦ ἀπὸ προτέροιο ποτὶ σταθμὸν ἄλλον ἄγωσιν
Ανέρες ἐγρομένῳ ὑπὸ χείματι, ταί δ' ἀλεγεινὸν
Μίγδα περιτρύζουσι διηνεκὲς ἀλλήλοισιν,
Ως Τρωαὶ Δαναοῖσιν ὑπεστενάχοντο δαμεῖσαι·
Ισην δ' αὖ καὶ ἄνασσα, καὶ δμωῒς, φέρεν ἀνάγκην·
Αλλ' οὐ μὲν Ελένην γόος ἄμφεχεν, ἀλλά οἱ αἰδὼς
Ομμασι κυανέοισιν ἐφίζανε· καί οἱ ὕπερθεν
Καλλὰς ἀμφερύθηνε παρηΐδας· ἐν δέ οἱ ἦτορ
Ασπετα πορφύρεσκε κατὰ φρένα, μή ἑ κιοῦσαν
Κυανέας ἐπὶ νῆας, ἀεικίσσωνται Αχαιοὶ·
Τοὔνεχ' ὑποτρομέουσα, φίλῳ περιπάλλετο θυμῷ·
Καί ῥα καλυψαμένη κεφαλὴν ὑπένερθε καλύπτρῃ,

Εσπε-

τος ἐκ πολιοῖο] Ita Aldus & Basileenses: δεδάϊκτο δὲ χαῖται in Editione Rhodomanni Operarum est error, quem ipse correxit in Addendis. *Pauw.*

28. Καί ῥα μέγα στοναχίζετ' ἀμφί ἑ δούλειον ἦμαρ] στοναχίζεν, ὅτ' ἄμφεχε δούλιον, vel στοναχίζεν, ὅτ' ἀμφί ἑ. *Rhod.* Ita non male Rhodomannus: Malim tamen, Καί ῥα μέγα στοναχίζετό γ' ἀμφί ἑ δούλιον ἦμαρ: Nam id facilius & rotundius. *Pauw.*

29. Μάψ ἀεκαζομένην] Rectius scripseris, Μάψ ἀεκαζομένη, sive Rhodomannum, sive me Versu præcedenti sequaris. *Pauw.*

31. Αἱ δ' ἀδινὸν γοόωσαι] Præcessit ἕτερος ἑτέρην γοόωσαν, & κινυρόμεναι sequitur. *Pauw.*

32. κινύμεναι μάλα λυγρῶς] κινυρόμεναι. *Rhod.* Si Tautologiam non amaret Quintus, scriberem κινυρομένοις. *Pauw.*

33.

A cano vertice, multumque cineris inſperſum erat,
Quem a foco alicubi copioſe manibus infuderat,
Priamo intereunte, & urbe conflagrante:
Et valde ingemuit, quod ſervilis conditio occupaſſet eam
Fruſtra reluctantem. Alius itaque aliam plorantem
Troadum vi ad naves ſuas abducebat:
Quæ ubertim ejulantes aliæ alibi vociſerabantur,
Cum teneris natis miſerum in modum queritantes:
Ceu (fit,) cum teneros fœtus una cum ſcrofis albidentibus,
A priori ſtabulo ad aliam ſtationem agunt
Ruſtici, propter hyemem ingruentem: Illi igitur triſtem
Edunt grunnitum promiſcue inter ſe & continenter.
Ita & Trojanæ a Græcis captæ ingemiſcebant.
Æqualem vero & Domina & ſerva tunc neceſſitatem tolerabant.
Helenam tamen luctus non detinebat; ſed pudor ipſius
Nigros inſederat ocellos, & deſuper ipſi
Pulcras rubore malas ſuffuderat: intus autem cor ejus
Varia in pectore verſabat; ne ipſam delatam
Nigras ad naves, crudelem in modum tractarent Græci.
Ideo trepida caro concutiebatur pectore.
Et calyptra ſuperne caput obvelata

Veſti-

33. ὁππότ' ἀργιόδουσιν ὁμῶς σὺν νήπια τέκνα] ὁμῶς ὑσὶ vel συσί. *Rhod.*

35. ταὶ δ' ἀλεγεινὸν Μίγδα περιτρύζουσι διηνεκὲς ἀλλήλοισιν] Nonne ἀλλήλῃσιν? ἀλλήλοισιν vix reſpicere poteſt τέκνα. *Pauw.*

37. Ὣς Τρῳαὶ Δαναοῖσιν ὑπεστενάχοντο δαμεῖσαι] Malim hic Δαναοῖσιν ὑπ' ἐστενάχοντο δαμεῖσαι. *Pauw.*

38. Ἴσην δ' αὖ καὶ ἄνασσα, καὶ δμωὶς φέρεν ἀνάγκην] ἄνασσα φέρεν, καὶ δμωὶς ἀνάγκην. *Rhod.*

39. Ἀλλ' οὐ μὲν Ἑλένην γόος ἄμφεχεν] Ἀλλ' οὐ μάν. *Rhod.*

41. Καλλὰς ἀμφερύθηνε παρηίδας] Καλάς. *Rhod.*

45. Καὶ ῥα καλυψαμένη κεφαλὴν ὑπένερθε καλύπτρῃ] Nihil ineptius: Contrarium enim dicitur ejus, quod dici debuerat: Scribe ocyus, καλυψαμένη κεφαλὴν ἐφύπερθε καλύπτρῃ. Nihil certius. *Pauw.*

Ἕσπετο νισσομένοιο κατ' ἴχνιον ἀνδρὸς ἑοῖο,
Αἰδοῖ πορφύρουσα παρήϊον, ἠΰτε Κύπρις
Εὖτέ μιν Οὐρανίωνες ἐν ἀγκοίνῃσιν Ἄρηος
Ἀμφαδὸν εἰσενόησαν, ἑὸν λέχος αἰσχύνουσαν,
Δεσμοῖς ἐν θαμινοῖσι δαήμονος Ἡφαίστοιο,
Τοῖς ἐνὶ κεῖτ' ἀχέουσα φρεσὶν, αἰθομένη τε
Ἰλαδὸν ἐγρομένων μακάρων γένος, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
Ἥφαιστον· δεινὸν γὰρ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἀκοίταο
Ἀμφαδὸν εἰσοράασθαι ἐπ' αἴσχεϊ θηλυτέρῃσι·
Τῇ Ἑλένη εἰκυῖα δέμας, καὶ ἀκήρατον αἰδῶ,
Ἤϊε σὺν Τρῳάσι δορυκτήτοισι καὶ αὐτὴ
Νῆας ἐπ' Ἀργείων εὐηρέας· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Θάμβεον, ἀθρήσαντες ἀμωμήτοιο γυναικὸς
Ἀγλαΐην, καὶ κάλλος ἐπήρατον· οὐδέ τις ἔτλη
Κείνην οὔτε κρυφηδὸν ἐσβολῇσι χαλέψαι,
Οὔτ' οὖν ἀμφαδίην, ἀλλ' ὡς θεὸν εἰσορόωντο
Ἀσπασίως· πᾶσιν γὰρ ἐελδομένοισι φαάνθη·
Ὡς δ' ὅτ' ἀλωομένοισι δι' ἀκαμάτοιο θαλάσσης
Πατρὶς ἑὴ μετὰ δηρὸν ἐπευχομένοισι φανείη,
Οἱ δὲ καὶ ἐκ πόντοιο, καὶ ἐκ θανάτοιο φυγόντες,
Πάτρῃ χεῖρ' ὀρέγουσι γεγηθότες ἄσπετα θυμῷ,
Ὡς Δαναοὶ περὶ πάντες ἐγήθεον· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτοῖς
Μνῆστις ἔην καμάτοιο δυσαλγέος, οὐδὲ κυδοιμοῦ·
Τοῖον γὰρ Κυθέρεια νόον ποιήσατο πάντων,

Ἥρα

47. Αἰδοῖ πορφύρουσα παρήϊον] Repetitio, ubi id dictum paulo ante: Sed ita bonus, ut sequentia commode diceret: Talia habuimus plura in his, quæ sane notanda, quia hominis ingenium produnt. *Pauw.*

51. Τοῖς ἐνὶ κεῖτ' ἀχέουσα φρεσὶν, αἰθομένη τε] ἀχέουσα περὶ φρεσὶν, αἰδομένη τε. *Rhod.*

52. Ἰλαδὸν ἐγρομένων μακάρων γένος] Ἰλαδὸν ἀγρομένων. *Rhod.*

53. ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἀκοίταο Ἀμφαδὸν εἰσοράασθαι] ἀκοίτῃ vel ἀκοίτιο, vel ἀκοίτην. *Rhod.* Casum patrium malo, cum ὀφθαλμοῖσιν conjunctum. *Pauw.*

55. Τῇ Ἑλένη εἰκυῖα δέμας] Malim Τῇδ' Ἑλένη. *Pauw.*

56. Ἤϊε σὺν Τρῳάσι δορυκτήτοισι]

Vestigia mariti sui procedentis sequebatur,
Purpureas habens pudore genas, non secus ac Cypris,
Cum eam Cælites in Martis brachiis
Palam viderunt, torum suum dehonestantem,
In densis periti Vulcani nexibus,
In quibus jacebat ex corde dolens, & reverens
Genus Deorum turmatim congregatorum, ipsumque
Vulcanum. Grave enim est in oculis mariti
Aperte deprehendi in turpitudine, matronis.
Hanc corpore & integro pudore Helena repræsentans,
Una cum Troadibus bello captis etiam ipsa abibat
Ad classem Argivum remigio instructam, & circumquaque homines
Stupore percellebantur, cum viderent mulieris inculpatæ
Splendorem & formam amabilem. Nec ullus sustinebat
Illam vel tecte saltem maledictis incessere,
Nedum aperte, sed Deæ instar eam contemplabantur
Cum voluptate. Nam prout omnes concupierant, in conspectum tandem venerat.
Ut cum errantibus per mare inexhaustum
Patria sua post longum tempus exoptantibus apparuerit,
Hi tum ex mari, tum ex morte elapsi
Patriæ manus tendunt, ingenti animum lætitia perfusi.
Ita universi lætabantur Danai. Non enim amplius eis
In mentem venit acerbi laboris & belli;
Talem enim Venus mentem omnium effecerat,

Dum

τοῖσι] σὺν Τρῳῇσι. *Rhod.*

60. οὔτε κρυφηδὸν ἐσβολῆτι χαλέψαι] ἐπεσβολίῃσι χαλέψαι. *Rhod.*

63. Ὡς δ' ὅτ' ἀλαιομένοισι] ἀλωομένοισι. *Rhod.* ἀλώομαι pro ἀλάομαι, ut μνώομαι pro μνάομαι: Inde ἀλωομένοισι, pro quo ἀλοωμένοισι vulgatius fere est. Moneo rudiores. *Pauw.*

64. Πατρὶς ἐὴ] Ita Aldus: Basileenses per errorem Πατρὶς ἐῇ: Id Rhodomannus emendavit. *Pauw.*

66. Πάτρῃ χεῖρ' ὀρέγουσι] Languet Πάτρῃ post Πατρὶς: Sed sic Quintus, apud quem languent plura. *Pauw.*

68. Μνῆστις ἔην] Operæ Basileenses perperam Μνῆσθις: quod correctum a Rhodomanno in Notis. *Pauw.*

Ἥρα φέρουσ' Ἑλένῃ ἑλικώπιδι, καὶ Διὶ πατρί·
Καὶ τότ' ἄρ' ὡς ἐνόησε φίλον δεδαϊγμένον ἄστυ
Ξάνθος ἔθ' αἱματόεντος ἀναπνείων ὀρυμαγδοῦ,
Μύρετο σὺν Νύμφαισιν, ἐπεὶ κακὸν ἔμπεσε Τροίῃ
Ἔκποθε, καὶ Πριάμοιο κατημάλδυνε πόληα·
Ὡς δ' ὅτε λήϊον αὖον ἐπιβρίσασα χάλαζα
Τυτθὰ διατμήξῃ, στάχυας δ' ἀπὸ πάντας ἀμέρσῃ
Ῥιπῇ ὑπ' ἀργαλέῃ, καλάμη δ' ἄρα χεύατ' ἔραζε
Μαψιδίη, καρποῖο κατ' οὔδεος ὀλλυμένοιο
Λευγαλέως, ὀλοὸν δὲ πέλει μέγα πένθος ἄνακτι·
Ὡς ἄρα καὶ Ξάνθοιο περὶ φρένας ἤλυθεν ἄλγος,
Ἰλίου οἰωθέντος· ἔχεν δέ μιν αἰὲν ὀϊζὺς,
Ἀθάνατόν περ ἐόντα· μακρὴ δ' ἀμφέστενεν Ἴδη,
Καὶ Σιμόεις· μύροντο δ' ἀπόπροθι πάντες ἔναυλοι
Ἰδαῖοι, Πριάμοιο πόλιν περικωκύοντες·
Ἀργεῖοι δ' ἐπὶ νῆας ἔβαν μέγα καγχαλόωντες,
Μέλποντες νίκης ἐρικυδέος ὄμβριμον ἀλκήν·
Ἄλλοτε δὲ ζάθεον μακάρων γένος, ἠδὲ καὶ αὐτῶν
Θυμὸν τολμήεντα, καὶ ἄφθιτον ἔργον Ἐπειοῦ·
Μολπὴ δ' οὐρανὸν ἷκε δι' αἰθέρος, εὖτε κολοιῶν
Κλαγγὴ ἀπειρεσίη, ὁπότ' εὔδιον ἦμαρ ἵκωνται
Χείματος ἐξ ὀλοοῖο, πέλει δ' ἄρα νήνεμος αἰθήρ·
Ὡς τῶν πὰρ νήεσσι μέγ' ἔνδοθι γηθόμενον κῆρ

Ἀθα-

72. Ξάνθος ἔθ' αἱματόεντος ἀναπνείων ὀρυμαγδοῦ] Interpres, *cruentum adhuc conflictum spirans*: An id significat ἀναπνείων, dubito: Vulgo certe aliter accipitur, & respirare ab eo, quod difficile & molestum est, significat: Nihil notius. An igitur legendum ἀποπνείων pro ἀναπνείων? Id sane denotat, quod locus hic desiderat, Versioque Latina dedit. *Pauw.*

73. ἐπεὶ κακὸν ἔμπεσε Τροίῃ Ἔκποθε, καὶ &c.] Nihil flaccidum magis, quam illud Ἔκποθε: Nonne scribendum, ἐπεὶ κακὸν ἔμπεσε Τροίῃ Πάντοθε, καὶ &c? Omnia in Trojæ exitium omne conspiraverant. *Pauw.*

79. ὀλοὸν δὲ πέλει μέγα πένθος

Dum formosæ Helenæ gratificatur, & Jovi patri.
Tum demum ut caram sibi urbem excisam vidit
Xanthus, cruentum adhuc conflictum spirans,
Lugebat cum Nymphis, quod calamitas Trojæ incubuisset
Alicunde, Priamique urbem delevisset:
Sicut ubi maturescentem segetem opprimens grando
Minutatim dissecat, omnesque decutit spicas
Violento impetu, & culmus humi sternitur
Inanis, fructu ad terram excusso ac pereunte
Miserabiliter: unde tristis & ingens exsistit luctus patrifamilias.
Ita etiam Xanthi mentem dolor obruebat
Ilio desolato, perpetuaque illum tristitia obtinebat
Quamvis Deum; longaque ingemuit Ida passim,
Atque Simois, & procul omnes luxere speluncæ
Idææ, Priami urbem deplorantes.
Græci autem ad naves effusa cum lætitia se recipiebant,
Strenuum gloriosæ victoriæ robur celebrantes,
Quandoque cæleste etiam Deorum immortalium genus, & suum ipsorum
Animum intrepidum: Denique immortale Epei machinamentum.
Et cantus per æthera cælum usque penetrabat, veluti graculorum
Infinitus clangor, quando dies serenus venerit
Post rigidam hyemem, & tranquillus est æther.
Ita Græcis apud naves intimo corde lætantibus,

Dii

ιος ἄνακτι] An potius, ὀλοὸν δὲ πέλει μάλα πένθος? *Pauw.*

83. Πάντες ἔναυλοι Ἰδαῖοι] *omnes Idæ torrentes:* Interpres male *speluncæ. Pauw.*

85. καγχαλόωντες] Basileenses vitiose καγχαλάοντες: quod emendatum a Rhodomanno. *Pauw.*

90. ὁππότ' εὔδιον ἦμαρ ἵκανται] ἦμαρ ἵκηται. *Rhod.*

92. Ὣς τῶν πὰρ νήεσσι μέγ' ἔνδοθι γηθόμενον κῆρ] γηθομένων. *Rhod.*

98.

Ἀθάνατοι τέρποντο κατ' οὐρανὸν, ὅσσοι ἀρωγοὶ
Ἐκ θυμοῖο πέλοντο φιλοπτολέμων Ἀργείων·
Ἄλλοι δ' αὖ χαλέπαινον, ὅσοι Τρώεσσιν ἀμύνον,
Δερκόμενοι Πριάμοιο καταιθόμενον πτολίεθρον·
Ἀλλ' οὐ μὰν ὑπὲρ αἶσαν, ἐελδομενοί περ, ἀμύνειν
Ἔσθενον· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς ὑπὲρ μόρον οὐδὲ Κρονίων
Ῥηϊδίως δύνατ' αἶσαν ἀπωσέμεν, ὃς περὶ πάντων
Ἀθανάτων γένος ἐστὶ, Διὸς δ' ἐκ πάντα πέλονται·
Ἀργεῖοι δ' ἄρα πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρία θέντες,
Καῖον ὁμῶς σχίζῃσι· καὶ ἐσσύμενοι περὶ βωμοὺς,
Λείβεσκον μέθυ λαρὸν ἐπ' αἰθομένῃσι θυηλαῖς,
Ἱρὰ θεοῖσι φέροντες, ἐπεὶ μέγα ἤνυσαν ἔργον·
Πολλὰ δ' ἐν εἰλαπίνῃ θυμηδέϊ κυδαίνεσκον
Πάντας, ὅσους ὑπέδεκτο σὺν ἔντεσι δούριος ἵππος·
Θαύμαζον Σίνωνα περικλυτὸν, οὕνεχ' ὑπέστη
Λώβην δυσμενέων πολυκηδέα· καί ῥά ἑ πάντες
Μολπῇ, καὶ γεράεσσιν ἀπειρεσίοισι τίεσκον
Αἰέν· ὁ δ' ἐνὶ φρεσὶν ᾗσιν ἐγήθεε τλήμονι θυμῷ
Νίκῃ ἐπ' Ἀργείων· σφετέρῃ δ' οὐκ ἄχνυτο λώβῃ·
Ἀνέρι γὰρ πινυτῷ, καὶ ἐπίφρονι, πολλὸν ἄμεινον
Κῦδος καὶ χρυσοῖο, καὶ οὔδεος, ἠδὲ καὶ ἄλλων
Ἐσθλῶν, ὁππόσα ἐστὶ, καὶ ἔσσεται ἀνθρώποισιν·
Οἱ δ' ἄρα πὰρ νήεσσιν ἀταρβέα θυμὸν ἔχοντες,

Δόρ-

98. οὐδὲ Κρονίων Ῥηϊδίως δύνατ' αἶσαν ἀπωσέμεν] *Non facile*: An igitur *difficile* poteſt ? De Parcarum in Jovem imperio etiam alibi Quintus non ſemel, ſed abſque tali diſtinctione: Vide modo Libri præcedentis extremum: Quare neſcio, cur voculam iſtam hic adhibuerit. Sed fortaſſe dubitavit, hæc ſcribens. *Pauw.*

99. ὃς περὶ πάντων Ἀθανάτων γένος ἐστὶ] An potius μένος vel σθένος ? Sed γένος tuetur ſequens, Διὸς δ' ἐκ πάντα πέλονται. *Pauw.*

101. πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρία θέντες] Obſcurum & ambiguum eſt ἐπὶ μηρία θέντες ita ἁπλῶς: Illud βωμοὺς, quod ſequitur, hic

Dii in cælo voluptate afficiebantur, qui adjutores
Fuerant ex animo bellicoſorum Argivum:
Alii contra indignabantur, qui Trojanorum partes
foverant,
Cum viderent Priami urbem conflagrare.
Nec tamen præter fatum, quamvis cuperent, opem ferre
Valebant: quandoquidem nec Saturnius ipſe obſiſtente fato,
Parcam facile depellere poteſt, qui (tamen) omnes
præſtat
Deos generis dignitate. N. m ex Jove omnia exſiſtunt.
Cæterum Argivi multa boum femora (aris) impoſita
Comburebant una cum fiſſis lignis, & circumeuntes
altaria
Dulce merum libabant ſuper incenſas hoſtias,
Gratias Diis agentes quod arduo operi finem impoſuiſſent.
Multis etiam laudibus in hilari convivio cohoneſtabant
Omnes, quos ligneus equus armatos ſuſceperat:
Inprimis admirationi ipſis erat Sino inclitus, qui ſuſtinuiſſet
Triſtiſſimam hoſtium mutilationem. Ideo omnes illum
Carmine & innumeris præmiis honorabant
Perpetuo. Is vero tolerantem in pectore animum lætitia perfundebatur
Propter Argivum victoriam, nec ægre ferebat ſui mutilationem.
Viro enim cordato & prudenti multo præſtantior eſt
Gloria auro, & fundis, atque aliis
Bonis, quæcumque ſunt & erunt hominibus.
Græci itaque apud naves, animum intrepidum habentes,

Con-

hic collocare debuiſſet Auctor. Sed paulo ſomniculoſior forte erat, cum hæc pangeret. *Pauw.*

107. Θαύμαζον Σίνωνα περικλυτὸν] Θαύμαζον δὲ Σίνωνα. *Rhod.*

110. ὁ δ' ἐνὶ φρεσὶν ἧσιν ἰγήθει] ἐν φρεσίν. *Rhod.*

121.

Δόρπεον ἀλλήλοισι διηνεκέως ἐνέποντες,
Ηνύσαμεν πολέμοιο μακρὸν τέλος· ἠράμεθ' εὐρὺ
Κῦδος, ὁμῶς δηΐοισι μέγα πτολίεθρον ἑλόντες·
Αλλὰ Ζεῦ, καὶ νόστον ἐελδομένοις κατάνευσον·
Ως ἔφαν· ἀλλ' οὐ πᾶσι πατὴρ ἐπὶ νόστον ἔνευσεν·
Τοῖς δέ τις ἐν μέσσοισιν ἐπιστάμενος· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτοῖς *
Δεῖμα πέλεν πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλ' ἐπὶ ἔργα
Εὐνομίης ἐτρέποντο, καὶ εὐφροσύνης ἐρατεινῆς·
Ος δή τοι πρῶτον μὲν ἐελδομένοισιν ἄειδεν,
Λαοὶ ὅπως συνάγερθεν ἐς Αὐλίδος ἱερὸν οὖδας,
Ηδ' ὡς Πηλείδαο μέγα σθένος ἀκαμάτοιο
Δώδεκα μὲν κατὰ πόντον ἰὼν διέπερσε πόληας,
Ενδεκα δ' αὖ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον· ὅσσα τ' ἔρεξεν
Τήλεφον ἀμφὶς ἄνακτα, καὶ ὄβριμον Ηετίωνα·
Ως Κύκνον κατέπεφνεν ὑπέρβιον, ἠδ' ὅσ' Αχαιοὶ,
Μαρνάμενοι μετὰ μῆνιν Αχιλλέος, ἔργα κάμοντο·
Εκτορα δ' ὡς εἴρυσεν ἑῆς περὶ τείχεα πάτρης·
Ως θ' ἕλε Πενθεσίλειαν ἀνὰ μόθον, ὥς τ' ἐδάμασσεν
Υἱέα Τιθωνοῖο, καὶ ὡς κτάνε καρτερὸν Αἴας
Γλαῦκον ἐϋμελίην, ἠδ' ὡς ἐρικυδέα φῶτα
Εὐρύπυλον κατέπεφνε θοοῦ πάϊς Αἰακίδαο·
Ως τε Πάριν δαμάσαντο Φιλοκτήταο βέλεμνα,
Ηδ' ὁπόσοι δολόεντος ἐσήλυθον ἔνδοθεν ἵππου
Ανέρες, ὥς τε πόληα θεηγενέος Πριάμοιο

Πέρσαν-

121. *ἐπιςάμενος· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτοῖς*] Hic luxata ſunt exemplaria, quæ ſic aliquando reſtituere conatus fui: *ἐπιςάμενος κιθαρίζειν Μέλπε πολυχρονίοιο μόθου τέλος· οὐ γὰρ*. *Rhod.* Inter *ἐπιςάμενος* & *οὐ γὰρ* ſine dubio interciderunt quædam: Quod Rhodomannus infercit, jejunum eſt. *Pauw.*

122. *Δεῖμα πέλεν πολέμοιο δυσηχέος*] *ἀταρβέα θυμὸν ἔχοντες* præceſſit jam. *Pauw.*

123. *Εὐνομίης*] opera pacis & animi ſedati hic opponuntur operibus belli & animi concitati: Nota *εὐνομίαν* eo ſignificatu. *Pauw.*

124.

Convivabantur, (hæc) continue inter se memorantes;
Imposuimus (tandem) serum bello finem, & amplam retulimus
Gloriam; magnifica urbe una cum hostibus expugnata:
Jam reditum etiam exoptantibus Jupiter nutu (tuo) confirma.
Sic loquebantur; at non omnibus Jupiter reditum annuebat.
Horum autem in medio quispiam citharam pulsare doctus, *
Diuturni belli exitum canit. Non enim amplius illis
Metus suberat turbulenti belli: sed ad opera
Æquitatis & lætitiæ amabilis se convertebant.
Is itaque principio desiderantibus canebat;
Quo pacto exercitus ad sacrum Aulidis solum coiverit:
Deinde quomodo acris infatigabilis Pelidæ vis,
Per insulas maris grassans, duodecim urbes everterit,
Et undecim in vasta continente: quæque patrarit
Circa regem Telephum & strenuum Eetionem:
Ut Cycnum prævalidum neci dederit: Tum quas Achivi
Res gesserint præliando, post commotam Achillis iram.
Utque Hectorem circa patriæ ipsius mœnia raptarit:
Ut Penthesileam in conflictu subegerit, & prostraverit
Natum Tithoni. Adhæc uti fortis Ajax interemerit
Glaucum bellacem: & quemadmodum illustrem virum
Eurypylum strenui Æacidæ filius sustulerit:
Quomodo Parin necarint sagittæ Philoctetæ.
Tandem quot ingressi sint equum dolosum
Heroës: & quod generosi Priami

Urbe

124. *Ος δή τοι πρῶτον μὲν ἐελδομένοισιν ἄειδεν*] Malim, *Ος δή τοι πρῶτος μέν. Pauw.*

126. *Ηδ' ὡς Πηλείδαο μέγα σθένος* &c.] Junge cum his, quæ Lib. 4. V. 150. et Lib. 7. V. 377. habuimus: Eodem enim recidunt, *Pauw.*

130. *Ως Κύκνον κατέπεφνεν ὑπέρβιον*] Scribe vel *Χ' ὡς Κύκνον*, vel *Ως τε Κύκνον*: Nam copula aperte requiritur: *Pauw.*

134. *καὶ ὡς κτάνε καρτερὸν Αἴας*] *καρτερὸς Αἴας. Rhod.*

135. *Γλαῦκον ἐϋμελίην*] *ἐϋμμελίην. Pauw.*

Πέρσαντες, δαίνυντο κακῶν ἀπὸ νόσφι κυδοιμῶν·
Αλλῃ δ' ἄλλος ἄειδεν, ὅ τι φρεσὶν ᾗσι μενοίνα·
Αλλ' ὅτε δαινυμένοισι μέσον περιτήλετο νυκτὸς,
Δὴ τότε που δόρποιο, καὶ ἀκρήτοιο πότοιο
Παυσάμενοι, λαθικηδέα κοῖτον ἕλοντο; *
Χθιζὸν γὰρ καμάτοιο μένος κατεδάπτετο πάντας·
Τῷ καὶ παννύχιοι λελιημένοι εἰλαπινάζειν,
Παῦσανθ', οὕνεκεν ὕπνος ἄδην ἀέκοντας ἔρυκεν·
Αλλῃ δ' ἄλλος ἴαυεν· ὁ δ' ἐν κλισίῃσιν ἑῇσιν
Ατρείδης ὀάριζε μετ' εὐκόμοιο γυναικὸς·
Οὐ γάρ πω κείνοισιν ἐπ' ὄμμασιν ὕπνος ἔπιπτεν,
Αλλὰ Κύπρις πεπότηλο περὶ φρένας, ὄφρα παλαιοῦ
Λέκτρου ἐπιμνήσωνται, ἄχος δ' ἀπὸ νόσφι βάλωνται·
Πρώτη δ' αὖθ' Ελένη τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
Μή νύ μοι ὦ Μενέλαε χόλον ποτὶ βάλλεο θυμῷ·
Οὐ γὰρ ἐγὼν ἐθέλουσα λίπον σέο δῶμα, καὶ εὐνὴν,
Αλλά μ' Αλεξάνδροιο βίη, καὶ Τρώϊοι υἷες,
Σεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντος, ἀνηρείψαντο κιόντες.
Καί με μεμαυῖαν ὀϊζυρῶς ἀπολέσθαι *
Η βρόχῳ ἀργαλέῳ, ἠὲ καὶ ξίφεϊ στονόεντι,
Εἶργον ἐνὶ μεγάροισι, παρηγορέοντες ἔπεσσι,

Σεῦ

142. μέσον περιτήλετο νυκτὸς] περιτείλατο vel περιτέλλετο, *Rhod.* περιτέλλετο malo. *Pauw.*

143. δόρποιο, καὶ ἀκρήτοιο πότοιο] Notes ὁμοιοτέλευτα hercule ingrata. *Pauw.*

144. Παυσάμενοι, λαθικηδέα κοῖτον ἕλοντο *] Post Παυσάμενοι interponendum ὕπνῳ. *Rhod.* Injicio, perficioque versum, αὐτίχ' ἕλοντο. λαθικηδέα κοῖτον exprimunt illa Maronis Lib. 4. — *corda oblita laborum.* & Homeri ὕπνος λύων μελεδήματα θυμοῦ. *Dausq.* Rhodomannus ὕπνῳ λαθικηδέα κοῖτον, ut Versus sit integer: Non accedo: Nam ὕπνῳ κοῖτον nimium dicit, & κοῖτος hic est ipse ὕπνος. Dausquejus imperite, Παυσάμενοι, λαθικηδέα κοῖτον αὐτίχ' ἕλοντο: Nam sic pro Versu mutilo habemus Versum podagrosum. Aliud desideratur: An legendum, Παυσάμενοι Δαναοὶ, λαθικηδέα κοῖτον ἕλοντο? Ita Calaber plus semel: Nihil tamen adfirmo: Scis, quid de mutilatis.

Urbe solo æquata, (nunc) extra nocivos belli tumultus convivarentur:
Et alibi alius canebat quod animo suo volvebat.
Postquam vero convivantibus medium noctis ingruebat,
Tandem cœnæ & meracæ compotationi
Fine imposito, securam somni quietem ceperunt.
Pridiana enim laboris molestia omnes exhauserat.
Idcirco licet per totam noctem convivium extendere cuperent,
Desinebant tamen; quod somnus quamlibet invitos valde gravabat.
Alibi itaque alius decubuit. In papilione vero suo
Atrides cum formosa uxore confabulabatur.
Nondum enim horum oculis somnus inciderat:
Sed Venus animis obversabatur: ut pristini
Thori memores essent, & mœrorem procul abjicerent.
Prior itaque Helena his maritum verbis compellat.
Ne quæso iram mihi animo fixam geras, mi Menelaë.
Non enim ego volens domum lectumque tuum reliqui,
Sed me Alexandri violentia Trojana suboles,
Te procul absente, illuc profecti abripuerunt.
Et me funeste vitam illico abrumpere properantem
Aut sævo laqueo, aut tristifico ense,
Domi cohibuerunt, (blandis) demulcentes verbis,
Tua

latis sentiam. *Pauw.*

149. ὤαριζε μετ' ἠϋκόμοιο γυναικὸς] μετ' ἠϋκόμοιο. *Rhod.*

154. Μή τύ μοι ὦ Μενέλαε χόλον ποτὶ βάλλεο θυμῷ] Imo ποτιβάλλεο una voce: ποτὶ alias non convenit. *Pauw.*

158. Καί με μεμαυῖαν ὀϊζυρῶς ἀπολέσθαι *] Καί με βίον μεμαυῖαν ὀϊζυρῶς ἀπολέσσαι: vel Καί μ' αἰεὶ, vel αὖθις, vel ἄφνω, vel ἴκταρ. *Rhod.* Brodæus, Καὶ θυμῷ μεμαυῖαν, vel Καί μ' αὖτις μεμαυῖαν. Forte commodius:

Καὶ μεμαυῖαν ὀϊζυρῶς ἀπολέσθαι ἑκοντὶ,

vel ἑτοίμως. *Dausq.* Multa hic habes, sed parum bona: Hactenus placet mihi, Καί με μάλα μεμαυῖαν ὀϊζυρῶς ἀπολέσθαι. *Pauw.*

159. Ἢ βρόχῳ ἀργαλέῳ, ἠὲ καὶ ξίφεϊ τονόεντι] ἠ in ἠὲ corripitur a vocali sequente: An tamen scribendum potius, ἢ καὶ ξίφεϊ τονόεντι? Hoc loco id certe deterius non esset. *Pauw.*

Fff 2 161.

Σεῦ εἵνεκ' ἀχνυμένην, καὶ τηλυγέτοιο θυγατρὸς·
Τῆς νύ σε, πρός τε γάμου πολυγηθέος, ἠδὲ σεῦ αὐτοῦ,
Λίσσομαι, ἀμφ' ἐμέθεν στυγερῆς λελαθέσθαι ἀνίης.
Ὣς φαμένην, προσέειπε πύκα φρονέων Μενέλαος·
Μήτε τι νῦν μέμνησ', ἀλλ' ἴσχομεν ἄλγεα θυμῷ·*
Ἀλλὰ τὰ μέν που πάντα μέλας δόμος ἐντὸς ἐέργει
Λήθης· οὐ γὰρ ἔοικε κακῶν μεμνῆσθαι ἔτ' ἔργων.
Ὣς φάτο· τὴν δ' ἕλε χάρμα, δέος δ' ἐξέσσυτο θυμοῦ·
Ἔλπετο γὰρ παύσεσθαι ἀνιηροῖο χόλοιο.
Ὂν πόσιν· ἀμφὶ δέ μιν βάλε πήχεε· καί μιν ἀπ' ἄμφω
Δάκρυ κατὰ βλεφάρων ἠλείβετο ἡδὺ γοώντων· (
Ἀσπασίως δ' ἄρα τώγε παρ' ἀλλήλοισι κλιθέντε,
Σφωϊτέρου κατὰ θυμὸν ἀνεμνήσαντο γάμοιο·
Ὣς δ' ὅτε που κισσός τε, καὶ ἡμερὶς ἀμφιβάλλονται
Ἀλλήλοις περὶ πρέμνα, τὰ δ' οὔποτε ἴς ἀνέμοιο
Σφῶν ἀπὸ νόσφι βαλέσθαι ἐπισθένει, ὣς ἄρα τώγε
Ἀλλήλοις συνέχυντο, λιλαιόμενοι φιλότητος·
Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ τοῖσιν ἐπήλυθεν ὕπνος ἀπήμων,
Δὴ τότ' Ἀχιλλῆος κρατερὸν κῆρ ἰσοθέοιο
Ἔστη ὑπὲρ κεφαλῆς οὗ υἱέος, οἷος ἔην περ

Ζωὸς

161. Σεῦ εἵνεκ' ἀχνυμένην] Σεῦ ἕνεκ'. Rhod.

165. Μήτέ τι νῦν μέμνησ', ἀλλ' &c.] Forte Μηκέτι. Rhod. Rhodomannus Μηκέτι: quod ego probo, quia alterum μήτε non ſequitur. τι Emphaticum eſt & bonum: Quare ſi Μήτι γε legeretur, id cum Μηκέτι non commutarem. Pauw.

169. Ἔλπετο γὰρ παύσεσθαι ἀνιηροῖο χόλοιο] Rectius ſit παύσασθαι, idque ἐξέσσυτο & loci cohærentia mavult: Neque aliter, ut nunc video, Aldina. Pauw.

170. καί μιν ἀπ' ἄμφω Δάκρυ κατὰ βλεφάρων &c.] καί σφιν ἀπ' ἀμφοῖν. Rhod. Locus haud dubie corruptus. Rhodomannus legit, καί σφιν ἀπ' ἀμφοῖν Δάκρυ κατὰ βλεφάρων ἠλείβετο: An recte ſatis, vehementer dubito: Nam ἀπ' vix ac ne vix jungi poteſt cum ἠλείβετο: Sic autem pravum eſt ſine dubio, ἀπὸ σφιν ἀμφοῖν Δάκρυ κατὰ βλεφάρων ἠλείβετο. Legendum ſuſpicor, καί σφιν ἄρ' ἀμφοῖν Δάκρυ κατὰ βλεφάρων ἠλείβετο ἡδὺ γοώντων. Pauw.

174. κισσός τε, καὶ ἡμερὶς ἀμφιβάλ-

Tua & unicæ filiæ cauſa me affligentem :
Per quam te conjugiumque noſtrum lætabile ac teipſum
Obſecro, ut omnem moleſtiam propter me conceptam expectores.
Ita loquentem affatur prudens Menelaus.
Ne amplius horum refrices memoriam ; ſed comprimamus animo dolores. *
Atque hæc omnia atra in ſe coerceat domus
Oblivionis. Non enim rerum perperam geſtarum meminiſſe amplius decet.
Sic ait : illam itaque gaudium corripit, metusque ex animo fugit.
Sperabat enim finem moleſtæ iræ facturum
Maritum ſuum. Ideo brachia ei circumdat, & utrique
Lacrymæ e palpebris deſtillant amanter flentibus.
Ac perlubenter in mutuos complexus effuſi,
Ex animi ſententia memores erant conjugii ſui.
Ac veluti hedera & vitis conſtringunt
Se mutuo ramuſculorum nexu, quos nulla unquam vis venti
A ſe divellere poteſt : ita & iſti duo
In amplexu mutuo hærebant ; conjugalem appetentes conſuetudinem.
Cæterum cum & ipſos placidus invaſiſſet ſomnus :
Ibi ſtrenua divini Achillis anima
Supra caput filii ſui aſtitit, qualis erat,

Cum

βάλλονται] ἀμφιβάλωνται. *Rhod.*

175. Ἀλλήλοις περὶ πρέμνα] Rhodomannus, qui ἀμφιβάλλονται correxit, ſic etiam corrigere debuiſſet hæcce : Nam ubi ἀμφιβάλωνται reſcripſeris, Ἀλλήλοις ſubſiſtere non poteſt, & mutandum eſt ſtatim in Ἀλλήλους : Pro paſſivo ἀμφιβάλλονται ſic ſcilicet aſſumitur medium ἀμφιβάλωνται, quod vitis & hederæ Energian ſervat, & pro caſu tertio deſiderat caſum quartum : Nihil certius, ſi Græcis vel leviter ſis imbutus. *Pauw.*

176. ὣς ἄρα τώγε Ἀλλήλοις συνέχυντο] συνέχοντο. *Rhod.* συνέχοντο emaculatius ſane eſt. *Pauw.*

179. Ἀχιλλῆος κρατερὸν κῆρ] Interpres. *ſtrenua Achillis anima* : κῆρ hic notes : Neſcio, an alibi ita occurrat. *Pauw.*

Ζωὸς ἐὼν, ὅτε Τρωσὶν ἄχος πέλε, χάρμα δ' Ἀχαιοῖς.
Κῦσε δέ οἱ δειρὴν, καὶ φάεα μαρμαίροντα
Ἀσπασίως· καὶ τοῖα παρηγορέων, προσέειπεν·
Χαῖρε τέκος, καὶ μήτι δαΐζεο πένθεϊ θυμὸν,
Εἵνεκ' ἐμοῖο θανόντος, ἐπεὶ μακάρεσσι θεοῖσιν
Ἤδη ὁμέστιός εἰμι· σὺ δ' ἴσχεο τειρόμενος κῆρ
Ἀμφ' ἐμέθεν, καὶ κάρτος ἄδην ἐμὸν ἔνθεο θυμῷ·
Αἰεὶ δ' Ἀργείων πρόμος ἵστασο, μηδενὶ εἴκων
Ἠνορέῃ· ἀγορῇ δὲ παλαιοτέροισι βροτοῖσι
Πείθεο· καί νύ σε πάντες εὔφρονα μυθήσονται·
Τίε δ' ἀμύμονας ἄνδρας, ὅσοις νόος ἐμπεδός ἐστιν·
Ἐσθλῷ γὰρ φίλος ἐσθλὸς ἀνὴρ· χαλεπῷ δ' ἀλεγεινός·
Ἢν δ' ἀγαθὸν φρονέῃς, ἀγαθῶν καὶ τεύχεαι ἔργων·
Αἰνὸς δ' οὔποτ' ἀνὴρ ἀρετῆς ἐπὶ τέρμαθ' ἵκανεν,
Ὧτινι μὴ νόος ἐστὶν ἐναίσιμος· οὕνεκ' ἄρ' αὐτῆς
Πρέμνον δυσβατόν ἐστι, μακροὶ δέ οἱ ἄχρις ἐπ' αἴθρην
Ὄζοι ἀπηέξηθ'· ὁπόσοισι δὲ κάρτος ὀπηδεῖ,
Καὶ πόνος, ἐκ καμάτου πολυγηθέα καρπὸν ἀμῶνται,
Εἰς ἀρετῆς ἀνάβαντες ἐϋστεφάνου κλυτὸν ἔρνος·
Ἀλλ' ἄγε κύδιμος ἔσσο· καὶ ἐν φρεσὶ πευκαλίμῃσι
Μήτ' ἐπὶ πήματι πάγχυ δαΐζεο θυμὸν ἀνίῃ,
Μήτ' ἐσθλῷ μέγα χαῖρε· νόος δέ τοι ἤπιος ἔστω
Ἔς τε φίλους ἑτάρους, ἔς θ' υἱέας, ἔς τε γυναῖκας,

Μνωο-

185. Εἵνεκ' ἐμοῖο θανόντος] Εἵνεκ' ἐμεῖο. *Pauw.*

186. σὺ δ' ἴσχεο τειρόμενος κῆρ Ἀμφ' ἐμέθεν] Sed vix dixerat, καὶ μή τι δαΐζεο πένθεϊ θυμὸν Εἵνεκ' ἐμεῖο θανόντος. *Pauw.*

193. ἀγαθῶν καὶ τεύχεαι ἔργων] καὶ τεύξεαι. *Rhod.*

194. Αἰνὸς δ' οὔποτ' ἀνὴρ ἀρετῆς ἐπὶ τέρμαθ' ἵκανεν] Nimium est illud Αἰνὸς, inprimis ubi sequitur mox, Ὧτινι μὴ νόος ἐστὶν ἐναίσιμος? Fallor, aut scribendum est, Κεῖνος δ' οὔποτ' ἀνὴρ &c. Literis primis Versuum, scis quid factum sit: Inde errores infiniti. Illud ἀρετῆς ἐπὶ τέρμαθ' incongruum est, ubi trunco & arbori assimilatur virtutis conditio; Sic tamen

Vir

Cum adhuc viveret, ubi Trojanis dolori & Achivis
gaudio erat.
Osculatusque fuit ipsius collum, & oculos fulgentes
Propense, ac talibus eum demulcens compellavit.
Salve fili, & nequaquam animum luctu conficias
Propter me defunctum. Nam beatis Diis
Nunc sum familiaris. Ideo desine cor absumere
Mea causa: quin potius virtute mea animum instrue.
Perpetuo autem Argivum propugnatorem age, nulli
cedens
Fortitudine: verum in concione senioribus te viris
Ausculta: tum demum te omnes cordatum prædicabunt.
Præstantes etiam viros, quibus mens firma est, cole.
Bonus enim vir boni amicus est, & improbus improbo.
Quod si bonum animo tractabis, bonorum & operum
successum consequeris.
Sed vir improbus nunquam ad virtutis terminos per-
venit,
Cui non justa mens est. Illius enim
Arbor difficilis accessu est, altique ei ad cælum usque
Rami excreverunt. Quos autem fortitudo comitatur
Et labor, jucundissimum ex labore fructum metunt,
Ad inclytum coronatæ virtutis germen enixi.
Quare age, dignum te laude geras, & in cordato pectore,
Neque propter res adversas animum ægritudine nimium
excrucies:
Neque in rebus secundis lætitia te efferas. Benigna
etiam tibi mentis affectio sit
Erga caros amicos, erga filios, erga uxores.

Et

Vir Scholasticus, cui ingenium fuit minus concinnum. *Pauw.*

197. Ὄζοι ἀπηέξηθ᾽ ὁπόσοισι δὲ &c.] Ὄζοι ἀπηέξηθεν ὁπόσοισι. *Rhod.* Ita Rhodomannus in Corrigendis, cum antea in Emendationibus posuerat ἀπεί-ξηθ᾽: Operæ haud dubie peccarunt, & ipse voluit ἀπηύξηθεν. *Pauw.*

199. Εἰς ἀρετῆς ἀναβάντες ἐϋστεφάνου κλυτὸν ἔρνος] Illud ἔρνος etiam misere languet post Πρέμνον δυσβατόν ἐστι &c, et ἀρετῆς ἐπὶ τέρμαθ᾽. *Pauw.*

Μνωομένῳ κατὰ θυμὸν, ὅτε σχεδὸν ἀνθρώποισιν
Οὐλομένοιο μόροιο πύλαι, καὶ δώματα νεκρῶν·
Ἀνδρῶν γὰρ γένος ἐστὶν ὁμοίϊον ἄνθεσι ποίης,
Ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι, τὰ μὲν φθινύθει, τὰ δ' ἀέξει·
Τοὔνεκα μείλιχος ἔσσο, καὶ Ἀργείοισιν ἔνισπε,
Ἀτρείδῃ δὲ μάλιστα, καὶ Ἀγαμέμνονι, εἴγε τὶ θυμῷ
Μέμνησθ', ὅσσ' ἐμόγησα περὶ Πριάμοιο πόληα,
Ἠδ' ὅσα ληϊσάμην πρὶν Τρώϊον οὖδας ἱκέσθαι,
Τῷ μοι νῦν κατὰ θυμὸν ἐελδομένῳ περὶ πάντων,
Ληΐδος ἐκ Πριάμοιο Πολυξένην εὔπεπλον
Ὄφρα θοῶς ῥέξωσιν, ἐπεί σφίσι χώομαι ἔμπης
Μᾶλλον ἔτ' ἢ τοπάρος Βρισηΐδος· ἀμφὶ δ' ἄρ' οἶδμα
Κινήσω πόντοιο, βαλῶ δ' ἐπὶ χείματι χεῖμα,
Ὄφρα καταφθινύθοντες ἀτασθαλίῃσιν ἑῇσι,
Μίμνωσ' ἐνθάδε πολλὸν ἐπὶ χρόνον, εἰσόκ' ἔμοιγε
Λοιβὰς ἀμφιχέωνται, ἐελδόμενοι μέγα νόστου·
Αὐτὴν δ', εἴ κε θέλωσιν, ἐπὴν ἀπὸ θυμὸν ἕλωνται,
Κούρην ταρχύσασθαι ἀπόπροθεν, οὔτι μεγαίρω.
Ὣς εἰπών, ἀπόρουσε θοῇ ἐναλίγκιος αὔρῃ,
Αἶψα δ' ἐς Ἠλύσιον πεδίον, ἧχι τέτυκται *
Οὐρανοῦ ἐξ ὑπάτοιο καταιβασίη, ἄνοδός τε
Ἀθανάτοις μακάρεσσιν· ὁ δ' ὁππότε μιν λίπεν ὕπνος,
Μνήσατο πατρὸς ἑοῖο· γόος δέ οἱ ἦϋς ἰάνθη·

Ἀλλ'

204. *Μνωομένῳ κατὰ θυμὸν, ὅτι σχεδὸν ἀνθρώποισι*] *ὅτι σχεδὸν*. *Pauw.*

209. *Ἀτρείδῃ δὲ μάλιστα, καὶ Ἀγαμέμνονι*] *Ἀτρείδῃ δὲ μάλιστ' Ἀγαμέμνονι*. *Rhod.*

210. *Μέμνησθ'*] Pessimum est *Μέμνησθ'*: Nam personæ secundæ hic locus est nullus, ut quisque videt statim: Scribe igitur *Μέμνητ'* vel *Μέμνηνθ'*. *Pauw.*

211. *Ἠδ' ὅσα ληϊσάμην πρὶν Τρώϊον οὖδας ἱκέσθαι*] Hoc iterum Prædonis est, non Herois. *Pauw.*

213. *Πολυξένην εὔπεπλον*] *Πολυξείνην*. Ita versus depostulat. *Dausq.*

218. *εἰσόκ' ἔμοιγε Λοιβὰς ἀμφιχέωνται*] Sanguis Polyxenæ effundendus erat, & sic Achilles mortuus frui debebat virgine, ut alii aliarum corpore fruerentur vivi: Ita intellige *λοιβάς*: Has & nihil aliud, desiderabat

Et tibi ſuccurrat animo, quod in propinquo ſint hominibus
Pernicialis fati portæ, & functorum habitacula.
Genus enim humanum ſimile eſt plantarum floribus,
Floribus vernis; Alii intereunt, illi contra naſcuntur;
Idcirco mitis eſto. Et Argivis refer,
Maxime vero Atridæ Agamemnoni, ſi quid eorum adhuc animo
Memori hæret, quæ magno labore geſſerim ad Priami urbem,
Et quantum prædæ coegerim, antequam in campum Trojæ perventum eſt.
Ideo mihi nunc ex animo præ cunctis (aliis) cupienti,
E Priami ſpoliis Polyxenam decenter amictam
Quamprimum mactent: Nam ipſis ſuccenſeo adhuc
Magis, quam olim propter Briſeidem: & undique fluctus
Maris commovebo, ac tempeſtati tempeſtatem accumulabo;
Ut peccatis ſuis intabeſcentes,
Ad longum hic maneant tempus: donec mihi
Libamina diffuderint, magno reditus deſiderio adacti.
Ipſam vero, ſi volent, quando animam eripuerint,
Puellam ſepeliri a me ſeorſum, non invideo.
Sic fatus; velocis in morem auræ ſubito receſſit:
Et confeſtim in campum Elyſium migravit, ubi eſt
Deſcenſus ex alto cælo & aſcenſus
Diis immortalibus. Ille autem cum ſomnus ipſum reliquiſſet,
Recordabatur patris ſui, generoſusque ejus animus lætitia percellebatur.

At

rabat anima Herois: Ideo addit, Αὐτὴν δ', εἴ κε θέλωσι &c. *Pauw.*

223. *Αἶψα δ' ἐς Ηλύσιον πεδίον, ἧχι τέτυκται* *] Poſt πεδίον deeſt forte *μόλεν* vel *κίεν*. *Rhod.* Forte ἐς Ηλύσιον πέδον ἔπταστο: auræ namque Achillis aſſimilavit umbram. Brodæus κίεν inſerit, aut *μόλεν*: recte. *Dausq.*

224. *Οὐρανοῦ ἐξ ὑπάτοιο καταιβασίη, ἄνοδός τε*] καταιβασίη τ', ἄνοδός τε. *Rhod.*

226. *γόος δέ οἱ ἦυς ἰάνθη*] νόος δέ οἱ ἦυς. *Rhod.*

Ἀλλ᾽ ὅτ᾽ ἐς οὐρανὸν εὐρὺν ἀνήϊεν Ἠριγένεια,
Νύκτα διασκεδάσασ᾽, ἐφάνη δ᾽ ἄρα γαῖα, καὶ αἰθὴρ,
Δὴ τότ᾽ Ἀχαιῶν υἷες ἀπ᾽ ἐκ λεχέων ἀνόρουσαν
Ἱέμενοι νόστοιο· νέας δ᾽ ἐς βένθεα πόντου
Εἷλκον καγχαλόωντες ἀνὰ φρένας, εἰ μὴ ἄρ᾽ αὐτοὺς
Ἐσσυμένους κατέρυκεν Ἀχιλλέος ὄμβριμος υἱὸς,
Εἰς ἀγορήν τε κάλεσε, καὶ ἔφατο πατρὸς ἐφετμήν·
Κέκλυτέ μευ φίλα τέκνα μενεπτολέμων Ἀργείων
Πατρὸς ἐφημοσύνην ἐρικυδέος, ἥν μοι ἔνισπε,
Χθιζὸν ἐνὶ λεχέεσσι διὰ κνέφας ὑπνώοντι·
Φῆ γὰρ ἀειγενέεσσι μετέμμεναι ἀθανάτοισιν·
Ἠνώγει δ᾽ ὑμέας τε, καὶ Ἀτρείδην βασιλῆα,
Ὄφρά οἱ ἐκ πολέμοιο γέρας περικαλλὲς ἄροιτε,
Τύμβον ἐπ᾽ εὐρώεντα Πολυξένην εὔπεπλον·
Καί μιν ἔφη ῥέξαντας, ἀπόπροθι ταρχύσασθαι·
Εἰ δέ οἱ οὐκ ἀλέγοντες ἐπιπλώοιτε θάλασσαν,
Ἠπείλει κατὰ πόντον ἐναντία κύματ᾽ ἀείρας,
Λαὸν ὁμῶς νήεσσι πολὺν χρόνον ἐνθάδ᾽ ἐρύξειν.
Ὣς φαμένου, πείθοντο, καὶ ὡς θεῷ εὐχετόωντο·
Καὶ γὰρ δὴ κατὰ βένθος ἀέξετο κῦμα θυέλλῃ
Εὐρύτερον, καὶ μᾶλλον ἐπίτριμον, ἢ πάρος ἦεν,
Μαινομένου ἀνέμοιο· μέγα δ᾽ ὀροθύνετο πόντος

Χερσὶ

233. Εἰς ἀγορήν τε κάλεσε, καὶ ἔφατο πατρὸς ἐφετμήν] κάλεσσε, καὶ ἔκφατο. *Rhod.* Scribo:

> *Εἰς ἀγορὴν κάλεσεν, καὶ ἔω φάτο πατρὸς ἐφετμήν.*

Dausq. Ego Rhodomannum ſequor. *Pauw.*

236. Χθιζὸν ἐνὶ λεχέεσσι] Forte Χθιζὸς. *Rhod.* Ita legas, per me licet: Eodem jure ſcribere poſſem V. 145. hujus Libri, Χθιζοῦ γὰρ καμάτοιο μένος. *Pauw.*

240. Πολυξένην εὔπεπλον] Πολυξείνην: *Rhod.*

242. Εἰ δέ οἱ οὐκ ἀλέγοντες ἐπιπλώοιτε θάλασσαν] Illud οἱ referri debet ad ἐπιπλώοιτε θάλασσαν: Nam ἀλέγοντες cum caſu ſecundo vel quarto conſtruitur: Nihil notius. An tamen legendum, Εἰ δέ ἑ vel Εἰ δ᾽ εὖ οὐκ ἀλέγοντες? Id verum forte:

At postquam Aurora in amplum ascendit cælum,
Dispulsa nocte, & luci exposita fuit tellus & æther:
Exin Achivum nati e stratis exsilierunt,
Reditus percupidi: navesque in altum maris gurgitem
Traxissent gestientes animis; nisi eis
Properantibus obstetisset præstans Achillis natus,
Et ad concionem vocasset. Ubi parentis mandata exposuit.
Audite ex me, cari bello præstantium Argivum nati,
Clarissimi patris mandatum, quod mihi indicavit
Heri in lecto, per noctem dormienti:
Dixit enim, se Diis interesse immortalibus:
Jussitque vos & Imperatorem Atriden,
Ut sibi ex manubiis belli honorarium perpulcrum deligatis,
Polyxenam (videlicet) decore amictam, vasto super tumulo (immolandam.)
Edixit etiam, ut eam sacrificio peracto separatim terræ mandetis.
Quod si spreto ipsius mandato mare sulcaveritis,
Interminatur, se adversis in mari fluctibus excitatis,
Exercitum una cum navibus longo tempore hic remoraturum.
Talia dicenti assentiuntur: & (Achilli) tanquam Deo vota faciunt.
Namque subito in profundo insurgit fluctus cum procellis
Vastior & magis continuus, quam antea fuerat,
Vento furente: & ingens commovebatur Pontus

Nep-

forte: Nam durius est vulgatum, ita ut dixi, acceptum. *Pauw.*

247. καὶ μᾶλλον ἐπίτριμον, ἢ πάρος ἦεν] ἐπήτριμον. *Rhod.* Rhodomannus ἐπήτριμον: Utrumque in Libris invenitur, & a Grammaticis recensetur: Videbimus distinctius alibi. *Pauw.*

248. μέγα δ' ὀροθύνετο πόντος] μέγας δ' ὀροθύνετο. *Rhod.* Non necesse, ubi cæsura adest. *Pauw.*

250.

Χερσὶ Ποσειδάωνος· ὁ γὰρ κρατερῷ Αχιλῆϊ
Ηρα φέρεν· πᾶσαι δὲ θοῶς ἐνόρουσαν θύελλαι
Ες πέλαγος· Δαναοὶ δὲ μέγ' εὐχόμενοι Αχιλῆϊ,
Πάντες ὁμῶς μάλα τοῖα πρὸς ἀλλήλους ὀάριζον,
Ατρεκέως γενεῇ μεγάλου Διὸς ἦεν Αχιλλεύς·
Τῷ καὶ νῦν θεός ἐστι, καὶ εἰ πάρος ἔσκε μεθ' ἡμῖν·
Οὐ γὰρ ἀμαλδύνει μακάρων γένος ἄμβροτος αἰών·
Ως φάμενοι, ποτὶ τύμβον Αχιλλέος ἀπονέοντο·
Τὴν δ' ἄγον ἠΰτε πόρτιν ἐς θάνατον, θυηλὰς
Μητρὸς ἀπειρύσαντες ἐνὶ ξυλόχοισι βοτῆρες,
Η δ' ἄρα μακρὰ βοῶσα, κινύρεται ἀχνυμένη κῆρ·
Ως τῆμος Πριάμοιο πάϊς περικωκύεσκε
Δυσμενέων ἐν χείρεσσιν· ἄδην δέ οἱ ἔκχυτο δάκρυ·
Ως δ' ὁπότε βριαρῷ ὑπὸ χείματι καρπὸς ἐλαίης,
Οὔπω χειμερίῃσι μελαινόμενος ψεκάδεσσι,
Χεύει πολλὸν ἄλειφα, περιτρύζωσι δὲ μακρὰ
Αρμεν' ὑπὸ σπάρτοισι, βιαζομένων ὑπ' αἰζηῶν,
Ως ἄρα καὶ Πριάμοιο πολυτλήτοιο θυγατρὸς
Ελκομένης ποτὶ τύμβον ἀμειλίκτου Αχιλῆος,
Αἰνὸν ὁμῶς στοναχῇσι κατὰ βλεφάρων ῥέε δάκρυ·

Καὶ

250. *πᾶσαι δὲ θεῶς ἐνόρουσαν θύελλαι*] *ἐνόρουσαν ἄελλαι. Rhod.*

253. *Ατρεκέως γενεῇ μεγάλου Διὸς ἦεν Αχιλλεὺς*] *γενεὴ. Rhod.* Rhodomanni *γενεὴ* non improbo: Similiter habuimus de Æthra Libr. præced. V. 508. *Οὐ γὰρ Τρωϊάδων γένος εὔχομαι*: Nam ut hic *γενεὴ*, ita ibi sumitur *γένος*. Non tamen rejiculum vulgatum, *Ατρεκέως Αχιλλεὺς ἦεν μεγάλου Διὸς γενεῇ*, *erat a magno Jove ortu & progenie. Pauw.*

257. *Τὴν δ' ἄγον ἠΰτε πόρτιν ἐς θάνατον, θυηλὰς*] *ἐς ἀθανάτοιο θυηλὰς. Rhod.* Scribe, *ἐς ἀθανάτοιο θυηλὰς*. Correctio est a doctissimo Brodæo. *Dausq.* Minus conveniens est *Τὴν*, ubi nomen Polyxenæ non est in vicinia. *Pauw.*

261. *Δυσμενέων ἐν χείρεσσιν*] *Δυσμενέων ἐν χερσὶν. Rhod.*

264. *Χεύει πολλὸν ἄλειφα, περιτρύζωσι δὲ μακρὰ*] *Χεύῃ*, vel *περιτρύζουσι*, ut modi conveniant. *ὅτε* autem & *ὁπότε* tam indicativo, quam conjunctivo præponuntur. *Rhod.* Miror, ubi

Neptuni manibus. Is enim forti Achilli
Hanc gratiam impendit. Omnes vero repente turbines irruunt
In Pelagus. Danai igitur magnis se votis obstringentes Achilli,
Cuncti simul talia inter sese identidem memorabant.
Revera magni Jovis propago fuit Achilles.
Ideoque nunc Deus est, etsi antea nobiscum fuit.
Non enim superum progeniem abolet sempiternum ævum.
Sic fati; ad bustum Achillis redeunt,
Et Polyxenam ducunt, sicut juvencam ad Dei (alicujus) sacrum
Pastores a matre abstractam in sylva (ducunt;)
Illa prolixo reboans mugitu, mœsto corde lamentatur:
Ita tunc Priami nata ululatu complebat omnia,
Inter inimicorum manus, & ubertim ei lacrymæ promanabant.
Sicut ubi duram sub hyemem olivæ fructus,
Nondum hybernis pruinis nigrescens,
Multum pinguedinis emittit, & stridet ingens
Trapetum, dum sparteis funibus torquetur a juvenibus:
Non secus etiam multa experti Priami natæ,
Dum abstrahitur ad bustum sævi Achillis,
Tristes lacrymæ cum gemitibus ex oculis defluebant:

Adeo-

ubi hanc modorum convenientiam toties in his neglexit Rhodomannus. Pro ἄλειφαρ hic habes ἄλειφα, de quo Herodianus apud Eustathium, ut notum. A 265. Αρμεν' ὑπὸ σπάρτοισι, βιαζομένων ὑπ' αἰζηῶν] Abjme alterum ὑπὸ, & σπάρτοισι funes sparteos torquendo prælo intellige, ut Iliade B.

Δοῦρα σέσηπε νεῶν, καὶ σπάρτα λέλυνται.

Vide Plinium Lib. 24. Cap. 9. Ejusmodi funes *Serilla* vocavit Pacuvius in Niptris. *Dausq.* Recte Dausquejus βιαζομένων αἰζηῶν: Nam ὑπὸ Versum corrumpit. μακρὰ ἄρμενα sunt phalanges, quibus una cum funibus comprimitur torcular: Quare dubito, an pro ὑπὸ σπάρτοισι non accommodatius legeretur ἐπὶ σπάρτοισι: Attende & judica. *Pauw.*

278.

Καί οἱ κόλπος ἔνερθεν ἐπλήθετο· δεύετο δὲ χρὼς,
Ἀτρεκέως ἀτάλαντος εὐκτεάνῳ ἐλέφαντι·
Καὶ τότε λευγαλέοις ἐπὶ πένθεσι κύντερον ἄλγος
Τλήμονος ἐς κραδίην Ἑκάβης πέσεν· ἐν δέ οἱ ἦτορ
Μνήσατ' ὀϊζυροῖο, καὶ ἀλγινόεντος ὀνείρου,
Τόν ῥ' ἴδεν ὑπνώουσα παροιχομένῃ ἐνὶ νυκτί·
Ἠ γὰρ ὀΐετο τύμβον ἐπ' ἀντιθέου Ἀχιλῆος
Ἑστάμεναι γοόωσα· κόμαι δέ οἱ ἄχρις ἐπ' οὖδας
Ἐκ κεφαλῆς ἐκέχυντο, καὶ ἀμφοτέρων ἀπὸ μαζῶν
Ἔῤῥεε φοίνιον αἷμα ποτὶ χθόνα· δεύετο δὲ σῆμα·
Τοῦ περιδειμαίνουσα, καὶ ὀσσομένη μέγα πῆμα,
Οἰκτρὸν ἀνωλύζεσκε· γόῳ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋτει,
Εὖτε κύων προπάροιθε κινυρομένη μεγάροιο,
Μακρὸν ὑλαγμὸν ἵησιν, ἐὸν σπαργεῦσα γάλακτι,
Τῆς ἀπὸ νήπια τέκνα, πάρος φάος εἰσοράασθαι,
Νόσφι βάλωσιν ἄνακτες, ἕλωρ ἔμεν οἰωνοῖσιν,
Ἡ δ' ὁτὲ μὲν θ' ὑλακῆσι κινύρεται, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ὠρυθμῷ, στυγερὴ δὲ δι' ἠέρος ἔσσυτ' ἀϋτή·
Ὡς Ἑκάβη γοόωσα, μέγ' ἴαχεν ἀμφὶ θυγατρί·
Ὤ μοι ἐγὼν, τί νυ πρῶτον, ἠδ' ὕστατον, ἀχνυμένη κῆρ,
Κωκύσω, πολέεσσι περιπλήθουσα κακοῖσιν;
Υἱέας, ἢ πόσιν, αἰνὰ, καὶ οὐκ ἐπίολπα παθόντας;
Ἡ πό-

278. δεύετο δὲ σῆμα] δεῦε δὲ σῆμα. *Rhod.*

280. Οἰκτρὸν ἀνωλύζεσκε] Nota ὀλύζω pro ὀλολύζω: Nam inde ἀνωλύζεσκε pro ἀνωλολύζεσκε. *Pauw.*

282. Μακρὸν ὑλαγμὸν ἵησιν, ἐὸν σπαργεῦσα γάλακτι] ἵησι, νέον, vel νέῳ, vel ἵησιν, ἑῷ σπαργεῦσα γάλακτι. *Rhod.* Lege, ἑῷ σπαργεῦσα γάλακτι. Pro σπαργεῦσα scripturiebam σφαραγεῦσα, quod in Odyssea lectum: Οὔθατα δὲ σφαραγεῦντο. Id autem distenti uberis est: At manum, animumque sustinere cogit Hesychius: Σπαργᾶν, ὅτε οἱ μαστοὶ πλήρεις ὦσι γάλακτος. Item: Σπαργῶσι, πλημμυροῦσι, ἀποστάζουσιν. *Dausq.* ἑῷ σπαργεῦσα γάλακτι & mihi placet. σπαργᾶν & σπαργεῖν magis trita sunt & nota, quam σφαραγεῖν, ut sciunt ipsi Tyrones:

Adeoque ſinus ei ſubtus replebatur, madeſcebatque cutis
Revera precioſiſſimo ebori ſimilis.
Tunc etiam poſt (tot) funeſtos luctus fœdior cruciatus
In cor Hecubæ infelicis irruit. Animus namque ejus
Reminiſcebatur miſeri ac dolorifici ſomnii,
Quod præterita nocte quieſcens viderat.
Nam putabat ſe ad ſemidei Achillis tumulum
Stare lugentem: & capilli ad terram uſque ipſi
A capite defluebant, & geminis ab uberibus
Manabat lethalis cruor humi, & monimentum rigabat.
Ob hoc metu anxia, & calamitatem non exiguam præſagiens,
Miſerabilem ululatum edit, & cum gemitu majorem in modum exclamavit;
Non ſecus ac canis, ante ædes (veluti) lamentans
Magnum latratum emittit, ſuo lacte diſtenta,
A qua tenellos catulos, priusquam lucem intuerentur,
Procul abjecerint domini; ut alitibus præda fiant:
Illa igitur nunc latrando luctum prodit, nunc rurſus
Ululando, odioſusque per aëra queſtus fertur.
Ita & Hecuba lamentans magnum filiæ cauſa vociferatum edidit.
Heu mihi! Quid primum aut ultimum mœſto corde
Deplorem, innumeris calamitatibus oppleta?
Natos an virum, dira & inſperata perpeſſos?

An

nes: Quare Dausquejum in eo iterum agnoſco vere. *Pauw.*

288. Ω μοι ἐγὼν, τί νυ πρῶτον, ἠδ' ὕστατον, ἀχνυμένη κῆρ] πρῶτον, ἰδ' ὕστατον. *Rhod.* Corrige ex Odyſſea: Ω μοι ἐγὼν, τί νυ πρῶτα; τί δ' ὕστατον ἀχνυμένη κῆρ. *Dausq.* Legi etiam poteſt, τί νυ πρῶτον ἢ ὕστατον. *Pauw.*

290. Υἷέας, ἢ πόσιν] ἢ hic non convenit: Scribendum ſuſpicor, Υἷας καὶ πόσιν. *Pauw.*

Ibid. αἰνὰ, καὶ οὐκ ἐπίολπτα παθόντας] Scribe ἐπίελπτα, inſperata. Vel οὐκ ἐπιείκτα. Heſychius: Επιείκτα, φορητὰ, ὑποχωρητὰ. Utitur Homerus Odyſſ. Θ. *Dausq.* Mutare non audeo ἐπίολπα, quia mox recurrit, & apud Heſychium eſt ſuo loco, Ολπα, ἡ ἐλπίς: Sic enim vocis matrem habemus: ὄλπω, ἀόλπτος, ἐπίολπτος, &c. *Pauw.*

291.

Η πόλιν, ἠδὲ θύγατρας ἀδευκέας, ἠδ' ἐμὸν αὐτῆς
Ημαρ ἀναγκαῖον, ἢ δούλειον; οὕνεκα κῆρες
Σμερδαλέαι πολέεσσί μ' ἐνειλήσαντο κακοῖσι·
Τέκνον ἐμὸν, σοί τ' αἰνὰ, καὶ οὐκ ἐπίολπα, καὶ αὐτῇ
Αλγε' ἐπεκλώσαντο· γάμου δ' ἀπὸ νόσφι βάλοντο,
Εγγὺς ἐόνθ' Υμεναῖον, ἐπεκρήναντο δ' ὄλεθρον
Ασχετον, ἀργαλέον τε, καὶ οὐ φατόν· ἦ γὰρ Αχιλλεὺς
Καὶ νέκυς ἡμετέρῳ ἐνὶ μαίνεται αἵματι θυμόν·
Ως μ' ὄφελόν μετὰ σεῖο φίλον τέκος ἤματι τῷδε
Γαῖα χανοῦσα κάλυψε, πάρος σέο πότμον ἰδέσθαι.
Ως φαμένης, ἄληκτα κατὰ βλεφάρων χέοντο
Δάκρυα· λευγαλέον γὰρ ἔχεν μέγα πένθεϊ πένθος.
Οἱ δ' ὅτ' ἔβαν ποτὶ τύμβον Αχιλλῆος ζαθέοιο,
Δὴ τότε οἱ φίλος υἱὸς ἐρυσάμενος θοὸν ἄορ,
Σκαιῇ μὲν κούρην κατερήτυε, δεξιτερῇ δὲ
Τύμβῳ ἐπιψαύων, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε·
Κλῦθι πάτερ σέο παιδὸς ἐπευχομένοιο, καὶ ἄλλων
Αργείων, μηδ' ἧμιν ἔτ' ἀργαλέως χαλέπαινε·
Ηδη γάρ τοι πάντα τελέσσομεν, ὅσσα μενοινᾷς
Σῇσιν ἐπὶ πραπίδεσσι· σὺ δ' ἵλαος ἄμμι γένοιο,
Τεύξας εὐχομένοισι θοῶς θυμηδέα νόστον.
Ως εἰπὼν, κούρης διὰ λοίγιον ἤλασεν ἄορ
Λευκανίης· τὴν δ' αἶψα λίπεν πολυήρατος αἰὼν,
Οἰκτρὸν ἀνοιμώξασαν ἐφ' ὑστατίῃ βιότοιο·
Καί ῥ' ἡ μὲν πρηνὴς χαμάδις πέσε· τῆς δ' ὑπὸ δειρὴ

Φοι-

291. *ἠδὲ θύγατρας ἀδευκέας*] *acerbas*, acerbique doloris causam mihi præbentes: Epithetum est paulo incertius: Eruditi sciunt. *Pauw.*

292. *Ημαρ ἀναγκαῖον, ἢ δούλειον*] *Ημαρ ἀναγκαῖον, καὶ δούλιον.* *Rhod.*

296. *ἐπεκρήναντο δ' ὄλεθρον*] Brodæus *ἐπεκρίναντο.* *Dausq.* Signatius est *ἐπεκρήναντο*, quam *ἐπεκρίναντο*; inprimis post *Υμεναῖον ἀπὸ νόσφι βάλοντο*, quod factum, non consilium, exprimit. *Pauw.*

298. *ἡμετέρῳ ἐνὶ μαίνεται αἵματι*] Malim fere *ἐνιμαίνεται* conjunctim. *Pauw.*

301.

An urbem & natas infelices, & meum ipsius
Diem violentum & servilem? Nam Parcæ
Horrendæ plurimis me involverunt malis.
Et tibi etiam ipsi, mea nata, graves nec unquam exspectatas
Miserias agglomerarunt sua colo, & procul a nuptiis repulerunt
Hymenæum, qui jam prope erat, exitiumque (tibi) conciliarunt
Inevitabile, sævum, & infandum: Nam Achilles
Etiam exstinctus animi sævitiam exserit in nostrum sanguinem.
Utinam vero me tecum, dulcissima proles, hodie
Terra dehiscens obtexisset, antequam interitus tui spectatrix forem.
Ita querentis continuæ ex oculis funduntur
Lacrymæ. Funestum enim luctum luctu auctum habebat.
Græci autem cum ad sepulchrum divini Achillis pervenissent,
Mox filius ejus dilectus ensem acutum stringens,
Læva quidem puellam tenebat, dextera autem
Bustum contingens, tali eum oratione appellabat.
Audi, pater, filium tuum precantem, aliosque
Argivos, nec amplius infesto nobis animo succense,
Jam enim tibi omnia peragemus, quæ desideras
Animo tuo. Tu ergo propicius sis nobis,
Dulcem extemplo optantibus reditum sternens.
His dictis mortiferum adigit gladium per puellæ
Jugulum: quam & extemplo dulcis vita destituit,
Misere ingemiscentem in extremo vitæ articulo,
Prona igitur humi prolabitur, & cervix ejus
Circum-

301. Ὡς φαμένης, ἄλληκτα] ἐπάλληκτα. Pauw.
302. λευγαλέον γὰρ ἔχεν μέγα σέθεν πένθος] μετὰ πένθει, Rhod.
305. δεξιτερῇ δὲ Τύμβῳ ἐπιψαύων] Τύμβε ἐπιψαύων. Rhod.
315. τῆς δ' ὑπὸ δειρὴ Φοινίχθη περὶ πάντων] περὶ πάντα. Rhod.

Φοινίχθη περὶ πάντων, χιὼν ὡς, ἤ τ' ἐν ὄρεσσιν
Η συὸς, ἢ ἄρκτοιο κατ' οὐταμένης ὑπ' ἄκοντι,
Αἵματι φύροντι θοῶς ἐρυθαίνεθ' ὕπερθεν·
Αργεῖοι δέ μιν αἶψα δόσαν ποτὶ ἄστυ φέρεσθαι
Ες δόμον ἀντιθέου Αντήνορος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὴν
Κεῖνος ἐνὶ Τρώεσσιν ἑῷ πάρος υἱέϊ δίῳ
Εὐρυμάχῳ ἀτίταλλεν ἐνὶ μεγάροισιν ἄκοιτιν·
Ος δ' ἐπεὶ οὖν τάρχυσε κλυτὴν Πριάμοιο θύγατρα
Εγγὺς ἑοῖο δόμοιο, παραὶ Γανυμήδεος ἱρὸν
Δώματα, καὶ νηοῖο κατ' ἀντίον Ατρυτώνης,
Δὴ τότε παύσατο κῦμα, κατευνήθη δὲ θύελλα
Σμερδαλέη, καὶ κῦμα κατεπρήϋνε γαλήνη·
Οἱ δὲ θοῶς ἐπὶ νῆας ἔβαν, μέγα καγχαλόωντες,
Μέλποντες μακάρων ἱερὸν γένος, ἠδ' Αχιλῆα·
Αἶψα δὲ δαῖτ' ἐπάσαντο, βοῶν ἀπὸ μηρὰ ταμόντες
Αθανάτοις· ἐρατὴ δὲ θυηπολίη πέλε πάντη·
Οἱ δέ που ἀργυρέοισι, καὶ ἐν χρυσέοις κυπέλλοισι
Πῖνον, ἀφυσσάμενοι λαρὸν μέθυ· γήθεε δέ σφι
Θυμὸς, εελδομένων σφετέρην ἐπὶ γαῖαν ἱκέσθαι·
Αλλ' ὅτε δὴ δόρποιο, καὶ εἰλαπίνης κορέσαντο,

Δὴ

Rhod. Brodæus περὶ πάντα. Tranſlatum reor, & divulſum ex compoſito περιφοινίχθη, & ſcribendum Φοινίχθη περὶ πᾶσα. Dausq. Dausqueii Φοινίχθη πέρι πᾶσα non diſplicet: Scribendum tamen περὶ, non πέρι: Nam περιφοινίχθη non copulandum hic, ſed ὑπεφοινίχθη; quod bonus non animadvertit. περὶ πᾶσα per ſe ſubſiſtit: circum omnis. Pauw.

317. ἢ ἄρκτοιο κατ' οὐταμένης ὑπ' ἄκοντι] κατουταμένης. Pauw.

318. Αἵματι φόρροντι θοῶς ἐρυθαίνεθ' ὕπερθεν] Αἵματι πορφυρόεντι. Rhod.

319. Αργεῖοι δέ μιν αἶψα δόσαν &c.] Poſtquam ſanguine libatum erat Achilli aperto virginis jugulo: Eo pertinet λοιβὰς ἀμφιχέωνται Verſu 219. Pauw.

324. παραὶ Γανυμήδεος ἱρὸν Δώματα] ἱρὰ Δώματα. Rhod.

325. νηοῖο κατ' ἀντίον Ατρυτώνης] κατεναντίον. Pauw.

327. καὶ κῦμα κατεπρήϋνε γαλήνη] Verſu præcedenti κῦμα etiam

Circumquaque rubeſcit, nivis inſtar, quæ in monte
Vel ſuis, vel urſæ jaculo ſauciatæ,
Purpureo ſanguine repente in ſummo purpureum colorem bibit.
Græci autem illam extemplo ad urbem dederunt auferendam
In domum præſtantis virtute Antenoris: Quia ipſam
Hic inter Trojanos antehac filio ſuo
Eurymacho domi ſuæ uxorem educaverat.
Hic ergo poſtquam nobilem Priami natam funeraſſet,
Prope domum ſuam, juxta ſacram Ganymedis
Ædem, & e regione templi Minervæ;
Exin fluctus reſedit, & ſopita eſt procella
Horrenda, fluctumque tranquillitas pacavit.
Illi ergo ſine mora naves conſcendunt, lætitia exſultantes,
Sacrumque Deorum genus celebrant, atque ipſum Achillem.
Mox etiam ſolennes inſtituunt dapes, cum boum femora præſecuiſſent
Diis immortalibus, & ubique lætum erat ſacrificii epulum.
Ipſi interim ex argenteis & aureis poculis
Dulce merum haurientes bibebant, gaudioque delibutus ipſis erat
Animus, quod in terram ſuam ſe (propediem) redituros ſperarent.
Cum vero cibi & convivii ſatietas illos cepiſſet;

Tan-

etiam adeſt: An ita Quintus? Dubito; & pro κῦμα hic ſcriptum forte primum οἶδμα. *Pauw.*

328. & 329. Plane gemella habuimus V. 85. & ſeqq. hujus Libri. *Pauw.*

332. καὶ ἐν χρυσέοις κυπέλλοισι] vel χρυσέοισι κυπέλλοις. *Rhod.* Ita reponendum arbitror: Junge V. 139. Lib. 4. & quæ ibi notata ſunt. *Pauw.*

333. γήθεε δέ σφι θυμὸς, ἐελδομένων σφετέρην &c] ἐελδομένοισι. *Rhod.*

337.

Δὴ τότε Νηλέος υἱὸς ἐελδομένοισιν ἔειπεν·
Κλῦτε φίλοι, πολέμοιο μακρὴν φυγόντες ὁμοκλὴν,
Οφρα λιλαιομένοισιν ἔπος θυμηδὲς ἐνίσπω·
Ηδη γὰρ νόστοιο πέλει θυμηδέος ὥρη·
Αλλ' ἴομεν· δὴ γάρ που Αχιλλέος ὄμβριμον ἦτορ
Παύσατ' ὀϊζυροῖο χόλου, κατέρυξε δὲ κῦμα
Ομβριμον Εννοσίγαιος· ἐπιπνείουσι δ' ἀῆται
Μειλίχιοι· οὐδέ τι κῦμα κορύσσεται· ἀλλ' ἄγε νῆας
Εἰς ἁλὸς οἶδμ' ἐρύσαντες, ἀναμνησώμεθα νόστου.
Ὣς φάτ' ἐελδόμενος· οἱ δ' ἐς πλόον ἐντύνοντο·
Ενθα τέρας θνητὸν ἐπιχθονίοισι φαάνθη,
Οὕνεκα δὴ Πριάμοιο δάμαρ πολυδακρύτοιο,
Εκ βροτοῦ ἀλγινόεσσα κύων γένετ'· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Θάμβεον ἀγρόμενοι· τῆς δ' ἄψεα λαΐνα πάντα
Θῆκε θεὸς, θαῦμα μέγα ἐσσομένοισι βροτοῖσι·
Καὶ τὴν μὲν Κάλχαντος ὑπ' ἐννεσίῃσιν Αχαιοὶ
Νηὸς ἐπ' ὠκυπόροιο πέραν θέσαν Ελλησπόντου·
Καρπαλίμως δ' ἄρα νῆας ἔσω ἁλὸς εἰρύσαντες,
Κτήματα πάντ' ἐβάλονθ', ὁπόσ' Ιλιον εἰσανιόντες,
Ληίσαντο πάροιθε, περικτίονας δαμάσαντες,
Ηδ' ὁπόσ' ἐξ αὐτῆς ἄγον Ιλίου, οἷσι μάλιστα

Γή-

337. μακρὴν φυγόντες ὁμοκλὴν] Scribe προφυγόντες. *Dausq.* Mihi placet, ut Versui bene sit, φεύγοντες. *Pauw.*

339. νόστοιο πέλει θυμηδέος ὥρη.] θυμηδέος post θυμηδὲς: Hoc viri Scholastici acumen. *Pauw.*

341. Κατέρυξε δὲ κῦμα Ομβριμον Εννοσίγαιος] Et hic ὄμβριμον κῦμα post ὄμβριμον ἦτορ studio scripsisse videtur Quintus. *Pauw.*

343. Μειλίχιοι· οὐδέ τι κῦμα κορύσσεται· ἀλλ' ἄγε νῆας] Versus male habet: Scribe Μειλίχιοι· οὐδέ τι. κῦμα κορύσσεται post κῦμα κατέρυξε non indignum est Calabri stylo: Alterum longe deterius V. 326. & 327. ideoque a nobis tentatum. *Pauw.*

345. Ὣς φάτ' ἐελδόμενος] ἐελδομένοις. *Rhod.*

350. Θῆκε θεὸς, θαῦμα μέγα ἐσσομένοισι βροτοῖσι] Θῆκε θεὸς, μέγα θαῦμα καὶ ἐσσομένοισι. *Rhod.* Non necesse: Nam γα in μέγα per cæsuram producto,

Ver-

Tandem Neleo satus bonæ spei plenos affatur.
Audite dilecti, qui diuturnas belli minas effugistis,
Ut gratum (id) cupientibus sermonem proferam.
Jam enim optati reditus tempus adest.
Quare discedamus. Nunc enim fortis Achillis animus
Cladiferam abjecit iram: & undam compressit
Neptunus violentam, adspirantque auræ
Placidæ, nec fluctus attollitur. Ideo agite navibus
In maris æstum protractis de reditu cogitemus.
Sic ait ad cupidos: qui (mox) ad navigationem sese instruebant.
Ibi prodigium mortalibus stupendum exhibetur.
Nam Priami afflictissimi uxor
Ex homine in tetram canem mutatur: populus igitur undique
Congregatus obstupescebat: cuncta tandem ejus membra in saxum
Vertit Deus; ingens miraculum etiam posteris hominibus.
Cæterum hanc monitu Calchantis, Achivi
Expedita navi trans Hellespontum collocarunt.
Et properanter navibus in mare pertractis,
Omnes imposuerunt opes, quascunque ad Ilium proficiscentes,
Domitis (bello) finitimis de præda ceperant:
Et quascunque ex ipsa asportabant Troja; quibus maxime

Gau-

Versus non est pravus: καὶ autem sententia non requirit, quia præcessit jam τέρας θνητοῖσιν ἐπιχθονίοισι φαάνθη, & ἀμφὶ δὲ λαοὶ θάμβεον ἀγρόμενοι. Fac tamen, quod lubet. *Pauw.*

351. Ἀχαιοὶ Νηὸς ἐπ' ὠκυπόροιο πέραν θέσαν Ἑλλησπόντου] Interpres Νηὸς ἐπ' ὠκυπόροιο vertit, *expedita navi*: quod Græce non significat, sed *in expedita navi*: Sic autem θέσαν πέραν Ἑλλησπόντου non convenit, ut quisque videt. Fallor; aut aliquid deest vel inter Ἀχαιοὶ & Νηὸς, vel inter ὠκυπόροιο & πέραν, ut verba dixerint, *Achivi navi expeditæ impositam trans Hellespontum collocarunt*: In istam sententiam quadrat

 ἐπ'

Γήθεον, οὕνεκ' ἔσαν μάλα μυρία· τοῖς ἅμα πολλαὶ
Ληϊάδες συνέχοντο μάλ' ἀχνύμεναι κατὰ θυμόν·
Αὐτοὶ δ' ἐντὸς ἵκοντο νεῶν· ἀλλ' οὔ σφι Κάλχας
Εσπετ' ἐπειγομένοισιν ἔσω ἁλὸς, ἀλλὰ καὶ ἄλλους
Αργείους κατέρυκε· Καφηρίσι γὰρ περὶ πέτραις
Δείδιεν αἰνὸν ὄλεθρον, ἐπεσσύμενον Δαναοῖσιν·
Οἱ δέ οἱ οὔτι πίθοντο· παρήπαφε γὰρ νόον ἀνδρῶν
Αἶσα κακή· μοῦνος δὲ θεοπροπίας εὖ εἰδὼς
Αμφίλοχος, θοὸς υἱὸς ἀμύμονος Αμφιαράου,
Μίμνεν ὁμῶς Κάλχαντι περίφρονι· τοῖσι γὰρ ἦεν
Αἴσιμον ἀμφοτέροισιν, ἑῆς ἀπὸ τηλόθι γαίης,
Παμφύλων Κιλίκων ποτὶ πτολίεθρα ναίεσθαι·
Αλλὰ τὰ μὲν μετόπισθε θεοὶ θέσαν· αὐτὰρ Αχαιοὶ
Νηῶν πείσματ' ἔλυσαν ἀπὸ χθονὸς, ἠδὲ καὶ εὐνὰς
Εσσυμένως ἀνάειραν· ἐπίαχε δ' Ελλήσποντος
Σπερχομένων· νῆες δὲ περικλύζοντο θαλάσσῃ·
Αμφὶ δ' ἄρα σφίσι πολλὰ περὶ πρώρῃσιν ἔκειντο
Εντε' ἀποκταμένων· καθύπερθε δὲ σήματα νίκης
Μυρί' ἀπῃώρηντο· κατεστέψαντο δὲ νῆας,
Καὶ κεφαλὰς, καὶ δοῦρα, καὶ ἀσπίδας, ᾗσι μάχοντο

Αντία

ἐπ' ὠκυπόροιο νεὸς, quod syncerum videtur & vitii expers. *Pauw.*

357. τοῖς ἅμα πολλαὶ] Verborum cohærentia requirit τοῖς δ' ἅμα πολλαί. *Pauw.*

358. Ληϊάδες συνέχοντο μάλ' ἀχνύμεναι] συνέποντο. *Rhod.* Rhodomannus συνέποντο: Non refragor: Fors tamen συνέχοντο manere potest, si τοῖς ad κτήματα, non ad Argivos, referas: Inter illa κτήματα erant multæ bello captæ, & istis κτήμασιν ἅμα συνέχοντο miseræ, jam pro hominibus res factæ, & inter bona, non inter personas, recensendæ: Scis, quid Jus Romanum de servorum conditione & capitibus scribat: Eo pertinere potest lectio vulgata. Attende ad nexum verborum, & sequens Αὐτοὶ δ' ἐντὸς ἵκοντο νεῶν. *Pauw.*

359. ἀλλ' οὔ σφι Κάλχας Εσπετ'] ἀλλ' οὐ σφίσι Κάλχας. *Rhod.*

360. ἀλλὰ καὶ ἄλλους] Nota literarum & soni similitudinem, etiam post ἁλός. *Pauw.*

368. Παμφύλων Κιλίκων ποτὶ πτολίεθρα ναίεσθαι] Κιλίκων τε

νε-

Gaudebant, quod innumeræ essent. Eos autem multæ
Fœminæ bello captæ comitabantur, ægro animo (sortem) ferentes.
Ipsi tandem ingressi fuerunt naves; Sed Calchas nequaquam illis
Se comitem dabat, propere se mari committentibus. Quin & cæteros
Argivos revocabat. Nam Caphariades circa petras
Lugubre exitium Danais imminens, horrebat.
Hi vero dicto ejus non audientes erant: (deceperat enim mentem
Fatum inimicum) solus duntaxat fatidicæ artis probe gnarus
Amphilochus, acer præstantis Amphiarai filius,
Cum docto Calchante remansit. His enim erat
Ambobus fato decretum, ut procul a sua patria,
Ad Pamphylorum Cilicumque urbes proficiscerentur.
Verum hoc postea Dii perfecerunt. Interim Achivi
Navium retinacula a terra solvunt, & ancoras
Præpropere tollunt. Resonatque fretum Helles
Horum festino discessu, & naves mari circumluuntur:
In quarum proris multa undique jacebant ipsis
Arma cæsorum: superne etiam signa victoriæ
Plurima suspensa erant, coronisque naves induerant,
Et capita hastasque & clypeos, quibus pugnaverant

Contra

νίεσθαι. *Rhod.* Cilicum Pamphyliis conterminorum. Diversi omnino sunt populi. Mallos autem in Cilicia est. Sed operæ pretium est Strabonem audire: Πλησίον δὲ καὶ Μαλλὸς ἐφ' ὕψους κειμένη, κτίσμα Ἀμφιλόχου, καὶ Μόψου τοῦ Ἀπόλλωνος. Deinde: πυλώτην γὰρ τὴν ἔριν μεταφέρουσιν ἔνιοι; καθάπερ καὶ Σοφοκλῆς εἰς τὴν Κιλικίαν, καλέσας αὐτὴν ἐκεῖνος Παμφυλίαν τραγικῶς, καθάπερ καὶ τὴν Λυκίαν Καρίαν. Tzetzes in Lycophronem: Μετὰ τὰ κατὰ Τροίαν ὁ Μόψος, καὶ Ἀμφίλοχος ἦλθον εἰς Κιλικίαν. Ἀμφίλοχος δὲ ὁ Ἀμφιάρεω υἱὸς &c. Omnis prorsus tolletur difficultas, si Παμφύλων, Κιλίκων τε πάρα πτολίεθρα νίεσθαι legas, τε adjecto. Nam qui ναίεσθαι defendunt, ridiculi sunt. Brodæus apud *Dausq.*

376. καὶ δοῦρα, καὶ ἀσπίδας, ᾗσι μάχονται] οἷσι μάχοντο. *Rhod.* Malo ᾗσι μάχοντο. *Pauw.*

380.

Ἀντία δυσμενέων· ἀπὸ δὲ πρώρηθεν ἄνακτες
Εἰς ἅλα κυανέην λεῖβον μέθυ, πολλὰ θεοῖσιν
Εὐχόμενοι μακάρεσσιν, ἀκηδέα νόστον ὀπάσσαι·
Εὐχόμενοι δ' ἀνέμοισι μίγεν, καὶ ἀπόπροθι νηῶν
Μαψιδίως νεφέεσσι, καὶ ἠέρι συμφορέοντο·
Αἱ δ' ἄρα παπταίνεσκον ἐς Ἴλιον ἀχνύμεναι κῆρ
Ληϊάδες· καὶ πολλὰ κινυρόμεναι, γοάασκον
Κρύβδην Ἀργείων, μέγ' ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχουσαι·
Καί ῥ' αἱ μὲν περὶ γούνατ' ἔχον χέρας· αἱ δὲ μέτωπα
Ἄμπεχον ἀγκοίνῃσι· τὰ δ' οὔποθ' ὑπὸ δούλειον ἦμαρ
Ἔστενεν, οὔτε πάτρης ἐπὶ πήμασιν, ἀλλ' ἐπὶ μαζῷ
Θυμὸν ἔχον· κηδέων γὰρ ἀπόπροθε νήπιον ἦτορ·
Πάσῃσιν δ' ἐλέλυντο κόμαι, καὶ στήθεα λυγρὰ
Ἀμφ' ὀνύχεσσι δέδρυπτο· παρειῇσι δ' ἐπὶ δάκρυ
Αὐαλέον περίκειτο· κατείβετο δ' ἄλλ' ἐφύπερθε
Πυκνὸν ἀπὸ βλεφάρων· δέρκοντο δὲ τλήμονα πάτρην

Αἰθο-

380. *Εὐχόμενοι δ' ἀνέμοισι μίγεν, καὶ* &c.] *Εὐχωλαὶ δ' ἀνέμοισι. Rhod. εὐχερῶς* Rhodomannus, *Εὐχωλαὶ δ' ἀνέμοισι*, ut ventis commissa vota dicantur. An etiam *εὐεόχως*? Quid vetat orari superos, orari ventos, præsertim ab ituris mari? Legantur commentarii nostri ad Lib. 17. Silii Italici, ubi ab Italia in Africam solvit Scipio, & miro consensu hæc Calabri pagina cum Silio convenire judicabitur. Æneas Lib. 3. *Poscamus ventos* —: idemque anterius *Placemus ventos.* Inibi Lib. 2. *sanguine placantur venti.* Adeo nil mirum est orari ventos. τὸ vero *μίγεν* jungendum est *νεφέεσσι*, ut navigantes a terris avulsi dicantur misti, quibus cælum undique & undique pontus. *Dausq.* Cum Rhodomanno haud dubie scribendum est, *Εὐχωλαὶ δ' ἀνέμοισι μίγεν*: Bonus Dausquejus non viriliter, sed aniliter ineptit: Nihil stultius, hercule, legi unquam. *Pauw.*

385. *αἱ δὲ μέτωπα Ἄμπεχον ἀγκοίνῃσι· τὰ δ' οὔποθ' ὑπὸ δούλειον ἦμαρ*] Vitiosus est hic locus, quem sic castigo: *χέρας· αἱ δὲ τὰ τέκνα Ἄμπεχον ἀγκοίνῃσι· τὰ δ' οὔπω δούλιον ἦμαρ. Rhod.* Locus male habet sine dubio; sed an ita constituendus sit, ut Rhodomannus credidit, summopere dubito: Plures enim habitus captivarum hic mihi videntur adumbrati. Quid igitur? Fallor, aut *αἱ δὲ μέτωπα Ἄμπεχον ἀγκοίνῃσι* vertendum est, *hæ vero frontem*

&

Contra hostes. De proris autem Imperatores
In cæruleum æquor merum libabant: multum Deos
Precantes, ut curarum expertem ipsis reditum donarent:
Sed preces ventis miscebantur, & a navibus
Temere cum nubibus & aëre auferebantur.
Porro mœsto ad Trojam corde respiciebant
Captivæ, & multa (secum) queritantes plorabant
Clam Græcis, magnum animis luctum continentes.
Aliæ equidem genibus manus impositas habebant, aliæ
adhuc pignora
Ulnis amplexabantur, quæ nondum servitutis tempus
Gemebant, neque patriæ ob cladem, sed in mamma
Animum habebant. Extra curas enim est cor infantile.
Omnibus autem dissolutæ comæ, & misera pectora
Unguibus laniata erant, inque genis lacrymæ
Hærebant squalidæ, & aliæ desuper stillabant
Confertim ex palpebris. Respectabant autem infelicem
patriam

& tempora cingebant ulnis, ut faciunt scilicet, qui capite prono in ulnas quasi recumbunt; isque dolentium sæpe est habitus, præsertim si ejulent & lachrymas fundant clanculum, ut hæ captivæ: Nihil notius in vita quotidiana. Jam autem id, quod capitis inclinationem designabat, ut habitus ille describeretur plene, post *ἀγκοίνῃσι* intercidisse suspicor; & porro alia etiam quædam post illa, quibus Schema aliarum captivarum depingebatur, tandemque de illis fiebat sermo, quibus infantes erant tenelli; ut proinde ante *τὰ δ' οὔπω θ' ὑπὸ δούλειον ἦμαρ* Versus duo vel tres exciderint: Hæc est mea de his suspicio, eo probabilior, quo Amanuensis ab *ἄμπιχον ἀγκοίνῃσι* facilius ad *τέκνα*, & illa, quæ de *τέκνοις* dicebantur, transire potuit festinans, omissis intermediis. Illud, *τὰ δ' οὔποθ' ὑπὸ δούλειον ἦμαρ Ἔστενον*, non potest esse sanum: Pro *δούλειον* scribendum *δούλιον*: *οὔποθ' ὑπὸ* enatum, nisi fallor, ex diversa lectione: In his nempe Libris legebatur, *τὰ δ' οὔποτε δούλιον ἦμαρ*, in illis vero *τὰ δ' οὔπω δούλιον ἦμαρ*: quod posterius cum ipsius Poetæ sit, annotatum vel correctum *οὔποτε* errorem induxit: Nihil frequentius: Periti sciunt. *Pauw.*

389. *Πάσῃσιν δ' ἐλέλυντο κόμαι*] Illud *Πάσῃσιν* non obscure etiam indicat, habitus captivarum per partes antea descriptas fuisse plures. *Pauw.*

Αἰθομένην ἐπὶ πάγχυ, πολὺν δ' ἀνὰ καπνὸν ἰόντα.
Ἀμφὶ δὲ Κασσάνδρην περικυδέα παπταίνουσαι
Πᾶσαί μιν θηεῦντο, θεοπροπίης ἀλεγεινῆς
Μνωόμεναι· ἡ δέ σφιν ἐπεγγελάασκε γοώσαις,
Καίπερ ἀκηχεμένη στυγερῆς ἐπὶ πήμασι πάτρης.
Τρώων δ' ὅσσοι ἄλυξαν ἀνηλεγέος ἐκ πολέμοιο,
Ἀγρόμενοι κατὰ ἄστυ, περὶ νέκυας πονέοντο,
Θαπτέμεναι μεμαῶτες· ἄγον δ' ἀλεγεινὸν ἐς ἔργον
Ἀντήνωρ· αὐτοὶ δὲ πυρὴν πολέεσσι τίθεντο·
Ἀργεῖοι δ' ἄληκτον ἐνὶ φρεσὶ καγχαλόωντες,
Ἄλλοτε μὲν κώπῃσι διέπρησαν μέλαν ὕδωρ,
Ἄλλοτε δ' ἱστία νηυσὶ μεμαῶτες ἐντύνοντο
Ἐσσυμένως· ὀπίσω δὲ θοῶς ἀπελείπετο πᾶσα
Δαρδανίη, καὶ τύμβος Ἀχιλλέος· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν
Καίπερ ἰαινόμενοι, κταμένων μνησθέντες ἑταίρων,
Ἀργαλέως ἀκάχοντο, καὶ ἀλλοδαπῶν ἐπὶ γαῖαν
Εἰσέβαλον· ἡ δέ σφιν ἐφαίνετο τηλόθι νηῶν
Χαζομένη· τοὶ δ' αἶψα παρ' ἀγχιάλοιο φέροντο
Ῥηγμῖνας Τενέδοιο· παρημείβοντο δὲ Χρύσαν,
Καὶ Φοίβου Σμινθῆος ἕδος, ζαθέοιό τε Κίλλης·
Λέσβος τ' ἠνεμόεσσ' ἀνεφαίνετο· κάμπτετο δ' ἄκρη
Ἐσσυμένως Λεκτοῖο, τόθι ῥίον ὕστατον Ἴδης·

Λαί-

398. Τρώων δ' ὅσσοι ἄλυξαν ἀνηλεγέος ἐκ πολέμοιο] ἀνηλέος ἐκ πολέμοιο: *Rhod.*

400. ἄγον δ' ἀλεγεινὸν ἐς ἔργον Ἀντήνωρ] ἄγεν δ' ἀλεγεινόν: *Rhod.*

402. Ἀργεῖοι δ' ἄληκτον] Ἀργεῖοι δ' ἄλληκτον: *Pauw.*

403. κώπῃσι διέπρησαι μέλαν ὕδωρ] διέπρησσον. *Rhod.*

404. Ἄλλοτε δ' ἱστία νηυσὶ μεμαῶτες ἐντύνοντο] μεμαότες. *Rhod.* Recte μεμαότες: Sed quid ἐντύνοιτο hic? Nonne ſcribendum ἐντείνοντο? Ita videtur ſane: Nam naves jam in curſu. Verſu 370. Lib. 7. non inepte Rhodomannus ἱστία τ' ἐντύναντας pro vulgato ἱστία τ' ἐντείνοντας: quod tamen non mutavimus ibi. Vide locum: Apertum eſt diſcrimen. *Pauw.*

408. καὶ ἀλλοδαπῶν ἐπὶ γαῖαν Εἰσέβαλον: ἡ δὲ σφιν ἐφαίνε-

τα

Omnino conflagrantem, & densum inde fumum sese
elevantem.
Cassandram etiam nobilem cum intuerentur,
Cunctæ ipsam admirabantur, mœstificæ divinationis
Memores: quæ tamen eos plorantes deridebat,
Quamvis ægra animi propter tristis patriæ exitium.
Trojanorum autem quotquot e crudeli bello evaserant,
In urbe collecti cadaveribus operam dabant,
Ad sepeliendum promti. Ad triste autem opus Dux erat
Antenor; ipsique (unum) multis rogum exstruxerunt.
At Argivi continenti gaudio exsultantes,
Alias remis nigram undam dissecabant,
Alias carbasa navibus intendebant connixi
Festinanter. Tum subito a tergo relinquitur omnis
Dardania & Achillis tumulus. Illi autem quamvis
Animo gauderent; dum cæsos recordantur socios,
Graviter tamen dolent. Interea peregrinorum terram
Advecti subeunt, quæ procul a navibus ipsis videtur
Retro cedere: cito etiam prætervehuntur maritimæ
Tenedi littora: leguntque Chrysam,
Et delubrum Apollinis Sminthii, sacræque Cillæ se-
dem.
Tum Lesbus ventisona apparet, & circumitur promon-
torium
Lecti rapido cursu, ubi Rhium ultima pars Idæ.

Vela-

τὸ τηλόθι νηῶν χαζομένη] Vitium apertum: Nam terra, quam petimus, non videtur procul a navibus recedere, sed terra, quam relinquimus: Pueri sciunt, & nihil indubitatius. Legendum suspicor, καὶ ἀλλοδαπῶν περὶ γαῖαν Εἰσέδραμον· ἡ δέ σφιν ἐφαίνετο &c. περὶ pro πέριξ, *circumcirca*: Sic locus est planus, & verba dicunt, quod debent. *Pauw.*

410. τοὶ δ' αἶψα παρ' ἀγχιάλοιο φέροντο Ῥηγμῖνας Τενέδοιο] Cur hic ἀγχιάλοιο in ἀμφιάλοιο non mutavit Rhodomannus, ut Supra V. 467. Libri præcedentis? An non eadem necessitas hic, quæ ibi? Ego certe utroque loco vocem mutandam autumo, ne a nobismet ipsi divortium faciamus. *Pauw.*

414. τόθι ῥίον ὕστατον Ἴδης] Interpres, *ubi Rhium ultima pars*

Idæ:

Λαίφεα πρησθέντα περίαχεν· ἀμφὶ δὲ πρώραις
Ἔβραχεν οἶδμα κελαινόν· ἐπεσκιόοντο δὲ μακρὰ
Κύματα· λευκαίνοντο δ' ὑπὲρ πόντοιο κέλευθοι·
Καί νύ κεν Ἀργεῖοι κίον Ἑλλάδος ἱερὸν οὖδας
Πάντες ἁλὸς κατὰ βένθος ἀκηδέες, εἰ μὴ ἄρα σφι
Κούρη ἐριγδούποιο Διὸς νεμέσησεν Ἀθήνη·
Καί ῥ' ὁπότ' Εὐβοίης σχεδὸν ἤλυθον ἠνεμοέσσης,
Δὴ τότε μητιόωσα βαρὺν, καὶ ἀνηλέα πότμον
Ἀμφὶ βασιλῆϊ, καὶ ἄσχετον ἀσχαλόωσα, *
Ζηνὶ θεῶν μεδέοντι παρισταμένη, φάτο μῦθον,
Ἀθανάτων ἀπάνευθε· χόλον δέ οἱ οὐ χάδε θυμός·
Ζεῦ πάτερ, οὐκ ἔτ' ἀνεκτὰ θεοῖς ἐπιμηχανόωνται
Ἀνέρες, οὐκ ἀλέγοντες κατὰ φρένας οὔτε σεῦ αὐτοῦ,
Οὔτ' ἄλλων μακάρων, ἐπεὶ ἡ τίσις οὐκ ἔτ' ὀπηδεῖ
Ἀνδράσι λευγαλέοισι, κακοῦ δ' ἄρα πολλάκις ἐσθλὸς
Συμφέρετ' ἄλγεσι μᾶλλον, ἔχει δ' ἄληκτον ὀϊζύν·
Τοὔνεκ' ἄρ οὔτε δίκην τις ἔθ' ἅζεται, οὐδέ τις αἰδὼς
Ἔστι παρ' ἀνθρώποισιν· ἔγωγε μὲν οὔτ' ἐν Ὀλύμπῳ
Ἔσσομαι, οὔτ' ἔτι σεῖο κεκλήσομαι, εἰ μὴ Ἀχαιῶν
Τίσσομ' ἀτασθαλίην, ἐπεὶ νύ μοι ἔνδοθεν ἦτορ

Υἱὸς

Idæ: Male: Vertendum est, *ubi cacumen postremum Idæ*: Strabo Lib. 13. Τὸν δὲ αὐτὸν κόλπον (Ἀδραμυττηνὸν) καὶ Ἰδαῖον λέγουσιν· ἡ γὰρ ἀπὸ τοῦ Λέκτου ῥάχις ἀνατείνουσα πρὸς τὴν Ἴδην, ὑπέρκειται τῶν πρώτων τοῦ κόλπου μερῶν. *Pauw.*

415. Λαίφεα πρησθέντα περίαχεν] Λαίφεα δὲ πρησθέντα. *Rhod.*

416. ἐπεσκιόοντο δὲ μακρὰ Κύματα] ἐπεσκιόωντο. *Rhod.* Pro Aldino ἐπεσκιόοντο Basileenses ἐπεσκιόντο: quod Rhodomannus correxit. An vere, summopere dubito: Nam quid ἐπεσκιόωντο de fluctibus, qui se attollunt? Illine tenebras offundunt? Non equidem puto. Sed offundant? Idne convenit hic, ubi de navigatione secunda agitur? Nequaquam sane. Aliud latet: Fallor, aut Quintus scripsit, ἐπεσχίζοντο δὲ μακρὰ Κύματα. *intidebantur*, fluctuum superficies secabatur: Id appositissimum est de nave, quæ vento secundo fertur, & pulchre convenit cum sequenti,

Velaque inflata strident, & proras circum
Nigra murmurat unda, ac tenebris inhorrescunt vasti
Fluctus, & sulci in superficie maris albescunt.
Pervenissent equidem Argivi in sacrum Græciæ solum
Omnes per profundum maris incolumes: nisi ipsis
Altisoni Jovis nata infensa fuisset Minerva.
Postquam igitur ad ventosam delati fuerant Eubœam,
Tunc gravem sævumque interitum animo suo meditans
Regi Locrorum, & vehementer indignata,
Jovi Deorum principi ut astitit, hæc verba (ad ipsum) fecit,
Scorsum a diis: iramque animus non capiebat.
Jupiter parens, non toleranda amplius in Deos machinantur
Mortales: Neque enim tuimet rationem habent,
Neque aliorum cælitum: dum pœna non consequitur amplius
Homines improbos. Sed sæpenumero bonus quam pravus
Magis cum rebus adversis conflictatur, miseriamque habet perpetuam.
Ideo nec justitiam quis porro colit, nec ullus pudor
Inter homines superest. Ego sane in cælo nequaquam
Manebo, nec deinceps tua filia vocabor, si non Achivum
Scelus ulciscar. Quandoquidem cor mihi penitus

Noxa

τι; λευκαίνοντο δ' ὑπὲρ πόντοιο κέλευθοι. *Pauw.*

423. Ἀμφὶ βασιλῆϊ, — ἐχαλόωσα *] Ἀμφὶ Λοκρῶν βασιλῆϊ. *Rhod.* Ita non male Rhodomannus, quanquam minus sane nitet μητιόωσα βαρὺν πότμον ἀμφὶ βασιλῆϊ: Si scriptum fuisset Αἴαντι βασιλῆϊ, id certe prætulissem ego. *Pauw.*

427. οὐχ ἀλίγοντες κατὰ φρένας οὔτι σεῦ αὐτῶ] οὐκ ἀλέγοντες ἀνὰ φρένας, vel οὐδ' ἀλέγουσι κατὰ φρένας. *Rhod.* Scribe, οὐκ ἀλέγουσι. *Dausq.* Utrumque Rhodomanni bonum est; tertium Dausqueji pravum: Ipsi tyrones vident. *Pauw.*

430. ἔχει δ' ἄλυκτον ὀϊζὺν] ἄλληκτον ὀϊζὺν. *Pauw.*

434. Τίσσομ' ἀτασθαλίην] Τίσομ' ἀτασθαλίην. *Pauw.*

435.

Υἱὸς Ὀϊλῆος μέγ' ἐνήλιτεν, οὐδ' ἐλέαιρεν
Κασσάνδρην, ὀρέγουσαν ἀκηδέας εἰς ἐμὲ χεῖρας
Πολλάκις, οὐδὲ ἔδεισεν ἐμὸν γένος, οὐδέ τι θυμῷ
Ἠδέσατ' ἀθανάτην, ἀλλ' ἄσχετον ἔργον ἔρεξεν·
Τῷ νύ μοι ἀμβροσίῃσι περὶ φρεσὶ μή τι μεγήρῃς
Ῥέξαι, ὅπως μοι θυμὸς ἐέλδεται· ὄφρα καὶ ἄλλοι
Αἰζηοὶ τρομέουσι θεῶν ἀρίδηλον ὁμοκλήν.
Ὣς φαμένην, προσέειπε Ζεὺς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν·
Ὦ τέκος, οὔτι ἔγωγ' ἀνθίσταμαι οὕνεκ' Ἀχαιῶν,
Ἀλλὰ καὶ ἔντεα πάντα, τά μοι πάρος ἦρα φέροντες
Χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτοισιν ἐτεκτήναντο Κύκλωπες,
Δώσω ἐελδομένῃ· σὺ δὲ σῷ κρατερόφρονι θυμῷ
Αὐτὴ χεῖμ' ἀλεγεινὸν ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρινον.
Ὣς εἰπὼν, στεροπήν τε θοὴν, ἀλοόν τε κεραυνὸν,
Καὶ βροντὴν στονόεσσαν ἀταρβέος ἀγχόθι κούρης
Θήκατο· τῆς δ' ἄρα θυμὸς ὑπὸ κραδίῃ μέγ' ἰάνθη·
Αὐτίκα δ' αἰγίδα θοῦριν ἐλύσατο, παμφανόωσαν,
Ἄῤῥηκτον, βριαρήν τε, καὶ ἀθανάτοισιν ἀγητήν·
Ἐν γάρ οἱ πεπόνητο κάρη βλοσυροῖο Μεδούσης
Σμερδαλέον· κρατεροὶ δὲ, καὶ ἀκαμάτου πυρὸς ὁρμὴν
Λαῦρον ἀποπνείοντες, ἔσαν καθύπερθε δράκοντες·
Ἐβρα-

435. μέγ' ἐνήλιτεν] Nota ἐνήλιτεν, nisi placuerit magis ἐνήλιτεν: Si legeretur paulo ante ἐπεί νύ μοι ἔσδοθι ναῷ, signatius videretur ἐνήλιτεν. An forte ita scribendum? Nihil adfirmo: Sed loci designatio sane perquam accommoda esset. Vide & judica. *Pauw.*

436. ὀρέγουσαν ἀκηδέας εἰς ἐμὲ χεῖρας] ἀκηδέας, *neglectas*, quarum rationem Ajax habebat nullam, cum eas Cassandra obtenderet supplex: Ita hoc accipiendum. *Pauw.*

437. οὐδὲ ἔδεισεν] οὐδ' ἄρ', vel οὐδέτ', vel οὐδ' ἐδδεισεν. *Rhod.* Fors οὐδὲ ἔδεισεν non mutandum: Nam hiatus istiusmodi etiam alibi in his. *Pauw.*

Ibid. ἐμὸν γένος] Hic aptissime legi etiam potest, ἐμὸν μένος. *Rhod.* Ita legere sane præstat: Nam γένος ad ἀθανάτην appropinquat nimis, cum inter

Noxa enormi Oilei natus offendit; neque misertus est
Cassandræ, innocuas ad me palmas extendentis
Crebro; nec genus meum extimuit; nec ullam animi
Reverentiam exhibuit Deæ, quin facinus temerarium
patraret.
Ideo divina tua mente ne invideas mihi (quæso)
Facere ut animus mihi expetit. Quo & alii
Juvenes manifestas Deorum minas exhorrescant.
Ita loquentem placidis Jupiter verbis affatur.
Nata, ego Græcorum causa neutiquam tibi obsisto.
Imo etiam omnia mea arma, quæ mihi olim gratificantes
Indefatigatis manibus Cyclopes fabricarunt,
Dabo expetenti. Tu igitur pro animi tui fortissimi arbitrio
Ipsa tristificam in Argivos tempestatem excita.
Hæc fatus, fulgur subitum & fulmen exitiabile
Mœstificumque tonitru, juxta puellam intrepidam
Posuit: illius proinde animus magnam in pectore lætitiam percepit.
Extemplo induit Ægidem impetuosam omni ex parte coruscantem,
Firmam validamque & Diis (ipsis) stupendam.
In hac enim effictum erat noxiæ Medusæ caput
Terrificum, validique & qui ignis vim indomiti
Abunde efflarent, Dracones in summitate erant.

Ægis

ter μέσος & ἀλκαίου discrimen sit paulo majus. *Pauw.*

440. ὄφρα καὶ ἄλλοι Ἀχαιοὶ τρομέωσι] τρομέωσι. *Rhod.*

442. Ὣς φαμένην, προσέειπε Ζεὺς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν.] Ut suam habeat εὐρυθμίαν versus, qua præ omnibus aliis excellit hic Poeta γλαφυρώτατος, legendum existimo, προσέειπεν ἄναξ, vel προσέειπε πατὴρ. *Rhod.* Hoc judicium & hanc ἀκρίβειαν Rhodomanni miror: Pluscula enim istius Commatis in his, quæ non mutavit ipse. *Pauw.*

443. οὔτι ἔγωγ' ἀνθίσταμαι οὕνεκ' Ἀχαιῶν] εἵνεκ' Ἀχαιῶν. *Rhod.*

445. Χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτοισιν.] ὑπ' ἀκαμάτῃσιν non deterius fuisset. *Pauw.*

451. Αὐτίκα δ' αἰγίδα θοῦριν ἐλύσατο] ἐδύσατο. *Rhod.*

455. Λαῦρον ἀποπνείοντες] Hic etiam Λαῦρον habes pro λάβρον. *Pauw.*

457.

Ἔβραχε δ' αἰγὶς ἅπασα περὶ στήθεσσιν ἀνάσσης,
Οἷον ὅτε στεροπῇσιν ἐπιβρέμει ἄσπετος αἰθήρ·
Λάζετο δ' ἔντεα πατρὸς, ἅπερ θεὸς οὔτις ἄειρε,
Νόσφι Διὸς μεγάλοιο· τίναξε δὲ μακρὸν Ὄλυμπον·
Σὺν δ' ἔχεεν νεφέλας τε, καὶ οὔρεα· πᾶσα δ' ὕπερθε
Νὺξ ἐχύθη περὶ γαῖαν· ἐπήχλυσεν δὲ θάλασσα·
Ζεὺς δὲ μέγ' εἰσορόων, ἐτέρπετο· κίνυτο δ' εὐρὺς
Οὐρανὸς ἀμφὶ πόδεσσι θεῆς· περὶ δ' ἔβραχεν αἰθὴρ,
Ὣς Διὸς ἀκαμάτοιο ποτὶ κλόνον ἐμμεμαῶτος·
Ἡ δ' ἄφαρ ὑπὲρ πόντοιο ἠερόεντος φέρεσθαι
Οὐρανόθεν προέηκεν ἐς Αἴολον ἄμβροτον Ἶριν,
Τόφρ' ἀνέμους ἅμα πάντας ἐπιβρίσαντας ἀέλλῃ
Ἐλθέμεναι κραναοῖο Καφηρέος, ἔνθεν Ἀχαιῶν
Νωλεμέως χριμφθέντας ἀνοιδήνασθαι θάλασσαν,

Λευ-

457. Οἷον ὅτε στεροπῇσιν ἐπιβρέμει ἄσπετος αἰθήρ] Imo βροντῇσιν ἐπιβρέμει ἄσπετος αἰθήρ: Nam tonitru, non fulgure, infremit æther. *Pauw.*

460. Σὺν δ' ἔχεεν νεφέλας τε, καὶ οὔρεα] Pro οὔρεα melius leges ἠέρα, ut ſententia ſit, totus aër nubibus obductus erat. *Rhod.* Rhodomannus ἠέρα: Altera mihi potior lectio: nam in atra caligine, & offuſis cælo nubibus, montes ipſi confunduntur, nec quis ubi ſit, facile dixerit. Immo quandoque tanta derepente rerum confuſio naſcitur, ut cælum, terra, mare in unum coire videantur, aut ire in nihilum,

— ὥστε θάλασσαν, ἰδ' οὐρανὸν, ἠδὲ καὶ αἶαν
Φαίνεσθ' ἀλλήλοισιν ὁμῶς συναρηρότα πάντα.

Dausq. Cum Rhodomanno ſine dubio legendum eſt Σὺν δ' ἔχεεν νεφέλας τε, καὶ ἠέρα, neque Dausqueji balbutiem moror. *Pauw.*

262. Ζεὺς δὲ μέγ' εἰσορόων, ἐτέρπετο] εἰσορόων, ἐπετέρπετο. *Rhod.*

465. Ἡ δ' ἄφαρ ὑπὲρ πόντοιο ἠερόεντος φέρεσθαι] Verſum male diſtortum ſic in juſtam compagem rediges: Ἡ δ' ἄφαρ ἠερόεντος ὑπὲρ πόντοιο φέρεσθαι. *Rhod.* Cur Iridem non miſit Dea, antequam armis ſummi Jovis cælum & terram concuteret? *Pauw.*

467. Τόφρ' ἀνέμους ἅμα πάντας ἐπιβρίσαντας ἀέλλῃ Ἐλθέμεναι κραναοῖο &c.] Hæc fœde depravata, ſic utcunque emendare liceat;

Ὄφρ' ἀνέμους ἅμα πάντας ἐπιβρίσαντας ἀέλλῃ
Εἰς ἅλμην κραναοῖο Καφηρέος, ἔνθεν Ἀχαιοῖς

Νε-

Ægis igitur tota circa pectus reginæ insonabat,
Ut (solet) cum vastus æther fulguribus infremit.
Corripuitque arma patris, quæ nemo Deorum suscepit;
Præter magnum Jovem, & amplum concussit Olympum.
Tum nubes & aëra confudit; totaque desuper
Nox circa terram, se effudit, ac tenebris mare involutum fuit.
Jupiter autem intuens magnam inde voluptatem cepit; lætumque se commovit
Sub pedibus Deæ cælum, & æther immugiit,
Ac si invictus Jupiter ad prælium festinaret.
Ipsa autem, ut celerrime supra obscurum mare ferretur,
Demisit ex cælo ad Æolum immortalem Iridem:
Ut omnes simul ventos turbine ingravescentes mitteret
In salum asperi Capharei: unde Achivos
Continue adorti, mare tumidum concitarent,

Exi-

Νωλεμέως χειμφθέντες ἀνοιδήνασι θάλασσαν,
Λευγαλέης ῥιπῇσι μεμηνότες.

Rhod. Scribe ἀνοιδήνασθ' ἅλα πᾶσαν. Cætera planam, apertamque continent sententiam; nisi si quis ἑαυτοντιμωρουμένου partes agit. *Dausq.* Hæc difficilia sunt, & non leviter depravata, quicquid Criticus misellus crocitet. Rhodomannus minus gnaviter & perite: Quid si legamus?

Ὄφρ' ἀνέμους ἅμα πάντας ἐπιβρίσαντας ἀνώγῃ
Θῖν' ἐλθεῖν κραναοῖο Καφηρέος, ἔνθα δ' Ἀχαιοῖς
Νωλεμέως χριμφθέντας ἀνοιδῆν' αἰνὰ θάλασσαν,
Λευγαλέης ῥιπῇσι μεμηνότας.

Id certe ad lectionem vulgatam satis prope accedit, & longe accommodatius est: Pro Θῖν' ἐλθεῖν scriptum aliquando Ελθεῖν θῖνα; id ab Imperitis mutatum in Ελθέμεναι, & sic vocula amissa, sine qua κραναοῖο Καφηρέος subsistere non potest: Hoc non ita difficile. Ex ἀνώγῃ autem nullo fere negotio fieri potuit ἀέλλῃ, quod venti ingravescentes videbantur requirere. Alia levioris sunt momenti. Sane medecina, quam adhibemus, non est admodum violenta, & proinde eam recipere possumus absque ulla injuria. Erunt, qui inter ἀέλλῃ & Ελθέμεναι Versum intercidisse existimabunt: Et horum sententia vera esse posset: Sic ad Καφηρέος usque ne litera mutanda esset, & in reliquis menda levicula hærerent. Sume, quod animo tuo allubescat, vel etiam meliora prome, si potes. Visne

 ali-

Λευγαλέης ῥιπῇσι μεμηνότας· ἡ δ' ἀΐουσα,
Ἐσσυμένως οἴμησε περιγναμφθεῖσα νεφέεσσι·
Φαίης κέν πῦρ ἔμμεναι ἄμ' ἠέρι, καὶ μέλαν ὕδωρ·
Ἵκετο δ' Αἰολίην, ἀνέμων ὅθι λάβρον ἀέντων
Ἄντρα πέλει, στυγερῇσιν ἀρηράμεν' ἀμφὶ πέτρῃσι,
Κοῖλα, καὶ ἠχήεντα· δόμοι δ' ἄγχιστα πέλονται
Αἰόλου Ἱπποτάδαο· κίχεν δέ μιν ἔνδον ἐόντα
Σύν τ' ἀλόχῳ, καὶ παισὶ δυωκαίδεκα· καί οἱ ἔειπεν,
Ὅπως Ἀθηναίη Δαναῶν ἐπεμήδετο νόστῳ·
Αὐτὰρ ὅγ' οὐκ ἀπίθησε, μολὼν δ' ἔκτοσθε μελάθρων,
Χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτοισιν ὄρος μέγα τύψε τριαίνῃ,
Ἔνθ' ἄνεμοι κελαδεινοὶ δυσηχέες ηὐλίζοντο
Ἐν κενεῷ κευθμῶνι· περίαχε δ' αἰὲν ἰωὴ,
Βρυχομένη ἀλεγεινά· βία δ' ἔῤῥηξε κολώνην·
Οἱ δ' ἄφαρ ἐξεχέοντο· κέλευσε δὲ πάντας ἐρεμνὴν
Λαίλαπα συμφορέοντας ἀήμεναι, ὄφρ' ἀλεγεινὸν
Ὀρνυμένης ἁλὸς οἶδμα, Καφηρέος οἶδμα καλύψῃ·

Οἱ

aliquid, quod mihi in mentem venit hisce scriptis? Versus secundus ita etiam legi potest, *Ἐλθέμεναι κραναὰς τε Καφηρείδας, ἔνθα τ'*, vel *ἔνθα δ'*, *Ἀχαιοῖς*: quod certe minus a vulgata recedit. Scriberem *κραναοὺς τε Καφηρέας*: Sed numerum multitudinis pro numero singulo de rupibus ita hactenus non offendi. *Pauw.*

471. *περιγναμφθεῖσα νεφέεσσι*] *νέφεσσι*. *Rhod.*

472. *Φαίης κεν πῦρ ἔμμεναι ἄμ' ἠέρι*] *πῦρ ἔμμεν' ἄμ' ἠέρι*. *Rhod.*

474. *Ἄντρα πέλει συγερῇσιν ἀρηράμεν' ἀμφὶ πέτρῃσι*] *στυφελῇσιν*. *Rhod.*

477. *Σύν τ' ἀλόχῳ, καὶ παισὶ δυωκαίδεκα*] *καὶ παισὶ δυώδεκα*. *Rhod.*

478. *Ὅπως Ἀθηναίη Δαναῶν*] *Ὁππόσ' Ἀθηναίη*. *Rhod.*

481. *Ἔνθ' ἄνεμοι κελαδεινοὶ δυσηχέες ηὐλίζοντο*] *κελαδεινά*. *Rhod.* Non accedo: nam *κελαδεινὰ δυσηχέες* incongruum est. Aliud latet: An scribendum *κελαδεινοὶ ἀνηλέες*, vel *ἀπηχέες*? Nihil assevero, & in hoc loco mihi non satisfacio. *Pauw.*

482. *Ἐν κενεῷ κευθμῶνι*] Illud *ηὐλίζοντο ἐν κενεῷ κευθμῶνι* Tautologum est satis ingrate, si superiora relegas. *Pauw.*

483. *βία δ' ἔῤῥηξε κολώνην*] *βίῃ δ' ἔῤῥηξε*. *Rhod.* *βίη* in casu recto etiam non peccaret. *Pauw.*

485.

Exitiosis flatibus furentes. Illa simulac audivit,
Ocyus viam arripuit, incurvans se circa nubes:
Dixisses ignem & aquam cum aëre permixta.
Venit tandem in Æoliam, ubi ventorum tumide flantium
Antra sunt rigidis munita petris,
Cava & sonora: ædesque proxime adhærent
Æoli Hippotadæ: offendit autem ipsum domi
Una cum uxore & duodecim natis, exposuitque illi
Quæ Minerva contra Græcorum reditum consilia agitaret.
Hic ergo non repugnavit: sed egressus ex ædibus,
Validis in manibus sceptro montem percussit;
Ubi venti magno strepitantes murmure stationem habent
In vacua spelunca; perpetuoque sonus circumfremit,
Horrendum rugiens: Et vi dirupit collem;
Tum illi celeriter effunduntur: Quos omnes jussit atrum
Cogentes turbinem, flatus intendere; ut terribilis
Maris commoti tempestas Capharei sinum obrueret.

Ex-

485. ὄφρ' ἀλεγεινὸν Ὀρινομένης ἁλὸς οἶδμα; Καφηρέος οἶδμα καλύψῃ] ἁλὸς οἶμα. *Rhod.* Priore loco rescribit οἶμα Rhodomannus. Posteriore Brodæus ἄκρα. Verum οἶδμα geminare lubens audio, uti apud Accium: *Unda sub undis labunda sonit*: Sic maris unda Capharei undam trudit & obruit. Nec absque scelere prætereundus nobis est Solinus Cap. 19. *Caphareus prominet in Hellespontum, ubi post Ilii excidium Argivam classem vel Minervæ ira, vel quod tertior prodit memoria, sidus Arcturi gravibus affecit casibus.* *Dausq.* Dignum est hominis Scholastici ingenio repetitum οἶδμα: Quare ne literam muto cum σχολαςικώτατῳ Dausquejo. Brodæi ἄκρα non convenit, & Rhodomanni οἶμα adeo vicinum est τῷ οἶδμα, ut ubi discrimen non adest majus, acumen Scholasticum eandem vocem captasse videatur plane extra dubium. Pro ἁλὸς οἶδμα, quod Aldus habet, Basileenses dederunt ἁλὸς οἶγμα: Fors lectionem Aldinam ignoravit Rhodomannus, & sic errorem Basileensium corrigens, ab ea descivit imprudens. *Pauw.*

Οἱ δὲ θοῶς ὤρνυντο, πάρος βασιλῆος ἀκοῦσαι
Πᾶν ἔπος· ἐσσυμένοισι δ' ἐπεστενάχιζε θάλασσα
Ἄσχετον· ἠλιβάτοισι δ' ἐοικότα κύματ' ὄρεσσιν,
Ἄλλοθεν ἄλλα φέροντο· κατεκλάσθη γὰρ Ἀχαιῶν
Θυμὸς ἐνὶ στέρνοισιν, ἐπεὶ νέας ἄλλοτε μέν που
Ὑψηλὸν φέρε κῦμα δι' ἠέρος, ἄλλοτε δ' αὖτε
Οἷα κατὰ κρημνοῖο κυλινδομένας φορέεσκεν
Βυσσὸν ἐς ἠερόεντα· βίη δέ τι ἄσχετος αἰὲν
Ψάμμον ἀναδύεσκε, διοιγομένοιο κλύδωνος.
Οἱ δ' ἂρ ἀμηχανίῃ βεβολημένοι, οὔτ' ἐπ' ἐρετμῷ
Χεῖρα βαλεῖν ἐδύναντο τεθηπότες, οὔτ' ἄρα λαίφη
Ἔσθενον ἀμφίκερα, λελιημένοι, εἰρύσασθαι
Ῥηγνύμεν' ἐξ ἀνέμων, οὐδ' ἔμπαλιν ἰθύνασθαι
Ἐς πλόον· ἀργαλέαι γὰρ ἐπεκλονέοντο θύελλαι·
Οὐδὲ κυβερνήτοισι πέλεν μένος εἰσέτι νηῶν
Χερσὶν ἐπισταμένῃσι θοῶς οἰήια νωμᾶν·
Πάντα γὰρ ἄλλυδις ἄλλα κακαὶ διέχευον ἄελλαι·
Οὐδέ τις ἐλπωρὴ βίου πέλεν, οὕνεκ' ἐρεμνὴ
Νὺξ ἅμα, καὶ μέγα χεῖμα, καὶ ἀθανάτων χόλος αἰνὸς
Ὦρτο· Ποσειδάων γὰρ ἀνηλέα πότμον ὄρινεν, (
Ἥρα κασιγνήτοιο φέρων ἐρικυδέϊ κούρῃ·
Ἡ ῥα καὶ αὐτὴ ὕπερθεν ἀμείλιχα μαιμώωσα,
Θῦνε μετ' ἀστεροπῇσιν· ἐπέκτυπε δ' οὐρανόθεν Ζεὺς,
Κυδαίνων ἀνὰ θυμὸν ἑὸν τέκος; ἀμφὶ δὲ πᾶσαι

Νῆσοί

490. *κατεκλάσθη γὰρ Ἀχαιῶν Θυμὸς ἐνὶ στέρνοισιν*] *κατεκλάσθη δή ῥ' Ἀχαιῶν*. *Rhod.*

494. *βίη δέ τι ἄσχετος αἰὲν*] *βίη δέ τις ἄσχετος*. *Rhod.*

495. *Ψάμμον ἀναδύεσκε*] *ἀναπτύεσκε* vel *ἀναβλύεσκε*. *Rhod.* *ἀναβλύεσκε* præfero. *Pauw.*

497. *οὔτ' ἄρα λαίφη Ἔσθενον ἀμφίκερα, λελιημένοι, εἰρύσασθαι*] *ἀμφίκερα* Brodæo *bicipitia.* quo vero flexu *ἀμφίκερα*? Orbili fidem tuam! Divelle prave composita *ἀμφὶ κέρα*. Sic Æneid. 3. *cornua* dicuntur. *Dausq.* Recte Dausquejus *ἀμφὶ κέρα*: Nihil

Extemplo igitur erumpunt, priusquam audivissent regis
Totum edictum, horumque impetu mare infremuit
Vehementer, arduisque pares montibus aquarum cumuli
Hinc inde ruunt: unde frangebatur Achivum
Animus in pectore. Nam modo naves
Per aëra arduus efferebat fluctus, modo
Quasi per præcipitium devolutas, abripiebat
In cæcum gurgitem; ac vehemens æstus subinde
Arenam hiante fluctu evomebat.
Illi vero ad consilii inopiam redacti, nec remo
Adjicere manum præ stupore poterant, nec lintea
Ut percupiebant, circa antennas demittere valebant,
A ventis lacerata; nec rursus dirigere
Ad cursum. Sævæ enim procellæ adversum tumultuabantur,
Nec magistris ultra vires restabant ad navium
Gubernacula peritis manibus expedite flectendum.
Omnia enim huc & illuc turbines dissiparant,
Nec ulla spes vitæ reliqua erat: quod atra
Nox simul & ingens tempestas, gravisque Deum ira
Se commoverat. Neptunus enim sævam excierat mortem,
Dum illustri fratris natæ operam navat.
Quæ & ipsa immaniter sæviens desuper,
Fulguribus acriter rem gerebat; & tonitrua cælitus addebat Jupiter,
Id honoris ex animo suboli deferens suæ. Omnes autem undique

Insulæ

Nihil certius. Pro *εἰρύσασθαι* nonne legendum etiam *εἰλύσασθαι*, *complicare* & *ἐς πλόον ἰθύνασθαι* est *explicare*: Sic apta est oppositio, quæ nunc vel exigua vel nulla. *Pauw.*

501. *Οὐδὲ κυβερνήτῃσι πέλοντο μένος*] *κυβερνήτῃσι*. *Rhod.*

504. *Οὐδέ τις ἐλπωρὴ βίου πέλεν*] *ἐλπωρὴ βιότου πέλεν*. *Rhod.*

506. *ἀνηλέα πότμον ὄρινεν*] *ἀνηλέα πόντον*. *Rhod.*

Νῆσοί τ', ἤπειροί τε, κατεκλύζοντο θαλάσσης,
Εὐβοίης οὐ πολλὸν ἀπόπροθεν, ἧχι μάλιστα
Τεῦχεν ἀμειλίκτοισιν ἐπ' ἄλγεσιν ἄλγεα δαίμων
Αργείοις· στοναχὴ δὲ, καὶ οἰμωγὴ κατὰ νῆας
Επλετ' ἀπολλυμένων· κανάχιζε δὲ δούρατα νηῶν
Αγνυμένων· αἱ γάρ ῥα συνωχαδὸν ἀλλήλοισιν
Αἰὲν ἐρήγνυντο· πόνος δ' ἄπρηκτος ὀρώρει·
Καὶ ῥ' οἱ μὲν κώπῃσιν ἀπωσέμεναι μεμαῶτες
Νῆας ἐπεσσυμένας, αὐτοῖς ἅμα δούρασι λυγροὶ
Κάππεσον ἐς μέγα βένθος· ἀμειλίχῳ δ' ὑπὸ πότμῳ
Κάτθανον· ὧν οὐκ ἄρα σφιν ἐπέχραον ἄλλοθεν ἄλλα
Νηῶν δούρατα μακρά· συνηλλοίωντο δὲ πάντων
Σώματα λευγαλέως· οἱ δ' ἐν νήεσσι πεσόντες,
Κεῖντο καταφθιμένοισιν ἐοικότες· οἱ δ' ὑπ' ἀνάγκης
Νήχοντ' ἀμφὶ πεσόντες ἐϋξέστοισιν ἐρετμοῖς·
Αλλοι δ' αὖ σανίδεσσιν ἐπέπλεον· ἔβραχε δ' ἅλμη
Βυσσόθεν, ὥστε θάλασσαν, ἠδ' οὐρανὸν, ἠδὲ καὶ αἶαν
Φαίνεσθ' ἀλλήλοισιν ὁμῶς συναρηρότα πάντα·
Η δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμποιο βαρύκτυπος Ατρυτώνη,
Οὔτι καταισχύνεσκε βίην πατρὸς· ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰθὴρ
Ιαχεν· ἣ δ' αἰνόν τε χόλον, καὶ πῆμα φέρουσα,
Εμβαλε νηῒ κεραυνόν· ἄφαρ δέ μιν ἄλλυδις ἄλλῃ
Εσκέδασεν διατυτθά· περίαχε δ' αἶα, καὶ αἰθήρ·

Εκλύ-

511. Νῆσοί τ', ἤπειροί τε, κατεκλύζοντο θαλάσσης] Illud θαλάσσης jungendum cum νῆσοί τε: Sic enim stare potest. Alias scribendum κατεκλύζοντο θαλάσσῃ: Et hoc sane melius, alterique substituendum. *Pauw.*

517. Αἰὲν ἐρήγνυντο] Αἰὲν ἀπερρήγνυντο. *Rhod.*

520. ἀμειλίχῳ δ' ὑπὸ πότμῳ] Scribe, ut Versus sibi constet, ἀμειλίκτῳ δ' ὑπὸ πότμῳ. *Pauw.*

521. ὧν οὐκ ἄρα σφιν ἐπέχραον ἄλλοθεν ἄλλα Νηῶν δούρατα μακρὰ] Scribe ὧν κράτεσφιν, quorum capitibus. *Dausq.* Locus aperte corruptus. Dausqueji ὧν κράτεσφιν non convenit, quia sequitur e vestigio, συνηλλοίωντο δὲ πάντων Σώματα λευγαλέως: Nihil eviden-

Insulæ & continentes maris æstu inundabant,
Non admodum procul ab Eubœa. Ubi maxime
Post sævos dolores dolores (alios) Deus conciliabat
Argivis. Gemitus vero & ejulatus in navibus
Erat pereuntium: fragoremque edebant tabulæ navium,
Dissilientium. Illæ enim mutua collisione
Continue frangebantur, & inexplicabilis labor exsistebat.
Alii quidem remis depellere conati
Naves sibi imminentes, una cum contis miseri
In vastum gurgitem devolvebantur, fatoque atroci
Oppetebant; undique enim illos appetebant
Longa navium fragmina, omniumque contusa erant
Corpora quam fœdissime. Alii in navibus prolapsi,
Exanimatorum ritu jacebant. Quidam necessitate adacti
Cum in politos incubuissent remos, natabant.
Pars etiam tabulis innavigabat; Immugit autem marmor
Funditus: adeo ut mare cælumque & terra
Inter se cuncta pariter coaluisse viderentur.
Minerva autem ab Olympo detonans,
Non dedecorabat patris robur, & circumquaque æther
Sonitum reddebat. At Dea iram & cladem ferens,
Fulmen in navem intorsit, & subito ipsam huc & illuc
In minutas particulas disjecit: unde tellus & æther circumcirca intremuit,

Et

dentius. Legendum suspicor, οὕνεκ' ἄρα σφιν ἐπέχραον ἄλλοθεν &c. Id facile & perspicuum. *Pauw.*

522. συνηλλοίωντο δὲ πάντων] συνηλοίηντο. *Rhod.*

525. Νήχοντ' ἀμφὶ πεσόντες ἐϋξέστοισιν ἐρετμοῖς] ἀμφιπεσόντες conjunctim. *Pauw.*

526. ἔβραχε δ' ἄλμη Βυσσόθεν] ἔβραχε non convenit hic: Scribendum ἔβρασε δ' ἅλμη Βυσσόθεν. βράζω, ferveo, æstuo: Id hujus loci est, ut quisque videt statim. *Pauw.*

527. ὥς τε θάλασσαν, ἠδ' οὐρανὸν, ἠδὲ καὶ αἶαν] Legere præstat ἰδ' οὐρανὸν: Et sic Dausquejus ad V. 460. *Pauw.*

533. Εσκέδασεν διατμηθὰ] Malim fere διὰ τμηθὰ divisim. *Pauw.*

Ἐκλύσθη δ' ἄρα πᾶσα περίδρομος Ἀμφιτρίτη·
Οἱ δ' ἔκτοσθε νεὸς πέσον ἀθρόοι· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτοὺς
Κύματα μακρὰ φέροντο· περὶ στεροπῇσι δ' ἀνάσσης
Αἴγλη μαρμαίρεσκε, διὰ κνέφας ἀΐσσουσα·
Οἱ δ' ὁπότε λάπτοντες ἁλὸς πολυηχέος ἅλμην,
Θυμὸν ἀποπνείοντες, ὑπὲρ πόντοιο φέροντο·
Ληϊάσιν δ' ἄρα χάρμα καὶ ὀλλυμένῃσι τέτυκτο·
Καί ῥ' αἱ μὲν κατέδυσαν ἔσω ἁλὸς, ἀμφιβαλοῦσαι
Χεῖρας ἑοῖς τεκέεσσι δυσάμμοροι· αἱ δ' ἀλεγειναὶ
Δυσμενέων περὶ κρᾶτα βάλον χέρας· οἷς ἅμα λυγραὶ
Σπεῦδον ἀποφθίσασθαι, ἑῆς ἀντάξια λώβης
Τινύμεναι Δαναούς· ἡ δ' ὑψόθεν εἰσορόωσα,
Τέρπεθ' ἑὸν κατὰ θυμὸν ἀγαυὴ Τριτογένεια·
Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν περινήχετο δούρατι νηὸς,

Ἀλλο-

537. *Αἴγλη μαρμαίρεσκε*] Hic octo versuum decuriæ transpositæ erant, ita ut posteriores quatuor sede sua emovissent priores quatuor: His pristinam loci possessionem, ceu recuperatorio judicio, asseruimus, connectentes cum versu, qui incipit *Αἴγλη*, quadragesimum primum in editione Aldina & Basileensi, qui exorditur *Οἱ δ' ὁπότε*, cum triginta novem sequentibus: Et quadragesimo ab hoc in ordine, cujus initium *Μόρμυρον*, subtexui iterum illum, qui proxime in vulgaribus exemplaribus versum *Αἴγλη μαρμαίρεσκε* subsequitur cum versibus triginta novem: Breviter quadraginta versus, post quadraginta illos, quorum primus est *Ἀφρὸς ἄδην*, secundos antea fecimus primos; ut narrationis series misere divulsa & confusa nunc iterum recte cohæreat, & justum ordinem obtineat. *Rhod.* Certa & necessaria est hæc Versuum transpositio. *Pauw.*

538. *Οἱ δ' ὁπότε λάπτοντες ἁλὸς* &c.] Pro *ὁπότε*, *ἄποτον* placet. *Rhod.* Locus corruptus: Rhodomannus, ut vides, *ἄποτον* pro *ὁπότε*: An recte, dubito: Nam *ἄποτον* misere flaccescit. Malim certe ego, *Οἱ δ' ὁπότε λάπτοντες ἁλὸς πολυηχέος ἅλμην, Θυμὸν ἀποπνείεσκον, ὑπὲρ πόντοιο φέροντο. Pauw.*

542. *αἱ δ' ἀλεγειναὶ Δυσμενέων περὶ κρᾶτα βάλον χέρας*] Ubi *δυσάμμοροι* de aliis proxime præcedit, & *λυγραὶ* de his ipsis proxime sequitur, rectius legeretur, *αἱ δ' ἀλεγεινὰ Δυσμενέων* &c. Attende modo. *Pauw.*

547. *Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν* &c.] Hæc ita abrupte & *ἀπροσδοκήτως*

τῶ

Et omnis circumflua Amphitrite exundavit.
Homines igitur e navi densi cadebant; circumque illos
Vasti ruebant fluctus, & a fulguribus Deæ
Fulgor per tenebras discurrens resplendebat.
At illi cum impotabilem turbulenti maris salsuginem glutirent,
Exhalantes animam, super mari jactabantur.
Interim fœminis captivis, etiamsi interirent, gaudium suberat.
Quarum aliæ mari se immergebant, ita ut complexæ essent
Manibus pignora sua infelices. Aliæ doloribus confectæ
Hostium capitibus manus circumjecere: Quibus cum miseræ
Interire properabant; ut in compensationem suæ dehonestationis
Danaos ulciscerentur. Quod ex alto despiciens
Illustris Pallas, toto pectore oblectabatur.
Cæterum Ajax nunc ligno (suæ) navis innatabat,

Nunc

τως scripsisse Quintum de Ajace, cras credam, non hodie. Omnis ira Deæ ob Ajacis flagitium: Scripsit igitur sine dubio Poeta, quomodo Minerva omnes Argivos tempestati implicans, Ajacem & ejus navem fulgure tandem diffregerit, marisque permiserit atrocitati: Nihil certius Et sic absque dubio desunt quædam. Si conjecturæ locus sit, illud, Εμβαλε νηὶ κεραυνὸν· ἄφαρ δέ μιν ἄλλυδις ἄλλη Εσκέδασεν διατυτθὰ, ad istam narrationem, & navis, qua impius Ajax ferebatur, interitum pertinuit plane terribilem: Nam unius navis ita comminutæ hic tantum mentio: Ea autem fuit sine dubio illa Ajacis. Quare ante Εμβαλε νηὶ κεραυνὸν videntur intercidisse quædam. Visne suspicionem, quæ nunc commode mihi in mentem venit; & omnem defectum supplet? Legi potest:

Η δ' ἄρ' ἀπ' Ουλύμποιο βαρύκτυπος Ατρυτώνη,
Ούτι καταισχύνεσκε βίην πατρὸς· ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰθὴρ
Ἴαχεν· ἣ δ' Αἴαντι χόλον, καὶ πῆμα φέρουσα,
Εμβαλε νηὶ κεραυνὸν· ἄφαρ δέ μιν ἄλλυδις ἄλλη
Εσκέδασεν διατυτθὰ· περίαχε δ' αἶα, καὶ αἰθὴρ,
Εκλύσθη δ' ἄρα πᾶσα περίδρομος Αμφιτρίτη·
Οἱ δ' ἔκτοσθε νεὸς πίσον ἀθρόοι &c.

Ἄλλοτε δ' αὖ χείρεσσι διήνυεν ἁλμυρὰ βένθη,
Ἀκαμάτῳ Τιτῆνι βίην ὑπέροπλον ἐοικώς·
Σχίζετο δ' ἁλμυρὸν οἶδμα ποτὶ κρατερῇσι χέρεσσιν
Ἀνδρὸς ὑπερθύμοιο· θεοὶ δέ μιν εἰσορόωντες,
Ἠνορέην καὶ κάρτος ἐθάμβεον· ἀμφὶ δὲ κῦμα
Ἄλλοτε μὲν φορέεσκε πελώριον, εὖτ' ἐπὶ ἄκρην
Οὔρεος ὑψηλοῖο δι' ἠέρος· ἄλλοτε δ' αὖτε
Ὑψόθε νῆα φάραγξιν ἐνέκρυφεν· οὐδ' ὅγε χεῖρας
Κάμνε πολυτλήτους· πολλοὶ δέ μιν ἔνθα καὶ ἔνθα
Σβεννύμενοι σμαράγιζον ἔσω πόντοιο κεραυνοί·
Οὔπω γάρ οἱ θυμὸν ἐμήδετο κηρὶ δαμάσσαι
Κούρη ἐριγδούποιο Διὸς μάλα περ κοτέουσα,
Πρὶν τλῆναι κακὰ πολλὰ, καὶ ἄλγεσι πάγχυ μογῆσαι·
Τοὔνεκά μιν κατὰ βένθος ἐδάμνατο δηρὸν ὀϊζὺς,
Πάντοθε τειρόμενον· περὶ γὰρ κακὰ μυρία κῆρες
Ἀνδρὶ περιστήσαντο· μένος δ' ἐνέπνευσεν ἀνάγκη·
Φῆ δὲ καὶ εἰ μάλα πάντες Ὀλύμπιοι εἰς ἓν ἵκωνται
Χωόμενοι, καὶ πᾶσαν ἀναστήσωσι θάλασσαν,

Ἐκφυ-

Sic habemus, quod quærimus, & plura convenienter de Ajace & Ajacis nave ſcripſit, quia ab eo miſeriarum origo. In Ajacis nave, ut in aliis aliorum Græcorum, multæ erant captivæ: De his etiam data opera locutus eſt hic, ut ſic tota ſcena in cauſa Ajacis eſſet lugubrior. Vides? Nunc ſingula recte habent, & narratio recte demum cohæret. *Pauw.*

552. ἀμφὶ δὲ κῦμα Ἄλλοτε μὲν φορέεσκε πελώριον] Interpres, *&* *fluctus modo ſublimem ferebat*. Male: Nam πελώριον non eſt *ſublimem*, ſed *immanem*, ut ipſi pueri ſciunt. Fallor, aut πελώριον κῦμα jungendum eſt: Nam πελώριον non recte dicitur de Ajace ita ἁπλῶς. Sic autem articulus, qui Ajacem deſignet, ſubaudiendus: Et hoc non malum, ſed minus tamen idoneum: An forte ſcribendum, ἀμφὶ δὲ κῦμα Ἄλλοτε μὲν φορέεσκε πελώριον? Sic optio tibi eſt, πελώριον ad Ajacem, an ad fluctum referre velis. *Pauw.*

555. Ὑψόθε νῆα φάραγξιν ἐνέκρυφεν] Ὑψόθεν ἄνδρα. *Rhod*, Vitium manifeſtum; Nam in ſalo extra navem diſruptam cum undarum impetu jam colluctabatur Ajax. Rhodomanni

ἄνδρα

Nunc manibus salsum profundum sulcabat,
Vim immanem indefatigabili Titani persimilis,
Salsusque fluctus validis secabatur manibus
Viri magnanimi. Dii vero intuentes ipsum,
Animi & corporis vires stupebant, & fluctus
Modo sublimem ferebat, velut in cacumen
Celsi montis per aëra; modo rursus
Ex alto virum in voragines abstrudebat. Nec tamen manus ejus
Multa perpessæ, lassitudinem sentiebant. Multa etiam hinc inde
Fulmina in mari exstincta stridebant.
Nondum enim vitam ejus Parca subigere constituerat,
Horrisoni Jovis nata, quamvis magna inflammata esset ira,
Nisi prius multas ærumnas tolerasset, & ægritudine plane confectus esset.
Hac de causa diu in gurgite calamitas illum edomabat
Undique afflictum. Nam innumeris Parcæ malis
Virum circumvallaverant. Sed necessitas robur inspiravit.
Jactavit autem; etiamsi cuncti Cælites in unum convenirent
Irati, & totum ex imo eruerent mare,

Effu-

ἄνδρα post præcedentia non satis arridet mihi: Scribendum suspicor, Ὑψόθι δ᾽ ἔτα φάραγξιν ἐνέκρυφεν. *Pauw.*

556. Κάμνε πολυτλήτους] Pro Κάμε, Κάμνε restitui; ut prior sit longa. *Rhod.* Recte: De Versu ἀκεφάλῳ hic cogitare nolo. Κάμε Aldina & Basileensis. *Pauw.*

Ibid. πολλοὶ δέ μιν ἔνθα καὶ ἔνθα Σβεννύμενοι σμαράγιζον &c.] Illud μιν hic locum non habet: An legendum est οἱ vel μίν? Neutrum probo, quia tertium suppetit melius, nisi fallor: Scribendum opinor, πολλοὶ δὲ μέγ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα Σβεννύμενοι &c. Inter fluctus & fluctuum concussiones etiam promiscue fulmina strepebant, sed in salo exstincta, ut sic Ajacis non maturarent interitum, sed metum ei incuterent majorem: Appositissimum est μέγα. *Pauw.*

564. καὶ εἰ μάλα πάντες Ὀλύμπιοι &c.] Nihil ineptius, & impium magis aut ridiculum. *P.*

567.

Ἐκφυγέειν· ἀλλ᾽ οὔτι θεῶν ὑπάλυξεν ὁμοκλήν;
Δὴ γάρ τοι νεμέσησεν ὑπέρβιος Ἐννοσίγαιος,
Εὖτέ μιν εἰσενόησεν ἐφαπτόμενον χερὶ πέτρης
Γυραίης· καί οἱ μέγα χώσατο· σὺν δ᾽ ἐτίναξε
Πόντον ὁμῶς καὶ γαῖαν ἀπείριτον· ἀμφὶ δὲ πάντη
Κρημνοὶ ὑπεκλονέοντο Καφηρέος· οἱ δ᾽ ἀλεγεινὸν
Θεινόμενοι ῥηγμῖνες, ἐπέβραχον οἴδματι λάβρῳ,
Χωομένοιο ἄνακτος· ἀπέσχισε δ᾽ εἰς ἅλα πέτρην
Εὐρέα, τῇπερ ἐκεῖνος ἑαῖς ἐπεμαίνετο χερσί·
Καί ῥά οἱ ἀμφὶ πάγοισιν ἑλισσομένου μάλα δηρὸν
Χεῖρες ἀπεδρύφθησαν· ὑπέδραμε δ᾽ αἷμ᾽ ὀνύχεσσι.
Μόρμυρον δέ οἱ αἰὲν ὀρινομένου περὶ κῦμα
Ἀφρὸς ἄδην λεύκαινε κάρη, λάσιόν τε γένειον·
Καί νύ κεν ἐξήλυξε κακὸν μόρον, εἰ μὴ ἄρ᾽ αὐτῷ,
Ῥήξας γαῖαν ἔνερθεν, ἐπιπροέηκε κολώνην,
Εὖτε πάρος μεγάλοιο κατ᾽ Ἐγκελάδοιο δαΐφρων
Παλ-

567. Δὴ γάρ τοι νεμέσησεν &c.] τοι in οἱ muto, & Δὴ in Δήν. *Rhod.* Ita Rhodomannus male: Quid δὴν hic? Nihil certe, nihil: Petram illam Gyræam nunc demum manibus apprehenderat nequam: Res eſt aperta & dubii expers. *Pauw.*

571. Κρημνοὶ ὑπεκλονέοντο Καφηρέος] Κρημνοὶ feci ex Κρημνά. *Rhod.* Aldina & Baſileenſis Κρημνά. *Pauw.*

573. ἀπέσχισε δ᾽ εἰς ἅλα πέτρην Εὐρέα] πέτρον. *Rhod.*

574. τῇπερ ἐκεῖνος ἑαῖς ἐπεμαίνετο χερσὶ] ἐπεμαίετο. *Rhod.* Rhodomannus ἐπεμαίετο: Perperam: Nam ἐπιμαίεσθαι, quando ἐφάπτεσθαι ſignificat, cum caſu quarto connectitur: Sic autem levis etiam contrectatio, non validior adhæſio verbo indicatur. Neſcio, cur ἐπεμαίνετο hic diſplicuerit Viro Erudito: Omnia, quæ Ajax hic facit, animi furentis impetus ſunt violenti: Eo convenienter pertinet ἐπεμαίνετο hoc ipſo loco: Ut homo furioſus, petram manibus apprehenderat, ibique geſtu hominis furioſi ſeſe ſuſtentabat. Nihil, quod mordet, hic. Rhodomannus, qui πέτρον Εὐρέα proxime repoſuerat, etiam τῷπερ reponere debuiſſet hoc loco: Id quisque videt ſtatim. *Pauw.*

575. Καί ῥά οἱ ἀμφὶ πάγοισιν ἑλισσομένου] ἑλισσομένῳ. *Rhod.*

577. οἱ αἰὲν ὀρινομένου περὶ κῦμα] οἱ αἰὲν ὀρινομένῳ, *Rhod.*

579.

Effugiturum se (tamen.) At nequaquam Deorum vindictam evitavit.
Etenim jam pridem indigne tulit præpotens Neptunus;
Quando apprehendisse illum manu animadvertit petram
Gyræam; & graviter super eo excanduit, commovitque
Pontum simul & spaciosam terram: circumquaque igitur
Succutiebantur Capharei rupes: & horrendum
Pulsatæ crepidines tempestuosis fluctibus reboabant,
Rege indignante. Tandem in mare avulsam impulit petram
Ingentem, cui manibus ille suis adhærescebat:
Et cum ad longum tempus circa tumulos (illos) volutaretur,
Manus lacerabantur, sanguisque intercurrebat ungues.
Præterea in murmuranti fluctu indesinenter se agitanti
Caput & mentum hirsutum spuma album reddebat.
Et sane dirum illud fatum effugisset: nisi in eum
Jugum montis tellure subtus dirupta immisisset.
Ut olim super magnum Enceladum bellatrix
Pallas

579. Καὶ νύ κεν ἐξήλυξε κακὸν μόρον &c.] In his misere paratragœdiatur bonus: An adeo difficile ipsis Diis, unum Ajacem perdere in salo fluctuantem? Nauseo ad hæc. Quomodo autem hæc ipsa conveniunt cum illis, quæ antea scripserat,

—— —— πολλοὶ δέ μιν ἔνθα καὶ ἔνθα
Σβεννύμενοι σμαράγιζον ἔσω πόντοιο κεραυνοί.
Οὔπω γάρ οἱ θυμὸν ἐμήδετο κηρὶ δαμάσσαι
Κούρη ἐριγδούποιο Διὸς μάλα περ κοτέουσα,
Πρὶν τλῆναι κακὰ πολλὰ, καὶ ἄλγεσι πάγχυ μογῆσαι.

Eane amica, & ejusdem moduli? *Pauw.*

581. Εὖτε πάρος μεγάλοιο κατ' Εγκελάδοιο δαΐφρων Παλλὰς ἀειραμένη Σικελὴν ἐπικάββαλε νῆσον] Hic Εγκελάδοιο pro ἐγκεφάλοιο scripsi, & mox Σικελὴν pro ἱκέλην. Id quare faciendum mihi fuerit, Virgilius pro me dicet in Ætna:

Gurgite Trinacrio morientem Jupiter Ætna
Obruit Enceladum, vasti qui pondere montis
Æstuat, & patulis exspirat faucibus igneis.

Rhod. Εγκελάδοιο & Σικελὴν: Felicissime emendatio hæc Brodæo processit, cum antea legere-

Παλλὰς ἀειραμένη, Σικελὴν ἐπικάββαλε νῆσον,
Ἥ ῥ᾽ ἔτι καίεται αἰὲν ὑπ᾽ ἀκαμάτοιο Γίγαντος,
Αἰθαλόεν πνείοντος ἔσω χθονὸς· ὣς ἄρα Λοκρῶν
Ἀμφεκάλυψεν ἄνακτα δυσάμμορον οὔρεος ἄκρη,
Ὑψόθεν ἐξεριποῦσα· βάρυνε δὲ καρτερὸν ἄνδρα·
Ἀμφὶ δέ μιν θανάτοιο μέλας ἐκιχήσατ᾽ ὄλεθρος,
Γαίῃ ὁμῶς δμηθέντα, καὶ ἀτρυγέτῳ ἐνὶ πόντῳ·
Ὣς δὲ καὶ ἄλλοι Ἀχαιοὶ ὑπὲρ μέγα λαῖτμα φέροντο,
Οἱ μὲν ἄρ᾽ ἐν νήεσσι τεθνηότες, οἱ δὲ πεσόντες
Ἔκτοσθεν νηῶν· ὀλοὴ δ᾽ ἔχε πάντας ὀϊζύς·
Αἱ μὲν γὰρ φορέοντ᾽ ἐπικάρσιαι εἰν ἁλὶ νῆες·
Ἄλλαι δ᾽ ἀναστρέψασαι ἄνω τρόπιν· ὧν δέ που ἱστοὶ
Ἐκ κεράτων ἐράγησαν, ἐπισπέρχοντος ἀήτεω·
Τῶν δὲ διὰ ξύλα πάντα θοαὶ σκεδάσαντο θύελλαι·
Αἱ δὲ καὶ εἰς μέγα βένθος ὑποβρύχιαι κατέδυσαν,
Ὄμβρου ἐπιβρίσαντος ἀπείρονος· οὐδ᾽ ὑπέμειναν
Λάβρον ὁμῶς ἀνέμοισι θαλάσσης καὶ Διὸς ὕδωρ
Μισγόμενον· ποταμῷ γὰρ ἀλίγκιος ἔρρεεν αἰθὴρ
Συνεχές· ἡ δ᾽ ὑπένερθεν ἐμαίνετο δῖα θάλασσα·
Καί τις ἔφη, τάχα τοῖον ἐπέχραεν ἀνδράσι χεῖμα,

Ὀππό-

geretur ἐγκιφάλοιο & ἰκέλην. Quam correctionem, aliasque plurimas ſibi tribuit Rhodomannus. Apponit Brodæus: Haut ſecus atque olim in bello giganteo in Enceladum Siciliam inſulam torſit Minerva, quo etiam gigantes inſulas ſaxorum inſtar in Deos viciſſim ejaculati ſunt. Palladem Siciliam injeciſſe Encelado præter Calabrum adſerit Apollodorus, cujus fidem tibi præſto: Ἀθηνᾶ δὲ Ἐγκελάδῳ φεύγοντι Σικελίαν ἐπέῤῥιψε τὴν νῆσον. *Dausq.*

583. καίεται αἰὲν] καίεται integre ſcripſi. *Rhod.* Aldina & Baſileenſis καίετ᾽ αἰὲν truncate. *Pauw.*

585 Ἀμφεκάλυψεν ἄνακτα δυσάμμορον οὔρεος ἄκρη] Maxima placebant Calabro: Alias Ætnam dixiſſet Encelado ingeſtam, ut ſic aptius præcederet ἐπιπροέηκε κολώνην, & aptius etiam ſequeretur οὔρεος ἄκρη: Vident omnes. *Pauw.*

588. καὶ ἀτρυγέτῳ ἐνὶ πόντῳ] Ita Aldus & Baſileenſes: Rhodomannus per errorem, καὶ ἀκα-

Pallas Siciliam Insulam sublatam conjecit:
Quæ adhuc continue succenditur ab indomito Gigante,
Ardentes flammas expirante subter terra. Sic & Locrorum
Infortunatum moderatorem montis vertex cooperuit
Ex alto revulsus; ac mole sua suppressit virum fortem,
Atræque mortis pernicies illum apprehendit,
Tam a terra, quam insuperabili mari edomitum.
Sic & cæteri in gurgite Achivi jactabantur,
Alii in navibus attoniti: alii prolapsi
E navibus: Omnes denique funesta calamitas premebat:
Naves enim partim obliquæ in salo ferebantur;
Partim carina sursum versa. Aliarum forte mali
Ab antennis inde venti impressione, confracti erant:
Aliarum ligna in totum rapidi turbines dispersérant:
Pars vastum maris profundum absorptæ subierant;
Cum imber continuus ingravesceret; nec sustinuerant
Tempestuosam maris & Jovis undam, una cum ventis
Commixtam. Fluminis enim instar manabat æther
Continue, subtusque divinum mare æstuabat.
Tum quispiam dixit: talis forte homines oppressit tempestas,

Cum

ἀκαμάτῳ ἐνὶ πόντῳ. *Pauw.*

593. Ἄλλαι δ' ἀνασρέψασαι ἄνω τρόπιν] Ἄλλαι δ' αὖ σρέψασαι ἄνω τρόπιν. *Rhod.*

Ibid. ὧν δέ πυ ἱσοὶ Ἐκ κεράτων ἐράγησαν] Nihil ineptius: Nam malus non tenetur ab antennis; sed antennæ tenentur a malo. Si ἱσία scribi posset, emaculatum esset ὧν δέ πυ ἱσία ἐκ κεράτων ἐράγησαν: Nam vela ab antennis pendent. Sed Versus prohibet; quominus ita scribi possit; & absque Versu sententia etiam gravius aliquid requirit, quam discissa vela. Dicam uno verbo, quod verum est. Scribendum opinor, ὧν δέ πυ ἱσοὶ Ἐκ περάτων ἐράγησαν. *Ab imo*, ut fragmen non emineret extra μεσόδμης πέρας, extremum: Inde ἐκ περάτων, ab extremis, a parte extrema. *Pauw.*

599. ποταμῷ γὰρ ἀλίγκιος ἔρρεεν αἰθὴρ] Dura locutio de æthere. *Pauw.*

600. Συνεχὲς ἦ δ' ὑπένερθεν &c.] Ob Versum scribe Συνεχές. *Pauw.*

603.

Ὁππότε Δευκαλίωνος ἀθέσφατος ὑετὸς ἦλθεν,
Πουτώθη δ' ἄρα γαῖα, βάθος δ' ἐπεχεύατο πάντη.
Ὣς ἄρ ἔφη Δαναῶν τις, ἐνὶ φρεσὶ χεῖμα τεθηπὼς
Λευγαλέον· πολλοὶ δὲ κατέφθιθεν· ἀμφὶ δὲ νεκρῶν
Πλήθεθ' ἁλὸς μέγα χεῦμα· περιστείνοντο δὲ πᾶσαι
Ἠιόνες· πολέας γὰρ ἀπέπτυσε κῦμ' ἐπὶ χέρσον.
Ἀμφὶ δὲ νήϊα δοῦρα βαρύβρομον Ἀμφιτρίτην
Πᾶσαν ἄδην ἐκάλυψε· μέσον δ' ἄρ' ἐφαίνετο κῦμα·
Ἄλλοι δ' ἄλλην κῆρα κακὴν λάχον· οἱ μὲν ἀν' εὐρὺν
Πόντον, ὀρινομένης ἁλὸς ἄσχετον· οἱ δ' ἐνὶ πέτραις
Ἄξαντες περὶ νῆας, ὀϊζυρῶς ἀπόλοντο
Ναυπλίου ἐννεσίῃσιν· ὁ γὰρ κοτέων μάλα παιδὸς,
Χείματος ὀρνυμένοιο, καὶ ὀλλυμένων Ἀργείων,
Καίπερ ἀκηχέμενος, μέγ' ἐγήθεεν, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῷ
Δῶκε τίσιν θεὸς αἶψα, καὶ ἔδρακεν ἐχθρὸν ὅμιλον
Τειρόμενον κατὰ βένθος· ἑῷ δ' ἄρα πολλὰ τοκῆϊ
Εὔχετ', ὁμῶς νήεσσιν ὑπόβρυχα πάντας ὀλέσθαι·
Τοῦ δὲ Ποσειδάων τὰ μὲν ἔκλυεν· ἄλλα δὲ πόντου
Ἂψ μέλαν οἶδμα φέρεσκεν· ὁ δ' αὐαλέην χερὶ πεύκην

Αἰθο-

603. *βάθος δ' ἐπεχεύατο πάντη*] *βυθὸς δ' ἐπεχεύατο*. *Rhod.* Non accedo: Nam *βάθος* idem, quod *βυθός*. Ingratum autem & *βάθος* & *βυθὸς ἐπεχεύατο πάντη*: Nam in *βάθει* & *βυθῷ* nihil proprie est, quod dici potest *ἐπιχεύεσθαι*. Et sic ipse Quintus, minus accurate loquens: Nisi forte Amanuenses hic loquantur, & scribendum sit, *ὕδος δ' ἐπεχεύατο πάντη*. *ὕδος* idem, quod *ὕδωρ*: Id convenientissimum hic; & sic concinne *ποντώθη* cum his ita junctum. Attende: Non displicebit forte suspicio. *Pauw.*

609. *Πᾶσαν ἄδην ἐκάλυψε*] Hæc verba nimium inducunt, quod sequentibus, *μέσον δ' ἄρ' ἐφαίνετο κῦμα*, temperare debuit bonus. *Pauw.*

617. *ἑῷ δ' ἄρα πολλὰ τοκῆϊ Εὔχετ'*] *τῷ* in *ἑῷ* verti. *Rhod.* *τῷ δ' ἄρα* Aldus & Basileenses. *Pauw.*

618. *ὁμῶς νήεσσιν ὑπόβρυχα πάντας ὀλέσθαι*] Hic etiam *ὑπόβρυχα* adverbialiter habes: Junge V. 485 Libr. præced. *Pauw.*

619. *Τῷ δὲ Ποσειδάων τὰ μὲν ἔκλυεν· ἄλλα δὲ πόντου Ἂψ*] Hæc,

ut

Cum immensa Deucalionis pluvia ingruit,
Terraque in mare conversa est, & abyssus se ubique
diffudit.
Sic quis Danaûm dixit stupefactus animum propter
hyemem
Exitiosam: magna autem multitudo periit; & ubique
cadaveribus
Replebatur ingens maris unda, adeo ut arctarentur
universa
Littora. Plurimos enim in continentem fluctus expuit,
Et ligna navium Amphitriten gravisonam
Totam prorsus operuerunt: medius tamen fluctus ap-
parebat.
Alii denique aliud funestæ Parcæ genus sortiti sunt:
pars in lato
Æquore, mari tempestuose concitato: pars ad scopulos
Fractis navibus miserabiliter perierunt;
Nauplii dolis. Is enim propter filium irascens,
Orta tempestate, & intereuntibus Argivis,
Quamvis mœrens, tamen supra modum lætabatur;
quod ipsi
Extemplo Deus vindictam concessisset: & cernebat ini-
micum agmen
In gurgite affligi. Quare multis patrem suum
Precibus solicitabat, ut una cum navibus cuncti pessum
irent.
Cujus preces partim exaudiit Neptunus; partim eas
Ponti
Ater fluctus retro auferebat. Is igitur siccam manu
tædam

In-

ut emendavi, minime dubito, quin genuina sint verba Poetæ. *Rhod.* Aldina & Basileensis, Τοὺς δὲ Ποσειδάων μενέκλονος· ἀλλὰ δὲ πόντον Αψ μέλαν οἶδμα φέρεσκε: quæ ita perbene correxit Rhodomannus. *Pauw.*

620. ὁ δ' αὐαλέην χερὶ πεύκην] ἀναμένην, quod in αὐαλέην refudi, nihil significat. *Rhod.* Aldus & Basileenses, ἀναμένη χειρὶ πεύκη. *Pauw.*

Αἰθομένην ἀνάειρε· δόλῳ δ' ἀπάτησεν Ἀχαιοὺς,
Ἐλπομένους εὔορμον ἕδος λιμένων ἀφικέσθαι·
Αἰνῶς γὰρ πέτρῃσι περὶ στυφελῇσι δάμησαν
Αὐταῖς σὺν νήεσσι· κακῷ δ' ἐπὶ κύντερον ἄλγος
Τλῆσαν, ἀνιηρῇσι προσαγνύμενοι περὶ πέτρῃς
Νυκτὶ θοῇ· πάλιν δὲ φύγον μόρον, οὕς τ' ἐσάωσεν
Ἢ θεὸς, ἢ δαίμων τις ἐπίῤῥοθος· αὐτὰρ Ἀθήνη
Ἄλλοτε μὲν μέγ' ἐγήθεεν, ἄλλοτε δ' αὖτε *
Ἄχνυτ' Ὀδυσσῆος πινυτόφρονος, οὕνεκ' ἔμελλεν
Πάσχειν ἄλγεα πολλὰ Ποσειδάωνος ὁμοκλῇ,
Ὃς ῥα τότ' ἀκαμάτῃσι περὶ φρεσὶ πάγχυ μεγαίρων
Τείχεσι, καὶ πύργοισιν ἐϋσθενέων Ἀργείων,
Οὓς ἔκαμον Τροίης στυγερῆς ἔμεναι αὐτῆς,
Ἐσσυμένως μάλα πᾶσαν ἀνέπλήμμυρε θάλασσαν,
Ὅσση ἀπ' Εὐξείνοιο κατέρχεται Ἑλλήσποντον·
Καί μιν ἐπ' ἠϊόνας Τρῴων βάλεν· ὗε δ' ὕπερθεν
Ζεὺς, ἐπίηρα φέρων ἐρικυδέϊ Ἐννοσιγαίῳ·
Οὐ μὲν οὐδ' Ἑκάεργος ἄτερ καμάτοιο τέτυκτο,

Ἀλλ'

621. δόλῳ δ' ἀπάτησεν Ἀχαιούς.] Si cui pro ἀπείλησεν non placet ἀπάτησεν, legat ἀπάφισκεν, aut ἀπάφησεν, aut quodcunque magis huc congruere videbitur: Pro dativo autem accusandi casum posui, quem verbum exigit. *Rhod.* Aldina & Basileensis ἀπείλησεν Ἀχαιοῖς. ἀπάτησεν placet mihi. *Pauw.*

625. ἀνιηρῇσι προσαγνύμενοι περὶ πέτρῃς] Male repetitum hoc post Αἰνῶς γὰρ πέτρῃσι περὶ στυφελῇσι δάμησαν Αὐταῖς σὺν νήεσσι. *Pauw.*

626. Νυκτὶ θοῇ] *Nocte, quæ celeriter currit*, quia noctes sunt breviores diebus, si temporis momenta spectes: Inde Epithetum mea opinione. Plura alias. *Pauw.*

Ibid. πάλιν δὲ φύγον μόρον] παῦροι δὲ φύγον. *Rhod.* Error ex scriptura compendiaria & implicita. *Pauw.*

628. Ἄλλοτε μὲν μέγ' ἐγήθεεν, ἄλλοτε δ' αὖτε] Post μὲν interpone θυμῷ. *Rhod.*

631. ἀκαμάτῃσι περὶ φρεσὶ] Ut χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτῃσιν commemorabam V. 445. hujus Libri. *Pauw.*

Ibid. πάγχυ μεγαίρων Τείχεσι &c] Post captam scilicet & deletam urbem: Hoc satis suave. *Pauw.*

633.

Incensam extulit, & hoc astu Achivis imposuit:
Qui putabant se ad commodam portus stationem appulsuros.
Fœde enim circa rigidas cautes fuerunt attriti,
Cum ipsis navibus: Et præter hoc malum tristius animi vulnus
Sustinuerunt, quod tristificis scopulis illidebantur
Intempesta nocte. Pauci ergo lethum subterfugerunt: quos servavit
Aut Deus, aut Genius aliquis opifer. Cæterum Minerva
Alias magnum animo gaudium sensit, alias
Doluit prudentis Vlyssis vicem, quod futurum esset
Ut multas toleraret miserias Neptuni indignatione:
Qui tunc animo invicto plane exosus
Munitiones & turres fortium Argivorum,
Quas extruxerant ad Trojam, ut tristis belli propugnacula forent,
Quantum ejus ab Euxino defluit ad Hellespontum;
Et hoc Trojanorum littoribus inducit: pluitque desuper
Jupiter, rem gratam faciens illustri Neptuno.
At nec Apollo expers erat laboris:
Sed cunctos ab Idæis montibus amnes

In

633. Οὓς ἔκαμον Τροίης συγερῆς ἔμεναι αὐτῆς] ἔμεν' ἕρκος, vel ἄλκαρ αὐτῆς. *Rhod.* Verba sensu carent. Rhodomanni commenta probare non possum calculo meo: ἄλκαρ αὐτῆς, ἕρκος αὐτῆς bonum est: Sed quid Τροίης accedens? Idne convenit? Absit, absit. Locus est difficilior: An scribendum, Οὓς ἔκαμον Τροίης συγερῆς ἔρυμ' ἔμμεναι αὐτοῖς, *Quos extruxerant, ut sibi septum essent & munimentum contra hostilem Trojam?* ἔρυμα Τροίης, *septum Trojæ* pro *septum contra Trojam*, non ignota locutio est: ἕρκος βελέων, ἕρκος ἀκόντων eo sensu ex Homero norunt ipsi pueri. Quin & eodem sensu scribere potes, Οὓς ἔκαμον Τροίης συγερῆς ἔρυμ' ἔμμεναι αὐτοῖς. Hesychius in Lexico, Ἔρυμα, φρούριον, ἀσφάλισμα, κώλυμα. *Pauw.*

638. Οὐ μὲν οὐδ' Ἑκάεργος] Οὐ δὲ μὲν οὐδ', vel Οὐ μὰν οὐδ'. *Rhod.*

Ἀλλ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων μάλα πάντα ῥέεθρα
Εἰς ἕνα χῶρον ἄγεσκε· κατέκλυσε δ' ἔργον Ἀχαιῶν·
Καὶ τόσση δὲ θάλασσα, καὶ εἰσέτι κελάδοντες *
Χείμαῤῥοί τ' ἀλεγεινὸν ἀεξόμενοι Διὸς ὄμβρῳ,
Τοὺς μέλαν οἶδμ' ἀνέεργε πολυστόνου Ἀμφιτρίτης
Πόντον ἐπελθέμεναι, πρὶν τείχεα πάντ' ἀμαθῦναι
Ἀργαλέως Δαναῶν· αὐτὸς δ' ἄρα γαῖαν ἔνερθε
Ῥῆξε Ποσειδάων, ἀνὰ δ' ἔβλυσεν ἄσπετον ὕδωρ,
Ἰλύν τε, ψάμαθόν τε· βίῃ δ' ἐλέλιξε κραταιῇ
Σίγεον· ἠιόνες δὲ μέγ' ἔβραχον· ἐκ δὲ θεμέθλων
Δαρδανίη, καὶ ἄϊστον, ὑποβρύχιόν τε κάλυφθη
Ἕρκος ἀπειρεσίον· κατεδύσατο δ' ἔνδοθι γαίης
Μακρὰ διϊσταμένης· ψάμαθος δ' ἔτι φαίνετο μούνη,
Χασσαμένου πόντοιο· καὶ ἐκ Δαναῶν ἐριδούπων

Νόσ-

641. *Καὶ τόσση δὲ θάλασσα, καὶ εἰσέτι κελάδοντες* *] Non parum corruptus est hic locus. Mihi quondam sic divinare lusus fuit, *Κυρτώθη δὲ θάλασσα, καὶ εἰσέθεον*, incurvatum fuit mare & incurrerunt fluvii. Nunc autem versum sic utcunque restitui, *Κητώεσσα θάλασσα, καὶ Ἰδαῖοι κελάδοντες.* Etiamsi nec ita mihi satisfaciam, cum haud sciam an *κελάδοντες* fluvii Epitheton, substantivi hic locum habere possit, ita ut fluvius absolute significetur. *Rhod.* Scribe *εἰσέτι νῦν.* vel *καὶ εἰς ἓν ἴσαν ποταμοί τε, Χείμαῤῥοί τε*, ut *τὸ κελάδοντες*, aut ex simili ductum sit, aut loci defectioris nota. *Dausq.* Si *κελάδοντες* pro nomine sit, locus optime ita constitui potest:

— *κατέκλυσε δ' ἔργον Ἀχαιῶν*
Καὶ τόσση γε θάλασσα, καὶ εἰσέτι οἱ κελάδοντες,
Χείμαῤῥοί τ', ἀλεγεινὸν ἀεξόμενοι Διὸς ὄμβρῳ·

Dixerat antea de Neptuno,

Ἐσσυμένως μάλα πᾶσαν ἀνεπλήμμυρε θάλασσαν,
Ὅσση ἀπ' Εὐξείνοιο κατέρχεται Ἑλλήσποντον·

Eo respicit *τόσση θάλασσα*: Nihil evidentius. Epithetum autem pro nomine hic non displicet mihi, ubi *χείμαῤῥοι* distincte sequitur, & generalius præcedit *μάλα πάντα ῥέεθρα ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων.* Attende, quæso. *Pauw.*

649. *Δαρδανίη, καὶ ἄϊστον, ὑποβρύχιόν τε κάλυφθη*] *Δαρδανίη δεδάϊκτο*, vel *κεραΐζεθ'*, vel quod ad veterem scripturam quam proxime accedit, *Δαρδανίην θῆτ' ἄϊστον. Rhod.* Nugæ sunt nugacissimæ, quas Rhodomannus hic crepat:

De

In unum locum cogebat, & undis obruebat opus Achivum.
Tunc incurvavit ſe mare, & fluvii cum ſtrepitu decurrerunt:
Torrentesque aucti Jovis imbre horribiliter.
Hos niger multiſonæ Amphitrites æſtus impediebat,
Ne mare intrarent, antequam cuncta aboleviſſent munimenta
Danaum funditus. Ipſe præterea tellurem ſubtus
Rupit Neptunus, magnamque vim aquæ produxit,
Limum inſuper & arenam, & vi valida concuſſit
Sigeum: unde littora valde infremuere, & ab ipſis fundamentis
Dardania exciſa fuit, undisque coopertus
Ingens murus viſcera terræ ſubiit
Late diductæ. Arena autem ſola adhuc videbatur
Maris retrogreſſi: & ſtrepitantium fluviorum,
Procul

De muro Græcorum diruendo, non de tota Dardania diruenda hic agitur: Pueri vident, & nihil certius aut indubitatius. Scribendum ſuſpicor, ἐκ δὲ θεμέθλων Ἀῤῥάχθη, καὶ ἄϊστον, ὑποβρύχιόν τε καλύφθη Ἕρκος ἀπειρέσιον. Sic dicitur, quod dicendum erat, & Auctor totam Dardaniam, quæ ſuo tempore adhuc erat, non concedit terræ voragini. Pro Ἀράχθη ſcriptum Ἀῤῥάχθη in gratiam Verſus: Nihil frequentius. Illud verbo addendum. Erunt, qui ἐκ θεμέθλων Ἀῤῥάχθη de littoribus potius intellecturi ſunt, quam de Græcorum muro; quia de eo ſequitur mox, κατεδύσατο δ' ἔνδοθι γαίης Μακρὰ διϊσταμένης, & hic primo per disjecta littora inductum videtur mare, ut antequam murus abſorbeatur, eum undis ſuis operiat: Quos ſi audire velis, legendum ἐκ δὲ θεμέθλων Ἀῤῥάχθεν, ſcilicet ἠϊόνες. Fac, quod lubet: Ego Ἀῤῥάχθη de muro præferendum puto, ubi θεμέθλων id non obſcure mavult, & ordinem diruendi, ſi ita ſcribas, non deteriorem eſſe ajo. *Pauw.*

652. Χασσαμένου πόντοιο· καὶ ἐκ Δαναῶν ἐριδούπων] ἐκ ποταμῶν. *Rhod.* Quo jure ita Rhodomannus, non aſſequor. Legendum conjecto, ψάμαθος δ' ἔτι φαίνετο μούνη, Χασσαμένου πόντοιο καὶ ἀενάων ἐριδούπων. Ut κελάδοντες Epithetum fors pro nomine antea adhibuit Poeta, ita ἀενάων Epihetum etiam pro nomine fors adhibet

Νόσφιν ἀπ᾽ αἰγιαλοῖο κατ᾽ ἔκτοθι· ἀλλὰ τὰ μέν που
Ἀθανάτων ἐτέλεσσε κακὸς νόος· οἱ δ᾽ ἐνὶ νηυσὶν
Ἀργεῖοι πλώεσκον, ὅσους διὰ χεῖμα κέδασσεν·
Ἄλλῃ δ᾽ ἄλλος ἵκανεν, ὅπῃ θεὸς ἦγεν ἕκαστον,
Ὅσσοι ὑπὲρ πόντοιο λυγρὰς ὑπάλυξαν ἀέλλας.

bet hic: fluvii perennes, ἀενάοι. Quid, quæso, facilius, & ad scripturam corruptam propius etiam accedens? Certe vel hoc sumendum, vel exspectandi Libri meliores, qui meliora promant: Nam ingenium nihil commendabilius videtur excogitaturum. *Pauw.*

Procul a littore exteriora versus. Atqui hæc olim
Irata Deorum mens peregit. In navibus autem
Argivi jactabantur, quoscunque tempestas dissiparat:
Et alio alius devenit, quo Deus unumquemque ducebat:
Quotquot eorum funestas in æquore procellas effugerunt.

657. *Ὅσσοι ὑπὲρ πόντοιο λυγρὰς ὑπάλυξαν ἀέλλας*] Tautologum hoc post *ὅσους διὰ χεῖμα κέδασσεν*: Quare in Versu præcedenti Opus terminasset Quintus, si Tautologa non amasset impensius. *Pauw.*

ADDENDA ET CORRIGENDA:

LIB. I. 57. in Not. Si ambiguum non metuas; μειδιόων pro μειδιάων & μειδιῶν etiam servare potes. Ipsum μειδιόω non deterius est, quam μειδιάω, a μεῖδος.

70. ὅτ᾽ ἐς φρένας. ὅτε φρένας. *Scal.*

102. ἦ σύ τοι *. ἤδη. *Scal.*

115. μάλα γὰρ πένθος. μάλα γάρ τοι πένθος. *Scal.*

168. Ἀρπυίεσσι. Ἀρπυίῃσι. *Scal.* recte.

194. Αἴδεο δ᾽ ὡς. Αἴδεο δ᾽ ἕως. *Scal.*

195. Δαρδάνου, ὡς. Δαρδάνου ἕως. *Scal.*

219. in Not. *Vix puto*, inprimis si χροῒ præcedat: Nostrum ἄφαρ urget minus. Quanquam μένος κατειμένοι ὤμοις etiam per se valde jejunum est.

225. Μολίονά τε. Μολίονα. *Scal.*

226. Ἰλισσόν τε. Γυλισσόν τε. *Scal.*

280. in Not. Apud ipsum Brodæum pro Τιτάνοιό τε est Τιτάνοιο: quod ego non magis intelligo, quam Τιτάνου: Nam quid absentia copulæ vel ad metrum, vel ad sententiam? Sed verbum: Utrumque nunc intelligere mihi videor: Brodæus secunda in Τιτάνοιο producta legit, Οἱ Μυκάλην ἐνέμοντο, Τιτάνοιό λευκὰ κάρηνα. Pro eo, si ἐνέμοντο maneret, Rhodomannus maluit, quia οιο pro Pyrrhichio videbatur durius, Οἱ Μυκάλην ἐνέμοντο, Τιτάνου λευκὰ κάρηνα. Quare pro *Nam* ἔνεμον *scripsisse Poëtam, mihi non persuadetur*, apud eum legendum est, *Nam* ἐνέμοντο *scripsisse Poëtam, mihi non persuadetur*, &c. Vides? Eo redit balbuties ista. Pro τιτάνου hic bis scribendum est cum majuscula Τιτάνου.

294. οἱ σὺν σοιάχουσι. οἱ συντονάχουσι. *Scal.*

297. παρεσσυμένοισι. παρεσσομένοισι. *Scal.*

330. Ποῦ δ᾽ Αἴαντος. Ποῦ δ᾽ ἐς Αἴαντος ἔβη. *Scal.*

386. ἐπεσσυμένας. ἐπεσσυμένων. *Scal.*

388. κλεινὸν ὀτρύνουσ᾽. κλυτὸν ὀτρύνεσχ᾽. *Scal.*

404. Σιφόνην. Τισιφόνην. *Scal.*

436. in Not. pro τεύχεσσι lege τεύχεσσιν.

449. Τίπτε κλέονι. Τίπτε περὶ κλόνον. *Scal.*

544. χαλκὸς *. χαλκὸς ἔλαμπε. *Scal.*

585. ἐπαντήσασα. ἀπαντήσασα. *Scal.*

604. καὶ μάλα. καὶ εἰ. *Scal.*

668. Τοίης ἀλόχοιο. Τοιαύτης ἀλόχοιο. *Scal.*

684. ἐπεβήσετο. ἐπεβήσατο. *Scal.*

691. ἀπαιθομένης. ἀπαιθομένοις. *Scal.*

704. πορφύροντα. πορφύροντι. *Scal.*

744. ἀπὸ μελέων. ἀπ᾽ ἐκ μελέων. *Scal.*

801. οἱ παρ κατέθαψαν, οἱ παρκατέθαψαν. *Scal.*

803. Οὐδ᾽ ἄρ ἀμφὶ. Οὐδ᾽ ἄρ σφι. *Scal.*

LIB. II. 30. Ἀλλά πω. Ἀλλά πυ. *Scal.*

50. ἀναλκείῃ ὑπὸ λυγρῇ. ἀναλκείης ὑπὸ λυγρῆς. *Scal.*

51. μήδε τι πάτρην. μήδ᾽ ἐπὶ πάτρης. *Scal.*

56. Δηθάκι. Δισσάκι. *Scal.*

57. Ὡς οὐ κτῆσιν. Αψ δόμεν

ὡς

ἄς οὗ κτῆσιν, & V. præced. φέροντας. *Scal.*

62. in Not. pro *& plane ineptum. Nonne &c.* legendum, *& plane ineptum hic: Quare Interpreti non adsentior. Quid autem? Nonne &c.* tum pro *Sed an forte legendum* deleta voce *An forte legendum.*

64. Ηιεῖν * ἐπαΐοντες. Ηιεον αἶψ' ἀΐοντες. *Scal.*

84. Πορφύρει — χαλέπτει. Πορφύρη — χαλέπτη. *Scal.*

128. Ὡς κεν μοι ἔτι κρίνειαν. Ὡς κεν ἔτι κρίνειαν. *Scal.*

129. Ολλυμένας ἅπαντας. Ολλυμένους μάλ' ἅπαντας vel ἅμα πάντας. *Scal.*

133. θυμὸν εἰλαπίνησιν *. θυμὸν ἐν εἰλαπίνησι φίλησι. *Scal.*

153. μάχεσθαι. μαχέσασθαι. *Scal.*

160. in Not. pro *Paüw.* lege *Rhod.*

196. προβόλοισιν. ποιοβόροις. *Scal.*

229. Εὖτε γαίης. Εὖτε Γαίης. *Scal.* Editio Basileensis, Εὖτε γαίης μοθάθροισιν: quod a Rhodomanno correctum. In Notis Ευτ' & Ευτε male accentu carent.

244. καί οἱ. καὶ τοῦ. *Scal.*

254. Βλημένε. Βλημένη. *Scal.* recte.

286. Ὡς τότε Μέμνων φώνει * μέγα. Ὡς τότε δὴ Μέμνων μέγα φώνει. *Scal.* Non minus Analogicum est φονόω, quam φονάω; quare pro φονάα sumsi φονόει, ut ad vulgatam proxime accederem.

304. φίλῳ παιδὶ. φίλῳ πότε παιδὶ. *Scal.*

305. ἐναλίγκιον. ἐναλίγκιος. *Scal.*

315. περὶ παιδὶ. παρὰ παιδὶ. *Scal.*

316. μή σε. μή τοι σε. *Scal.*

391. Τεθναῶτος. Τεθνειῶτος. *Scal.*

463. ἔνερθε δαιδαλέοιο. ἔνερθε δὲ δαιδαλέοιο. *Scal.*

470. Εὖτ' ὀμίχλη. ΛΕΙΠΕΙ. *Scal.* Non puto.

517. Μάρνασθ', ὥς τε. Μάρνασθαί τε. *Scal.*

528. ἀπεγνάφθησαν. ἀπεγνάμφθησαν. *Scal.*

544. βράχε. βράχεν. *Scal.*

559. Παφλαγόνιον. N. L. *Scal.*

592. Δύσετο. Δύσατο. *Scal.*

595. ἑλισσομένου τέρμονος. ἑλισσομένου περὶ τέρμονος. *Scal.*

599. κύκλου. κύκλον. *Scal.*

622. φαμένη. Ita Rhodomannus: Aldus & Basileenses φαμένη: pro quo Scaliger φαμένης.

626. φέρει. φέρεν. *Scal.*

631. Αχιλῆα. Αχιλῆια. *Scal.*

661. γὰρ Ζηνὸς. γὰρ μέγα Ζηνὸς. *Scal.*

Lib. III. 3. μέγα στενάχοντες. μέγ' ἶσον στενάχοντες. *Scal.*

17. Φθεῖσθαι. Φθεῖσθαι. *Scal.*

44. γάρ οἱ. γάρ μιν. *Scal.*

84. ἐξείρυσεν. ἐξείρυσσεν. *Scal.*

94. Αχαιοῖς, διάνδιχα. Αχαιοῖς αὖθι διάνδιχα. *Scal.*

105. βαθύσκιος ὕλη. Si Creticus displiceat, legere etiam potes, καὶ πᾶσα βαθυσκίου οὔρεος ὕλη. Βαθύσκιον οὖρος Mons Pelius per excellentiam.

123. Η νύ σοι Τρώων ἐπιμέμβλεται. Οὐ νύ τι σοι Τρώων ἐπιμέμβλεται. *Scal.*

133. κατεπιόων. κατηφιόων. *Scal.*

154. Ινας ἐγκεφάλοιο. Ινας τ' ἐγκεφάλοιο. *Scal.*

165. ἐπέτοντο. ἐφέβοντο. *Scal.*

209. ποτὶ πόλιν. ποτὶ τὴν πόλιν. *Scal.*

218. ἀπὸ νέκυος. ἀπαὶ νέκυος. *Scal.*

223. ἀκάχονται. ἀκάχονται est

apud Aldum, & primi mutarunt Basileenses.

252. ὄντι οἶδας. οὔ γὸ τοι. Scal.

268. δ' ἔτ' ἰδάμασσε. δ' αὖτ' vel εἶτ' ἰδάμασσε. Scal.

296. δυσμενέεσσι. δυσμενέσι. Scal.

332. κρατὸς ἐν δ' ἄρα. κράατος ἐκ δ' ἄρα. Scal.

362. ἐπεσιμένοι ἀλκία. ἐπεσιμέν' ἀτάλκεα. Scal.

385. Φορέοντο ἀπείριτον εὖτε. πονέοντο ἀπείριτον ἔστε. Scal. Junge, quæ ad V. 522. noto: Nostrum ὅν τε hactenus ego præfero.

397. Αχθόμενοι. Εχθόμενον. Scal. recte.

402. in Not. post *qui judicio pollet* adde: Ελπομένων scilicet referri potest ad Θυμὸς, ut πᾶσι ad κατεκλάσθη, neque ita perplexum est πᾶσι, ut οἱ & σφὶν in structura verborum simili: Vide V. 158. Lib. 12. & V. 398. & 404. Lib. 13. Si tamen Ελπομένοις hic malueris, ita legas, per me licet: Ipse V. 76. Lib. 9. pro πᾶσιν δὲ κατεκλάσθη κέαρ ἔνδον, Πότμον ὀϊομένων, malui vel πᾶσιν ὀϊομένοις, vel πάντων ὀϊομένων, quia ibi in Pericope breviori πᾶσιν videtur plane adesse pro magistro. Hæc minus certa sunt, nec eadem facie se offerunt nobis semper & ubique.

410. προθελύμνας. προθελύμνους. Scal.

430. Τὸν τότ' ἀχέων. Τὸν τότε κῆρ ἀχέων. Scal.

450. Οχθῆσει. Αθλῆσει. Scal.

451. Θυμὸν. Θυμὸς. Scal.

465. χερειότερόν γ' ἐπήλυθεν. χερειότερον ἐπελήλυθεν. Scal.

479. Νῦν οἴχῃ ἄϊστος. Νῦν δ' οἴχῃ μὲν ἄϊστος. Scal.

481. Λευγαλέον. Λευγαλέος. Scal.

498. ἢ ῥα καὶ βροτοὺς ψευδέσσι λόγοις. ἢ ῥα καὶ ἄμμι, vel ἢ ῥα νυ καὶ σὺ, βροτοὺς ψευδέσσι λόγοισι. Scal.

500. ὡς ὀπέσης. ὡς ὑπέσης. Scal.

533. Κρατὸς, ἣν ὄρα Φασι. κράατος, ἣν ῥεῖα φασι. Scal.

620. ὅσα γῆ, καὶ. ὅσα γῆ τε, καὶ. Scal.

630. ἀνηραμένη. ἀγειραμένη. Scal.

664. τε φάος πᾶσιν. πάντεσσι φάος. Scal.

Lib. IV. 39. Τοὺς ἐγὼ ἔτι. Τοὺς δ' ἔτ' ἐγώ. Scal.

98. εἰ ζώοντος ἐμεῖο, Καὶ σοῖο. ἔτι ζώοντος ἐμεῖο, Η καὶ σοῖο. Scal.

128. Τοὔνεκ' ἐν. Τοὔνεκεν ἐν. Scal.

130. εὐφροσύνης, καὶ. εὐφροσύνης τε, καὶ. Scal.

140. τράπον. τράπεν. Scal.

172. Αὐτὴ τ' ἀργυρόπεζα Θέτις. Αὐτὴ θ' ἡ Θέτις ἀργυρόπεζα. Scal.

203. Τῷ δ' ἄρ ἐγχριφθεὶς. Τῷ δ' ἄρ ἐνιχριφθεὶς. Rhod. Τῷ δὴ ἄρ ἐγχριφθεὶς, vel Τῷ δ' ἄρ ἐνιχριφθεὶς. Scal. ἐνιχριφθεὶς præfero: quanquam scribere sufficit, Τῷ δ' ἄρα ἐγχριφθεὶς.

352. in Not. Sed Aldus & Basileenses, Θειγομένων νεφέων: quod a Rhodomanno mutatum.

538. in Not. post verba, *ex Homero notum*, adde: & ipso etiam Quinto paulo ante hanc certaminis equestris descriptionem: Vide V. 487. Et sic stabilitur Rhodomanni suspicio.

Lib. V. 112. in Not. pro *alicui cuiquam* scribe *alii cuiquam*.

408. in Not. Fors tamen locus est integer, & orationem male deduxit Quintus, a Leone ad Boream, & verbo ἔνθορε ad verbum Κάββαλεν incongrue transiens; Sume, quod pla-

placet: In Calabro id non moleſte feram.

538. in Verſ. Lat. pro *longe cara* lege *longe a cara.*

Lib. VI. 32. Pro ἀλλὰ ſcribe ἄλλα.

246. in Not. pag. 361. pro *craſſa & ruſtice* ſcribe *craſſe & ruſtice.*

Lib. VII. 177. in Vers. Lat. pro *comporis* ſcribe *corporis.*

417. in Not. poſt *locum habere poſſet* adde: Imo non poteſt, & cum Rhodomanno legendum ἐρειπόμενον haud dubie.

459. in Not. poſt *plane & omnino* adde: ſi aliter tamen ſentire, & hominem verboſum hic nimis parce & minus decenter locutum credere velis, id facias, per me licet.

477. in Not. pro *caſum ſextum* lege *caſum tertium.*

569. μὲν Ηφαίςοιο. μένος Ηφαίςοιο. *Rhod.*

580. in Not. Sed talis Enallage etiam peccat: Quare ipſum τείχεα βαλλόμενα reponendum autumo. Nam βαλλομένοις de telis, minus conveniret.

Lib. VIII. 71. in Not. pro *ſi λαῦροι legas hic* ſcribe *ſi λάβροι legas hic.*

86. Πολυνόντι. Nonne Πολύνοντι?

Lib. IX. 227. Rhodomannus in Corrigendis, Δηϊφόβοιο πέλει κράτος· ὃς δὲ καὶ αὐτὸς. perperam & frigide. in Not. pag. 547. col. 1. pro τοκῆ ὅ- ſcribendum τοκῆ ὅς

336. in Not. poſt *Id verum eſſe poſſet alibi* adde: Ita forte Lib. IV. 78. accipi poſſet πόντος Ικαρίοιο pro πόντος Ικαρίοιο κύματος, ſi locus non ſit depravatus, nec Ικαρίοιο placeat abſolute pro Ικάρου.

404. in Not. pro *An fortè* ſcribe *An non.*

Lib. X. 31. Aldus plane, ut Rhodomannus, Νῶϊν δ᾽ ἔσσεται: Baſileenſes voculam omiſerunt.

Lib. XI. 120. in Not poſt *mutaſſe miror* adde: Nam ἀρητὸς Verſus etiam non reſpuit, ut apparet ex κατάρατος, & ἀρῆς Homerico.

249. ὥς τ᾽ ἀπροτίοπτον ὁμίχλην. Scribe ὥς τ᾽ ἀπροτίοπτος ὁμιχλη.

Lib. XII. 132. Δοῦρά τε, καὶ σανίδας. Potius Δούρατα, καὶ σανίδας.

235. σιδήρεον ἐνθέμενος κῆρ. Hic habes ἐνθέμενος κῆρ, de quo dubitabamus ad V. 283. Lib. 8.

330. pro μεσσηγὺς ὁμῶς ſcribe μεσσηγὺς ὁμῶς.

358. pro Μειλιχίοις ſcribe Μειλιχίοις.

Lib. XIII. 432. in Not. Erunt, qui πάντα Emphatice ſcriptum cenſebunt propter illa, quæ de Antimacho leguntur apud Homerum: Sed id mihi non ſatisfacit, nec locutionis indolem efficere poteſt bonam. πάντα μέλαθρα de una domo unius Antimachi, ubi de Pergamo, de templo Apollinis, de æde Minervæ, de thalamis Priami Nepotum, nihil dicitur tale, & tandem de ipſa Urbe decore ſequitur, πόλις δ᾽ ἀμαθύνετο πᾶσα; dixi, & dicam adhuc ſemel, id aptum eſſe credat Judæus apella, non ego: Quare aliquid poſt πάντα ſine dubio intercidit; niſi ipſe Quintus hic locutus ſit minus apte, idque videatur tibi probabilius.

452. in Not. *Legendum fortaſſe*, Αλλος &c. Sic tamen ἐπὶ minus

minus quadrat, ut dicam, quod debeo: Si placeat suspicio, & servare velis ἤριπεν, legendum puto, ὑπὸ δ' ἤριπεν αἰπὺν ὄλεθρον. De ruina & publica miseria αἰπὺν ὄλεθρον accipiendum est generalius, subaudita præpositione & loco ita constituto.

467. in Not. post *vidisse scribit Auctor* adde: inprimis ubi jam commemorata est Samothracia.

538. Λαοὶ Φημίζωσι μόρον, Λαοὶ pro Λαὸς: Interpres recte, *Vulgus interitum disseminavit*. Moneo propter Versum 128. hujus Libri, qui eadem voce eodem numero eget, ut vidimus ibi.

Lib. XIV. 16. in Not. post *cum casu quarto construitur* adde: Similiter correctum supra Lib. 2. V. 109. Ἀρήϊα μαιμώωντες: Dubito adhuc, & dubito summopere: Nam ubi desiderium adest, casus patrius videtur requiri. μᾶν & μαιμᾶν etiam significat cum impetu ferri, concitari; & eo significatu cum casu tertio, vel quarto, cui præpositio præest, construitur: Sciunt Græce docti, & exempla occurrunt in his ipsis Libris: Quare ἐπ' Ἄρεα μαιμώωντες, quod Lib. 2. nobis videbatur etiam novum, revera novum non est ea significatione, & vel ita cum Rhodomanno ibi legere potes, vel etiam ἐς Ἄρεα μαιμώωντες: Calaber Lib. 6. V. 53. καὶ δεῖπνον ἐφοπλίσασθαι ἅπαντας Ἀνέρας, ἠδ' ἵππους, οἵ τ' ἐς πόλεμον μεμάασιν. &c.

132. Ἕκτορα δ' ὡς κήρυσσεν ἔπο περὶ τείχεα πάτρης. Hic πάτρης nove ponitur pro urbe patria, ut & V. 392. h. Libr. δέρκοντο δὲ πλήμονα πάτρην Αἰθομένην ἐπὶ πάγχυ, πολὺν δ' ἀνὰ καπνὸν ἰόντα. Quare Lib. 2. V. 62. vocem similiter accipere debes, & Lib. 13. V. 307. cum Rhodomanno absque ullo periculo scribere potes εὐτειχέα πάτρην, ut sic suo ore loquatur Quintus pro lubitu suo. Hesychius, ut nunc video, in Lexico, ubi minus trita & recondita quævis: Πάτρην, πόλιν, ἐπαρχίας Φυλὴν, πατρίδα.

264. in Not. post *in his neglexit Rhodomannus*, adde; Vide Exempli gratia V. 389. Lib. 5. & V. 258. Lib. 7. Ubi nos correctorem egimus, non male, sed minus etiam necessarie.

315. in Not. περὶ πᾶσα etiam Rhodomannus in Corrigendis.

317. in Not. Ita hic legere debemus, neque aliter possumus. Lib. 10. V. 274. alia erat verborum conditio, ideoque ibi ad morem loquendi provocabam.

511. in Not. θαλάσσῃ etiam Rhodomannus in Corrigendis.

516. συνωχαδὸν ἀλλήλοισιν. Malo ἀλλήλῃσιν: Ad nexum verborum attende.

571. οἱ δ' ἀλεγεινὸν Θεινόμενοι ῥηγμῖνες. ῥηγμῖνες genere masculo: Sed scribendum videtur, αἱ δ' ἀλεγεινὸν Θεινόμεναι ῥηγμῖνες.

IN:

INDEX RERUM

Prior numerus librum, posterior versum ostendit.

ACamas Thesei f. pugilatu certat cum Epeo, 4. 331. Aviam capta Troja recognoscit. 13. 496.

Acamas Antenoris f. occisus. 10. 168.

Achilles. Res gestæ cursim, 1. 9. Luget Patroclum, 1. 374. Humanus & benignus, 3. 423. Educatio, 3. 467. 7. 642. Græcis opitulatur contra Amazones, 1. 506. pugnat cum Penthesilea, 1. 536. Exstinctam hanc amat, 1. 716. Strenuitas in pugna cum Æthiopib. 2. 227. contra Memnonem tendens Titani & Soli comparatur, 2. 204. cum Memnone conflictus, 2. 395. colloquium, 2. 429. vulneratur a Memnone, 2. 408. Hunc occidit, 2. 541. strages in ultimo conflictu editæ, 3. 21. Apollini se opponit, 3. 43. lethaliter sauciati strenuitas, 3. 68. 3. 138. Mors & casus, 3. 174. Mortuus Tityo similis, 3. 390. Marti, 3. 418. Cadaver ut curatum ante funerat. 3. 520. Ambrosia perfunditur, 3. 532. Exsequiæ & sepultura, 3. 670. Equorum mœror & fatum, 3. 740. Beatitudo & insula, 3. 768. Achilli quibus ludis seu certaminibus parentatum, 4. 118. funebris oratio habita a Nestore, ibid. rerum gestarum enumeratio, 4. 146. Laus insignis, 3. 417. 4. 146. arma; clypeus, galea, thorax, perones, gladius, hasta, 5. 1. equi, 8. 154. mortui præcepta ad filium sapientissima, 14. 184. Polyxenam sibi immolandam deposcit, 14. 212. mare commovet, 14. 246.

Ægidis Iov. descriptio, 14. 451.

Æneas lapide prosternit Ajacem Locrum, 6. 521. vulneratur ab Ajace Telam. 3. 285. virtus, 6. 521. 11. 408. facinora, 10. 74. suasionem Polydamantis refellit, 10. 26. quos post interfectum Parin necarit, in conflictu, 11. 41. in extremas angustias Græcos redigit, 11. 207. Mater hunc e periculo eripit, 11. 290. Testudinem Græcorum bellicam saxo convellit, 11. 393. Iovi τῷ γιγαντοφόνῳ similis, ibid. pietas, 13. 300. parentem humeris ex incendio effert, 13. 315. Regnum ampliss. ei Calchas prædicat, 13. 333

Æolus Rex ventorum, 3. 696. 14 466. Cadaveri Achillis cremando ventos immittit, 3. 696. ventis emissis mare conturbat in reditu Græc. 14. 479.

Æsepus fluvius, 2. 586

Æthicus Paphlago, 6. 319

Æthiopes Trojanis suppetias ferunt, 2. 99. Memnoni militant, 2. 100. pugna cum Græcis, ibid. cadaver Memnonis insequuntur, 2. 569. in aves Memnonias mutati, 2. 646

Æthra Thesei mater a nepotibus agnoscitur capta Troja, 13. 496 oratio, ibid.

Agamemnonis querela super Achille, 3. 490. Nestoris consilium de judicio armorum accep-

ceptum, 5. 165. consolatur Tecmessam, 5. 558. Neoptolemum laudat, 7. 689. Fortitudo, 8. 99. se & Græcos Philoctetæ purgat, 9. 490. fratrem à cæde Helenæ retrahit, 13. 406
Agenoris facinus memorabile, 11. 188
Agapenor saltu vincit, 4. 465
Ajax Oilei cursu victor, 4. 206. saxo prosternitur ab Ænea, 6. 521. fortitudo, 11. 440. Cassandram in templo stuprat, 13. 421. impietas & exitium, 14. 564. ærumnæ in mari, 14. 347. Encelado, a Sicilia oppresso similis, 14. 581
Ajax Telamonius, nulli hostium vulnerabilis, 1. 564. cæsum Achillem defendit, 3. 216. Glaucum interficit, 3. 277 Parin lapide prosternit, 3. 331. querimonia super interitu Achillis, 3. 434. ad succurrendum Græcis Achillem exhortatur, 1. 492. facinora in pugna cum Amazonibus, ibid. cum Diomede luctatur, 4. 215. disco victor, 4. 455. Pancratio victor, 4. 478. cum Vlysse disceptat de armis Achillis, 5. 125. ægritudo, 5. 322. furor, 5. 355. laus, 5. 423. & 508. mors voluntaria, 5. 482. funes, 5. 610. oves trucidat, 5. 406. similis Typhaoni, 5. 485. Encelado, 5. 640. Herculi, 5. 642. strenua ejus facta recensentur, 5. 210
Alcimedon muros Trojæ conscendit infeliciter, 11. 447
Aloidæ, 1. 514
Amazones Trojanis auxiliantur, 1. 18. Penthesileæ comites, 1. 33. nomina bellica, 1. 41. virtus & cædes, 1. 225 studia, 1. 454. sepultura, 1. 797
Amarynceus, 4. 316
Amphilochus post bellum Trojanum in Asia manet cum Calchante, 14. 365
Ancæus Lucta superatus a Nestore, 4. 311
Andromachæ præsagium de Penthesilea, 1. 97. calamitates, 13. 264. Lamentatio post Astyanacta interemtum, 13. 272
Anchisæ cubilia, locus in Phrygia, 8. 97. exportatur ab Ænea ex Troico incendio, 13. 315
Anima Achillis apparet Neoptolemo in somno, 14. 180
Anni IV. partes, 10. 336
Antæus ab Hercule victus, 4. 446. interitus, 6. 286
Antenoris precatio ad Iovem, 9. 8. propter hospitalitatem Græci illi parcunt, 13. 293
Antilochi cum Memnone coitio & interitus, 2. 243. exsequiæ, 3. 1
Aphidnæ captæ a Dioscuris, 13. 519
Apollo Trojanis opitulatur, 3. 30. 9. 290. Achillem sibi resistentem vulnerat, 3. 60. Bubulcus Laomedontis, 3. 111. objurgatur a Iunone ob interfectum Achill. 3. 96. A cæde Neoptolemi eum Neptunus deterret, 9. 303. Deiphobum periculo eximit, 9. 255. Æneam & Eurymachum in Græcos exhortatur, 11. 129. Cum Neptuno Trojam evertit post discessum Græcorum, 14. 638
Argus Iovis custos, 10. 190
Ariadne a Theseo deserta, & Bacchi uxor, 4. 387
Arion equus Adrasti, 4. 570
Arma Penthesileæ, 1. 140

Astyanax præceps datur, 13. 251
Astyoche uxor Telephi, 6. 136
Athenæ Minervæ domicilium, 8. 358
Atridarum periculum in conflictu cum Eurypylo, 6. 527. Affectio erga Philoctetem, 9. 479
Auge ex Hercule Telephum suscipit, 6. 138
Augeæ stabulum, 6. 232
Augurium, 1. 197. 12. 11
Auræ Apollini telum referunt, 3. 86
Aurigationis certamen, 4. 499
Auroræ pulcritudine excellentis similitudo, 1. 48. luctus super Memnone, 2. 593. famulæ, ib.
Automedon Deiphobum Neoptolemo in acie indicat, 9. 225
Axius fluvius, 6. 551

B.

BAcchus Ariadnem ducit, 4. 387. exsul a Thetide susceptus, 2. 437
Balthei Herculani descriptio, 10. 180
Beata bonorum hominum a morte conditio, 7. 87
Belli hypotyposis, 5. 25
Bellonæ prosopopœia, 8. 286
Briseidis luctus super Achille, 3. 550. affectio erga Neopt. 7. 722

C.

Cadaveris ante exsequias curatio, 3. 525
Cædes variæ & promiscuæ, 1. 225. 2. 227. 344. 3. 226. 274. 6. 550. 625. 7. 606. 8. 75. 93. 291. 402. 9. 184. 10. 74. 13. 86. 438
Cestuum certamen, 4. 284
Caicus fl. 8. 120
Calchas Neoptolemum acciri jubet, 6. 58. itemque Philoctetem, 9. 324. augur præstans, 12. 4. consilium Græcis proponit de insidiosa Trojæ capiendæ ratione, 12. 8. Ulyssis commentum de equo Durateo probat, & Græcos rem maturare jubet, 12. 47. oraculum de Æneadarum regno in Italia, 13. 333. in Asia remanet, 14. 359
Calydnæ insulæ antrum, anguibus virulentiis refertum, 12. 441
Capharei scopuli exitiales Græcis 14. 361. 468. 512
Cariæ Chorographia, 1. 278
Cassandræ providentia & sollicitudo de patria, 12. 516. illusio, 12. 543. conatus, 12. 558. indignatio, 12. 571. stuprum ab Ajace illatum, 13. 421
Cauni vicinia describitur, 8. 79
Centauri contra Herculem, 6. 273. ab eo trucidati, 7. 109.
Cerberus, 6. 260
Certamina Græcorum in honorem defuncti Herois, 4. 118
Cetei, 6. 168. 11. 80
Cetus ab Hercule interfectus, 6. 290
Chelidonium promontorium, 3. 232
Cilices ab Achille subacti, 3. 544.
Cilla mons, 8. 295
Clypei Achill. mirabilis descriptio, 55. Eurypyli insignitus Herculis certaminibus, 6. 198
Conflictus, 1. 220. 2. 214. 6. 336. 7. 96. 8. 69. 9. 125. 10. 245. per prosopopœiam, 1. 306. 2. 481. 11. 3
Corœbus Priami gener futurus, trucidatur a Diomede, 13. 168.
Corycius mons, 11. 92
Crateres Eunei, 4. 382
Cursus certamen, 4. 180. equestris, 4. 546

Cycni

Cycni mors, 4. 467

D.

Deidamiæ luctus super Achille, 7. 226. sollicitudo de filio 7. 241. oratio, qua filium a bello dehortatur, 7. 26. mœstitia, eod. 328. 383
Deiphobi insignis virtus, 9. 80. oratio ad Trojanos trepidantes, ibid. res gestæ, eod. 144. a Neoptolemo hunc præservat Apollo, 9. 255. incestum cum Helena matrimonium, 10. 345. In lecto Helenæ trucidatur, 13. 354
Demophoontis ad Æthram oratio, 13. 526
Deucalionis diluvium, 14. 601
Deorum studia in conflictu Memnonis cum Achille, 2. 490. in partes divis. post Ach. interitum, 4. 43. pugna Iove absente, 12. 156. pugnam Themis dirimit, eod. 198
Diomedes Thersitæ necem ulcisci conatur, 1. 763. ad pugnam redintegrandam hortatur Græcos post Achillis interitum 4. 82. cum Ajace luctatur, 4. 215. reprehendit Menelai consilium de fuga, & ad pugnandum Græcos exhortatur, 6. 39. ad defensionem muri contra Eurypylum Græcos animat, 7. 421
Diomedis equæ, 6. 245
Disci ludus, 4. 435
Discordiæ prosopopœia. 10. 54
Duratei equi fabricatio, 12. 134

E.

Electra Plejas ob Trojam excisam disparet, 13. 551
Electri fabulosa origo, 5. 623
Elysius campus, animarum felicium sedes, 14. 223
Enceladus, 5. 640, 14. 581
Endymion a Luna adamatus, 10. 128
Epeus pugilatu certat, 4. 324. somnium de equo fabricando, 12. 101. instinctu Minervæ equum Trojanum fabricat, ibid. insignis architectus, 12. 79
Equi Achillis lacrymantur, 3. 740. fatum illorum, 3. 752. Lignei machina inventum Ulyssis, 12. 25. fabricatio, 12. 119. qui hunc ingressi, 12. 310. protrahitur in Trojam, 12. 415
Erymanthius sus, 6. 220
Euadne se cremat cum Capaneo 10. 480
Eumeli certamen, 4. 500
Euneus redemtor Lycaonis, 4. 384. Crateres, ibidem.
Eurotas, fluv. Laconiæ. 10. 121
Euryalus hasta victor, 4. 471
Eurydamas Trojanorum integerrimus, 13. 180
Eurymachus Antenoris f. ab Apolline incitatur, 11. 130
Eurymenis Trojani fortitudo & interitus, 10. 97
Eurypyli Græci certamen, 4. 560
Eurypyli Mysi Trojam adventus, 6. 120 Genus, eod. 134. Tractatio & cœna, ibidem. Scutum, 6. 198. Magnanimitas, 6. 512. gesta, 6. 368. &c. Vulneratur, 6. 393. Murum Græc. oppugnat, 7. 416. Transfigitur a Neopt. 8. 200
Eurysaces f. Ajacis, 5. 525

F.

Fati necessitas Stoica, 2. 171. 3. 647. 11. 272. 13. 559. 14. 97. potentia, 9. 415. cæcum & incertum, 7. 72. viæ diversæ, 9. 498
Fluvius ex cruore Memnonis 2. 555

Fru-

Fuga, 1. 478. 628. 2. 546. 3. 351. 6. 498. 599. 7. 123. 8. 360.
Funerationis antiquæ ritus, 1. 786. 3. 676. 5. 610.
Furiæ piaculares, 1. 29. comitantur facinorosos, ibid. Sedes & effectus, 5. 454
Furoris in Ajace descriptio, 5. 380

G.

GAleæ Achillis descriptio, 5. 102
Ganymedes precibus oppugnationem Trojæ solvit, 8. 427
Gargarus urbs Phrygiæ, 10. 90
Geryon, 6. 249
Gladius Achillis, 5. 114
Glaucus cum Ajace Telamonio depugnat, & interficitur, 3. 236. funus & translatio in Lyciam, 4. 1. Glauci fl. origo, 4. 9.
Græcorum pugna cum Amazonibus, 1. 220. fuga, 1. 475. luctus super Antilocho, 2 632. ob Achillem, 3. 400. 504. ob Ajacem, a semetipso interemtum, 5. 490. fuga ex conflictu cum Eurypylo, 6. 498. 599. 7. 124. Cædes in pugna cum eodem promiscuæ, 6. 625. Lætitia ob adventum Neoptolemi, 7. 451. Alacritas circa eundem, 8. 59. Trojam frustra oppugnant, 11. 330. Trojam astu capiunt, 13. 61. Ovatio post Trojam captam, 14. 85. Heroes bene meritos celebrant, 14. 101. profectionis ex Asia domum versus descriptio, 14. 402. Græcorum ludi funebres, 4. certamina: Eloquentiæ, 118. cursus, 180. Luctæ, 215. cæstuum seu pugillatus, 284. sagittarum, 405. hastarum, 471. Pancratii, 478. aurigationis, 499. cursus equestris, 545
Gygæa palus, 11. 68

H.

HArpasus fl. Phrygiæ, 10. 144
Hasta Achillis, 5. 118
Hastæ certamen, 4. 471
Hecabæ lamentatio super Paride, 10. 369. cruciatus & querela ob Polyxenam, 14. 271. transformatio in canem saxeam, 14. 346
Hectore exstincto Troes intra mœnia se continent, 1. 1. Eulogium, 1. 104. equi Parin vehunt, 3. 192. filius præcipitatur, 13. 254
Helene verecundans Veneri similis in adulterio deprehensæ, 14. 47. Græci eam reverentur, ibid. Nubit Deiphobo post Parin, 10. 345. querela, 10. 389. Menelaum fugit, 13. 356. recipitur, eod. 385. in gratiam recipitur a marito, 14. 148. oratio deprecantis, eod. 156
Helenus a fuga revocat Trojanos, 8. 252. Ad Græcos fugit; iratus Trojanis ob Deiphobi matrimonium cum Helena, 10. 346. Palladium Græcis prodit, atque ita fata patriæ, 10. 351
Heliadum lacrymæ, 5. 625
Hercules Trojam capit, 1. 501. baltheus & pharetra quibus insignita fuerint, 10. 180. Interitus, 5. 642. Labores seu certamina recensentur, 6. 200.
Hermione Menelai filia promittitur Neoptolemo, 6. 86
Hermus fl. 1. 294. 12. 307

Heroum catalogus equum Trojanum ingressorum, 12. 310
Hesione a balæna liberata, 6. 289
Hesperidum mala, 6. 256
Hippodamia Trojana fœminas cæteras exemplo Penthesileæ ad arma excitat, 1. 401.
Hippolyte interfecta a sorore Penthesilea, 1. 24. ab Hercule capta, 6. 240
Horæ famulæ Auroræ, 2. 598. officium, ibid.
Hydra Lernæa, 6. 212. Hydræ venenum, 9. 384

I.

Idomeneus excellens pugil, 4. 284
Ilioneus supplex trucidatur a Diomede, 13. 181
Induciæ inter Græcos & Troes, 7. 152. 9. 34
Iris pluviæ prodigium, 1. 62. ad Æolum ventos excitum mittitur, 14. 465
Juno Jovem reprehendit ob Thetin neglectam, 4. 48. Lætitia super Paride, & eventuum quorundam prædictio, 10. 332
Jupiter eventum prælii Memnonii prædicit Diis cæteris, 2. 165. a Thetide vinculis exsolutus, 2. 441. solicitus de Trojanis, 4. 57. equi illius venti, 12. 187. currus, ibid. Ministra Iris, irati signa, tonitru, fulgur, ætheris commotio, ibid. Trojæ conspectum Græcis adimit nebula densissima, 8. 442

L.

Laocoontis salutare consilium, 12. 385. calamitas, 12. 388. 430. uxor propter liberos se afflictat, 12. 477
Laodice hiatu terræ absorbetur, 13. 544
Latona parturiens, 11. 23
Lemniadum crudelitas in maritos, 9. 337
Lemnus ab Achille expugnata, 3. 544. 4. 385
Letheus fl. Cretæ, 10. 82
Litarum prosopopœia, 10. 300
Luctæ certamen, 4. 215
Luna congressa cum Endymione, 10. 128. Commiseratur Oenonen, 10. 454
Lycomedis ad Neoptol. abiturientem Parænesis, 7. 291

M.

Machaon fortiter pugnans occiditur ab Eurypylo, 6. 406. Moriturus vaticinatur, ibid. 426. necem Podalirius ulciscitur, ibid. 455. Lugetur a fratre majorem in modum, 7. 21. exsequiæ, ibidem. Eulogium & beatitudo, 7. 88
Mæander fl. 1. 282.
Mars Penthesileæ pater, 1. 558. Luget filiam, & insolens quoddam conatur, 1. 673. Trojanis succurrentis Prosopopœia, 8. 239. equi, 8. 242. Cum Venere adulterium, 14. 48. Redit a bello Trojano in Thraciam, 8. 355
Medusa, 10. 195. caput, 14. 453
Megetis fortitudo, 1. 274
Malanippion in Lycia, 3. 232
Memnonis Trojam adventus, 2. 99. colloquium cum Priamo, 2. 113. facinora, 2. 120. 234. fortitudo, ibid. Modestia & temperantia, 2. 147. 308. satellites, 2. 362. Monomachia cum Achille, 2. 396. Educatio, 2. 417. Nex, 2. 541. cruor in amnem mutatus, 2. 555. Socii in aves, 2. 570. 646. sepulchrum, 2. 585
Memnoniæ aves, 2. 647.
Menelaus de fuga simulate verba

ba facit, 6. 9. filiam Neoptolemo promittit, 6. 85. curru victor, 4. 541. Deiphobum cum Helena dormientem reperit, 13. 354. Deiphobum obtruncat, ibid. cum Helena reconciliatur, 14. 147
Minerva ambrosia perfundit Achillis cadaver, 3. 532. furorem Ajaci Telam. immittit, 5. 360. Græcis succurrit contra Eurypylum, 7. 143. 556. contra Martem de cælo venit, 8. 342. a conflictu cum Marte Iovis fulgure deterretur, ibid. 354. sedes Athenæ, ibid. 358. Philocteten Græcis iratum placat, 9. 403. Græcis victoriam conciliat de Ænea, 11. 285. Epeum excitat ad fabricandum equum, 12. 101. Infensa Græcis propter Ajacem Oilei, vindictam a Iove flagitat, 14. 419. Iovis armis instructa tempestatem excitat, ibid. 448. Dracones concitat in filios Laocoontis, 12. 439
Musarum luctus ob Achill. 3. 592. consolatrices, 3. 630. invocantur, 12. 302
Myrmidonum luctus super Achille, 3. 421. a Neoptolemo ad pugnam accenduntur, 8. 15

N.

Naufragia Græcorum in reditu, 14. 516
Nauplii de Græcis vindicta, 14. 612
Nemeæus leo, 6. 208
Neoptolemi ad pugnam tyrocinia, 7. 170. Marti similis, 7. 358. Generosum equum imitatur, 7. 316. promtitudo, 7. 355. patri similis, 7. 689. honores a Græcis habiti, 7. 674. Leoni compar. 7. 464. facinora, 7. 473. & deinceps. Desiderio patris adficitur, 7. 710. Myrmidones exhortatur, 8. 15. cum Eurypylo congressus, & res gestæ deinceps, 8. 134. quos trucidavit post Eurypylum, 8. 292. liberatur ab Apollinis insidiis per Neptunum, 9. 303. candor, 12. 67. mavult aperto Marte cum hoste depugnare, quam dolo & insidiis, ibid. patris manes apud sepulcrum salutat, 9. 46. in Deiphobum tendit, 9. 230. Græcos exhortatur, 9. 274. pugnam contra Æneam instaurat, 11. 215. Polyxenam patri sacrificat, nuncupatis precibus, 14. 303
Neptunus contra Apollinem Græcis opitulatur, 9. 292. Neoptolemum tuetur contra eundem, 9. 304. Thetin consolatur, 3. 763. cum Apolline murum Græcorum funditus destruit, 14. 631
Nereidum planctus ob Achill. & in Græcorum castra adventus, 3. 580
Nessi interitus, 6. 283
Nestor, mœret ob Antilochum, 2. 260. cum Memnone congressus, 2. 300. Achillis opem implorat, 2. 387. Admonitio ad Græcos de curando Achillis cadavere, 3. 513. eloquentia, 4. 118. insignis olim pugil, & luctator, 4 109. juvenes ad pugilatum suorum prædicatione certaminum exsuscitat, 4. 303. prudens consilium de judicio armorum Achillis, 5. 139. Sapientissimus Græcorum, 5. 166. Eulogion insigne, 4. 121. Admonitio de funerando Ajace, 5. 598. a desperatione re-

revocat Podalirium, 7. 38. ab immatura Trojæ oppugnatione Græcos dehortatur, 8. 450. a juvenum periculo segregatur, 12. 270. Ad reditum Græcos adhortatur, 14. 337
Niobes transformatio in saxum, 1. 292
Nirei cædes, 6. 372. pulchritudo, 7. 7
Nuptiæ Thetidis, 5. 73
Nympharum lucus juxta Æsepum, 2. 587. antrum in Paphlagonia, 6. 470. in Phrygia, 10. 127
Nymphæ Parin deplorant, 10. 364
Nympheus fl. Paphlag. 6. 470

O.

Ocreæ Achillis, 5. 112
Oenomai interitus, 4. 527
Oenone medica, & uxor Paridis, 10. 290. ægritudo, 10. 411. Parin supplicem a se repellit, 10. 306. Sera pœnitentia & desperatio, 10. 412. in ardentem Paridis rogum se conjicit, 10. 466. a rusticis laudatur, 10. 470
Orphei carminum efficacitas, 3. 636

P.

Palamedes dolo Ulyssis necatus, 5. 198
Palladium transfertur ad Græcos a Trojanis, 10. 351
Pancratii certamen, 4. 478
Panopeus Epei pater, 4. 324
Paris, salutate Polydamantis consilium repudiat, 2. 68. jucunda utilibus & honestis anteponit, ibid. Exhortatur Troes ad cadaver Achillis auferendum, 3. 185. insidians Ajaci, lapide prosternitur, 3. 331. Eurypylum hospitio excipit, 6. 143. Ad Eurypylum petitio, 6. 298. vulneratur, 6. 587. a Philoctete lethaliter sauciatur, 10. 235. fatum, 10. 261. Oenonæ fit supplex, 10. 272. Oratio supplicantis, 10. 283. Interitus, 10. 361. Rustici jam conflagrantem exsecrantur, 10. 470. Oenonen uxorem mortis sociam habet, ibid.
Parthenii fl. aqua oleo similis, 6. 466
Pelei nuptiæ & Epithalamion, 3. 99. magnificentia illarum, 4. 131
Peliæ ludi funebres, 4. 307
Pelopis cum Oenomao certamen, 4. 525
Peneus fl., 11. 88
Penthesilea Trojanis auxilio venit, 1. 18. pulcritudo, 36. tractatio, 85. policitatio, 92. somnium, 123. armatura, 139. expeditio, 160. equus, 166. facinora, 225. &c. cum Achille pugna, 536. interitus, 590. mortuæ pulcritudo, 657. amatur post mortem ab Achille, ibid. funus, 779
Phaeton 10. 192
Philoctetes in Lemno a Græcis relictus, 5. 195. inde accitur, 9. 324. miseria deserti, 9. 354. sanatio, 9. 461. reconciliatur Græcis, 9. 506. humanissima responsio, 9. 515. exhortatio ad Græcos, 9. 535. facinora, 10. 167. &c. arma Herculana, 10. 179. Pharetra historica, 10. 188. Parin lethaliter sauciat, 10. 235. Æneam provocat in apertum, 11. 490. cum Neoptolemo censet Trojam virtute non dolo expugnandam, 12. 82
Phoenix educator Achillis & magister, 3. 467. Lamentatio super Achille, ibid. ad pugila-

tus certamen juvenes exhortatur, 4. 295. Neoptolemum revidentis affectio. 7. 631
Podalirius desperabundus revocatur oratione Nestoris, 7. 38. multa strage fratrem ulciscitur, 6. 464. Philoctetem sanitati restituit, 9. 460
Polydamantis consilium de reddenda Helena, 2. 41. criminatur Parin, 2. 86. ut intra mœnia se contineant Trojani, consulit, 10. 10
Polypœtæ certamen, 4. 501
Polyxenam ad sacrificium deposcit Achilles, 14. 212. Sacrificatur, 14 256. &c.
Pollucem Nestor pugilatu æquavit, 4. 309. cum fratre Aphidnas capit, Helenamque reducit, 13. 519
Priami lætitia ob adventum Penthesileæ, 1. 73. supplicatio pro Penthesil. irrita, 1. 181. consilium de exspectando Memnone, 2. 26. colloquium cum Memnone, 2. 125. ultima ad Neoptol. oratio, 13. 226. decollatur ab Eodem, 13. 241
Prodigia Trojæ visa ante excidium, 12. 494
Promethei de Thetide oraculum, & supplicium, 5. 338. Ad Caucasum alligatus, 6. 268. 10. 199
Protesilai mors, 1. 813. sepulcrum & luctus mirabilis, 7. 407
Pugilatus certamen, 4. 284
Pugna vehementiss. 2. 481. 6. 350. 7. 96. 8. 59. 9. 125. Anceps, 8. 277. obscura & perplexa, 11. 247

R.

Romani imperii magnitudo prædicitur a Calchante, 13. 336

S.

Sagittarum certamen, 4. 405
Sangarius fl., 7. 611
Scylacei interitus memorabilis, 10. 147
Sepultura veterum, 1. 780. 3. 716. 5. 651. 7. 157
Sino impostor, 12. 239. 355. Oratio insidiarum & fraudum plena, 12. 367. Dat Græcis signum invadendæ urbis, 13. 24
Sipyli topographia, 1. 291
Sirii effectus, 8. 30
Solymi a Memnone victi, 2. 120
Stheneli certamen & equus, 4. 564
Stymphalides, 6. 227

T.

Taurus ignivomus, 6. 236
Tecmessa uxor Ajacis, 5. 520. Luctus ob Ajacem, ibid.
Telephi sanatio, 8. 150. vulnus, ibidem. miraculosa educatio, 6. 140
Terræmotus, 3. 64. comparatus, 2. 229
Testudo instrumentum bellicum, 11. 358
Teucer, cursu victus, 4. 200. sagittando vincit Ajacem Oilei, 4. 412. Lamentatio propter Ajacem, 5. 500. Ad defensionem cadaverum Græcos exhortatur, 6. 435. subsidio venit imperatoribus Atridis, 6. 539
Theanus prudentia, 1. 445
Themis pugnam Deorum oratione sua dirimit, 12. 198
Thersites Achilli conviciatur, & ab illo pugno interficitur, 1. 720. Genealogia, 1. 765. Ulyssis vituperator, 1. 756. sepulcrum, 1. 820
Thetis Bacchum & Iovem hospitio excipit, 2. 437. Lamentatio;

tatio; item Metamorphosis, 3.605. nuptiæ cum Peleo, 4. 50. honos illi a diis exhibitus, in nuptiis, ibidem. Achilli ludos funebres instituit, 4. 110
Thoantis certamen, 4. 503
Thorax Achillis, 5. 110
Thracia Martis sedes, 8. 355
Thrasymedes frustra occurrit Memnoni, 2. 276. strenuitas, 2. 292
Thymoetæ Trojani consilium de fuga, 2. 9
Titanes a Iove debellati, 5. 103. 8. 459
Tithonus pater Memnonis, 2. 114
Troes seu Trojani: Affectio post exstinctum Hectorem, 1. 1. lætitia post adventum Penthesileæ, 1. 60. De Penthesilea jactatio stulta & inanis, 1. 356. Ductum Penthesileæ sequuntur, 1. 162. Fuga post cædem Penthesileæ, 1. 628. Regum enumeratio, 2. 140. Cum Æthiopib. Græcos invadunt, 2. 189. fuga, cæso Memnone, 2. 546. luctus super eodem, 2. 627. strages circa Achillis cadaver, 3. 321. fuga, 3. 350. lætitia & jactatio inanis exstincto Achille, 4. 17. gaudium ob adventum Eurypyli, 6. 125. cum Græcis conflictus ductu Eurypyli, 6. 335. duces plerique saucii pugna excedunt, 6. 505. variæ horum cædes in conflictu Eurypyli cum Græcis, 6. 549. fugantur a Neopt. 7. 526. 8. 359. strages occiso Eurypylo, 8. 228. urbem a Neoptol. oppugnatam strenue defendunt, 8. 395. Arma his subministrantur ab uxoribus, liberis, parentibus, 9. 110. Dux horum post Eurypylum Deiphobus, 9. 80. Trepidatio post adventum Philoctetæ, 10. 1. vulnerato Paride fugiunt, 10. 245. Irritæ preces, 11. 268. Æneæ & Eurymachi ductu fortiter Græcos invadunt, 11. 144. strages per compar. 11. 298. fuga in urbem, ibid. Equi dolo capiuntur, 12. 353. 410. equo introducto sacris operantur, 12. 490. pertinacia jam imminente exitio, 12. 512. Cassandram præmonitricem ludibrio habent, 12. 543. Jamjam perituri genio indulgent, 13. 1. variis modis capta urbe intereunt, 13. 438
Trojæ oppugnatio, 8. 370. 11. 330. portarum in duces Græcorum distributio, 11. 338. Muri diruuntur propter equum introducendum, 12. 431. occupatur & inceditur, 13. 78. conflagrantem finitimi commiserantur, 13. 469. diripitur, 14. 3.
Trojanæ mulieres, Penthesileæ exemplo ad bellum incitantur, 1. 401. Quibus Græcorum captivæ obtigerint, 14. 11. Belli Trojani summa, 14. 125
Troili interitus, 4. 418

V.

Venti Memnonis cadaver transferunt, 2. 550. Spelunca ventorum, 14. 473
Venus Æneam e prælio aufert, 11. 289. E Spuma maris orta, 5. 70. potentia, 13. 401. Adulterium, 14. 47. Menelaum Helenæ iratum placat, 13. 389
Ulysses magnam Troum stragem facit, 3. 295. pro Achille cæso propugnat, & sauciatur, ibid. præfert se Ajaci, 5. 241. 305.

vituperatio, 5. 181. dolo Trojam ingreditur, 5. 280. 10. 350. Achillis arma obtinet, 5. 320. excusat se ad exercitum de Ajacis interitu, 5. 572. profectionem in Scyrum urget, 6. 72. cum Diomede in Scyrum navigat, 6. 97. Acta in Scyro, 7. 182. oratio ad Neoptolemum in Scyro, 7. 183. cum Diomede legatus in Lemnum, 9. 334. testudinis bellicæ inventor, 11. 358. sagacitas, 12. 23. res gestæ recensentur, 5. 253. equi Duratei dolum excogitat, 12. 25. ex equo progressuri circumspectio, 13. 38.

Vulcani petra seu rupes semper ardens & tamen florens, 11. 93.

X.

Xanthi fl. in Lycia origo fabulosa, 11. 21. Trojani luctus ob Trojam, 14. 71.

Z.

Zodiacus, 2. 302.

TRAJECTI AD RHENUM.

Typis PETRI MUNTENDAM.

MDCCXXXIV.

A01 146 46 34

Digitized by

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google